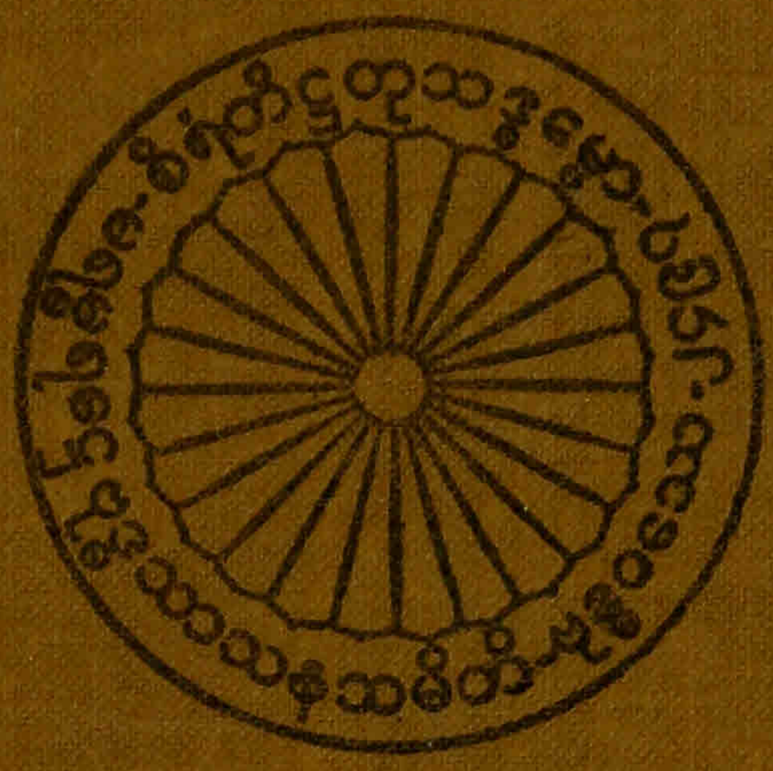
၎၎၎၇

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

မဇ္ဈိမနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

ဝိဇ္ဇာမဟာဝိဇ္ဇာသပါဠိတော်

ဝိနိဿယ

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၀၆ ကောဇာသင်္ကြာန် ခုနှစ် ဒဂုန်

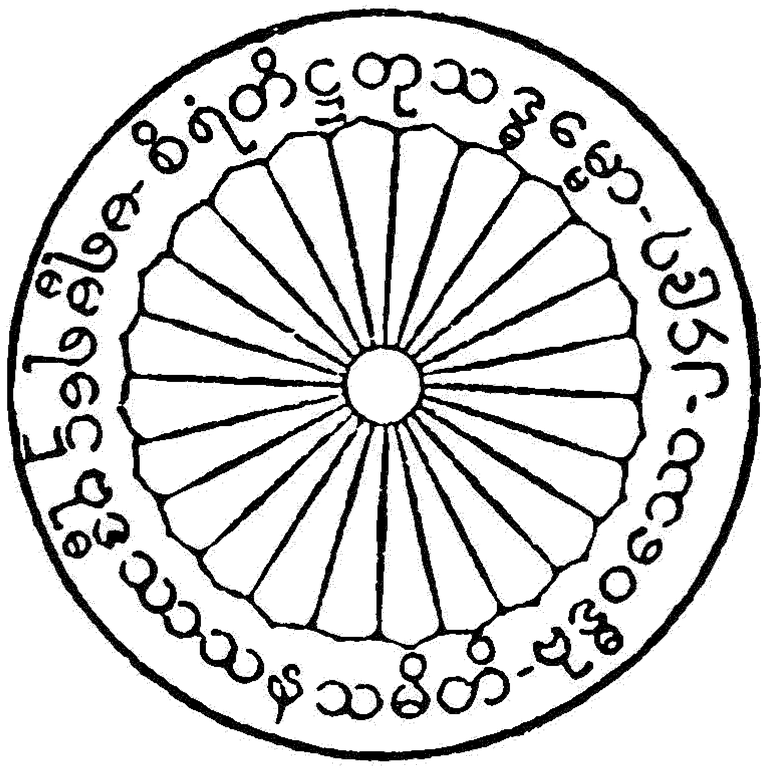
၁၁၅၅၄
၂၉၄-၃
၈၁.၂-၁၈
၄၄၄၇

ဆဋ္ဌသံဂါယနာတင် ပိဋကတ်တော်

မဇ္ဈိမနိကာယ်ဝင် သုတ္တန်ပိဋကတ်

ဝိဇ္ဇာဗဟုသုတသပါဋိဟာရိယတော်

နိဿယ

မြန်မာနိုင်ငံတော် ဗုဒ္ဓသာသနာအဖွဲ့
ပုံနှိပ်တိုက်၌ ရိုက်နှိပ်သည်။

သာသနာတော်နှစ် ၂၅၀၆ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၆၃ ဒုတိယ

မင်္ဂလမဟာသပါဠိတော် နိဿယ

မဂ္ဂင်္ဂဝိဘာဂီရေးမာတိကာ

ဦးရေ | အကြောင်းအရာ | မျက်နှာအမှတ်

၁-ဂဟပတိဝဂ်

၁-ကန္ဒရကသုတ်

၁။ ဧဝံ မေ သုတံ အနက်ယောဇနာပုံ အကျဉ်းချုပ်နှင့် ဧကံ သမယံကို အစွဲန္တ သံယောဂတ္ထ, ဘူမတ္ထ။ စမ္ပာယံကို မုချတ္ထ, ဥပစာရတ္ထယောဇနာပုံ ၁

၂။ ဟတ္ထာရောဟပုဒ်၌ ရသင့်သောအနက်များ ၁

၃။ သမ္မာဒိ၊ သမ္မာဒနီယံတို့၌ ဓာတ်နက်ချင်း မတူပုံ၊ သာရဏီယံရှိမူ သုဒ္ဓကမ္မရုပ်, ဟေတုကမ္မရုပ်၊ သာရဏီယံ (ရဿနှင့်)ရှိမူ အရဟတိတဒ္ဓိတ်ဟု ဋီကာဆရာတို့ အမျိုးမျိုးဖွင့်ပြပုံနှင့် ဧတပရမံပုဒ်၏ ရုပ်ပြီး ၂

၄။ ယခုအခါ၌ ရှင်တော်ဂေါတမသည် တပည့်အပေါင်းကို ကျင့်စေအပ်သကဲ့သို့ ရှေးရှေး သောဘုရား, နောက်နောင်သော ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း ကျင့်စေခဲ့၊ကျင့်စေကုန် လတ္တံ့ဟု ကန္ဒရကပရိဗိုဇ် လျှောက်ထားသည်ကို ဝန်ခံမိန့်ကြားတော်မူပုံ ၂

၅။ ဤသံဃပရိသတ်၌ ရဟန္တာနှင့် သောဇ္ဈတို့သည် သတိပဋ္ဌာန်လေးပါးကိုသာ ကျင့်ကြံ နေကြသည်ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ တပည့်တော်တို့ လူဝတ်ကြောင်များလည်း ရံဖန်ရံခါ ပွါးများကြကြောင်းကို ကန္ဒရက-က လျှောက်ထားပုံ ၃

၆။ သန္တတသီလာ၌ သန္တတ၏အနက်။ ဝိနေယျလောကေ၌ လောက၏အရ ဌ-အလို နှင့် နောက်ဝါကျ ထောက်ဆသော် အရ-တမျိုးဖြစ်နိုင်ပုံ ၃

၇။ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်းစသည်တို့မှ လွတ်မြောက်ရေးအတွက် လူဝတ်ကြောင် ဖြစ်သော တပည့်တော်တို့သည်လည်း ရံဖန်ရံခါ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွါးများကြသည့် အကြောင်း ပေဿ-က လျှောက်ထားပုံ ၄

၈။ တိရစ္ဆာန်တို့၏ စဉ်းလဲခြင်းစသည်မှာ သိသာပေါ်လွင်၍ လူတို့၏ စဉ်းလဲခြင်းစသည် မှာကား တောခုံချုပုပ်ကဲ့သို့ ရှုပ်ထွေးလှကြောင်း၊ လူတို့သည် စိတ်ကတခြား စကား နှင့်ကိုယ်အမူအရာကိုမူ တမျိုးပြုလုပ်တတ်ကြောင်း ပေဿ-က လျှောက်ထားပုံ.... ၄

၉။ အာဘန္တပ-စသော ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတွင် အာဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သဘောကျသနည်း ဟူသော ဘုရားရှင်၏ အမေးကို အကြောင်းနှင့်တကွ ပေဿ ဖြေပုံ .... ၅၊၆

၁၀။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ-ပုဒ်သည် ဌ-အလို တပ္ပုရိသ်၊ ဋီ-အလို ဗဟုဗ္ဗီဟိနှစ်မျိုး ကဲ့ပြားပုံကို ဗျာကရဏ်းအလိုနှင့်ညီဆိုပုံ၊ ကိုစ္စနှင့် ကရဏီယတို့၏ ထူးခြားပုံ ၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁-ကန္ဒရကသုတ်

၁၁။ ပေဿသည် နောက်ထပ် တအောင့်လောက်နေ၍ တရားနာယူပါမူ သောဘာပတ္တိ ဖိုလ်အထိ အကျိုးရှိရာသည်။ ယခုလည်း (သောတာပတ္တိဖိုလ်ကို မရရှိသော်လဲ) သံဃာတော်ကို ဖူးမြော်ရခြင်း သတိပဋ္ဌာန် ပွါးများရန် နည်းနာရရှိခြင်း အကျိုးများကိုမူ ရရှိပေသေး၏ဟု မိန့်ဘော်မူပုံ ၇

၁၂။ ဟင်္ဂိုလ်လေးမျိုး အာကျယ်ဟောတော်မူခြင်း ၇-၁၈

၁၃။ ပုရတ္ထိမေန နဂရဿဝယ် နေ-၏ အယုဉ်၌ ဤအဋ္ဌကထာအလို ယောဇနာ၍ အခြား ဋ္ဌဋ္ဌီ-တို့ အလိုကိုလည်း ညွှန်ပြခြင်း ၉

၁၄။ အမုသဒ္ဒါကို ထို၊ဤ-နှင်ချက် အနက်ယောဇနာနိုင်ပုံနှင့် ဝိကာလ၏အရ အချိန် ပိုင်းခြားပြပုံ .... ၁၂၊၁၃

၁၅။ သော ဣမိနာ ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ ဟူသော နိဂမဝါကျကို လက်ရှိမူအဝိုင်း မယောဇနာ၍ ပြောင်းရွေ့.၍ ယောဇနာရခြင်းအကြောင်း ၁၃

၂-အဋ္ဌကနာဂရသုတ

၁။ မမေ့မလျော့ မပေ့မဆ သမ္မာခန်လုံ့လဖြင့် နေသောရဟန်းအား နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း တခုသော တရားကောင်းကား ဤသည်ပင်ဟု ဘုရားရှင် ဟောကြားအပ်သော တရား ရှိ-မရှိ အဋ္ဌကမြို့သား သူကြွယ်၏ လျှောက်ထားချက်ကို တခုမက ၁၁-ခုအထိပင် ချီကြောင်း ရှင်အာနန္ဒာ ဖြေဆိုတော်မူပုံ .... ၁၉၊၂၁

၂။ ရွှေအိုးတလုံးကို ရွာဖွေသော ယောကျ်ားသည် ၁-လုံးမက ၁၁-လုံးအထိ ရဘိသို့ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင် ဝင်ရာတံခါးပေါက် တခုလောက် ရရှိရန် ရွာဖွေသော တပည့်တော်သည် တံခါး ၁၁-ခုအထိ တွေ့ရှိနေပါသည်ဟု သူကြွယ်က ရှင်အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားပုံ ၂၀

၃။ တံခါး ၁၁-ပေါက်ရှိသော အိမ်ကို မီးလောင်လတ်သော် ကြိုက်ရာတံခါးပေါက် တခုခုဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချမ်းသာအောင် ပြုလုပ်နိုင်သကဲ့သို့ တပည့်တော်လည်း အလားတူ ပြုလုပ်နိုင်ပေပြီဟု ဆက်လက်လျှောက်ထားပုံ ၂၂

၄။ အာစရိယဿ အာစရိယဓနံပုဒ် ဂမကနိစ္စသမာသ်ဖြစ်ပုံ ၂၂

၃-သေခသုတ်

၁။ ကပိလဝတ်ပြည်သား သာကီဝင်မင်းသား တို့သည် ဆောက်လုပ်ပြီးခါစဖြစ်သော မင်းကွန်းနန်းသစ်၌ ဘုရားရှင်အား ဦးဦးဖျားဖျား သီတင်းသုံးတော်မူရန် လျှောက်ထားကြပုံ။ အစိရကာရိတံနှင့် သဗ္ဗသန္ဆရိပုဒ်တို့၏ ဝိဂုဟနှင့် သမ္ဗတ္ထ ၂၃

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-သေခသုတ်

၂။ ဘုရားရှင်သည် ပရိသတ်ရှိရာ အရှေ့ဖက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ထိုင်ပုံ။ လက်ယာနံပါးဖြင့် လျောင်း၍ ခြေတဖက်ကို အနည်းငယ် လွန်ထားကာ ခြင်္သေ့မင်းအလား ကျိန်းစက် တော်မူပုံ။ ဥာပန်-ဘာသန်၊ ပင်္ကောသန်၊ အာမန်သုံးအတ္ထ (အာမန္တနအနက် သုံးမျိုး) ၂၄

၃။ ရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်၏ တိုက်တွန်းတော်မူချက်အရ သာကီဝင်မင်းသား ကိုးအား (သီ၊ကျော်၊ဘော၊ဇာ၊သတ်၊စတ္တာ-ဟူသော) စရဏ ၁၅-ပါးတို့၏ အကျယ် ဟောတော်မူပုံ ၂၅-၈

၄။ ဟိရိ-ဩတ္တပ္ပသဒ္ဓါတို့၏ အယှဉ်၌ သက်အပ်သော ဝိဘတ်နှင့် ပေးအပ်သောအနက်ကို ဌ၊ ဋ္ဌ၊ ဗျာကရဏ်းတို့ဖြင့် စိစစ်၍ အာဒိကလျာဏစသော ဝိသေသန ၇-ပုဒ်သည် ဗြဟ္မစရိယဌ် ဝိသေသနဖြစ်မည်၊ ဓမ္မဌ် ဝိသေသနဖြစ်မည်ကို ဌ၊ဋ္ဌိတို့၏ အဆို အမိန့်အရ ပြဆိုပုံ ၂၇

၅။ သီ၊ကျော်၊ဘော၊ဇာ၊သတ်၊စတ္တာ။ ၁၅-ပါးကို စရဏဌ်၊ ပု၊ဒိ၊အာကို ဝိဇ္ဇာဌ် သွင်း၍ ၎င်းတို့နှင့် ပြည့်စုံသူကို ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နော၊ စရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နမည်သည်ဟု မိန့်တော်မူပုံ။ ဣဒမိဿ ဟောတိ စရဏသ္မိံ ကို "ဌ်-သည်-တွင်" အနက်သုံးမျိုး ပေးနိုင်ပုံ ၂၉

၆။ မင်းမျိုးသည် လူ့လောကဌ်၊ ဝိဇ္ဇာစရဏရှိသူသည် လူနတ်လောကဌ် အမြတ်ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံနှင့် ဇနေတသ္မိံ ပုဒ်နှင့် စပ်၍ သိမှတ်ဖွယ်တို့ကို ဂန္ထန္တရ ညှိ၍ ပြခြင်း ၃၀

၄-ပေါတလိယသုတ်

၁။ ပေါတလိယသည် ဂဟပတိဟု ခေါ်သည်ကို မကျေနပ်၍ ဘုရားရှင်အား လျှောက် ထားခြင်း။ ဒိဝါဝိဟာရံ နိသိဒိ၊ဇဏ်္ဍဝိဟာရံ အနုစင်္ကမမာနောပုဒ်တို့၏ အနက် အမျိုးမျိုးပေးနိုင်သည်ကို ဌ၊ဋ္ဌိတို့ဖြင့် ပြခြင်း ၃၁

၂။ သင်၏ အမူအရာ အပြောအဆို ထောက်ဆ၍ ဂဟပတိဟု ခေါ်ဆိုကြောင်း မိန့် တော်မူသောအခါ တပည့်တော်သည် ရှေ့ဝေးသည်ကို သား သမီးတို့အား အပြီး အပိုင် လွှဲပြောင်းပေးအပ်ကာ လူမှုလူဝေါဟာရတို့ကို စွန့်ပယ်ထားပြီးပါပြီဟု လျှောက်ထားခြင်း ၃၂

၃။ သင်၏ ဝေါဟာရဖြတ်ပုံနှင့် ငါဘုရား၏သာသနာ၌ ဝေါဟာရဖြတ်ပုံ မတူဟု မိန့်၍ အရိယဝိနယ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌာဒတရား ဂ-ပါးကို ဟောကြားတော်မူခြင်း ၃၂-၄

၄။ ကာမဂုဏ်တို့ကို အရိုးစု,သားတစ်,မြက်မီးရှူး,မီးကျီးတွင်း,အိပ်မက်,အငှါးပစ္စည်း, အသီးရှိသောသစ်ပင်နှင့် တူကုန်၏ဟု ရှုဆင်ခြင်၍ စတုတ္ထစျာနုပေက္ခာကို ပွါးပြီး လျင် ၎င်းဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သမာဓိကို အစွဲပြု၍ ပု၊ဒိ၊အာနှင့် ပြည့်စုံသူအား ဝေါဟာရသမုဋ္ဌာဒ အကြွင်းမဲ့ပြတ်၏ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၃၅-၄၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာအမှတ်
	၄-ပေါတလိယသုတ်	
၅။	ဥပသုမ္ဘေယျပုဒ်မှတ်ဖွယ်။ အဋ္ဌကထာဆရာ ပဒသိဒ္ဓိနှင့် အနက်	၃၅
၆။	တတော နိဒါနံပုဒ်ကို ဋီကာဖျောက်ရွက်းတို့ဖြင့် စိစစ်ချက်	၃၇
၇။	ဂဟဓောတ်အယှဉ်ပုဒ်တို့ကို အနက်ယောဇနာထုတ်၍ အဋ္ဌကထာ နှစ်ဝိကပ်ပြသည်ကို ဖျောက်ရွက်းတို့နှင့် ဟပ်၍ပြခြင်း။ အာဆာမထုမဏောဃျကံနှင့် အာထုမဏုမဏီယကံ ပုဒ်တို့ကို သာဓကအမျိုးမျိုးထုတ်၍ ရုပ်ပြီးအနက်ပြဆိုခြင်း	၃၈
၈။	ဖလတ္ထိကပုဒ် ရုပ်ပြီး	၃၉
၉။	"သူကြွယ် ဝေါဟာရသမုဒ္ဓေဒကို မိမိသန္တာန်၌ ကောင်းစွာ အဖန်ဖန် ရှုနိုင်၏လော" ဟု မေးတော်မူထုတ ဝေါဟာရသမုဒ္ဓေဒမှ ဝေးလှပါသည်ဟု လျှောက်ထားပုံ....	၄၁
၁၀။	စေတောဝိမုတ္တိ, ပညာဝိမုတ္တိတို့၏ တရားကိုယ်	၄၁
၁၁။	အာဇာနည် မဟုတ်သော ပဒိဗိုင်တို့ကို အာဇာနည်မှတ်ထင်ကာ အာဇာနည်ဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကိုမူ အာဇာနည်မဟုတ်ဟု အထင်မှားခဲ့ပုံစသည်ကို ဝန်ခံလျှောက်ထားခြင်း	၄၂
၁၂။	အင်္ဂတရွေပုဒ်နှင့် ပတ်သက်၍ ဖျောက်ရွက်းတို့၏ ဝါဒကို ဋီကာတို့ဖြင့် စိစစ်ခြင်း	၄၂
	၅-ဇဝကသုတ်	
၁။	ရဟန်းဂေါတမသည် မိမိအား ရည်ညွှန်း၍သတ်သော အသားကို စားသည်ဟု တိတ္ထိတို့ စွပ်စွဲကြောင်း ဇီဝက-က လျှောက်သောအခါ ဒိဋ္ဌ,သုတ,ပရိသင်္ကိတဖြစ်သော အသားကို မစား၊ အပြစ်မဲ့သောအာဟာရကိုသာ စားကြောင်း၊ ငါနှင့် ငါ့တပည့်အား ရည်ညွှန်း၍ သတ်သူအား ၅-ပါးသော အကြောင်းကြောင့် အကုသိုလ်ပွါးပုံကို ဟောတော်မူခြင်း	၄၃-၆
၂။	သဒ္ဒ,အတ္ထ နှစ်ဌာနဆန်းကြယ်သော ပဋိစ္စကမ်ပုဒ်ကို ဂန္ဆန္တရည်၍ ပြခြင်း	၄၃
၃။	ဗြာဟ္မဏသည် မေတ္တာ,ကရုဏာ,မုဒိတာ,ဥပေက္ခာဖြင့် နေလေ့ရှိသူ ဖြစ်သည်ဟုကြားဘူးသော်လည်း မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့အားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသာလျှင် ဗြဟ္မဝိဟာရဖြင့်နေလေ့ရှိသူ ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားသော ဇီဝကအား အကျယ်မိန့်ကြားတော်မူခြင်း	၄၅
	၆-ဥပါလိသုတ်	
၁။	နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည် မကောင်းမှု ပြုလုပ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဒဏ်သုံးမျိုးကို ပညတ်ပြီးလျှင် ကာယဒဏ်ကို အပြစ်အကြီးဆုံးဟု ယူဆ၍ ဘုရားရှင်ကမူ ကံသုံးမျိုးကို ပညတ်၍ မနောကံအပြစ်ကြီးကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ	၄၇၊၈
၂။	ကံဝါဒကို ဒီဃတပဿီမှတဆင့် ကြားသိရသော ဥပါလိသည် သိုးကို အမွေးကိုင်မွေ့.ရမ်းသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်သည် ရှင်ဂေါတမကို ကံနှင့် ဒဏ် ဝါဒပြိုင်ရာ၌ အနိုင်မွေ့.ရမ်းချေအံ့ဟု ကြုံးဝါးပုံ	၄၉

ဖ-ဥပါလိသုတ်

၃။ ဝါဒပြိုင်ရာ၌ ဥပါလိကို လှတ်ရန် မိမိသဘောမတူပါ၊ ရှင်ဂေါတမသည် အာဝဋ္ဋနီ မာယာကို တတ်သိသူဖြစ်၍ ၎င်းမာယာဖြင့် သူ့ဖက်ပါအောင် တိတ္ထိသာဝက တို့ကို လှည့်ပတ်သိမ်းသွင်းထားလိမ့်မည်ဟု ဒီဃတပဿီက နိဂဏ္ဌအား ပြောပုံ ၅၀

၄။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည် ဥပါလိကား ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ဂေါတမ၏ သာဝက မဖြစ်နိုင်၊ ဂေါဘမသာလျှင် ဥပါလိ၏ သာဝကဖြစ်ရန် ရှိသည်ဟု ယူဆကာ ဥပါလိအား ဘုရားရှင်ထံ ဝါဒပြိုင်ရန် စေလွှတ်လိုက်ခြင်း ၅၀

၅။ ရဇအေးမရ၍ သေသောနိဂဏ္ဌသည် အဘယ်ဘုံ၌ ဖြစ်သနည်း။ သွားလာရာ၌ သေးငယ်သော သတ္တဝါတို့ကို နင်းသတ်မိသူ နိဂဏ္ဌအတွက် အဘယ်အကျိုးအပြစ်ကို ပညတ်ထားသနည်း၊ နာဋဋ္ဌာတမြို့လုံးကို တခဏချင်းဖြင့် အတုံးအတစ်ဖြစ်အောင် ပြုနိုင် မပြုနိုင်၊ စိတ်တန်ခိုးရှင် အမျက်တချက်ထွက်ရုံမျှဖြင့် နာဋဋ္ဌာတမြို့လုံး ပြာကျနိုင် မကျနိုင်၊ ဒဏ္ဍကီစသော မြို့ကြီးများသည် အဘယ့်ကြောင့် တောကြီးအတိ ဖြစ်နေရသနည်းဟူသော အမေးလေးချက်ကို ဥပါလိဖြေရာ၌ ရွေ့နောက်စကား ဖမ်းချည်၍ (မနောက်သာ အမှန်အပြစ်ကြီးကြောင်း)ဟော တော်မူပုံ ၁၁-၃

၆။ ဥပါလိသည် ရွေးဥပမာဖြင့်ပင် ကျေနပ်သော်လည်း ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ကြားနာလို၍ အတိုက်အခံသဘော ပြောဆိုပြုလုပ်မိကြောင်း လျှောက်ထားကာ ပဌမအကြိမ် သရဏကုံ ဆောက်တည်ခြင်း ၁၄

၇။ တိတ္ထိတို့ကား ငါ(ဥပါလိ)ကဲ့သို့သော သူတယောက် ၎င်းတို့၏ သာဝကအဖြစ်သို့ ရောက်လျှင် မြို့လုံးပတ်လည် အလံတံခွန်ထူကာ လှည့်လည်ရသော်လည်း ရှင်တော်ဂေါတမကား သရဏကုံဆောက်တည်သည်ကိုပင် စဉ်းစားနှိုင်းချိန်ဦး၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ထင်ရှားကျော်စောသူများအဖို့ စဉ်းစားနှိုင်းချိန်ခြင်းသည် ကောင်း၏ဟု မိန့်တော်မူသည့်အဘွက် ပိုမိုကြည်ညိုကြောင်း လျှောက်ထားကာ ၂-ကြိမ်မြောက် သရဏကုံ ဆောက်တည်ပြန်ခြင်း ၁၄

၈။ ရှင်ဂေါတမသည် ငါနှင့် ငါ့တပည့်တို့အားသာလှု၊ ယင်းသို့ လှူခြင်းသည်သာ မြတ်၏၊ အခြားသူတို့အား မလှူလင့်၊ အကျိုးမများဟု ပြောဆိုလေ့ရှိကြောင်း နိဂဏ္ဌတို့ထံမှ ကြားသိရဘူးသော်လည်း ယခုမူ ဤသို့မဟုတ် နိဂဏ္ဌတို့အားလည်း ပေးလှူသင့်ကြောင်း ကြားသိရသည့်အတွက် ပို၍ ပို၍ ကြည်ညိုမိကြောင်း လျှောက်ထားကာ ၃-ကြိမ်မြောက် သရဏကုံ ဆောက်တည်ပြန်ခြင်း ၁၄

၉။ အရိယာဖြစ်သွားသော ဥပါလိသည် အိမ်သို့ပြန်ရောက်သောအခါ တံခါးစောင့်အား နိဂဏ္ဌတို့လာလျှင် တံခါးကို ပိတ်ရန်၊ ဂေါတမ၏ သာဝကတို့လာလျှင် ဖွင့်ပေးရန်နှင့် နိဂဏ္ဌတစုံတယောက် ဆွမ်းခံလာလျှင် အထဲအဝင်မခံပဲ အပြင်မှာ အစောင့်ခိုင်းပြီး အပြင်ထွက်လောင်းရန် မှာထားခြင်း ၁၆

၆-ဥပါလိသုတ်

၁၀။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တသည် ဒကာကောင်းတယောက် လက်လွတ်သွားသဖြင့် ဥပါလိအား အမျိုးမျိုးမာန်မဲကာ အာဝဋ္ဋနီမာယာဖြင့် အလှည့်အပတ်ခံရလေခြင်းဟု ပြောဆိုပုံ ၅၈

၁၁။ အာဝဋ္ဋနီမာယာသည် အလွန်ကောင်းပါသည်၊ ကျွန်ုပ်၏ ဆွေမျိုးသားချင်းနှင့်တကွ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအားလုံး ယင်းမာယာဖြင့် အလှည့်ပတ်ခံကြရလျှင် အရှည်သဖြင့် စီးပွါးချမ်းသာဖြစ်ထွန်းရာ၏ဟု ဥပါလိက ပြန်ပြောပုံ ၅၈

၁၂။ ဥပါလိသည် နာဋပုတ္တအား မျောက်ငယ်ချပ်ကို ဖွပ်လျှော်ထုရိုက်၍ ဆေးဆိုးလိုသော ပုဏ္ဏားမိုက်ဝတ္ထုကို အကျယ်ပြောဆိုပြီးနောက် နိဂဏ္ဌဘို့၏ ဝါဒသည် ဖွပ်လျှော်ထုရိုက်၍ ဆေးဆိုးမခံနိုင်သော မျောက်ရုပ်ကဲ့သို့ လူပြိန်းကြိုက် လူမိုက်သဘောကျသာဖြစ်သည်၊ ပညာရှိတို့၏ အစမ်းအသပ် မခံနိုင်၊ ဂေါတမ၏ ဝါဒသာလျှင် ဖွပ်လျှော်ထုရိုက်၍ ဆေးဆိုးခံနိုင်သော အဝတ်သစ်ကဲ့သို့ ပညာရှိတို့ အစစ်အဆေး အစမ်းအသပ်ခံနိုင်ကြောင်း ပြောပြခြင်း ၅၈-၆၀

၁၃။ ဥပါလိကို မည်သူ၏ တပည့်ဟူ၍ မှတ်ယူရမည်နည်း၊ ဘုရင်နှင့်ပရိသတ်အပေါင်းကား နာဋပုတ္တ၏ တပည့်ဖြစ်သည်ဟု နားလည်ထားကြကြောင်း နာဋပုတ္တက ပြောဆိုသောအခါ ဥပါလိသည် နေရာမှ မတ်တတ်ရပ်၍ ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ လက်အုပ်မြှောက်ချီလျက် ဤမည်သော ရှင်တော်ဂေါတမ၏ တပည့်ဖြစ်ကြောင်း ဂုဏ်တော်ဖွဲ့ဂါထာများကို ရွတ်ဆိုပြောကြားလိုက်ပုံ ၆၀-၃

၁၄။ ဌာဠှိဘို့၌ မောနံ ဝုစ္စတိ ဉာဏံဟု ရှိခြင်းသည် မသင့်၊ ဓောနံ ဝုစ္စတိ ဉာဏံဟု ရှိမှသင့်ကြောင်း သာဓကဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၆၁

၇-ကုက္ကုရဝတိကသုတ်

၁။ လူသားစင်စစ်ဖြစ်လျက် ခွေးလေ့ခွေးထဖြင့် ခွေးကျင့်ကျင့် ခွေးစိတ်ဝင်စားကာ ခွေးအသွင်ဆောင်ခဲ့လျှင် သေသည်၏အခြားမဲ့၌ ခွေးဘဝရောက်မည်၊ အကယ်၍ ခွေးလေ့ခွေးကျင့်ဖြင့် နတ်ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု မှားယွင်းစွာ ယူဆြားအံ့၊ ငရဲနှင့် တိရစ္ဆာန် တခုခုလားရန် ဖြစ်သည်ဟု သေနိယနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောတော်မူခြင်း ၆၄

၂။ ဘုရားရှင်၏ အဖြေကို ကြားရ၍ သေနိယ ငိုကြွေးသောအခါ ဤအကြောင်းကို မမေးရန် ငါဘုရား အတန်တန် တားမြစ်ခဲ့သည်မဟုတ်လောဟု မိန့်တော်မူလတ်သော် ခွေးဖြစ်လိမ့်မည်ဟူသော အဖြေကို ကြားရ၍ ငိုကြွေးခြင်းမဟုတ်ပါ၊ ခွေးလေ့ခွေးကျင့်ကို ဟုတ်နိုးနိုး ထင်မှတ်ကာ အချိန်ကြာမြင့်စွာ ဖြုန်းခဲ့မိသည့် အတွက် ငိုကြွေးခြင်းဖြစ်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားခြင်း(နှားကျင့်အလားတူ) ၆၅

၃။ နာဟံ ဘန္တေ တေ ရောဒါမိ-၌ ရဒဓာတ်၏ သကမ္မက အကမ္မကအဖြစ်ကို သာဓကပြ၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၆၅

၂-ကုက္ကုရဝတိကသုတ်

၄။ (က) ကဏ္ဍ ကဏ္ဍဝိပါက၊ (ခ) သုက္က သုက္ကဝိပါက၊ (ဂ) ကဏ္ဍသုက္က ကဏ္ဍသုက္က ဝိပါက၊(ဃ)အကဏ္ဍအသုက္က အကဏ္ဍအသုက္ကဝိပါကအား ဖြင့် ကံလေးမျိုးရှိကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၆၅-ဂ

ဂ-အဘယရာဇကုမာရသုတ်

၁။ သူတပါးမနှစ်သက်သော စကားကို ရှင်ဂေါတမသည် ပြောဆိုသလောဟု မေးချေ၊ ပြောသည်ဟု ဆိုအံ့၊ ပုထုဇဉ်နှင့်မထူးခြား။ မပြောဟု ဆိုအံ့၊ အဘယ့်ကြောင့် ဒေဝဒတ်ကို အပါယ်လားမည့်သူစသည်ဖြင့် မိန့်တော်မူသနည်းဟု စွပ်စွဲပြောဆို လေ့ဟု အစွန်းနှစ်ဖက်မလွတ်သော ဤအမေးကြောင့် မထွေးနိုင် မမျိုနိုင် ဖြစ်လတ္တံ့ဟု နာဠပုတ္တက အဘယမင်းသားအား သင်ကြားပေးခြင်း ၆၉

၂။ သြနီတပတ္တပါဏိ၊ သြဏီတပတ္တပါဏိ၊ သြနိဘ္ဘပတ္တပါဏိ၊ သြဏိတ္တပတ္တပါဏိဟု ပါဠိ အမျိုးမျိုး ဝစနတ်အမျိုးမျိုး အနက်အမျိုးမျိုးရှိပုံကို ဆိုင်ရာ ဌ၊ဋ္ဌိတိုဖြင့် ညှိ၍ ပြပုံ ၇၀

၃။ သူတပါးတို့ မနှစ်သက်သောစကားကို ပြော မပြော မင်းသားကမေး၍ ဤအမေးကို တထစ်ချဖြေလို့မဖြစ်ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ ဤသို့ဆိုလျှင် နိဂဏ္ဌတွေတော့ ကျောက်ကျုံကုန်ပါပြီဟု မင်းသားက လျှောက်သဖြင့် ဘာ့ကြောင့်လဲဟု မေး၍ အဘယမင်းသား အကြောင်းစုံလျှောက်ပုံ ၇၀-၁

၄။ မိမိရင်သွေး ကလေးငယ်၏ ခံတွင်းသို့ သစ်သားသော်၎င်း အိုးခြမ်းသော်၎င်း မတော်တဆဝင်သွားလျှင် သွေးထွက်စေကာမူ လက်ဖြင့်ကော်၍ ထုတ်ရာသက့ဲသို့ ငါဘုရားသည် မှန်ကန်၍ အကျိုးရှိလျှင် သူတပါးတို့ နှစ်သက်သည်ဖြစ်စေ၊ မနှစ်သက်သည်ဖြစ်စေ ပြောသည်စသည်ဖြင့် စကားခြောက်ခွန်းကို အကျယ်ဟောတော်မူခြင်း ၇၁၂

၅။ ရဟန်း ရှင် လူ သူခပ်သိမ်းတို့၏အမေးကို ရုတ်တရက်ဖြေဆိုနိုင်သည်မှာ ကြိုတင် စဉ်းစားထား၍လော၊ သို့မဟုတ် တခဏပွတ္တိဉာဏ်ဖြင့်ပင် ဖြေဆိုသလောဟူသော အမေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဥပမာတခုပေးကာ မင်းသားကိုပင် ပြန်၍ ဖြေဆိုစေတော်မူပုံ ၇၂

၉-ဗဟုဝေဒနီယသုတ်

၁။ ဘုရားရှင်ဟောသော ဝေဒနာတို့သည် ၃-ပါးဟု ဥဒါယီကဆို၍ ထပတိ-က ၂-ပါး ဟုယူဆရာ အချင်းချင်းနားလည်မှုရအောင် မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြပုံ .... ၇၃၊၄

၉-ဗဟုဝေဒနီယသုတ်

၂။ ငါဘုရားသည် ဝေဒနာတို့ကို ၂-ပါးဟူ၍လည်း ဟောအပ်ကုန်၏၊ ၃-ပါး၊ ၅-ပါး၊ ၆-ပါး၊ ၁၈-ပါး၊ ၃၆-ပါး၊ ၁၀၈-ပါးဟူ၍လည်း ဟောကြားတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဤသို့ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောကြားအပ်သည်ကို အချင်းချင်း မှန်ကန်ကောင်းမွန်သော ဟောပြောချက်ဟု လက်မခံသဘောမတူကြလျှင် ငြင်းခုံခြင်းစသည် မချွတ်ဖြစ်လတ္တံ့ စသည်ဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း ၂၄၅

၃။ စျာန်ချမ်းသာကိုထောက်က ကာမဂုဏ်ချမ်းသာမျှကိုရသူသည် ချမ်းသာကို ခံစားရသည်မမည်၊ အထက်အထက် စျာန်ချမ်းသာကိုထောက်လျှင်လည်း အောက်အောက်စျာန်ချမ်းသာမျှကို ရသူသည်လည်း ချမ်းသာကို ခံစားရသည်မမည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း ၂၅၆

၄။ ခံစားမှု ဝေဒယိတသုခသဘောမရှိပါပဲလျက် အဘယ့်ကြောင့် နိရောဓသမာပတ်ကို သုခဟု ပညတ်တော်မူသနည်း ဟူသော တိတ္ထိတို့၏အမေးကို ဖြေဆိုတော်မူခြင်း ၂၆

၁၀-အပဏ္ဏကသုတ်

၁။ ကိတ္တိသဒ္ဒါ အဗ္ဘုဂ္ဂတော ဝါကျ အနက်ယောဇနာနည်းမှာ်ချက် ၂၂

၂။ နဘ္ဘိဒိန္နံ နတ္ထိယိဋ္ဌံစသည်ဖြင့် ယူလေ့ရှိသော နတ္ထိကဝါဒီသမားတို့သည် ကုသိုလ်အကုသိုလ်တို့၏အကျိုးအပြစ်ကို မမြင်သောကြောင့် သုစရိုက်ကိုပယ်၍ ဒုစရိုက်ကိုသာ ပြုကျင့်ကြကုန်လတ္တံ့၊ တမလွန်လောကရှိလျက် မရှိဟု ယူဆ ကြံစည်ပြောဆိုမှုစသည်ဖြစ်ပုံ ဟောတော်မူခြင်း .... ၂၉၊၈၀

၃။ တမလွန်မရှိစသည် ယူဆသော နတ္ထိကဝါဒီသမားတို့၏ အဆိုအတိုင်း အကယ်၍ တမလွန်လောကမရှိလျှင် တော်ပေသေး၏၊ သို့ရာတွင် ကိုယ်ကျင့်စာရိတ္တ ပျက်စီးသူစသည်ဖြင့် ပညာရှိတို့၏ အကဲ့ရဲ့ကိုကား လက်ငင်းခံရပေမည်။ တမလွန်လောက အမှန်ရှိနေလျှင်ကား မျက်မှောက်၌ ပညာရှိတို့၏ အကဲ့ရဲ့ကို ခံရရုံသာမက သေသည့်အခြားမဲ့၌လည်း ငရဲသို့ ကျရောက်ရမည်ဖြစ်ရာ ပစ္စုပ္ပန်ရော သံသရာပါ နှစ်ဖက်ရှုံးထွက်သည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း .... ၈၀၊၁

၄။ အတ္ထိကဝါဒီသမားတို့အတွက် သုက္ကပက္ခအားဖြင့် ဟောကြားပုံ၊ ဥဘယတ္ထကလိဂ္ဂ ဟောပုဒ်ကို သန္ဓိ,သမာသ်,ဖြစ်,မဖြစ် ၄-မျိုးဝေဘန်၍ ဒုဿမတ္ထော သုသမတ္ထော တို့၌ ဒု-သု-တို့၏အနက်ကို ဋီကာဆရာတော်ကြီးဦးနှင့်ညီ၍ပြခြင်း .... ၈၀၊၁

၅။ ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်ဟူ၍ မရှိနိုင်ဟု ယူဆသော အကိရိယဝါဒီသမားတို့၏ အယူနှင့် ပတ်သက်၍ ကဏ္ဍသုက္ကနှစ်ပက္ခအားဖြင့် ဝိဉ္ဉူပုရိသတို့ ဆင်ခြင်ပုံ .... ၁၁၊၂

၁၀-အပဏ္ဏကသုတ်

၆။ နတ္ထိဟေတု စသည်ယူဆသော အဟေတုကဝါဒီတို့၏ အယူနှင့်ပတ်သက်၍ ကဏ္ဍသုက္ကန္ဒစ်ပက္ခအားဖြင့် ဝိညူပုရိသတို့ဆင်ခြင်ပုံ ၈၂၃
၇။ အရူပလောက(ဘုံ) ရှိ-မရှိနှင့်ပတ်သက်၍ ဝိညူပုရိသ၏ထင်မြင်ချက်နှင့် ၎င်း၏ ရှုပ် ချုပ်ရေးအကျင့် ၈၃
၈။ ဘဝချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန် ရှိ-မရှိနှင့်ပတ်သက်၍ ဝိညူပုရိသ၏ထင်မြင်ချက်နှင့် ၎င်း၏ ဘဝ ချုပ်ရေးအကျင့်.... .... ၈၄
၉။ ဥဒါနနှင့် ဥဒ္ဒါန ထူးခြားပုံနှင့် ရှုပ်ပြီး ၈၅

၂-ဘိက္ခုဝဂ်

၁-အမှလဒ္ဓိကရာဟုလောဝါဒသုတ်

၁။ အမှလဒ္ဓိကာပုဒ်ကို ဌ-ဋီ၊ဗျာကရဏ်းဘို့ဖြင့် စိစစ်ခြင်း ၈၅
၂။ မဟုတ်မမှန်ပြောရန် အရှက်အကြောက်မရှိသူသည် မည်သည့် မကောင်းမှုကိုမျှ မပြုလုပ်ရဲသည်မရှိကြောင်း ရေခွက်ဥပမာ၊ တိုက်ဆင်ဥပမာတို့ဖြင့် အကျယ် ဟောကြားတော်မူခြင်း ၈၅-၇
၃။ ကိုယ် နှုတ် စိတ်မှု တခုခုပြုလုပ်အံ့ ပြုလုပ်ဆဲ ပြုလုပ်ပြီးသောအခါ၌ ငါ့အမှုသည် မိမိ သူတပါး နှစ်ဦးသားတို့တွင် အဘယ်သူအား ထိခိုက်ပါသနည်း၊ ကောင်းကျိုး ဆိုးပြစ် အသို့ဖြစ်သနည်းဟု ကြေးမုံ(မှန်)သဖွယ် အထပ်ထပ်ကြည့်ရှုရာ၏။ အပြစ်ရှိလျှင် ရှောင်ရှားရ၍ မရှိလျှင် အထပ်ထပ်ပြုလုပ်ရာ၏ စသည်ဖြင့် ဟော တော်မူခြင်း ၈၇-၉
၄။ မနောကမ္မံ အင်္ဂီယိတဗ္ဗံ၌ မနောကမ္မံကို ကမ္မတ္ထမယောဇနာသင့်၊ ကရဏတ္ထသာ ယောဇနာသင့်ကြောင်း သာဓကပြ၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်း ၈၉
၅။ ပဋ္ဌပြီး ပဋ္ဌဆဲ ပဋ္ဌလတ္တံ့သော ဘုရားရှင်တို့နည်းတူ ကိုယ် နှုတ် စိတ်အမှုတို့ကို ဖြူစင်အောင် သုတ်သင်မည်ဟု အလေ့အကျင့်ပြုသင့်ကြောင်း .... ၈၉၊၉၀

၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်

၁။ ခန္ဓာငါးပါးကို နေတံ မမ စသည်ဖြင့် ရှုသင့်ကြောင်း ဘုရားရှင်က ရာဟုလာအား မိန့်တော်မူ၍ ရှင်သာရိပုတ္တရာက အာနာပါနဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရန် ပြော ဆိုပုံ .... ၉၀၊၁
၂။ ရာဟုလာက အာနာပါနဿတိကို မည်သို့ပွါးများလျှင် မဟပ္ဖလဖြစ်ပါသနည်းဟု သာ လျှောက်ထားသော်လည်း ဘုရားရှင်ကမူ အာနာပါဿတိနှင့်တကွ ၃၂-ကောဋ္ဌာသကို အသေးစိတ်ဓာတ်ခွဲရှုဆင်ခြင်ပုံ၊ ဘာဝနာကို မြေ-ရေ-လေ-မီး-အာကာသနည်းတူ ပွါးများသင့်ပုံမှအစ ပြဟ္မဝိဟာရတရား လေးပါးတို့ကိုပါ ဟောကြားဖြေဆိုတော်မူပုံ ၉၁-၄

၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်

၃။ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်နှင့် မိလိန္ဒပဉ္ဉပါဠိတို့မှတပါး အခြားမည်သည့်သုတ်တွင်မျှ ၃၂-ကောဋ္ဌာသ၌ မထွက်လုံ့ပုဒ် မပါရှိသင့်ခြင်းအကြောင်း ၉၂

၃-စူဠမာလုက္ကျပုတ္တသုတ်

၁။ လောကသည် မြဲ-မမြဲ၊ အပိုင်းအခြား ရှိ-မရှိ၊ ဇီဝနှင့်သရီရ တူ-မဟူ၊ သတ္တဝါသည် သေပြီးသည့်နောက် ဖြစ်-မဖြစ် စသည်နှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားရှင်မဖြေကြားသည့် အတွက် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ထိုအကြောင်းကို ဘုရားရှင်အား မေးလျှောက်အံ့၊ ဖြေသော် ဘုရားရှင်ထံ၌ ငြားဖွစရိယကိုကျင့်အံ့၊ မဖြေသော် လူဆွက်တော့အံ့ဟု မာလုက္ကျပုတ္တ အကြံအစည်ဖြစ်ပုံ .... ၉၅၊၆

၂။ အကယ်၍ အတိအကျသိအံ့၊ လောကသည် မြဲလျှင်မြဲ၏၊ မမြဲလျှင်မမြဲဟုဖြေဆိုပါ၊ မသိလျှင်လည်း ငါမသိ ငါမမြင်ဟု ဖြေကြားခြင်းသည် ရိုးဖြောင့်ရာရောက်သည်ဟု မာလုက္ကျပုတ္တ-က လျှောက်ထားခြင်း ၉၆

၃။ ဤပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ငါသည် သင့်အား ဖြေဆိုမည်ဟု မပြောစဘူး၊ သင်ကလည်း ဖြေဆိုမှ ငြားဖွစရိယကျင့်မည်ဟု မလျှောက်ထားစဘူး၊ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် မည်သူက မည်သူ့ကို ပြောကြား တံပြန်နေဘို့ လိုသေးသလဲဟု မိန့်တော်မူပုံ .... ၉၆၊၇

၄။ ဧဝံ သန္တေ မောဃပုရိသ ကော သန္တောကံ ပစ္စာဓိက္ခသိ ဝါကျကို ဌ၊ ဋီတို့ ဖွင့်ဆိုပုံ ၉၇

၅။ ဆိပ်လူးမြား အပစ်ခံရသူသည် ပစ်သူ၏ အမျိုးအနွယ် အမည် နေရပ်စသည်ကိုသိရမှ မြားနုတ်မည်ဆိုလျှင် သေသော်သာ သေရာ၏၊ အမျိုးအနွယ်စသည်ကိုကား မသိအပ်သည်သာ၊ ထို့အတူ ဤပြဿနာကိုဖြေဆိုမှ ငြားဖွစရိယကိုကျင့်အံ့ဟု ပြောဆိုသော်သူသည် သေသော်သာ သေရာ၏၊ ငါဘုရားသည် ထိုပြဿနာကို မဖြေဆိုအပ်သည်သာဟု ဟောတော်မူခြင်း .... ၉၇၊၉

၆။ ငြားဖွစရိယကျင့်သုံးမှုနှင့် လောကမြဲ မမြဲစသောပြဿနာသည် မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ မြဲသည်ဖြစ်စေ၊မမြဲသည်ဖြစ်စေ ဇာတိ-ဇရာ-မရဏစသည်တို့ကား ထင်ရှားရှိသဖြင့် ယင်းတို့၏ချုပ်ငြိမ်းရန်ကိုသာ ဟောကြားခြင်းဖြစ်ရာ ဟောကြားသည်ကို ဟောကြားသည့်အတိုင်း မဟောကြားသည်ကိုလည်း မဟောကြားသည့်အတိုင်းသာ ဆောင်ထားရန် တိုက်တွန်းတော်မူ၍ ဟော-မဟောသောဒေသနာများကို အကြောင်းနှင့်တကွ မိန့်တော်မူခြင်း .... ၉၉၊၁၀၀

၇။ အတ္တမနောပုဒ်၏ ရုပ်ပြီးနှင့်အနက်ကို ဌ၊ ဋီတို့ဖြင့် စိစစ်ခြင်း ၁၀၀

၄-မဟာမာလုကျပုတ္တသုတ်

၁။ သြရမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်ငါးပါးကို ဆောင်ထားကြကုန်၏လောဟု ရဟန်းတို့အား မေးတော်မူရာ (ကျူးလွန်ဆဲခဏ၌သာ ကိလေသာဖြစ်၍ ကျူးလွန်ဆဲခဏမဟုတ်လျှင် မဖြစ်ဟု ယူဆသော)မာလုကျပုတ္တာသည် ဆောင်နိုင်ပါသည်ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် ဆောင်ပုံအခြင်းအရာမေးသောအခါ ဆောင်ပုံနေရာမကျ၍ တိတ္ထိတို့စွပ်စွဲဖွယ်ဖြစ်သည်ဟု မိန့်တော်မူပုံ ၁၀၁၂

၂။ (ဘုရားရှင် တရားဟောတော်မူလို၍ မိန့်တော်မူသည်ကို အလိုက် မသိသော မာလုကျပုတ္တ နှောက်ယှက်နေသဖြင့်) ရှင်အာနန္ဒာက ကြားဖြတ်၍ ဘောင်းပန်သောကြောင့် သံယောဇဉ်ငါးပါး အကျယ်ဟောတော်မူခြင်း ၁၀၂၃

၃။ အခွံအကာကို မခုတ်မထစ်ရပဲ အနှစ်ကိုဖြတ်ခြင်းမည်သည် မရှိသကဲ့သို့ သံယောဇဉ်ပယ်ဖြတ်ကြောင်း လမ်းစဉ်ကို အခြေမခံပဲ မပယ်နိုင်ကြောင်း ၁၀၃

၄။ ကမ်းလုံးပြည့်လျှံနေသော ဂင်္ဂါမြစ်၏ တဖက်ကမ်းသို့ အားနည်းသော ယောကျ်ားသည် မကူးနိုင်သကဲ့သို့ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ရန် တရားဟောသော်လည်း သဒ္ဓါဒုဗ္ဗလသမားတို့ မကြိုးစားနိုင်ကြောင်း .... ၁၀၃၊၄

၅။ သံယောဇဉ် ဖြတ်တောက်ရေးလမ်းစဉ်ဟူသည် အဘယ်နည်း ဟူသော အမေးကို ကိုယ်တော်တိုင် မေးဖြေတော်မူပုံ .... ၁၀၄၊၅

၆။ ရောဂတော, ဂဏ္ဍတော, သလ္လတော, အဃတော, အာဗာဓတော, ပရတော, ပလောကတော,သုညတော ပုဒ်တို့ကို လက္ခဏာရေး ၃-ပါးသို့ သွင်းရာ၌ သံယုတ်အဋ္ဌကထာဖွင့်ကို ထပ်ဆင့်၍ ဋီကာဆရာ ရှင်းရကြောင်း ၁၀၅

၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်

၁။ အပ္ပါဗာဓ စသော အကျိုးငါးပါးကိုပြ၍ ကောသနဘောဇဉ်ကိုစွန့်ရန် တိုက်တွန်းတော်မူသော်လည်း ဘဒ္ဒါလိ ငြင်းဆန်နေ၍ တနေရာ၌ အချို့အင်္ဂါကိုစွန့်ကာ ကျန်အချို့အင်္ဂါကို အခြားတနေရာ၌ စွန့်နိုင်ကြောင်း ပြောဆို တိုက်တွန်းတော်မူသော်လည်း ငြင်းဆန်မြဲငြင်းဆန်နေမိသော ဘဒ္ဒါလိသည် သုံးလပတ်လုံး ဘုရားရှင်အား အတေမခံဝံပုံ ၁၀၆

၂။ ကောသနပုဒ်သည် အနက်နှစ်သွယ် အဓိပ္ပါယ်နှစ်မျိုးရှိကြောင်း ဂန္ထန္တရညှိ၍ ပြဆိုခြင်း ၁၀၆

၃။ ကျွန်မနောက်သုံးလကျော်လျှင်ဘုရားရှင်ဒေသစာရီကြွတော်မူလိမ့်မည်၊ချွတ်ယွင်းချက်အပြစ်ရှိလျှင် ခုနှယ်က တောင်းပန်ရန် သီတင်းသုံးဖော်များ၏ တိုက်တွန်းချက်နှင့် ဘုရားရှင်၏ အကြိမ်ကြိမ် ဖျောင်းဖျမှုကြောင့် ဘဒ္ဒါလိ အကြိမ်ကြိမ် တောင်းပန်ခြင်း ၁၀၇-၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်

၄။ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ် သစ်တပင်ရင်း ဝါးတပင်အောက်သို့ ကပ်ရောက်ကာ တရား အားထုတ်သော်လည်း သိက္ခာပုဒ် မဖြည့်ကျင့်လျှင် ဘုရားနှင့်တကွ နတ်လူတို့ ကလည်း မချီးကျူး၊ တရားထူးလည်း တမင်တဖိုလ်မျှ မရနိုင်ကြောင်း .... ၁၀၉၊၁၀

၅။ ဘဒ္ဒါလိ-က ရဟန်းတို့သည် အခွဲရဟန်းကို ဒဏ်ထားပြီး နှိပ်ကွပ်ဆုံးမ၍ အခွဲကို မနှိပ်ကွပ် မဆုံးမခြင်းအကြောင်း လျှောက်ထားသဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ငါးမျိုး ဝေဘန်၍ အကြောင်းနှင့်တကွ ဟောတော်မူပုံ ၁၁၁၂

၆။ ရှေးသိက္ခာပုဒ်နည်းစဉ်က ရဟန္တာဖြစ်သူများ၍ ခုခေတ် သိက္ခာပုဒ်များခါမှ ရဟန္တာ ဖြစ်သူ နည်းပါးကြောင်း၊ သိက္ခာပုဒ် ပညတ်ရကြောင်း၊ သံဃာ၌ အာသဝဋ္ဌာနိယ တရား ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လှာခြင်း၏ အကြောင်း ၅ ပါး ၁၁၃

၇။ အင်္ဂါ ၁၀-ပါးရှိသော အာဇာနည်မြင်းပျိုသည် မင်းသုံးတော်ဝင် ဖြစ်ထိုက်သကဲ့သို့ အင်္ဂါ ၁၀-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည် အာဟုနေယျ ပါဟုနေယျ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်ဟု အာဇာနီယသုတ္တပမာ ဒေသနာကို ဟောတော်မူခြင်း ၁၁၄-၆

၈။ အာဟုနေယျ ပါဟုနေယျ ဒက္ခိဏေယျ အဉ္ဇလိကရဏီယပုဒ်တို့၏ ရုပ်ပြီး .... ၁၁၅၊၆

၆-လဋုကိကောပမသုတ်

၁။ ဝိကာလဘောဇဉ် မစားရန်တားမြစ်တော်မူစဉ်က နှလုံးမသာမယာဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ရှိသေချစ်မြတ်နိုးမှုကို အကြောင်းပြု၍ လိုက်နာခဲ့ပုံနှင့် ဝိကာလဘောဇဉ် စားကြ စဉ်က ဒုက္ခမည်သို့ရောက်ခဲ့ရကြောင်း ရှေးဟောင်း အဖြစ်သနစ်တို့ဖြင့် ဥဒါယီ-က လျှောက်ထားပုံ .... ၁၁၇၊၈

၂။ (၁) အဘုမွေ၊ (၂) အာတုမာရီ၊ မာတုမာရီပုဒ်တို့၏ ရုပ်ပြီးနှင့် ဒေဓိပ္ပါယ်ကို ဌာဠီတို့ဖြင့် ပြဆိုခြင်း ၁၁၈

၃။ အခွဲသော မောဃပုရိသတို့သည် ဝိကာလဘောဇဉ်ကို မရှောင်ကြဉ်ရုံသာမက "ဘာမဟုတ်သော အသေးအဖွဲကလေးကို အကြောင်းပြု၍ ရှင်တော်ဂေါတမသည် ခေါင်းခေါင်းပါးပါး ကျင့်လွန်းသည်"ဟု ဘုရားရှင်နှင့် သိက္ခာကာမ ရဟန်းတို့ကို မကျေမနပ်ဖြစ်ကြသောကြောင့် ဆင်သမန္ဒယ်ဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်သော ဗီလုံးငှက်ငယ် ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၁၉၊၂၀

၄။ လဋုကိကာ-ကို ဗီလုံးငှက်,ပုံလွှားငှက်,မိုးဆွေငှက်-ဟု အနက်အမျိုးမျိုး ပြန်ဆိုကြပုံ နှင့် အဖွင့်များ ၁၁၉

၅။ ဝိကာလဘောဇဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ ကုလပုတ္တတို့အားလျော်စွာ သားရေလွန်ကြိုးဖြင့် ဖွဲ့ချည်အပ်သော ဆင်ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၂၀၊၁

၆-လဋ္ဌကိကောပမသုတ်

၆။ (ဖွဘ်ကျောပြာစု ခရုဆံချွတ် အဝတ်လွှာချင်း ထမင်းရက်ချန် ရေရက်မှန်ဟု ဆိုရှလောက်အောင်)ဆင်းရဲမွဲချာလှသောသူသည် မြေလှသောသစ်ပင်ရိပ်၌ မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ကို ဘုဉ်းပေးသော ရဟန်းတပါးကို မြင်၍ ရဟန်းဘဝသည် ချမ်းသာလှပေစ့ စသည်ဖြင့် မည်မျှပင်တောင့်တ,အားကျစေကာမူ သူပိုင်ပစ္စည်းနှင့်အကျည်းတန်မယားကို စွန့်လွှတ်၍ ရဟန်းပြုရန်မလွယ်ကူကြောင်း၊ပစ္စည်းနှင့် ဇနီးသည် ၎င်းအဖို့ အလွန် ကြီးကျယ်သော အနှောင်အဖွဲကြီးများ ဖြစ်ကြောင်း ၁၂၁၂

၇။ မြောက်များလှစွာသော မြေယာ ရွှေငွေရတနာ အခြံအရံများကို ပိုင်ဆိုင်သော သူကြွယ်ပင်ဖြစ်စေကာမူ ၎င်းပိုင် သက်ရှိသက်မဲ့တို့ကိုပယ်၍ ရဟန်းပြုနိုင်ကြောင်း အမျိုးကောင်းသား သူကြွယ်တယောက်အဘို့ ၎င်းသက်ရှိသက်မဲ့ ပစ္စည်းများသည် မပြောပလောက်သော အနှောင်အဖွဲမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၁၂၂

၈။ ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးတို့ကို သံယုတ္တပုဂ္ဂိုလ်,ဝိသံယုတ္တပုဂ္ဂိုလ် အသီးသီးခွဲခြား၍ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၂၃၄

၉။ မစင်သဖွယ်ဖြစ်သော ပုထုဇဉ်တို့၏ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို မမှီဝဲထိုက်ကြောင်း၊ ကြောက်စရာကောင်းကြောင်း ကာမမှထွက်မြောက်ရာ သစ္စာ ၄-ပါးတို့ကို ဖြစ်စေတတ်သော စျာန်ချမ်းသာကိုသာ မှီဝဲထိုက်ကြောင်း ကြိမ်ဖန်များစွာ ပွါးများထိုက်ကြောင်း ၁၂၄

၁၀။ စျာန် ၄-ပါးတို့ကို ဣဇ္ဈတစျာန် အနိဇ္ဈတစျာန် ခွဲခြားပုံ။စျာန်တို့ကို မှီဝဲထိုက်သည်ဟု ဟောကြားအပ်သော်လည်း ထိုစျာန်တို့ကို မတွယ်တာမကပ်ငြိဘို့ လွန်မြောက်ဘို့ဟောကြားပုံ၊ သေးငယ်သော သံယောဇဉ်ကိုကား သေးငယ်သောကြောင့် ချွင်းချက်အားဖြင့် ခွင့်ပြု၍ သံယောဇဉ်အကြီးစားကိုသာ ပယ်ရန်ဟောကြားခြင်း ရှိမရှိ မေးမြန်းပုံ ၁၂၅၆

၁၁။ (၁) ဣဇ္ဈိတသို့ (၂) ရွှေပေသည်ာ ပုဒ်တို့ကို စိစစ်ပြခြင်း ၁၂၅၇

၇-စာတုမသုတ်

၁။ အဂ္ဂသာဝကကြီးနှစ်ပါးကြီးမှူးသော ဘုရားဖူးရဟန်းသစ် ၅၀၀-နှင့် အာဝါသိကတို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ နေရာထိုင်ခင်း ပြင်ဆင်သိမ်းဆည်းနေကြစဉ် "တံငါသည် ငါးလုသကဲ့သို့ ဆူဆူညံညံ ကျယ်လောင်သော အသံကို ပြုကြသောကြောင့် ဘုရားရှင်က နှင်ထုတ်တော်မူခြင်း ၁၂၇

၇-စာတုမသုတ်

၂။ စာတုမာရွာသား သာကီဝင်မင်းသားတို့နှင့်တွေ့၍ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်း သောအခါ နှင့်ထုတ်ခံရကြောင်း သိကြရသဖြင့် ရဟန်းတို့ကို ပြန်လည်လက်ခံ တော်မူရန် ရေဝေးသောသစ်ပင်, မိခင်နှင့်ကွဲနေသော နွားငယ် ဥပမာတို့ဖြင့် သာကီဝင်မင်းသားများနှင့် (သဟမွတိပြဟ္မာ)က လျှောက်ထား တောင်းပန် ပေးကြပုံ ၁၂၇၈

၃။ "ငါဘုရား နှင့်ထုတ်လိုက်သဖြင့် သင်တို့စိတ်၌ မည်သို့ အောက်မေ့မိကြသနည်း" ဟု မေးတော်မူသောအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာကား အေးအေးပဲနေတော့မည်ဟု ကြံစည် မိကြောင်း တာဝန်မဲ့ ခေါင်းရှောင်သည့်သဘော သက်ရောက်သောစကားကို လျှောက်ထားမိ၍၊ ရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်ကိုသာ ဘုရားရှင်ချီးကျူးတော်မူပုံ ၁၂၈၉

၄။ ရေခဲသွားလာသူများ လိုင်းတံပိုးစသော ဘေး ၄-မျိုးနှင့် ကြုံတွေ့, ပျက်စီးတတ် သကဲ့သို့ သာသနာတော်သို့ ဝင်ရောက်လာသူများသည်လည်း ဆုံးမ မခံလိုမှုနှင့် မာတုဂါမတို့၏ အမြင်မတော် မပေါ် တပေါ် မလုံမလဲ ဝတ်ဆင်မှုကို မြင်ရခြင်း စသော ဘေး ၄-မျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသဖြင့် လူထွက်တတ်ကြောင်း ဥပမာ ဥပမေယျ အကျယ်ဟောပြတော်မူခြင်း ၁၂၉-၁၃၂

၈-နဠကပါနသုတ်

၁။ ရဟန်းတို့အား သာသနာတော်မှာ ပျော်ပိုက်ကြ၏လောဟု မေးမြန်းတော်မူကာ မင်း, ခိုးသူ, ကြွေး, အသက်မွေးမှုဘေးများကြောင့် ရဟန်းပြုလာကြသည်မဟုတ်၊ ဆိပင်မည်းနက် အသက်ငယ်ရွယ် နုနယ်ပျိုမျစ်သူများဖြစ်လျက် ကာမဂုဏ်မခံစား ပဲ တကဲ့သို့ကြည်ချက်ဖြင့် ရဟန်းပြုလာသူများသည် အကုသိုလ် ကာမတို့မှကင်း ဝေးသော နှစ်သိမ့်ချမ်းသာမှု (စျာနသုခ)အဆင့်ဆင့်ကို မရလျှင် အာဘိဇ္ဈာစ သော တရားတို့၏ အနှိပ်စက်ခံရတတ်ပုံ ၁၃၂-၄

၂။ အများဖြစ်လျက် တပါးတည်း ဦးတည်ခေါ်ဝေါ်မှု(အာလပန)ကို ဌဠဋိ၊ဗျာကရဏ်း တို့ဖြင့် စိစစ်ခြင်း ၁၃၃

၃။ "ဘဝသစ်ကိုဖန်တီးတတ်သည့် အာသဝေါတရားများရှိသေးသည့်အတွက် အခြို့ ကို မှီဝဲလက်ခံ၍ အခြို့ကို ရှောင်ကြဉ်ပယ်ဖျောက်သည်ဟု ငါဘုရားအပေါ် ထင် မြင်နေကြသလော" ဟူသောအမေးကို မထင်ပါကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ ၂-ကြိမ်တိုင် ကောင်းခြိုးပြုပြီးလျှင် ထန်းပင်၏တည်ရာကျင်းကဲ့သို့ အာသဝေါဟူ သော အမြစ်တို့ကို ငါဘုရား လုံးဝပယ်ဖြတ်အပ်ပြီးဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ ၁၃၄၊၅

၄။ ဤသူသည် ထိုဘုံဘဝ၌ဖြစ်သည်ဟု ကွယ်လွန်သူတို့၏ ပဋိသန္ဓေကို ဟောပြောခြင်း သည် လူအများ၏အုံသြမှုကို ခံယူလိုရှိလည်းမဟုတ်၊ဝါကြွားပလွှားရှိလာဘ်ပူဇော် သက္ကာကို လိုလားရှိလည်းမဟုတ်၊ ဤသတင်းစကားကြားရလျှင် ယုံကြည် ဝမ်းမြောက်ခြင်း အားကျသောစိတ်ဓာတ်ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြင့် အကျိုးဖြစ်ထွန်း စေရန် ရည်သန်၍ ဟောပြောခြင်းဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၁၃၅၊၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

ဂ-နဋ္ဌကပါနသုတ်

၅။ မည်သူသည် တရားထူးရ၍ မည်သူသည် မည်သည့်သံယောဇဉ်ကိုပယ်သည်၊မည်သူ၏ အကျင့်စာရိတ္တ သဘောဘရား ပညာအရည်အချင်း အနေအထိုင်သည် မည်သို့ မည်ပုံရှိသည်ဟု ကိုယ်တိုင်သော်၎င်း တဆင့်သော်၎င်း (အတ္ထုပ္ပတ္တိကို)ကြားသိ ရလျှင် အောက်မေ့အားကျခြင်းဖြင့် ချမ်းချမ်းသာသာ နေရလတ္တံ့ဟု မိန့်တော် မူခြင်း .... ၁၃၆၊၇

၉-ဂေါလိယာနိသုတ်

၁။ တော့နေရဟန်းတို့ ကျင့်ကြံလိုက်နာရမည့် အချက်ကြီး ၁၈-ချက်နှင့် မလိုက်နာက ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချခြင်း ခံရတတ်ပုံကို ရှင်သာရိပုတြာက ဂေါလိယာနိ ရဟန်းကို အကြောင်းပြု၍ ရဟန်းတို့ကို မိန့်ကြားတော်မူပုံနှင့် ဂါမဝါသီတို့အတွက်ကား အထူးပြောကြားဖွယ်မလိုကြောင်း ၁၃၇-၄၀

၂။ သပ္ပတိဿေနနှင့် သေရိဝိဟာရေနပုဒ်တို့၏ ရုပ်ပြီးနှင့်အနက်ကို ဌာဠီဗျာကရဏ်းတို့ ဖြင့် စိစစ်၍ပြခြင်း ၁၃၈

၁၀-ကီဋာဂိရိသုတ်

၁။ ညစာမစားခြင်း၏အကျိုးကို ၅-မျိုးပြ၍ ညစာမစားရန် တိုက်တွန်းတော်မူသော အခါ များစွာသောရဟန်းတို့ လွယ်လင့်တကူ ရှောင်ကြဉ်ကြကြောင်း ၁၄၁

၂။ ကီဋာဂိရိသုတ်, ဘဒ္ဒါလိသုတ်နှင့် ကကစူပမသုတ်(မူ၊ပဏ်)တို့၌လာရှိသော ဝိကာလ ဘောဇနချင်း ထူး-မထူး အချင်းချင်းညှိနှိုင်း၍ပြခြင်း ၁၄၁

၃။ အဿဇိနှင့်ပုနဗ္ဗသုကတို့ကား အကျိုးငါးပါးပြ၍ ညစာမစားရန် တိုက်တွန်းသော်လည်း "နေ့ရောညပါစားလျှင်လဲ အကျိုးငါးပါး လက်တွေ့ရရှိနိုင်သည်ဖြစ်၍ စား မြဲစားကြမည်"ဟု သမ္မဟုလဘိက္ခုတို့အား ပြန်ပြောခြင်း ၁၄၂

၄။ မည်သည့်သုခ,ဒုက္ခ,ဥပေက္ခာဝေဒနာကို ခံစားလျှင် အကုသိုလ်ပါး၍ ကုသိုလ်ပွါး သည်ဟု ငါဘုရား မခဲခြားပဲ ဟောကြားဘူးသလော စသည်မေးတော်မူကာ ကိုယ်တော်တိုင် တွေ့မြင်သိရှိထားပြီးဖြစ်သည့်အတွက် အာဘယ်သို့သော ဝေဒနာ တို့ကို ပယ်ရမည်ဟု မိန့်တော်မူကြောင်း အကျယ်ဟောကြားခြင်း .... ၁၄၂၊၃

၅။ "အပွမာဒေန ကရဏီယံ"ဟူသော ညွှန်ကြားချက်သည် သေက္ခတို့နှင့် သက်ဆိုင်၍ အသေက္ခတို့နှင့်မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တပုဒ်၏အနက်ကို ကောစိ, အညေ, အပရေသုံးဝါဒဖြင့် ဖော်ပြခြင်း .... ၁၄၃၊၄

၆။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တစသော ပုဂ္ဂိုလ် ၇-ယောက်အကျယ် .... ၁၄၄၊၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁၀-ကိဋ္ဌာဂိရိသုတ်

၂။ (၁) ယုံကြည်မှု (၂) ချဉ်းကပ်မှု (၃) ဆည်းကပ်မှု (၄) နားထောင်မှု (၅) နာကြားမှု (၆) ဆောင်ထားမှု (၇) အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို စူးစမ်းမှု (၈) တရားတို့၏ရှုခြင်းဌါခံမှု (၉) လိုလားမှု (၁၀) အားထုတ်မှု (၁၁) နှိုင်းချိန်မှု (၁၂) နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိမှုဘည်းဟူသော ၁၂ ပါးတို့ကို အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိရေးလမ်းစဉ်အဖြစ် ဟောကြားတော်မူခြင်း ၁၄၆

၈။ ပဏ္ဍောပဇာဝိယာပုဒ် ရုပ်ပြီးနှင့် "ကိံ ပန ဘိက္ခဝေ ယံတထာဂတော အာမိသေဟိ ဝိသံသဋ္ဌော ဝိဟရတိ" ဝါကျကို အဋ္ဌကထာနည်းမှတပါး တနည်းပေးနိုင်ပုံ ၁၄၇

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်

၁-တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်

၁။ မြတ်စွာဘုရားသည် အယူဝါဒချင်းမတူသော ပရိဗိုဇ်ကျောင်းတိုက်သို့သွား၍ ပရိဗိုဇ်တို့ကလည်း အယူဝါဒမတူစေကာမူ လေးလေးစားစား ပင့်ဖိတ်၍ နေရာပေးခြင်း .... ၁၄၈၊၉

၂။ အတိပွဂေါခေါပုဒ်ကို ဌ၊ဋ္ဌီ၊ဗျာကရဏ်းတို့ဖြင့် အကျယ်စိစစ်ခြင်း ၁၄၉

၃။ သွားနေသည်ဖြစ်စေ, ရပ်နေသည်ဖြစ်စေ, အိပ်ပျော်နေသည်ဖြစ်စေ, နိုးနေသည်ဖြစ်စေ အချိန်ပြည့် အလုံးစုံကိုသိသူ (သဗ္ဗညူ)ဟုဆိုလျှင် ဟုတ်တိုင်းမှန်ရာပြောဆိုသည် မည်-မမည်ဟူသော ဝစ္ဆဂေါတ္တ၏အမေးကို ဖြေကြားတော်မူပုံ .... ၁၄၉၊၁၀

၄။ လူဝတ်ကြောင်တယောက်သည် ဂိဟီသံယောဇဉ်ကိုမစွန့်ပဲ နိဗ္ဗာန်, နတ်ပြည်သို့ ရောက်နိုင်-မရောက်နိုင်ဟူသော ဝစ္ဆဂေါတ္တ၏အမေးကို ဖြေဆိုခြင်း ၁၅၁

၅။ အာဇီဝကဘယောက် စုတေသွားသော် နိဗ္ဗာန်,နတ်ပြည်ရောက်-မရောက် ၁၅၁

၆။ တိတ္ထိယ,အာဇီဝက, ပရိဗိုဇ်, နိဂဏ္ဌ, ပဏ္ဍရင်္, အစေလက, နဂ္ဂတို့၏ ဆင်ယင်ထုံးဖွဲ့မှုထူးခြားဟန်ကို ဂန္ဆန္တရတို့မှ ထုတ်နုတ်ပြဆိုခြင်း .... ၁၅၁၊၂

၇။ "ဣတော ခေါ ဝစ္ဆ ကေနဝုတော ကဖပ္ပ" ဟူသော ပါဠိန္တရကို ဂန္ဆန္တရနှင့်ညှိ၍ အနက်ယောဇနာပုံပြပြီးလျှင် ရုပ်ပြီးကို ဆိုင်ရာ ဗျာကရဏ်းညွှန်းပြချက် ၁၅၂

၄-အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်

၁။ လောကမြဲ-မမြဲစသော ဝစ္ဆဂေါတ္တ၏အမေးကို "နခေါ အဟံ ဝစ္ဆ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ" ဟု ဖြေတော်မူ၍၊ လောကမြဲ-မမြဲစသော အယူဝါဒသည် တောချုံခရီးခဲ ငြောင့်တံကျင်သဖွယ် ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းများ ပူးကပ် ပါလာသဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း မဟုတ်ဟု အပြစ်ကိုမြင်တော်မူသောကြောင့် ထိုအယူဝါဒတို့သို့ ငါဘုရား ကပ်ရောက်တော်မမူကြောင်း .... ၁၅၂၊၃

၂-အဂ်ိဝစ္ဆသုတ်

၂။ "မြတ်စွာဘုရားရှင့်သန္တာန်၌ တစုံတခုသော မိစ္ဆာအယူ ရှိပါသလော"ဟူသော အမေးကို ခန္ဓာ ၅-ပါး၏ သမုဒယ,နိရောဓ(ဖြစ်+ပျက်)ကို အတိအကျ သိထားသဖြင့် တဏှာ,ဒိဋ္ဌိ,မာနတို့ ချုပ်ငြိမ်းကာ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီဟု မိန့်တော်မူခြင်း ၁၅၁၄

၃။ "ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသူသည် မည်သည့်ဘုံ၌ဖြစ်သနည်း"ဟူသော အမေးကို ဖြစ်သည်ဟုဆိုရင်း, မဖြစ်ဟုဆိုရင်း, ဖြစ်လည်းဖြစ် မဖြစ်လည်းမဖြစ်ဟုဆိုရင်း, ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်ဟုဆိုရင်း မဆိုသင့်ကြောင်း ဘုရားရှင် ဖြေသောအခါ ဝစ္ဆဂေါတ္တသည် အသိဉာဏ်တွေ့ဝေသွားပုံ ၁၅၄

၄။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည် ခက်ခဲနက်နဲ၍ ပညာရှိတို့သာသိနိုင်ကြောင်း မိုး,မိုးဖြစ်ကြောင်း, ငြိမ်းမှုကိုသိသော်လည်း ထိုငြိမ်းသွားသောမီးသည် မည်သည့်နေရာရောက်နေသည်ဟု ညွှန်ပြရန် မသင့်သကဲ့သို့ ခန္ဓာ ၅-ပါး, ၎င်းဖြစ်ကြောင်း, ၎င်း၏ချုပ်ငြိမ်းမှုကို သိနိုင်သော်လည်း ချုပ်ငြိမ်းပြီးနောက် မဖြစ်ဘူး စသည် မဆိုသင့်ကြောင်း .... ၁၅၄၊၆

၅။ ဘုရားရှင်၏တရားတော်ကို နာကြားရသော ဝစ္ဆဂေါတ္တသည် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကား အကာလတ်ကင်း သန့်ရှင်းစင်ကြယ်၍ အနှစ်အတိပြီးသော အင်ကြင်း ပင်သဖွယ်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ပုံ ၁၅၆

၃-မဟာဝစ္ဆသုတ်

၁။ ဝစ္ဆဂေါတ္တပရိဗိုဇ်၏ လျှောက်ထားချက်အရ အကုသိုလ် ၃-ပါး၊ ၁၀-ပါး၊ ကုသိုလ် ၃-ပါး၊ ၁၀-ပါးတို့ကို ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၅၆၊၇

၂။ ငါဘုရားသာမဟုတ်၊(က) အာသဝကုန်ခန်းပြီးသော ဘိက္ခု, ဘိက္ခုနီ၊(ခ)ဩရမ္ဘာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ရှားပြီးသော ဗြဟ္မစာရီဥပါသက, ဥပါသိကာ၊ (ဂ) ယုံမှားခြင်း လွှန်မြောက်ပြီးသော ကာမဘောဂီဥပါသက, ဥပါသိကာတို့လည်း ငါဘုရားသာသနာဘော်၌ များစွာရှိသည်ဟု ဟောတော်မူခြင်း .... ၁၅၇၊၈

၃။ ဘုရားရှင်သာမဟုတ်၊ ဘိက္ခုစသူတို့လည်း အရဟတ္တဖိုလ်(စသည်)ကို ပြီးစေနိုင်ကြသောကြောင့် ပြည့်စုံလုံလောက်သော သာသနာမည်ကြောင်းနှင့် ဂင်္ဂါသည် သမုဒ္ဒရာသို့ ညွတ်ကွေ့သည်နည်းတူ လူရဟန်းနှင့်တကွသော ဘုရားရှင်၏ ပရိသတ်သည်လည်း နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်ကိုင်းကြောင်း ဝစ္ဆဂေါတ္တ လျှောက်ပုံ ၁၅၈

၄။ ဝစ္ဆဂေါတ္တသည် ရဟန်းပြု၍ လဝက်မျှ ရှိသောအခါ သမထဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်၍ သေခမ္မ ရဂုံနှင့် တင်းမတိမ်သဖြင့် နောက်ထပ် တရားဟောရန် တောင်းပန်သောကြောင့် အထက်ဖြစ်သော သမထ,ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်လျှင် အနေကဓာတ်များကို ထိုးထွင်းသိနိုင်ကြောင်း၊ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါ၍ လိုရာပြီးစေနိုင်သော အသိညာဏ် ၆-ပါးကို ရနိုင်ကြောင်း မိန့်တော်မူခြင်း ၁၅၉၊၆၀

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-မဟာဝစ္ဆသုတ်

၅။ ဝစ္ဆဂေါတ္တသည် ဘုရားဖူးလာသော အာဂန္တုများအား မိမိသည် ဘုရားရှင်ကို တရားတော်ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြီး(အရဟတ္တဖိုလ်ရပြီး)ပြီဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထား လိုက်ရန် တောင်းပန်ပုံနှင့် ဘုရားရှင်ကလည်း ဝစ္ဆဂေါတ္တသည် မဟိဒ္ဓိက တေဝိဇ္ဇ (ရဟန္တာ)ဖြစ်သွားပြီဖြစ်ကြောင်း ကြိုတင်သိနှင့်ပြီး ဖြစ်ပုံ ၁၆၁

၄-ဒီဃနခသုတ်

၁။ "သဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ"ဟူသော အယူကိုပင် သင်မနှစ်သက်(လက်မခံ)တော့ပြီလော ဟူသော အမေးကို ဒီဃနခ-ဖြေဆိုပုံနှင့် အယူဟောင်းကိုလည်း မစွန့်နိုင်သည့် အပြင် အခြားအယူသစ်ကိုပါ ယူတတ်ကြသည့်အကြောင်း ၁၆၂

၂။ (က) သဗ္ဗံ မေ ခမတိ၊ (ခ) သဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ၊ (ဂ) ကေစ္စံ မေ ခမတိ၊ ကေစ္စံ မေ နက္ခမတိ-ဟု ယူသူသုံးမျိုးတို့တွင် (က) အယူသည် ရာဂသံယောဇဉ်၊ ဥပါဒါန်ဖြစ်ရန် နီးကပ်ကြောင်း။ (ခ)သည် ရာဂစသည်တို့ မဖြစ်ခြင်းငှါ နီးကပ် ကြောင်း။ (ဂ)သည် ရာဂစသည်ဖြစ်ရန် မနီးကပ်ကြောင်း .... ၁၆၂၊၃

၃။ ၎င်းသုံးယောက်တို့တွင် တယောက်ယောက်သည် အခြား ၂-ယောက်နှင့် ငြင်းခုံ ဆန့်ကျင်ရခြင်းကြောင့် ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ၎င်းအယူကို စွန့် လွှတ်သည့်အပြင် အခြားအယူကိုလည်း မယူတော့ကြောင်း ၁၆၃

၄။ မိဘသုက်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို လက္ခဏာရေး သုံးပါးထင်ရှားရန် (အနိစ္စာနုပဿနာ စသော တရားတို့ဖြင့်) ရှုဆင်ခြင်သော် ကိုယ်ခန္ဓာသို့ အစဉ် လိုက်သော တဏှာပျောက်ကင်းပုံ ၁၆၃

၅။ ဝေဒနာသုံးမျိုးတို့ကို အမြဲမရှိ၊ အကြောင်းဟရားတို့၏ ပြုပြင်ခံရ၊ အကြောင်း တရားတို့ကို စွဲ၍ဖြစ်ပေါ်လှာသော တရားတို့ပါတကား စသည်ဖြင့် ရှုဆင်ခြင် လျှင် ထိုဝေဒနာတို့၌ငြီးငွေ့၍ တပ်မက်ခြင်း ကင်းကာ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက် ကြောင်း။ ကိလေသာမှ လွတ်မြောက်သူသည် တစုံတဦးနှင့် ငြင်းခုံပြောဆိုခြင်း မရှိ။ အမျှားခေါ်ဝေါ်သလို (ငါ + သူဘပါး + ကျား + မ-ဟု) ခေါ်ဝေါ်ပြောဆို သော်လည်း မှားသောအားဖြင့် သုံးသပ်ခြင်းမရှိဟု ဟောတော်မူပုံ ၁၆၄

၆။ ထိုတရားကို ရှင်သာရိပုတြာဆင်ခြင်သဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ကြောင်းနှင့် ဒီဃနခ သောတာပန် ဖြစ်သွားပုံ ၁၆၄

၅-မဂဏ္ဍိယသုတ်

၁။ မာဂဏ္ဍိယသည် ဘုရားရှင်အတွက် ခင်းထားသော အခင်းကို မြင်သဖြင့် "မမြင်သင့် သည်ကို မြင်ရလေစ့"ဟု ပြောဆိုသောအခါ အပြောအဆို စောင့်စည်းရန် ဘာရဒ္ဒါဇ-က သတိပေးပုံ၊ "ဘူနဟု သမဏော ဂေါတမော"ဟု ရှေတွင်လည်း ပြောဆို ဝံ့ကြောင်း၊ ငါပြောသည့်အတိုင်း ဂေါတမအား ပြောရန် မာဂဏ္ဍိယက ပြောပြ၍ သင်ဝန်မလေးလျှင် ပြောပြမည်"ဟု ဘာရဒ္ဒါဇ တာဝန်ယူပုံ .... ၁၆၅၊၆

၅-မာဂဏ္ဍိယသုတ်

၂။ ဘူနဟု-ပုဒ်နှင့်ပတ်သက်၍ သိမှတ်ဖွယ်များကို ကျမ်းဂန်အရပ်ရပ်ဖြင့် ညှိနှိုင်း၍ပြပုံ ၁၆၅၊၆
၃။ ဒုဂါရ ၆-ပါးကို ကိုယ်ဘုံင်လည်း ပိတ်ဆို့ပြီးသည့်အပြင်၊ ပိတ်ဆို့ရေးဘရားကိုလည်း ဟောသည့်အတွက် ငါဘုရားကို ဘူနဟု-ဟု စွပ်စွဲသံသလောဟု မေး၍ ဖြေပုံ ၁၆၇
၄။ ဣဋ္ဌာရုံများကို ခံစားဘူးသူသည် ထိုအာရုံတို့၏ အဿာဒ, အာဒီနဝစသည်ကို မြင်၍ တဏှာပယ်သတ်ပြီးလျှင် ထိုသူ(ရဟန္တာ)အား သင် မည်သို့ ခေါ်ဦးမည်လဲ(ဘူနဟုဟူ၍ ခေါ်ဦးမည်လား)ဟူသော အမေးနှင့် အဖြေ ၁၆၇
၅။ ဥတုသုံးလီနှင့် ဆီလျော်သော နန်းပြာသာဒ်သုံးဆောင်တို့တွင် မိုးဥတုနှင့် ဆီလျော်သော ပြာသာဒ်၌ ၄-လပတ်လုံး အာရုံငါးပါးကို မောင်းမ-အဖြေတော် ရံရွှေဘော်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်ခံစားဘူးစေကာမူ ကာမဂုဏ်တို့၏ အဿာဒ, အာဒီနဝ စသည်ကို သိ၍ တဏှာကို ပယ်ပြီးသောအခါ ရာဂမကင်းသူတို့ ကာမဂုဏ်ခံစားနေသည်ကို မြင်ရသော်လည်း တဒေါင့်တတ မဖြစ်ကြောင်း .... ၁၆၇၊၈
၆။ နတ်စည်းစိမ်ကို ခံစားဘူးသူသည် လူ့စည်းစိမ်ကို မမက်မောတော့သကဲ့သို့ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို ခံစားခွင့်ရသူသည်လည်း မည်သည့်ကာမဂုဏ်စည်းစိမ်ကိုမျှ မတောင့်တ မမက်မောဒတော့ကြောင်း .... ၁၆၈၊၉
၇။ တဏှာကင်းပြီးသူသည် ကာမဂုဏ်ခံစားနေသည်ကို မြင်သော်လည်း မတောင့်တ မမက်မောကြောင်း။ ကာမဂုဏ်၌ တဏှာမကင်းသူဘို့ ဖောက်ပြန်စွာ မြင်ပုံကို ကုဋ္ဌနူနာစွဲကပ်သူ ဥပမာဖြင့် အကျယ်ဟောပြတော်မူခြင်း ၁၆၉-၂၁
၈။ ကာမဂုဏ်ကို မပယ်ပဲ ကာမ၌ မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းကင်း၍ ငြိမ်းဒအေးသော စိတ်ရှိသူကို မမြင်တွေ့နိုင်ကြောင်း။ အာရောဂျပရမာ လာဘာ-စသည်ဖြင့် ဥဒါန်းကျူးရင့်ပုံနှင့် ၎င်းဂါထာအနက်ပေးပုံ စိစစ်ချက် ၁၇၁
၉။ အာရောဂျနှင့် နိဗ္ဗာန်ဟူသည် အဘယ်နည်းဟု မေးတော်မူလျှင် "ဒီဟာဘဲ"ဟု မာဂဏ္ဍိယ-က သူ၏ကိုယ်ကို အကြိမ်ကြိမ် သုံးသပ်(ပုတ်)၍ ပြခြင်း ၁၇၂
၁၀။ ညစ်မဲ့ပေရေနသော အဝတ်ကို ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော အဝတ်ဟု အလိမ်ခံရသော်လည်း အမှန်တကယ်ထင်နေသော မျက်မမြင်သည် ၎င်းအဝတ်ကို ဝတ်ဆင်ကာ(လူပုံအလယ်မှာ) ဖြူလိုက်တဲ့အဝတ်ဟု ကြေးကြော်သကဲ့သို့ တိတ္ထိတို့လည်း ကိုယ်တိုင် မတွေ့မမြင်ပဲလျက် အာရောဂျပရမာ လာဘာ-စသည်ဖြင့် ကြေးကြော်ကြပုံ ၁၇၂၃
၁၁။ အရိယာမျက်စိ မရှိသည့်အတွက် အနာရောဂါသဖွယ်ဖြစ်သော ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီးကိုပင် အာရောဂျဟုဥင်း နိဗ္ဗာန်ဟုဥင်း ဆိုပေသည်ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ "အာရောဂျနှင့်နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်အောင် ရှင်ဂေါတမ ဟောပြရန်စွမ်းနိုင်သည်"ဟု ယုံကြည်ကြောင်း မာဂဏ္ဍိယ လျှောက်ထားခြင်း ၁၇၃

၅-မာဂဏ္ဍိယသုတ်

၁၂။ မြော်လင့်ချက်မရှိသော မျက်မြင်ကို ကုသသောဆေးဆရာသည် ပင်ပန်းရုံသာ ရှိသကဲ့သို့ ဤအကြောင်း သင့်အားဟောလျှင် ငါဘုရား ပင်ပန်းရုံသာရှိသည်ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ ဟောစ့မ်းနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ကြောင်း ထပ်မံလျှောက်ထားခြင်း၊ ပစ္စဉ္ဇနံ-သစ္စဉ္ဇနံ ပါဠိနှစ်ထွေရှိရာ သာဓကပြချို့ အမှားအမှန်စိစစ်ခြင်း ၁၂၆

၁၃။ သူတော်ကောင်းတို့ထံတို့၌ (က) ဆည်းကပ် (ခ) နာကြား (ဂ) တရားအတိုင်း ကျင့်ကြံသဖြင့် ခန္ဓာချုပ်ခြင်း ဆင်းရဲကင်းပုံ (နိဗ္ဗာန်သဘော)ကို သင်ကိုယ်တိုင် သိမြင်လာလိမ့်မည်ဟု ဟောတော်မူသည့်အတိုင်း မာဂဏ္ဍိယ ရဟန္တာဖြစ်ပုံ ၁၂၅

၆-သန္ဒကသုတ်

၁။ သန္ဒကပရိဗိုဇ်တို့ ဆရာတပည့်တစု တိရစ္ဆာနကထာ ၃၂-ပါးကို ကျယ်လောင်စွာ ပြောကြားနေကြစဉ် ရှင်အာနန္ဒာ ကြွလာသည်ကို မြင်၍ တိုးတိုးတိတ်တိတ် နေကြရန် ဆရာက သတိပေးပြီးလျှင် "ကြွပါ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်ဘုရား ကြွလာတာ အလွန် အဆင်သင့်ပါသည်" စသည်ဖြင့် နှုတ်ဆက် ပင့်ဖိတ်ကာ ဗုဒ္ဓ၏ ဗြဟ္မစရိယဝါသ ၄-မျိုး၊ အနဿာသိကဗြဟ္မစရိယ ၄ မျိုးကို မေးမြန်းပုံ ၁၂၆-ဂ

၂။ တိရစ္ဆာနကထာ ၃၂-မျိုး ရေတွက်ပုံ နှစ်မျိုးပြားသကဲ့သို့ အနက်လည်း နှစ်မျိုး ဖြစ်သင့်ပုံ ဂန္ဆန္တရညီ၍ ပြခြင်း ၁၂၇

၃။ အဇိတကေသကမ္ဗလ၏ အယူ(၂၂၅-အပိုဒ်) ပူရဏကဿပ၏ အယူ (၂၂၆-အပိုဒ်) မက္ခလိဂေါသာလ၏အယူ(၂၂၇)ပကုဒကစ္စာနာ၏အယူ(၂၂၈)မက္ခလိဂေါသာလ၏ အယူ (၂၂၈)တို့ကို ဝိညူပုရိသ၏ ဝေဘန်စိစစ်ချက် ၁၂၈-၁၃၄

၄။ ဒတ္တုပညတ္တံ ပုဒ် ရုပ်ပြီး၊ အာဇီဝသတေ, အာဇီဝကသတေ ပါဠိနှစ်ထွေ စိစစ်ချက်။ "သင်္ဃညူဟု ဝန်ခံလျက် ဆွမ်းမရနိုင်သည့် လူမနေသောအိမ်၊ ခွေးကိုက်တတ်သည့် ဌာန စသည်တို့ကို မသိလေသလော၊ အဘဲကြောင့် ထိုနေရာမျိုးသို့ သွားရသနည်း" စသော အမေးကို တိတ္ထိဆရာ စကားဖာ၍ ဖြေဆိုပုံနှင့် ထိုဝါကျပါဝေန ပုဒ်များ၏ အနက်ကို သဒ္ဒနီတိဆရာဆုံးဖြတ်ပုံ ၁၃၀-၁၈၂

၅။ စျာန်-မဂ်-ဖိုလ် ရပြီးသော ဘုရားရှင်ထံ၌ ဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံးလျှင် စျာန်-မဂ်-ဖိုလ် ရနိုင်ကြောင်း အရှင်အာနန္ဒာ၏ မိန့်ဆိုချက်နှင့် အမရဝိက္ခေပ, ဝါစာဝိက္ခေပ ပုဒ်တို့၏အနက်ကို ဌာဠီ အချင်းချင်း နှိုင်းယှဉ်ကြည့်ရှုမှတ် အမြွက်မျှပြဆိုချက်.... ၁၈၃

၆။ ရဟန္တာမှန်သမျှ မလွန်ကျူးသော အရာဌာန ၅-ပါးနှင့် "ရဟန္တာတို့သည် မိမိ အာသဝေါ ကုန်ပြီးသည်ကို အိပ်နေသည်ဖြစ်စေ နိုးနေသည်ဖြစ်စေ အစဉ်အမြဲ သိရှိနေသလော" ဟူသော အမေးကို လက်ပြတ်သူ ဥပမာဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာ ဟောပြခြင်း ၁၈၅-၁၉၆

၆-သန္ဓကသုတ်

၇။ "သာသနာတော်၌ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သူ မည်မျှလောက်ရှိသနည်း" ဟူသော အမေးကို ရှင်အာနန္ဒာ ဖြေဆိုလိုက်သောအခါ သန္ဓကပရိဗိုဇ်သည် မိမိတရားကို ချီးမွမ်း၍ သူတပါးတရားကို ရှုတ်ချလေ့ရှိသော (မွေးကထည်းက အသေသဖွယ် ဖြစ်သူ)အာဇီဝကတို့နှင့် ကွာခြားကြောင်း လျှောက်ထားကာ မိမိ၏တပည့်များကို ဘုရားရှင်ထံ သွားရောက်၍ ဖြဟ္မစရိယကျင့်သုံးရန် စေလွှတ်လိုက်ပုံ ၁၈၆

၇-မဟာသကုလုဒါယိသုတ်

၁။ ဘုရားရှင်နှင့်တကွ ဘာသာရေး ခေါင်းဆောင် (တိတ္ထိဆရာ)ကြီး ၆-ယောက်တို့ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌ တချိန်တည်းဝါဆိုခြင်းသည် အင်္ဂါဘိုင်း, မာဂဓတိုင်းသားတို့အဘို့ လပ်တိုက်သည်မည်ပုံ၊ ၎င်း ၆-ယောက်တို့တွင် မည်သူက ပို၍ ကြည်ညိုလေးစားမှု ခံရသည်ကို ရှေးဖြစ်ဟောင်းများဖြင့် အကြောင်းပြ၍ အမျင်းမျင်း ငြင်းခုံ နေကြပုံ ၁၈၇-၁၉၀

၂။ ဘုရားသားတော်များသည် သာသနာဘောင်၌ မပျော်၍ လူထွက်သွားကြစေကာမူ ရဟန္တာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ချီးကျူးမြဲချီးကျူးကာ မကျင့်ကြံနိုင်သည့် အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသာလျှင် အပြစ်တင်လျက် လူပင်ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်ကျင့် တရား ရှိကြပုံ .... ၁၈၉၊၉၀

၃။ ဘုရားရှင်အား တပည့်သားတို့ လေးစားရိုသေကြသည်မှာ အစားအသောက် နည်းပါးမှု စသော အကြောင်းငါးပါးကြောင့်ဖြစ်သည် ဟူသော ဥဒါယီ၏ အယူ အဆနှင့် ဗုဒ္ဓ၏ ဟောကြားချက် .... ၁၉၀၊၁

၄။ နန္ဒက+အနန္ဒကပုဒ်နှင့် သပဒါနံ ပုဒ်တို့၏ ဓာတ်၊ ပစ္စည်း၊ ဝိဂ္ဂဟ၊ အနက် .... ၁၉၁၊၂

၅။ စျာန်လေးပါး၊ အဘိညာဏ် ၆-ပါးတို့၏ သဘောကို ဥပမာအသီးသီးဖြင့် ဟောကြား ပုံ၊ အဘိဘူ၊ အနုပုဗ္ဗဝေဒွေယျ၊ ဥပုလိနိယံ ပုဒ်တို့နှင့်ပတ်သက်၍ မှတ်သားဖွယ်ရာ များကို ဂန္ထန္တရ ကျမ်းညှိ၍ ပြဆိုခြင်း ၁၉၆-၂၀၂

၈-သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တသုတ်

၁။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုဏ္ဏ၏ အမည်မှန်မှာ ဥဂ္ဂါဟသုမန-မဟုတ်၊ ဥဂ္ဂါဟမာနသာလျှင် ယုတ္တိချိပုံနှင့် "တိန္တိကာစီရေ ကေသာလကေ" ပုဒ်နှင့်ပတ်သက်၍ သဒ္ဒါအနက် ယူဆချက် အမျိုးမျိုး ၂၀၃

၂။ ဥဂ္ဂါဟမာန ပညတ်သည် ဝါဒစစ်ထိုး၍ မရနိုင်သော အထက်တန်းစား သမဏ ဖြစ်နိုင်သည့် အရည်အချင်း (အင်္ဂါ) ၄-ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ ပုခက်တွင်း ကလေး သူငယ်များပင် ၎င်းအင်္ဂါများနှင့် ပြည့်စုံနိုင်သဖြင့် အဆိုပါသမဏသည် ကလေး သူငယ်ထက် အသက်ကြီးခြင်းမျှသာ ပိုလွန်သည်ဟု မိန့်တော်မူပုံ .... ၂၀၄၊၅

ဂ-သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တသုတ်

၃။ (၁)။ (က) ကုသလသီလ (ခ) အကုသလသီလ (ဂ) ကုသလသက်ပွ (ဃ) အကုသလသက်ပွ အားဖြင့် ၄-မျိုး။ ၎င်း ၄-မျိုး၏ (၂) သမ္ပဋ္ဌာန် ၄-မျိုး။ (၃) ချုပ်ရာ ၄-မျိုး။ (၄) ကျင့်သူ ၄-မျိုးအားဖြင့် ပေါင်း ၁၆-မျိုးကို အကျဉ်း အကျယ် ဟောကြား၍၊ ဝါဒစစ်ထိုး၍ မရနိုင်သော အထက်တန်းစား သမဏ အင်္ဂါ ၁၀-ရပ်ကို သတ်မှတ်မိန့်ဆိုတော်မူခြင်း ၂၀၅-၉

၄။ "ဣဒမိဿ ဟောတိ သီလသ္မိ" ဝါကျကို ဌ၊ ဋ္ဌ တို့ အမျိုးမျိုးဖွင့်ကြပုံ ၂၀၇

၉-စူဠသကုလုဒါယိသုတ်

၁။ သဗ္ဗညူအမည်ခံထားလျက် ပုဗ္ဗန္တ + အပရန္တနှင့်စပ်၍ မေးမြန်းသောအခါ စကား လှိမ့်လဲဖုံးကွယ်ကာ ဒေါသဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် "ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် သာ ဟောလျှင် ကောင်းလေစ"ဟု သတိရကြောင်း၊ သဗ္ဗညူအမည်ခံသူသည် အခြားသူမဟုတ် နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တကြီး ဖြစ်ကြောင်း သကုလုဒါယိက လျှောက် ထားပုံ .... ၂၁၀၊၁၁

၂။ ပုဗ္ဗန္တ + အပရန္တနှင့်ပတ်သက်၍ ပု၊ ဒိ-ဉာဏ်ရှိသူအချင်းချင်း မေးဖြေမှုသာ နှစ်ဦးနှစ်ဝ ကျေနပ်မည်ဖြစ်သည့်အတွက် ၎င်းပြဿနာကိုထား၍ အကြောင်းအကျိုးဆက်စပ် ပုံ (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်)ကိုသာ သင့်အား (အလေ့ဝါသနာဖြစ်စေရန်) ဟောကြားအံ့ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ ယခုဘဝ ခံစားဘူးသည်များကိုပင် သေချာစွာ မမှတ်မိပဲ လျက်, မြေဘုတ်ဘီလူးမျက်ိုပင် မမြင်ဘူးလျက် အဘယ်မှာလျှင် ဘုရားရှင်ကဲ့သို့ ဘဝပေါင်းများစွာ, သတ္တဝါအမျိုးမျိုးကို-သိ+မြင်နိုင်ပါမည်နည်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆိုလျှင် သာ၍ပင် မသိမမြင်နိုင်ကြောင်း၊ သို့ရာတွင် မိမိဆရာ့ဝါဒနှင့်ပတ်သက်၍ ကား မေးဖြေရလျှင် ဘုရားရှင်ကျေနပ်အောင် ဖြေကောင်း ဖြေဆိုနိုင်မည် ဖြစ် ကြောင်း ဥဒါယိက လျှောက်ထားပုံ .... ၂၁၁၊၂

၃။ အကြင်အဆင်းထက် သာလွန်သော အဆင်းမရှိလျှင် ထိုအဆင်းသည် ပရမဝဏ္ဏ မည်ကြောင်း မိမိဆရာ့အယူကိုလျှောက်ထားသောအခါ ထိုစကား၏ အခြေအမြစ် မရှိပုံကို ဇနပဒကလျာဏီမယ်ဘွဲ့ရ အမျိုးသမီးကို လှုံ့ချင်သော သတို့သားဥပမာ, ကြောက်မျက်ရွဲ, ပိုးစုန်းကြူး, သောက်ရှူးကြယ် စသော ဥပမာတို့ဖြင့် မိန့်တော် မူသောကြောင့် ပရမဝဏ္ဏအယူသည် အချည်းနှီး ဖြစ်ကြောင်း သကုလုဒါယိ လျှောက်ထားခြင်း ၂၁၃-၆

၄။ အဘိဒေါ အစုရတ္တသမယံ-ပုဒ် သိမှတ်ဖွယ် ၂၁၅

၅။ "ဆင်းရဲမဖက် ချမ်းသာတမျိုးတည်းရှိသော လောကရှိသလော၊ ထိုလောကသို့ ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကား အဘယ်နည်း"ဟူသော အမေးကို ဘုရားရှင်နှင့် သကုလုဒါယိတို့ အပြန်အလှန် မေးဖြေကြပုံ၊ ဥဒါယိ၏တပည့်များက ဥဒါယိအား ဘုရားရှင်ထံ၌ တပည့်မခံရန် ဓမ္မန္တရာယ် ပြောဆိုပြုလုပ်ခြင်း ၂၁၆-၈

၁၀-ဝေနသသုတ်

၁။ ကာမ, ကာမသုခတို့၏ သရုပ်တရားကိုယ်နှင့်သုခတို့တွင် နိဗ္ဗာနသုခသည် အမြတ်ဆုံးဟု ဟောတော်မူသည်ကို ဝေနသ နှစ်သက် ထောက်ခံသောအခါ သင်လို အညဒိဋ္ဌကပုဂ္ဂိုလ်သည် သုခ ၃-မျိုးကို မသိနိုင်၊ ရဟန္တာများသာ သိနိုင် ကြောင်း မိန့်သဖြင့် ဝေနသ အမျက်ထွက်ခြင်း ၂၁၉

၂။ ပုဗ္ဗန္တ+အပရန္တကိုမျှ မသိပဲ "ခီဏာ ဇာတိ ဝုသိတံ ဗြဟ္မစရိယံ" စသည်ဖြင့် ဝန်ခံပြောဆိုသူ ရဟန်းပုံဏ္ဏားတို့၏ စကားသည် ရယ်ဖွယ်မျှသာ ဖြစ်သည်ဟု ဝေနသ-ကရ္ဏတ်ချုပြောဆိုခြင်း .... ၂၁၉၊၂၂၀

၃။ မသိပဲ ဝန်ခံသူရဟန်းပုံဏ္ဏားတို့၏ ထိုစကားသည်ပင် နှိပ်ပြီးသားဖြစ်ပုံ။ မကောက်ကျစ် မလှည့်ပတ်ပဲ ဖြောင့်မတ်လိမ်မာသူသာ ဖြစ်ပါစေ၊ ငါဘုရား ဟောကြားတိုင်းသာ ကျင့်ကြံလျှင် ၎င်းကိုယ်တိုင်ပင် သိမြင်ကာ အနှောင်အဖွဲ့မှ လွတ်နိုင်ကြောင်း အနှောင်အဖွဲ့ ၅-ဖွဲ့ဖြင့် ဖွဲ့ချည်ခံရသော ကလေးငယ်ဥပမာဖြင့် ဟောတော်မူရာ ဝေနသ သရဏဂုံတည်ခြင်း ၂၂၀

၄-ရာဇဝဂ်

၁-ဃဋီကာရသုတ်

၁။ ဃဋီကာရ-က ဇောတိပါလအား ၃-ကြိမ်တိုင်တိုင် ဘုရားထံခေါ်သော်လည်း ငြင်းပယ်နေသဖြင့် နောက်ဆုံး ခါးတောင်းကျိုက်နှင့် ဆံပင်ကိုပင်ဆွဲ၍ ခေါ်ဆောင်သောအခါ "ဇာတ်နိမ့်တယောက်က ရေချိုးပြီးဖြစ်သည့်အပြင် ဇာတ်မြင့်ဖြစ်သော ငါ၏ ခေါင်းကိုင်သည်ကို ထောက်လျှင် သွားရမည့်ကိစ္စကား မယုတ်ညံ့တန်ရာ" ဟု ဇောတိပါလ သဘောပေါက်လာပုံ ၂၂၁-၃

၂။ သောတ္ထိသိနာနီ ပုဒ်၏ ဂန္ဆန္ဆရ သိမှာဘ်ဖွယ်မျှား ၂၂၂၃

၃။ ချစ်လှစွာသော ဇောတိပါလအား တရားဟောရန်နှင့်ရှင်ရဟန်းပြုပေးရန် ဃဋီကာရက ဘုရားရှင်အား လျှောက်ထားပုံ၊ "တရားနာရပါလျက် သင်သည် အဘဲ့ကြောင့် ရဟန်းမပြုပဲ လူဝတ်ကြောင်ဖြင့် နေရသလဲ" ဟု ဇောတပါလ-က ဃဋီကာရအား မေးပုံ ၂၂၄

၄။ ဗာရာဏသီပြည်သို့ ကြွရောက်လာသော ကဿပဘုရားအား ကာသိမင်းက တဝါတွင်းလုံး ဆွမ်းကပ်လိုသဖြင့် ဝါဆိုရန် လျှောက်ထားသော်လည်း မရသည့်အဆုံး၌ "အခြား တပည့်ဘော်ထက်သာသော အလုပ်အကျွေးများ ရှိနေပါသလော" ဟု လျှောက်ထားရာ ဃဋီကာရရှိကြောင်း၊ကာသိမင်းနှင့်ဃဋီကာရတို့၏ စိတ်သဘောထားချင်း ကွာခြားပုံနှင့်ဃဋီကာရ၏ ဂုဏ်တို့ကို မိန့်တော်မူခြင်း ၂၂၅-၈

၅။ မဟာဥ ရာဇာနုဘာဝေန အခိဝုဏ္ဏော-အခိဝုဋ္ဌော ပုဒ်များ၏ ဥ။ဋီ၊ဗျာကရဏ်း အဆုံးအဖြတ်များ၊ "ပိတိသုခံ နဝိဇဟတိ" ပါဠိတော်အဖွင့်ကို ဂန္ဆန္ဆရည်၍ စီစစ်ခြင်း ၂၂၅-၉

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၁-ဃဋ္ဋီကာရသုတ်

၏။ ဃဋ္ဋီကာရ မရှိခိုက် ၎င်း၏မိဘများ၏ လျှောက်ထားချက်အရ အိုးထည်းမှ ထမင်းဟင်းများကိုဌင်း ချင်းတောင်းထည်းမှ မုံကိုဌင်း ကိုယ်တော်တိုင်ခူးခတ်၍ ဘုဉ်းပေးခြင်း၊ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ဂြတ်၏ အဓိန့်အရ ဃဋ္ဋီကာရ၏ အိမ်မိုးကို မဟာန်းတို့ ဖျက်၍ယူခြင်းကြောင့် မိဘများသည် ၇-ရက်တိုင်တိုင်, ဃဋ္ဋီကာရအား လခွဲတိုင်တိုင် ပီတိသုခဖြစ်ကြရပုံ၊ အမိုးပင်မရှိသော်လည်း ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး ထိုအိမ်ကို မိုးစိုတ်ခြင်းမရှိပုံ ၂၂၈-၃၀

၂-ရဋ္ဌပါလသုတ်

၁။ ရဋ္ဌပါလသတိုးသားသည် ထုလ္လကောဋ္ဌိက ဇနပုဒ်သားတို့အား ဟောကြားသော တရားကို နာကြားရ၍ ရဟန်းပြုချင်စိတ်ပေါက်ကာ မိဘတို့ထံ ခွင့်ပန်သော်လည်း မရသည့်အဆုံးဌ် အစာငတ်ခံဆန္ဒပြမှ ရဟန်းပြုခွင့်ရပုံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သော်လည်း မိဘတို့က မယားဟောင်းဖြင့်တထွေ ရွှေငွေဖြင့်တဖုံ စုံလင်စွာ ဖျားယောင်းကြသဖြင့် "ပဿ စိတ္တကတံ ဗိမ္ဗံ" စသော ဂါထာတို့ကို ရဋ္ဌပါလ ဟောပြပုံ ၂၃၁-၇

၂။ မိဂစီရဉယျာဥ်၌ ကောရဗျဘုရင်က အရှင်ရဋ္ဌပါလအား ပါရိဇုည (ပျက်စီးဆုတ်ယုတ်မှု)လေးမျိုးကို လျှောက်ထားပြီးလျှင် "ယင်းလေးမျိုးတနုမျှ မနှိပါငဲ့လျက် အဘဲ့ကြောင့် ရဟန်းပြုပါသနည်း" ဟု မေးလျှောက်သဖြင့် ဘုရားရှင်၏ ဓမ္မဒ္ဒေသ ၄-မျိုးကို သိမြင်သောကြောင့် ရဟန်းပြုကြောင်းနှင့် ၎င်း ၄-ပါးတို့၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုပါ ရှင်းလင်းဖြေဆိုတော်မူပုံ ၂၃၇-၂၄၅

၃။ ဥစ္စာပြည့်စုံသော်သည်း မပေးလှူရက်ပဲ စုဆောင်းကာ ကာမဂုဏ်တို့ကိုသာ တိုး၍ တိုး၍ တောင့်တပုံ၊ သမုဒြာလေးစင်းဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော မြေပြင်ကို အစိုးရသော်လည်း သမုဒြာ၏တဖက်ကမ်းရှိ တိုင်းပြည်ပစ္စည်းတို့ကိုပင် လိုချင်သေးပုံ၊ လိုနေလျက်သာ သေကြရပုံ၊ ဆွေမျိုးတို့သည် ငိုကြွေးကြသော်လည်း သေသူကို အဝတ်တထည် ကိုယ်တခုဖြင့်သာ စွန့်ပစ်တတ်ကြ၍ ၎င်းတို့ကို အားမကိုးရပုံ၊ သေသောအခါ သားမယား ဥစ္စာတို့သည် ကိုယ့်နောက်သို့မပါပဲ ကံအားလျော်စွာ ဘဝတပါးသို့ သွားရတတ်ပုံ စသည်တို့ကို ကောရဗျအား ဟောပြခြင်း ၂၄၃-၅

၃-မဃဒေဝသုတ်

၁။ ဆတ္တာသည်သည် မဃဒေဝမင်း မှာကြားထားသည့်အတိုင်း နတ်တမန်ဖြစ်သော ဆံပင်ဖြူတို့ကိုနုတ်၍ ဘုရင့်လက်ထဲသို့ ထည့်ပြသောအခါ ဘုရင်သည် သားတော်အား တိုင်းပြည်အပ်နှင်း၍ ဆတ္တာသည်အား ရွာစားဆု ပေးသနားပြီးလျှင် ရဟန်းပြုကာ ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ပွါးများသဖြင့် ဗြဟ္မာ့ပြည် လားရောက်ရပုံ၊ ၎င်းကျင့်ဝတ်သည် နိမိမင်း တိုင်အောင် မင်းပေါင်း ရှစ်သောင်း လေးထောင် သားစဉ်မြေးဆက် အဆက်ဆက်တည်ပုံ ၂၄၆-၇

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၃-မဃဒေဝသုတ်

၂။ နိမိမင်း လူထုအပေါ် တရားကျင့်ခြင်း၊ တလလေးသီတင်းဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်းကို နတ်တို့ကကြည်ညိုး၍ နတ်ပြည်ဝင်ပုံ၊ တိုင်းပြည်စွန့်ခြင်း ရဟန်းပြုခြင်း ဗြဟ္မဝိဟာရတရားပွါးများခြင်းဟူသော ရာဇတန္တိ ပဝေဏီကျင့်ဝတ်များကို နိမိမင်းတိုင်အောင် ကျင့်သုံးခဲ့သော်လည်း ၎င်း၏သားတော် ကဠာရမင်း လက်ထက်၌ အစဉ်အလာ ပျက်ကွက်ပုံ ၂၄၃-၉

၃။ မဃဒေဝမင်းဟူသည် ငါဘုရားပင်ဖြစ်ခဲ့၍ ထိုကျင့်စဉ်များသည် ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်ရုံသာပို့ဆောင်နိုင်သည်၊ ရာဂကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်ကား မပို့ဆောင်နိုင်၊ ယခု ငါဘုရားထားအပ်သော မဂ္ဂင်၈ပါးတရားသည်သာ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင် ပို့ဆောင်နိုင်သဖြင့် ၎င်းကျင့်ဝတ်များကို အစဉ်အဆက် မပျက်ကွက်ကြစေလင့်၊ (ကျင့်ဝတ်ဖျက်ဆီးခဲ့သူ ကဠာရမင်းကဲ့သို့) အဆုံးစွန်သောသူများ မဖြစ်ကြစေလင့်ဟု ဟောတော်မူပုံ .... ၂၄၉၊၅၀

၄-မဓုရသုတ်

၁။ "ဗြာဟ္မဏအမျိုးသာ မြတ်၍ ကျန်အမျိုးတို့ ယုတ်ညံ့သည်"ဟူသော အယူနှင့် ပတ်သက်၍ အနှောင်ဂေါတမက မည်သို့ဆိုမည်နည်းဟု မာဓုရမင်းကလျှောက်သော အခါ ဥစ္စာချိုလျှင် မည်သည့်အမျိုးကိုမဆို အခြားသူတို့အကြိုက် ပြောကာ အလိုက်ပြုလုပ်ပေးရသော ထုံးစံကို ညွှန်ပြ၍ ထိုအယူသည် အပြောမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း အရှင်ကစ္စည်းထေရ်က မိန့်တော်မူပုံ .... ၂၅၀၊၁

၂။ မည်သည့် အမျိုးဇာတ်ရှိသူမဆို ဒုစရိုက်ကံပြုလျှင် အပါယ်ရောက်၍ သုစရိုက်ကို ပြုလျှင် သုဂတိသို့ရောက်သည်၊ မည်သူ့ကိုမဆို ခိုးလျှင် သူခိုးဟုသာ အခေါ်ခံရသည်၊ ရဟန်းပြုလျှင် ရဟန်းဟုသာ အခေါ်ခံရသည်ကို ထောက်ဆ၍ အမျိုး ၄-ပါး ခြားနားမျက်မရှိသဖြင့် "ဗြာဟ္မဏသာ မြတ်သည်"ဟူသော အယူသည် အပြောမျှသာ ဖြစ်ကြောင်း ထပ်မံမိန့်တော်မူပုံ ၂၅၂၃

၃။ ဒေသနာအဆုံး၌ ဘဝန္တံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ (အရှင်ဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟု အသိအမှတ်ပြုကာ ဆည်းကပ်ပါ၏)ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် "ငါကိုးကွယ်သည့် ဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ပါ"ဟု မိန့်တော်မူသောအခါ သင်္ဃတော်ထင်ရှား ရှိသေးပါလျှင် ယူဇနာတရာပင် ဝေးစေကာမူ သွားရောက်ဆည်းကပ်ပါမည်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးစေကာမူ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ပါ၏ဟု လျှောက်ထားခြင်း .... ၂၅၃၊၄

၅-ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်

၁။ အောက်ဆုံး လေးခါးထစ်ပါမကျန် တဆောင်လုံး အဝတ်ဖြူပုဆိုးတို့ဖြင့် ခင်းကျင်းထားသော ကောကနဒပြာသာဒ်သစ်ပေါ်သို့ တက်ရန်လျှောက်ထားသော်လည်း တက်တော်မမူပဲ အာနန္ဒာကိုသာ စောင်းခဲ့ကြည့်ရှုတော်မူရာ (အရိပ်အကဲကိုသိသော) ရှင်အာနန္ဒာသည် ဝတ်ဖြူပုဆိုးတို့ကို ရုပ်သိမ်းစေရပုံ .... ၂၅၄၊၅

၅-ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်

၂။ "ချမ်းသာကို ချမ်းသာဖြင့် (ရင်းနှီးခြင်း)မရနိုင်၊ အဆင်းရဲခံမှ ရနိုင်သည်"ဟူသော ဗောဓိမင်းသား၏ ထင်မြင်ချက်ကို အာဠာရဉာဒကတို့ထံ နည်းနာခံသည်မှအစ, သစ်သားထင်း ၃-မျိုး ဥမာ ထင်လှုံခြင်း အလယ်, ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ရခြင်း အဆုံးရှိသော သုံးမျိုးတို့ကိုလည်း ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့သည် ဘုရားဖြစ်ခါနီးတွင် အထင်လဲ့ကာ ထွက်ခွါသွားကြပုံကိုလည်း ဘုရားဖြစ်စ တရားဟောသင့်မဟောသင့်ကို စဉ်းစား တော်မူခဲ့ပုံကိုလည်း နောက်ကြောင်းပြန်၍ ထောက်ခံတော်မူပုံ ၂၁၅-၂၆၇

၃။ ဟလံ ဒါနိ ပကာသိတုံ၌ ဟလံဟူသောပုဒ်ကို အမျိုးမျိုးကြံဆပုံ ၂၆၆

၄။ သဟမွတ်ဖြဟ္မာက တရားဟောရန် ဘောင်းပန်ပုံ၊ ကျေးဇူးရှင် အာဠာရဉာဒက တို့အား ရှေးဦးစွာ တရားဟောရန် အကြံဖြစ်ခဲသော်လည်း ၎င်းတို့ကွယ်လွန်ပြီ ဖြစ်၍ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့အား ဟောကြားရန် မိဂဒါဝတော်သို့အသွား လမ်းခရီးအကြား၌ ဥပကနှင့်ဖတ္ထရာ ၎င်း၏အမေးကို ဖြေဆိုပုံသဘောကျသဖြင့် ဥပက ခေါင်းညိတ်၍ လမ်းဖယ်ပေးပုံ ၂၆၇-၂၁

၅။ အာဠာရနှင့်တွေ့သည်မှ ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့ တရားထူးရသည်အထိ မိန့်တော်မူပြီးသော အခါ ဗောဓိမင်းသားက "ဘုရားရှင်ထံ ဆည်းကပ်ခွင့်ရသော ရဟန်းတပါးသည် မည်မျှလောက်ကြာမှ တရားထူးရနိုင်ပါသနည်း"ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် ဆင်စီးသူ ဥပမာပြု၍ ပဓာနိယင်္ဂဘရား ၅-ပါးကို ဟောကြားကာ ယင်း ၅-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသူ သည် ကြာလျှင် ၇-နှစ်၊ မြန်လျှင် တည့်၌ တမနက်မျှဖြင့် တရားထူးရနိုင်ကြောင်း ဟောတော်မူခြင်း ၂၃၃-၅

၆။ ဒေသနာတော်ဒအဆုံး၌ ဗောဓိမင်းသားသည် ဘုရားတရားကို ချီးကျူးရုံသာ ချီးကျူး၍ သရဏဂုံ မဆောက်တည်သည်ကို သိဦးကာ၏သားက ပြောသော အခါ မိခင်၏ဝမ်း၌ ဂျိစဉ်ကပင် မိခင်၏လျှောက်ထားမျက်ဖြင့်ရင်း ကလေးဘဝက အထိန်းဘော်၏ လျှောက်ထားချက်ဖြင့်ရင်း သရဏဂုံတည်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ပြော ဆိုကာ သုံးကြိမ်မြောက် သရဏဂုံဆောက်တည်လိုက်ခြင်း ၂၃၅-၆

၆-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁။ ခိုးဆိုးတိုက်ခိုက် သောင်းကျန်းခဲ့သော အင်္ဂုလိမာလ ရှိသည့်အတွက် ကျွဲလမ်းက မကြွရန် နွားကျောင်းသားတို့က တောင်းပန်သော်လည်း မရ၊ တကိုယ်တည်း ကြွတော်မူရာ အင်္ဂုလိမာလသည် နောက်မှ ဓားလွတ်ကိုင်၍ လိုက်ပုံ၊ ပြေးခဲ့သော ဆင်ကိုပင် အမှီလိုက်နိုင်သော အင်္ဂုလိမာလသည် ဘုရားရှင်အား လှမ်း၍မမှီနိုင် သဖြင့် အရပ်ခိုင်းရာ "သင်သာရပ်၊ ငါကား ရပ်နေသူဖြစ်သည်"ဟု မိန့်တော်မူပုံ ၂၇၆၊၇
၂။ "သင်သည် သွားနေပါလျက် ရပ်နေသူဟုငင်း ရပ်နေသောငါ့ကိုလည်း ရပ်ပါဟုငင်း အဘဲ့ကြောင့် ပြောဆိုသနည်း"ဟူသော အင်္ဂုလိမာလ၏ အမေးကို ရှင်းပြပြီး နောက် အင်္ဂုလိမာလ "ဟော်ဘိကွ၊" ရဟန်းဖြစ်ပုံ .... ၂၇၇၊၈
၃။ ကောသလမင်းကြီးသည် ပြည်သူလူထုက အင်္ဂုလိမာလအား နှိပ်နင်းရန် သံတော်ဦး တင်ကြသဖြင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လိုက်လာရာ ဘုရားရှင်က "မည်သူနှင့် စိတ်ဆိုး၍လာခဲ့သနည်း"ဟု မေးတော်မူသည်တွင် အင်္ဂုလိမာလကို နှိပ်နင်းရန် လာခဲ့ကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ "ဒါ အင်္ဂုလိမာလဘဲ"ဟု (တန်းခိုးဖြင့် ဖုံးကွယ်ထားရာမှ) ပြတော်မူရာ မြင်လိုက်သည်နှင့်တပြိုင်နက် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထ၍ ကြောက်လန့်နေပုံ၊ အကြောက်ပြေမှ အမျိုးအမည်စသည်ကို မေး၍ ရဟန်း တော် အင်္ဂုလိမာလအား ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပင့်ဖိတ်လျှောက်ထားပုံ ၂၇၈-၂၈၀
၄။ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပင့်ဖိတ်သော်လည်း ဓုတင်ဆောင်ရဟန်းဖြစ်၍ လက်မခံပဲ ပြည့်စုံ ပါသည်ဟု မိန့်ပုံ၊ လက်နက်ဖြင့် ဘုရင့်ကိုယ်တိုင် မဆုံးမနိုင်သူကို လက်နက်မပါပဲ ဘုရားရှင်ကား ဆုံးမတော်မူနိုင်ပါပေသည်ဟု ချီးကျူး လျှောက်ထားပုံ၊ အင်္ဂုလိမာလ၏ သစ္စာစကားကြောင့် ဆွမ်းခံအိမ်မှ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမ ချမ်းသာစွာ မီးဖွားရပုံ .... ၂၈၀၊၁
၅။ အရပ်ရပ်မှ ပစ်ခတ်လိုက်သော တုတ်ခဲဒဏ်ကြောင့် ဦးခေါင်းပေါက်ပြဲကာ သွေးသံ ရဲရဲဖြင့် ဆွမ်းခံမှ ပြန်လှာသော အင်္ဂုလိမာလကို မြင်တော်မူသောအခါ "သင်သည် ပါဏာတိပါတကံကြောင့် ငရဲ၌ ခံရလတ္တံ့သည်ကို ယခုပစ္စုပ္ပန် ခံလိုက်ရသော မကောင်းကျိုးဖြင့် အစားထိုးလိုက်ပေပြီ၊ သို့ဖြစ်၍ သည်းခံလော့"ဟု မိန့်တော် မူပုံ ၂၈၁
၆။ ရဟန္တာသခင် အရှင်အင်္ဂုလိမာလ၏ ရှင်ပျံကြွသွားစဉ် ဥဒါန်းကျူးသော ဂါထာများ ၂၈၂၃

၇-ပိယဇာတိကသုတ်

၁။ "သင်၏ပင်ကိုယ်ကွန်ဒြေတွေ ပျောက်ကင်း၍ ဖောက်ပြန်ပျက်ယွင်းနေပါပေါ့လား"ဟု မိန့်တော်မူ၍ "ချစ်လှစွာသော သားတယောက်လုံး သေဆုံးမှတော့ ဘယ်မှာလျှင် ပင်ကိုယ်ကွန်ဒြေများ မပျက်ယွင်းပဲ နေပါ့မလဲဘုရား"ဟု သူကြွယ်လျှောက်ထား သောအခါ "ဟုတ်မည်၊ စိုးရိမ်ပူဆွေး ငိုကြွေးခြင်းဒုက္ခဟူသည် ချစ်ခင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းအခြေခံရှိသည်"ဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် သူကြွယ် မကျေမနပ်ဖြစ်ကာ ထွက်ခွါသွားခြင်း.... .... ၂၈၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-ပိယဇာတိကသုတ်

၂။ "နှစ်သက် ရှင်လန်းခြင်းသည်သာ ချစ်ခင်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်း အခြေခံ ရှိသည်" ဟူသော သူကြွယ်၏ ဝါဒကို ကြွေအံကြူးသမားတို့က ထောက်ခံ အတည်ပြုပုံ ၂၀၅

၃။ ထိုပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ မလွိကာက ကောသလမင်းကြီးအား ဘုရားဟောတယ် ဆိုရင် ဟုတ်လို့ဘဲပေါ့ဟု ပြောမိသဖြင့် ကောသလမင်းကြီးက ကြိမ်းမောင်း နှင် ထုတ်ပုံ၊ မလွိကာသည် ဘုရားရှင် ဒီအဘိုင်း ဟော့မဟော နာဠိဇယ်ကို စေလွှတ် လျှောက်ထားစေရာ ဘုရားရှင်က မိဘ, သားသမီး, အကို, အမ, လင်,မယားတို့ သေဆုံးသဖြင့် ပူဆွေးဒုက္ခ ရောက်ရပုံတို့ကို ဟောကြားလိုက်သည့်အတိုင်း မလွိကာ အား ပြန်၍ သံတော်ဦးတင်ပုံ ထိုအခါ မလွိကာက ကောသလ မင်းကြီးအား အကျန်နှိပ်သေလျှင် အသင်မင်းကြီး မည်သို့ ရှိလေမလဲစသော အမေးဖြင့် ကျေနပ် လက်ခံလောက်အောင် သံတော်ဦးတင်ခြင်း ၂၀၆-၀

၄။ မိဖုရားကြီး၏ လျှောက်တင်စကားများကို ကြားရသောအခါ (လက်ခြေ) ပါးစပ် တို့ကို ဆေးကြော၍ နမော တဿ ၃-ကြိမ်ဆိုကာ ဘုရားရှင်ရှိရာသို့ ကောသလ မင်းကြီး လက်အုပ်ချီခြင်း ၂၀၀

၈-ဗာဟိတိကသုတ်

၁။ "ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ ရှုတ်ချပြစ်တင်အပ်ဆသော ကိုယ်နှုတ်စိတ် အမူအကျင့်များကို ဘုရားရှင် ပြုကျင့်ပါသေးသလော"ဟု ကောသလမင်းကြီးက သာမန်အားဖြင့် မေးမြန်းသော်လည်း "ဝိညူဖြစ်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့ ရှုတ်ချပြစ်တင် အပ်သော ကိုယ်နှုတ်စိတ် အမူအကျင့်များကိုကား မပြုတော့"ဟု ဝိညူဟူသော ဝိသေသနပုဒ် ဖြည့်စွက်ဖြေဆိုသည့်အတွက် အံ့သြကြောင်း၊ "ဗာလတို့၏ ခြီးမွှမ်းကဲ့ရဲ့မှုသည် ပဓာန သာရ မဟုတ်၊ ပညာရှိတို့၏ ခြီးမွှမ်းကဲ့ရဲ့မှုသာလျှင် ပဓာနသာရ ဖြစ် သည်"ဟု ယုံကြည်လက်ခံကြောင်း ရှင်အာနန္ဒာအား လျှောက်ထားခြင်း ၂၀၉

၂။ "ပညာရှိတို့ ရှုတ်ချပြစ်တင်အပ်,မတင်အပ်သော ကိုယ်နှုတ်စိတ် အမူအကျင့်တို့ကား အဘယ်တို့ပါနည်း"ဟူသော အမေးကို ရှင်အာနန္ဒာ ဖြေဆိုပုံ ၂၁၀

၃။ ဆင်မြင်း မြို့ရွာတို့ကိုလှုချင်ပါသော်လည်း မအပ်စပ်၍ မလှူတော့ပါ၊ အရှင်ဘုရား၏ ခါးမှ သက်နှံးဟောင်းကို အခြားသီတင်းသုံးဘော်ဘို့အား စွန့်၍ အဇာတသတ် မင်းက တပည့်တော်ထံ လက်ဆောင်အဖြစ် ပို့လိုက်သော ဗာဟိတိဟိုင်းဖြစ် အဝတ်ပုဆိုးကို အလှူခံကာ တိစီဝရိတ်ပြုလုပ် ဝတ်ရုံပါလျှင် ကုသိုလ်ပွါးစီးကာ အမျှားကြီး ဝမ်းမြောက်ရမည့် အကြောင်း မြစ်ရေအယဉ်ကို ဥပမာတင်၍ လျှောက်ခြင်း ၂၁၁

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-ဓမ္မစေတိယသုတ်

၁။ ဘုရားရှင်၏ ခြေတော်အစုံတို့၌ ဦးခေါင်းဆိုက်၍ ပါးစပ်ဖြင့်စုပ်၍ခြင်း လက်တို့ဖြင့် ပွတ်တို့က်ခြင်းများ ပြုလုပ်ကာ "ကောသလမင်းပါ အရှင်ဘုရား" ဟု မိမိနာမည်ကို လျှောက်ထားသောအခါ "မည်သည့်အကျိုးကို မြော်မြင်၍ ဤသို့ အလွန်အမင်း ရိုသေကျိုးနှံမှုကို ပြုတိသနည်း" ဟု မေးတော်မူပုံ ၂၉၄

၂။ ယင်းအမေးကို ကောသလမင်းကြီးက—

(က) ဗြဟ္မစရိယ၊ ကျင့်ကုန်ကြသည့်၊ ဝါဒတပါး၊ ဘာသာခြားတို့၊ ပိုင်းခြားရက်ခန့၊ အချိန်စေ့သော်၊ ပြကတော့သင့်၊ ပြင်ဆင်လိမ်းသ၊ ကာမမြူးပျော်၊ နေကုန်သော်လည်း၊ ရှင်တော်ဘုရား၊ တပည့်သားတို့၊ ပိုင်းခြားနေ့ရက်၊ မကန့်ကွက်ပဲ၊ သက်ဆုံးသေတိုင်၊ ကျင့်သုံးနိုင်ခြင်း .... ၂၉၅၊၅

(ခ) မင်းလည်းမင်းချင်း၊ လူခပင်းတို့၊ ချင်းချင်းငြင်းကာ၊ နေဘုံပါလည်း၊ သာသနာဝန်ထမ်း၊ရှင်ရဟန်းကား၊ ဝမ်းမြောက်ညီညီ၊ရန်မသိပဲ၊ ခိုရောဒက၊ နို့,ရေမျှသို့၊ ပိယစကွေ့၊ ချင်းချင်းရှလျက်၊ ဘိကွေ့ပိပိ၊ တရားမှီခြင်း ၂၉၅

(ဂ) ဗာဟီရက၊ သမဏဘို့၊ ဗြဟ္မစရိယော်၊ ကျင့်ကုန်သော်လည်း၊ မပျော်မပို်က်၊ ဒုစရိုက်ကို့၊ ပြုလို်က်မိမှား ဖုံးကွယ်ထားသို့၊ အသားအရေ၊ မစို့ပြေပဲ၊ ကိုယ်နေဖြူရော်၊ ပိန်လှီညော်လျက်၊ ရိုးငေါ ကြောပြို်င်း၊ မြင်လေတိုင်းလည်း၊ ထို်င်းမှိင်းရော့ရဲ၊ ကြည့်မရဲသား၊ ဆွဲငင်ခေတ်မဲ့၊ ဖြစ်ပေမဲ့လည်း၊ တူမဲ့မြတ်စွာ၊ သာသနာ၌၊ ဆင့်ကာပွါးလူး၊ တရားထူးကို့၊ ထူးခြားသိမြင်၊ စိတ်ဝယ်ထင်မိ၊ ကြည်လင်တက်ကြွ၊ သပွါယ်ကြသား၊ လှုပရှပ်သွင်၊ တောသမင်သို့၊ ရှင်ရှင်ပျပျ၊ မကြောင့်ကြပဲ၊ မာနမရှိ၊ နေနိုင်ဘိခြင်း .... ၂၉၅၊၆

(ဃ) အဘိသေက၊ အာဏာရှသား၊ မင်းမှသော်ပင်၊ တရားခွင်၌၊ စီရင်သောခါ၊ မှူးဗိုလ်ပါကို့၊ အာဏာဟန့်တား၊ ငါ့စကား၌၊ ကြားဖြတ်မဝင်၊ မလျှာက်တင်လင့်၊ သို့စင်မိန့်ပြန်၊ အာဏာသံကို့၊ ဖိဆန်လေကြ၊ တားမရခဲ့၊ ဘုရားမြတ်စွာ၊ သာသနာ၌၊ အာဏာတုတ်ခေး၊ ဒဏ်မထားပဲ၊ တရားသဘင်၊ ပဲ့ကြိုးယင်သော်၊ ရှင်ရဟန်းပေါင်း၊ ရာထောင်သောင်းတို့၊ ချောင်းညံ့ချသံ၊ စကားသံမျှ၊ တရံတဆစ်၊ မဖြစ်ဘူးသေး၊ ဆိတ်ငြိမ်အေးလျက်၊ ယဉ်ကျေးပေစွ၊ ဆိုဆုံးမခြင်း ၂၉၆

(င) ဝါဒတပါး၊ ဘာသာခြားတို့၊ ဘုရားသခင်၊ မတွေ့ခင်မူ၊ ကြို့တင်စဉ်းစား၊ ပြင်ဆင်ထားလျက်၊ စကားချေတင်၊ ပြစ်တင်ရှုတ်မျှ၊ ဝါဒပြို်င်ဆို်င်၊ အနို်င်ရရေး၊ကျော်သံကြွေးလည်း၊အဝေးမှာပင်၊ ဘုရားရှင်၏၊ ရှေ့တွင်ထံမှောက်၊ တွေ့ဆုံရောက်သော်၊ တယောက်မကျန်၊ တပည့်ခံ၍၊ ပြန်လှန် မေးဖြေ၊ မဝံ့လေခြင်း.... .... ၂၉၆၊၇

၉-ဓမ္မစေတိယသုတ်

(စ) တထွေထို့ပြင်၊ ဘုရားရှင်၏၊ သွန်သင်ဆုံးမ၊ သြဝါဒကြောင့်၊ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဒိဋ္ဌကွဲ၍၊ ဝါဒစစ်ပြိုင်၊ မဆိုင်ရုံရုံ၊ မမေးဝံ့ပဲ၊ ညံ့ခံသာဝက၊ ဖြစ်ရုံမျှဖြင့်၊ ရှင်ပျသောမနုသ်၊ မကျေနပ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာခွင့်၊ တောင်းပန်ကျင့်သော်၊ ဖင့်နဲ့မရှိ၊ မြို့က်ပိတိုက်၊ သိမြင်ကိုယ်ပိုင်၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်က၊ သံ့ပြိုင်လှစ်ဆို၊ ရွေးဒေါ့ဟိုက၊ ကိုယ်တိုင် ငါပင်၊ ရှင်တုကိုစစ်၊ ရှင်စစ်ကိုတု၊ ထင်မှားမှု ကား၊ ယခုမှပင်၊ အမြင်မှန်ဟု၊ ကုန်စင်မြွက်ကြား .... ၂၉၇၊၇

(ဆ) တနည်းအားဖြင့်၊ မင်းပါးမင်းထံ၊ ရိုကျိုးနှံသည့်၊ ကံကျွေးခစား၊ အလုပ်သားပင်၊ ဘုရားရှိရာ၊ ဦးလှည့်ကာဖြင့်၊ ခြေမှာမင်းဆီ၊ မထီလေးစား၊ ပြုသည်မျှားကို၊ ဆောက်ထားတည့်လျှင်၊ ဘုန်းရှင်လည်း၊ သိမြင်အမှန်၊ ဓမ္မကွန်လည်း၊ အမှန်တရား၊ တပည့်သားလည်း၊ ရိုးသားကိုယ်ကျင့်၊ အဆင့်ဆင့်ပင်၊ မြင့်ထက်မြင့်ကျူး၊ တရားထူးကို၊ ဆည်းပူးကေန်၊ ရသည်မှန်လိမ့်၊ သို့-ဥာဏ်ရွယ်မျှ၊ နုလုံးမူလျက်၊ ဓမ္မတ္တာပဟာရ၊ မာန်နှိမ့်ချကာ၊ ဘုရားတပည့်တော်၊ ရှိပူဇော်သည်၊ဂုဏ်တော်အနန္တ ရှင်ဘုရားဟု(လျှောက်ခြင်း) ၂၉၈၊၉

၃။ ထိုစဉ်က ဘုရားသခင်နှင့် ကောသလမင်းကြီး မျိုးရိုးဇာဘို, အသက် အရွယ်(၈၀) အားဖြင့် တူမျှကြောင်း ၂၉၉

၁၀·ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ်

၁။ "သဗ္ဗညူ ဖြစ်သော သမဏ ဗြာဟ္မဏ မရှိမဟုတ်၊ ရှိသည်သာဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူသည်"ဟု ကြားဘူးပါသည်၊ "ထိုသတင်းစကားသည် အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသလား" ဟူသော ကောသလမင်းကြီး၏ အမေးကို "မမှန်၊ ငါဘုရားကို စွပ်စွဲခြင်းသာ"ဟု ဖြေတော်မူခြင်း ၃၀၀၁

၂။ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မမူပဲသျှက် မိန့်ဆိုလေသယောင် မမှန်သတင်း ပြောကြားသူ တရားခံကို ကောသလမင်းကြီးက ငိုင်ဆွဲဘအား မေးရာ သဠာယဖြစ်ကြောင်း ပြောသဖြင့် အခေါ်ခိုင်းခြင်း၌ သဠာယ ဘုရင့်ထံ မရောက်မီ "အခြားတစုံတခုကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်တော်မူသည်ကို လူအပေါင်းက တမျိုးတမည် အထင်လွဲကာ ယုံကြည်သွားစေနိုင်သော စကားကို မိန့်တော်မူမိဘူးသည်ဟု မှတ်မိ သိရှိတော်မူပါသလား"ဟု ဘုရားရှင်အား ကောသလမင်းကြီးခလျှောက်ပုံ ၃၀၁

၃။ "တကြိမ်တည်းဖြင့် အလုံးစုံသိ (သဗ္ဗညူ) သမဏ ဗြာဟ္မဏမရှိဟု မိန့်ဘူးသည်ကို မှတ်မိ သိရှိသည်"ဟူသော ဘုရားရှင်၏ အဖြေစကားကို ကြားရသောအခါ "ယုဉ္ဘို ရှိသောစကားကို ပြောကြားပါပေသည်"ဟု ဖကောသလမင်းကြီး လျှောက်ထားပုံ၊ အမျိုး-ဂမျိုး အယုတ်အမြတ် ထူး-မထူး မေးသောအခါ ခတ္တိ ယနှင့်ဗြာဟ္မဏ မြတ်သည်ဟု ဖြေဆိုသဖြင့် ပစ္စုပ္ပန်ကျိုး မြော်ကိုး၍ မေးမြန်းသည်မဟုတ်၊ တမလွန်ကျိုးကို မြော်ကိုး၍ မေးမြန်းခြင်းဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားပုံ ၃၀၂

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမတ်

၁၀-ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ်

၄။ အမျိုး ၄-ပါး ထူးမထူးကို ပဓာနိယင်္ဂတရား ၅-ပါး၊ ဆင်ရိုင်း ဆင်ယဉ် မြင်းရိုင်း မြင်းယဉ် စသော ဥပမာ ထင်းမီးဥပမာတို့ဖြင့် ဖြေဆိုပုံ၊ လောကဌ် နတ်ရှိ-မရှိ၊ ရှိလျှင် လူ့ဘုံသို့ လာ-မလာ ကောသလမင်းကြီးက လျှောက်ထားခြင်း ၃၀၂-၄

၅။ ဘုရားရှင်နှင့် ကောသလမင်းတို့ မေးဖြေနေကြစဉ် ဝိဋ္ဌဋ္ဌဘ စစ်သူကြီးက လူ့ဘုံလာသော သဗ္ဗဉ္ဉုတဉာဏ်က လူ့ဘုံမလာသော အဗ္ဗဉ္ဉုတဉာဏ်တို့ကို နှင်နိုင် မနှင်နိုင် ဘေးပေါက်ဝင်ရောက် မေးမြန်းသဖြင့် ရှင်အာနန္ဒာက ငါလဲ ဗုဒ္ဓ၏သား၊ သူလဲ ဘုရင့်သား၊သားတော်အချင်းချင်း ဖြေရှင်းမည်ဟု အကြံဖြစ်ကာ (ဘုရားရှင် ကိုယ်စား) ဥပမာသာဓကပြ၍ ဝင်ရောက်ဖြေရှင်းခြင်း ၃၀၄-၅

၆။ အကြောင်းယုတ်ရှိသော ရှင်အာနန္ဒာ၏ အဖြေကို သဘောကျသဖြင့် "ဤအရှင်၏ နာမည်ကား မည်သို့ပါလဲဘုရား"ဟု ကောသလမင်းကြီးက ဘုရားရှင်အား မေးလျှောက်ပုံ၊ (အမည်နှင့်လိုက်အောင်) နှစ်သက်ဖွယ်ရှိပါပေစွတဲ့ ချီးကျူးပုံ၊ "ငြဟ္မာရှိ-မရှိ၊ ရှိလျှင် လူ့ဘုံသို့ လား-မလာ" ဟူသော အမေးကို ရှင်အာနန္ဒာ ဖြေဆိုပုံ၊ အခေါ်ခိုင်းသော သဠာယပုံဏ္ဏားများ ရောက်လာ၍ ၎င်းနှင့် ဝိဋ္ဌဋ္ဌဘတို့ မမှန်သတင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး တယောက်နှင့်တယောက်လွဲချနေကြပုံ ၃၀၅-၆

၇။ သဗ္ဗညူ ပြဿနာ, အမျိုး ၄-ပါး ပြဿနာ, နတ်ပြဿနာ, ငြဟ္မာပြဿနာ အားလုံး ဖြေဆိုပုံ ကျေနပ်ကြောင်း လျှောက်ထားခြင်း ၃၀၆

၅-ငြာဟ္မဏဝဂ်

၁-ငြဟ္မာယုသုတ်

၁။ သတင်းစကား ကြားရသည်နှင့်အညီ ဘုရားဟုတ်သည်, မဟုတ်သည်ကို သိရှိရေး အတွက် ငြဟ္မာယုပုံဏ္ဏားသည် ၎င်း၏တပည့် ဥတ္တရလုင်ကို စေလွှတ်စုံစမ်းစေသဖြင့် ဥဉ္ဆာရလုင်စုံစမ်းပုံ ၃၀၉-၁၀

၂။ သတင်းစကား ကြားရသည့်အတိုင်း ရှင်တော်ဂေါတမသည် ၃၂ ပါးသော လက္ခဏာတော်ကြီးတို့နှင့် ပြည့်စုံကြောင်း ဥတ္တရလုင်က ငြဟ္မာယုထံ အစီရင်ခံခြင်း.... ၃၁၀-၁၂

၃။ သွား, လာ, နေထိုင်, ရပ်တည်, ကြည့်ရှုပုံ အချိုးအစားနှင့် ဆွမ်းမာဏဉ်းပေးမီ ရည်ရွယ်ချက် အင်္ဂါရပ် (၈)မျိုး ပြည့်စုံ၍ ဘုဉ်းပေးဆဲခဏ၌ သပ်သပ်ရပ်ရပ် ရှိပြီးလျှင် ဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးနောက် လက်ဆေးတော်မူပုံမှအစ ဆောင်ရွက်ဖွယ် တို့ကို မလစ်ဟင်းစေပဲ အင်္ဂါ (၈)ဖြာနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်ဖြင့် တရားစကား ဟောကြားပုံတို့ကိုလည်း ဥတ္တရလုင်က ငြဟ္မာယုထံ အစီရင်ခံခြင်း ၃၁၂-၆

၁-ဗြဟ္မာယုသုတ်

၄။ ဥတ္တရလုင်၏ အစီရင်ခံသရွေ့ကို စေ့စေ့ငုငု ဂရုတစိုက် နားစိုက်ထောင်သောအခါ ကြားရသည့် သတင်းစကားအတိုင်း ဘုရားအစစ်အမှန် ဖြစ်ကြောင်း သိရသဖြင့် "ကိုလေသာမှ သန့်စင်၍ သစ္စာလေးပါးတို့ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကိုယ်တိုင်သိမြင်တော်မူသော ဘုန်းတော်သခင် ထိုဘုရားရှင်အား တုပ်ပျံရိုကျိုး ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား၊ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား၊ ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား" ဟု လက်အုပ်ချီကာ ဝမ်းသာစွာ ဗြဟ္မာယုမြက်ဆိုလိုက်ခြင်း ဘုရားနှင့်တွေ့ဆုံ၍ စကားပြောလိုသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း ၃၁၆၊၇

၅။ မဃဒေဝသရက်ဥယျာဉ်ဝယ် မိထိလာမြို့သားတို့နှင့် ဘုရားစကားပြောကြားနေစဉ် ဘုရားထံ ဝင်လိုသော်လည်း ကြိုတင်အသိမပေးပဲ ဖူးမျှော်ရန်မသင့်ဟု အကြံဖြစ်ပေါ်လာသဖြင့် လုင်တယောက်ကို သူ၏အမည်, အသက်, အရည်အချင်း (ဂုဏ်ထူး)တို့နှင့်တကွအသိပေးခွင့်တောင်းလွှတ်ပုံ၊ နောက်လိုက်ပေါများ၍ထင်ရှားသော ပညာတတ်ဖြစ်သဖြင့် ရောက်နှင့်နေသော ပရိသတ်က နေရာပေးသော်လည်း ဗြဟ္မာယုက ကိုယ့်နေရာကိုယ် နေသာနေကြဟု ပြောပုံ .... ၃၁၇၊၈

၆။ ဗြဟ္မာယုကိုယ်တိုင် လက္ခဏာတော် ၃၂-ပါးကို စုံစမ်းသောအခါ ၂၀-ပါးကို မတွေ့ရ၍ ပြတော်မူရန် တိုက်ရိုက် လျှောက်ထားလေလျှင် ဗုဒ္ဓက တခုကို တန်ခိုးတော်ဖြင့်, တခုကို တိုက်ရိုက်ပြကာ "မယုံမှားလေလင့် သိသင့်သဖြင့်, ပွါးများသင့် ပွါးများထိုက်, ပယ်သင့်ပယ်ထိုက်သည်တို့ကို ပြုလုပ်ပြီးစီးသည့်အတွက် ငါသည် ဗုဒ္ဓဖြစ်ပြီ" ဟု မိန့်တော်မူပုံ ၃၁၉

၇။ ဒိဋ္ဌမင်္ဂလာက အကျိုးတို့ကိုကား သူများဘေးလည်း မေးကြလှပြီ၊ ငါလည်း နားလည်သည်၊ သမ္ပရာယိကအကျိုးမေးမည်ဟု အကြံပေါ်ကာ 'ကထံ ခေါ် ဗြာဟ္မဏော' စသည်ဖြင့် မေးပုံ—

ဗုဒ္ဓ၏ အဖြေကြားရသောအခါ (ကောဿလမင်းကြီးနည်းတူ) ဗြဟ္မာယု၏ အလွန်ရိုသေ ကျိုးနှံ့ခြင်းကိုကြည့်၍ ပရိသတ်တို့ တအံ့တသြဖြစ်ပုံ.... .... ၃၂၀

၈။ ဗုဒ္ဓက ဒါနကထာ သီလကထာ ကာမာဒီနဝကထာ စသည်ကို ဆက်လက်ဟောကြားသဖြင့် ဗြဟ္မာယု သရဏဂုံဘည်ပုံ၊ အကျွတ်တရားရပုံ၊ "ကွယ်လွန်လေပြီးသော ဗြဟ္မာယု၏ လားရာဘုံဘဝကား အဘယ်နည်း" ဟူသော ရဟန်းတို့၏ အမေးကို ဗုဒ္ဓဖြေဆိုတော်မူပုံ ၃၂၁

၂-သေလသုတ်

၁။ မိတ်ဆွေသင်္ဃဆွေမျိုးသားချင်းတို့နှင့်အတူ ကေဏိယရသွေ့ဦးဆောင်ကာမဏ္ဍပ်ကြီး တခမ်းတနား ဆောက်လုပ်နေသည်ကို သေလပုံဏ္ဍား မြင်သောအခါ "မင်္ဂလာဆောင်ဘိုလား၊ဘာလုပ်ဘိုလဲ" မေးသဖြင့် "မဟုတ်ပါ ဘုရားရှင်အား ဆမ်းကျွေးရန်" ဟု ပြောပုံ၊ "ဘုရား၊ ဟုတ်လား"၊ "အေး-ဘုရား"၊ "ဘာ-ဘုရားလို့ ပြောလိုက်သလား" "ဟုတ်တယ်၊ ဘုရားလို့ပြောလိုက်တယ်" ဟု ၂-ကြိမ်တိုင်တိုင် ပြောကြဆိုကြပုံ ၃၂၂

၂-သေလသုတ်

၂။ "ဘုရားမဆိုထား၀ဘိ၊ ဘုရားဟူသော အသံကိုပင် ကြားရတို့ခဲယဉ်းလှ၏"ဟု အကြုံပေါက်ကာ ဘုရားရှိရာသို့သွား၍ ဘုရားဟုတ် မဟုတ် ၃၂-ပါးသော လက္ခဏာဖြင့် စိစစ်ကြည့်ပုံ၊ ထိုမျှဖြင့် တထစ်ချ မဆုံးဖြတ်နိုင်သေးသဖြင့် ရှေးက ဘုရားဆိုသူ များသည် ခရီးကျူးစကား ပြောကြားခံရလျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပေါ်လွင်အောင် လုပ်ကြသည်ဟု ကြားဘူးသည့်အတိုင်း သေလပုံကား ခရီးကျူးစကားများပြော၍ ဘုရားရှင် ပြန်လည်မိန့်တော်မူချက်များနှင့် သေလပုံကားရဟန်းဖြစ်ပုံ ၃၂၃-၇

၃။ ကောဏ်ဃရသေ့၏ ဆွမ်းကျွေးပဲ့၌ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ ယညာ-စသော ဂါထာဖြင့် ဆွမ်းအနုမောဒနာ ပြုတော်မူပုံ၊ နောက်ပါပရိသတ်နှင့်အတူ သေလရဟန်း ရဟန္တာဖြစ်ပြီး နောက် လျှောက်ထားသော စကားများ (၄-ဂါထာ).... .... ၃၂၇-၈

၃-အဿလာယနသုတ်

၁။ "အမျိုးလေးပါးပြဿနာနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားရှင်နှင့် ပြိုင်ဆိုင်ပြောဆိုရန်မစုံးနိုင်" ဟု ၃-ကြိမ်တိုင်တိုင် ငြင်းဆန်သော်လည်း အမျာ်း၏ဆန္ဒကို မတော်လှန်နိုင်သဖြင့် အဿလာယန ဘုရားထံ သွားရောက်ရပုံ ၃၂၉

၂။ ဥတုလာခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်ခြင်း သားဖွားခြင်း နို့တိုက်ခြင်းရှိသော ပုံကားမတို့မှ မွေးဖွားသူများဖြစ်လျက် ဗြဟ္မာ့ခံတွင်းဖွားဖြစ်၍ အမြတ်ဆုံးဟု ပုံကားတို့ဆိုကြကြောင်း မိန့်တော်မူသော်လည်း ဗြဟ္မာ့ခံတွင်းဖွားဟူ၍ပင် မှတ်ထင်နေကြသည်ဟု အဿလာယန လျှောက်ထားပုံ ၃၃၀

၃။ ယောနကတိုင်း,ကမ္ဗောဇတိုင်းတို့၌ အရှင်နှင့်ကျွန်တို့သည် အရှင်တလှည့်ကျွန်တလှည့် ဖြစ်သည်၊ မည်သည့်အမျိုးမဆို ဒု-လုပ်လျှင် ဒုဂ္ဂတိ၊ သု-လုပ်လျှင် သုဂတိလားသည်၊ မေတ္တာဘာဝနာပွါးနိုင်သည်၊ ချေးပွတ်ကြိုးလုံးကိုယူ၍ မြစ်၌ အညစ်အကြေး မျှောနိုင်သည်၊ မည်သည့်လူဘန်းစားက မည်သည့်အသားဖြင့် ပြုလုပ်သော မီးပွတ်ခုံကို ပွတ်သည်ဖြစ်စေ ဖြစ်ပေါ်လှာသော မီးမှာအတူတူပင် ဖြစ်သည်၊ မင်းနှင့် ပုံကား-မြင်းနှင့်မြည်း စပ်ကျသော သားသမီးကို အမည် ၂-မျိုးဖြင့် ခေါ်နိုင်သည် ဖြစ်လျက် ၎င်းတို့သာ အမြတ်ဆုံးဟု ဆိုကြကြောင်း ဟောတော်မူသော်လည်း ၎င်းတို့ကမူ ဤအတိုင်းပင် ယူဆနေကြကြောင်း အဿလာယန ထပ်မံလျှောက် ထားပုံ ၃၃၀-၃

၄။ အမျိုး ယုတ်မြတ်ကို ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်၏ မန္တန်တတ်-မတတ်၊ သီလရှိ-မရှိဖြင့် မေးဖြေပြီးသောအခါ "သင်သည်အမျိုး ယုတ်မြတ်ကို ပဌမဈာတ်, ဒုတိယ မန္တန်, တတိယ သီလဖြင့် ခွဲခြားလျှောက်ထားသောကြောင့် နောက်ဆုံး ငါသဘောကျ သီလဖြင့် ခွဲခြားခြင်းသို့ ရောက်နေပြီဟု" မိန့်တော်မူသဖြင့် အဿလာယန ဦးခေါင်း ငုံ့ကာ မှိုင်တွေချရပုံ.... .... ၃၃၁-၇

၃-အဿလာယနသုတ်

၅။ ဦးခေါင်းငိုက်ဆိုက်ချကာ မှိုင်တွေချနေသော အဿလာယနအား ဒေဝလရသွေ့နှင့် ပုံဏားရသေ့ ၇-ယောက်တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ်ဖြင့် အမျိုးယုတ်မြတ်သဘောကိုဆက်လက် ဟောကြားအပြီးတွင် အဿလာယန သရဏဂုံတည်ပုံ ၃၃၄

၄-ဃောဋမုခသုတ်

၁။ "အရှင်ဘုရားလို ပညာရှိနှင့် ကိုယ်ကျင့်တရားကို မတွေ့မမြင်ရသည့်အတွက် တရားနှင့် လျော်သော ရဟန်းအဖြစ်မရှိ" ဟု ယူဆမိကြောင်း ဃောဋမုခလျှောက်ထားသော အခါ "ကျေနပ်သည်ကို လက်ခံ၊ ကန့်ကွက်သင့်သည်ကို ကန့်ကွက်၊ မရှင်းလင်းသည်ကို တုံ့ပြန်မေးမြန်းလျှင် ဝါဒဆွေးနွေးပဲ့ (ချောမောစွာ) ဖြစ်နိုင်သည်" ဟု ရှင်ဥဒေနက မိန့်ဆိုလိုက်ပုံ ၃၅၈၉

၂။ ပုဂ္ဂိုလ် ၄-မျိုးကို ဟောပြ၍၊ ထို ၄-မျိုးတွင် အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို သင်္ခစ်သက်သနည်း ဟူသော ရှင်ဥဒေန၏ အမေးကို အကြောင်းနှင့်တကွ ခွဲခြား၍ ဃောဋမုခ ဖြေဆိုပုံ ၃၅၉

၃။ ရှင်ဥဒေန ဟောပြသော ပရိသတ်နှစ်မျိုး အမေးကို ဖြေဆိုပြီးနောက် အရှင်ဘုရား ဟောပြချက်များကို နားလည်သဖြင့် ဓမ္မကပရိဗ္ဗဇ ရှိသည်ဟုလည်း ယူဆပါပြီ၊ တပည့်တော်ကိုလည်း ဓမ္မကပရိဗ္ဗဇရှိသူဟု အသိအမှတ် ပြုတော်မူပါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၄-မျိုးကိုလည်း အကျယ်ဟောတော်မူပါဟု လျှောက်ထားဖြင့် ဟောပြပုံ ၃၆၀၁၃

၄။ ဃောဋမုခပုံဏားသည် (မဓုရမင်းကဲ့သို့ လျှောက်ထားပြီးနောက်) သရဏဂုံ တည်အပြီး၊ အရှင်ဥဒေနအား ကြည်ညိုသဖြင့် ဃောဋမုခိမည်သော စည်းဝေးရာ စရပ်ကို သံဃာအား ဆောက်လုပ် လှူဒါန်းပုံ ၃၆၁

၅-စင်္ကီသုတ်

၁။ အပြည်ပြည် အရွာရွာ ပုံဏား ၅၀၀-တို့က စင်္ကီအား ဇာတ် ပစ္စည်း ပညာ ရွှပ်ရေ ကိုယ်ကျင့်တရား တပည့်လက်သား ပြည့်စုံခြင်း၊ ကောသလနှင့် ပေါက္ခရသာတီ တို့လို ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ အလေးစားခံရခြင်း၊ သြပါသာဒနိဂုံးကို အုပ်ချုပ်စိုးမိုး ခြင်း ဟူသော ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသူတယောက် ဖြစ်၍ ဂေါတမကသာ အရှင့်ထံ လာသင့်သည်၊ အရှင်က ဂေါတမထံ မသွားသင့်ဟု ပြောဆိုကြပုံ.... .... ၃၆၃၊၄

၂။ ဇာတ်ပစ္စည်း ပညာ ရွှပ်ရေ ကိုယ်ကျင့်တရားများ အားလုံးပြည့်စုံ၍ အရွယ်ကောင်း တုန်း ဖြစ်သော်လည်း ပစ္စည်းများကိုစွန့်ကာ ကာမဂုဏ်ကို မခံစားပဲ ရဟန်း ပြုသွားခြင်း, တိုင်းတပါးကပင် ပြဿနာများကို လာရောက် မေးမြန်းရခြင်း ကောင်းသတင်းများသည် နိုင်ငံကမ္ဘာသာမက ဘဝဂ်အထိ ကြော်ကြားလျှက် ရှိခြင်း, လူမင်းနတ်မင်းတို့ပင် ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရခြင်း, ယောကျ်းမြတ်တို့၏ လက္ခဏာများနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်ခြင်း, ငါကား အာဝါသိကဖြစ်၍ သူက ဧည့်သည် ဖြစ်ခြင်း စသော အကြောင်း အရပ်ရပ်တို့တွင် တခုသော အကြောင်းမျှဖြင့်ပင် ငါကသာ ဂေါတမထံ သွားသင့်သည်ဟု စင်္ကီက ပြန်လည်ပြောပြပုံ.... .... ၃၆၄-၆

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၅-စကဲသုတ်

၃။ ဘုရားရှင်နှင့် စကဲတို့ စကားမပြတ်မီ ကာပဋိကလုလင်က ကြားဖြတ်ပြောဆိုသဖြင့် ဘုရားရှင်က မောင်းမဲတော်မူပုံ၊ ဝင်ရောက်ဆွေးနွေးနိုင် လောက်သော အရည် အချင်းရှိသူတယောက် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် မမောင်မဲရန် စကဲက တောင်းပန် သဖြင့် ကာပဋိက ပြောဆိုသောစကားသည် ဝေဒဝိဇ္ဇာသုံးမျိုးခွဲကောန် ပါဝင်သော စကား ဖြစ်ပေမည်ဟု အကြံတော်ဖြစ်ပုံ .... ၃၄၊၇

၄။ ဘုရားရှင်သာ ငါဖက်သို့လှည့်ကြည့်သျှင် ပုစ္ဆာတခု မေးလိုက်မည်ဟု ကြံစည်နေ သည်ကို သိရှိတော်မူသဖြင့် လှည့်ကြည့်တော်မူသောအခါ အဆက်ဆက် ဆောင် ရွက်ခြင်း ကျမ်းဂန် ပြည့်စုံ လုံလောက်ခြင်း အားဖြင့် ပေါ်ပေါက် လာသော ရှေးဟောင်းမန္တန်နှင့်ပတ်သက်၍ ပုံဏ္ဍားတို့သည် ဤမန္တန်သာအမှန်၊ အခြားသော မန္တန်ကားအချည်းနှီးဟု တထစ်ချယုံကြည်ယူဆသည်ကို "ရှင်ဂေါတမမည်သို့ဆိုမည် နည်း" ဟူ၍ ကာပဋိကလုလင်က မေးရာ ဘုရားက "ဤမန္တန်သာ အမှန်"ဟုဆိုသူ အဆင့်ဆင့်ကို မေးသဖြင့် မရှိဟု ဖြေဆိုပုံ.... .... ၃၄၂၊၈

၅။ ပုံဏ္ဍားတို့၏ ဝေဒမန္တန်နှင့် ပတ်သက်သောစကားသည် ရှေနောက် စီတန်းနေသော မျက်မမြင် ဥပမာနှင့်တူပုံ၊ ယုံကြည်ချက်သည် အခြေအမြစ်မရှိပုံကို မိန့်တော် မူသောအခါ ယုံကြည်မှုဖြင့်သာ ဆည်းကပ်သည် မဟုတ်၊ တဆင့်ကြားဖြင့်လည်း ဆည်းကပ်ကြောင်း ကာပဋိကလျှောက်ထားရာ ရှေနောက်စကားမညီဟု မိန့်တော် မူပုံ.... .... ၃၄၊၁၉

၆။ သဒ္ဓါရုစိ အနုဿဝ အာကာရပရိဝိတက္က ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ ဟူသော သဘာဝငါးပါးမှ ဆင်းသက် ပေါက်ပွါး လာသော အကျိုးတရား တို့သည် အမှန် အမှား အားဖြင့် နှစ်မျိုးစီရှိကြောင်း ကာပဋိကအား ဟောကြားပုံ ၃၄၉

၇။ မည်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည် ရှိလျှင် အမှန်တရားကို စောင့်ရှောက်ခြင်း (သစ္စာနုရက္ခဏ), ထိုးထွင်း၍သိခြင်း (သစ္စာနုဗောဓ)ဖြစ်၍ မည်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့် (တစုံတယောက်သောသူသည်) အမှန်တရားကို စောင့်ရှောက် သည်မည်သနည်း, ထိုးထွင်း၍သိသည်မည်သနည်းဟူသော ကာပဋိက၏ အမေးကို ဖြေတော်မူပုံ ၃၄၉-၃၅၁

၈။ အမှန်တရားကိုဖိုလ်ဖြင့်လျော်ကန်စွာသိခြင်း(သစ္စာနုပ္ပတ္တိ)ကိုလည်းအထက်ပါအတိုင်း မေးဖြေ၍ သစ္စာနုပ္ပတ္တိစခန်းသို့ရောက်အောင် ပဓာန တုလနာ ဥဿာဟ စသော ၁၂-ချက်ဖြင့် အဆင့်ဆင့် တက်လှမ်းရပုံ ၃၅၂၃

၆-သေကာရီသုတ်

၁။ အမျိုး ၄ မျိုးသုံးသည် ဗြာဟ္မဏ၏၊ ဗြာဟ္မဏမှ ဘပါး ကျန် ၃-မျိုးသည် ခတ္တိယ၏၊ ဝေဿ, သုဒ္ဒ ၂-မျိုးသည် ဝေဿ၏၊ သုဒ္ဒတမျိုးသာ သုဒ္ဒ၏ အလုပ် အကျွေးဖြစ်သည်ဟူသော ပုံဏ္ဍားတို့၏ သတ်မှတ်ချက်နှင့်ပတ်သက်၍ စိစစ် မေး မြန်းတော်မူပုံ .... ၃၅၃၊၄

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၆-သေကာရီသုတ်

၂။ တလောကလုံးက အသိအမှတ်မပြုပါပဲလျက် ပုဏ္ဏားတို့၏ အဆိုပါသတ်မှတ်ချက်သည် သား-ငါးကို ချိန်တွယ်ပြီး ဥစ္စာမရှိသူအား ဇွတ်အတင်း ငွေချေခိုင်းသည်နှင့်တူပုံ၊ ဘုရားရှင်မိန့်တော်မူသော အလုပ်အကျွေးသတ်မှတ်ချက်သည် အမျိုး ၄-မျိုးလုံး၏ ဆန္ဒနှင့်ကိုက်ညီပုံ၊အမျိုးမြတ်သည်၏အဖြစ်ချီးမွမ်းအပ်သည်၏အဖြစ် ဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို အကြောင်းပြု၍ အယုတ်အမြတ် မသတ်မှတ်သင့်ပုံကို အကြောင်းနှင့် တကွ မိန့်တော်မူပုံ ၃၅၄

၃။ ပုဏ္ဏားတို့၏ သတ်မှတ်ချက်အရ အမျိုးအသီးသီးပိုင် ဥစ္စာ ၄-မျိုးတွင် ကိုယ့်အမျိုးပိုင် ဥစ္စာကို မလေးစားလျှင် ဂေါပကဖြစ်လျက် ဂေါပကအလုပ်ကိုမလုပ်ပဲ စောရအလုပ်ကို လုပ်သည်နှင့်တူ၏ဟု သေကာရီ လျှောက်ထားပုံ၊ ပုဏ္ဏားတို့ သတ်မှတ်သော အမျိုးပိုင်ဥစ္စာနှင့်ပတ်သက်၍ မိန့်ကြားတော်မူသော ဥပမာ၊ ဘုရားရှင် သတ်မှတ်သော ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာအမျိုး ၄-ပါးနှင့် ထင်းမီး ဥပမာ၊ မည်သည့် အမျိုးမဆို ဒု-ရှောင်၍ သု-ကျင့်ကာ မင်္ဂဖိုကို ရနိုင်ပုံ ၃၅၁-၇

၄။ အမျိုး ၄-ပါးနှင့်ပတ်သက်၍ အဿလာယနသုတ် စာပိုဒ် ၄၀၆၊၇၊၈ နည်းတူ ဟောကြားတော်မူခြင်း၊ သေကာရီ သရဏဂုံတည်ပုံ ၃၅၇

၇-ဓနဥ္ဇာနိသုတ်

၁။ ရှင်သာရိပုတြာသည် ရဟန်းတပါးနှင့်တွေ့၍ ဓနဥ္ဇာနိပုဏ္ဏား၏ သတင်းကို စုံစမ်းရာ ကြားရပုံမသက်သာလှသဖြင့် တွေ့ဆုံကာ စကားစမြည် ပြောလိုသောဆန္ဒဖြစ်ပုံ၊ ရှင်သာရိပုတြာ ဆွမ်းခံအပြန်နှင့် ဓနဥ္ဇာနိ နို့ညှစ်ရန်စီမံခိုက် တိုက်ဆိုင် ကြုံတွေ့သဖြင့် နွားနို့ ဘဉ်းပေးနှင့်ပါ၊ ဆွမ်းလဲကပ်ပါရစေဟု လျှောက်ထားသော်လည်း ငြင်းပယ်ကာ အခါနှင်နေရာသတ်မှတ်၍ တွေ့ဆုံရန် ချိန်းတော်မူပုံ .... ၃၅၈၊၉

၂။ "ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ မမေ့မလျော့ရှိပါ၏လော" ဟု ရှင်သာရိပုတြာက မေးတော်မူသောအခါ "မိဘအရေးကတမျိုး, သားမယားအရေးကတဖုံ, အလုပ်သမားနှင့် မိတ်ဆွေစသည်တို့ အရေးက တဖက်ရှိ၍ ဘယ်မှာလျှင် မမေ့မလျော့ပဲ နေနိုင်ပါမလဲ" ဟု ဓနဥ္ဇာနိ လျှောက်ပုံ.... .... ၃၅၉

၃။ "မိဘ သားမယား စသူတို့အတွက် ဒုစရိုက်ကျင့်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်၊ ကျွန်ုပ်ကို့ငရဲသို့ မဆွဲခေါ်ပါလင့်" ဟု ကာယကံရှင်ကဖြစ်စေ အခြားသူ တစုံတယောက်က ဖြစ်စေ တားလို့ ရ-မရ ရှင်သာရိပုတြာက ဓနဥ္ဇာနိအား မေးမြန်းပုံ .... ၃၅၉၊၃၆၀

၄။ "မိဘ သားမယား စသူတို့အတွက် ဒု-ကျင့်သူနှင့် တရားမျှတစွာကျင့်သူ ၂-ယောက်တွင် မည်သူက မြတ်သနည်း" ဟု မေးတော်မူပြီးနောက် (လောကဋ္ဌ) မိဘတို့ကိုလည်း မွေးမြူရာရောက်၍ အကုသိုလ်လည်း မဖြစ်သည့်အပြင် ကုသိုလ်ပင် ရနိုင်သော အလုပ်မျိုးရှိသည်ဟု ရှင်သာရိပုတြာ မိန့်တော်မူပုံ ၃၆၀

ဦးခရ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၂-ဓနဥ္ဇာနိသုတ်

၅။ ဓနဥ္ဇာနိ အသည်းအထန် မကျန်းမမာဖြစ်သောအခါ ဘုရားရှင်အား အကြောင်းကြားသိစေရုံသာ လျှောက်ထားပြီး ရှင်သာရိပုတြာအား အကြောင်းလည်းကြား ပင့်လည်းပင့်စေပုံ၊ ရှင်သာရိပုတြာက ကျန်းမာရေးအခြေအနေ မေးသောအခါ ရောဂါမကျပဲ ပို၍သာဆိုးလှာကြောင်းနှင့် ခေါင်းကိုက်ပုံ လေထိုးပုံ ကိုယ်ပူပုံတို့ကို ဥပမာတို့ဖြင့် လျှောက်ထားပုံ ၃၆၁၂

၆။ ဂတိ ၄-မျိုးကို အကောင်းအဆိုး နှိုင်းယှဉ်မေးမြန်းခြင်းဖြင့် အကောင်းဆုံးဂတိကို ရွေးချယ်စေသောအခါ ဗြဟ္မဂတိ အကောင်းဆုံးဟု ဓနဥ္ဇာနိထံမှ အဖြေရသဖြင့် ဗြဟ္မဝိဟာရ (ဗြဟ္မာ့ပြည်ရောက်ကြောင်း) တရားကို ရှင်သာရိပုတြာ ဟောတော်မူပုံ ၃၆၂၃

၇။ ဓနဥ္ဇာနိ၏ တောင်းပန်ချက်အရ ဘုရားရှင်အား အကျိုးအကြောင်း လျှောက်ထားသောအခါ ဗြဟ္မာ့ပြည်ထက်သာလွန်သော မဂ်ဖိုလ်ကို ရနိုင်သောအကြောင်း ရှိပါလျက် အဘဲကြောင့် ဗြဟ္မာ့ဘုံရောက်ကြောင်း တရားလောက်ကိုသာ ဟောခဲ့ရသနည်းဟု ဘုရားရှင်က ရှင်သာရိပုတြာအား မိန့်တော်မူပုံ ၃၆၃

၇-ဝါသေဋ္ဌသုတ်

၁။ ဝါသေဋ္ဌနှင့်ဘာရဒ္ဝါဇတို့ စကြံ့လျှောက်ရင်း "မည်သို့သော အကြောင်းကြောင့် ဗြာဟ္မဏမည်သနည်း" ဟူသော ပြဿနာပေါ်လှာရာ ဘာရဒ္ဝါဇက ဇာတ်ကြောင့်၊ ဝါသေဋ္ဌက သီလနှင့် ကျင့်ဝတ်ကြောင့်ဟု ဝါဒကဲ့ကာ တယောက်နှင့်တယောက် ကျေနပ်လောက်ဓအောင် မဖြေရှင်းနိုင်သောအခြေသို့ ဆိုက်ရောက် နေသဖြင့် ထိုပြဿနာကို ဘုရားရှင်ထံ တင်ပြလျှောက်ထားပုံ ၃၆၄

၂။ ၎င်းပြဿနာကို အကျယ်ဖြေရှင်းတော်မူသည်ကို နှစ်ဦးလုံး ကျေနပ်ကာ သရဏာဂုံတည်ပုံ ၃၆၅-၃၇၃

၉-သုဘသုတ်

၁။ "သာဝတ္ထိပြည်သည် ရဟန္တာတို့မှ မဆိတ်ကြောင်း ကြားသိရသည်၊ မည်သည့်သမဏာ မည်သည့်ဗြာဟ္မဏကို ဆည်းကပ်ရကောင်းမည်လဲ" ဟု ညွှတ်သည် သုဘလုလင်က စုံစမ်းသောအခါ အိမ့်ရှင်က ဂေါတမရှင်တော်မြတ်အား ဆည်းကပ်ရန် ညွှန်ကြားလိုက်ပုံ ၃၇၁၄

၂။ "အိမ်နေသူသည် မဂ်ရနိုင်သည်၊ ရဟန်းသည် မရနိုင်" ဟူသော ဗြာဟ္မဏတို့၏ အဆိုနှင့်ပတ်သက်၍ မှားယွင်းသောအကျင့်ဖြစ်လျှင် လူ့အကျင့်ဖြစ်စေ ရှင့်အကျင့်ဖြစ်စေ မချီးကျူး၊ မှန်လျှင် မည်သူ့အကျင့်ဖြစ်စေ ချီးကျူးသည်၊ ဤသို့ခဲ့ခြားဝေဘန်၍သာ ငါဘုရား ဟောသည်၊ တဖက်သတ် မဟောဟု မိန့်တော်မူပုံ ၃၇၄

၃။ ပဗ္ဗဇ္ဇာနှင့် ဃရာဝါသတို့၏ အပြဖလ မဟပ္ဖလဖြစ်ပုံ ဗြာဟ္မဏတို့၏ အယူအဆနှင့် ဘုရားရှင်၏ မိန့်တော်မူချက် ၃၇၆၁၅

ဦးရေ အကြောင်းအရာ မျက်နှာအမှတ်

၉-သုဘသုတ်

၄။ ဗြာဟ္မဏတို့ ပညတ်သည့် တရား ၅-ပါး၊ ထို ၅-ပါးနှင့်ပတ်သက်၍ ရှေးရှေးသော ဝေဒမန္တန်ကို စတင်တည်ထွင်သူ အဋ္ဌက ဝါမကတို့မှစ၍ ယနေ့အထိရှိနေကြသော ဗြာဟ္မဏတို့တွင် မည်သူမျှ ထိုတရား ၅-ပါးတို့၏ အကျိုးကို မျက်မှောက်ပြုပြီးသူ၊ တဆင့်သိစေနိုင်သူ မရှိသည့်အတွက် သူကန်းတို့၏ အစဉ်နှင့်သာတူသည်ဟု မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၂၅၊၆

၅။ သူကန်းအစဉ် ဥပမာပြ၍ ဟောတော်မူသည်ကို မကျေနပ်သဖြင့် "ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ရသည်ဟူသော သမဏဗြာဟ္မဏအချို့တို့၏ ဝန်ခံစကားသည် ရယ်ဖွယ်သာဖြစ်သည်"ဟု ပေါက္ခရသာတိက ပြောဆိုနေကြောင်း၊ သုဘလုလင်က လျှောက်ထားသောအခါ "သမဏဗြာဟ္မဏ အားလုံးတို့၏စိတ်ကို သူသိသလော"ဟု မေးတော်မူပုံ၊ "သူ့ကျွန်မရဲ့စိတ်ကိုသော်မျှ သူမသိ"ဟု သုဘ လျှောက်ထားပုံ၊ ဝမ်းတွင်းပါ မျက်မြင်ဖြင့် ဥပမာတင်၍ ဆက်လက် မိန့်ကြားတော်မူပုံ .... ၃၂၆၊၇

၆။ စင်္ကီ၊ တာရုက္ခ၊ ပေါက္ခရသာတိ၊ ဇာဏုဿောဏိ၊ တောဒေယ္ယတို့၏ လောကထုံးစံ အသုံးအနှုန်းအတိုင်း ပြောသောစကား၊ အသုံးအနှုန်းအတိုင်း မဟုတ်စေကာမူ နှိုင်းချိန်မချိန်၊ ဆင်ခြင်-မဆင်ခြင်၊ အကြောင်းယုတ္တိနှင့် စပ်-မစပ် စကား ၂-မျိုးတွင် အဘယ်စကား မြတ်သနည်းဟု မေး၍ နီဝရဏ ၅-ပါး၊ ကာမဂုဏ်ကင်း-မကင်း၊ ပီတိ ၂-မျိုးနှင့်မြက်ထင်းလောင်စာ ပါ-မပါ မီးတို့ကို ဟောတော်မူခြင်း ၃၇၀-၃၈၀

၇။ "ဗြာဟ္မဏတို့သည် တရား ၅-မျိုးတွင် အဘယ်တရားကို အကျိုးအရှိဆုံး"ဟု ပညတ်သနည်း၊ အလှူခံပုံဏား ၂ ဦးတွင် ရည်ရွယ်ချက်မပြည့်စုံ၍ အမျက်ထွက်သော ပုံဏားနှင့်ပတ်သက်၍ အလှူပေးသူ၏အကျိုးကို မည်သို့ပညတ်သနည်း"ဟူသော ဘုရားရှင်၏ အမေးတို့ကို ဖြေဆိုပုံ၊ ထိုအဖြေကို အခြေခံ၍ ၆-ခုမြောက်ပုညကိရိယဝတ္ထု တခုရှိသေးကြောင်း မှတ်ချက်ချပုံ .... ၃၈၀၊၁

၈။ "လူနှင့်ရဟန်းတို့တွင် အဘယ်သူ၌ တရား ၅-မျိုးတို့ကို များစွာတွေ့မြင်ရသနည်း" ဟူသော အမေးကို သုဘဖြေဆိုပုံ၊ ဗြာဟ္မဏတို့ပညတ်သော တရား ၅-ပါးသည် မေတ္တာဘာဝနာ၏ အခြံအရံမျှသာဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၈၁၊၂

၉။ ဗြဟ္မဉ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်းလမ်းစဉ်ကို ရှင်ဂေါတမ သိသည်ဟု ကြားဘူးကြောင်း သုဘ-ကလျှောက်ထားသောအခါ ကျူထရံရှာ၌ မွေးဖွားကြီးပြင်းသူအား ၎င်းရှာသို့သွားလမ်းကဲ့သို့မေးသော် နှေးကွေးရုံတွန့်ကာ ဖြေသော်သာဖြစ်ရာ၏၊ ဗြဟ္မဉ့ပြည် ရောက်ကြောင်းလမ်းစဉ်ကို ဖြေရာ၌ ငါသည် နှေးကွေးခြင်း တွန့်ဆုတ်ခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်မဟုတ်ဟု မိန့်တော်မူပုံ .... ၃၈၂၊၃

၁၀။ သုဘ၏ တောင်းပန်ချက်အရ ဗြဟ္မဉ့ပြည်ရောက်ကြောင်း လမ်းစဉ်ကို ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသောအခါ သုဘကျေနပ်၍ သရဏဂုံဘည်ပုံ .... ၃၈၃၊၄

၉-သုဘသုတ်

၁၁။ ဂေါတမ၏ ပညာအရည်အချင်းကို သင် ဘယ်လိုထင်သလဲ၊ ပညာရှိတယောက်လို့ သင်ယူဆသလားဟု ဇာဏုဿောဏိက ရထားပေါ်မှလှမ်း၍ မေးမြန်းသဖြင့် ငါက ဘယ်လိုလူစားမို့ ဂေါတမ၏ အရည်အချင်းကို သိရမှာလဲ၊ ဂေါတမ၏ အရည်အချင်းကို သိသူသည် ဂေါတမလောက် တော်သူတယောက်သာ ဖြစ်ရမည် ဟု သုဘလုလင်က ဖြေဆိုလိုက်ပုံ ၃၀၄

၁၀-သင်္ဂါရဝသုတ်

၁။ ချော်လဲ၍ နမော တဿ ၃-ကြိမ်'တ'သော ဓနဉ္ဇာနိ ပုဏ္ဏားမ၏ စကားကို သင်္ဂါရဝ ကြား၍၊ "ဤပုဏ္ဏားမသည် မကြီးပွါးပဲ ပျက်စီးနေပြီ၊ ဝေဒသုံးပုံ တတ်မြောက်သော ဗြာဟ္မဏတို့ ထင်ရှားရှိပါလျက် ဦးပြည်းရဟန်းယုတ်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာ ထုတ်ဖော်ချီးကျူးဘိ၏"ဟု ပြောဆိုပုံ ၃၀၅

၂။ "ဘုရားရှင်၏ သီလ ပညာဂုဏ်ကို သင်မသိ၍သာ၊ သိလျှင် ရေရွတ် ဆဲရေးမည် မထင်"ဟု ပြန်ပြောသောအခါ "ယင်းသို့ဖြစ်လျှင် စဉ့်လိကပပွဏ္ဏာသို့ ရှင်ဂေါတမ လာလျှင် အကြောင်းကြားပါ"ဟု သင်္ဂါရဝက ပြောကြားပုံ ၃၀၅

၃။ "ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ အသိညာဏ် ဆုံးခန်းတိုင်ရောက်၍ သာသနာ၏ အဦးဖြစ်သော အကျင့်ကို (ဝါ၊ သာသနာကို စထွင်သူတို့ ဟူ၍) ဝန်ခံကြသည့် အချို့သော ရဟန်း ပုံဏ္ဏားတို့တွင် အပါအဝင်ဖြစ်ပါသလော"ဟူသော အမေးကို ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုးခွဲ၍ တတိယအမျိုးအစား၌ ပါဝင်ကြောင်း ဖြေဆိုတော်မူပုံ .... ၃၀၆၊၇

၄။ (ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်နည်းတူ) ဘုရားမဖြစ်မီ အာဠာရ ဥဒကတို့ထံ နည်းနာ နိဿယ ခံယူခဲ့ရပုံ၊ ဥပမာ အမျိုးမျိုးထင်ပုံ၊ ဒုက္ကရစရိယာကျင့်ပုံ(စသည်) ၃၀၇

၅။ "သူတပါးတို့သန္တာန်၌ မရှိသော လုံလ, သူတော်ကောင်းအကျင့် လုံလမျိုး အရှင် ဂေါတမ၌ ရှိပေသည်"ဟု သင်္ဂါရဝက ချီးကျူးပုံ၊ ဒေဝ(နတ်)ရှိ-မရှိ မေးပါလျက် အဓိ-ပုဒ်နှင့် ဌာနသော ပုဒ်ပိုတို့ကို ဖြည့်စွက်ဖြေဆိုသည့်အတွက် သင်္ဂါရဝ မကျေ မနပ်ဖြစ်ပုံ၊ တိုက်ရိုက်မဖြေပဲ ပုဒ်အပိုဖြင့် ဖြေသော်လည်း ပညာရှိပါက ရိပ်မိ သိနားလည်နိုင်ကြောင်း စသည် မိန့်တော်မူသဖြင့် ကျေနပ်ကာ သရဏကုံ ဆောက်တည်ပုံ ၃၀၈

မင်္ဂလာမပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ မှတ်သားဖွယ်ရာ မာတိကာ ပြည့်စုံပြီ။

ယံယူ'ပလက္ခိယံ ဟေတ္ထ၊ တံ တ'ဒုဒါဟဋံ အယံ။
မာတိကာ သန္ဒတံ ဓမ္မ-နဒိ ံ တာယာမတက္ကဝံ။

ကြိုတင်သိမှတ်ရန် သင်္ကေတအမှတ်အသား

“ ” ဤကဲ့သို့ အင်ဗားဘက်ကော်မာပြလျှင် ကော်မာအတွင်းရှိ စာသားများမှာ ပါဠိဘော်ပါဌ် အာကာရဝါကျကို ယောဇနာသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

( ) ဤကဲ့သို့ ဘရက်ကက် လက်သည်းကွင်းပြလျှင် ၎င်းအတွင်းရှိ စာသားများသည် အန္တောပေက္ခဆဋ္ဌီကိုဎင်း အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကိုဎင်း, သာဓကပါဌ်ကိုဎင်း, ထည့်စွက်ပါဌ်နက်ကိုဎင်း, တနည်းကားကိုဎင်း ဖော်ပြသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

— ဤကဲ့သို့ လောင်းဒက်ခေါ် မျဉ်းရှေကို ပြလျှင် အနက်ယောဇနာစကားဝါကျ မဆုံးသေး ဟု သိမှတ်ရန်။

[-] ဤကဲ့သို့ စာသားအတွင်း၌ ဂဏန်းကိုပြလျှင် ၎င်းဂဏန်းနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုဎင်း, ပဒဝိစယကိုဎင်း, ပါဠို-အဋ္ဌကထာ-ဋီကာဘို့၏ ဆိုလိုမျက်ကိုဎင်း သိလွယ်စေရန် အောက်ခြေတွင် မျဉ်းသားလျက် သီးခြားဂဏန်းစဉ်အလိုက် ဖော်ပြထားသည် ဟု သိမှတ်ရန်။

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော်

၃-ဂဟပတိဝဂ်

၁-ကန္ဒရကသုတ်

၁။ မေ၊ တပည့်တော် အာနန္ဒာသည်။ (ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤကန္ဒရကသုတ်ကို။) ဧဝံ၊ သို့။ သုတံ၊ (နာခံမှတ်သား) ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ ၁ ။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌ ၂ ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မဟတာ၊ အပိုင်းအခြားမရှိ မျှားလှစွာ၌သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စမ္မာယံ၊ စမ္မာအမည်ရှိသော မြို့၏ (အနီး၌ ၃)။ဂဂ္ဂရာယ၊ဂဂ္ဂရာအမည်ရှိသော။ပေါက္ခ-ရဏိယာ၊ ရေကန်၏။ တီရေ၊ ကမ်းနား၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထာ-ရောဟပုတ္တော၊ ဆင်ဦးစီး၏သားဖြစ်သော ၄ ။ ပေဿော၏၊ ပေဿသည်ငင်း။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ဆန္ဒ ပရိဗိုဇ်မည်သော။ ကန္ဒရကော၏၊ ကန္ဒရကသည်ငင်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ သု၊ ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧက-မန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ (ဘာဝနပုံသကတ္ထ)။ဝါ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။

၁။ ဤ၌ ဧဝံ-နိဒဿန၊ မေ-တတိယာဂတ္တား၊ သုတံ-ဥပဓာရဏတ္ထ၊ ကမ္မရူပ်ပြန်ဆိုသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်-ဟု အာကာရတ္ထ။ ဧဝံ၊ ဤသို့သာ-ဟု အဝဓာရဏတ္ထလည်း ပြန်ဆိုနိုင်သည်။ မေ-ကို ဆဋ္ဌန္တသမ္ဗန်အနက် ယောဇနာသော် သုတံ- ကို ဥပဓာရဏတ္ထ ဘာဝရူပ်ကြံ၍ ယောဇနာလေ။

၂။ ဤ၌ မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ အလိုက္ခ ယောဇနာသော်-ဧကံ၊ သော။သမယံ၊အခါပတ်လုံး-ဟု အစ္စန္တ သံယောဂတ္ထပေးလေ။ ၌-ဟု ဘုမ္မတ္ထ ပေးသည်ကား ပေါရာဏာစရိယတို့ အလိုတည်း။

၃။ ဤကား သမီပတ္ထ စေတံ ဘုမ္မဝစနံ-ဟူသော (မ၊၌၊၁) နှင့် အညီ မုချတ္ထတည်း။စမ္မာအမည်ရှိသော မြို့၌-ဟု ဥပစာရတ္ထလည်း ပေး။

၄။ ဟတ္ထာရောဟာတိ သဗ္ဗေပ ဟတ္ထိအာစရိယ ဟတ္ထိဝေဇ္ဇ ဟတ္ထိဗန္ဓဒယော။အံ၊၌၊၃။၁၈၂။နဂရောပမသုတ်။

ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သော။ ကန္ဒရကော ပန၊ သည်းကား။ ဘဂဝတာ၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တက္ခ။ သမ္မောဒိ၊ ကျန်းခဲ့၏လော-စသည် ပြောဟောလျက် ရောနှောမိလေပြီ ၁။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်သော။ သာရဏီယံ၊ အောက်မေ့ဖွယ်သော၂။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတောခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သော။ ကန္ဒရကော၊ သည်။ တုဏ္ဍိဘူတံ တုဏ္ဍိဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်သည်သာဖြစ်သော။ (တုဏ္ဍိဘူတမေဝါတိ အတ္ထောဒဋ္ဌ)။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဝိလောကေတ္ဝာ၊ လှည့်လည်ကြည့်ရှု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဉီးဖြစ်ပေစ့။ဘောတာ ဂေါတမေန၊သည်။ ယာဝစ၊ အကြင်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်သာလျှင်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဋိပါဒိကော၊ အကျင့်၌ ထားအပ်ပြီ။ (သမ္မာပဋိပဒါယံ ဌပိတော၊ ဋီ)။ ဝါ၊ ကျင့်စေအပ်ပြီ။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူကုန်သော။ယေပိ တေ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓါ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်လည်း။အဟေသုံ၊ ဖြစ်တော်မူကြလေကုန်ပြီ။ တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။ တေပရမံယေဝ၊ ဤအကျင့်အတိုင်းအရှည်အတိုင်း သာလျှင်?။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ကို။ သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒိတော သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့တည်း။

ဘောဂေါတမ၊မ။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ယေပိ တေ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓါ၊တို့သည်လည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ တေပိ ဘဂဝန္တော၊ တို့သည်လည်း။တေ-ပရမံယေဝ၊အတိုင်းသာလျှင်?။ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။သမ္မာ၊စွာ။ ပဋိပါဒေဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။တေရဟိ၊၌။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ကို။သမ္မာ၊ စွာ။ပဋိပါဒိတော သေယျထာပိတိ၊ကျင့်စေအပ်သကဲ့သို့တည်း” ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂။ ကန္ဒရက၊က။ ဧဝံ၊ ဤသင့်စကားသည်။ ဝေံ၊ ဟုတ်၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁။ “သမ္မောဒိ၊ ဝမ်းမြောက်ပြီ-ဟုဎင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဟောပြီ”ဟုဎင်း ရှေးကပေးကြ၏။ အဖွင့် တို့နှင့်မညီ။“ယထာ ခမနီယာဒီနိ ပုစ္ဆန္တော၊ပ။သိတောဒကံဝိယ ဥဏ္ဏောဒကေန သမ္မောဒိတံ ကေဘာဝံ အဂမာသိ။ (ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁။ မ၊ဋ္ဌ၊၁) သမ္မောဒိတန္တိ သံသန္ဒိတံ။ (သာရတ္ထ။ဘယဘေရဝသုတ်၊ဋ္ဌ)။မုဒဿဒ္ဒါ ဟေတ္ထ သံသန္ဒနေယေဝ။ (သီ၊ဋ္ဌ၊သစ်)။

၂။ သမ္မောဒနံ သမ္မောဒေါ၊ တံ ဇနေတိ ကရောတီတိ ဝါ သမ္မောဒနိယာ။ (က ကို ယပြု၊ဣ-ရဿနှင့် ရှိစေ)။ သမ္မောဒိတဿ ဝါ သမ္မောဒနိယာ။ (ဤဒီဃနှင့် ရှိစေ။ ဤ၌ မုဒ-ဓာတ်သည် မုဒေါ ဟာသ ကီဠာ စုဏ္ဏာ-ဒနေသု စုတုမိိဿနေ”ဟူသော ဓာတ္ဝတ္ထတို့တွင် ဟာသ (ပျော်ရွှင်ခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်း)အနက်ဟော။ သမ္မောဒိ-၌ကဲ့သို့ မိိဿနတ္ထမဟုတ်။ (ဝိနယ,ဒီဃ, ပဏ္ဏာသ-ဋီများ)။

သရိတဗ္ဗာတိ သာရဏီယာ။ အမြဲမပြတ် အောက်မေ့အပ်သောဟုပေး။ သရ-စိန္တာယံ။ သရဏီယန္တိ ဝတ္တဗ္ဗေ ဒီဃံ ကတ္ဝာ သာရဏီယန္တိ ဝုတ္တံ။ (သာရတ္ထ။ ဘယဘေရဝသုတ်-ဋီ)။ သာရေတဗ္ဗာ ဝါ သာရဏီယာ။ (သရ-ဓာတ်၊ ဂတျတ္ထ+ဏော+အနီယ)အမြဲမပြတ် ဖြစ်စေထိုက်သော-ဟုပေး။ (ဋီများ)။ သာရဏံ အရဟာတိတိသာရဏီယံ။ (သရ-ဂတျတ္ထ)အမြဲမပြတ် ဖြစ်စေထိုက်သော-ဟုပေး။ သာရေတုံ အရဟာတိတိ အတ္ထော ယထာပဒံ။ (သာရဏီယ-ဟု သ-၌ အာဒီဃနှင့် ပုဒ်ရှိရင်းစွဲအတိုင်း)ဒီဃေန သာရဏီယန္တိ ဝုတ္တံ။ (သီ၊ဋ္ဌ၊သစ်)။

၃။ သော ပဋိပဒါ ပရမာတိ တေပရမံ၊ ဘာဝနပုံသကနိဒ္ဒေသောယံ။ ဋီ။

ကန္ဒရက၊ က။ ဟိ၊မှန်၏။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ဍ္ဌ။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်သော။ဝုသိတဝန္တော၊ဂရုသံဝါသစသည်ဍ္ဌ ကျင့်သုံးပြီးကုန်သော။ ဝါ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသော မဂ် ဖိုလ်ရှိကုန်သော၊ ကတကရဏီယာ၊ပြုအပ်ပြီးသော ၁၆-ချက် မဂ်ကိစ္စ ရှိကုန်သော။ ဩဟိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓ ကိလေသ အဘိသင်္ခါရ) ဝန်ရှိကုန်သော။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်အပ်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်) ရှိကုန်သော။ ပရိက္ခီဏဘဝသံ-ယောဇနာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ (အညာယ)၊ သိ၍ ။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ကုန်ပြီးသော။ ဘိက္ခု၊၊ရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။

ကန္ဒရက၊ က။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဣမသ္မိံ ဘိက္ခုသံဃေ၊ဍ္ဌ။ သေက္ခာ၊ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ဆဲဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ မဂ်လေးပါး အောက်ဖိုလ်သုံးပါးကို ရပြီးဖြစ်ကုန်သော။ သန္တတသိလာ၊ တည်မြဲသော သီလရှိကုန်သော[၁]။ သန္တတဝုတ္တိနော၊ တည်မြဲသောအသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော ။ နိပကာ၊ပညာရင့်ကုန်သော။ နိပကဝုတ္တိနော၊ ရင့်ကျက်သော ပညာဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော။ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။ တေ ဘိက္ခု၊၊ တို့သည်။ စတူသု သတိပဋ္ဌာနေသု၊လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန် တို့ဍ္ဌ။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြင့်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ကတမေသု စတူသု၊ အဘယ်လေးပါးတို့ဍ္ဌနည်း။ကန္ဒရက၊က။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်ဍ္ဌ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ။ သမ္မာနော၊ ဆင်ခြင်တတ်သော ပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သိမ်းဆည်းတတ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ လောကေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောကဍ္ဌ[၂]။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿံ၊ တပ်မက်ခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ကာယေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောကဍ္ဌ။ ကာယာနုပဿီ၊ရူပကာယဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ ဝေဒနာလောကဍ္ဌ။ ဝေဒနာသု၊ လောကိဝေဒနာတို့ဍ္ဌ။ ဝေဒနာနုပဿီ၊ ဝေဒနာဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ စိတ်လောကဍ္ဌ။ စိတ္တေ၊ လောကိစိတ်ဍ္ဌ။ စိတ္တာနုပဿီ၊ စိတ်ဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။

လောကေ၊ ဓမ္မလောကဍ္ဌ။ ဓမ္မေသု၊ လောကိတရားတို့ဍ္ဌ။ ဓမ္မာနုပဿီ၊ လောကိတရားဟု အဖန်တလဲလဲ ရှုသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤလေးပါးတို့ဍ္ဌတည်း။ (နောက် သတိပဋ္ဌာန် သုံးပါးဍ္ဌ ထူးသည်ကိုသာ အနက်ပေးလိုက်၏)။

၃။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊သော။ ပေဿော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အစ္ဆရိယ၊စုံ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတ၊စုံ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သတ္ထာနံ၊ သတ္ထဝါတို့၏။ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ (ကိလေသာမှ) စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ သောကပရိဒေဝါနံ၊

၁။ သန္တံတသိလာတိ သတတသိလာ၊ နိရန္တရသိလာ။ဌ။ သတတသိလာတ အဝိစ္ဆိန္နသိလာ။ဋ္ဌီ။

၂။ **ဝိနေယျ လောကေ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿန္တိ** တတ္ထ ကတမော လောကော။ ဆဒ္ဓဝ ကာယော လောကော-ဟူသော ဌ နှင့်အညီ လောကေ၊ ရူပကာယ ရုပ်လောကဍ္ဌ-ဟု ပေးသည်။ ပဥ္စပိ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ လောကော-ဟူသော နောက်ဝါကျအလို လောကေ၊ ၅-ပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောကဍ္ဌ-ဟူ၍လည်း ပေးနိုင်သည်။

စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်းတို့ကို။ သမတိက္ကမာယ၊လွန်မြောက်ခြင်းငှါ။ ဒုက္ခဒေါမနဿာနံ၊ ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်းတို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာယ၊ ချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဉာယဿ၊ အရိယာမဂ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗာနဿ၊ ကို။ သစ္ဆိ ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ဣမေ စတ္တာရော သတိပဋ္ဌာန၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်လေးပါးတို့ကို။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေလောက်။ သုပညတ္တာ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ မယံပိ၊ တပည့်တော်တို့သည်လည်း။ ဂိဟီ၊ လူဖြစ်ကုန်လျက်။ ဩဒါတဝသနာ၊ ဖြူသောအဝတ်ကို ဝတ်ကုန်လျက်။ ကာလေနကာလံ၊ ရံခါခဲ့ခါ။ ဣမေသု စတူသု သတိပဋ္ဌာနေသု၊ တို့၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ၊ ကုန်၍ ။ ဝိဟရာမ၊ နေပါကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ ဣဓ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရာမ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ အစ္ဆရိယံ၊စွ။ဘန္တေ၊ ရား။ အဗ္ဘုတံ၊ စွ။

ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿဂဟနေ၊လူတို့၏ ကိလေသာဟူသော တောချုံ အရှုပ်အထွေးသည်။ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿကာယဋ္ဌေ၊ လူတို့၏ ကိလေသာဟူသော အမှိုက်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မနုဿသာဋ္ဌေယျေ၊လူတို့၏ စဉ်းလဲခြင်းသည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ သတ္ထာနံ၊ တို့၏။ ဟိတာဟိတံ၊ အကျိုးရှိ မရှိသော အကျင့်ကို။ ယာဝ (သုဋ္ဌု)၊ ကောင်းစွာ။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ရား။ယဒိဒံ မနုဿာ၊အကြင်လူတို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တေ မနုဿာ၊ထိုလူတို့သည်။ ဂဟနံဟိ ဂဟနံဝေ၊တောချုံအရှုပ်အထွေးသည်သာလျှင်တည်း။ဘန္တေ၊ရား။ယဒိဒံ ပသဝေါ၊အကြင် သားကောင်ဘို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တေပသဝေါ၊ ထိုသားကောင်တို့သည်။ ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံ ဧဝ၊ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း။

ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဟတ္ထိဒမ္မံ၊ ဆုံးမထိုက်သောဆင်ကို။ သာရေတုံ၊ဆုံးမခြင်းငှါ။ ပဟောမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ (ဟတ္ထိဒမ္မော၊သည်။) ယာဝတကေန၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အန္တရေန၊ အခါကာလဖြင့်။ စမ်ဟံ၊ စမ္မာပြည်တိုင်အောင်။ ဂတာဂတံ၊ သွားခြင်းပြန်ခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့ ။ (တာဝတကေန အန္တရေန၊ ဖြင့်။)သဗ္ဗာနိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တာနိ သာဋ္ဌေယျာနိ၊ ထိုစဉ်းလဲခြင်းတို့ကိုငင်း။ တာနိ ကူဋဋ္ဌေယျာနိ၊ ထိုလှည့်ပတ်ခြင်းတို့ကိုငင်း။ တာနိ ဝင်္ကေယျာနိ၊ထိုတဖက်ကောက်တို့ကိုငင်း။ တာနိ ဇိမ္ဟေယျာနိ၊ ထိုတွန့်လိမ်ကောက်တို့ကိုငင်း။ ပါတုကရိဿတိ၊ ထင်ရှားပြုလတ္တံ့ ။

ဘန္တေ၊ရား။ အမှာကံပန၊ တပည့်တော်တို့အား။ ဝါ၊ တို့၏ကား။ ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်တို့သည်ငင်း။ ပေဿာတိဝါ၊ အစေခံတို့သည်ငင်း။ ကမ္မကရာတိဝါ၊ အမှုလုပ်တို့သည်ငင်း။ အညထာဝ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်အမူအရာဖြင့်။ သမုဒါစရန္တိ၊ ပြုမူကုန်၏။ အညထာဝ၊ သော။ ဝါစာယ၊နှုတ်အမူအရာဖြင့်။သမုဒါစရန္တိ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ စိတ္တံ၊ သည်ကား။ အညထာဝ၊တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံ ဧဝါတိ၊ ပေါ်လွင်သည်သာလျှင်တည်း” ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄။ ပေဿ၊ သ။ တေံ၊သည်။ ဧဝံ၊ ဟုတ်၏။ပ။ဥတ္တာနကံ ဟိ ဥတ္တာနကံဧဝ၊ သာလျှင်တည်း။ ပေဿ၊သ။ လောကသ္မိံ၊သတ္တလောကဌ်။ စတ္တာရော၊လေးမျိုးကုန်သော။ ဣမေ ပဂ္ဂလာ၊ဤပုဂ္ဂိုလ်

တို့သည်။သန္တေ၁ သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ထင်ရှားရှိကုန်၏ ၁ ။ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးမျိုးတို့နည်း။ ပေဿ၊ဿ။ ဣမ၊ ဤလောကဘဲ့။ကေစေ၁၊ အချို့သော။ပဂ္ဂလော၊ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေတတ်သည်။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်းကို။အနုယုတ္တော၊အားထုတ်သည်။ (ဤကား အကမ္မပ္ပဝစနီယတ္ထ)။အတ္တပရိ-တာပနာနုယောဂံ အနု၊မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်းဘဲ့။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ (ဤကား ကမ္မပ္ပဝစနီယတ္ထ)။ ဟောတိ၊၏။ (မ ၁-အာကခ်ေယျ သုတ် စာပိုဒ် ၆၅-ဘဲ့ ဆိုခဲ့ပြီ)။

ပေဿ၊ ဿ။ပ။ ပရန္တပေါ၊ သူတပါးကို ပူလောင်ဆင်းရဲစေတတ်သည်။ ပရပရိတာပနာနု-ယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

ပေဿ၊ ဿ။ပ။အတ္တန္တပေါစ၊သည်လည်း။အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ပရန္တပေါစ၊ သည်လည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

ပေဿ၊ဿ။ ပ။ နေဝတ္တာန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သည်။ နာတ္တ-ပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နပရန္တပေါ၊ သူတပါးကိုလည်းမပူလောင် မဆင်းရဲစေတတ်သည်။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနတ္တန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သော။ အပရန္တပေါ၊ သူတပါး ကိုလည်း မပူလောင်မဆင်းရဲစေတတ်သော။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက် ဘဝ၌သာ။ နိစ္ဆာတော၊တဏှာမရှိပဲ။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သီတီဘူတော၊ချမ်းသည် ဖြစ်၍။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ချမ်းသာကို ခံစားလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မဘူတေန၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤလေးမျိုးတို့တည်း။

ပေဿ၊ဿ။ ဣမေသံ စတုန္နံ ပုဂ္ဂလာနံ၊ တို့တွင်။ကတမော ပုဂ္ဂလော၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တေ၊ သင်၏။ စိတ္တံ၊ကို။ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ ယ္ဝာယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ ၏။အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။အယံပုဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်စေပါ။

ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ပရန္တပေါ၊၏။ပရပရိတာပနာ-နုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ အယမ္မိ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ ပါ။

ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ အတ္တန္တပေါစ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင်လည်း ပူလောင်စေ၏။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ ပရန္တပေါစ၊ သူတပါးကို ပူလောင်လည်း ပူလောင်စေတတ်၏။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ အယမ္မိ ပုဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ ပါ။

ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရား။ ယောစ ခေါ အယံ ပုဂ္ဂလော၊သည်ကား။ နေဝတ္တာန္တပေါ၊ မိမိကိုယ်ကို ပူလောင် လည်း မပူလောင်စေတတ်။ နာတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊မယှဉ်။ နပရန္တပေါ၊ စေတတ်။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ မယှဉ်။ အနတ္တန္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊ သော။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌။ပ။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အယမေဝ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊ နှစ်သက်စေပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

၁။ ဣဓ ပန ဝိဇ္ဇမာနာ ဥပလဗ္ဘမာနာတိ အတ္ထော။ ဒီ။ ဋ္ဌ။

၅။ ပေဿ၊ သ။ ကသ္မာ၊ အဘာသ်ံကြောင့်။ ဣဒမ တဃော ပဂ္ဂလော၊ တို့သည်။ တေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို့။ နာရာဓေန္တိ၊ မနှစ်သက်စေကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ယ္ဟာယံ ပဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တာန္တပေါ၊ ၏။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ သေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခကာမံ၊ ချမ်းသာကို အလိုရှိပါလျက်။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ၊ ဆင်းရဲကို စက်ဆုပ်လျက်။(အဋ္ဌကထာနည်း)။ဝါ၊ဆင်းရဲဟူသော စက်ဆုပ်ဖွယ်အဖြစ်ရှိသလျက်။(ဋီကာနည်း)[၁]။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အာတာပေတိ၊ ပူပန်စေ၏။ ပရိတာပေတိ၊ ပြင်းစွာပူပန်စေ၏။ ဣမိနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။အယံပဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ နာရာဓေတိ၊ မနှစ်သက်စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ ပရန္တပေါ၊ ၏။ ပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ ၏။ သေ၊ သည်။ သုခကာမံ၊ လျက်။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ၊ လျက်။ပရံ၊ သူတပါးကို။ အာတာပေတိ၊ ၏။ ပရိတာပေတိ၊ ၏။ ဣမိနာ၊ ကြောင့်။ အယံ ပဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။နာရာဓေတိ၊ စေပါ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယောပါယံ ပဂ္ဂလော၊ သည်လည်း။ပ။ နာရာဓေဘိ၊ စေပါ။

ဘဒန္တေ၊ ရား။ ယောစ ခေါ အယံ ပဂ္ဂလော၊ သည်ကား။ပ။ နပရပရိတာပနာနုယောဂမနုယုတ္တော၊ မယှဉ်။ အနတ္တန္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊ သော။ သော ပဂ္ဂလော၊ သည်။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

သော ပဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တာနဉ္စ၊ ကိုဎင်း။ ပရဉ္စ၊ ကိုဎင်း။ သုခကာမံ၊ လျက်။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ၊ လျက်။နော ဝ အာဘာဘာပေဘိ၊ စေတတ်။ နပရိဘာပေဘိ၊ စေဘတ်။ ဣမိနာ၊ ကြောင့်။အယံ ပဂ္ဂလော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေတိ၊ ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဟန္ဒ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသောကိစ္စ ရှိကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောပြုဖွယ် ရှိကုန်၏[၂]။ ပေဿ၊ သ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ သင်သည်။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ဒေါရိအသေကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ သွားလေပြီ။

-- ၆။ အထခေါဿ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ သွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။"ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (သတိပဋ္ဌာန်၌ အားထုတ်ဘတ်သောကြောင့်) ပညာရှိ၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေဿော၊ သည်။ မဟာပညော၊ (သတိပဋ္ဌာန်၌ သိမ်းဆည်းတတ်သောပညာ

၁။ ပတ္တဇီဝကော၊ အာပန္နဇီဝကော-တို့သည် ပါဏိနီအလို တပ္ပုရိသ်၊ မောဂ္ဂလ္လာန်အလို ဗဟုဗ္ဗီဟိ ၂-မျိုး ဝါဒကဲ့သကဲ့သို့ ဤဒုက္ခပဋိက္ကူလံ-ပုဒ်လည်း အဋ္ဌကထာအလို ကမ္မဓာရဆဋ်တပ္ပုရိသ်၊ ဋီကာအလို ဗဟုဗ္ဗီဟိ ဟု ဝါဒကဲ့သည်။ ထိုတွင် ဋ္ဌ-သည် ပါဏိနီနှင့်၊ ဋီကာသည် မောဂ္ဂလ္လာန်နှင့် ဝါဒချင်းတူ၏။ အာကျယ်မောဂ္ဂလ္လာန် ၃-ကဏ္ဍ၊ ၁၁-သုတ် နိဿဂ္ဂ။

၂။ မလုပ်ပဲလည်း နေနိုင်သော အမှုသည် ကိစ္စ။ မလုပ်မနေရသော အမှုသည် ကရဏီယ။ ဒီ၊ ၁-မဟာဝိ သုတ္တဋ္ဌကထာ။

နှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့်) ပညာကြီး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေသော၊ သည်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ။သစေ နိသီဒေယျ၊ အကယ်၍ နေငြားအံ့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ အဿ၊ထိုပေဿအား။ ဣမေ စတ္တာရော ပဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိဘဇိဿာမိ၊ ဝေဘန်၍ ဟောရငြားအံ့။ (တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။) မဟတာ၊ မြတ်သော။ အတ္ထေန၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်ကျိုးနှင့်။ သံယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ အဘဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အပိစ၊သို့ရာတွင်။ ဇော်တာဝတာပိ၊ ဤမျှလောက်ဖြင့်လည်း။ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော၊ သော။ ပေသော၊သည်။ မဟတာ၊ မြတ်သော။ အတ္ထေန၊ အကျိုးနှစ်ပါးနှင့် [1]။ သံယုတ္တောတိ၊ ယှဉ်၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယံ၊ အကြောင်းကြောင့်။ဣမေ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ဝိဘဇေယျ၊ ဝေဘန်၍ ဟောရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ တေဿ၊ ထိုဝေဘန်၍ ဟော တော်မူခြင်း၏။ကာလေ၊ အခါပါတည်း။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တေဿ၊ ၏၊ ကာလေ၊ တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။သုတ္တာ၊ ကြားနာရသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ ဣဘိ၊ ဤ သို့ လျှောက်ကုန်ပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။သုဏာထ၊ နာကြကုန်လော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောထ၊ နှလုံးသွင်းကြကုန်လော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ "ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ အရှင်ဘုရားကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသုံ၊ ရှေးရှုပြု၍ နာကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်—

၇။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကတမော၊ အဘယ်မည်သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ အတ္တန္တပေါ၊ နည်း။ အတ္တာပရိတာပနာနုယောဂံအနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊နည်း။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အစေလကော၊ အဝတ်မရှိသည်။ မုတ္တာစာရော၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ အလေ့မှ လွတ်သော အကျင့်ရှိသည်။ဟတ္ထာပလေခနော၊ လက်ကိုငုံး လက်ဖြင့်ငုံး သုတ်သင်လေ့ရှိသည်။ နဟိဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ကြွပါဟု ဆိုသော်လည်း မကြွလာတတ်သည်။ နတိဋ္ဌဘဒ္ဒန္တိကော၊ အရှင်ရပ်ပါဟု ဆိုသော်လည်း မရပ်တတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဟတံ၊ ရှေးရှုဆောင်အပ်သော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယတိ၊ မသာယာ။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သည်ဆိုသော ဆွမ်းကို။ နသာဒိယတိ၊ မသာယာ။ နိမန္တနံ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သော ဆွမ်းကို။နသာဒိယတိ၊မသာယာ။သော၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ကုမ္ဘိမုခါ၊ ချက်ဆဲ-အိုးဝမှ။ (ဥဒ္ဒတံ၊ ခူး၍ လှူအပ်သောဆွမ်းကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ မခံယူ။ ကဋောပိမုခါ၊ ထည့်အိုးဝမှ။ (၀၊) ခြင်းတောင်းမှ။(ဥဒ္ဒိတံ၊ထုတ်ဆောင်လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။)နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဠောကမန္တရံ၊တံခါးခုံခြားလျက် လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဒဏ္ဍမန္တရံ၊တုတ်လှံတံခြားလျက်လှူအပ်သော ဆွမ်းကို။နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။မုသလမန္တရံ၊ကျည်ပွေခြားလျက်လှူအပ်သောဆွမ်းကို။နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ဒ္ဝိန္နံ၊နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။ ဘုဉ္ဇမာနာနံ၊ စားကုန်စဉ်။ (ဒိယျမာနံ၊ တယောက်ယောက် ထ၍ လောင်းလှူအပ်သော ဆွမ်းကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ ဂဗ္ဘိနိယာ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်မသည်။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ပါယမာနာယ၊ နို့တိုက်သော မိန်းမသည်။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။)

၁။ သံဃာတော်ကို ဖူးမြော်ခြင်း၊ သတိပဋ္ဌာန် ပွါးများရန် နည်းနာ နိဿယသစ် ရရှိခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အကျိုးနှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။ ဋ္ဌ။

နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ပုရိသန္တရဂတာယ၊အနိုးဥ် တည်သော ယောကျ်ားရှိသော မိန်းမသည်[၁]။ (ဒိယျမာနံ၊ ကို။)နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။သင်္ကိတ်တိသု၊ နှီးဆော်၍ လှုအပ်သောဆွမ်းတို့ကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သာ၊ ခေ့းသည်။ ဥပဋ္ဌတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ ယတ္ထ၊၌။ မက္ခိကာ၊ ယင်တို့သည်။ သဏ္ဌာသဏ္ဌာစာရိနီ၊ အစု အစုလှည့်လည်ကုန်၏။ (တတ္ထ၊ ၌။ ဒိယျမာနံ၊ ကို။) နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ မစ္ဆံ၊ငါးကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ယူ။ မံသံ၊ အသားကို။ နပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ယူ။ သုရံ၊ သေရည်ကို။နပိဝတိ၊မသောက်။မေရယံ၊အရက်ကို။ နပိဝတိ၊ သောက်။ ထုသောဒကံ၊ ပအုံးရည်ကို။နပိဝတိ၊သောက်။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကောဂါရိ-ကောဝါ၊ တအိမ်တည်း၌သာလျှင် ဆွမ်းခံ၍ ပြန်လာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကောလောပိ-ကောဝါ၊ တလုပ်တည်းဖြင့်သာ မျှတသည်လည်း။ဟောတိ၊၏။ ပ။ကောသာပိ ဒတ္တိယာ၊ တခွက်တည်း ဖြင့်လည်း။ယာပေတိ၊မျှတ၏။ပ။ ကောဟိကမွိ၊တရက်ခြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်၏။ပ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝေရူပံ၊သော။ အဆုမာသိကံ၊လခွဲအခြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပရိယာယဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံအနု၊ ရက်လှည့်ဖြင့် ဆောင်အပ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ် ကို သုံးဆောင်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သော။ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သာက-ဘက္ခော၀ါ၊ဟင်းရွက်စိမ်းကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သာမာကဘက္ခော၀ါ၊နတ်ကောက်(ဂျုံ) ဆန်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏[၂]။ နီဝါရဘက္ခော၀ါ၊ ကျိတ်ဆန် (အလေ့ပေါက်စပါးရိုင်း) ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဒ္ဒုလဘက္ခော၀ါ၊ သားရေစကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဟဋ္ဌဘက္ခော၀ါ၊ အစေးမှော်ကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏဘက္ခော၀ါ၊ ဆန်ကွဲကိုစားသည် လည်း။ဟောတိ၊၏။အာစာမဘက္ခော၀ါ၊(စွန့်ပစ်အပ်သော)ထမင်းချိုးကိုစားသည်လည်း။ဟောတိ၊ ၏[၃]။ ပိဉ္ဇာကဘက္ခော ၀ါ၊ နှမ်းဖတ်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ တိဏဘက္ခော ၀ါ၊ မြက်ကို စားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ ဂေါမယဘက္ခော၀ါ၊ နွားချေးကိုစားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ဝန-မူလဖလာဟာရော၊ တောသစ်မြစ်သစ်သီးဟု ဆိုအပ်သော အစာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဝတ္တဖလဘောဇီ၊ အလိုလို ကြွေကျသော သစ်သီးကို သုံးဆောင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယာပေတိ၊မျှတ၏။သော၊သည်။ သာဏာနိပိ၊ လျော်ချည်ပုဆိုးတို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ (ဝတ်)ဆောင်၏။ မသာဏာနိပိ၊ချည်မျိုးစုံ ဖြင့်ပြီးသော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဆဝဒုဿာနိပိ၊ သူသေကောင်မှ စွန့်ပစ်အပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ပံသုကူလာနိပိ၊ မြေအလိမ်းလိမ်းကပ်သော အဝတ်တို့ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ တိရီဋ္ဌာနိပိ၊ လျော်တေအဝတ်တို့ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊၏။အဇိနမွိ၊သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ အဇိနက္ခိပမွိ၊ အလယ်၌ အကွဲရှိသော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဝါ၊ ခွါနှင့်တကွသော သစ်နက်ရေကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ကုသစီရမွိ၊သမန်းမြက် အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဝါက-စီရမွိ၊ လျော်အဝတ်ကိုလည်း။ဓာရေတိ၊ ၏။ ဖလကစီရမွိ၊ ပျဉ်ချပ်အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ကေသကမ္မလမွိ၊ ဆံပင် (ဖြင့်လုပ်သော) ကမ္မလာအဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊၏။ ဝါဠကမ္မလမွိ၊ မြီးဆံကမ္မလာအာဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဥလူကပက္ခမွိ၊ ခင်ပုပ်ငှက်တောင်အဝတ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ကေသမဿုလောစနာနုယောဂံအနု၊ ဆံမုတ်ဆိတ်နုတ်ခြင်းကို အားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ကေသမဿုလောစကောပိ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ်တို့ကို နုတ်တတ်သော သူသည်

၁။ ပုရိသန္တရဂတာယ ရတိ အန္တရာယော ဟောတိ။ဌ။ ပုရိသန္တရဂတာယာတိ ပုရိသသမီပဂတာယ။ သီဟ-နာဒသုတ္တ ဋီကာ။

၂။ သာမာကောနာမ ဂေါဓုမော။ မဟာသီဟနာဒသုတ်။သီ၊ဘိန၀ဋ္ဌ။

၃။ အာစာမံ ပိ၀ိတ္ဝာ။ ၀ိမာန၀တ္ထု-စသည်၌ကဲ့သို့- ထမင်းရည်လည်း ဟူ၏။

လည်း။ ဟောတိ၏။ အာသနပဋိကို့တွော၊ နေရာ၌နေခြင်းကို ပယ်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဥဇ္ဇုဋ္ဌကောပိ၊ မတ်တတ်ရပ်သူသည်သည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကုဋိကပွဓာနံအနု၊ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခြင်းကို လုံ့လပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ၍ ။ ဥက္ကုဋိကောပိ၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်သူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ကဏ္ဏကာပဿယော၊ ဆူးဟူသော တံကဲ့ပြင်၌။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။ (သေယျံ ကပ္ပေတိ၊ အိပ်၏။ ဣတိ၊ ကြောင့်) ။ကဏ္ဏကာပဿယိကောပိ၊ ဆူးဟူသောတံကဲ့ပြင်ရှိသူသည်လည်း။ ဟောတိ၏။ (သေယျံ-ကား ဥပလက္ခဏမျှသာ) ။သာယတတိယကမ္မိ၊ ညချမ်းလျှင် သုံးကြိမ်မြောက် ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥဒကောရောဟနာနုယောဂံအနု၊ ရေသို့သင်္ဆင်းခြင်းကို လုံ့လ ပြုခြင်း၌။ ယုတ္တော၊၍ ။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အနေကဝိ-ဟိတံ၊ တပါးမကမျှားသော အပြားရှိသော။ ကာယဿ၊ မိမိ.ကိုယ်ကို။ အာတာပနပရိတာပနာ-နုယောဂံအနု၌။ ယုတ္တော၊၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေါတို့။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ အတ္တန္တပေါ၊ ဟူ၍။ အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံအနု၊ ၌။ယုတ္တော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

၈။ ဘိက္ခဝေါတို့။ ကတမော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၈၊ သည်လည်း။ပရန္တပေါ၊ နည်း။ ပရပရိတာ-ပနာနုယောဂံအနု၌။ ယုတ္တော၊နည်း။

ဘိက္ခဝေါတို့။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊သော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ဩရဗ္ဘိကော၊ သိုးဆိတ်သတ်သူသည်။ သူကရိကော၊ ဝက်ထိုးသမားသည်။သောကုဏိကော၊ ငှက်မူဆိုးသည်။ မာဂဝိကော၊ သားမူဆိုးသည်။ လုဒ္ဒေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သူသည်။ မစ္ဆဃာတကော၊ တံငါသည်သည်။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ စောရဃာတကော၊ ခိုးသားသတ်သူသည်။ဂေါဃာတကော၊ နွားသတ်သမားသည်။ဗန္ဓနာဂါရိကော၊ ထောင်မှူးသည်။ (ဗန္ဓနာဂါရဂေါပကော၊ဒဋ္ဌ) ။ ဟောတိ၊ ၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ယေ ဝါပန ကေစိ၊အကြင်အခြို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ကုရူရကမ္မန္တာ၊ကြမ်းကြုတ်သော အမှုရှိကုန်၏။ ဘိက္ခဝေါတို့။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ကို။ ပရန္တပေါ၊ ဟူ၍။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၌။ ယုတ္တော၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၉။ ဘိက္ခဝေါတို့။ ကတမော၊သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ အတ္တန္တပေါစ၊ နည်း။ အတ္တပရိတာပ-နာနုယောဂံအနု၌။ ယုတ္တော၊ နည်း။ ပရန္တပေါစ၊ နည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၌။ ယုတ္တော၊ နည်း။

ဘိက္ခဝေါတို့။ ဣဓ၌။ကေစ္စော၊ သော။ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ခတ္တိယော၊ ရေမြေကို အစိုးရသော။ မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းလောင်းအပ်သော ရေဧင်ရှိသော။ (ဝါ) ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်သွန်းအပ် ပြီးသော။ ရာဇာဝါ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာသာလော၊ မျှားသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုံကားသည်လည်း။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ နဂရဿ၊ မြို့မှ။ ပုရတ္ထိ-မေန၊ အရှေ့ အရပ်၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ထာဂါရံ၊ ယဇ်စရပ်ကို ၂ ။ ကာရာပေတွာ၊

၁။ နဂရတော ပုရတ္ထိမဒိသာယ။ဋ္ဌ။ ဥတ္တရေန မနသာကဋ္ဌဿာဘိ မနသာကဋ္ဌတော အဝိဒူရေ ဥတ္တရပဿေ။ တေဝိဇ္ဇသုတ္တဋ္ဌကထာ။ ဥတ္တရေနာတိ တ္ထေ နေသဒ္ဒါ ဒိသာဝါစိသဒ္ဒတော ပဋ္ဌမိအန္တတော အဒူရတ္ထော ဂ္ဟစ္ဆိတော။ ၎င်းဌီကာ နည်းမျှားအရ ယောဇနာသည်။

၂။ သန္ဓာဂါရန္တိ သန္ဓာနဝသေန ကတံ အဂါရံ ယညာဝါဠံ။ ဤကန္ဒရကသုတ်၊ဌီ-နှင့် သဟ အတ္ထာနုသာသနံ အဂါရန္တိ တေသ္မိံ အတ္ထေ တ္ထကာရဿ နွကာရံ ကတ္ဝာ သန္ဓာဂါရန္တိ ဝုတ္တံ-ဟူသောသေခသုတ် ဌီကာတို့၌ စတုတ္ထကွရာဖြင့် သန္ဓာဂါရံ ဟု-ပါဠ်ရှိ၏။ ဤပါဠိတော်ဆဋ္ဌမူနှင့် သန္ဆာဂါရတော် မဟာဇနဿ သန္ဆမ္ဘနာဂါရ ဝိဿမနတ္ထာယ ကတေ အဂါရေ-စသော သာရတ္ထဌီကာဆဋ္ဌမူတို့၌ ဒုတိယကွရာဖြင့် သန္ဆာဂါရ-ဟုပါဠ်ရှိ၏။

ဆောက်လုပ်စေ၍ ။ ကောသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ သြဘာရေတွ၊ ရိတ်စေ၍။ ခရာဇိန်၊ (ခွါနှင့် တကွသော) သစ်နက်ရေကို။ နိဝါသေတ္တာ၊ ဝတ်၍ ။ သပိတေလေန၊ ထောပတ် ဆီ ဖြင့် ၊ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ အဘ္ဘဉ်ဇတ္တာ၊ ဆုပ်နယ်သုတ်လိမ်း၍။ မဂဝိသာဏေန၊ သားချိုဖြင့်။ ပိဋ္ဌိ ၊ ကျောက်ကုန်း ကို။ ကဏ္ဍုဝမာနော၊ အယားဖျောက်လျက်။ နဝံ၊ သော။ သန္ဆာဂါရံ၊သို့။ မဟာသိယာစ၊ မိဖုရားကြီးနှင့်ငင်း။ ပုရောဟိတေန၊ သော။ ဗြာဟ္မဏေနစ၊ ပုံကားနှင့်ငင်း။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ပဝိသတိ၊ဝင်၏။ သော၊ထိုမင်းသည်။ တတ္ထ၊ထိုယဇ်စရပ်၌။ ဟရိတုပလိတ္တာယ၊ နွားချေးဖြင့်လိမ်း ကျံအပ်သော။ အနန္တရဟိတာယ၊ အခင်းမရှိသော။ဘူမိယာ၊ ၌။ သေယျံ၊ကို။ ကပ္ပေတိ၊၏။သရူပ-ဝစ္ဆာယ၊မိခင်နှုံးတူသော နွားငယ်ရှိသော။ ကေသာယ ဂါဝိယာ၊နွားမတကောင်၏။ကေသို ထနေ၊ နို့ တိုင်တခု၌။ ယံခီရံ၊ အကြင်နို့ ရည်သည်။ ဟောတိ၊ ရှိ၏။တေန၊ ထိုနို့ ရည်ဖြင့်။ ရာဇာသည်။ ယာပေတိ၊ မျှတ၏။ ဒုတိယသို့ ထနေ၊၌။ ယံ ခီရံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန၊ ဖြင့်။ မဟေသီ၊ မိဖုရားသည်။ ယာပေတိ၊၏။ တတိယသို့ ထနေ၊၌။ ယံခီရံ၊သည်။ဟောတိ၊၏။တေန၊ဖြင့်။ ပုရောဟိ-တောဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ယာပေတိ၊၏။ စတုတ္ထသို့ ထနေ၊၌။ ယံခီရံ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန၊ ဖြင့်။ အဂ္ဂိ ၊ ကို။ ဇုဟတိ၊ ပူဇော်ညှိထွန်း၏။ အဝသေသေန၊ ကြွင်းသော နို့ ရည်ဖြင့်။ဝစ္ဆကော၊ နွားငယ်သည်။ ယာပေတိ၊၏။

သော၊ ထိုမင်းသည်။ “တွေ့ကာ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ ဥသဘာ၊ နွားလားတို့ကို။ ယညတ္ထာယ၊ ယဇ်ပူဇော်ရန် အလို့ငှါ။ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ ဝစ္ဆတရာ၊ နွားသိုး တို့ကို။ဝစ္ဆတရိယော၊ နွားမဒန်းတို့ကို။ အဇာ၊ ဆိတ်ဘို့ကို။ ဥရဗ္ဘာ၊သိုးတို့ကို။ အဿာ၊မြင်းတို့ကို။ ဟညန္တု၊ သတ်အပ်စေကုန်သတည်း။ တေကာ၊ ကုန်သော။ ရုက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့ကို။ ယူပတ္ထာယ၊ ယဇ်ဘိုင်အလို့ငှါ။ ဆိဇ္ဇန္တု၊ ဖြတ်အပ်စေကုန်သဘည်း။ တေကာ၊ ကုန်သော။ ဒဗ္ဘာ၊ နေဇာ မြက်တို့ကို။ ဗရှိဟိသတ္ထာယ၊ ကာရုံအခင်း ပြုလုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ လူယန္တု၊တိ၊ ရိတ်အပ်စေကုန် သဘည်း” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။

အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဒါသာတိဝါ၊ ဟူ၍ငင်း။ပေဿာတိဝါ၊ဟူ၍ငင်း။ကမ္မကရာတိဝါ၊ဟူ၍ငင်း။ (ဝေါဟရိဘာ၊ ခေါ်ဝေါ်အပ်ကုန်သော။) ယေပိ တေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ဟောန္တိ၊(ရှိသည်)ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသူဘို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတာ၊ ဒဏ်ဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဘယဘဇ္ဇိတာ၊ ဘေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။အဿုမုခါ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရေရှိကုန်သည် ဖြစ်၍ [၂] ။ ရုဒမာနာ၊ ငိုကြွေးကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဂမ္မာနိ၊ပြုလုပ်ဖွယ်ဘို့ကို။ကရောန္တိ၊ ပြုလုပ်ကြ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို။ပ။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

၁၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကတမော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၏၊ သည်လည်း။ နေဝတ္တာနတ္တပေါ၊ နည်း။ အတ္တာပရိတာပနာနုယောဂံအနု၊ ၌။နယုတ္တော၊ နည်း။ နပရန္တပေါ၊နည်း။ ပရပရိတာပနာနုယောဂံ အနု၊ ၌။ နယုတ္တော၊နည်း။ အနတ္တာနတ္တပေါ၊ သော။ အပရန္တပေါ၊သော။သောပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ နိစ္ဆာတော၊ ၍။ နိဇ္ဇုတော၊ ၍။ သီတီဘူတော၊၍။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ၍။ ဗြဟ္မဘူတေန၊ သော။ အတ္တနာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ နည်း။

၁။ သပိုနာ စ တေလေန စ။ဋ္ဌ။ သပိုမယေန တေလေန။ဋီ။ သပိုမိဿေန တေလေန။ အံ-ဋီ။
၂။ အဿူနိ မုခေ တေသန္တိ အဿုမုခါ။ ဒီ၊ဋ္ဌ၊ ၁။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ လောကော၌။ အရဟံ၊ ပုဗ္ဗေဝ်အထူးကိုခံခတဝ်မူထိုက်သော။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မဖေဝက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင်သိတော်မူသော။ ဝိဇ္ဇာ-စရဏသမ္ပန္နော၊ အသိ(ဝိဇ္ဇာ)အကျင့်(စရဏ)တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော။ သုဂတော၊ ကောင်း သောစကားကို ဆိုတော်မူဘတ်သော။ လောကဝိဒူ၊ လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတဘ်သော။ အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ မိမိဆက် လွှန်မြဘ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဆုံးမဆိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ဆုံးမခတော်မူတတ်သော။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်ဘော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်, သိစေတော်မူတတ်သော။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတန်ခိုးကြီး တော်မူသော။တထာဂတော၊ သည်။ဥပပဇ္ဇတိ၏။သော ဘဂဝါ၊ထိုဘုရားသည်။သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည် ငါးထပ်နှင့်တကွသော။သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီမာရ်မင်းပြည်နှင့် တကွသော။သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာနှစ်ဆယ် နှင့်တကွသော။ ဣမံလောကံ၊ ဤ(သြကာသ) လောကကို။ သဿမဏဗြာဟ္မဏိံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားနှင့် တကွသော။ သဒေဝမနုဿံ၊ သမုဘိနတ် (မင်း) ကြွင်းသောလူနှင့်တကွသော။ ဣမံပဇံ၊ဤ(သတ္တ) လောကကို။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ (ပဋိသင်္ခါ၊ကဲ့သို့ယ-ကြေ)။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ပဝေဒေတိ၊ သိစေတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဘုရားသည်။အာဒိ-ကလျာဏံ၊ အစ၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ မဇ္ဈေကလျာဏံ၊ အလယ်၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ပရိယော-သာနကလျာဏံ၊အဆုံး၌ကောင်းခြင်းရှိသော။ သာတ္ထံ၊ အနက်နှင့် ပြည့်စုံသော။ သဗျဉ္ဇနံ၊ သဒ္ဒါနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊(ဆောင်ဖွယ်မရှိ)အလုံးစုံပြည့်စုံသော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊(ပယ်ဖွယ်မရှိ ထက်ဝန်းကျင်)စင်ကြယ်သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေတိ၏။ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ ပကာသေတိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူ၏။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သူကြွယ်သည်ၵင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော၀ါ၊ သူကြွယ် သားသည်ၵင်း။အညတရသ္မိံ၊ တမျိုးမျိုးသော။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ပစ္စာဇာတော၀ါ၊ မွေးဖွားသောသူသည်ၵင်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ကြားနာရ၏။ သော၊ သည်။ တံ ဓမ္မံ၊ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ တထာဂတော၊ ၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ သော၊ သည်။ တေန သဒ္ဓါပဋိလာ-ဘေန၊ ထိုရသောယုံကြည်ခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ “ဃရာ၀ါသော၊ အိမ်၌ နေခြင်းသည်။ သမ္မာဓာ၊ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇာပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်နှင့်တူ၏။ အဂါရံ၊ အိမ်ကို။ အဇ္ဈာ၀သတာ၊ စိုးအုပ်၍ နေသူသည်။ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ်ပြည့်စုံသော။ကေန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ်စင်ကြယ်သော။ သင်္ခလိခိတံ၊ ခရုသင်းပွတ်သစ်နှင့် တူသော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်ကူ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေသမဿုံ၊ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အ၀တ် (သင်္ကန်း) တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း(၀တ်ရုံ)၍။အဂါရသ္မာ၊မှ။အနဂါရိယံ သို့။ယံနူနပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊၀င်ရောက်ရဟန်းပြုကာ၊ ကောင်း လေစွ” ဟူ၍။ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏။ သော၊ သည်။ အပရေန၊ တပါး၊သော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အပ္ပံ၀ါ၊ အနည်းငယ်သည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်စုကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ မဟန္တံ၀ါ၊ များသည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဂက္ခန္ဓံ၊ စည်းစိမ်စုကို။ ပဟာယ၊၍။ အပ္ပံ၀ါ၊ သော။ ဉာတိပရိ၀ဋ္ဋံ၊ ဆွေမျိုးအဖွဲ့အစည်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မဟန္တံ၀ါ၊ သော။ ဉာတိပရိ၀ဋ္ဋံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ပ။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ၀င်ရောက်၏။

၁၁။ သော၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ သိက္ခာသာဇီ၀သမာပန္နော၊ အခိသိသသိက္ခာ ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တည်းဟူ

သော သာဇီဝသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ပါဏာတိပါတံ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာချခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဟိတဒဏ္ဍော၊ ချအပ်ပြီးသောတုတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဟိတသတ္ထော၊ ချအပ်ပြီးသော ဓားလက်နက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ လဇ္ဇီ၊ ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒယာပန္နော၊ ချစ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို အကျိုးစီးပွားဖြင့် စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။အဒိန္နာ-ဒါနံ၊မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို ယူခြင်းကို။ပဟာယ၊၍။အဒိန္နာဒါနာ၊မှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဒိန္နာဒါယီ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာယူလေ့ရှိသည်။ ဒိန္နပါဋိကင်္ခီ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာ လိုလားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထေနေန၊ မခိုးဝှက်သော။ သုစိဘူတေန၊ စင်ကြယ်သည်ဖြစ်၍ ဖြင်သော။ အတ္တနာ၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဗြဟ္မစရိယံ၊ မမြတ်သော(မေထုန)အကျင့်ကို။ ပဟာယ၊၍။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အာရာစာရီ၊ မေထုန်မှ ဝေးစွာကြဉ်လေ့ရှိသည်။ ဂါမဓမ္မာ၊ ရွာသူဘို့၏အကျင့်ဖြစ်သော။ မေထုနာ၊ မှ။ ဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုခြင်းကို။ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သစ္စဝါဒီ၊ အမှန်ကိုဆိုတတ်သည်။ သစ္စသန္ဓော၊ အမှန်နှင့်အမှန်ကိုသာဆက်စပ်တတ်သည်။ ထေတော၊ မြဲမြံသော စကားရှိသည်။ ပစ္စယိကော၊ ယုံကြည်ဆိုက်သူသည်။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းကို။ အဝိသံဝါဒကော၊ မခွဲတ်ယွင်း စေတတ်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ပိသုဏံ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ပိသုဏာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ယ္ဟတော၊ ဤသူတို့ထံမှ။သုတ္ဝာ၊ကြားရ၍။ဣမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ။ အမုတြ၊ ထိုသူတို့ထံ၌ ။ နအက္ခာတာ၊ မပြောကြားတတ်။ အမုတြဝါ၊ ထိုသူတို့ထံ၌လည်း။သုတ္ဝာ၊ ၍။အမူသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဘေဒါယ၊ ငှါ။ဣမေသံ၊ဘို့အား။ နအက္ခာတာ၊ တတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘိန္နာနံ ဝါ၊ ကွဲပြားသော သူတို့ကိုလည်း။ သန္ဓာတာ၊ စေ့စပ်တတ်သည်။ သဟိတာနံ၊ ညီညွတ်သောသူတို့ကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတာ၊ ထပ်ဆင့်အားပေးတတ်သည်။ သမဂ္ဂါ-ရာမော၊ ညီညွတ်ခြင်းလျင် မွေ့လျော်ရာရှိသည်။ သမဂ္ဂရတော၊ ညီညွတ်သူတို့၌ မွေ့လျော်တတ်သည်။ သမဂ္ဂနန္ဒီ၊ ညီညွတ်သည်တို့ကို နှစ်သက်တတ်သည်။ သမဂ္ဂကရဏီ ၊ ညီညွတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဖရုသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဖရုသာယ၊ သော။ ဝါစာယ၊မှ။ ပဋိ-ဝိရတော၊သည်။ဟောတိ၊၏။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင်စကားသည်။ နေလာ၊ အပြစ်မရှိ။ကဏ္ဏသုခါ၊ နားချမ်းသာ၏။ ပေမနီယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးစေတတ်၏။ ဟဒယင်္ဂမာ၊ စိတ်နှလုံးသို့သင့်ဝင်တတ်၏။ ပေါရီ၊ မြို့ကြီးသူတို့၏အသုံးအနှုန်းဖြစ်၏။ ဗဟုဇနကန္တာ၊ များစွာသောလူအပေါင်းသည် နှစ်သက်အပ်သည်။ ဗဟုဇနမနာပါ၊ များစွာသော လူအပေါင်း၏ စိတ်ကို ပွါးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာရူပိ ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သမ္ဖပ္ပလာပံ၊ ပြိန်ဖျင်းသော စကား ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ သမ္ဖပ္ပလာပါ၊ မှ။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ကာလဝါဒီ၊ သင့်သောအခါ၌ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဘူတဝါဒီ၊ သဘာဝအမှန်ကိုသာ ဆိုလေ့

၁။ ပစ္စာမုတြ ဘဝန္တရေ၊ဟူသော ဓာန် ၁၁၄-နှင့်မောဂ္ဂလ္လာန်နိသျ ၂-သျာဒိကဏ္ဍ ၂၀၂-အမုသုတ်အရ အမုတြကို ထို-အနက်ပြန်သည်။ အမူသံ-လည်း နည်းတူတည်း။ပရသ္မိံ အမုတြ တီသ္မမု။ ဓာန်။ ၁၀၈၉-အရ ထို-ဤ-နှစ်မျိုး ပြန်နိုင်သည်။

ရှိသည်။ အတ္ထဝါဒီ၊ အကျိုးရှိသည်ကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဓမ္မဝါဒီ၊ တရားသဘောကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဝိနယဝါဒီ၊ အဆုံးအမကိုသာ ဆိုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နိဓာနဝတိံ၊ စိတ်နှလုံးလျင် ထားရာရှိသော။ ကာလေန၊ ၌။ သာပဒေသံ၊ (ဥပမာ) အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ပရိယန္တဝတိံ၊ အပိုင်းအခြားရှိသော။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗီဇဂါမဘူတဂါမသမာရမ္ဘာ၊ မျိုးစေ့အပေါင်း အပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဧကဘတ္တိကော၊ တထပ်တည်းသာစားလေ့ရှိသည်။ ရတ္တူပရတော၊ ညစာစားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိကာလဘောဇနာ၊ နေလွဲသော အခါ စားခြင်းမှ[1]။ ဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နစ္စ ဂီတ ဝါဒိတ ဝိသူက ဒဿနာ၊ ကခြင်း ကခေခြင်း သီခြင်း သီစေခြင်း တီးမှုတ်ခြင်း တီးမှုတ်စေခြင်း သာသနာတော်၏ ဆူးငြောင့်သဖွယ် ဖြစ်သော ကြည့်ရှုနားထောင်ခြင်းမှ။ (ဒဿနဖြင့် သဝန်ကုလည်းယူ)။ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန ဓာရဏ မဏ္ဍန ဝိဘူသနဋ္ဌာနာ၊ (မွေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဖြင့်) ပန်းပန်ခြင်း နံ့သာလိမ်းခြင်း နံ့သာပျော်ဘို့ဖြင့် အပြအပြစ်ပြုခြင်းမှ[2]။ ပဋိ-ဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥစ္စာသယနမဟာသယနာ၊ မြင့်သောနေရာမြတ်သောနေရာမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတရူပရဇတပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ရွှေငွေကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိ-ဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကဓညပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ စပါးစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာမကမံသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ သားစိမ်းကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိကုမာရိကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ မိန်းမအို မိန်းမပျိုကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒါသိဒါသပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကျွန်မကျွန်ထီးကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဇေဠကပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆိတ်,သိုးတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကုက္ကုဋ္ဌ-သူကရပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ကြက်ဝက်တို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟတ္ထိဂဝဿ-ဝဠဝပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ ဆင် နွား မြင်း မြည်းတို့ကို ခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ခေတ္တ-ဝတ္ထုပဋိဂ္ဂဟဏာ၊ လယ်ယာဘို့ကိုခံယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒူတေယျပဟိဏဂမ-ဂမနာနုယောဂါ၊ တမန်မှု အစေအပါးခံ၍ သွားလာမှုတို့ကို အားထုတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ကယဝိက္ကယာ၊ ဝယ်မှု ရောင်းမှုမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တုလာကူဋကံ-သကူဋမာနကူဋာ၊ ချိန်စဉ်းလဲ ခွက်စဉ်းလဲ ချင့်စဉ်းလဲခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥက္ကောဋနဝဉ္စနနိကတိသာစိယောဂါ၊ တံစိုးယူခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်း, လှည့်ပတ်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်း, လိမ်လည်ခြင်း တည်းဟူသော ကောက်ကျစ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဆေဒနဝဓဗန္ဓနဝိပရာမောသအာလောပသဟသာကာရာ၊ ဖြတ်ခြင်း ညှဉ်းဆဲခြင်း (ဋ္ဌီ-ရှု)နှောင်ဖွဲ့ခြင်း, (ခရီးသွားတို့ကို)သုယက်ခြင်း,(ရွာနိုဂုံးတို့ကို)တိုက်ဖျက်ခြင်း,(နှိပ်ထက်စီးနင်း)ဒမြတိုက်ခြင်းကို ပြုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ ထိုရဟန်းသည်။

၁။ နေလွဲ-ညစာ စားခြင်းမှဟု ဝိနည်းမှာကဲ့သို့ မပေးလင့်။ ကောဘတ္တိကနှင့် ရတ္တူပရတကို ထောက်၍ ဝိကာလ ဘောဇနာဟူသည် နေမွန်းလွဲမှ နေဝင်သည့်အတွင်းသာ ဖြစ်သည်။ ဝိနည်းမှာကဲ့သို့ အဋ္ဌကထာတက်သည်အထိ မယူသင့်။

၂။ မာလာဓာရဏ ဂန္ဓမဏ္ဍန ဝိလေပန ဝိဘူသန-တွဲစပ်၍ အနှောစယဒွန် အဖြစ် ယောဇနာသည်။

အရိယေန၊ အပြစ်ကင်းသော။ ဣမိနာသီလက္ခန္ဓေန၊ ဤသီလအစုနှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။အနဝဇ္ဇသုခံ၊ အပြစ်မဲ့သောချမ်းသာကို။ပဋိသံဝေဒေတိ၊ခံစား၏ ၁။)

သော၊ထိုရဟန်းသည်။ကာယပရိဟာရိကေန၊ ကိုယ်ကို ဆောင်နိုင်ရုံ(ဖုံးလွှမ်းလုံခြုံရုံ)မျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်၎င်း။ ကုစ္ဆိပရိဟာရိကေန၊ဝမ်းကို ဆောင်နိုင်ရုံ(အဆာပြေနေနိုင်ရုံ)မျှသော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်၎င်း။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ယေန (ယေနဝ)၊အကြင်အကြင်အရပ်သို့သာလျှင်။ ပက္ကမတိ၊သွား၏။ တေန (တေနဝ)၊သို့သာလျှင်။ သမာဒါယေဝ၊ ပရိက္ခရုကို ဆောင်ယူ၍သာလျှင်၊ ပက္ကမတိ၊၏။

ပက္ခီ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏော၊နာမ၊ ငှက်မည်သည်။ ယေန (ယေနဝ)၊ သို့သာလျှင်။ ဧဝေတိ၊ ပုံ၏။ (တေန တေနေဝ၊ သို့သာလျှင်။) သပတ္တဘာရော၀၊ မိမိအတောင်သာလျှင် ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧဝေတိ သေယျထာပိ၊ ပုံသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပက္ကမတိ၊၏။ (သော။ ထိုရဟန်းသည်။ အရိယာယ၊သော။ဣမာယသန္တုဋ္ဌိယာ၊နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏၂။)

၁၂။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စက္ခုနာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့်။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်သည်ရှိသော်။နိမိတ္တဂ္ဂါဟီ၊(ယောကျွဲး မိန်းမ-လှမလှဟု အကြမ်းအားဖြင့်ခဲခြားသော)အမှတ်အသားကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဗ္ယဉ္ဇနဂ္ဂါဟီ၊ (လက်ခြေသဏ္ဌာန် ပြုံးရယ်ဟန်စသော) ထင်ရှားသော အမှတ်အသားကို ယူလေ့ရှိသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယတ္ဝာဓိကရဏံ၊ အကြင်စက္ခုန္ဒြေကို မစောင့်စည်းခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ အသံဝုတံ၊ မစောင့်စည်းပဲ။ ဝိဟရန္တံ၊ နေသော။ နံ(ဘိက္ခုံ)၊ထိုရဟန်းကို။ အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ၊ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အန္ဝာဿဝေယျုံ၊ အစဉ်လိုက်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ခုန္ဒြေကို။ သံဝရာယ၊ စောင့်စည်းခြင်းငှါ။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ကျင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယံ၊ ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ စက္ခုန္ဒြိယေ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။

သောဘေန၊ဖြင့်။သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ ဃာနေန၊ ဖြင့်။ ဂန္ဓံ၊ ကို။ ဃာယိတ္ဝာ၊ နမ်း၍။ပ။ ဇိဝှါယ၊ ဖြင့်။ရသံ၊ ကို။ သာယိတ္ဝာ၊ လျက်၍။ပ။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တွေ့ထိအပ်သည်ကို။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တွေ့ထိ၍။ပ။ မနသာ၊ ဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ပ။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။အရိယေန၊သော။ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊နှင့်။သမန္နာဂတော၊၍။အဇ္ဈတ္တံ၊၌။ အဗျာသေကသုခံ၊ ကိလေသာတို့ဖြင့် မသွန်းလောင်းအပ်သော ချမ်းသာကို။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ ရှေ့သို့တက်ရာ၌သော်၎င်း။ ပဋိက္ကန္တေ၊ နောက်သို့ဆုတ်ရာ၌သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊ အသိညာဏ်ဖြင့် ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာလောကိတေ၊ တည့်ဘည့်ကြည့်ရာ၌သော်၎င်း။ ဝိလောကိတေ၊ စောင်းငဲ့ကြည့်ရာ၌သော်၎င်း။ သမ္မဇာနကာရီ၊သည်။ဟောတိ၊၏။သမိဉ္ဇိတေ၊ကွေးရာ၌သော်၎င်း။ပသာရိတေ၊ ဆန့်ရာ၌သော်၎င်း။သမ္မဇာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။သံဃာဋိပတ္တာဒီဝရဓာရဏေ၊ သင်္ကန်းကြီး သပိတ် သင်္ကန်းဘိုကို သုံးဆောင်

၁။ မ ၁-စုဋ္ဌဟတ္ထိပဒေါပမသုတ်၌လည်း ဝါကျအသွားအလာမှာ ဤပါဠိအတိုင်းပင်ရှိနေသည်။ ယင်းအဋ္ဌကထာ, ဋီကာတို့၌လည်း အရှိအတိုင်းပင် ဖွင့်ဆိုထားကြ၏။ သို့ရာတွင် ပါဠိတော်၏ သဘာဝကိုဌင်း, ၁၃-အပိုဒ်ကိုဌင်း, သီလက္ခန်သာမညဖလသုတ်ကိုဌင်း ထောက်ထား၍ သန္တောသပြဝါကျ၏ အဆုံး၌ရှိသော "သော ဣမိနာ။ပ။ ပဋိသံဝေဒေတိ" နိဂုံးစကားကို ဤနေရာ၌ ရှေ့ပြောင်းထည့်သွင်း၍ အနက်ပေးလိုက်သည်။

၂။ ဤနေရာ၌ ဒီ-သီ-သာမညဖလသုတ်နှင့်အညီ နိဂုံး ပါဠိထည့်သွင်းပေးလိုက်သည်။

ရာဠ်သော်၎င်း။သမ္မာဇာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။အသိတေ၊ စားရာဠ်သော်၎င်း။ပိတေ၊ သောက်ရာဠ်သော်၎င်း။ ခါယိတေ၊ ခဲစားရာဠ်သော်၎င်း။ သာယိတေ၊ လျက်ရာဠ်သော်၎င်း။ သမ္မာဇာန-ကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ဥစ္စာရပဿာဝကမ္မေ၊ကျင်ကြီးကျင်ငယ်ပြုရာဠ်သော်၎င်း။သမ္မာဇာနကာရီ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဂတေ၊ သွားရာဠ်သော်၎င်း။ ဌိတေ၊ ရပ်ရာဠ်သော်၎င်း။ နိသိန္နေ၊ ထိုင်ရာဠ်သော်၎င်း။သုတ္တေ၊အိပ်ရာဠ်သော်၎င်း။ဇာဂရိတေ၊ နိုးရာဠ်သော်၎င်း။ ဘာသိတေ၊ ဆိုရာဠ်သော်၎င်း၊ တုဏှီဘာဝေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေရာဠ်သော်၎င်း။ သမ္မာဇာနကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (သော၊ သည်။ အရိယေန၊သော။ ဣမိနာ သမ္မာညေန၊ ဤအသိဉာဏ်နှင့်။သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏[၁] ။)

၁၃။ သော၊ သည်။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ သီလက္ခန္ဓေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊စ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၎င်း။ အရိယာယ၊ သော။ ဣမာယ သန္တုဋ္ဌိယာ၊ ဤရောင့်ရဲခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊စ၊ ၎င်း။ အရိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဣန္ဒြိယသံဝရေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊စ၊ ၎င်း။ အရိယေန၊သော။ ဣမိနာ သတိသမ္ပဇညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊စ၊ ၎င်း။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာဟူသော။ အရညံ၊ တောကိုင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းကိုင်း။ ပဗ္ဗတံ၊တောင်ကိုင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်ကိုင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊ ဂူကိုင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းကိုင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်ကိုင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်ကိုင်း။ပလာလပုဉ္ဇံ ကောက်ရိုးပုံကိုင်း။ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည့်နောက်၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှ ဖဲခဲသည်ရှိသော်။ ပလ္လင်္ကံ ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ခွေ၍။ ကာယံ။အထက်ပိုင်းကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု၊သတိ ံ၊ ကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သော၊ သည်။ လောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာလောကဉ်။ အဘိဇ္ဈံ၊ တပ်မက်ခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈေန၊ ကင်းပြီးသော အဘိဇ္ဈာရှိသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာယ၊ မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ပရိသောဓေတိ၊ စင်ကြယ်စေ၏။ဗျာပါဒပဒေါသံ၊ ဖောက်ပြန်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သောဒေါသကို။ပဟာယ၊၍။အဗျာပန္နစိတ္တော၊ဗျာပါဒဒေါသကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သဗ္ဗပါဏဘူတဟိတာနုကမ္ပီ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို အစီးအပွါးဖြင့် စောင့်ရှောက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ဝိဟရတိ၊ ၏။ဗျာပါဒပဒေါသာ၊ မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ထိနမိဒ္ဓံ၊ ထိနမိဒ္ဓကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဝိဂတထိနမိဒ္ဓေါ၊ ကင်းပြီးသော ထိနမိဒ္ဓရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ အာလောကသညီ၊အလင်းရောင်ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သတော၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သမ္မာနော၊ အဆင်ခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ဝိဟရတိ၊၏။ထိနမိဒ္ဓါ၊မှ။စိတ္တံ၊ကို။ပရိသောဓေတိ၊၏။ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ၊ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အနုဒ္ဓတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ဥပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ဝိဟရတိ၊၏။ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စာ၊မှ။စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ လွန်မြောက်ပြီးသော ဝိစိကိစ္ဆာရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လော ဆေးတောယုံမှားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဝိစိကိစ္ဆာယ၊ မှ။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ ၏။

သော၊ သည်။ စေတသော၊ စိတ်ကို။ ဥပက္ကိလေသေ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပညာယ၊ ကို။ ဒုဗ္ဗလီကရဏေ၊ အားနည်းအောင် ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေ နီဝရဏေ၊ တို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။

၁။ ဤဌာနကိုးပါးသင့်သည့်အတိုင်း ဒီ၊သီ၊သာမညဖလအတိုင်း ထည့်ထားသည်။ ပါဠိတော်၌မပါ။

သဝိတက္ကံ၊ ဝိတာက်နှင့်တကွသော။ သဝိစာရံ၊ ဝိစာရနှင့်တကွသော။ ဝိဝေကဇံ၊ နိဝရဏတို့မှ ကင်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ပီတိသုခရှိသော။ ပဌမံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာရာတိ၊ ၏။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ စေတသော၊ ကို။ သမ္မသာဒနံ၊ ကြည်လင်စေတတ်သော။ (စေတသော၊ စိတ်၏။) ကောဒိဘာဝံ၊ မြှောက်သောသမာဓိကို ဖြစ်စေတတ်သော။ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတာက်လည်းမရှိသော။ အဝိစာရံ၊ ဝိစာရလည်းမရှိသော။သမာဓိဇံ၊ ပဌမစျာန်သမာဓိကြောင့်ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ ရှိသော။ ဒုတိယံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ ပီတိယာ၊ ကို။ ဝိရာဂါစ၊ စက်ဆုပ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ (စသဒ္ဒါဖြင့် ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဝူပသမာ-ကို ပြန်၍ ဆည်းလေ)။ ဥဘေကာစ၊ လျစ်လျူရှုသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သတောစ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ သမ္မာနောစ၊ အဆင်အခြင်ပညာရှိသည်ဖြစ်၍၎င်း။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ သုခဉ္စ၊ (ကာယိကာ စေတသိကာ) သုခဝေဒနာကိုလည်း။ ကာယေန၊ နာမ်ကာယဖြင့်။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ ယံ၊ အကြင် (တတိယစျာန်ဟူသော) အကြောင်းကြောင့်။ တံ၊ ထို (တတိယစျာန်ရှင်) ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အရိယာ၊ ဘုရားအစရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ “ဥပေက္ခကော၊(တတိယစျာန် ချမ်းသာကိုပင်)လျစ်လျူရှုနိုင်ပေသော သူ။သတိမာ၊ သတိရှိပေသော သူ။ သုခဝိဟာရီတိ၊ ချမ်းသာစွာနေလေ့ရှိပေသော သူ”ဟူ၍။ အာစိက္ခန္တိ၊ ချီးမွမ်းစကားပြောကြားတော်မူကြကုန်၏။ တတိယံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ သုခဿစ၊ ကာယိကသုခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿစ၊ ကာယိကဒုက္ခကိုလည်း။ ပဟာနာ၊ကြောင့်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးပင်လျှင်။ (စတုတ္ထစျာန်ဥပစာရကွဏကိုယူ)။ သောမနဿ ဒေါမနဿာနံ၊ သောမနဿဝေဒနာ(စေတသိကသုခ)ဒေါမနဿဝေဒနာ(စေတသိကဒုက္ခ)တို့၏။အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ အဒုက္ခမသုခံ၊ ဒုက္ခလည်းမရှိ သုခလည်းမရှိသော။ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိံ၊ဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော။ စတုတ္ထံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟာရတိ၊၏။

၁၄။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ သည်။ သမာဟိတေ၊ တည်ကြည်လတ်သော်။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်လတ်သော်။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်လတ်သော်။ အနင်္ဃေ၊ကိလေသာမရှိလတ်သော်။ ဝိဂတူပက္ကိလေသေ၊ ကင်းပြီးသော ညစ်ညူးကြောင်း ကိလေသာရှိလတ်သော်။ မုဒုဘူတေ၊ နူးညံ့စွာဖြစ်လတ်သော်။ ကမ္မနိယေ၊ အမှုအား ခံ့လတ်သော်။ ဌိတေ၊ တည်လတ်သော်။ အာနဉ္ဇပ္ပတ္တေ၊ မတုန်လှုပ်ခြင်းသို့ ရောက်လတ်သော်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏာယ၊ ၏အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ညွတ်စေ၏။ သော၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေးဦးနေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊အစဉ်လျောက်၍ အောက်မေ့၏။ သေယ္ယထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဦးနေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ နည်း—

ဧကမ္ပိ ဇာတိံ၊ တဘဝကိုဂုဏ်း။ပ။ ပညာသမ္ပိ ဇာတိယော၊ ငါးဆယ်သော ဘဝတို့ကိုဂုဏ်း။ ဇာတိသတမ္ပိ၊ဘဝအရာကိုဂုဏ်း။ဇာတိသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအထောင်ကိုဂုဏ်း။ ဇာတိသတသဟဿမ္ပိ၊ ဘဝအသိန်းကိုဂုဏ်း။အနေကေပိ သံဝဋ္ဋကပ္ပေ၊များစွာသော သံဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုဂုဏ်း။အနေကေပိ ဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ များစွာကုန်သော ဝိဝဋ္ဋကပ်တို့ကိုဂုဏ်း။ အနေကေပိ သံဝဋ္ဋဝိဝဋ္ဋကပ္ပေ၊ တို့ကိုဂုဏ်း။ “အဟံ၊ ငါသည်။ အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘဝ၌။ ဧဝံနာမော၊ ဤသို့သောအမည်ရှိသည်။ ဧဝံဂေါတ္တော၊ ဤသို့သော အနွယ်ရှိသည်။ ဧဝံဝဏ္ဏော၊ ဤသို့သောအဆင်းရှိသည်။ ဧဝမာဟာရော၊ ဤသို့သော အစာအာဟာရရှိသည်။ ဧဝံသုခဒုက္ခပဋိသံဝေဒီ၊ ဤသို့သော ချမ်းသာဆင်းရဲကို ခံစားလေ့ရှိသည်။

ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ ဤသို့သော အသက်အပိုင်းအခြားရှိသည်။ အာသိ ံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ ထိုဘဝမှ။ စုတော၊စုတေခဲ့သည်ဖြစ်၍။အမုတြ၊ ဤမည်သော ဘဝ၌။ဥဒပါဒိ ံ၊ ထင်ရှားဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တတြာပိ၊ ထိုဘဝ၌လည်း။ပ။ ဧဝမာယုပရိယန္တော၊ သည်။ အာသိ ံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ တတော၊ မှ။ စုတော၊ ၍။ ဤဓ၊ ဤဘဝ၌။ဥပပန္နော-တိ၊ ကပ်ရောက်၏"ဟူ၍။အနုဿရတိ၊ ၏။ဤတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊ အဆင်း စသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဥဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြချက်နှင့်တကွသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။

၁၅။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပ။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ စုတူပပါတဉာဏာယ၊ စုတိပဋိသန္ဓေကို သိသောဉာဏ်အကျိုးငှါ။ (သတ္တာနံ-ကို စုတူပပါတ· ဟူသော ပုဒ်တစိတ်၌ စပ်)။ စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိ-နိန္နာမေတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိ အမြင်ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ပဋိသန္ဓေ နေကုန်သော ၁ ။ ဟီနေ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောလား ရာရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော လားရာရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ပဿတိ၊ မြင်၏။

ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ "ဤမေ ဘောန္တော သတ္တာ၊ ဤ သတ္တဝါတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကြကုန်၏။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်၏။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ နှင့်။သမန္နာ-ဂတာ၊ ကုန်၏။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဝါဒကာ၊ စွပ်စွဲတတ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ၊ မှားသောအယူရှိကုန်၏။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဆောက်တည်အပ်သော ကံရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ပရံမရဏာ၊ သေသည်မှ နောက်ကာလ၌။ အပါယံ၊ ချမ်းသာကင်းသော။ ဒုဂ္ဂတိ ံ၊ ဆင်းရဲ၏လည်းလျောင်းရာဖြစ်သော။ ဝိနိပါတံ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာ ဖြစ်သော။ နိရယံ၊ ချမ်းသာကင်းရာ ငရဲရွာသို့။ ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။

ဤမေ ဝါ ပန ဘောန္တော သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်ကား။ ကာယသုစရိတေန၊နှင့်။သမန္နာ-ဂတာ၊ ကုန်၏။ပ။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ အနုပဝါဒကာ၊ မစွပ်စွဲတတ်ကုန်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ၊ မဖောက်မပြန် မှန်သောအယူရှိကုန်၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိကမ္မသမာဒါနာ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆောက်တည် အပ်သော ကံရှိကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ပရံမရဏာ၊၌။ သုဂတိ ံ၊ ကောင်းသောလားရာရှိသော။သဂ္ဂံလောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ ဥပပန္နာတိ၊ကုန်၏"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့။ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

၁၆။ သော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ပ။ အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ၊ အာသဝေါတရားတို့ကို ကုန်ခမ်းစေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါ။ ·စိတ္တံ၊ ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ စေ၏။ သော၊ သည်။ ဤဒံ၊ ဤတေဘူမကသင်္ခါရတရားသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲတည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့။ ယထာ-

---

၁။ စုတိက္ခဏနှင့် ပဋိသန္ဓိက္ခဏ၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် မမြင်နိုင်၊ ထို့ကြောင့် ထိုခဏ ၂-ခု အခိုက်ကို မယူရ။၌။

ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယော၊ ဆင်းရဲ၏အကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤ(အဋ္ဌင်္ဂိက)မဂ်သည်။ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ၊ဆင်းရဲ၏ ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဣမေ၊ ဤ (လောဘ ဒိဋ္ဌိ မောဟ) တရားဟိုသည်။ အာသဝါ၊ ယိုစီးတတ်သော အာသဝတို့တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ အာသဝသမုဒယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ဖြစ်ကြောင်းတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ အာသဝနိရောဓော၊ အာသဝေါတရားဘို့၏ချုပ်ရာတည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ပဇာနာတိ၊ ၏။

အယံ၊ဤ(အဋ္ဌင်္ဂိက)မဂ်သည်။အာသဝနိရောဓဂါမိနီ၊အာသဝေါတရားတို့၏ချုပ်ရာ(နိဗ္ဗာန်)သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပဋိပဒါ၊ တည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနတော၊ သိသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဿတော၊ မြင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ကာမာသဝါပိ၊ မှလည်း။ဝိမုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဘဝါသဝါပိ၊ မှလည်း။ မုစ္စတိ၊ ၏။ အဝိဇ္ဇာသဝါပိ၊ မှလည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ ၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ၊ (အလုံးစုံသော ကိလေသာအာသဝတို့မှ)လွတ်ပြီးသော်။ ဝိမုတ္တံ၊ (အလုံးစုံသောကိလေသာအာသဝတို့မှ) လွတ်ပြီ။ (အပါဒါန်ကို သတ္တမာသဝသုတ် ဌီကာဖွင့်အဘိုင်းထည့်သည်)။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဉာဏ်သည်။(ဝါ)၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

"ဇာတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေရခြင်းသည်။ ခီဏာ၊ကုန်ပြီ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ (မဂ်တည်းဟူသော)မြတ်သော အကျင့်ကို။ ဝုသိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီ။ ကရဏီယံ၊ တဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စပြုဖွယ်ကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတ္ထတ္တာယ၊ ဤတဆယ့်ခြောက်ချက် မဂ်ကိစ္စအလို့ငှါ။ အပရံ၊တပါးသော ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊(ငါ့)အား)မရှိပြီ"ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံပဥ္စလော၊ ကို။ပ။ ဝိဟရတိတိ၊ နေ၏ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါ စ၊ပြီ။ စာပိုဒ် ၆-တေဒဝေါစ-သို့ ပြန်စပ်)။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ဤကန္ဒရကသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ဟောတော်မူပြီ။တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အတ္တမနာ၊ မိမိ၏(နှစ်သက် ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒုံ၊ နှစ်သက်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊သော။ကန္ဒရကသုတ်ံ၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၁။ အနဘိရဒ္ဓဿ ဟိ မနော ဒုက္ခပဒဋ္ဌာနတ္တာ အတ္တနော မနောနာမ နဟောတိ၊ အဘိရဒ္ဓဿ သုခပဒဋ္ဌာနတ္တာ အတ္တနော မနောနာမ ဟောတိ။ အဋ္ဌသာလိနီ။ သကမနာ တုဋ္ဌမနာ၊ ပီတသောမနဿဟိ ဝါ သမ္မယုတ္တမနာ ဟုတ္ဝာ။ မူလပရိယာယ။ဋ္ဌ။

၂-အဋ္ဌကနာဂရသုတ်

၁၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)

ကေား၊ တပါးသော။ သမယံ၌။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလီပြည်၏ (အနီး၌)။ ဗေဠုဝဂါမကော၊ ဗေလုဝရွာငယ်၌။ဝိဟရတိ၏။ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။အဋ္ဌကနာဂ-ရော၊အဋ္ဌကမြို့သားဖြစ်သော။ ဒသမော၊ဒသမမည်သော။ဂဟပတိ၊သူကြွယ်သည်။ ပါဋ္ဌလိပုတ္တံ၊ သို့။ ကေနစိဒေဝကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ အနုပပ္ပတ္တော၊ ဆိုက်ရောက်သည်။ ဟောဘိ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အဋ္ဌကနာဂရော၊သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ယေန၊၌။ ကုက္ကုဋ္ဌာရာမော၊ ကုက္ကုဋ္ဌာရုံကျောင်းတိုက်သည်။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)ယေန၊၌။အညတရော ၊တပါးသော။ ဝါ၊ မျိုးမည်မထင်ရှားတပါးပါးသော ။ ဘိက္ခု၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ သုခီ ဟောတု-ဟု ဆုမြွက်စကား ပြောကြားစေ၍။ ဝါ၊ ရှိခိုး၍။ (သံလ္လေခသုတ်အဋ္ဌကထာ-ဋီကာနည်း)။ ကေမန္တံ၊ စ္ဆာ။ ဝါ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ ထိုင်ပြီးသော။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ တံဘိက္ခုံ၊ကို။ “ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အာယသ္မာအာနန္ဒော၊သည်။ဘရဟိ၊ယခု။ကဟံ၊အဘယ်အရပ်၌။ဝိဟရတိနုခေါ၊ နေပါသနည်း။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တံ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာကို။ ဟိ၊အမှန်ပင်။ ဒဿနကာမာတိ၊ ဖူ မြင်သို့ကြပါကုန်၏”ဟူသော။တော်၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သော အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဝေသာလိယံ၊ ၌။ ဗေဠုဝဂါမကော၌။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆိုပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ ပါဋ္ဌလိပုတ္တော၌။ တံကရဏီယံ၊ ကို။ တီရေတ္ဝာ၊ ပြီးဆုံးစေ၍။ ယေန၊၌။ ဝေသာလီ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ယေန၊ ၌။ ဗေလုဝဂါမကော၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ အတ္ထိ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။

၁၈။ ကေမန္တံ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊သော။ အဋ္ဌကနာဂရော၊သော။ ဒသမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ “ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ယတ္ထ၊အကြင်တရားသို့[၂] ။ အပ္ပမတ္တာဿ၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍။ အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ် (ကုန်စေတတ်) သော သမ္မာဝါယာန် လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊နေသော။ ဘိက္ခုနော၊၏။ ဝါ၊အား။ အဝိမုတ္တံ၊ (ကိလေသာတို့မှ) မလွတ်သေးသော။ စိတ္တံစေဝ၊ သည်လည်း။ ဝိမုစ္စတိ၊ (ကိလေသာတို့မှ)လွတ်နိုင်၏။ အပရိက္ခီဏာ၊ မကုန်သေးကုန်သော။ အာသဝါစ၊ တို့သည်လည်း။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်နိုင်ကုန်၏။

၁။ အညတရောတိ ဧကော။ သီ၊သံ၊ဌ။ အညတရောတိ အနိယမိတနိဒ္ဒေသော။ သုတ္တနိပါတ၊ဋ္ဌ။

၂။ ဤကား ယန္တိ သုတ္ဝာန တန္တိ ပဒံ၊ တန္တိ သုတ္ဝာန ယန္တိစ။ယောဇေယျ ယ-တသဒ္ဒါနံ၊နိစ္စသမ္ဗန္ဓဘာဝတော။ (သဒ္ဒါငယ်) နှင့် ယံ-သဒ္ဒါ တုတ္တရဝါကျတ္ထော၊ ပုဗ္ဗဝါကျော တံသဒ္ဒမာဂမယတိ။ အလင်္ကာ ဋီကာတို့အဆို အမိန့်အရ နိယတာနိယတယောဇနာလိုက်သည်။ ယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ-ဌိကဲ့သို့ အဗျဉ်အတိုင်း ယောဇနာ၍။ ယတ္ထ၊ ယင်းအတုမရှိသော တနားဌ်-ဟုလည်း ပေးလေ။

အနနုပပ္ဘံ၊ မရောက်ဘူးသေးသော။ အနုတ္တရံ၊ အတုမဒ့ိမြတ်သော။ ယောဂက္ခေမဥ္စ၊ (ယောဂလေး ဖြာ ကုန်ရာဖြစ်သော)နိဗ္ဗာန်သို့လည်း။အနုပါပုဏာတိ၊ရောက်နိုင်၏။ဇာနတာ၊သိတော်မူသော။ပဿတာ၊ မြင်တော်မူသော။ အရဟတာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တော်တိုင် သစ္စာလေးပါးကို သိတော်မူသော။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတော၊ ဟော တော်မူအပ်သော။ (သော) ဇကေဓမ္မော၊ ထိုတခုသောတရားသည်။(ယတ္ထ၏ နိယတ်)။အတ္ထိနုခေါတိ၊ ရှိပါသလော”ဟူသော။ ဇတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ယတ္ထာဠ်။ပ။ အနုပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊အရှင်ဘုရားအာနန္ဒာ။ ယတ္ထာဠ်။ပ။ အနုပါပုဏာတိ၊ ရောက်နိုင်၏။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။(သော)ဇကေဓမ္မော၊ထိုတခုသောတရားသည်။ကတမောပန၊အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး လျှောက်၏။

၁၉။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌ ။ပ။ဝိဟရတိ၊၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ဧဝံပစ္စဝေက္ခတိ-သီဠင်္ဒ။) “ဣဒမ္ပိခေါ ပဌမံစျာနံ၊ ဤပဌမစျာန်.ကိုလည်း။ အဘိသင်္ခတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊ စေ့ဆော်အပ်၏။ အဘိသင်္ခတံ၊ သော။ အဘိသဉ္စေတယိတံ၊သော။ ကိဉ္စိ၊တုံ့တခုသော။ ယံ၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ တံ၊သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။နိရောဓမ္မန္တိ၊ ချုပ်ပျောက်ခြင်းသဘောရှိ၏”ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၏။တတ္ထ၊ထို(သမထ ဝိပဿနာတရား)၌။ဌိတော၊တည်သော။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာသဝါနံ၊ဘို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ပါပုဏာတိ၊၏။အာသဝါနံ၊တို့၏။ခယံ၊သို့။နောစေပါပုဏာတိ၊အကယ်၍ မရောက်သေးသူဖြစ်အံ့။ တနေဝ ဓမ္မရာဂေန၊ထိုသမထဝိပဿနာတရားတို့၌ တပ်မက်ခြင်းဖြင့်။တာယ ဓမ္မနန္ဒိယာ။ ထိုသမထ ဝိပဿနာတရားတို့၌ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချည်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်။ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထို(သုဒ္ဓါဝါသ ဗြဟ္မဉ့ဘုံ)၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်။ တသ္မာလောကာ၊ ထို(သုဒ္ဓါဝါသ)ဗြဟ္မဉ့ဘုံမှ၊ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်းသဘောမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ယတ္ထာဠ်။ပ။ အနုပါပုဏာတိ၊၏။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊သည်။ အက္ခာတော၊ သော။ အယမ္ပိ၊ ဤသည်လည်း။ ကေဓမ္မော၊ တခုသောတရားမည်၏။ (၁)

၂၀။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ တဖန်ထို့ပြင်လည်း။ပ။ ဇကေဓမ္မော၊ ၏။ (၂)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဇကေဓမ္မော၊ ၏။(၃)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဇကေဓမ္မော၊ ၏။ (၄)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊မေတ္တာနှင့်တကွသော။ ဧကဒိသံ၊ တခုသော အရပ်ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ ဖြန့်၍ ။ ဝိဟရတိ၊၏၊ ဒုတိယံ၊ နှစ်ခု

၁။ “ဣဓသဒ္ဒါ၊ ဒ့ိလေရာ၊အတ္ထာပကရဏ-စသည်စမ်းမြဲ”ဟူသော ပရိဘာသာအရ လောက သာသနာ သြကာသ ပဒပူရဏ(သာမညဖလအဖွင့်)ဒီဍိ ခန္ဓိမေမ္ဗ ဝိနယပါဝစန ဗြဟ္မစရိယ သတ္ထုသာသန အတ္ထဘာဝ မနုဿလောက (စူဠဋီနိဒ္ဒေသ ဓောတက အဖွင့်)တို့တွင် တခုခုကို အခြေအနေထောက်ဆ၍ စွဲလေ။

မြောက်သော။ ဒိသံ၊ကို။ တထာ၊ ဌိအတူ။ တတိယံ၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဒိသံ၊ ကို။ တထာ၊ တူ။ စတုတ္ထံ၊ လေးခုမြောက်သော။ ဒိသံ၊ ကို။တထာ၊ ထိုအတူ။ဖရိတ္ဝာ၊၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ဌင်း။အဓော၊ အောက်၌ဌင်း။ တိရိယံ၊ ဖိလာ၌ဌင်း။ သဗ္ဗဓိ၊ အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသောသူတို့၌ မိမိနှင့်ဘူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါ ရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝိပုလေန၊ များစွာသော သတ္တဝါအာရုံရှိသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အတိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္ဝာ၊၍ ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြွင်း တူပြီ။)　(၅)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကရုဏာသဟဂတေန၊ ကရုဏာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ပ။ မုဒိတာသဟဂတေန၊ မုဒိတာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ဖြင့်။ပ။ ဥပေက္ခာသဟဂတေန၊ ဥပေက္ခာနှင့်တကွသော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ (အကြွင်း တူပြီ။) (၆-၇-ဂ)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ (အချင်းခပ်သိမ်းဟူပေးလျှင် သမတိက္ကမာ-၌စပ်)။ရူပသညာနံ၊ရူပသညာတို့ကို။ (သညာနှင့်တကွ ရူပစျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ်နှင့် ၎င်း၏အာရုံကိုယူ)။သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ပဋိဃသညာနံ၊ဝတ္ထုအာရုံထိခိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပဉ္စဒ္ဒါရိကသညာဘို့၏။ အတ္ထင်္ဂမာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တ-သညာနံ၊ အထူးထူးသောသဘောရှိသော (ရူပ သဒ္ဒ-စသော အာရုံ၌ဖြစ်ကုန်သော)သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။အာကာသော၊ (ကသိုဏ်းကိုးပါးတို့တွင် တပါးပါးကို ခွဲ၍ရအပ်သော)ကောင်းကင်ပညတ်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများ၍။ ဝါပွါးများ၍ရအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (အကြွင်း တူပြီ)။ (၉)

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။သဗ္ဗသော၊သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍ ။ ဝိညာဏံ၊ ပဌမာရုပ္ပဝိညာဉ်သည်။ အနန္တံ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများ၍။ ဝါ၊သော။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ (အကြွင်းတူပြီ) (၁၀)

ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘိက္ခု၊သည်။ သဗ္ဗသော၊ သော။ ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ စျာန်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍ ။ ကိဉ္စိ၊အနည်း ငယ် ဘင်ကြွင်းမျှ၊ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပွါးများ၍။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ စျာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊၏။ (အကြွင်းတူပြီ) (၁၁)

၂၁။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ အဋ္ဌကနာဂရော၊ သော။ ဒဿမော၊သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကို။ “ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ ကံဝ၊ တလုံးသာလျှင်ဖြစ်သော။ နိဓိမုခံ၊ ရှေအိုးကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေသော။ပုရိသော၊သည်။ သကိဒေဝ၊ တကြိမ်တည်းဖြင့်သာလျှင်။ကောဒသနိဓိမုခါနိ၊ ရှေအိုးတဆယ့်တလုံးတို့ကို။ အဓိဂစ္ဆ-ယျသေယျထာပိ၊ ရရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ကံ၊ တခုသော။ အမတဒ္ဒါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင်ဝင်ရာတံခါးကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာဖွေ၍ နေသော။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ သ ဟိဒေဝ၊လျှင်။ ကောဒသ၊ တဆယ့်ဘပါးကုန်သော။အမတဒ္ဒါရာနိ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင်ဝင်ရာတံခါးတို့ကို။ ဘာဝနာယ၊ ပွါးများရန်အလို့ငှါ။ အဲလတ္ထံ၊ ရပြီ။

ဘန္တေ၊ရား။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ကောဒသဒ္ဓါရုံ၊ တံခါးတဆယ့်တပေါက်ရှိသော။ အဂါရုံ၊ အိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တသို့ အဂါရေ၊ ထိုအိမ်သည်။ အာဒိတ္တော၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်။ ကေမေကေနပိ ဒ္ဓါရေန၊ တခုခုသော တံခါးပေါက်ဖြင့်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကုဏေယျသေယျထာပိ၊ စွမ်းနိုင်ရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။အဟံ၊သည်။ ကောဒသန္နံ၊ကုန်သော။ ဣမေသံ အမတဒ္ဓါရာနံ၊ တို့တွင်။ ကေမေကေနပိ အမတဒ္ဓါရေန၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်ခွင် ဝင်ရာတံခါး တပါးပါးဖြင့်လည်း။အတ္တာနံ၊ကို။ သောတ္ထိံ၊စွာ။ ကာတုံ၊ငှါ။ သက္ကုဏိဿာမိ၊ စွမ်းနိုင်ပါအံ့။

ဘန္တေ၊ရား။ ဣမေ အညတိတ္ထိယာ၊ ဤသာဝသနာတော်မှ အပဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်။အာဇီဝိယဿ၊ ဆရာ၏ (အလို၌)။ အာစရိယဓနံ၊ ဆရာ၏ဥစ္စာကို ။ ပရိယေသိဿန္တိနာမ၊ ရှာဖွေကြကုန်သေး၏။ အဟံပန၊ တပည့်တော်သည်ကား။ အာယသ္မတော၊ သင်္ဃတော်ရှည်သော။ အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏ အလို၌။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကိမင်္ဂံ နကရိဿာမိတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် မပြုလုပ်ဘဲရှိပါအံ့နည်း”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေစ၊ လျှောက်ပြီ။

အထခေါ၌။ အဌကနာဂရော၊သော။ ဒဿမော၊ သော။ ဂဟပတိ၊သည်။ ပါဋလိပုတ္တကံ၊ ပါဋလိပုတ်ပြည်၌ နေသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ကိုဂင်း။ ဝေသာလိကံ၊ ဝေသာလီပြည်၌နေသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ကိုဂင်း။ သန္ဓိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍ ။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်ဂင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်ဂင်း။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ဝါ၊ ကိုယ်တိုင်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မဝါရေသိ၊ တားမြစ်စေပြီ။ ကေမေကဉ္စ ဘိက္ခုံ၊ တပါးတပါးသော ရဟန်းကိုလည်း။ ဝါ၊ ရဟန်းတော်တိုင်းကို။ ပစ္စေကံ၊ အသီးသီး။ ဒုဿယုဂေန၊ ပုဆိုးအစုံဖြင့်။ အစ္ဆာဒေသိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ဝါ၊ လှူပြီ။ အာယသ္မန္တဉ္စ အာနန္ဒံ၊ အရှင်အာနန္ဒာကိုကား။ တိစီဝရေန၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ဖြင့်။ အစ္ဆာဒေသိ၊ ပြီ။ စ၊ ၎င်းပြင်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာအတွက်။ ပဥ္စသတဝိဟာရံ၊ ငါးရာတန်ကျောင်းကို။ (ပဥ္စသတဂ္ဃနိကံ ပဏ္ဏာသာလံ) ကာရာပေသိ၊ ဆောက်လုပ်စေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။သုတံ၊ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော၏ အဌကနာဂရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁။ “အာစရိယဿ၊ ၏။ (ဓနံ-၌စပ်)။အာစရိယဓနံ၊ ဆရာသည် (ရအပ်သော) ဆရာအား (ပေးအပ်သော) ဥစ္စာကို” ဟုလည်း သုဒိန္နဘာဏဝါရ လာ “ဣတ္ထိကာယ ဣတ္ထိဓနံ” အဖွင့်ကို မှီး၍ပေး။ လဒ္ဓဗ္ဗ, ဒိန္နပုဗ္ဗ အကြေမဋ္ဌလောပီကြံ။ “သိပ္ပမတ္တာဒါယကာဿ ဓနံ ပရိယေသန္တိ” ဟူသော အဌကထာစကားရိပ်ကို ကြည့်လျှင်ကား အာစရိယဓနံ-သည် သုဂတစီဝရံ-ကဲ့သို့ သမာသ်ပြီးသောအခါ ဆရာ၏+ဥစ္စာဟု မရပဲ ဓန အဖိုးအခဥစ္စာ၊ (ဝါ)ဥာဏ်ပူဇော်ခ ဟူသော အနက်သာမန်ဖြစ်၍ အာစရိယဿ-ဟု ဝိသေသန မ,ရသည် ဟု ဆိုသင့်၏။ တဋ္ဌိ–

သမာသေစ တဒ္ဓိတေစ၊ ဝါကျတွေ့သူ ဝိသေသကာ။

ပသိဒ္ဓိယံ တု သာမညံ၊ တေလံ သုဂတစီဝရန္တိ။

သုဂတဿ သုဂတစီဝရံ, ဒေဝါနံ ဒေဝါနုဘာဝေါ, ရာဇူနံ ရာဇတေဇော-ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ဂမက-နိစ္စသမာသ်ပုဒ်တည်း။ ဒ္ဒီဟိ ပဒေဟိ ဝိသိဋ္ဌေကတ္ထေ ဂမကတ္တာ သမာသော နိစ္စံ။ (သဒ္ဒနီတိ)။

၃-သေခသုတ်

၂၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)

ကော်၊သော။သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။သက္ကေသု၊ သက္ကတိုင်းတို့၌။ကပိလဝတ္ထုသို့ ၊ ၌။ နိဂြော-ဓာရာမေ၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်းတိုက်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သားဖြစ်ကုန်သော။သကျာနံ၊ သာကီဝင် တို့သည်။ ဝါ တို့၏။အစိရကာရိတံ၊ဆောက်လုပ်၍ မကြာသေးသော။ ဝါ၊ ဆောက်လုပ်ပြီးကာစဖြစ်သော ်။ နဝံသန္ထာဂါရံ၊ အပန်းဖြေစခန်း မင်းကွန်းနန်းသစ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ သမဏေနဝါ၊ သည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏေနဝါ၊ သည်၎င်း။ မနုဿ-ဘူတေန၊ လူဖြစ်သော။ ကေနစိဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်မူလည်း။ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌံ၊ မနေအပ် ဖူးသေးသည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊တို့သည်။ ယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊၍ ။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိဒိ ်သု၊ နေကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နာခေါ၊ ကုန်သော။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ပ။ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌံ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။ တံ၊ ထိုမင်းကွန်း နန်းသစ်ကို။ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ပရိဘုဉ္ဇာဘု၊သုံးဆောင်တော်မူစေချင်ပါ၏။ (သုံးဆောင် တော်မူပါ)။ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ပရိဘုတ္တံ၊ သုံးဆောင်အပ်ပြီးသည်ကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ပရိဘုဉ်ဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။တံ၊ ထိုသုံးဆောင်ခြင်း သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရပါ၏”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘဂဝါ၊သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူ၏။ အထခေါ၊၌။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ခြင်းကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိရှိကြကုန်၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကုန်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ကုန်၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရှိအသေကို။ ကတ္ဝာ၊ ကုန်၍ ။ ယေန၊ ၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ သန္ထာဂါရံ၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။)တေန၊သို့။ဥပသင်္ကမိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်ပြီးသော်။ သန္ထာဂါရံ၊ကို။ သဗ္ဗသန္ထရိ ်၊ အလုံးစုံခင်းသဖြင့်။ ဝါ၊ အခင်းပြည့်အောင် ၂။ သန္ထရိတ္ဝာ၊ ခင်းစေကုန်၍။အာသနာနိ၊ နေရာတော်တို့ကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ သတ်မှတ်ခင်းထား စေကုန်၍။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးကြီးကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ တည်ထားစေကုန်၍။ တေလပဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ အာရောပေတ္ဝာ၊ ညှိထွန်းစေကုန်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။(အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ်သု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကုန်ပြီးသော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ကုန်၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ကုန်ပြီးသော။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သကျာ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။

၁။ “အစိရံ ကာရိတဿ ယဿာတိ အစိရကာရိတံ။ဆောက်လုပ်အပ်သော နန်းသစ်အား(၏)မကြာမြင့်သည် ရှိလတ်သော်”ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။

၂။ သန္ထရဏံ သန္ထရိ၊သဗ္ဗော သန္ထရိ တ္ထောတိ သဗ္ဗသန္ထရိ။သန္ထရိတန္တိ ဝါ သန္ထရိ၊သဗ္ဗံ သန္ထရိ သဗ္ဗသန္ထရိ၊ တံ-ဟု ပြု၍ ဘာဝနပုံသကအဖြစ်ဖြင့် သဒ္ဒတ္ထ ကျကျ ပေးလေဦး။

"ဘန္တေ၊ရား။ သန္ထဝဂါရံ၊ ကို။ သဗ္ဗသန္ထရိ ံ၊ သဖြင့်။ သန္ထတံ၊ ခင်းစေအပ်ပါပြီ။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းစေအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဥဒကမဏိကော၊ ကို။ ဥပဋ္ဌာပိတော၊ တည်ထားစေအပ်ပါပြီ။ တေလပ္ပဒီပေါ၊ ကို။ အာရောပိတော၊ ညှိထွန်းစေအပ်ပါပြီ၊ ဘန္တေ၊ရား။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြင်သူ့ားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိတိ၊ သိတော်မူပါလော့" ဟူသော။ စေတံ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ သင်္ကန်းကိုပြင်ဝတ်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ၊ ယေန၊၌။ (နဝံ၊သော။) သန္ထာဂါရံ၊သည်။ (အတ္ထိရှိ၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍ ။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ပက္ခာလေတ္ဝာ၊ ဆေးကြော၍။ သန္ထာဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ မဇ္ဈိမံထမ္ဘံ၊ အလယ်တိုင်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ ရှေး၍။(မျက်နှာမူ)လျက်။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊သည်လည်း။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ ပက္ခာလေတ္ဝာ၊၍ ။ သန္ထာဂါရံ၊သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ပစ္ဆိမံဘိတ္တိ ံ၊ အနောက်နံရံကို။ နိဿာယ၊၍။ ပုရတ္ထာဘိမုခေါ၊ လျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ပုရက္ခတ္ဝာ၊ ရှေ့၌ (ထားသည်ကို)ပြု၍ ။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝေါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ ပစ္ဆိမာဘိမုခေါ၊ အနောက်အရပ်သို့ ရှေးရှု(မျက်နှာမူ)ကြကုန်လျက်။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝေ၊ ကုန်သော။ သက္ယေ၊ တို့ကို။ ဗဟုဒေဝရတ္တိ ံ၊ များစွာ ညဉ့်ပတ်လုံး ၁။ မွေ့ယာကထာယ၊ (ကျောင်းအလှူနှင့်စပ်သော) တရားစကားဖြင့်။ သန္ဒဿေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူ၍။သမာဒပေတ္ဝာ၊ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီး၍။ သမုတ္တေ-ဇေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာထက်စေတော်မူပြီး၍။ သမ္ပဟံသေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေတော်မူပြီး၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။"အာနန္ဒ။ နန္ဒ။ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ယာနံ၊ တို့၏။ ပါဋိပဒေါ၊ ကျင့်ဆဲသော။ သေခေါ၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်သည်။တံ၊ သင့်အား၊ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေလော့။(အဋ္ဌကထာ နည်း)။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒ။ တံ၊သင့်ကို။ ပဋိ၊ စွဲ၍။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ယာနံ၊ တို့၏။ ပါဋိပဒေါ၊ သော။ သေခေါ၊ သည်။ ဘာတု၊ ထင်စေလော့။ (ကစ္စည်းနည်း)။ မေ၊ ငါ၏။ပိဋိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်။ အာဂိလာယတိ၊ ညောင်းညာ၏။ အဟံ၊ငါသည်။ တံ၊ ထိုကျောက်ကုန်းကို။ အာယမိဿာမိတိ၊ ဆန့်ဦးအံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ မိန့်တော်မူ၏၂။ ဧဝံ ဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေ ရှု၍ပြု၍ နားထောင်ပြီ။ (ပတိ+သုဓောတ်ဖြစ်၍အား-ဟုပေးလျှင်။ "စကား တုံ့ပြန် ဝန်ခံလျှောက်ပြီ"ဟုပေး။ သဒ္ဒနီတိဋ္ဌအကျယ်ရှုလေ)။အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ သင်္ဃာဋိ ံ၊ သင်္ကန်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးထပ်လေးလှာ။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ခင်းစေ၍။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ လက်ယာနံပါး ဖြင့်။ ပါဒေ၊ လက်ယာခြေတဘက်၌။ ပါဒံ၊ လက်ဝဲခြေတဘက်ကို။ အစ္စာဓာယ၊ အနည်းငယ် လွန်ထား၍။ သတော၊ ၍။ သမ္ပဇာနော၊ ၍။ ဥဋ္ဌာနသညံ၊ ထအံ့ဟူသော အမှတ်

၁။ အတိရေကတရံ ဒိယဍ္ဎယာမံ။ ၌။ ပုဗ္ဗာသင်္ကာရဝသေနေဝ ပဌမယာမော ခေပိတော၊ ဘဂဝတော ဒေသနာယ အာပါဝသေသော မဇ္ဈိမယာမော ဂတော။၌။

၂။ အာမန္တယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ ပဋိဝေဒယာမိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ-၌ အာမန္တန-ကား ဥာပန။ဟေ တုံ့ ဘိက္ခု မမ ဝစနေန သာရိပုတ္တံ အာမန္တေဟိ-၌ ပက္ကောသန၊ ဣ၌ ဘာသန။ ပက္ကောသန-ဘာသန (ခေါ်ပြော)ရနိုင်သော နေရာ လည်း အနည်းအကျဉ်း ရှိနိုင်သေး၏။

သညာကို။ မနသိကရိတ္ဝာ၊ နှလုံးသွင်း၍။ သီဟသေယျ၊ ခြသေ့ မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့သော အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။

၂၃။ အထခေါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ မဟာနာမံ၊ မဟာနာမ်မည်သော။ သက္ကံ၊ သာကီဝင်မင်းသားကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်။ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယသာဝကော၊ အရိယာတပည့်သား အပေါင်းသည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၏။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရော၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိသည်။ ဟောတိ၏။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညူ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိသည်။ ဟောတိ၏။ ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တဟိ သဒ္ဓမ္မေဟိ၊ သူတော်ကောင်းတရား ခုနစ်ပါးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန်ဖြူစင်သော စိတ်ကို မှီကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ချမ်းသာစွာနေကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ အလိုရှိတိုင်းရလေ့ရှိသည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊ မငြိုငြင်သဖြင့် ရလေ့ရှိသည်။ အကသိရလာဘီ၊ မပင်ပန်းသဖြင့် ရလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၄။ မဟာနာမ၊နာမ်။ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣမ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သီလ၀ါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါတိမောက္ခသံဝရသံဝုတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သောပါတိမောက္ခသံဝရသီလရှိသည်ဖြစ်၍။အာစာရဂေါစရသမ္ပန္နော၊အကျင့်ကျက်စားရာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ဝိဟရတိ၊နေ၏။ အဏုမတ္တေသု၊ အနည်းငယ်မျှလောက်ကုန်သော။ ဝဇ္ဇေသု၊ အပြစ်တို့၌လည်း။ ဘယဒဿာဝီ၊ ဘေးဟူ၍လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သိက္ခာပဒေသု၊ တို့၌။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။ သီလသမ္ပန္နော၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ (၁)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣမ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။(ကန္ဒရကသုတ် စာပို့ဒ်နံပါတ် ၁၂-နှင့်တူပြီ)။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊ တို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ (၂)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ၌။ မတ္တညူ၊သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣမ၊၌။အရိယသာဝကော၊သည်။ယောနိသော၊အသင့်အားဖြင့်။ပဋိသင်္ခါ-ပဋိသင်္ခါယ၊ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။အာဟာရံ၊ဆွမ်းအစရှိသော အဟာရကို။အာဟာရေတိ၊သုံးဆောင်၏။ဒဝါယ၊ ရွာသူသားငယ်စသည်တို့ကဲ့သို့ မြူးတူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။နေဝအာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်။ မဒါယ၊လက်ဝှေ့ လက်ပမ်းသည်စသည်တို့ကဲ့သို့ အားဟူသော မာန်ရစ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာ-ရေတိ၊ ဆောင်။မဏ္ဍနာယ၊နှန်းတွင်းသူ ပြည်တန်ဆာမစသည်တို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ ဝိဘူသနာယ၊ ဂျမ်းသမားကခြေသည် စသည်တို့ကဲ့သို့ အရေအဆင်းလှပတင့်တယ်ခြင်းငှါ။ နအာဟာရေတိ၊ ဆောင်။ ဣမသ္မ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝဒေ့တိယာ

ဧ၀၊ တည်ရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာဿ ဧ၀၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝဝိဟိံသူပရတိယာဧ၀၊ ပင်ပန်းခြင်းငြိမ်းရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယဧ၀၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ, မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ နှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆာလောင်မွတ်သိပ်ခြင်း ဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟန်ဒါမိ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဝေဒနာကိုလည်း။ နဉ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ ငါအား။ငါ၏။ ယာတြာစ၊ မျှတခြင်းသည်၎င်း။ အနဝဇ္ဇတာစ၊ အပြစ်မရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ဖာသုဝိဟာရောစ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧ၀ံခေါ၊လျှင်။ အရိယ-သာဝကော၊သည်။ ဘောဇနေ၊၌။ မတ္တညူ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၃)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဉ္စ၊လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာဂရိယံအနု၊၌။ ယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဒိဝသံ၊ နေ့၌။စင်္ကမေန၊ စင်္ကြံသွားခြင်းဖြင့်၎င်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ထိုင်ခြင်းဖြင့်၎င်း။ အာဝရဏီယေဟိ၊ (ကုသိုလ်တရားတို့ကို) တားမြစ်ပိတ်ပင်တတ်ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ (နီဝရဏ)တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ကို။ ပရိသောဓေတိ၊ သုတ်သင်၏။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏ ဣ ။ ပဌမံယာမံ၊ ပဌမယာမ်ပတ်လုံး။ စင်္ကမေန၊ ၎င်း။ နိသဇ္ဇာယ၊ ၎င်း။ပ။ ပရိသော-ဓေဘိ၊၏။ရတ္တိယာ၊၏။ မဇ္ဈိမံယာမံ၊ မဇ္ဈိမယာမ်ပတ်လုံး။ ဒက္ခိဏေန ပဿေန၊ ဖြင့်။ပ။ ကပ္ပေတိ၊ ၏။ရတ္တိယာ၊ ၏။ ပစ္ဆိမံယာမံ၊ ပစ္ဆိမယာမ်ပတ်လုံး။ ပစ္ဆိဒ္ဒဿယ၊ ထ၍ ။ပ။ ပရိသောဓေဘိ၊၏။ မဟာနာမ၊နာမ်။ ဧ၀ံ ခေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဇာဂရိယံအနု၊ ၌။ ယုတ္တော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄)

၂၅။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ကထဉ္စ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊သည်။သတ္တာဟိ၊ ကုန်သော။သဒ္ဓမ္မေ-ဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဣဓ၊၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊၏။ တထာဂတဿ၊၏။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ "သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ ဣမိနာစ ကာရဏေန၊ ဤသို့ ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟတ္တမဂ်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် အလုံးစုံသောတရားတို့ကို သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာ စရဏနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သုဂ-တော၊မည်တော်မူ၏။သောဘဂဝါ၊သည်။ဣတိပိ၊ဤသို့လောကသုံးပါးကို သိတော်မူသောအကြောင်း ကြောင့်လည်း။လောကဝိဒူ၊မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိ မြတ်တော်မူသည်ဖြစ်၍ မယဉ်ကျေးသော ယောကျ်ားတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သောအကြောင်းကြောင့်လည်း။

၁။ ပဟီနေ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စေတိ နိဒ္ဒါရဏော ဘုမ္မံ။ (သံယုတ်ဋီကာ)၌ ကဲ့သို့ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်ဘွင်-ဟု လည်း ဧကဝုစ်နိဒ္ဒါရဏဖြစ်စကောင်း၏။

အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ မည်တော်မူ၏ [၁]။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဘုန်းတော်ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏။" ဣတိ၊ ဤသို့။ သဒ္ဒဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ဟိရိမာ၊ ရှက်ခြင်း, စက်ဆုပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကာယဒုစရိုက်ကိုဝှင်း။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ဝစီဒုစရိုက်ကိုဝှင်း။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ မနောဒုစရိုက်ကိုဝှင်း။ ဟိရီယတိ၊ စက်ဆုပ်တတ်၏။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့သို့။ သမာပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းမှ။ ဝါ၊ ကို။ ဟိရီယတိ၊ စက်ဆုပ်၏။ ဝါ၊ ရှက်တတ်၏။ သြဘ္ပပြီ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ ကာယဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ဝှင်း။ ဝစီဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ဝှင်း။ မနောဒုစ္စရိတေန၊ ကြောင့်ဝှင်း။ သြတ္တပ္ပတိ၊ ထိတ်လန့်တတ်၏။ပါပကာနံ၊ကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊တို့သို့။ သမာပတ္တိယာ၊မှ။ ဝါ၊ ကြောင့်။သြတ္တပ္ပတိ၊ တတ်၏ [၂]။ဗဟုဿုတော၊ များသောကြားအပ်ပြီးသော တရားရှိသည်။ သုတမရော၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားကိုဆောင်သည်။ သုတသန္နိစယော၊ ကြားနာအပ်ပြီးသော တရားကို လေ့လာစုဆောင်းပြီးသူသည်။ဟောတိ၊၏။ (မူလပံ-၌၊ မဟာဂေါသိင်္ဂသုတ် အဖွင့်ကို ယူသည်)။ ။အာဒိကလျာဏော၊ ကုန်သော။ပ။ သဗ္ဗဉ္ဇနော၊ ကုန်သော။ ယေတေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်၊ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ၊သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊သော။ ပြဟ္မစရိယံ၊ကို [၃]။ အဘိဝဒန္တိ ပြဆိုဟော်ကြားကုန်၏။အဿ၊ထိုအရိယာသာဝကသည်။၏။ တထာရူပါ၊ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ဓမ္မာ၊တို့ကို၊ ဗဟုဿုတာ၊များစွာကြားနာအပ်ပြီး ကုန်သည်။ ဓာတာ၊ ဆောင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ဝစသာ၊ နှုတ်ဖြင့်။ပရိစိတာ၊ ဆည်းပူးအပ်ကုန်ပြီးသည်။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ အနုပေက္ခိတာ၊ အဖန်ဖန်ရှုအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ ပညာဖြင့်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်းအပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းအကျိုးငှါ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရတိ၊၏။ ကုသလေသု ဓ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ ထာမဝါ၊ အားအစွမ်းရှိ၏။ ဒဠ္ဎပရက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိ၏။ အနိက္ခိတ္တဓုရော၊ မချအပ်သော တာဝန်ရှိ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ သတိနေပက္ကေန၊ သတိပညာ

၁။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဒုတိယနည်းအရ ဂုဏ်တော်တခုတည်းအဖြစ် ယောဇနာသည်။

၂။ ဤသို့ ဟိရိအယျဉ်၌ ဥပယောဂတ္ထကရိဏ်း၊သြတ္တပ္ပအယျဉ်၌ ဟေတ္ထတ္ထကရိဏ်းပေးသည်ကား ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အဋ္ဌသာလိနီတို့အလို။ထေရဂါထာ၊ဋ္ဌ၊၁၈ ၉၅-ဦးကား "ဘယဿာတိ နိဿက္ကေ သာမိဝစနံ"ဟု ဖွင့်၏။သံ၊ ဋ္ဌ၊၁။ ၂၇၀-ဟိရီ-အဖွင့်၌လည်း "ပါပကေဟိ ဓမ္မေဟိတိ နိဿက္ကဝစနံ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ဟေတုမှိ ဝါ ကရဏဝစနံ"ဟု ဖွင့်၏။ သဒ္ဒနီတိ အလိုအားဖြင့်ကား ဇာတံ သရဏတော ဘယံ-စသော ဥပပတ္တိဝိသယအပါဒါနိန္ဒြိယပါး ဘီ၊ တသ၊တပ၊ (သြတ္တပ္ပ)ဟူသော ဘီရုတာ ယောဂမှန်သမျှ ကမ္မတ္ထချည်းပေး။ ယင်း ကမ္မတ္ထ၌လည်း ဒု-တ-ဆဒ္ဒီ သုံးမျိုးသာသက်။ ပဋ္ဌမိဝိဘတ်နှင့် ပဋ္ဌမျတ္ထ မရှိစေရ။ "ဆဒ္ဒိစ ဘီရုတာယောဂေ ဒုတိယာ တတိယာပိ စ၊ တိဏ္ဏေဝ ပါဋိယံ ဟောန္တိ၊ န တု သမ္ဘောတိ ပဋ္ဌမိ"ဟူ၏။ သို့ရာတွင် "ဇဂုစ္ဆတိ နာဟိရိကော။ပ။သလဘော ဝိယ ပါဝကာ" (ဋ္ဌီကာကျော်)စသည်ဖြင့် ပဋ္ဌမိဝိဘတ်အားဖြင့်သော်၎င်း ပဋ္ဌမျတ္ထအားဖြင့်သော်၎င်း ရေးကြ၊ ပေးကြသေးဆည်။

၃။ ပါဋိရှိတိုင်းပေးလိုက်သည်။ပါစိတ်၊စတုကဂံတ္ထရပါဋိတော်မျှားနှင့် ဝိ၊ဋ္ဌ၊၁၊ဝိမတိတို့ အလို သာတ္ထံ။ပ။ ပရိသုဒ္ဓံ-၄-ပုဒ်သည် ပြဟ္မစရိယံ-၌ ဝိသေသန။ ဒီ၊ဋ္ဌ၊၁-အလို အာဒိကလျာဏံ။ပ။ပရိသုဒ္ဓံ၊၇-ပုဒ်လုံး ဓမ္မ-၌ ဝိသေသန။

နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ သတိမာ၊ သတိရှိသည်။ ဟောတိ၏။ စိရကတမ္မိ၊ ကြာမြင့်စွာပြုအပ်ပြီးသော အမှုကိုဂုဏ်း။ စိရဘာသိတမ္မိ၊ ကြာမြင့်စွာပြောဆိုအပ်ပြီးသောစကားကိုဂုဏ်း။ သရိတာ၊ အောက်မေ့နိုင်သည်။ အနုဿရိတာ၊ အဖန်ဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့နိုင်သည်။ ဟောတိ၏။ ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ အဖြစ်အပျက်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။(ဂတိအတ္ထာ ဓာတုသဒ္ဒါဗုဒ္ဓိအတ္ထာ ဟောန္တိ။ဌီကာ)။အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော။နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခဲ့တတ်သော။ သမ္မာ၊ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း။ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ၊ ဝဋ်ဒုက္ခကိလေသဒုက္ခာကို ကုန်ခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သော။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၍ ။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧဝံခေါ၊ လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သတ္ထာဟိ၊ ကုန်သော။ သဒ္ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊သည်။ ဟောတိ၏။ (၅-၁၁)

၂၆။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ကထဥ္စ၊လျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ အာဘိစေတသိကာနံ၊ အလွန်မြတ်သောစိတ်ကို မှီကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရာနံ၊ကုန်သော။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဈာနာနံ၊ တို့ကို။ နိကာမလာဘီ၊ သည်။ အကိစ္ဆလာဘီ၊သည်။ အကသိရလာဘီ၊သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။ အကသိရလာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၁၂-၁၅)

၂၇။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ယတော·ယောအရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယသာဝကသည်[၁]။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သီလသမ္ပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ အကသိရလာဘီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အယံအရိယသာဝကော၊ ကို။ပါဋိပဒေါ၊သော။သေခေါ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။

အပုစ္ဆကတာယ၊ မပုပ်သိုးသော အဥ္ဇန်တူသော ဝိပဿနာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်သို့။သမာ-ပန္နော၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အဘိနိဗ္ဗိဒါယ၊ ကိလေသာတို့ကို ဖောက်ခဲ့ခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗော၊ ထိုက်၏။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို ကောင်းစွာသိသော အရိယာမဂ်အလိုဥ်။ ဘဗ္ဗော၊၏။အနုတ္တရဿ၊ မြတ်သော။ယောဂက္ခေမဿ၊ အနုတ္တရဗိုလ်ကို။ အဓိဂမာယ၊ ရခြင်းငှါ။ဘဗ္ဗော၊ ၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။သေယျထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကို ဆိုအံ့၊ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ကြက်မ၏။ အဏ္ဍာနိ၊အဥတို့သည်။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒသဝါ၊ ဆယ်လုံးတို့သော်၎င်း။ ဒွါဒသဝါ၊ တဆယ့်နှစ်လုံးတို့သော်၎င်း။ အဿု၊ဖြစ်ကုန်ရာ၏။တာနိ၊ ထိုအဥတို့ကို။ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ သည်။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။အဓိသယိတာနိ၊ ဝပ်အပ်ကုန်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပရိသေဒိတာနိ၊ ကိုယ်ငွေ့ပေးအပ်ကုန်သည်[၂]။ သမ္မာ၊ စွာ။ ပရိဘာဝိတာနိ၊ (ကြက်နှုံဖြင့်) ထုံအပ်ကုန်သည်။အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ တဿာ ကုက္ကုဋ္ဌိယာ၊ ၏။ “ဣမေ ကုက္ကုဋ္ဌပေါတကာ၊ ဤကြက်ငယ်တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယ ဝါ၊ ခြေသည်းဖျားဖြင့်ဝင်း။ မုခတုဏ္ဍကေန ဝါ၊ နှုတ်သီးဖြင့်ဝင်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ ဥခွံကို။ ပဒါလေတွာ၊ ဖောက်ခဲ့၍။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။အဟော ဝတ အာဘိနိဗ္ဘိဇ္ဇေယျုန္တိ၊ ပေါက်ကုန်မူကား ကောင်းလေစွ”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။

၁။ ယတော-၌ တော-သည် ပစ္စတ္တ။ယတော ခေါ ပေါဋ္ဌပါဒ ဘိက္ခုတိ ယောနာမ ပေါဋ္ဌပါဒ ဘိက္ခု။ သီ·ဋ္ဌ။

၂။ ဥပရိအတ္ထာ ဟေတ္ထ အဓိသဒ္ဒါ။(သာခဟ္ထ)။အကမ္မကာဃာပိ သာယတိဓာတုနော အဓိပုဗ္ဗတာယ သ-ကမ္မကတာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။(ဝိမတိ)။ ။“ပရသေဒိတာနိ၊ကိုယ်ငွေ့လွှတ်စေအပ်ကုန်သည်”ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။သီဒ-မောစနေ။

ဣစ္ဆာ၊ အလိုသည်။ကိဉ္စာပိ နဉပပ္ဇေယျ၊ အကယ်၍သော်ကား မဖြစ်ရာ၊ အထခေါ၊ ထိုသို့မဖြစ်သော်လည်း။တေ ကုက္ကုဠပေါတကာ၊တို့သည်။ ပါဒနခသိခါယ၀ါ၊ ဖြင့်၎င်း။ မုခတုဏ္ဍကေန၀ါ၊ ဖြင့်၎င်း။ အဏ္ဍကောသံ၊ကို။ ပဒါလေတွာ၊၍ ။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ အဘိနိဗ္ဘိဇ္ဇိတုံ၊ ဖောက်ခဲခြင်းငှါ။ ဘဗ္ဗာ၀၊ ထိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ ဧ၀မေ၀၊ ဤအတူသာလျှင်။ ယတော-ယော အရိယသာ၀ကော၊သည်။ပ။ ဘဗ္ဗော၊ ၏။

၂၈။ မဟာနာမ၊နာမ်။ သ ခေါ သော အရိယသာ၀ကော၊ ထိုအရိယသာ၀ကသည်။ အနုတ္တရံ၊ မြင့်မြတ်လွန်ကဲသော။ ဣမံယေ၀ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ဤဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထစျာန်သမာဓိကို သာလျှင်။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊၏။

သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဦးနေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်သနည်း။ ဧကမ္မိ ဇာတိ ံ၊ ကိုဌင်း။ပ။ အနုဿရတိ၊ ၏။ အဏ္ဍကောသမှာ၊ ဥခွံမှ။ ကုက္ကုဠစ္ဆာပကဿ၊ ကြက်ငယ်၏။ ပဌမာဘိနိဗ္ဘိဒါဉာဏ်၀၊ ဤရှေးဦးစွာပေါက်ဖွားခြင်းကဲ့သို့။ အယံ၊ ဤပုဗ္ဗေနိ၀ါသာနုဿတိ ဉာဏ်သည်။ အဿ၊ ထိုအရိယသာ၀က၏။ ပဌမာဘိနိဗ္ဘိဒါ၊ ရှေးဦးစွာ (အ၀ိဇ္ဇာတည်း ဟူသော ဥခွံမှ) ပေါက်ဖွားခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ (၁)

မဟာနာမ၊ နာမ်။ပ။ အဏ္ဍကောသမှာ၊မှ။ ကုက္ကုဠစ္ဆာပကဿ၊၏။ ဒုတိယာဘိနိဗ္ဘိဒါဉာဏ်၀၊ ကဲ့သို့။ အယံ၊ ဤဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်သည်။ အဿ၊၏။ ဒုတိယာဘိနိဗ္ဘိဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (၂)

မဟာနာမ၊ နာမ်။သ ခေါ သော အရိယသာ၀ကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေ၀ဥပေက္ခာ-သတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍ ။ အာသ၀ါနံ၊ တို့၏။ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသ၀ံ၊ အာသ၀ေါကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ပြီးသော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာကို။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ဤပင်လျှင်။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ-အဘိညာယ၊ သိ၍။ (၀ါ)သိသောကြောင့်။သစ္ဆိကတွာ၊မျက်မှောက်ပြု၍။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ဝိဟရတိ၊၏။ (သီ-ဋ္ဌ-မဟာလိသုတ် အဖွင့်ကိုယူသည်။) အဏ္ဍကောသမှာ၊ မှ။ ကုက္ကုဠစ္ဆာပကဿ၊ ၏။ တတိယာဘိနိဗ္ဘိဒါဉာဏ်၀၊ သုံးကြိမ်မြောက် ပေါက်ဖွားခြင်းကဲ့သို့။အယံ၊ဤအာသ၀က္ခယ ဉာဏ်သည်။ အဿ၊၏။ တတိယာဘိ-နိဗ္ဘိဒါ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ (၃)

၂၉။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အရိယသာ၀ကော၊ သည်။ ယမ္မိ သီလသမ္ပန္နော၊ အကြင်သီလနှင့် ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ ဣဒမ္မိ၊ ဤသီလနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသည်လည်း။ စရဏသ္မိ ံ၊ စရဏအပေါင်း၌။ ဟောတိ၊ အကျုံး၀င်၏။ (ရှေ့သောခါ-ကဲ့သို့တည်း) ။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ပ။ အဿ၊၏။ဣဒမ္မိ၊ဤအာသ၀က္ခယဉာဏ်သည်လည်း။ဝိဇ္ဇာယ၊ဝိဇ္ဇာအပေါင်း၌။ဟောတိ၊၏။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အယံအရိယသာ၀ကော၊ ကို။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ဌင်း။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အယံအရိယသာ၀ကော၊ ကို။ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဝိဇ္ဇာသမ္ပန္နပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍ဌင်း။ စရဏသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော ဣတိပိ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၁။ အဿ၊ ၏။ ဣဒမ္မိ၊ သည်လည်း။စရဏသ္မိ ံ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ဟုလည်းပေး။ (အဋ္ဌကထာနည်း) ။ ဝနပ္ပဂုမ္မေ ယထဖုဿိတဂ္ဂေ-ကဲ့သို့တည်း။ (သီလက္ခန်ဓီကာသစ်) ။အဿ၊၏။ ဣဒမ္မိ၊သည်လည်း။ စရဏသ္မိ ံ၊ စရဏအပေါင်းတွင်။ ဟောတိ၊ ၏။ဟု ဧကဝုစ်နိဒ္ဒါရဏလည်းပေး။ အဓိပတိပစ္စယေ သဟဇာတာဓိပတိနာမ ဓမ္မေကဒေသော-ကဲ့သို့တည်း။ မောဂ္ဂလ္လာန်ဋ္ဌကား ဝနပ္ပဂုမ္မေ-သျှာဒျန္တ။ သီ-ဧ-ပြု။

၃၀။ မဟာနာမ၊နာမ်။သနက်ံမာရေန၊ သနက်ံမာရမည်သော။ဖြဟ္မုနာပိ၊ ဖြဟ္မာသည်လည်း။ ခတ္တိယော။ပ။ ဒေဝမာနုသေဘိ၊ ဒေဝမာနုသေ-ဟူသော။ သောဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိတာ၊ ရွတ်ဆိုအပ်ပြီ။

ယေ၊ အကြင်သူဘို့သည်။ ဂေါတ္တပဋိသာရိနော။ အနုယ်ကို အောက်မေ့တတ်ကုန်၏။ (တေသု၊ တို့တွင်။) ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်။ ဇနေတသ္မိံ၊ လူ့လောက၌ ဒဲ့။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ယော၊ အကြင်သူသည်။) ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ ဝိဇ္ဇာစရဏနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒေဝမာနုသေ၊ လူ့လောက နတ်လောကဋ္ဌ။ သေဋ္ဌော၊ အမြတ်ဆုံးတည်း။ (ဤကား ဂါထာနက်)။

မဟာနာမ၊ နာမ်။ သနက်ံမာရေန၊ သော။ ဖြဟ္မုနာ၊သည်။ သာ ခေါ ပနေသာ ဂါထာ၊ ကို။ သုဂီတာ၊ ကောင်းစွာသီဆိုအပ်၏။ နောဒုဂ္ဂီတာ၊ မကောင်းသဖြင့် သီဆိုအပ်သည်မဟုတ်။ သုဘာ-သိတာ၊ကောင်းစွာ ရွတ်ဆိုအပ်၏။နောဒုဇ္ဇာသိတာ၊မဟုတ်။အတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးနှင့် စပ်ယှဉ်၏။ နောအနတ္ထသံဟိတာ၊ အကျိုးနှင့်မစပ်ယှဉ်သည်မဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနုမတာ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဿခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ထာ၊ (နေရာတော်မှ) ထ၍။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "သာဓု သာဓု အာနန္ဒ၊ ကောင်းလေစွ အာနန္ဒာ ကောင်းလေစွ။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ကာပိလဝတ္ထဝါနံ၊ ကုန်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့အား။ သေခံပါဋိပဒံ၊ ကို။ သာဓုခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဘာသိတံ၊ ဟောပေ၏"ဟု။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဣဒံ၊ဤသုတ်ကို။အဝေါစ၊ပြီ။သဋ္ဌာ၊မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ သမနုညော၊ ကောင်းစွာခွင့်ပြုအပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကာပိလဝတ္ထဝါ၊ ကုန်သော။ သက္ယာ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အတ္တမနာ၊ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ သေခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ပေါတလိယသုတ်

၃၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)

ကေါ၊ သော။ သမယော၊ ဋ္ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဂ်ုတ္တရာပေသု၊ အဂ်ုတ္တရာပတိုင်းတို့ဋ္ဌ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာပဏနာမ၊ အာပဏမည်သော။ အဂ်ုတ္တရာပါနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ နိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အထ၊ ဋ္ဌ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏှသမယော၊ ဋ္ဌ။ နိဝါသေဘ့ဝ၊ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာပဏံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ္ဝါ။ ပါဝိသိ ခေါ၊ ဝင်ပြီ။ အာပဏော၊ ဋ္ဌ။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဌ္ဝါ။

၁။ ဇနေတသ္မိန္တိ ဇနိတသ္မိံ၊ ပဇာယတိ အတ္ထော။ (မ၊ဋ္ဌ ၃-စသည်)။ ဇနိတသ္မိံ-ဟူလိုလျက် ဣ-ကို ဧ-ပြု။ (ဤသေခသုတ်ဋီကာ)။ကမ္မကိလေသေဘိ ဇနေတဗ္ဗော တေဟိ ဝါ ဇာယတီတိ ဇနိတော၊ သောယေဝ ဇနေတော၊ တသ္မိံ-ဟုပြု။ (သီ၊ဋ္ဌီ၊သစ်နည်း)။ ဖြဟ္မသံယုတ်ဋီအလို ဇနံ ဣဒတော ဇနေတော-ဟုလုပ်။ ဒီ၊ဋ္ဌ၊၃-အဂ္ဂညသုတ်နှင့် သီ-ဋီ-ဟောင်းဋ္ဌကား ဇနေတသ္မိံ-ဟု ဖွင့်၏။အံ၊ဋီ(၁၁-နိပါတ်)ဋ္ဌ မူ ဇနော တေသ္မိံ-နေလိုလျက် အာ-ကို ဧ-ပြု၍ ဇနေတသ္မိံ-ဖြစ်သည်ဟု တမျိုးဖွင့်ပြန်သည်။ ယင်း၏ အံ-ဋ္ဌအဖွင့်မှာလည်း အခြားအဖွင့်တို့နှင့် မတူလေ။ ဤဋ္ဌကား ပိုမိုကောင်းမွန်ပေါ်လင်း၍ ကျဉ်းသောနည်းကိုသာ ပေးလိုက်သည်။

စရိတ္ဝ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းစားရာမှ ဖဲလတ်သော်။ ယေန၊ ၌။ အညတရော၊ သော။ ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့အခါနေခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဝင်၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်ခြင်းငှါ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ပေါတလိယော၊ ဗပေါတလိယမည်သော။ ဂဟပတိ ခေါပီ၊ သည်လည်း။ သမ္ပန္နနိဝါသန-ပါဝုရဏော၊ ပြည့်စုံသော အဝတ်အရုံရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆတ္တုပါဟနာဟိ၊ ထီးဘိနပ်တို့ဖြင့်။ ဇဏ္ဏု-ဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်လျှောက်ခြင်းအားဖြင့်။ ။ အနုစင်္ကမမာနော၊ အစဉ်လျှောက်လျက်။ အနုဝိစရ-မာနော၊ ထိုထို့ကြို့လှည့်လည်လျက်။ ယေန၊ ၌။ပ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံခေါ၊ သော။ ပေါတလိယံ၊ သော။ ဂဟပတိ ံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အာသနာနိ၊နေရာတို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။သစေအာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့" ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဝေံ၊သို့။ ဝုတ္တော၊သော်။ ပေါတလိယော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟပတိဝါဒေန၊ သူကြွယ်ဟူသော အသုံးအနှုန်းဖြင့်။ သမုဒါစရတိတိ၊ ခေါ်ဝေါ်၏" ဟူ၍။ ကုပိတော၊ စိတ်ဆိုးသည်ဖြင့်၍။ အနတ္တမနော၊ ၍။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ (တုဏှီ အဟောသိ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေပြီ)။

ဒုတိယမ္ပိခေါ၊ လည်း။ပ။ သမုဒါစရတိတိ၊ ဟူ၍။ ကုပိတော၊ ၍။ အနတ္တမနော၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ မံ၊ ကို။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဂဟပတိဝါဒေန၊ဖြင့်။ ယံသမုဒါစရသိ၊ ၏။ တယိဒံ-တံ၊ ထိုခေါ်ခြင်းသည်။ (ဣဒံ အနက်မဲ့ သိ-အမ္မဋ္ဌ-ဋ္ဌ)။နစ္ဆန္နံ၊ မလျော်။ နပ္ပတိရူပန္တိ၊ မသင့်တော်ပါ"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတိဿ၊ ၏။(ယေ အာကာရာဒယော၊ အကြင် အမှုအရာ အသွင်စသည်တို့သည်။ ဘဝန္တိယထာ၊ ရှိကုန်သကဲ့သို့)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ သင်၏။ တေအာကာရာ၊ ထိုအမှုအရာတို့သည်။ တေလိင်္ဂါ၊ ထိုအသွင်အပြင်တို့သည်။ တေနိမိတ္တာ၊ ထိုအမှတ် အသားတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ (အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သမုဒါစရာမိ၊ ဂဟပတိ-ဟု ခေါ်၏?)။

၁။ ဒိဝါဝိဟာရံ နိသီဒိတိ ဒိဝါဝိဟာရတ္ထာယ နိသီဒိ။ (မူ၊ပံ၊၌၊၂။ ၆၁)။ အလဂဒ္ဒူပရိယေသနံ-စသည်၌ကဲ့သို့ တဒတ္ထ-၌ သက်သော သ-ကို အာယစတုတ္ထေကသုတ်-တုသဒ္ဒါဖြင့် အံ-ပြု။ "ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်လျက်။ နေ့သန့်စင်သည်မည်အောင်။ နေ့သန့်စင်သောအားဖြင့်"ဟုလည်း စာရိကံ စရမာနော-စသည်ကဲ့သို့ အဘေဒဘေဒူကြံ၍ ဘာဝနပုံလည်း ပေး။ (သီ၊ဋ္ဌ၊သစ်နည်း)။ တဖန် ဒိဝါဝိဟာရံ-ကို အဓိကရဏသာဓ်, ဘုမ္မတ္ထဥပယောဂဝစနကြံ၍ "ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်စင်ရာဖြစ်သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌"ဟုငင်း၊ ကမ္မတ္ထေ ဒုတိယာ-ဟူလျှင်လည်း ကတ္တာ-ထည့်စပ်၍ငင်း ပေးနိုင်သည်။

၂။ ဇဏ်္ဍဝိဟာရန္တိ ဇဏ်္ဍကိလမထဝိနောဒနတ္ထံ ဇဏ်္ဍစာရံ။ (မူ၊ပံ၊၌၊ ၁။ မဓုပိဏ္ဍိက။ ဒီ၊ဋ္ဌ၊၁။) ဇဏ်္ဍစာရန္တိ စင်္ကမတော ဂ္ဂတောစိတော စ စရဏမာဟ၊ သော ဟိ ဇဏ်္ဍသု ကိလမထဝိနောဒနတ္ထော စာရောတိ တထာ-ဝုတ္တော။ (သီ၊ဋ္ဌ ဟောင်း။တေဝိဇ္ဇ)။ ဤအလို "ဇဏ်္ဍစာရံ၊ ခြေ၌ဖြစ်သော ညောင်းညာပင်ပန်းခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါ"ဟု (တဒတ္ထ-သ-ကို အံ-ပြု၍)ပေး။ ဇဏ်္ဍတိ ဝိဟာရော(စရဏံ)ဇဏ်္ဍဝိဟာရော-ဟုပြု။ သုတ္တနိ၊ဋ္ဌ၊၂၊၁၆၉-၌ ဇဏ်္ဍယ ဟိတံ ဝိဟာရံ-ဟုပြုသည်။ "ဇဏ်္ဍဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်လျှောက်လျက်။ အနုစင်္ကမ-မာနော၊ လှည့်လည်လတ်သော် "ဟုငင်း။ "ဇဏ်္ဍဝိဟာရံ၊ ခြေလျင်၊အနုစင်္ကမမာနော၊ လျက်"ဟုငင်း ဘာဝနပုံ-စသည်ကြံ၍ ပေးနိုင်သေးသည်။

၃။ တေန တာဟံ ဇေံ သမုဒါစရာမိတိ ဒသ္သေတိ။ဋ္ဌ၊၃၁-ကို ထောက်၍ "ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်"-ဟု အနက်ပေးပြီးလျှင် အဟံ သမုဒါစရာမိ၊ ထည့်သည်။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တထာဟိ၊ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်။မေ၊ သည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ကမ္မန္တာ၊ လူ့အမှုတို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဝေါဟာရာ၊ ဝေါဟာရ တို့ကို။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ တေ၊ သည်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ကမ္မန္တာ၊ တို့ကို။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ကုန်သနည်း။သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ဝေါဟာရာ၊ တို့ကို။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ မေ၊ ၏။ ယံဓနံဝါ၊ အကြင်ဥစ္စာသည်ရင်း။ ယံဓညံဝါ၊ အကြင် စပါးသည်ရင်း။ယံရဇတံဝါ၊ အကြင်ငွေသည်ရင်း။ယံဇာတရူပံဝါ၊ အကြင်ရွှေသည်ရင်း ၁။ အတ္ထေသိ၊ ရှိပြီ။ သဗ္ဗံ၊ သော။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ (တံသဗ္ဗံ-ဟုလည်းတွဲ)။ ပဋိဘာနံ၊ သားသမီးတို့၏။ ဒါယဇ္ဇံ၊ ပစ္စည်း အမွေအဖြစ်သို့။(ဘာဝတဒ္ဒိတ်)။နိယျာတံ၊ ရောက်စေအပ်ပါပြီ။တတ္ထ၊ထိုဥစ္စာပစ္စည်း၌။ အဟံ၊သည်။ အနောဝါဒီ၊ ဆုံးမလေ့မရှိသည်။ အနုပဝါဒီ၊ အပြစ်တင်လေ့မရှိသည်။ ဃာသစ္ဆာဒနပရမော၊ စားလောက်ချုံမျှ ဝတ်လောက်ချုံမျှ (အတိုင်းအာဘာ)ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မေ၊ သည်။ပ။ သမုစ္ဆိန္နာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တုံ၊ သည်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒံ၊ ဝေါဟာရ ဖြတ်ခြင်းကို။ အညထာခေါ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်သာလျှင်။ ဝဒသိ၊ ဆို၏။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ ပန၊ ဆုံးမရာ သာသနာ၌ကား။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ အညထာစ၊ အားဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယထာကထံပန၊ လျှင်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာခု၊ တောင်းပန်ပါ၏။အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ဟောတိ၊ ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ အားဖြင့်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။တေနဟိ၊ ထို့သို့ဖြစ်လျှင်။သုဏာဟိ၊ နားထောင်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော့။ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။“ဝေဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား” ဟူ၍။ ပေါတ္ထလိယော၊ သော။ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏ (စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၃၂။ ဘဂဝါသည်—

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဣမေ မေဂ၊တို့သည်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၌။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒါယ၊ ဝေါဟာရကို ဖြတ်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။(ဝေါဟရတိ ဇေတနာဘိ ဝေါဟာရော၊ စေတနာ၊ ဋီ)။ ကတမေ အဋ္ဌ၊ တို့နည်း။ အပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက်ကိုမသတ်ခြင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အက္ကြောင်းပြု၍။ ပါဏာတိပါတော၊ ကို။ ပဟာ-တဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်၏။ ဒိန္နာဒါနံ၊ ပေးအပ်သည် ကိုသာယူခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ၏။ သစ္စဝါစံ၊ အမှန်ကို ဆိုခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒေါ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အပိသုဏံ ဝါစံ၊ကုံးမချောသောစကားကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပိသုဏာဝါစာ၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ၏။ အဂိဒ္ဓိလောဘံ၊ မတပ်မက်ခြင်းဟူသော အလောဘကို။နိဿာယ၊၍။ ဂိဒ္ဓိလောဘော၊ တပ်မက် ခြင်းဟူသောလောဘကို။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အနိန္ဒာရောသံ၊ မကဲ့ရဲ့ မထိပါးခြင်းကို။ (နိန္ဒာယ ပဋိပဂ္ဂဘူတံ ပရေသံ အဃဋ္ဋနံ။ ဋီ)။ နိဿာယ။ ၍။ နိန္ဒာရောသော။ ကဲ့ရဲ့ ထိပါးခြင်းကို။

၁။ ဇာတရူပန္တိ သုဝဏ္ဏံ၊ ရဇတန္တိ ယံကိဉ္စိ ဝေါဟာရူပဂံ လောဟမာသကာဒိ။ မ၊ ဋ္ဌ၊ ၂။၇၅။ ဣဒံ ပန သုဝဏ္ဏံ ဌပေတွာ ယံ ကိဉ္စိ ဥပဘောဂပရိဘောဂါရဟံ ရဇတံတေဝ ဂဟိတံ။ ၎င်းဋီ။

ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ အက္ကောဓူပါယာသံ၊ အမျက်မထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာမပင်ပန်းခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ကောဓူပါယာသော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းကို။ ပဟာ-တဗ္ဗော၊ ၏။ အနတိမာနံ၊ အလွန်မာန်မမူခြင်းကို။ နိဿာယ၊၍။ အတိမာနော၊ အလွန်မာန်မူခြင်းကို။ပဟာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ သံခိတ္တေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ဝုတ္တာ၊ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ မဝေဘန်အပ်ကုန်သေးသော။ ဣမေ ခေါ အဋ္ဌမမ္မာ၊ တို့သည်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ဝေါဟာရသမုဋ္ဌာဒါယ၊ငှါ။သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မေ၊ အား။ ဘဂဝတာ၊သည်။ သံခိတ္တေန၊ဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝိတ္ထာရေန၊ဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ ကုန်သော။ ယေ အဋ္ဌမမ္မာ၊ တို့သည်။ အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌာဒါယ၊ ငှါ။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ သာဓု၊၏။ မေ၊ အား။ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုကမ်ပံ၊ အစဉ်သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စိတ်ဖြင့်ယူ၍။ ဝါ၊အကြောင်းပြု၍။ ဣမေ အဋ္ဌမမ္မေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇ်တု၊ ဝေဖန်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ပ။ ဘာသိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ မိန့်ပြီ။ ဧဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၃၃။ အပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ပါဏာတိပါတော၊ ကို။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ ဟူသော။ ဣတိတေံ၊ ဤစကားကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ တေံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်သနည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဣဓ၊ ၌။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယေသံ သံယောဇနာနံ၊ အကြင် သံယောဇဉ်တို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ သည်။ တေသံ သယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ သမ္ဗေစ္စဒါယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဟဥ္စေဝ၊ ငါသည်သာ။ ပါဏာတိပါတီ၊ သည်။ အဿံ၊ ဖြစ်အံ့။ အတ္တာပိ၊ ကိုယ်တိုင်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဥပဝဒေယ္ယ၊ စုပ်စဲ့ရာ၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ဝိညူပိ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ မံ၊ကို။ အနုဝိစ္စ၊ နှိုင်းချိန်စိစစ်၍ ။ ဂရဟေယ္ယုံ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။

ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဒုဂ္ဂတိ၊ ကို။ ပါဋိကင်္ခါ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယဒိဒံ ပါဏာတိပါတော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေဒေဝ၊ သည်ပင်လျှင်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သံယောဇနံ၊ သံယောဇဉ်မည်၏။ တေံ၊ ဤပါဏာတိပါတသည်။ နီဝရဏံ၊ နီဝရဏမည်၏။ ပါဏာတိပါတပစ္စယာ၊ ကြောင့်။ ယေအာသဝါစ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်ဂင်း။ ယေဝိဿာတပရိဠာဟာစ၊ အကြင်ဆင်းရဲခြင်း ပူပန်ခြင်းတို့သည်ဂင်း[၂]။ ဥပပဇ္ဇေယ္ယုံ၊ ရာ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ ပဋိဝိရတဿ၊ ရှောင်ကြဉ်သော။ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ တေအာသဝါ၊ တို့သည်ဂင်း။ တေ ဝိဿာတပရိဠာဟာ၊ တို့သည်ဂင်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အပါဏာတိပါတံ၊

၁။ အနုဝိစ္စ-ကို အနုဝိဒိတ္ဝာ,အနုဝိစာရေတ္ဝာ,အနုပဝိသိတ္ဝာ, တုလယိတ္ဝာ- စသည်ဖြင့် အံ၊ ဌ၊ ၂-၃ စသည်တို့၌ ဖွင့်ကြ၏။ အနု+ဝိ+ဏ္ဍ+တ္ဝာ-ပြု၍ အဝေစ္စ-ကဲ့သို့ ပြီးသည်။ ဓာတ္ဝနံ အနေကတ္ထတာ-ပင်တည်း။ ဝိဒဓာတ် ကြံသော် အနုဝိဇ္ဇ-သာ ဖြစ်ရာ၏။

၂။ ဥပပဇ္ဇနံ ဝိဟနတိ ဗာဓတိတိ ဝိဿာတော၊ဒုက္ခံ။ ပရိဋ္ဌာဟနံ အနတ္ထုပ္ပါဒဝသေန ဥပတာပနံ ပရိဋ္ဌာ-ဟော။ဒြီ။

ကို။ပ။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ယန္တံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤဆိုပြီးကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တေံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၄။ ဒိန္နာဒါနံ၊ ပေးအပ်သည်ကိုသာ ယူခြင်းကို။ နိဿာယ၊ ၍။ အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ ပဟာ-တဗ္ဗန္တိ၊ ပယ်အပ်၏ဟူသော။ ဣတိတေံ၊ ဤစကားကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ တေံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ နည်း။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ပ။ အဒိန္နာဒါယီ၊ မပေးအပ်သည်ကို ယူလေ့ရှိသူသည်။ အဿံ၊ ၏။ပ။ဝုတ္တံ၊ ၏။ (သိသာပြီ)

၃၅။ သစ္စဝါစံ၊ အမှန်ကို ဆိုခြင်းကို။ပ။ မုသာဝါဒီ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုလေ့ရှိသူသည်။ အဿံ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၆။ အပိသုဏံ ဝါစံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ပိသုဏာ၊ သော။ဝါစာ၊ကို။ ပဟာတဗ္ဗာတိ၊ဟူသော။ ဣတိတေံ၊ ကို။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ တေံ၊ ကို။ ဝုတ္တံ၊ ၏။ပ။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ ပိသုဏဝါစော၊ကုန်းချေသကား ရှိသူသည်။ အဿံ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၇။ အဖိဒ္ဓိလောဘံ၊ ကို။ နိဿာယ၊ ၍။ ဂိဒ္ဓိလောဘာ၊ တပ်မက်ခြင်းဟူသော လောဘကို။ ပဟာတဗ္ဗောတိ၊ အပ်၏ဟူသော။ ဣတိတေံ၊ ကို။ခေါပန၊စင်စစ်၊ ဝုတ္တံ၊ ၏။ပ။ဂိဒ္ဓိလောဘီ၊ တပ်မက်ခြင်းလောဘရှိသူသည်။ အဿံ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၈။ အနိန္ဒာရောသံ၊ ကို။ပ။ နိန္ဒာရောသီ၊ ကဲ့ရဲ့ထိပါးလေ့ရှိသူသည်။ အဿံ၊ ၏။ပ။ဝုတ္တံ၊ ၏။

၃၉။ အက္ကောဓူပါယာသံ၊ ကို။ပ။ ကောဓူပါယာသီ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဟူသော ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်းရှိသူသည်။ အဿံ၊ ၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၀။ အနတိမာနံ၊ ကို။ပ။ အတိမာနီ၊ အလွန်မာန်မူလေ့ရှိသူသည်။ အဿံ၊၏။ပ။ ဝုတ္တံ၊ ၏။

၄၁။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်[၁]။ ယေဓမွာ၊အကြင်တရားတို့သည်။အရိယဿ၊၏။ဝိနယေ၊၌။ဝေါဟာရ-သမုဋ္ဌေဒါယ၊ ၌။ သံဝတ္တန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣမေ အဋ္ဌဓမ္မာ၊ တို့ကို။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘတ္တာ၊ ကုန်၏။

အရိယဿ၊ ၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ အကြွင်းမဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအဖို့ အားဖြင့်[၂]။ ဝေါဟာရသမုဋ္ဌေဒေါ၊ သည်။ နတ္ထဝ တာဝ ဟောတိတိ၊ မဖြစ်သေးသည်သာတည်း ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (၃၂-ပြန်)။

၁။ ဂဟပတိ၊သူကြွယ်ဟု ပေးရိုးပေးစဉ်အရသာပေးလိုက်သည်။ ဤသုတ်၌ အိမ်ရှင်တည်ထောင်၍ လူ့ဘောင်နေသူ လူဝတ်ကြောင်-ဟု ဆိုလိုသည်။

၂။ (သဗ္ဗေန သဗ္ဗန္တိ သဗ္ဗာကာရေန သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗန္တိ သဗ္ဗကောဋ္ဌာသေဟိ သဗ္ဗံ၊ ဥပရိ ပဏ္ဏာသ။၌၊ ၇၉-ပိုဒ်နှင့် ၎င်းဋီကာ စာမျက်နှာ ၂၆၁- ဂေါပကမောဂ္ဂလ္လာနသုတ်ကိုမှီး၍ သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ၊ သဗ္ဗထာ သဗ္ဗံ-ကို အနက်ပေးသည်။ သဗ္ဗ-ကား အနဝသေသတ္ထတည်း)။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယထာကထံပန၊ သို့လျှင်။ အရိယဿ၊ ၏။ပ။ ဟောတိ၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ရား။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အရိယဿ၊ ၏။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ မေ၊ အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာ၊ ထို့သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

ကာမဘုနဝကထာ

၄၂။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ဇီဃစ္ဆာဒုဗ္ဗလျပရေတော၊ ဆာလောင်ခြင်း အားနည်းခြင်းသည် နှိပ်စက်အပ်သော။ကုက္ကုရော၊ ခွေးသည်။ ဂေဟာတကဿနံ၊ နွားသတ်သမားတို့၏ စဉ်းတီတုံးသို့။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေးရှုတည်သည်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဒက္ခော၊ ကျွမ်းကျင်သော။ ဂေဟာတကော၀ါ၊နွားသတ်သမားသည်၎င်း။ ဂေဟာတကန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သည်၎င်း။ တမေနံ ဥပ၊ ထို့ခွေး၏ အနီး၌။ သုနိက္ခန္တံ၊ အကြင်းမဲ့ ခွါခြစ်သောအားဖြင့်။ နိက္ခန္တံ၊ အကြင်းမဲ့ ခွါခြစ်အပ်ပြီးသော။ နိမ္မံသံ၊ အသားမရှိသော။ လောဟိတမက္ခိတံ၊သွေးတို့ဖြင့် လိမ်းကျံသော။ အဋ္ဌိကင်္ကလံ၊ အရိုးစုကို။ သုမ္ဗေဿ၊ ပစ်ချရာ၏

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ထို့စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့ထင်သနည်း။ သော ကုက္ကုရော၊ထို့ခွေးသည်။သုနိက္ခန္တံ၊အားဖြင့်။နိက္ခန္တံ၊ သော။နိမ္မံသံ၊ သော။လောဟိတမက္ခိတံ၊သော။အမုံအဋ္ဌိကင်္ကလံ၊ ထို့အရိုးစုကို။ ပလေဟန္တော၊ လျက်သည်ရှိသော်။ ဇီဃစ္ဆာဒုဗ္ဗလျံ၊ ကို။ ပဋိဝိနေယျအပိနုခေါ၊ ပယ်ဖျောက်နိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဧတံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထို့သို့မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ အဒုံအဋ္ဌိကင်္ကလံ၊ ထို့အရိုးစုသည်။ သုနိက္ခန္တံ၊ အားဖြင့်။နိက္ခန္တံ၊ အပ်၏။ နိမ္မံသံ၊ အသားလည်း မရှိ။ လောဟိတမက္ခိတံ၊ သွေးမျှသာ လိမ်းကျံ၏။သော ကုက္ကုရော၊သည်။ကိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ဝိဃာတဿ၊စိတ်ဆင်းရဲခြင်း

၁။ အဋ္ဌိကင်္ကလံ = အဋ္ဌိ+ကင်္ကလ၊ကမ္မဓာရယ်သမာသ်တည်း။ ကင်္ကလ၊က+ကလ+အ။ကံ သုခံ သိရော၀ါ ကာလယတိ ခိပတီတိ ကင်္ကလံ၊ ဣတိ၀ုတ်၊ ဋ္ဌ၊ဂဝ-၌ အဋ္ဌိကင်္ကလ, အဋ္ဌိပုဉ္ဇ,အဋ္ဌိရာသီ-ဟု သုံးပုဒ်လာရှိရာ "အဋ္ဌိကင်္ကလောတိ အဋ္ဌိဘာဂေါ၊ အဋ္ဌိခလောတိပိ ပဌမ္တိ၊အဋ္ဌိသဉ္ဃယောတိ အတ္ထော။ပ။ သဗ္ဗမေတံ သမ္မဟဿေ၀ ပရိယာယ၀စနံ"ဟု ဖွင့်၏။ဤအဋ္ဌကထာ ၄၂-၌ ဥရဋ္ဌိ၀ါ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍက၀ါ သီသဋ္ဌိ၀ါ၊ တဥ္စိ နိမ္မံသတ္တာ ကင်္ကလန္တိ ဝုစ္စတိ-ဟူ၍၎င်း။ ၎င်းဋီဋ္ဌ ဥရဋ္ဌိမို့၀ါ။ပ။ သီသဋ္ဌိမှ ၀ါ ကင်္ကလဿဒ္ဒါ နိရုဇ္ဈောတိ ဒဿေတိ၊ ဟုဋ္ဌင်း မိန့်ဆို၏။

တမေနံ။ပ။ ဥပသုမ္ဘေယျ-၀ါကျ၌ တမေနံ ကုက္ကုရံ ဥပသုမ္ဘေယျ၊ တဿ သမီပေ ခိပေယျာတိ အတ္ထော-ဟု အဋ္ဌကထာ ၄၂-အပိုဒ်ကို ထောက်၍၎င်း။

ဥပသုမ္ဘေယျာတိ ဇတ္ထ ဥပသဒ္ဒါ သမီပတ္ထော၊ သုမ္ဘနံ ၀ိက္ခေပနံ တေနေ၀ တမေနန္တိ ဘုမ္မတ္ထေ ဥပယောဂ-၀စနန္တိ အာဟ တဿ သမီပေ ခိပေယျာတိ၊ တဿ ကုက္ကုရဿ သမီပေ အဋ္ဌိကင်္ကလံ ခိပေယျာတိ အတ္ထော။ ၎င်းဋီကာတို့ကိုထောက်၍ကား သုမ္ဘ-ကား ၀ိက္ခေပနတ္ထတည်း။ ဥပအတ္ထက် အနက်ကား သမီပတ္ထတည်း။ ထို့ဥပ၏ ယှဉ်ရာ တမေနံ-ပုဒ်ကား ဘုမ္မတ္ထ၌ ဒုတိယာ ၀ိဘတ်တည်း၊ ဥပ-ကို ဘယ်ပုံ အနက်ပေးရမည်နည်း၊ တမေနံ-ပုဒ်ကို ထို့ခွေး၌ ဟု အနက်ပေး၍ ဥပကို သီးခြားအနက်ပေးရမည်လော-ဟူသော သံသယတ္ထကို ဋီကာဆရာသည် ပယ်ဖျက်၍ တမေနံ ဥပ၊ ထို့ခွေး၏အနီး၌ ဟု အနက်ပေးတော်မူ၏။

၏။ ယာဝဘာဂီဝေ၊ အဘိုရှိရုံသာလျှင် [၁]။ အဿ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ။(ဣတိ- အကြကြံ)။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဝေမေဝ ခေါ။ ဤအတူသာလျှင်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ "ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ အဋ္ဌိကင်္ကလူပမာ၊ အရိုးစုလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ ဟူ၍။ ဗဟုဒုက္ခာ၊ များသောဆင်းရဲရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဗဟုပါယာသာ၊ များသော ပင်ပန်းခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တ္ထေ၊ ဤကာမဂုဏ်တို့ဌ်။ အာဒီနဝေါ၊ အပြစ်သည်။ ဘိယျောတိ၊ များ၏" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေါ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့် [၂]။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ ယာယံ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်ကာမဂုဏ္ဏုပေက္ခာသည်။ နာနတ္တာ၊ အထူးထူးသော (အာရုံ)သဘောရှိ၏။ နာနတ္တသိတာ၊ အထူးထူးသော (အာရုံ) သဘောတို့၌ မှီ၏။ တံ၊ ထိုကာမဂုဏ္ဏုပေက္ခာကို။ အဘိနိဝေဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ ယာယံ ဥပေက္ခာ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာနုပေက္ခာသည်။ ကေတ္တာ၊ တခု တည်းသောအာရုံသဘောရှိ၏။ ကေတ္တသိတာ၊ တခုတည်းသော အာရုံ သဘော၌ မှီ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာနုပေက္ခာ၌။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ (သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ။ ဋ္ဌ)။ လောကာမိသူပါဒါနာ၊လောကာမိသတို့ကို ပြင်းစွာစဲလမ်းခြင်းတို့သည် [၃]။အပရိသေသာ၊အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ တမေဝူပေက္ခံ၊ ထိုစတုတ္ထ ဈာနုပေက္ခာကိုပင်လျှင်။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၃။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဂိဇ္ဈော ဝါ၊ လင်းတသည်ၜင်း။ ကင်္ကော်ဝါ၊ ငှက်ကြီး တုံးစပ်သည်ၜင်း။ ကုလလော ဝါ၊ လင်းယုန်သည်ၜင်း။ မံသပေသိ ံ၊ သားတစ်ကို။ အာဒါယ၊ ချီ၍။ ဥဋ္ဌီယေယျ၊ ပြန်သွားရာ၏။

တမေနံ၊ ထိုသားတစ်ကို။ ဂိဇ္ဈာပိ၊ တို့သည်ၜင်း။ ကင်္ကာပိ၊ တို့သည်ၜင်း။ ကုလလာပိ၊ တို့သည်ၜင်း။ အနုပတိတ္တာ အနုပတိတ္တာ၊ အစဉ်လိုက်၍ အစဉ်လိုက်၍။ ဝိတစ္ဆေယျုံ၊ ထိုးဆွကုန်ရာ၏။ ဝိဿဇ္ဇေယျုံ၊ ဆဲငင်၍ ချကုန်ရာ၏ [၄]။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ သော ဂိဇ္ဈော ဝါ၊ သည်ၜင်း။ သော ကင်္ကော်ဝါ၊ သည်ၜင်း။ သော ကုလလော ဝါ၊ သည်ၜင်း။ တံ မံသပေသိ ံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ သစေ န ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ မစွန့်လွှတ်ငြားအံ့။ သော၊ ထိုဂိဇ္ဈ ကင်္ ကုလလသည်။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုသားတစ်ကို မစွန့်ခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ (ဤကား သမာသတ္ထ)။

၁။ ယာဝဒေဝ၊ အနက်ကို ဘာဂီနှင့်တွဲ၍ ပေးသည်ကား-သဗ္ဗာသဝသုတ်ဋီကာ ကိုၜင်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ပစ္စယသန္နိဿိတ သီလအဖွင့်ကိုၜင်း အမှီပြု၍ ပေးသည်။

၂။ ပညာယာတိ ဝိပဿနာပညာယ။ စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်အဋ္ဌကထာ။ ဝိပဿနာပညာယာတိ အရိယာမဂ္ဂပညာယ။ ၜင်းဋီကာ။

၃။ လောကာမိသသခ်ါတာတိ အပရိညာတဝတ္ထုနာ လောကေန အာမသိတဗ္ဗတော လောကေ ဝါ အာမိသောတိ သခ် ံ ဂတာယ ဝသေန ကာမဂုဏာနံ ကာမဘာဝေါစ အာမိသဘာဝေါစ။ ဋီကာ။

၄။ ဝိ-သဇ္ဇ-ကား အာကာဇုနတ္ထတည်း။ ဋီ။

ထိုသားတစ်ကို မစွန့်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ၁။ (ဤကား ၀ါကျတွင်)။မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆယျ၀ါ၊ရောက်မူလည်း ရောက်ရာသလော။မရဏမတ္တံ၊သေလောက်နီးပါးသော။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲသို့။ နိဂစ္ဆယျ၀ါ၊ သလော။ ဣတိ၊ သို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဧ၀ံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားရောက်ရာပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာ၀ကော၊ သည်။ "ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ မံသပေသူပမာ၊ သားတစ်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ ဘိယျောတိ၊ များ၏" ဟု၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ပ။ ဘာ၀ေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၄။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊တောက်လောင်သော။ တိဏုက္ကံ၊ မြက်မီးရှူးကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ပဋိ၀ါတံ၊ လေညာသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သောပုရိသော၊ သည်။ အာဒိတ္တံ၊ သော။ တံတိဏုက္ကံ၊ ကို။ ခိပ္ပမေ၀၊ သာလျှင်။သစေ့ါန ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ၊ အံ့။ အာဒိတ္တာ၊ သော။ သာ တိဏုက္ကာ၊ သည်။ တဿ၊ ထိုယောကျ်း၏။ဟတ္ထံ၀ါ၊ လက်ကိုသော်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ပူလောင်ရာ၏။ ဗာဟံ၀ါ၊ လက်မောင်းကို သော်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ရာ၏။ အညတရံ၀ါ အညတရံ၀ါ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော။ အင်္ဂပစ္စင်္ ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်ကို။ဒဟေယျ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်းသည်။တတောနိဒါနံ၊ထိုပူလောင်ခြင်းလျှင် အဓိကြောင်းရှိသော။ ၀ါ၊ ထိုပူလောင်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ၊ သို့။ နိဂစ္ဆေယျ၀ါ၊ သလော။ မရဏမတ္တံ၊ သော။ဒုက္ခံ၊သို့။ နိဂစ္ဆေယျ၀ါ၊ သလော။ဣတိ၊သို့ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧ၀ံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ရောက်ရာပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊သာလျှင်။ အရိယသာ၀ကော၊သည်။ "ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ တိဏုက္ကူပမာ၊ မြက်မီးရှူးလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏" ဟူ၍။ပ။ ဘိယျောတိ၊ များ၏"ဟူ၍။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ၏။ပ။ ဘာ၀ေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၅။ သေယျထာပိ၊အံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ သာဓိကပေါရိသာ၊ အလွန်နှင့်တကွ တသူအနက် ရှိသော။ ဝီတစ္စိကာနံ၊ ကင်းသော အလျှံရှိကုန်သော။ ဝီတဓူမာနံ၊ ကင်းသော အခိုး ရှိကုန်သော။ အင်္ဂါရာနံ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်။ ပုရာ၊ ပြည့်သော။ အင်္ဂါရကာသု၊ မီးကျီးတွင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇီ၀ိတုကာမော၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို အလိုရှိသော။ အမရိတုကာမော၊ သေခြင်းငှါ အလိုမရှိသော။ သုခကာမော၊ချမ်းသာကိုအလိုရှိသော။ ဒုက္ခပဋိက္ကူလော၊ ဆင်းရဲဟူသော စက်ဆုပ်ဖွယ်ရှိသော။ (ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၅-ပြန်ကြည့်။) ပုရိသော၊ သည်။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်းကို။ ဗလ၀န္တော၊ အားကြီးကုန်သော။ ဒ္၀ေပုရိသာ၊ ယောကျ်း

၁။ တတော နိဒါနံ-ကို ဗျာကရုဏ်း တို့၌ ၀ါကျသာ၊ ဌ-ဋီ-တို့၌ သမာသ်လည်း ပြကြ၏၊ တံ နိဒါနံ အဿာတိ တတောနိဒါနံ-ဟု အလုတ္တသမာသ်ပြု။ တတော-ကား ပစ္စတ္တ၀စနဿ တောအာဒေသော။ (၀ါဋ္ဌ၊၁။ ၁၇၇။) ပစ္စတ္တေ နိဿက္ကဝစနံ။ (သာရတ္ထ။ပ။၈၃)။ ပစ္စတ္တေ တောပစ္စယော။(အဋ္ဌသာလိနီယောဇနာ)။နိဒါနံ-ကား နိဒါနန္တ ပဥ္စမျတ္ထေ ဒုတိယာ၊ ပဌမာ ၀ါ။ (ယင်းယောဇနာ)။ စင်စစ် နှစ်ပုဒ်လုံး ဟေတွတ္ထ-၌ ချည်းပင်။ မောဂ္ဂလ္လာန် ဆဋ္ဌီ ဟေတွတ္ထေဟိ-သုတ်နှင့် နီတိ တဗ္ဗိဟရိတာနဥ္စ-သုတ်ရှု။ တံကိဿ ဟေတု (၀ါကျသာ)ပုဒ်ကိုလည်း ယင်းတို့၌ ရှုလေ။ သဒ္ဒနီတိ၌ကား ပါဠိနယာနံ ဒုဇ္ဇာနတ္တာ-ဟု အကြောင်းပြ၍ ယင်းပုဒ်များအားလုံးကို နိပါတသမုဒါယ-ဟုပင် ယူလိုက်တော့ဟုလည်း မှာထားသည်။

နှစ်ယောက်တို့သည်။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ[၁]၊ ကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့။ဥပကဆိုယျု၊ ရှေးရှု့ဆဲ့ငင်ကုန်ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို့။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။သော ပုရိသော။သည်။ဣတိစိတိစေဝ၊ ထိုထိုဤဤသာလျှင်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို့။သန္နာမေယျ အပိနုခေါ၊ ညွှတ်ကိုင်းစေရာသလော။ ဝါ၊ ရုံးကန်ရာသလော။ ဣတိ၊ သို့ မေးပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ထိုထို ဤဤ ညွှတ်ကိုင်းစေပါ၏။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တဿ ပုရိသဿ၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံစ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့သာလျှင်။ ပပတိဿာမိ၊ ကျအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုမီးကျီးတွင်းသို့ကျခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ကြောင့်။ မရဏံဝါ၊ သို့လည်း။ နိဂစ္ဆိဿာမိ၊ ရောက်အံ့၊ မရဏမတ္တံ၊ သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ သို့လည်း။ နိဂစ္ဆိဿာမီတိ၊ရောက်အံ့"ဟူ၍။ဝိဒိတံ၊သိအပ်ပြီ။ဣတိတသ္မာ၊ထို့ကြောင့်တည်း။ (ဣတိလုတ္တာနိဒ္ဒိဋ္ဌ)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ဧဝမေဝံခေါ၊သာလျှင်။အရိယသာဝကော၊သည်။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို့။ အင်္ဂါရကာသူပမာ၊ မီးကျီးတွင်းလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍ ။ပ။ ဘိယျောတိ၊ များ၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့၊ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ပ။ ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။

၄၆။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ပုရိသော၊ သည်။ သုပိနကံ၊ အိပ်မက်ကို့။ အာရာမရာမဏေယျကံ၊ အရာမ်၏မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို့။ ဝနရာမဏေယျကံ၊ တော၏မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို့။ ဘူမိရာမဏေယျကံ၊ မြေ၏မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို့။ ပေါက္ခရဏိရာမဏေယျကံ၊ ရေကန်၏ မွေ့လျော်ဖွယ်၏အဖြစ်ကို[၂]။ ပဿေယျ၊မြင်မက်ရာ၏။ သောပုရိသော၊ သည်။ ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ နိုးလတ်သော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို့။ နပဋိပဿေယျ၊ မတွေ့မြင်ရာ။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧဝမေဝံခေါ၊ သာလျှင်။အရိယသာဝကော၊ သည်။"ဘဂဝတာ၊ သည်။ကာမာ၊တို့ကို့။သုပိနကူပမာ၊အိပ်မက်လျှင် ဥပမာ ရှိကုန်၏ ဟူ၍ ။ပ။ ဘိယျောတိ၊ များ၏" ဟူ၍။ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ၏။ပ။ဘာဝေတိ၊ ပွါးများ၏။ (သုပိနကံ-ကား သာမညကံ၊အိပ်မက်၌ဖြစ်သောလည်းဟူ။ အာရာမရာမဏေယျ-စသည်ကား ဝိသေသကံ)။

၁။ ဤအနက်ကား မောဂ္ဂလ္လာန်-သဒ္ဒနီတိတို့၌အလျော်။ ဤနည်းအရ တမေနံ-နေရာ၌ ဆင့်ရှိခဲ့သော် ကမ္မတ္ထဆင့်ဦးကြံ။သုဒိန္နဿ ပါဒေသု ဂဟေတ္ဝာ-ကိုဖွင့်ရာ၌ ပါဒေသု ဝါ တံ (သုဒိန္နံ)ဂဟေတ္ဝာ ဟူသော-ဝိ၊၌၊၁။ ၁၇၈။ ဒု-ဝိကပ်အလို။

နာနာဗာဟာသု-ကို တို့ကို-ဟု (ကစ္စည်း၊ ရှုအရ)ပေးလိုလျှင်လည်း ဥပယောဂတ္ထဘုမ္မဝစနကြံ။ တမေနံ-ကိုလည်း သာမျတ္ထဒုတိယာဟုယူ။ သုဒိန္နဿ-ကဲ့သို့ ဆင့်ရှိပြီး ဖြစ်လျှင်ကား အထူးပြောဘွယ်မလို။ ပါဒေသု ဂဟေတ္ဝာတိ ပါဒေ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဥပယောဂတ္ထေ ဘုမ္မဝစနံ-ဟူသော ယင်းပဋမဝိကပ်အလို။

၂။ ရမိတဗ္ဗော ရမဏီယော၊တဿ ဘာဝေါ ရာမဏ်ိယကံ-ဟုပြု။(ရမဏီယာဒိတောကဏ်၊ အနုဗန်ချေ၊ ရ-၌ဝုဒ္ဓိ။) အာရာမ-စသည်နှင့် ဆင့်ဦးတဲ့။ ဝေဇယန္တဿ ပါသာဒဿ ရာမဏီယကံ-ဟူသော မူ-ပံ-စူဋ္ဌ တဏှာသခ်ယသုတ်ထောက်။ ဤကား"ရာမဏီယကန္တိ ရမဏီယဘာဝံ-ဟု ဖွင့်သော ဒီ၊၌၂။ ၃၉၉။ စူဋ္ဌ တဏှာသခ်ယ၊ဋ္ဌိ။ အံ၊ ဋ္ဌိ၊ (ကေ ဓမ္မာဂ်)မောဂ္ဂလ္လာန်တို့နှင့် အညီတည်း။ နိတိ-၌ ရမိတဗ္ဗာ ရမဏီယာ၊ သာဝေ ရာမဏေယျာ-ဟု ဏေယျ-သကတ္ထ၊ အာရာမ-စသည်နှင့် ကမ္မဓာရဲ။ သမာသန္တေက-ပြု၍ပြီးသည်။ နိရုတ္တိဒီပနီ၌ကား ရမိတဗ္ဗံ ရမဏံ ဇတ္ထ ရာမဏော အာရာမော၊ အာရာမရာမဏဿ ဘာဝေါ အာရာမရာမဏေယျကံ-ဟု ဏေယျနှင့် သကတ္ထ၌ က-ဖြင့် ပြသည်။ ယတ္ထ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံဘူမိ ရာမဏီယကံ။ ပါဠို အဖွင့် (ဓမ္မပဒ၊၁။၄၀၀)၌ ယသ္မိံ ဌာနေ အရဟန္တော ဝိဟရန္တိ၊ တံ ရမဏီယမေဝ။ သော ပဒေသော ရမဏီယော ဧဝ-ဟု ဖွင့်သည်ကို ကြည့်ပြန်လျှင်ကား ကဏ်ပစ္စည်းသကတ္ထယူသင့်၏။ ကြံဆ၍ ကြိုက်ရာယူ။

၄၇။ သေယျထာပိ၊အံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ပုရိသော၊သည်။ ယာဓိတကံ၊ ဥ၊းရမ်းအပ်သော။ ပေါရိသေယံ့၊ ယောကျ်းအား လျောက်ပတ်သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဂံ၀ါ၊ အသုံးအဆောင်ကိုဥင်း။ပ၀ရမဏိ.ကုဏ္ဍလံ၊အထူးထူး အပြားပြား မြတ်သော ပတ္တမြားနားခွောင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဂံ၀ါ၊ အသုံးအဆောင်ကိုဥင်း။ယာစိတ္တ၊ ဥ၊းရမ်း၍။ (၀ဋ္ဋဥ္ဇယျ၊ သုံးစွဲရာ၏။) သောပုရိသော၊ သည်။ ယာစိတကေဟိ၊ ကုန်သော။ တေဟိဘောဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပုရက္ခတော၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍ ။ ပရိ၀ုတော၊ ခြံရုံလျက်။ အန္တရာပဏံ၊ စျေးတွင်း၌။ ပဋိပဇ္ဇယျ ၁၊သွားရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်းကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဒိသွာ၊ ၍။ "ဘော၊ တို့။ ပုရိသော။ ယောကျ်းသည်။ဘောဂီ ၀တ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိစွတကား။ ဘောဂိနော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိသူတို့သည်။ ဘောဂါနိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဘုဥ္ဇန္တိကိရာတိ၊သုံးဆောင်ခံစားကြကုန်သတတ်"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ဒေယျ၊ရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်းကို။ သာမိကာ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ ယတ္ထ ယတ္ထော၀၊ အကြင်အကြင် အရပ်၌သာလျှင်။ ပသေယျုံ၊ တွေ့မြင်ကုန်ရာ၏။ တတ္ထ တတ္ထော၀၊ ၌သာလျှင်။ သာနိ၊ မိမိဥစ္စာတို့ကို။ (အတ္တနော ဘဏ္ဍာနိ။ဌ)။ ဟရေယျုံ၊ ဆောင်ယူကုန်ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်း၏။ အညထတ္တာယ၊ (ဥ၊းရမ်းသည်မှ) တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းငှါ။အလံနုခေါ၊သင့်လျော်ပါ့မည်လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧ၀ံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့မသင့်လျော်ပါဘုရား။ တံ၊ ထိုသို့ မသင့်လျော်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာမိနော။ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သာနိ၊ တို့ကို။ ဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ အရိယသာ၀ကော၊ သည်။ "ဘဂ၀တော၊ သည်။ ကာမာ၊ တို့.ကို။ ယာစိတကူပမာ၊ ဥ၊းရမ်းသောဥစ္စာလျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍ ။ပ။ ဘိယျောတိ၊ မျှား၏"ဟူ၍။ ဣဘိ၊သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊၏။ပ။ ဘာ၀ေတိ၊ ၏။

၄၈။ သေယျထာပိ၊အံ့။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ ဂါမဿ ၀ါ၊ ရွာ၏၎င်း။ နိဂမဿ ၀ါ၊ နိဂုံး၏၎င်း။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ တိဇ္ဇော၊ ထူထဲသော။ ဝနသဏ္ဍော၊တောအုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တတြ၊ ထို တောအုပ်၌။ သမ္ပန္နဖလောစ၊ ချိုသောသစ်သီးလည်းရှိသော။ (ဤကား သမ္ပန္နဖလန္တိ မဓုရဖလံ-ဟူသော ဌ-၏ အလိုတည်း)။ သမ္ပန္နဖလောစ၊ ကောင်းသော အသီးလည်းရှိသော။ (ဤကားသမ္ပန္နံ သုန္ဒရံ ဖလမဿာတိ သမ္ပန္နဖလံ- ဟူသော ဋ္ဌ၏အလိုတည်း)။ ဥပပန္နဖလောစ၊ သစ်သီးတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသည်လည်း ဖြစ်သော။(ဤကား သဒ္ဒတ္ထ)။(၀ါ၊)မျှားသော အသီးလည်း ရှိသော။ ရုက္ခော၊သစ်ပင်သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။ ကာနိစိ၊ အခွံကုန်သော။ ဖလာနိ၊ အသီးတို့သည်။ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ-တာနိ၊ ကျကုန်သည်။ န စဿု၊ ဖြစ်လည်း မဖြစ်ကုန်ရာ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဖလတ္ထိကော၊ အသီးကို အလိုရှိသော ၂။ ဖလဂဎေသီ၊ အသီးကိုရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဖလပရိယေသနံ၊

၁။ အန္တရာပဏန္တိ အာပဏာနမန္တရေ။ပ။ ရစ္ဆမုခံ ပဋိပဇ္ဇယျုန္တိ ဂစ္ဆေယျုံ။ မ၊ဋ္ဌ၊၁-အနင်္ဂဏသုတ်၊ ၆၁-ပိုဒ်။

၂။ ပစ္စတ္ထိကော-ပုဒ်ကဲ့သို့ အတ္ထယတီတိ အတ္ထိကော၊ ဖလံ အတ္ထိကော ဖလတ္ထိကော-ဟု ကြံသည်။ (ဏ္ဍု-ကို အက၊ က-ကို လု-ပြု)။ တန့်-အတ္ထိယတီတိ အတ္ထိကံ (တ-က-ပြု)။ ဖလံ အတ္ထိကံ ဧတေဿ-ဟုလုပ်။ လိုချင်တောင့်တအပ်သော အသီးရှိသော-ဟုဗေး။ အဘ္ဆိကဿဉ်ဆာဒ္ဒ် နာဟံ ရဇ္ဇေန မတ္ထိကော (ကုသဇာတ်)အရ ကရိဏ်းလည်း ဟူရကား ဖလေန အတ္ထော ဖလတ္ထော၊ ဖလတ္ထော အဿ အဘ္ဆိဘိ-ဟုဝိဂ္ဂဟ။ ပါရာဇိကဏ်ယောဇနာ၌ အတ္ထော-ကို ပယောဇနတ္ထ ကြံသည်။

အသီးကိုရှာမှီးခြင်းငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်လျက်။ အာဂစ္ဆယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ တံဝနသတ္တိ၊ သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊၍။ သမ္ပန္နဖလဥ္စ၊ သော။ ဥပပန္နဖလဥ္စ၊ သော။ တံရုက္ခံ၊ ကို။ ပဿေယျ၊ တွေ့မြင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏ (စိတ်၌)။ "အယံ ခေါ ရုက္ခော၊ ဤသစ်ပင်သည်။သမ္ပန္နဖလောစ၊ကောင်းသော အသီးလည်းရှိ၏။ဥပပန္နဖလောစ၊များသော အသီးလည်းရှိ၏။ ဘူမိယံ၊၌။ ပတိတာနိ၊ ကုန်သော။ကာနိစိ ဖလာနိ၊ အချို့သော သစ်သီးတို့သည်။ နတ္ထိစ၊ ရှိလည်းမရှိကုန်။အာမာ၊ ငါသည်။ ရုက္ခံ၊ သို့။အာရောဟိတုံ၊ တက်အံ့သောငှါ။ ဇာနာမိခေါ၊ (မည်သို့တက်ရမည်ဟု) သိသည်သာတည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမံရုက္ခံ၊ ကို။ အာရောဟိတွာ၊၍။ ယာဝဒတ္ထဥ္စ၊ အလိုရှိတိုင်းလည်း။ ခါဒေယျံ၊ ခဲစားရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစ့၊ ဥစ္ဆင်္ဂဥ္စ၊ခါးပိုက် ကိုလည်း။ ပူရေယျံ၊ပြည့်စေရမူကား။ယံနူနာဟံ၊ကောင်းလေစ့"ဟူ၍။ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံရုက္ခံ၊ကို။ အာရောဟိတွာ၊၍။ ယာဝဒတ္ထဥ္စ၊လည်း။ ခါဒေယျ၊ရာ၏။ဥစ္ဆင်္ဂဥ္စ၊ကိုလည်း။ပူရေယျ၊ရာ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ဖလတ္ထိကော၊ သော။ဖလဂဝေသီ၊ သော။ဒုတိယော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော။ ပုရိသော၊သည်။ ဖလပရိယေသနံ၊ ၌။ စရမာနော၊ လျက်။တိဏ္ဟံ၊ထက်လှစွာသော။ကုဒ္ဒာရိံ၊ပေါက်ဆိန်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ အာဂစ္ဆယျ၊လာရာ၏။ သော။ ထိုဒုတိယ ယောကျ်ားသည်။ တံဝနသတ္တိ၊သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ ၍။ သမ္ပန္နဖလဥ္စ၊သော။ ဥပပန္နဖလဥ္စ၊သော။တံရုက္ခံ၊ကို။ ပဿေယျ၊ရာ၏။တဿ၊၏(စိတ်၌)။ "အယံခေါ ရုက္ခော၊ သည်။ပ။ နတ္ထိစ၊ ရှိလည်းမရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ရုက္ခံ၊ ကို။ အာရောဟိတုံ၊ ၌။ နခေါဇာနာမိ၊ သိလည်းမသိ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံရုက္ခံ၊ ကို။ မူလတော၊ အမြစ်အရင်းမှ။ ဆေတ္တွာ၊ ဖြတ်၍။ ယာဝဒတ္ထဥ္စ၊ အလို ရှိတိုင်းလည်း။ ခါဒေယျံ၊ ခဲစားရမူကား။ ယံနူန၊ စ္စ။ဥစ္ဆင်္ဂဥ္စ၊ ကိုလည်း။ ပူရေယျံ၊ ကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုဒုတိယ ယောကျ်ားသည်။ တံရုက္ခံ၊ကို။ မူလတော၀၊လျှင်။ ဆိန္နေယျ၊ရာ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ကို။ ကိံ မညသိ၊နည်း။ အမုကော၊ သော။ ယောသောပုရိသော၊အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ပဌမံ၊ စ္စ။ ရုက္ခံ၊ကို။ အာရုဠှော၊ တက်ခဲ့၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ခိပ္ပမေ၀၊ သာလျှင်။ သစေ နသြရောဟေယျ၊ အကယ်၍ မသက်ဆင်းငြားအံ့။ သောရုက္ခော၊ သည်။ ပပတန္တော၊ လဲသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုတက်သောယောကျ်ား၏။ ဟတ္ထံ၀ါ၊ လက်ကိုသော်လည်း။ဘဉ္ဇေယျ၊ချိုးရာ၏။ပါဒံ၀ါ၊ခြေကိုသော်လည်း။ဘဉ္ဇေယျ၊ချိုးရာ၏။အညတရံ၀ါ အညတရံ ၀ါ၊ တပါးပါးလည်းဖြစ်သော။အင်္ဂပစ္စင်္ဂံ ၀ါ၊ကိုလည်း။ ဘဉ္ဇေယျ၊ချိုးရာ၏။သော ပုရိသော၊ သည်။တတောနိဒါနံ၊ ထိုချိုးခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ ၀ါ၊ ထိုချိုးခြင်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့်။မရဏံ၀ါ၊သို့မူလည်း။ နိဂစ္ဆေယျ၊သလော။မရဏမတ္တံ၊သော။ဒုက္ခံ၀ါ၊သို့မူလည်း။နိဂစ္ဆေယျ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဧ၀ံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဤသို့ ဖြစ်ရပါ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။အရိယသာ၀ကော၊ သည်။"ဘဂဝတာ၊သည်။ ကာမာ၊ တို့ကို။ ရုက္ခဖလူပမာ၊ သစ်သီးရှိသော သစ်ပင်လျှင် ဥပမာရှိကုန်၏ဟူ၍။ပ။ဘိယျောတိ၊မျှား၏" ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသင်္ခုတိ၊ ၏။ပ။ ဘာဓေတိ၊ ပုံးမျှား၏။

၄၉။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။သ ခေါ သော အရိယသာ၀ကော၊ ထိုအရိယာသာ၀ကသည်။ အနုတ္တရံ၊ မြင့်မြတ်လွန်ကဲသော။ ဣမံယေ၀ ဥပေက္ခာသတိ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ဤဥပေက္ခာသည် ဖြစ်စေအပ်သော သတိ၏ စင်ကြယ်ခြင်းရှိသော စတုတ္ထဈာန်သမာဓိကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍ ။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိ၀ါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊ ၏။ သေယျထာ၊ သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဖြစ်နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ (အနုဿရတိ၊နည်း။) ကေမိဗဟူတိံ၊ တဘ၀ကိုငင်း။ပ။ဣတိ၊ ဤသို့။ သာကာရံ၊

အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဉ္ဇဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်ပြဖွယ်နှင့်တကွသော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရတိ၊၏။

ဂဟပတိ၊ကြွယ်။သ ဓေါ သော အရိယသာဝကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ပဋိသန္ဓေနေကုန်သော။ဟီနေ၊ယုတ်ကုန်သော။ ပဏီတေ၊ မြတ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏေ၊ အဆင်းလှကုန်သော။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ သုဂတေ၊ ကောင်းသောလားရာ(ဂတိ)ရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသောလားရာ(ဂတိ)ရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ပ။ယထာကမ္မူပဂေ၊ကံအားလျော်စွာကပ်ရောက်ကုန်သော။သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။သ ဓေါ သော အရိယသာဝကော၊သည်။အနုတ္တရံ၊သော။ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာသတိပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊၍။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသဝံ၊ အာသဝေါကင်းသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့်ယှဉ်သော ရာဂမှလွတ်သော သမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အဝိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာကို ။သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဤပင်လျှင်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တ္တောဝတာခေါ၊ ဖြင့်။ အရိယဿ၊ငါဘုရား၏။ဝိနယေ၊ ၌။သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အကြွင်းမဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အားဖြင့်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅၀။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ ယထာ၊ ဖြင့်။ အရိယဿ၊၏။ဝိနယေ၊၌။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ မဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အားဖြင့်။ (ကတ္ဝာ၊ ၍။) ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ တုံ၊သည်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒံ၊ ကို။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ သမနုပဿသိအပိနု၊ ကောင်းစွာအဖန်ဖန်ကြည့်ရှု နိုင်ပါမည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ကောစ၊ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်စားနည်း။အရိယဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ၌။ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ မဲ့။ သဗ္ဗထာသဗ္ဗံ၊ အားဖြင့်။ ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒေါ၊သည်။ ကောစ၊ဘယ်လို တရားမျိုးနည်း ၂။ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အရိယဿ၊၏။ပ။ဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒါ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေး၏။ဘန္တေ၊ရား။မယံဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။အညတိတ္ထိယေ၊ သာသနာတော်မှ တပါးသော အယူရှိကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ ပရိဗိုဇ်တို့ကို။ အနာဇာနိယေဝ၊

၁။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ ပညာဝိမုတ္တိန္တိတ္ထေ စေတောဝစနေန အရဟတ္တဖလသမ္ပယုတ္တောဝ သမာဓိ, ပညာဝစနေန တံသမ္ပယုတ္တာ ပညာဝ ဝုတ္တာ၊ တတ္ထစ သမာဓိ ရာဂတော ဝိမုတ္တတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ, ပညာ အဝိဇ္ဇာယ ဝိမုတ္တတ္တာ ပညာဝိမုတ္တီတိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ မ၊ဋ္ဌ။ ၁။၆၉-ပိုဒ်။ သမာဓိ ဝုတ္တော စေတောသီသေန ယထာ စိတ္တံ ပညဉ္စ ဘာဝယန္တိ အဓိပ္ပါယော။ ၎င်းအာဂန်ခေ်ယျသုတ်-ဋီကာတို့ကို ထောက်၍ ပေးသည်။

၂။ ကောစာဟံ ကော သီဟော၊ ငါကော ဘာမိုလဲ, ခြင်္သေ့ကော ဘာကောင်မိုလဲ-ဟူသကဲ့သို့ အံတုဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းမျိုးမဟုတ်။ ဤတရားတော်ကို သိနိုင်ရလောက်အောင် တပည့်တော်ဟာ ဘယ်လောက်ဉာဏ်ပညာကြီးတဲ့သူမိုလဲဘုရား။ မသိနိုင်ပါ-ဟု ဆိုလိုရင်း။ မ၊ဋ္ဌ၊၂။ ၂၀၈-ကို နယဂ္ဂါဟမူလေ။

အာဇာနည်မဟုတ်သည်တို့သာလျှင် ၁။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ အာဇာနိယာတိ၊ အာဇာနည်တို့ဟူ၍။ အမည်မှ၊ မှတ်ထင်ခဲ့ကြပါကုန်၏။ အနာဇာနိယေဝ၊ သာလျှင်။ သမာနေ၊ကုန်လျက်။ အာဇာနိယဘောဇနံ၊ အာဇာနည်တို့အား ထိုက်သောဘောဇဉ်ကို။ဘောဇိမှ၊ကျေးမွေးခဲ့ပါကုန်၏။ အနာဇာနိယေဝ၊ သာလျှင်။ သမာနေ၊ ကုန်လျက်။ အာဇာနိယဋ္ဌာနေ၊ အာဇာနည်တို့အား ထိုက်ရာနေရာ၌။ ဌပိမှ၊ ထားခဲ့ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခူပန၊တို့ဂုဏ်ကား။ အာဇာနိယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ပါကုန်လျက်။ အနာဇာနိယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ အမည်မှ၊ မှတ်ထင်ခဲ့ပါကုန်၏။ပ။ဘောဇိမှ၊ ကုန်၏။ပ။ဌပိမှ၊ ထားခဲ့ပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ကူဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ အညာတိတ္တိယေ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ အနာဇာနိယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တနည်း။ အနာဇာနိယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ အညတိတ္ထိဒယ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေ၊ တို့ကို။ အနာဇာနိယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့။ပ။ဘောဇေဿာမ၊ ကျေးမွေးကြပါကုန်အံ့။ပ။ဌပေဿာမ၊ ထားကြပါကုန်အံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခူပန၊ တို့ကိုကား။ အာဇာနိယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ တနည်း။ အာဇာနိယေဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူပန၊ ရဟန်းတို့ကိုကား။ အာဇာနိယာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ဇာနိဿာမ၊ သိရပါကုန်အံ့။ပ။ဘောဇေဿာမ၊ ကျေးမွေးကြပါကုန်အံ့။ပ။ဌပေဿာမ၊ ထားကြပါကုန်အံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမဏောသု၊ ရဟန်းတို့၌။ သမဏာပပိမံ၊ ရဟန်းဟူ၍ ချစ်ခြင်းကို။ သမဏောသု၊ တို့၌။ သမဏပပသာဒံ၊ ရဟန်းဟူ၍ ကြည်ညိုခြင်းကို။ သမဏောသု၊ တို့၌။ သမဏာဂါရဝံ၊ ရဟန်းဟူ၍ ရိုသေခြင်းကို။ အဇနေသိ ဝတ၊ ဖြစ်စေတော်မူပေစွတကား။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်နှစ်သက်အပ်ပေစ့။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စ့။ဘန္တေ၊ ရား။နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊မှောက်ထားအပ်သောဝတ္ထုကို။ ဥက္ကုဇ္ဇေယျ သေယျထာပိဝါ၊ လှန်ရာသကဲ့သို့ငင်း။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးလွှမ်းထားအပ်သောအရာဝတ္ထုကို။ ဝိဝရေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ဖွင့်ပြရာသကဲ့သို့ငင်း။ မူဠှဿ၊ ခရီးဌ်တော့ဝေသောသူအား။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ အာစိက္ခေယျ သေယျထာပိဝါ၊ ပြောကြားရာသကဲ့သို့ငင်း။ အန္ဓကာရေ၊ အမှောင်မှောင်၌။ စက္ခုမန္တော၊ မျက်စိအားမြင်ရှိသော သူတို့သည်။ ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဒက္ခန္တိတ်၊မြင်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဟု နှလုံးသွင်း၍။တေလပဒ္ဓောတံ၊ ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ဓာရေယျသေယျထာပိဝါ၊ ညှိထွန်းဆောင်ပြရာဘိသကဲ့သို့ငင်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝမေဝံ၊ သာလျှင်။ဘဂဝတာ၊ သည်။ အနေကပရိယာယေန၊ များသော ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဓမ္မော၊ ကို။ ပကာသိတော၊ ပြတော်မူအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကိုငင်း။ ဓမ္မဉ္စ၊ ကိုငင်း။ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုငင်း။သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ဆည်းကပ်ပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍ ၂။ ပါဏုပေတံ၊ အသက်ထက်

၁။ အနာဇာနိယေတိ ဂိဟိဝေါဟာရသမုစ္ဆေဒနဿ ကာရဏံ အဇာနနကေ။ ဌ။ ကဿစိ နာမ အတ္ထဿာပိ အဇာနနတော နာ အာဇာနန္တီတိ အနာဇာနိယာ။ဋ္ဌီကာ။

၂။ အဇ္ဇတံ အာဒိံကတ္ဝာ။ အဇ္ဇတန္တိ အဇ္ဇဘာဝံ။ အဇ္ဇဒဂ္ဂေတိဝါ ပါဌေ၁-ဟု ယင်းပုဒ်ပါသော အဌကထာ-ကြီး ၇-စောင်တို့အလို အဇ္ဇတာ အဒဂ္ဂ-ဟုငင်း၊အဇ္ဇ အဂ္ဂေ-ဟုငင်း ပဒစ္ဆေဒပြု။ဒ-နှင့်ရှိလျှင် အဇ္ဇ အဂ္ဂံ ကတ္ဝာ-ဟုပေး။ အဂ္ဂကား ဝစနဝိပလ်။ တာပစ္စည်းဟု ယူ။ ယနေ့အဖြစ်ဟူသော သရဏဂုဏ်ဆောက်တည်ခြင်းကိုဟုပေး။ အဇ္ဇတန္တိ အဇ္ဇဣစ္စေဝ အတ္ထော- ဟူသော အဖွင့် (သာရတ္ထ၊ သီ၊ဋီ) တို့အလို တာ-ပစ္စည်း ဒေဝတာ-ကဲ့သို့ သဒ္ဒတ္ထ။ တ-ကို အာဂမ-ဟုဆိုသော ကစ္စည်း၊ ရှု၊နိရုတ္တိတို့ကား ဌ-ဋီ-တို့နှင့် မည်။ နိတိဌ် ဒ-အာဂုံ။

ဆုံး။ သရဏံ ဂတံ၊ကိုးကွယ်ရာဟု ဆည်းကပ်သော။ဥပါသကံ၊ ဥပါသကာဟူ၍။ ဓာရေတု၊ အသိအမှတ်ပြုတော်မူပါလေ၃။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ပေါတလိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဇီဝကသုတ်

၅၁။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ) ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။ ကောမာရဘစ္စဿ၊ အဘယမင်းသားသည် မွေးမြူအပ်သော။ ဇီဝကဿ၊ ဇီဝက၏။ အမ္ဗဝနေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ပ။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ အာရဘန္တိ၊ သတ်ကြကုန်၏။ (အာရဘန္တိတိ ဃာတေန္တီ။ဋ္ဌ)။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာနံ ဇာနန္တေ၁။ သိလျက်။ ဥဒ္ဒိဿကတံ၊ ရည်ညွှန်း၍ ပြုအပ်သော။ပဋိစ္စကမ္မံ၊မိမိကို အကြောင်းပြု၍ သတ်အပ်ပြီးသော ်။တံ မံသံ၊ ထိုအသားကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိဘိ၊ သုံးဆောင်၏”ဟူသော။ တေါ၊ ၌စကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယေတေ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ပ။ ပရိဘုဉ္ဇတိဘိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ၌သို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြပါကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့ပါနည်း။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီး သည်ကို ပြောဆိုကြပါကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ န စ အဘ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲလည်းမစွပ်စွဲကြပါကုန်သလော။ဓမ္မဿ၊အကြောင်းအား ် ။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော အကြောင်း

၁။ ပဋိစ္စ ကမ္မံ-ပုဒ်သည် သဒ္ဒ-အတ္ထ နှစ်မျိုးပင် ဆန်းကြယ်သည်။(၁)အတ္တာနံ ပဋိစ္စ ကတံ၊မိမိကို ရည်ညွှန်း၍ သတ်အပ်ပြီးသော။ (ကမ္မသဒ္ဒါသတ်ဖြတ်ပြုလုပ်ခြင်းအနက်၊ ရမ္မပစ္စည်း ကံဟော အတိတ်)။ ဤအလို ဥဒ္ဒိဿကတံ-ရှိပြီးဖြစ်၍ ၂-၃- ဝိကပ်များလောက် မကောင်းတတ်။ (၂) အတ္တာနံ ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဇတ္ထ အဘ္ဆိဟိ၊ မိမိကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သော မကောင်းမှု (ပါဏာတိပါတ) ကံရှိသော။ (ကမ္မသဒ္ဒါ မကောင်းမှုကံဟော)။ ဤဋ္ဌ-ဋ္ဌီ။ ဝိ၊ဋ္ဌ၊၃။ အံ၊ဋ္ဌီ-တိ၌ ဤနှစ်ဝိကပ်သာပြ၏။ (၃) တံ မံသံ ပဋိစ္စ ပဝတ္တံ ကမ္မံ၊ထိုအသားကို စွဲ၍ ဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို။ (ဖုသတိ၊ ရ၏)ဟု ပါဌသေသထည့်။ ဤနည်းကား အံ၊ဋ္ဌ၊ ၃။၂၁၅။ သာရတ္ထ၊ ၃။၂၃၇-တို့အရ တိတ္ထိတို့ အယူအဆအတိုင်း ပေးအပ်သောအနက်။ ဇာတ်၊ဋ္ဌ၊၃။ တိတ္ထိရဇာတ်၌ ငှက်မူဆိုး၏-တည်ခါ (ခါတိန်ညင်) အဖြစ် အသုံးပြုသော ခါတကောင်ရှိ၏။ ၎င်းခါသည် “ငါ၏ တုန်သံကြောင့် ခါများ လာကြ၏။ မူဆိုးကလည်း ၎င်းတို့ကို သတ်ဖြတ်၏။ ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ၊ မူဆိုးသည် ငါ့ကို အကြောင်းပြု စွဲမှီ၍ ပါဏာတိပါတကံကို ရ၏။ ထို့ကြောင့် ငါ၏ မကောင်းမှုသည် ငါ၏ မကောင်းမှုပင်လော”ဟု သံသယဖြစ်၍ ရသေ့အား လျှောက်ထားရာ စေတနာမပါသဖြင့် မဖြစ်ကြောင်း မိန့်တော်မူသည်။ ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိတိအာဒိသုဝိယ- ဟူသော ဋီကာတို့၏ သာဓကပြုရာ ဇာတ်တည်း။ ယင်းအသားကို လှန်းသူတဝက်၊ အလှန်းခံ (စား) သူတဝက် အကုသိုလ်ရသည်ဟု တိတ္ထိတို့ယူဆကြောင်း ဤ ၂-၃-ဝိကပ်များ က ပြသည်။ ယင်းအယူရှိသည့်အတိုင်း လည်း တိတ္ထိတို့သည် သီဟစစ်သူကြီး၏ ဆွမ်းကျွေးပွဲအပြီးတွင် ဘုရားရှင်အား ပဋိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ၊အသားကို စွဲ၍ဖြစ်သော မကောင်းမှုကံကို ရသည် စသဖြင့် ဝေသာလီပြည် လမ်းလေးခွ၌ လှည့်လည်ကြွေးကြော်၍ ဝါဒဖြန့်ကြဘူး၏။ အဋ္ဌဂ်ုတ္တရနှင့် မဟာဝဂ္ဂ ဘေသဇ္ဇ ခန္ဓကလာ သီဟဝတ္ထုတို့၌ အကျယ်ရှု။

၂။ ဓမ္မဟူသည် တိကောဋိပရိသုဒ္ဓမံသကို သုံးဆောင်ခြင်း၏ အကြောင်းယုတ္တိဟု ဆိုလိုသည်။ ဤ-ဋ္ဌ။ဓမ္မော နာမ ကထိတကထာ၊ အနုဓမ္မောနာမ ကသိဘဿ ပဋိကဆနံ-ဟု ဖွင့်ပြသည့် အံ၊ ဋ္ဌ၊၂၊ ၃၉၉-အလို ဓမ္မ-စကားပင်။

ကို။ ဗျာဂရောန္တိစ၊ ထင်စ္စာလည်း ပြုကြကုန်သလော။ ဝါ၊ ပြောလည်း ပြောဟောကြကုန်သလော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ ဘုရားရှင်၏ဝါဒ ထိုဝါဒသို့အတုလိုက်သော အနုဝါဒသည်။ ဂါရယှံ ဌာနံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော အကြောင်းသို့။ ကောစိ နု စ အာဂစ္ဆတိတိ၊ အနည်းငယ်မျှပင် မကျရောက်ဘဲလည်း ရှိပါသလောဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစု၊ပြီ။

၅၂။ ဇီဝကာ၊ ဇီဝက။ ယေတေ၊ အကြင်တိတ္ထိတို့သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ ပရိဘုဉ္ဇတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုတိတ္ထိတို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ နဒုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောအပ်ပြီးသည်ကို ပြောဆိုလေ့ရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။အသတာ အဘူတေန၊ ထင်ရှားမရှိသော မဟုတ်မမှန်သော အားဖြင့်။အဗ္ဘာစိက္ခန္တိစ၊ စွပ်စွဲလည်းစွပ်စဲကြကုန်၏။ဇီဝကာက။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိဟိ ခေါ ဌာနေဟိ၊ အကြောင်း သုံးပါးတို့ဖြင့်။ မံသံ၊ အသားကို။ အပရိဘောဂန္တိ၊ မသုံးဆောင်အပ် မသုံးဆောင်ကောင်းဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်အပ်သောအသားငှင်း။ သုတံ၊ ကြားအပ်သောအသားငှင်း။ ပရိသင်္ကိတံ၊ ယုံမှားအပ်သောအသားငှင်းတည်း။ ဇီဝကာက။ အာဟံ၊ ငါသည်။ တိဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ မံသံ၊ကို။ အပရိဘောဂန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။ပ။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သောအသားငှင်း။ အသုတံ၊ မကြားအပ်သော အသားငှင်း။ အပရိသင်္ကိတံ၊ မယုံမှားအပ်သောအသားငှင်းတည်း။ပ။ ပရိဘောဂန္တိ၊ သုံးဆောင်အပ်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၅၃။ ဇီဝကာက။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အညတရံ၊ တခုခုသော။ ဂါမံဝါ၊ ရွာကိုငှင်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံးကိုငှင်း။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။ဝိဟရတိ၊ နေ၏။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။

(မေတ္တာသဟဂတေန-မှ စ၍ အဗျာပဇ္ဈေန ဖရိတ္ဝာ ဝိဟရတိ-ဘိုင်အောင် သောဝါကျကားအဋ္ဌကနာဂရသုတ် အပိုဒ် နံပါတ် ၂၀-နှင့် တူပြီ)။

တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဂဟပတိဝါ၊ သည်ငှင်း။ ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊သည်ငှင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ သုဘတနာယ၊ နက်ဖန်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သောပုည်ပိတိပါမောဇ္ဇအကျိုးငှါ[၁]။ ဘတ္တေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နိမန္တေတိ၊ ပင့် ဘိတ်၏။ ဇီဝက၊ က။ဘိက္ခု၊သည်။ အာကဒ်မာနော၀၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ဣဓိဝါသေတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။တဿာ ရတ္တိယာ၊ ထိုညဉ့်၏။ အစ္စယေန၊ကုန်လွန်သဖြင့်။ ပဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊နံနက်အခါ၌။ပ။ပညတ္တေ၊သော။အာသနေ၊၌။နိသီဒိ၊ပြီ။တမေနံ၊ကို။သော၀ဂဟပတိဝါ၊ သည်ငှင်း။သော၀ဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊ သည်ငှင်း။ပဏီတေန၊ မုန့်မြင်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ သားပြုမ်းဆွမ်းဖြင့်။ပရိဝိသတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (စိတ်၌)။ "မံ၊ ငါ့ကို။ အယံဂဟပတိဝါ၊ ဤသူကြွယ်သည်ငှင်း။ အယံဂဟပတိပုတ္တောဝါ၊သည်ငှင်း။ ပဏီတေန၊ မုန့်မြတ်သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ သားပြုမ်းဆွမ်းဖြင့်။ ပရိဝိသေယျ၊ လုပ်ကျွေးပါမူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစ့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့(သောအကြံ)သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ မံ၊ငါ့ကို။ပ။အာယတိံပိ၊ နောင်အခါ၌လည်း။ပ။ အဟောဝတာတိ၊ ဟူ၍။ဝေမို့၊ ဤသို့လည်း။ အဿ၊ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌။)နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တံပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ အဂထိတော၊ တဏှာဖြင့်မတပ်မက်သည် ဖြစ်၍။ အမုစ္ဆိတော၊ တဏှာဖြင့် မတွေ့ဝေသည်ဖြစ်၍။ အနဇ္ဈာပန္နော၊ အာသာငမ်းငမ်း မစဲလမ်း မမျှိသိပ်သည် ဖြစ်၍ ။ အာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်ကို ရှုမြင်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဿရဏပညော၊ ရဿတဏှာမှ

၁။ သုဘတနာယ(သေ့အဒနာယ)၊ နက်ဖန်ဆွမ်းစားခြင်းငှါ။ (မိန္တွင်းနည်း)

ထုက်မြောက်ကြောင်းပညာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၏။ ဇီဝက၊က။တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့စကားကို။ ကိံ မညသိ၊နည်း။ သော ဘိက္ခု၊သည်။တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အတ္တဗျာဗာဓာယဝါ၊မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ အပိနု၊ အားထုတ်ရာသလော။ ပရဗျာဗာဓာယဝါ၊ တပါးသူ ဆင်းရဲအကျိုးငှါလည်း။ စေတေတိ အပိနု၊လော။ ဥဘယဗျာဗာဓာယဝါ၊ မိမိ-သူတပါးနှစ်ဦးသား တို့၏ ဆင်းရဲခြင်းအကျိုးငှါလည်း။စေတေတိ အပိနု၊ လော။ ဣတိ၊ ပြီ။ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဇော်၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဇီဝက၊က။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ တသ္မိံ သမယေ၊၌။ အနဝဇ္ဇံယေဝ၊ အပြစ်မရှိသည်သာဖြစ်သော။အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ နနု၊ သုံးဆောင်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ သို့မေးတော်မူပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏။

ဘန္တေ၊ရှုး။ မေ၊သည်။ "ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ မေတ္တာဝိဟာရီတိ၊ မေတ္တာစျာန်ဖြင့် နေလေ့ရှိသည်"ဟူသော။တော်၊ ကို။ သုတံ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မေ၊ ၏။ တံဣဒံ၊ ထိုကြားအပ်ဘူးသော မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသူဟူသည်။ သက္ခိဒိဋ္ဌော၊ မျက်မှောက်တွေ့မြင်အပ်သော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ ဟိ၊ မှန်လှပါ၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေတ္တာဝိဟာရီ၊ မေတ္တာဖြင့် နေလေ့ရှိသူပါတည်း။ ဣဘိ၊ သို့လျှောက်ပြီ။ ဇီဝက၊ က။ ယေန ရာဂေန၊ အကြင်ရာဂကြောင့်ဌင်း။ ယေန ဒေါသေန၊ ကြောင့်ဌင်း။ ယေန မောဟေန၊ ကြောင့်ဌင်း။ ဗျာပါဒဝါ၊ ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သော ရာဂေါ၊ ကို။ သောဒေါသော၊ကို။ သောမောဟော၊ကို။ ပဟီနော၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလော၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော အမြစ်ရှိပြီ။ တာလာဝတ္ထုကတော၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။ အနဘာဝံ-ကတော၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီ။ အာယတိံ အနုပ္ပါဒဓမ္မော၊ နောင်အခါ၌ တဖန်မဖြစ်ခြင်း သဘောရှိ၏။ ဇီဝက၊က။ တေ၊သင်သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ညွှန်း၍။ သစေခေါ ဘာသိတံ၊ အကယ်၍ လျှောက်အပ်သည်ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။) တေ၊ သင်၏။ တေ၊ ဤစကားကို။ အနုဇာနာမိ၊ (ငါဘုရား) ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှုး။ မေ၊ သည်။ တေဒေဝ ခေါပန၊ ဤစကားကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍ ။ ဘာသိတံ၊ လျှောက်အပ်ပါ၏။။

၅၄။ ဇီဝက၊က။ ပ။ အာဟာရေတိနနု၊ သုံးဆောင်သလော။ ဣတိ၊ ပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရှုး။ မေ၊သည်။ "ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာသည်။ ဥပေက္ခာဝိဟာရီတိ၊ ဥပေက္ခာစျာန်ဖြင့် နေလေ့ရှိသည်"ဟူသော။ တော်၊ကို။ သုတံ၊ပြီ။ပ။ ဥပေက္ခာဝိဟာရီ၊ ဥပေက္ခာဖြင့် နေလေ့ရှိသူပါတည်း။ ဣဘိ၊ လျှောက်၏။ ဇီဝက၊ က။ပ။ ဝိဟေဌသဝါ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အရတိဝါ၊ အဓိကုသလဓမ္မတို့၌ မမွေ့လျော်ခြင်း ရှိသည် မူလည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ ပဋိဃဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ရှိသည်မူလည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၅၅။ ဇီဝက၊က။ ယော ခေါ၊အကြင်သူကြွယ်သည်။ တထာဂတံဝါ၊ ကိုဌင်း။ တထာဂတသာဝ-ကံ ဝါ၊ ဘုရားရှင်၏ တပည့်သားကိုဌင်း။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ညွှန်း၍။ ပါဏံ၊ ကို။ အာရဘတိ၊ သတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဋ္ဌဟိ ဌာနေဟိ၊ ငါးပါးသောအခြောင်းတို့ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ များစွာသော။ အပုညံ၊ မကောင်းမှုသည်။ပသဝတိ၊ ပွါးစီး၏[1]။သော ဂဟပတိ၊ ထိုသူကြွယ်သည်။"ဂစ္ဆထ၊ သွားကြ

၁။ ပသဝတိ၊ ဖွားစီ၊ ဖြစ်စီ၊ ဖြစ်စေစီ၊ ရစီ-ပေးနိုင်သည်ချည်း။

ကုန်လော့။ အမှုကံနာမ ပါဏံ၊ ဤမည်သော သတ္တဝါကို။ အာနေထာတိ၊ ဆောင်ခဲ့ကြကုန်လော့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယမ်မိ၊ အကြောင်းကြောင့်လည်း။ အာဟာ၊ ဆိုပြီ။ ပဌမေန၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော ပါဏော။ ထိုသတ္တဝါသည်။(ပဋိသံဝေဒေတိ-၌စပ်)။ဝါ၊ထိုသတ္တဝါကို။(အာနိယမာနော-၌စပ်)။ဂလပ္ပဝေဠကေန၊ လည်၌ ကြိုးချည်ရစ်ပတ်သဖြင့်။အာနိယမာနော၊ဆွဲငင်အပ်သည်ရှိသော်။ဒုက္ခံ၊ကိုယ်၏ဆင်းရဲကိုဂုဏ်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းကိုဂုဏ်း။ ယမ်မိ၊ အကြောင်ကြောင့်လည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ ဒုတိယေန၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော။ ထိုသူကြွယ်သည်။ “ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဣမံပါဏံ၊ ကို။ အာရဘထာတိ၊ သတ်ကြကုန်လော့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ယမ်မိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာဟ၊ ပြီ။ တတိယေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊ သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော၊ ပါဏော။ သည်။ ဝါ၊ ကို။ အာရဘိယမာနော၊ သည်ရှိသော်။ ဒုက္ခံ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဒေါမနဿံ၊ ကိုဂုဏ်း။ ယမ်မိ၊ ကြောင့်လည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ၏။ စတုတ္ထေန၊ သော။ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊သော။ အပုညံ၊သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ တထာဂတံဝါ၊ကိုဂုဏ်း။ တထာဂတသာဝကံ ဝါ၊ကိုဂုဏ်း။အကာပ်ပိယေန၊ မအပ်သောအသားဖြင့်။ ယမ်မိ၊ ကြောင့်လည်း။ အာသာဒေတိ၊ ထိပါးပြော ဆို၏။ ပဠုမေန၊ သော။ ဣမိနာ ဌာနေန၊ ကြောင့်။ ဗဟုံ၊သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ၏။

ဇီဝကာ၊ က။ယောခေါ၊အကြင်သူသည်။ တထာဂတံဝါ၊ကိုဂုဏ်း။ တထာဂတသာဝကံဝါ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ၍။ ပါဏံ၊ကို။ အာရဘတိ၊ သတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဠုဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ဣမေ-ဟိ ဌာနေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ ဗဟုံ၊သော။ အပုညံ၊ သည်။ ပသဝတိ၊ ပွါးစီးစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧဝံဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ကောမာရဘစ္စော၊ သော။ ဇီဝကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ရား။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ရား။အဗ္ဘုတံ၊ စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ကပ္ပိယံ အာဟာရံ၊အပ်သောအာဟာရကိုသာ။ အာဟာရေန္တိဝတ၊ သုံးဆောင်တော်မူကြပေကုန်စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ အနဝဇ္ဇံအာဟာရံ၊ အပြစ်မဲ့သော အာဟာရကိုသာ။ အာဟာရေန္တိဝတ၊ ပေကုန်စွ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွ။ပ။ခေရတူဘိ၊ပါလော့”ဟူသော။တော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ပဠုမံ၊ သော။ ဇီဝကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-ဥပါလိသုတ်

၅၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ နာဠန္ဒာယံ၊ နာဠန္ဒာ မြို့၌။ ပါဝါရိကမ္ဗဝနေ၊ ဒုဿပါဝါရိကသူဌေး၏ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာဠပုတ္တော၊ ကခြေသည်၏သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ မဟတိယာ၊

၁။ အာ+သဒ-ဃဉ်နတ္ထ။ အာသာဒိမှသေတိ ဃဉ်ယိမှ။ (ဒီ၊၄၊၃၊၈။) တနဲ့-အချိန်အစောင်မဲ့စေ၏။ အာသနာ-ပေက္ခာတိ အာသဒနံ ဆေဒနံ မက်ုကရဏဘာဝံ အပေက္ခမာနော။ (ဝိ၊၄၊၃။ ၉၇)

များပြားသော။ နိဂဏ္ဌာဒိသာဃယ၊ နိဂဏ္ဌာရိယတ်နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊အတူတကွ။ နာဋ္ဌနှာယံ၊ နာဋ္ဌနှာမ်ိဳ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထဧခါ၊ ထိုအခါ၌။ ဒီဃတပဿီ၊ ဒီဃတပဿီ မည်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နာဋ္ဌနှာယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ စရိတွာ၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၌။ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ ၍။ပ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတံခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။ ဒီဃတပဿိ ၊သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "တပဿိ၊ ဒီဃတပဿီ။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။သစေ အာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ (ထို၎င်) လိုသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထို၎င်လော့" ဟူသော။တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံဝုတ္တော၊ သော်။ ဒီဃတပဿီ၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊သည်။အညတရံ၊ တခုသော။နိစံ အာသနံ၊နိမ့်သောနေရာကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ကေမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ ပြီ။ကေမန္တံ၊၌။နိသိန္နံခေါ၊ သော။ဒီဃတပဿိ ၊သော။နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "တပဿိ၊ ဿီ။ နာဋ္ဌပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊မကောင်းမှုကို။ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ပဝတ္တိယာ၊ ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်။ကတိပနကမ္မာနိ၊အဘယ်မျှလောက် ကုန်သောကံတို့ကို။ ပညာပေတိတိ၊ ပညတ်ထားသနည်း" ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးတော်မူပြီ။

အာဝုသော ဂေါတမ၊ ငါ့ရှင် ဂေါတမ။ ကမ္မံ ကမ္မန္တိ၊ ကံ ကံ ဟူ၍။ ပညပေတုံ၊ ဌ၊။ နာဋ္ဌပုတ္တဿ၊ သော၊ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၏။ နခေါအာစိဏ္ဏံ၊အလေ့အကျက် မဟုတ်။အာဝုသော ဂေါတမ၊ မ။ ဒဏ္ဍံ ဒဏ္ဍန္တိ၊ ဒဏ် ဒဏ် ဟူ၍။ ပညပေတုံ၊ ဌ၊။ နာဋ္ဌပုတ္တဿ၊ သော။ နိဂဏ္ဌဿ၊ ၏။ အာစိဏ္ဏံခေါ၊ အလေ့အကျက် သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီ။

တပဿိ၊ ဿီ။ ပ။ကတိပနဒဏ္ဍာနိ၊ တို့ကို။ ပညပေတိ၊ ပညတ်ထားသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ပ။ တီဏိ ခေါ ဒဏ္ဍာနိ၊သုံးပါးကုန်သော ဒဏ်တို့ကိုသာလျှင်။ ပညပေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ (ဤသို့လျှောက်)၏။ (ဤ၌ ဣတိ သဒ္ဒါ ပိုအံ့ထင်သည်။ ထိုထိုပါဠိတော်တို့၌-သေယျထိဒံ-ဝါကျ၏ရှေ့၌ ဣတိသဒ္ဒါပါသည်ကို မတွေ့ရှိ။ လာမည့် ၅၇-ဝါကျ၌လည်း မပါပေ)။

သေယျထာ ကတမာနိ၊ ကုန်သော်။ဣဒံ-ဣမာနိ၊ တို့ကို။(ပညပေတိ၊ နည်း။)ကာယဒဏ္ဍံ၊ ၎င်း။ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ ၎င်း။ မနောဒဏ္ဍံ၊ ၎င်းတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿိ၊ ဿီ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညဒေဝ ကိ ံပန၊ အခြားတပါး ဖြစ်သလော။ဝစီဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံကိ ံပန၊ လော။ မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံကိ ံပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညဒေဝ၊ အခြားတပါးသာလျှင်တည်း။ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ အညံ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿိ၊ ဿီ။ နာဋ္ဌပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိဝိဘတ္တာနံ၊ အနက် အားဖြင့် ကဲ့ပြားကုန်သော။ (ပဋိဝိဘတ္တာနန္တိ အတ္ထတော ဘိန္နာနံ။ဋီ)။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိဝိဒိဋ္ဌာနံ၊ သဒ္ဒါအားဖြင့် ထူးခြားကုန်သော။ (ဝိသေသနပဒဝသေန သဒ္ဒတော ဘိန္နာနံ။ဋီ)။ ဣမေသံ တိဏ္ဏံ ဒဏ္ဍာနံ၊ ဤသုံးပါးသော ဒဏ်တို့တွင်။ ကာဓိမံ ဒဏ္ဍံ၊ အဘယ်ဒဏ်ကို။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ကြောင့်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ ပဝတ္တိယာ၊ ကြောင့်။ မဟာသဝဇ္ဇတရံ၊ အပြစ်အကြီး

ဆုံးဟူ၍။ ပညပေတိ၊ ပညတ်သနည်း။ ယဒိဝါ ကာယဒဏ္ဍံ၊ ကာယဒဏ်ပင်လော။ ယဒိ ဝါ ဝစီဒဏ္ဍံ၊ လော။ ယဒိ ဝါ မနောဒဏ္ဍံ၊ လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ ပ။ ကာယဒဏ္ဍံ၊ ကို။ မဟာသာဝဇ္ဇတရံ၊ ဟူ၍။ ပညပေတိ၊ ၏။ ဝစီဒဏ္ဍံ၊သည်။နောတထာ၊ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး။မနောဒဏ္ဍံ၊ သည်။ နောတထာ၊ မကြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တပဿိ၊ ဿီ။ ကာယဒဏ္ဍန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ (သင်)ဆိုသလော။

အာဝုသော ဂေါတမ၊မ။ ကာယဒဏ္ဍန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ (ကျွန်ုပ်) ဆို၏။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒီဃတပဿိ ံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ ဣမသ္မိ ံ ကထာ-ဝတ္ထုသ္မိ ံ၊ ဤပြောဆိုအပ်ပြီးသော စကားဌ်။ (ဂ္ဂထာယေဝ ကထာဝတ္ထု)။ ယာဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေပြီ။ ဝါ၊ ဝန်ခံစေပြီ ာ။

၅၇။ [ဤဌ်-အာဘံ၊ ငါသည်။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ မဟာသာဝဇ္ဇတရုံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ၏။ စသည်ဖြင့် ဒဏ်နှင့်ကံမျှသာ ထူးသည်။ ၅၆-ဝါကျကို မှီး၍ ပေးလေ]။

ဣတိဟ၊ ဤသို့လျှင်။ ဒီဃတပဿီ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဣမသ္မိ ံ ကထာ-ဝတ္ထုသ္မိ ံ၊ ဌ်။ ယာဝတတိယကံ၊ တိုင်တိုင်။ ပတိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ ဝန်ခံစေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ယေန၊ ဌ်။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။

၅၈။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ မဟတိယာ၊ သော။ ဂိဟိပရိသာယ၊နှင့်။ ဗာလကိနိယာ၊ ဗာလကရွာသားဖြစ်သော။ ဥပါလိပမုခါယ၊ ဥပါလိ သူကြွယ်အမှူးရှိသော။ ပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ နာဋ-ပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊သည်။ ဒီဃတပဿိ ံ နိဂဏ္ဌံ၊ကို။ ဒုရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာ-ဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊မြင်လေပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊မြင်ပြီးလတ်သော်။ဒီဃတပဿိ နိဂဏ္ဌံ၊ကို။ “တပဿိ၊ဿီ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဟန္ဒ၊ယခု။ ဒိဝါဒိဝဿ၊နေမွန်းလွဲခြိန်ဌ ၂။ ကုတော၊အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိနူတိ၊ လာခဲ့ရသနည်း” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မေးပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်နာဋပုတ္တာ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သမဏာဿ ဂေါတမဿ၊၏။သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဣတော ဟိ ခေါ၊ ဤအရပ်သို့ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

၅၉။ တေန ခေါ ပန သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊တကွ။တေ၊ သင်၏။ ကောစိဒေဝ၊တစုံ တခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ တရားစကားဆွေးနွေးခြင်းသည်။ အဟုပန၊ ဖြစ်ခဲ့သ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်နာဋပုတ္တ။ပ။ အဟုခေါ၊ ဖြစ်ခဲ့သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

၁။ ပတိဋ္ဌိတန္တိ ပဋိညာတံ။စူဠဋ္ဌသစ္စကသုတ် ဋီကာ။

၂။ ဒိဝသ ဒိဝါနာမ မဇ္ဈန္ဟာတိက္ကမော။ ။သမဏမုဏ္ဍိကသုတ် အဖွင့်နှင့် ပါထိက။ဌ။

တပဿိ၊ သီ။ ယထာကထံပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပ။ အဟု၊ဖြစ်ခဲ့လေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အထခေါ၊ ဥ်။ ဒီဃတပဿိနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ထိုဆွေးနွေးချက်အားလုံးကို။ နာဠန္ဒပုတ္တာဿ၊သော။ နိဂဏ္ဌာဿ၊အား။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြားလေပြီ။ ဧဝံဝုတ္တော၊ သော်။ နာဠန္ဒပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဒီဃတပဿိ ံ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ “သာဓု သာဓု တပဿိ၊ ကောင်းပေစ့ တပဿီ-ကောင်းပေစ့။သတ္ထုသာသနံ၊ဆရာ၏အဆုံးအမ ကို။ အာဇာနန္တော်၊သိသော။ သုတဝတာ၊ အကြားအမြင်ရှိသော။ သာဝကေန၊ တပည့်သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဗျာကတံယထာ၊ ဖြေဆိုနိုင်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဒီဃ-တပဿိနာ နိဂဏ္ဌေန၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဗျာကတံ၊ ဖြေဆိုနိုင်ပေပြီ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သြဠာရိကဿ၊ အပြစ်ကြီးသော (ကြီးမားရုန့်ရင်းသော)။ ဣမဿ ကာယဒဏ္ဍဿ၊ ဤကာယဒဏ်၏။ ဥပနိဓာယ၊ အနီး၌ ထား၍။ (အဋ္ဌကထာ)။ဆဧဝါ၊ သေးနုတ်ယုတ်ညံ့သော။ မနောဒဏ္ဍော၊ မနောဒဏ်သည်။ ကိ ံဟိ သောဘတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် သင့်တင့်နိုင်အံ့နည်း။ အထခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ပါပဿ ကမ္မဿ၊ ကို။ပ။ ကာယဒဏ္ဍောဝ၊ သည်သာလျှင်။ မဟာသာ-ဝဇ္ဇတရော၊ အပြစ်အကြီးဆုံးတည်း။ ဝဗိဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာတိ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီး”ဟူသော။ တေါ၊ကို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၅၉။ ဧဝံဝုတ္တော၊ သော်။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ ဥပါလိသူကြွယ်သည်။ နာဠန္ဒပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဠန္ဒပုတ္တာ။ ဒီဃတပဿီ၊ သည်။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းပေစ့ ကောင်း ပေစ့။ပ။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ဟန္ဒ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားချေအံ့။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဣမသ္မိ ံ ကထာဝတ္ထုသ္မိ ံ၊ ၌။ ဝါဒံ အာရောပေဿာမိ၊ အပြစ်တင်ချေအံ့။ ဘဒန္တေန တပဿိနာ၊ အရှင်ဒီဃတပဿီသည်။ ပတိဋ္ဌာပိတံ ယထာ၊ ဝန်ခံစေအပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သစေ ပတိဋ္ဌဟိဿတိ၊ အကယ်၍ ဝန်ခံအံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဒီဃလောမိကံ၊ အမွေးရှည်သော။ ဧဠကံ၊ သိုးကို။ လောမေသု၊ အမွေးတို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ တနည်း-ဧဠကံ၊ သိုး၏။ လောမေသု၊တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အာကဍ္ဎေယျ၊ ဆွဲငင်ရာ၏။ ပရိ-ကဍ္ဎေယျ၊ တွန်းထိုးရာ၏။သမ္မဂ္ဂိကဍ္ဎေယျ၊ ဆွဲရမ်းပစ်မွှေ့ ငင်လေရာ၏။ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဝါဒေန၊ စကားအစီအစဉ်ဖြင့်။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ ဝါဒေန ဝါဒံ၊ ဝါဒအချင်းချင်း။ အာကဍ္ဎိဿာမိ၊ အံ့။ ပရိကဍ္ဎိဿာမိ၊ အံ့။ သမ္မဂ္ဂိကဍ္ဎိဿာမိ၊ အံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကကမ္မကာရော၊ သေတင်းကုပ်အလုပ် သမားသည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးသော။ သောဏ္ဍိကာကိလဉ္ဇံ၊ သေတင်းကုပ်၌ ခင်းသောဖျာကို။ ဂမ္ဘီရေ၊ နှက်ရှိုင်းသော။ ဥဒကရဟဒေ၊ ရေအိုင်၌။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ နှစ်ချ၍။ ကဏ္ဏေ၊ ဖျာစွန်း၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ပ။ သမ္မဂ္ဂိကဍ္ဎိဿာမိ၊ အံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ ဗလဝါ၊ သော။ သောဏ္ဍိကာဓုတ္တော၊ သေသောက်ကြူးသည်။ ဝါလံ၊ သေစ်သောအိတ်ကို။ ကဏ္ဏေ၊ အစွန်း၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ သြဓုနေယျ၊ မှောက်၍ ခါရာ၏။

နိဒ္ဒါနေယျ၊ လှုန်၍ခါရာ၏။ နိပ္ပေါဠေယျ၊ အကြိမ်ကြိမ်လှုပ်၍ ခါရာ၏။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ နိပ္ပေါဠေသောမိ၊ အံ့။

သေယျထာပိနာမ၊ ဆိုအံ့။ သင်္ဘဟာယနော၊ အနှစ်ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ ကုဋုရော၊ဆင်သည်။ ဂမ္ဘီရံ၊ နက်ရှိုင်းသော။ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်သို့။ သြဂါဟေတွာ၊ သက်ဆင်း၍။ သာဏဓောဝိကံနာမ၊ သာဏဓောဝိကလျှော်မျှင် ဖွပ်ခြင်းမည်သော။ ကိဉ္ဇိတဇာတံ၊ ကစားမျိုးကို။ ကိဉ္ဇတိ၊ ကစား၏။ ဝေမေဝ၊ သာလျှင်။ ပ။ ကိဉ္ဇိသောမိ၊ အံ့။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဠုပုတ္တာ။ ဟန္ဒ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားချေအံ့။ပ။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေဿာမိတိ၊ တင်ချေအံ့ ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ တံ့၊ သင်သည်။ပ။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဟိ၊ တင်ချေလော့။ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အဟံ ဝါ၊ ငါသည်မူလည်း။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ ကို။ အာရောပေယျံ၊ တင်ရာသလော။ ဒီဃတပဿိဝါ နိဂဏ္ဌော၊ သည်မူလည်း။ အာရောပေယျ၊ တင်ရာသလော။ တံ့ ဝါ၊သင်(ဥပါလိ)သည်မူလည်း။ အာရောပေယျာသိ၊ တင်ရာသလော။

၆၀။ ဝေဝဏ္ဏေတွာ၊ သော်။ ဒီဃတပဿိနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တာ၊ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။သမဿဏ ဂေါတမဿ၊ အား။ ဝါဒံ၊ကို။ ယံအာရောပေယျ၊ အကြင်တင်ရာ၏။ တေံ၊ ထိုသို့ တင်ခြင်းသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ် ဒီဃတပဿီအား။ နခေါ ရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်အပ်။ ဟိ၊ မှန်လှပါ၏။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တာ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မာယာဝီ၊ မာယာများသည်ဖြစ်၍။ အာဝဋ္ဋနိံ မာယံ၊ လှည့်ပတ်သော မာယာကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယာယ၊ အကြင်မာယာကြောင့်။ အညတိတ္ထိယာနံ၊ တို့၏။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ အာဝဋ္ဋေတိတိ၊ လှည့်ပတ်၍ ယူတတ်၏ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တပဿိ၊ သီ။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ တပည့်အဖြစ်သို့။ ယံဥပဂစ္ဆယျ၊အကြင် ဆည်းကပ်ရာ၏။ တေံ၊ ဤသို့ ဆည်းကပ်ခြင်းသည်။ အဒ္ဓာနံခေါ၊ အကြောင်းမဟုတ်ပါ။ အနဝကာသော၊ အရာမဟုတ်ပါ။

သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယံဥပဂစ္ဆယျ၊ ရာ၏။ တေံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိခေါ၊ ရှိသည်သာတည်း။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဂစ္ဆ၊ သွားသာသွားချေလော့။ပ။ တုံဝါ၊ သင်သည်မူလည်း။ အာရော-ပေယျာသိ၊ တင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဋပုတ္တ)ပြော၏။

ဒုတိယမ္ပိ၊ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒီဃတပဿီ၊သည်။ပ။တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တံ၊ ကို။ပ။ တုံ ဝါ၊ သင်သည်မူလည်း။ အာရော-ပေယျာသိ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(နာဋပုတ္တ)ပြော၏။

ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်နာဋပုတ္တဟူ၍။ နိဂဏ္ဌဿ နာဋ-ပုတ္တဿ၊ အား။ ပဋိသုတ္ဝာ၊ ဝန်ခံစကားပြောကြား၍။ပ။နိသီဒိ၊ နေပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဂေါတမ။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤအရှင်ဘုရားထံမှောက်သို့။ အာဂမာနုခေါတိ၊ ရောက်ဘူးပါသလော"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ ဣဓ၊ သို့။အာဂမာ ခေါ၊ ရောက်ဘူး၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဒီဃတပဿီနာ နိဂဏ္ဌေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကဲ့၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ကောစိ ဒေဝ၊ သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊သည်။ အဟုခေါပန၊ လော။ ဤဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။အဟုခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ယထာကထံပန၊ ဘယ်သို့လျှင်။ပ။ အဟု၊ သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။

၆၁။ ဧဝံဝုတ္တော၊ သော်။ပ။ မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ ကြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တုံ၊ သင်သည်။ သစ္စေ၊ ပဋိညာဉ်ခံမှန်ကန်သောစကား၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သစေ မန္တေယျာသိ၊ အကယ်၍ ပြောဆိုဆွေးနွေးသည်ဖြစ်အံ့။(ဧဝံသတိ၊သော်။)တွေ့၊ ဤပြောဆို ဆွေးနွေးရာ၌။ နော၊ ငါတို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ သစ္စေ၊ ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ ၍။ မန္တေဿာမိ၊ အံ့။ တွေ့၊ ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၆၂။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ သိတောဒက-ပဋိကွိတွော၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ရေအေးရှိသည်ဖြစ်၍ ိ။ ဥဏ္ဟောဒကပဋိသေဝီ၊ ရေနွေးကို မှီဝဲသောက်သုံးလေ့ရှိသော။ယော နိဂဏ္ဌော၊ အကြင်နိဂဏ္ဌသည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာနှိပ်စက်သည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ ပြင်းစွာ နာဖျားသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ သိတောဒကံ၊ ရေအေးကို။ အလဘမာနော၊ မရသည်ရှိသော်။ ကာလင်္ကရေယျ၊ သေရာ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ ဣမဿပန၊ ဤသေသော နိဂဏ္ဌ၏။ကတ္ထ။-ပတ္တိ ံ၊ အဘယ်ဘုံ၌ ဖြစ်ခြင်းကို။ ပဋိပေတိ၊ ပဋိတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မနောသတ္တာ၊ စိတ်၌ စဲ့လမ်းကုန်သော။ ဒေဝါနာမ၊ နတ်တို့မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနတ်ဘို့၏ဘုံ၌။ သော၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေတည်နေရ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ အသု၊ ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ မနောပဋိဗဒ္ဓါ၊ စိတ်၌ငြိတွယ်သည်ဖြစ်၍။ ကာလင်္ကရောတိ၊ သေရ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့(စဉ်းစားလော့)။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ မနသိကရိတ္ဝာ ခေါ၊၍သာလျှင်။ ဗျာကရောဟိ၊ ဖြေကြားလော့။ တေ၊သင်၏။ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သောစကားနှင့်။ ပစ္ဆိမံဝါ၊ နောက်ဖြစ်သောစကားသည်လည်း။ နခေါသန္ဓိယတိ၊ မဆက်စပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ပစ္ဆိမေန၊နှင့်။ပုရိမံဝါ၊သည်မူလည်း။ နခေါသန္ဓိယတိ၊ တည်း ၂။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။

၁။ နိဂဏ္ဌော သတ္တသညာယ သိတောဒကံ ပဋိက္ကိပန္တိ။ (၄)။ သိတောဒကေ အမတာ ပါဏာ ပါနကာလေ ပန မရန္တိ။ (၌)

၂။ မနောပဋိဗဒ္ဓါ ကာလင်္ကရောတိ-ဟု ဆိုသဖြင့် မနောဒဏ်သာလျှင် အပြစ်ကြီးကြောင်း ဝန်ခံဆုရောက်သည်။ ထို့ကြောင့် ကာယဒဏ် အပြစ်ကြီးသည်ဆိုသော ဧရှေစကားနှင့် မနောဒဏ် အပြစ်ကြီးသည်ဆိုသော ဤနောက်စကားသည် မဆက်စပ်မိ ဟု ဆိုလိုသည်။

တော၊ သင်သည်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်ပါစေ"ဟူသော။ သောဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတာခေါပန၊ ပြောဆိုအပ်ခဲ့သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကိဉ္စာပိ အာဟ၊ အကယ်၍ကား မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့မိန့်တော်မူသော်လည်း။ပ။ မနောဒဿော၊ သည်။ နောတထာ၊ ထိုကာယကံကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၆၃။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။နိဂဏ္ဌော နာဋ-ပုတ္တော၊ သည်။ စာတုယာမသံဝရသံဝုတော၊ လေးပါးသောအဘို့ရှိသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သည်။(အဋ္ဌကထာ)။လေးပါးသော ကြဉ်ရှောင်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သည်။(ဋီကာ)။ သဗ္ဗဝါရိဝါရိတော၊တားမြစ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော ရေအေးရှိသည်။ဝါ၊အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်သဖြင့် တားမြစ်အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်။ သဗ္ဗဝါရိယုတ္တော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သည်။ သဗ္ဗဝါရိဓုတော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းဖြင့် ခါတုံ့အပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသည်။ သဗ္ဗဝါရိဖုဋ္ဌော၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို တားမြစ်ခြင်းဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော မကောင်းမှုရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ထိုနိဂဏ္ဌသည်။ အဘိက္ကမန္တော၊ ရှေသို့တက်သည်ရှိသော်။ ပဋိက္ကမန္တော၊ နောက်သို့ဆုတ်သည်ရှိသော်။ ဗဟူ၊များကုန်သော။ ခုဒ္ဒကေ ပါဏေ၊ ငယ်သောသတ္တဝါတို့ကို။ သံဃာတံ၊ သတ်မိခြင်းသို့။ အာပါဒေတိ၊ ရောက်စေ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ ဣမဿ၊ ဤနိဂဏ္ဌအတွက်။ ကံ ပန ဝိပါကံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ပညပေတိ၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ အသညွတ္တေနကံ၊ စေတနာ ထင်ရှားမရှိသည်ကို။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီး၏ဟူ၍။ နောပညပေတိ၊ မပညတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ သစေ ပန စေတေတိ၊ အကယ်၍စေတနာပါရှိသည်ဖြစ်အံ့။(ဧဝံ သတိ၊သော်။ ကံ ဝိပါကံ၊ ကို။ ပညပေတိ၊ နည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မဟာသာဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ စေတနံပန၊ စေတနာကိုကား။ ကိသ္မိံ၊အဘယ်ဒဏ်၌။ ပညပေတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မနောဒဏ္ဍသ္မိံ၊ ၌။ ပညပေတိ၊ ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဂဟပတိ၊ကြွယ်။ မနသိ ကရောဟိ၊လော့။ပ။မနောဒဏ္ဍော၊သည်။ နောတထာ၊ ထိုကာယကံကဲ့သို့ အပြစ်မကြီးပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၆၄။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။အယံနာဋပုတ္တော၊ ဤနာဋပုတ္တသည်။ဣတိ၊ ဤသို့ စေဝ၊ ပြည့်စုံလည်း ပြည့်စုံကုံလုံသည် မဟုတ်လော။ ဖိတာစ၊ စည်ပင်ထွန်းကား ကြီးပွါးလည်း ကြီးပွါးသည်မဟုတ်လော။ ဗဟုဇနာ၊ များသောလူ ရှိသည်မဟုတ်လော။ အာကိဏ္ဏမနုဿာ၊ လှည့်လည်ဖြတ်သန်း ပြွမ်းသောလူရှိသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်ပါ၏။ အယံ နာဋပုတ္တော၊သည်။ပ။အာကိဏ္ဏမနုဿာ၊၏။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ သုက္ခဒဏ္ဍက, ပုရာဏပဏ္ဏ, သက္ခရကထလိကာနိပိ ပါဏောတေဝ ပညပေတိ။ တတ္ထ ခုဒ္ဒကံ ဥဒကပိဋ္ဌုံ ခုဒ္ဒကော ပါဏော၊ မဟန္တံ မဟန္တောတိ သညီ ဟောတိ၊ တံ သန္ဓာယေတံ ဝုတ္တံ။ (၄)

ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ ဥက္ခိတ္တာသိကော၊ မြောက်ကိုင်အပ်သော သန်လျက်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့သို့။ အာဂစ္ဆယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ဣမိသာ နာဠန္ဒာယ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့၌။ ပါဏာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျလောက်ရှိကုန်၏။တေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ ဧကေန ခဏေန၊ တခဏခြင်းဖြင့်။ ဧကေန မုဟုတ္တေန၊ တမှုဟုတ်ခြင်းဖြင့်။ ကေ ံမံသခလံ ကေ ံမံသပုဋ္ဌံ၊ တခုတည်းသော အသားစု အသားပုံကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။သော ပုရိသော၊ သည်။ပ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ဒဿပိပုရိသာ၊ တကျိပ်သော ယောကျ်ားတို့သည်ငင်း။ ပ။ ပညာသံပိ ပုရိသာ၊ ငါးကျိပ်သော ယောကျ်ားဘို့သည်ငင်း။ (နပွဟောန္တိ-၌စပ်)။ ဣမိသာနာဠန္ဒာယ၊ ၌။ ပါဏာ၊ တို့သည်။ ယာဝတိကာ၊ ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ပ။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နပွဟောန္တိ၊ မစွမ်းနိုင်ကြပါကုန်။ ဆဝေါ၊ အနည်းငယ်သော။ ဧကော၊ တယောက်တည်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကိ ံဟိ သောဘတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် သင့်တင့်ပါမည်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ ဣဒ္ဓိမာ၊ တန်ခိုးရှိသော။ စေတောဝသိပပ္တော၊ စိတ်ကိုစိုးပိုင်စေစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော။ သမဏောဝါ၊ သည်ငင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်ငင်း။ ဣမ၊ ဤနာဠန္ဒာမြို့သို့။အာဂစ္ဆယျ၊လာရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်း ပုဏားသည်။"အဟံ၊ ငါသည်။ဣမံ နာဠန္ဒံ၊ကို။ ဧကေန၊ တကြိမ်သော။ မနောပဒေါသေန၊ အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်။ဘသ္မံ၊ ပြာကျအောင်။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့"ဟူ၍။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ပ။ပညာသံပိ နာဠန္ဒာ၊ ငါးဆယ်သောနာဠန္ဒာမြို့တို့ကိုသော်ငင်း။ ဧကေန မနောပဒေါသေန၊ ဖြင့်။ ဘသ္မံကာတုံ၊ ငှါ။ ပဟောတိ၊ ၏။ပ။ကိ ံဟိ သောဘတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟာပတိ၊ကြွယ်။ မနသိကရောဟိ၊ လော့။ပ။မနောဒဏ္ဍော၊ သည်။ နောတထာ၊ မကြီးပါ။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၆၅။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နာ်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဒဏ္ဍကီရညံ၊ ဒဏ္ဍကီတောသည်ငင်း။ ကာလိင်္ဂါရညံ၊ ကာလိင်္ဂတောသည်ငင်း။ မဇ္ဈာရညံ၊ မဇ္ဈာရတောသည်ငင်း။ မာတင်္ဂါရညံ၊ မာတင်္ဂတောသည်ငင်း။ အရညံ အရညဘူတံ၊ တောကြီးအတိုဖြစ်၏ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားဘူးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဧဝံဘန္တေ၊ ဤသို့ကြားဘူးပါသည်အရှင်ဘုရား။ပ။သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဂဟာပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ ကိန္တိ၊ အဘို့လျှင်။ သုတံ၊ ကြားဘူးသနည်း။ ကေန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တံ ဒဏ္ဍကီရညံ၊ သည်ငင်း။ပ။တံမာတင်္ဂါရညံ၊ သည်ငင်း။ အရညံ အရညဘူတံ၊ တောဖြစ်ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ **ရှား**။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဣသိနံ၊ရသေ့တို့၏။မနောပဒေါသေန၊**အမျက်ထွက်ခြင်း**ကြောင့်။တံဒဏ္ဍကီရညံ၊ သည်ငင်း။ပ။အရညဘူတန္တိ၊ တောဖြစ်သည်ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (အကြွင်း ၆၄-နှင့်တူပြီ)။

၆၆။ ဘန္တေ၊ရှား။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ ပုရိမေန၊ ရှေးဖြစ်သော။ သြပမ္မေနေဝ၊ ဥပမာဖြင့်သာလျှင်။ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အတ္ထမနော၊ ဖြစ်၍။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်ကြည်ညို

နှစ်သက်လှပါ၏။ (အဘိရဒ္ဓါတိ အဘိပ္ပသန္နော။ပါရာသိရာဇာ၊ဌ။ အဘိရဒ္ဓါတိ အာရာမိတစိတ္တော။ ဂင်းဌီကာ)။အပိစ၊ သို့ပါသော်လည်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝိစိတြာနိ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဥ္စပဋိဘာနာနိ၊ ဤအမေးအဖြေတို့ကို။ သောတုကာမော၊ နာလို သည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပစ္စနီကံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။ ကာတုမ်၊ ပြုသင့်၏ဟူ၍။ အမည်သံ၊ ထင်မှားမိခဲ့၏။ (အကြွင်း သိသာပြီ)။

၆၇။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ အနုဝိစ္စကာရံ၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်ပြုခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ အနုဝိစ္စကာရော၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်ပြုခြင်းသည်။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်တို့ကဲ့သို့ ရှုအပ်ကုန်သော (သင်တို့ကဲ့သို့သော)။ဉာတမနုဿာနံ၊ ကျော်စောထင်ရှားသော သူတို့အား။ သာဓု၊ကောင်းမြတ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဒ္ဓေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ "မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ သာဓု၊ သည်။ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယံ၊ အကြင်ကြောင့်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ အဟံ၊သည်။ ဣမိနာပိ၊ ဤစကား ကြောင့်လည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ (ဤကား သဒ္ဒ နီတိစသော ဆရာတို့အလို၊ နိပါတသမုဒါယတ္ထ)။တနည်း-သော၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။မတ္တာယ၊ အတိုင်း အရှည်ထက်။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ (ဤကား ရူပသိဒ္ဓိအလို)။အတ္တမနော၊ ၍။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန် နှစ်လိုကြည်ညိုပါ၏။

ဘဒ္ဓေ၊ ရား။ အညတိတ္ထိယာ၊ တို့သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကဲ့သို့သော။ သာဝကံ၊ တပည့်သားကို။ လဘိတ္ထာ၊ ရကုန်သည်ရှိသော်။ "ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။သာဝကတ္တံ၊တပည့်သား အဖြစ်သို့။ ဥပဂတောတိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ"ဟူ၍။ ကေဝလကပ္ပံ နာဠန္ဒံ၊ နာဠန္ဒာတမ္ဗိုလုံး။ ပဋာကံ၊ အလံတံခွန်ကို။ ပရိဟရေယျုံ၊ ကိုင်ဆောင်လှည့်လည်ကုန်ရာ၏။ အထစပန၊ထိုသို့ဖြစ်ပါလျက်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ သာဓု၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ (အကြွင်း သိသာပြီ)။

၆၈။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တေ၊ သင်၏။ ကုလံ၊ အိမ်သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောညဉ့်နေ့ ပတ်လုံးသာလျှင်။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ဩပါနဘူတံ၊ ရေတွင်းသဖွယ်ဖြစ်၏။ ယေန၊ ယင်းကြောင့်။ ဥပဂတာနံ၊ ကပ်ရောက်လာကြကုန်သော။ နေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့အား။ ပိဏ္ဍကံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏ ဟူ၍။ မညေယျာသိ၊ အောက်မေ့လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ပ။ မညေယျာသီတိ၊ အောက်မေ့လေလော့ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ယံ၊အကြင်ကြောင့်။ အာဟ၊ ဆိုပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊သည်။ ဣမိနာပိ၊ ကြောင့်လည်း။ပ။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်နှစ်လိုကြည်ညိုပါ၏။

ဘဒ္ဓေ၊ ရား။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ "မယှမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသောသူတို့အား။ ဒါနံ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ မယှံ၊ ငါ၏။ သာဝကာနံဝေ၊ တပည့်သားတို့အားသာလျှင်။ ဒါနံ၊ ကို။ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အညေသံ၊ တပါးသော သူတို့၏။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ ဒါနံ၊ ကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ အပ်။ မယှမေဝ၊ ငါအားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ် သောအလှူသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးများ၏။ အညေသံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ သည်။ နမဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးမများ။ မယှံ၊ ၏။ သာဝကာနံဝေ၊ တို့အားသာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊ ၏။

အညေသံ၊ တို့၏။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ ဒိန္နံ၊ သည်။ နမဟပ္ပလန္တိ၊ အကျိုးမမျှား”ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ပြီ။ ဣတိဧ၀ံ၊ ဤသို့ပြောဆိုသည်ဟူသောစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ (နိဂဏ္ဌတို့သံမှ) ကြားဘူးပါ၏။

အထစပန၊ ထို သို့ကြားဘူးသော်လည်း။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဂဏ္ဌောသုပိ၊ တို့၌လည်း။ ဒါနေ၊ လှူဒါန်းခြင်း၌။သမာဒပေတိ၊ ဆောက်တည်စေ၏။ဘန္တေ၊ ရှား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တွေ၊ ဤလှူဒါန်းရာ၌။ ကာလံ၊ အခါကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိကြပါကုန်အံ့။ ။ပ။ဥပါသကံ၊ ဟူ၍။ ဓာရေတု၊ လော့။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၆၉။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ အနုပုဗ္ဗိံ၊အစဉ်ဖြစ်သော။ ကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။ သေယျထာ၊ သော။ ဣဒံ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ ကို။(ကထေသိ၊ နည်း။)ဒါနကထံ၊ ဒါနနှင့်စပ်သောစကားကိုဆိုင်း။ သီလကထံ၊ ကိုဆိုင်း။ သဂ္ဂကထံ၊ ကိုဆိုင်း။ ကာမာနံ၊ တို့၏။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုဆိုင်း။ သုကာရံ၊ အယုတ်ကိုဆိုင်း။ သံကိလေသံ၊ ညစ်ညူးခြင်းကိုဆိုင်း။ နေက္ခမ္မေ၊ ကာမတို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်း၌။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကိုဆိုင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြတော်မူပြီ။

ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဥပါလိံ ဂဟပတိံ၊ ကို။ ကလ္လစိတ္တံ၊ ခံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ မုဒုစိတ္တံ၊ နူးညံ့သောစိတ်ရှိသည်ကို။ ဝိနီဝရဏစိတ္တံ၊ နီဝရဏာတို့မှ ကင်းသော စိတ်ရှိသည်ကို။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ကို။ ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသည်ကို။ အညာသိ၊ သိတော်မူပြီ။အထ၊ ထို့အခါ၌။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ သာမုက္ကံသိကာ၊ ကိုယ်တော်တိုင် ထုတ်ဆောင်၍ ယူအပ်သော။ ယာဓမ္မဒေသနာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသစ္စာဖြစ်ထသော။ပ။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုဓမ္မဒေသနာကို။ ပကာသေသိ၊ ပြီ။ သေယျထာပိနာမ၊ အံ့။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ထသော။ အပဂတကာဠကံ၊ ကင်းသောမည်းညစ်ခြင်းရှိသော။ ဝတ္ထံ၊ အ၀တ်သည်။ သမ္မဒေ၀၊ ကောင်းစွာပင်။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်းကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ယူရာ၏။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ တသ္မိံ ယေ၀ အာသနေ၊ ထိုနေရာ၌ပင်။ “ယံကိဉ္စိ၊ တရားအပေါင်းသည်။ သမုဒယဓမ္မံ၊ ဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုဘရားအပေါင်းသည်။ နိရောဓဓမ္မန္တိ၊ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏”ဟူ၍။ ဝိရဇံ၊ ကင်းသောကိလေသာ မြူရှိထသော။ ဝီတမလံ၊ ကင်းသောကိလေသာ အညစ်အကြေးရှိသော။ ဓမ္မစက္ခုံ၊ သောတာပတ္တိမဂ် ဓမ္မစက္ခုသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော၊ သိမြင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိ၏သော။ ပတ္တဓမ္မော၊ ရအပ်ရောက်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသော။ ဝိဒိတဓမ္မော၊ သိအပ်ပြီးသော သစ္စာတရားရှိသော။ ပရိယောဂါဠှဓမ္မော၊ ထက်ဝန်းကျင်သက်ဝင်အပ်ပြီးသော သစ္စာတရား ရှိသော။ တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်း ရှိသော။ ဝိဂတကထံကထော၊ ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းရှိသော။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ အပရပ္ပစ္စယော၊ ယုံကြည်ဘွယ်တပါး မရှိသော။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှား။ပ။ ဗာဟုကရဏီယာတိ၊ များသော ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိကြပါကုန်၏”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ။(အကြင်းသိသာပြီ)။

၇၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ဘဂ၀တော၊ သည်။ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အဘိနန္ဒိတွာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတွာ၊ အနုမောဒနာ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။

အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံကတွာ၊ အရိုအသေ ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ သကံ၊ မိမိပိုင် ဖြစ်သော။ နိဝေသနံ၊ နေအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ဒေါဝါရိကံ၊ တံခါးစောင့်ကို။ "သမ္မ ဒေါဝါရိက၊ အမောင်တံခါးစောင့်။ အဇ္ဇတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကို အစပြု၍။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ နိဂဏ္ဌဘိုးအတွက်။ နိဂဏ္ဌီနံ၊ နိဂဏ္ဌီဘိုးအတွက်။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ အာဝရာမိ၊ (င၊) ပိတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအတွက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အတွက်။ ဘိက္ခူနီနံ၊ တို့အတွက်။ ဥပါသကာနံ၊ တို့အတွက်။ ဥပါသိကာနံ၊ တို့အတွက်။ ဒ္ဝါရံ၊ ကို။ အနာဝဋံ၊ မပိတ်အပ်။ ဝါ၊ ဖွင့်လှစ်အပ်ပြီ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ သည်။ သစေအာဂစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ လာအံ့။ တံ၊ သင်သည်။ တမေနံ၊ ထိုလာသော နိဂဏ္ဌကို။ 'ဘန္တေ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ပါဦး။ မာပါဝိသိ၊ မဝင်ပါလင့်။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်နိဂဏ္ဌ၊ တေ၊ သင်သည်။ ပိဏ္ဍကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ သစေအတ္ထော၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဇတ္ထော၀၊ ဤနေရာ၌ပင်။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ပါဦး။ ဇတ္ထော၀၊ ၌ပင်။ တေ၊ သင့်အတွက်။ အာဟရိဿန္တိ၊ ဆောင်ယူလာပါကုန်အံ့' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆိုလော့" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုမှာကြားလေပြီ။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ သခင်ဟူ၍သာလျှင်။ ဥပါလိဿ ဂဟပတိဿ၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၇၁။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ "ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ တပည့်သားအဖြစ်သို့။ ဥပဂတော ကိရ၊ တိ၊ ကပ်ရောက်သတဲ့" ဟူ၍။ အဿောသိခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ ၌။ ဒီဃတပဿီနိဂဏ္ဌော၊ သည်။ပ။ နိဂဏ္ဌနာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားနာဋပုတ္တ၊ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ဥပဂတောကိရ၊ တိ၊ ဟူသော။ (ဣတိအကြကြံ)။တေံ၊ ဤသတင်းစကားကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ သုတန္တိ၊ ကြားမိပါ၏" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ အဟံ၊ သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခုပင်။ဂစ္ဆာမိ၊ သွားပါချေအံ့။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လေသလော။ ယဒိ ဝါ နော ဥပဂတော။ မကပ်ရောက်လေသလော။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး။ ဇာနာမိ၊ သိနိုင်ပါ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။(ဇာနိဿာမိ၊ သိအောင်ပြုပါအံ့။) ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ တပဿိ၊ သီ။ တံ၊ သင်သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေလော့။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတမ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်လေသလော။ ယဒိ ဝါ နော ဥပဂတောတိ၊ မကပ်ရောက်လေသလောဟူ၍။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင် ပြုချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။

၇၂။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဒီဃတပဿီ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ဒုရတော၀၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္ဝာန၊ ပြီး၍။ ဒီဃတပဿီ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ပ။ အာဟရိဿန္တိတိ၊ ဆောင်ယူလာပါကုန်အံ့ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

"အာဝုသော၊ တံခါးစောင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ပိဏ္ဍကေန၊ဆွမ်းဖြင့်။နအတ္ထောတိ၊ အလိုမရှိ" ဟူ၍။ ဝတွာ၊ ပြောဆိုလျက်။ တတော၊ ထိုနေရာမှ။ ပဋိနိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်လှည့်၍ ။ပ။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ။ ၏။ သာဝကတ္တံ၊ သို့။ ယံဥပဂတော၊ ယင်းသို့ကပ်ရောက်၏ဟူသည်။ သစ္စံယေဝ၊ မှန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ပ။

အာဝန္ဆေတီတိ၊ ဟူသော။ ဇော်၊ ဤစကားကို။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏ (အထံ၌)။ နာလတ္ထံ၊ (ပြောခွင့်)မရခဲ့။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။တေ၊ သင်၏။ ဥပါလိဂဟပတိ၊ ကို။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ အာဝုန်နိယာမာယာယ၊ ဖြင့်။ အာဝန္ဆောခေါဘိ၊ လှည့်ပတ်အပ်ပြီ”ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ (ယဒိ ဝါ နောတိ၊ တိုင်အောင်ကား သိသာပြီ)။

အထခေါ၊ ၌။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊သည်။မဟတိယာ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တက္ခ။ပ။ အာဟရိဿန္တိတိ၊ ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မဒေါဝါရိက၊ အမောင်တံခါးစောင့်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ပ။ ဥပါလိံဂဟပတိံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ သခင်။ နိဂဏ္ဌော နာဋပုတ္တော၊ သည်။ မဟတိယာ နိဂဏ္ဌပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်ထွက် အပြင်ဘက်၌။ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်တည်လှာပါ၏။ သော၊ ထိုနာဋပုတ္တော သည်။ တေ၊ သခင်ဥပါလိကို။ဒဿနကာမောတိ၊ မြင်တွေ့လို၏”ဟူ၍။ဝေါ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ ဒေါဝါရိကော၊ သည်။ ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင် ဟူ၍သာလျှင်။ နိဂဏ္ဌသ နာဋပုတ္တသ၊ ၏(စကားကို)။ ပဋိသုတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ပ။ တေ၊ သခင်ဥပါလိကို။ ဒဿနကာမောတိ၊ ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မ ဒေါဝါရိက၊ စောင့်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။မဇ္ဈိမာယ ဒွါရသာလာယ၊ အလယ်တံခါးမုခ် စရပ်၌။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညပေဟိ၊ ခင်းခေ့ုလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ပ။ ဘန္တေ၊သခင်။ မဇ္ဈိမာယ ဒွါရသာလာယ၊ ၌။ အာသနာနိ၊ တို့ကို။ ပညတ္တာနိ ခေါ၊ (အကျွန်ုပ်) ခင်းအပ်ပြီးပါပြီ။ ဣဒါနိ၊ ၌။ ယဿ။ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အခါကို။ မညသိတိ၊ သိပါလော့ ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၃။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ၌။ အဂ္ဂဠု၊ အဦးလည်းဖြစ်သော။ သေဋ္ဌဠု၊ ချီးမွမ်းအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဥတ္တမဠု၊ မြတ်လည်းမြတ်သော။ ပဏီတဠု၊ ကောင်းလည်း ကောင်းမွန်သော။ယံ အာသနံ၊ အကြင်နေရာသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တတ္ထ၊ ၌။ သာမံ၊ မိမိ၊ ဘုယ်တိုင်။ နိသီဒိတွာ၊ ထိုင်ပြီးသည်ရှိသော်။ ဒေါဝါရိကံ၊ ကို။ ပ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိတိ၊ ပြောဆိုချေလော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ။ ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မှာကြားလိုက်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ သစေ အာကင်္ခသိ၊အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ပဝိသ ကိရ၊ ဝင်ပါတဲ့။ ဣဘိတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြောဆိုပြီ။ (ရှေ့ သစေအာကင်္ခသိတိ-တိုင်အောင် မခဲ့ပြီ)။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။အထခေါ၊၌။ ဥပါလိဂဟပတိ၊သည်။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်။ ယံ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ယတော၊ အကြင်အရပ်မှ။ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒိဿာန၊ မြင်သောကြောင့်။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဆာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ တတ္ထ၊ ၌။ အဂ္ဂဠု၊ သော။ပ။ ယံ အာသနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနေရာကို။ ဥတ္တရာသင်္ကန၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးဖြင့်။ သမ္မဇ္ဇိတွာ၊ ပုတ်တိုက်သုတ်သင်၍။ ပရိဂ္ဂဟေတွာ၊ ရင်သိုင်း၍။ နိသီဒါပေတိ၊ နေစေ၏။ သော၊ ထိုဥပါလိသည်။ဒါနိ၊၌။ပ။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ကို။“ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား နာဋပုတ္တ။ အာသနာနိ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ သစေအာကင်္ခသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့”ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။

နိဂဏ္ဌောနာဋပုတ္တော၊ သည်။ဥပါလိ ဂဟပတိ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ ကြဿ။တုံ့၊ သင်သည်။ဥမ္မတ္တောသိ၊ ရူးသလော။ ဂဟပတိ၊ ကြယ်။ တုံ့၊ သည်။ ဒတ္တောသိ၊ မိုက်မဲသလော။ ဘန္တေ၊ အရှင်နာဋပုတ္တ။ အာဟံ၊ သည်။ပ။ အာရောပေဿာမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ ဂန္ဆာ၊ သွားခဲ့ပြီမှ။ မဟတာ၊ များသော။ ဝါဒသဃ်ဘဋ္ဌေန၊ ဝါဒအပေါင်းဖြင့်။ ပဋိမုက္ကော၊ ဦးခေါင်း၌ စွပ်၍။ ဝါ၊ ဦးထိပ်ပန်၍။ အာဂတော၊ ပြန်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ဘိ၏။ ဂဟပတိ၊ကြယ်။ အဏ္ဍဟာရကော၊ ဝေးစေ့ကုံထုတ်ဆောင်တတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂန္ဆာ၊ သွား၍။ ဥဗ္ဘတောဘိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော။ အဏ္ဍောပိ၊ ဝေးစေ့တို့ဖြင့်။ အာဂစ္ဆယျ သေယျထာပိ၊ ပြန်လာရာသကဲ့သို့ဂင်း ၁။ ဂဟပတိ၊ ကြယ်။ အက္ခိကဟာရကော၊ မျက်စိကို ထုတ်ဆောင်တတ်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ ဥဗ္ဘတောဟိ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်ကုန်ပြီးသော။ အက္ခိဟိ၊ မျက်စိတို့ဖြင့်။ အာဂစ္ဆယျ သေယျထာ ဝါ၊ ပြန်လာရာသကဲ့သို့ဂင်း။ ဂဟပတိ၊ ကြယ်။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ တုံ့၊ သည်။ပ။ အာဝဇ္ဇော၊လှည့်ပတ်ခြင်းခံရသည်။ အသိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၄။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ အာဝဇ္ဇနီ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော။ မာယာ၊ မာယာသည်။ ဘဒ္ဒိကာ၊ ကောင်းလှ၏။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။အာဝဇ္ဇနီ၊ သော။ မာယာ၊သည်။ ကလျာဏီ၊ ကောင်းလှပါ၏။ ဘန္တေ၊ နာဋပုတ္တ။ မေ၊ ၏။ ပိယာ၊ ချစ်မြှာနှိုးအပ်ကုန်သော။ ဉာတိသာလောပိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဘို့သည်။ ဣမာယ အာဝဇ္ဇနိယာ၊ ဤလှည့်ပတ်ခြင်းဖြင့်။ (စေ) အာဝဇ္ဇေသုံ၊ အကယ်၍ အလှည့်ခံရကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ၏။ ပိယာနံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော။ ဉာတိသာလောဟိတာနံပိ၊ တို့အားလည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ငှါ။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ ခတ္တိယာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။ အဿ၊ ဖြင်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ တေ၊ သင့်အား။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဝိညူ၊ ပညာရှိ ဘုန်သော။ ကေစေ့ ပုရိသ၊ အချို့သောယောကျ်ားတို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ ဘာသိတဿ၊ ဆိုအပ်သောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်(အဓိပ္ပါယ်)ကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။

၇၅။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ စင်စစ် ဖြစ်ဘူး၏။ ဇိဏ္ဏာဿ၊ အိုမင်းသော။ ဝုဒ္ဓဿ၊ ကြီးသော။ မဟလ္လကဿ၊ အရွယ်လွန်သော။ အညတရဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ ဒဟရာ၊ ငယ်သော။ မာဏဝိကာ၊ နုပျိုသော။ ပဇာပတိ၊ မယားသည်။ ဂဗ္ဘိနီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ ဥပဝိဇညာ၊ ဖွားအံ့ဆဲဆဲသည်။ အဟောသိ၊ ရှိဘူးပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။အထခေါ၊ ၌။သော မာဏဝိကာ၊ သည်။တံဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံဏားကြီး။ တုံ့၊ သည်။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ယော၊ အကြင်မျောက်ငယ်သည်။မေ၊ငါ၏။ကုမာရကဿ၊သားငယ်၏။ ကီဠာပနကော၊ ကစားစရာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြင်လတ္တံ့။ အာပဏာ၊ စျေးမှ။ (တံ)မက္ကဋ္ဌစ္ဆာပကံ၊

၁။ အဓိပ္ပါယ်ကား သူတပါးဝေးစေ့ကို ထုတ်ဆောင်နိုင်စွမ်းသော ယောကျ်ားသည် ထုတ်ဆောင်ရန် သွားသော်လည်း မိမိ၏ဝေးစေ့ကိုသာ အထုတ်ခံရ၍ ပြန်လာရသကဲ့သို့ ဟူလို။

ထိုမျှောက်ငယ်ကို။ ကိဏိတ္ထ၁၊ ဝယ်၍။ အာနေဟိတိ၊ ဆောင်ခဲ့လော့" ဟူသော။ ဇေတ်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဇေံ ဝုတ္တော၊ သော်။သောဗြာဟ္မဏောသည်။ တံ မာဏဝိကံ၊ ကို။ "ဘောတိ၊ အိုရှင်မ။ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိဇာယတိ၊ ဖွားမြင်၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ အာဂမေဟိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။ ဘောတိ၊ရှင်မ။တုံ၊သင်သည်။ကုမာရကံ၊သတို့သားငယ်ကို။သစေဝိဇာယိဿသိ၊အကယ်၍ ဖွားမြင်အုံ့။ ယော၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ ကုမာရကဿ၊ ၏။ ကိဉ္စာပနကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ အဟံ၊ သည်။ တဿာ တေ၊ ထိုမိခင်ဖြစ်သောသင့်အတွက်။ အာပဏာ၊ မှ။ တံမက္ကဋ္ဌစ္ဆာပကံ၊ ထိုမျှောက်ငယ်အထီးကို။ ကိဏိတ္ထ၁၊ ဝယ်၍။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ခဲ့ပါအုံ့၊ ဘောတိ၊ ရှင်မ။ တုံ၊ သည်။ ကုမာရိကံ၊ သတို့သမီးငယ်ကို။ သစေ ပန ဝိဇာယိဿသိ၊ အုံ့။ ယာ၊ သည်။ တေ၊ သင်၏။ ကုမာရိကာဿ၊ သတို့သမီးငယ်၏။ ကိဉ္စာပနိကာ၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊ အုံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿာတေ၊ ထိုမိခင်ဖြစ်သောသင့်အတွက်။ အာပဏာ၊ မှ။ တံမက္ကဋ္ဌစ္ဆာပိကံ၊ ထိုမျှောက်ငယ်အမကို။ ကိဏိတ္ထ၁၊ ၍။ အာနေဿာမိ၊ အုံ့"ဟူသော။ ဇေတ်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ဘန္တေ၊ ပုတ္တာ။ အထခေါ၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တဿ မာဏဝိကာဿ၊ ၌။ သာရတ္တော၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ နှောင်ဖွဲ့ရစ်ပတ် ချစ်မြတ်နိုးအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာပဏာ၊ မှ။ မက္ကဋ္ဌစ္ဆာပကံ၊ ကို။ ကိဏိတ္ထ၁၊ ၍။ အာနေတ္ထ၁၊ ဆောင်ခဲ့၍။ တံမာဏဝိကံ၊ ကို။ "ဘောတိ၊ ရှင်မ။ ယော၊သည်။တေ၊ ၏။ ကုမာရကဿ၊ ၏။ ကိဉ္စာပနကော၊ သည်။ ဘဝိဿတိ၊လတ္တံ့။ အယံ မက္ကဋ္ဌစ္ဆာပကော၊ ကို။ တေ၊ သင်၏ (သား၊အတွက်)။ အာပဏာ၊ မှ။ ကိဏိတ္ထ၁၊ ၍။ အာနီတောတိ၊ ပြီ"ဟူသော။တေ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဇေံဝုတ္တော၊ သော်။ သာမာဏဝိကာ၊ သည်။ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ကြီး။ ဂစ္ဆ၊ သွား၊ချေ။ တုံ၊ သည်။ ဣမံ မက္ကဋ္ဌစ္ဆာပကံ၊ ကို။ အာဒါယ၊၍။ ယေန၊ ၌။ရတ္တပါဏိ၊ မည်သော။ ရဇကပုတ္တော၊ ကဝါသည်၏သားသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်ချေ။ ဥပသင်္ကမိတ္ထ၁၊ ၍။ ရတ္တပါဏိ ံ၊ သော။ ရဇကပုတ္တံ၊ ကို။ 'သမ္မ ရတ္တပါဏိ၊ အမောင်ရတ္တပါဏိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အာကောဋိတ ပစ္စာကောဋိတံ၊ ရှေးရှုပုတ်ခတ် အထပ်ထပ် ဖွပ်လျှော်အပ်သော။ ဥဘတော-ဘာဂဝိမဋ္ဌံ၊နှစ်ဘက်သောအဘိုးတို့၌ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော။ ပိတာဝလေပနံနာမ၊ပိတာဝလေပန မည်သော ။ရဂ်ဇာတံ၊ ဆိုးရည်ကို။(ဂဟေတ္ထ၁၊ယူ၍။)ရဇိတံ၊ဆိုးအပ်ပြီးသော။ဣမံ မက္ကဋ္ဌစ္ဆာပကံ၊ ကို။ ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလိုရှိ၏'ဟူ၍။ ဇေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိတိ၊ ပြောဆိုလေ"ဟူသော။ ဇေတ်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဇေံဝုတ္တော၊ သော်။ ရတ္တပါဏိ၊ မည်သော။ ရဇကပုတ္တော၊ သည်။ တံဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ပုဏားး။ တေ၊ သင်၏။ အယံ မက္ကဋ္ဌစ္ဆာပကော၊ သည်။ ရဂ်ကွမော ဟိ ခေါ၊ ဆိုးခြင်းငှါခံ၏။နောအာကောဋနကွမော၊ဖွပ်လျှော်ခြင်းငှါမခံ။ နော ဝိမဇ္ဇနကွ-မောတိ၊ ပွတ်တိုက်ခြင်းငှါမခံ" ဟူသော။ ဇေတ်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့ရတ္တပါဏိကပြော၏။

၁။ ပိတာဝလေပန-ဟူသည် အဝါရောင် ညိုဝါ နှစ်မျိုးရောသော မဇ္ဈိဋ္ဌ-စသောအရောင်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံကြောင်းဖြစ်သော ဆိုးရည်ကို ဆိုလိုသည်။ ဗဟလဗဟလံ ပီတာဝလေပနံ ရဂ်ဇာတန္တိ အတိဝိယ ဗဟလံ ပီတဝဏ္ဏမဇ္ဈိဋ္ဌကာဒိအဝလေပနရဇနံ။ဋီ။ ဤအလို ပီတာဝလေပန-၌ ပီတသဒ္ဒါ ဥပလက္ခဏ-ဟူလို။

သဝိညာဏကမို့ အဝိညာဏကမို့ ရဂ်ံ ပီဝတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာထောက်လျှင် ပီတသဒ္ဒါကို အဆင်းဟော မကြံဘဲ ပီဝနတ္ထ-သော်လည်း ကြံနိုင်သည်။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တာ။ ဗာလာနံ၊ မိုက်ကုန်သော။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တို့၏။ ဝါဒေါ၊ သည်။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဗာလာနံ ခေါ၊ သူမိုက်တို့အား သာလျှင်။ ရဂ်ကွမော၊ တပ်မက်ခြင်းငှါ ခံ၏။ နောပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိတို့အား တပ်မက်ခြင်းငှါမခံ။ နော အနုယောဂကွမော၊ စိစစ်ခြင်းငှါမခံ။ နော ဝိမဇ္ဇနကွမော၊ စူးစမ်းခြင်းငှါမခံ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တာ၊ အထခေါ၌။သော ဗြာဟ္မဏော၊သည်။အပရေန သမယေန၊တပါးသောအခါ၌။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဒုဿယုဂံ၊ အဝတ်အစုံကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ပ။ ရဇကပုတ္တံ၊ ကို။ပ။ ဣစ္ဆာမိတိ၊ ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တာ။ ဝေံဝုတ္တော၊ သော်။ ရတ္တာပါဏိ၊ သော။ ရဇကပုတ္တော၊ သည်။ တံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ပုံဏားး။ တေ၊ သင်၏။ နဝံ၊ သော။ ဣဒံဒုဿယုဂံ၊ သည်။ ရဂ်ကွမံဧေဝ၊ဆိုးခြင်းငှါလည်းခံ၏။ အာကောဋနကွမံစ၊ ဖွပ်လျှော်ခြင်းငှါလည်းခံ၏။ ဝိမဇ္ဇနကွမံစာတိ၊ ပြုတ်ဘိုက်ခြင်းငှါလည်းခံ၏"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ရတ္တာပါဏိ-ကပြော၏။

ဘန္တေ၊ ပုတ္တာ။ ဧဝမေဝခေါ။ သာလျှင်။ အရဟာတေ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါသ၊ သော။ တသာ ဘဂဝတော၊၏။ ဝါဒေါ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ တို့အား။ရဂ်ကွမောစေဝ၊ တပ်မက်ခြင်းငှါလည်းခံ၏။ အနုယောဂကွမောစ၊ စိစစ်ခြင်းငှါလည်းခံ၏။ ဝိမဇ္ဇနကွမောစ၊ စူးစမ်းခြင်းငှါလည်းခံ၏။ ဗာလာနံ၊တို့အား။နောစေဝ ရဂ်ကွမော၊မခံ။နော စ အနုယောဂကွမော၊မခံ။ နော စ ဝိမဇ္ဇနကွမော၊ မခံ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ သရာဇိကာ၊ မင်းနှင့်တကွသော။ ပရိသာ၊သည်။"ဥပါသိဂဟပတိ၊သည်။ နိဂဏ္ဌာသာ နာဋပုတ္တာသာ၊ ၏။ သာဝကောတိ၊ တပည့်သာဝက"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ တံ၊ သင့်ကို။ ကာသာ၊ အဘယ်သူ၏။ သာဝကံ၊ တပည့်ဟူ၍။ မာရေမ၊ (ငါတို့) မှတ်ယူကြရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဋပုတ္တာ) မေး၏။

ဧဝံဝုတ္တော၊ သော်။ ဥပါသိဂဟပတိ၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ဧကံသံ၊ ၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။အဉ္ဇလိံ၊ ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ မြောက်ချီ၍။ နိဂဏ္ဌံ နာဋပုတ္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ပုတ္တာ။ တေနဟိ၊သို့သို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏောဟိ၊ နာလော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယဿ၊ ယင်းမြတ်စွာဘုရား၏။သာဝကောဘိ၊ တပည့်ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေံ၊ ကျိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကား ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၆။ (ဘန္တေ၊ ပုတ္တာ။) အဟံ၊ငါသည်။ ဓိရဿ၊ ပညာရှိတော်မူသော။ ဝိဂတမောဟဿ၊ ကင်းသော မောဟရှိတော်မူသော။ ပဘိန္နခီလဿ၊ ပယ်ဖျက်အပ်သော စေတောခီလ ငါးပါးရှိတော်မူသော။ ဝိဓိတဝိဇယဿ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူသော။ အနီဃဿ၊ ဒုက္ခမှကင်းဝေးတော်မူသော။သုသမစိတ္တဿ၊ကောင်းမွန်သိမ်မြသောစိတ်ရှိတော်မူသော။ဥဒ္ဓဋဿီလဿ၊ ကြီးပွါးသော အကျင့်ရှိတော်မူသော။သာဓုပဋိဿ၊ကောင်းမြတ်သော ပညာရှိတော်မူသော။ ဝေသမန္တရဿ၊မညီမညွတ်သော ရာဂစသည်ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ (အဋ္ဌကထာ)။ အဆိပ်တည်းဟူသောရာဂစသည်ကို ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ (ဋီကာ)။ဝိမလဿ၊ကင်းသောရာဂစသော အညစ်အကြေးရှိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်သားသည်။အသို့၊ ဖြစ်၏။

အာဟံ၊ သည်။အကာသံကထိဿ၊သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းရှိတော်မမူသော။တုသိတဿ၊ နှစ်သက်အပ်သော စိတ်ရှိတော်မူသော။ ဝန္တလောကာမိသဿ၊ ထွေးအံ့ပြီးသော

ကာမဂုဏ်ရှိတော်မူသော။ မုဒိတာဿ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိတော်မူသော။ ဥပေက္ခာတသမ္ပဇာဿ၊ ပြုအပ်ပြီးသော ရဟန်းတရား ရှိတော်မူသော။ မနုဇဿ၊ လူသားဇာတ်အစစ်ဖြစ်တော်မူသော။အန္တိမသာရီရဿ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်ခန္ဓာရှိတော်မူသော။နရဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော။(အဋ္ဌကထာ)။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ ပို့ဆောင်ကောင်းမှုတတ်သော။(ဋီကာ)။ အနောပမဿ၊ နှိုင်းခိုင်းစရာ ဥပမာရှိတော်မမူသော။ ဝိရဇဿ၊ ကိလေသာမြူကြေးကင်းဝေးတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ အသံသယဿ၊ ယုံမှားခြင်း ကင်းတော်မူသော။ ကုသလဿ၊ လိမ်မာတော်မူသော။ ဝေနေယျိကဿ၊ သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်သော။ သာရထိဝရဿ၊ မြတ်သော ရထားထိန်းနှုံဘူတော်မူသော။ အနုတ္တရဿ၊ အတုမဲ့သော။ ရုဝိရဓမ္မဿ၊ စင်ကြယ်သော ကရားရှိခတော်မူသော။ နိက္ကင်္ခဿ၊ ယုံမှားခြင်းကင်းတော်မူသော။ ပဘာသဂဿ၊ အရောင်ရှိ သည်၏ အဖြစ်ကို ပြုတော်မူဘတ်သော။ မာနစ္ဆိဒဿ၊ ဖြတ်အပ်ပြီးသော မာန်ကိုးပါးရှိခတော်မူသော။ ဝီရဿ၊လုံ့လဝီရိယရှိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊၏။သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။နိသဘဿ၊ဥသဘ ဝသဘတို့ထက် မြတ်သော နိသဘဖြစ်တော်မူသော။(ဋီကာ၌ နိဿင်္ကဿ-ဟု ရှိနေသည်)။ အပ္ပမေယျဿ၊ မရေတွက်နိုင်သော ဂုဏ်တော်ရှိတော်မူသော။ ဂမ္ဘီရဿ၊ နက်နဲသော ဂုဏ်ရှိတော်မူသော။ မောနပတ္တဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ ခေမင်္ကရဿ၊ဘေးမရှိသည်ကို ပြုတော်မူသော။ဝေဒဿ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဓမ္မဋ္ဌဿ၊ တရားအပေါင်း၌ တည်တော်မူသော။ သံဝုတတ္တဿ၊ မကောင်းမှုကို ပိတ်ပင်အပ်ပြီးသော သဘောရှိတော်မူသော။ သင်္ဂါတိဂဿ၊ ရာဂစသော ကပ်ငြိခြင်းကို လွန်တော်မူပြီးသော။ မုတ္တဿ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကင်းတော်မူပြီးသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ နာဂဿ၊ မကောင်းမှု ရှိတော်မမူသော။ ပန္ထသေနဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်သောနေရာရှိခတော်မူသော။ ခီဏသံယောဇနဿ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိတော်မူသော။မုတ္တဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ခတော်မူပြီးသော။ ပဒုမန္တကဿ၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အယူအားလုံးကို တုံ့ပြန်ဆွေးနွေးနိုင်သော ပညာရှိခတော်မူသော။ ဓောနဿ၊ကိလေသာကိုခွါတွက်ဖွပ်လျော်နိုင်သော ပညာရှိခတော်မူသော်။ ပန္နဇဿ၊ ချအပ်ပြီးသော မာန်တံခွန်ရှိတော်မူသော။ (ပတိတ-

---

၁။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဋီကာတို့၌“မောနံ ဝုစ္စတိ ဉာဏံ၊ တေန သမန္နာဂတဿ”ဟု အရေးအကူး မှားယွင်းလျက်ရှိကြသည်။ ဓောန-ဟု ဒန္တဇစတုတ္ထကွရာနှင့်ရှိမှ မှန်သည်။ မ-အက္ခရာနှင့် မောန-ကား မလို။ မောနပတ္တဿ-ဟု ရွှေဂါထာ၌လည်း ရှိပြီးဖြစ်သည်။ ဝဋ်ဘီသဆေရာပဒါန်နှင့် သုတ္တနိပါတ် နိဂ္ရောဓကပ္ပသုတ်ခေါ် ဝဋ်ဘီသသုတ်၌ နိဂ္ဂယ္ဟ ဓောနံ ဝေဒိဿာမိ ဓမ္မံ-ဟု လာရှိသည်ကိုငင်း မဟာနိဒ္ဒေသနှင့် သုတ္တနိပါတ် ပသူရသုတ်-ဒုဋ္ဌဋ္ဌကသုတ်တို့၌“ဓောနေန၊ ဓောနဿ”စသည်ဖြင့် လာရှိသည်ကိုငင်း၊ မဟာနိဒ္ဒေသပါဠိ၌ပင် ဓောနသဒ္ဒါ ပညာကို ဟောကြောင်း“ဓောနာ ဝုစ္စတိ ပညာ၊ ယာ ပညာ ပဇာနနာ ဝိစယော-စသည်ဖြင့် လာရှိသည်ကိုငင်း ထောက်ထားလေ။ ကာယဒုစ္စရိုက်စသည်ကို ခါတွက်ဖွပ်လျော်တတ်သောကြောင့် ဓောန-ကို ပညာဟု ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် နီတိဓာတုမာလာ၌ “ဓာတူနမနေကတ္ထတာယ ဓု-ဓာတု ကမ္မနတ္ထေပိ ဓောဝနတ္ထေပိ ဝတ္တတိ-ဟု မိန့်သည်။ သမ္မပါပေဓုနာတီတိ ဓောနော၊ ဓောနော ဝါ အဿ အတ္ထီတိ ဓောနော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။

မာနဒ္ဓဇော-အလဂဒ္ဒုပမသုတ်ဖွင့်) ။ဝိတရာဂဿ၊ ရာဂကင်းတော်မူသော။ ဒန္တဿ၊ ယဉ်ကျေးတော်မူပြီးသော။ နိပ္ပပဉ္စဿ၊ ပပဉ္စတရားရှိတော်မမူသော။တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊၏။

အဟံ၊ သည်။ ဣသိသတ္တမဿ၊ (ဝိပဿီ-အစရှိသည်တို့ကိုထောက်၍) ခုနစ်ဆူမြောက် ဣသိဖြစ်တော်မူသော။ အကုဟဿ၊ ဝါကြွားခြင်းရှိတော်မမူသော။ တေဝိဇ္ဇဿ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိတော်မူသော။ ပြဟ္မပတ္တဿ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်မြတ်သို့ ရောက်တော်မူသော။ နှာတကဿ၊ စင်ကြယ်စေအပ်ပြီးသော ကိလေသာရှိတော်မူသော။ ပဒကဿ၊ အကွရာပုဒ်ဗျည်းတို့ကို ပေါင်းစည်းဖွဲ့ဆိုခြင်း၌ လိမ်မာတော်မူသော။ ပဿဒ္ဓဿ၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ငြိမ်းအေးတော်မူပြီးသော။ ဝိဒိတဝေဒဿ၊ သိအပ်သော ဉာဏ်အမြင်ရှိတော်မူသော။ ပုရိန္ဒဒဿ၊ အစအဦး တရားထူးကို ပေးတော်မူတတ်သော။ သက္ကဿ၊ သည်းခံနိုင်ခဲသည်ကို သည်းခံနိုင်စွမ်းတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊သည်။ အရိယဿ၊ မြတ်တော်မူသော။ ဘာဝိတတ္တဿ၊ ပွါးများအပ်ပြီးသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ပတ္တိပတ္တဿ၊ ရောက်အပ်သော ဘုရားဂုဏ်သို့ရောက်တော်မူပြီးသော။ ဝေယျာဂရဏဿ၊ အကျယ်ခွဲ၍ ဟောကြားတော်မူတတ်သော။သတိမတော၊ သတိရှိတော်မူသော။ ဝိပဿိဿ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ကို ပွါးတော်မူတတ်သော။ အနာဘိနတဿ၊ ညွတ်ကိုင်းခြင်းရှိတော်မမူသော။ နော အပနတဿ၊ ဒေါသကင်းတော်မူသော။ အနေဇဿ၊ တဏှာကင်းတော်မူသော။ ဝသိပ္ပတ္တဿ၊ ဝသီဘော်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ သမ္ပဂ္ဂတဿ၊ ကောင်းစွာထင်ရှား ကျော်ကြားတော်မူသော။ စျာယိဿ၊ မကောင်းမှုကို လောင်မြိုက်စေတော်မူပြီးသော။ အနနုဂတန္တရဿ၊ ကိလေသာသို့ အစဉ်လျော်က်၍ဖြစ်သော စိတ်ရှိတော်မမူသော။ သုဒ္ဓဿ၊ စင်ကြယ်တော်မူသော။ အသိတဿ၊ ကိလေသာနှောင်ဖွဲ့ခြင်း မရှိသော။ ဟိတဿ၊ အစီးအပွါးကို ဆောင်တော်မူတတ်သော။ ပဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌ နေတော်မူသော။ အဂ္ဂပတ္တဿ၊ အထွတ်အမြတ် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်တော်မူသော။တိဏ္ဏဿ၊သံသရာမှ ကူးမြောက်တော်မူပြီးသော။ တာရယန္တဿ၊ ကူးမြောက်စေတော်မူတတ်သော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။

အဟံ၊ သည်။ သန္တဿ၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်နှလုံးရှိတော်မူသော။ ဘူရိပညဿ၊ မြေထုပမာ ပညာကြီးတော်မူသော။ မဟာပညဿ၊ ကြီးမြတ်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဝိတလောဘဿ၊ ကင်းသောလောဘရှိတော်မူသော။ တထာဂတဿ၊ ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ကောင်းသောလာခြင်းရှိတော်မူသော။ သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော။ အပဋိပုဂ္ဂလဿ၊ အတူမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အသမဿ၊ အတူရှိတော်မမူသော။ အပ္ပဋိပုဂ္ဂလဿ၊ အတူမဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အသမဿ၊ အတူရှိတော်မမူသော။ ဝိသာရဒဿ၊ ရဲရင့်တော်မူသော။ နိပုဏဿ၊ သိမ်မွေ့သော ပညာရှိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မိ၊၏။

အဟံ၊ သည်။ တဏှင္ဆိဒဿ၊ ဖြတ်တောက်အပ်ပြီးသော တဏှာရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးဆူ သိတော်မူသော။ ဝိတခူမဿ၊ ကိလေသာခိုးငွေ့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ အနုပလိတ္တဿ၊ ကိလေသာမြူတို့ဖြင့် မလိမ်းကျံအပ်သော။ အာဟုနေယျဿ၊ ဆောင်ယူ၍

ပူဇော်အပ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်သော။ ယက္ခဿ၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ကို ပြတော်မူသော။ ဥတ္တမပုဂ္ဂလဿ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်တော်မူသော။ အတုလဿ၊ နှိုင်းယှဉ်ဘက်သူရှိတော်မမူသော။ မဟာတော၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိတော်မူသော။ ယသဂ္ဂပတ္တဿ၊ကျော်စောခြင်း၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်တော်မူသော။တဿ ဘဂဝတော၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ အသ္မီတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။တေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၇၇။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေ၊ သင်သည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဣမေ ဝဏ္ဏာ၊ ဤဂုဏ်တော်တို့ကို။ ကဒါ၊ ဘယ်အခါ၌။ သည္ဓိဋ္ဌာ၊ ပေါင်းစည်းစုရုံးသိကုံးအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (နာဠန္ဒပုတ္တ)မေး၏။

ဘန္တေ၊ နာဠန္ဒပုတ္တ၊ နာနာပုပ္ဖါနံ၊ အမျိုးမျိုးသော ပန်းတို့၏။ မဟာပုပ္ဖရာသိ၊ များစွာသော ပန်းအစုသည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) တမေနံ၊ ထိုပန်းအစုကို။ ဒက္ခေါ၊ လိမ့်မောသော။ မာလာကာရော၀ါ၊ ပန်းသည်သည်ဂင်း။မာလာကာရန္တေ၀ါသီဝါ၊ပန်းသည်၏ဘပည့်သည်ဂင်း။ဝိစိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်သော။ မာလံ၊ ပန်းဘုံးကို။ ဂန္ထေယျ သေယျထာပိ၊သီကုံးရာသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။သော၀ဘဂ၀ါ၊ သည်။အနေကဝဏ္ဏော၊ များစွာသောဂုဏ်တော်ရှိတော်မူ၏။အနေကသတ-၀ဏ္ဏော၊ အရာမကများသွစွာသော ဂုဏ်တော်ရှိဘော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ပုတ္တ။ကော ဟိ၊ အဘယ်သူသည်။ ဝဏ္ဏာရဟဿ၊ချီးမွမ်းထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကို။နကဒါဿတိ၊ မပြုဘဲရှိပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဥဂ္ဂါလိ)ပြော၏။အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂ၀တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သက္ကာရုံ၊ ပူဇော်ရိုသေခြင်းကို။ အသဟမာနဿ၊သည်းမခံနိုင်သော။နိဂဏ္ဌဿ နာဋပုတ္တဿ၊၏။ မုခတော၊ ခံဘွင်းမှ။ ဥဂ္ဂဏှိ၊ အန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ဥပါလိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-ကုက္ကုရ၀တိကသုတ်

၇၈။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကောလိယေသု၊ ကောလိယဇနပုဒ်၌။ ဟလိဒ္ဒိ၀သနံနာမ၊ ဟလိဒ္ဒိ၀သနမည်သော။ ကောလိယာနံ၊ ကောလိယမင်းသားတို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။တသ္မိံ ၌။) ဝိဟရတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဂေါ၀တိကော၊ နွားကျင့်ကျင့်သော။ ကောလိယပုတ္တော၊ ကောလိယ၏သား ဖြစ်သော။ ပုဏ္ဏော၀၊ ပုဏ္ဏသည်ဂင်း။ အစေလော၊ အ၀တ်မ၀တ်သော။ ကုက္ကုရ၀တိကော၊ ခွေးကျင့်ကျင့်သော။ သေနိယော၀၊ သေနိယသည်ဂင်း။ ယေန၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကုန်ပြီး၍။ ဂေါ၀တိကော၊ သော။ ကောလိယပုတ္တော၊ သော။ ပုဏ္ဏော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ အဘိ၀ါဒေတ္ဝာ၊၍။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိဒိ၊ နေပြီ။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရ၀တိကော၊ သော။ သေနိယော၀ပန၊ သည်ကား။ ဘဂ၀တာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။ သမ္မောဒနိယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ကို။ ဝီတိသာ-ရေတ္ဝာ၊ ၍ ။ ကုက္ကုရော၀၊ ခွေးကဲ့သို့။ ပလိကုဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဝပ်၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ပ။

ပုဏ္ဏော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ အယံသေနိယော၊ ဤသေနိယသည်။ ဒုက္ကရကာရကော၊ ပြုနိုင်ခဲသည်ကို ပြုလျက်။ ဆမာ-နိကို့တို့၊ မြေ၌ချထားအပ်သော။ ဘောဇနံ၊ အစာကို။ ဘုဥ္ဇတိ၊ စား၏။ တဿ၊ ထိုသေနိယသည်။ တံကုက္ကုရဝတံ၊ ထိုခွေးအကျင့်ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ သမာဒိန္နံ၊ ဆောက်တည်အပ်ပြီ။ တဿ၊ ထိုသေနိယ၏။ ဂတိ၊လားရာကား။ကာ၊ အဘယ်ပါနည်း။ အဘိသမ္ပရာယော၊ ရှေးရှုရောက်ရာဘဝသည်။ ဝါ၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကောတိ၊ အဘယ် ပါနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ အလံ၊ မသင့်။ တေံ၊ ဤအမေးသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိစေဦးလော့။ မံ၊ ငါ့ကို။ တေံ၊ ဤအမေးကို။ မာပုစ္ဆိ၊ မမေးလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

၇၉။ "ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ၊ အ ဘံ၊ ငါသည်။ တေ၊သင်အား။ပ။ မာပုစ္ဆိဘိ၊မမေးလင့်" ဟူ၍။ အဒ္ဓါခေါ၊ အမှန်ပင်။ နလဘာမိ၊ တား၍ မရ။ အပိစ၊ ထို့သို့ဖြစ်လျှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ ဗျာကရိဿာမိ၊ ဖြေကြားရပေအံ့။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ ဣမ၊ ဤလောကဌ်။ ကေစ္စေ၊ လူအချို့သည်။ ကုက္ကုရဝတံ၊ ခွေးတို့၏အကျင့်ကို။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံစွာ။ အဇ္ဈာ..ဏ္ဏံ၊ မပြတ်။ ဘာဝေဘိ၊ ဖြစ်စေ၏။ကုက္ကုရသီလံ၊ ခွေးတို့၏အလေ့ကို။ပ။ကုက္ကုရဝတ်တံ၊ ခွေးတို့၏စိတ်ကို။ပ။ ကုက္ကုရာပပ်ံ၊ ခွေးတို့၏အမူအရာ..ကို။ပ။ ဘာဝေဘိ၊ ၏။ သော၊ ထိုအချို့သောသူသည်။ ။ပ။ဘာဝေတ္ဝာ၍။ ကာယဿ၊ ခန္ဓာ..ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်စီးခြင်းကြောင့်။ မရဏာ၊မှ။ ပရံ၊ဌ်။ ကုက္ကုရာနံ၊ ခွေးတို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ "အဟံ၊ သည်။ ဤမိနာ သီလေန ဝါ၊ ဤအလေ့(သီလ)ကြောင့်၎င်း။ ဤမိနာ ဝတေန ဝါ၊ ဤအကျင့်(ဝတ) ကြောင့်၎င်း။ ဤမိနာတပေန ဝါ၊ ဤခြိုးခြံသောအကျင့် (တပ) ကြောင့်၎င်း။ ဤမိနာ ဗြဟ္မစရိယေန ဝါ၊ ဤ(မေထုန်မှရှောင်ကြဉ်ကြောင်းဖြစ်သော)မြတ်သော အကျင့်ကြောင့်၎င်း။ ဒေဝေါဝါ၊ ထင်ရှားသောနတ်သော်၎င်း။ ဒေဝညတရောဝါ၊ မထင်ရှားသော နတ်သော်၎င်း။ ဘဝိဿာမိတိ၊ ဖြစ်အံ့" ဟူသော။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။သစေဟောတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ၊သော်။) အဿ၊ ထိုသူ၏။ သာ၊ ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူသည်။ ဟောတိ၊၏။ ပုဏ္ဏ၊ ပုဏ္ဏ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဿ၊ မှားသောအယူရှိသူအတွက်။ဒ်ိန္နံ၊နှစ်ပါးကုန်သော။ ဂတီနံ၊ လားရောက်ရာဂတိတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ နိရယံ၊ နိရယဖြစ်သော။ ဂတိ ံဝါ၊ ဂတိကိုဌင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ံ၊ တိရစ္ဆာန်ဘို့၏ ခန္ဓာအဖို့အစုဖြစ်သော။ ဂတိ ံဝါ၊ ကိုဌင်း။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဤဘိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကုက္ကုရဝတံ၊ ခွေးကျင့်သည်။ သမ္မဇ္ဇမာနံ၊ ပြည့်စုံလတ်သော်။ ကုက္ကုရာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတံ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ မပြည့်စုံလတ်သော်။ နိရယံ၊ နရဲသို့။ဥပနေတိ၊ ၏ ်။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ သေနိယော၊ သည်။ ပရောဒိ၊ ငိုပြီ။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ ပဝတ္တေသိ၊ဖြစ်စေပြီ။အထခေါ၊ဌ်။ဘဂဝါ၊သည်။ဂေါတမိကံ၊သော။ကောလိယပုတ္တံ၊ သော။ ပုဏ္ဏံ၊ကို။ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ပ။ မာပုစ္ဆိ၊လင့်။ ဤတိတေံ၊ကို။အဟံ၊ သည်။ တေ၊အား။ နာလတ္ထံတိ၊ တား၍မရခဲ့ဟူသော။တေံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။မံ၊ တပည့်တော်(သေနိယ)ကို။ ယံ၊ အကြင်ဂတိကို။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ တေံ၊ ဤဂတိကို ဟောတော်မူခြင်းကို။ အဟံ၊

၁။ သမ္မဇ္ဇမာနံ-အရ ခွေးကျင့်သက်သက်သာယူ။ ဝိပဇ္ဇမာနံ-အရ ဒိဋ္ဌိအယူနှင့်ယှဉ်၍ ခွေးကျင့်မပြည့်စုံခြင်းကိုယူ။(၌)

တပည့်တော်သည်။ နရောဒါမိ၊ မငိုယို မညည်းတွားပါ၁။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ သည်။ဣဒံ ကုက္ကုရ၀တံ၊ကို။ဒီဃရတ္တံ၊ လုံး။ သမတ္တံ၊ ပြည့်စုံစ္ဥ။ သမာဒိန်း၊ ပြို၂။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ အယံ၊ ဤသူကား။ဧဂါ၀တိကော၊ သော။ကောလိယပုတ္တော၊ သော။ ပုဏ္ဏော၊ တည်း။ တဿ၊၏။ ပ။ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ သေနိယ.က လျှောက်၏။ သေနိယ၊ ယ။ အလံ၊မသင့်။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

၈၀။ သေနိယ၊ယ။ပ။ သမာဒိန်း၊ ပြီ။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ဘဂ၀တိ၊ ၌။ အာဘံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧ၀ံ ပသန္နော၊ အမှန်ပင်ကြည်ညိုပါ၏။ ယထာ၊ အကြောင်းအခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံစေ၀၊ တပည့်တော်ပုဏ္ဏသည်လည်း။ဣမံ ဂေါ၀တံ၊ကို။ပဇာပေယျံ၊စွန့်ရာ၏။အစေလော၊သော။ကုက္ကုရ၀တိကော၊ သော။ အယံစေ၀ သေနိယော၊ ဤသေနိယသည်လည်း။ တံ ကုက္ကုရ၀တံ၊ကို။ ပဇာပေယျ၊ ရာ၏။ တထာ၊ အားဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ဍ၊။ ပဟောတိ၊ စွမ်းဆောင်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်—

၈၁။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သယံအဘိညာ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်။ ပ၀ေဒိတာနိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနိ၊ ကံတို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့တည်း။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဣဏ္ဍံ၊ မည်းသော်။ ဣဏ္ဍ၀ိပါက၊ မည်းသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊၏။ (၁)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ သုက္ကံ၊ ဖြူသော။ သုက္က၀ိပါကံ၊ ဖြူသောအကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (၂)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ကဏှသုက္ကံ၊ အမည်းအဖြူရောသော။ ကဏှသုက္က၀ိပါကံ၊ အမည်းအဖြူရောသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ (၃)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ အကဏှ အသုက္ကံ၊ မမည်းနက်မဖြူစင်သော။ အကဏှအသုက္က၀ိပါကံ၊ မမည်းနက်မဖြူစင်သော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။(ဣဒံ၊သည်။)ကမ္မက္ခယာယ၊ ကံကုန်ခြင်းငှါ။ သံ၀တ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ (၄)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ကဏှံ၊ သော။ ကဏှ၀ိပါကံ၊သော။ကမ္မဥ္ဉ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဣဓ၊၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ မိမိသည်ဖြစ်စေအပ်သော ဆင်းရဲရှိသော။၀ါ၊ ဆင်းရဲကြောင်းဖြစ်သော။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယဒွါရ၌ဖြစ်သော အာကုသိုလ်စေတနာကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊

၁။ နာဟံ ဘဂ္ဂေ တေံ ရောဒါမီတိ အဟံ ဧတေံ ဘဂ၀တော ဗျာကရဏံ နရောဒါမိ န ပရိဒေ၀ါမိ၊ န အနုတ္ထုနာမီတိ အတ္ထော။ဧ၀ံ သကမ္မကo၀သေနေတ္ထ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော၊န အာဿုမောစနမတ္တေန။မတံ ၀ါ အမ္မ ရောဒန္တီ။ပ။ အယဉ္စေတ္ထ ပယောဂေါ-ဟု ဌ- ၌ ဖွင့်၏။ နီတိဓာတုမာလာ၌လည်း ဤ ဌ-ဋ္ဌီကို သာဓကပြု၍ ရုဒ-ဓာတ်သည် သကမ္မက ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ သက္ကတ၌ကား ငိုရုံသက်သက်ငိုရာ၌ အကမ္မက၊ အ၀ှါန ဝိသိဋ္ဌ ရောဒန အရာ၌ သကမ္မကဟူ၏။

၂။ ယင်းသို့သောသူမျှားအတွက် ငရဲ,တိရစ္ဆာန်မှတပါး အခြားလားရောက်ရာမရှိ-ဟု မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသောကြောင့် ကြောက်လန့်ကာ ငိုကြွေးညည်းတွားခြင်းမဟုတ်ပါ၊ စင်စစ်အားဖြင့် ဤမျှလောက်ကာလပတ်လုံး ပြုလုပ်ခဲ့သော အကျင့်သည် အကျိုးမပြီး အချည်းနှီးဖြစ်ရလေခြင်း ဟု ငိုကြွေးညည်းတွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု ဆိုလိုသည်။

ပြုလုပ်၏။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီဒွါရဋ္ဌ ဖြစ်သော အကုသိုလ် စေတနာကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ၏။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ မနောသင်္ခါရံ၊ကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ကာယသင်္ခါရံ၊ကို။ အဘိသင်္ခရိတ္ဝာ၊ အားထုတ်၍ ။ ဝါ၊ စုရုံးပေါင်းဆုံ၍။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ဝစီသင်္ခါရံ၊ကို။ အဘိသင်္ခရိတ္ဝာ၊၍။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊သော။ မနောသင်္ခါရံ၊ ကို။ အဘိသင်္ခရိတ္ဝာ၊ ၍။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ လောကံ၊ အပါယ်လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ လောကံ၊ လောက သို့။ ဥပပန္နံ၊ ကပ်ရောက်သည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူ့ကို။သဗျာဗဇ္ဈာ၊ ကုန်သော။ ဖဿာဗောတွေထိခြင်း အကျိုးတရားတို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗျာဗဇ္ဈော်ဘိ၊ ကုန်သော။ဖဿောဟိ၊ တွေ့ထိခြင်း အကျိုးတို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ သဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ကောန္တဒုက္ခံ၊မပြတ်မလပ်ဆင်းရဲသော။ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းကို။ဝေဒေတိ၊ခံစား၏။ နေရယိကာ၊ ငရဲဋ္ဌ ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တာ သေယျထာပိ၊ သတ္တဝါတို့ကဲ့သို့တည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဏ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဘူဘာ၊ ဖြစ်သော်ကြောင့်။ ဘူဘာဃ၊ ဖြစ်သော သတ္တဝါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဟောဘိ၊၏။ ယံ၊အကြောင်းကံကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုပြုသော ကံကြောင့်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ ဥပပန္နံ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော။နေံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ။ ကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ “သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ကမ္မဒါယာဒါတိ၊ ကံသာလျှင် အမွေခံရှိကုန်၏” ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဣဒံ၊ ဤတေနာကို။ ကဏ္ဍံ၊ သော။ ကဏ္ဍဝိပါကံ၊သော။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဟောအပ်၏။ (၁)

ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဏ။သုက္ကံ၊ သော။ သုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊နည်း။ပုဏ္ဏ၊ပုဏ္ဏ။ ဣဓ၊ဤ။ ကေစ္စော၊သည်။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲကင်းသော။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကာယဒွါရဋ္ဌ ဖြစ်သော ကာမာဝစရ ကုသိုလ် စေတနာကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ပြုပြင်၏။ ဒုဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ဝစီသင်္ခါရံ၊ ဝစီဒွါရဋ္ဌဖြစ်သော ကာမဝစရ ကုသိုလ်စေတနာကို။ အဘိသင်္ခရောတိ၊ ၏။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ မနောသင်္ခါရံ၊မနောဒွါရဋ္ဌဖြစ်သော ကာမာဝစရ ရူပါဝစရကုသိုလ်စေတနာကို။အဘိသင်္ခရောတိ၊၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊သော။ ကာယသင်္ခါရံ၊ ကို။ပ။ အဘိသင်္ခရိတ္ဝာ၊ အားထုတ်၍။ ဝါ၊ စုရုံးပေါင်းဆုံ၍။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲကင်းသော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပန္နံ၊သည်။ သမာနံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူ့ကို။ အဗျာဗဇ္ဈာ၊ ကုန်သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗျာဗဇ္ဈော်ဟိ၊ ကုန်သော။ ဖဿောဟိ၊ တို့သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော။ သော်။ အဗျာဗဇ္ဈံ၊ သော။ ကောန္တသုခံ၊ မပြတ်မလပ်ချမ်းသာသော။ ဝေဒနံ၊ ခံစားခြင်းကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ သုဘကိဏ္ဏာ၊ သုဘကိဏ္ဏကိဘုံဋ္ဌဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါ သေယျထာပိ၊ ဗြဟ္မာတို့ကဲ့သို့တည်း။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ဣဓ၊ ဤခေါ၊လျှင်။ပ။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ထိကုန်၏။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဏ။ ဧဝံပိ၊လည်း။ အာဟံ၊သည်။သတ္တာ၊တို့သည်။ ကမ္မဒါယာဒါတိ၊ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။ ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ပ။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊၏။ (၂)

ပုဏ္ဏ၊ဏ္ဏ။ ကဏ္ဍသုက္ကံ၊ သော။ ကဏ္ဍသုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏ၊ ဏ္ဏ။ ဣဓ၊ ဤ။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ သဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ မိမိသည် ဖြစ်စေ

၁။ ကံကြောင့် ဝိပါကဖြစ်၏၊ဝိပါကကြောင့် ဥပပတ္တိဖြစ်သည်။ထို့ကြောင့် တေန-အရ ကံကြောင့်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဆိုထားသော်လည်း ဝိပါကကို ယူရမည်။

အပ်သော ဆင်းရဲရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အဗျာဗဇ္ဈပိ၊ ဆင်းရဲကင်းသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကာယဒ္ဒါရဒ္ဒါဖြစ်သော အကုသိုလ်စေတနာ ကုသိုလ်စေတနာကို။ပ။ အဘိသခ်ံ-ရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ အဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ ကာယသခ်ါရံ၊ ကို။ပ။ အဘိသခ်ံရိတ္ဝာ၊ အားထုတ်၍။ သဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ အဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ လောကံ၊ လောကသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ကပ်ရောက်၏။ သဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ အဗျာဗဇ္ဈံပိ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နံ၊ ကပ်ရောက်သည်။ သမာနံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုသူကို။ သဗျာဗဇ္ဈာပိ၊ သော။ အဗျာဗဇ္ဈာပိ၊ သော။ ဖဿာ၊ တို့သည်။ ဖုသန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ပ။ ဝေါကိဏ္ဏသုခံ ဒုက္ခံ၊ ရောနှောသော ချမ်းသာ ဆင်းရဲကို။ ဝေဒေတိ၊ ၏။ မနုဿာ သေယျထာပိ၊ လူတို့ကဲ့သို့တည်း။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ဒေဝါစ သေယျထာပိ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့တည်း။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ဝိနိပါတိကာစ သေယျထာပိ၊ အလိုအာသာကင်း၍ ကျရောက်ရာဘုံ၌ဖြစ်သူတို့ကဲ့သို့တည်း။ (ဝေမာနိကပြိတ္တာ,တိရစ္ဆာန် စသည်တို့ကိုယူ)။ပ။ (၃)

ပုဏ္ဏာ,ဏ္ဏာ။ အကဏှအသုက္ကံ၊ သော။ အကဏှအသုက္ကဝိပါကံ၊ သော။ ကမ္မဥ္ဉ၊ ကံသည်ကား။ ကတမံ၊ နည်း။ ကမ္မက္ခယာယ၊ ၌။ သံဝတ္တတိ၊ နည်း။ ပုဏ္ဏာ၊ ဏ္ဏာ။ တတြ၊ ထိုကံသုံးပါးတို့တွင်။ ယမိဒံ-ယံ ဏ္ဍံ ကမ္မံ၊အကြင်ကံသည်။ ကဏှံ၊မည်း၏။ ကဏှဝိပါကံ၊ မည်းသော အကျိုးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို။ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ယာ စေတနာ။အကြင်မင်စေတနာသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ယမိဒံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံသည်။ သုက္ကံ၊ ဖြူ၏။ သုက္ကဝိပါကံ၊ ဖြူစင်သောအကျိုးရှိ၏။ တဿ၊ ထိုကံကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယာ စေတနာ၊ အကြင်မင်စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ယမိဒံ ကမ္မံ၊သည်။ ကဏှသုက္ကံ၊ မည်းလည်းမည်း ဖြူလည်းဖြူ၏။ ကဏှသုက္ကဝိပါကံ၊ မည်းလည်းမည်း ဖြူလည်းဖြူသော အကျိုးရှိ၏။တဿ၊ ထိုကံကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ယာ စေတနာ၊အကြင်မင်စေတနာသည်။ အတ္ထိ၊၏။ ပုဏ္ဏာ,ဏ္ဏာ။ ဏ္ဍံ၊ ဤစေတနာကို။ အကဏှအသုက္ကံ၊ မမည်းမဖြူသော။ အကဏှအသုက္က-ဝိပါကံ၊ မမည်းမဖြူသော အကျိုးရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကံဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ကမ္မက္ခယာယ၊ ကံကုန်ခြင်းငှါ။ သံဝတ္တာဘိ၏။ပုဏ္ဏာ,ဏ္ဏာ။မယာ၊ငါဘုရားသည်။သယံအဘိညာ၊ ကိုယ်တိုင်သိ၍။သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်။ပဝေဒိတာနိ၊ကုန်သော။စတ္တာရိ ကမ္မာနိ၊တို့ဟူသည်။ဏ္ဍမာနိ ခေါတိ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၄)

၈၂။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဂေါတမိကော။ သော။ ကောလိယပုတ္တော၊သော။ပုဏ္ဏော။ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊ စွ။ပ။ဒေရေတူတိ၊မှတ်တော်မူပါလေ့ ဟူသော။ ဘေ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။သေနိယောပန၊သည်ကား။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဘန္တေ၊ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊စွ။ပ။ ဘန္တေ၊ရား။ သေဘံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ပ။ ဂစ္ဆာမိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဘံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊၏။သန္တိကေ၊အထံ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရှင်အဖြစ်ကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊လိုပါ၏ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ သေနိယ၊ ယ။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော၊ သာသနာတော်မှတပါး သောအယူရှိသူဖြစ်ဘူးသော။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤဓမ္မဝိနယဟူသော သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို။ အာကင်္ခတိ၊ အလိုရှိ၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို။ အာကင်္ခတိ၊

၁။ အာကင်္ခတိ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ကား "ဥတ္တရိဒိရတ္တတိရတ္တံ"၌ ဒိရတ္တ-ကဲ့သို့ ဝါစာသိလိဋ္ဌမျှသာ ဖြစ်၏၊ သာမဏေမပြုမီ ကာလဂိဟီဘာဝဖြင့် ပရိဝါသ်နေဘွယ်မလို။တိတ္ထိဖြစ်ဘူးသူ၏ ရှင်,ရဟန်းပြုရာ၌ လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ်ထုံးစံများကို ဝိ၊ ၃၊၉၀။ ၎င်း-၌၊ ဋ္ဌ။ဒီ၊ ၁။ ၁၆၅(မဟာသီဟနာဒသုတ်)။ ၎င်း၌၊ ဋ္ဌီတို့၌ အာကျယ်ရှုလေ။

အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေလတ္တိုပတ်လုံး။ ပရိဝသတိ၊ ပရိဝတ်နေရ၏။ စတုန္နံ မာသာနံ၊ လေးလတို့၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သောအခါ၌။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ နှစ်သက်သောစိတ် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည် ၊ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ချဉ်ပြုပေးကုန်၏။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ပဉ္စင်းပြုပေးကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ တ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ ပဂ္ဂလဝေမတ္တတာ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ခြားနားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ငှါ။ သစေ ဥပသမ္ပာဒေန္တိ၊ ကုန်အံ့။ (ဝံသတိ၊ သော်။) အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ စတ္တာရိ ဝဿာနိ၊ လေးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ပရိဝသိဿာမိ၊ ပရိဝတ်နေပါအံ့။ စတုန္နံဝဿာနံ၊ တို့၏။ အစ္စယေန၊ ၌။ အာရဒ္ဓစိတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေန္တု၊ ရှင်ပြုပေးပါစေကုန်လော့။ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ငှါ။ ဥပသမ္ပာဒေန္တု၊ ပဉ္စင်း ခံပေးပါ စေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အစေလော၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကော၊ သော။ သေနိယော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ကို။အလတ္ထခေါ၊ ရလေပြီ။ဥပသမ္ပဒံ၊ကို။ အလတ္ထခေါ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ သေနိယော၊ အရှင်သေနိယသည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော ခေါ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်၍ မကြာမြင့်မီပင်။ (အစိရံ ဥပသမ္ပန္နဿ အဿာတိ-ဟု ဗဟုဗ္ဗီဟိပြု၍ သဒ္ဒတ္ထပေးလေဦး)။ ဧကော၊ တယောက်တည်း။ဝူပကဋ္ဌော၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဟိတတ္တော။ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာ မြင့်မီပင်လျှင်။ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်း သားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ (သမ္မဒေဝါတိ ဟေတုနာဝ ကာရဏေနေဝ။ဌ။ မဟာသီဟနာဒသုတ်သီ၊ဋီ-သစ်၌အဓိဗွါယ်ရှု)။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက် ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအဆုံးဖြစ်သော။တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံအဘိညာ၊ မိမိပညာဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ လျက်။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ။ ဇာတိ၊ သည်။ပ။ နာတိ၊ မရှိဟူ၍။ အဗ္ဘညာသိ၊ သိပြီ။ ခေါပန၊ စင်စစ် “အာယသ္မာ သေနိယော။သည်။အရဟတံ၊ ရဟန္တာတို့ဘင်။အညတရော၊ တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ကုက္ကုရဝတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-အဘယရာဇကုမာရသုတ်

ဂဉ္။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။

ကော်၊သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊၌။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ရှုဥ်နက်တို့ကိုအစာ ကျွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အဘယော၊ အဘယမည်သော။ ရာဇကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ ယေန၊၌။ နာဋပုတ္တော၊ ကခြေသည်၏ သားဖြစ်သော။ နိဂဏ္ဌော၊ နိဂဏ္ဌသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ နာဋပုတ္တံ၊ သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊၍။ကေမန္တံ၊၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ကေမန္တံ၊၌။ နိသိန္နံခေါ၊ သော။ အဘယံ၊သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ နာဋပုတ္တော၊ သော။ နိဂဏ္ဌော၊သည်။ “ရာဇကုမာရ၊မင်းသား။ တုံ၊ သင်သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဟိ၊တင်ချေလော့။ ဧဝံ၊ဤသို့ တင်သည်ရှိသော်။ ‘ဧဝံမဟိဒ္ဓိကဿ၊

ဤသို့ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော။ ဧဝံမဟာနုဘာဝဿ၊ ဤသို့ကြီးသောအနုဘော်ရှိသော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ အဘယေန၊ သော။ ရာဇကုမာရေန၊သည်။ ဝါဒေါ၊ အပြစ်ကို။အာရောပိတောပိ၊ တင်အပ်ပြီ' ဟူသော။ တေ၊ သင်၏။ကလျာဏော၊ကောင်းသော။ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ကျော်စောသံသည်။ အဗ္ဘုဂ္ဂစ္ဆိဿတိတိ၊ ပြန့်နှံ့လိမ့်လတ္တံ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင် နာဠပုဘ္တာ။ယထာကထံပန၊အဘယ်သို့လျှင်။အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဧဝံ၊သို့။ မဟိဒ္ဓိကဿ၊ သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝဿ၊ သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေဿာမိ၊ တင်ပါအံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ရာဇာကုမာရ၊မင်းသား။တံ့၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ယေန၊ ဠ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။သမဏံဂေါတမံ၊ကို။"ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။တထာဂတော၊ သည်။ ယာ သာ ဝါစာ၊ အကြင် စကားသည်။ဝါ၊ကို။ ပရေသံ၊သူတပါးတို့သည်။ အပ်ပိယာ၊ မနှစ်သက်အပ်။ အမနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို မပျိုးစေတတ်။ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ ဘာသေယျနုခေါတိ၊ ပြောဆိုရာသလော" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေဟိ၊ ပြောဆိုချေလော့။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။"ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ပ။ တံဝါစံ၊ ထိုစကားကို။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဘာသေယျာတိ၊ ပြောဆိုရာ၏"ဟူ၍ ။ဧဝံ၊သို့။ သစေဗျာကရောတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုအံ့။ ဧဝံ၊ သော်။ တမေနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ တံ့၊ သင်သည်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဆ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တေ၊ ဒုရှင်ဘုရား၏။ ပုထုဇ္ဇနေန၊ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်။ နာနာကရဏံ၊ ထူးခြားချက်သည်။ကိဉ္စရဟိ၊အဘယ်မှာနည်း။ဟိ။ မှန်၏။ ။ပ။ တံဝါစံ၊ကို။ ပုထုဇ္ဇနောပိ၊ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ဘာသေယျာတိ၊ပြောဆိုရာ၏"ဟူ၍။ဧဝံ၊သို့။ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆိုချေလော့။ တေ၊သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊သော။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။"ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ပ။တံ ဝါစံ၊ ကို။ တထာဂတော၊သည်။ နဘာသေယျာတိ၊မပြောဆိုရာ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ဗျာကရောတိ၊အံ့။ ဧဝံ၊ သော်။ တမေနံ၊ကို။တံ့၊သည်။"ဘန္တေ၊ ရား။ အဆ၊ လျှင်။ တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ 'ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အာပါယိကော၊ အပါယ်၌ ဖြစ်မည့်သူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ နေရယိကော၊ ငရဲ၌ဖြစ်မည့်သူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊သည်။ကပ္ပဋ္ဌော၊ (အဝီစိ၌) အနန္တရကပ်ပတ်လုံးတည်မည့်သူတည်း။ ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ အတေကိစ္ဆော၊တိ၊ ဘုရား အထောင်သောင်းလည်း ကုစား၍ မရနိုင်သူတည်းဟူ၍။ ဒေဝဒတ္တော၊ကို။ ဗျာကတော၊ ဗျာဒိပ်ပေးအပ်၏။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ တာယ ဝါစာယ၊ဖြင့်။ဒေဝဒတ္တော၊ သည်။ ကုပိတော၊အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္တမနော၊မိမိစိတ်မရှိသည်။ ဝါ၊ မနှစ်သက်သည်။ အဟောသိတိ၊ ဖြစ်ပြီ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျာသိ၊ ပြောဆိုချေလော့။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တေ၊ သင်သည်။ ဉာဘတောကောဋ္ဌိကံ၊အစွန်းနှစ်ဘက်ရှိသော။ ဣမံ ခေါ ပဉ်ဟံ၊ ဤအမေးပုစ္ဆာပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ ဉာဂိလိတုံ၊ ထွေးအံ(ပယ်ချ)ခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခိတိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့။ ဩဂိလိတုံ၊မျိုချ(လက်ခံ) ခြင်းငှါ။နသက္ခိဘိ၊ မစွမ်းနိုင်လတ္တံ့ ။ သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကို ဆို အံ့။ပုရိသဿ၊ယောကျ်း၏။ဂဠော၊လည်ချောင်း၌။ ဝိလဂ်၊ကပ်ငြိသော။ အယော-သိဃံဌာနံ၊ သံတေခဲကို။ သော၊ ထိုယောကျ်းသည်။ဉာဂိလိတုံ၊ ထွေးအံခြင်းငှါ။နေဝ သက္ကာ၊ကော-ယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။ဩဂိလိတုံ၊ မျိုချခြင်းငှါ။ နသက္ကာကောယျ၊မစွမ်းနိုင်ရာ။ ဧဝမေဝံခေါ၊ ဤဥပမာအတူသာလျှင်။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။တေ၊ သည်။ ဉာဘတောကောဋ္ဌိကံ၊ အစွမ်းနှစ်ဘက်ရှိသော။ ဣမံခေါပဉ်ဟံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌော၊သည်။ သမာနော၊ သော်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဉာဂိလိတုံ၊ငှါ။ နေဝ သက္ခိတိ၊ လတ္တံ့။ ဩဂိလိတုံ၊ငှါ။ နသက္ခိဘိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဧဝံဘန္တေ-

တိခေါ။ သာလျှင်။အဘယောရာဇကုမာရော၊သည်။နာဠန္ဒပုတ္တဿ၊သော။ နိဂဏ္ဌဿ၏ (စကားကို။) ပဋိဿုဘ္စာ၊နာခံ၍။ အာသနာ၊မှ။ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ နာဠန္ဒပုတ္တံ၊သော။ နိဂဏ္ဌံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္စာ၊၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတ္စာ၊၍။ ယေန၊ဒ္ဒါ။ဘဂဝါ၊သ ည်း။ အတ္ထိ၊၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္စာ၊၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္စာ၊၍ ။ ကေမန္တံ၊ ဒ္ဒ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၈၄။ ကေမန္တံ၊ဒ္ဒ။နိသိန္နဿ၊ခေါ၊ နေပြီးသော။အဘယဿ၊အဘယမည်သော။ရာဇကုမာရဿ၊ မင်းသား၏ (သန္တာန်၌) ။ သူရိယံ၊နေကို။ဥလ္လောကေတ္စာ၊ မော်ကြည့်၍။ “အင်္ဂ၊ ယနေ့။ဘဂဝတော၊ အား။ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေတုံ၊ တင်ခြင်းငှါ။ အကာလော၊ခေါ၊ အခါမှန်အခါမဟုတ်သည်သာ တည်း။သေ့၊ နက်ဖန်။ (ဒါနိ နိပါတ်မျှသာ)။အဟံ၊သည်။သကေနိ ဝေဿနေ၊မိမိအိမ်၌။ဘဂဝတော၊ အား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်ကို။အာရောပေဿာမိတိ၊တင်အံ့”ဟူသော။တေံ၊ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ဘဂဝါ၊သည်။သုဘတနာယ၊ ငှါ။ အတ္ထာစတုတ္ထော၊ မြတ်စွာ ဘုရားလျှင် လေးယောက်မြောက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေတူတိ၊ လက်ခံတော်မူပါ”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဓိဝါ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ သမ္ပဝါရေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဒ္ဒ။ အဘယရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ဖြစ်၍။ သြနီတပတ္တ-ပါဏိံ၊ သပိတ်မှ ဖယ်ထားပြီးသော လက်ရှိသည်ကို။ (ဥတ္စာ၍ ။) အညတရံ၊ သော။ နိစ်၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ ကို။ ဂဟေတ္စာ၊၍။ ကေမန္တံ၊ ဒ္ဒ။ နိသီဒိ၊ပြီ။

၈၅။ ကေမန္တံ၊ဒ္ဒ။နိသိန္နောခေါ၊ သော။ အဘယော၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ တံဝါစံ၊ကို။တထာဂတော၊သည်။ ဘာသေယျနုခေါတိ၊ ပြောဆိုရာသလော” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တ္ထော၊ ဤအမေး၌။ ကံသေန၊ မုချ အားဖြင့်။နခေါ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါမသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ “ဘန္တေ၊ ရား။ တ္ထော၊ ဤ တပည့်တော်အမေး၌။ နိဂဏ္ဌော၊ တို့သည်။ အနဿံ၊ ပျက်စီးကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ (က) အဝနီယိတ္ထ သြနီယိတ္ထာတိ သြနီတော၊သြနီတော ပတ္တတော ပါဏိ ယေနာတိ သြနီတပတ္တပါဏိ၊ (အဝ+နီ+တ၊ ရူပသိဒ္ဓိအလို နှ-ကို ဏ-ကြီးပြန်၊ သက္ကတအလို ပြန်ဘွယ်မရှိ။ သြနီတော ပါဏိနော-ဟုလည်း လုပ်နိုင်သည်။ ဘိန္နာဓိကရဏ တိပဒဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်)။ သပိတ်တော်မှ ချအပ်ပြီးသော လက်တော်ရှိသော ဘုရား။ (ခ) သြဏီတော ပတ္တတော ပါဏိ ယေနာတိ သြဏီတပတ္တပါဏိ၊ (သြဏ-အပနယနေ။) သပိတ်တော်မှ လက်ဖယ်ရှားပြီးသောဘုရား။ (ဂ) သြနိတ္တံ ပတ္တံ ပါဏိ စ အဿာတိ သြနိတ္တပတ္တပါဏိ၊ (နိဇ်-သုဒ္ဓိယံ-ဟူသော ဓာတ္စတ္ထ၊ ဟတ္ထေ စ ပတ္တဥ္စ ဓောဝိတ္စာ-ဟု ဖွင့်သောအဋ္ဌကထာနှင့် သူစိကတံ-ဟု ဖွင့်သော သာရတ္ထ-တို့ကို မှီး၍လုပ်၊ တ္တ-သံယုတ်နှင့်ရှိစေ၊ သိ-ဒ္ဒိ-သစ်အလို မုဒ္ဓဇ ဏ-နှင့် သြဏီတ္တ-ဟုရှိသည်။အဝနီဇ်ံ သု သောဓယိံ သူတိ သြနိတာ၊ ပတ္တဥ္စ ပါဏိ စ ပတပါဏယော၊ သြနိတာ ပတပါဏယော ယေနာတိ-ဟုလည်း လုပ်လေ။ သာရတ္ထဋ္ဌကား သြနိတ္တံ ပတ္တံ ပါဏိတော အဿ-ဟု လုပ်သည်။ “ဟတ္ထေ စ ပတ္တဥ္စ ဓောဝိတ္စာတိ ဣမိနာ အသံသဋ္ဌနတော ဝိစာရေတဗ္ဗံ” ဟု သိ-ဒ္ဒိ-သစ်ဋ္ဌ ဆို၏)။သပိတ်နှင့် လက်ဆေးပြီးသော ဘုရား။ (ဃ) သြနိတ္တံ ပတ္တံ ပါဏိတော အဿ၊ (သြနိတ္တံ-ကို နာနာဘူတံ ဝိနာဘူတံ-ဟုဖွင့်သော ဒီ၊ဋ္ဌ၊၁။ ၂၄၈။ မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။၁၈၄။ သာရတ္ထ။ ၁၊ ၄၅၈-တို့ အလိုတည်း။ သြနိတ္တာ ပတ္တပါဏယော-ဟုလည်း လုပ်နိုင်၏။)လက်မှ သီးခြားကင်းကွာသော သပိတ်ရှိသော။ ဝါ-တခြားစီဖြစ်သော သပိတ်နှင့်လက်ရှိသောဘုရား။ ဘဂဝန္တံ, သုတ္တာဝိံ သြနိတပတ္တပါဏိံ-တို့သည် ကေမန္တံ နိသီဒိ-ဋ္ဌ မစပ်နိုင်ရကား ဒီ၊ဋ္ဌ၊၁။ မ၊ဋ္ဌ၊ ၂-တို့အလို ဥတ္စာ-ထည့်ပေးလိုက်သည်။ သုတ္တာနိ၊ဋ္ဌ၊ ၂။ ၁၇၇-အလိုအားဖြင့် “ဘုတ္တာဝိံ၊ သော။ သြနိတပတ္တပါဏိံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပဂန္ဓာ၊ ချဉ်းကပ်၍”ဟု ပါဌသေသထည့်၍ ပေးလေ။

ရာဇ.ကုမာရ၊ မင်း သား။ တုံ့၊သည်။ ကို ံပန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ ရား။ တ္ထေ၊၌။ နိဂဏ္ဌာ၊ တို့သည်။ အနသ္သုန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဂဒေသိ၊ ပြောဆိုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဣဓ၊ ဤရာဇဂို့ဟ်ပြည်၌။ အဟံ၊တပည့်တော်သည်။ ယေန၊ ၌။ပ။ သြဂိလိဘုံ၊၌။ နသက္ခိတိတိ၊မစ္ဆမ်းနိုင်လတ္တံ့ ဟူသော။တော်၊ကို။အ၀ေါစ၊ပြီ။ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ပြီ။ (ဣတိ-ကြ)။

၈၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မန္ဒေ၊ ပညာနုန့်သော။ ဥတ္တာန-သေယ္ယကော၊ ပက်လက်အိပ်တတ်သော။ ကုမာရော၊ သူငယ်သည်။ အဘယဿ၊ သော၊ ရာဇ.ကုမာရဿ၊၏။ အင်္ကေ၊ရင်ခွင်၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၊၌။ဘဂ၀ါ၊သည်။ အဘယံ၊ သော။ ရာဇ.ကုမာရံ၊ကို။ “ရာဇ.ကုမာရ၊ မင်း သား။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည္သည်၊ နည်း။ အယံ ကုမာရော၊ ဤသူငယ်သည်။ တုယ္ဟံ၊ သင်၌မင်း သား၏။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၀ါ၊ စွဲ၍ငင်း။ ဓေတိယာ၊ နို့ ထိန်းမ၏။ ပမာဒံ၊ ကို။ အန္ဓာယဓာ၊ ငင်း။ ကဋ္ဌ၀ါ၊ သစ်သားကိုငင်း။ ကဋ္ဌလံ၀ါ၊ အိုခြမ်းကွဲ ကိုငင်း။ မုခေ၊ ခံဘူင်း၌။ သစေ အာဟရေယျ၊ အကယ်၍ မျိုခြေားအုံ့။(ဧ၀ံ-သော်။)ကိန္တိ၊ အဘယ် ယို့လျှင်။နံ၊ထိုသူငယ်ကို။ကရေယျ၊ သိတိ၊ ပြုရာအုံ့နည်း” ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ၊ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏ (မျိုမိသော အရာ၀တ္ထုကို)။ အာ ဟရေယျံ၊ဆုတ်ဆောင်ရာ၏။ဘန္တေ၊ရား။အာဒိကေနေ၀၊ ရှေးဦးစွာထုတ်ဆောင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။အာဟ တ္တုံ၊ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။သစေနသက္ကုဏေယျံ၊အာကယ်၍မစ္ဆမ်းနိုင်ငြားအုံ့။ (ဧ၀ံ:ဤသို့ မစ္ဆမ်းနိုင်သော်။)၀ါမေန ဟတ္ထေန၊လက်ဝဲလက်ဖြင့်။သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ပရိဂ္ဂဟေတ္၀ာ၊ ကိုင်၍ ။ ဒက္ခိဏေန ဟတ္ထေန၊ လက်ျာလက်ဖြင့်။ ဝက်ုံလံ ံ၊ ကောက်သောလက်ကို။ကရိတ္၀ာ ပြု၍။ သလော ဟိတံပိ၊ သွေးနှင့်တကွလည်း။ အာဟ ရေယျံ၊ဆုတ်ဆောင်ရာပါ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထုတ်ဆောင်ခြင်း သည်။ ကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ကုမာရော၊ သူငယ်၌။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ အနုကမ္ပာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣဟိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ဣတိ-ကြ)။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ ဤအတူပင်လျှင်။ တထာဂတော၊ သည်။ ယံ၀ါဓံ၊ ကို။ အဘူတံ၊ မဟုတ်ဟူ၍။ အတစ္ဆံ၊ မမှန်ဟူ၍ ။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်ယှဉ်ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ (အဘူတံ-စသော သုံးပုဒ်ကို ယံ၀ါဓံ-၏ ဝိသေသနသော်လည်း ပေး)။ သာစ၊ထိုစကားကိုလည်း။ပ။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်။အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်၊ တံ၀ါဓံ၊ ထိုစကားကို။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ နဘာသတိ၊ ပြောတော်မမူ။ (၁)

တထာဂတော၊ သည်။ ယမ္မိ ၀ါဓံ၊ကိုသည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏ဟူ၍။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏ဟူ၍။ အနတ္ထ-သံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့်မစပ်ယှဉ်ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သာ စ၊ ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်။ တမ္မိ ၀ါဓံ၊ ကိုလည်း။ တထာဂတော၊သည်။ နဘာသတိ၊ ပြောတော်မမူ။ (၂)

တထာဂတော၊ သည်။ ယဉ္စ ခေါ ၀ါဓံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်၏ဟူ၍ ။ တစ္ဆံ၊ မှန်၏ဟူ၍။ အတ္ထသံဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွါးနှင့် စပ်ယှဉ်၏ဟူ၍ ။ ဇာနာတိ၊၏။ သာစ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ပရေသံ။ တို့သည်။ အပ္ပိယာ၊ အပ်။ အမနာပါ၊ စေတတ်။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ တဿာ ၀ါစာယ၊ ထိုစကားကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေကြားပြောဆိုခြင်းငှါ။ တထာဂတော၊ သည်။ ကာလညူ၊ အချိန်အခါကို သိတော်မူသည်။ ဟောတိ၊၏။ (၃)

တထာဂတော၊သည်။ ယံဝါစံ၊ကို။ အဘူတံ၊ဟူ၍။ အတစ္ဆံ၊ ဟူ၍။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊၏။ သာစ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊အပ်၏။မနာပါ၊စေတတ်၏။ တံဝါစံ၊ ကို။ တထာဂတော၊ သည်။ နဘာသတိ၊ပြောတော်မမူ။ (၄)

တထာဂတော၊ သည်။ ယမ်ဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ ဟူ၍ ။ တစ္ဆံ၊ ဟူ၍ ။ အနတ္ထသံဟိတံ၊ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ ၏။ သာစ၊ ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊ အပ်၏။ မနာပါ။၏။ တထာဂတော၊ သည်။ တမ်ဝါစံ၊ ကိုလည်း။ နဘာသတိ၊ မမူ။ (၅)

တထာဂတော၊ သည်။ ယဉ္စဝါစံ၊ ကိုလည်း။ ဘူတံ၊ဟူ၍ ။ တစ္ဆံ၊ ဟူ၍ ။ အတ္ထသံဟိတံ၊ ဟူ၍။ ဇာနာဘိ၊၏။ သာစ၊ကိုလည်း။ ပရေသံ၊ တို့သည်။ ပိယာ၊ ၏။ မနာပါ၊ ၏။ တတြ၊ ထိုစကား၌။ တဿာ ဝါစာယ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏာယ၊ ဖြေကြားပြောဆိုခြင်းငှါ။ တထာဂတော၊ သည်။ ကာလညူ၊ အခ်ိန်အခါ.ကို သိတော်မူသည်။ ဟောတိ၊၏။ (၆)

တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ရာဇကုမာရ၊မင်းသား။ တထာ-ဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ အနုကမ္ပာ၊ သနားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ။(ဣတိ-ကြေ)။

၀၇။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေမေ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သောမင်းပညာရှိတို့သည်ဌင်း။ယေမေ-ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သော ပုဏားပညာရှိတို့သည်ဌင်း။ယေမေ ဂဟပတိပဏ္ဍိတာပိ၊ ယင်းသို့သောသူကြွယ် ပညာရှိတို့သည်ဌင်း။ ယေမေ သမဏပဏ္ဍိတာပိ၊ယင်းသို့သော ရဟန်းပညာရှိတို့သည်ဌင်း။ ပဉ္ဟံ၊ အမေးပုစ္ဆာကို။ အဘိသင်္ခရိဘ္ဘာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတ္ဘာ၊ ၍။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ “ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတ္ဘာ၊၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ မေးကြကုန်လတ္တံ့ ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ဧဝံ၊သို့။ ဗျာကရိဿာမိတိ။ ဖြေကြားအံ့”ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံအစည်ကို။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ပင်လျှင်။ ဘဂဝတော၊၏။စေတသော-ပရိဝိတက္ကိတံ၊ စိတ်ဖြင့်ကြံဆအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်ပါသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနသော၊ အကြောင်း အားလျော်စွာ ဖြစ်သော (တခ်ဏုပ္ပတ္တိ)ဥာဏ်ဖြင့်။ တေ၊ ထိုအမေး ပြဿနာသည်။ တထာဂတံ၊ အား။ ပဋိဘာတိ နုခေါ၊ ထင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင်။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ တွံ၊ ဤအရာ၌။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ ပြန်၍မေးအံ့။ ယထာ၊ အကြောင်အခြင်းဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ နံ၊ ကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေကြားလော့။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ရထဿ၊ ရထား၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂါ-ကြီးငယ်ဘို့၌။ ကုသလော၊ တတ်သိလိမ္မာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ သည်။ ရထဿ၊၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနံ၊ တို့၌။ကုသလော၊ လိမ္မာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ တံ၊ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ တံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္ဘာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ “ရထဿ၊ ၏။ ဣဒံအင်္ဂပစ္စင်္ဂံ၊ ဤအင်္ဂါကြီးငယ်သည်။ကိံ နာမာတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ယော၊တို့သည်။မံ၊ကို။ဥပသင်္ကမိတ္ဘာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုစ္ဆိဿန္တိ၊ လတ္တံ့ ။ တေသံ၊ တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရိဿာမိတိ၊ ဟူသော။ တေ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးကပင်လျှင်။ တေ၊ သင်၏။ စေတသော-

ပရိဝိတက္ကိတံ၊သည်။ အဿ နု ခေါ၊ဖြစ်ရာသလော။ ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်။ ဌာနသော၊ ဖြင့်။တော်၊ သည်။ ပဋိဘာသေယျာနုခေါ၊လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံဟိ၊ တပည့် တော်သည်သာ။ ရထိကော၊ ရထားစီးသူသည်။ သညာတော၊ (ရထားပိုင်သူဟု)ထင်ရှားသူသည်။ ဟုတ္ထ၊ ၍။ ရထဿ၊ ၏။ အင်္ဂ်ပစ္စင်္ဂါနံ၊ တို့၌။ ကုသလော၊ တတ်သိလိမ္မာ၏။ ရထဿ၊ ၏။ သဗ္ဗာနိ အင်္ဂ်ပစ္စင်္ဂါနိ၊ တို့ကို။ မေ၊သည်။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာသိအပ်ပါ.ကုန်၏။ ဌာနသော၊ ဖြင့်။ တော်၊ ဤ(ရထား၏)အင်္ဂါကြီးငယ်သည်။ မံ၊ တပည့်တော်၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘာသေယျ၊ ထင်ရုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ ဧဝမေဝံခေါ၊ လျှင်။ပ။ ပဋိဘာတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့ ထင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ရာဇကုမာရ၊ မင်းသား။ဟိ၊ကြောင့်။ယဿာ ဓမ္မဓာတုယာ၊ အကြောင်ဓမ္မဓာတ်(သဗ္ဗညုဘဉာဏ်)ကို။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓတ္တာ၊ ကောင်းစွာထိုးထွင်း၍ သိအပ်သည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။တော်၊ ဤအမေးပြဿနာသည်။ ဌာနသော၊ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘာတိ၊ ထင်၏။သာ ဓမ္မဓာတု၊ကို၊ တထာဂတဿ၊ သည်။ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ၊ ထိုးထွင်း၍သိအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဘယော၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ အဘိက္ကန္တံ၊စွ။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊၏။

အဌမံ၊ သော။ အဘယရာဇကုမာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၉-ဗဟုဝေဒနီယသုတ်

၈၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊အရာမ်ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ ပဲခွပ် စသောအင်္ဂါငါးပါးရှိသောကြောင့် ပဉ္စကင်္အမည်ရှိသော။ ထပတိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယိသည် ၁။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ ံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ ံ၊ ကို။ "ဘန္တေဥဒါယိ၊ အရှင်ဘုရား ဥဒါယိ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတို့သည်။ ကတိနုခေါတိ၊ အဘယ်မျှတို့ပါနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ထပတိ၊ လက်သမားကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိဿော ခေါ၊သုံးပါးတို့ သာတည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ သုခဝေဒနာဝင်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာဝင်း။ အဒုက္ခမသုခါ ဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာဝင်းတည်း။ ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာဘို့သည်။ ဣမာ ခေါ တိဿောတိ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ အပ်သော်။ ပဉ္စကင်္ဂါ၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ ံ၊ ကို။ "ဘန္တေဥဒါယိ၊ ယိ။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။နခေါ တိဿော၊သုံးပါးတို့မဟုတ်။ဘဂဝတာ၊ သည်။ဝုတ္တာ၊ဟောအပ်ကုန်သော။ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ဝင်း။ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဝင်းတည်း။ ဘန္တေ၊ ယိ။ယာယံ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ ဤအဒုက္ခမသုခါဝေဒနာကို။ သန္တသ္မိံ၊ ငြိမ်းအေး

၁။ ဥဒါယိတိ ပဏ္ဍိတဥဒါယိတ္ထေရော။ဌ။နကာဋ္ဌဒါယိတ္ထေရော။မ၊၂၊၌။ နလာဋ္ဌဒါယိတ္ထေရော။သံ၊၌။

သော။ပဏီတော၊ မွန်မြတ်သော။သုခ၊ သုခဝေဒနာ၌။ ဘဂဝဘာ၊ သည်။ ဝုတ္တာတိ၊၏" ဟူသော။ တေံ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္မိ ခေါ၊ လည်း။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဠုကဂ်ံ၊ သော။ ထပတိ ံ၊ကို။"ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ နခေါဒ္ဒေ၊ နှစ်ပါးတို့သာမဟုတ်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ဝေဒနာ၊တို့သည်။ဘိဒဿာ၊ သုံးပါးဘို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊၎င်းတည်း။ထပတိ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့သည်။ ဣမာခေါ တိဿောတိ၊ ဤသုံးပါးတို့ပင်တည်း"ဟူသော။ တေံ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ဒုတိယမ္မိခေါ၊ လည်း။ပ။ ဝုတ္တာတိ၊ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာဥဒါယီ၊ သည်။ ပဠုကဂ်ံ၊ သော။ ထပတိ ံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ နားလည်ဝံမ့်သောငှါ။ နေဝ ခေါ သက္ခိ၊မစ္ဆမ်းနိုင်သည်သာတည်း။ပဠုကဂေါ်၊သော။ထပတိ၊သည်။ အာယသ္မန္တံ ဥဒါယိ ံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ငှါ။ န ပနာသက္ခိ၊ တည်း။

၈၉။ အာယသ္မာ အာနန္ဒာ၊ သည်။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ပဠုကဂေါ်နာ၊ သော။ ထပတိနာ၊ လက်သမားကြီးနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ဣမံ ကထာသလ္လာပံ၊ ဤ(ဝေဒနာနှင့်စပ်သော) စကားပြောဆိုခြင်း ကို။ အဿောသိခေါ၊ကြားသည်သာတည်း။အထခေါ၌။အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ပ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အာသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ ပဠုကဂေါ်နာ၊ သော။ ထပထိနာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကွ။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ ယာဝဘာကာ၊ အကြင်ရွေ့လောက်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဂေါ၊ သို့။ ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ အရှင်အာနန္ဒာက သျှောက်ထားသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ "အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ သန္တည်ဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။ပရိယာယံ၊ မိမိ၏အကျိုးကိုဖြစ်စေ တတ်သော အကြောင်းကို။ (ဦ)။ ဝါ၊ ပရိယာယ်ကို။ ပဠုကဂေါ်၊သော။ထပတိ၊သည်။ဥဒါယိဿ၊ အား။ နာဗ္ဘဉ္ဇနုမောဒိ၊ဝမ်းမမြောက်စေနိုင်။သန္တည်ဝပန၊သော။ ပရိယာယံ၊ ကို။ ဥဒါယီ၊ သည်။ ပဠုကဂ်ဿ၊ သော။ ထပတိဿ၊ အား။ နာဗ္ဘဉ္ဇနုမောဒိ၊စေနိုင်။ အာနန္ဒ'န္ဒာ။ မယာ၊ငါဘုရားသည်။ ပရိယာယေန၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဒွေပိ၊ နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊တို့ကို။ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ပ။အဌသတံပိ၊ တရာ့ရှစ်ပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ပရိယာယ ဒေသိတော ခေါ၊ ပရိယာယ်အားဖြင့် ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတော၊ သော။ ဓမ္မေ၊ ၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ သုဘာသိဘံ၊ ကောင်းစွာဆိုသည်ကို။ သုလပိတံ၊ ကောင်းစွာပြောသည်ကို။ နသမနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်မပြုနိုင်ကုန်ခြားအံ့။ နသမနုမညိဿန္တိ၊သဘောမတူနိုင်ကုန်ခြားအံ့။ နသမနုမောဒိဿန္တိ၊ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကုန်ခြားအံ့။ တေသံ၊ထို သူတို့သည်။ တေံ၊ ကျိုးဆိုအံ့လတ္တံ့သည်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ (မချွတ်ဖြတ်လတ္တံ့သည်ဟူလို)။ဘဇ္ဈနုဇာတာ၊ ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ကသဟဇာတာ၊ ဖြစ်သော ငြင်းခုံခြင်း ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ မုခသတ္တီဟိ၊ နှုတ်လုံတို့ဖြင့်။ ဝိတုဒန္တာ၊ ထိုးဆွကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကြရကုန်သတ္တံ့။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ဓမ္မော၊ကို။ ပရိယာယဒေသိတော၊ခေါ၊ တည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝံ၊ သို့။ မယာ၊ သည်။ ပရိယာယဒေသိတော၊

သော။ဓမ္မေ၌။ယေ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ ၏။ သုဘာသိတံ၊ ကို။သုလပိတံ၊ကို။ သမနုဇာနိဿန္တိ၊ အံ့။ သမနုမညိဿန္တိ၊ အံ့။ သမနုမောဒိဿန္တိ၊ အံ့။ တေသံ၊ တို့သည်။ ဧတံ၊ကို။ပါဠိကခ်ံ ၏။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ အဝိ-ဝဒမာနာ၊ ငြင်းခုံခြင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ခီရောဒကီဘူတာ၊ နို့နှင့် ရေ ရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်ဖွယ်သော မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မာသန္တာ၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှုကြကုန်လျက်။ ဝိဟရိဿန္တိ၊ နေကြကုန်လတ္တံ့။

၉၀။ အာနန္ဒ၊နှာ။ကာမဂုဏာ၊ကာမဂုဏ်တို့သည်။ကြွမေ ပဥ္စ၊ကျင်းပါးတို့တည်း။ကတမေပဥ္စ၊ အာဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ကြွဋ္ဌာ၊ရှာမှီးအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ်ကုန်သော။ မနာပါ၊စိတ်ကိုပွါးစေတတ်ကုန်သော။ပိယရူပါ၊ခွစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ကာမူ-ပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့် စပ်ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စွဲအပ်ကုန်သော။စက္ခုဝိညေ့ယျာ၊စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ဝါ၊စက္ခုဒ္ဒါရိကဝိညာဏ်တို့ သည် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ရူပါရုံဘို့ဝင်း။ပ။ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဘို့ဝင်းတည်း။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ကြွမေ ခေါ ပဥ္စ၊ ကျင်းပါးတို့တည်း။အာနန္ဒာ၊ နှာ။ကြွမေ ပဥ္စ ကာမဂုဏော၊ တို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ၍။ ယံသုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ကြွဒံ၊ ကျိချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ “သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တေပရမံ၊ ကျိမျ အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ခွမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ခံစားကုန်၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ ကြွဒံ၊ ကျိပြော ဆိုခြင်းကို။နာနုဇာနာမိ၊ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မမူ။တံ၊ ထိုသို့ခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း။ အာနန္ဒ၊နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ကျိကာမသုခမှ။အည်၊ တပါးသော။ သုခံ၊ ပဌမစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ အလွန်လည်း နှစ်သက်အပ်၏။ ဝါ၊ အလွန်လည်းကောင်း၏။ (အဘိက္ကန္တတရန္တိ သုန္ဒရတရံ)။ ပဏီတတရဉ္စ၊ အလွန်လည်း မွန်မြတ်၏။ ဝါ၊ မရောင့်ရဲလည်း မရောင့်ရဲနိုင်။ ကြွဘိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ကြွတိ-ကြေ။ ပဏီတတရန္တိ အတပ္ပကတရံ။ဋ္ဌ)။အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ကျိကာမသုထေက်။ အည်၊ သော။ ကတမံ သုခံ၊ အဘယ်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ နည်း။ ပဏီတဘရဉ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ ကြွဓ၊ ကျိသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စဝေ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဌမံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ တေမှာ သုခါ ကျိကာမသုခထက်။အည်၊ သော။ကြွဒံခေါ သုခံ၊ကျိပဌမစျာန်သုခသည်သာ။အဘိက္ကန္တ-တရဉ္စ၊ ၏။ ပဏီဘတရဉ္စ၊ ၏။အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယောခေါ၊ သည်။ “သတ္တာ၊ တို့သည်။ တေပရမံ၊ကျိ မျအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ကုန်၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဒုတိယံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နှာ။ တေမှာ သုခါ၊ ကျိပဌမစျာန်သုခထက်။ အည်၊သော။ကြွဒံ ခေါ သုခံ၊ ကျိဒုတိယစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရံ၊ ၏။ ပဏီဘတရဉ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ယေ၊ခေါ၊ သည်။ပ။ အာနန္ဒ၊နှာ။တေမှာ သုခါ၊ ကျိဒုတိယစျာန်သုခထက်။ အည်၊ သော။ကတမဉ္စ သုခံ၊ အဘယ်သုခသည်လည်း။ပ။ ကြွဒံ ခေါ သုခံ၊ ကျိတတိယစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဉ္စ၊ ၏။ ပဏီဘတရဉ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ကွဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤစတုတ္ထစျာန် သုခသည်။ အဘိက္ကန္တ-တရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ ကွဒံ သုခံ၊ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ကွဒံသုခံ၊ ဤဝိညာဏဉ္စာယတနစျာန်သုခသည်။အဘိက္ကန္တ-တရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယော ခေါ၊ သည်။ပ။ ကွဒံသုခံ၊ ဤအာကိဉ္စညာယတန စျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ပ။ကွဒံသုခံ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်သုခသည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီဘတရဥ္စ၊ ၏။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယောခေါ၊ သည်။ "သတ္တာ၊ တို့သည်။ တေပရမံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ သုခံ သောမနဿံ၊ ချမ်းသာခြင်းဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တီတိ၊ ခံစားကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။ အဿ၊ ထိုသူအား။ တေံ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းကို။ နာနုဇာနာမိ၊ ခွင့်မပြု။ တံ၊ ထိုသို့ခွင့်မပြုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်သုခထက်။ အည်၊ တပါးသော။ သုခံ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊၏။ ပဏီတ-တရဥ္စ၊ ၏။ ကွဘိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (ကွတိ- ၄ကြ)။ အာနန္ဒ၊နွာ။ တေမှာ သုခါ၊ ထက်။ အည်၊ သော။ ကတမံ သုခံ၊ သည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ နည်း။ ပဏီတတရဥ္စ၊ နည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကွမ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း။ နေဝသညာနာသညာယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ကောင်းစွာ လွန်ခြင်းကြောင့်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ စေ၍။ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နွာ။တေမှာ သုခါ၊ ဤနေဝသညာ နာသညာယတနစျာန်သုခထက်။ အည်၊သော။ကွဒံ ခေါ သုခံ၊ ဤသညာဝေဒယိတ နိရောဓသမာပတ်သည်။ အဘိက္ကန္တတရဥ္စ၊ ၏။ ပဏီတတရဥ္စ၊ ၏။

၉၁။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ယံ၊အကြင့်ကြောင့်။အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမသည်။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဉ္စ၊ ထိုသညာဝေဒယိတနိရောဓ သမာပတ်ကိုလည်း။သုခသ္မိံ၊သုခဋ္ဌ။ပညပေတိ၊ပညတ်တော်မူ၏။တယိဒံ၊ထိုသညာဝေဒယိတနိရောဓ သမာပတ်သည်။ ကိံသု၊ အဘယ်နည်း။ တယိဒံ၊ သည်။ ကထံသူတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ဝဒေယျုံ၊ပြောဆိုကုန်ရာ၏။တေံ ဌာနံ၊ဤအကြောင်းသည်။ ဒိဋ္ဌတိဒါ၊ ရှိသည်သာတည်း။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်သော။အညတိတ္ထိယာ၊ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့ကို။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ ဘဂဝါ၊သည်။ သုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။သုခသ္မိံ၊သုခဋ္ဌ။နခေါပညပေတိ၊ ပညတ်သည်မဟုတ်။ ဝါ၊ သိစေသည်မဟုတ်။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ပရိဗိုဇ်တို့။ယတ္ထ ယတ္ထ ယဟိံ ယဟိံ၊ အကြင်အကြင် အရာ၌။ သုခံ၊ ဝေဒယိတ သုခ,အဝေဒယိတ သုခ,ကို။ဥပလဗ္ဘတိ၊ ရအပ်၏။တံတံ၊ ထိုထိုဝေဒယိတသုခ, အဝေဒယိတသုခ,ကို။ သုခသ္မိံ၊ သုခဋ္ဌ။ တထာဂတော၊ သည်။ ပညပေတီဘိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ဝါ၊ သိစေတော်မူ၏ဟူ၍။ဝေါ၊ဤသို့။ဝစနီယာ၊ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်။အဿူတိ၊ဖြစ်ကုန်၏"ဟူသော။

ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤဗဟုဝေဒနီယဲသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ဟော တော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။အဘိနန္ဒိ၊ အလွန်နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော။ ဗဟုဝေဒနီယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-အပဏ္ဏကသုတ်

၉၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကေသမယံ၊ အခါတပါး၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ မဟတာ၊ များမြောက်သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီလှည့် လည်ခြင်းအကျိုးငှါ။ စရမာနော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌။ သာလာနာမ၊ သာလာမည်သော။ ကောသလာနံ၊ ကောသလတိုင်းသူတို့၏။ ဗြာဟ္မဏကိမော၊ ပုဏ္ဏား ရှာသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ထိုပုဏ္ဏားရှာသို့။ အဝသရိ၊ ရောက်တော်မူပြီ။ သာလေယျကာ၊ သာလာ ရှာသားဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏကဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်တို့သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သက္ယပုတ္တော၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော။ သက္ယကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ သာလံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တောလော့၊ ရောက်တော်မူသဘတ်။ တံခေါပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ ပြန့်နှံ့၍ တက်၏ ။ (ကိံ ဥဂ္ဂတော၊ အဘယ်သို့ ပြန့်နှံ့၍တက်သနည်း ?)။ 'သော ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ခပ်သိမ်းများစွာ ကိလေသာတို့မှ ဝေးကွာတော်မူသော ဤအကြောင်း ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊ အရဟံ မည်တော်မူ၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါမည်တော်မူ၏' ။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥဂ္ဂတော၊၏။(ဤဂုဏ်တော်အနက်ကို စာပိုဒ် ၂၅-သောသုတ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ သော၊ထိုမြတ်စွာဘုရား သည်။ သဒေဝကံ၊ နတ်ပြည်ဝါးထပ်နှင့်တကွသော။ သမာရကံ၊ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်နှင့်တကွသော။ သဗြဟ္မကံ၊ ဗြဟ္မာ ၂၀-နှင့်တကွသော။ ဣမံ လောကံ၊ ဤသြကာသလောကကို။ပ။ပကာသေတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ်အပိုဒ်ဝ၀-၌ရေးခဲ့ပြီ)။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သဘော၌ရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓုခေါပန၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ အဿောသုံခေါ၊ ကြားကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၊ ၌။ သာလေယျကာ၊ ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏကဟပတိကာ၊တို့သည်။ပ။ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။အပ္ပေကစ္စေ၊အချို့

၁။ ပညပေတိတိ-၌ ဣတိ တလုံးကား ဝေမဿု ဝစနီယာ-အဖို့တည်း။ အဿူတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ အကြေ ကြံကာ ပါဠိတော်စာမျက်နှာ ၆၀၊ အပိုဒ် ၈၉၊ကြောင်းရေ ၅၊အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ တေဒဝေါစ-အဖို့ အာကာရ တည်း။

၂။ အဇ္ဇဘ္ဂဂတောတိ ထွေ အဘိသဒ္ဒါ ဣတ္ထမ္ဘူတာချာနေ၊ တံ ယောဂတော ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမန္တိ ဥပယောဂဝစနံ သာမိအတ္ထေပ် သမာနံ ဣတ္ထမ္ဘူတယောဂဒီပနတော ဣတ္ထမ္ဘူတာချာနတ္ထေတိ ဝုတ္တံ၊ တေနာဟ တဿ ခေါ ပန ဘောတော ဂေါတမသာဝကာတိ။မ၊ဘ၊ဠီ။သာလေယျကသုတ် အဖွင့်နှင့်အညီ ယောဇနာသတည်း။

၃။ "ဣတိသဒ္ဒါ၊ အာကာရတ္ထေ၊ နောက်၌ပြမူ၊ ဝါစကပုစ္ဆာ၊ကို သဒ္ဒါကို၊ရှေ့မှာစွက်၍၊ အနက်သမ္ဗန်မြဲ" ဟူ သော နိယံနှင့်အညီတည်း။

သောသူတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ဍ်။ နိသိဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ပ။ နိသိဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ဍ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ ချီ၍။ ဧကမန္တံ၊ဍ်။ နိသိဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊တို့သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ဍ်။ နာမဂေါတ္တံ၊ မိမိတို့၏အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတ္ဝာ၊ လျှောက်ကြား၍။ ကေမန္တံ၊ ဍ်။ နိသိဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ တုဏှီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်လျက်။ ဧကမန္တံ၊ဍ်။ နိသိဒိ ံသု၊ထိုင်နေကုန်ပြီ။

၉၃။ ဧကမန္တံ၊ဍ်။ နိသိန္နေခါ၊ ထိုင်နေကုန်သော။ သာလေယျကော၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏ-ဂဟပတိကော၊တို့ကို။ ဘဂဝါ၊သ ည်။ “ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ဝေါ၊သင်တို့သည်။ ယသို့ ံ၊ အကြောင်ဆရာဍ်။အာဂါဂရုဝတိ၊ အကြောင်းရှိသော။ (သဟေတုကာ။ဍ်) လွန်ကဲသောအကြောင်းရှိသော။ ဝါ၊ ခါးကျူးထိုက်သောအကြောင်းရှိသော ာ ။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ မနာပေါ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော။ (သော) သတ္ထာ၊ ထို ဆရာသည်။ အတ္ထိပနာတိ၊ ရှိသလော”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစု၊ပြီ။ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။နော၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ယသို့ ံ၊ အကြောင်ဆရာဍ်။ အာဂါဂရုဝတိ၊ သော။ သဒ္ဓါ၊ ကို။ ပဋိလဒ္ဓါ၊ ၏။ နော၊ တပည့်တော်တို့၏။ ကောစိ၊သော။ မနာပေါ၊ သော။ (သော) သတ္ထာ၊ သည်။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ဂဟပတယော၊တို့။ မနာပံ၊ နှစ်လိုဖွယ်သော။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာကို။ အလဘန္တေဟိ၊ မရကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။အယံ အပဏ္ဏကော ဓမ္မော၊ ဤမချုတ်မယွင်းသောတရားကို။ သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍။ဝတ္တိဘဗ္ဗော၊ ကျင့်အပ်၏။ ဟိ၊မှန်၏။ ဂဟပတယော၊ သူကြွယ်တို့။ သမတ္တော၊ ပြည့်စုံသော။ သမာဒိဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်သော။အပဏ္ဏကော၊ မချုတ်မယွင်းသော။ (ယော) ဓမ္မော၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊လုံး။ ဟိတာ ာယ၊ စီးပွါးအလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။ ဂဟပတယော၊တို့။အပဏ္ဏကော ဓမ္မော၊ သည်။ ကတမော၊အဘယ်နည်း။

၉၄။ ဂဟပတယော၊ တို့။ “ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သောအကျိုးသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ယိဋ္ဌံ၊ အလှူကြီးပေးလှူပူဇော်ကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟုတံ၊ (လက်ဆောင်ပဏ္ဏာပေးခြင်းစသော)အလှူငယ်အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သုကတဒုက္ကဋာနံ၊ ကောင်းစွာပြုအပ်, မကောင်းသဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော။ ကမ္မာနံ၊ကံတို့၏။ဖလံ၊ အကျိုးဖျားသည်။ ဝိပါကော၊အကျိုးရင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ အယံလောကော၊ (နောက်လောကမှ လာရာ)ဤလောကသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပရောလောကော။ (ဤဘဝဤလောကမှသွားရာ)တမလွန်လောကသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။မာတာ၊အမိဍ်ပြုအပ်သောကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ပိတာ၊အဖဍ်ပြုအပ်သော ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်သ ည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ သြပပါတိကာသတ္တာ၊ စုတေ၍ပဋိသန္ဓေနေသော သတ္တဝါတို့မည်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ ကုန်။ယော၊အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ဣမဉ္စ လောကံ၊ ဤလောကကိုဍင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊တမလွန်လောကကိုဍင်း။ အဘိညာ၊ထူးသောပညာဖြင့်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ပဒေဝဒေန္တိ၊ သိစေကုန်၏။ သမ္မဂ္ဂတာ၊ ဖြောင့်မှန်သော

၁။ ဝတိသဒ္ဒေါ နကေဝလံ အတ္ထိတာမတ္တဒီပကော၊ အထခေါ အဘိသယဘဏ္ဍဒီပကော ပါသံသဘဏ္ဍဒီပကော ဝါ ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ဋီ။

အရိယာမက်သို့ရောက်ကုန်သော။ ၀ါးမှန်စွာသိကုန်သော။ သမ္မာပဋိပန္နာ၊ နိဗ္ဗာန်အားလျော်သော အကျင့်ကို ကောင်းစွာကျင့်ကုန်သော။ (အဋ္ဌသာလိနီ၊ ပဋိသံ၊ဋ္ဌ-နှင့် မူလဋီကာရှု)။တေ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။လောကေ၊ ဥ်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကြကုန်”ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ပြောလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ယူလေ့ရှိကုန်သော။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အချို့သော ရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။ ဂဟပတယော၊တို့။ တေသံယေဝ ခေါ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ထိုရဟန်းဂုဏားတို့တွင်။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဥဇုဝိပစ္စနီကဝါဒါ၊ အချင်းချင်း ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော ဝါဒရှိကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ “ဒိန္နံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ပ။ လောကေ၊ ဥ်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိကြကုန်၏”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကြလေကုန်ပြီ။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တံ၊ကို။ ကိံ မညထ၊ ကုန်သနည်း။ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အညမညဿ၊ တယောက်သည်တယောက်အား။ ဝါ၊အချင်းချင်း။ဥဇုဝိပစ္စနီကဝါဒါနနု၊ဖြောင့်ဖြောင့် ဆန့်ကျင်သော ဝါဒရှိကြကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်လှပါ၏။

ဧဝှ။ ဂဟပတယော၊တို့ ။တတြ၊ ထိုရဟန်းပုံဏားတို့တွင်။ ယေတေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊အကြင် ရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ “ဒိန္နံ၊သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ပ။လောကေ၊ဥ်။နတ္ထိတိ၊မရှိကြကုန်”ဟူ၍။ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ကုန်၏။တေသံ၊ထိုရဟန်းပုံဏားတို့သည်။ တေ၊ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သောအပြစ်ကို။ ပါဋိဂန်ံ၊အလိုရှိအပ်၏။ယမိဒံ ကာယသုစရိတံ၊အကြင်ကာယသုစရိုက်သည်ၾကင်း။ယမိဒံ ဝစီသုစရိတံ၊ သည်ၾကင်း။ ယမိဒံ မနောသုစရိတံ၊သည်ၾကင်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ကုသလေ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ မမ္မေ၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိနိဝဇ္ဇတ္တာ၊ ကြဉ်ထား၍။ ယမိဒံ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ သည်ၾကင်း။ ယမိဒံ ဝစီဒုစ္စရိတံ၊ သည်ၾကင်း။ ယမိဒံ မနောဒုစ္စရိတံ၊ သည်ၾကင်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။)တယော၊ ကုန်သော။ အကုသလေ၊ကုန်သော။ ဣမေ မမ္မေ၊ တို့ကို။ သမာဒါယ၊ဆောက်တည်၍။ ဧတ္တိဿန္တိ၊ ကျင့်ကြကုန်လတ္တံ့၊ တံ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ကိံဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။

ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။တေသမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ အကုသလာနံ၊ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊တို့၏။အာဒီနဝံ၊အပြစ်ကိုၾကင်း။သြ ဘာရံ၊ အယုတ်ကိုၾကင်း။သံကိလေသံ၊ညစ်ညူးခြင်းကိုၾကင်း။ နဟိ ပဿန္တိ၊ မမြင်ကြကုန်။ ကုသလာနံ၊ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊တို့၏။ နေက္ခမ္မေ၊ (အကုသိုလ်မှ)ထွက်မြောက်ခြင်း၌။အာနိသံသံ၊ကိုၾကင်း။ဝေါဒါနပက္ခံ၊ဖြူစင်သောအဖို့ကိုၾကင်း။ နဟိပဿန္တိ၊ မမြင်ကြကုန်။ ပန၊ထိုမှတပါး။ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာဖြစ်သော။ ပရံလောကံ၊တမလွန်လောကကို။“ပရော လောကော၊သည်။နတ္ထိဘိ၊မရှိ”ဟူ၍။အဿ၊ထိုသူ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်။ ဟောတိ၊၏။အဿ၊၏။ သာ (ဒိဋ္ဌိ)၊ထိုအယူသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားယွင်းသောအယူသည်။ဟောတိ၊၏။ခေါပန၊စင်စစ်။သန္တံယေဝ၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။ “ပရော၊သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ သက်ပွေတိ၊ ကြံဆ၏။ အဿ၊ ထိုသူ၏။သော (သက်ပွေါ)၊ ထိုအကြံသည်။ မိစ္ဆာသက်ပွေါ၊ မှားယွင်းသော အကြံသည်။ဟောတိ၊၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။“ပရော၊ သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊မရှိ”ဟူ၍။ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသတိ၊ပြောဆို၏။အဿ၊၏။သာ (ဝါစာ)၊ ထိုစကားသည်။ မိစ္ဆာဝါစာ၊မှားယွင်းသောစကားသည်။ဟောတိ၊၏။ခေါပန၊ စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊ သော။ ပရံလောကံ၊ ကို။ “ပရော၊သော။ လောကော၊ သည်။ နတ္ထိဘိ၊ မရှိ”ဟူ၍။အာဟ၊ဆိုပြီ။ ယေ တေ အရဟန္တော၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရလောကဝိဒူနော၊ တမလွန်လောကကို

သိမြင်ကုန်၏။ အယံ၊ ဤမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ ပစ္စနီကံ၊ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊သော။ ပရံလောကံ၊ကို။ "ပရော၊သော။ လောကော၊သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ" ဟူ၍။ပရံ၊သူတပါးကို။ သညာပေတိ၊သိစေ၏။အဿ၊၏။ သာ သညာပနာ၊ ထိုသိစေခြင်းသည်။ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိ၊ တရားမဟုတ်သည်ကိုသိစေခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ တာယ စ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိယာ၊ဖြင့်လည်း။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥက္ကံသေတိ၊ ချီးမြှောက်၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဝမ္ဘေတိ၊ရှုတ်ချ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပုဗ္ဗေဝခေါပန၊ ရှေးဦးကပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ သုသီလျံ၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ပဟီနံ၊ပယ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဒုဿီလျံ၊ အကျင့်မရှိသည်၏အဖြစ်သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုတည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အယဉ္စ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သည်ဂုဏ်း။ အယဉ္စ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပေါ၊ သည်ဂုဏ်း။အယဉ္စ မိစ္ဆာဝါစာ၊ သည်ဂုဏ်း။ အယဉ္စ အရိယာနံ ပစ္စနီကတာ၊ ဤအရိယာတို့၏ဆန့်ကျင်ဘက်အဖြစ်သည်ဂုဏ်း။ အယဉ္စ အသဒ္ဓမ္မသညတ္တိ၊ သည်ဂုဏ်း။ အယဉ္စ အတ္တုက္ကံ-သနာ၊ သည်ဂုဏ်း။အယဉ္စ ပရဝမ္ဘနာ၊သည်ဂုဏ်း။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) ဝေါ၊ဤသို့။အဿ၊ ၏။ အနေကေ၊ တပါးမက များလှကုန်သော။ ပါပကာ၊ ကုန်သော။ အကုသလာ၊ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊တို့သည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိပစ္စယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တတြ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏အယူတို့တွင်။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသဉ္စိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏—

ပရော၊ သော။ လောကော၊သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သစေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဝေါ၊ဤသို့မရှိခဲ့သော်။အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ဤအရှင်ယောကျားပုဂ္ဂိုလ်သည်။ဝါ၊သတ္တဝသည်။ ကာယဿ၊ခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ သောတ္ထိံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့။ ပရော၊ သော၊ လောကော၊ သည်။ သစေ အတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဇဝံ၊ ဤသို့ရှိခဲ့သော်။ အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊နောက်ကာလ၌။အပါယံ၊ သော။ဒုဂ္ဂတိံ၊ သော။ ဝိနိပါတံ၊ သော။နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ ကျရောက်လတ္တံ့။

ခေါပန။ စင်စစ်။ပရော၊ သော။ လောကော၊သည်။ကာမံ မာဟု၊အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ထိုအရှင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားသည်။သစ္စံ၊မှန်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပစေ။ အထ စ ပန၊ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း "ပုရိသပုဂ္ဂလော သည်။ဒုဿီလော၊သီလမရှိ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မှားသောအယူရှိ၏။ နတ္ထိကဝါဒေါတိ၊ တမလွန်ဘဝစသည်မရှိဟုယူသေ့ရှိ၏" ဟူ၍။ အယံ ဘဝံ ပုရိသပုဂ္ဂလော၊ ကို။ ဝိညူနံ၊တို့သည်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ပင်လျှင်။ ဂရဟေယ္ယော၊ ကဲ့ရဲ့အပ်၏။

ခေါ၊စင်စစ်။ပရော၊သော။လောကော။သည်။သစေ အတ္ထေဝ၊ရှိသည်သာဖြစ်အံ့။ဇဝံ၊သော်။ ဣမဿ ဘောတော ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊၏။ ဥဘယတ္ထ၊ပစ္စုပ္ပန်တမလွန်နှစ်တန်သောဘဝတို့၌။ ကလိဂ္ဂဟော၊ အရှုံးကို ယူသည်မည်၏။ (၄)။ ဝါ၊ အကျိုးမဲ့ကိုယူသည်မ ည်၏။ (၎)[1]။

၁။ ဤအနက်ကား သန္ဓိ,သမာသ်အဖြစ် မယူပဲပေးခြင်းဖြစ်၏။သန္ဓိ၊သို့မဟုတ် သမာသ်အဖြစ်ယူ၍ ပေးလိုသော် "ဥဘယတ္ထ ကလိဂ္ဂဟော၊ နှစ်ပါးသော အကျိုးတို့ကို အရှုံးယူခြင်း" ဟုပေး။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့် ဤဋီကာတို့၌ကား "ကလိဂ္ဂဟောတိ ပရာဇယဂ္ဂါဟော" ဟု ဥဘယတ္ထ နှင့် သန္ဓိ, သမာသ်မကြဲပဲ ဝါကျအဖြစ်သာ ဖွင့်သည်။

ဒိဋ္ဌေဝမေ့မေ့၌ပင်လျှင်။ ဝိညူနှံ၊ တို့သည်။ ယဉ္စ ဂါရယှော၊ အကြင်ကဲ့ရဲ့လည်း ကဲ့ရဲ့အပ်၏။ ကာယဿ၊၏။ပ။ နိရယံ၊သို့။ ယဉ္စ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ အကြင်ကပ်ရောက်လည်း ကပ်ရောက်ရလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။ အဿ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပဏ္ဏကော၊ မချွတ်ယွင်းသော။ အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ ဒုဿမတ္တော သမာဒိန္နော၊ မကောင်းသဖြင့်ယူအပ် သုံးသပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ၁။ ကေသံ၊တခုသော အဖို့အစုကို။ ဝါ၊မိမိဝါဒကိုသာလျှင်။ ဖရိတ္တာ၊ပြန့်နှံ့စေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊တည်၏။ ကုသလံ ဌာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှုကို။ ရိဉ္စတိ၊ပယ်ကြဉ်၏။

၉၆။ (ဤဥဒ္ဒါထူးသည်ကိုသာ အနက်ယောဇနာအံ့)။ ဧဝံ၊ သော်။ ဤမဿ ဘောတော ပုရိသပုဂ္ဂလဿ၊ ၏။ ဥဘယတ္ထ၊ ဘဝနှစ်ပါးစုံ၌။ ကဋ္ဌဂ္ဂဟော၊ အောင်မြင်ခြင်းကိုသာယူသည်မည်၏။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝိညူနံ၊ တို့သည်။ ယဉ္စ ပါသံသော၊အကြင် ချီးကျူးလည်း ချီးကျူးအပ်၏။ ကာယဿ၊၏။ပ။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ သို့။ ယဉ္စ ဥပပဇ္ဇိဿတိ၊ အကြင်ကပ်ရောက်လည်း ကပ်ရောက်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ သော်။ အဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အပဏ္ဏကော၊ သော။ အယံ ဓမ္မော၊ သည်။ သုသမတ္တော သမာဒိန္နော၊ ကောင်းစွာယူအပ် ကောင်းစွာ သုံးသပ်အပ်သည်ဖြစ်၍ ၁။ ဥဘယေသံ၊ နှစ်ပါးစုံသော အဖို့အစုကို။ ဝါ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ဦးသားတို့၏ နှစ်ပါးသော အယူဝါဒကို။ ဖရိတ္တာ၊စေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ အကုသလံ ဌာနံ၊ ကို။ ရိဉ္စတိ၊ပယ်၏။

၉၇။ ဂဟပတယော၊တို့။ "ကရောတော၊ကိုယ်တိုင်ပြုသောသူသည်ဌင်း။ ကာရယတော၊ပြုစေသောသူသည်ဌင်း။ ဆိန္ဒတော၊ (သူတပါးတို့၏ လက်ခြေစသည်ကို) ကိုယ်ဘိုင်ဖြတ်သောသူသည်ဌင်း။ ဆေဒါပယတော၊ ဖြတ်စေသောသူသည်ဌင်း။ ပစတော၊ တုတ်သုံဘံဖြင့်ကိုယ်ဘိုင်ညှဉ်းပန်းသူသည်ဌင်း။ ပါစာပယတော၊ညှဉ်းပန်းစေသူသည်ဌင်း။ သောစယတော၊ (သူတပါးစိုးရိမ်ခြင်းကို) ကိုယ်တိုင်ပြုသူသည်ဌင်း။ သောစာပယတော၊ ပြုလုပ် စေသူသည်ဌင်း။ ကိလမတော၊ ကိုယ်တိုင်ပင်ပန်းမှုပြုသောသူသည်ဌင်း။ ကိလမာပယတော၊ပြုစေ သောသူသည်ဌင်း။ ဖန္ဒတော၊ကိုယ်တိုင်တုန်လှုပ်သောသူသည်ဌင်း။ ဖန္ဒာပယတော၊ တုန်လှုပ်စေသူသည်ဌင်း။ ပါဏံ၊သူ အသက်ကို။ အတိပါတယတော၊ကိုယ်တိုင်ချသူ ချစေသူသည်ဌင်း[၂]။ အဒိန္နံ၊ ကို။ အာဒိယတော၊ ကိုယ်တိုင်ယူသူ ယူစေသူသည်ဌင်း။

သဒ္ဒနီတိ သန္ဓိခန်းနှင့် ပါဠိနယာဒိသင်္ဂဟအခန်းတို့၌ သန္ဓိ, သမာသ်ဖြစ်ပုံ, မဖြစ်ပုံ လေးမျိုးပြလျက်ရှိသည်။ "ဒိဋ္ဌဓမ္မိကော စေဝတ္ထော သမ္မရာယိကောစာတိ ဥဘယော အတ္ထာ ဥဘယတ္ထာ၊ ဥဘယတ္ထာနံ ကဋ္ဌံ ဂါဟော ဥဘယတ္ထကဋ္ဌဂ္ဂါဟော။ ဧဝံ သမာသပဒံ ဟောတိ။ ဥဘယတ္ထ ဌာနေသု ကဋ္ဌဂ္ဂါဟော ဥဘယတ္ထကဋ္ဌဂ္ဂါဟော။ ဧဝံ အသမာသပဒံ ဟောတိ။ သေနယော ဥဘယတ္ထ ကလိဂ္ဂဟောတိ အာဒီသုပိ" (နိတိ)။ ဥပရိ၊ ဗာလပဏ္ဍိတသုတ်အဒ္ဓင့်၌ "ကလိဂ္ဂဟေနာတိ ပရာဇယေန"၊ ၎င်းဋီကာ၌လည်း "ကလိယတိ ခလိယတိ အပ္ပဟိယျတိ သာသနံ ဇေတေနာတိ ကလိ၊ ဇုတပရာဇယော။ သော ဧဝ ဂဟသဒ္ဒိသတာယ ကလိဂ္ဂဟောတိ ဝုတ္တော"ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်လျှင် ဂဟ-အနက်အထူး မယူပဲ ကလိဂ္ဂဟ-ရှုံးခြင်း (ရှေ့၌ပြလတ္တံ့သော) ကဋ္ဌဂ္ဂဟ-နိုင်ခြင်းဟု အနက်ပြန်ဆိုသော် ပို၍ နားရှင်းဘွယ် ရှိ၏။

၁။ ဒုဿမတ္တော သမာဒိန္နော၊ သုသမတ္တော သမာဒိန္နော-တို့၌ ဒုနှင့် သုကို သမာဒိန္နော-၌လည်းစပ်ရမည်ဖြစ်၍ နှစ်ပုဒ်စီတွဲလျက် အနက်သမ္မန်သည်။ ဒုဿမတ္တောတိ ဇတ္ထ ဒုသဒ္ဒါ သမာဒိန္နောတိတ္ထောပိ အာနေတွာ ယောဇေတဗ္ဗောတိ အာဟ ဒုပ္ပရာမဋ္ဌောတိ။ဋီ။

၂။ ပါဏမတိပါတယတောတိ ပါဏံ ဟနန္တသိပိ ဟနာပေန္တသိပိ။ ဧဝံ သဗ္ဗတ္ထ ကရဏကာရာပန-ဝသေနေဝ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူသော ဋ္ဌ-နှင့်အညီ သုဒ္ဓကာရိုတ်ကေသိက်ကြံ၍ ၂ ချက်စီပေးသည်။

သန္ဓိ ံ၊ အိမ်အစပ် ကို။ ဆိန္ဒတော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်၍ ခိုးသူ ဖြတ်၍ ခိုးစေသူ သည်၎င်း။ နိလ္လောပံ၊ အကြွင်းမဲ့လုယက်ခြင်းကို။ဟရတော၊လုယက်သူ လုယက်စေသောသူသည်၎င်း။ ကောဂါရိကံကရောတော၊ တအိမ်တ,သ်းကိုဝန်းရံလုယက်သူ လုယက်စေသူသည်၎င်း။ပနိပန္ထေ တိဋ္ဌတော၊ ခရီးဆုံ၌ရပ်၍ လုယက်သူ လုယက်စေသူသည်၎င်း။ပရဒါရဂစ္ဆတော၊ သူတပါးသားမယားကို သွားလာသူ သွားလာစေသူသည်၎င်း။ မုသာဘဏတော၊ မဟုတ်မမှန်ပြောသူ ပြောစေသူသ,သ်၎င်း။ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ ကရောတော၊ပြုသော်လည်း။ နကရီယဘိ၊ပြုအပ်သည်မမည်။ယော၊အကြင်သူသည်။ ခုရပရိယန္တေန၊ သင်မုန်းသွားတပ်သော။ စက္ကေန၊စက်ဖြင့်။ ဣမိဿာ ပထဝိယာ၊ဤမြေအပြင်၌။ ပါဏော၊သတ္တဝါတို့ကို။ ဧကံမံသခလံ၊ တခုတည်းသော အသားစုကို။ ဧကံမံသပုဉ္ဇံ၊တခုတည်းသောအသားစိုင်ကို။ စေပိကရေယျ၊ အကယ်၍ ပြုလုပ်ငြားအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပါပဿ၊၏။ အာဂမော၊ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဟနန္တော၊ ကိုယ်တိုင်သတ်သောသူသည်၎င်း။ ဃာတေန္တော၊သတ်စေသောသူသည်၎င်း။ ဆိန္ဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ဖြတ်သောသူသည်၎င်း။ ဆေဒါပေန္တော။ ဖြတ်စေသောသူသည်၎င်း။ ပစန္တော၊ ညှဉ်းပန်းသောသူသည်၎င်း။ ပါဓေန္တော၊ညှဉ်းပန်းစေသောသူသည်၎င်း။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါမြစ်၏။ ဒက္ခိဏံ တီရံ၊တောင်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊သွားငြားအံ့။ တတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပါပံ၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပါပဿ၊၏။ အာဂမော၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဒဒန္တော၊ ကိုယ်တိုင် ပေးလှူသောသူသည်၎င်း။ ဒါပေန္တော၊ပေးလှူစေသောသူသည်၎င်း။ ယဇန္တော၊ ကိုယ်တိုင်ယဇ်ကြီးပူဇော်သောသူသည်၎င်း။ ယဇာပေန္တော၊ပူဇော်စေသောသူသည်၎င်း။ ဂင်္ဂါယ၊၏။ ဥတ္တရံ တီရံ၊မြောက်ဘက်ကမ်းသို့။ စေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားငြားအံ့။ တဒေတောနိဒါနံ၊ ကြောင့်။ ပုညံ၊ကောင်းမှုသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုညဿ၊ ၏။ အာဂမော၊သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဒါနေန၊ အလှူပေးခြင်းကြောင့်၎င်း။ဒမေန၊ ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းကြောင့်၎င်း။ သံယမေန၊သီလစောင့်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ သစ္စဝဇ္ဇေန၊မှန်ကန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပုညံ၊သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ပုညဿ၊၏။ အာဂမော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊မရှိ”ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်သော။ ကေ သမဏာ ပြောဟူသော၊ တို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

၉၈။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ကိရိယံ၊ကောင်းမှုမကောင်းမှုကို။ ကိရိယာ၊သည်။နတ္ထိတိ၊မရှိဟူ၍။ အဿ၊ထိုသူ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊အယူသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

[ဤ ၉၈-၌ ဤမျှသာ ထူး၏။အကြွင်းကို ၉၇-အပိုဒ်မှီး၍ယောဇနာလေ။၉၉-အပိုဒ်၌လည်း နတ္ထိ-အတ္ထိ-မျှသာ ထူးတော့သည်]။

၁၀၀။ ဂဟပတယော၊တို့။“သတ္တာနံ၊သတ္တဝါဘို့၏။သံကိလေသာယ၊ ညစ်ညူးခြင်းငှါ။ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ပစ္စယော၊အထောက်အပံ့သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။သတ္တာ၊တို့သည်။ အဟေတူ၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိကုန်ပဲ။ သံကိလိဿန္တိ၊ ညစ်ညူးကြရကုန်၏။ သတ္တာနံ၊ တို့၏။ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ဖြူစင်ခြင်းငှါ။ပ။ ဝိသုဇ္ဈန္တိ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။ ဗလံ၊ ညစ်ညူးကြောင်းဖြူစင်ကြောင်း ဖြစ်သောအားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝီရိယံ၊ ရဲရင့်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ပုရိသထာမော၊ ယောကျ်ားတို့၏အစွမ်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ပုရိသပရက္ကမော၊ ယောကျ်ားတို့၏လုံ့လသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော။သတ္တာ၊ကပ်ငြိတတ်သောသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ပါဏာ၊ရှူရှိုက်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ဘူတာ၊ဖြစ်တတ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ဇီဝါ၊ အသက်ရှင်သကဲ့သို့ ကြီးပွါးသော (သစ်ပင်) ဇီဝတို့သည်ချင်း။ အဝသာ၊ မိမိတို့၏အစွမ်းမရှိကြကုန်ပဲ။ ဒေဗလာ၊ အားမရှိကြကုန်ပဲ။ အဝိရိယာ၊ ရဲရင့်မှုဝီရိယမရှိကြကုန်ပဲ။ နိယတိ သင်္ဂတိ ဘာဝပရိဏာတာ၊ မြဲခြင်း ပြောင်းလွှဲခြင်းသဘောကြောင့် ညှတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆသု၊ ခြောက်မျိုးကုန်သော။ အဘိဇာတိသုဝေ၊ အထူးထူးသောဇာတ်တို့၌သာလျှင်။ သုခဒုက္ခံ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲကို။ပဋိသံဝေဒေန္တိတိ၊ ခံစားကြကုန်၏"ဟူ၍။ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ဝေဒိဋ္ဌနော၊ ကုန်သော။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

၁၀၁။ ခေါပန၊ စင်စစ်။သန္တံယေဝ၊ သော။ဟေတုံ၊အကြောင်းကို။ "ဟေတု၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ အဿ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[ဤ ၁၀၁-အပိုဒ်၌ ဤမျှသာထူးသည်။ ၁၀၂-အပိုဒ်၌လည်း ရှေးနည်းကိုမှီ၍ ယောဇနာလေ]။

၁၀၃။ ဂဟပတယော၊ တို့။သဗ္ဗေသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။အာရုပ္ပါ၊ အရူပဗြဟ္မာလောကသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ ဝေဒိဋ္ဌနော၊ ကုန်သော။ ဧကေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ပ။ ဝေဘင်္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား ဟုတ်ပါ၏။

ဂဟပတယော၊ တို့။ တတြ၊ တို့၌။ ဝိညူ၊၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ "ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ အကြင်အရှင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ 'သဗ္ဗေသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာရုပ္ပါ၊သည်။ နတ္ထိဘိ၊ မရှိ'ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဝေဒိဋ္ဌနော၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤအရူပဘုံကို။ မေ၊ ငါသည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်။ ဝါ၊ မမြင်ရ။ပ။ ဣဒံ၊ ဤအရူပဘုံကို။ မေ၊ ငါသည်။ အဝိဒိတံ၊ မသိအပ်။ ဝါ၊ မသိနိုင်။ အာဘံစေဝ ခေါပန၊ ငါသည်သာလျှင်။ အဇာနန္တော၊ မသိပဲလျက်။ အပဿန္တော၊ မမြင်ပဲလျက်။ ဧကံသေန၊ တဖို့အားဖြင့်။ ဝါ၊ ဝါဒအဖို့အစု တခုထဲဖြင့်။ အာဒါယ၊ စွဲယူ၍။ 'ဣဒမေဝ၊ ဤငါ၏အယူသာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါးသောအယူသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီးသာ'ဟူ၍။ ဝေါဟရေယျ၊ ပြောဆိုငြားအံ့။ မေ၊ ငါ၏။ တေ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်သည်။ နအာသ၊ မဖြစ်ရာ။

ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။'သဗ္ဗေသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာရုပ္ပါ'သည်။နတ္ထိဘိ၊မရှိ'ဟူ၍။ ဝေဝါဒိနော၊ကုန်၏။ဝေဒိဋ္ဌနော၊ကုန်၏။တေသံ ဘဝတံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ'တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သစေ သစ္စံ၊ အကယ်၍ မှန်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ အကြင်ဗြဟ္မာဘို့သည်။ ရူပိနော၊ ရုပ်ရှိကုန်၏။ မနောမယာ၊ စျာန်စိတ်ဖြင့်ပြီးကုန်၏။ တတြ၊ ထို့ရူပဘုံ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အပဏ္ဏကံ၊ မချွတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတံဌာနံ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

ယေ ပန တေ ဘောန္တော သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ သစေသစ္စံ၊ အံ့။ဧဝံသတိ၊ သော်။ ယေတေဒေဝါ၊ တို့သည်။ အရူပိနော၊ ရုပ်မရှိကုန်။ သညာမယာ၊ အရူပစျာန်သညာဖြင့် ပြီးကုန်၏။ တတြ၊ ထိုအရူပဘုံ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပပတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ အပဏ္ဏကံ၊ မချွတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဧတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။

ရူပါဓိကရဏံ၊ရုပ်တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍာဒါနသတ္ထာဒါနကလဟဝိဂ္ဂဟဝိဝါဒ-တုံတုံပေသုညမုသာဝါဒါ၊တုတ်ကိုင်ခြင်း လက်နက်ကိုင်ခြင်း ခိုက်ရန်ဖြစ်ခြင်း ဆန့်ကျင်ဘက်ယူခြင်း

ဆန့်ကျင်ဘက်ပြောဆိုခြင်း နင်ဘဲငဆပြောဆိုခြင်း ကုန်းချောခြင်း မုသားပြောခြင်းတို့သည်။ ဒိဿန္တိခေါပန၊ ထင်ရှားသည်သာလျှင်တည်း ဲ။

တေံ၊ ဤဒဏ္ဍာဒါန စသည်သည်။သဗ္ဗသော၊အ ချင်းခပ်သိမ်း။ အရှုပေ၊ ဦ။ နတ္ထိ ခေါတိ၊မရှိသည်သာတည်း"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ဃိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

သေ၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသခ်ါယ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်၍။ ရူပါနံ ယေဝ၊ ရူပတို့၏သာလျှင်။ ဝါ-တို့ဦ။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှုကင်းခြင်းငှါ။နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၀၄။ ဂဟပတယော၊ တို့။ပ။ တေံဌာနံ၊သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊၏။ "ယေပန တေ ဘောန္တော သမဏ-ပြာ ဘ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။ 'သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိဘိ၊ရှိ၏'ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ ဘဝတံ သမဏပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ဝစနံ၊ သည်။ သစေသစ္စံ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ယံ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ဘဝဋ္ဌ် ပင်လျှင်။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့။ တေံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ၏။

ယေ ခေါ တေ ဘောန္တော သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ 'သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ ဘဝနိရောဓော၊ သည်။နတ္ထိဘိ၊မရှိ'ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။ သာရာဂါယ၊ ပြင်းစွာတပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သန္တိကော၊ နီး၏။ သံယောဂါ-ယ၊ သံယောဇဉ်အလို့ငှါ။ သန္တိကော၊ ၏။ အဘိနန္ဒနာယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိ၏အစွမ်းဖြင့် အလွန်နှစ်သက်ခြင်းငှါ။ သန္တိကော၊၏။ အဇ္ဈောသာနာယ၊ မျိုမတတ်စွဲလမ်းခြင်းငှါ။ သန္တိကော၊ ၏။ ဥပါဒါနာယ၊ ပြင်းစွာယူခြင်းငှါ။သန္တိကော၊၏။

ယေ ပန တေ ဘောန္တော သမဏပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်ကား။ 'သဗ္ဗသော၊သိမ်း။ဘဝနိရောဓော၊ သည်။အတ္ထိဘိ၊ရှိ၏'ဟူ၍။ဧဝံဝါဒိနော၊ကုန်၏။ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊သည်။ အသာရာဂါယ ပြင်းစွာမတပ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ သန္တိကော၊၏။ အသံယောဂါယ၊ ငှါ။ သန္တိကော၊၏။ အနဘိနန္ဒနာယ၊ ငှါ။ သန္တိကော၊ ၏။ အနဇ္ဈောသာနာယ၊ ငှါ။ သန္တိကော၊ ၏။ အနုပါဒါနာယ၊ ငှါ။ သန္တိကောတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသင်္ဃိကွတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ (ပြန်၉ပ်)။

သေ၊ ထိုပညာရှိယောကျ်ားသည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသခ်ါယ၊ ၍။ဘဝါနံယေဝ၊ သားလျှင်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

[အပဏ္ဏကသုတ် ၁၀၅-အပိုဒ်မှစ၍ အပိုဒ်၁၀၆-သုတ် အဆုံးတိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ်၄-မှ စ၍ အပိုဒ် ၁၆-အထိ ဝါကျများနှင့်တူပြီ]။

ဒဿံ၊ သော။ အပဏ္ဏကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဌမော၊ သော။ ဂဟပတိဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

၁။ ကလဟ ဝိဂ္ဂဟ ဝိဝါဒတို့၏ ထူး မထူးကို ဓာတ်ကျမ်း အဘိဓာန် သီလက္ခန်ဒေဝဋ္ဋသုတ် ၃၂၂။ နဝဂံတ္တရ တဏှာမူလကသုတ် ၂၇၄။ မဇ္ဈိမ၊ ဋ္ဌ။ဒီဃနခသုတ်။ ၁၄၄။ သုတ်မဟာဝါ မဟာနိဒါနသုတ် ၉၀။ မူလပဏ္ဏာသဋ္ဌကထာ။ မဓုပိဏ္ဍိကသုတ် ၃၇၉။ ပါစိတ်အဋ္ဌကထာစသည်တို့၌ ရှုတော်မူ။

တဿ၊ ထိုဂဟပတိဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနုံ၊ ခေါင်းစဉ်အချုပ်ဥဒ္ဒါန်းသင်္ဂဟဂါထာကား[၁] —

ကန္ဒရနာဂရသေခ၀တောစ၊ ကန္ဒရကသုတ် အဋ္ဌကနာဂရသုတ် သေခသုတ်ဌင်း။ ပေါတလိ-ယော၁၊ ဌင်း။ ပုန၊ တဖန်၊ ဇီ၀ကဘဏ္ဍော၁၊ ဇီ၀ကသုတ်ဌင်း။ ဥပါလိဒမထော၁၊ ဥပါလိသုတ်ဌင်း။ ကုက္ကုရအဘာယော၁၊ ကုက္ကုရ၀တိကသုတ် အဘယရာဇကုမာရသုတ်ဌင်း။ ဗဟုဝေဒနီယံ၊ ဌင်း။ ဒဿမော၁၊ သော။ အပဏ္ဏကတော၁၊ အပဏ္ဏကသုတ်ဌင်းတည်း။

၂-ဘိက္ခု၀ဂ်

၁-အမ္မလဋ္ဌိကရာဟုလော၀ါဒသုတ်

၁၀၇။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ) ။ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ကလန္ဒကနိ၀ါပေ၊ သော။ ၀ေဠု၀နေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊၌။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊သည်။ အမ္မလဋ္ဌိကာယံ၊ ၀ေဠု၀န်ကျောင်းအနီး အမ္မလဋ္ဌိကာမည်သော ပြာသာဒ်၌[၂]။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းတော်မူရာမှ။ ၀ါ၊ ဖလသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထတော်မူလျက်။ ယေန၊ ၌။ အမ္မလဋ္ဌိကာ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊

၁။ ဟောအပ်ပြီးသော အနက်များကို မပျော်က်ပျက်စေရန် တ၀က်တ၀က်၏ အဆုံး၌ စုခုံးအကျဉ်းချုပ်၍ မှတ်တမ်းတင် (စောင့်ရှောက်) ထားသော ဂါထာများကို ဥဒ္ဒါန်းဟုခေါ်သည်။ ဥဒ္ဒံ ဒါတိ ရက္ခတီတိ ဥဒ္ဒါနံ။ ဥ-ကြောင့် ဒဿဒို့တွဲ့။ ။ကျူးရှင့်၀မ်းမြောက်ခြင်းဟော ဥဒါနကား ဥဒဂ္ဂ-ကဲ့သို့ ဥဒဓေါတ်၊ ဒေ့ဘာ၀မလို့။ တန်-ဥ-အန+ဏ။ ဥဒ္ဒံ အနတိ ဇ်၀တိ ဧတေန ဟုလုပ်။ ဥ-နောင် ဒ်-လာ။ ဥဒါနပြီး။ ဒေ့ဘာ၀မလို့။ (ဥဒါန အဓိပ္ပါယ်ကို ဥဒါန်း ဌ ၌ရှု)။

"ဥဒ္ဒါနန္တိ ဝုတ္တာသ အတ္ထာသ ပက္ခမာနသ ၀ါ ဝိပ္ပကိဏ္ဏဘာ၀ေန နသိတံ့ အဒတ္ဘာ ဥဒ္ဒံ ဒါနံ ရက္ခနံ ဥဒ္ဒါနံ၊ သင်္ဂဟ ၀စနန္တိ အတ္ထော။ အထ၀ါ ဥဒ္ဒါနန္တိ ပစ္ဆာဒ္ဒါနာဒိကံ ဥဒ္ဒါနံ။ (သဒ္ဒနီတိ ဓာတုမာလာ)။

၂။ ၀ေဠု၀နကျောင်းအနီး၌ ဆောက်လုပ်ထာ သော အမ္မလဋ္ဌိကာ အမည်ရှိ ကမ္မဋ္ဌာန်းပြာသာဒ်ဟု ဖွင့်သည်။ ဒီဃဘာဏကာ၄-စသည်၌ကား မင်းဥယျာဉ်၏တံခါ၀၌ရှိသော သရက်ပင်ပျို(အမ္မလဋ္ဌိကာ)ကို အစဲ့ပြု၍ မင်းဥယျာဉ်ကိုလည်း အမ္မလဋ္ဌိကာ-ဟု ခေါ်တွင်ကြောင်း လာသည်။

ဤ၌ လဋ္ဌိကာ-ပုဒ်သည် ပတောဒလဋ္ဌိ၊ပတောဒယဋ္ဌိ (နှင်တံ) ကဲ့သို့ ယဇ+တိ၊ ယ-ကို လ-ပြု၍ အရိုးအတံနွယ်တန်းဟူသော အနက်ကိုဟောသည်။ လဋ္ဌိ၀နေတိ တာလုယျာနေ=စီရရီ ဖြောင့်တန်းနေသော ထန်းတော။ (ဝိ၊ဋ္ဌ၊၃။ ၂၅၄)။ အင်္ဂလဋ္ဌိန္တိ သရီရံ=ပြေပြစ်ဖြောင့်ဖြူး၍ အချိုးအစားကျသော ခန္ဓာကိုယ်။ (သီ၊ဋ္ဌီ-ဟောင်း ၁၃၀)။ စာပသဒိသအင်္ဂလဋ္ဌိတာယတိ သာစာပါတိနာမံ လဘိ။ လောက်လေးသဖွယ် သူယ်ပျောင်းနွဲညွတ်သော ကိုယ်ဟန်ရှိသည့် စာပါထေရီမ။ (ထေရီ၌။ ၂၃၄)။ အင်္ဂလိံ ပတောဒလဋ္ဌိံ ကတ္တာ၊ လက်ချောင်းကို အတံပြု၍။ (အံ၊ဋ္ဌ၊၃။ ၂၅၄)။ ရထလဋ္ဌိဇာတ် (စတုက္က)။ လဋ္ဌိဟတ္ထော တောင်ဝှေးစဲ့သူ (ထေရီဂါထာ)။ လဋ္ဌိကောဋ္ဌိနွယ်စုန်းရှည်(သုဝဏ္ဏသာမ)။ လဋ္ဌိမဓု=နွယ်ချို (အပဒါန်)စသည်ဖြင့် လဋ္ဌိသဒ္ဒါ၏ ကို အတံ, အနွယ်, အချောင်း, အသွယ်, အရှည်, အပျော်င်း ဖြစ်သော ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကို ပြုသ၌ သုံးစဲ့သည်ကို တွေ့ရ၏။

သို့ဆိုတွင် အမ္မလဋ္ဌိကာပုဒ်ကို ဖွင့်ရာ -ဋီ တို့၌ "တရုဏအမ္မရုက္ခော"ဟုဌင်း၊ "ဗေလု၀လဋ္ဌိကာယ မူလေတိ တရုဏဗေလု၀ရုက္ခမူလေ"(သံ၊ဋ္ဌ၊၂။ ၂၇၅) ဟုဌင်း ဖွင့်ကြသဖြင့် သီ၊ဋ္ဌီ-သစ် ဆရာသည် "တရုဏပရိယာယော လဋ္ဌိကာသဒ္ဒေါ"ဟု ဆုံးဖြတ်ဘော်မူခဲ့သည်။ ယင်းသို့ဖြစ်လျှင်လည်း "လဋ္ဌ-ဗာလျပရိဘာသနေသု၊ ဥ။(အဘိ ဓာန်ဋီ)။ တန်-ဏ္ဍု-ဖြင့် ပြီးသည်ဟု ယူဆသင့်၏။ "လဋ္ဌတိ တရုဏော ဟုတ္တာ ပ၀တ္တတိတိ လဋ္ဌိကာ၊သာ ဧ၀

သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ ထိုဒေ့မ္မလဒ္ဒိကာပြာသာဒ်ကျောင်း အရှင်ရာဟုလာရှိရာသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္ဝာန၊ မြင်လတ်သော်။ အာသနံ၊ နေရာတော်ကို။ပညာပေသိ၊ ပြုပြင်ခင်းထားပြီ။ ပါဒါနံ၊ ခြေဆေးရန်အလို့ငှါ။ ဥဒကဉ္စ၊ ရေကိုလည်း။ ဝါ၊ ဥဒကဉ္စ ပါဒါနံ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်း။ ပညာပေသိ၊ တည်ထားပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။နိသဇ္ဇ၊ ၍။ပါဒေ၊ တို့ကို။ ပက္ခာလေသိ၊ သုတ်သင်ပြီ။အာယသ္မာပိ ခေါ ရာဟုလော၊ သည်လည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၁၀၈။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ အနည်းငယ်သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ရေကြွင်းကို။ ဥဒကာဓာနေ၊ ရေခွက်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ကို။“ရာဟုလ၊ ရာဟုလာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဣမံ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဥဒကာဓာနေ၊ ၌။ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော”ဟု။ အာမန္တေသိ၊ မေးတော်မူပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မြင်ပါ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ သမဏာနမုသာဝါဒေ၊ သိလျက်ချုတ်ယုင်းသော စကားကို ပြောဆိုရာ၌။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ သာမည်၊ ရဟန်းတရားသည်။ ဧဝံ၊ ဤရောက့ဲသို့။ ပရိတ္တကံခေါ၊ နည်းသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဆဍ္ဍေတွာ၊ စွန့်တော်မူ၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။“ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ပရိတ္တံ၊ သော။ ဥဒကာဝသေသံ၊ ကို။ ဆဍ္ဍိဘံ၊ စွန့်အပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ မြင်၏လော”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ ဧဝံ၊ ဤရောကို စွန့်အပ်သကဲ့သို့။ သာမည်၊ ရဟန်းတရားကို။ ဆဍ္ဍိတံ၊ စွန့်ပယ်အပ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံ ဥဒကာဓာနံ၊ ထိုရေခွက်ကို။ နိက္ကုဇ္ဇိတွာ၊ မှောက်၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။“ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သည်။ဣမံဥဒကာဓာနံ၊ ကို။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်အပ်သည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ လော”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ ဧဝံ၊ဤရောကို မှောက်အပ်သကဲ့သို့။ သာမည်၊ ကို။ နိက္ကုဇ္ဇိတံ၊ မှောက်အပ်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တံဥဒကာဓာနံ၊ ကို။ ဥက္ကုဇ္ဇိတွာ၊ လှန်၍။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။“ရာဟုလ၊ လာ။တုံ၊ သင်သည်။ဣမံ ဥဒကာဓာနံ၊ကို။ရိတ္တံတုစ္ဆံ၊ချည်းနှီးပလာဘာမျှမရှိသည်ကို။ ပဿသိနောတိ၊ လော”ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဧဝံဘန္တေ၊ ၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ပ။ ဧဝံ၊ ဤချည်းနှီးသက်သက် ရောက်အတူ။ သာမည်၊ သည်။ရိတ္တံတုစ္ဆံ ခေါ၊ ချည်းနှီးပလာ၊ ဘာမျှမရှိသည်သာတည်း။

လဒ္ဓိကာ”ဟူသင့်၏။ အံ၊ဌ။ သံ၊ဌ။ သုတ္တန်၊ဌတို့၌ “ဗေလုဝသလာဋ္ဌကမတ္တိယောတိ တရုဏဗေလုဝမတ္တိယော”ဟု သလာဋ္ဌ-၌ လဋ္ဌ-ဓာတ်၏ တရုဏဝါစီ အဖြစ် ဖွင့်သည်ကိုထောက်။

ထင်းပြင် အမ္မလဒ္ဒိကာ ပုဒ်သည် အဒ္ဓုရဘဝအနက်၌ သက်သော အဏ် (ဏ) ပစ္စည်းကြောလျှင် (ဥယျာန-စသည်နှင့် တုလျှဓိကရဏ ဖြစ်သော်လည်း) ဝရုဏာ နဂရံ၊ ဂေါဓာ ဂါမော၊ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ပကတိလိင်, ဝုစ်အတိုင်း ထိ-ကေဝုစ် ရှိစေရမည်။ (မောဂ် ၃၊ ၁၉-သုတ်)။

ရာဟုလ၊ လာ။ သေယျထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကိုဆိုအံ့။ ရညော၊ မင်း၏။ ဤသာဒန္တော၊ ရထားလှည်းသန်နှင့်တူသော အစွယ်ရှိသော။ဥရဂ္ဂဝါ၊ တိုးတက်ကြီးမြင့် လုံးရပ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အဘိဇာတော၊ မျိုးကောင်း မျိုးမှန်ဖြစ်သော။ သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားဘူးသော။ သင်္ဂါမဂတော၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ ပုရိမေဟိပိ ပါဒေဟိ၊ ရှေ့ခြေတို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ စစ်တိုက်ခြင်းအမှုကို။ကရောတိ၊ ပြု၏။ပစ္ဆိမေဟိပိ ပါဒေဟိ၊ နောက်ခြေဘို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ ပုရိမေနပိ ကာယေန၊ ရှေ့ပိုင်းကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊၏။ ပစ္ဆိမေနပိ ကာယေန၊ နောက်ပိုင်းကိုယ်ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ သီသေနပိ၊ ဦးကင်းဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောတိ၊ ၏။ကဏ္ဏေဟိပိ၊ နားရွက်တို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောတိ၊ ၏။ ဒန္တေဟိပိ၊ အစွယ်တို့ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ နင်္ဂုဋ္ဌေနပိ၊ အမြီးဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကိုကား။ရက္ခတေဝ၊(အာခံတွင်း ၌ သွင်း၍)စောင့်ရှောက်သည်သာတည်း။

တတ္ထ၊ ထိုသို့ ဆင်ပြုလုပ်ရာ၌။ ဟတ္ထာရောဟာဿ၊ ဆင်ဦးစီးအား။ ဝါ၊၏။ "ခေါ၊ စင်စစ်။ ရညော၊ ၏။ပ။အယံနာဂေါ၊ သည် ။ပ။ သောဏ္ဍံ၊ ကိုကား။ ရက္ခတေဝ၊ သာတည်း။ ရညော၊ မင်း၏။ နာဂဿ၊ဆင်သည်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကိုကား။ အပရိစ္စတ္တံခေါတိ၊ မစွန့်သည်သာတည်း" ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ဤသို့ သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ ယတောခေါ၊ အကြင်ကြောင့်သာလျှင်။ရညော၊ ၏။ပ။နင်္ဂုဋ္ဌေနပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောဘိ၊ ၏။သောဏ္ဍာယပိ၊ နှာမောင်းဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊၌။ ဟတ္ထာရောဟာဿ၊ အား။ ဝါ၊၏။ "ခေါ၊ စင်စစ်။ ရညော၊ ၏ ။ပ။ အယံနာဂေါ၊ သည်။ပ။ သောဏ္ဍာယပိ၊ ဖြင့်လည်း။ ကမ္မံ၊ ကို။ကရောဘိ၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ နာဂဿ၊ သည်။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ပရိစ္စတ္တံ ခေါ၊ စွန့်လွှတ်အပ်သည်သာတည်း။(သက်စွန့်ကြိုးပမ်းသည်ဟူလို)။ဒါနိ၊ ယခု။ရညော၊၏။ နာဂဿ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အာဂရဏီယံ၊ မပြုသေးသော အမှုမည်သည်။ နတ္ထိတိ မရှိ" ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝါ၊ဤသို့သော အကြံသည်။ ဟောတိ၊၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ ဧဝမေဝခေါ၊ဤအ ဘုသာသျှင်။ ယဿဂဿဒိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သော ရဟန်းအား။ သမဏာနမုသာဝါဒေ၊ ၌။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အကရဏီယံ၊ မပြုမလုပ်အပ်သေးသော။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုမည်သည်။ နာဘိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တသ္မာတိဟ၊ထို့ကြောင့်။(တေ-ပိဟန်ရှိသည်။ ၁၁၂-ပိုဒ်နှင့်စပ်၍ရှု)"(အဟံ၊ ငါသည်။) မုသာ၊ မုသားစကားကို။ ဟဿာပိ၊ ရယ်ရွှင်လိုသောကြောင့်လည်း။ နဘာဏိဿာမီတိ၊ မပြောဆိုအံ့"ဟူ၍။ဧဝံ၊ဤသို့။ရာဟုလ၊လာ။တေ၊သင်သည်။သိက္ခိတဗ္ဗံဟိ၊ကျင့်အပ်သည်သာတည်း။

၁၀၃။ ရာဟုလ၊ လာ။ တံ၊ဆိုသို့ ငါဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကို။(တံ့၊သင်သည်။)ကိံ မညသိ၊အဲသို့ ယူဆမှတ်ထင်သနည်း။ အာဒါသော၊ ကြေးမုံသည်။ ကိံမတ္ထိယော၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ဤတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပစ္စဝေက္ခဏတ္ထော၊ ကြည့်ရှုခြင်းအကျိုးရှိပါ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဖြေလျှောက်၏။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ၊ ဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်ရှု၍ ကြည့်ရှု၍။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တာဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ

ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တာဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ၊ ၍။ မနသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တာဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယဒေဝကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေ၊ သင်သည်။ တဒေဝ ကာယကမ္မံ၊ ထိုမိမိပြုလိုသော ကာယကံ ကိုသာလျှင်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံ ဣဒံ ကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလို၏။မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိကိုယ်ကို ဆင်းရဲစေခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တေယျနုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ တပါးသူကို ဆင်းရဲစေခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တေယျနုခေါ၊ လော။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိသူတပါး နှစ်ပါးစုံ ဆင်းရဲစေခြင်းငှါလည်း။သံဝတ္တေယျနုခေါ၊ လော။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ အကုသလံနုခေါ၊ အကုသိုလ်လေလော။ ဒုက္ခဒြယံနုခေါ၊ ဆင်းရဲကို ဖြစ်ပေါ်စေနိုင်သလော။ ဒုက္ခဝိပါကံနုခေါတိ၊ ဆင်းရဲသောအကျိုးရှိသလော"ဟု ။ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ အဖန်ဖန်အထပ်ထပ် ကြည့်ရှုဆင်ခြင်အပ်၏။

ရာဟုလ၊လာ။တုံ၊သင်သည်။ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။"အဟံ၊ငါသည်။ပ။ ခေါ၊စင်စစ်။ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ရှိ၏"ဟူ၍။ဝေါ၊ ကျိသို့။သစေ ဇာနေယျာသိ၊အကယ်၍ သိမြင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ဧဝရူပံ၊ ကျိသို့သဘောရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကို။ သသက္ကံ၊ (ကော်သေနေဝ-ဌ)စင်စစ်အားဖြင့်။ နကရဏီယံ၊ မပြုအပ်။

ရာဟုလ၊ လာ။တုံ၊သင်သည်။ ပစ္စဝေက္ခမာနော၊ သော်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံဣဒံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလို၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ ဌါလည်း။ နေဝသံဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်ရာ။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ ဌါလည်း။နသံဝတ္တေယျ၊ ရာ။ ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ ဌါလည်း။ နသံဝတ္တေယျ၊ရာ။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ကုသလံ၊တည်း။သုခုဒြယံ၊၏။ ခေါ၊စင်စစ်။သုခဝိပါကန္တိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ကျိသို့။သစေ ပန ဇာနေယျာသိ၊အကယ်၍ကား သိမြင်သည်ဖြစ်အံ့။ဧဝံသတိ၊ သော်။ရာဟုလ၊လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ဖြင့်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တော်နပိ၊ ပြုဆဲလည်း။ တေ၊ သင်၏။ တဒေဝကာယကမ္မံ၊ ကိုသာလျှင်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ယံဣဒံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကရောမိ၊ ပြု၏။ ဝါ၊ ပြုဆဲ။ မေ၊ ငါ၏။ ဣဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ ဌါလည်း။ သံဝတ္တာဘိနုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ပ။ဒုက္ခဝိပါကံနုခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဆင်ခြင်အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ပ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝေါ၊ ကျိသို့။ သစေ ပန ဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ သိမြင်ပါမူကား။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်" ဧဝရူပံ၊ သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ပဋိသံဟရေယျာသိ၊ ဆုတ်နစ်စေရာ၏။ ဝါ၊ မပြုလုပ်ရာ။

ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ပ။ခေါ၊စင်စစ်။ သုခဝိပါကန္တိ၊ ဟူ၍။ဝေါ၊ ကျိသို့။သစေဇာနေယျာသိ၊ မူကား။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဧဝရူပံ ကာယကမ္မံ၊ ကို။အနုပဒဇ္ဇေယျာသိ၊ အဆင့်ဆင့်အားပေးရာ၏။ ဝါ၊ အထပ်ထပ် ပြုလုပ်ရာ၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ ဧတေ၊ သင်သည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကတ္တာပိ၊ ပြုပြီး၍လည်း။ တေ၊ သင်၏။ တဒေဝ ကာယကမ္မံ၊ ကိုသာလျှင်။"အဟံ၊ ငါသည်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ယံ ဣဒံ ကမ္မံ၊ ကို။

အကာသိ ံ၊ ပြုလုပ်ခဲ့ပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ကြွဒံ ကာယကမ္မံ၊ သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ ဌာလည်း။ သံဝတ္တတိ နုခေါ၊ ဖြစ်လေသလော။ပ။ ဒုက္ခဝိပါကံ နုခေါတိ၊ လော"ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

ရာဟုလ၊လာ။ "တုံ့၊ သင်သည်။ပ။ ဒုက္ခဝိပါကန္တိ၊ရှိ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစေ ခေါ ဇာနေ-ယျာသိ၊ အုံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဝါ၊ သင်၏။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ သတ္ထရိဝါ၊ ဆရာ၌ရင်း။ ဝိညူသု၊ ပညာရှိကုန်သော။ သဗြဟ္မစာရီသုဝါ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌ရင်း။ဒေသေတဗ္ဗံ၊ပြောကြားအပ်၏။ဝိဝရိတဗ္ဗံ၊ဖွင့်လှစ်အပ်၏။ ဥတ္တာနီကာတဗ္ဗံ၊ ထင်စွာပြုအပ်၏။ ဒေသေတ္ဝာ၊ ပြီးသော်။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ ပြီးသော်။ ဥတ္တာနီကတ္ဝာ၊ ပြီးသော်။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်စည်းခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တုံ့၊ သင်သည်။ပ။သုခဝိပါကန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။သစေ ပန ဇာနေယျာသိ၊ မှုကား။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ရာဟုလ၊လာ။ တုံ့၊ သင်သည်။တေနေဝ ပီတိပါမောဇ္ဇေန၊ထိုနှစ်သက်ဝမ်း မြောက်ခြင်းဖြင့်ပင်လျှင်။ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊တို့၌။အဟောရတ္တာနုသိက္ခီ၊ နေ့ညဥ့်ပတ်လုံး ကျင့်သုံး လျက်။ဝိဟရေယျာသိ၊ နေရာ၏။ ဝါ၊ နေလေ့။

[၁၁၀-အပိုဒ်ကား ဝစီကံကို ပြခြင်းမျှသာ ထူးတော့သည်။ ၁၁၁-အပိုဒ်၌လည်း မနောကံကို၊ ပြခြင်းဖြစ်ရာ ထူးသည်ကိုသာ ယောဇနာအံ့]။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ မနောကမ္မံ၊ ဖြင့်။ အင်္ဂီယိတဗ္ဗံ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိပ်စက်အပ်သကဲ့သို့ ပြုအပ်၏ ?။ ဟရာယိတဗ္ဗံ၊ ရှက်နိုးအပ်၏။ ဇိဂုစ္ဆိတဗ္ဗံ၊ စက်ဆုပ်အပ်၏။ အင်္ဂီယိတ္ဝာ၊ ပြီးသော်။ ဟရာယိတ္ဝာ၊ ပြီးသော်။ ဇိဂုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ပြီးသော်။ အာယတိ ံ၊ ၌။ သံဝရံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၁၁၂။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အတီတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ယေကေစိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သမဏာဝါ၊ မကောင်းမှုကို ငြိမ်းအေးကုန်ပြီးသူ (ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အရိယာသာဝက)တို့သည်ရင်း။ဗြာဟ္မဏာဝါ၊မကောင်းမှုကို အပ ပ္ပါကုန်ပြီးသူ(ဘုရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါအရိယာသာဝက)တို့သည်ရင်း။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ သုတ်သင်ခဲ့ကြလေကုန်ပြီ။ပ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ တို့သည်။ ဧဝမေဝံ၊ ဤသို့။ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ၊ ၍။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

ရာဟုလ၊လာ။ဟိ၊မှန်လှ၏။အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊၌။ယေပိ ကေစိ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိသောဓေဿန္တိ၊ သုတ်သင်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁။ ဘိက္ခုဘာဝံ အင်္ဂီယမာနော-၌ ဘိက္ခုဘာဝံ-သည် အင်္ဂီယမာနော-၏ ကံမဟုတ်ခြင်း "အင်္ဂီယမာနော-တိတ္ထေ အင်္ဂမိဝ အတ္တာနမာစရတိ အင်္ဂီယတီတိ အင်္ဂီယသဒ္ဒဿ အန္တောဂဓဥပမာနဘူတကမ္မတ္တာ ဥပမေယျ-ဘူတေန အတ္တနာဝ သကမ္မကတ္တံ၊ နဘိက္ခုဘာဝေနာတိ အာဟ ဘိက္ခုဘာဝန္တိ ဘိက္ခုဘာဝေန"ဟု သာရတ္ထ-စာပိဒ် ၄၅-၌ ဖွင့်ဆိုသည်ကို ထောက်၍သိအပ်၏။

ထိုအတူ ဤ၌လည်း ဧဝရူပံ မနောကမ္မံ-သည် အင်္ဂီယိတဗ္ဗံ-၏ ကံမဟုတ်၊ ဥပမာနဖြစ်သော ကံအတွင်းဝင်ပါသောကြောင့် ဥပမေယျဖြစ်သော အတ္တာသာ ကံဖြစ်သင့်၏။ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုဘာဝံ--ကိုကရိဏ်းသမ္ဘန်သကဲ့သို့ ဧဝရူပံ မနောကမ္မံ-ကို ကရိဏ်းအဖြစ်ဖြင့် အနက်ယောဇနာလိုက်သည်။

ရာဟုလ၊ လာ။ ဟိ၊ မှန်လှ၏။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ယေပိကေစိ၊ ကုန်သော။ပ။ပရိသော-ဓေန္တိ၊ သုတ်သင်ကြကုန်၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တသ္မာဘိဟ၊ ထို့ကြောင့်။ "(အဟံ၊ငါသည်။)ပစ္ဈဝေက္ခိတ္ဝာ ပစ္ဈဝေက္ခိတ္ဝာ၍။ ကာယကမ္မံ၊ ကို။ပ။ မနောကမ္မံ၊ ကို။ ပရိသောဓေဿာမိတိ၊ အံ့"ဟူ၍။ ဧဝံဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ကျင့်အပ်၏။ကွတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသြဝါဒကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။အတ္တမနော၊ မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဌမံ၊သော။အမ္ဗလဋ္ဌိကရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၂-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်

၁၁၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။အာယသ္မာပိ ခေါ ရာဟုလော၊ အရှင်ရာဟုလာသည်လည်း။ ပုဗ္ဗဏှသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တစီဝရံ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ အစဉ်တစိုက်လိုက်ပါပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ အပလောကေတ္ဝာ၊ ပြန်လှည့်ကြည့်ရှု၍။ "ရာဟုလ၊ လာ။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ဖြစ်သော။ အဇ္ဈတ္တံဝါ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ ဗဟိဒ္ဓါဝါ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌လည်း ဖြစ်သော။ သြဠာရိကံဝါ၊ ရုန့်ရင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ သုခုမံဝါ၊ သိမ်မွေ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဟီနံဝါ၊ ယုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ပဏီတံဝါ၊ မြတ် သည်လည်းဖြစ်သော။ ယံဒူရေဝါ၊ဝေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ယံသန္တိကေဝါ၊ နီးသည်လည်းဖြစ်သော။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ရူပံ၊ ရုပ်သည်။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။)သမ္မံ၊သော။တေံရူပံ၊ထိုရုပ်ကို။(ဒဋ္ဌဗ္ဗံ-စပ်)။'တေံရူပံ၊ ဤရုပ်သည်။မမ၊ငါ၏ဥစ္စာသည်။ န၊မဟုတ်။သော၊ ဤရုပ်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တမဟုတ်' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ပညာဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗန္တိ၊ ရှုအပ်၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရူပမေဝ နု ခေါ၊ ရုပ်ကိုသာလော။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ရူပမေဝ၊ နု ခေါ၊ လော။ ကွတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ရာဟုလ၊ လာ။ ရူပမ်ပိ၊ ကိုလည်း (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။)ရာဟုလ၊ လာ။ ဝေဒနာပိ၊ ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။)ရာဟုလ၊ လာ။ သညာပိ၊ ကိုလည်း။(ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ၏။) ရာဟုလ၊ လာ။ သင်္ခါရာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။) ရာဟုလ၊ လာ။ ဝိညာဏမ်ပိ၊ ကိုလည်း။ (ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊၏။)ကွတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။အထခေါ၊၌။အာယသ္မာရာဟုလော၊သည်။"အဇ္ဇ၊ယနေ့။ဘဂဝ-တာ၊ သည်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သြဝါဒေန၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်။ သြဝဒိတော။ ဆုံးမအပ်သော။ ကော၊ အဘယ်မည်သော ပညာရှိသည်။ ဂါမံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလှူငှါ။ ပဝိသိဿတိ နု၊ ဝင်လတ္တံ့နည်း"။ ကွတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တတော၊ ထို့သြဝါဒပေးရာ အရပ်မှ။ ပဋိနိဝတ္တေတ္ဝာ၊ ပြန်လှည့်၍။အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊(ကျောင်းအနီးရှိ)တခုသောသစ်ပင်ရင်း၌။ ဝါ၊ အနီး၌။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတ္ဝာ၊ ခွေ၍။ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထား၍။ သတိံ၊ သတိကို။ ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ရှေးရှု။ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။

အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ ရုက္ခမူလေ၊ ဍ္ဍ။ပ။ နိသိန္နံ၊ နေသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ ပြီးသော်။ အာယသ္မန္တံ ရာဟုလံ၊ ကို။ "ရာဟုလ၊လော။ အာနာပါနဿတိ ံ ဘာဝနံ၊အာနာပါနဿတိဘာဝနာကို။ဘာဝေဟိ၊ပွါးများလော့။ ရာဟုလ၊ လော။ အာနာပါနဿတိဘာဝနာ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးများအပ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုလီကတာ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့လာအပ်သည်ရှိသော်။ မဟပ္ဖလာ၊ အကျိုးများသည်။ မဟာ-နိသံသာ၊ အာနိသင်များသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

၁၁၄။ အထခေါ၊ ဍ္ဍ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ဍ္ဍ။ နိသိန္နောခေါ၊ နေပြီးသော။ အာယသ္မာရာဟုလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘာဝိတာ၊သော်။ ကထံ၊လျှင်။ ဗဟုလီကတာ၊ သော်။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိနုခေါတိ၊ ဖြစ်ပါသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ရာဟုလ၊ လော။ ယံကိဉ္စိ၊ သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌ ဖြစ်၏။ ပစ္စတ္တံ၊ မိမိကိုယ်ကို စဲ့၍ ဖြစ်၏။ ကက္ခဋံ၊ ကြမ်းထမ်း၏။ ခရိဂတံ၊ ရှုန့်ရင်း၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည် ကပ်၍ယူအပ်၏။ ဣဒံ၊ ဤရုပ်သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့ဝင်း။ လောမာ၊ မွေးညှင်းတို့ဝင်း။ နခါ၊ ခြေသည်း လက်သည်းတို့ဝင်း။ ဒန္တာ၊ သွားတို့ဝင်း။ တစော၊ အရေထူ အရေပါးဝင်း။ မံသံ၊ အသားဝင်း။ နှာရု၊ အကြောဝင်း။ အဋ္ဌိ၊ အရိုးဝင်း။အဋ္ဌိမိဉ္ဇံ၊ ရိုးတွင်းခြင်ဆီ ဝင်း။ ဝက္ကံ၊ အညှိုဝင်း။ ဟဒယံ၊ နှလုံးဝင်း။ ယကနံ၊ အသည်းဝင်း။ ကိလောမကံ၊ အမြှေးဝင်း။ ပိဟကံ၊ အဖျဉ်းဝင်း။ ပပ္ဖါသံ၊ အဆုတ်ဝင်း။ အန္တံ၊ အူမဝင်း။ အန္တဂုဏံ၊ အူသိမ်ဝင်း။ဥဒရိယံ၊အစာ သစ်ဝင်း။ ကရီသံ၊ အစာဟောင်းဝင်းတည်း။ အဉ္ဉမ်ပိ၊ ဤမှဘပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု သော။ယံဝါပန၊ အကြင်ရုပ်သည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊၏။ပ။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ရာဟုလ၊လော။ အယံ၊ ဤရုပ် အပေါင်းကို။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ဖြစ်သော။ ပထဝီဓာတု၊ ပထဝီဓာတ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ခေါပန၊စင်စစ်။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ယာစေဝ ပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်ဌင်း။ ဗာဟိရာ၊သော။ ယာစပထဝီဓာတု၊ အကြင်ပထဝီဓာတ်သည်ဌင်း။ (အတ္ထိ၊ရှိ၏။) သော၊ ဤဓာတ် နှစ်ပါးသည်။ ပထဝီဓာတုရေဝ၊ သည်သာတည်း။ တံ-ဧတံ၊ ထိုနှစ်ပါးသော ပထဝီဓာတ်ကို။ "ဧတံ၊ ဤပထဝီဓာတ်သည်။ နမမ၊ ငါ၏ ဥစ္စာမဟုတ်။ ဧသော၊ သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ နအသ္မိ၊ မဖြစ်။ ဧသော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နအတ္တာတိ၊ အတ္တာမဟုတ်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ရှုအပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဧတံ၊ ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ သမ္မပ္ပညာယ၊ ဖြင့်။ ဒိသ္ဝာ၊ သော်။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ နိဗ္ဗိန္ဒဘိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပထဝီဓာတုယာ၊ ၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဝိရာဇေတိ၊ တပ်ခြင်းကင်းစေ၏။

၁၁၅။ ရာဟုလ၊ လော။ အာပေါဓာတု၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ အဘယ်နည်း။ သိယာ၊ အချို့သော။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ ၎င်း။ သိယာ၊ အခြို့သော။ ဗာဟိရာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ အာပေါဓာတ်၎င်းတည်း။ ရာဟုလ၊ လော။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ သော။ အာပေါဓာတု၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ ယံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာပေါ၊ ယိုစီး တတ်၏။ အာပေါဂတံ၊ ယိုစည်းခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ပိတ္တံ၊ သည်းခြေဌင်း။ သေမှံ၊ သလိပ်ဌင်း။ ပုဗ္ဗော၊ ပြည်ဌင်း။ လောဟိတံ၊ သွေးဌင်း။ သေဒေါ၊ ချွေးဌင်း။မေဒေါ၊အဆီခဲဌင်း။ အဿု၊ မျက်ရည်ဌင်း။ ဝသာ၊ ဆီကြည်ဌင်း။ ခေဠော၊ တံတွေးဌင်း။

သိဃ်ာဏိကာ၊ နှပ်ဂင်း။ လသိကာ၊ အစေးဂင်း။ မုတ္တံ၊ ကျင်ငယ်ဂင်းတည်း[၁]။ အညမ်ဳိ၊ သော။ပ။ ဝိရာဇေတိ၊ စေ၏။

၁၁၆။ ရာဟုလ၊ လာ။ တေဇောဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ တေဇော၊ ပူလောင်ခြင်းသဘောရှိ၏။တေဇောဂတံ၊ပူလောင်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ယေန စ၊အကြင်တေဇောဓာတ်ဖြင့်လည်း။ သန္တပ္ပတိ၊ ပူလောင်၏။ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ဇီရိယတိ၊ ဆွေးမြေ့၏[၂]။ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ပရိဍယ့တိ၊ လောင်မြိုက်၏။ ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ စားဘွယ် သောက်ဘွယ် ခဲဘွယ်လျက်ဘွယ်သည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ပံရိဏာမံ၊ ကျက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ (အကြွင်းတူပြီ)။

၁၁၇။ ရာဟုလ၊ လာ။ ဝါယောဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ ဝါယော၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားတတ်၏။ ဝါယောဂတံ၊ ထောက်ကန်လှုပ်ရှားခြင်းသို့ရောက်၏။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။ ဥဒ္ဓင်္မာ၊ အထက်သို့ဆန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဝင်း။ အဓောဂမာ၊ အောက်သို့စုန်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဝင်း။ ကုစ္ဆိသယာ၊ ဝမ်းဌိတည့်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ လေတို့ဝင်း။ ကောဋ္ဌာသယာ၊အအူဌိ တည်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ဝင်း။ အင်္ဂမင်္ဂါနုသာရိနော၊ အင်္ဂါကြီးငယ်သို့ လျှောက်ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့ဝင်း။ အဿာသော၊ ဝင်သက်ဂင်း။ ပဿာသော၊ ထွက်သက်ဂင်း။ ဣတိ၊ ဤသည်တို့တည်း။ (ကြွင်းတူ)။

၁၁၈။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာကာသဓာတုစ၊ သည်လည်း။ ကတမာ၊ နည်း။ပ။ ယံ၊ အကြင်ရုပ်သည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ ၏။ ပစ္စတ္တံ၊ ၏။ အာကာသံ၊ ရေးခြစ်၍ မရသော သဘောရှိ၏။ အာကာသဂတံ၊ ရေးခြစ်၍ မရသော သဘောသို့ရောက်၏။ (တနည်း-ဂတအနက်မဲ့လည်းကြံ၊ အာကာသောဝ အာကာသဂတံ၊ ဧဋ္ဌဂတာဒိဝိယ။ အဋ္ဌသာလိနီ)။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ ဣဒံ၊ သည်။ သေယျထာ၊ နည်း။

---

၁ ။ မတ္ထလုင်္ဂ်-ပုဒ်သည် မုတ္တံ မတ္ထလုင်္ဂန်-ဟု ပဋိသမ္ဘိဒါနှင့် မိလိန္ဒပါဠိတို့၌သာ ပါရှိသည်။ ပဋိသံ၊၌၊၌လည်း ဤအစဉ်အတိုင်းပင် ဖွင့်ပြသည်။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နှင့် ခုဋ္ဌကပါဌတို့၌ကား ကရီသံ မတ္ထလုင်္ဂ်-ဟု အစဉ်ထား၍ ဖွင့်ကြသည်။ ဤသို့ ဖွင့်ရကြောင်းနှင့် အခြားမည်သည့်နိကာယ် မည်သည့်သုတ်တွင်မျှ မတ္ထလုင်္ဂ်-ပုဒ်မပါရှိခြင်း၏ အကြောင်းကို အောက်ဖော်ပြပါ သာဓကတို့ဖြင့် သိလေ။

ဤမံ တန္တိံ အနာရုဠှမိ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂေ အာဂတံ မတ္ထလုင်္ဂံ ကရီသာဝသာနေ တန္တိံ အာဆောပေတွာ။ (ဝိဘင်္ဂ၊ ၂၁၄)။ အထ အန္တေ ဝုတ္တမ်ဳိ မတ္ထလုင်္ဂံ ပထဝီဓာတုအာကာရေဟိ သဒ္ဒိံ ကေတော ဘာဝနတ္ထံ ဤမ ပက္ခိပိတွာ မတ္ထလုင်္ဂပဉ္စကံ အဒ္ဓမာသံ။ပ။ဘာဝေတဗ္ဗံ။ (ခုဒ္ဒကပါဌ ၃၁)။

မတ္ထလုင်္ဂံ ပန နံ ဤမ ပါဠိအာရုဠှံ။ (မ၊ဋ္ဌ၊၂။ ၁၂၆)။မတ္ထလုင်္ဂံ အင်္ဂါမိဠှဂဟဏေန ဂဟိတန္တိ ဤမ ဝိသုံ နဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (မူလဋီ၊၂၊ ၄၂)။

ယင်း ၃၂-ကောဋ္ဌာသကို မည်သည့်သုတ်၌ မည်သို့သော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ဟောတော်မူကြောင်းကိုလည်း ဝိဘင်္ဂ၊ ၂၁၆-၌ ရှုလေ။

၂။ ယေန စ ဇီရိယတိတိ ယေန အယံကာယော ဇီရတိ-ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိ ၁-စာပိုဒ် ၃၀၇။ မ၊ဋ္ဌ၊ ၂-စာပိုဒ် ၃၀၄-တို့ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ ဇီရိယတိ-ဟူသော ကမ္မရုပ်ကို ဘာဝတ္ထပေါ်လွင်စေရန် ဆွေးမြေ့၏ဟု ကတ္တားနက်ပြန်ဆိုသည်။ ကံဟောဝါကျဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ယောဇနာဆသော် ယေန၊ အကြောင်ဓာတ်သဘောသည်။ (အယံကာယော-ကို)။ ဇီရိယတိ၊ ဆွေးမြေ့စေအပ်၏ဟုသမ္ဗန်။ ယေနစ ပရိဍယ့တိ-ဟူသော ကံဟော ဝါကျကိုလည်း နည်းတူသိလေ။

ကဏ္ဍစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နားပေါက်ဝင်း။ နာသစ္ဆိဒ္ဒံ၊ နှာခေါင်းပေါက်ဝင်း။ မုခဒ္ဒါရံ၊ ခံဘွင်းပေါက်ဝင်းတည်း။ ယေနစ၊ အကြင် အပေါက်ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ ကို။ အင်္ဂျောဟရတိ၊ မျိ၏။ ယတ္ထစ၊ အကြင်အရပ်၌လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ သည်။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ယေနစ၊ ဖြင့်လည်း။ အသိတပီတခါယိတသာယိတံ၊ သည်။ အဓောဘာဂံ၊ အောက်အဖို့သို့။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။ အညမ်ပိ၊ သော။ပ။ အဃံ၊ ထိပါး၍ မရသော သဘောလက္ခဏာရှိ၏[၁]။ အဃဂတံ၊ မထိပါးအပ်သောသဘော သို့ရောက်၏။ဝိဝရံ၊ဟင်းလင်းသဘောလက္ခဏာရှိ၏။ ဝိဝရဂတံ၊ ဟင်းလင်းသဘော သို့ ရောက်၏။ မံသလောဟိတေပိ၊ အသားအသွေးတို့ဖြင့်။ အသမ္မဋ္ဌံ၊ မတွေ့ထိအပ်။ ဥပါဒိန္နံ၊ ၏။ (အကြွင်းတူပြီ) ။

၁၁၉။ ရာဟုလ၊ လော။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ မြေနှင့်တူစွာ။ဘာဝေဟိ၊ ပွါးများလေ့။ ရာဟုလ၊ လော။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ စွာ။ ဘာဝယတော၊ ပွါးများသော။ တော၊ သင်၏။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်သော။ မနာပါမနာပါ၊နှစ်သက်ဖွယ် မနှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဖဿော၊ အတွေ့ဘို့သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ သိမ်းကျုံးယူ၍။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ရာဟုလ၊ လော။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပထဝီယော၊ ၌။ သုစိ ံပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကို လည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ပစ်ချကြ ကုန်၏။ အသုစိ ံပိ၊ မစင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂူထဂတံပိ၊ မစင်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ မုတ္တဂတံပိ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ခေဠဂတံပိ၊တံတွေးကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဗ္ဗဂတံပိ၊ ပြည်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။လောဟိတဂတံပိ၊ သွေးကိုလည်း။နိက္ခိပန္တိ၊ပစ်ချကြ ကုန်၏။ဘေန၊ ထိုသို့ပစ်ချခြင်းကြောင့်။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ နစအဇ္ဈောဟရတိ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိပ်စက်သကဲ့သို့မူလည်းမပြု။ နစ ပဋိကူလယတိ၊ ရွဲ့ကဲလည်းမရွဲ့ကဲ။ နစဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်လည်း မစက်ဆုပ်။ ရာဟုလ၊ လော။ ဧဝမေဝံခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ မြေနှင့်တူစွာ၊ ဘာဝေဟိ၊ လေ့။ ရာဟုလ၊ လော။ပ။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ရာဟုလ၊ လော။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပထဝိယာ၊ ၌။ သုစိ ံပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကို လည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ပစ်ချကြ ကုန်၏။ အသုစိ ံပိ၊ မစင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ဂူထဂတံပိ၊ မစင်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ မုတ္တဂတံပိ၊ ကျင်ငယ်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ခေဠဂတံပိ၊တံတွေးကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။ ပုဗ္ဗဂတံပိ၊ ပြည်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ကုန်၏။လောဟိတဂတံပိ၊ သွေးကိုလည်း။နိက္ခိပန္တိ၊ပစ်ချကြ ကုန်၏။ဘေန၊ ထိုသို့ပစ်ချခြင်းကြောင့်။ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ နစအဇ္ဈောဟရတိ၊ မိမိကိုယ်ကိုနှိပ်စက်သကဲ့သို့မူလည်းမပြု။ နစ ပဋိကူလယတိ၊ ရွဲ့ကဲလည်းမရွဲ့ကဲ။ နစဇိဂုစ္ဆတိ၊ စက်ဆုပ်လည်း မစက်ဆုပ်။ ရာဟုလ၊ လော။ ဧဝမေဝံခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ဘာဝနံ၊ ကို။ ပထဝီသမံ၊ မြေနှင့်တူစွာ၊ ဘာဝေဟိ၊ လေ့။ ရာဟုလ၊ လော။ပ။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။

ရာဟုလ၊ လော။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာပေါသမံ၊ ရေနှင့်တူစွာ၊ ဘာဝေဟိ၊ လေ့။ (ဤအာပေါ ဓာတ် အရာ၌ အာပသ္မိံ၊ ရေ၌။ သုစိ ံပိ၊ စင်ကြယ်သော အရာဝတ္ထုကိုလည်း။ ဓောဝန္တိ၊ ဖွပ်လျှော်ဆေးကျောကြကုန်၏။ ဤမျှသာ ထူးသည်။ တစ္ဆောဓာတ်၌လည်း တစ္ဆော၊ မီးသည်။ သုစိ ံပိ၊ ကိုလည်း၊ ဒဟတိ၊ လောင်ကျွမ်း၏။ ဤမျှသာထူး၏။ ဝါယောဓာတ်၌လည်း ဝါယော၊ သည်။ သုစိ ံပိ၊ ကိုလည်း။ ဥပဝါယတိ၊ တိုက်လွှင့်၏။ ဤမျှသာထူး၏)။

ရာဟုလ၊လော။ ဘာဝနံ၊ ကို။ အာကာသသမံ၊ တူစွာ။ဘာဝေဟိ၊ လေ့။ပ။ ရာဟုလ၊လော။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။အာကာသော၊သည်။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အရပ်၌။ နပတိဋ္ဌတော၊မတည်။ ရာဟုလ၊ လော။ ဧဝမေဝံခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဋ္ဌဿန္တိ၊ မရပ်တည်နိုင်ကြကုန်လတ္တံ့။

၁၂၀။ ရာဟုလ၊ လော။ မေတ္တံဘာဝနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာကို။ဘာဝေဟိ၊ လေ့။ ရာဟုလ၊ လော။ ဟိ၊ မှန်လှ၏။ မေတ္တံဘာဝနံ၊ ကို။ ဘာဝယတော၊ ပွါးများသော။ တော၊ သင်၏။ ယော ဗျာပါဒေါ၊

၁။ နဟညတိတိ အဃံ၊ အဃဋ္ဌနီယန္တိ အတ္ထော။ အဋ္ဌသာလိနီ။

အကြင်အမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) သော၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းသည်။ ပဟီယိသတိ၊ ကင်းပျောက်လတ္တံ့။ (ကရဏာဘာဝနာဌ ယာ ဝိဟေသာ၊ အကြင်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။ မုဒိတာဘာဝနာဌ။ ယာအရတိ၊ တောကျောင်း တောင်ကျောင်းနှင့် ကောင်းမှုတို့ဌ အကြင်မမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ဥပေက္ခာဘာဝနာဌ ယောပဋိဃော၊အကြင်နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲခြင်းသည်။အသုဘဘာဝနာဌ ယောရာဂေါ၊ အကြင်တပ်မက်ခြင်းသည်။ အနိစ္စသညာဘာဝနာဌ ယောအသ္မိမာနော၊ အကြင်ငါဟူသော မာန်သည်။ (၁၂၀)အပိုဒ်ဌ ဤမျှသာ ထူးတော့သည်)။

၁၂၁။ ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါဿတိ ဘာဝနံ၊ ကို။ ဘာဝေဟိ၊ လော့။ပ။ရာဟုလ၊ လာ။ ဤမ၊ ဤသာသနာတော်ဌ။ ဘိက္ခုသည်။အရညဂတောဝါ၊ တောအရပ်သို့ ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ ရုက္ခမူလဂတောဝါ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ သုညာဂါရဂတောဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ရောက်၍သော်၎င်း။ ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတောဝ၊ သတိရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်။အဿသတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေ၏။ သတောဝ၊ သာလျှင်။ ပဿသတိ၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေ၏။

ဒီဃံဝါ၊ ရှည်စွာမူလည်း။ အဿသန္တော၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာ။ အဿသာမီတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေ၏ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဒီဃံဝါ၊ မူလည်း။ ပဿသန္တော၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေသည်ရှိသော်။ ဒီဃံ၊ စွာ။ ပဿသာမီတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

ရဿံဝါ၊ တိုစွာမူလည်း။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ သဗ္ဗကာယပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ဝင်လေအပေါင်းကို ထင်စွာပြုလျက်။ အဿသိဿာမီတိ၊ ဝင်လေကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်၏။ သဗ္ဗကာယပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ အလုံးစုံသော ထွက်လေအပေါင်းကို ထင်စွာပြုလျက်။ ပဿသိဿာမီတိ၊ ထွက်လေကို ဖြစ်စေအံ့ဟူ၍။ သိက္ခတိ၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်၏။ ကာယသင်္ခါရံ၊ရုန့်ရင်းသော ကာယသင်္ခါရကို။ ပဿမ္ဘယံ၊ ငြိမ်းအေးစေလျက်။ပ။သိက္ခတိ၊ ၏။

[ဤမှ ရှေ၌ ထူးရာကိုသာ အနက် ယောဇနာအံ့]။

ပီတိပ္ပဋိသံဝေဒီ၊ ပီတိကို ထင်စွာပြုလျက်။ သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ၊သုခကို ထင်စွာပြုလျက်။ ။ စိတ္တသင်္ခါရပ္ပဋိသံဝေဒီ၊စိတ်ကိုပြုပြင်တတ်သောဝေဒနာကွန္ဓာ သညာကွန္ဓာတို့ကို ထင်စွာပြုလျက်။ ။

စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဘိပ္ပမောဒယံ၊ ဝမ်းမြောက်စေလျက်။ ။စိတ္တံ၊ ကို။ သမာဒဟံ၊ကောင်းစွာထားလျက်။ ။စိတ္တံ၊ ကို။ ဝိမောစယံ၊ လွတ်စေလျက်။

အနိစ္စာနုပဿီ၊ အနိစ္စာကို အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ ။ဝိရာဂါနုပဿီ၊ ရာဂကင်းခြင်းကို အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ ။နိရောဓာနုပဿီ၊သင်္ခါရတို့၏ ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို အဖန်ဖန်ရှုလျက်။ ။ပဋိနိဿဂ္ဂါနုပဿီ၊ ကိလေသာစွန့်ခြင်းကို အဖန်ဖန် ရှုလျက်။

ရာဟုလ၊ လာ။ အာနာပါနဿတိ၊ ကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာဝိတာ၊ ပွါးများအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာ၊ သော်။ မဟပ္ဖလာ၊ သည်။ မဟာနိသံသာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဟုလ၊ လာ။ တေ၊ သင်သည်။ အာနာပါနဿတိယာ၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဘာဝိတာယ၊ သော်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗဟုလီကတာယ၊ သော်။တေ၊ သင်၏။စရိမကာ၊အဆုံးဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ အဿာသာ၊ အကြင်ဝင်လေတို့သည်လည်း။ (သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေပိ၊ ထိုဝင်လေတို့သည်လည်း။ ဝိဒိတာဝ၊

သိမြင်ထင်ကုန်လျက်သာလျှင်။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ချုပ်ပျက်ကုန်၏။ အဝိဒိတာ၊မသိမမြင် မထင်ကုန်ပဲလျက်။ နောနိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ပျက်သည်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသုတ်ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ရာဟုလော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ နှစ်သက်ရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်သော (မိမိ)စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ နှစ်သက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-စူဠဋ္ဌမာလုက္ကျသုတ်

၁၂၂။ (၉၀ံ မေ သုတံ။ပ။အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။

အထခေါ၊ ၌။ ရဟောဂတဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ ကပ်ရောက်သော။ပဋိသလ္လီနဿ၊တပါးတည်း ကိန်းအောင်းသော။အာယသ္မာတော၊မာလုက္ကျပုတ္တဿ၊အရှင်မာလုက္ကျပုတ္တအား။ဝါ၏။ "လောကော၊ လောကသည်။ သဿတောတိပိ၊ မြဲ၏ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ လောကော၊ သ့ည်။ အသဿတောတိပိ၊ မမြဲဟူ၍ ဋ္ဌင်း။ လောကော၊ သည်။ အန္တဝါတိပိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား ရှိ၏ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ လောကော၊ သည်။ အနန္တဝါတိပိ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိဟူ၍ဋ္ဌင်း။ တံဇီဝံ၊ထိုအသက်သည်ပင်။ တံသရီရန္တိပိ၊ ထိုကိုယ်ဟူ၍ဋ္ဌင်း ?။ ဇီဝံ၊ အသက်သည်။ အညံ၊ ကိုယ်မှတပါး အခြားတည်း။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ အညန္တိပိ၊ အသက်မှ တပါး အခြားတည်းဟူ၍ဋ္ဌင်း။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ ပရံမရဏာ၊သေသည်မှ နောက်ကာလ၌။ ဟောတိဘိပိ၊ ဖြစ်၏ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရံမရဏာ၊ ၌။ နဟောတိဘိပိ၊ မဖြစ်ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ တထာဂတော၊သည်။ ပရံမရဏာ၊ ၌။ ဟောတိစ နစ ဟောတိဘိပိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏ ဖြစ်လည်း မဖြစ်ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ တထာဂတော၊ သည်။ ပရံမရဏာ၊ ၌။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိဘိပိ၊ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ အဗျာကတာနိ၊ မဖြေကြားမူ၍။ ဌပိတာနိ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ ပဋိက္ခိဘ္ဂာနိ၊ ပယ်မြစ်အပ်ကုန်သော။ ယာနိမာနိ ဒိဋ္ဌိဂတာနိ၊ အကြင် အယူဘို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။) ဘဂဝါ၊ သည်။ တာနိ၊ ထိုအယူဘို့ကို။ မေ၊ငါ့အား။ နဗျာကရောတိ၊ဖြေကြားတော်မမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယာနိ၊ အကြင်အယူဘို့ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ နဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြားတော်မမူ။ မေ၊ ငါ့အား။တံ၊ ထိုမဖြေကြားခြင်းသည်။ နရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်။ မေ၊ အား။ဘံ၊သည်။နက္ခမတိ၊ အလိုမရှိ။သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ပုစ္ဆိဿာမိ၊မေးလျှောက်အံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိဝါ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ပ။ အသဿတောတိဝါ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိဝါ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ပ။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိဘိဝါ၊ မဟုတ်ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ သစေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ ဖြေဆိုလတ်အံ့။ ဧဝံ(သတိ)၊ဧသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်အံ့။ ဘဂဝါ၊ သည်။မေ၊ ငါ့အား။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိဝါ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ပ။ နေဝ ဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ မဟုတ်ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ နောစေဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မဖြေဆိုလတ်အံ့။ ဧဝံ(သတိ)၊ ဧသော်။ အဟံ၊ သည်။ သိက္ခံ၊ အကျင့်သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ချ၍။ ဟီနာယာဝတ္တိဿာ-

---

၁။ ဇီဝဠ္ဍ သရီရဠ္ဍ ကမေဝါတိ ဥပ္ပန္နဒိဋ္ဌိ။ ခန္ဓဝဂ္ဂသံယုတ်၊၌။ ၃၁၆။

မီတိ၊ လူထွက်အံ့”ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်ပြီ။

၁၂၃။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ မာလုက္ယပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

၁၂၄။ “ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ကုစ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတဿ၊ သော။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သော။ မယ့်၊ အား။ဝါ၏။“လောကော၊ သည်။ပ။ ဟီနာယာဝတ္တိဿာမီတိ၊ လတ်အံ့”ဟူ၍။ဝေ၊ ဤသို့။စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။သဿတော၊ လောကော၏၊ ဟူ၍။ သစေ ဇာနာတိ၊ အံ့။(ဧဝံ သတိ၊ သော်။) သဿတောလောကော၏၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊သည်။ မေ၊ အား။ ဗျာကရောတု၊ ဖြေကြားစေချင်၏။ ဘဂဝါ၊သည်။ အသဿတောလောကော၏၊ ဟူ၍။ သစေဇာနာတိ၊ အံ့။ (ဧဝံ သတိ၊ သော်။) အသဿတော လောကော၏၊ ဟူ၍။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဗျာကရောတု၊ ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ သဿတော လောကော၏ဝါ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ အသဿတော လောကော၏ဝါ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ နော စေ ဇာနာတိ၊ အကယ်၍ မသိအံ့၊ (ဧဝံသတိ၊ သော်။) နဇာနာမိ နပဿာမီတိ၊ ငါမသိမမြင်ဟူသော။ယဒိဒံ၊အကြင်စကားသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ အဇာနတော အပဿတော၊ မသိမမြင်သော မြတ်စွာဘုရား၏။တေဒေဝ၊ ထို ငါမသိမမြင် ဟူသော စကားသည်ပင်လျှင်။ခေါပန၊ စင်စစ်။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်မတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ဟောတိစ နစ ဟောတိတထာ-ဂတော ပရံမရဏာတိ ဝါ၊ ပရံမရဏာ”ဟူ၍ ဋ္ဌင်း။ “နေဝ ဟောတိ နနဟောတိ တထာဂတော ပရံမရဏာ တိဝါ၊ပရံမရဏာ”ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ နော စေ ဇာနာတိ၊အကယ်၍ မသိအံ့။(ဧဝံသတိ၊ သော်။ နဇာနာမိ နပဿာမီတိ၊ မိဟူသော။ ယဒိဒံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဇာနတော အပဿတော၊ ၏။ ဧတေဒေဝ၊ သည်သာ။ ဥဇုကံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ (နပဿာမီတိ၊၌ ဤတိအပိုတလုံးအကြွကြံ။ စာပိုဒ် ၁၂၃-ရှိ ဧတံ၊ ပြန်စပ်။)

၁၂၅။ မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊သင့်အား။“မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တုံ၊ သင် သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မယိ၊ ငါဘုရား၏ အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ၊သင့်အား။သဿတော လောကော၏ဝါ၊ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ပ။နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ ဗျာကရိဿာမီတိ၊ ဖြေအံ့” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ကို၏။ အဝစ ကိံ နု၊ ဆိုဘူးသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ထိုစကားကို။ နောဟိ၊ မဆိုဘူးပါ။

တုံ ဝါ ပန၊ သင်သည်မူလည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ သဿတော လောကော၏ဝါ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ပ။ **နေဝဟောတိ** နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ ဗျာကရိဿတိ၊ဖြေဆိုလတ္တံ့။ (ဧဝံသတိ၊သော်။) အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမီတိ၊ အံ့”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဝစ (ကိံ နု)၊ဆိုဘူးသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ကို။ နောဟိ၊ မဆိုဘူးပါ။

မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ကုတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။“မာလုက္ယပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တုံ၊ သင်သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ မယိ၊ ငါဘုရား၏အထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ အဟံ၊ သည်။ သဿတော လောကော၏ဝါ၊ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ပ။ နေဝဟောဘိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဋ္ဌင်း။ တေ၊ သင့်အား။ဗျာကရိဿာမီတိ၊ အံ့”ဟူ၍။ နေဝ ဝဒါမိ ကိရ၊ စင်စစ်မဆိုစဘူး။

တုံပိ၊ သင်သည်လည်း။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။မေ၊ အား။ သဿတော လောကော်တိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဗျာကရိဿဘိ၊အုံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။)အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရိဿာမိတိ၊ ကျင့်အုံ့"ဟု။ နဝဒေသိ ကိရ၊ စင်စစ်မလျှောက်စဘူး။

မောဃပုရိသ၊ အချည်းနှီး ယောကျ်ား။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝါ၊ ဖြစ်လျက်။ ကော သန္တော၊ တောင်းပန်အပ်သူ တောင်းပန်သူတွင် သင်သည် အဘယ်မည်သော သူဖြစ်၍။ ကံ၊ အဘယ်မည်သောငါ့ကို။ ပစ္စာစိက္ခသိ၊ တုံ့ပြန်လျှောက်ထား ပြောကြားတိုသနည်း ၁။

၁၂၆။ မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ယောခေါ၊ အကြင်တစုံတယောက်သည်။"ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သဿတော လောကော်တိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ပ။ နေဝဟောတိ နနဟောတိတိဝါ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွေ့လောက်၊ နဗျာကရိဿတိ၊ မဖြေကြားလတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုရွေ့လောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂဝတိ၊၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ နစရိဿာမိတိ၊ မကျင့်အုံ့"ဟု၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုရာ၏။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တထာဂတေန၊ သည်။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ အဗျာကတမေဝ၊မဖြေကြား အပ်သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုသို့မဖြေကြားသော်။ သော ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။

မာလုကျပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂါဠ္ဟပလေပနေန၊ ထူထဲစွာ လိမ်းကျံခြင်းရှိသော။ သဝိသေန၊ မြားဆိပ်လူးသော။ သလ္လေန၊ မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓါ၊ပစ်အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ဌင်း။ ဉာတိသာ-လောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ဌင်း။ သလ္လကတ္တံ၊ မြားကို ပယ်နုတ်နိုင်သော။ဝါ၊မြားကျတ် မန္တာန် ရွတ်အံ့တတ်သော ၂။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးသမားသို့။ ဥပဋ္ဌပေယျုံ၊ ဆ သ်းကပ်ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုမြားပစ်ခံရသောယောကျ်ားသည်။ "ယေန၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်။ ဝိဒ္ဓါ၊ သည်။ အမှိ၊ ၏။ ခတ္တိယောဝါ၊ မင်းဟူ၍ဌင်း။ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ ပုဏ္ဏားဟူ၍ဌင်း။ ဝေဿောဝါ၊ ကုန်သည်ဟူ၍ဌင်း။ သုဒ္ဒေါဝါ၊ သူဆင်းရဲဟူ၍ဌင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံပုရိသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သော ယောကျ်ားကို။ ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။ ဣမံ သလ္လံ၊ ဤမြားကို။ နတာဝအာဟရိဿာမိတိ၊ နုတ်ဦးမည် မဟုတ်" ဟူ၍။ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။(ဤမှ ရွှေတွင်ကား ထူးရာကိုသာယောဇနာအုံ့)။ ဧဝံနာမော ဣတိဝါ၊ ဤသို့ အမည်ရှိသူဟူ၍ဌင်း။ ဧဝံ ဂေါတ္တော ဣတိဝါ၊ ဤသို့ အနွယ်ရှိသူဟူ၍ဌင်း။

ဒီဃောဝါ၊မြင့်သူ ဟူ၍ဌင်း။ ရဿောဝါ၊ နိမ့်သူဟူ၍ဌင်း။ မဇ္ဈိမော ဝါ၊ အလယ်အလတ် ဖြစ်သူဟူ၍ဌင်း။

၁။ "မာလုကျပုတ္တ သင့်ကို ငါဘုရားအထံ၌ ဗြဟ္မစရိယကျင့်လှည့်ဟုလည်း မခေါ်စဘူး။သင်ကလည်း ကျင့်ပါရစေဟု မတောင်းပန်စဘူးပဲလျက် ဘယ်သူက ဘယ်သူ့ကို ငြင်းပယ်စကား လျှောက်ထားတုံ့ပြန်ဘို့ လိုသေးသလဲ"ဟု ဆိုလိုသည်။

တုံ့ ပန နေဝ ယာစကော၊ နယာစိတကော ဧဝံ သန္တေ မောဃပုရိသ ကော သန္တော ကော သမာနော ကံ ပစ္စာစိက္ခသီတိ ဒဿေတိ။ (ပါဆိကသုတ်အဖွင့်)။ ကော သမာနောတိ ယာစကယာစိတကေသု ကော နာမ ဟောန္တော။ကန္တိ ယာစကယာစိတကေသုဧဝ ကံနာမ ဟောန္တံ မံ ပစ္စာစိက္ခသိ။(ၵင်းဋီ)။ကြွ ဌ-ဋီ-၌လည်း ဖွင့်သည်။

၂။ သလ္လံ ကန္တတိဘိ သလ္လကန္တော၊ ကဘိဓာတ် နုတ်ခြင်း ဖြတ်ခြင်း ဟော-ဟု ဓာတ်ကျမ်းများ၌ဆို၏။

ကာဠောဝါ၊ မည်းနက်သူ ဟူ၍ဂုဏ်း။ သာမောဝါ၊ ရွှေသောသူဟူ၍ဂုဏ်း။ မဂုံရစ္ဆဝိဝါ၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်းကဲ့သို့ အရေအဆင်း ရှိသူဟူ၍ဂုဏ်း။

အမုကသ္မိံ ဂါမေဝါ၊ ဤမည်သော ရွာ၌(နေသူ)ဟူ၍ဂုဏ်း။အမုကသ္မိံ နိဂမေဝါ၊ ဤမည်သော နိဂုံး၌ (နေသူ) ဟူ၍ဂုဏ်း။ အမုကသ္မိံ နဂရေဝါ၊ ဤမည်သောမြို့၌ (နေသူ) ဟူ၍ဂုဏ်း။

ယဒိ ဝါ စာပေါ်၊ လင်းလေးလေ လော်ဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ ကောဒဏ္ဍော၊ ဒူးလေးလေလော ဟူ၍ဂုဏ်း။ ယေန၊ အကြောင်းလေးဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်အပ်သည်။ အမို့၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံဓနုံ၊ ထိုလေးကို။ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။

ယာယ၊ အကြောင်ညို့ဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။အမို့၊၏။ ယဒိ ဝါ အက္ကာသ၊ မုရိုးလျှော်၏ ညို့လေ လောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ သဏ္ဍာသ၊ ဝါးလျှော်၏ ညို့လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါနှာရုသ၊ အကြော၏ ညို့လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ မရုဝါယ၊ သင်ပန်းလျှော်၏ ညို့လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ ခီရပဏ္ဍိနော၊ ဥမ္မန်းလျှော်၏ ညို့လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံဇိယံ၊ ထိုညို့ကို။ ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။

အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါ၊ ကို။ ယေန၊ အကြောင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမို့၊ ၏။ ယဒိဝါဂစ္ဆံ၊ ခဲ့မှုဖြစ်သော မြားလေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ယဒိဝါ ရောပိမံ၊ စိုက်ပျိုးအပ်သော ခဲ့မှု ဖြစ်သောမြားလေလော ဟူ၍ဂုဏ်း။ တံကဏ္ဍံ၊ ထိုမြား ကို။

ယေန၊ အရွက်တပ်အပ်သော အကြောင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမို့၊ ၏။ ယဿ၊ အကြောင် သတ္တဝါ၏။ ပတ္တော်ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝါဇိတံ၊ အရွက်တပ်အပ်၏။ ယဒိဝါ ဂိဇ္ဈဿ၊ လင်းတ၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ ကင်္ခဿ၊ ငှက်ကြီးတုံးစပ်၏ (အရွက်)လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ ကုလလဿ၊ စွန်ရဲ၏။ ဝါ၊ သိန်း၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ မောရဿ၊ ဥဒေါင်း၏ (အရွက်) လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ သိထိလဟနုနော၊ နှံကောင်၏(အရွက်)လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။

ယေန၊ အကြောင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ သည်။ အမို့၊ ၏။ ယဿ၊ အကြောင်သတ္တဝါ၏။နှာရုနော၊ဖြင့်။ ပရိကို့တ်၊ ရစ်အပ်၏။ ယဒိဝါ ဂဝဿ၊ နွားဏ်(အကြော)လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ မဟိံသဿ၊ ကျဲ၏(အကြော)လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ ဘေရဝဿ၊ ခြင်္သေ့နက်၏ (အကြော)လေလော ဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ သေမှာရဿ၊ မျောက်၏(အကြော)လေလောဟူ၍ဂုဏ်း။

ယေန၊ အကြောင်မြားဖြင့်။ ဝိဒ္ဓေါ၊ ပစ်အပ်သည်။အမို့၊ ဖြစ်၏။ ယဒိ ဝါ သလ္လံ၊ (ပကတိ) မြားလေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ ခုရပ္ပံ၊ သင်ဓနုန်းသွားကဲ့သို့ အသွားတပ်သော မြားလေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိဝါ ဝေကဏ္ဏံ၊ နားရွက်လျှင် အပိုင်းအခြားရှိသော မြားလေလော။ ဝါ၊ နားတွင်းသို့ ဖောက်ထွင်းနိုင်သော မြားလေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ (ဝေကဏ္ဏံ-ဟုမုဒ္ဓဇဏကြီး ၂-လုံးနှင့် ရှိသင့်ရာ၏)။ ယဒိဝါ နာရာစံ၊စဉ်းသွားတပ်သော မြားလေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ ယဒိ ဝါ ဝစ္ဆဒန္တံ၊ နွားငယ်၏ သွားကဲ့သို့ အသွားရှိသော မြားလေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ (ဆင်ငယ်၏ အစွယ်ဖြင့် ပြုလုပ်အပ်သော မြားလေလော ဟုလည်း ပေးကြ၏)။ ယဒိဝါ ကရဝီရပတ္တံ၊ ကုလား ဇလပ်ပန်းရွက် သဏ္ဌာန်ဖြင့် ပြုအပ်သော မြားလေလောဟူ၍ဂုဏ်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံသလ္လံ၊ ထိုမြားကို။ ယာဝ နဇာနာမိ၊ မသိရသေးသမျှ။ကျမ်သလို၊ ဤမြားကို။ နတာဝ အာဟရိဿာမီတိ၊ ထုတ်ဆောင်လိမ့်မည်မဟုတ်” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။

မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တေန ပုရိသေန၊ထိုမြားဗ်ခံရသောယောက်ျားသည်။ တံ၊ ထိုမြားကို။ အညာတမေ၀၊ မသိအပ်သည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုသို့မသိသည်ရှိသော်။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။ မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ ယော၊အကြင်သူသည်။ "ဘဂ၀ါ၊သည်။ပ။ နေ၀ဟောဘိ နနဟောတိတိ၊ ဟူ၍ဂင်း။နဗျာကရိဿတိ၊ လတ္တံ ။တာ၀၊ လောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘဂ၀တိ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ကို။ နစရိဿာမီတိ၊အံ့" ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။၀ဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တထာဂတေန၊ သည်။ တံ၊ ထိုအမေးပြဿနာကို။ အဗျာကတမေ၀၊ သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ အထ၊ သော်။ သောပုရိသော၊ သည်။ ကာလံကရေယျ၊ သေရာ၏။

၁၂၇။ မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ လောကော၊ သည်။ သဿတော၀တိ၊ မြဲ၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ အယူမှားခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဗြဟ္မစရိယ၀ါသော၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို ကျင့်သုံးခြင်းသည်။ အဘ၀ိဿ၊ဖြစ်ရာသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧ၀ံနော၊ဤသို့မဖြစ်ပါ။မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ပ။ ဧ၀ံပိနော၊ ဤသို့လည်းမဖြစ်ရာပါ။ မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ လောကော၊ သည်။ သဿတော၀တိ၊ မြဲ၏ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊သည်။ သတိ၀ါ၊ သော်၎င်း။ လောကော၊ သည်။ အသဿတော၀တိ၊ ဟူသော။ ဒိဋ္ဌိယာ၊ သည်။ သတိ၀ါ၊ သော်၎င်း။ဇာတိ၊သည်ကား။အတ္ထေ၀၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဇရာ၊ သည်ကား။အတ္ထိ၊ သာတည်း။မရဏံ၊ သည်ကား။ အတ္ထိ၊ သာတည်း။ သောကပရိဒေ၀ ဒုက္ခ-ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်ကား။ သန္တိ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဘ၀၌ပင်လျှင်။ယေသံ၊ ယင်းသို့သော ဇာတိ ဇရာ စသည်ဘို့၏။ နိဃာတံ၊ ပျက်စီးခြင်းကိုသာလျှင်။ ပညပေမိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ (အကြင်းလွယ်ပြီ)။

၁၂၈။ မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ တသ္မာတိဟ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။မေ၊ငါဘုရားသည်။အဗျာက-တဉ္စ၊ မဟောကြားအပ်သည်ကိုလည်း။ အဗျာကတဉ္စတော၊ မဟောကြားသောအားဖြင့်။ ဓာရေထ၊ မှတ်ယူဆောင်ထားကုန်လော့။ မေ၊သည်။ ဗျာကတဉ္စ၊ ဟောကြားသည်ကိုလည်း။ ဗျာကတတော၊ ဟောကြားသောအားဖြင့်။ဓာရေထ၊ ကုန်လော့။

မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားကို။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်သနည်း။

မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ငါသည်။လောကော၊ သည်။သဿတော၀တိ၊ ဟူ၍။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်။ပ။ နေ၀ဟောတိ နနဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ အဗျာကတံ၊ အပ်။

မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧတံ၊ ဤသဿတော လောကော-စသည်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်သနည်း။

မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဧတံ၊ ဤသဿတော လောကော-စသည်သည်။ ဝါ၊သဿ-တော လောကောစသည်ကို ဟောကြားခြင်းသည်။နအတ္ထသံဟိတံ၊အကျိုးနှင့်မစပ်ယှဉ်၏။ နအာဒိဗြဟ္မ-စရိယကံ၊ ဗြဟ္မစရိယ၏ ရှေးဦးအစ သီလမူကိုပင် ရကြောင်းမဟုတ်။ ဝါ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အခြေခံ မျှကိုပင် ရကြောင်းမဟုတ်။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ (ဝဋ်၌) ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်မက်မှု ကင်းခြင်းငှါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂချုပ်ခြင်းငှါ။ နသံ၀တ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊

ရာဂမီး ငြိမ်းခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တာဘိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ တရားထူးကို သိခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တာတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တာတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ နသံဝတ္တာတိ၊ မဖြစ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ အဗျာကတံ၊ မဟောကြားအပ်။

မာလုက္ယပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ မယာ၊ သည်။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်တရားကို။ ဗျာကတံ၊ ဟောကြားအပ်သနည်း။

မာလုက္ယပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ ဣဒံ၊ ဤတေဘူမကသစ်ဝါရသည်။ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခသစ္စာ ဟူ၍။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗျာကတံ၊ ဟောကြားအပ်၏။ အယံ၊ ဤလောဘသည်။ ဒုက္ခသမုဒယောတိ၊ ဆင်းရဲကြောင်းဟူ၍။ ဝါ၊ သမုဒယသစ္စာဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓောတိ၊ ဆင်းရဲ ချုပ်ရာဟူ၍။ ဝါ၊ နိရောဓသစ္စာ ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။ အယံ၊ ဤမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးသည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနီ ပဋိပဒါတိ၊ ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ဟူ၍။ ဝါ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ဟူ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ အပ်၏။

မာလုက္ယပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ တေံ၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားကို။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ မယာ၊ သည်။ ဗျာကတံ၊ နည်း။

မာလုက္ယပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာလုက္ယပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အတ္တမနော၊ ပီတိသောမနဿတ္ထိသည် ယူအပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ အဘိနန္ဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊သော။စူဠမာလုက္ယသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၁။ အတ္တမနော-ကို အဋ္ဌသာလိနီ အဖွင့်ရှု၍ "အတ္တနော မနော ယဿ"ဟုကြံကာ "မိမိ၏(နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော)စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍ "ဟု ရှေးဦး ပေးခဲ့ပြီ။ ဤဦး "ပီတိသောမနဿတ္ထိသည် ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍"ဟု ပေးသည်ကား "ပီတိသောမနဿေဟိ ဂဟိတမနော"ဟု ဖွင့်သော မာဋ္ဌ၁။ ၁၅၆-နှင့် သဗ္ဗာသဝဋ္ဋီကာ,ဒု-ဝိကပ်အလိုဖြစ်သည်။ ဤအတ္တမနော-၌ အတ္တ-ကား အာ+ဒါ+တ-ဖြင့် ပြီးသည်။ မာဋ္ဌ၊ ၃။ ၂၉၉-လာ အတ္တဒဏ္ဍော-ပုဒ်ကဲ့သို့တည်း။" အတ္တော (ဂဟိတော)မနော ယဿာတိ အတ္တမနော"ဟု လုပ်။ တဖန် ပ+အပ-ဖြင့် ပြီးသော ပတ္တ-ပုဒ်ကဲ့သို့ အပ-ဓာတ်ဖြင့် ကြံ၍ "အတ္တော (ပတ္တဗ္ဗော)မနော ယဿ"ဟုလည်း လုပ်နိုင်သည်။ "ပီတိသောမနဿတ္ထိသည် ရောက်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍"ဟုပေး။

၄-မဟာမာလုကျသုတ်

၁၂၉။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။

ကော်၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ၊ ၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်သော။ ဇေတဝနေ၊ ၌။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ တကြခေါ်၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊၊တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ တေဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ဘဒန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား အား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ အောက်အဖို့ဟုဆိုအပ်သော ကာမဘုံ၌ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ သံယောဇဉ်ငါးမျိုးတို့ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဓာရေထ နော ဓာရေထ နူတိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားမိကြကုန်၏လော" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧဝံဝုတ္တော၊ကျိသို့ မိန့်တော်မူအပ်သော်။အာယသ္မာ မာလုက္ကပုတ္တော၊အရှင်မာလုက္ကပုတ္တထေရ် သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဓာရေမိခေါတိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားမိသည်သာတည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ယထာကထံ ပန၊ ဘယ်သို့လျှင်။ တံ့၊ သင်သည်။ ဓာရေသိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားမိသနည်း။ ဣတိ၊ ကျိသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ဟောတော်မူအပ်သော်။ သြရမ္ဘာဂိယံ၊ သော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သံယောဇနံ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသံယောဇဉ်ကို။ အဟံ၊သည်။ဓာရေမိခေါ၊သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆံသံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ သီလဗ္ဗတပရာမာသံ သံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ ကာမစ္ဆန္ဒံ သံယောဇနံ၊ ကို။ပ။ ဗျာပါဒံ သံယောဇနံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဓာရေမိခေါ၊ သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံခေါ၊ ကျိသို့လျှင်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဒေသိတာနိ၊ ကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စ သံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ ဓာရေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ကျိသို့လျှောက်၏။

မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ ကျိသံယောဇဉ် ငါးမျိုးတို့ကို။ ကဿ နာမ၊ အဘယ်မည်သောသူအား။ ဧဝံဒေသိတာနိ၊ ကျိသို့ ဟောကြားအပ်သည် တို့ကို။ တံ့၊ သင်သည်။ ဓာရေသိ၊ မှတ်သားမိသနည်း။

မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။အညတိတ္ထိယာ၊ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ ဣမိနာ တရုဏူပမေန၊ ကျိ(ဆိုလတ္တံ့သော)သူငယ်ဥပမာရှိသော။ ဥပါရမ္ဘေန၊ စွပ်စွဲခြင်းဖြင့်။ ဥပါရမ္ဘိဿန္တိ နဒု၊ စွပ်စွဲကြကုန်မည်မဟုတ်လော။ ဟိ၊ ခဲ့၍ဦးအံ့။ မာလုက္ကပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မန္ဒဿ၊ နုန့်သော။ ဥတ္တာနသေယျကဿ၊ ပက်လက်မျှသာအိပ်တတ်သေးသော။ ဒဟရဿ ကုမာရဿ၊ သူငယ်အား။ သက္ကာယောတိပိ၊ သက္ကာယဟူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ သက္ကာယ-ဒိဋ္ဌာနုသယော၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟူသော အနုသယသည်။ အနုသေတိဧဝ၊ (မပယ်အပ်သေးရကား) အကြောင်းအားလျော်စွာ ကိန်းဝပ်သည်သာတည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ပ။ဒဟရဿ ကုမာရဿာ၊ အား။ ဓမ္မာတိပိ၊ ဓမ္မတ္ထိဟ္ဂူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ အဿာ၊ အား။ ဓမ္မေသု၊ တ္ထိ၌။ ဝိဓိဂ်ိစ္ဆာ၊ သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အံ့နည်း။ပ။ သီလာတိပိ၊ သီလတ္ထိဟ္ဂူ၍လည်း။နဟောတိ၊ သေး။ အဿာ၊အား။ သီလေသု၊ တ္ထိ၌။ သီလဗ္ဗတပရာ-မာသော၊သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊အံ့နည်း။ပ။ကာမာတိပိ၊ ကာမတ္ထိဟ္ဂူ၍လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ အဿာ၊ အား။ ကာမေသု၊ တ္ထိ၌။ ကာမစ္ဆန္ဒော၊ သည်။ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အံ့နည်း။ပ။ သတ္တာတိပိ၊သတ္တဝါတ္ထိဟ္ဂူ၍လည်း။နဟောတိ၊သေး။အဿာ၊အား။ သတ္တေသု၊တ္ထိ၌။ ဗျာပါဒေါ၊သည်။ ကုတော ပန ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ အံ့နည်း။ အဿာ၊ အား။ ဗျာပါဒါနုသယော၊ သည်။ အနုသေတိ၎ဝ၊ သာတည်း။

မာလုက္ကျပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ပ။ ဥပါရမ္ဘိဿန္တိနာနု၊ စုပ်စဲ့ကြကုန်မည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဝုတ္တော၊ သော်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဩရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဥ္စသံယောဇနာနိ၊တို့ကို။ ယံဒေသေယျ၊ အကြင်ဟောတော်မူရာ၏။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဇောဿ၊ ထိုဟောတော်မူခြင်း၏။ ကာလော၊ အခါန်တန်ပါပြီ။ သုဂတ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဇောဿ၊ ၏။ ကာလော၊ ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တရားတော်ကို)။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရကုန်သော်။ ဓာရေဿန္တိတိ၊ ဆောင်ယူမှတ်သားနိုင်ပါကုန်အံ့ဟူသော။ ဇောံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒ၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဇဝံ ဘန္တေတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၃၀။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့်သက်ဝင် မြင်လေ့မရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌။ အကောဝိဒေါ၊ မသိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သင်ကြား ဆုံးမပြီးသူမဟုတ်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ အဒဿာဝီ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ၌။ အကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ၌။ အဝိနီတော၊ သော။ အသုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမဟူသော သုတမရှိသော။ ပုထုဇ္ဇနော၊သည်။သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌိတေန၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်အပ်သော။ (၌)။ဝါ၊ လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်နိုင်သော သက္ကာယဒိဋ္ဌိရှိသော။ (ဋ္ဌိ)။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရေတေန၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည် အစဉ်လိုက်အပ်သော။စေတာ သာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရတိ၊နေ၏။ ဥပ္ပန္နော ဟာ၊ဖြစ်သော။သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာစ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၏ လည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (သောတာပတ္တိမဂ်)ကို။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ယထာ-ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ နပ္ပဇာနာတိ၊ မသိ။ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်၏။ ထာမဂတာ၊ အားအစွမ်းသို့ ရောက်သော။ အပ္ပဋိဝိနီဘာ၊ မပယ်ဖျောက်အပ်သေးသော။ သာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ဩရမ္ဘာဂိယံ၊ သော။ သံယောဇနံ၊ မည်၏။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

၁၃၁။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်မြင်လေ့ရှိသော။ အရိယဓမ္မဿ၊ ၌။ ကောဝိဒေါ၊ လိမ်မာသော။ အရိယဓမ္မေ၊ ၌။ သုဝိနီတော၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမ

အပ်ပြီးသော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင် မြင်လေ့ရှိသော။သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ဒ္ဒ။ ကောဝိဒေါ၊ သော။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ဒ္ဒ။ သုဝိနီတော၊ သော။ သုတဝါ၊ အာဂမအဓိဂမဗာဟုသော သုတရှိသော။အရိယသာဝကော၊ အရိယာ၏ တပည့်သားသည်လည်း။ သက္ကာယဒိဋ္ဌပရိယုဋ္ဌတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နဝိဟရတိ၊ မနေ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌပရေတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နဝိဟရတိ၊ မနေ။ ဥပ္ပန္နာယ၊ သော။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိယာစ၊ ၏လည်း။ နိဿရဏံ၊ ထွက်မြောက်ရာ (သောတာပတ္တိမဂ်)ကို။ဝါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ယထာဘူတံ၊ စွာ။ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တဿ၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ သာနုသယာ၊ အနုသယနှင့်တကွသော။ သာ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ၊ ကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။ ။(အကြွင်းမဲ့ယဉ်းပြီ)။

၁၃၂။ အာနန္ဒ၊ နှဒ။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ကုန်သော။ ပဉ္စန်နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ယော မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းလမ်းစဉ်သည်။ ယာ ပဋိပဒါ၊ အကြောင်ကျင့်စဉ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံမဂ္ဂံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ တံပဋိပဒံ၊ ကို။ ဝါ၊ သို့။ အနာဂမ္မ၊ မစဲမူ၍။ ဝါ၊ မသက်ရောက်မူ၍။ သြရမ္ဘာဂိယာနိ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စသံယောဇနာနိ၊ တို့ကို။ ဉ ဿတိဝါတိ၊ သိမူလည်း သိအံ့ဟူသော။ ဒက္ခတိဝါတိ၊ မြင်မူလည်းမြင်အံ့ဟူသော။ ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ပယ်မူလည်း ပယ်အံ့ဟူသော။ ဇေတံဌာနံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အာနန္ဒ၊ နှဒ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ မဟတော၊ ကြီးသော။ တိဋ္ဌတော၊ တည်သော။ သာရဝ-တော၊ အနှစ်ရှိသော။ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။တစံ၊ အခွံကို။အဇ္ဈော်တ္ထရာ၊ မဖြတ်မူ၍။ဖေဂ္ဂုံ၊ အကာကို။ အဇ္ဈော်တ္ထရာ၊ ၍။ သာရဇ္ဈောဒါ၊ အနှစ်ကို ဖြတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော။ ဇေတံဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အာနန္ဒ၊ နှဒ။ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ဟူသော။ ဇေတံဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

အာနန္ဒ၊ နှဒ။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ဟူသော။ ဇေတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှဒ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။မဟတော၊ ကြီးသော။ပ။ပဇဟိဿတိဝါတိ၊ ဟူသော။ ဇေတံဌာနံ၊ သည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှဒ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ဥဒကဿ၊ ရေဖြင့်။ပူရာ၊ပြည့်နှက်၏။သမတိတ္ထိကာ၊ ကမ်းနှင့်အမျှ ရေတည်ရှိသည်ဖြစ်၍။ကာကပေယ္ယာ၊ ကျီးသောက်နိုင်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဒုဗ္ဗလာ၊ အားနည်းသော။ပုရိသော၊သည်။“အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမိဿ ဂင်္ဂါယ နဒိယာ၊ ဤဂင်္ဂါမြစ်၌။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ဗာဟာယ၊ လက်ရုံးဖြင့်။ သောတံ၊ ရေအယဉ်ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ သောတ္ထိနာ၊ချမ်းသာစွာ။ပါရံ၊ ဟိုမျှဘက်ကမ်းသို့။ ဂစ္ဆိဿာမိတိ၊ ကူးသွားအံ့”ဟူ၍။ အာဂန္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဂင်္ဂါယနဒိယာ၊ ၌။ တိရိယံ၊ ဖီလာ။ ဗာဟာယ၊ ဖြင့်။ သောတံ၊ ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ၍။ သောတ္ထိနာ၊ စွာ။ပါရံ၊ သို့။ ဂန္တုံ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။နသက္ကုဏေယ္ယ၊ မစွမ်းနိုင်ပေရာ။

အာနန္ဒ၊ နှဒ။ ဝေမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဣသံ ကောသံစိ၊ အကြင်အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ဝါ၊ တို့အား။ သက္ကာယနိရောဓာယ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိချုပ်ငြိမ်းခြင်းငှါ။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ဒေသိယမာနေ၊

ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ နပက္ခန္ဒတိ၊ မသက်ဝင်။ နပ္ပသီဒတိ၊ မကြည်လင်။ နသန္တိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ န ဝိမုစ္စတိ၊ နှလုံးမသွင်း ၁။

ဒုဗ္ဗလကော၊ ခွန်အားနည်းသော။ သောပုရိသော သေယျထာပိ၊ ထိုယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဧတေ၊ ထိုသဒ္ဒါစသော အားနည်းပါးသူတို့ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။သေယျထာပိ၊ဆိုအံ့။ဂင်္ဂါနဒီ၊သည်။ပ။ကာကပေယျာ၊ကျီးသောက်လောက်၏။ အထ၊ ၌။ ဗလဝါ၊ အားကောင်းသော။ ပုရိသော သည်။ပ။ ဒဗ္ဗဂ္ဂေယျ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုအားကောင်းသော ယောကျ်ားသည်။ပ။ ပါရုံ၊ ကမ်းတဖက်သို့။ ဂန္တုံ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။ သက္ကုဏေယျ၊ စွမ်းနိုင်ရာ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဧဝမေဝံခေါ၊ သာလျှင်။ ဧယသံကေသံစိ၊ တို့၏။ဝါ၊ တို့အား။ သက္ကာယနိရောဓာယ၊ ငှါ။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ အပ်သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ သည်။ ပက္ခန္ဒတိ၊ သက်ဝင်၏။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်၏။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဝိမုစ္စတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဗလဝါ၊ သော။ သောပုရိသော သေယျထာပိ၊ ထိုယောကျ်ားကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဧတေ၊ ထိုသဒ္ဒါစသော အားကြီးမားသောသူတို့ကို ၂။ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

၁၃၃။ အာနန္ဒ၊ နှာ။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ပဥ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ မဂ္ဂေါ၊ သည်။ ကတမော၈၊ အဘယ်နည်း။ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ၈၊ အဘယ်နည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ဣဓ၊ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဥပဓိဝိဝေကာ၊ဥပဓိတို့မှ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့်။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာ၊ ပယ်ခြင်းကြောင့်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ကာယဒုဋ္ဌုလ္လာနံ၊ ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်းတို့၏။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယာ၊ ငြိမ်းအေးခြင်းကြောင့်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ ကင်းဆိတ်၍သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ သဝိတက္ကံ၊ သော။ သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဇံ၊ သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟာရတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုပဌမဈာန်သမာပတ်အတွင်း၌။ ယဒေဝ ရူပဂတံ၊ အကြင်ရုပ်တရားသည်။ ယဒေဝ ဝေဒနာဂတံ၊ အကြင်ဝေဒနာတရားသည်။ ယဒေဝ သညာဂတံ၊ အကြင်သညာတရားသည်။ ယဒေဝ သင်္ခါရဂတံ၊ အကြင်သင်္ခါရတရားသည်။ ယဒေဝ ဝိညာဏဂတံ၊ အကြင်ဝိညာဏ်တရားသည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။တေ ဓမ္မေ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါး တရားတို့ကို။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသော အားဖြင့်။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ ရောဂတော၊ အနာနှင့်တူသော ရောဂါအားဖြင့်။ဂဏ္ဍတော၊အိုင်းအမာအနာစိမ်းနှင့်တူသောအားဖြင့်။ သလ္လတော၊ငြောင့်နှင့်တူသောအားဖြင့်။ အဃတော၊ ဆင်းရဲသော အားဖြင့်။ အာဗာဓတော၊ ထိုးကျင့် နှိပ်စက်တတ်သော အဖျားစသောရောဂါနှင့်တူသောအားဖြင့်။ ပရတော၊ ကိုယ်မပိုင် စိုးမရ ပြင်ပဖြစ်သောအားဖြင့်။

၁။ နဝကအင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ တပုဿသုတ်အဖွင့် ၂၀၂-၌ ပစ္စနီကဓမ္မေဟိ စ ဝိမုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ပြသည်။ ပဋ္ဌကအင်္ဂုတ္တရအဋ္ဌကထာ နိဿာရဏီယသုတ်အဖွင့် ၇၄-၌ကား နဝိမုစ္စတိတိ နှ အဓိမုစ္စတိ-ဟု ဖွင့်ပြ၏။ ဓာတ်ကျမ်းများ၌ကား ဒိဝါဒိဂိဏ်းဖြင့် မုစ္စတိ၊ မှ လွတ်ခြင်း-ရုဓာဒိဂိဏ်းဖြင့် မုဉ္စတိ၊ကိုလွတ်ခြင်း-စသည်ကိုသာ ပြဆိုထားသည်။

၂။ အဘာဝိတသဒ္ဒါတိ ဗလတာယ ဒုဗ္ဗလနာမကာယာ ပဂ္ဂလာ။ (ဋ္ဌ)

ပလောကတော၊ ပျက်စီးတတ်သောအားဖြင့်။သုညတော၊ ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့်။အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်သောအားဖြင့်[၁]။ သမနုပဿတိ၊ ရှု၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ထိုခန္ဓာငါးပါး တရားတို့မှ။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ ပဋိ၀ါပေတိ၊ ပယ်ခဲ့၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ဝိပဿနာစိတ်ကို။ ပဋိ၀ါပေတ္၀ာ၊ ပယ်ခဲ့စေ၍။ အမတာယ ဓာတုယာ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့။ စိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ “ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊သင်္ခါရအားလုံး၏ ငြိမ်းအေးရာဖြစ်၏။ သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အားလုံးသော ဥပဓိတို့ကို စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်၏။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ ကုန်ခန်းရာဖြစ်၏။ ဝိရာဂေါ၊ ရာဂကင်းရာဖြစ်၏။ နိရောဓော၊ ရာဂခဲ့ပုံငြိမ်းရာ ဖြစ်၏။ တေံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ သန္တံ၊ ငြိမ်းအေး၏။ တေံ၊ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ပဏီတန္တိ၊မှန်မြတ်၏”ဟူ၍။ဥပသံဟရတိ၊ ရှေးရှုဆောင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။တတ္ထ၊ ထိုဝိပဿနာ၌။ ဌိတော၊တည်လျက်။ အာသ၀ါနံ၊ အာသ၀တို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ အာသ၀ါနံ၊ တို့၏။ ခယံ၊သို့။နောစေ ပါပုဏာတိ၊ အကယ်၍ မရောက်သည်ဖြစ်အံ့။ တေနေ၀ ဓမ္မရာဂေန၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရား၌ တပ်မက်သော ဆန္ဒရာဂဖြင့်။ တာယ ဓမ္မနန္ဒိယာ၊ ထိုသမထဝိပဿနာတရား၌ နှစ်သက်သော စိတ်ဖြင့်။သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ကုန်ခန်းခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊ သုဒ္ဓါ၀ါသဘုံ၌ ပဋိသန္ဓေနေရသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါ၀ါသဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မြုရ၏။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုသုဒ္ဓါ၀ါသဘုံလောကမှ။ အနာ၀တ္တိဓမ္မော၊ အောက်သို့ တဖန် မပြန်လည်ခြင်း သဘောရှိ၏။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ငုံ၊ အယမိဿ မဂ္ဂေါ၊ ဤသည်လည်း လမ်းစဉ်တည်း။ အယမိဿပဋိပဒါ၊ ဤသည်လည်း ကျင့်စဉ်တည်း။

အာနန္ဒ၊နှာ။ ပုန စပရံ၊ ထိုမှတပါးလည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမာ၊ ကြောင့်။ပ။ဒုတိယံ ဈာနံ၊ကို။ပ။စတုတ္ထံ ဈာနံ၊ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ပ။အယမိဿပဋိပဒါ၊ တည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝါ၊ အလုံးစုံ ကုန်သော။ ရူပသညာနံ၊ တို့ကို။ သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ပ။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအာကာသာနဉ္စာယတနသမာပတ်အတွင်း၌။ ယဒေ၀ ဝေဒနာဂတံ၊ သည်။ပ။ အယမိဿ ပဋိပဒါ၊ တည်း။

အာနန္ဒ၊ နှာ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ သော။ သည်။တတ္ထ၊ထိုအာကိဉ္စညာယတနသမာပတ်အတွင်း၌။ယဒေ၀ ဝေဒနာဂတံ၊ သည်။ပ။အယမိဿပဋိဒါတိ၊ ဟူသော။တေံ၊ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ (၁၂၉-အပိုဒ်ရှိ တေဒ၀ေါစ-ပြန်စပ်)။

၁။ အနိစ္စတော, ပလောကတော-နှစ်ပုဒ်ဖြင့် အနိစ္စလက္ခဏာကိုပြသည်။ ပရတော,သုညတော, အနတ္တတော-သုံးပုဒ်ဖြင့် အနတ္တလက္ခဏာကိုပြသည်။ဒုက္ခတော-စသော ၆-ပုဒ်ဖြင့် ဒုက္ခလက္ခဏာကိုပြသည်။“သုညတော အနတ္တတောတိ ဒ္ဒိဟိ အနတ္တမနသိကာရော”ဟု ဖွင့်ပြသော သံ၊ဋ္ဌ၊ ၂။၃၀၆-လာ စကားသည် ဤအဋ္ဌကထာနှင့်တောင့်တ-အကျယ်ပြသော ပဋိသံ ပါဠိ၊ ဋ္ဌ-တို့နှင့် မညီ။ ထို့ကြောင့် ၎င်းအဖွင့် (သံ၊ဋ္ဌီ၊၂။၂၅၉)၌ “သုညတော အနတ္တတော တိ ဇ္ဈာ ပရတောတိ ပဒဿ သင်္ဂဟော ကာတဗ္ဗော၊ တသ္မာ ဒ္ဒိဟိ အနတ္တမနသိကာဒနာတိ ဝတ္တုမ်ဗဲ”ဟုဖြည့်စွက်ဖွင့်ဆိုသည်။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။သော မင်္ဂါ၊ ဤလမ်းစဉ်သည်။ သော ပဋိပဒါ၊ ဤကျင့်စဉ်သည်။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ သံယောဇနာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ငှါ။ စေ (ဟောတိ)၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဂံဠရဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ စေတောဝိမုတ္တိနော၊ စေတောဝိမုတ္တိမည်ကုန်သနည်း။ကေစ္စေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပညာဝိမုတ္တိနော၊ ပညာဝိမုတ္တိမည်ကုန်သနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နှင်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တွေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ပါးပြားရာ၌။ သောဟံ၊ ထိုငါဘုရားသည်။ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတံ၊ ဣန္ဒြေထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အတ္တမနော၊ ဖြစ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ မဟာမာလုက္ယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဘဒ္ဒါလိသုတ်

၁၃၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ပစ္ဆာသမယသုံ-ပေးမြဲ)။ ဘဂဝါ၊သည်။ "ဘိက္ခဝေါတို့။အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ခေါ၊စင်စစ်။ ကောသနဘောဇနံ၊တချိန်တည်းသော နံနက်ကာလ၌ ဘောဇဉ်အာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ဘုဥ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ (ကောသနိကဓုတင်နှင့်မတူ)။ ဘိက္ခဝေါတို့။ အဟံ၊သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဥ္ဇမာနော၊ သုံးဆောင်သည်ရှိသော်။ အပ္ပါဗာဓတာ၊ အနာကင်းသည်အဖြစ်ကိုငင်း။ အပ္ပါတင်္ကဘာ၊ ဆင်းရဲကင်းသည် အဖြစ်ကိုငင်း။ လဟုဋ္ဌာနာ၊ လျင်စွာထကြွနိုင်သည်ကိုငင်း။ ဗလာ၊ ခွန်အားရှိသည်ကိုငင်း။ ဖာသုဝိဟာရာ၊ချမ်းသာစွာနေရခြင်းကိုငင်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သန္တာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေါတို့။ ထေ၊ လာကြကုန်။ တုမ္ဟေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဥ္ဇထ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်လော့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဥ္ဇမာနာ၊ ကုန်သော်။ အပ္ပါဗာဓတာ၊ ကိုငင်း။ အပ္ပါတင်္ကတာ၊ ကိုငင်း။ လဟုဋ္ဌာနာ၊ ကိုငင်း။ ဗလာ၊ကိုငင်း။ ဖာသုဝိဟာရာ၊ ကိုငင်း။ သန္တာနိဿထာတိ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့" ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇိဘုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နဥဿဟာမိခေါ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ဘန္တေ၊ရား။ ကောသနဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဥ္ဇတာ၊ သော။ မေ၊ တပည့်တော်

၁။ အသိယတီတိ အသနံ၊ အာဟာရဘောဇဉ်ကောက်။ ဘုဉ္ဇနံ ဘောဇနံ၊ စားခြင်း ကိရိယာကောက်။ အသနဿ ဘောဇနံ အသနဘောဇနံ။ အာဟာရပရိဘောဂေါ။ ဋီ။ ကေသ္မိ ကာလေ အသနဘောဇနံ-ဟုတွဲ။

ကောသနိက် ဓုတင်အရာ၌ကား ကေ + အာသန-မှ ကောသန ဖြစ်သည်။ကောသနေ ဘောဇနံ ကောသနံ။ (ဝိသုဒ္ဓိ။၁။၅၈)။ ကောသနေတိ ဣရိယာပထန္တရေန အနန္တရိတာယ ကောယယော၀ နိဿဇ္ဇာယ။ (ဌင်းဋီ။၈၉) ဤ၌ ကေ + အာသန-မှ ကောသန-ဖြစ်သည်၊ ရှေ့၌ ထင်ရှားလတ္တံ့။

ကောသနဘောဇနန္တိ ကေ၀ံ ပုရေဘတ္တဘောဇနံ၊ သူရိ:ယုဂ်မနတော ဟိ ယာ၀ မဇ္ဈန်္ဟိကာ သတ္တာနုတ္တိ၊ ဘုတ္တ-ဘောဇနမ်ပိ ဣဓ ကောသနဘောဇနန္တေ၀ အဓိပ္ပေတံ။ (မ၊ဋ္ဌ။ ၂၊၃၃။ ကကစူပမ)။

သတ္တာနုတ္တိ၊ ဘုတ္တဘောဇနမ်ပိ ဣမသ္မိံ သုတ္တေ ကောသနဘောဇနန္တေ၀ အဓိပ္ပေတံ၊ နကောသနိကတာယ ဧကာယ ၀ေ၀ နိဿဇ္ဇာယ ဘောဇနံ။ (ဌင်းဋီ)။

၏။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သို့လော သို့လော ယုံမှားခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ သိယာတိ၊ ဖြစ်ရာပါ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ "ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်ပင်။ တုံ၊ သင်သည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်သည်။ အဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ။တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဧကဒေသံ၊ တစ်ဝက်တဖို့ကို။ ဘုဉ္ဇတ္ဝာ၊ ၍။ ကေဒေသံ၊ ကို။ နီဟရိတ္ဝာပိ၊ ထုတ်ဆောင်၍လည်း။ ဘုဉ္ဇေယျာသိ၊ သုံးဆောင်နိုင်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဧဝမ်ပိဒါ၊ ဤသို့လည်း။ တုံ၊သင်သည်။ဘုဉ္ဇမာနော၊ သော်။ ကောသနော၊ တခါနှစ်တည်းသော နံနက်ကာလ၌ သုံးဆောင်ခြင်း ရှိသည်သာဖြစ်၍။ ယာပေဿသိ၊ မျှတလတ္တံ့ လော" ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧဝမ်ပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ငှါ။ အဟံ၊ သည်။ နဥဿဟာမိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဟိ၊မှန်ပါ၏။ ဧဝမ်ပိ၊ လည်း။ ဘုဉ္ဇတော၊ သော။ မေ၊ ၏။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ သည်။ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညာပိယမာနေ၊ ပညတ်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ရဟန်းအပေါင်းသည်။သိက္ခံ၊ ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို။ သမာဒိယမာနေ၊ ဆောက်တည်နေပါလျက်။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊သည်။အနုသာဟံ၊မစွန်းနိုင်ခြင်းကို။ ပဝေဒေတိ၊ ကြားသိစေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သတ္ထုသာသနေ၊၌။သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ အပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့မရှိသူသည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၏အဖြစ်ကို။ နဒဒေယျယထာ၊ မပေးသကဲ့သို့။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ သမ္ဗဟ်ိ တံ် တေမာသံ၊ ထိုဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဘဂဝတော၊ အား။ သမ္မုခီဘာဝံ၊ ကို။ နာ အဒါသိ၊ မပေး။ (နသမ္မုခီဘာဝံ အဒါသိ၊အတ္ထေမခံ။)

၁၃၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ "နိဋ္ဌိတစီဝရော၊ပြုလုပ်ပြီးဆုံးပြီးသော သင်္ကန်းရှိသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။တေမာသစ္စယေန၊ ဝါတွင်းသုံးလလွန်သောအခါ၌။ စာရိကံ၊ငှာ။ ပက္ကမိဿတိတိ၊ ဖဲကြွတော်မူလတ္တံ့ " ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ စီဝရကမ္မံ၊ သင်္ကန်းချုပ်ဆိုးခြင်းအမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ပ။နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တိ၊ ၌။ နိသိန္နံခေါ၊ သော။အာယသ္မန္တံ ဘဒ္ဒါလိံ၊ ကို။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။"အာဝုသော ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ဘဂဝတော၊ ၏။ဣဒံ စီဝရကမ္မံ၊ကို။ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ နိဋ္ဌိတစီဝရော၊ သော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တေမာသစ္စယေန၊ ၌။စာရိကံ၊ ငှါ။ ပက္ကမိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ အာဝုသော ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဃံ၊ တိုက်ဘွန်းပါ၏။ တေ ဒေါသကံ၊ ထိုချွတ်ယွင်းချက်ကို။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ တေ၊ သင့်အား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ ဒုက္ကရတရံ၊ အလွန်ခက်ခဲခြင်းသည်။ မာအဟောသိတိ၊ မဖြစ်စေလင့်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဧဝမာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင် ကောင်းပါပြီဟူ၍။ အာယသ္မာ ဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ပ။ ကေမန္တိ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။ အာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘန္တေ၊ ရား။ ယောအဟံ၊ အကြင်တပည့်တော်သည်။ဘဂဝတော၊သည်။ သိက္ခာပဒေ၊ကို။ပညာပိယမာနေ၊ သော်။ဘိက္ခုသံဃော၊သည်။ သိက္ခံ၊ ကို။ သမာဒိယမာနေ၊ လျက်။ အနုသာဟံ၊ ကို။ ပဝေဒေသိ ံ၊ လျှောက်ကြားခဲ့မိပြီ။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သောအလျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ တွေဝေသောအလျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ မသိမှာသောအလျောက်။ အစ္ဆယော၊ အပြစ်သည်။မံ၊တပည့်တော်ကို။ အစ္ဆဂမာ၊ လွန်၍ဖြစ်ပါပြီ။ ဝါ၊ လွှမ်းမိုးပါပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယတိ ံ၊ နောက်ကာလ၌။ သံဝရာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ တဿ မေ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။ အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ ပဋိဂ္ဂဏှာတု တိ၊ သည်းခံတော်မူပါလော့" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယံတံ့၊ အကြင်သင်သည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ ပဝေဒေသိ၊ ပြီ။ တစ္ဆ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ယထာဗာလံ၊ မိုက်သောအလျောက်။ ယထာမူဠှံ၊ လျောက်။ ယထာအကုသလံ၊ လျောက်။ အစ္ဆယော၊ အပြစ်သည်။ တံ့၊ သင့်ကို။ အစ္ဆဂမာ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ တေ၊ သင်သည်။ သမယောပိခေါ၊ ထိုးထွင်း၍ သိထိုက်သောအကြောင်းကိုလည်း။ (၄)။ သိက္ခာပုဒ် ဖြည့်ကျင့်ခြင်းအကြောင်းကိုလည်း ဝိ။ အပ္ပဋိဝေဒွေါ၊ ထိုးထွင်း၍မသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရတိခေါ၊ နေသည်သာတည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ "ဘဒ္ဒါလိ နာမ၊ ဘဒ္ဒါလိမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း။ ထေရညတရော၊ မထေရ်တို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။ သာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရိတိ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသူ မဟုတ်" ဟူ၍။ ဇာနိဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေ၊ သင်သည်။ အယမ္ပိ သမယော၊ ဤအကြောင်းကိုလည်း။ အပ္ပဋိဝေဒွေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ပ။ ဘိက္ခုနိယော၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်။ ပ။ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့သည်။ ပ။ ဥပါသိကာ၊ ဥပါသိကာမတို့သည်။ ပ။ နာနာတိတ္ထိယာ၊ အထူးထူးသော အယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝဿံ၊ သို့။ ဥပဂတာ၊ ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ "ဘဒ္ဒါလိနာမ၊ ဘဒ္ဒါလိမည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကော၊ တပည့်တည်း။ ထေရညတရော၊ မထေရ်တို့တွင် တပါးအပါအဝင်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတည်း။ သာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရိတိ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကိုပြုလေ့မရှိသူတည်း" ဟူ၍။ ဇာနိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေ၊သည်။' အယမ္ပိ ဧခါ သမယော၊ ကိုလည်း။ အပ္ပဋိဝေဒွေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။' (အကြွင်းလွှယ်ပြီ။)

၁၃၆။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ တံ့ထိုဆိုလတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မည်သို့၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ (အရူပစျာန်, အရိယာမဂ်ဟူသော) ၂-ပါးသောအဘို့အားဖြင့် ကိလေသာတို့မှလွတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ (ဓမ္မာနုသာရီ, သဒ္ဓါနုသာရီဟူသော မဂ္ဂသမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်တည်း)။အဿ၊(ရှိသည့်)ဖြစ်ရာ၏။တံ့၊ထိုရဟန်းကို။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ "ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဟိ၊ လာလော့။ တံ့၊ သင်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပကော်၊ ညွှန်၌။ သက်မော၊ ပြောင်းရွှေသည် (တံတားခင်းခြင်းသည်)။ဟောဟိတိ၊ ဖြစ်လော့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သက်မေယျဝါ၊ ပြောင်းရွှေမှုလည်း ပြောင်းရွှေရာသလော။ အညေန၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ သန္နာမေယျဝါ၊ ညွှတ်မှုလည်း ညွှတ်စေရာသလော။ နော်တိ၊ ပြောင်းလည်းမပြောင်းရွှေ ညွှတ်လည်းမညွှတ်ဟူ၍။ ဝဒေယျဝါ၊ ဆိုမှုလည်း ဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နော်ဟိ၊ မသင့်ပါ။

၁။ သမယသဒ္ဒါအတ္ထုဒ္ဒါရ ပြ။မ၊ဋ္ဌ-၁-မူလပရိယာယသုတ်။ သမယောပိခေါတိ သိက္ခာပဒပူရဏာဿ ဟေတုပိ။ ၎င်းဦးကာ၊ ၃၅။ အပရိပူရကာရိတာယ ဘိက္ခုအာဒီနံ ဇာနနံ, တမ္မိ ကာရဏံ ကတ္တာ၊ သိက္ခာပုဒ်ဖြည့်ကျင့်ခြင်းမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့် ရဟန်းစသည်တို့၏ သိခြင်း၏ အကြောင်းတို့ကိုလည်း။ (ဤသုတ်ဦးကာ)

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ပညာဝိမုတ္တော၊ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍ ကိလေသာမှ လွတ်သော။ ကာယသက္ခိ၊ စျာန်မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကို ကိုယ်တွေ့မျက်မှောက်ပြုပြီးသော။ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ တွေ့မြင်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သော။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော။ ဓမ္မာနုသာရီ၊ ပညာတရားကို အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့လေ့ရှိသော။ (ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ-ပ-ဝိကပ်နှင့်အညီ ပေးသည်)။ သဒ္ဓါနုသာရီ၊ သဒ္ဓါတရားကို အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့လေ့ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အာသ၊(ရှိသည်)ဖြစ်ရာ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရား သည်။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ပ။ဟောဟံတိ၊ လော့" ဟူ၍။ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ အပိနုခေါ၊ စင်စစ်။ပ။ဝဒေယျဝါ၊ဆိုမူလည်းဆိုရာ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ပ။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တုံ၊ သည်။ တသ္မိ ံသမယေ၊ ၌။ ရိတ္တော တုစ္ဆော နနု၊ အချည်းနှီးလော။ အပရဒ္ဓေါနနု၊ ချွတ်ယွင်းသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေ၊ ဤမေးတော်မူတိုင်း အမှန်ပါဘုရား။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ အစ္စယော၊ သည်။ တုံ၊ ကို။ အစ္စဂမာ၊ ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတော၊ အကြင် အခါ၌။တုံ၊ သင်သည်။အစ္စယံ၊ အပြစ်ကို။အစ္စယတော၊ အပြစ်အားဖြင့်။ဒိသ္ဝာ၊သိမြင်၍။ယထာဓမ္မံ၊ အပြစ်သဘောအလျောက်။ ပဋိကရောသိ၊ ပြုပြင်၏။ ဝါ၊ တောင်းပန်၏။ တေ၊ သင်၏။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ ဝါ၊ ချွတ်ယွင်းချက်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှာမ၊ ခံယူကုန်၏။ ဝါ၊ သည်း ခံကုန်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အစ္စယံ၊ ကို။အစ္စယတော၊ အားဖြင့်။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ ယထာဓမ္မံ၊ လျောက်။ ပဋိကရောတိ၊ ၏။ အာယတိ ံ၊ ၌။ သံဝရံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ဤသို့ ပြုခြင်း ရောက်ခြင်းသည်။ အရိယဿ၊ ငါဘုရား၏။ ဝိနယေ၊ ဆုံးမရာသာသနာ၌။ ဝုဒ္ဓိဟိ၊ ကြီးပွါးခြင်း မည်၏။

၁၃၇။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ကေစ္စော၊ အချို့သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ အပရိပူရကာရီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တဿ၊ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌)။"အဟံ၊ငါသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ ဆိတ်ငြိမ်သော။သေနာသနံ၊ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဟူသော။ အရညံ၊တောသို့ဝင်း။ ရုက္ခမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသို့ဝင်း။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်သို့ဝင်း။ ကန္ဒရံ၊ ချောက်သို့ဝင်း။ ဂိရိဂုဟံ၊တောင်လိုဏ်ဂူသို့ဝင်း။ သုသာနံ၊ သင်းချိုင်းသို့ဝင်း။ ဝနပတ္ထံ၊ တောအုပ်သို့ဝင်း။ အဗ္ဘောကာသံ၊ လွင်တီးခေါင်သို့ ဝင်း။ပလာလပုဉ္ဇံ၊ကောက်ရိုးပုံသို့ဝင်း။ဘဇေယျ၊ချဉ်းကပ်ရမူကား။ယံနူန၊ ကောင်းလေစ့။(အရညံ-စသည်ကိုသေနာသန၏ဝိသေသနအဖြစ်သော်လည်းပေး)။အဟံ၊ငါသည်။မနုဿဓမ္မာ၊ လူတို့၏ ကုသ လကမ္မပထတရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာဖြစ် စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးကို။ အပ္ပေါနာမ သစ္ဆိကရေယျန္တိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်ငြားအံ့လည်း မသိ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ဘဇတိ၊ချဉ်းကပ်၏။တထာဝူပကဋ္ဌဿ၊ ထိုသို့ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ရောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ဥပဝဒတိ၊ ကဲ့ရဲ့၏။ သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိညူပိ၊ ပညာရှိတို့သည်လည်း။ အနုဝိစ္စ၊စီစစ်၍။ ဥပဝဒန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ဥပဝဒန္တိ၊ ကုန်၏။ အတ္တာပိ၊ မိမိသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဥပဝဒတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထာရာပိ၊

မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ဥပဝဒိတော၊ကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။သဗြဟ္မစာရီဟိ၊ကုန်သော။ ဝိညူဟိပိ၊ တို့သည်လည်း။အနုဝိစ္စ၊ စိစစ်၍။ဥပဝဒိတော၊ ၍။ ဒေဝတာဟိပိ၊နတ်တို့သည်လည်း။ဥပဝဒိတော၊ ၍။ အတ္တာနာပိ၊ မိမိကိုယ်တိုင်လည်း။ အတ္တာနံ၊ ကို။ ဥပဝဒိတော၊ ၍။ မနုဿဓမ္မော၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နသန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်မပြုနိုင်။ တံ၊ ထိုသို့မျက်မှောက်မပြုနိုင်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဟိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။သတ္ထုသာသနေ၊မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌။သိက္ခာယ၊ သိက္ခာသုံးပါး၌။ အပရိပူရကာရိဿ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့မရှိသူ၏။ တံ၊ ထိုမျက်မှောက်မပြုခြင်းသည်။ ဘဝေ-ယျာယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။တံ၊ ထိုမျက်မှောက်မပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသ္မာ၊ထို့ကြောင့် တည်း။)

၁၃၈။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။ ဣဓပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ဧကစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္ထုသာသနေ၊၌။ သိက္ခာယ၊၌။ ပရိပူရကာရီ၊ ဖြည့်ကျင့်မှုကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ ဘဇေယ်၊ ချဉ်းကပ်ရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ပ။ အပ္ပေဝနာမ သစ္ဆိကရေယျန္တိ၊ မသိ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဝိတ္တံ၊ သော။ပ။ဘဇတိ၊ချဉ်းကပ်၏။ တထာ-ဝူပကဋ္ဌဿ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။နဥပဝဒတိ၊ မကဲ့ရဲ့။ပ။ အနုပဝဒိတော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ မနုဿဓမ္မော၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿန ဝိသေသံ၊ ကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊တို့မှ။ဝိဝိစ္စ(၉ဝ)၊သာလျှင်။သဝိတက္ကံ၊ သော။သဝိစာရံ၊ သော။ ဝိဝေကဇံ၊သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ပဌမံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့နေခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ပရိပူရကာရိဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်း ပဌမဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ဘဝေယျာယထာ၊ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအာဘူ။ တံ၊ထိုမျက်မှောက် ပြုခြင်း ဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (တသ္မာ၊တည်း။)

၁၃၉။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ ဝိတက်ဝိစာရတို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။စေတသော၊ ကို။ သမ္ပသာဒနံ၊ သော။ စေတသော၊ ၏။ ဧကော-ဒိဘာဝံ၊ သော။ အဝိတက္ကံ၊ သော။အဝိစာရံ၊ သော။သမာဓိဇံ၊ပဌမဈာန်သမာဓိကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခံ၊ သော။ ဒုတိယံ၊ သော။ ဈာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုသို့နေနိုင်ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ဟိ၊ကြောင့်။ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။သိက္ခာယ၊၌။ ပရိပူရကာရိဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဒုတိယဈာန်ကို ပြည့်စုံစေ၍နေခြင်းသည်။ ဘဝေယျာယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ တံ၊ သည်။ဒုဟာဘိ၊၏။ (တသ္မာ၊တည်း။)

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ပ။အာသဝါနံ ခယဉာဏာယ၊ ငှါ။ စိတ္တံ၊ကို။ အဘိနိန္နာမေတိ၊ ၏။ပ။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုသို့သိခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ဟိ၊ ကြောင့်။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ပ။ ဘဝေယျာယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ တံ၊ ထိုသို့ သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ (တသ္မာ၊တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ကန္ဒရကသုတ်ပိုဒ်ရေ ၁၄၊၅၊၆-၌ ပေးခဲ့ပြု)။

၁၄၀။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော၊ မိန့်တော်မူအပ်သော်။ အယသွာဘဒ္ဒါလိ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယေန၊အကြင်အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣဓ ဤသာသနာတော်၌။ကေစို့၊အချို့သော။ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းကို။ ပသယ္ဟ ပသယ္ဟ၊အဖန်ဖန်ဆုံးမနှိပ်ကွပ်၍။ကာရဏံ၊ ဒဏ်ထားခြင်းစသော အကြောင်းကို။ (ဒဏ္ဍကမ္မပဏာမနာဒိကာရဏံ၊ဒို့) ။ကရောန္တိ၊ပြုကြကုန်၏။ဘဂ္ဂေ၊ရား။ သော ဟေတု၊ထိုအကြောင်း သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။သော ပစ္စယော၊ ထိုအထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ နည်း။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်း အထောက်အပံ့ဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤ။ ကေစို့၊ သော။ ဘိက္ခူ၊ ကို။ တထာ၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ပသယ္ဟ ပသယ္ဟ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ဒဏ်ထား ခြင်းစသော အကြောင်းကို။ နော ကရောန္တိ၊ မပြုကြကုန်။ သောဟေတု၊ သည်။ ကောပန၊ နည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ ကောပနာတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ဤ။ ကေစ္စော၊ သော။ဘိက္ခူ၊ သည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ မပြတ်အာပတ်သင့် သည်။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်များသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အညေန၊ တပါးသောအကြောင်းအရာဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသောအကြောင်း အရာကို။ ပဋိစရတိ၊ဖုံးလွှမ်း၏။ (အညေနအညံပဋိစရတိ၊ လှိုးလဲ၏။) ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသို့။ကထံ၊ စကားကို။ အပနာမေတိ၊ တွန်းဖယ်၏။ ကောပဉ္စ၊ အမျက်ကိုဎ်း။ ဒေါသဉ္စ၊ ပြစ်မှားခြင်းကိုဎ်း။ အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုဎ်း။ ဝါ၊ မယုံကြည်ခြင်းကိုဎ်း။ ပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာပြု၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နဝတ္တတိ၊ မကျင့်။ လောမံ၊ မာန်တည်းဟူသောအမွေးကို။ နပါတေတိ၊ မချ။နေတ္ထာရံ၊ ထုက်မြောက်ကြောင်းကျင့်ဝတ်ကို။ နဝတ္တတိ၊ မကျင့်။ ယေန၊အကြင် အမှုဖြင့်။ သံဃေ၊ သံဃာသည်။ အတ္တမနော၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမီတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နာဟ၊ မပြောဆို။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ ထိုဆိုခက်သည်ကို ပြုခြင်း၌။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ "အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ မပြတ်အာပတ်သင့်၏။ အာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်အသင့်များ၏။ သော၊ သည်။ ဝါ၊ကို။ပ။တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမီတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နာဟ၊ မပြောဆို။ အာယဿ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့။ (တုမှေတို့သည်။) ယထာ၊ အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒံ အဓိကရဏံ၊ ဤအဓိကရဏ်းသည်။ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ နဝူပသမေယျ၊ မငြိမ်းအေးရာ။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုသို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပဓာရိက္ခထ၊ စုံစမ်းစစ်ဆေးကြပါကုန်မူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစွတကား" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြံအစည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒံ အဓိကရဏံ၊ ဤအဓိကရဏ်း သည်။ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ နဝူပသမ္မတိ၊ မငြိမ်းအေး။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ဥပဓာရိက္ခန္တိ၊စုံစမ်းစစ်ဆေးကြကုန်၏။

၁၄၁။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ အဘိဏှာပတ္တိကော၊ သည်။ပ။နပဋိစရတိ၊ မဖုံးလွှမ်း။ပ။နပါတုကရောတိ၊ ထင်စွာမပြု။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ပ။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောမီတိ၊ပြုအံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊

၁။ ပဋိစရတီတိ ပဋိစ္ဆာဒနဝသေန စရတိ ပဝတ္တတိ၊ပဋိစ္ဆာဒနတ္ထော ဧဝ ဝါ စရတိသဒ္ဒေါ၊ အနေကတ္ထတာ ဓာတူ-နန္တိ အာဟ ပဋိစ္ဆာဒေတီတိ။ (မူပံ၊၂။ အနုမာနသုတ် ဋီကာ။)

ထိုဆိုလွယ်သည်ကို ပြုခြင်း၌။ ဘိက္ခုနံ၊ တို့၏။ "အာဝုသော။ တို့။ အယံ ခေါ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ အာယသ္မာ၊ တို့။(တုမှေ၊ဘို့သည်။) ယထာ၊ အားဖြင့်။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏ (စိတ်၌)။ ဣဒံ အခိကရဏံ၊ သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ သာလျှင်။ ဝူပသမေယ၊၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဣမသ္မာ ဘိက္ခုနော၊ အာ။ဥပဓိက္ခယာ၊စွဲစမ်းရှာဖွေကြပါကုန်မူကား။ သာဓုဝတာတိ၊ ကောင်းလေစ့" ဟူ၍။ ဇဝံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ဇဝံ၊ သို့။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ပ။ ဝူပသမွတိ ငြိမ်းအေး၏။ တထာဘထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊။ တို့သည်။ တဿဘိက္ခုနော၊ အာ။ ဥပဓိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၄၂။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခုပန၊ သည်ကား။ အဓိစ္စာပတ္တိကော၊ ရံခါခဲခါအာပတ်သင့်သည်။ အနာပတ္တိဗဟုလော၊ အာပတ်သင့်ခြင်းမမျှားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အာ။ ဥပဓိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၄၃။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အာ။ ဥပဓိက္ခန္တိ၊ ကုန်၏။(ဤ ၁၄၂-၁၄၃-ကား မခဲပြီ)။

၁၄၄။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခုပန၊သည်ကား။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ (ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဟူသော)ယုံကြည်ခြင်းမျှဖြင့်။ပေမမတ္တကေန၊ (ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ဟူသော) ချစ်ခြင်းမျှဖြင့်။ (ဂေဟဿိတသဒ္ဓါ-ပေမတည်း၊၌)။ ဝဟတိ၊(သာသနာတော်၌) ဆောင်ရွက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ထို့သို့ဆောင်ရွက်ရာ၌။ ဘိက္ခု၊နံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ "အာဝုသော၊တို့။ အယံခေါဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ပေမမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ဝဟတိ၊ ဆောင်ရွက်၏။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ ဣမံဘိက္ခုံ၊ ဤရဟန်း**ကို**။ ပသယ္ယ ပသယ္ယ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ ကို့။ သစေ ကရိဿာမ၊ အံ့။ ဇဝံ၊ သော်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ဝါ၏။ယံပိ တံ သဒ္ဓါမတ္တကံ၊ (အကြင်ဆရာ ဥပဇ္ဈာယ် ဟူသော) ယုံကြည်ခြင်း မျှသည်၎င်း။ ယံပိ တံ ပေမမတ္တကံ၊ (အကြင်ဆရာဥပဇ္ဈာယ် ဟူသော) ချစ်ခြင်းမျှသည်၎င်း။(အတ္ထိ၊ရှိ၏။) တမ္မာပိ၊ ထို့သုံကြည်ခြင်း ချစ်ခြင်းမျှမှလည်း။ မာပရိဟာယိတိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်"ဟူ၍။ဝေါ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။သေယျထာပိ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကို**ဆိုအံ့**။ ပုရိသဿ၊ အား။ဝါ၏။ ကေ စက္ခူ၊ မျက်စိတဖက်သည်။ (အဿ၊ရှိရာ၏။)တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်း အပေါင်းအဖော်တို့သည်၎င်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်၎င်း။ တံ ကေ စက္ခူ၊ထိုမျက်စိဘဖက်ကို၊"အဿ၊ထိုယောကျ်းအား။ ဝါ၏။ယံပိ တံ ကေစက္ခူ၊ အကြင်မျက်စိတဖက်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တမ္မာပိ၊ ထို့မျက်စိတဖက်မှလည်း။ မာပရိဟာယိတိ၊ မဆုတ်ယုတ်ပါစေလင့်" ဟူ၍။ ရက္ခေယျုံ၊၊ စောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ပေမမတ္တကေန၊ ဖြင့်။ ဝဟတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။တတြ၊ထို့သို့ဆောင်ရွက်ရာ၌။ ဘိက္ခု၊နံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ "အာဝုသော၊ တို့။ ပ။ မာပရိဟာယိတိ၊ လင့်" ဟူ၍။ ဇဝံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဒေသောက်အပ်ဖြင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို့။ ပသယ္ယ ပသယ္ယ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ ကို့။ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ သောဟေတု၊ သည်။ အယံခေါ၊ဤသည်ပင်တည်း။သောပစ္စယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယေန၊ ဖြင့်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို့။ တဿ၊ အားဖြင့်။ ပသယ္ယ ပသယ္ယ၊ ၍။ ကာရဏံ၊ကို့။ နော ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ သောဟေတု၊ သည်။အယံခေါ၊ ပင်တည်း။ သော ပစ္စယော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁၄၅။ ဘာန္တေ မြတ်စွာဘုရား။ ယေန၊ အကြင် အကြောင်းအထောက်အပံ့ဖြင့်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပတရာနိစဝ၊ နည်း ကုန်သည်သာဖြစ်ကုန်ပေ၏။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ အဓေါသုံ၊ ဖြစ် ကုန်ပြီ။ ဗဟုဘာရာစ၊ များသော်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သင်္ဃ။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ဟေဏ္ဍိ ယု၊ တည်ကြကုန်ပြီ။ ဓေဝဓေဟတု၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဘန္တေ ရား။ ယေန၊ ဖြင့်။ တေရဟိ၊ ယခု အခါ၌၊ ဗဟုတရာနိစဝ၊ များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဆိက္ခာပဒါနိ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပတရာ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ် ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သင်္ဃာဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ သောပေါ၊ သည်။ ကောပန၊ နည်း။ သောပစ္စယော၊ သည်။ ကောပန၊ နည်း။ ဣဘိ၊ လိ။ တေါ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေါ၊ ဤသင်လျှောက်သော စကား သည်။ ဧဝံ၊ ဤသင်လျှောက်သည့်အတိုင်း။ ဟောတိ၊ (ဟုတ်မှန်သည်) ဖြစ်၏။ သဇ္ဇတ္တသု၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဟာယမာနေသု၊(ကျင့်ကြံမှု)ဆုတ်ယုတ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သဒ္ဓမ္မေ၊ ပဋိပတ္တိသဒ္ဓမ္မ သည်။ အန္တရဓာယမာနေ၊ ကွယ်ပျောက်လုလတ်သည်ရှိသော်။ ဗဟုတရာနိစဝ၊ များသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိက္ခာပဒါနိ၊တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။အပ္ပတရာစ၊ နည်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သင်္ဃာဟန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့် တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ အာသဝက္ခယာနိယာ၊ အာသဝေါဘရားတို့၏ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျိုးလွန်ခြင်းသဘောတို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ နပါတုဘဝန္တိ၊ ထင်ရှား မဖြစ်ကုန်သေး။ တာဝ၊ လောက်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ တပည့်သာဝကတို့ အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ နပညာပေတိ၊ ပညတ်တော်မမူ။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစေ့၊ ကုန်သော။အာသဝဋ္ဌာနိယာ၊ကုန်သော။ဓမ္မာ၊တို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထို့အခါ၌။ အာသဝဋ္ဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ မမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဃာတာယ၀ေ၊ ပယ်ဖျောက်ခြင်းအကျိုးငှါသာလျှင်။ သတ္ထာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယာဝ၊ လောက်။ သံဃော၊ သည်။ လာဘဂ္ဂံ၊ လာဘ်၏ မြတ်သည်အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ လာဘ်ပေါ များသည်၏ အဖြစ်သို့။ (ဝိ၊ဋ္ဌ၊ ၁။ ၂၁-ပိုဒ်)။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယသဂ္ဂံ၊ အခြံရှိ အကျော်စောများသည် အဖြစ် ဖို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗဟုသစ္စံ၊ များသော အကြားအမြင်ရှိသည် အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရတ္တညုတံ၊ ညဉ့်ကို သိသူ၏ အဖြစ်သို့။ ဝါ၊ မဇ္ဈိမရတ္တိ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ လောက်။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဃေ၊ ၌။ နပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ယတော စ ခေါ၊ အကြင်အခါကား။ သံဃော၊သည်။ ရတ္တညုတံ၊ သို့။ ပတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊ ၌။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ အာသဝဋ္ဌာနိယာ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ သံဃေ၊

၌။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ အာသဝဋ္ဌာနိယာနံ၊ ကုန်သော။ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိသာတာယဓေ၀၊ ငှါသာလျှင်။ သတ္ထာ၊ သည်။ သာ၀ကာနံ၊ တို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ ကို။ ပညာပေတိ၊ ၏။

၁၄၆။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။အုပကာခေါ၊ နည်းကုန်သည်သာ။အဟု၀တ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ယဒါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အာဇာနီယ-သုသူပမံ၊ နုပျိုသော အာဇာနည်မြင်း ဥပမာကို။ (ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။) ဓမ္မပရိယာယံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ ံ၊ ဟောပြီ။(တနည်း- အာဇာနီယသုသူပမံ၊ နုပျိုသော အာဇာနည်မြင်း ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဒေသေသိ ံ၊ ပြီ။) ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တံ၊ ထိုတရားကို။သရသိ.အောက်မေ့သလော။ ကွတိ၊ ကျိသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ ကျိတရားတော်ကို။ နောဟိ၊မအောက်မေ့ပါဘုရား။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ တတြ၊ ထိုမအောက်မေ့ရာ၌။ (တတြာတိ တသ္မိ ံ အသရဏေ)။ကံ ဟေတုံ၊ အဘယ်အကြောင်းအထောက်အပံ့ကို။ ပစ္စေသိ၊ ယုံကြည်သနည်း။ကွတိ၊ ကျိသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ နူန၊ စင်စစ်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ သိက္ခာယ၊ ၌။ ဝါ၊ ဖြင့်။ အပရိပူရကာရီ၊ သည်။ အဟောသိ ံ၊ ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ။ ကွတိ၊ ကျိသို့လျှောက်၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ သေ၀ဟေတု၊ ကျိအကြောင်းသည်သာလျှင်။ သေ(ဓေ၀) ပစ္စယော၊ ကျိအထောက်အပံ့သည်သာလျှင်။ နခေါ၊ မဟုတ်သေး။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ အပိစ၊ စင်စစ် သော်ကား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ တုံ၊ ကို။ မေ၊ ငါ၏။ ဝါ၊ ငါသည်။ (ဝိဒိတော-စပ်) စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ စေတော၊ (သင်၏)စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ “အယံ မောဃပုရိသော၊ ကျိအချည်းနှီးသော ယောကျိားသည်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဓမ္မေ၊ ကို။ ဒေသိယမာနေ၊ သော်။ အဋ္ဌိ ံက တ္ဝာ၊ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ကို ပြု၍။ မနသိကတ္ဝာ၊ ၍။ သဗ္ဗစေတသာ၊ အလုံးစုံသောစိတ်ဖြင့် ။သမန္နာဟရိတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာ ဆောင်၍။ ဩဟိတသောတော၊ချထားအပ်သော နားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ နစသုဏာတိတိ၊နာလည်းမနာယူ” ဟူ၍။ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဘဒ္ဒါလိ၊လိ။အပိစ၊သို့သော်လည်း။အဟံ၊ငါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ အာဇာနီယသုသူပမံ၊ရှိသော။ ဓမ္မပရိယာယံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ဟောအံ့။ တံ၊ ထိုတရားကို။ သုဏာဟိ၊ နားထောင်လော့။ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ကွတိ၊ ကျိသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧ၀ံဘန္တေတိ၊ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။ အာယသ္မာဘဒ္ဒါလိ၊ အရှင်ဘဒ္ဒါလိသည်။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၄၇။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာသော။ အဿဒမကော၊ မြင်းကို ဆုံးမတတ်သူသည်။ ဘဒြံ၊ ကောင်းသော။ အဿာဇာနီယံ၊ အာဇာနည်မြင်းကို။လဘိတ္ဝာ၊ ရသော်။ ပဌမေနေ၀၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ မုခါဓာနေ၊ မြင်းဇက်၌။ ကာရဏံ၊ (ကောင်းစွာ လည်ကို ကိုင်နှိုင်ရန်) အကြောင်းကို။ ကာရေတိ၊ပြုစေ၏။ မုခါဓာနေ၊မြင်းဇက်၌။ ကာရဏံ၊ကို။ကာရိယမာနဿ၊ ပြုစေအပ်သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ ကာနိစိ ကာနိစိ၊ အချို့ကုန် အချို့ကုန်သော။ ဝိသူကာယိတာနိ၊မယဉ်ကျေးခြင်းတို့သည်။ဝိသေဝိတာနိ၊ မာန်မူခြင်းတို့သည်။ ဝိပ္ပဟီနာနိ၊တုန်လှုပ်

၁။ ဤပါဠိ၌ “သဗ္ဗစေတသော”ဟု ရှိနေသော်လည်း မ၊၁။ ၄၀၀-တွင် သဗ္ဗစေတသာ သမန္နာဟရိတ္ဝာ-ဟု ရှိ၍ ၎င်းအဖွင့် မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။ ၃၁၁-၌ “အပုမတ္တကမ္မိ ဝိက္ခေပံ အကရောန္တော သကလစိတ္တေန သမန္နာဟရိတ္ဝာ”ဟူသော အဖွင့်ကို ထောက်၍ “သဗ္ဗစေတသာ၊ဖြင့်”ဟု ပြင်၍ ပေးလိုက်သည်။

ခြင်းတို့သည်။ဟောန္တိယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာတည်း။(ဝိသူကာယိတာနိတိအာဒီဟိ ဝိသေဝနာစာရံ ကထေသိ။ဌ။ဝိသေဝနာစာရန္တိ အဒန္တကိရိယံ။ဋီ။ဝိသေဝိတာ=ဝိ+သေဝ+တ၊ မာန်ထောင်ခြင်း)။ အကာရိဘပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဠ္ဍမပြုဘူးသော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကာရိယမာနဿယထာ၊ ပြုစေအပ်သောသူ၏ကဲ့သို့တည်း။ သော၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းသည်။ အဘိဏှကာရဏာ၊ မပြတ်ပြုခြင်းကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗကာရဏာ၊ အစဉ်ပြုခြင်းကြောင့်။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသောအရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယတိ၊ မာန်မူခြင်းကင်း၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ယတောခေါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဘဒြော၊ ကောင်းသော။အဿာဇာနိယော၊ အာဇာနည်မြင်းသည်။ အဘိဏှကာရဏာ၊ ကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗ-ကာရဏာ၊ ကြောင့်။တသ္မိံ ဌာနေ၊ ၌။ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။ အဿဒမကော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ ယုဂါဓာနေ၊ ထမ်းပိုးတင်ခြင်း၌။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ယုဂါဓာနေ၊ ထမ်းပိုးတင်ခြင်း၌။ကာရဏံ၊ကို။ ကာရိယမာနဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ပ။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသောအရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။ အဿဒမကော၊ သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ အနုက္ကမေ၊ အလျော်သွားခြင်း၌။ (အနုက္ကမေတိ အနုရူပပရိဂမေ။ဋီ။)ကာရဏံ၊ကို။ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။မဏ္ဍလေ၊လည်၍ ပြေးခြင်း၌။ (မဏ္ဍလေတိ မဏ္ဍလဓာဝိကာယံ၊ လုံးနေအောင်ပြေးခြင်း၌။ ဋီ)။ခုရကာသေ၊ခွါတည်ရာ၌။(သဒ္ဒတ္ထ)။ခွါဖျားတို့ဖြင့် မြေကိုထိရုံမျှ သွားခြင်း၌။(ဋီ အဝိပ္ပါယတ္ထ)။ ဓာဝေ၊ လျင်စွာပြေးခြင်း၌။ ဒဝတ္တေ၊ မြူးထူးခြင်း၌။ ရာဇဂုဏေ၊မင်းချီးကျူးအောင်ပြုခြင်း၌။ ဝါ၊ မင်းသိနိုင်လောက်သော ဂုဏ်မြောက်အောင်ပြုခြင်း၌။ရာဇဝံသေ၊ မြင်းရာဇဝင်တွင်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း၌။ဥတ္တမေ ဇဝေ၊လွန်ကဲသောလျင်မြန်ခြင်း၌။ ဥတ္တမေဟယေ၊ မြတ်သောမြင်း၌။ ဥတ္တမေသာခလ္လေ၊ အလွန်နူးညံ့သော စကားရှိသည်၏အဖြစ်၌။ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ ကာရေတိ၊ ပြုဧ၏။ ဥတ္တမေ ဇဝေ၊ လွန်ကဲသော လျင်မြန်ခြင်း၌။ ဥတ္တမေဟယေ၊ မြတ်သောမြင်း၏ အဖြစ်၌။ ဥတ္တမေသာခလ္လေ၊ အလွန်နူးညံ့သော (ပြောဆိုလွယ်သော)စကားရှိသည်၏အဖြစ်၌။ ကာရဏံ၊ ကို။ ကာရိယမာနဿ၊ သော။ တဿ၊ ထိုအာဇာနည်မြင်း၏။ပ။တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုမယဉ်ကျေးသော အရာ၌။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ထိုအာဇာနည်မြင်းကို။အဿဒမကော၊သည်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်စွာ။ ဝဏ္ဏိယဥ္စ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သော အစာကိုဌင်း။ ပါဏိယဥ္စ၊ သောက်ရေကိုဌင်း။ အနုပဝစ္ဆာဘိ၊ မပြတ်ကျေးမွေး၏။ ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣမေပိ ခေါ ဒဿဂေါဟိ၊ ဤဆယ်ပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ဘဒြော၊ ကောင်းသော။ အဿာဇာနိယော၊အာဇာနည်မြင်းသည်။ရာဇာရဟော၊မင်းအားထိုက်သည်။ရာဇဘောဂ္ဂေါ၊မင်း၏အသုံးအဆောင်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ အင်္ဂန္တေ၀၊ အင်္ဂါ(တပါး)ဟူရှိသာလျှင်။သင်္ခံ၊ရေတွက်ခြင်းသို့။ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ဒဿဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဆယ်ပါးသောတရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ အဝေးမှ ဆောင်၍ လှူအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်။ ပါဟုနေယျော၊ ည့ွှသည်အလို၌ ထားအပ်သော အလှူကို ခံထိုက်သည်၂။ ဒက္ခိ-

---

၁။ အာဟုနေယျော၊ အာ-ဟု+တ၊အာနေတွာ ဟဝိတဗ္ဗန္တိ အာဟုနံ။ပစ္စည်းလေးပါးကောက်။တ-ကို နှ-ပြု။ အာဟုနံ အရဟာဘိတိ အာဟုနေယျော၊အဝေးမှဆောင်ယူခဲ့သော ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်သော သံဃာဘော်။ တနည်း၊အာ-ဟု+အနီယပစ္စည်း။အာဟုနဿ ဟောဘဂဗ္ဘာဘိ အာဟုနေယျော။လာ၍ပူဇော် အပ်သောသံဃာတော်။

၂။ ပါဟုနေယျော၊ပါဟုန+ဏေယျ၊ပါဟုနံ အရဟတီတိ ပါဟုနေယျော။ည့ွှသည်ဘို့၏လှူဘွယ်ကို ခံထိုက်

ကောယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သည်ဘိ။ အဥ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ချီခြင်းကို ပြုထိုက်သည်၌။လောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိမြတ်သော။ ပုဉ္ဉက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသောမျိုးစေ့၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ်သည်။ဟောတိ၊၏။

ကတမေဿိ ဒဿဟိ၊ အဘယ်ဆယ်ပါးတို့နှင့်။(သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသနည်း)။ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အသေခါယ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ဝို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ၊ (အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော)ကောင်းသောအမြင်နှင့်။ (အညာတာဝိန္ဒြိယ၊ ဋီကာ)။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသေခေန၊ သော။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေန၊ (အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော)ကောင်းသောအကြံနှင့်။ပ။သမ္မာဝါစာယ၊ ကောင်းသောစကားနှင့်။ပ။ သမ္မာကမ္မန္တေန၊ ကောင်းသောအမှုနှင့် ။ပ။ သမ္မာအာဇီဝေန၊ကောင်းသောအသက်မွေးခြင်းနှင့်။ပ။သမ္မာဝါယာမေန၊ ကောင်းသောလုံ့လနှင့်။ပ။ သမ္မာသတိယာ၊ ကောင်းသောသတိနှင့်။ပ။ သမ္မာသမာဓိနာ၊ ကောင်းသောတည်ကြည်ခြင်းနှင့်။ ပ။ သမ္မာဉာဏေန၊ ကောင်းသောဝိခြင်းနှင့်။ (ပညိန္ဒြိယာဒီ)။ပ။ သမ္မာဝိမုတ္တိယာ၊ ကောင်းသော (ဖလင်္ဂစ်ပါးမှ ကြွင်းသောတရားတည်းဟူသော) ဝိမုတ္တိနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ဌ၊ဋ္ဌိ၊ဣပါ)။

ဘဒ္ဒါလိ၊ လိ။ ဣမေဟိ ခေါ ဒသဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤဆယ်ပါးသော တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အာဟုနေယျော၊ သည်။ပ။ ပုဉ္ဉက္ခေတ္တံ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသော။ တေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၁၄၆-အဆုံးပြန်။ အကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ပဥ္စမံ၊ သော။ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-လဋ္ဌကိကောပမသုတ်

၁၄၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ နိသိဒိ၊ ပေးမြဲ။ ပေါတလိယသုတ်မှီးလေ)။

အထခေါ၊ထိုအခါ၌။ရဟောဂတဿ၊ဆိတ်ငြိမ်ရာသို့ကပ်ရောက်သည်ဖြင့်၍။ပဋိသလ္လီနဿ၊(သတ္တသန်ဒါရတို့မှ ဖဲ့၍) တပါးတည်းကိန်းအောင်းသော (ဖလသမာပတ်ဝင်စားသော)။ အာယသ္မတော ဥဒါယိဿ၊ ၏။ "နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဒုက္ခဓမ္မာနံ၊ ဆင်းရဲသော သဘောတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အပဟတ္တာ၊ ပယ်ရှားတော်မူတတ်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ သုခဓမ္မာနံ၊ ချမ်းသာသဘောတို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ဥပဟတ္တာ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်ကရားဘို့ကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အပဟတ္တာ၊ ပယ်ရှားတော်မူတတ်၏။ နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဥပဟတ္တာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏"

သော သံဃာတော်။ဟ-အာ+ဟု+အနီယ။ ပဌမံ အာနေတ္ဝာ ဟောတဗ္ဗောတိ ပါဟုနေယျော။ အဦးအဖျားယူဆောင်၍ ပူဇော်အပ်သော သံဃာတော်။ သဗ္ဗပကာရေန အာဟဝိတဗ္ဗောတိ အာဟုနေယျော၊ အလုံးစုံသိမ်းကြုံးပူဇော်ထိုက်သော သံဃာတော်။

၁။ ဒက္ခိဏေယျော၊ဒက္ခိဏာ+ဏေယျ၊ဒက္ခိဏာဃ ဟိတော ဒက္ခိဏေယျော။ အလှူအား အကျိုးစီးပွါးဖြစ်သော သံဃာတော်။ ဒက္ခိဏံ အရဟတီတိ ဒက္ခိဏေယျော။ မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သောသံဃာတော်။

၂။ အဥ္ဇလိကရဏီယော၊အဥ္ဇလိ+ကရဏီယ၊ အဥ္ဇလိ = အဥ္ဇ+အလိ။ အဥ္ဇတိ ဗျတ္တိံ ဂစ္ဆတိ ဇောနာတိ အဥ္ဇလိ။ အဥ္ဇလိ = အာ+ဇလ+ဏ္ဍ၊ အာဘုသံ ဇလတီတိ အဥ္ဇလိ။ လက်အုပ်။အဥ္ဇလိံ ကရဏီယောတိ အဥ္ဇလိကရဏီယော၊ လက်အုပ်ပြုထိုက်သော သံဃာတော်-စသည်ပြုလေ။

ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေတသော ပရိဝိတက္ကော၊ စိတ်အကြံအစည်သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။သဘယန္နသမယံ၊ ၌။ပဋိသလ္လီနာ၊မှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထခဲ့သည် ဖြစ်၍။ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တေန၊ သို့။) ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၁၄၉။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နောခေါ၊ သော။အာယသ္မာ ဥဒါယီ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ရဟောဂတဿ၊ ၍။ ပဋိသလ္လီနဿ၊ သော။ မယှံ၊ ၏။ 'နော၊ ငါတို့၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ဥပဟတ္တာတိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ စေတသောပရိဝိတက္ကော၊ သည်။ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ဘန္တေ၊ ရား။ပါ၊ မှန်၏။မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ (ယိက္ခာပုဒ်မပညတ်မီ)ရှေးအခါ၌။ သာယဏ္ဟေ၀၊ ညချမ်း၌ဌင်း။ ပါတောစ၊ နံန ဂ်၌ဌင်း။ ဝိ.ကာလေ၊ မွန်း.လွဲသော။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ဌင်း ။ ဘုဉ္ဇာမ၊ စားကြပါ.ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ၊ အကြောင်းအခါ၌။ (ယသ္မိ သမယေ-၌)။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း တို့ကို။ 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဃံ၊ နှိုးဆော်တိုက်ဘွန်း၏။ (အာဏာတ္တိယံ နိပါတော-၌)။ တုမှေ၊ သင် တို့သည်။ ဧတံ ဒိဝါဝိ.ကာလဘောဇနံ၊ နေ့လွဲ နေ့စာ စားခြင်း ကို။ ပဇာထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြ ကုန်လော့'ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။အဟုခေါ၊ဖြစ်ခဲ့သည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ 'နော၊ ငါတို့အား။သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြွယ်ညို ကုန်သော။ ဂဟပတိ.ကာ၊ သူကြွယ်ဘို့သည်။ဝိကာလေ၊နေလွဲသော။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ ပဏီဘံ၊မွန်မြတ်သော။ ယာ မိ ခါဒနီယံ၊ အကြောင်ခဲဘွယ် ကို၌ဌင်း။ ယာမိ ဘောဇနီယံ၊ အကြောင်ဘောဇဉ်ကို၌ဌင်း။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်၏။ တဿပိ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်.ကို.လည်း။ နော၊ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်း ကို။ အာဟ၊၏။ တဿပိ၊ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုလည်း။ နော၊ တို့အား။ သုဂတော၊ သည်။ ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ စွန့်ခြင်း ကို။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူ၏'ဟူ၍။တဿ မယှံ၊ထိုတပည့်တော်၏။အညထတ္တံ၊တပါးသော အခြင်းအရာအား ဖြင့် စိတ်ဖြစ်ခြင်းသည်။ အ ုဒေ၀၊ဖြစ်သည်သာတည်း။ဒေါမနဿံ၊ နှလုံးမသာယာ ခြင်းသည်။ အဟုဒေ၀၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘေမယံ၊ ထိုဘယည်းဘော်တို့သ ်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပေမ၌၊ ချစ်ခြင်း ကိုဌင်း။ ဂါရဝ၌၊ ရိုသေခြင်း.ကိုဌင်း။ ပသာဒ၌၊ ရှ ်ခြင်း.ကိုဌင်း။ သဒ္ဓါဝ၌၊ ထိတ်လန့်ခြင်းကိုဌင်း။ သမ္မာသမာနာ၊ ကောင်းစွာ မြင်ကုန်သ ်ဖြ ်၍။ဧဝံ၊ သို့။တံ ဒိဝါဝိ.ကာလဘောဇနံ၊ ကို။ပဇဟာထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေမယံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။ သာယဏ္ဟေ၀၊ ညအခါ၌ဌင်း။ ပါတောစ၊ နံန.က်စောစော၌ဌင်း။ ဘုဉ္ဇာမ၊ စားကြပါ.ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယံ၊ အကြောင်းအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့.ကို။ 'ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဃံ၊ နှိုးဆော်တိုက်ဘွန်း၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ဧတံ ရတ္တိ ဝိ.ကာလဘောဇနံ၊ ကို။ ပဇဟာထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လော့' ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သော သမယော၊ထိုအခါသည်။ အဟုခေါ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ 'နော၊ ငါတို့၏။ ဣဓ၊ ဤ ဘဂ္ဂာနံ၊ ဤခန္ဓာတို့တွင်။ ပဏီတသဒ်္ဓါတတရံ၊ အလွန်မွန်မြတ်သည်ဟု ဆိုအပ်သော။ ယာမိ အကြောင်းညစာစားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။တဿပိ၊ ထိုညစာစားခြင်းကိုလည်း။ နော၊ တို့အား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပဟာနံ၊ ကို။အာဟ၊ ၏။ တဿပိ၊ ကိုလည်း။ နော၊ ငါတို့အား။ သုဂတော၊ သည်။

၁။ သာယ-ညအခါယူ။ပါတ-နံနက်ခစာခစာယူ။ပါတောဝ ပဓဂ သမာ။ဓာန် ၁၁၅။ ဒိဝါ၊နေထွက်မှ နေဝင်အခါ ကိုယူ။ဓာန်၊ ၁၁၄။ ဝိကာလ-မွန်းလွဲပိုင်းမှစ၍ အရုဏ်မတက်မီအဘွင်းယူ။ ဤကား လေးပိုင်း ပိုင်းထား၍ ယူပုံ တည်း။ ဤ၌ ဝိကာလေ-ကား ဒိဝါစ-၏ ဝိသေသနတည်း။

ပဋိနိဿဂ်ံ၊ ကို။ အာဘာဘိ၊ ဟောတော်မူ၏'ဟူ၍။ တဿမယ္ဟံ၊ ၏။ အညထတ္တံ၊ သည်။ အဟုဒေဝ၊ တည်း။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ အဟုဒေဝ၊တည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ဘူးသည်ကား။ အညတရော၊ တယောက်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ သူပေယျံ၊ ဟင်းလျာကို။ လဘိတ္ထ၊ ၍။ 'ဟန္ဒ၊ ယခုမူကား။ ဣမံ၊ ဤဟင်းလျာကို။ နိက္ခိပထ၊ ထားကြကုန်လော့။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ သဗ္ဗေဝ သမဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံ ညီညွတ်ပေါင်းဆုံသော ငါတို့သည်။ ဘုဉ္ဇိဿာမာတိ၊ စားကုန်အံ့'ဟူ၍။ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ယာကာစိ၊အလုံးစုံကုန်သော။သခ်ၤတိယော၊ပြုပြင်စီရင်အပ်သော ခဲဘွယ်တို့သည် (သန္တိ၊ကုန်၏။) သဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ တာ၊ ထိုခဲဘွယ်တို့သည်။ ရတ္တိံ၊ ညအခါ၌။ (ဟောန္တိ၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ကုန်၏။) ဒိဝါ၊ နေ့အခါ၌။ အပ္ပါ၊ နည်းကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။) ဘန္တေ၊ ရား။ တေမယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပေမဠု၊ ကိုဌင်း။ ဂါရဝဠု၊ ဂုဏ်ဌင်း။ ဟိရိဠု၊ ဂုဏ်ဌင်း။ ဩတ္တပ္ပဠု၊ ဂုဏ်ဌင်း။ သမ္မာသမာနာ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ တံရတ္တိံ ဝိကာလဘောဇနံ၊ ကို။ ပဇဟိမှာ၊ ပယ်စွန့်ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၊ အလွန်ညဉ့်မှောင်သော အခါ၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တာ၊ လှည့်သည်ကုန်လတ်သော်။စန္ဒနိကံပိ၊ အညစ်အကြေးတွင်းသို့လည်း။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်ကြကုန်၏။ သြဝိဂလ္လေပိ၊ တံဗူးအိုင်၌လည်း။ ပပတန္တိ၊ ကျကြကုန်၏။ ကဏ္ဍကာဝါဠံပိ၊ ဆူးဝိုင်းသို့လည်း။ အာရောဟန္တိ၊တက်ခြကုန်၏။ သုတ္တံ၊ အိပ်နေသော။ ဂါဝိံပိ၊ နွားမကိုလည်း။ အာရောဟန္တိ၊ တက်နင်းမိကြကုန်၏။ ကတကမ္မဘိပိ၊ ခိုးမှုကျူးလွန်ပြီးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မာဏဝေဟိပိ၊ လူလင်တို့နှင့်ဝင်း။ အကတကမ္မဟိပိ၊ ခိုးမှုမကျူးလွန်သေးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ မာဏဒေဟိပိ၊ တို့နှင့်ဝင်း။ သမာဂစ္ဆန္တိ၊ ပေါင်းဆုံမိကြကုန်၏။ မာတုဂါမောပိ၊ မာတုဂါမသည်လည်း။တေ၊ထိုရဟန်းတို့ကို။အသဒ္ဓမ္မေန၊မသူတော်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော မေထုန်ဖြင့်။ နိမန္တေန္တိ၊ပင့်ဖိတ်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၊ ၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ၌။ စရာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အညတရာ ဣတ္ထီ၊ တယောက်သောမိန်းမသည်။ ဝိဇ္ဇန္တရိကာယ၊ လျှပ်ပြက်သော ခဏ၌။ ဘာဇနံ၊ ခွက်ကို။ ဓောဝန္တီ၊ ဆေးကြောစဉ်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်သည်သာတည်း။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်သော်။ မံ၊ ကို။ ဘီတာ၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ "မေ၊ ငါအား။အဘံဝတာ၊ အကျိုးနဲပြီတကား"။ပိသာစော ဝတ မန္တိ၊မြေဘုတ်ဘီလူးသည် ငါ့ထံသို့လာလေပြီတကား" ဟူ၍ ။ ဝိဿရံ၊ ကျယ်လောင်သောအသံကို။ အကာသိ၊ပြုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ ကျယ်လောင်သောအသံကို ဆိုအပ်သော်။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ကို။'ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နပိသာစော၊ မြေဘုတ်ဘီလူးမဟုတ်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ဌိတော၊ ရပ်သော။ဘိက္ခုတိ၊ ရဟန်းပေတည်း'ဟူသော။တေံ၊ ကို။ အဝေါစံ၊ ပြောဆိုပြီ။ဘိက္ခုဿ၊ရဟန်း၏။ အာတုမာရိ၊ အဖေသေလေပြီလော။ ဘိက္ခုဿ၊ ၏။ မာတုမာရိ၊ အမေသေပြီလော[၂]။ဘိက္ခု၊

၁။ အဘုမ္မေတိ ဘူတိ ဝစီ၊ အဘူတိ အဝစီ၊ ဝိနာသော မယ္ဟန္တိ အတ္ထော။ (ဋ္ဌ)။ဘဝတိတိ ဘူ၊ န ဘူတိ အဘူ၊ ဘယဝသေန ပန သာ ဣတ္ထီ အဘံတိ အာဟ။ (ဋ္ဌ)။

၂။ အာတူတိ ပိတာ၊ မာတူတိ မာတာ။ပ။တုယ္ဟံ ပန မာတာပိတရော မတာမညေ၊ တေန ဧဝံ စရသိတိ။ (ဋ္ဌ)။ ဋ္ဌ-၌ "အတ္တာဝေ ပုတ္တော နာမာသိ"ဟူသော (နိရုတ္တ-နိဿဏ္ဌုကဿလာ) ဂါထာကို ကိုးကား၍ ပုတ္တကို အတ္တခေါ်သကဲ့သို့ ပိတာ-ကိုလည်း အတ္တခေါ်ကြောင်း။ ထို့ကြောင့် "ဘိက္ခုဿ အတ္တာ မာတာ"ဟု ဆိုလိုလျက် ဘယ-ကြောင့်အာတု,မာတု-ဟု ဆိုသည်။

ရဟန်း။ တိဏ္ဏော့န၊ ထက်စ္စာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလှီးဓားဖြင့်။ တေ၊သင်၏။ ကုစ္ဆိ၊ဝမ်းကို။ ပရိကန္တော၊ ထိုးဖောက်ဖြတ်လှီးခြင်းသည်။၀ရုံ၊ မြတ်သေး၏။ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယံ၁၌။ကုစ္ဆိဟေတု၊ ဝမ်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ၎။ ယံစရသိ၊ အကြင်လှည့်လည်၏။(တံ၊ထိုလှည့်လည်ခြင်းသည်။)နတ္ထေ၀ ၀ရုံ၊မမြတ်သည်သာတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မိန်းမက၌ပြော၏။ ဘန္တေ၊ရား။ တံ၊ ထို အဖြစ်အပျက်ကို။ အနုဿရတော၊ အောက်မေ့သော။ တဿမယ္ပံ၊ ထိုတပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ 'နော၊ ငါ့ဘို့၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ပ။ ဥပဟတ္တာဘိ၊ ဆောင်တော်မူတတ်၏' ဟူ၍။ (ဣတိ-ကြေ)။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သော အကြံ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ (၁၄၉-ဘဂ၀န္တံ တေဒ၀ေါစ-ပြန်သတ်)။

၁၅၀။ ဥဒါသိ၊ ယီ။ ဧ၀ံမေ၀ ပန၊ ဤသို့ချည်း သာလျှင်။ (ဂရဟတ္ထဇောတကနိပါတ်)။ ဣမ' ဤသာသနာတော်၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မောဃပုရိသာ၊ တို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤညစာစားခြင်းကို။ ပဇာဓာတိ၊ပယ်စွန့်ကြ ကုန်လော့" ဟူ၍။မယာ၊ငါဘုရားသည်။၀ုစ္စမာနာ၊ မိန့်ဆိုအပ်ကုန်သော်။တေ၊ ထိုမောဃပုရိသတို့သည်။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ အနည်းငယ်မျှသော၊ သြရမတ္တကဿ၊ အသေးအဖဲမျှဖြစ်သော။ဣမဿ (ဟေတု)၊ဤညစာကိုပယ်ခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ (ဟေတုမှိ ဇောတေတဗ္ဗေ စေတံ သာမိ၀စနံ။ဒ္မိ။ မောဂ်-ဆဋ္ဌိဟေတုတ္ထေဟိသုတ်၏၀ိဓိတည်း)။ကိံ ပန၊ အဘယ်မှာလျှင်ပြောဘို့လိုအံ့နည်း။ အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းကြီးဂေါတမသည်။ အဇ်ဿလ္လိခတေ၀ါတိ၊ ခေါင်းပါးအောင် ကျင့်လွန်းသည်သာလျှင်တည်း" ဟူ၍ (ကြောင်ကြစိုက်လွန်းသည်ဟူလို)။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။တဥ္ဥေ၀၊ထိုညစာ စားခြင်းကိုလည်း။ နပ္ပဇဟန္တိ၊မပယ်စွန့်ကြကုန်။ မယိစ၊ ငါဘုရား၌ဌင်း။သိက္ခာကာမာ၊ အကျင့်သိက္ခာ၌ အလိုရှိကုန်သော။ယေဘိက္ခူ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (တေသုစ၊ ထိုရဟန်းတို့၌ဌင်း။) အပ္ပစ္ဆ ဃဋ္ဌ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း။ ဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ ဖြစ်စေကြကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ တေသံ၊ ထိုမောဃပုရိသတို့အား။ ဝါ၊တို့၏။ တံ၊ ထိုအနည်းငယ်မျှ ပယ်စွန့်ရခြင်းသည်။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊ အားကြီးသော အနှောင်အဖွဲ့ သည်။ ဒဠှံ ဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ထိရံ ဗန္ဓနံ၊ ခိုင်ခံ့သော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အပ္ပဋိကံ ဗန္ဓနံ၊ မဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ထူလော ကလိဉ်ရော၊ ကြီးသော (လည်ခတ်) ထင်းတုံးသည်။ ဝါ၊ ထိပ်ခတ်တုံးကြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ လဋ္ဌကိကာသကုဏိကာ၊ ဗီလုံးငှက်သည်။ ပူတိလတာယ ဗန္ဓနေန၊ ဆင်သမန္ဒယ် (ဆင်တုံးမန္ဒယ်) ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍။ တဇ္ဇေတ္ထ၀၊ ထိုနှောင်ဖွဲ့ရာ အရပ်၌ပင်လျှင်။ ဝဓံ ဝါ၊ ညှဉ်းဆဲခြင်းသို့ဌင်း။ဗန္ဓံ ဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသို့ဌင်း။မရဏံ ဝါ၊ သေခြင်းသို့ဌင်း။ အာဂမေတိ၊ ရောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယော၊ အကြင်တစုံတယောက်သောသူသည်။ "သာ လဋ္ဌ ကိကာ သကုဏိကာ၊ထိုဗီလုံးငှက်သည်။ ပူတိလတာယ၊ သော။ယေန ဗန္ဓနေန၊ ကြီးဟူသောအနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ ၍။ တတ္ထေ၀၊ ဥပဋ္ဌာပေန္တိ။ ဝဓံ ဝါ၊ သို့ဌင်း။ ဗန္ဓံ ဝါ၊သို့ဌင်း။မရဏံဝါ၊ သို့ဌင်း။အာဂမေတိ၊ ၏။ဟိ၊ မှန်၏။တံ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့သည်။ တဿ၊ ထိုဗီလုံးငှက်၏။ အဗဇ်ဿံ ဗန္ဓနံ၊ အားမရှိသော အနှောင်အဖွဲ့တည်း။ ဒုဗ္ဗလံ ဗန္ဓနံ၊

၁။ လဋ္ဌကိကာ သကုဏိကာတိ စာတကသကုဏိကာ-ဟူသော ဌနှင့် ဓာန် ၉၄၁ အလိုပေးသော် ပံ့လှေးငှက်၊ သို့မဟုတ် မိုးဆွဲငှက်ဟုပေး။လဋ္ဌကိကာတိ ခေတ္တလေဋ္ဌုနံ အန္တရေ နိ၀ါသိနီ ခုဒ္ဒကသကုဏိကာ။(ဒီ၊ ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၂၂၉) လေဋ္ဌုကာနမန္တရေ နိ၀ါသိတတ္တာ လေဋ္ဌုကိကာ ဣစ္စေ၀ သညာတာ ခုဒ္ဒကသကုဏိကာ ။ပ။ နိဃဏ္ဍုသတ္ထေသု ပန တံ လာပသကုဏိကာတိ ၀ဒန္တိ။ (သီ၊ဋ္ဌီ။သစ်)။

အားနည်းသော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဗန္ဓနံ၊ ဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့တည်း။ အသာရကံ ဗန္ဓနန္တိ၊ အနှစ်မရှိသော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျနုခေါ၊ ပြောဆိုရာသလော။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သော၊ထို့သူသည်။ဝဒမာနော၊ ဤသို့ပြောဆို**လတ်**သော်။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျနုခေါ၊ ပြောဆိုသည် မည်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ဧတံ၊ ဤသို့ပြောဆိုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည် မဟုတ်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရှား။ သာ လဋ္ဌုကိ.ကာ သကုဏိကာ၊သည်။ ပုဏ္ဏိလတာယ၊ သော။ ယေန ဗန္ဓနေန၊ ဖြင့်။ပ။ အာဂမေတိ၊ ၏။ ဟိ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ တဿာ၊ ၏။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊အားကြီးသော အနှောင်အဖွဲ့တည်း။ ဒဠှံ ဗန္ဓနံ၊ မြဲမြံသော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ ထိရဗန္ဓနံ၊ ခိုင်ခန့်သော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ အပုဏ္ဏိကံ ဗန္ဓနံ၊ မဆွေးမြေ့သော အနှောင်အဖွဲ့ဘည်း။ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ ကြီးသော (လည်ခတ်)ထင်းတုံးတည်း။ ဝါ၊ ထိပ်ခပ်ဘုံးကြီးတည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမဝေါ၊ ဤဥပမာအတူသာလျှင်။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စိ၊ ကုန်သော။ မောဃ-ပုရိသာ၊တို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤညစာစားခြင်းကို။ပဇဟထာတိ၊ပယ်စွန့်ကြကုန်" ဟူ၍။ မယာ၊ငါဘုရားသည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ဆိုအပ်.ကုန်သည်ရှိသော် ။ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊သည်။**ဟောတိ**၊၏။

ဘဂ္ဂဝ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓပန၊ ၌။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ "ဣဒံ၊ ဤ ညစာစားခြင်းကို။ ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြ ကုန်လော့" ဟူ၍။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ကုန်ခဲ့သော်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ "နော၊ ငါတို့အား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယဿ၊ အကြောင်ပယ်သင့်သည်.ကို။ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟ၊၏။ နော၊ **အား**။ သုဂတော၊ သည်။ ယဿ၊ ကို။ ပဠိနိဿဂ္ဂံ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကို။ အာဟ၊ ၏။ အပ္ပမတ္တကဿ၊ သော။ ဩမတ္တကဿ၊ သော။ ပဟာတဗ္ဗဿ၊ ပယ်အပ်သော။ ဣမဿ (ဟေတု)၊ ဤညစာဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကိံ ပနာဘိ၊ **မလိုက်နာနိုင်ဘုယ်ရာ** အာဘယ်မှာရှိပါအံ့နည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ပြီ။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားဘို့သည်။ တဒ္ဓေ၀၊ ပယ်သင့်သော ညစာ စားခြင်းကိုလည်း။ ပဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ **မယိစ**၊ ငါဘုရား၌ဌင်း။ ပ။ (တေ သုစ၊ ထိုရဟန်းတို့၌ဌင်း။) အပ္ပစ္စယဉ္စ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုလည်း။ န ဥပဋ္ဌာပေန္တိ၊ မဖြစ်စေကြကုန်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ တံ၊ ထိုညစာစားခြင်းကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အပ္ပေါဿုက္ကာ၊ အားထုတ်ခြင်းမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ ကြောင့်ကြမဲ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပန္နလောမာ၊ ချထားအပ်သော (မာန်တည်းဟူသော)အမွေးရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရဒတ္တဝုတ္တာ၊ သူတပါးတို့သည် ပေးအပ်သော **ပစ္စည်း**ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မိဂဘူတေန၊ သားကောင်သမင်သဖွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ စေတသာ၊ (တောင့်တမှုကင်းသော) စိတ်ဖြင့်။ ဝိ..ရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တံ၊ ထို ညစာကို ပယ်စွန့်ကြဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့၏။ ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊အနှစ်မရှိသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ကောတိ၊၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ရညော၊ မင်း၏။ ဣသာဒန္တော၊ရထားလှည်းသန်နှင့်တူသော အစွယ်ရှိသော။ ဥရုဠ္ဍဝါ၊ တိုးတက်ကြီးမြင့် လုံးရပ်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဘိဇာတော၊ မျိုးကောင်းမျိုးနှန်သော။သင်္ဂါမာဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျင်စားဘူးသော။ဒဠှဟီ၊မြဲမြံကုန်သော။ ဝရတ္တေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊လွှန်ကြိုး အနှောင်**အဖွဲ့** ဘို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓါ၊ နှောင်ဖွဲ့အပ်သော။ နာဂေါ၊ ဆင်သည်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ဣ ဃကံယေဝ၊ စဉ်းငယ်သာလျှင်။သန္နာမေတွာ၊ ကောင်းစွာ **ညွှတ်စေ၍**။ တာနိ ဗန္ဓနာနိ၊

တို့ကို။ သံဆိန့်တ္ဝာ၊ ကောင်းစ္ဝာ ဖြာ်တောက်၍။ သံပဒါလေတ္ဝာ၊ ကောင်းစ္ဝာဖောက်ခဲ့၍။ ယေန ကာမံ၊ အကြင်အသိုရှိရာအရပ်သို့။ပက္ကမတိ၊ ဖဲသ္ဝား၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ရဉော၊ မင်း၏။ ဤသာဒန္တော၊ သော။ပ။ယေဟိ ဗန္ဓ-နေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ဗဒ္ဓါ၊ ၍။ပ။ပက္ကမတိ၊ ၏။ဟိ၊ မှန်၏။တံ၊ ထို့ကြိုးတို့ဖြင့်နှောင်ဖွဲ့ခြင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဆင်၏။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ပ။ထူလော ကလိင်္ဂရောတိ၊ ထိပ်ခတ်တုံးတည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျနုခေါ၊ လော။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သော၊ သည်။ ဝဒမာနော၊ ဤသို့ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္မာ၊ စ္ဝာ။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစ္ဝာ ပြောဆိုသည်မဟုတ်ပါ။ဘန္တေ၊ ရား။ရဉော၊၏။ဤသာဒန္တော၊ သော။ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ဤဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ ဤဒံ၊ ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ဟူ၍။မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ သော်။ တေ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ပ။အပ္ပမတ္တကဿ၊ သော။ပ။ကိံ ပနာတိ၊ နည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဘံသု၊ ကုန်ပြီ။တေ၊ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ပ။အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ အနှစ်မရှိသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၂။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ဒလိဒ္ဓါ၊ ဆင်းရဲ၏။အဿကော၊ ဥစ္စာမရှိ။အနာဠ္ဍဲယော။ကြွယ်ဝ။ တဿ အ ား။ သြသုဂ္ဂဝိသုဂ္ဂံ၊ ဖရိုဖရဲ ပျက်စီးသော။ကာကာတိ-ဒါယိံ၊ ကျီးဘို့သင့် ဝင်လွယ် ထွက်လွယ်ရှိသော။ (ဋီ-ကြည့်)။ နု ပရမရူပံ၊ မမြတ်သောသဘော ရှိသော။ ဝါယုဘ်ည့်သော သဘောရှိသော။ ကေံ၊ တလုံးသော။အဂါရကံ၊ အိမ်ငယ်သည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။သြသုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါသော။နု ပရမရူပါသော။ကာ၊တခုသော။ခဒ္ဒောပိကာ၊ထန်းလျှော် စသည်ဘို့ဖြင့် ယက်အပ်သော ခဒ္ဒင်သည်။ အဿ၊ ၏။ ကေသာ ကုမ္မိ ယာ၊ အိုးတလုံး၌။ နု ပရမရူပံ၊ သော။ခညသမဝါပ ံ၊ကောက်စပါး ဥတုအားလျော်စွာ စိုဂ်ပျိုးအပ်သော ဗူးစသော မျိုးစေ့သည်။ အဿ၊ ထိုသူ အား။နု ပရမရူပါ၊ သော။ ဧကော၊ တယောက်သော။ဇာယိကာ၊ အကျည်းတန်သော မယား သည်။ (ဂရ ဘာယံ ကသဒ္ဒါ-ဋီ)။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ သော။ ထိုယောကျ်ားသည်။ အာရာမဂတံ၊ အရာမ်ဘုဉ်းသို့ရောဂ်သော။ သုဓောတဟတ္ထာဒါဒံ၊ကောင်းစ္ဝာဆေးကြောအပ်ပြီးသော လက်ခြေရှိသော။မနုည်၊ နှစ်သက်ဖွယ်သော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ဘုတ္တာဝိံ၊ စားပြီးသော။ သီတာယ၊ အေးမြသော။ဆာယာယ၊အရိပ်၌။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်သော။အဓိဝတ္ထေ၊ လွှန်မြတ်သော စိတ်၌။ ယုတ္တံ၊ ယှဉ်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ပဿေယျ၊ တွေ့မြင်ရာ၏။

တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏(စိတ်၌)။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ သာမည်၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်။ သုခံဝတ၊ ချမ်းသာလေစ့တကား။ ဘော၊ တို့။သာမည်၊ သည်။ အာရောဂျံ ဝတ၊ အနာကင်းလေစ့ တကား။ ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ သြဟာရေတ္ဝာ၊ ပယ်ရိတ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရောကို သောက်တတ်ကုန်သော။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့ကို။ တနုည်း-ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ ဝါ၊ ဝတ်၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇေယျံ၊ ဝင်ရောက်အံ့။ သောအဟံ၊ သည်။ အဿံ ဝတာတိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပါမူကား ကောင်းလေစ့" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့သော အကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ (ဋီ-ကြည့်)။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သြသုဂ္ဂ ဝိလုဂ္ဂံ၊ သော။ ကာကာတိဒါယိံ၊ သော။ နု ပရမရူပံ၊ သော။ ဧကံ၊ သော။ အဂါရကံ၊ အိမ်ငယ်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်ဋွန့်၍။ပ။နုပရမရူပံ၊ သော။ ဧကံ၊ သော။ ဇာယိကံ၊ကို။ပဟာယ၊၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရှင်ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကုဏေယျ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ယော၊အကြင်သူသည်။ "သော ပုရိသော၊ သည်။ ယေ ဘိ ဗန္ဓနေဟိ၊တို့ဖြင့်။ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂံ၊ သော။ ကာကာတိဒါယိ ံ၊ သော။နပရမရူပံ၊ သော။ ဧကံ၊ သော။ အဂါရကံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌ၊ါ။ နသက္ကောတိ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်။ ဟိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တံ၊ ထိုအိမ်အိုစသည်သည်။ အဗလံ ဗန္ဓနံ၊ တည်း။ပ။အသာရကံ ဗန္ဓနန္တိ၊တည်း" ဟူ၍။ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ လော။ ဥဒါယိ၊ ယီ။သော၊ ထိုသူသည်။ ဝဒမာနော၊ ဤသို့ပြောဆိုလတ်သော်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဝဒေယျနုခေါ၊ ပြောဆိုသည်မည်ရာသလော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ကောင်းစွာပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။သော ပုရိသော၊ သည်။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌ၊ါ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ ဟိ၊ ၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ ထိပ်ခတ်ဘုံးတည်း။ ဤတိ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝံခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ထူလော ကလိင်္ဂရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၅၃။ ဥဒါယိ၊ ယီ။သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဂဟပတိ ဝါ၊သူကြွယ်သည်ၾကင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သူကြွယ်သားသည်ၾကင်း။ အဏ္ဏော၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟဒ္ဓနော၊ မျိုးသောဥစ္စာရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ မျိုးသော စည်းစိမ်ရှိ၏ ၁။ နေကာနံ၊ မျိုးစွဲကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနံ၊ ရွှေနိက္ခအရာတို့၏။ စယော၊ အစုအပေါင်းသည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဓညဂဏာနံ၊ စပါးလှည်းအရာဘို့၏။ စယော၊ သည်။နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ခေတ္တဂဏာနံ၊ လယ်မြေအရာဘို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဝတ္ထုဂဏာနံ၊ ယာမြေအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဘရိယဂဏာနံ၊ မယားအရာဘို့၏။စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ကုန်သော။ ဒါသဂဏာနံ၊ ကျွန်ယောကျ်းအရာတို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဒါသိဂဏာနံ၊ ကျွန်မိန်းမအရာဘို့၏။ စယော၊ သည်။ နေကာနံ၊ ကုန်သော။ ဒါသိဂဏာနံ၊ ကျွန်မိန်းမအရာဘို့၏။ စယော၊ သည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) သော၊ ထိုသူသည် ။ပ။ ဘိက္ခု၊ ကို။ပသေယျ၊ မြင်ရာ၏။တဿ၊ ၏(စိတ်၌)။ ဘော၊ တို့။ ပ။ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။သော၊ထိုသူသည်။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနိ၊ ရွှေနိက္ခ အရာဘို့ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ပ။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒါသိဂဏာနိ၊ ကျွန်မိန်းမအရာတို့ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌ၊ါ။ သက္ကုဏေယျ၊ စွမ်းနိုင်ရု၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယော၊သည်။ "သော ဂဟပတိ ဝါ၊သည်ၾကင်း။သော ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊သည်ၾကင်း။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ အုပ်သော်လည်း။ နေကာနိ၊ ကုန်သော။ပ။ ပဟာယ၊ ၍။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ပ။ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌ၊ါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုရွှေနိက္ခစသည်သည်။ ဗလဝံ ဗန္ဓနံ၊ ၏။ပ။ထူလော ကလိင်္ဂရောတိ၊ထိပ်ခတ်တုံးတည်း" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ပြောဆိုရာသလော ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သော၊ သည်။ ဝဒမာနော၊ သော်။ သမ္မာ၊ စွာ။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ လော။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသို့ ပြောဆိုခြင်းသည်။ နောပိ၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုသည် မမည်ပါ။ ဘဂ္ဂေ၊ ရား။ သော ဂဟပတိ ဝါ၊ သည်ၾကင်း။ သော ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သည်ၾကင်း။ ယေဟိ ဗန္ဓနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗဒ္ဓေါ၊ အုပ်သော်လည်း။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ နိက္ခဂဏာနိ၊ တို့ကို။ပ။ပဟာယ၊ ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ဌ၊ါ။ သက္ကောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ တဿ၊ ၏။ တံ၊ သည်။ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝံခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အသာရကံ ဗန္ဓနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ၁၅-အပိုဒ်ကဲ့သို့ မဟာဘောဂေါ၊ တဿ'ဿ နေကာနံ နိက္ခဂဏာနံ စယော-ဟု တဿ'ဿ-ရှိလျှင် ရွှေနောက် ညီညွတ်ရာ၏။

၁၅၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ စတ္တာရော၊ လေးယောဂ်ကုန်သော။ဣမေ ပဉ္စလာ၊ ဤပဉ္စိုလ်တို့သည်။ လောကသို့ ၊ လောကဌ်။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ္ လေးယောဂ်တို့နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣမ၊ ဤလောကဌ်။ ဧကစ္စော၊ အခ္ခါသော။ ပဉ္စလော၊ ပဉ္စိုလ သည်။ဥပဓိပဟာနာယ၊ ဥပဓိလေးပါးတို့ကို ပယ်ခြင်းငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ဥပဓိလေးပါးတို့ကို စွန့် ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ငှါ။ ပဋိပန္နံ၊ ကျင့်သော။ တမေနံ၊ ထိုပဉ္စိုလ်ကို။ ဥပဓိပဋိသံယုတ္တာ၊ ဥပဓိလေးပါးနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သော။ သရ-သက်ပွါ၊ ပြေးသွားတတ် ကြံစည်တတ်သော သဘောတို့သည်။ ဝါ၊ ကာမဂုဏ်ကို ကြံစည်တတ် သော ဝိတက်ဘို့သည်။ သမုဒါစရန္တိ၊ လွှမ်းမိုး၍ ဖြစ်ကုန်၏။။သော။ ထိုပဉ္စိုလ်သည်။ တေ၊ ထိုကာမ ဝိတက်တို့ကို။ အဝေါသေတိ၊ သာယာ၏။ ဝါ၊ လက်ခံ၏။ နပ္ပဇဟတိ၊ မပယ်စွန့်။ န ဝိနောဒေတိ၊ မပယ်ဖျောက်။ န ဗျန္တီကရောတိ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို မပြု။ အနဘာဝံ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ န ဂမေတိ၊ မရောက်စေနိုင်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမံ ပဉ္စလံ၊ ဤပဉ္စိုလ်ကို။ သံယုတ္တောဘိ၊ (ကိလေသာတို့နှင့်) ယှဉ်စပ်သော ပဉ္စိုလ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝိသံယုတ္တော၊ (ကိလေသာတို့မှ)ကင်းသောပဉ္စိုလ်ပ၊ူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုသို့ မဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟံ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ပဉ္စလေ၊ ဤပဉ္စိုလ်၌။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတာ၊ ဣန္ဒြေဘို့၏ အထူးထူးရှိသည် အဖြစ်ကို။ ဝါ၊ ဣန္ဒြေဘို့၏ အနုအရင့် အမြတ်အယုတ် ရှိသည့် အဖြစ်ကို။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း)။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣမ၊ ၌။ပ။ သမုဒါစရန္တိ ကုန်၏။ သော၊ ထိုပဉ္စိုလ်သည်။ တေ၊ ထိုကာမဝိတက် တို့ကို။ နာဓိဝါသေတိ၊ လက်မခံ။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဝိနောဒေတိ။ ပယ်ဖျောက်၏။ ဗျန္တီ-ကရောတိ၊ ကင်းသော အပိုင်းအခြားရှိသည်ကို ပြု၏။ အနဘာဝံ၊ တဖန် မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂမေတိ၊ ရောက်စေတတ်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမမ္ပိ ခေါ ပဉ္စလံ၊ ဤပဉ္စိုလ်ကိုလည်း။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နောဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်တည်း။)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓပန၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ပဉ္စလော၊ သည်။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဥပဓိ-ပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဓိပဟာနာယ၊ ငှါ။ ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နံ၊ သော။ တမေနံ၊ ထိုပဉ္စိုလ်ကို။ ကဒါစိ ကရဟစိ၊ ရံဖန်ရံခါ။ ဝါ၊ အခါနှစ်များစွာ။ (ဗဟုကာလံ ဒီတိဝတ္တေဘဉ္ဇာ)။သဘိသမ္ဘောသာ၊ သတိ၏ပျောက်ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဥပဓိပဋိသံယုတ္တာ၊ကုန်သော။ သရသင်္ကပ္ပါ၊တို့သည်။သမုဒါစရန္တိ၊ ကုန်၏။ဥဒါယိ၊ယီ။ သတုပ္ပါဒေါ၊ သတိ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊ နှေး၏။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ နံ၊ ထိုကာမဝိတက်စသည်ကို။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ပ။ဂမေတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယ္ယထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ သန္တတ္တော၊ ပူလောင်သော။ အယောဂုဠာဟေ၊ သံအိုးကင်း၌။ ဒဠှဥဒကဖုသိတာ-နိ ဝါ၊ ရေပေါက်နှစ်ပေါက်တို့ကိုငှင်း။တီဏိ ဥဒကဖုသိတာနိ ဝါ၊ရေပေါက် သုံးပေါက်တို့ကိုငှင်း။ နိပါ-တေယျ၊ ချရာ၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဥဒကဖုသိတာနံ၊ရေပေါက်တို့၏။ နိပါတော၊ ကျခြင်းသည်။ ဒန္ဓော၊ နှေး၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ ကျရာ၌။ နံ၊ ထိုရေပေါက်သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ပရိယာဒါနံ၊ အကြွင်းမဲ့ ခန်းခြောက်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ ရောက်ရာ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဝေမေဝခေါ၊ သာလျင်။ ဣမ၊ ဒွ်။ ကေစ္စော၊ သော။ ပဂ္ဂလော၊ သည်။ပ။ ဂမေတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣမမိဳ့ ခေါ ပဂ္ဂလံ၊ ကိုလည်း။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နောဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဒိတာ၊ သိတော်မူအပ်ပြီ။ (တသ္မာ၊ထို့ ကြောင့်တည်း။)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓပန၊ ဒွ်ကား။ ကေစ္စော၊ သော။ ပဂ္ဂလော၊ သည်။ ဥပဓိ၊ ခန္ဓာပဓိသည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ မူလန္တိ၊ အကြောင်းဟူ၍။ ဣတိဝိဒိတ္ဝာ၊ ဤသို့သိသောကြောင့်။ နိရုပဓိ၊ (ကိလေသာတည်းဟူသော) ဥပဓိမရှိသည်။ ဥပဓိသခ်ယော၊ (ဂိလေသာတည်းဟူသော) ဥပဓိ၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်ဒွ်။ ဝိမုဒ္ဓတ္တာ၊ (အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သည့်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ဣမံ ခေါ ပဂ္ဂလံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဝိသံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။ သံယုတ္တောတိ၊ ဟူ၍။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ တံ၊ ထိုသို့ မဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣမသ္မိံ ပဂ္ဂလေ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်၌။ **မေ၊ သည်။** ဣန္ဒြိယဘေဒမတ္တတာ၊ ကို။ ဝိဒိတာ၊ **အပ်ပြီ**။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပဂ္ဂလာ၊ တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊ ၌။ သန္တော်သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိ ကုန်၏။

၁၅၅။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကာမဂုဏာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ကတမေ ပဉ္စ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဣဋ္ဌာ၊ ရှာမြဲးအပ် ကုန်သော။ဝါ၊ အလိုရှိအပ် ကုန်သော။ ကန္တာ၊ နှစ်သက်အပ် ကုန်သော။ မနာပါ၊ စိတ် ကို ပျိုးစေတတ် ကုန်သော။ ပိယရူပါ၊ ချစ်အပ်သော သဘော ရှိ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတာ၊ ကာမရာဂဖြင့် ကပ်၍ ထားအပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ကာမရာဂနှင့်စပ် ကုန်သော။ ရဇနီယာ၊ တပ်စဲ့အပ် ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယျာ၊ စက္ခုဝိညာဏ်ဖြင့် မြင်အပ်ကုန်သော။ ဝါ၊ စက္ခုဒွါရိကဝိညာဏ်တို့ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပါ၊ ရူပါရုံဘို့ဝင်း။ ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ တို့ဝင်းတည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကာမဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣမေ ပဉ္စ ကာမဂုဏေ၊ တို့၌။ပဋိစ္စ၊ ဖွဲ့၍။ယံ သုခံ သောမနဿံ၊ အကြင်ချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း သည်။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤချမ်းသာခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ ကာမသုခံ၊ ကာမသုခပ္ပ၍။ မိဠ္ဆသုခံ၊မစင်(ကျင်ကြီး)ကဲ့သို့သော ချမ်းသာဟူ၍။ (ကာယသုစိသန္နိဿိတတ္တာ -ဋီ။ မိဠ္ဆံ ဝိယ သုခံ မိဠ္ဆသုခံ-ဟု ပြု၊အ သုစိ သုခံ-ဋ္ဌ)။ပုထုဇ္ဇနသုခံ၊ ပုထုဇ္ဇန်တို့၏ချမ်းသာ ၍။ အနရိယသုခံ၊ အရိယာ မဟုတ်သူတို့သည် မှီဝဲအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ န သေဝိတဗ္ဗံ၊ မမှီဝဲအပ်သော ချမ်းသာပ၍။ န ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ မပွါးများအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ န ဗဟုလီကာတဗ္ဗံ ကြိမ်ဖန်များစွာမပြုအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဥဂ္ဃတိ၊ဆို အပ်၏။ တေဿ သုခဿ၊ ဤချမ်းသာ၌။ ဘာယိတဗ္ဗန္တိ၊ (ဂိလေသာဆင်းရဲ အပါယ်ဆင်းရဲဟူသော လားရာရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်) ကြောက်အပ်၏ ဟူ၍။ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၅၆။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ဘိက္ခု၊သည်။ပ။စတုတ္ထံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ ဣဒံ၊ ဤစျာန်ချမ်းသာကို။ နေက္ခမ္မသုခံ၊ ကာမမှ ထွက်မြောက်ရာ ချမ်းသာဟူ၍။ ပဝိဝေကသုခံ၊ (ဂဏာကိလေ နှစ်ထွေ မွေ့လျော်ရာမှ) ကင်းဆိတ်ရာ ချမ်းသာဟူ၍။ ဥပသမသုခံ၊ (ရာဂစသည်ဘို့၏) ငြိမ်းအေးခြင်းကို ဆောင်တတ်သော ချမ်းသာဟူ၍။သမ္မောဓသုခံ၊ သစ္စာလေးပါး ကို ဖြစ်ရန် အလို့ငှါ ချမ်းသာဟူ၍။ အာသေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဘာဝေတဗ္ဗံ၊ပွါး များအပ် သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဗ ဟုလီကာတဗ္ဗံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်သော ချမ်းသာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘေဿ သုခဿ၊ မှ။ န ဘာယိတဗ္ဗန္တိ၊ မကြောက်အပ်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဧ၌။ ပ။ ပဌမံစျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္မဇ္ဇ၊ ရှု။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဒံခေါ၊ ဤပဌမစျာန်ဂုံ။ ဣဓဉ္စိတသ္မိံ၊တုန်လှုပ်ခြင်း ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုပဌမစျာန်၌။ ဣဓဉ္စိတသ္မိံ၊ တုန်လှုပ်ကြောင်း သည်။ကိဉ္စ၊ အဘာယနည်း။တတ္ထ၊ထိုပဌမစျာန်၌။ သဒေဝ ဝိတက္ကဝိစာရာ၊အကြောင်းဝိဘက်ဝိစာရ ဘို့သည်။ အနိရုဒ္ဓါ၊မချုပ်ငြိမ်းကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ထိုပဌမစျာန်၌။ဣဓံ၊ ဤဝိတက်ဝိစာရသည်။ ဣဓဉ္စိဘသ္မိံ၊ တုန်လှုပ်ကြောင်း သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။တတ္ထ၊ထိုဒုတိယစျာန်၌။ဣဓံ၊ဤပီတိ သုခသည်။ ဣဓဉ္စိတသ္မိံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုတတိယစျာန်၌။ ဣဓံ၊ ဤဥပေက္ခာသုခသည်။ ဣဓဉ္စိတသ္မိံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ယုခဏစ၊ ကိုလည်း။ ပဘာနာ၊ ကြောင့်။ ပ။ စတုတ္ထံ၊ သော။စျာနံ၊ သို့။ ဥပသမ္မဇ္ဇ၊ ၍။ဝိဟရတိ၊၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓံ၊ ခေါ၊ ဤစတုတ္ထစျာန်ကိုသာလျှင်။ အနိဉ္စိတသ္မိံ၊တုန်လှုပ်ကြောင်းမရှိဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဧ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ပဌမံ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္မဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဣဓံခေါ၊ ဤပဌမစျာန်ကို။ အနဿန္တိ၊(ကပ်ငြိခြင်းဌာ)မသင့်ဟူ၍။(ဌ-ဋ္ဌိ-အယုတ္တတ္ထ)။တနည်း။ဣဓံ၊ဤပဌမစျာန်သည်။အနဿန္တိ၊ အစွမ်းမရှိဟူ၍။(ဌ-အပရိယတ္ထ)။ဝဒါမိ၏။ပဇဟထာတိ၊ ပယ်စွန့်ကြကုန်လေ့ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သမတိက္ကမထာတိ၊ လွန်မြောက်ကြကုန်လေ့ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဌမစျာန်၏။ ဝါ၊ ကို။ သမတိက္ကမော၊ လွန်မြောက်ကြောင်းတရားသည်။ ကောစ၊ အဘယ်နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဧ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ၊ တို့၏။ ဝူပသမာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဒုတိယံစျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္မဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုပဌမစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤဒုတိယစျာန်ပင်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အာဟံ၊ သည်။ ဣဒမ်ပိခေါ၊ ကိုလည်း။ အနဿန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ပဇဟထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ သမတိက္ကမထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဒုတိယစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ပ။ သမတိက္ကမထာတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဒုတိယစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဧ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အခြင်းခပ်သိမ်း။ ရူပသညာနံ၊ ရူပစျာန်တို့ကို။ ဝါ၊ ပထဝီကသိုဏ်းစသော ရူပ်တို့ကို ၂။ သမတိက္ကမာ၊ လွန်မြောက်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိဃသညာနံ၊ ဝတ္ထုအာရုံ ထိခိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော ပဉ္စဒ္ဒါရိကသညာတို့၏။ အတ္ထင်္မာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ နာနတ္တသညာနံ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိသော (ရူပ, သဒ္ဒ- စသော)အာရုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော သညာတို့ကို။ ဝါ၊ အထူးထူးသော သဘောရှိကုန်သော (ကာမာဝစရကုသလသညာစသော) ၎င်း-ပါးသော သညာတို့ကို။ အမနသိကာရာ၊ နှလုံးမသွင်းခြင်းကြောင့်။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်သည်။ အနန္တော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပွါးများအပ်သော။ အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ သို့။ ဥပသမ္မဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊

၁။ ဣဉ္ဇိတသ္မိန္တိ ပစ္စတ္တေ ဘုမ္မဝစနန္တိ အာဟ ဣဉ္ဇနန္တိ အာဒိ၊ ဣဉ္ဇတိ တေနာတိ ဣဉ္ဇိတံ၊ တဿ တဿ စျာနဿ ခေါဘကရံ ဩဠာရိကံ စျာနန်ဂ်ီ ။ဋီ။ ဣဇီ-ဘူ၊ ဂတိယံ နိန္ဒာယံ၊ ကမ္မနေ။

၂။ ရူပေသညာဟု-ဝိဂ္ဂဟပြုသော်လည်း ပဓာနဥပလက္ခဏနည်းအရ ရုပ်၌ သညာကိုသာ မကောက်ပဲ သညာစေတသိက်နှင့်တကွ ရူပစျာန်စိတ္တုပ္ပါဒ် အကုန်ကောက်။ ဤကား ပဌမအတ္ထယောဇနာနည်းတည်း။ နောက်နည်း အလို ပထဝီကသိုဏ်း စသောရုပ်တို့ကိုကောက်။ မ၊နှိ၊ ၁။အပိုဒ် ဂ၂-ပြန်ကြည့်။

ထိုစတုတ္ထစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤအာကာသာနဉ္စာယတနစျာန်ပင်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒမိဂေါ၊ ကိုလည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ ဝိညာဏံ၊ အာကာသာနဉ္စာယတန ဝိညာဉ်သည်။ ဝါ၊ ပဌမာရုပ်ဝိညာဉ်သည်။အနန္တံ၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိ။ဣတိ၊ ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ်မျှားအပ် သော။ပ။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း ဘင်အကြွင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ သော။ပ။ နေဝသညာနာသညာ-ယတနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုအာကိဉ္စညာယတနစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ တည်း။ ပ။ တဿ၊ထိုနေဝသညာနာသညာယတနစျာန်၏။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ ကောစ၊ နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ နေဝသညာ-နာသညာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်မြောက်၍။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ ဖြစ်သော နိရောဓသမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ထိုနေဝသညာနာသညာ-ယတနစျာန်ကို။ သမတိက္ကမော၊ သည်။ အယံ၊ ဤနိရောဓသမာပတ်ပင်တည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ နေဝသညာနာသညာယတနဿပိ၊ ကိုလည်း။ ပဟာနံ၊ ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယဿ၊ အကြင်သံယောဇဉ်၏။ ဝါ၊ ကို။ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ နော ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ အဏုံဝါ၊ ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ထူလံဝါ၊ ကြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ တံသံယောဇနံ၊ ထိုသံယောဇဉ်ကို။ တံ့၊ သင်သည်။ ပဿသိ နော၊ မြင်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ ဤသံယောဇဉ်ကို။ နောဟိ၊ မမြင်ပါဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ)။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။လဋ္ဌကိကောပမသုတ်ံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-စာတုမသုတ်

၁၅၇။ (၉ဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ကော်၊ သော။ သမယံ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ စာတုမာယံ၊ စာတုမာ ရွာ၌။ အာမလကီဝနေ၊ သျှိသျှားတော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ သာရိပုတ္တ-မောဂ္ဂလ္လာနပ္ပမုခါနိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန် အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဘိက္ခု-သတာနိ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြော်ခြင်းငှါ။စာဘုမံ၊ စာတုမာရွာသို့။ အနုပဗ္ဗတ္တာနိ၊ရောက်လာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာဂန္တုကာ၊ ည့်သည်ဖြစ်ကုန်သော။ တေစ ဘိက္ခူ၊၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ နေဝါသိကေဟိ၊ ကျောင်းနေဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိသမ္မောဒမာနာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ပြောဆိုကြကုန်သည်ရှိသော်။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့ကို။ ပညာ-ပယမာနာ၊ ခင်းကြကုန်သည်ရှိသော်။ ပတ္တစီဝရာနိ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို။ ပဋိသာမယမာနာ၊ သိမ်းဆည်းကြကုန်သည်ရှိသော်။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံရှိကုန်သည်။ မဟာသဒ္ဒါ၊ ကျယ်သော အသံရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ကို။ “အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။တေ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ ထိုမြင့်သော အသံ ကျယ်သော အသံဘို့သည်။ ကေပန၊ အဘယ်အသံတို့နည်း။ မစ္ဆ-ဝိလောပေ၊ ငါးတို့ကို လုယက် (ဖမ်းယူ)ရာ၌။ ကေဝဋ္ဋာ မညေတိ၊ တံငါသည်တို့ ဖြစ်ယောင် တကား”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပ။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တေနဟိ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်ပင်လျှင်။

မမ၊ ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ဘေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာယသ္မန္တေ၊ အရှင်တို့ကို။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ဟူ၍။ အာမန္တေဟိ၊ သိစေလော့။ ဝါ၊ပြော ချေလော့[1]။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ အရှင်ဘုရား ကောင်းပါပြီ ဟူ၍။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ ကေမန္တိ၊ ၌။ နိသိန္နေခေါ၊ ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ နု၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဘာသဒ္ဒါ၊ နည်း။ မစ္ဆဝိလောပေ၊ ၌။ကေဝဋ္ဋာမညေတိ၊ တံငါသည်တို့ဖြစ်ယောင်တကား" ဟူသော။ တေ၊ ၍စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သော အသံ ရှိကြပါကုန်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဝေါ၊သင်တို့ကို။ ပဏာ-မေမိ၊(ငါ)နှင်တော်မူ၏။ (နိဟရာဒိ၊ဋ္ဌ)။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ မဒ၊ ငါဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ န ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ မနေထိုက်။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။။ဧဝံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍။။တေဘိက္ခူ၊။တို့သည်း။ပ။ ပက္ကမိံ သု၊ဖဲသွားကြကုန်ပြီ။

၁၅၈။ တေန ခေါ၊ ပန သမယေန၊ ၌။ စာတုမေယျကာ၊ စာတုမာရွာသား ဖြစ်ကုန်သော။ သက္ကာ၊ သာကီဝင်တို့သည်။ သန္ထာဂါရေ၊ ပြည်တွင်းရေးရာ နှိုးနှောရာ လွှတ်တော်၌။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတရာ ပြုဖွယ်ကိစ္စဖြင့်။ သန္နိပတိတာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ စာတုမေယျကာ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာသည်တို့ကို။ အဒ္ဒသံသုခေါ၊ မြင်ကုန်သည်သာတည်း။ ဒိသ္ဝာန၊ မြင် သောကြောင့်။ ယေန၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ ရှိကြကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိံ သု၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ "အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ဝါ၊ လျှောက်ထားပရစေ။ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်သို့။ဂစ္ဆထဘာဘိ၊ သွားကြကုန်သနည်း" ဟူသော။တေ၊၍စကားကို။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ထားကုန်ပြီ။အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ဘဂဝတော၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်ပြီ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ပြောကြကုန်၏။ အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မုဟုတ္တံ၊ တဇ္ဈာမ္ပ။နိသီဒထ၊ ထိုင်ကြပါကုန်ဦးလော့။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပသာဒေတုံ၊ကြည် စိမ့်သောငှါ။ အပ္ပေဝနာမသက္ကာ၊ဇောယျာမ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက် ကုန်၏။ ဧဝမာဝုသောတိခေါ၊ ဒါယကာတို့ကောင်းပါပြီဟူ၍။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ စာတုမေယျ-ကာနံ၊ ကုန်သော။ သက္ကာနံ၊ တို့အား။ ပစ္စဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ စာတုမေယျကာ၊ ကုန်သော။ သက္ကာ၊ တို့သည်။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အာဘိနန္ဒတု၊ နှစ်သက်စေချင်ပါ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ကို။ အာဘိဝဒတု၊ (လာလော့ဟု)ဆိုစေချင်ပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ဘိက္ခု-သံဃော၊ ကို။ အနုဂ္ဂဟိတော သေယျထာပိ၊ ချီးမြှောက်တော်မူအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ အနုဂ္ဂဏှာတု၊ ချီးမြှောက်စေချင်ပါ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတ္ထ၊ ဤရဟန်းအပေါင်း၌။ နဝါ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ငယ်ကုန်သော။ အစိရပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာသေးကုန်သော။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤဓမ္မဝိနယသာသနာသို့။ အဓုနာဂတာ၊ ယခုမှ

၁။ အာမန္တေဟိတိ ဇာနာပေဟိ။ အာမန္တေတိတိ ပဇ္ဈာသတိ။ (မဋ္ဌ၊ ၂။ ၂။ ကကစူပမ)

လာရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ဘို့သည်။သန္တို့၊ ကုန်၏။တောင်း၊တို့သည်။ဘဂဝန္တံ့၊ ကို့။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အာဘာန္တုနံ့၊ မရကြကုန်သတ်ရှိသော်။ အညထဘ္တံ့၊ (စိတ်၏)တပါးသော အခြင်းအရာ အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဝိပရိဏာမော၊ (စိတ်၏) ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တရုဏာနံ့ ဗီဇာနံ့၊နုပျိုသောမျိုးစေ့တို့သည်။ (မုခ္ယတ္တ)။ ဝါ၊ နုပျိုသော စပါးပင်တို့သည်။(ကာရဏုပစာရတ္တ။ဋီ၊၌)။ ဥဒကံ၊ ရေ့။ အလဘန္တာနံ့၊ မရကြ့်သည်ရှိသော်။ အာသဘဏ္ဍံ၊ မည်သုံးနှမ်းသော အခြင်းအရာမှ ညှိုးနွမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့နှင်း။ ဝိပရိဏာမော၊ ညှိုးနွမ်းသော အားဖြင့် ဖောက်ပြန်ခြင်းသည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ဌင်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝမေဝံခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တရုဏာသ ဝစ္ဆာသ၊ နို့စို့နွားငယ်သည်။ မာတရံ့၊ကို့။အပသာန္တသ၊ မမြင်သည်ရှိခဲသော်။ အညာဘဏ္ဍံ၊ သည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ဌင်း။ ဝိပရိဏာမော၊ သည်။ သိယာသေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့ဌင်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ ဘိက္ခု သံဃံ၊ ချုပ်နှံးအပေါင်းကို့။ အနုဂ္ဂဏှာတူတိ၊ ချီးမြှောက်စေချင်ပါ၏ဘုရား။ တေ၊ ဤစကား့ကို့။ အဝေါစုံ၊ ပြီ။

၁၅၉။ အထခေါ၊ ဠာ။ ဗြဟ္မာသဟမ္ပတိ၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာသည်။စေတသာ၊ မိမိစိတ်ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊ ၏။စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံ့ကို့။ အညာယ၊ သိ၍။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသော။ ပုရိသော၊ သည်။သမ်ဓိဇ်ဘံ့၊ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ့၊ မောင်းကို့။ ပသာရေယျဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ ဆန့်ရာသကဲ့သို့ဌင်း။ ပသာရိတံ့၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ့၊ကို့။ သမိဉ်ဇေ့ယျဝါ သေယျထာပိ နာမ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ဌင်း။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဗြဟ္မာဒေဝကာယ၊ ၌။ အန္တရဟိတော၊ကွယ်ခဲ့၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အထခေါ၊ ဠာ။ ဗြဟ္မာသဟမ္ပတိ၊ သည်။ ဧကံသံ၊ ဠာ။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံကို့။ ကရိတ္ဝာ၊တင်၍။ပ။အဉ္ဇလိံ၊လက်အုပ်ကို့။ပဏာမေတ္ဝာ၊ မြှောက်ချီ၍။ (အကြွင်း ၁၅၀-နှင့် တူပြီ)။

၁၆၀။ စဘုမေယျကာ၊စဘုမာရွာသား ဖြစ်ကုန်သော။ သက္ကာစ၊ သာကီဝင်ဘို့သည်ၚင်း။ ဗြဟ္မာသဟမ္ပတိစ၊ သည်ၚင်း။ ဘဂဝန္တံ့၊ကို့။ ဗီဇူပဓမနစ၊ မျိုးစေ့ဥပမာဖြင့်ၚင်း။ တရုဏူပမေနစ၊ နို့စို့နွားငယ် ဥပမာဖြင့်ၚင်း။ ပသာဒေတုံ့၊ ကြည်စိမ့်သောငှါ။အသက္ခိံ သုခေါ၊ စုံမ်းနိုင်ကြကုန်သည် သာတည်း။ အထခေါ၊ ဠာ။အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊ သည်။ ဘိက္ခု၊ တို့ကို့။ “အာဝုသော၊ ငါ့ချင်ဘို့။ ဥဒ္ဒေထ၊ ထကြကုန်လော့။ ပတ္တစီဝရံ့၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို့။ ဂဏှထ၊ ယူကြကုန်လော့။ စဘုမေယျကေဟိ၊ ကုန်သော။ သက္ကေဟိစ၊ တို့သည်ၚင်း။ ဗြဟ္မုနာ သဟမ္ပတိနာစ၊ သည်ၚင်း။ ဗီဇူပမေနစ၊ ဖြင့်ၚင်း။ တရုဏူပမေနစ၊ ဖြင့်ၚင်း။ ဘဂဝါ၊ ကို့။ ပသာဒိတောတိ၊ ကြည်ခဲ့အပ်ပြီ”ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ပြီ။ဧဝမာဝုသောဘိ၊ ငါ့ချင် ကောင်းပါပြီဟူ၍။ တေဘိက္ခု၊ တို့သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ့ သာရိပုတ္တံ့၊ ကို့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ “သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာ့ကို့။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်၏။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ (တပါးသောကိစ္စတို့၌)အားမထုတ်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ့၊ မျက်မှောက်၌ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို့။ ဝါ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့် နေခြင်းကို့။ အနုယုတ္တော၊ အားထုတ်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရိဿတိ၊ နေလတ္တံ့။ (အနုယုတ္တော-၌ အနု-သည်၊

ဓာတုတ္ထဝိသေသက တည်း)။ ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရံအနု၊ဌ်။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ လတ္တံ့။ (ကမ္မပ္ပဝစနီယတ္ထတည်း)။ မယမ်ပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဒါနိ၊ ဌ်။ အပ္ပေါဿုက္ကာ၊ ၍။ ဒိဋ္ဌမမ္မသုခဝိဟာရံ၊ ကို။ အနုယုတ္တာ၊ ၍။ ဝိဟရိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့ဟူ၍။ မေ၊ တပည့်တော်၏ (စိတ်ဌ်)။ ဝေံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပါပြီ”။ (ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်၏။)

သာရိပုတ္တ၊ရာ။တုံ၊ သင်သည်။ အာဂမေဟိ၊ဆိုင်းငံ့ဦးလော့။သာရိပုတ္တ၊ရာ။ တုံ၊သည်။ ဒိဋ္ဌမ္မသုခဝိဟာရံ၊ ကို။ အာဂမေဟိ၊ လော့။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာမောဂ္ဂလ္လာနံ၊ ကို ။ပ။ ဒါနိ၊ ဌ်။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်ရင်း။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ စ၊ သည်ရင်း။ ဘိက္ခူသံဃံ၊ ကို။ ပရိဟရိဿာမာတိ၊ မွေးမြူစောင့်ထိန်းပါကုန်အံ့ဟူ၍်။ မေ၏ (စိတ်ဌ်)။ဝေံခေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ သာဓု သာဓု၊ကောင်း၏ ကောင်း၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အဟံဝါ၊ ငါဘုရားသည်မူလည်း။ ဘိက္ခူသံဃံ၊ကို။ ပရိဟရေယျံ၊ ရာ၏။ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလ္လာနာ ဝါ၊ တို့သည်မူလည်း။ (ဘိက္ခူသံဃံ၊ကို။ ပရိဟရေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၆၁။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥဒကောရောဟန္တေ၊ ရေသို့သက်ဆင်းသောပုဂ္ဂိုလ်ဌ်။ စတ္တာရိ လေးပါးကုန်သော။ဣမာနိ ဘယာနိ၊ ဤဘေးတို့ကို။ ပါဋိဇ်ဂ်ိဳတဗ္ဗာနိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဥမိဘယံ၊ လှိုင်းတံပိုးဘေးရင်း။ ကုမ္မီလဘယံ၊ မိကျောင်းဘေးရင်း။ အာဝဋ္ဋဘယံ၊ ဝဲဘေးရင်း။ သုသုကာဘယံ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေးရင်းတည်း။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဥဒကောရောဟန္တေ၊ဌ်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ ပါဋိဂ်ဇ်ိဳတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။ဣမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ ဣဓ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဌ်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ဌ်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော။ ပဋိလေ၊ ပဋိုလ်ဌ်။ ပါဋိဂ်ဇ်ိဳတဗ္ဗာနိ၊ ကုန်၏။ ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ တို့နည်း။ ဥမိဘယံ၊ ၎င်း။ ကုမ္မီလဘယံ၊ ၎င်း။ အာဝဋ္ဋဘယံ၊ ၎င်း။ သုသုကာဘယံ၊ ၎င်းတည်း။

၁၆၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥမိဘယံ၊ လှိုင်းတံပိုးဘေးသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဌ်။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊သည်။ “ဇာတိယာ၊ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၎င်း။ဇရာယ၊ အိုခြင်းသည် ၎င်း။မရဏေန၊ သေခြင်းသည်၎င်း။သောကေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၎င်း။ပရိဒေဝေဟိ၊ ငိုကြွေးခြင်းတို့သည်၎င်း။ ဒုက္ခေဟိ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်၎င်း။ ဒေါမနဿေဟိ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းတို့သည်၎င်း။ဥပါယာသေဟိ၊ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းတို့သည်၎င်း။ (အဟံ၊သည်။)ဝါ၊သို့။ သြတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ အမ်ို၊ ဖြစ်၏။ဒုက္ခေါတိဏ္ဏော၊ဆင်းရဲသို့ သက်၏။ ဒုက္ခပရေတော၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်၏။ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ အန္တကိရိယာ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းသည်။ အပ္ပေဝ နာမ ပညာယေထာတိ၊ ထင်ရှားငြားအံ့လည်းမသိ”ဟူ၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။အနဂါရိယံ၊ ဌ်။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။တထာ၊ ထိုအခြင်း အရာအားဖြင့်။ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနံ၊ ဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။သဗြဟ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့သည်။ “ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ၊ သင်သည်။ အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ ရှေ့သို့တက်အပ်၏။ ဧဝံ၊

၁။ ဓာတ်ကျမ်းတို့၌ ပရိ+ဟရ-ဓာတ်၏- နိစ္စဘောဂတ္ထကိုသာ ပြ၏။ ပရိဟရိဿာမိတိ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမိ, ဂေါပယိဿာမိ။ (အံ၊ဌ၊၃။၄၁)။ရာဇာဟံ ဣဿရော တေသံ, ယူထဿ ပရိဟာရကော။(သတ္တက-မဟာကပိဇာတ်)

သို့။ တေ၊ သည်။ ပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ နောက်သို့ ဆုတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ အာလောကိတဗ္ဗံ၊ ရှေးရှု(တူရ)ကြည့်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ ဝိလောကိတဗ္ဗံ၊ တစောင်းကြည့်အပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကွေးအပ်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ ပသာရိတဗ္ဗံ၊ ဆန့်အပ်၏။ဧဝံ၊ သို့။ တေ၊ သည်။ သံဃာဋိပတ္တစီဝရံ၊ ဒုကူဋ်သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဓာရေတဗ္ဗန္တိ၊ ဆောင်အပ်၏"ဟူ၍။ သြဝဒန္တိ၊ ဆုံးမကြကုန်၏။ အနုသာသန္တိ၊ ကံမြင်းကြကုန်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏(စိတ်၌)။ "ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌။အဂါရိယဘူတာ၊လူဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ မယံခေါ၊ ငါတို့သည် သာ။ အညေ၊ တပါးသူတို့ကို။ သြဝဒါမ၊ ကုန်၏။ အနုသာသာမ၊ကုန်၏။ ဣမေပန၊ဤရဟန်းတို့ သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တာမတ္တာမညေ၊ သားမျှလောက် ဖြစ်ကုန်ယောင်တကား။ နတ္တာမတ္တာမညေ၊ မြေးမျှလောက်ဖြစ်ကုန်ယောင်တကား။ အမ္ဟေ၊ ငါတို့ကို။ သြဝဒိတဗ္ဗံ၊ဆုံးမအပ်၏ဟု။အနုသာသိတဗ္ဗံ၊ကံမြစ်အပ်၏ဟု။ မညန္တိတိ၊ အောက်မေ့ကြကုန်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေ၊ထိုရဟန်း သည်။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ခု၍။ ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ ဥမိဘယဿ၊ လို၌းတံပိုးဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊သိက္ခံ၊ ကို။ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တော၊ လူထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဥမိဘယန္တိ ခေါ ဧတံ၊ လို်င်းတံပိုးဘေးဟူသော အမည်သည်။ ကောဓုပါယာသဿ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်း၏ ။ အဓိဝစနံ၊အမည်တည်း။

၁၆၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကုမ္မိလာယံ၊ မိကျောင်းဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာ၊ အား ဖြင့်။ပဗ္ဗဇိတံ၊သည်။ သမာနံ၊ သော။ တမေနံ၊ ကို။ သဗြဟ္မစာရီ၊ တို့သည်။ "ဣဒံ၊ ဤခဲဘွယ်ကို။ တေ၊သင်သည်။ခါဒိတဗ္ဗံ၊ ခဲအပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တေ၊ သည်။ နခါဒိတဗ္ဗံ၊ မခဲအပ်။ ဣဒံ၊ ဤဘောဇဉ်ကို။ တေ၊ သည်။ဘုဉ်္ဇိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တေ၊သည်။ နဘုဉ်္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်။ ဣဒံ၊ ဤလျက်ဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။သာယိတဗ္ဗံ၊ လျက်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။တေ၊ သည်။ နသာယိတဗ္ဗံ၊ မလျက်အပ်။ ဣဒံ၊ ဤသောက်ဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။ ပါတဗ္ဗံ၊ သောက်အပ်၏။ ဣဒံ၊ ကို။ တေ၊ သည်။ နပါတဗ္ဗံ၊ မသောက်အပ်။ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ခဲဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော ခဲဘွယ်ကို။တေ၊သည်။နခါဒိတဗ္ဗံ၊မခဲအပ်။ကပ္ပိယံ၊ အပ်သော ဘောဇဉ်ကို။ပ။အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော ဘောဇဉ် ကို။ပ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောလျက်ဘွယ်ကို။ပ။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော လျက်ဘွယ်ကို။ပ။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောသောက်ဘွယ်ကို။ပ။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော သောက်ဘွယ်ကို။ တေ၊ သည်။ နပါတဗ္ဗံ၊မသောက်အပ်။ကာလေ၊နံနက်အခါ၌။တေ၊ သင်သည်။ခါဒိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ပ။ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ တေ၊ သည်။ နပါတဗ္ဗန္တိ၊ မသောက်အပ်"ဟူ၍။ သြဝဒန္တိ၊ကုန်၏။အနုသာသန္တိ၊ ကုန်၏။ တဿ၊၏။ "ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဂါရိယဘူတာ၊ ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ကုန်သော။ မယံခေါ၊ ငါတို့ သည်သာ။ ယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကို။ ဣစ္ဆာမ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုခဲဘွယ်ကို။ ခါဒါမ၊ ခဲကုန်၏။ ယံ၊ ကို။ နဣစ္ဆာမ၊ အလိုမရှိကုန်။ တံ၊ ကို။ နခါဒါမ၊ မခဲကုန်။ပ။ ကပ္ပိယမ္မိ၊ အပ်သော ခဲဘွယ်ကိုလည်း။ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ အကပ္ပိယမ္မိ၊မအပ်သော ခဲဘွယ်ကိုလည်း။ ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ပ။ ကာလေပိ၊ နံနက်အခါ၌လည်း။ ခါဒါမ၊ ခဲကြကုန်၏။ ဝိကာလေပိ၊ မွန်းလွဲအခါ

၁။ ကောနှေင့် ဥပါယာသတရားကိုယ်အားဖြင့် ဒေါသစေတသိက်ချည်းတည်း။ ကောဓုပါယာသဿာတိ ထွေ ကုဗ္ဗနဋ္ဌေန ကောဓော၊ သွေဝ စိတ္တဿ ကာယဿ စ အဘိပွမဒ္ဒနမထနုပ္ပါဒနေဟိ ဒဋ္ဌံ အာယာသဋ္ဌေန ဥပါယာသော။ဋီ။

၌်လည်း။ ခါဒါမ၊ခဲကြကုန်၏။ပ။ နော၊ ငါတို့အား။ သဒ္ဓါ၊ ကြည်ညိုကုန်သော။ ဂဟပတိက၊ သူကြွယ်တို့သည်။ ဒိ၀ါ၊ နေ့အခါ၌။ ၀ိကာလေ၊ မွန်းလွဲအခါ၌။ ဒိ၀ါ၀ိကာလေ၊ နေလွဲသော အခါ၌။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ယံပိ ခါဒနီယံ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကို၎င်း။ ယံပိ ဘောဇနီယံ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကို၎င်း။ ဒေန္တိ၊ ပေးလှူကြကုန်၏။ တတ္ထပိ၊ ထိုလှူအပ်သော ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်၌လည်း။ ဣမေ၊ ဤရဟန်းဘို့သည်။ မုခါ၀ရဏံမညေ၊ ခံတွင်းကို ပိတ်သကဲ့သို့။ ကရောန္တီတိ၊ ပြုကုန်၏”ဟူ၍။ဧ၀ံ၊ သည်။ဟောတိ၊၏။ သေ၊ သည်။ပ။ ဒုစ္စတိ ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ကုမ္မိလဘယန္တို ခေါ ဧတံ၊ မိကျောင်းဘေးဟူသော အမည်သည်။ ဩဒရိကတ္တာသေ၊ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှ ကြည့်သူ၏ အဖြစ်၏၂။ အဓိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။

၁၆၄။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အာ၀ဋ္ဋဘယံ၊ ဝဲဘေးဟူသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ ဘိက္ခ၀ေ၊တို့။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စေ၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဧ၀ံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်သော။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗဏှ-သမယံ၊ နံနက်အခါ၌။ နိ၀ါသေတ္၀ာ၊ သင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံ၍။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂါမံ၀ါ၊ ရွာသို့ဝင်း။ နိဂမံ၀ါ၊ နိဂုံးသို့ဝင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ အရက္ခိတေနေန၀၊ မစောင့်ရှောက်အပ်သည်သာ ဖြစ်သော။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း။အရက္ခိတာယ၊မစောင့်ရှောက်အပ်သော။ ၀ါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၎င်း။ အနုပဋ္ဌိတာယ၊ မဖြစ်သော။ ၀ါ၊ မထင်သော။ သတိယာ၊ သတိဖြင့်၎င်း။ အသံ၀ုတေဟိ၊ မပိတ်ပင်အပ်ကုန်သော။ ဣန္ဒြိယေဟိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေဘို့ဖြင့်၎င်း။ ပ၀ိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား ရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရွာနိဂုံး၌။ ပဋ္ဌပဲ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။သမပ္ပိတံ၊ရောင့်ရဲသော။ သမဂ္ဂီဘူတံ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ ပရိစာရယမာနံ၊ တင့်တယ်စွမ်းသော။ဂဟပတိ ၀ါ၊ သူကြွယ်ကိုဂျင်း။ ဂဟပတိ-ပုတ္တံ၀ါ၊ သူကြွယ်သားကိုဂျင်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။တဿ၊ထိုရဟန်းအား။၀ါ၏ (စိတ်၌)။“ပုဗ္ဗေခေါ၌။ အဂါရိယဘူတာ၊ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ငါတို့သည်။ပဋ္ဌ၊ဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂီဘူတာ၊ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရိမှာ၊ စမ္ပယ်ကြကုန်၏။ မေ၊ ၏။ ကုလေ၊ အမျိုး၌။ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့သည်။ သံ၀ိဇ္ဇန္တို ခေါ ပန၊ရှိကုန်သည်သာတည်း။ ဘောဂေစ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကုလည်း။ ဘုဥ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခံစားခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ပုညာနိစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာတိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏”ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။သော၊ သည်။ပ။၀ုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အာ၀ဋ္ဋဘယန္တို ခေါ ဧတံ၊ ဝဲဘေး ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပဋ္ဌနံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမ-ဂုဏာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၏။ အဓိ၀စနံ၊ အမည်တည်း။

၁။ ၁၆၂-ပိုဒ်၌ ဣမေ ပန။ပ။မညန္တို ၀ါကျ၀ယ် မညန္တို-၏ ကတ္တား ဣမေ-ရှိသည်ကို ထောက်၍ ဤတတ္ထပိမေ-ဉ္ဇလည်း တတ္ထပိ ဣမေ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်ကာ ကရောန္တို-၏ ကတ္တားအဖြစ်ဖြင့် “ဣမေ၊ တို့သည်” ဟု ပေးလိုက်သည်။ နိဿယဟောင်း၌ကား “မေ၊ ငါ၏”ဟု ယောဇနာ၏။

၂။ ဩဒရိကတ္တ-ဩဒရိက+တ္တ၊ ဥဒရ+ကိက။ ဥဒရေ ပဿိတော ဩဒရိကော။ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှကြည့်သူ၊ ဩဒရိကဿ ဘာ၀ေါ ဩဒရိကတ္တံ။ဂုဏ်ကောက်။ ဩဒရိကဘာ၀ေန-ဋီ။

ဆုမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထို၌နိုဂုံး၌။ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ဆင်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ မကောင်းသဖြင့် ဝတ်ရုံသည်လည်း ဖြစ်သော။ မာတုဂါမံ၊ မာတုဂါမကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဒုန္နိဝတ္ထံဝါ၊ သော။ ဒုပ္ပါရုတံ ဝါ၊ သော။ မာတုဂါမံ၊ ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်သောကြောင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။အနုဒ္ဒံသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ဝါ၊ ပင်ပန်းညှိုးနွမ်းစေ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ရာဂါနုဒ္ဒံသေန၊ ရာဂသည် ဖျက်ဆီးအပ်သော။စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ သိက္ခံ၊ ကို။ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တတိ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ၊ ကို။ သုသုကာဘယဿ၊ ကြမ်းသော ငါးဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခံ၊ ကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ ၍။ ဟီနာယာဝတ္တော၊ လူထွက်သောပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍။ ငုစ္စတိ၊ ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သုသုကာဘယန္တိခေါ ဧတံ၊ သည်။ မာတုဂါမဿ၊ ၏။ အဓိဝစနံ၊ တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။ ကွမာနိ ဘယာနိ၊ တို့ကို။ကွမ ကွမသို့ ဓမ္မဝိနယေ၌။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ ကေစ္စေ၊ သော။ ပဂ္ဂလေ၊ ၌။ ပါဠိဂန်ဝံတဗ္ဗာနိတိ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်၏ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (အပိုဒ် ၁၆၁-ပြန်စပ်။ အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

သတ္တမံ၊ သော။ စာတုမသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-နဠကပါနသုတ်

၁၆၆။ ။(ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းတို့၌။ နဠကပါနေ၊ နဠကပါနရွာ၏အနီး၌ ။ (မုခ့တ္ထ)။ ဝါ၊နဠကပါနရွာ၌။ (ဥပစာရတ္ထ)။ ပလာသ-ဝနေ၊ပေါက်ပင်တော၌။ (ကိံသုက- ပလာသ- ပေါက်ပင်၊ဓာန်-၅၅၅)။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ တေနခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ထင်ရှားကုန် ထင်ရှားကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်ရွယ်၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

အာယသ္မာ စ အနုရုဒ္ဓါ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါငင်း။ပ။အာယသ္မာ စ အာနန္ဒော၊အရှင်အာနန္ဒာငင်း။ အညော၊တပါးကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာစ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ငင်းတည်း။ တေနခေါ ပန သမယေန၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခာသံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းအဆပါင်း ခြံရုံအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၏။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ တေကုလပုတ္တေ၊ တို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ယေ တေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။မမံ၊ငါ့ရုးကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊၍။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကစ္စိ၊အာသို့နည်း။ တေဘိက္ခဝေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သောအကျင့်၌။ အဘိရတာတိ၊ မွေ့ဆေးလျော်ကြကုန်၏ လော”ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေဘိက္ခဝေ၊

၁။ ဧကနိပါတ် နဠကပါနဇာတ်တော်၏ ဖြစ်ဆဋ္ဌာနဖြစ်၍ “နဠကပါန”တွင်ပုံကို ဇာတ်အဋ္ဌကထာ ဤ အဋ္ဌကထာနှင့် ဒသဂုံတွဲရနဠကပါနသုတ် အဋ္ဌကထာတို့၌ အကျယ်ရှုလေ။

တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဒုတိယမိဖီခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ တတိယမိဖီခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ဧတဘိက္ခု။၊ တို့သည်။ တုဏှိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၆၇။ အထခေါ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "အဟံဝါသည်။ တေကုလပုတ္တော၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့ကို။ ပုစ္ဆယျံ၊မေးရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါသည်။အာယသ္မန္တံအနုရုဒ္ဓံ၊အရှင်အနုရုဒ္ဓါကို။ "အနုရုဒ္ဓါတို့" ကိစ္စံ၊ နည်း။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊၌။ အဘိရတာတိ၊မွေ့လျော်ကြကုန်၏လော" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ တဋ္ဌ၊အမှန်စင်စစ်အားဖြင့်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊၌။ အဘိရတာ၊ မွေ့လျော်ကြပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကြကုန်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓုသာဓု၊ ကောင်းပေစ့ ကောင်းပေစ့။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ ၌။ယံအဘိရမေယျာထ၊အကြင်မွေ့လျော်ကုန်ရာ၏။သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်သဖြင့်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ တုမှာကံ ကုလပုတ္တာနံ၊ တို့အား။ ဧတံ၊ ဤမွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ပတိရူပံ၊ သင့်လျော်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒေန၊ ကောင်းသော။ ယေန ယောဗ္ဗနေန၊ အကြင်အရွယ်နှင့်။ ယေန ပဌမေန ဝယသာ၊ အကြင်ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံကြကုန်၏။ သုသုကာဠကေသာ၊ ကောင်းသော မည်းနက်သော ဆံပင်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ (မ၊ဌ၊၁၁၌ ၂၇၇-ပိုဒ်နှင့် အညီပေးသည်)။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇေယျာထ၊ ခံစားကုန်ရာ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဘဒ္ဒေန၊သော။ တေန ယောဗ္ဗနေန၊နှင့်။တေန ပဌမေန ဝယသာ၊နှင့်။သမန္နာဂတာ၊ပြည့်စုံကြကုန်လျက်လည်း။ သုသုကာဠကေသာ၊ ကုန်လျက်လည်း။အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တေ စ ခေါ ပန တုမှေ၊ ထိုသင်တို့သည်ကား။ ရာဇာဘိနီတာ၊ မင်းသည် (ရဟန်းပြုခြင်းငှါ) ရွေးရှုဆောင်အပ်သည်ဖြစ်၍၂။ ရာဇာဘိနီတာ၊ မင်းသည်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ နေဝ ပဗ္ဗဇိတာ၊ သည် မဟုတ်ကုန်။ စောရာဘိနီတာ၊ ခိုးသူနှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။ နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ ဣဏဋ္ဋာ၊ ကြွေးမြီသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ ဘယဋ္ဋာ၊ တစုံတခုသော ဘေးသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ ကုန်။ အာဇီဝိကာဘယာ၊ အသက်မွေးမှုသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။နပဗ္ဗဇိတာ၊ကုန်။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဇာတိယာ၊ သည်ၛင်း။ပ။ဥပါယာသေပိ၊ တို့သည်ၛင်း။ (အဟံ၊သည်။ ဝါ၊သို့။) သြတိဏ္ဏော၊ သက်ဝင်အပ်သည်။ အမှိ၊၏။ဒုက္ခေဘိဏ္ဏော၊ဆင်းရဲသို့သက်၏။ဒုက္ခပရေတော၊ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်၏။ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဣမဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။အန္တကံ၎ယာ၊အဆုံးကို

၁။ သံဃာအမျှားဖြစ်လျက် အနုရုဒ္ဓါ ဟု သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ခြင်း အကြောင်းကို မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။ ၁၄၁ (စူဠဋ္ဌ ဂေါသိင်သုတ်)၌ "တဿ သင်္ဃော ကတော သေသာနံ ကတော၁၀ ဟောတိတိ ထေရညော၀ တေံ ကစ္စိ ဝေါ အနုရုဒ္ဓါတိ အာဒိ၀စနံ အ၀ေါစ" ဟု ပဓာနနည်းအားဖြင့် သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ဖွင့်ပြသည်။ သဒ္ဒနီတိ၌လည်း ဝိရူပေက သေသဝိဓိမှကင်းလွတ်သော သဒ္ဒနယူပဒေသတခုအဖြစ်ဖြင့် "သမော၁နိစ္စ ၁ယမေကတ္တေ ဗဟု၀စနံ" ဟု သုတ်တည်းလျက် ဤပြယုဂ်ကိုထုတ်သည်။ စူဠဋ္ဌဂေါသိင်ဋီကာ၌ကား "အနုရုဒ္ဓါတိ ဝါ ဧကသေသနယေန ဝုတ္တံ၊ ဝိရူပေကသေသ၁ပိ ဣစ္ဆိတဗ္ဗတ္တာ" ဟု အဋ္ဌကထာကို နယန္တရတက်၍ ကောသိက်နည်းအားဖြင့် သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုသည်။

၂။ ရာဇ၁+အာဘိ+နီ+တာ၊ နယနဿ။ ရညာ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ အာဘိနီတာတိ ရာဇာဘိနီတာ။ ဋီ။

ပြုခြင်းသည်။အဓိပ္ပဝနာမ ပညာဒယျထ၊ ထင်ရှားငြားအံ့သည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ (ပဗ္ဗဇိတာ၊ရဟန်းပြုကြကုန်၏။)အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တုမ္ဟေ၊တို့သည်။ ဝေါ၊ ဤသို့။ သဒ္ဓါ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာ နနု၊ကုန်လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား မှန်ပါ၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ဝေါ၊သို့။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုသော။ ကုလပုတ္တေန စ ပန၊ အမျိုးကောင်း သားသည်ကား။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ အနုရုဒ္ဓါ၊ အနုရုဒ္ဓါဘို့။ ကာမေ၁၊ကာမဂုဏ်တို့မှ။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်၍ ။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ အကုသိုလ် တရားဘို့မှ။ ဝိဝေကံ၊ ကင်းဆိတ်၍။ပီတိသုခံ၊ (ပဌမစျာန်၊ဒုတိယစျာန်ဟုဆိုအပ်သော)ပီတိသုခကို။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရအံ့။ အည်၊ တပါးသော။ တတော၊ ထိုပီတိသုခထက်။ သန္တတရံဝါ၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်သက်သော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကိုလည်း။နာဓိဂစ္ဆတိ၊မရနိုင်။ အဘိဇ္ဈာပိ၊ အဘိဇ္ဈာသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသား၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခန်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဗျာပါဒေါပိ၊ ဗျာပါဒသည်လည်း။ စိတ္တံ၊ ကို။ ပရိယာဒါယ၊၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ထိနမိဒ္ဓံပိ၊ ထိနမိဒ္ဓသည်လည်း။ပ။ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံပိ၊ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်လည်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာပိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာသည်လည်း ။ပ။ အရတိပိ၊ (လွန်မြောက်သော ကုသိုလ်ဘရားတို့၌) မမွေ့လျော်ခြင်း သည်လည်း။ပ။ တန္ဒီပိ၊ပျင်းရိခြင်းသည်လည်း။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိယာဒါယ၊ ကုန်ခန်းစေ၍။ တိဋ္ဌတိ၊၏၂။

(အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ပ။ သန္တတရံဝါ၊ ကိုလည်း။ နာဓိဂစ္ဆတိ၊ မရနိုင်။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ပ။ သန္တတရံဝါ၊ ကိုလည်း။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရနိုင်၏။ ။(ဤကား သုက္ကပက္ခ ထုံးသမျှတည်း)။

၁၆၈။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့၏ (စိတ်အကြံသည်)။ ကိန္တိ၊ အဘို့နည်း။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ "သံဂိလေသိကာ၊ ညစ်ညူးစေတတ်ကုန်သော။ ပေါနောဗ္ဘဝိကာ၊ တဖန်ဘဝသစ် အသို့ငှါ ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ သဒရာ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်ကုန်သော။ ဒုက္ခဝိပါကာ၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိကုန်သော။ အာယတိံ၊ နောင်အကျိုးပေးရာကာလ၌။ ဇာတိဇရာမရဏိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း အိုခြင်း သေခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော။ ယေအာသဝါ၊ အကြင် အာသဝေါတရားတို့သည်။(သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေအာသဝါ၊ တို့ကို။တထာဂတဿ၊ သည်။(ယသ္မာ၊ ကြောင့်။)အပ္ပဟီနာ၊မပယ်အပ်ကုန်သေး။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊သည်။ကော်၊ အချို့ကို။ သန်္ဓိယ၊ သိ၍ ။ (သန်္ဓိယာတိ ဇာနိတ္ဝာ-ဌ)။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲ၏။ ကော်၊ ကို။ သန်္ဓိယ၊ သိ၍။ အဓိဝါသေဘိ၊ သည်းခံ၏။ ကော်၊ကို။ သန်္ဓိယ၊ ၍ ။ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ရှောင်ကြဉ်၏။ ကော်၊ကို။ သန်္ဓိယ၊ ၍ ။ ဝိနောဒေဘိဘိ၊ ပယ်ဖျောက်၏"ဟူ၍ ။ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်ဘို့၏ (စိတ်အကြံသည်)။ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ "သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ကော်၊ အချို့ကို။ သန်္ဓိယ၊၍ ။ ဝိနောဒေတိတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏"ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့။ န ခေါ ဟောတိ၊ မဖြစ်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ နော၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊၌။ "သံကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ကော်၊ အချို့ကို။သန်္ဓိယ၊၍။ ဝိနောဒေတိတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏" ဟူ၍။ ဝေါ၊ ဤသို့သော။ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ သာဓု သာဓု၊

၁။ ဝိဝေကန္တိ ဝိဝိစ္စ ဝိဝိတ္တော ဟုတ္ဝာ။ ဌ။ ဝိဝေကန္တိ ပဗ္ဗကာလိကကြိယာပဗန္ဓံ အဗျာပဇ္ဇံ ဥပေတန္တိ အာဒီသု ဝိယာတိ အာဟ ဝိဝိစ္စတိ၊ ဝိဝိစ္စတော ဝိဝိတ္တော ဟုတ္ဝာ ဝိနာဟုတ္ဝာတိ အတ္ထော။ ဋီ။

၂။ စိတ္တံ ပရိယာဒါယ တိဋ္ဌတိ။ပ။ ပရိယာဒိယိတ္ဝာ ဂဏှိတ္ဝာ ခေပေတ္ဝာ တိဋ္ဌတိ။ အံ၊ဋ္ဌ၊၁။ စာပိဒ် ၁၊ စာမျက်နှာ- ၁၅။

ကောင်းပေစ့ကောင်းပေစ့။အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တထာဂတသာ၊ ငါဘုရား၏။(ယေအာသဝါ-စပ်)။၀ါ၊သည်။ (ပဟီနာ-စပ်)။ သံ ါလေသိကာ၊ကုန်သော။ပ။ယေအာသဝါ၊ တို့သည်။(သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။) တေအာသဝါ၊ တို့ကို။ ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဥစ္ဆိန္နမူလာ၊ အမြစ်ရင်းကို ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ။ တာလာ၀တ္ထု-ကတာ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း) ကဲ့သို့ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အနဘာ၀ံကတာ၊ တဖန်မဖြစ်ခြင်းကို ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ မဏ္ဍကစ္ဆိန္နော၊ လည်ဆစ်ပြတ်ပြီးသော။တာလော၊ ထန်းပင်သည်။ပုနဝိရူဠှိယာ၊တဖန်စည်ပင်ခြင်းငှါ။ အဘာဗင္ဘသ်ယျာထာပိ၊ မဆို က်သ ကဲ့သို့။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ တထာဂတသာ၊၏။ ၀ါ၊သည်။ သံ ကိလေသိကာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေအာသဝါ၊တို့သည်။(သန္တိ၊ ကုန်၏။)တေအာသဝါ၊ တို့ကို။(ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) ပဟီနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ပ။အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဧကံ၊ ကို။ သဒ္ဒါယ၊၍ ။ ပ။ ဝိနောဒေတိ၊ ပယ်ဖျောက်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိ ံမည်သည်၊ အသို့အောက်မေ့သနည်း။ ကံအတ္ထ၀သံ၊ အဘယ်အကျိုးထူးကို။ သမ္မာသမာနော၊ ကောင်းစွာမြင်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ တထာ-ဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ အဗ္ဘတီတော၊ လွန်ကုန်ပြီးသော။ ကာလင်္တော၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို ပြုကုန်ပြီးသော။ (သဒ္ဒတ္ထ)။၀ါ၊ သေကုန်ပြီးသော။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။သာ၀ကော၊ တပည့်သားတို့ကို။ ဥပဓာရေသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့၌။ “အသု၊ ဤမည်သူသည်။ အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘုံဘ၀၌။ ဥပပန္နော၊ ပဋိသန္ဓေနေ၏။ အသု၊ ဤမည်သူသည်။ အမုတြ၊ ထိုမည်သော ဘုံဘ၀၌။ ဥပပန္နော၏ ပဋိသန္ဓေနေ၏ ”ဟူ၍ ။ ဗျာကရောတိ၊ ဟောကြားတော်မူသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒန္တ၊ ရား။ နော၊ တပည့်တော်ဘို့၏။ ဓမ္မာ၊ သဘောတရားတို့သည်။ ဘဂ၀ံမူလကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင်အရင်းမူလရှိပါကုန်၏။ ဘဂ၀ံနေတ္တိကာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ဆောင်တတ်သူရှိပါကုန်၏။ ဘဂ၀ံပဋိသရဏာ၊ မြတ်စွာဘုရားလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိပါကုန်၏။(မူလပဏ္ဏာသနိဿယ အပိုဒ် ၎၇၃-၌ အဆုံးအဖြတ်ရေးခဲ့ပြီ)။ဘန္တေ၊ ရား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၊ တော်းပန်ပါ၏။တေဿ ဘာသိတဿ၊ ထိုဟောတော်မူအပ်သော တရားဒေသနာတော်၏။ အတ္ထော၊အနက်သဘောသည်။ ဘဂ၀န္တံယေ၀၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်၌သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်လာစေတော်မူပါ။ (ဤကား ပါဏိနိနှင့် ကစ္စည်း ကွဝိဒုတိယာဆဋ္ဌိနမတ္ထေ-သုတ်အရအနက်တည်း)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သာဓု၏။ ဧဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံယေ၀ ပဋိ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (တာ၀န်) သည်သာ။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ ဲ။ ဘဂ၀တော၊မြတ်စွာဘုရား၏(တရားတော်ကို)။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရကုန်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းဘို့သည်။ ဓာရေဿန္တိ၊ ဆောင်ပါကုန်လတ္တံ့ ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကြကုန်၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ ဇနကုဟနတ္ထံ၊ လူအပေါင်း၏ အံ့ဘွယ်ကို ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ (ဣဟ ဝိမ္ဘာပနေ။ ဌ္ဌ)။ ၀ါ၊ လှည့်စားခြင်းငှါ။ နခေါဗျာကရောတိ၊ ဟောကြားတော်မမူ (ဟောကြားသည် မဟုတ်)။ ဇနလပနတ္ထံ၊ လူအပေါင်းကို ပလ္ဘား ၀ါကြွား၍ပြောဆိုခြင်းငှါ။ (ဥပ==လပ+ဝိကတ္ထနတ္ထ-တည်း)။ နဗျာကရောတိ၊ မမူ။ လာဘသက္ကာရသိလောကာ-

---

၁။ ဤကား မဟာဓမ္မသမာဒါနသုတ်၊ မူလပဏ္ဏာသဋီကာစာမျက်နှာ ၃၀၄-အလိုအနက်တည်း။ ပဋို-ကား ဥပသာရမဟုတ်၊ ဘာဂတ္ထကမ္မပ္ပ၀စနီယတည်း။ ၎င်းအယ့ဉ်၌ဖြစ်သော ဘဂ၀န္တံ-ကို ကမ္မပ္ပ၀စနီယယုတ္တေ-ဖြင့် စီရင်သည်။ ဤကား ဋီကာ၏ အာဘော်တည်း။

နိသံသတ္ထံ၊ လာဘ်ပူဇော် အကျော်အစောအကျိုးငှါ။ နဗျာကရောတိ၊ မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့။မံ၊ငါ့ကို။ ဇနော၊ သည်။ ဇာနာတူတိ၊ သိစေသတည်း (ဟု ရည်ရွယ်လျက်)။ အဗ္ဘတီတေ၊ ကုန်သော။ ကာလင်္ဂတေ၊ ကုန်သော။ သာဝကေ၊ တို့ကို။ ဥပပတ္တိသု၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းတို့၌။ အသု၊သည်။ပ။ ဥပပန္နောတိ၊ ဟူ၍ ။ နဗျာကရောတိ၊ မမူ။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ သဒ္ဓါ၊ယုံကြည်ခြင်း(သဒ္ဓါ)ရှိကုန်သော။ ဥဋ္ဌာရဝေဒါ၊ ပြန့်ပြောသော နှစ်သက်ခြင်းရှိကုန်သော။ (ဌ-ဋ)။ ဥဋ္ဌာရပါမောဇ္ဇာ၊ ပြန့်ပြောသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိကုန်သော။ ယေ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သန္တိ စ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တေ၊ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၍။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ် အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပသံဟရန္တိ၊ ဆောင်ကြကုန်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ တံ၊ ထိုစိတ်ကိုဆောင်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုအမျိုးကောင်းသားတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါးအလိုငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာအလိုငှါ။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။

၁၆၉။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဣမံ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ "ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသော[1]။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာလင်္ဂတော၊ ၏။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ 'သော၊ထိုသေသော ရဟန်းကို။ အညာယ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ သဏ္ဌာဟိတိ၊ တည်ပြီ'ဟု။ ဗျာကတောတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏"ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ ကြား၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအရှင်သည်။ ဧဝံသီလော၊ ဤသို့သော သီလရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ ဖြစ်ပြီဟူ၍ငင်း။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧဝံဓမ္မော၊ ဤသို့သော တရားရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ ဟူ၍ငင်း။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်သည်။ ဧဝံပညော၊ ဤသို့သော ပညာရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ ဟူ၍ငင်း။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧဝံဝိဟာရီ၊ ဤသို့သောနေလေ့ရှိသည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ဟူ၍ငင်း။ သော အာယသ္မာ၊ သည်။ ဧဝံဝိမုတ္တော၊ ဤသို့သော ကိလေသာမှ လွတ်သည်။ အဟောသိ ဣတိပိ၊ဟူ၍ ငင်း" ။ ဣတိ၊ ဤသို့။သော အာယသ္မာ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောရဟန်းကို။အဿ၊ထိုကြားသောရဟန်းသည်။ သာမံ၊ ကိုယ်ဘိုင်။ ဒိဋ္ဌော၀၊ မြင်အပ်သည်ငင်း။ အနုဿဝဿုတော၀၊ တဆင့်ကြားအပ်သည်ငင်း။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ကြားသောရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော ရဟန်း၏။ သဒ္ဓါဥ၊ သဒ္ဓါကိုငင်း။ သီလဥ၊ သီလကိုငင်း။ သုတဥ၊ အကြားအမြင်ကိုငင်း။ စာဂဥ၊ စွန့်ကြဲခြင်းကိုငင်း။ ပညဥ၊ ပညာကိုငင်း။ အနုဿရန္တော၊ အဖန်ဖန်အောက်မေ့လတ်သော်။ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်အကျိုးငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပသံဟရတိ၊ ဆောင်၏။ အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ ဧဝမ်ပိခေါ၊ ဤသို့လည်း။ဘိက္ခုနော၊ရဟန်း၏။ဖာသုဝိဟာရော၊ (ဖလသမာပတ်ဖြင့်)ခြုံမ်းသာစွာနေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ (ဓမ္မ-အရ သမာဓိပက္ခိကဓမ္မ၊ဝိဟာရီ-အရ သမာဓိယူ။ ဝိမုတ္တိ-အရ ဖလဝိမုတ္တိယူ-ဋီ)။

အနုရုဒ္ဓါ၊ တို့။ဣမံ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ (သုဏာတိ-၌စပ်)။ "ဣတ္ထန္နာမော၊သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကာလင်္ဂတော၊ ၏။ သော၊ ထိုသေသောရဟန်းကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ 'ပဉ္ဉန်း၊ ငါးပါးကုန်သော။ ခြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက်ကာမဘုံသို့ ချည်းကပ်တတ်ကုန်သော[2]။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ခြပပါတိကော၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသူတည်း။ တသ္မာ လောကာ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံမှ။ အနာဝတ္တိမမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်း သဘော မရှိသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိတိ၊

၁။ ဧဝံ-သဒ္ဒဿ ဣတ္ထံ-အာဒေသော ဟောတိ နာမသဒ္ဒေ ပရေ။ ဣတ္ထံ နာမံ ယဿ သောယန္တိ ဣတ္ထန္နာမော။ (သဒ္ဒနီတိ)

၂။ အ၀+ရာ+အ၊ဟေဋ္ဌတ္ထတည်း၊ ခြရံ ဘဇနကာနိ ကာမဘဝေ ဥပပတ္တိပစ္စယာနိ။ မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။ အဗိဒ် ၂၄၅။

ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့်သူတည်း'ဟု။ ဗျာကတောတိ၊ မူ၏"ဟူ၍။သုဏာတိ၊ ကြား၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုဗြဟ္မာ့ပြည်၌ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုမည့်ရဟန်းသည်။၀၊ အနာဂါမ် ရဟန်းသည်။ ဧ၀ံသီလော၊ သည်။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အနုရုဒ္ဓါတို့။ ဣမ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဣတ္ထန္နာမော၊ သော။ဘိက္ခု၊သည်။ကာလင်္ကတော၊၏။ သော၊ ကို။ "ဘဂဝတာ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးပါးကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ရာဂ ဒေါသ မောဟာနံ.ရာဂဒေါသမောဟတို့၏။ တနုတ္တာ၊ ခေါင်းပါး သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သကဒါဂါမိ၊ သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ (ဟုတ္ဝာ၊ ၍။) သကိံ ဒေ၀၊ တကြိမ်သာလျှင်။ ဣမံ လောကံ၊ ဤကာမဘုံသို့။ အာဂန္ဆာ၊ လာ၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံး ကို။ ကရိဿတိတိ၊ ပြုလတ္တံ့ဟု။ ဗျာကတောတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သုဏာတိ၊ ၏။ သော အာယသ္မာ၊ ထိုသကဒါဂါမ်ရဟန်းသည်။ ဧ၀ံသီလော၊ သည်။ပ။ ဖာသုဝိဟာရော၊သည်။ ဟောတိ၊၏။

အနုရုဒ္ဓါ၊တို့။ဣမ၊၌။ဘိက္ခု၊သည်။ "ဣတ္ထန္နာမော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ကာလင်္ကတော၊၏။ သော၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ "တိဏ္ဏံ၊ ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်း ကြောင့်။ သောတာပန္နော၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ အဝိနိပါတဓမ္မော၊ ပျက်စီး၍ ကျခြင်း သဘောမရှိ။ နိယတော၊ မဂ္ဂနိယမအားဖြင့် မြဲ၏။ သမ္ဗောဓိပရာယဏော၊ အထက်မဂ်သုံးပါး လျှင် လည်းလျောင်းရာ ရှိသူတည်းဟု။ ဗျာကတောတိ၊ ၏"ဟူ၍ ။ သုဏာတိ၊၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ရဟန်းသည်။ ဧ၀ံသီလော၊ သည်။ပ။ဖာသုဝိဟာရော၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။

၁၇၀-၁-၂။ ။(ဘိက္ခုနီ၊ ဥပါသကော၊ ဥပါသိကာ ကတ္တား ပုဒ်မျှသာ ၁၆၉-စာပိုဒ်နှင့်ထူး၏။ ကြွင်းသမျှ အကုန်တူ၏)။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ နဋ္ဌကပါနသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဂေါလိယာနိသုတ်

၁၇၃။ ။(ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ရာဇဂဟေ၊၌။ကလန္ဒကနိဝါပေ၊သော။ ဝေဠုဝနေ၊၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ဂေါလိယာနိနာမ၊ ဂေါလိယာနိမည်သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အာရညိကော၊ တောကျောင်း၌ နေသည်ဖြစ်၍။ ပဒသမာစာရော၊ လျှော့ယဲ့သော အကျင့်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ကေနစိဒေ၀ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ သံဃမဇ္ဈေ၊သံဃာ့ အလယ်သို့။ ဩသဋ္ဌော၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊၏။ တတြခေါ၊ ထိုသို့၀င်သောအခါ၌။ အာယသ္မာ၊ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဂေါလိယာနိ ံ၊ သော။ ဘိက္ခူ၊ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍ ။ဘိက္ခူ၊တို့ကို—

အာ၀ုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ သံဃဂတေန၊ သံဃာ့အထံသို့သွားရောက်သော။ သံဃေ၊ သံဃာ့အလယ်၌။ဝိဟာရဒ္ဓေန၊ နေသော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ သီတင်းသုံး ဘော်တို့၌။သဂါရဝေန၊ ရှိသေခြင်းရှိသည်။ သပ္ပတိဿေန၊ တုပ်၀ပ်ခြင်းရှိသည်။ ဘ၀ိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရ၏။ အာ၀ုသော၊တို့။ အာရညိကော၊ သော။ သံဃဂတော၊ သော။ သံဃေ၊၌။ ဝိဟာရဒ္ဓေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။သဗြဟ္မစာရီသု၊တို့၌။အဂါရဝေါ၊ရှိသေခြင်းမရှိသည်။ အပ္ပတိဿော၊ ရှိသေတုပ်၀ပ်ခြင်း

မရှိသည် ၁။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ထိုရဟန်းအား။ "ယော အယံ အာယသ္မာ၊ အကြင်အရှင်သည်။ သဗြဟ္မစာရီသု၊ တို့၌။ အဂါရဝေါ၊ သည်။ အပ္ပတိဿော၊ သည်။ ဟောတိ၏။ အာရညိကဿ၊ သော။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်အား။ အရညေ၊ တော၌။ ကေဿ၊ တယောဂ်ထိုးတည်း။ သေရိဝိဟာရေန၊ မိမိအလိုအတိုင်း နေခြင်းဖြင့် ၂။ ကိန္တိ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း" ဟူ၍။ဝတ္တာရော၊ ကဲ့ရဲ့စကားပြောကြားသူတို့သည်။ ဝါ၊ကဲ့ရဲ့ပြောဆိုဖွယ်တို့သည်။ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) တဿ၊ အား။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အာရညိကေန၊ သော။ သံဃဂတေန၊ သော။ သံဃော၌။ ဝိဟရန္တေန၊သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သဗြ ဟ္မစာရီသု၊ တို့၌။သဂါရဝေန၊သည်။ သပ္ပတိဿေန၊သည်။ဘဝိတဗ္ဗံ၊ရာ၏။ (၁)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊ သော ။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူစ၊တို့ကိုလည်း။အနုပခဇ္ဇ၊ တိုးဝှေ့၍ ။ နနိသီဒိဿာမိ၊(၎) မနေအံ့။နဝေါဝေယ်ကုန်သော။ဘိက္ခူစ၊ တို့ကိုလည်း။ အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ န ပဋိဗာဟိဿာမိ၊ (၎) မတားမြစ်အံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။ အာသနကုသလေန၊ နေရာ၌သိမ်မာသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။အာသနကုသလော၊သည်။ သစေ န ဟောတိ၊အံ့။တဿ၊အား။ "ယောအယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ အာသနကုသလော၊သည်။ နဟောဘိ၊ မဖြစ်။ အာရညိကဿ၊သော။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ အား။ အရညေ၊ ၌။ ကေဿ၊ တယောဂ်ထိုးတည်း။ သေရိဝိဟာရေန၊ ဖြင့်။ ကိန္တိ၊အံ့နည်း" ဟူ၍။ဝတ္တာရော၊တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ပ။ဘဝိတဗ္ဗံ၊၏။ (၂)

အာဝုသော၊ဘို့။ အာရညိကေန၊ သော ။ပ။ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာဘိသမာစာရိကော၊မြတ်သောအကျင့်ဟုဆိုအပ်သော။ဓမ္မော၊ပိ၊ ဝဉ်ကြီးဝတ်ငယ်တရားကိုလည်း။ ဇာနိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။အာဘိသမာစာရိကံ၊ သော။ ဓမ္မမ္ပိ၊ ကိုလည်း။ သစေ န ဇာနာတိ၊အံ့။ တဿ၊ အား။ "ယောအယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ပ။နဇာနာတိ၊ မသိ။ အာရညိကဿ၊ သော။ပ။ ကိန္တိ၊ အံနည်း"ဟူ၍။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကြွင်း လွယ်ပြီ)။ (၃)

အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အတိကာဒလေန၊ အလွန်စောသောအခါ၌။ ဂါမော၊ ရွာသို့။ နပဝိသိတဗ္ဗော၊ မဝင်အပ်။ အတိဒိဝါ၊ အလွန်နေမြင့်သောအခါ၌။နပဋိက္ကမိတဗ္ဗံ၊ မဖဲသွားအပ်။ (အခြားရဟန်းတို့နှင့်အတူဘက္ခသာ သွားလာဝင်ထွက်ရမည်ဟူလို။ ကြွင်း လွယ်ပြီ) (၄)

၁။ သဟ+ပတိ+သိ+အ-ဟု ပဒဝိဘာဂပြု။ ပတိဿိယတေ (သေဝိယတေ) ပတိဿော။ မှီခိုအပ် မှီခိုခြင်း။ တနည်း-သု-ဓာတ်ဖြင့် ပတိဿဝနံ ပတိဿော။(ရှိသေစွာ)နာယူခြင်း။ သ-ကို ဒွေဘာဝပြု။ ပတိဿေန သဟ ယော ဝတ္တတီတိ သပ္ပတိဿော၊ မှီခိုအပ်သူနှင့် တကွဖြစ်သည်။ မှီခိုခြင်းရှိသည်။ ရှိသေစွာ နာယူခြင်း ရှိသည်၊ရှိသူ-ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။ ထို့ကြောင့် အံ၊ ဌ၊ ၃။ ၁၀၆-၌ "သပ္ပတိဿောတိ သဇေဋ္ဌကော သဂါရဝေါ" ဟုငြင်း၊ ဤအဋ္ဌကထာ၌ "သပ္ပတိဿေနာတိ သဇေဋ္ဌကေန၊ န အတ္တာနံ ဇေဋ္ဌကံ ကတ္တာ ဝိဟရိတဗ္ဗံ"ဟုငြင်း ဖွင့်ဆိုကြသည်။ သဒ္ဒါရေး ဖွင့်ဆိုချက် အကျယ်ကိုမူ ဤဋီကာနှင့် သာရတ္ထ၊ ၃။ ၂၃၁ (မဟာခန္ဓက-ဥပဇ္ဈာယ ဝတ္တကထာ၌) ရှုလေ။

၂။ သေရိဝိဟာရေန-၌ သေရီ-ပုဒ်ကား သ(အတ္တ)+ဤရ (ဂတိ)+ဏ-ဖြင့် ပြီးသည်။ ဤရ-ဝစန, ဂတိ, ကမ္မန, ခေပန-အနက်တို့တွင် ပဝတ္တနဂတျတ္ထ-ဟု ကြံ။ ထို့ကြောင့် ဋ္ဌ၊ ဋ္ဌီ-တို့၌ "သေရိဝိဟာရေနာတိ သစ္ဆန္ဒ-ဝိဟာရေန နိရကုံသဝိဟာရေန"ဟုငြင်း၊ "သေရိဝိဟာရော နာမ အတ္တပ္ပဓာနဝါသော" ဟုငြင်း ကိုယ်စိုး ကိုယ်ပိုင် ကိုယ့်သဘောအရ နေထိုင်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုကြသည်။

အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ပုရေဘတ်တံ၊ ဆွမ်း၏ ရှေ့အဘို့၌ဌင်း။ပစ္ဆာဘတ်တံ၊ ဆွမ်း၏ နောက်အဘို့၌ဌင်း။ ကုလေသု၊ ဒါယကာ(အိမ်)တို့၌။ စာရိတ်တံ၊ လှည့်လည်သည်အဖြစ်သို့။ နအာ-ပဇ္ဇိတပ္ပံ၊ မရောက်အပ်။ (ဝိ၊၂။၁၃၄-ရှု)။ အာဝုသော၊ တို့ ။ပ။ အာရညိကဿ၊သော။ပ။ "ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ဤအရှင်သည်။ အယံ ဝိကာလစရိယာ၊ ဤနေလွဲသောအခါ၌ လှည့်လည်ခြင်းကို။ ဗဟုလီကတာ နူန၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ပြုအပ်သေယျောင်တကား။ သံဃဂတံပိ၊ လည်း ဖြစ်သော။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သမုဒါစရတိတိ၊ ပြောဆို၏"ဟူ၍။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ကြွင်း လွယ်ပြီ)　(၅)

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ အနုဒ္ဓတေန၊ မပျံ့လွင့်သည်။ အစပလေန၊ မလျှပ်ပေါ် မလော်လီသည်။ ဘဝိဘဗ္ဗံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံ့လွင့်သည်။ စပလော၊ လျှပ်ပေါ် လော်လီသည်။ သစေ ဟောတိ၊အံ့။ တဿ၊ အာ၊း။ "အာရညိကဿ၊ သော။ပ။ ဣမဿ အာယသ္မ-တော၊ သည်။ ဣဒံဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဤပျံ့လွင့်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဣဒံ စာပလံ့၊ ဤလျှပ်ပေါ်လော်လီသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဗဟုလီကတံ နူန၊ယောင်တကား။ သံဃဂဘံပိ၊ သော။ တမေနံ၊ကို။ သမုဒါစရတိတိ၊ ပြောဆို၏" ဟူ၍ ။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။　(ကြွင်းလွယ်)　(၆)

အာဝုသော၊ တို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အမုခရေန၊ မကြမ်းထမ်းသော နူတ်ရှိသည်။ အဝိ-ကိဏ္ဏဝါစေန၊ဖရိုဖရဲ မကြဲသော စကားရှိသည်။ ဘဝိတပ္ပံ၊၏။ (အကြွင်းလွယ်)　(၇)

အာဝုသော၊ဘို့။ပ။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သုဝစေန၊ ဆုံးမလွယ်သောစကားရှိသည်။ ကလျာဏ-မိတ္တေန၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသည်။ ဘဝိတပ္ပံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဘိက္ခု၊သည်။ ဒုဗ္ဘရော၊ ဆုံးမခက်သောစကားရှိသည်။ ပါပမိတ္တော၊ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊အံ့။ (ကြွင်း လွယ်)　(၈)

အာဝုသော၊တို့။အာရညိကေန၊ သော။ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဣန္ဒြိယေသု၊စက္ခုစသောဣန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဝါရေန၊ လုံခြုံသော တံခါးရှိသည်၊ ဘဝိတပ္ပံ၊၏။ (အကြွင်း လွယ်)　(၉)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဘောဇနေ၊ ဘောဇဉ်၌။ မတ္တညုနာ၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်။ ဘဝိတပ္ပံ၊ ၏။ (အကြွင်းလွယ်)　(၁၀)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊သည်။ ဇာဂရိယံအနု၊ နိုးကြားခြင်း၌။ ယုတ္တေန၊ ယှဉ်သည်။ ဘဝိဘပ္ပံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ဇာဂရိယံအနု၊၌။ အယုတ္တော၊ မယှဉ်သည်။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ (ကြွင်းလွယ်)　(၁၁)

အာဝုသော၊တို့။အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသည်။ ဘဝိတပ္ပံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။ (အကြွင်း လွယ်)　(၁၂)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ဥပဋ္ဌိတသတိနာ၊ ထင်သောသတိ ရှိသူသည်။ ဘဝိတပ္ပံ၊၏။ အာဝုသော၊တို့ ။ပ။ မုဋ္ဌဿတီ၊ မေ့ပျောက်သော သတိရှိသည်။ သစေ ဟောတိ၊ အံ့။　(အကြွင်းလွယ်)　(၁၃)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ သမာဟိတေန၊ တည်ကြည်သည်။ ဘဝိတပ္ပံ၊၏။　(အကြွင်းလွယ်ပြီ)　(၁၄)

အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကေန၊သော။ ဘိက္ခုန၊သည်။ ပညဝန၊ ဥပါယပညာရှိသည်။ ဘဝိဘဗ္ဗံ၏။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ ဒုဗ္ဗဉ္ဉာ၊ ဥပါသပညာမရှိ သည်။ သစေ ဟောဘိ၊ အံ့။ (အကြွင်းလွှယ်) (၁၅)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊သော။ ဘိက္ခုန၊သည်။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာဒ္ဓိဋ္ဌင်း။ အဘိဝိနယေ၊ ဝိနည်းဒ္ဓိဋ္ဌင်း။ ယောဂေါ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ ကရဏီယော၊ ပြုအပ်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကံ၊ သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အဘိဓမ္မေ၊ဒ္ဓိဋ္ဌင်း။ အဘိဝိနယေ၊ ဒ္ဓိဋ္ဌင်း။ ပဥ္ဉံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတာရော၊ မေးတတ်သောသူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အာရညိကော၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ အဘိဓမ္မေ၊ ဒ္ဓိဋ္ဌင်း။ အဘိဝိနယေ၊ဒ္ဓိဋ္ဌင်း။ ပဥ္ဉံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ သစေ နသမွာယတိ၊ အကယ်၍ ပြည့်စုံစွာ မဖြေဆိုနိုင်အံ့။ ။(ကြွင်းလွှယ်) (၁၆)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုန၊ သည်။ ရူပေ၊ ရူပစျာန်ဘို့ကို။ အတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍ ။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်ကုန်သော။ ဝိမောက္ခ၊ နိဝရဏဘို့မှ လွတ်ကုန်သော။ ယေ တေ အာရုပ္ပါ၊ အကြင်ရှစ်ပါးကုန်သော အရူပသမာပတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိရှစ်ပါးကုန်သော အရူပ သမာပတ်တို့၌။ယောဂေါ၊ကို။ ကရဏီယော၊၏။ (ကြွင်းလွှယ်) (၁၇)

အာဝုသော၊တို့။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုန၊ သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊ လူဘို့၏ လောကီတရားထက် သာလွန်သော လောကုတ္တရာတရား၌။ ယောဂေါ၊ ကို။ ကရဏီယော၊ ၏။ပ။ တဿ၊အား။ "ယော အယံ အာယသ္မာ၊သည်။ ယဿ၊ အကြင်လောကုတ္တရာတရား၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်၏။ တမတ္ထံ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားဟူသော အကျိုးကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အာရညိကဿ၊သော။ ပ ။ကိံ ပနာတိ၊ အံ့နည်း"ဟူသော။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ (ယသ္မာ၊ ကြောင့်။) တဿ၊ အား။ ဝတ္တာရော၊ တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။"အာရညိကေန၊ သော။ဘိက္ခုန၊သည်။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မေ၊၌။ ယောဂေါ၊ကို။ ကရဏီယောဘိ၊ ၏"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ (၁၈)

ဧဝံဝုတ္တေ၊ သော်။ အာယသ္မာမဟာမောဂ္ဂလ္လာနော၊သည်။ အာယသ္မန္တံသာရိပုတ္တံ၊ကို။"အာဝုသော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အာရညိကေန၊သော။ဘိက္ခုနာဒဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရား တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တိတဗ္ဗာ နု ခေါ၊ ကျင့်အပ်ကုန်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်။ ဂါမန္တဝိဟာရိနာပိ၊ ရွာနီးကျောင်း၌ နေသော ရဟန်းသည်လည်း။ ဝတ္တိတဗ္ဗာ နု ခေါတိ၊ ကျင့်အပ်ကုန်လေသလော"ဟူသော။ တေံ၊ကို၊ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာဝုသော မောဂ္ဂလ္လာန၊ လ္လာန်။ အာရညိကေန၊ သော။ ဘိက္ခုနာပိ၊ သည်လည်း။ ဣမေ ဓမ္မာ၊တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ၍ ။ ဝတ္တိတဗ္ဗာ၊ ကျင့်အပ်ကုန်၏။ ဂါမန္တဝိဟာရိန၊ သည်။ပဂေဝ (ဝတ္တိတဗ္ဗာ)၊အဘယ်မှာလျှင် မကျင့်အပ်ပဲရှိကုန်အံ့ နည်း။ ဝါ၊ ဦးစွာကျင့်အပ်ကုန်သည်သာတည်း။ (စာပိုဒ် ၁၀၅၊ တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်၌ ပဒဝိစာရဏာ ပြုအံ့။) ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဣဘိ၊သို့။ သုတံ၊၏။

နဝမံ၊ သော။ ဂေါလိယာနိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ကီဋ္ဌာဂိရိသုတ်

၁၇၄။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကော်၊သော။ သမယံ၊ဦ်။ဘဂ၀ါ၊သည်။ ကာသီသု၊ ကာသိတိုင်းတို့ဦ်။ မဟာတ၁၊ သော။ ဘိက္ခု-သံဃေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကဲ့။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရတိ၊ ၏။ တတြခေါ၊ ထိုလှည့်လည်တော်မူသော အခါဦ်။ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ "ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အဟံခေါ၊ သည်။ ရတ္တိဘောဇနာ၁၊ ညစာစားခြင်းကို။အညတြ၀၊ ကြဉ်၍ သာလျှင်။ ဘုဥ္ဇာမိ၊ စား၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ အဟံခေါပန၊ သည်။ ရတ္တိဘောဇနံ၊ကို။ အညတြ၊ ၍ ။ ဘုဥ္ဇမာနေ၁၊ သော်။ အပ္ပါဗာဓတာဥ္စ၊ အနာမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။အပ္ပါတင်္ကတာဥ္စ၊ ဆင်းရဲမရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုဂုဏ်း။ လဟုဋ္ဌာနဥ္စ၊ လျင်စွာထနိုင်ခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဗလဥ္စ၊ အားရှိခြင်းကိုဂုဏ်း။ ဖာသုဝိဟာရဥ္စ၊ ခြုံမ်းသာစွာနေရခြင်းကိုဂုဏ်း။ သဥ္ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ဧထ၊ လာကြကုန်။တုမှေပိ၊ တို့သည်လည်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၁၊ ကို။ အညတြ၀၊သာလျှင်။ ဘုဥ္ဇထ၊ ကုန်လော့။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တုမှေပိ၊လည်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၁၊ ကို။ အညတြ၊ ၍။ ဘုဥ္ဇမာနာ၁၊ ကုန်သော်။ အပ္ပါဗာဓတာဥ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ အပ္ပါတင်္ကတာဥ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ လဟုဋ္ဌာနဥ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဗလဥ္စ၊ကိုဂုဏ်း။ ဖာသုဝိဟာရဥ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊သိကြကုန်လတ္တံ့"ဟူ၍။ (ဦ်ကာဠိကာဂီတိသဒ္ဒါအာဒျတ္ထ-ဟုဖွင့်၏)။ အာမန္တေသိ၊ပြီ။ တေ ဘိက္ခ၊၊ တို့သည်။ဧ၀ံဘန္တေတိ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဘုရားဟူ၍။ဘဂ၀တော၁၊ အား။ပစ္စဿောသုံ၊ကုန်ပြီ။အထခေါ၊ဦ်။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ ကာသီသု၊ တို့ဦ်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ စာရိကံ၁ငှါ။ စရမာနော၁၊ သော်။ ယေန၊ဦ်။ ကီဋ္ဌာဂိရိနာမ၊ သော။ ကာသီနံ၊တို့၏။ နိဂမော၁၊ သည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံ၊သို့။ အ၀သရိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကီဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ ကီဋ္ဌာဂိရိအမည်ရှိသော။ ကာသီနံ၊ တို့၏။ တတြ နိဂမေ၁ဦ်။ ဝိဟရတိ၊ ၏၂။

၁။ အပ္ပါဗာဓ, အပ္ပါတင်္ကတို့၏ အထူးကို ဤသုတ်ဋီကာ၊ သီလက္ခန် သုဘသုတ် အဖွင့်နှင့် သဒ္ဒနီတိ တကိ-ဓာတ်အခန်းတို့ဦ် အကျယ်ပြဆိုထားသည်။ ရှုလေ။

၂။ ဤကီဋ္ဌာဂိရိနယ်ပယ်(ဝိနည်းအလို)သို့မဟုတ် မြို့ငယ် (သုတ္တန်အလို)သည် ဝိနည်းပါဠိတော်မျှားအရအလွန် ထင်ရှားသော ဌာနဖြစ်သည်။ "တေန ခေါ ပန သမယေန အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ ကီဋ္ဌာဂိရိသ္မိံ အာ၀ါသိကာ ဟောန္တိ အလဇ္ဇီ ပါပဘိက္ခုနော" စသည်ဖြင့် (ဝိ၁၊ ၂၄၇။ ဝိ၎၊၂၂-နှင့် ၂၈၄-တို့ဦ်) လာရှိသည်။ ကုလဒူသနအမှုကြောင့် ၎င်းတို့အား ကီဋ္ဌာဂိရိမှ နှင်ထုတ်ကြောင်း ဆဗ္ဗဂ္ဂိခေါင်းဆောင်မျှားဖြစ်ကြောင်း ဝိနည်းဦ် အကျယ်ရှုလေ။

ဤသုတ်သည် ရတ္တိဝိကာလဘောဇနနှင့် ပတ်သက်၍ ဟောတော်မူသောသုတ်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာဦ် "ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ ဒိ၀ါဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပေသိ၊ ဣဓ ရတ္တိံ ဝိကာလဘောဇနံ"ဟု ဖွင့်ပြသည်။ သို့ရာတွင် မ-ဋ၊ ၂၊၃-(ကကစူပမသုတ်)ဦ်ကား "ဣဓ ဒိ၀ါဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပိတကာလော၊ ဘဒ္ဒါလိသုတ္တေ ပန ရတ္တိံ ဝိကာလဘောဇနံ ဇဟာပိတကာလော ကထိတော"ဟု ဖွင့်ဆိုထားခဲ့သည်။ ရှေနောက်မညီ။ တနည်းအားဖြင့် ဘဒ္ဒါလိသုတ်ဦ် သာမညအားဖြင့် နေမှန်းမလွဲမီအတွင်း စားသောက်ခြင်းကိုသာ ဖော်ပြသဖြင့် ရတ္တိဒိ၀ါဝိကာလ ဘောဇန နှစ်မျိုးစလုံးကိုပင် ပယ်မြစ်သည်ဟုကား ဆိုနိုင်၏။ ဤသုတ်ကိုထောက်လျှင်ကား ဒိ၀ါဝိ-ကာလ ဘောဇန ပယ်သော သုတ်ဖြစ်သည်။ ကကစူပမသုတ်လည်း ဘဒ္ဒါလိသုတ်နှင့် တူသည်ဟု ယူသင့်၏။ ၎င်းသုတ်တို့၏ သဘောကို ဝေဖန်၍ အဋ္ဌကထာ၏စကားကို စဉ်းစားကြံဆလေ။ ယင်းဘောဇဉ်နှစ်မျိုးကိုပယ်ရာဦ် နှစ်ချိန်ခဲ့ခြား၍ ဟောတော်မူခြင်းမှာ အစားကောင်းကြိုက်သောသူတို့အား စိတ်ကွက်ငြိုငြင် ပင်ပန်းမှု မဖြစ်စေရန် တချိန်တည်း မဟောကြားပဲ အချိန်ခဲ့ခြား၍ ဟောကြားတော်မူသည်။ ဤသို့ရှောင်ကြဉ်ရသဖြင့် မည်မျှ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ကြောင်းကို လဋ္ဌကိကောပမသုတ်နှင့် ဘဒ္ဒါလိသုတ်တို့ကိုထောက်၍ သိနိုင်သည်။ ယင်းသို့ဟောရာဦ်လည်း ချုတ်ချယ်, နှိပ်ကွပ်ခြင်းမပြုပဲ အပ္ပါဗာဓ-စသော အကျိုးငါးပါးကိုပြ၍ ဟောတော်မူ၏။ ဘောဇနသိက္ခာပုဒ်တို့နှင့်လည်း စပ်၍ရှုလေ။

၁၇၅။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာနာမ၊ အဿဇိန္ဒင့်ပုနဗ္ဗသုကာမည် ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ဂ်ီဠာဂိရိသို့ ၊၌။ အာဝါသိကာ၊ အမြဲနေကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ "အာဝုသော၊တို့။ ဘဂဝါစ၊ သည်ရင်း။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည့်ရင်း။ ရတ္တိဘောဇနာ၊ မှ။ အညတြော၊ ၍သားလျှင်။ ဘုဥ္ဇတိ၊၏။ပ။သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ လေ့ဟူသော။တော်၊ကို့။ အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ ဝေံဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ တေဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ "အာဝုသော၊ ဝို့။ မယံခေါ၊ တို့သည်။ သာယဠ္ဟေ၊ ညနေချမ်း၌ရင်း။ ပါတောစ၊ နံနက်၌ရင်း။ ဝိကာလေ၊ နေလဲ့သော။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ရင်း။ ဘုဥ္ဇာမ၊ ကုန်၏။တေမယံ၊ တို့သည်။ပ။ သဥ္ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ တေမယံ၊ တို့သည်။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ မျက်မှောက်၌ ရအပ်သော အကျိုးကို။ ပဿတ္ဝာ၊ စုန့်၍။ ကာလိဂ့ံ၊ နောင်အခါ၌ ရအပ်သော အကျိုးသို့။ ကိံအနုဓာ-ဝိဿာမ၊ အဘယ် ကြောင့်ပြေး၍လိုက် ကုန်အံ့နည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သာယဠ္ဟေ၊ ၌ရင်း။ ပါတောစ၊ ၌ရင်း။ ဝိကာလေ၊ သော။ ဒိဝါစ၊ ၌ရင်း။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ စားကုန်အံ့"ဟူသော။ ဇတေ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ ။

တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ သညာပေတုံ၊ သိစေသောငှါ။နာသက္ခိ သုးမစ္ဆမ်းနိုင်ကုန်။အထ၊ ထို့အခါ၌။ပ။တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။ ဣမေ၊ ဤကိဠာဂိရိနိဂုံး၌။ မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ပ။ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အာဝုသော၊တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုမှ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၇၆။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၇၆။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ **ဇတေ**၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၇၇။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ **ဇတေ**၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၇၈။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ **ဇတေ**၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၇၉။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ **ဇတေ**၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၈၀။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ **ဇတေ**၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၈၁။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ **ဇတေ**၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၈၂။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ **ဇတေ**၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၈၃။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ **ဇတေ**၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၈၄။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ **ဇတေ**၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၈၅။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏'ဟု။ အာမန္တေဟိတိ၊ ပြောချေလော့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ သော ဘိက္ခု၊သည်။ ဝေံဘန္တေတိခေါ၊ ဟူ၍ ။ ဘဂဝတော၊အား။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊၌။ပ။အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့ဂ့ို။ ဘဂဝါသည်။ "ဘိက္ခဝေါ၊တို့။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ တုမှေ၊တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ကုန်၍။ အာဝုသော၊ တို့။ပ။ သဥ္ဇာနိဿထာတိ၊ ဟူသော။ **ဇတေ**၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ ဇဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အမှေ၊ တို့ဂ့ို။ အာဝုသော၊ တို့။ မယံ၊ တို့သည်။ပ။ ဘုဥ္ဇိဿာမာတိ၊ ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ဘို့ကို။ ယတော၊၌။သညာပေတုံ၊ ငှါ။ နာသက္ခိမှ၊ ကုန်ပြီ။ အထ၊ ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဇတေမတ္ထံ၊ဤအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေ-မာတိ၊ ကြားလျှောက်ကြပါကုန်၏"ဟူသော။ ဇတေ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊လျှောက်ကြကုန်ပြီ။

၁၈၆။ အထခေါ၌။ဘဂဝါသည်။အညတရံ၊သော။ဘိက္ခုံ၊ကို။ "ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တုံ့၊သည်။ဟေါ၊ လာလော့။မမ၊ငါဘုရား၏။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ အဿဇိပုနဗ္ဗသုကေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ 'အာယသ္မန္တော၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရ

အဘိဝစုန္ဓီတိ၊ တိုးပွါးကုန်၏”ဟူ၍ ။ ဝေ၊သို့။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော။ မမှံ၊ တရားကို။ အာဇာနာထကိုံ နှု၊ သိကြကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ တေံ၊ ဤတရားကို။ နောဟိ၊ မသိကြပါကုန်။ ဒိဂ္ဃရော၊တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ “ဣဓ၊ ၌။ ဝေရှုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။သုခံ ဝေဒနံ၊သုခဝေဒနာဂ္ဂိ။ ဝေဒယတော၊ ခံစားသော။ ကေစ္စဿ၊ အား။၀၊ ၏။ အကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝစုန္ဓီ၊ တိုးပွါးကုန်၏။ပ။ ကုသလာဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အဘိဝစုန္ဓီ၊ တိုးပွါးကုန်၏”ဟူ၍။ ဝေံသို့။ မေ၊သည်။ဒေသိတံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာဇာနာထ နှု၊ သိကြကုန်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ဝေံ၊ ဤသို့ သိကြပါကုန်၏။

၁၇၀။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။သာဓု၊ကောင်း၏။ဘိက္ခဝေ၊တို့။“ဣဓ၊၌။ပ။ပရိဟာယန္တီတိ၊၏”ဟူသော။ တေံ၊ ဤတရားစကားကို။ မယာ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။အညာတံ၊ မသိအပ်သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သည်။ အဝိဒိတံ၊ ထင်ရှားမသိအပ်သည်။ အသစ္ဆိကာတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်သည်။ အဖဿိတံ၊ မတွေ့အပ်သည်။ စေ အဘဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအုံ့။ ဝေံ၊ ဤသို့။အဇာနန္တော၊ မသိပဲလျက်။ အဟံ၊သည်။ ဝေရှုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သုခံဝေဒနံ၊ကို။ ပဇဟထ၊ ပယ်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊သို့။ ဝဒေယျ၊ ဟောရာ၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေံ၊ ဤသို့ ပေးဆွဲခြင်းသည်။ မေ၊ အား။ ပတိရှုပံ၊ လျောက်ပတ်သည်။ အဘဝိဿအပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယသ္မာစခေါ၊ ကြောင့်သာလျှင်။ မယာ၊ သည်။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ပရိဟာယန္တီတိ၊ ကုန်၏ ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ ပညာယ၊ဖြင့်။ ညာတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဒိဋ္ဌံ၊ ပြီ။ ဝိဒိတံ၊ပြီ။ သစ္ဆိကတံ၊ ပြီ။ ဖဿိတံ၊ ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ အဟံ။ သည်။ ဝေရှုပံ၊ သော။ သုခံဝေဒနံ၊ကို။ ပဇဟထာတိ၊ ကုန်လော့ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၏။ (ကြွင်းလွှယ်)။ (ပဇဟထ-နှင့် ညပသမ္ပဇ္ဇ ဝိဟရထ-သာထူး၏)။

၁၇၉။ ဒုက္ခံ ဝေဒနံ-ဟောသည်သာ ထူး၏။

၁၈၀။ အဒုက္ခမသုခံ ဝေဒနံ-ဟောသည်သာ ထူး၏။

၁၈၁။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊အလုံးစုံသားလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ကရဏီယန္တီ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ဟောတော်မမူ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ နကရဏီယန္တီ၊မပြုအပ်ဟူ၍။ န ပန ဝဒါမိ၊ မမူ။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။အရဟန္တော၊ ကိလေသာတို့မှဝေးကုန်၏။ ခီဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေါရှိ ကုန်၏။ ဝုသိတဝန္တော၊ သုံးအပ်ပြီးသော မဂ်ဖိုလ်ရှိကုန်၏။ကတကရဏီယာ၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့ခြောက်ချက်မဂ်ကိစ္စ ရှိကုန်၏။ ဩဘိတဘာရာ၊ ချအပ်ပြီးသော (ခန္ဓ, ကိလေသ,အတိသင်္ခါရ-ဟူသော) ဝန်ရှိကုန်၏။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထာ၊ ရောက်ပြီးသော မိမိအကျိုး (အရဟတ္တဖိုလ်)ရှိကုန်၏။ ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနာ၊ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ်ရှိကုန်၏။သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိကုန်၍။ ဝိမုတ္တာ၊ ကိလေသာဘို့မှ လွတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အဟံ၊ သည်။ တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တီ၊ ဟူ၍ ။ နဝဒါမိ၊မမူ။ တံ၊ ထိုသို့မဟောခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင်းကြောင့်နည်း။

တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ပမဇ္ဇိတုံ၊ မေ့လျော့ခြင်းငှါ။ အဘာဗာ၊ မထိုက်ကုန်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သေက္ခာ၊ သေက္ခဖြစ်ကုန်သော။ အပ္ပတ္တမာနသာ၊ မဒရာဂ်အပ်သေးသော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိကုန်သော။ (မ၊ဋ္ဌ၊၁။၄၂)ယေ စ ခေါ ဧတ ဘိက္ခဝေ။ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ အနုတ္တရံ၊ အလွန်မရှိ မြတ်သော။ ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂလေးပါး ဘို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ကုသလစ္ဆန္ဒဖြင့် တောင့်တကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ။ တို့။ အဟံ၊ သည်။ တဆာရူပါနံ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။တံ၊သည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။ ဣမေ အာယသ္မန္တော၊ ဤအရှင်တို့သည်။ အနုလောမိကာနိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာတို့ကို။ ပဋိသေဝမာနာ၊ မှီဝဲကုန်လျက်။ ကလျာဏမိတ္တေ၊ ကောင်းသော မိတ်ဆွေတို့ကို။ ဘဇမာနာ၊ ဆည်းကပ်ကုန်လျက်။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့ကို။ သမန္နာနယမာနာ၊ အညီအမျှဆောင်ကုန်လျက်။ ယဿ၊ အကြင် အရဟတ္တဖိုလ်၏။ အတ္ထာယ၊ ဌာ။ ကုလပုတ္တာ၊ တို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ပု။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။အနုတ္တရံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယအဆုံးရှိသော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ဌိသာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ အပ္ပေဝနာမ ဝိဟရေယျုံ၊ နေကုန်ငြားအံ့လည်း မသိ။ (နေမူလည်းနေနိုင်ကြကုန်ရာ၏။) ဣတိ (တသ္မာ)၊ ထိုကြောင့်တည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓမသံ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဣမံ အပ္ပမာဒဖလံ၊ ဤမမေ့မလျော့ခြင်း၏ အကျိုးကို။ သမွာသမာနေ၊ မြင်ဇတော်မူသည် ဖြစ်၍။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊၏။

၁၀၂။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကသ္မိံ၊လောက၌။ သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်၏။ သတ္တာ၊ခုနစ်ယောက်တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သ သ်တို့နည်း။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခ ဟူသော၂-ပါးသောအဖို့ဘို့ဖြင့် ရူပကာယ, နာမကာယဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့ဘို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း ၁။ပညာဝိမုတ္တော၊မင်္ဂပညာဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း။ဝါ၊ ပညာ၌ ညွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း။ ကာယသက္ခိ၊ (ဘွေထိအပ်သော အရူပဈာန်ဘို့၏ အဆုံးဖြစ်၍) နာမကာယဖြင့် မျက်မှောက်ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း။ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်၏ အဆုံးဖြစ်၍ (မဂ်သို့) ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း။ သဒ္ဓါဝိမုတ္တော၊ သဒ္ဓါဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း။ ဝါ၊ သဒ္ဓါ၌ ညွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း။ဓမ္မာနုသာရီ၊ပညာတရားကို အစဉ်အောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း။ သဒ္ဓါ-နုသာရီ၊သဒ္ဓါကို အစဉ်အောက်မေ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ငှင်းတည်း။

၁။ ကေစိအလို သမာပတ်ဟူသော ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, မဂ်ဟူသော သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခဟူသော ၂-ပါးသော အဖို့တို့ဖြင့် (ကိလေသာတို့မှ) လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း။

အညေအလု ရူပကာယ, နာမကာယဟူသော ၂-ပါးသောအဖို့တို့မှလွတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း။

အပရေအလို သမာပတ်ဟူသော ဝိက္ခမ္ဘနဝိမောက္ခ, မဂ်ဟူသော သမုစ္ဆေဒဝိမောက္ခတည်းဟူသော ၂-ပါး သောအဖို့တို့ဖြင့် (၂-ကြိမ်တိုင်တိုင်) (ကိလေသာတို့မှ)လွတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ငှင်း-ဟု အသီးသီးပေးလေ။ ဓာကိုယ်၌ ပေးသော အနက်ကား ဥဘတော ဥဘယသာ ဥဘောဟိ ဘာဂေဟိ ဝိမုတ္တောတိ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ကေဒေသ သရူပေကသေသနယေန-ဟူသော ဋီနှင့် အညီတည်း။ ကေစိဝါဒ-စသည်ကို ဋီ၌အကျယ်ရှု။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမောစ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကေစ္စော၊ အခ္ခိဒဿာ။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ရူပေ၊ တို့ကို့။ အတိက္ကမ္မ၊၍။သန္တာ၊ကုန်သော။ဝိမောက္ခာ၊ကုန်သော။ယေ တေ အာရုပ္ပါ၊တို့သည်။(အတ္ထိ၊ကုန်၏။) တေ၊ တို့ကို့။ ကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ ဖုသိတ္ဝာ၊ တော့်၍ ။ ဝိဟရတိ၊၏။ အာသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ သစ္ဆာလေးပါးတို့ကိုမြင်ခြင်းကြောင့် ။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ခန်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံ ပုဂ္ဂလော၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကို့။ ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော၊ ဟူ၍ ။ဝုစ္စတိ၊၏။ ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ အာဘံ၊သည်။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ အာဘ။ အပ္ပမာဒေန၊ ဖြင့်။ကရဏီယန္တိ၊ ဟူ၍ ။ နဝဒါမိ၊ မမှု။ တံ၊ သည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။တဿ၊သည်။ အပ္ပမာဒေန၊ဖြင့်။ ကတံ၊ ပြီ။ သော၊ သည်။ ပမဒ္ဒိတုံ၊ဌာ၊ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ (၁)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ (နဝိဟရတိ၊ မနေ၊ ဤမျှသာထူး၏)။ (၂)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ကာယသက္ခီ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ကတမောစ၊နည်း။ဘိက္ခဝေ၊ တိ။ ဣဓ၊ ဤ။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။ (၃)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တထာဂတပ္ပဝေဒိတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ထိုးထွင်း၍ သိစေတော်မူအပ်ကုန်သော။ဓမ္မာစ၊ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုလည်း။ပညာယ၊မဂ်ပညာဖြင့်။ ဝေါဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာမြင်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဝေါစရိတာ၊ အထူးသဖြင့် လေ့ကျက်အပ်ပြီးကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (၄)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါဝိမုဒ္ဓတ္တာ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာသ၊၏။ တထာဂတေ၊ဤ။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နိဝိဋ္ဌာ၊ သက်ဝင်သည်။ မူလဇာတာ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည်ဖြစ်၍ ။ပဘိဋ္ဌိတာ၊သည်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။ (၅)

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဓမ္မာနုသာရီ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊သည်။ ကတမောစ၊နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာသ၊ အား။ ဓမ္မာစ၊ တို့သည်လည်း။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ မတ္တာသော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ နိဇ္ဈာနံ၊ ရှုခြင်းဌာ။ ခမန္တိ၊ ခံကုန်၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အာသ၊ ၏။ ဣဓမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဘရားတို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ၎င်း။ပ။ ပညိန္ဒြိယံ၊၎င်းတည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အယံပုဂ္ဂလော၊ ကို့။ ဓမ္မာနုသာရီ၊ ဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊၏။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။ (၆)

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဒ္ဓါနုသာရီ၊ သော။ ပုဂ္ဂလော၊ သည်။ ကတမောစ၊ နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ဣဓ၊ ဤ။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အာသ၊ ၏။ တထာဂတေစ၊ ဤလည်း။ သဒ္ဓါမတ္တံ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ပေမမတ္တံ၊ချစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ဝဒါမိ၊၏။ (၇)

၁၀၃။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ အာဒိကေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်။ အညာရာဓနံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြီးစေခြင်းကို။ ဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌ တည်ခြင်းကို။ နဝဒါမိ၊ မမှု။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။

၁။ ဒိသဓာတ်သည်ပင် ဟေတုကြိယာဖြစ်သောကြောင့် ဒိသဓာတ်နောင် သက်သော တွာပစ္စည်းသည် ဟေတ္ထတ္ထကိုမဟော၊ ဘာဝတ္ထကိုသာ ဟောသည်။ ပုဂ္ဂလပညာဉ်မူလဋီကာ၌ တွာသဒ္ဒါ ဟေတုအတ္ထောတိ ဒဿေတိ။ တွာပစ္စည်းသည်ပင် ဟေတ္ထတ္ထကို ဟောဇ်၏ဟုဖွင့်၏။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ၊အစဉ်အတိုင်းသင်ခြင်းဖြင့်။အနုပုဗ္ဗကိရိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း ပြုခြင်းဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗပဋိပဒါ၊ အစဉ်အတိုင်းကျင့်ခြင်းဖြင့်။ အညာရာဓနာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဓ၊ ဤသဒ္ဓါဇာတော၊ ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသူသည်။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္ကမန္တော၊ ချဉ်းကပ်သောသူသည်။ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ ပယိရုပါသန္တော၊ ဆည်းကပ်သောသူသည်။ သောတံ ဩဒဟတိ၊ နားထောင်၏။ ဩဟိတသောတော၊ ထောင်အပ်သော နားရှိသူသည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဓာတာနံ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဥပပရိက္ခတိ၊ စုံစမ်း၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဥပပရိက္ခတော၊ စုံစမ်းသော သူအား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဇ္ဈာနံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ခမန္တိ၊ ခံကုန်၏။ မွေနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာ၊ တရားတို့၏ ရှုခြင်းငှါ ခံခြင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ ဆန္ဒဇာ၊ သည်။ ဇာယတိ၊ ၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သောဆန္ဒ ရှိသူသည်။ ဥဿာဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥဿာဟေတ္ဝာ၊ အားထုတ်၍။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တုလ-ယိတ္ဝာ၊ နှိုင်းချိန်၍။ ပဒဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကယေန စေဝ၊ နာမကာယဖြင့်လည်း။ ပရမသစ္စံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန သစ္စာကို။ သစ္ဆိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ပညာယစ၊ မဂ်ပညာဖြင့်လည်း။ နံ၊ ထိုသစ္စာလေးပါး တရား၊ကို။ အတိဝိဇ္ဈ၊ ထိုးထွင်းသိ၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာပိ သဒ္ဓါနာမ၊ ထိုသဒ္ဓါ သည်လည်း။နအဟောသိ၊မဖြစ်ခဲ့ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ်ပိ ဥပသင်္ကမနံနာမ၊ ထိုချဉ်းကပ်ခြင်းမည်သည် လည်း။ နအဟောသိ၊ မဖြစ်ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ ပယိရုပါသနာနာမ၊ ထိုဆည်းကပ်ခြင်းသည် လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ်ပိ သောတာဝဓာနံနာမ၊ ထိုနားထောင်ခြင်းမည်သည် လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တမ်ပိ ဓမ္မဿဝနံနာမ၊ ထိုတရားနာခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ စေတသာ စေတသိကာနာမ၊ ထိုတရားကို ဆောင်ခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ အတ္ထူပပရိက္ခာနာမ၊ ထိုအနက်ကို စုံစမ်းခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သာပိ ဓမ္မနိဇ္ဈာနက္ခန္တိနာမ၊ ထိုဘရားတို့၏ ရှုခြင်းငှါ ခံခြင်း မည်သည် လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောပိ ဆန္ဒေနာမ၊ထိုဆန္ဒမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သောပိ ဥဿာဟောနာမ၊ထိုအားထုတ်ခြင်းမည်သည်လည်း။ နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သာပိ တုလနာနာမ၊ ထိုနှိုင်းချိန်ခြင်း မည်သည်လည်း။နအဟောသိ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ တမ်ပိ ပဓာနံနာမ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်း မည်သည်လည်း။နအဟောသိ၊ခဲ့။ဘိက္ခဝေ၊တို့။(တုမ္ဟေ၊တို့သည်။) ဝိပ္ပဋိပန္နာ၊ ဖောက်ပြန်စွာ ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မိစ္ဆာပဋိပန္နာ၊ မှားသော အားဖြင့် ကျင့်ကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ကုန်၏။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ကွမေ မောဃပုရိသာ၊ ဤမက်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီး ကုန်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ ဒုရေ၊ ဝေးသောအရပ်၌။ ကွမမှာ မမွေဝိနယာ၊ ဤသာသနာတော်မှ။ ကာ၀၊ အဘယ်မျှလောက်။ အပက္ကန္တာ၊ ဖဲသွားကြ ကုန်သနည်း။

၁၄၄။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ စတုပ္ပဒံ၊ လေးပုဒ်ရှိသော။ ဝေယျာကရဏံ၊ ဗျာကရဏ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိညူ၊၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌဿ၊ အကျဉ်းပြအပ်သော။ ယဿ၊ အကြင်ဗျာကရဏ်း

၁။ ယသ္မာ။ပ။ပစ္စုဂ္ဂမနမတ္တမ်ပိ နအကံသု၊ တသ္မာ တေသံ စရိယံ ဂရဟန္တော သာပိနာမ ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓါ နာဟောသိတိ အာဒိမာဟ-ဟူသောဋ္ဌ-နှင့်အညီ နာမ သဒ္ဒါ ဂရဟတ္ထ၊ထင်ရှားစေရန်“သာပိသဒ္ဓါ၊ထိုသဒ္ဓါသည်လည်း။ နအဟောသိနာမ၊ မဖြစ်ဘုံဘိ၏။ တမ်ပိ ဥပသင်္ကမနံ၊ သည်လည်း။ နအဟောသိနာမ၊ တုံဘိ၏”-စသည်ဖြင့် သော်လည်း ပေးလေ။

၏။ အတ္ထံ၊ သဘောကို။ နစိရသ္ထေ၀၊ သာလျှင်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အာဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ (တံ၊ ထိုဗျာကရဏ်းကို။) ၀ေါ၊ သင်တို့အား။ ဥဒ္ဒိသိဿာမိ၊ အကျဉ်းပြပေအံ့။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ တံ၊ ထိုဗျာကရဏ်းကို။ အာဇာနိဿထ၊ သိကြကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တပည့်ဘော်တို့သည်။ ကေစ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ မေမှဿ၊ တရားကို။ အညာတာရော၊ သိသောသူဘို့သည်။ ကေစ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယောပိ သော သတ္ထာ၊ အကြင်ဆရာသည်လည်း။ အာမိသဂရု၊ အာမိသကို အလေးပြုသည်ဖြစ်၍။ အာမိသဒါယာဒေါ၊ အာမိသကိုအမွေခံသည် ဖြစ်၍။ အာမိသေဟိ၊ တို့နှင့်။ သံသဋ္ဌော၊ ရောနှောသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ထိုဆရာ၏လည်း။ ဧ၀ံဒူ၊ ဤသို့ကုန်စေးနှုန်းပြောဆိုသည်ရှိသော်။ နော၊ ငါတို့၏(အရောင်းအ၀ယ်သည်)။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ သော်။နံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရေယျာမ၊ပြုကုန်ရာ၏။ဝေါ၊ ဤသို့(ကုန်စေးနှုန်းပြောဆိုသည်ရှိသော်)။နော၊ ငါတို့၏(အရောင်းအ၀ယ်သည်)။န စ အဿ၊မဖြစ်ရာ။ နံ၊ ထိုအမှုကို။န ကရေယျာမာတိ၊ မပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဧ၀ရူပီ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံ ပဏ္ဍောပဏိ၀ိယာ၊ ဤရောင်း၀ယ်စကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗဿာ၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာမိသေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝိသံသဋ္ဌော၊ ရောနှောခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ယံ ဝိဟရတိ၊ အကြင်နေ၏။ (ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဝိသံသဋ္ဌဿ၊ သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော ဘုရားအား။ ပဏ္ဍောပဏိ၀ိယာ၊ သည်။)ကို ပန၊ အဘယ်မှာ သင့်အံ့နည်း ၂။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသော။ သတ္ထု၊ သာသနေ၊ ၌။ ပရိယောဂါဟိယ၊ သက်ဝင်၍။ ဝတ္တာတော၊ ကျင့်သော။ သာ၀ကဿ၊ ၏။ “ဘဂ၀ါ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်ဘော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာ၀ကော၊ တပည့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြင်၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။အဟံ၊ ငါသည်။နဇာနာမိတိ၊မသိ”ဟူသော။အယံအနုဓမ္မော၊ ဤသင့်လျော်သောသဘောသည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။သဒ္ဓဿ၊ သော။သတ္ထု၊သာသနေ၊ ၌။ ပရိယောဂါဟိယ၊ ၍။ ဝတ္တာတော၊ သော။ သာ၀ကဿ၊ ၏။သတ္ထု၊သာသနံ၊ သည်။ ရုဋ္ဌနီယံ၊ စည်ပင်သည်။ဩ၀ဒန္တံ၊ ဩဇာရှိသည်။ (သိနေဟ၀န္တံ၊ဒ္ဌ)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ပ။ သာ၀ကဿ၊ ၏။ “တစောစ၊ အရေသည်၎င်း။ နှာရုစ၊ အကြောသည်၎င်း။ အဋ္ဌစ၊ အရိုးသည်၎င်း။ ကာမံ အ၀သိဿတု၊ ကြွင်းကျန်မူလည်းကြွင်းကျန်ပါစေ။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ မံသလောဟိတံ၊ အသားအသွေးသည်။ ကာမံ အ၀သုဿတု၊ ခန်းခြောက်မူလည်း ခန်းခြောက်ပါစေ။ ပုရိသထာမေန၊ ယောကျ်းတို့၏အစွမ်းဖြင့်။ ပုရိသဝီရိယေန၊ ယောကျ်းတို့၏ လုံ့လဖြင့်။ ပုရိသပရက္ကမေန၊ ယောကျ်းဘို့၏ အားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ယံတံ၊ အကြင်အရပ်တို့ဖိုလ်သို့။ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုအရပ်တို့ဖိုလ်သို့။ အပါပုဏိဘွ၊ မရောက်မူ၍။ ဝီရိယဿ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဝီရိယ၏။

၁။ “ပဏ္ဍောပဏိ၀ိယာတိ ပဏိ၀ိယာစ သြပဏိ၀ိယာစ-ဟူသော ဒ္ဒ-အလို ပဏိ၀ိယောပဏိ၀ိယာ”-ဟု ဆိုလို လျက် ဝိယ တပုဒ်အကြေကြံ၍ ပဏ္ဍောပဏိ၀ိယာ-ဟု ဆိုလိုသည်။ ပဏ္ဍေန ၀ေါဟာရေန ဗျာကရဏံ ပဏိ၀ိယာ၊ ပဏိ၀ိယာ အဘာ၀ေန သြပဏိ၀ိယာ - ဟူသော ဋ္ဌ-အလို ပဏိပုဒ်၊ ပဏ-ဗျ၀ဟာရေ, ထုတိယံ စ၊ (ဓာတုမာလာ)၊ ဣယ၊ သို့မဟုတ် ဏိကပစ္စည်း။ ဗျာကရဏတဒ္ဓိတ်။ အတ္တနိယံ၊ ပုဒ်၌။ နှ-အာဂုမ်လာ သကဲ့သို့ ဝ-အာဂုမ်ကြံ။ ဓမ္မပဒ, ဝိသာခါ၀တ္ထု၌ကား ပဏိယဘဏ္ဍာ ဟု ဝ-အာဂုမ်မလာပဲလည်းရှိ၏။

၂။ “ယောပိ သော သတ္ထာ၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿပိ၊ ၏လည်း။ ဧ၀ရူပီ၊ သော။ အယံ ပဏ္ဍော-ပဏိ၀ိယာ၊ သည်။နဥပေတိ၊မသင့်”ဟူသော အထက်ပါ၀ါကျအသွားကိုမှီး၍။“ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ ယံ တထာဂတော၊ သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဘုရားအား။ ပဏ္ဍောပဏိ၀ိယာ၊ သည်။ ကိံ ပန၊ အံ့နည်း”ဟု အဋ္ဌကထာနည်းမှ တပါး တမျိုးပေးနိုင်၏။

(တစ နှာရှ အဋ္ဌ မံသလောဟိတ-အင်္ဂါလေးပါးတည်း)။ သဏ္ဌာနံ၊ တန့်ရပ်ခြင်းသည်။ နဘဝိဿ-တီတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ အယံ အနုဓမ္မော၊ ဤသင့်လျော်သော သဘောသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ပ။ ဝတ္တတော၊ သော။ သာဝကဿ၊ သည်။ "ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညာဝါ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သော်၎င်း။ ဥပါဒိသေသေ၊ စုံလမ်းမှုအကြွင်းအကျန်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အနာဂါမိတာဝါ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သော်၎င်း"။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌံ ဖလာနံ၊ နှစ်ပါးသောဖိုလ်တို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးသော။ ဖလံ၊ ဖိုလ်ကို။ ပါဋိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊၏။

ဒသမံ၊ သော။ ကိဋာဂိရိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယော၊ သော။ ဘိက္ခုဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဘိက္ခုဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ခေါင်းစဉ်အချုပ် ဥဒ္ဒါန်းသင်္ဂဟဂါထာ ကား—

ကုဋ္ဌ၌ ရာဟုလ သဿတလောကော စ၊ ဆင်ဥပမာဖြင့် ဟောအပ်သော အမ္မလဋ္ဌိက ရာဟုလောဝါဒသုတ်-မဟာရာဟုလောဝါဒသုတ်-လောကသည် မြဲ၏ဟု အယူရှိသော စူဠမာ-လုင်္ကျသုတ်၎င်း။ မာလုင်္ကျပုတ္တောစ၊ မဟာမာလုင်္ကျပုတ္တသုတ်၎င်း။ ဘဒ္ဒါလိနာမောစ၊ ဘဒ္ဒါလိ မည်သော သုတ်၎င်း။ ခုဒ္ဒဓိဇာစ၊ လဋ္ဌကိကောပမသုတ်၎င်း။ အထ၊ ထို့မျှ။ သဟမွတိ ဃာစ၊ သဟမွတိဖြ ဘွာတောင်းပန်လာသော စာတုမသုတ်၎င်း။ နာဠကရဉ်ကိဋ္ဌာ-ဂိရိနာမောစ၊ နာဠကပါနသုတ်-တောနေရဟန်းအား ဟောသော ဂေါလိယသုတ်-ဂိဋ္ဌာဂိရိ မည်သော သုတ်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤဆယ်သုတ်တို့တည်း။

၃-ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်

၁-တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်

၁၇၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ကော၊ သော။ သမယော၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေသာလိယော၊ ၌။ မဟာဝနေ၊ မဟာဝုန်တော၌။ ကူဋာဂါရသာလာယော၊ စုလစ်မှန်းချွန်အထွတ်တပ်သော စရပ် ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ ဝစ္ဆအနွယ်ဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ကေပုဏ္ဍရိကေ၊ တပင်သော သရက်ဖြူပင်ရှိသောကြောင့် ကေပုဏ္ဍရိကအမည် ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမေ၊ ပရိဗိုဇ်အရာမ်၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။ "ဝေသာလိယော၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။စရိတုံ၊ ငှါ။ အတိပဝေါခေါ

၁။ ဝုတ္တသော၀ အတ္ထသ ဝံပဟကံဏ္ဍာဘာ၀ေန နသိတုံ အဒတွာ ဥဒ္ဒံ ဒါနံ ရက္ခဏံ ဥဒ္ဒါနံ၊ သင်္ဂဟ၀စနန္တိ အတ္ထော။ (နေတ္တိ-ဋ္ဌ၊ ၁၈)။ ဥဒ္ဒါနေ အဝုတ္တေ သတိ ဟေဋ္ဌာ ဝုတ္တသ အတ္ထသ ဝံပဟကိဏ္ဍာဘာ၀ေါ ဒိန္နော ဝိယ ဘ၀ေယျ၊ တသွာ ဝံပဟကံဏ္ဍာဘာ၀သ နိ၀ါရဏတ္ထံ ဥဒ္ဒါနန္တိ အဓိပ္ပါယော။ (နေတ္တိ-ဋီ၊ ၁၄၉)

တာ၀၀၊ အလွန်စောသေး၏ ၁။အဟံ၊ သည်။ယေန၊ ၌။ ဧကပုဏ္ဏရိကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)ယေန၊ ၌။ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊သို့။ ယံနူနဥပသင်္ကမေယျန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ရမူကောင်းလေစ့” ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ဘဂ၀ါ၊ သည်။ တေ့၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂ၀တော၊ အား။ ၀ါ၊ ၏(ကြွလာခြင်းသည်)။ သဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာခြင်းပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။(အကာသေ၊ စပ်)။ ဣဓ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနာယ၊ ကြွလာခြင်းငှါ။ ယဒိဒံ၊ အကြင်အလှည့်သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)ဣမံ ပရိယာယံ၊ ဤအလှည့်ကို။ စိရဿံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါ။ ဣဒံအာသနံ၊ ဤနေရာကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပြီ”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေပိ၊ သည်လည်း။ အညတရံ၊ တခုသော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတ္၀ာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ။ပ။ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ‘သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာ၀ီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ စရတော၀၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတော၀၊ ရပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတ္တဿ၀၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇာဂရ-

---

၁။ အတိပွဂေါ ဓေါ, ပဂေ၀-တို့နှင့် ပတ်သက်၍ အဖွင့်သံ၀ဏ္ဏနာတို့ကို မူတည်လျက် အဘိဓာန်နှင့် ဗျာကရဏ်း တို့၏ ၀ါဒများကို ဖော်ပြဦးအုံ့။ ပေါဋ္ဌပါဒသုတ် ဋီကာသစ်၌ ယင်း ဟ-ပုဒ်ကို (က)ဥပသာရ(ခ) နိပါတ် (ဂ) နာမ်ဟု သုံးမျိုးကြံ၍ ဖွင့်ပြထားသည်။ ၎င်းဋီကာသစ်ဆရာ၏ ထောက်တည်ရည်ညွှန်းရာတို့ကား အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေမည်။

(က) ပ-ဥပသာရသည် ပါတော၀အနက်ဟော၀။ ဂ-နှင့်သြလော။ ပ-ဥပသာရကြောင့် ဒွေဘာ၀ရောက်၍ အတိပွဂေါခေါ-ပြီးသည်။ ရူပသိဒ္ဓိ, နျာသ, ဗာလာ၀တာရ,တို့၌ကား အတိပွ+ခေါ-ဟု ပဒစ္ဆေဒပြု၍ ဂ-သြလာသည်။ “အတိပွ ဂေါ ခေါတိ အတိ၀ိယ ပဂေါ ခေါ။ အတိ၀ိယ ပါတော” (ပါထိက-ဋ္ဌ၊ဋီ)စသော အဖွင့်များနှင့် ဝေးလွန်းသည်ဟု ထင်ရသော်လည်း ပ-ကို ဥပသာရအဖြစ် ယူဆကြပုံရသည်။

(ခ) သဒ္ဒနီတိ၌ အတိ၀ိယ ပါတော-ဟူသော (ပါထိကသုတ်)အဖွင့်ကိုထောက်၍ “ပဂေါသဒ္ဒေါ ပါတော-သဒ္ဒေန သမာနတ္ထော နိပါတော”ဟု ပြသည်။ ဆရာတော်ဦးဗုဒ်ကလည်း ယင်းအဖွင့်ကိုပင် ထောက်ဆ၍ (ယင်း နိဿယ၌) “အတိတော ပါတောသဒ္ဒဿ ပဂေါ” စသည်ဖြင့် သုတ်တည်း၍ ပြသေးသည်။ ပဂေ-ပုဒ် နိပါတ် ဖြစ်ကြောင်း အောက်ပါတို့ဖြင့်လည်း သိသာနိုင်၏၊ ပါတော၀-ပဂေယော၀-အတိပဂေ၀ (အလမ္ဘုသာဇာတ်၊ ပါတရာသ-ပုဒ်အဖွင့်)။အာမိသခါဒနတ္ထာယ အနုပဂေယော၀ သန္နိပတိတာနံ ကာကာနံ (၀ိ၊၌၊ ၂)။ ပဂေ၀ါတိ ပဋိပက္ခတ္ထော နိပါတော (သီ-ဋီ-သစ်)။ ပြဂေ(သက္ကတ အဘိဓာန်များ)။ ပဂေ (ပါဠိအဘိဓာန်)။ပဂေ၀ တရံ (မဟာအနုရုဒ္ဓ) စသည်ဖြင့်လည်း တွေ့လတ္တံ့ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ပဂေ-နိပါတ်ဟုသာ ယူခဲ့သော် အတိ+ပဂေါ+ခေါ၊ ပဂေ+၀ေ-တို့အတွက် သုတ်သီးခြားတည်၍ စီရင်ဘွယ်မလိုတော့ပြီ။ တဖန် ပ-အဠု-ဖြင့် ပြီးသော (သက္ကတ၌) ပြာစီ(ပါဠို၌) ပါစီပုဒ်ကိုပင် “အဠုဿ လောပေါ”ဟူသော ပါဏိနီသုတ်ဖြင့် စီရင်၍ ပြာဂ်(ပါဠိအရာ၌) ပါ-ဖြစ်လာသည်ဟု ကြံဆကာ အတိပါ+ခေါ၊ ပါ+၀ေ-ဟု ပဒစ္ဆေဒ ပြုသင့်ကြောင်းကိုလည်း တေပိဋကသာရ ရတနာ၀လီ-ဆရာဆုံး ဖြတ်သည်။

(ဂ) နာမ်ပုဒ်၀ါဒကို ပြရာ၌ သီ-ဋီ-သစ်ဆရာသည် “သူရိယံ ဩလောကေတ္၀ာ အတိပွဂဘာ၀မေ၀ (စောလွန်းသေးသည်၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်)ဒိသွာ”ဟူသော ပေါဋ္ဌပါဒသုတ်ကို ကိုးကား၍“အတိပွဂေါ ခေါ တာ၀တိံ ပဋမန္တေ၁ ပဂသဒ္ဒေါ ၀”ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်ကို ရည်ရွယ်ဟန်တူသည်။ ဟုတ်၏။ နိပါတ်ဖြစ်လျှင် ‘အတိပွဂေါဘာ၀မေ၀’ဟုငင်း ‘အတိပွဂေဘာ၀မေ၀’ဟုငင်း သာ ပါဠိ၌ရှိရာသည်။ ထို့ကြောင့် ဤကဲ့သို့သော နေရာမျိုး၌ ပဂ-သဒ္ဒါ ပဋမန္တနာမ်ပုဒ်ဟု မှတ်ယူသင့်၏။ ပဋမံ ဂစ္ဆတိ ဒိ၀သဘာ၀ေန ပ၀တ္တတီတိ ပဂေါ-ဟုပြု။ (ပဂေ၀-ပုဒ်ကို ဋ္ဌ၊ ဋီ-တို့၌ ပဋမတ္ထ-ဟုငင်း ပဋိပက္ခတ္ထ-ဟုငင်း ဖွင့်သည့်အလိုအရ အောက်သုတ်၌ အနက်ပေးခဲ့ပြီ။

သစ၊ နိုးသည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်သည်။သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှုထင်၏'ဟု။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနာတိဘိ၊ ဝန်ခံ၏"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေတေ၊ အကြင်ရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပဋိဇာနာတိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုံဏားတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည့်အတိုင်း ပြောဆိုကုန်ပါသလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်။နစ အဇ္ဈာစိဏ္ဏန္တိ၊စွပ်စွဲလည်း မစွပ်စွဲကြပါကုန်သလော။ ဓမ္မဿ၊ သဗ္ဘညုတဉာဏ် ဟူသော အကြောင်းအား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော အကြောင်းကို။ ဗျာကရောန္တိစ၊ ဖြေဆိုလည်း ဖြေဆိုကုန်ပါသလော။ ကောစိ၊ တစုံတဦးသော။ သဟဓမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တကွသော။ ဝါဒါနုဝါဒေါ၊ ဆိုအပ်သည်သို့ အတုံ့ဝိုက်၍ ပြောဆို ခြင်းသည်။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရာသို့။ နစ အာဂစ္ဆတိတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်ပါသလော"ဟူသော။ ဧတေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ယေတေ၊ တို့သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ပဋိဇာနာတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည့် အတိုင်း ပြောဆိုကြကုန်သည်။ နဟောန္တိစ၊ မဖြစ်ကုန်။ မံစ၊ ကိုလည်း။ အသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသောအားဖြင့်။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်။ အဇ္ဈာစိဏ္ဏန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီ။

၁၀၄။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဗျာကရမာနော၊ ပြောဆိုကြကုန်သည် ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော စေဝ၊ ကုန်သည်လည်း။ အဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေနစ၊ အားဖြင့်လည်း။ နအဇ္ဈာစိဏ္ဏေယျာမ၊ မစွပ်စွဲသည်မည်ပါကုန်သနည်း။ ဓမ္မဿ၊ အား။ အနုဓမ္မဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဗျာကရေယျာမ၊ ပြောဆိုသည်မည်ပါကုန်သနည်း။ ကောစိ၊ သော။သဟဓမ္မိကော၊ သော။ဝါဒါနုဝါဒေါ၊သည်။ဂါရယှံ၊ သော။ ဌာနံစ၊ သို့လည်း။နအာဂစ္ဆေယျ၊ မရောက်သည်မည်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးရှိတော်မူ၏"။ ဣတိ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ ပြောဆိုသည်ရှိသော်။ မေ၊ ၏။ ဝုတ္တဝါဒိစေဝ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက် သာလျှင်။ အာကင်္ခါမိ၊ (အောက်မေ့ခြင်းဌာ) အလိုရှိ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်။ အနေကဝိဟိဘံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဌာနေဘုံးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင်၏။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်ဟုသော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဌာ နေသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ အနုဿရာမိ၊နည်း။ ကေမွိဇာတိံ၊ တဘဝကိုဂင်း။ ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့။သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွသော။ သဥဒ္ဒေသံ၊ အမည်အနွယ်ဟူသော ညွှန်းပြဘုယ်နှင့်တကွ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ယာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။ အာကင်္ခါမိ၊ ၏။ တာဝဒေဝ၊ သာလျှင်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏ မျက်စိအမြင်ကို လွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဏ်ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ စုတေကုန်သော။ ဥပပဇ္ဇမာနေ၊ ပဋိသန္ဓေနေ ကုန်သော။ ပ။ ဒုဂ္ဂတေ၊ မကောင်းသော လားရာရှိကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။

ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကံအားလျော်စွာ ကပ်ရောက်ကုန်သော။ သတ္တော၊ တို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ အာသ၀ါနံ၊ အာသ၀ေါတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အနာသ၀ံ၊ အာသ၀ေါမရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်(စိတ်)နှင့် ယှဉ်သော ရာဂမှ လွတ်သောသမာဓိကို။ ပညာဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော အ၀ိဇ္ဇာမှ လွတ်သော ပညာဝိမုတ္တိကို။ဒိဋ္ဌေ၀ ဓမ္မေ၊ ၌သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။

၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ တေ၀ိဇ္ဇော၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဗျာကရမာနော၊ သော်။ပ။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဥတ္တော၊ သော်။ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ လူတို့၌စွဲလမ်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟူသော သံယောဇဉ်ကို။ အပဟာယ၊ မပယ်မူ၍။ ကာယဿ၊ ဥပါဒိန္နကခန္ဓာကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ အန္တကရော၊ အဆုံးကို ပြုတတ်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဂိဟီ၊ လူသည်။ အတ္ထိနုခေါဘိ၊ ရှိပါသလော”ဟူသော။ တေါ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ပ။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။၊ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ ကို။ အပဟာယ၊ ၍။ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ သဂ္ဂူပဂေါ၊ နတ်ပြည်သို့ကပ်ရောက်သော။ ကောစိ၊ သော။ ဂိဟီ၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ ယေဂိဟီ၊ အကြင်လူတို့သည်။ ဂိဟိသံယောဇနံ၊ ကို။ အပဟာယ၊ ၍။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ သဂ္ဂူပဂါ၊ နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ (တေဂိဟီ၊တို့သည်။)ကေယေ၀ သတံ၊တရာသည်သာလျှင်။နာ၊ မဟုတ်ကုန်။ဒ္ဝေယေ၀သတာနိ၊ နှစ်ရာတို့သည်သာလျှင်။ နာ၊ မဟုတ်ကုန်။ တီဏိယေ၀သတာနိ၊ သုံးရာတို့သည်သာလျှင်။ နာ၊ မဟုတ်ကုန်။ စတ္တာရိယေ၀သတာနိ၊ လေးရာတို့သည်သာလျှင်။ နာ၊ မဟုတ်ကုန်။ ပဉ္စယေ၀သတာနိ၊ငါးရာတို့သည်သာလျှင်။ နာ၊ မဟုတ်ကုန်။ (ဧ၀သဒ္ဒါပုဒ်တိုင်းလိုက်စပ်)။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိယျော၀၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာယဿ၊ ၏။ပ။ ကောစိ၊ သော။ အာဇီ၀ကော၊ အာဇီ၀ကသည် ၁။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ နတ္ထိခေါ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ကာယဿ၊ ၏။ ပ။ ကောစိ၊ သော။ အာဇီ၀ကော၊ သည်။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ အာဘံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်ကပ်ကို။ အနုဿရာမိ၊ ၏။

၁။ ဤပရိဗ္ဗာဇကဝင်၌ ဗာဟိရပဗ္ဗဇ္ဇတို့၏ အထူးကို အဖွင့်သံဝဏ္ဏနာတို့မှ ထုတ်နုတ်၍ စုပေါင်းပြဦးအံ့။ သာသနာပ အယူရှင်များအားလုံးကို တိတ္ထိယ-ဟု ခေါ်သည်။ သတ္တာ တရန်တို့ (ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဥမ္မဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ ကရောန်တို့) ဇတ္ထာတိ တိတ္ထံ၊ (ရေဆိပ်)။ တိတ္ထံ ဝိယ တိတ္ထံ၊ (အယူ)။ တိတ္ထေ ဇာတာ တိတ္ထိယာ၊ ဒိဋ္ဌိသင်္ခါတံ ဝါ တိတ္ထံ ဇေတေသံ အတ္ထိတိ တိတ္ထိကာ၊ တိတ္ထိကာ ဧ၀ တိတ္ထိယာ၊ (အယူရှိသူ)။ ဤ၌ ကမ္မဝါဒီ ကိရိယဝါဒီဖြစ်သော ရသေ့စသူများလည်း ပါဝင်သည်။

ပရိဗ္ဗာဇက+ပရိ+ဝဇ+ဏ္ဍု။ဃရာဝါသံ ပရိစ္စဇိတ္၀ာ, ပဗ္ဗဇိတဝေသံ ဝါ ပရိဂ္ဂဟေတ္၀ာ ဝဇတိ ဂစ္ဆတိ ပ၀တ္တတိတိ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ (ရဟန်းတု ရဟန်းယောင်)။ ၎င်းသည်လည်း ဦးပြည်းလျက် သင်္ကန်း၀တ်သူ (ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက) မ၀တ်သူ (အစ္ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက)ဟူ၍ ၂-မျိုးပြားသည်။ အစ္ဆန္နပရိဗ္ဗာဇက သည်လည်း အစေလက, အာဇီ၀က-ဟု ၂-မျိုးပြားပြန်သည်။ ယင်းတွင် အစေလက ဟူသည် အချင်းခပ်သိမ်း အ၀တ်မ၀တ်သူတည်း။ အာဇီ၀ကကား

သော၊ ထိုကပ်သည်ကား။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ကေနဝုတော ကပ္ပေါ၊ ကိုးဆယ့်တကမ္ဘာ တည်း ၁။ (ဧတ္ထန္တရေ၊ ဤကိုးဆဲ့တကမ္ဘာအဘွင်းဌ်။) ဧကေန၊ တယောက်သော အာဇီဝကကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော။ အာဇီဝကံ၊ ကို။ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိ။ သောပိ၊ ထိုအာဇီဝကသည်လည်း။ ကမ္မဝါဒီ၊ ကံသာလျှင် ပြုပြင်အပ်၏ဟု အယူရှိသည်။ ကိရိယဝါဒီ၊ ပြုအပ်သော လှုံ့လ၏ အကျိုးရှိ၏ဟု အယူရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ၊ သို့။ သန္တေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အဒုံ တိတ္ထာယတနံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိတို့၏ အယူအကျင့်သည်။ အန္တမသော၊ အယုတ်အားဖြင့်။ သဂ္ဂူပဂေနပိ၊ နတ်ပြည်သို့ ကပ်ရောက်သော အာဇီဝကမှလည်း။ သုညံ၊ ဆိတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဧဝံ၊ ဟုတ်၏။ပ။ သုညံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

ပဌမံ၊ သော။ တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်

ဘဂဝါ။ (ဧဝံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။

ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဝိဟာရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ 'လောကော၊ သည်။ သဿတော၊ မြဲ၏။ ဣဒမေဝ

ကိုယ်အထက်ပိုင်း၌သာ အဝတ်အထည်သိုင်းလျက် အောက်ပိုင်း၌ အဝတ်မဝတ်။ ယင်း၂-မျိုးစလုံးကိုပင် နဂ္ဂပရိဗ္ဗာဇက-ဟု ခေါ် သည်။(သာရတ္ထ၊ ၃၊ ၂၄၁-နှင့် ပေါင်္ဂပါဒ သီ-ဋီ-သစ်)။အဝတ်ဖြူဝတ်သော တိတ္ထိကို ပဏ္ဍရင်္ဂခေါ် သည်။

နိဂန္ထ-နိဂ္ဂတော ဂန္ထေဟိ,နတ္ထိ ဝါ ဂန္ထော ယဿာတိ နိဂန္ထော-နိဂဏ္ဌော။ကိလေသာစသော အနှောင်အဖဲ့မရှိဟု ယူဆသောတိတ္ထိများတည်း။ (ဒီ၊ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၁၃။ သာရတ္ထ၊ ၁၊ ၁၂၇)။ ၎င်းတို့ကား အဝတ်ဖြူကို ဝတ်ကြောင်း "နိဂဏ္ဌာတိ သေတပဋ္ဌနိဂဏ္ဌရူပမောရိနော" (ဥဒါန်း၊ ဋ္ဌ၊ ၃၀၀)၊ ကိုထောက်၍ဌင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်ရှေပိုင်းမှသာ အဝတ် ဝတ်ကြောင်း"နိဂဏ္ဌောတိ ပုရိမဘာဂပဋိစ္ဆန္နော(အံ-ဋ္ဌ၊ ၃၊ ၃၅)ကို ထောက်၍ဌင်း သိရသည်။ ဤမှတပါး နိဂဏ္ဌတို့ကဲ့သို့ အဝတ်တထည်သာ ရှေပိုင်း၌ ဝတ်သော (ဧကသာဋက)တိတ္ထိ၊ အမွေးရှည်ထားသော တိတ္ထိ-စသည်ဖြင့် များစွာရှိပေသေးသည်။ ပဒုမုတ္တရဘုရားရှင်လက်ထက်၌ကား တိတ္ထိ-ဟူ၍ မရှိကြောင်း ဇာတ် အဋ္ဌကထာ နိဒါန်း (၄၅)ဗုဒ္ဓဝံ၊ ဋ္ဌ၊ (၂၃၂)တို့၌ လာသည်။ ရသေ့အမျိုးမျိုးနှင့် ၎င်းတို့၏ အမူအကျင့်ကို အမွှဋ္ဌသုတ်, စက္ကဝတ္တိသုတ် အဖွင့် ဥဒါန်းသတ္တဇဋိလသုတ်အဖွင့် စသည်တို့၌ အကျယ်ရှုပါကုန်။ မြန်မာမူ၌ အစေလက-စသူတို့ကို တက္ကတ္ဓန်းဟု ဘာသာပြန်ကြသည်။ "တက်ကတ္ဓန်တိုဝ် ဆုမ်းခံစားသောတေ" (ပုဂံ-ဝိနည်းဓိရ်မင်စာ)။တိတ္ထိတသ္ဓန်း၊တက္ကတ္ဓန်း၊ ဒဋ္ဌန်းစက္ကားမျိုးဆေ့။ (ကဝိလက္ခဏာ)စသည်ဖြင့် သုံးစွဲကြသော ယင်းဝေါဟာရကို တ-နှင့်န-ဆင်တူရိုးမှားရှိသော သီဟိုဠ်အက္ခရာ နဂ္ဂမှ တက္က-ဖြစ်သည်ဟုဌင်း၊တက္ကဒ္ဒန္ဒ(အကြံနှစ်ခွရှိသူ)ဟုဌင်း အမျိုးမျိုးကြံဆကြသည်။တပ်အပ် မသိသာ။ ထို့ကြောင့် ဤတက္ကတ္ဓန်းဟူသော ဝေါဟာရသည် မည်သည့် ပါဠို၏ အနက်ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ဆက်လက် ကြံဆရန် ဖြစ်သည်။

၁။ ဣတော ခေါ ဝစ္ဆ ကေနဝုတေ ကပ္ပေ-ဟု သတ္တမျှန်တဖြင့်ရှိသော ပါဌန်တရသည်။ကေတိ ံ သေ ဣတောကပ္ပေ၊ (သိခီဗုဒ္ဓဝံသ)။ ပဒ္ဓဝီသေ ဣတောကပ္ပေ။ ဒွေနဝုတေ ဣတောကပ္ပေ (အပဒါန်) တို့နှင့် အသွား ချင်းညီ၏။ ဧကနဝုတိကပ္ပမတ္ထကေ-ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာနှင့်လည်းညီ၏။ဤပါဌန်တရကို ဤသို့ယောဇနာရာ၏။"ယံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုဿရာမိ၊ အောက်မေ့၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ။ ဧကနဝုတေ ကပ္ပေ၊ ၉၁-ကမ္ဘာထက်၌။(ဥပပန္နော၊ဖြစ်သော။)သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တည်း"။သောအရ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ဘုရားပင်တည်း။ (အတ္ထာနံယေဝ ဂဟေတွာ ကထေတိ၊ ဋ္ဌ)။ ဧကနဝုတိ-မှ ဧကနဝုတ ဖြစ်နိုင်ပုံကို မောဂ္ဂလ္လာန် ၄-ကဏ္ဍ၊ ၅၀-နှင် ၅၁-သုတ်၌ ရှုလေ။

ဤငါ၏ အယူသည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ တပါးသော အယူသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီး တည်း'ဟူ၍။ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိကံ နုခေါတိ၊ ဤသို့အယူရှိသလော"ဟူသော။တော်၊ကို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ'ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သင်္။ "လောကော၊ သည်။ပ။မောဃန္တိ၊ အချ်ိးနှီးတည်း"ဟူ၍။ နခေါ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤသို့ အယူမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

[ကြွင်းသော ဝါကျများခွဲ၊ အသဿတော လောကော-စသည်ကို စူဠမာလုက္ကျသုတ် ၁၂၄-ပုဒ်ကို ကြည့်၍ရင်း၊ အကြွင်းပါဠိ ကို ယခု ပေးပြီးကို နည်းမှီး၍ရင်း အနက်သမ္မန်။]

၁၈၈။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ "ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ လောကော၊သည်။ သဿတော၊ ၏။ ဣဒမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံဒိဋ္ဌိကံ နုခေါတိ၊ ဤသို့အယူရှိသလော"ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ လောကော၊ သည်။ပ။မောဃန္တိ၊ ဟု။ နခေါ ဧဝံ ဒိဋ္ဌိတိ၊ ဤသို့ အယူမရှိ" ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပြီ။ပ။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ကိံ ပန အာဒီနဝံ၊ အဘယ်သို့သော အပြစ်ကို။ သမ္မဿမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ဒိဋ္ဌဂတာနိ၊ ဤဒိဋ္ဌဘိုသို့။ အနုပဂတော၊ မကပ်ရောက်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

၁၈၉။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ လောကော၊ သည်။ သဿတောတိ၊ ဟူသော။ တေံဒိဋ္ဌဂတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူသည်။တေံ ဒိဋ္ဌဂဟနံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော တောချုံသည်။ သော ဒိဋ္ဌကန္တာရော၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ခရီးခဲသည်။တေံ ဒိဋ္ဌဝိသူကံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော ငြောင့်တံကျင်သည်။ တေံ ဒိဋ္ဌဝိပ္ဖန္ဒိတံ၊ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော တုန်လှုပ်ခြင်းသည်။ တေံဒိဋ္ဌသံယောဇနံ ဤမိစ္ဆာအယူတည်းဟူသော သံယောဇဉ်သည်။ သဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲနှင့်တကွ ဖြစ်၏။သဝိဃာတံ၊ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ သဥပါယာသံ၊ ပြင်းစွာ ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ သပရိဠာဟံ၊ ပူလောင်ခြင်းနှင့် တကွဖြစ်၏။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဥပသမာယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ ငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ ငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ပ။ အနုပဂတော၊ ကပ်ရောက်တော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ဒိဋ္ဌဂတံ၊ မိစ္ဆာအယူသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တထာဂတဿ၊ သည်။ တေံ၊ဤအယူကို။ ဒိဋ္ဌဂတန္တိ၊ မိစ္ဆာအယူဟူ၍။ အပနီတံ၊ ပယ်တော်မူအပ်ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ သည်။ ဣဘိ၊ ဤသ ်ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ ၏။ သမုဒယော ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ၊ ကား။ ရူပဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်းတည်း။ပ။ ဝိညာဏဿ၊ ၏။ အတ္ထင်္ဂမော၊ ချုပ်ခြင်း တည်းဟူသော။ တေံ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ ငံပဿနာပညာနှင့် တကွဖြစ်သော မင်္ဂပညာဖြင့် မြင်အပ်ပြီ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာဂတော၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗမညိတာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော မညနာ (တဏှာဒိဋ္ဌိမာန) တရားတို့၏။ သဗ္ဗမထိတာနံ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော မထန (တဏှာဒိဋ္ဌိမာန) တရားဘို့၏။ သဗ္ဗအဟံကာရ မမံကာရ မာနာနုသယာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဒိဋ္ဌိတဏှာမာနာနုသယဘို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်းကြောင့်။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ တဖန်

စွန့်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါ၊ တစုံဘခုသောစွဲလမ်းဘွယ် တရားကို မစွဲလမ်းမူ၍။ ဝိမုတ္တောတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်တော်မူပြီဟူ၍။ ဝဒါမိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၁၉၀။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်ဘုံဘဝ၌။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇာဘီတိ ခေါ၊ ဖြင့်၏ဟူသော စကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်၊ (နယုဇ္ဇတိ၊ ဌ)။ ဘောဂေါတမ၊မ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ နဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်သလော။ လူဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နဥပပဇ္ဇတီတိခေါ၊ မဖြစ်ဟူသော စကားသည်။ နဥပေဘိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ ဥပပဇ္ဇာဘိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်သလော။ နစဥပပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်လည်း မဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇာဘိစ နစဥပပဇ္ဇတိတ်ခေါ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏ မဖြစ်လည်း မဖြစ်ဟူသော စကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ လျှင်။ နေဝ ဥပပဇ္ဇတိ န နဥပပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ် မဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နေဝ ဥပပဇ္ဇတိ နနဥပပဇ္ဇတီတိ ခေါ၊ သည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကုဟိံ၌၊ ၌။ ဥပပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ သော်။ ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ ဥပပဇ္ဇတီတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသောစကားသည်။ နဥပေတီတိ၊ မသင့်ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ဆိုပြီ။ဘောဂေါတမ၊ မ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ နဥပပဇ္ဇတီတိ၊ မဖြစ်သလော ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ပုဋ္ဌော၊ သည်။သမာနော၊ သော်။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ နဥပပဇ္ဇတီဘိခေါ၊ သည်။ နဥပေတီတိ၊ဟူ၍။ဝဒေသိ၊ပြီ။ဘောဂေါတမ၊မ။ပ။ ဝဒေသိ၊ ပြီ။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။တ္ထော၊ ဤသို့ ဖြေဆိုရာ၌။အညာဏံ၊မသိခြင်းသို့။ အာပါဒိံ၊ ရောက်ပြီ။ တ္ထော၊ ဤသို့ ဖြေဆိုရာ၌။ သမ္မောဟံ၊ တွေဝေခြင်းသို့။ အာပါဒိံ၊ရောက်ပြီ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ပုရိမေန၊ ရှေး၌ ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေန၊ စကားပြောဆိုခြင်းဖြင့်။ မေ၊၏။ ယာပိ သော ပသာဒမတ္တာ၊ အကြင်ကြည်လင်ခြင်းမျှသည်လည်း။ အဟု၊ဖြစ်ပြီ။ မေ၊ ၏။ သာပိ၊ ထိုကြည်သင်ခြင်းမျှသည်လည်း။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ စ္ဆ။ တေ၊ အား။ အညာဏာယ၊ မသိခြင်းငှါ။ အလံဟိ အလံဝေ၊ စွမ်းနိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ သမ္မောဟာယ၊ တွေဝေခြင်းငှါ။ အလံ အလံ ဝေ၊ သာလျှင်တည်း။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အယံဓမ္မော၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ဒုရနုဗောဓော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်စိတ်ကူးဖြင့် သက်ဝင်အပ်သောအရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာသိစွမ်းနိုင်၏။ သော၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားကို။ အညဒိဋ္ဌကေန၊ တပါးသောအယူရှိသော။ အညခန္တိကေန၊ တပါးသောအယူကို နှစ်သက်ခြင်းရှိသော။ အညရုစိကေန၊ တပါးသော အယူကို နှစ်လိုခြင်းရှိသော။ အညတြယောဂေန၊ တပါးသော အယူ၌ အားထုတ်ခြင်းရှိသော[1]။ အညတြာစရိယကေန၊ တပါးသော အယူ၌ ဆရာရှိသော။ တယာ၊ သည်။ ဒုဇ္ဇာနော၊ သိနိုင်ခဲ၏။ဝါ၊မသိနိုင်။

၁။ အညတြ ယောဂေနာတိ အညတ္ထ ပယောဂေန။ ်မာဠ။ အညတ္ထ ပယောဂေနာတိ ဣမမှာ နိယျာနိကသာသနာ အညသ္မိံ မိစ္ဆာသမယေ ပဝတ္တပယောဂေန။ ဋီကာ။

၁၉၁။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။(တေန ဟိ ဝစ္ဆာတဲ့ ယသ္မာ တုံ့ သမ္မောဟ-
မာပါဒိန္တိ ဝဒသိ ဇာယ္မာ။အဋ္ဌကထာ)။ ဧတ္ထ၊ ဤအမေးပြဿနာ၌။ တညေဝ၊ သင့်ကိုသာလျှင်။
ပဋိပုစ္ဆိသာမိ၊ ပြန်၍ခမေးဦးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ အား။ ခမေယ္ယ၊ နှစ်
သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအမေးပြဿနာကို။ ဗျာကရေယ္ယာသိ၊ ဖြေဆို
ရာ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တံ၊ ထိုငါဘုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ဆင်သနည်း။ တေ၊
၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အဂ်ိ၊ မီးသည်။သစေ ဇလေယ္ယ၊ အကယ်၍ တောက်လောင်ငြားအံ့။ တုံ့၊
သည်။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အယံအဂ်ိ၊သည်။ဇလတိတိ၊ တောက်လောင်၏ဟူ၍။ ဇာနေယ္ယာသိ၊
သိရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။
အဂ်ိ၊ သည်။ သစေ ဇလေယ္ယ၊ အံ့။ အဟံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ အယံအဂ်ိ၊ သည်။
ဇလတိတိ၊ တောက်လောင်၏ဟူ၍။ ဇာနေယံ့၊ သိရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တံ၊ ကို။ "တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ ယောအယံအဂ်ိ၊ အကြင်မီးသည်။ ဇလတိ၊၏။
အယံအဂ်ိ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စဲ့၍။ ဇလတိတိ၊ တောက်လောင်သနည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊
သို့။ သစေ ပန ပုစ္ဆေယ္ယ၊ အကယ်၍ မေးငြားအံ့။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တုံ့၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။
ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗျာကရေယ္ယာသိ၊ ဖြေဆိုရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။
ဘောဂေါတမ၊ မ။ မံ၊ ကို။ တေ၊ ၏။ပ။ ဇလတိတိ၊ သနည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယ္ယ၊ အံ့။
ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဟံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊သော်။ "မေ၊ ၏။ပုရတော၊ မှ။ယော အယံအဂ်ိ၊
သည်။ ဇလတိ၊ ၏။ အယံအဂ်ိ၊ သည်။ တိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ၊ မြက်ထင်းဟူသော မီးစာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။
ဇလတိတိ၊ တောက်လောင်၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗျာကရေယံ့၊ ဖြေဆိုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။ သောအဂ်ိ၊ သည်။ သစေ နိဗ္ဗာယေယ္ယ၊အကယ်၍ ငြိမ်း
ငြားအံ့။ တုံ့၊သည်။"မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။အယံအဂ်ိ၊ သည်။ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ငြိမ်း၏"ဟူ၍။ ဇာနေ-
ယ္ယာသိ၊ သိရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ မေ၊ ၏။ ပုရတော၊ မှ။
သောအဂ်ိ၊ သည်။ သစေ နိဗ္ဗာယေယ္ယ၊ အံ့။အဟံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ပ။ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ဟူ၍။ဇာနေယံ့၊
၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တံ၊ ကို။ "တေ၊ သင်၏။ ပုရတော၊ မှ။ယော အယံ အဂ်ိ၊အကြင်မီးသည်။နိဗ္ဗုတော၊
၏။ သောအဂ်ိ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဂတမံ ဒိသံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ဂတော၊ သွားသနည်း။
ပုရတ္ထိမံဝါ၊ အရှေ့အရပ်သို့ဝင်း။ ဒက္ခိဏံဝါ၊ တောင်အရပ်သို့ဝင်း။ ပစ္ဆိမံဝါ၊ အနောက်အရပ်သို့ဝင်း။
ဥတ္တရံဝါ၊ မြောက်အရပ်သို့ဝင်း။ ဂတောတိ၊ သွားလေသလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ သစေ ပုစ္ဆေယ္ယ၊
အံ့။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ တုံ့၊ သည်။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဗျာကရေယ္ယာသိ၊
နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊
မှန်၏။ သောအဂ်ိ၊ သည်။ ယံတိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ၊ အကြင်မြက်ထင်းဟူသော မီးစာကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။
အဇလိ၊ တောက်လောင်ပြီ။ တဿ၊ ထိုမြက်ထင်းဟူသော မီးစာ၏လည်း။ ပရိယာဒါနာ၊ ကုန်ခြင်း
ကြောင့်။ အဉ္ဇသစ၊ တပါးသော မီးစာကိုလည်း။ အနုပဟာရာ၊ မဆောင်ခြင်းကြောင့်။
အနာဟာရော၊ လောင်စာဟူသော အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗုတောတ္တေဝ၊ ငြိမ်းအေး၏ ဟူ၍
သာလျှင်။ သဒ္ဒါ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁၉၂။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ယေန ရူပေန၊အကြောင်းရုပ်ဖြင့်။ တထာဂတံ၊ သတ္တဝါ
ကို။ ပညာပယမာနော၊ (ရူပီဟု)ပညတ်သည်ရှိသော်။ ပညပေယ္ယ၊ ပညတ်ရာ၏။ တထာဂတဿ၊

ငါဘုရားသည်။ ဝါ၊ ၏။ တံရှုပ်၊ ထိုရုပ်သည်။ (ဥစ္စိန္နမူလံ-စသည်၌စပ်)။ ဝါ၊ ထိုရုပ်ကို။ (ပဟီနံ၊ တာလာဝတ္ထုကတံ၊ အနဘာဝံကတံ-၌စပ်)။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဥစ္စိန္နမူလံ၊ ဖြတ်အပ်သော အမြစ် အရင်းရှိ၏။ တာလာဝတ္ထုကတံ၊ ထန်းပင်၏တည်ရာ (ကျင်း)ကဲ့သို့ ပြုအပ်ပြီ။ အနဘာဝံကတံ၊ တဖန်မဖြစ်အောင် ပြုအပ်ပြီ။ အာယတိ ံ၊ ၌။ ဓာနုပ္ပါဒမေ့၊ မဖြစ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ရူပသဒ်္ဓါယဝိမုတ္တော၊ ရုပ်၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိ၏။ ဂမ္ဘီရော၊ ဂုဏ်အားဖြင့် နက်နဲ၏။ အပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်။ ဒုပ္ပရိယောဂါဠှော၊ သက်ဝင်နိုင်ခဲ၏။ သေယျထာပိ မဟာသမုဒ္ဒေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့တည်း။ ဥပပဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူသောစကားသည်။ နဥပေတိ၊ မသင့်။ (အကြွင်းခန္ဓာ ၄-ပါးတို့၌လည်း လွယ်ပြီ)။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဂါမဏိ ဝါ၊ရွာ၏ဌင်း။ နိဂမဏိဝါ၊ နိဂုံး၏ဌင်း။ အဝိဒူရေ၊ မနီးလွန်း မဝေးလှန်းသော အရပ်၌။ မဟာသာလရုက္ခော၊ အင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တဿ၊ ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီး ၏။ အနိစ္စတာ၊ မမြဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ (ယ ကြေ-၌)။သာခါပလာသာ၊အခက်အရွက်တို့သည်။ ပလုဇ္ဇေယျုံ၊ ပျက်စီးကုန်ရာ၏။ တစပပဋိကာ၊ အခွံအပေါ့တို့သည်။ ပလုဇ္ဇေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ ဖေဂ္ဂု၊ အကာတို့သည်။ပလုဇ္ဇေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။သော၊ထိုအင်ကြင်းပင်ကြီးသည်။အပရေန၊သော။သမယေန၊ ၌။ အပဂတသာခါပလာသော၊ ကင်းသောအခက်အရွက်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အပဂတတစပပဋိကော၊ ကင်းသော အခွံအပေါ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အပဂတဖေဂ္ဂုကော၊ ကင်းသော အကာရှိသည်ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်သည်။ အဿ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ဘောတောဂေါတမဿ၏။ပါဝစနံ၊ စကားတော်သည်။အပဂတသာခါပလာသံ၊ ဖြစ်၍။ အပဂတတစပပဋိကံ၊ ဖြစ်၍။ အပဂတဖေဂ္ဂုကံ၊ ဖြစ်၍။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ သာရေ၊ အနှစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လော့" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊သို့။သုတံ၊ ၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အဂ်္ဂိဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဟာဝစ္ဆသုတ်

၁၉၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ကေါ၊ သော။ သမယော၌။ ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "အဟံ၊ သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလ ပတ်လုံး။ဘောတာဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဟကထီ၊ အတူတကွပြောဆိုအပ်သော စကားရှိ၏။သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ဘဝံဂေါတမော၊သည်။မေ၊အား။ သံခိတ္တေန၊အကျဉ်းအားဖြင့်။ကုသလာကုသလံ၊ ကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ သံခိတ္တေနပိ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်လည်း။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရာ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ဝိတ္ထာရေနပိ၊ အကျယ်အားဖြင့်လည်း။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ရာ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ။ သည်။ တေ၊ အား။ သံခိတ္တေန၊ အားဖြင့်။ ကုသလာကုသလံ၊ ကို။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူပေအံ့။ တံ၊ ထိုတရားဒေသနာကို။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၁၉၄။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ လောဘော၊ လောဘသည်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်မည်၏။ (ခေါ-ပဒပူရဏ)။ပ။ အမောဟော၊ သည်။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်မည်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ ကုန်၏။ တယော၊ ကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုန်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ပါဏာတိပါတော၊သူ့အသက်ကို လျင်စွာချခြင်း(သတ်ခြင်း)သည်။ အကုသလံ၏။ (ခေါ-အနက်မဲ့)။ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ဝေရမဏိ၊ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်။ (ရှောင်ကြဉ်ကြောင်းစေတနာသည်လည်းဟူ)။ ကုသလံ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ အဒိန္နာဒါနံ၊ မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းသည်။ပ။ ကာမေသုမိစ္ဆာစာရော၊ မေထုန်တို့၌ မှားယွင်းသောအကျင့်သည်။ပ။ မုသာဝါဒေါ၊ မဟုတ်မမှန်ပြောဆိုခြင်းသည်။ပ။ ပိသုဏာ၊ ချေပစ်ကုံးတိုက်သော။ ဝါစာ၊စကားသည်။ပ။ ဖရုသာ၊ ကြမ်းထမ်းသော။ ဝါစာ၊သည်။ပ။ သမ္ဖပ္ပလာပေါ၊ ပြိန်ဖျင်းသောစကားသည်။ပ။ အဘိဇ္ဈာ၊ သူတပါးစည်းစိမ်၌ တပ်မက်ခြင်းသည်။ပ။ ဗျာပါဒေါ၊ ပျက်စီးစေခြင်းသည်။ပ။ မိစ္ဆာ-ဒိဋ္ဌိ၊ ဖောက်ပြန်မှားယွင်းသောအယူသည်။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဖောက်မပြန် မှန်ကန်သောအယူသည်။ ကုသလံ၊ ၏။ ဝစ္ဆ၊ဝစ္ဆ။ ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ အကုသလာ၊ ကုန်၏။ ဒဿ၊ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုန်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ယတော ဘိက္ခု နော၊အကြင်ရဟန်းသည်။ (ဇီဝက စင်္ကိသုတ်တို့၌ကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကို ပင်ရည်ညွှန်း၍ သာမညအားဖြင့် ဘိက္ခု-ဟု ဟောတော်မူသည်)။ ဝါ၊ ၏။ တဏှာ၊ ကို။ ဝါ၊ သည်။ ပဟီနာ၊ သည်။ပ။ အနုပ္ပါဒဓမ္မာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော ဘိက္ခု၊ သည်။ အရဟံ၊ သည်။ ခီဏာသဝေါ၊ သည်။ ဝုသိတဝါ၊ သည်။ ကတကရဏီယော၊ သည်။ ဩဟိတဘာရော၊ သည်။ အနုပ္ပတ္တသဒတ္ထော၊သည်။ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနော၊ သည်။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ အညာ၊ ၍။ဝိမုတ္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (အရဟံ-စသည်အနက်ကို ၁၈၁-ပိုဒ် ရှု၍ဆို)။

၁၉၅။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိပါစေဦး၊လော့။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ (သော)ကော ဘိက္ခုပိ၊ (ထို)တယောက်သောရဟန်းမျှသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ ယော ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ အာသဝါနံ၊ တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တော ဘိက္ခု၊တို့သည်။) ဧကံယေဝ သတိံ၊ တရာသည်-သာလျှင်။နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ ဒ္ဝေယေဝ သတာနိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ နှ၊ ကုန်။ပ။ ပဉ္စယေဝသတာနိ၊ တို့သည်သာလျှင်။ နှ၊ ကုန်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဘိယျောဝ၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ ကုန်ဦးလော့။ ယော ဘိက္ခုနီ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝိကာ၊ သော။ ကော၊ သော။ သာ ဘိက္ခုနီ ပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။မမ၊ ၏။သာဝိကာ၊ ကုန်သော။ယော ဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တော ဘိက္ခုနီယော၊ တို့သည်။) ဧကံယေဝ သတံ၊ လျှင်။ နှ၊ မဟုတ်ကုန်။ပ။ ဘိယျောဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ပ။တိဋ္ဌန္တု၊ကုန်လော့။ယောဥပါသကော၊သည်။ပဥ္စန္နံ၊ကုန်သော။ပ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ မ၌။ (ပဥ္စန္နံ-စသည်တို့၏ အနက်ကို စာပိုဒ် ၁၆၉-၌)။ ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ ဂိဟီ၊ လူဖြစ်သော။ ဩဒါတဝသနော၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုဝတ်သော။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သော။ သော ဧကုပါသကောပိ၊ ထိုတယောက်သော ဥပါသကာသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ ယေဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၊ မ၌ကုန်။(တေဥပါသကာ၊တို့သည်။)ကေယေဝ သတံ၊လျှင်။န၊မဟုတ်ကုန်။ပ။ ဘိယျောဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ဂိဟီ၊ ကုန်သော။ ဩဒါတဝသနာ၊ ကုန်သော။ ဗြဟ္မစာရိနော၊ ကုန်သော။ ဥပါသကာ၊တို့သည်။တိဋ္ဌန္တု၊ ကုန်လော့။ ယောဥပါသကော၊ သည်။တိဏ္ဏဝိစိကိစ္ဆော၊ ကူးမြောက်အပ်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတကထံကထော၊ ကင်းပြီးသော သို့လော သို့လော တွေးတောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝေသာရဇ္ဇပ္ပတ္တော၊ ရဲရင့်သည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထုသာသနေ၊ ၌။ အပရပ္ပစ္စယော၊ တပါးသော ယုံကြည်အပ်သူ မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ဘောတောဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သော။ ဂိဟီ၊သော။ ဩဒါတဝသနော၊ သော။ ကာမဘောဂိ၊ ကာမဂုဏ်ကို ခံစားသော။ သာသနကရော၊ အဆုံးအမအတိုင်း ပြုကျင့်သော။ ဩဝါဒပဋိကရော၊ အဆုံးအမကို လိုက်နာသော။ သော ဧကုပါသကောပိ၊ ထိုတယောက်သော ဥပါသကာမျှသည်လည်း။ အတ္ထိပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ မမ၊ ၏။ သာဝကာ၊ ကုန်သော။ယေဥပါသကာ၊ တို့သည်။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေဥပါသကာ၊ တို့သည်။)ကေယေဝသတံ၊လျှင်။န၊မဟုတ်။ပ။ ဘိယျောဝ၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဥပါသိကာ နှစ်ဝါကျတို့ကို ဥပါသက နှစ်ဝါကျ မှီး၍ အနက်သမ္မန်)။

၁၉၆။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိယျသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤ(အရဟတ္တဖိုလ်)တရားကို။ ဘဝံယေဝ ဂေါတမော၊ သည်သာလျှင်။အာရာဓကော၊အကျင့်ဖြင့် ပြီးပြည့်စုံစေသည်။သစေ အဘာ-ဝိဿ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ဘိက္ခူစ၊ရဟန်းတို့သည်ကား။ အာရာဓကာ၊ ကုန်သည်။ သစေနော အဘာဝိဿံသု၊ ကုန်ငြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သော်။တေန အင်္ဂေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤသာသနာတော်တည်းဟူသော မြတ်သောအကျင့်သည်။ အပရိပ္ပုဏ်၊ မပြည့်စုံသေး သည်။ အဘာဝိဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ယသ္မာစခေါ၊ အကြောင်ကြောင့်လျှင်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ဘဝံစေဝ ဂေါတမော၊ သည်လည်း။ အာရာဓကော၊ ပြီးပြည့်စုံစေ၏။ ဘိက္ခူစ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ အာရာဓကာ၊ ပြီးပြည့်စုံစေကုန်၏။ ဧဝံ၊ သော်။တေန အင်္ဂေန၊ ကြောင့်။ ဣဒံဗြဟ္မစရိယံ၊ သည်။ ပရိပ္ပုဏ်၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြွင်းသော ဝါကျတို့ကို ဘိက္ခုဝါကျမှီး၍ အနက် သမ္မန်)။

၁၉၇။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သေယျထာပိ၊ ဆိုအံ့။ ဂင်္ဂါနဒီ၊ ဂင်္ဂါမြစ်သည်။ သမုဒ္ဒနိန္နာ၊ သမုဒ္ဒာသို့ ညွှတ်၏။ သမုဒ္ဒပေါဏာ၊ သမုဒ္ဒာသို့ ကိုင်း၏။ သမုဒ္ဒပဗ္ဘာရာ၊ သမုဒ္ဒာသို့ ရှိုင်း၏။ သမုဒ္ဒံ၊ သမုဒ္ဒာကို။ အာဟစ္စ၊ ထိ၍။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ သဂဟဋ္ဌပဗ္ဗဇိတာ၊ လူရဟန်းတို့နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ အာသံပဒါသာ၊ ဤပရိသတ် သည်။နိဗ္ဗာနနိန္နာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွှတ်၏။ နိဗ္ဗာနပေါဏာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကိုင်း၏။ နိဗ္ဗာနပဗ္ဘာရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့

ရှိင်း၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အာဟစ္ဘု၊ ၍။ တိဋ္ဌတိ၊၏။ (အဘိက္ကန္တံ-အစ အလတ္ထ ဥပသမွဒံ-အဆုံး ရှိသော ဝါကျမျှားကို ကုက္ကုရဝတိကသုတ် စာပိုဒ် ၈၂-ရှု၍ အနက်သမ္မန်)။

အစိရူပသမွဒန္ဒာ၊ ရဟန်းဖြစ်၍ မကြာသေးသော ၁။ အာယသ္မာ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ အဒ္ဓမာသူပသမွဒန္ဒာ၊ ရဟန်းဖြစ်၍ လ-ဝက်ရှိလတ်သော်။ ယေန၊ ၌။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရာ။ (မယာ၊ သည်။) သေခေန၊ သေခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဉာဏေန၊ ဉာဏ်ဖြင့်။ သေခါယ၊ သော။ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဝိဇ္ဇာဖြင့်။ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်သောဖိုလ်သို့။ ပတ္တုမ်္ပံ၊ ရောက်ထိုက်၏။ တံ၊ထိုဖိုလ်သို့။ မယာ၊ သည်။ အနုပတ္တံ၊ ရောက်အပ်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဥတ္တရိစ၊ အလွန်လည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါဘုရား" ဟူသော။ စေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုံ၊ သင်သည်။ သမထဉ္စ၊ သမထကို ၎င်း။ ဝိပဿနဉ္စ၊ ဝိပဿနာကိုဋ္ဌာင်း။ ဒွေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဘာဝေဟိ၊ ဖြစ်စေလော့ (ပွါးများလော့)။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ တေ၊သည်။ သမထောစ၊ ကိုဌာင်း။ ဝိပဿနာစ၊ ကိုဌာင်း။ (ဣတိ၊သို့။) ဒွေ၊ကုန်သော။ဣမေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ (သံဝတ္တိသန္တိ-စပ်)။ဝါ၊ တို့ကို။ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ဘာဝိတာ၊ ဖြစ်စေအပ်ကုန်သော်။ အနေကဓာတုပဋိဝေဓာယ၊ များစွာသောဓာတ်တို့ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ။ သံဝတ္တိသန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။

၁၉၈။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။သော တုံ၊ ထိုသင်သည်။ "အနေကဝိဟိတံ၊ များသောအပြားရှိသော။ ဣဒ္ဓိဝိဓံ၊ ဣဒ္ဓိဝိဓအဘိညာဉ်ကို။ (အဟံ၊ သည်။) ပစ္စနုဘဝေယျံ၊ ခံစားလို၏။ ဧကောပိဟုတ္ဝာ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်လျက်လည်း။ ဗဟုဓာ၊ များသောအပြားရှိသည်။ အဿံ၊ ဖြစ်လို၏။ ဗဟုဓာပိဟုတ္ဝာ၊ များသော အပြားရှိလျက်လည်း။ ဧကောအဿံ၊ တယောက်တည်း ဖြစ်လို၏။ အာဝိဘာဝံ၊ မျက်မှောက်၌ဌာင်း။ တိရောဘာဝံ၊ မျက်ကွယ်၌ဌာင်း။ တိရောကုဏ္ဍံ၊ နံရံခြားရာ၌ဌာင်း။ တိရောပါကာရံ၊ တံတိုင်းခြားရာ၌ဌာင်း။ တိရောပဗ္ဗတံ၊ တောင်ခြားရာ၌ဌာင်း။ အာကာသေ သေယျထာပိ၊ ကောင်းကင်၌ကဲ့သို့။ အသဇ္ဇမာနော၊ မကပ်ငြိမှီ၍။ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားနိုင်လို၏။ ပထဝိယာပိ၊ မြေ၌လည်း။ ဥဒကေ သေယျထာပိ၊ ရေ၌ကဲ့သို့။ ဥမုဇ္ဇနိမုဇ္ဇံ၊ ပေါ်ခြင်း ဥပ်ခြင်းကို။ ကရေယျံ၊ ပြုနိုင်လို၏။ အာဘိဇ္ဇမာနေ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် မကဲ့မပျက်သော။ ဥဒကေပိ၊ ရေ၌လည်း။ ပထဝိယံ သေယျထာပိ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ ဂစ္ဆေယျံ၊ သွားနိုင်လို၏။ အာကာသေပိ၊ ကောင်းကင်၌လည်း။ ပက္ခီ၊ အတောင်ရှိသော။ သကုဏောသေယျထာပိ၊ ငှက်ကဲ့သို့။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေသဖြင့်၊ ကမေယျံ၊ သွားနိုင်လို၏။ ဧဝံမဟိဒ္ဓိကော၊ ဤသို့ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝေ၊ ဤသို့ ကြီးသောအာနုဘော်ရှိကုန်သော။ ဣမေပိ စန္ဒိမသူရိယေ၊ ဤလ နေ တို့ကိုလည်း။ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ပရိမသေယျံ၊ သုံးသပ်နိုင်လို၏။ ပရိမဇ္ဇေယျံ၊ ဆုပ်ကိုင်နိုင်လို၏။ ယာဝဗြဟ္မလောကာပိ၊ ဗြဟ္မာပြည်ဘိုင်အောင်လည်း။ ကာယေန၊ ကိုယ်ကို။ ဝသံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဝတ္တေယျန္တိ၊ ဖြစ်စေနိုင်လို၏"၊ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်လျှင်။ အာကာဓိဿသိ၊ အလိုရှိအံ့။ (တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်လျှင်။) တတြတတြဝ၊ ထိုထိုတန်ခိုး အဘိညာဉ်အရာ၌။ သတိအာယတနေ၊ သတိဟူသော

၁။ အစိရံ ပဗ္ဗဇိတဿ ယဿာတိ အစိရပဗ္ဗဇိတော၊။ (ရဟန်းပြုသော ဝစ္ဆဂေါတ္တအား မကြာမြင့်ခြင်းရှိလတ်သော်)။ပဗ္ဗဇနံ ဝါ ပဗ္ဗဇိတံ၊ အစိရံ ပဗ္ဗဇိတံ ယဿ သောယံ-ဟု လည်းပြု။ ဤနှင့်အလားတူသော အစိရပရိနိဗ္ဗုတ, သတ္တာဟ ပရိနိဗ္ဗုတ, အစိရပက္ကန္တ-စသောပုဒ်တို့၏ ဗာဟိရတ္ထာဗာဟိရတ္ထ-ဖြစ်ပုံကို သဒ္ဒနီတိ ဗဟုဗ္ဗိခန်း၌ အကျယ်ရှု။ အဒ္ဓမာသူပသမ္ပန္နော-လည်း ကေမာသာဘိသိတ္တ-နှင့် တူ၏။ ၎င်း၌ရှုလေ။

အကြောင်းသည်။ သဘိ၊ ရှိ၏သော်။ သက္ခိဘဗ္ဗတံ၊ သက်သေထိုက်သည်၏အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿသိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ (၁)

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။သော တုံ့၊ သည်။ "အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊ လူဘို့၏ သောတပသာဒကို လွန်သော။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ အထူးသဖြင့် စင်ကြယ်၏သော။ ဒိဗ္ဗာယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော။ သောတဓာတုယာ၊ သောတဓာတ်ဖြင့်။ ဒိဗ္ဗေစ၊ နတ်၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မာနုသေစ၊ လူ၌လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သဒ္ဒေ၊ အသံတို့ကို။ သုဏောယျ၊ ကြားနိုင်လို၏။ ယေ၊ အကြင်အသံတို့သည်။ ဒူရေ၊ ဝေးကုန်၏။ ယေစ၊ အကြင်အသံဟိုသည်ကား။ သန္တိကေ၊ နီးကုန်၏။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံကုန်သော။ တေသဒ္ဒေ၊ ထိုအသံတို့ကို။ သုဏောယျန္တိ၊ ကြားနိုင်လို၏" ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊လျှင်။ အာကင်္ခီဿသိ၊ အံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ တံ့။ (၂)

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။သော တုံ့၊ သည်။ "စေတသာ၊ မိမိ၏စိတ်ဖြင့်။ ပရသတ္တာနံ၊ တပါးသော သတ္တဝါတို့၏။ ပရပုဂ္ဂလာနံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ဘို့၏။ စေတော၊ စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ဆုံးဖြတ်၍။ ပဇာနေယျ၊ အပြားအားဖြင့် သိနိုင်လို၏။ သရာဂံဝါ၊တပ်စွန်းခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောဘမူစိတ်ကို။ သရာဂံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ်ဟူ၍။ ပဇာနေယျ၊၏။ ဒိတရာဂံဝါ၊ တပ်စွန်းခြင်းကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သဒေါသံဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဒေါသမူစိတ်ကို။ပ။ ဒိတဒေါသံ၊ အမျက်ကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သမောဟံဝါ၊ တွေဝေခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ မောဟမူစိတ်ကို။ပ။ ဒိဘမောဟံ၊ တွေဝေခြင်းကင်းသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်အဗျာကတစိတ်ကို။ပ။ သံခိတ္တံဝါ၊ ကျဉ်းကြုံ့သည်လည်း ဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ထိနမိဒ္ဓနှင့် ယှဉ်သောစိတ်ကို။ပ။ ဝိက္ခိတ္တံဝါ၊ ပျံ့လွင့်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ်ကို။ ပ။ မဟဂ္ဂတံဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ရူပအရူပစိတ်ကို။ပ။ အမဟဂ္ဂတံဝါ၊ မဟဂ္ဂုတ် မဟုတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကာမစိတ် လောကုတ္တရာ စိတ်ကို။ပ။ သဥတ္တရံဝါ၊ မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ လောကီစိတ်ကို။ပ။ အနုတ္တရံ၊ သော။ စိတ္တံ၊ လောကုတ္တရာစိတ်ကို။ပ။ သမာဟိတံဝါ၊ တည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပွနာအဖြစ်သို့ ရောက်သောစိတ်ကို။ပ။ အသမာဟိတံဝါ၊ မတည်ကြည်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ဥပစာ အပွနာသို့ မရောက်သောစိတ်ကို။ပ။ ဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှလွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်ကို။ပ။ အဝိမုတ္တံဝါ၊ ကိလေသာတို့မှ မလွတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ စိတ္တံ၊ ကုသိုလ်စိတ် ဖိုလ်စိတ်တို့မှ ကြွင်းသော စိတ်ကို။ အဝိမုတ္တံ၊ သော။ စိတ္တန္တိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနေယျန္တိ၊ သိနိုင်လို၏" ဟူ၍။ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။အာကင်္ခီဿသိ၊ အံ့။တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ လတ္တံ့။ (၄)

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သောတုံ့၊ သည်။ အနေကဝိဟိဘံ၊ သော။ပ။ အနုဿရေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာကင်္ခီဿသိ၊ အံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ လတ္တံ့။ (၄)

[ကန္ဒရကသုတ် ၁၄-ပိုဒ်ကို ရှု၍ အနက်သမ္မန်]။

ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ သောတုံ့၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ပ။ ပဇာနေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာဝဒေဝ၊ လျှင်။ အာကင်္ခီဿသိ၊ အံ့။ တာဝဒေဝ၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ လတ္တံ့။ (၅)

[ကန္ဒရကသုတ် ၁၅-ပိုဒ်ကို ရှု၍ အနက်သမ္မန်]။

၀စ္ဆ၊ ၀စ္ဆ။ သောတုံ့၊ သည်။ အာသဝါနံ၊ ˝တို့၏။ ခယာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရေယျန္တိ၊ ဟူ၍။ ယာ၀ဒေ၀၊ လျှင်။ အာကခ်ံ၀ဿသိ၊ အံ့။ တာ၀ဒေ၀၊ လျှင်။ပ။ ပါပုဏိဿသိ၊ လတ္တံ့။ (၆)

၁၉၉။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိဘ္ဥာ၊ အလွန်နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဥာ၊ ၀မ်းမြောက်၍။ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ။(ကုက္ကုရ၀တိကသုတ် ဂ၂-ပိုဒ်၌ အနက်ဆိုခဲ့ပြီ)။

၂၀၀။ ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ အာယသ္မာ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊သည်။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်သော။ တေဘိက္ခူ။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ပ။ တေဘိက္ခူ။ တို့ကို။ “အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထာတိ၊ သွားကြပါကုန်ဒုံ့နည်း”ဟူသော။တော်၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာ၀ုသော။ ငါ့ရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ “အာယသ္မန္တော၊ တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ မမ၊ ၏။ ၀စနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂ၀တော၊ ၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ ၀န္ဒထ၊ ရှိခိုးကြကုန်လော့။ ‘ဘန္တေ၊ ရှား။ ၀စ္ဆဒဂါတ္တော၊သည်။ပ။ ၀န္ဒတိ၊ ၏။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ ဘဂ၀ါ၊ ကို။ ပရိစိဏ္ဏော၊ (တရား တော်ဖြင့်) လုပ်ကျေးအပ်ပါပြီ။ (အရဟတ္တံ ဗျာကရောန္တော ထေရော ဧ၀မာဟ)။ မေ၊ သည်။ သုဂတော၊ကို။ ပရိစိဏ္ဏော ဘိ၊ပါပြီဟု။ဧ၀ဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ ၀ဒေတိ ဘိ၊ လျှောက်ပါ၏’ဟူ၍။ ဧ၀ဉ္စ၊ လည်း။ ၀ဒေထ၊ ကုန်လော့”။ (ဣဘိ၊ ဤသို့မှာကြား၏။) တေဘိက္ခူ။။ဘို့သည်။ပ။ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှား။ အာယသ္မာ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သည်။ပ။ ၀ဒေတိတိ၊ ၏ဟူသော။ တော်၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။မေ၊ သည်။ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဦးပင်။ ၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ဘိက္ခု၊ ကို။ စေတသာ၊ ငါဘုရား၏ စိတ်ဖြင့်။စေတော၊ ၀စ္ဆ၏စိတ်ကို။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ “၀စ္ဆဂေါတ္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ တေ၀ိဇ္ဇော၊ သုံးပါးသော၀ိဇ္ဇာရှိ၏။ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ၏။ မဟာနုဘာ၀ေါတိ၊ ကြီးသော အာနုဘော်ရှိ၏” ဟူ၍။ ဝိဒိတော၊ သိအပ်ပြီ။ ဒေ၀တာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ မေ၊ အား။ဘန္တေ၊ ရှား။ပ။ မဟာနုဘာ၀ေါဘိ၊ ဟူသော။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ကုန်ပြီ။ ဘဂ၀ါ၊သည်။ပ။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣဘိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ မဟာဝစ္ဆသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ဒီဃနခသုတ်

၂၀၁။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။

ကေါ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ၌။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ မည်သော။ ပဗ္ဗတေ၊ တောင်၌။ သူကရခတာယံ၊ သူကရခတာမည်သော(ဝက်တူး) လိုဏ်ဂူ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဒီဃနခေါ၊ ဒီဃနခမ ည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သ ်။ပ။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ မ။ အာဘံဘိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။ ‘မေ၊ ငါ့အား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသည်။ နကွမတီဘိ၊ မနှစ်သက်

ဟူ၍။ဝေဝါဒိ၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိ၏။ ဝေဒိဒ္ဒီတိ၊ဤသို့ အယူရှိ၏"ဟူသော။ တေံ၊ ကို့။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တေ၊ ၏။ "မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ သက်"ဟူသော။ ယာပိ သော ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သောပိ ဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်လည်း။ တေ၊ အား။ နက္ခမတိ၊ မနှစ်သက်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊မ။မေ၊ အား။ သောဒိဋ္ဌိ၊သည်။စေ ခမေယျ၊ငြားအံ့။တမ်ပြီ၊ထိုသဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ-ဟု ဆိုအပ်သော စကားသည်လည်း။ တာဒိသမေဝ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသော စကားနှင့်တူသည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။တမ်ပြီ၊ထိုဒိဋ္ဌိဟူသောစကားသည်လည်း။ တာဒိသမေဝ၊ထိုသဗ္ဗံ မေ နက္ခမတိ-ဟူသော စကားနှင့်တူသည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ယေ၊ အကြင် ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ တမ်ပြီ၊ လည်း။ပ။ အဿာတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားတို့သည်။တံစေဝ ဒိဋ္ဌိ ံ၊ထိုအယူကိုလည်း။နပ္ပ-ဇာနန္တိ၊ မပယ်နိုင်ကုန်။ အသ္သု ဒိဋ္ဌိ ံ၊ တပါးသော အယူကိုလည်း။ ဥပါဒိယန္တိ၊ စွဲယူကုန်၏။ အတော၊ ထိုပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုံကားတို့ထက်။တေ၊ ထိုမပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုံကားတို့သည်။ လောကသ္မိ ံ၊ ဌ်။ ဗဟူ၊ များကုန်၏။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များကုန်၏။ (ဟိကာရော နိပါတမတ္တံ-ဋ္ဌ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ ယေ၊ တို့သည်။ **တမ်ပြီ၊လည်း**။ပ။ အဿာတိ၊၏ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ တဥ္စေဝ ဒိဋ္ဌိ ံ၊ ကိုလည်း။ ပဇဟန္တိ၊ ကုန်၏။ အညဉ္စ ဒိဋ္ဌိ ံ၊ကိုလည်း။ နဥပါဒိ-ယန္တိ၊ ကုန်။ အတော၊ ထိုမပယ်နိုင်သော ရဟန်းပုံကားတို့ထက်။ တေ၊ ထိုပယ်နိုင်သော ရဟန်း ပုံကားတို့သည်။ လောကသ္မိ ံ၊ ဌ်။ တနု၊ နည်းပါးကုန်၏။ တနုတရာ၊ အလွန်နည်းပါးကုန်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နု။မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခမတိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ဤသို့ဆိုလေ့ရှိကုန်သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ ဤသို့ အယူရှိကုန်သော။ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော။သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ပ။ **မေ၊ အား**။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ မနှစ်သက်ဟူ၍။ပ။ မေ၊ အား။ ကေစ္စံ၊ အချို့သောဒိဋ္ဌိသည်။ ခမတိ၊၏။ မေ၊ အား။ ကေစ္စံ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ဟူ၍။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တ-တြ၊ ထိုသုံးမျိုးသော ရဟန်းပုံကားတို့တွင်။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခမ-တိဘိ၊ ဟူ၍။ပ။ ယေ တေ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။(အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။ အယံဒိဋ္ဌိ၊ ဤအယူသည်။ သာရာဂါယ၊ **ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌** ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌ဖြစ်၏။ သညောဂါယ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ယှဉ်ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။ အဘိနန္ဒနာယ၊ အလွန်နှစ်သက်ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။အဇ္ဈောသာနာယ၊ **မျိုမတတ်စွဲလမ်း**ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။ဥပါဒါနာယ၊ စွဲလမ်း ခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နု။ တ-တြ၊ တို့တွင်။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒိနော၊ ကုန်သော။ဧဝံဒိဋ္ဌိနော၊ကုန်သော။ယေ တေ သမဏ-ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေသံ၊ တို့၏။အယံဒိဋ္ဌိ၊သည်။အသာရာဂါယ၊ပြင်းစွာမတပ်နှစ်သက်ခြင်း၏။သန္တိကေ၊၏။ပ။ **အနုပါဒါနာယ**၊ မစွဲလမ်းခြင်း၏။ သန္တိကေ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂၀၂။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဒီဃနခေါ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အယူကို။ဥက္ကံသေတိ၊ **ချီးမွမ်း**တော်မူ၏။ ဘဝံဂေါတမော၊

သည်။မေ၊ ၏။ ဒိဋ္ဌဂတံ၊ အယူကို။ သမုဂ္ဂံသေတီတိ၊ အလွန် ချီးမွမ်းတော်မူ၏”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။ တတ္ထ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ဝိညူ၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ “မေ၊ ၏။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ ခမတီဘိ၊ ၏”ဟူသော။ ယာအယံ ဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) အဟံ၊ သည်။ ဣမံဒိဋ္ဌိ ံ၊ ကို။ ထာမသာ၊ အစွဲမ်းဖြင့်။ ပရာမာသာ၊ မှားသောသုံးသပ်ခြင်းအားဖြင့်။ အဘိနိဝိဿ၊နှလုံးသွင်း၍။ “ဣဒမေဝ၊ သာလျှင်။ သစ္စံ၊ ၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃန္တိ၊ တည်း” ဟူ၍။ စေ ဝေါဟရေယျ်၊ အကယ်၍ပြောဆိုငြားအံ့။(ဧဝံ၊ သော်။)မေ၊ အား။ ဒိဋ္ဌိ၊ နှစ်မျိုးသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ မေ၊ အား။ သဗ္ဗံ၊ သည်။ နက္ခမတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ယော စာယံ သမဏောဝါ၊ သည်ထင်း။ ယော စာယံ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊ သည်ထင်း။ (အတ္ထိ၊၏။) မေ၊ အား။ပ။ နက္ခမတီတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ သော။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ယောစာယံ သမဏောဝါ၊ သည်ထင်း။ ယောစာယံ ဗြာဟ္မဏောဝါ၊သည်ထင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဒိဋ္ဌိ၊ ကုန်သော။ ဣမေပိ၊ ဤရဟန်းပုဏ္ဏားတို့နှင့်။ ဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝိဂ္ဂဟော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ဝိဝါဒေါ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဆိုခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)ဝိဝါဒေ၊ သည်။သတိ၊သော်။ဝိဿာတော၊ဆင်းရဲခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) ဝိဿာတော၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝိဟေသာ၊ပင်ပန်းခြင်းသည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

ဣတိ၊ သို့။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဝိဂ္ဂဟဉ္စ၊ ကိုငင်း။ ပ။ ဝိဟေသဉ္စ၊ ကိုငင်း။ အတ္တာနံ၊ ဥ်။သမ္မာသမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ တဉ္စေဝ ဒိဋ္ဌိ ံ၊ထိုအယူကိုလည်း။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။အညဉ္စ ဒိဋ္ဌိ ံ၊ တပါးသောအယူကိုလည်း။ နဥပါဒိယတိ၊ မစွဲလမ်း။ ဧဝံ၊ သို့။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ ဤအယူတို့ကို။ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ တောသံ ဒိဋ္ဌိနံ၊ တို့ကို။ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[၂၀၃-၂၀၄-ဝါကျဘို့ကို ၂၀၂-ဝါကျကို နည်းမှီး၍ သမ္မန်]။

၂၀၅။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ န။ ရူပီ၊ ရှိ၍ရှိသော။စာတုမဟာဘူတိကော၊ မဟာဘုတ်လေးပါးကြောင့် ဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ၊ မိဘဘို့၏ သုက်သွေးကြောင့် ဖြစ်သော။ ဩဒနကုမ္မာသူပ-စယော၊ ထမင်း မုယောနှံတို့ကြောင့် ကြီးပွါးသော။ အနိစ္စုစ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၊ မမြဲခြင်း လိမ်းကျံခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း ကွဲပျက်ခြင်း ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိသော။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာကို။ (ဤအနက်အားလုံး မ- ၁-ဝမ္မိကသုတ် ၂၅၁- ပိုဒ်ကိုမှီး၍ ပေးသည်)။ အနိစ္စတော၊ မမြဲသောအားဖြင့်။ဒုက္ခတော၊ မချမ်းသာသော အားဖြင့်။ရောဂတော၊ ရောဂါနှင့်တူသောအားဖြင့်။ ဂဏ္ဍတော၊ အိုင်းအမာနှင့် တူသောအားဖြင့်။ သလ္လတော၊ ငြောင့်နှင့် တူသောအားဖြင့်။အဃတော၊ ဆင်းရဲသောအားဖြင့်။ အာဗာဓတော၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်သောအားဖြင့်။ ပရတော၊ ပြင်ပဖြစ်သော အားဖြင့်။ ပလောကတော၊ ပျက်စီးတတ်သောအားဖြင့်။ သုညတော၊ ကင်းဆိတ်သောအားဖြင့်။ အနတ္တတော၊ အတ္တမဟုတ်သောအားဖြင့်။ သမနုပဿိတဗ္ဗော၊ ရှုအပ်၏။ (၎င်းအနက်များ မ-၂၊ မာလုက္ယပုတ္တသုတ်၊ ၁၃၃-ပိုဒ်၌ပါခဲ့ပြီ။ လက္ခဏတ္တယယူပုံ ပြန်ရှု)။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ (ပဟီယတိ-၌စပ်)။ ဣမံကာယံ၊ကို။ပ။ သမနုပဿတော၊ ရှုသော်။ ကာယသ္မိ ံ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၌။ ယော ကာယဆန္ဒော၊ အကြင်ကိုယ်၌ဖြစ်သောတဏှာသည်။ယောကာယသ္နေဟော၊ အကြင် ကိုယ်၌ ဖြစ်သော တဏှာစေးသည်။ယော ကာယန္ဝယတာ၊ အကြင်ကိုယ်သို့ အစဉ်လိုက်တတ်သော ကိလေသာသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုတဏှာကို။ ပဟီယတိ၊ ပယ်အပ်၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နး။ ဣမာဝေဒနာ၊ တို့သည်။ တိဿော၊ တို့တည်း။ သုခါဝေဒနာ၊ ၎င်း။ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ၎င်း။ အဒုက္ခမသုခါဝေဒနာ၊ ၎င်းတည်း။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နး။ ယသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ သုခံ ဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ၌။ ဒုက္ခံဝေဒနံ၊ ကို။နေဝ ဝေဒေတိ၊ မခံစား။ပ။ အဒုက္ခမသုခံယေဝ ဝေဒနံ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝေဒေတိ၊ ခံစား၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊နး။ သုခါပိ ခေါ ဝေဒနာ၊ သည်လည်း။အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိ၊ သခ်ၤတာ၊ အကြောင်း တရားတို့သည်ပြုပြင်အပ်သောတရားဖြစ်၏။ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ၊ အကြောင်းကို စဲ့၍ ဖြစ်ပေါ်၏။ခယမမွာ၊ ကုန်ခန်းခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝယမမွာ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ ဝိရာဂမမွာ၊ တပ်ခြင်းကင်းသော သဘောရှိ၏။နိဒ္ဓေသမမွာ၊ချုပ်ခြင်းသဘောရှိ၏။ ပ။ နိရောဓမမွာ၊ ၏။

အဂ္ဂိဝေဿန၊ နး။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿံ၊ ရှုသော။ သုတဝါ၊ကြားအပ်သော အာဂမ အဓိဂမရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ သုခါယပိ ဝေဒနာယ၊ ၌လည်း။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ ပ။ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ငြီးငွေ့၏။ နိဗ္ဗိန္ဒံ၊ ငြီးငွေ့သော်။ ဝိရဇ္ဇတိ၊ တပ်ခြင်းကင်း၏။ ဝိရာဂါ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းကြောင့်။ ဝိမုစ္စတိ၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်၏။ ဝိမုတ္တသ္မိံ ၊ သော်။ ဝိမုတ္တံဣတိ၊ ပြီဟူ၍။ ဉာဏံ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ ပြီ။ပ။ နအတ္ထိတိ၊ ဟူ၍။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ အဂ္ဂိဝေဿန၊ နး။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝိမုတ္တစိတ္တော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်သော စိတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကေနစိ၊ တဒုံဘဃောက်သောသူနှင့်တက္ခ။ နသံဝဒတိ၊ မငြင်းခုံ။ ကေနစိ၊ နှင့်တက္ခ။ နဝဒတိ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်မဆို။ လောကေ၊ ၌။ ယဉ္စ၊ အကြင်ပညတ်ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။တေန၊ ထိုပညတ်ဖြင့်။ အပရာမာသံ၊မှားသောအားဖြင့် မသုံးသပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝေါဟရတိ၊ခေါ်ဝေါ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့နှင့်တော်မူ၏။

၂၀၆။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဗီဇယမာနော၊ ယပ်ခပ်လျက်။ဘဂဝတော၊ ၏။ပိဋ္ဌိတော၊ နောက်မှ။ဋ္ဌိတော၊ ရပ်တည်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၌။အာယသ္မာတောသာရိပုတ္တဿ၊ ၏။ “နော၊ တုံအား။ဘဂဝါ၊သည်။တေသံ တေသံ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ (ပဟာနံ-၌စပ်)။အဘိညာယ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် ဦး၍။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ အာဟာသိ၊ ဟောတော်မူသတတ်။နော၊တို့အား။ပ။ပဋိနိဿဂ္ဂံ၊ တဖန် စွန့်ခြင်းကို။အာဟာသိရာတိ၊၏”ဟူသော။ တေါ၊ကြိအကြံသည်။အဟောသိ၊ပြီ။ဣတိ၊ သို့။ပဋိသဉ္စိက္ခတော၊ဆင်ခြင်သော။အာယသ္မာတောသာရိ-ပုတ္တဿ၊၏။ (စိတ္တံ-၌စပ်)။အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် တစုံတခုသော စဲ့လမ်းဘွယ်ကို မစဲ့လမ်းမူ၍။ အာသဝေဟိ၊ တို့မှ။ စိတ္တံ၊ သည်။ ဝိမုစ္စိ၊ လွတ်ပြီ။ ဒီဃနခဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ယံဂ်ဉ္ဍ၊ အကြင်တရားသည်။ ပ။ နိရောဓမမ္မန္တိ၊ ၏ဟူသော။ ဝိရဇ်၊ သော။ပ။ ဓမ္မစက္ခု၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ဓာရေတူတိ၊ လေ့ဘူသော။ တေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဒီဃနခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-မာဂဏ္ဍိယသုတ်

၂၀၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုရူသု၊ ကုရု တိုင်းတို့၌။ကမ္မာသဓမ္မံနာမ၊ သော်[1]။ ကုရုနံ၊ ဘို့၏။ နိဂမော၊ နိုဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္မာသဓမ္မ နိဂုံး၌။)ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တဿ၊

၁။ ကမ္မာသဒမ္မ,ကမ္မာသဓမ္မ-အမည်တွင်ပုံကို မ၊ ဋ္ဌ၊ ဘ၊ ၂၃၂-(မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ်အဖွင့်)၌ ရှုပါ။

ဘာရဒ္ဒါဇအန္ဒယ်ဖြစ်သော။ ဗြာဟ္မဏသည်၏။ အလျောက်၊ မိုးတင်းကုပ်၌။ တိဏသန္ထာရကော၊ မြက်အခင်း၌။ ဝိဟရတိ၊၏။အာသဓေါ၌။ပ။ဒိဝါဝိဟာရာယ၊နေ့သန့်စင်ခန်အလို့၊။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တံဝနသဏ္ဍံ၊ ထိုတောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ ဝင်၍ ။ အာသတရသို့ ်၊ တပင်သော။ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ အာသဓေါ ၌။ မာဂဏ္ဍိယော၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ ဇင်္ဃဝိဟာရံ၊ခြေကျင်လျှောက်ခြင်း၌။အနုစင်္ကမမာနော၊ထိုရောက် စင်္ကြံ ေလျှောက်လျှက်၊ အနုဝိစရမာနော၊ ထိုထိုကျိကျိသွည့်လည်လျှက်။ (အနု-ပုနပ္ပုနံ-အနက်ဟောကြံ)။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ မာဂဏ္ဍိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘာရဒ္ဒါဇကေါတ္တာသ၊ သော။ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏။အလျာ-ကါရော၊ ၌။ ပညတ္တံ၊ ခင်းထားအပ်သော။ တိဏသန္ထာရကံ၊ ကို။အဒ္ဒသာခေါ၊ပြီ။ဒိသ္ဝာန၊၍။ဘာရဒ္ဒါ-ဇကေါတ္တံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။“ဘောတောဘာရဒ္ဒါဇသ၊သည်။(ပညတ္တော-၌စပ်)။ဝါ၊၏။အလျာကါရော၊ ၌။ တိဏသန္ထာရကော၊မြက်အခင်းငယ်ကို။ ကသ၊ အဘယ်သူအတွက်။ပညတ္တောနု၊ခင်းထားအပ်ပါသနည်း။ သမဏေသယျာနုရူပံမညေတိ၊ ရဟန်းတို့အား လျောက်ပတ်သော နေရာထင်၏”ဟူသော။တေါ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ (သမဏသေယျာနုရူပန္တိ သမဏသ အနုစ္ဆဝိကာ သေယျာ၊ဋ္ဌီကာ)။ ဘောမာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သက္ကပုတ္တော၊ သာကိဝင်မင်းသား၊ဖြစ်သော။ သက္ကကုလာ၊ သာကိဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသော။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။“သောဘဂဝါ၊သည်။ ဣတိပိ၊ ကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊၏။ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဇေါ၊ ဤသို့။ ကလ္လာဏော၊ ကောင်းသော။ ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်၏။(ဌာနအနက်သည်-မ-၁၊သာလေယျကသုတ် ၄၃၉-ပိဒ်၌ဌာန်း၊ မ-၂သေခသုတ် ၂၅-ပိုဒ်၌ဌာန်း၊ အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပိုဒ်၌ဌာန်း ပါ၏)။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမအတွက်။သော သေယျာ၊ဤ(မြက်အခင်း)နေရာကို။ ပညတ္တာ၊ ခင်းထားအပ်ပြီ။ ဣဟ ဘိ၊ ဤသို့ဘာရဒ္ဒါဇကပြော၏။ ဘောဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ယေ မယံ၊ တို့သည်။ ဘူနဟုနော၊ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီးသောကြီးပွါးခြင်းရှိသော။(ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်ဆီးတတ်သော်။တဿ ဘောတော

၁။ ဘြ္ဂု-သဒ္ဒါသည် ကိုယ်ဝန်-သူငယ်ဟူသော အနက်ကို ဟော၍ ဘြ္ဂုဟာ’ ဘြ္ဂုဟန-သဒ္ဒါတို့သည် ကိုယ်ဝန်ဖျက်ဆီးသူ အနက်ကို ဟောကြောင်း သက္ကတ ’ဟိန္ဒီ,အင်္ဂလိပ်(ပါဠို)အဘိဓာန်တို့၌ ပြဆိုကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤသုတ်ပါ မာဂဏ္ဍိယသည် ဘုရားရှင်အား ကိုယ်ဝန်ဖျက်ဆီးသူအဖြစ် ပြောဆိုလိုသည်ဟု ယူဆကာ အဋ္ဌကထာဖွင့် မှားသည်ဟူသော စွပ်စွဲချက်တရေပ် ရှိခဲ့ဘူး၏၊ (ဟားဗာဒ်ယူနီဗာစီတီ-ထုတ် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်နိဒါန်း၌)။ သိရှာတွင် ယခုခေတ်ရှိ ယင်းအဘိဓာန်များနှင့်ငင်း ဗြာဟ္မဏကျမ်းစာများနှင့်ငင်း မညီဟု ဆိုလိုက ဆိုနိုင်သော်လည်း ဤပါဠိတော်နှင့်ကား မညီဟုဆိုရန် အလွန်ခဲယဉ်းလှပေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယင်းဘုနဟု-ပုဒ်ကို ဖောင်္ဂဗွာ၌ ကာယဒွါရ၌သာမက ကျန်အာ၌ ဒွါရခြောက်ခုလုံး၌ သုံးစွဲထားသည့် အပြင် မာဂဏ္ဍိယကိုယ်တိုင်ကပင် “ဧဝံ ဟိ နော သုတ္တေ သြစရတိ”ဟု ဝန်ခံထားသည်ကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤနေရာနှင့် အခြား မည်သည့်နေရာ၌မဆို ဘူနဟု, ဘူနဟန-ပုဒ်ရှိသမျှ ဘူန ကြီးပွါးခြင်း ဟန ဖျက်ဆီးသူ”ဟုသာ အနက်ပြန်ဆိုသင့်လေသည်။ ဤအတိုင်းလည်း ဖွင့်ဆိုလျက်ရှိကြသည်။

ဘူနဟုနောတိ ဟတဝဍ္ဎိနော မရိယာဒကာရကဿ၊ ကသ္မာ ဧဝမာဟ ၊ ဆသု ဒ္ဒါရေသု ဝဍ္ဎိပညာ ပန လဒ္ဓိကတ္တာ”(ဋ္ဌ)။ ဘူနံ ဝုစ္စတိ ဝဍ္ဎိ(တံ)၊ တံ ဟန္တိတိ ဘူနဟုနော၊ တေနာဟ-ဟတဝဍ္ဎိနောတိ။ တံ ပနာယံ စက္ခာဒီသု သံဝရဝိဓာနံ ဝဍ္ဎိဟနနံ မညတိ၊ တေနာဟ-မရိယာဒကာရကဿာတိ။ (ဋီ)။ ဘူနံ ဝုစ္စတိ ဝဍ္ဎိ၊ တဿ ဟနနံ ဃာတော ဇေတသန္တိ ဘူနဟစ္စာနိ၊ တေနာဟ-ဟတဝဍ္ဎိနိတိ။ (အံ-ဋီ)

အံ-ဋ္ဌ၊ ၃။ ၁၇၉။ ၎င်းဋီ။ သုတ္တနိ-ဋ္ဌ၊ ၂။ ၁၉၉။ နေတ္တိ-ဋ္ဌ၊ ၂၂၃။ ၎င်းဝိဘာဝနီ ၃၇၈။ပဋ္ဌာနပါတ်-ဓမ္မပါလဇာတ်၊ (ဘူနဟတ-၌သည်)။ သဋ္ဌနိပါတ်- သံကိစ္စဇာတ်တို့၌လည်း (အကြောင်းအားလျော်စွာ) မိမိကြီးပွါးရေးကို ဖျက်ဆီးသူ၌နှင့်သမျှအား ဘူနဟု, ဘူနဟစ္စ, ဘူနဟတ-ဟု သုံးစွဲကြောင်း တွေ့နိုင်ပေသည်။

ဂေါတမဿ၊အတ္ထက်။သေယံ့၊ကို။အဒ္ဒသာမ၊မြင်ကုန်ပြီ။(တေမယံ၊တို့သည်။)ဒုဒ္ဒိဋ္ဌံ၊မကောင်းသဖြင့် မြင်အပ်သော အရာကို။ ဝါ၊ မမြင်သင့်သောအရာကို။ အဒ္ဒသာမ ဝတာ၊ မြင်ရကုန်စွတကား။ ဘောဘာရဒ္ဓါဇ၊ ဇ။ဒုဒ္ဒိဋ္ဌံ ကို။အဒ္ဒသာမဝတာ၊တကား။ကွတိ၊ ဤသို့မာဂဏ္ဍိယကပြော၏။မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။တေံဝါစံ၊ကို။ရက္ခဿု၊စောင့်စည်းလော့။မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။တေံဝါစံ၊ကို။ ရက္ခဿု၊လော့။ ဟိ၊မှန်၏။ အရိယော၊စင်ကြယ်သော။ ဉာယော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလော၊အပြစ် မရှိသော။မဒမ္မေ၊(မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်)တရားဌ်။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညိုကုန်သော။ ဝိနီတာ၊ဆုံးမ အပ်ပြီး (ယဉ်ကျေး)ကုန်သော။ ဘောတောဂေါတမဿ၊၏။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတာပိ၊ မင်းပညာရှိတို့ သည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ပုဏားပညာရှိဘို့သည်၎င်း။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတာပိ၊ လူပညာရှိ တို့သည် ၎င်း။ သမဏပဏ္ဍိတာပိ၊ ရဟန်းပညာရှိဘို့သည်၎င်း။ ဗဟူများကုန်၏။ ကွတိ၊ ဤသို့တားမြစ်၏။ ဘောဘာရဒ္ဓါဇ၊ ဇ။ မယံ၊ တို့သည်။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။စေပိပသေ-ယျာမ၊ အကယ်၍ မြင်ကုန်အံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။) သမ္မုခါပိ၊ ၌လည်း။ နံ၊ထိုအရှင်ဂေါတမကို။ “သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ ဘူနဟုတိ၊ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်ဆီးသူ”ဟူ၍။ဝဒေယျာမ၊ ဆိုကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုဆိုခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သုတ္တော၊သုတ်၌။ဝေါ၊သို့။ သြစရတိ၊လော၏။(တသ္မာ၊ကြောင့်တည်း။)ကွတိ၊ဤသို့မာဂဏ္ဍိယက ဆို၏။ဘောတော မာဂဏ္ဍိယဿ၊ အား။ တံ၊ ထိုစကားသည်။သစေ အဂရု၊ အကယ်၍ ဝန်မလေးအံ့။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ အား။ အာရောစေယျာမိ၊ ပြောကြားပါအံ့။ ကွတိ၊ ဤသို့ဘာရဒ္ဓါဇက ပြောဆို၏။ ဘဝံဘာရဒ္ဓါဇော၊ သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကော၊ ကြောင့်ကြမရှိ သည်ဖြစ်၍ (မင့်ကွက်ပဲ)။ ဝုတ္တောဝ၊(ငါ)ဆိုအပ်သည့်အတိုင်းသာလျှင်။ နံ၊ ထိုစကားကို။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုပါလော့။ ကွတိ၊ ဤသို့မာဂဏ္ဍိယက ပြော၏။

၂၀၈။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ သော။ အတိက္ကန္တမာနုသိကာယ၊သော။ ဒိဗ္ဗာယသော-တခေါတုယာ၊ ဖြင့်။ ဘာရဒ္ဓါဇဂေါတ္တဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၏။ မာဂဏ္ဍိယေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာ ဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကွမံကထာသလ္လာပံ၊ ဤစကားပြောဆိုခြင်းကို။ အဿောသိခေါ၊ သာလျှင်တည်း။ အထခေါ၌။ပ။ဘာရဒ္ဓါဇဂေါတ္တံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။“ဘာရ ဒ္ဓါဇ၊ဇ။ တေ၊ သင်အား။ မာဂဏ္ဍိယေန၊သော။ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ကွမံယေဝ တိဏ-သန္ထာရကံ၊ ဤမြက်အခင်းကိုသာလျှင်။အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ကောစိဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ အဟုပနာဘိ၊ ဖြစ်သလော”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ဧဝံ၊ သို့။ဝုတ္တော၊ သော်။ ဘာရဒ္ဓါဇဂေါတ္တော၊ သော။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သံဝိဂ္ဂေါ၊ ထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ လောမဟဋ္ဌဇာတော၊ ဖြစ်သောကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။“မယံ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ဘောတောဂေါတမဿ၊အား။တေဒေဝ၊ဤ(တိဏသန္ထာ-ရက)စကား ကိုသာလျှင်။အာရောစေတုကာမာ၊ပြောကြားလိုပါကုန်၏။ အထစပန၊ဆိုသို့ဖြစ်လျက်။

ဆက်လက်စဉ်းစားဘွယ်ရှိသည်ကား ပြဆိုပြီး ဘူနဟု-ပါရှိသည့် နေရာအားလုံးတွင် မည်သည့်နေရာနှင့်မျှ “ကိုယ်ဝန်ဖျက်ဆီးသူ”ဟူသော အနက်သည် မဆီလျော်ရကား အဆိုပါအဘိဓာန်တို့၌ ပြဆိုသော ဘြူဏဟာ, ဘြူဏဟန-နှင့် ဘူနဟု, ဘူနဟန-ပုဒ်တို့ကို အတ္ထတူမဟုတ်ပဲ ရောထွေးယူဆခြင်းလော၊ သို့မဟုတ် ပါဠိဋ္ဌာလည်း ကြီးပွါးခြင်းဟော ဘူတမှတ-နှင့် န-ရောထွေး ပြောင်းလဲနေခြင်းလော ဟု စဉ်းစားဘွယ်ပင်ဖြစ်ပေသည်။(သီဟိုဠ် အက္ခရာ၌ တနှင့် န-ဆင်တူယိုးမှားရှိသည်)။

ဘဝံဂေါဘမော၊ သည်။ အနက္ခာတံယော၀၊ မပြောကြားအပ်သေးသော စကားကိုသာလျှင်။ အက္ခာသိတိ၊ပြောကြားတော်မူပြီ”ဟူသော။ တေံ၊ကိုး။အ၀ေါစ၊ ပြီ။ဘဂ၀တော၊ ၏။ ဘာရဒ္ဒါဇဂေါ-တ္တော်၊သော။ဖြာဘမ္မဏော်၊နှင့်။သဒ္ဒိ ံ၊တကွ။အယဉ္စ အန္တရာကထာ၊ကျ်အကြားဥ်ဖြင်သော(ပြောဆဲ) စကားသည်။ ဝိပ္ပကတာ၊ ပြီးဆုံးခြင်းသို့မရောက်သည်။ ဟောတိ၊၏။ အထခေါ၌။ပ။မာဂဏ္ဍိယံ၊ သော။ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။ဘဂ၀ါ၊သည်—

၂၀၉။ “မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ခေါ၊ စင်စစ်။စက္ခုံ၊ စက္ခုပသာဒသည်။ရူပါရုံမ၊ ရူပါရုံလျှင် မွေ့လျော်ရာရှိ၏။ ရူပရတံ၊ ရူပါရုံဥ် မွေ့လျော်တတ်၏။ ရူပသမ္မုဒိတံ၊ ရူပါရုံဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏။ ၀ါ၊ ရူပါရုံနှင့် ပေါင်းဆုံ၏။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို။ ဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်၏။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံစေအပ်၏။ ရက္ခိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်၏။ သံ၀ုတံ၊ပိတ်ပင်အပ်၏။ တဿစ၊ ထိုစက္ခုပသာဒကို လည်း။ သံ၀ရာယ၊ ပိတ်ပင်ခြင်းငှါလည်း။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တော၊ သင်သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားတော်ကို။ သန္ဓာယ၊ရည်ရွယ်၍။ သမဏောဂေါတမော၊သည်။ဘူနဟုဘိ၊(စက္ခုဒ္ဒါရ၌) ကြီးပွါးခြင်းကို ဖျက်စီးသူ ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတံနု၊ ပြောဆိုအပ်သလော”။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ မော၊ ငါသည်။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ တေဒေ၀၊ ဤတရားကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ၍ ။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ ဘူနဟုဘိ၊ ဟူ၍ ။ ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်၏။ တံ၊သည်။ ကိဿဟေတု၊နည်း။ဟိ၊ ကြောင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သုတ္တေ၊ သုတ်၌။ဝေါသို့။ ဩစရတိ၊လာ၏။ ဣဘိ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

၂၁၀။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ကို။ ကိ ံမည်သိ၊နည်း။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ ဣဒ္ဓေဟိ၊ ကုန်သော။ ကန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ မနာပေဟိ၊ ကုန်သော။ ပိယရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမူပသံဟိတေဟိ၊ကုန်သော။ ရဇနီယေဟိ၊ ကုန်သော။ စက္ခုဝိညေယ္ယေဟိ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ရူပေဟိ၊ ရူပါရုံဘို့ဖြင့်။ ပဒိစာရိတပုဗ္ဗော၊ မွေ့လျော်ခံစားဘူးသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သော၊ထိုသူသည်။ အာပရေန၊ သော။ သမယေန၊ဌ။ ရူပါနံယေ၀၊ ရူပါရုံတို့၏သာလျှင်။ သမုဒယဉ္စ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ၊ ချုပ်ခြင်းကိုလည်း။ အဿာဒဉ္စ၊ သာယာဘွယ်ကိုလည်း။ အာဒီနဝဉ္စ၊ အပြစ်ကိုလည်း။ နိဿရဏဉ္စ၊ ထွက်မြောက်ရာကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်ဘိုင်းမှန်စွာ၊ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍ ။ ရူပတဏှံ၊ ရူပါရုံဌာန်တတ်သော တဏှာကို။ပဟာယ၊ပယ်၍။ ရူပပရိဠာဟံ၊ ရူပါရုံကြောင့်ဖြစ်သော ပူလောင်ခြင်းကို။ပဋိဝိနောဒေတ္ဝာ၊ ပယ်ဖျောက်၍။ ဝိဂတပိပါသော၊ ကင်းသော မွတ်သိပ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိသန္တာန်၌။ ဥပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ နေရာ၏။မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တေ၊ သင်သည်။ ဣမဿ၊ ဤရဟန္တာအား။ ကိံ အဘာယ်စကားကို။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဘူနဟု-ဟူ၍ ဆိုဦးမည်လားဟူလို)။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတရာဆိုဘွယ်သည်။ န၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (အကြွင်းလွှယ်၏)။

၂၁၁။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ အဟံခေါပန၊ ငါသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ဣဒ္ဓေဟိ၊ ကုန်သော။ ပ။ စက္ခုဝိညေယ္ယေဟိ၊ ကုန်သော။ ရူဒပဘိ၊ ရူပါရုံ ဘို့ဖြင့်၎င်း။ပ။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေဟိ၊ တို့ဖြင့်၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမင်္ဂီဘူတော၊ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ ။ ပရိစာရေသိ ံ၊ မွေ့လျော်ခံစားဘူးပြီ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တဿ မယှံ၊အား။ဝါ၊၏။ ဧကော၊

တဆောင်သော။ဝဿိကော၊ မိုးလပတ်လုံးနေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ဌင်း၁။ ဧကော၊သော။ ဟေမန္တိကော၊ဆောင်းလပတ်လုံးနေခြင်းငှါထို က်သော ပြာသာဒ်ဌင်း။ဧကော၊ သော။ ဂိမှိကော၊ နွေလပတ်လုံး နေခြင်းငှါထိုက်သော ပြာသာဒ်ဌင်း။ (ဤတိ၊ ဤ၌ ဒို့။) တယော၊ သုံးဆောင်ကုန်သော။ ပါသာဒါ၊ ပြာသာဒ်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သောခေါအဟံ၊ ထို ငါသည်။ဝဿိကော၊ သော။ ပါသာဒေဒ္ဓ်။ ဝဿိကော၊ မိုးဥတုဒ္ဓ်ဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ နိပ္ပရိသေပိ၊ ကင်းသောယောကျွား ရှိကုန်သော။ တူရိယေဟိ၊ တီးမှုတ်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ပရိစာရယမာနော၊ မွေ့လျော်ဒံစားလျက်။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်၏ အောက်သို့။ နဿရော ဘာမိ၊ မဆင်း။ သော၊ ထိုငါသည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ဒ္ဓ်။ ကာမာနံယေဝ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၏သာလျှင်။သမုဒယဗ္ဗ၊ ကိုဌင်း။ပ။ဝုပသန္တစိတ္တော၊၍။ဝိဟရာမိ၊၏။ သော၊ ထိုငါသည်။ ကာဒမသု၊တို့ဒ္ဓ်။အဝိတ ရာဂေ၊ မကင်းသောရာဂ ရှိကုန်သော။ ကာမတဏှာဟိ၊ ကာမတဏှာတို့သည်။ ခဇ္ဇမာနေ၊ ခဲအပ်ကုန်သော။ ကာမပရိဠာဟေန၊ ကာမဂုဏ်ခြောင့်ဖြစ်သော အပူသည်။ ပရိဍယ့်မာနေ၊ လောင်မြိုက်အပ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပဋိသေဝန္တေ၊မှီဝဲကုန်သော။အညေ၊ တပါးကုန်သော။ သတ္တေ၊သတ္တဝါတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ သော၊ ထိုငါသည်။တေသံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့အား။ နပိဟေမိ၊ မတောင့်တ ၂။ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်ဘို့ဒ္ဓ်။ နအဘိရမာမိ၊ မပျော်မွေ့။ တံ၊ ထို မတောင့်တ မပျော်မွေ့ခြင်းသည်။ကိဿဟေတု၊ နည်း။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ဟိ၊ အကြောင့်ကြောင့်။ ယာ အယံရတိ၊ အကြင်စတုတ္ထဈာန်နှင့်ယှဉ်သော ဖလသမာပတ်ဒ္ဓ် မွေ့လျော်ခြင်းသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြာ ကြဉ်၍ သာလျှင်။အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ မမွေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြ၊ သာလျှင်။ (ဝေသိုက်စပ်)။ဒိဗ္ဗံ၊ နတ်ဒ္ဓ်ဖြစ်သော။ သုခံအပိ၊ ချမ်းသာကိုသော်လည်း။ သမင်ဂယှ၊ **လွှမ်းမိုး**သာလွန်၍။ (တတော ဝိသိဋ္ဌတရာ။ အဋ္ဌ။ နိဂ္ဂယှ။ ဋီကာ)။ တိဋ္ဌတိ၏။ တာယရတိယာ၊ ဖြင့်။ ရမမာနော၊ မွေ့လျော်သည်ဖြစ်၍။ ဟီနဿ၊ ယုတ်သော ကာမဂုဏ်အား။ နပိဟေမိ၊ မတောင့်တ။ တတ္ထ၊ ထိုကာမဂုဏ်ဒ္ဓ်။ နအဘိရမာမိ၊ မမွေ့လျော်။ (တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း)။

၂၁၂။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။သေယျထာပိ၊ ဆိုအုံး၊အစေ့ာ၊ကြွယ်ဝသော။ မဟဒ္ဓနော၊ များသော ဥစ္စာရှိသော။ မဟာဘောဂေါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိသော။ ဂဟပတိ ဝါ၊ သူကြွယ်သည်ဌင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော၀ါ၊ သူကြွယ်၏ သားသည်ဌင်း။ပ။ ပရိစာရယ့၊ မွေ့လျော်ခံစားရာ၏။ သော၊ ထို သူကြွယ်သည်။ ဝါ၊ သူကြွယ်၏သားသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ သုစရိတံ၊ သုစရိုက်ကို။ စရိတ္ဝာ ကျင့်၍။ပ။ သဂ္ဂံ လောကံ၊ ဒ္ဓ်။ တာဝတိံသာနံ၊ တာဝတိံသာဘုံဒ္ဓ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ သဟဗျာဘံ၊အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်သို့။ ဥပပဇ္ဇယ့၊ ရောက်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်ဒ္ဓ်။ နန္ဒနေ ဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ဒ္ဓ်။ အစ္ဆရာသံဃပရိဝုတော၊ နတ်သမီး အပေါင်းသည် ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍ ။ပ။ ပရိစာရေယ့၊၏။ သော၊သည်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတံ၊ သော။ သမင်္ဂီဘူတံ၊ သော။ ပရိစာရယမာနံ၊ သော။ ဂဟပတိံ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ဂဟပတိပုတ္တံ၀ါ၊ကိုဌင်း။ ပဿေယ့၊ မြင်ရာ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ ထိုငါဘုရားမိန့်မည့်စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့မှတ်ထင်သနည်း။ သောဒေ၀ပုတ္တော၊ထိုနတ်သားသည်။နန္ဒနေ၀နေ၊ဒ္ဓ်။ပ။ပရိစာရယမာနော၊မွေ့လျော်ခံစားသည်ရှိသော်။

၁။ ဝဿံ ဝါသော ဝဿံ (ဥတ္တရပဒလောပ)။ ဝဿံ အရဟတီတိ ဝဿိကော။ အဋ္ဌကထာ။
၂။ ပိဟပွယောဂေ ဣစ္ဆိတောယေ၀၊ ဒေ၀ါပိ တဿ ပိဟယန္တိ၊ပတ္ထေန္တီတိ အတ္ထော။ ရူပသိဒ္ဓိ။

အမှုဿ ဂဟပတိဿဝါ၊ ထိုသူကြွယ်၏ဝင်း။ အမှုဿ ဂဟပတိပုတ္တဿ ဝါ၊ ၏ဝင်း။ မာနုသကာနံ၊ လူ၌ဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏာနံဝါ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့အား မှုလည်း။ ပိဟေယျ အပိနု၊ တောင့်တရာသလော။ မာနုသကေဟိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိဝါ၊တို့ကြောင့်မှုလည်း။ အာဝဇ္ဇေ:ယျအပိနု၊ ပြန်လည်ရာသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေး:စကားသည်။ နောဘိ၊ မသင့်သည်သာတည်း။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ:မ။ မာနုသဒ:ကဘိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဒ:ကဘိ၊ တို့ထက်။ ဒိဗ္ဗကာမာ နတ်၌ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်ဘို့သည်။ အဘိက္ကန္တတရာစ၊ အထူးသဖြင့် သာလွန်ကုန်သည်၌ဝင်း။ ပဏီတ-တရာစ၊ အထူး သဖြင့် မွန်မြတ်ကုန်သည်၌ဝင်း။ ဘာန္တိ၊ ကုန်၏။ (တသ္မာ၊ တည်း။) ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ (အကြွင်းလွှယ်၏)။

၂၁၃။ မာဂဏ္ဍိ:ယ၊ယ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ အရွဂတ္တော၊ ကျင်နာသောကိုယ်ရှိသော။ ပက္က-ဂတ္တော၊ အနာမှည့်ခင့်သော:ကိုယ်ရှိသော။ ဂိမိဟိ၊ ပိုးလော:က်တို့သည်။ ခဇ္ဇမာနော၊ ကိုက်ခဲအပ်သော။ ကုဋ္ဌိ၊ နူနာစွဲသော။ ပုရိသော၊သည်။ နခေဘိ၊ လက်သည်းတို့ဖြင့်။ ဝဏမုခါနိ၊ အနာ၀တို့ကို။ ဝိပ္ပဘစ္ဆ:မာနော၊ ကုတ်ခဲ့သျှက်။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးစုဉ်။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိတာပေယျ၊ ကင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုနူနာစွဲသောယောကျ်ား၏။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ဝင်း။ ဉာတိ-သာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းဘို့သည်ဝင်း။ သလ္လကတ္တံ၊ အနာတည်းဟူသောငြား:ငှင့်ကို ပယ်နုတ်တတ်သော။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးသမား:ကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျုံ၊ ဆည်းကပ် ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ အား။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကုခြင်း:ကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ သော၊ ထိုနူနာစွဲသော ယောကျ်ားသည်။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍ ။ ကုဋ္ဌေဟိ၊ နူနာဘို့မှ။ ပရိမုစ္စေယျ၊ လွတ်မြောက်ရာ၏။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်။ သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်။ သေရီ၊ ဆေးဆရာကင်း၍ တကိုယ်ချင်းနေနိုင်သည်။ (သ+ဏ္ဍိ+ဏီ)။ သယံဝသီ၊ မိမိအလိုအတိုင်း ဖြစ်ခြင်းရှိသည်။ယေန ကာမံဂမော၊ မိမိအလိုရှိရာသို့ သွားနိုင်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ အရွဂတ္တံ၊ သော။ ပ။ ပရိတာပေန္တံ၊ သော။ အည်၊ သော။ ကုဋ္ဌိ ံ၊ သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ ပသေယျ၊၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။တံ၊ကို။ ကိ ံမည်သိ၊နည်း။ သော:ပုရိသော၊ ထိုနူနာပျော်ပြီးသော:ယော:ကျ်ား သည်။ ကုဋ္ဌိဿ၊နူနာရှိသော။အမှုဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။အင်္ဂါရ:ကာသုယာဝါ၊အား၎င်း။ ဘေသဇ္ဇံ၊ကို။ ပဋိသေဝနာယဝါ၊ မှီဝဲခြင်းအား၎င်း။ ပိဟေယျ၊အပိနု၊တောင့်တရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါဘမ၊ မ။ပ။ ကိဿ:ဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ အကြောင်ကြောင့်။ ရောဂေါ၊ ရောဂါ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဘေသဇ္ဇေန ဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ ကုစား:အပ်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ရောဂေါ၊သည်။ အသတိ၊ သော်။ ဘေသဇ္ဇေန၊ ဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ သည်။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ (ကြွင်းလွှယ်၏)။

၂၁၄။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ပ။ယေန:ကာမံဂမော၊ သည်။ အဿ ဖြင့်ရာ၏။တ:မေနံ၊ထိုနူနာမှ လွတ်မြောက်ပြီးသော ယောကျ်ားကို။ ဒဋ္ဌ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ ဗဟဝဓ္ဓော၊ အား၌ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ နာနာ:ဗာ:ဟာသု၊ အသီးသီးလေသလက်မောင်းတို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲဂိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ သို့။ဥပကဏ္ဍေယျုံ၊ဆွဲငင်ကုန်ရာ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တံ၊ကို။ ကိ ံမည်သိ၊နည်း။ သော ပုဂ္ဂိသော။ သည်။ ဣတိ စိတိစေ၀၊ ထိုမှ ဤ၌သာလျှင်။ ကာယံ၊ကိုယ်.ကို။သန္နာမေယျ၊အပိနု၊ ညှာဘ်စေ ရာသလော (ရှုန်းကန်ရာသလော)။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးဘော်ဒူ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဧ၀ံ၊ ညှာဘ်စေရာပါ၏။ တံ၊ ထို ့ကဲ့ညှတ်စေခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ ကြောင့်။ အသုအဂို၊ ထိုမိုးသည်။ ဒုက္ခသမ္မဒဿာ စေ၀၊ ဆင်းရဲသော အတွေ့ရှိသည်ရှင်း။ မဟာဘိဘာပေါစ၊ အာလွန့် အလွန်ပူစေခြင်းရှိသည်ရှင်း။ မဟာပဒါဠ္ဍာဟောစ၊ ကြီးသော ပူလောင်ခြင်းရှိသည်ရှင်း။ ဟောတိ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမည်သိ၊ နည်း။ သောအဂို၊ သည်။ ဣဒါနေန၀၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ ဒုက္ခသမ္မဒဿာစေ၀: သည်ရှင်း။ မဟာဘိဘာပေါစ၊သည်ရှင်း။ မဟာပရိဠ္ဍာဟောစ၊ သည်ရှင်း။ ဟောတိနုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထို ့မိမဟုတ်။သောအဂို၊ သည်။ ပုဗ္ဗပိ၊ ရှေး၌လည်း။ ဒုက္ခသမ္မဿောစေ၀၊ သည်ရှင်း။ မဟာဘိတာပေါစ၊ သည်ရှင်း။ မဟာပရိဠ္ဍာဟောစ၊ သည်ရှင်း။ အဒဟာသိနုခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးဘော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ သောအဂို၊သည်။ ဣဒါနိစေ၀၊ ယခုအခါ၌လည်း။ပ။ဟောတိ၊၏။သောအဂို၊ သည်။ ပုဗ္ဗပိ၊ရှေး၌လည်း။ပ။ အဟောသိ၊ပြီ။ ဘောဂေါတမ၊မ။အရုဂတ္တော၊သော။ပဏ္ဏဂတ္တော၊ သော။ ကိမ်ဓိ၊ တို့သည်။ ခဇ္ဇမာနော၊ သော။ကုဋ္ဌိ၊သော။ အသုစိ ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်လည်း။ နခေဘိ၊ တို့ဖြင့်။ ဝဏ္ဏမုခါနိ၊ တို့ကို။ ဝိပ္ပကိရမာနော၊လျက်။ဥပဟတိန္ဒြိယော၊ပျက်စီးသော ကာယိန္ဒြေ ရှိသည်ဖြင့်၍။ ဒုက္ခသမ္မဿေယေ၀၊ ဆင်းရဲသော အတွေ့ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ အဂို့သို့ ၊ မိုးဥ်။ သုခဓိဘိ၊ ချမ်းသာ၏ဘူ၍။ ဝိပရိတသညံ၊ ဖောက်ပြန်သောအမှတ်ကို။ ပစ္စလတ္ထ၊ ရပြီ။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧ၀ံမေ၀ံခေါ၊ သာလျှင်။ အဘိတမိ့ အဒ္ဓါနံ၊ အတိတ် အခါ၌လည်း။ ကာမာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခသမ္မဿာစေ၀၊ ၎င်း။ပ။ အဒဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ အနာဂတမ့ိ အဒ္ဓါနံ၊ နောင်သောအခါ၌လည်း။ပ။ဘ၀ိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။ ဧတရဟိပိ ပစ္စုပ္ပန္နံ အဒ္ဓါနံ၊ ယခုအခါ၌လည်း။။ပ။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ကာမေသု၊ တို့၌။ အဝိတရာဂါ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိဠုယ့မာနာ၊ ကုန်သော။ ဣမေစသတ္တာ၊ ၎ါသတ္တ၀ါဘို့သည်လည်း။ ဥပဟတိန္ဒြိယာ၊ ပျက်စီး သောပညိန္ဒြေရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒုက္ခသမ္မဿသုယေ၀၊ ဆင်းရဲသောအဆင့်ရှိသည်သာလျှင်ဖြစ် ကုန်သော။ ကာမေသု၊ တို့၌။သုခမိဘိ၊ချမ်းသာ၏ဘူသော။ ဝိပရိတသညံ၊ကို။ ပစ္စလတ္ထုံ၊ရကုန်ပြီ။

၂၁၅။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ပ။ ပရိတာပေတိ၊ကင်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ယထာ ယထာ၊ အကြင်အကြင်အခြင်းအရာအား၌ဖြင့်။ အရုဂတ္တော၊ သော။ပ။ ပရိတာပေတိ၊ ကင်၏။ တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအား၌ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ တာနိ၀ဏ္ဏမုခါနိ၊ ထိုအနာ၀ တို့သည်။ အသုစိဘရာနိစေ၀၊ အထူးသဖြင့်မစင်ကြယ်ကုန်သည်ရှင်း။ ဒုဂ္ဂန္ဓတရာနိစ၊ အထူးသဖြင့် မကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သည်ရှင်း။ ပူတိကတရာနိစ၊ အထူးသဖြင့် ပုပ်ကုန်သည်ရှင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ၀ဏ္ဏမုခါနံ၊ တို့၏။ ကဏ္ဍူ၀ုနဒဟတု၊ ယားခြင်းဘူသောအကြောင်းကြောင့်။ ယဒိဒံ (သာတမတ္တာ အဿာဒမတ္တာ)။ အကြင်ချမ်းသာခြင်းမျှသာယာခြင်းမျှသည်။(အတ္ထိ၏။)ကာစိ၊ အနည်းငယ်သော။ သာ သာတမတ္တာ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းမျှသည်။ သာ အဿာဒမတ္တာ၊ ထိုသာယာ ခြင်းမျှသည်။ ဟောတိစေ၀၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ဧ၀ံမေ၀ံခေါ၊ သာလျှင်။ ကာမေသု၊ တို့၌။ပ။ ပရိဠုယ့မာနာ၊ ကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပဋိသေ၀န္တိ၊ မှီ၀ဲကုန်၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယထာယထာ၊ အား ဖြင့်။ပ။ ပဋိသေ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။တေသံ တေသံ သတ္တာနံ၊ထိုထိုသတ္တ၀ါတို့၏။

ကာမတဏှာစေ၀၊ သည်လည်း။ ပ၀ဓုဘိ၊ တိုးပွါး၏။ ကာမပရိဠာဟေနစ၊ သည်လည်း။ ပရိဠယှန္တိ၊ ပူလောင်အပ်.ကုန်၏။ ပဠုကာမဂုဏေ၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ဘို့ကို။ ပဋိစ္စ၊၍ ။ ယဒိဒံ(သာတမတ္တာ အဿာဒမတ္တာ)၊ သည်။ အတ္ထိ၏။ သာ သာတမတ္တာ၊သည်။ သာ အဿာဒမတ္တာ၊သည်။ ဟောတိ စေ၀၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

မာဂဏ္ဍိ.ယ၊ယ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မည်သို၊နည်း။ ယောဂုဇာ၀ါ၊ အကြင်မင်းသည်၎င်း။ ယောဂု-မဟာမတ္တော၀ါ၊ အကြင်မင်း၏ အမတ်သည်၎င်း။ ပဠုဘိ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေဘိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ဖြစ်၍ ။ သမင်္ဂီဘူတော၊ ဖြာ၍။ ပဓိစာရယမာနော၊ လျက်။ ကာမတဏှံ၊ကို။ အပ္ပ-ဟာယ။ မူ၍ ။ ကာမပရိဠာဟံ၊ကို။ အပ္ပဋိဝိနောဒေတ္၀ာ၊ ပဲ။ ဝိဂတပိပါသော၊ ကင်းသော မွတ်သိပ် ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ အစ္ဆဉ္ဘံ၊၌။ ဝူပသန္တစိတ္တော၊ ငြိမ်းအေးသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာသိ၀ါ၊ နေသည်းနေဘူး၏။ဝိဟရတိ၀ါ၊နေလည်းနေဆဲ။ဝိဟရိဿတိ၀ါ၊နေမူလည်းနေလတ္တံ့ ။(သော၊ထိုမင်း-မင်း၏ အမတ် ၃ို။) တေ၊သည်။ ဒိဋ္ဌေ၀ါအဝိနု၊ မြင်မူလည်း မြင်ဘူးသလော။ သုတေ၀ါအပိနု၊ ကြားမူလည်း ကြားဘူးသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊မ။ ဣဒံ၊ ဤစကား သည်။ နော၊ဘိ၊ မသင့်ပါ။ မာဂဏ္ဍိ.ယ၊ ယ။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ ဆုဇာ၀ါ၊ မင်းသည်ဂုဏ်း။ပ။ဝိဟရိဿတိ၀ါ၊ လတ္တံ့ ။ တေံ၊ ကို။မယာပိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ နေ၀ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်လည်းမမြင်စဖူး။ နသုတံ၊ ကြားလည်း၌ကြားစဖူး။ မာဂဏ္ဍိ.ယ၊ ယ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်-ကား။ယေ၀ါပနာ.ကစီ၊ ကုန်သော။ သမဏာ၀ါ၊ တို့သည်ဂုဏ်း။ ယေဟိကေစိ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၀ါ၊ တို့သည်ဂုဏ်း။ ဝိဂတပိပါသာ၊ ကုန်သည်ဖြာ၍။ အစ္ဆဉ္ဘံ၊ ၌။ ဝူပသန္တစိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဟာသုံ၀ါ၊ နေလည်းနေကုန်ပြီ။ ဝိဟရန္တိ၀ါ၊ နေလည်း နေကုန်ဆဲ။ ဝိဟရိဿန္တိ၀ါ၊ နေလည်းနေကုန်လတ္တံ့ ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ကာမာနံယေ၀၊ တို့၏သာလျှင်။ပ။ ဝိဟရိဿန္တိ၀ါ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။အထခေါ၊ ၌။ဘဂ၀ါ၊သည်။တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအချိန်၌။ အာရောဂျပရမာ။ပ။ အမတဂါမိနန္တိ၊ ဟူသော။ ဣဒါနုဒါနိ၊ ဤဥဒါန်း.ကို။ ဥဒါဒေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

လာဘာ၊ လာဘ်တို့သည်။ အာရောဂျပရမာ၊ အနာကင်းသည်၏ အဖြစ်လျှင် အမွန်အမြတ်ရှိကုန်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာဟူသည်။ နိဗ္ဗာနပရမံ၊ နိဗ္ဗာန်လျှင် အမွန်အမြတ်ရှိ၏။ စ၊ ထိုမှတပါး။ အမတဂါမိနံ၊ အမြို ကိနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ မဂ်တို့တွင်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်သည်။ ခေမံ ခေမော၊ ဘေးအ ကင်းဆုံးတည်း[၁]။

၁။ အာရောဂျ ပရမံ တေသံ၊ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ ထွေ-ဟု ပြု။ ထိကြောင့် ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ အာရောဂျပရမာ လာဘာတိ အရောဂဘာ၀ပရမာ လာဘာ-ဟူ၍၎င်း ဤအဋ္ဌကထာ၌ အာရောဂျ တေသံ ပရမံ ဉတ္တမံ-ဟူ၍၎င်း၊ နိဗ္ဗာနံ တဉ္စ ပရမံ-ဟူ၍၎င်း၊ မိန့်ပြီ။ ဤပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌ နိဗ္ဗာနံ ပရမံ သုခံ-ဟု ရှိကြ၏။ နိဗ္ဗာနပရမံ-ဟု သမာသ်ရှိသင့်၏၊ အာရောဂျပရမာ, သန္တုဋ္ဌိပရမာ, ဝိဿာသပရမာ (ဓမ္မပဒ-လာ) သဒ္ဒန္တရိက်မျှားကိုထောက်။ "နိဗ္ဗာန်သည် မြတ်သောချမ်းသာဖြစ်၏"ဟု ဆိုခြင်းထက် "ချမ်းသာဟူသမျှ နိဗ္ဗာန်လျှင် အမွန်အမြတ်ရှိသည်"ဟုဆိုခြင်းက ပို၍ လေးနက်သည်။ နိဗ္ဗာနံ-ဟု ဆန္ဒာနုရက္ခဏ ကြံလျှင်လည်း ဝိဘတ္တိအလေ၀ပ-ဟု ယူသင့်သည်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၀ မဂ္ဂါနံ ခေမံ အမတဂါမိနံ-၌ အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂါနန္တိ ပုဗ္ဗဘာဂ၊မဂ္ဂါနံ ပုဗ္ဗဘာဂဂမနေနေ၀ အမတဂါမိနံ အဋ္ဌင်္ဂိကော ခေမော-ဟု အဋ္ဌကထာ၌ခွင့်ခသောကြောင့် ခေမံ ခေမော-ဟု လိင်္ဂ်၀ိပလ္လာသ ကြံလိုက်၏။ အဋ္ဌကထာ နောက်နည်းအလို "ခေမံ အမတဂါမိနံ၊ ဘေးမရှိရာ သေခြင်းဂင်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ မဂ္ဂါနံ၊ တို့တွင်။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ သည်။ ပရမော၊အမြတ်ဆုံးတည်း"ဟု အနက်သမ္မန်။ ခေမံ-၌ ဝိဘတ္တိအလောပနိဒ္ဒေသ ဟု ဋီကာမိန့်သည်။

၂၁၆။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ မာဂဏ္ဍိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘောဂေါတမ၊မ။အစ္ဆရိယံ၊ စ့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ စ့။ အာရောဂ္ယ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤစကား.ကို။ ယာဝ၊ အလ္ဘန်သာလျှင်။ သုဘာသိတံစ၊ကောင်းစွာ ဟောလည်းဟောအပ်ပြီ။ မယာပိ၊ သည်လည်း။ အာရောဂ္ယ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ ဘာသမာနာနံ၊ ဟောကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ, ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဝါ၊ ဆရာအဆက်ဆက် ဖြစ်ကုန်သော။ ပုဗ္ဗကာနံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ ပရိဗိုဇ်ဘို့၏(အထံမှ)။သုတံ ကြားအပ်ဘူးပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဂဏ္ဍိ.ယ၊ ယ။ အာရောဂ္ယ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ဃံ ပန ဧတံ၊ အကြင်စကား ကို။ ဘာသမာနာနံ၊ ကုန်သော။ပ။ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ၊ တို့၏(အထံမှ)။ သုတံ၊ ပြီ။ တံ အာရောဂ်္ယ၊ ထိုအနာကင်းသည်၏အဖြစ်ဟူသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ တဏှိဗ္ဘာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ဣဘိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဧဝံ၊သို့။ဝုတ္တော သော်။မာဂဏ္ဍိ.ယော၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ "ဘောဂေါတမ၊ မ။ တံအာရောဂ်္ယ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ တဏှိဗ္ဘာနံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိ။သုခီ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိ၏။ ကိဉ္စိ၊ တဒုံတခုသော ဆင်းရဲသည်။ မံ၊ ကို။ နအာဗာဓတိတိ၊ မနှိပ်စက်" ဟူ၍။ သကာနေဝ ဂတ္တာနိ၊မိမိ၏ခန္ဓာကိုယ်တို့ကို။ပါဏိနာ၊လက်ဖြင့်။ အနောမဇ္ဇတိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသပ်၏။

၂၁၇။ မာဂဏ္ဍိ.ယ၊.ယ။သေယျထာပိ၊အုံ့။ဇစ္စန္ဓော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကန်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ (အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။)သော၊ သည်။ကဏ္ဏသုက္ကာနိ၊အမည်းအဖြူ ဖြစ်ကုန်သော။ရူပါနိ၊ အဆင်းတို့ကို။ နပဿေယျ၊ မမြင်ရာ။ နီလကာနိ၊ အညိုဖြစ်ကုန်သော။ပ။ပီတကာနိ၊အရွှေဖြစ်ကုန် သော။ပ။ လောဟိတကာနိ၊ အနီဖြစ်ကုန်သော။ပ။ မဉ္ဇိဋ္ဌကာနိ၊ မောင်းကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ နပဿေယျ၊ ရာ။ သမဝိသမံ ညီညွတ် မညီညွတ်ကို။ပ။ တာရကရူပါနိ၊ ကြယ်အပေါင်းတို့ကို။ပ။ စန္ဒိမသူရိယေ၊ လနေတို့ ကို။ နပဿေယျ၊ ရာ။ သော၊ သည်။"ဘော၊ အိုအချင်းဘို့။ သြဒါတံ၊ဖြူစင်သော။ ဝတ္ထံ၊အဝတ်သည်။ ဆေကံဝတ၊ကောင်းလေစ့တကား။(ဆေကန္တိ သမ္မန္နံ။ဌ)။အဘိရူပံဝတ၊ အလွန်အဆင်းလှလေစ့တ.ကား။နိမ္မလံဝတ၊အညစ်အကြေးကင်းလေစ့တကား။သုစိဝတာဘိ ဧင်ကြယ် လေစ့တကား"ဟူ၍။ဘာသမာနာသ၊ပြောဆိုသော။စက္ခုမတော၊ မျက်စိအမြင်ရှိသူ၏(စကားကို)။ သုဏေယျ၊ ကြားရာ၏။ သော၊ သည်။ သြဒါတပရိယေသနံ၊ ဖြူသောအဝတ်ကိုရှာမှီးခြင်းငှါ။ စရေယျ၊ လှည့်လည်ရာ၏။ တံနေံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ အညတရော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တေလမလိကတေန၊ ဆီခွက် အလိမ်းလိမ်းကပ်သော။ သာဟုဋ္ဌိမရေန၊ သူတော်ကောင်းဘို့သည် ကောက်ယူအပ်သောပံသုကူလအဝတ်ဖြင့်။ (သာခူဟိ လာတော သာဟုဋ္ဌိ-ပြု)။ဝါ၊မည်းနာကုန်သော သိုးမွေးဘို့ဖြင့် ပြုအပ်သောအဝတ်သူဖြင့်။"အမ္ဘောပုရိသ၊အမောင်ယောကျ်ား။တော၊ ၏။ သြဒါတံ၊ သော။ ဣဒံဝတ္ထံ၊ သည်။အဘိရူပံ၊ ၏။ နိမ္မလံ၊ ၏။ သုစိတိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဝဠဉ္ဇေယျ၊ လှည့်ပတ်ရာ၏။ သော၊ သည်။ တံ၊ ထိုဆီပေသော အဝတ်သူကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ခံယူရာ၏။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပါရုပေယျ၊ဝတ်ရုံရာ၏။ ပါရုပေတ္ဝာ၊၍။အတ္တာမနော၊ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။"ဘော၊အိုအချင်းတို့။ သြဒါတံ၊ သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သည်။ ဆေကံဝတ၊ တကား။ပ။ သုစိဝတာတိ၊ တကား"ဟူသော။ အတ္တာမနဝါစံ၊ ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ နိစ္ဆာရေယျ၊ မြွက်ဆိုရာ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဇစ္စန္ဓော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဇာနန္ဓော၊ သိလျက်။ ပဿန္ဓော၊ မြင်လျက်။ တေလမလိကတံ၊ သော။အမုံ သာဟုဋ္ဌိစီရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊

အပိန့၊ ခံယူရာသလော။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပါရုပေယျအပိန့၊ ဝတ်ရုံရာသလော။ ပါရုပေတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တာမနော၊ ၍။ ဘော၊ တို့။ပ။ သုစိဝတာတိ၊ ဟူသော။ အတ္တာမနဝါစံ၊ ကို။ နိစ္ဆာရေယျအပိန့၊ မြွက်ဆိုရာသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်။ စက္ခုမတော၊မှ၊က်စိအမြင်ရှိသောယောကျ်း၏(စကားကို)။သဒ္ဓါယ၊ယုံကြည်သဖြင့်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျအပိန့၊ သလော။ ပါရုပေယျအပိန့၊ သလော။ နိစ္ဆာရေယျအပိန့၊ သလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘောဂေါတမ၊ မ။ဇစ္စာန္ဓော၊သော။ သောပုရိသော၊သည်။အဇာနန္တော ဟိ၊ မသိပဲသာလျှင်။ အပဿန္တောဟိ၊ မမြင်ပဲသာလျှင်။ တေလမလိကတံ၊ သော။ အမုံ သာဟဋ္ဌိဝိရံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ၏။ပ။ နိစ္ဆာရေယျ၊ ၏။ စက္ခုမတော၊ ၏ (စကားကို)။ သဒ္ဓါယ၊ သဖြင့်လည်း။ ပဋိဂ္ဂဏှေယျ၊ ၏။ ပါရုယျေ၊ ၏။ နိစ္ဆာရေယျ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အညတိတ္ထိယာ၊ ကုန်သော။ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ အန္ဓာ၊ပညာမျက်စိ ကန်းကုန်သည်ဖြင့်၍။ အစက္ခုကာ၊ ပညာမျက်စိမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။အာရောဂ်၊ ကို။ အဇာနန္တာ၊ မသိကုန်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်။အထ စ ပန၊ ထိုသို့မသိမမြင်ကုန်ပဲလျက်။ အာရောဂျ။ပ။ သုခန္တိ၊ ဟူသော။ ဣမံဂါထံ၊ကို။ဘာသန္တိ၊ဆိုကြကုန်ဘိ၏။မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ပုဗ္ဗကေဟိ၊ ရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော။ အရဟန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အာရောဂျ။ပ။ ဂါမိနန္တိ၊ဟူသော။ သော ဂါထာ၊ ဤဂါထာကို။ ဘာသိတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။

၂၁၈။ သာ၊ ထိုဂါထာသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပုထုဇ္ဇနဂါထာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည် မျှတ်ဆိုအပ်သော ဂါထာတည်း[၁]။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ အယံ ခေါ ပန ကာယော၊ ဤကိုယ်နေ့ခေါသည်။ ရူပဂဟဏေ၊ ရူပါသဖွယ်ဖြင့်၏။ ဂဏ္ဍာဂဟဏေ၊ အိုင်းအမောသဖွယ် ဖြစ်၏။ သလ္လဂဟဏေ၊ ငြောင့်သဖွယ် ဖြစ်၏။ အဃဂဟဏေ၊ ဆင်းရဲဖြင့်၍ဖြစ်၏။ အာဗာဓဂဟဏေ၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်သော အနာသဖွယ်ဖြစ်၏။ သောတုံ၊ သည်။ ရောဂဂဟဏေတုံ၊ သော။ပ။ အာဗာဓဂဟဏေတုံ၊ သော။ ဣမံကာယံ၊ကို။ ဣဒန္တံ ။ပ။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။

မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဟိ၊ မှန်၏။ တုံ၊ သည်။ အခိုယေန၊ စင်ကြယ်သော။ ယေန စက္ခုနာ၊အကြင်ပညာမျက်စိဖြင့်။ (ဝိပဿနာပညာ မဂ်ပညာကိုယူ)။အာရောဂျ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊ သိရာ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျာသိ၊ မြင်ရာ၏။ တေ၊ အား။ အရိယံ၊ သော။ တံ စက္ခုံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣဘိ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (ဒေသိယမာနေ၊ သော်။) အာရောဂျ၊ ကို။ ဇာနေယျံ၊ ၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျံ၊ ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ ပဒဟာတိတိ၊ စွမ်းနိုင်၏ဟူ၍။ ဧဝံသို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၁။ ဝိပဿီပိ ဟိ ဘဂဝါ။ပ။ ဣမံ ဂါထံ အဘာသိ၊ 'အတ္ထနိဿိတာ ဂါထာ'တိ မဟာဇနော ဥဂ္ဂဏှိ၊သဉ္ဆရိ ပရိနိဗ္ဗုတေ အပရဘာဂေ ပရိဗ္ဗာဇကာနံ အန္တရံ ပဝိဋ္ဌော။တေ ပေါတ္ထကဂတံ ကဘ္ဘာ ပဒဒ္ဒယမေဝ ရက္ခိတုံ သက္ခိံသု။ တေနာဟ-သာ တေရဟိ အနုပုဗ္ဗေန ပုထုဇ္ဇနဂါထာတိ။ (၄)။

၂၁၉။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ပ။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ဟံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ၍။ စက္ခုုနှိ၊ မျက်စိတို့ကို။ နဥပ္ပါဒေယျ၊ မဖြစ်စေရာ။ စက္ခုုနှိ၊ တို့ကို။ နဝိသောဓေယျ၊ မသုတ်သင်ရာ။ မာဂဏ္ဍိ ယ၊ ယ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ဝေဇ္ဇော၊ ထို ဆေးသမားသည်။ ယာဝ ကိလမထသ္သဝေ၊ ပင်ပန်းရုံမျှ၏သာလျှင်။ ယာဝ ဝိဃာဘသ္သဝေ၊ ဆင်းရဲရုံမျှ၏သာလျှင်။ ဘာဂီ၊ အဘို့ရှိသည်။ အသ္သ အပိနု၊ ဖြစ်ရာသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဣဒန္တံ။ပ။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စေ ဒေသေယျံ၊ အံ့။ သောတုံ၊ သည်။ အာရောဂျံ၊ ကို။ နဇာနေယျာသိ၊ နိုင်ရာ။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ နပဿေယျာသိ၊ နိုင်ရာ။ သော၊ ထိုမသိမမြင်နိုင်ပဲ တရားဟောခြင်းသည်။မမ၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သာ၊ သည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဟေသာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ (ကြွင်းတူ)။

၂၂၀။ မာဂဏ္ဍိ ယ၊ ယ။ပ။ ဘိသက္ကံ၊ ဆေးဆရာကို။ ဥပဋ္ဌာပေယျံ၂၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ တဿ၊ ထို သူကန်းယောကျ်ားအား။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ သော ဘိသက္ကော၊ သည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကုခြင်းကို။ကရေယျ၊ ပြုရ၏။ဥဒ္ဒဝိရေစနံ၊ အန်စေခြင်းကိုဂင်း။ အဓောဝိရောစနံ၊ ဝမ်းလျှောစေခြင်း ကိုဂင်း။ အဥ္ဇနံ၊ မျက်စဉ်းခပ်ခြင်းကိုဂင်း။ ပစ္စဉ္ဇနံ၊ နောက်ထပ် မျက်စဉ်းခပ်ခြင်းကိုဂင်း။ နတ္ထုကမ္မံ၊ နှာနှပ်ခြင်းကိုဂင်း။ (ကရေယျ၊ပြုရာ၏။) သော၊ သည်။ တံဘေသဇ္ဇံ၊ ကို။ အာဂမ္မ၊ ရ၍။ စက္ခုုနှိ၊ တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ရ၏။ စက္ခုုနှိ၊ တို့ကို။ ဝိသောဓေယျ၊ ရာ၏။ တဿ၊ အား။ဝါ၊၏။ သဟစက္ခုပ္ပါဒါ၊မျက်စိ (အမြင်) တို့ဖြင့်ပေါ်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ တေလမလိကတေ၊ သော။ အမုသ္မိံ သာဟုဋ္ဌိရေ၊ ၌။ ယောဆန္ဒရာဂေါ၊ အကြင်ပြင်းစွာ တပ်နှစ်သက်ခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ ပဟီယေထ၊ ပျောက်ကင်းရာ၏။ တဉ္စ နံ ပုရိသံ၊ ထိုမျက်စိအမြင်ရှိသောယောကျ်ား ကိုလည်း။ အမိတ္တတောပိ၊ မိတ်ဆွေမဟုတ်သော အားဖြင့်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ထားရာ၏။ ပစ္စတ္ထိကတောပိ၊ ရန်သူအားဖြင့်လည်း။ ဒဟေယျ၊ ၏။ အပိစ၊ တနည်းအားဖြင့်။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတဗ္ဗံ၊ ချအပ်၏ဟူ၍။ မညေယျ၊ မှတ်ထင်ရာ၏။ ဘော၊ တို့။ အဟံ၊ ကို။ ဣမိနာ ပုရိသေန၊ သည်။ တေလမလိကတေန၊ သော။ သာဟုဋ္ဌိစိရေန၊ ဖြင့်။ အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျ်ား။ပ။ သုစိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဒိဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာသောကာလပတ်လုံး။ နိကတောဝတ၊ စဉ်းလဲအပ်စွတကား။ ဝဉ္ဈောဝတ၊ လှသွပ်အပ်စွတကား။ ပလုဒ္ဓါဝတ၊ ဖြားယောင်းအပ်စွတကား။ (ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်ရာ၏။)

မာဂဏ္ဍိ ယ၊ ယ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ အဟံ၊ သည်။ တေ၊ အား။ ဣဒန္တံ။ပ။ နိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဟူ၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ စေ ဒေသေယျံ၊ အံ့။ သောတုံ၊ သည်။ အာရောဂျံ၊ ကို။ ဇာနေယျာသိ၊၏။ နိဗ္ဗာနံ၊ ကို။ ပဿေယျာသိ၊ ၏။တဿ တေ၊ အား။ ဝါ၊၏။ သဟစက္ခုပ္ပါဒါ၊ ပညာမျက်စိတို့ ဖြင့်ပေါ်လာသည်နှင့်တပြိုင်နက်။ ပဋ္ဌာသု၊ ကုန်သော။ ဥပါဒါနက္ခန္ဓေသု၊ တို့၌။ ယော ဆန္ဒရာဂေါ၊ သည်။

၁။ အဥ္ဇနန္တိ ဒ္ဝေ ဝါ တိဏာ ဝါ ပဋ္ဌလာနိ နိဟရဏသမတ္ထံ ခါရဉ္ဇနံ၊သစ္ဆဥ္ဇနန္တိ နိဗ္ဗာပနိယံ သီတလ ဘေသဇ္ဇဉ္ဇနံ။(ဒီ-ဋ္ဌ၊ ၁၊ ၉၂)။ သီတမေဝ သစ္ဆံ နိရုတ္တိ နယေန၊တဿ ကာရဏာ အဥ္ဇနံ သစ္ဆဥ္ဇနန္တိ အာဟ-သီတလဘေသဇ္ဇဉ္ဇနန္တိ။ (သီ၊ဋ္ဌီ၊ သစ်)။ ဤကို ထောက်၍ ယင်း ၂-မျိုး၏ အထူးကိုဂင်း၊ ပစ္စဉ္ဇနံ-ပုဒ်၌ သ-အက္ခရာဖြင့် သစ္ဆဥ္ဇနံ-ဟု ရှိသင့်သည်ကိုဂင်း ဆတ္တရ၏၊ ပါဌ် ရှိတိုင်း ပေးလိုက်သည်။

အတ္ထိ၏။ သော၊ သည်။ ပဟိယေထ၊ ကင်းပျောက်ရာ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ တေ၊ အား။ "ဘော၊ တို့။ 'အဟံ၊ သည်။ (ဟိ အနက်မဲ့)။ရူပံယေဝ၊ ရူပကွန္ဓာကိုသာလျှင်။ ဥပါဒိယမာနော၊ စွဲလမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဥပါဒိယိ ံ၊ စွဲလမ်းပြီ။ပ။ ဝိညာဏံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဥပါဒိယမာနော၊ ၍။ ဥပါဒိယိ ံ၊ ပြီ။ တဿ မေ၊ အား။ ဥပါဒါနပစ္စယာ၊ ဥပါဒါန်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝေါ၊ သည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ၏။ပ။သမ္ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအစီအရင်ဖြင့်။ ကေဝလဿ၊ သက်သက်သော။ ဧတဿဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏'ဟူ၍။ ဣမိနာစိတ္တေန၊ ဤဝဋ်ဆွဲအစဉ်လိုက်သောစိတ်သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ နိကတော ဝတ၊ တကား။ ဝဋ္ဋတော ဝတ၊ တကား။ ပလုဒ္ဓါဝတာတိ၊ တကား"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ၏။ (ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။)

အဟံ၊ သည်။ "ယထာ၊ အားဖြင့်။(ဒေသိယမာနေ၊ သော်။)ဣမမှာ အာသနာ၊ ဤနေရာမှ။ အနန္တရာ၊ ပညာမျက်စိမကန်းသည်ဖြစ်၍။ ဝုဋ္ဌဟေယျ၊ ထရာ၏။ တထာ၊အားဖြင့်။ ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ငှါ။ ပဟောတိဘိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အား။ ပသန္နော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၂၁။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တေနဟိ၊ ထို့ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇေယျာသိ၊ ဆည်းကပ်လော့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ သပ္ပုရိသေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဇိဿသိ၊ ဆည်းကပ်လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။သောဿသိ၊ နာရလတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ကို။ သောဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယဒတာ၊ ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားအားလျော်သော အကျင့်ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ ကျင့်လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ ယ။ ယတောခေါ၊ ကြောင့်။ တုံ၊ သည်။ ဓမ္မာနုဓမ္မံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ လတ္တံ့။ မာဂဏ္ဍိယ၊ယ။ တဒတာ၊ကြောင့်။ တုံ၊သည်။"ဣမေ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ရောဂါ၊ရောဂါနှင့်တူကုန်၏။ ဂဏ္ဍာ၊ အိုင်းအမာနှင့်တူကုန်၏။ သလ္လာ၊ ငြောင့်နှင့်တူကုန်၏။ ဣမ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ရောဂါ၊ ရောဂါနှင့်တူသော ခန္ဓာငါးပါးဘို့သည်။ ဂဏ္ဍာ၊ တို့သည်။ သလ္လာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြင်းမဲ့ကုန်သည်ဖြင့်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ချုပ်ကုန်၏။ တဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ ဥပါဒါနနိရောဓာ၊ ဥပါဒါန်၏ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဘဝနိရောဓော၊ ၏။ပ။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ကေဝလဿ၊ သော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ၏။ နိရောဓော၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏" ဟူ၍။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဉဿသိ၊သိလတ္တံ့။သာမံဝေါသာလျှင်။ ဒက္ခိဿသိ၊ မြင်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၂၂။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊သော်။ မာဂဏ္ဍိယော၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ပ။ အဇ္ဇ သာသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ မာဂဏ္ဍိယော၊ သည်။ အရဟတံ၊ တို့တင်။ အညတရော ခေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ၏။ ။(ကုက္ကုရဝတိကသုတ် ဂ၂-ပိုဒ်ကိုရှု၍သမ္မန်)။

ပဋမံ၊ သော။ မာဂဏ္ဍိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-သန္ဒကသုတ်

၂၂၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။

ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်း။ ကောသမ္မိ ယံ၊ ၌။ ယောသိတာရာမေ၊ ယောသိတာရုံ ကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သန္ဒကော၊ သန္ဒက အမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ပိလက္ခဂုဟာယံ၊ (ဂူဘုံခါး၌ ညောင်ကြပ်ပင်ရှိသောကြောင့်) ပိလက္ခအမည်ရှိသော လိုဏ်ဂူ၌။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ ပဋိမတ္တောဟံ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဘိ၊ ငါးရာ အဘိုင်းအရှည်မျိုကုန်သော ပရိဗိုဇ်ဘို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အဆခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်း သာယန္ဟသမယံ၊ ညနေချမ်းအခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းရာမှ။ ဝုဋ္ဌိတော၊ ထသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ “အာဝုသော၊ ဘို့။ အာယာမ၊ လာသွားကြစို့။ယေန၊ ၌။ ဒေဝကတသောဇ္ဇော၊ မိုးသည် ပြုအပ်သော ထုံးအိုင်သည်း (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဂုဟာဒဿနာယ၊ ပိလက္ခဂူကို ကြည့်ရှုရန် အလို့ငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမာတိ၊ချဉ်းကပ်ကုန်အံ့” ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်း။ပ။ဥပသင်္ကမိံသု၊ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သန္ဒကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဥန္နာဒိနိယာ၊ ပဲ့တင် ထပ်သော။ ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါယ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သောအသံရှိသော။ အနေကဝိပံတံ၊ သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ နာဘ်ရှာနိဗ္ဗာန်ဘို့၏ ဖိလာဖြစ်သောစကားကို။ ကထေန္တိယာ၊ ပြောဆိုသော။ မဟတိယာ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သေယျထာပိ၊ အဘယ်မ ်သော။ ဣဒံ၊ ဤနာဘ်ရှာနိဗ္ဗာန်တို့၏ ဖိလာဖြစ်သော စကားကို။ ကထေတိ၊ ဆိုသန ်း။ ရာဇကထံ၊ မင်းနှင့်စပ်သောစကား ိုင်း။စောရကထံ၊ ခိုးသူနှင့် စပ်သောစကားကိုင်း။ မဟာမတ္တကထံ၊ အမတ်ကြီးနှင့်စပ်သောစကားကိုင်း။ သေနာကထံ၊ စစ်သ ်နှင့်စပ်သော စကား ကိုင်း။ဘယကထံ၊ဘေးနှင့်စပ်သောစကားကိုင်း။ယုဒ္ဓကထံ၊စစ်ထိုးခြင်းနှင့်စပ်သောစကားကိုင်း။ အန္နကထံ၊ထမင်းနှင့်စပ်သော စကား ကိုင်း။ပါနကထံ၊အဖျော်နှင့်စပ်သောစကားကိုင်း။ဝတ္ထကထံ၊ အဝတ်နှင့်စပ်သော စကားကိုင်း။ သယနကထံ၊ အိပ်ရာ နေရာနှင့် စပ်သောစကားကိုင်း။ မာလာကထံ၊ ပန်းနှင့်စပ်သောစကား ကိုင်း။ဂန္ဓကထံ၊နံ့သာနှင့် စပ်သောစကား ကိုင်း။ဉာတိကထံ၊ဆွေမျိုးနှင့် စပ်သောစကား ကိုင်း။ယာနကထံ၊ ယာဉ်နှင့်စပ်သောစကား ကိုင်း။ ဂါမကထံ၊ ရွာနှင့်စပ်သော စကားကိုင်း။နိဂမကထံ၊နိဂုံးနှင့်စပ်သောစကား ကိုင်း။ နဂရကထံ၊ မြို့နှင့်စပ်သော စကား ကိုင်း။ ဇနပဒကထံ၊နယ်နှင့်စပ်သောစကား ကိုင်း။ကတိကထံ၊ မိန်းမနှင့် စပ်သောစကား ကိုင်း။ သူရကထံ၊ သူရဲကောင်းနှင့်စပ်သောစကား ကိုင်း ။ ဝိသိခါကထံ၊ (မြို့တွင်း ရွာတွင်း)သမ်းနှင့်စပ်သော စကားကို ငင်း။ကုမ္ဘဋ္ဌာနကထံ၊ရေခပ်ဆိပ်နှင့်စပ်သောစကား ကိုင်း။ ပုဗ္ဗပေတကထံ၊ ရှေး၌ သေလွန်သူနှင့်စပ် သောစကား ကိုင်း၊ နာနတ္တကထံ၊ အထွေထွေနှင့် စပ်သောစကား ကိုင်း။လောကက္ခာယိကံ၊လောက ကြောင်း ကိုပြောကြားသော စကား ကိုင်း။ သမုဒ္ဒက္ခာယိကံ၊ သမုဒ္ဒရာကြောင်းကို ပြောကြားသော

၁။ မဟာဝဂ်-သစ္စသံယုတ်-ဒဿမသုတ်နှင့် အဂ်ုတ္တရ၊ ဒသကနိပါတ်၊ ကထာဝတ္ထု သုတ်အဖွင့်တို့၌ သုရာကထံ-ဟု သ-၌ ဥရဿနှင့် ရှိသည့်အလို “သေရည်နှင့်စပ်သော စကား”ဟု အနက်ပေး။

စကားကိုဂုဏ်း။ ဣတိဘဝါဘဝကထံ၊ ဤသို့ မြဲခြင်း ပြတ်ခြင်း ကြီးပွါးခြင်း ဆုတ်ယုတ်ခြင်း ကာမဂုဏ်ခမ်းသာ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်းတို့နှင့်စပ်သော စကားကိုဂုဏ်း။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသည် ဘိုပင်တည်း။ ၀ါ၊ ဤသို့စသည်အပြားရှိသော တိရစ္ဆာနကထာတို့ကိုဂုဏ်းတည်း[၁]။

သန္ဒကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒုရတော၀၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ ၍။ သကံပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ အပ္ပသဒ္ဒါ၊ နည်းသောအသံရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြ ကုန်။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဘို့။ (တုမှေ၊တို့သည်။) သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာအကတ္ထ၊ မပြုကြကုန်နှင့်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ကော၊ သော။အယံသမဏော အာနန္ဒော၊ ဤရဟန်းအာနန္ဒာသည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာတော်မူ၏။ ယာ၀တာ ခေါ ပန၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ ကောသမ္မိ ံ၊ ၌။ ပဋိ၀သန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ အယံသမဏော အာနန္ဒော၊ သည်။ ဘေသံ၊ ထိုရဟန်းဘို့တွင်။ အညတရော၊ တပါးအပါအ၀င်တည်း။ တေ အာယသ္မန္တော ခေါ ပန၊ ထိုအရှင်ဘို့သည်ကား။အပ္ပသဒ္ဒကာမာ၊ နည်းသော အသံရှိသည်ကို အလိုရှိကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဒ၀ိနီတာ၊ နည်းသော အသံရှိတော်မူသော ဘုရားရှင်သည် ဆုံးမအပ်သူတို့တည်း။ အပ္ပသဒ္ဒဿ၊ နည်းသော အသံရှိရာအရပ်၏။ ၀ဏ္ဏ၀ါဒိနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြောဆိုလေ့ရှိကုန်၏။ အပ္ပသဒ္ဒံ၊ နည်းသောအသံရှိသော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ ဝိဒိဘ္ဝာ၊ သိ၍။ ဥပသင်္ကမိတဗ္ဗံ၊ ချဉ်းကပ်အပ်၏ဟူ၍။အပ္ပေ၀နာမ မယ္ဟယျာတိ၊ မှတ်ဆင်ငြားအံ့လည်း မသိ"ဟူ၍။သဏ္ဌာပေတိ၊ ငြိမ်သက်စေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ တေ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊တို့သည်။ တုဏ္ဟီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟေသုံ၊ ကုန်ပြီ။

၂၂၄။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘဝံ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသ ည်။ ဘေ ခေါ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ ဘောတော အာနန္ဒဿ၊ အား။ ၀ါ၏ (ကြွလာခြင်းသည်) ။သုဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပါတ ည်း။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤအခါ ဿို။အာဂမနာယ၊ ကြွလာခြင်း၏။ ယဒိဒံ(ယော အယံ ပရိယာယော)၊ အကြောင် အလှည့်အကြိမ် သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) ဣမံ ပရိယာယံ၊ ကို။ စိရဿံ ခေါ၊ ကြာမြင့်မှ။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဘဝံ အာနန္ဒော၊သည်။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါလော့။ ဣဒံ အာသနံ၊ ကို။ ပညတ္တန္တိ၊ ခင်းထားအပ်ပါ၏" ဟူသော။တေံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပညတ္တော၊ သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ ခေါ၊ထိုင်နေပြီ။ သန္ဒကောပိ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သ ည်လည်း။ အညတရံ၊ သော။ နီစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊နေရာ ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ သန္ဒကံ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။"သန္ဒက၊က။တေရဟိ၊ယခုအခါ၌။ (တုမှေ၊တို့သည်။)

၁။ ဣတိဘဝါဘဝကထာ၌ ဘဝ-အရ သဿတ, ဥစ္ဆေ, ကာမသုခ(၃)၊ အဘဝ-အရ ဥစ္ဆေဒ, ဟာနိ, အတ္တကိလမထ(၃)အား ဖြင့် ဒု-မျိုးပြားသည်။ "ဣတိ ဣမာယ ဆဗ္ဗိဓာယ ဣတိဘဝါဘဝကထာယ သဒ္ဓိ ဗာတ္တိံသ တိရစ္ဆာန-ကထာ နာမ ဟောတိ"ဟု ဌ-၌ ဖွင့်သည်။ ရာဇကထာမှစ၍ သမုဒ္ဒက္ခာယိကကထာ အထိ၂၆-ပါးနှင့် ဣတိဘဝါဘဝ ကထာ ၆-ပါး ပေါင်းလျှင် ဗာတ္တိံသ(၃၂)ဖြစ်၏၊ သို့သော် သာရတ္ထ ဝိကာလဂါမပဝေသနသိက္ခာပုဒ်အဖွင့် အံ၊ ဋီ၊ နှင့် သီ-ဋီ-သစ်ဘို့၌ကား "အထ၀ါ ပါဋိယံ သရူပတော အနာဂတာပိ ဒ၁ရည-ပဗ္ဗတ-နဒီ-ဒီပကထာ ဣတိသဒ္ဒေန သင်္ဂဟေတ္ဝာ ဗာတ္တိံသ တိရစ္ဆာနကထာတိ ဝုစ္စတိ"ဟု ဣတိဘဝါဘဝကထာကို ဝုဒ္ဓိ, ဟာနိ-၂-မျိုးယူ၍ ၂၀-ဖြစ်၏၊ ယင်း၌ ဣဘိသဒ္ဒါဖြင့်ပြအပ်သော တော, တောင်, မြစ်, ကျွန်း ၄-ပါးထည့်ကာ ၃၂-ရေတွက်၍တမျိုး ပြကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဣတိ ကို ပကာရတ္ထ အာဒျတ္ထကြဲ၍ တနည်း အနက် ပေးလိုက်သည်။ (သာရတ္ထ၊၃၊ ၁၀၀-၌ ဆတ္ထ သ-နေရာ၌ ဗာတ္တိံသ-ဟု ပါဠိမှန်ရှိစေသင့်၏။

မ နိ ၂-၁၂—နှ-ဗု-သ

ကာယကထာယ၊အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်သည်။ အတ္ထာနု၊ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ဝိပ္ပကတာ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့ မရောက်သေးသော။ အန္တရာကထာ၊သည်။ ကာစပနာဘိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘောအာနန္ဒ၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ ယာယကထာယ၊ ဖြင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဧတရဟိ၊ ၌။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကြကုန်၏။ သောကထာ၊ထိုစကားသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိပါစေဦး။ ဘောတောအာနန္ဒဿ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏။သောကထာ၊သည်။ ပစ္ဆာပိ၊ နောက်၌လည်း။ သဝနာယ၊ ကြားနာခြင်းငှါ။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲသည်။ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ သာဓုဝတ၊ တောင်းပန်ပါ၏။သကေ အာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ အယူ၌။ ဓမ္မိကထာ၊ တရားစကားသည်။ဘဝန္တံယေဝ အာနန္ဒံ ပဋိ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၏အဘို့ တာဝန်သည်သာလျှင်။ ဘာတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သန္ဒက၊ က။ တေနဟိ၊ လျှင်။ပ။အာယသ္မာအာနန္ဒော၊သည်။သန္ဒက၊ က။ ယဉ္စ၊ အကြင်အဖြာ ဘူစရိယဝါဒ(အနဿာသိက)ဖြာ ဘူစရိယဘို့၌။ ဝါ၊ အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညူ၊ သိကြားမိမှာသော။ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ဖြာ ဘူစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ နဝဒေယျ၊ မကျင့်သုံးရာ။ ဝသန္တော၊ ကျင့်သုံးသော်လည်း။ ဉာယံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ကုသလံ၊အပြစ်မရှိသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နာရာယေျ၊မပြီးစေရာ။ဇာနတာ၊ သော။ပ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊သော။ တေန ဘဂဝတာ၊သည်။အက္ခာတာ၊ဟောကြားအပ်ကုန်သော။ ဣမေ အဖြာ ဘူစရိယဝါဒာ၊ဤအဖြာ ဘူစရိယဝါဒတို့သည်။စတ္တာရော၊လေးပါးတို့တည်း။အက္ခာတာနိ၊ ကုန်သော။အနဿာသိကာနိ၊ သက်သာရာမှ ကင်းကုန်သော။ ဣမာနိ ဖြာ ဘူစရိယာနိ၊ တို့သည်။ စတ္တာရီတိ၊ လေးပါးတို့တည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဘောအာနန္ဒ၊နှင့်။ပ။တေ အဖြဘူ-စရိယဝါဒာ၊ တို့သည်။ကတမေပန၊ တို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

၂၂၅။ သန္ဒက၊ က။ ဣဓ၊၌။ ဧကစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ပ။ ပဝေဒေန္တိ၊ ဟောကြားကုန်၏။(မ၊၂၊စာပိဒ် ၉၄-အပဏ္ဏကသုတ်၊မ၊ဝ၊၄၄၀-တို့၌ ရေးခဲ့ပြီ။)အယံပုရိသော၊ဤသတ္တဝါသည်။ စာတုမဟာဘူတိကော၊မဟာဘုတ်လေးပါးဖြင့်ပြီး၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။(ကာလံ ကရောတိ၊ သေ၏။) ပထဝီ၊ အဋ္ဌဘ္ဘပထဝီသည်။ ပထဝီကာယံ၊ ဗဟိဒ္ဓပထဝီသို့။ (ပထဝီဧဝ ပထဝီကာယော)။အနုပေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ အနုပဂစ္ဆတိ၊ အစဉ်ကပ်၏။ပ။ကွန်ဒြိယာနိ၊မနိန္ဒြေသျှင် ခြောက်ခုမြောက်ရှိကုန်သော ဤနွေတို့သည်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့၊ သက်မဇ္ဈိ၊ ပြောင်းရွှေပြေးဝင်ကုန်၏။ အာသန္ဒိပဉ္စမာ၊ သေရာညောင်စောင်းလျှင် ငါးယောက်မြောက်ရှိကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ မတံ၊သေသူကို။ ယာဝဠိဉ္စဟရာ၊ သုသာန်သင်းချိုင်းတိုင်အောင်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ပဒါနိ၊ ဂုဏ်အစုတို့သည်။ (ကောင်းမကောင်းဂုဏ်ယူ)။ ဝါ၊ ကိုယ်တို့သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ ကာပေါတကာနိ၊ ခိုတောင်အဆင်းရှိကုန်သော။အဋ္ဌီနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ အာဟုတိယော၊ လက်ဆောင်ပေးလှူ ပူဇော်ခြင်းတို့သည် (ပူဇော်ကြောင်းစေတနာတို့သည်)။ဘဿန္တာ၊ ပြာလျှင်အဆုံးရှိကုန်၏။ ယဒိဒံဒါနံ၊ အကြင် အလှူပေးခြင်းသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံဒါနံ၊ ကို။ဒတ္တုပညတ္တံ၊ လူမိုက်တို့ ပညတ်အပ်၏။ ယေကေစိ၊ အကြင်ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ အတ္ထိကဝါဒံ၊ အကြင်အလှူ၊အလှူ၏

၁။ ဒဗ္ဗန္တိ မယ္ယန္တိတိ ဒတ္တာ၊ ဗာလပုဂ္ဂလော။တေဟိ ပညတ္တံ ဒတ္တုပညတ္တံ။ဒဗ္ဗ-မုစ္ဆာယံ၊ တု၊ ဘူဇာဒီနမန္တော နော ဒ္ဒိစာတိ ဒဗ္ဗဓာတုဿန္တော ဗ္ဗ-ကာရော နော ဟောတိ၊တဿ စ ဒ္ဒတ္တံ၊ တေန သိဇ္ဈတိ ဒတ္တာ၊တိ၊ အဘိဓာနဋ္ဌကာယံ ပန "ဒါ-ဂ္ဂစ္ဆာယံ" ဂတိယံ ဝါ၊ တု၊ ဒ္ဒတ္တံ။ ရဿာဒိ"တိ ဒုတ္တံ၊ ဒတ္တုပညတ္တန္တိ စ ဂ္ဂမိနာ ကိံ ဒဿေတိတိ အာဟ ဗာလာ ဒေန္တိ ပဏ္ဍိတာ ဂဏှန္တီတိ။

အကျိုးရှိ၏ဟု ယူသောဝါဒကို။ ဝဒန္တိ၊ပြောဆိုကုန်၏။တေသံ၊ တို့၏စကားသည်။တုစ္ဆာ၊အချည်းနှီးတည်း။ မုသာ၊ အမှားတည်း။ ဝိလာပေါ၊ ယောင်ယမ်း၊ပြောဆိုခြင်းတည်း။ ဗာလေစ၊ သူမိုက်တို့သည်ထင်း။ ပဏ္ဍိတေစ၊ ပညာရှိသူတို့သည်ထင်း။ (ပဌမာယော-ပြီ။) ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇန္တိ၊ ပြတ်ကုန်၏။ ဝိနဿန္တိ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ မရဏာ၊ သေသည်မှ။ ပရံ၊ အထက်၌။ နဟောန္တိတိ၊ မဖြစ်ကုန်ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊ သည်။ ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊ သည်။ ဟောဘိ၊ ၏။

သန္ဓကာ၊ က။ တတြ၊ ထိုအယူ၌။ ဝိညူ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ အယံခေါ ဘဝံသတ္ထာ၊ သည်။ပ။ နဟောန္တိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံဝါဒီ၊၏။ ဧဝံဒိဋ္ဌိတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဣတိ၊သို့။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတိ၊ဆင်ခြင်၏။

ဣမဿ ဘောတော သတ္ထုနော၊ ဤအနှင်ဆရာ၏။ ဝစနံ၊စကားသည်။ သစေသစ္စံ၊ အကယ်၍မှန်အံ့။ မေ၊ သည်။ အာကာတေန၊ မပြူအပ်သော ရာဇာန်းဘို့၏ အမှုဖြင့်။ တေဘော်ဤဆရာ၏အယူ၌။ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသည်မည်၏။ မေ၊ သည်။ အဝုယ်တေန၊ မကျင့်သုံးအပ်သော မြတ်သောအကျင့်ဖြင့်။ တေဘော်၊ ၌။ ဝုယိတံ၊ ကျင့်သုံးအပ်ပြီးသည်မည်၏။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေဘော်၊ ဤရာဇာန်းတရားဌ။ သမသမာ၊ ထပ်တူညီမျှဖြစ်ကုန်၏။ သာမညံ၊ တူသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ယောစာယံ၊ အကြင်ငါသည်ကား။ ဥဘော၊နှစ်ယောက်ကုန်သော ငါတို့သည်။ ကာယဿ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇိဿာမ၊ ပြတ်ကုန်အံ့။ ဝိနသ်ိဿာမ၊ ပျက်စီးကုန်အံ့။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ နဘဝိဿာမာတိ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ဆို။ (နိယတ်မဲ့ဝါကျ)။ ဣမဿ ဘောတော သတ္ထုနော ပန၊ ၏ကား။ နဂ္ဂိယံ၊ အာဘ်မငတ်သူ၏ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်သည်ထင်း။ မုဏ္ဍိယံ၊ ဦးပြဲသူ၏ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်သည်ထင်း။ ဥက္ကုဋိကပ္ပဓာနံ၊ ဆောင့်ကြောင့် အားထုတ်သော အကျင့်သည်ထင်း။ ကေသမဿု လောစနံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို နုတ်သော အကျင့်သည်ထင်း။ အတိရေကံ၊ ပိုလွန်၏။

ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ပုတ္တာသမွာဓသယနံ၊သားသမီးတို့ဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော အိပ်ရာဌ။ အဇ္ဈာဝသန္တော၊နေလျက်။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသိတိုင်းထွက် အာတ်စွန်းကို။ပစ္စနုဘောန္တော၊ သုံးဆောင်လျက်။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျောင်းကို။ ဓာရေန္တော၊ ဆောင်လျက် (ပန်ဆင်လိမ်းကျံလျက်)။ ဇာတရူပရဇတံ၊ရွှေငွေကို။ သာဒိယန္တော၊ သာယာလျက်။ ဣမိနာ ဘောတာသတ္ထာရာ၊ ဤအရှင်ဆရာနှင့်။ အဘိသမ္ဘုရာယံ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ သမသမဂတိကော၊ ထပ်တူညီမျှသော လားရာဂတိရှိသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ သော်ဘံ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ကိံ၊ ကို။ ပဿန္တော၊ မြင်လျက်။ ဣမသ္မိံ သတ္ထုရိ၊ ထံ၌။ ပြဿ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်အံ့နည်း။

သော၊ ထိုပညာရှိယောကျွန်းသည်။ အယံ၊ ဤအကျင့်သည်။ အပြဿ္မစရိယဝါသောတိ၊ အပြဿ္မစရိယဝါသတည်း ဟူ၍။ ဣဘိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ တသ္မာ ပြဿစရိယာ၊ထိုမြတ်သောအကျင့်မှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွား၏။ သန္ဓကာ၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ပ။နာရာယျေ၊ရာ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတော၊သော။ပဌမော၊သော။ အပြဿ္မစရိယ-ဝါသော၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁။ လောကော အတ္ထီတိ မတိ ယေသန္တေတိ အတ္ထိကာ။အတ္ထာဘိ စေဒံ နေပါတိကာပဒံ၊ တေသံ ဝါဒေါ အတ္ထိက-ဝါဒေါ။ "တံ အတ္ထိကာဝါဒံ။(သီ၊ဋ္ဌ၊သစ်)အလို တမလွန် လောကရှိ၏ဟု အယူရှိသော သူတို့၏ ပြောဆိုကြောင်းဖြစ်သော အယူဝါဒကို။ ဝါ၊တမလွန်လောကရှိ၏ဟူသော အယူကို"ဟုပေး။

၂၂၆။ (ကရောတော။ပ။ အာဂမောတိ ဝါကျကို မ၊၂-အပဏ္ဏကသုတ် ၉၇-ပိုဒ်၌ အနက် ဆိုခဲ့ပြီ၊ ကြွင်းဝါကျများကို ဤ၂၂၅-ပိုဒ်အတိုင်း အနက်သမ္မန်။ ပုနစပရံ၊ တဖန်တပါးလည်း။ ကုရုတံ၊ ပြုကုန်သော။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရီ-ယဘိ၊ မပြုအပ်။ ဒုဘိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဤမျှသာထူး၏)။

၂၂၇။ ။(ဤဝါကျလည်း မ၊၂-အပဏ္ဏကသုတ် ၁၀၀-ပိုဒ် အတိုင်းပင်။ဥဘော၊နှစ်ယောက်သော ငါဘို့သည်။ အဟေတူ၊ အကြောင်းမရှိကုန်ပဲ။ အပစ္စယာ၊ အထောက်အပံ့မရှိကုန်ပဲ။ ဝိသုဒ္ဓိသာမာတိ၊ စင်ကြယ်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဤမျှသာ ထူး၏)။

၂၂၈။ သန္ဒကာ၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣဓ၊ ၌။ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊သည်။ "အကဋ္ဌ၊ မပြုအပ်ကုန်သော။ အကတ္ထဝိဓာ၊ မပြုအပ်သော အစီအရင်ရှိကုန်သော။ အနိမ္မိတာ၊ မဖန်ဆင်းအပ်ကုန်သော။ အနိမ္မာတာ၊ မဖန်ဆင်းစေအပ်ကုန်သော။ ဝဉ္ဈာ၊ မြုံကုန်သော။ ကူဋဋ္ဌာ၊တောင်ထွတ်ကဲ့သို့ တည်ကုန်သော။ သေိကဋ္ဌာယိဋ္ဌိတာ၊ တံခါးတိုင်ကဲ့သို့ တည်ကုန်သော။ (ဒီဃဋ္ဌ၊ဝ။၃၁)။ ဣမေကာယာ၊ ဤကာယဘို့သည်။ သတ္တာ၊ ခုနစ်ပါးတို့တည်း။ တေ၊ ထိုကာယတို့သည်။ နက္ကဉ္ဇန္တိ၊ မဘုန်လှုပ်ကုန်။ နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ မဖောက်ပြန်ကုန်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နဗျာဗာဓေန္တိ၊ မနှိပ်စက်ကုန်။ အညမညဿ၊ အား။ သုခါယဝါ၊ ချမ်းသာအလို့ငှါငင်း။ ဒုက္ခာယဝါ၊ ဆင်းရဲအလို့ငှါငင်း။ သုခဒုက္ခာယဝါ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲအလို့ငှါငင်း။ နာလံ၊မစ္ဆမ်းနိုင်ကုန်။ကတမေ သတ္တာ၊ အဘယ်ခုနစ်ပါးဘို့နည်း။ ပထဝီကာယော၊ပထဝီကာယငင်း။ အာပေါကာယော၊ငင်း။ တေဇောကာယော၊ငင်း။ ဝါယောကာယော၊ ငင်း။ သုခေ၊ ချမ်းသာငင်း။ ဒုက္ခေ၊ဆင်းရဲငင်း။သတ္တမေ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဇီဝေ၊ အသက်ဇီဝိတိန္ဒြေငင်းတည်း။ အကဋ္ဌာ၊ မပြုအပ်ကုန်သော။ပ။ဣမေ သတ္တကာယာ၊ ဤခုနစ်ပါးသော ကာယဘို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုခုနစ်ပါးသော ကာယတို့သည်။နက္ကဉ္ဇန္တိ၊ မတုန်လှုပ်ကုန်။နဝိပရိဏာမေန္တိ၊ မဖောက်ပြန်ကုန်။ပ။နာလံ၊မစ္ဆမ်းနိုင်ကုန်။တတ္ထ၊ထိုဇီဝလျှင် ခုနစ်ခုမြောက်သော ကာယဘို့၌။ ဟန္တာဝါ၊ သတ်တာဘ်သူသည်ငင်း။ဃာတေတာဝါ၊ သတ်စေတတ်သူသည်ငင်း။သောတာဝါ၊ ကြားတတ်သူသည်ငင်း။သာဝေတာဝါ၊ကြားစေတတ်သူသည်ငင်း။ဝိညာတာဝါ၊ သိတဘ်သူသည်ငင်း။ ဝိညာပေတာဝါ၊ သိစေတတ်သူသည်ငင်း။နတ္ထိ၊ မရှိ။ယောပိ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ တိဏ္ဟေန၊ ထက်သွဘ္ဒာသော။ သတ္တေန၊ (ဓား) လက်နက်ဖြင့်။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒေဘိ၊ ဖြတ်၏။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ကဉ္စိ၊တစုံတယောက်သောသူကို။ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေနှင့်။ နဝေါရောပေတိ၊ မချနိုင်။ သတ္တာန္နံတ္တေဝ၊ခုနစ်ပါးတို့သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ကာယာနံ၊ ကာယဘို့၏။ အန္တရေန၊ အကြားဖြင့်။ သတ္ထံ၊ (ဓား) လက်နက်သည်။ ဝိဝရံ၊ ဟင်းလင်းသို့။ အနုပတတိ၊ ကျ၏။

ခေါပန၊စင်စစ်။ကူမာနိ စုဒ္ဒသယောနိပမုခသတသဟဿာနိ၊ဤမြတ်သော ယောနိတို့၏ တသန်းလေးသိန်းဘို့သည်ငင်း။ သဋ္ဌိစသတာနိ၊ ခြောက်ထောင်တို့သည်ငင်း။ ဆစသတာနိ၊ ခြောက်ရာတို့သည်ငင်း။ ကမ္မုနော၊ ကံ၏။ ပဉ္စသတာနိစ၊ ငါးရာတို့သည်ငင်း။ ပဉ္စကမ္မာနိ၊ကံငါးပါးတို့သည်ငင်း။ တိဏ္ဏိ စ ကမ္မာနိ၊ကံသုံးပါးဘို့သည်ငင်း။ကမ္မေစ၊ ကာယကံ ဝစီဂံသည်ငင်း။ အဓုကမ္မေစ၊ ထက်ငက်ဖြစ်သော မနောကံသည်ငင်း။ (မနောကမ္မံ အနောဋ္ဌာရိကတ္တာ ဥပဓုကမ္မန္တိ လဒ္ဓိ။ သီ၊ဋ္ဌ၊သစ်) ဒွဋ္ဌပဋိပဒါ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်ပါးသော အာကျင့်ဘို့သည်ငင်း။ ဒွဋ္ဌန္တရကပ္ပါ၊ ခြောက်ဆယ့်နှစ်းပါသော အန္တရကပ်ဘို့သည်ငင်း။ဆဋ္ဌာဘိဇာတိယော၊ခြောက်ပါးသောအဘိဇာတိတို့သည်ငင်း။အဋ္ဌပုရိသဘူမိ-

ယောစ၊ရွစ်ပါးသောပုရိသဘူမိတို့သည်၎င်း။ ကျွန်ုပညာသ အာဇီဝသတော၊ လေးထောင့်ကိုးရာသော အာသင်္ဃမွေးမှုတို့သည်၎င်း။ ကျွန်ုပညာသပရိဗ္ဗာဇကသတော၊ လေးထောင့်ကိုးရာသော ပရိဗိုဇ် ရဟန်းတို့သည်၎င်း။ ကျွန်ုပညာသနာဂါဝါသသတော၊ လေးထောင့်ကိုးရာသော နဂါးတို့၏နေရာ အရပ်တို့သည်၎င်း။ဝိသေ ကုန္ဒြိယသတော၊ နှဖူးထောင်သော ကုန်ဒြေတို့သည်၎င်း။ တိ ံသေနိရယသတော၊ သုံးထောင်သော ငရဲတို့သည်၎င်း။ ဆတ္တိ ံသရဇောဓာတုယော၊သုံးဆယ့်ခြောက်ပါးသော မြူဓာတ်၊ ဝါ-မြူကပ်ရာ အရပ်တို့သည်၎င်း။ သတ္တသညီဂဗ္ဘာ၊ ခုနစ်ပါးသော သညာရှိသော ပဋိသန္ဓေတို့သည်၎င်း။ သတ္တအသညီဂဗ္ဘာ၊ ခနစ်ပါးသော သညာမရှိသော ပဋိသန္ဓေတို့သည်၎င်း။ သတ္တနိဂဏ္ဌီဂဗ္ဘာ၊ ခုနစ်ပါးသော အဆစ်အဖု၌ဖြစ်သော ပဋိသန္ဓေတို့သည်၎င်း။ သတ္တဒေဝါ၊ ခုနစ်ဦးသော နတ်တို့သည်၎င်း။သတ္တမာနုသာ၊ ခုနစ်ဦးသော လူတို့သ၎င်း။သတ္တ ပိသာစာ၊ ခုနဈ်ဦးသော မြေဘုတ်ဘီလူးတို့သည်၎င်း။သတ္တသရာ၊ခုနစ်ခုသောအိုင်ကြီးတို့သ၎င်း။သတ္တပဝုဋ္ဌာ၊ခုနစ်ခုသောအဆစ်တို့သ၎င်း။ သတ္တပပါတာ၊ခုနစ်ခုသောကမ်းပါးပြတ်ကြီးတို့သ၎င်း။သတ္တပပါတသတာနိ၊ခုနဈ်ရာသော ကမ်းပါး ပြတ်ငယ်ဘို့သ၎င်း။ သတ္တ သုပိနာ၊ ခုနစ်ပါးသောအိပ်မက်ကြီးတို့သ၎င်း။ သတ္တသုပိနသတာနိ၊ ခုနစ်ရာသော အိပ်မက်ငယ်တို့သည်၎င်း။ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ်တို့၏။ ယာနိဇုလ္လာဒီတိ သတ-သဟဿာနိ၊ အကြင်ရွစ်သန်းလေးသိန်းတို့ကာလပတ်လုံး။ဗာလေ၊သူမိုက်တို့သ၎င်း။ ပဏ္ဍိတေ၊ ပညာရှိတို့သ၎င်း။ သန္ဓာဝိတ္ဝာ၊ ပြေးသွားကုန်ပြီး၍။ သံသရိတ္ဝာ၊ ကျင်လည်ကုန်ပြီး၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏အဆုံးကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကြကုန်လိမ့်လတ္တံ့ ။(တာနိ စုလ္လာသီတိသပ ဿာနိ၊ တို့သည်၎င်း။သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တတ္ထ၊ ထိုမဟာကပ်တို့၏အတွင်း၌။ အဟံ၊ငါသည်။ ဣမိနာသီလေန၀ါ၊ ဤသီလဖြင့်၎င်း။ ဣဒံနာ၀တေန၀ါ၊ ဤအကျင့်ဖြင့်၎င်း။ ဣမိနာတပေန၀ါ၊ ဤခြိုးခြံသောအကျင့်ဖြင့်၎င်း။ ဣမိနာပြာမညေန၀ါ၊ ဤမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်၎င်း။ အပရိပက္ကံ၊ မရင့်ကျက်သေး သော။ ကမ္မံ၀ါ၊ ကံကိုလည်း။ ပရိပါစေဿာမိ၊ ရင့်ကျက်စေအံ့။ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်ကျက်ပြီးသော။ကမ္မံ၀ါ၊ ကံကိုလည်း။ ဖုဿ ဖုဿ၊ တွေ့ရောက်၍ တွေ့ရောက်၍။ ဗျန္တိ ံ၊ ကင်းသောအပိုင်းအခြားရှိသည်ကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ **ဧ၀ံ၊ ဤသို့ဖြစ်နိုင်ခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သုခဒုက္ခေ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲသည်။ (သိ-ဧ-ပြု)။** ဒေါဏမိတေ၊ ခွက်ဖြင့်ခြင်အပ်သကဲ့သို့ဖြစ်၏။ **သံသာရေ၊ သည်။** ပရိယန္တကတေ၊ **ပြုအပ်ပြီးသောအပိုင်းအခြားရှိ၏**။ ဟာယနဝဟုနေ၊ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းတိုးပွါးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဥက္ကံသာ၀ကံသေ၊ အလွန်အယုတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သေယျထာပိနာမ၊ ကား။သုတ္တဂုဠေ၊ ချည်လုံးကို။ဓိတ္တေ၊ ပစ်အပ်သည်ရှိသော်။ နိဇ္ဇဋိယမာနမေ၀၊ **(ချည်ရှိသရွေ့) ပြေလျက်သာလျှင်**။ ပလေတိယထာ၊ **သွားသကဲ့သို့**။ **(သီ-ဋီ-သစ်အလုံပရ-ဂတျတ္ထ။ဓာတ်ကျမ်းတို့ အလို ပလ-ဓာတ်)**။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ ဗာလေ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဏ္ဍိတေ၊ တို့သည်၎င်း။ သန္ဓာဝိတ္ဝာ၊ ၍။ သံသရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒုက္ခဿန္တံ၊ ကို။ ကရိဿန္တိတိ၊ ဟူ၍။ **ဧ၀ံဝါဒိ၊ သည်။ ဧ၀ံဒိဋ္ဌိ၊ သည်။** ဟောတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏)။

၁။ ဤပါဠိတွင်၌ခင်း သာမညဖလသုတ် ပါဠို-အဋ္ဌကထာတို့၌ခင်း အာဇီဝကသတေ-ဟု ပါဠ်ရှိနေသည်။ ဤအဋ္ဌကထာ၌ အာဇီဝဝုတ္ထိသတာနံ-ဟု က-အက္ခရာမပါပဲ ဖွင့်သည်။ ဤဋီကာနှင့် သာမညဖလဋီကာ (ဟောင်း-သစ်) တို့၌လည်း အာဇီဝဝုတ္ထိသတာနိတိ သတ္တာနံ အာဇီဝဘူတာနိ ဇီဝိကာ ဝုတ္တိသတာနိ-ဟူ၍ချည်း ဖွင့်ကြသည်။ ပဂ္ဂိုလ်(ဇီဝက)မဟုတ် အသက်မွေးမှုဖြစ်သည်။ က-အက္ခရာမလို။ ပရိဗ္ဗာဇကသတေ-ကိုထောက်၍ အာဇီဝက သတေ-ဟု မဖြစ်သင့်ရာ သလောဟူငြားအံ့၊ မဖြစ်သင့်။အာဇီဝကဟူသည် ပရိဗ္ဗာဇက ၄-မျိုးတို့တွင် တဦးအပါအဝင် ဖြစ်သည်။ ဤဝါဒအတွင်းရှိ ပုဒ်များ၏ သဒ္ဒ,အတ္ထ-နှင့်ပတ်သက်၍ အကျယ်ကို ဤဋ္ဌ၊ဋီ-နှင့် သာမညဖလ-ဋ္ဌ(၁၄၈) ဋီကာတို့မှ ယူပါကုန်။

သန္ဒကာ၊ က။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ပ။နာရာဓေယျော ရာ။ဇာနတာ၊သော။ပ။တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတာ၊ ကုန်သော။ စတ္တာဂရာ၊ ကုန်သော။ တေအဋ္ဌင်္ဂမုစရိယဝါသာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ အိုအရှင်အာနန္ဒာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စုံ။ ဘောအာနန္ဒ၊ နွား။ အဗ္ဘုတံ၊ စုံ။ ယတ္ထ၊ ၌။ပ။နာရာဓေယျော ရာ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေနဘဂဝတာ၊ သည်။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ တေအဋ္ဌင်္ဂမုစရိယဝါသာ၊ တို့ကို။ အဋ္ဌင်္ဂမုစရိယဝါသာဝ၊ တို့သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ အဋ္ဌင်္ဂမုစရိယဝါသာတိ၊ တို့ဟူ၍။ ယာဝ၊ အလွန်။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ပေကုန်၏။

၂၂၉။ ဘောအာနန္ဒ၊ နွား။ ယတ္ထ၊ အကြင်ဆရာ၌။ပ။နာရာဓေယျော၊ရာ။ဇာနတာ၊သော။ပ။ တေနဘဂဝတာ၊ သည်။အက္ခာတာနိ၊ ကုန်သော။ စတ္တာရိ၊ ကုန်သော။အနဿာသိကာနိ၊ သက်သာရာမှ ကင်းကုန်သော။ တာနိဋ္ဌဓမ္မစရိယာနိ၊ တို့သည်။ ကတမာနိပန၊ အဘယ်တို့ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

သန္ဒကာ၊ က။ ဣမ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ဆရာသည်။သဗ္ဗညူ၊အလုံးစုံကို သိသည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံကို မြင်သည်ဖြစ်၍။ “စရတော စ၊သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတော စ၊ ရပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သုတ္တဿ စ၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဇာဂရဿ စ၊ နိုးသည်လည်း ဖြစ်သော။ မေ၊ အား။ ဝါ၏။ဉာဏဒဿနံ၊ဉာဏ်အမြင်သည်။သတတံ၊အမြဲ။သမိတံ၊မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှုတည်၏”ဟူ၍။ အပရိသေသံ၊အကြွင်းမဲ့သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ကို။ပဋိဇာနာတိ၊ ဝန်ခံ၏။

သော၊ ထိုဆရာသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်သော။ အဂါရံပိ၊ အိမ်သို့လည်း။ ပဝိသတိ၊ဝင်၏။ ပိဏ္ဍပိး ဆွမ်းကိုလည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ကုက္ကုရောပိ၊ ခွေးသည်လည်း။ ဥံသတိ၊ ကိုက်၏။ စဏ္ဍောန၊ ကြမ်းသော။ ဟတ္ထိနာပိ၊ ဆင်နှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ တွေ့ကြုံ၏။ စဏ္ဍောန၊ သော။ အဿေနပိ၊ မြင်းနှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ စဏ္ဍောန၊ သော။ ဂေါဇကေနပိ၊ နွားနှင့်လည်း။ သမာဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတ္ထိယာပိ၊ မိန်းမ၏ငင်း။ ပုရိသဿပိ၊ ယောကျ်း၏ငင်း။ နာမံပိ၊ အမည်ကိုငင်း။ ဂေါတ္တံပိ၊ အနွယ်ကိုငင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဂါမဿပိ၊ ရွာ၏ငင်း။ နိဂမဿပိ၊ နိဂုံး၏ငင်း။ နာမံပိ၊ ကိုငင်း။ မဂ္ဂံပိ၊ လမ်းကိုငင်း။ ပုစ္ဆတိ၊ ၏။ သော၊ သည်။(အဝေါစ-၌စပ်)။ဣဒံ၊ဤသင်၏ (သဗ္ဗညုဟုဝန်ခံလျက်)မသိခြင်းသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်နည်းဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊မေးအပ်သည်။သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။(အဝေါစ-၌ပင်စပ်)။မေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ သုညံ၊ သော။ အဂါရံ၊ သို့။ ပဝိသိတဗ္ဗံ၊ ဝင်သင့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ပိဏ္ဍပိ၊ဆွမ်းကိုလည်း။

၁။ ဤဝါကျရှိ တေန-ပုဒ်များကို “သံဝိဘဇေထ နော ရဇ္ဇေန” စသည်တို့၌ကဲ့သို့ ကမ္မတ္ထတတိယာဝိဘတ်ဟု မကြံလင့်။ တေန-သည် ကာရဏစ္ဆဒန အနက်ရှိကြောင်း သဒ္ဒနီတိ၌ ပြဆိုပြီးလျှင် “သုညံ မေ အဂါရံ ပဝိသိတဗ္ဗံ အဟောသိ၊ တေန ပါဝိသိ” ဟုဤပါဠိကိုပင် ဥဒါဟရဏ် ထုတ်ထားသည်။ နိဿယဆရာတော်ကလည်း ဤသုတ်လာ တေန သဒ္ဒါအားလုံးကို ထပ်ဆင့်ထုတ်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့် တေန ပုဒ်များကို ကြောင့်ဟု အနက်ပေးရမည်။ အဓိပ္ပါယ်ကား သဗ္ဗညု-ဟု ဝန်ခံလျက်လူမရှိသော အိမ်ဖြစ်သည်ကို မသိသလော၊အဘယ့်ကြောင့် လူမရှိသော အိမ်သို့ ဝင်ရသနည်း ဟု တစုံတယောက်က မေးမြန်းသောအခါ ဝင်သင့်သောကြောင့်(ဝင်ဘွယ်ကိစ္စရှိသောကြောင့်) ဝင်သည်။ မသိ၍ မဟုတ်ဟု စကားဖောခြင်းဖြစ်သည်။“တေန နာလဒ္ဓံ၊ တေန ဒဋ္ဌော”-စသည်၌လည်း ဆွမ်းမရထိုက်သောကြောင့် (မရချင်လို့)သာ မရခြင်းဖြစ်သည်။ ဒွေးကိုက်ခံရထိုက်သောကြောင့်(ကိုက်ခံထိုက်လို့ ကိုက်ချင်လို့) ကိုက်သည် စသည်ဖြင့် သိလေ။

အလဒ္ဓမ္မံ၊ မရသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နာလဒ္ဓံ။ မရပြီ။ ကုက္ကုရေန၊ သည်။ ဒုံသိတမ္မံ၊ ကိုက်သင့်သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဒဠ္ဒော၊ ကိုက်အပ်သည်။ အမှိ၊ ၏။ စက္ကေန၊ သော။ ဟတ္ထိနာ၊ နှင့်။ သမာဂန္တမ္မံ၊ တွေ့ကြုံသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သမာဂမိ ံ၊ တွေ့ကြုံပြီ။ပ။ကွတ္ထိယာပိ၊ ၏ငှင်း။ ပုရိသဿပိ၊ ၏ငှင်း။ နာမံပိ၊ ကိုငှင်း။ ဂေါတ္တံပိ၊ ကိုငှင်း။ပုစ္ဆိတမ္မံ၊ မေးသင့်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ပုစ္ဆိ ံ၊ မေးပြီ။ ဂါမဿပိ၊၏ငှင်း။ နိဂမဿပိ၊ ၏ငှင်း။ နာမံပိ၊ ကိုငှင်း။မဂ္ဂံပိ၊ကိုငှင်း။ပုစ္ဆိတမ္မံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပုစ္ဆိ ံ၊ ပြီ။ ကွတိ၊ ကျိသို့။(အဝေါစ၊ပြီ။)

သန္ဒက၊ က။ တတြ၊ ထိုဆရာ့စကားဌ်။ပ။ ပုစ္ဆိန္ဒိ၊ ပြီ ဘူ၍။ ကွတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ်ဇိကွတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုပညာရှိယောကျိုးသည်။ ကွဒံဗြ ဘွစရိယံ၊ ကျိဗြ ဘွစရိယသည်။ အနဿာသိကန္တိ၊သက်သာရာမှ ကင်း၏ဟူ၍။ ကွတိ၊ သို့။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။တသ္မာဗြ ဘွစရိယာ၊ ထိုဗြ ဘွစရိယမှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲသွားး၏။

သန္ဒက၊ က။ ယတ္ထ၊အကြင်ဆရာ၌။ ဝိညူ။၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ နဝသေယျ၊ မကျင့်သုံးရာ။ ဝသန္တော၁၊ ကျင့်သုံးသော်လည်း။ ဥာယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ကို။ နာရာဓေယျ၊ မပြီးစေရာ။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ အက္ခာတံ၊ သော။ ပဌဝံ၊ သော။ အနဿာသိကံ၊ သော။ တံဗြဟ္မစရိယံ၊ သည်။ ကွဒံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၂၃၀။ သန္ဒက၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ကွဓ၊ ဌ်။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။အနုသဿ-ဝိကော၊ တဆင့်ကြားကိုမှီသည် (အဆင့်ဆင့်ကြားခြင်းရှိသည်)။အနုသဝသစ္စော၊ တဆင့်ကြားသည်မှန်၏ဟု အယူရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ အနုသဿဝေန၊အဆင့်ဆင့်ကြားဖြင့်ဂငှင်း။ ကွတိဟိတိဟပရမွရာယ၊ ကျိသို့တဲ့ ကျိသို့တဲ့ဟု ဖြစ်ပေါ်လာသော အဆက်ဆက်ဖြင့်ဂငှင်း။ ပဋ္ဌကသမ္မဒါယ၊ ကျမ်းစာ၏ပြည့်စုံခြင်းမျှဖြင့်။ ဝါ၊ ကျမ်းဂန်ကို ပြည့်စုံစေခြင်းမျှဖြင့်ဂငှင်း။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒဇသေတိ၊ ဟော၏။ (တိကဂိုတ္တရ-ကသမုတ္တိသုတ်နှင့်စပ်၍ရှု)။ သန္ဒက၊ က။ အနုသဿိကာ၊ သော။ အနုသဿသေစ္စာ၊ သော။ သတ္ထုနော၊ ဆရာ၏(စကားသည်)။ သုဿုတံပိ၊ ကောင်းစွာကြားနာအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုဿုတံပိ၊ မကောင်းသဖြင့် ကြားနာအပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ထိုကြားအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ဟောတိ၊၏။အညထာပိ၊ ကြားအပ်သည်မှ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ သန္ဒက၊ က။ တတြ၊ ထိုတရားဌ်။ပ။ဟောတိတိ၊ ဟူ၍။ကွတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ်ဇိကွတိ၊ ၏။(အကြင်းတူ၏)။

၂၃၁။ သန္ဒက၊ က။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ကွဓ၊ ဌ်။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊သည်။ တက္ကီ၊ ကြံစည်လေ့ရှိသည်။ ဝီမံသီ၊ စုံစမ်းလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ တက္ကပရိယာဟတံ၊ အကြံအစည်သက်သက်ဖြင့် အဖန်ဖန်ဖြစ်စေအပ်သော။ဝီမံသာနုစရိတံ၊စူးစမ်းဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက်အပ်သော ။သယံပဋိဘာနံ၊ မိမိထင်မြင်တိုင်းသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒဇသေတိ၊ ၏။ သန္ဒက၊က။ တက္ကီသ၊ သော။ ဝီမံသီသ၊ သော။သတ္ထုနော၊ ဆရာ၏(စကားသည်)။ သုတက္ကိတံပိ၊ ကောင်းစွာကြံစည်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒုတ္တက္ကိတံပိ၊ မကောင်းသဖြင့် ကြံစည်အပ်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာပိ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ အညထာပိ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ ဟောတိ၊၏။(အကြင်းတူပြီ)။

၂၃၂။ သန္ဒကဿ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဣမံ၊ ဥ်။ ကေစ္စော၊ သော။ သတ္ထာ၊ သည်။ မန္ဒေ၊ နံ့သည်။ မောမူဟော၊ တွေဝေသည်။ ဟောတိ၏။ သော၊ ထိုဆရာသည်။ မန္ဒတ္တာ၊ ကြောင့်။ မောမူဟတ္တာ၊ ကြောင့်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရာ၌။ ပဉ္ဉံ၊ ပြဿနာဂို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ သော်။ "ဝေန္တိပိ၊ ဤသို့ပင်၍လည်း။ မေ၊ ငါအား။ နော၊ မဖြစ်(အယူမရှိ)။တထာတိပိ၊ ထိုသို့ဟူ၍ လည်း။ မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ အညထာတိပိ၊ တပါးတခြားဟူ၍ လည်း။မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ နောတိပိ၊ (ထိုသုံးမျိုးလုံး)မဟုတ်ဟူ၍ လည်း။ မေ၊ အား။ နော၊ မဖြစ်။ နောနော တိပိ၊ (ထိုသုံးမျိုးလုံး) မဖြစ်ဟူသည် မဟုတ် ဟူ၍လည်း။ မေ၊ အား။ နောတိ၊ မဖြစ်" ဟူ၍။ ဝါစာဝိကေပံ၊ နှုတ်ဖြင့် (နှုတ်၏)အထူးထူးအပြားပြား ပစ်ပယ်ခြင်းသို့။ အမရာဝိကေပံ၊ အပိုင်း အခြားမရှိသောအားဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား ပစ်ပယ်ခြင်းဝို့။ ဝါ၊ အမရာမည်သောငါး၏ (ဖမ်းမမိနိုင်အောင်) ပြေးသွားပစ်လွှင့်ခြင်းကဲ့သို့သော ပစ်လွှင့်ခြင်းသို့။ တနည်း၊ အမရာဝိကေပံ၊ ဟူသော။ဝါစာဝိကေပံသို့။(ဤအဋ္ဌကထာ)ဲ့။အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ပ။ဘောအာနန္ဒ၊နှာ။အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ (နာရာဓေယျ ဉာယံ ဓမ္မံ ကုသလံ-အထိတူပြီ)။

၂၃၃။ ဘောအာနန္ဒ၊ နှာ။ ယတ္ထ' အကြင်ဆရာ၌။ ဝိဉ္ဉူ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ သသက္ကံ' စင်စစ်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ဝသေယျ၊ ၏။ ဝသန္တော၊ သော်။ ဉာယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓေယျ။ ပြီးစေရာ၏။ သောသတ္ထာ၊ ထိုဆရာသည်။ ကိံဝါဒီ၊ အဘယ်အယူရှိသနည်း။ ကိံအက္ခာယီ၊ အဘယ်သို့ ဟောကြားလေ့ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သန္ဒက၊ က။ ဣမလောကေ၊ ဤလောက၌။ပ။ ပဌမံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊၏ ၂။

သန္ဒက၊က၊ ယသို့ သတ္ထရိ၊အကြင်ဆရာ၌။ သာဝကော၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ သော။ဥဋ္ဌာရဝိသေသံ၊ မြတ်သောတရားထူးကို။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဆရာထံ၌။ ဝိဉ္ဉူ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။

၁။ န မရတိ န ဥပစ္ဆိဇ္ဇတိတိ အမရာ၊ (အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော အယူစကား)။ ဝိဝိဓော ခေပေါ ဝိက္ခေပေါ၊ အမရာယ(ဒိဋ္ဌိယာ ဝါစာယ ဝါ)ဝိက္ခေပေါ အမရာဝိက္ခေပေါ။(အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော အယူစကားဖြင့် သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒကို အထူးထူးအပြားပြား ပစ်လွှင့်ပယ်ချခြင်း)။ အထဝါ အမရာ နာမ မစ္ဆဇာတိ၊ သာ ဥမ္မဂ္ဂနနိမုဇ္ဇနာဒိဝသေန ဥဒကေ သန္ဓာဝမာနာ ဂဟေတုံ နသက္ကာ၊ ဧဝမေဝ။ပ။အမရာယ ဝိက္ခေပေါ ဝိယာတိ အမရာဝိက္ခေပေါ။ (အမရာမည်သော ငါး၏ ဖမ်းမမိအောင် ပြေးလွှားပစ်လွှင့်ခြင်း ကဲ့သို့ ဖမ်း၍မမိနိုင် အောင် အယူဝါဒ၏ ပြေးသွားပစ်လွှင့်ခြင်း)။ ဤကား ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဋ္ဌ။ ဒီ၊ဋ္ဌ ၁။ ၎င်းဋ္ဌကာနှင့် သာရတ္ထတို့မှ ယူ၍ ပြခြင်းဖြစ်သည်။

ဝါစာဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇတိတိ ဝါစာယ ဝိက္ခေပံ အာပဇ္ဇတိ။ ကိဒိသံ? အမရာဝိက္ခေပံ၊ အပရိယန္တဝိက္ခေပန္တိ အတ္ထော။ အထဝါ အမရာ နာမ မစ္ဆဇာတိ။ပ။တံ အမရာဝိက္ခေပံ။ (ဤအဋ္ဌကထာ)။ န မရတိ န ပစ္ဆိဇ္ဇတိ ယထာဝုတ္တော ဝါဒဝိက္ခေပေါ တောယာတိ အမရာ၊ တတ္ထ(တထာ)ပဝတ္တာ ဒိဋ္ဌိ အမရာဝိက္ခေပေါ။(ဤဋီကာ)တို့နှင့် ယှဉ်စပ်ကြည့်ရှုလေ။

၂၂၅-အပိုဒ်ဖြင့် အဇိတကေသကမ္ဗလ၏ အယူကိုပြသည်။ ၂၂၆-ဖြင့် ပူရဏကဿပ၏၊၂၂၇-ဖြင့် မက္ခလိဂေါသာလ ၏ အယူကိုပြသည်။ ၂၂၈-ဖြင့် ပကုဓကစ္စာန၏ အယူကိုပြသည်။ ဝိဝရမနုပတတီ-တိုင်ရုံယူ။ စုဒ္ဓိသ ခေါ ပနိမာနိ-မှစ၍ ကား မက္ခလိဂေါသာလ၏ စကားများဖြစ်သည်။ ၂၃၂-ဖြင့် သဉ္စယဗေလဋ္ဌပုတ္တ၏ အယူကိုပြသည်ဟုမှတ်။

၂။ ဤပါဠိတော်၌ရှိသည့် "ဘဂဝါ။ပ။သော" ဟူသော ပေယျာလကား ကန္ဒရကသုတ် စာပိုဒ် ၁၀-မှ ၁၃-အထိကို မြူပ်ခြင်းဖြစ်၏။ ဤ ၂၃၃-စာပိုဒ်၌ ပ-ဒ္ဒု တ-စ စျာန်များကို တပိုဒ်စီငြ၏၊ ကန္ဒရကသုတ်၌ တပေါင်း တည်းပြ၏၊ ဤမျှသာဆူးသည်။ ၂၃၃-အပိုဒ်ကို "သော ပန ဘော အာနန္ဒ"စသော အထက်ဝါကျ၌ တပ်ထားသည် ကိုလည်း သတိပြု။

သသက္ကံ၊ စင်စစ်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ကို့။ ဝသေယျ၊ ကျင့်သုံးရာ၏။ ဝသန္တောစ၊ သော်။ ဥာယံ၊ သော။ ကုသလံ၊ သော။ ဓမ္မဥ္ဉ၊ ကို့လည်း။ အာရာဓေယျ၊၏။ (ကြွင်းမခဏ်ပြီ၊ နောက်ကို မှီးလေ)။

၂၃၄။ ဘောအာနန္ဒ၊ နဒ္ဒာ။ ယောသောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အရဟံ၊ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်မူ၏။။ပ။။ပရိက္ခီဏဘဝသံယောဇနောဝ၊ကုန်ပြီးသော ဘဝသံယောဇဉ် ရှိ၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တော၊ ကိလေသာဘို့မှ လွတ်၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာ ရဟန်းသည်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်ခံစားရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ သန္ဓက၊ က။ ယောသောဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ဝိမုတ္တော၊၏။ သော၊ထိုရဟန္တာရဟန်းသည်။ ပဉ္စဥာနာနိ၊ ငါးပါးသောအရာတို့ကို။ အဇ္ဈာစရိတံ၊ လွန်ကျူး၍ ကျင့်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဉ္ဆိစ္ဆ၊ စေ့ဆော်၍။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေတုံ၊ခွါခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ မပေးအပ်သော သူတပါး ဥစ္စာကို။ ထေယျသင်္ခါတံ၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်။ အာဒါတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ မေထုန မေ့မှ၊ မေထုန်အကျင့်ကို။ပဋိသေဝိတုံ၊ မှီဝဲခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ သမ္ပဇာနမုသာ၊ ကို။ ဘာသိတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ခီဏာသဝေါ၊ သော။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရဟန္တာမဖြစ်မီရှေး၌။ အဂါရိယဘူတော၊ လူဖြစ်၍ ဖြစ်သူသည်။ သန္နိဓိကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကို ပြု၍ ။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမတို့ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတာ သေယျထာပိ၊ ခံစားသကဲ့သို့။ သန္နိဓိကာရကံ၊ သိုမှီးခြင်းကို ပြု၍ ။ ကာမေ၊ တို့ကို။ ပရိဘုဉ်တုံ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သန္ဓကာက။ ယောသောဘိက္ခု၊သည်။ပ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၂၃၅။ ဘောအာနန္ဒ၊နဒ္ဒာ။ ယော သော ဘိက္ခု၊သည်။အရဟံ၏။ပ။ဝိမုတ္တော၊ ၏။ စရတော-စေဝ၊ သွားသည်လည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတောစ၊ ရပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သုတ္တသ္မာစ၊ အိပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇာဂရသ္မာစ၊ နိုးသည်လည်း ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ဝါ၏။ “မေ၊ ၏။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ခီဏာတိ၊ ကုန်ပြီ” ဟူ၍ ။ ဉာဏဒဿနံ၊သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတံ၊ ရှေးရှုထင်သလော။ ဣဘိ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ သန္ဓက၊က။ တေနဟိ၊ ထိုသို့လျှောက်လျှင်မူကား။ တေ၊ သင်၏အသို့၌။ ဥပမံ၊ ဥပမာကို့။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ကေစ္စေ၊ကုန်သော။ ဝိညူပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဥပမာယပိ၊ ဥပမာဖြင့်လည်း။ ဘာသိတဿ၊ဟောတော်မူအပ်သော စကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်သဘောကို။ အာဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ သန္ဓက၊ က။သေယျထာပိ၊အံ့။ပုရိသဿ၊ ယောကျား၏။ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေ တို့သည်။ ဆိန္နာ၊ ပြတ်ကုန်၏။စရတောစေဝ၊သော။တိဋ္ဌတောစ၊သော။သုတ္တသ္မာစ၊ သော။ဇာဂရသ္မာစ၊ သော။ တဿ၊ထို ယောကျား၏(စိတ်၌)။ “မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊ပြတ်ကုန်၏” ဟူ၍။ သတတံ၊ အမြဲ၊သမိတံ၊မပြတ်။ ဇာနာတိ၊သိမြင်သလော။ဥဒါဟု၊ထိုဝတ္ထုမဟုတ်။ ပစ္စက္ခမာနော၊ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်သာ။ “မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိသလော။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘောအာနန္ဒ၊ နဒ္ဒာ။ သောပုရိသော၊သည်။“မေ၊ ၏။ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ဆိန္နာတိ၊ ၏”ဟူ၍။သတတံ၊ အမြဲ။သမိတံ၊မပြတ်။ နဇာနာတိ၊မသိ။ အပိစ ခေါ ပန၊ ကား။ နံ၊ထိုလက်ခြေပြတ်ခြင်းကို။ ပစ္စက္ခမာနော၊ သော်သာ။ “မေ၊ ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ တို့သည်။ ဆိန္နာတိ၊၏” ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သန္ဓက၊ က။ ဝေဓေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ယောသောဘိက္ခု၊သည်။ပ။ အပိစခေါ ပန၊ ကား။ နံ၊ ထိုအာသဝေါကုန်ခြင်းကို။ ပစ္စက္ခမာနော၊

သော်သာ။ မေ၊ ၏။ အာသဝါ၊ တို့သည်။ ခီဏာတိ၊ ပြီ ဟူ၍။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၃၆။ ဘောအာနန္ဒ၊နွှာ။ ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၌။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သော သူတို့သည်။ ကိံ ဗဟုကာ၊ အဘယ်မျှ များကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သန္ဒကာ၊က။နခေါ ဧကံယေဝ သတံ၊ တရာသာလျှင် မဟုတ်။န ဒွေသတာနိ၊ နှစ်ရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။န တီဏိသတာနိ၊သုံးရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။န စတ္တာရိသတာနိ၊လေးရာတို့လည်း မဟုတ်ကုန်။ န ပဉ္စသတာနိ၊ငါးရာ ဘို့လည်း မဟုတ်ကုန်။အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ဣမသ္မိံ ဓမ္မဝိနယေ၌။ ယေ နိယျာတာရော၊ အကြင်ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော သူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ (တေ၊ တို့သည်။) ဘိယျော၀၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘောအာနန္ဒ'နွှာ။အစ္ဆရိယံ၊ စ္ဆ။ဘောအာနန္ဒ၊ နွှာ။အဗ္ဘုတံ၊ စ္ဆ။သဓမ္မောက္ကံသနာ၊ မိမိ၏တရားကို ချီးမြှောက်ခြင်းသည်။ န စ ဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ပေစ္ဆတကား။ ပရဓမ္မဝမ္ဘနာ၊ သူတပါးတို့၏ တရားကိုရွဲတ်ချခြင်းသည်။နဘဝိဿတိနာမ၊ မဖြစ်ပေစ္ဆတကား။ (ယာဝ၊လောက်။) အာယတနေ၊ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ သော်။ မေ့ဒေသနာစ၊ တရားဟောခြင်းသည်လည်း။ (ဟောတိ၊၏။) တာဝ၊ လောက်။ ဗဟုကာ၊ များစွာကုန်သော။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်သူတို့သည်။ ပညာယိဿန္တိ၊ ထင်ရှားကုန်လတ္တံ့။ (တိကင်္ဂုတ္တရ အာဇီဝကသုတ်နိဂုံးနှင့်လည်းယှဉ်စပ်၍ ရှုလေဦး)။ ပုတ္တမတာယ၊ သေသောသားရှိသော အမိ၏။ ပုတ္တာ၊ သားဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ပန အာဇီဝကာ၊ တို့သည်ကား။ (အဓိသီလတည်းဟူသော အသက်မရှိ၍ သူသေဟုဆိုလိုသည်။) အတ္တာနဥ္ဉေဝ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း။ ဥက္ကံသေန္တိ။ ချီးမြှောက်ကုန်၏။ ပရေစ၊ သူတပါးတို့ကိုလည်း။ဝမ္ဘေန္တိ၊ ရွဲတ်ချကုန်၏။တယောစေဝ၊ သုံးယောက်သော သူတို့ကိုသာလျှင်။ နိယျာတာရော၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော သူတို့ပ၊ု၍။ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤသုံးယောက်တို့ဟူသည်။ သေယျထာ၊အဘယ်သူတို့နည်း။ နန္ဒံ ဇစ္ဆံ၊ နန္ဒဝစ္ဆကိုဋ္ဌ်း။ ကိသံသံဂိစ္စံ၊ ဂိသသံဂိစ္စံ ကိုဋ္ဌ်း။ မက္ခလိဂေါသာလန္တိ၊ မက္ခလိဂေါသာလဂိုဋ္ဌ်းတည်း။ အထခေါ၊ ၌။ သန္ဒကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သကံပရိသံ၊မိမိပရိသတ်ကို။ "ဘောန္တော၊ အချင်းတို့။ စရန္တု၊သွားကြကုန်လော့။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမထံ၌သာလျှင်။ ဗြဟ္မစရိယံ၀ါသော၊ မည်သည်။ အတ္ထိ၏။ ဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ လာဘသက္ကာရသိလောကော၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ အကျော်အစောတို့ကို။ပရိစ္စဇိတုံ၊ စွန့်ပယ်ခြင်းငှါ။ နသုကရန္တိ၊ မလွယ်"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့စသည်ဖြင့်။ သန္ဒကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ သကံပရိသံ၊ မိမိပရိသတ်ကို။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားထံ၌။ ဗြဟ္မစရိယေ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သုံးခြင်း၌။ ဥယျောဇေသိ၊ တိုက်တွန်းပြီ။ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ သန္ဒကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

၇-မဟာသကုလုဒါယိသုတ်

၂၃၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ ပေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္ဗဟုလာ၊များစွာကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ အလွန်ထင်ရှားကုန် အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာ၊ တို့သည်။ မောရနိဝါပေ၊ ဥဒေါင်းတို့ကို

အစာကျေးရာဖြစ်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမေ၊ ပဋိဗိုဇ်တို့၏ အရာမ်၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤပဋိဗိုဇ်တို့သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်း။ အန္ဓဘာရော၊ အန္ဓဘာရအမည်ရှိသော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ပဋိဗိုဇ်၎င်း။ ဝရဓရော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ၎င်း။ သကုလုဒါယီ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကောစ၊ ၎င်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ အာဘိညာတာ အာဘိညာတာ၊ ကုန်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာစ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၎င်းတည်း [၁]။

၂၃၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သကုလုဒါယီ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ပ။ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ပုရိမာနိ၊ရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊နေ့တို့ပတ်လုံးရင်း။ပုရိမတရာနိ၊အလွန်ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊နေ့တို့ပတ်လုံးရင်း၂။ ကုတ္တူဟလသာလာယံ၊ အုတ်အုတ်ကျင်းကျင်းပြောဆိုရာစရပ်၌။ သန္ဒိဋ္ဌာနံ၊ အညီအညွတ်နေကုန်သော။ သန္ဒိပတိတာနံ၊ စည်းဝေးကုန်သော။ နာနာတိတ္ထိယာနံ၊ အထူးထူးအယူရှိကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ (အယံ အန္တရာကထာ-စပ်)။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ အဂ််မဂဓာနံ၊ အဂ််တိုင်းသား မဂဓတိုင်းသားတို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ ဘော၊ တို့။ အဂ််မဂဓာနံ၊ တို့၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓလာဘာ၊ ကောင်းစွာလှလှ ရအပ်သော လာဘ်ဘို့တည်း။ တဗြ၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သဿ်ဝနော၊ သံဃာထုရှိကုန်သော။ ဂဏိနော၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်းရှိကုန်သော။ ဂဏာစရိယာ၊ဂိုဏ်းဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ညာတာ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ ယသဿိနော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်သော။ တိတ္ထကရာ၊ အယူဝါဒကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗဟုဇနဿ၊လူအပေါင်းသည်။ သာဓုသမ္မတာ၊ သူတော်ကောင်းဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော။ ဣမေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ဤ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ရာဇဂဟံ၊သို့။ဝဿာဝါသံ၊ဝါဆိုခြင်း၌။ (သ-ကိုအံ-ပြု)။ ဩသဋ္ဌာ၊ ကပ်ဝင်ကုန်၏။

ပူရဏော၊ သော။ အယမ္ပိဘဒေါ၊ ဤကဿပသည်လည်း။ ဝါ၊ ကိုလည်း။သဿ်ဝိစေဝ၊ သံဃာထုလည်း ရှိ၏။ ဂဏိစ၊ ဂိုဏ်းအဖွဲ့အစည်းလည်း ရှိ၏။ ဂဏာစရိယောစ၊ ဂိုဏ်းဆရာလည်း ဖြစ်၏။ညာတော၊ ထင်ရှားလည်း ထင်ရှား၏။ယသဿီ၊များသော အခြံအရံလည်း ရှိ၏။တိတ္ထကရော၊ အယူဝါဒကိုလည်း ပြုတတ်၏။ ဗဟုဇနဿ၊ သင့်။ သာဓုသမ္မတော၊ သူတော်ကောင်းဟုလည်း သမုတ်အပ်၏။ သောပိ၊ ထို ပူရဏကဿပသည်လည်း။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဝဿာဝါသံ၊ ဂ္ဂါ။ ဩသဋ္ဌော၊ ကပ်ဝင်၏။ မက္ခလိ၊ သော။ အယမ္ပိ ဂေါသာလော၊ သည်လည်း။ပ။ အဇိတော၊ သော။ အယမ္ပိ၊ ကေသကမ္မလော၊ သည်လည်း။ပ။ ပကုဓော၊ သော။ အယမ္ပိ ကစ္စာယနော၊ သည်လည်း။ပ။ သဉ္ဇယော၊ သော။အယမ္ပိ ဗေလဋ္ဌပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ နိဂဏ္ဌော၊ သော။ အယမ္ပိ နာဋပုတ္တော၊ သည်လည်း။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်း ဂေါတမသည်လည်း။ ဝါ၊ကိုလည်း။ ။ပ။ သာဓုသမ္မတော၊ အပ်၏။ သောပိ၊ သည်လည်း။ ရာဇဂဟံ၊ သို့။ ဝဿာဝါသံ၊ ဂ္ဂါ၊ ဩသဋ္ဌော၊၏။

သဿ်ဝိနံ၊ကုန်သော။ပ။ သာဓုသမ္မတာနံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဘဒန္တေ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ဤအရှင် ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့တွင်။ ကော၊ အဘယ်ဆရာကို။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့သည်။ သဏ္ဌာတော၊နု၊

၁။ အထခေါ အထပစ္ဆာပိ သဝနာယ- အဆုံးရှိသောဝါကျမျှားကို သန္ဒကသုတ် ၂၂၃-ပိုဒ်နှင့် ၂၂၄-ပိုဒ်တို့၌-ဆိုခဲ့သောအနက်ကိုမှီ၍ သမ္မန်။ ဤသုတ်၌လည်း သန္ဒကသုတ်၌ကဲ့သို့ တုဏှီ အဟေသုံ-အဆုံးနောက် အထခေါ အစ၌ ၂၃၀-တပ်၍ ပိုဒ်ပါ။

၂။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ရက် သုံးရက်သည် ပုရိမဒိဝသ၊ဌင်းမှရှေး ပုရိမတရဒိဝသမည်၏။

အရိုအသေပြုအပ်ပါသနည်း။ ဂရုကတောနု၊ အလေးအမြတ်ပြုအပ်ပါသနည်း။ မာနိတောနု၊ မြတ်နိုးအပ်ပါသနည်း။ ပူဇိတောနု၊ ပူဇော်အပ်ပါသနည်း။ ကဉ္စုပန၊ အဘယ်ဆရာကိုသာလျှင်။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ဣဏ္ဍာတ္ဝာ၊ အရိုအသေပြု၍။ ဂရုံကတ္ဝာ၊ အလေးပြု၍။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တိ နုခေါတဲ့၊ နေပါကုန်သနည်းဟူသော။ အယံအန္တရာကထာ၊ ဤကြားကာလ၌ ဖြစ်သောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။

၂၃၉။ တတြ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ "ပူရဏော၊ သော။ အယံခေါကဿပေါ၊ သည်။ ဝါ၊ ကို။ပ။ သာဓုသမ္မတော၊ အင်၏။ သောစ၊ ထိုပူရဏကဿပ ကိုလည်း။ သာဝကာနံ၊ တို့သည်။ နသဏ္ဌာတော၊ အရိုအသေလည်း မပြုအပ်။ပ။ နပူဇိတော၊ ပူဇော်လည်း မပူဇော်အပ်၊ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပံ၊ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သဏ္ဌာတ္ဝာ၊၍။ ဂရုံကတ္ဝာ၊၍။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ နစပန ဝိဟရန္တိ၊ နေလည်း မနေကုန်။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးဖြစ်ဘူး သည်ကား။ပူရဏော၊သော။ကဿပေါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အရာမကများသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။တတြ၊ ထိုအရာမက များသော ပရိသတ်တွင်။ အညတ-ရော၊ တယောက်အဝင်ဖြစ်သော။ ပူရဏဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ၏။ သာဝကော၊ သည်။ ဘောန္တော၊ အရှင်ဘို့။ ပူရဏ၊ သော။ ကဿပ၊ ကို။ တေမတ္တံ၊ ဤအကြောင်းကို။ မာပုစ္ဆိတ္ထ၊ မမေးကြကုန်လင့်။ သော၊ ဤပူရဏကဿပသည်။ တေ၊ ဤအကြောင်းကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တေ၊ ကို။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ အမှေ၊ တို့ကို။ တေမတ္တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆထ၊ မေးကြကုန်လော့။ မယံ၊ တို့သည်။ တေ၊ ကို။ ဘဝန္တာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ဗျာကရိဿာမာတိ၊ ဖြေကုန်အံ့ ဟူသော။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ကား။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ သည်။ "ဘောန္တော၊ အရှင်တပည့်တို့သည်။အပ္ပသဒ္ဒါ၊ကုန်သည်။ဟောန္တု၊ကုန်လော့။ ဘောန္တော၊တို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ကို။ မာအကတ္ထ၊ ကုန်လင့်။ တေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ ဘဝန္တော၊ အရှင်တပည့်တို့ကို။ နပုစ္ဆန္တိ၊ မမေးကြကုန်။ တေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ တေသံ၊ ဤဒါယကာတို့အား။ ဗျာကရိဿာမာတိ၊ ဖြေဆိုကြကုန်အံ့"ဟူ၍။ ဗဟာ၊ လက်မောင်းတို့ကို။ ပဂ္ဂယှ၊ မြှောက်၍ ။ ကန္ဒန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ နလဘတိ၊တား၍ မရ။

ဗ ဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ပူရဏဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ ၏။သာဝကာ ပန၊ တို့သည်ကား။ 'တုံ၊သည်။ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ နအာဇာနာသိ၊ မသိ။ အဟံ၊သည်။ ဣမံ ဓမ္မဝိနယံ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာဝိနယ်းကို။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ တုံ၊ သည်။ ဣမံဓမ္မဝိနယံ၊ ကို။ ကိံ အာဇာနိဿသိ၊ အဘယ်မှာသိလတ္တံ့နည်း။ တုံ၊သည်။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ရှိသူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ရှိသူသည်။ အသ္မိ ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ၏ (စကားသည်)။ သဟိတံ၊ ကျိုးကြောင်းစပ်၏ ။ တေ၊ သင်၏ (စကားသည်)။ အသဟိတံ၊ ကျိုးကြောင်းမစပ်။ ပုရေဝစနီယံ၊ ရှေးဦးဆိုအပ်သော စကားကို။ ပစ္ဆာ၊ နောက်၌။ အဝစ၊ ဆိုပြီ။ ပစ္ဆာဝစနီယံ၊ နောက်၌ ဆိုအပ်သော စကားကို။ ပုရေ၊ ၌။ အဝစ၊ ပြီ။ တေ၊ ၏။ အဓိစိဏ္ဏံ၊ ကြာမြင့်စွာလေ့ကျက်အပ်သော စကားသည်။ ဝိပရာဝတ္တံ၊ (ငါ၏ တခုန်းတည်းသောစကားဖြင့်) ကပြောင်းကပြန်ဖြစ်၏။ တေ၊ ၏(အယူ၌)။ ဝါဒေါ၊ (ပြောဆို ကြောင်း) အပြစ်ကို။ အာရောပိတော၊ တင်အပ်ပြီ။ (တုံ၊ သည်။) နိဂ္ဂဟိတော၊ နှိပ်အပ်သည်။ အသိ၊ ၏။ဝါဒပဗေမောက္ခာယ (ပြောဆိုကြောင်း) အပြစ်မှလွတ်စိမ့်သောငှါ။ စရ၊ လှည့်လည်ချေ ဦးလော့။ (တတ္ထ တတ္ထ ဂန္ဆာ သိက္ခ)။ သစေ ပဟောသိ၊ အကယ်၍ စွမ်းနိုင်အံ့။ နိဗ္ဗေဋ္ဌေဟိ ဝါတိ၊

ဖြေနှုလည်း ဖြေပါလေ၃'ဟူသော။ ၀ါဒံ (ပြောဆိုကြောင်း)အပြစ်ကို။ အာရောပေတွာ၊ ၍။ အပက္ကန္တာ၊ ဖဲကြကုန်၏။

ကွာဘိ၊ သို့။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ကို။ သာ၀ကာနံ၊ တို့သည်။နသက္ကတော၊အပ်။ပ။ နစဝိဘဒန္တိ၊ နေလ သ်းမနေကုန်။ ပူရဏော၊ သော။ ကဿပေါ၊ ကို။ ဓမ္မက္ကောသေန၊ သဘော အားဖြင့်ဖြစ်သော ဆဲရေးခြင်းဖြင့်။ (ဋီ-၌သဘာ၀တော ပ၀တ္တကောဒ္ဓါသေန-ဟု ဖွင့်၏)။ အက္ကုဋ္ဌောစာတိ၊ ဆဲရေးလည်းဆဲရေးအပ်ပြီဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

ကေစ္စေ၊ တို့သည်။ "မကွသိ၊ သော။အယမ္မိဒခါဂေါသာလေ၀၊ သည်လည်း။၀ါ၊ ကိုလည်း။ပ။ အက္ကုဋ္ဌောစာတိ၊ ဆဲသ သ်းဆဲရေးအပ်ပြီ"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။

၂၄၀။ ကေစ္စေ၊ဘို့သည်။ "အယမ္မိဒခါ သမဏောဂေါတမော၊ သည်လည်း။ ၀ါ၊ ကိုလည်း။ သဃ်မိစေ၀၊ သံဃာထုလည်း ရှိ၏။ပ။ သာဓုသမ္မတောစ၊ အပ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ ကို။ သာ၀ကာနံ၊ ဘို့ သ သ်။ သက္ကဘောစ၊ အရိုအသေလည်း ပြုအပ်၏။ပ။ ပူဇိတောစ၊ အပ်၏။ သမဏဒ္ဓုပနဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ ဝိဘရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘူဘာ့ဗ္ဗံ၊ ကား။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ သော။ ပရိသာယ၊ အား။ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ တတြ၊ ထိုအရာမကသော ပရိသတ်၌။ အ့ညတရော၊ တယောက်အ၀ဉ်ဖြစ်သော။ သမဏဿဂေါတမဿ၊ ၏။ သာ၀ကော၊ သည်။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်ပြီ။ တဓမနံ၊ ထိုဘပည့်ကို။ အ့ညတရော၊ တယောက်သော။ သဗြ ဟ္မ-စာရီ၊ သိတင်းသုံးဘော်သည်။ 'အာယသ္မာ၊ သည်။ အပ္ပသဒ္ဒေါ၊ နည်းသောအသံရှိသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါလေ၃။ အာယသ္မာ၊ သည်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သော။ ဘဂ၀ါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိတိ၊ ဟောတော်မူ၏' ဟူ၍။ ဇဏ္ဏုကေန၊ ဒူးဖြင့်။ ဃဋ္ဋေသိ၊ တို့ထိဘူးပြီ။

ယသ္မိ သမယေ၊ ၌။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ဒေသေတိ၊ ၏။ တသ္မိ သမယေ၊ ၌။ သမဏဿဂေါဘမဿ၊ ၏။ သာ၀ကာနံ၊ တို့၏။ ခိပိတသဒ္ဒေါ၀ါ၊ ချေဆတ်သော အသံသည်၎င်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေါ၀ါ၊ ချောင်းဟန့်သောအသံသည်၎င်း။ နေ၀ဟောတိ၊ မရှိ။ တမေနံ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ.ကို။ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ ပစ္စာသိသမာနရူပေါ၊ အလွန်တောင့်တ သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ။ 'နော၊ ငါဘို့အား။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ယံမမ်ံ၊ ကို။ ဘာသိဿတိ၊ ဟောတော်မူလတ္တံ့ ။ နော၊ ငါဘို့သည်။ တံ၊ ထိုတရား.ကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့'ဟူ၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေး၌ အနီးဌိတ သ်သည် (စည်းဝေးသည်)။ဟောတိ၊ ၏။

ပုရိသော၊ သည်။ စာတုမ္မဟာပထေ၊ လမ်းကြိုးလေးခွဌိ။ အနေလကံ၊ (ပျားကောင်ဟူသော) အပြစ်မှ ကင်းသော။ ခုဒ္ဒမဓုံ၊ ပျားငယ်အရသ်ကို။ ပီဠေဿု၊ ညှစ်၍ ပေးရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုပျားငယ်ရည် ကို။ မဟာဇနကာယော၊ သည်။ ပစ္စာသိသမာနရူပေါ၊ ဖြစ်၍။ ပစ္စုပဋ္ဌိ-တော၊ သည်။ အဿ သေယျထာပိနာမ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ ယသ္မိ သမယေ၊ ၌။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊၏။ယေပိ သာ၀ကာ၊တို့သည်လည်း။သဗြ ဟ္မစာရီဟိ၊ သိတင်းသုံးဘော်ဘို့နှင့်။ သမ္မဒယာဇေတွာ၊ အနည်းငယ်ငြင်းခုံ၍။ (အပ္ပမတ္တကံ ဝိဝါဒံ ကတ္ဝာ-ဌ)။ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယ၊ယုတ်ဆသာ လူ့ အဖြစ်သို့။အာ၀တ္တန္တိ၊လည်ကုန်၏။ (ဟီနာယာ၀တ္တန္တိ၊ လူထွက်ကုန်၏။) တေပိ၊ ထိုတပည့်ဘို့သည်လည်း။ သတ္ထုစေ၀၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဓမ္မဿစ၊ ၏ လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သံဃဿစ၊ ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒိနော၊

ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ‘မယမေဝ၊ငါဘို့သည်သာလျှင်။အလကွိကာ၊ကြောက်သရွေ့မရှိကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မယံ (ဧဝ)၊ သာလျှင်။ အပုပုညာ၊ နည်းသောဘုန်းရှိကုန်သည်။ အမှာ၊ ကုန်ပြီ။ တေမယံ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သုဂတော၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မ-ဝိနယေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတုာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၍။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပဒုံသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ကျင့်ခြင်းငှါ။နာသက္ခိမှာတိ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ’ဟူ၍။အတ္တာဂရဟိနောယေဝ၊ ဝိမိကိုယ်ကိုသာ ကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ အနုညာဂရဟိနော၊ သူတပါးကို မကဲ့ရဲ့ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပည့်သံဃာတို့။ အာရာမိကာဘူတာဝါ၊ အရာမ်စောင့် ဖြစ်ကုန်၍ သော်၎င်း။ ဥပါသကာဘူတာဝါ၊ ဥပါသကာဖြစ်ကုန်၍ သော်၎င်း။ ပဥ္စသိက္ခာပဒေ၊ ငါးပါးသော သိက္ခာပဒ်တို့ကို။သမာဒါယ၊ခံယူဆောက်တည်၍။ ဝတ္တန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိတိ၊ နေကုန်၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ကုန်ပြီ။

၂၄၁။ ဥဒါယိ၊ ဥဒါယီ။ ယေဟိ၊ အကြင်တရားတို့ကြောင့်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊တို့သည်။ သက္ကရောန္တိ၊ အရိုအသေပြုကုန်၏။ ဂရုံကရောန္တိ၊အလေးပြုကုန်၏။မာနေန္တိ၊မြတ်နိုးကုန်၏။ ပူဇေန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ သက္ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဂရုံကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တုံ၊ သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ ကတိပန၊ အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော။ (တေ) ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ သမနုပဿသိ၊ မြင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယေဟိ၊ ပဋိကြောင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ အဟံ၊သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပဋိဓေါ၊ ငါးပါးကုန်သော။ (တေ) ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ သမနုပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ ကတမေ ပဋိ၊ အဘယ်ငါးပါးတို့နည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သာလျှင်။ အပွါဟာရော၊ နည်းသော အစာအာဟာရ ရှိတော်မူ၏။ အပွါဟာရဘာဃစ၊ နည်းသော အစာအာဟာရရှိသည်၏အဖြစ်၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယမ်မိ၊ အကြင် တရားကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အပွါဟာရော၏။ အပွါဟာရတာယစ၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေန၊ အကြင်ဘရားကြောင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဣမံခေါမမံ၊ ဤတရား..ကို။ သမနုပဿာမိ၏။ (၁)

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဘရိဘရန၊တပါးပါးသော။ ဝါ၊ ရရသမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ကန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲတော်မူ၏။ ဣတရိတရစီဝရသန္တု-ဋ္ဌိယာစ၊ ရရသမျှသော သင်္ကန်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ) (၂)

ဘန္တေ၊ရား။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတရိတရေန၊ သော။ ပိဏ္ဍပါတေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ပ။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊၏။ (အကြွင်းတူ) (၃)

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣတရိတရေန၊ သော။ သေနာသနေန၊ ကျောင်း အိပ်ရာ နေရာဖြင့်။ပ။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ) (၄)

ဘန္တေ၊ ရား။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ ပဝိဝိတ္တော၊ ကိုယ်အားဖြင့်ကင်းဆိတ်တော်မူ၏ ၁။ ပဝိဝေကဿစ၊ ကိုယ်၏ကင်းဆိတ်ခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏဝါဒီ၏။ (အကြွင်းတူ)။ (၅)

၁။ ပဝိဝိတ္တောတိ ဣဒံ ပရိဗ္ဗာဇကော ကာယဝိဝေကမတ္တံ သန္ဓာယ ဝဒတိ၊ ဘဂဝါ ပန တီဟိ ဝိဝေကေဟိ ဝိဝိတ္တောဝ။ ဋ္ဌ။

ဘန္တေ၊ရား။ ယေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ ပဠု၊ ကုန်သော။ ဣမေခေါမေမွေ၊ တို့ကို။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ ဣတိ။ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၄၂။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အပ္ပါဟာရော၊၏။ အပ္ပါဟာရတာယစ၊ ၏လည်း။ဝဏ္ဏဝါဒီတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဣတိ (ဣမိနာ)၊ ဤတရားကြောင့်။မံ၊ကို။သာဝကာ၊တို့သည်။ စေသက္ကရေယျုံ၊ အကယ်၍ အရှိအသေပြုကုန်အံ့။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ အကယ်၍ နေကုန်အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကောသကာဟာရာပိ၊ ခွက်ငယ်မျှလောက်သော အစာအာဟာရရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဓုဒကာသကာဟာရာပိ၊ ခွက်ငယ်တဝက်မျှလောက်သော အစာ အာဟာရရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဧလုဝါဟာရာပိ၊ ဥသျှစ်သီးမျှလောက်သော အစာအာဟာရ, ရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဓုဧလုဝါဟာရာပိ၊ ဥသျှစ်သီး တခြမ်းမျှလောက်သော အစာအာဟာရရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မေ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိခေါပန၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။

ဥဒါယိ၊ယီ။အဟံခေါပန၊ဧါသည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊တရံတခါ။ ဣမိနာပတ္တေန၊ ဤသပိတ်ဖြင့်။ သမတိတ္တိကမ်ဳိ၊ အောက်နခမ်းအနားရေးနှင့် ညီမျှသော ဆွမ်းကိုလည်း။ ဘုဥ္ဇာမိ၊ ဘုဉ်းပေးတော်မူ၏။ ဘိယ္ယောပိ၊ ထိုထက်အလွန်လည်း။ ဘုဥ္ဇာမိ၊ ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကောသကာဟာရာပိ၊ကုန်သော။ပ။ အဓုဧလုဝါဟာရာပိ၊ကုန်သော။မမ၊ ၏။ယေတေ သာဝကာ၊ တို့သည်။ (သန္တိ၊ရှိကုန်၏။)တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ မံ၊ ကို။ ဣမိနာ ဓမ္မေန၊ ဤတရားကြောင့်။ နသက္ကရေယျုံ၊ ကုန်ရာ။ပ။ နဝိဟရေယျုံ၊ကုန်ရာ။ (၁)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဣတရိတရေန၊ တပါးပါးသော။ဝါ၊ ရရသမျှသော။ စီဝရေန၊ သင်္ဃန်းဖြင့်။ သန္တုဋ္ဌော၏။ ဣတရိတရစီဝရသန္တုဋ္ဌိယာစ၊ တပါးပါးသော သင်္ဃန်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်း၏လည်း။ ဝဏ္ဏာဝါဒီတိ၊ ၏ဟူသော။ ဣတိဣမိနာ၊ ဤတရားကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ စေသက္ကရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပံသုကူလိကာ၊ ပံသုကူသင်္ဃန်းကို ဆောင်ကုန်သော။လူခစီဝရဓရာ၊ခေါင်းပါးသောသင်္ဃန်းကို ဆောင်ကုန်သော။မေ၊ငါ၏။သာဝကာ၊တို့သည်။သန္တိခေါပန၊ရှိကုန်သည်သာတည်း။ တေ၊တို့သည်။သုသာနာဝါ၊ သုသာန်မှသေခင်း။သင်္ကာရကူဋဝါ၊ အမှိုက်ပုံမှသေခင်း။ ပါပဏိကာဝါ၊ ဒေါမ်စျေးမှသေခင်း။နန္တကာနိ၊အနားပြာ(အဝတ်စုတ်)တို့ကို ။ဥစ္စိနိတ္ဝာ၊ရွေးချယ်၍။သင်္ဃာဋိ ၊ဒုကူဋ္ဌသင်္ဃန်းကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ပြု၍။ဓာရေန္တိ၊သုံးဆောင်ကြကုန်၏။ဥဒါယိ၊ ယီ။အဟံခေါပန၊ဧါဘုရားသည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊တရံတခါ။ ဒဋ္ဌာနိ။ ခိုင်ခန့်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္ထလူခါနိ၊ ဓားဖြင့်ဖြတ်အပ်သော ကြောင့် ကြမ်းဆမ်းသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အလာဗုလောမသာနိ၊ ဘူးသီးမွေးကဲ့သို့ နူးညံ့သိမ်မွေ့သောချည် ရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ (နီတိ-လဟုတော သကတ္ထော-သ။ မောဂ်-သော လောမာသုတ်ရှု)။ဂဟပတိစီဝရာနိ၊ ဒါယကာတို့သုံးအပ်သောသင်္ဃန်းတို့ကို။ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။ (၂)

၁။ နန္တကာနိတိ အန္တဝိရဟိတာနိ ဝတ္ထခဏ္ဍာနိ။ဋ္ဌ။ နတ္ထိ အန္တော ဒသာ ယဿ တန္တိ နန္တကံ၊ (သကတ္ထော)။ တာနိ၊ ပြု။ ဂေါပါလဝိမာနပါဠိဋ္ဌ အနန္တကံ-ဟု ရှိသည်။ အကာရောစေတ္ထ နိပါတမတ္တံ-ဟု ၎င်း ဋ္ဌ-ဋ္ဌ ဖွင့်လျက်ရှိ၏။ န-ကို အန်-ပြုလျှင်ကား နိပါတမတ္တ-မဟူရ။ နန္တက, အနန္တက အနက်အတူတူပင်။ ဤဋ္ဌကား အဓိပ္ပါယ်နက်ပေးလိုက်သည်။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပိဏ္ဍပါဘိကာ၊ ပိဏ္ဍပါတ်ခုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ်.ကုန်သော။သပဒါနစာရိနော၊အိမ်စဉ် မပြတ် ဆွမ်းခံလှည့်လည်လေ့ ရှိသည်လည်းဖြစ်.ကုန်သော ။ ဥဉ္ဆာသကော၊ဆွမ်းခံခြင်းတည်းဟူသော မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ဝါ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောဆွမ်းခံခြင်းတည်းဟူသော။ ဝတော၊ ကျင့်မြဲအကျင့်၌။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကြကုန်သည်လည်းဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိဓေါပန၊ တည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အန္တရဃံ၊ ရှာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။အာသနေန၊ နေရာဖြင့်။ နိမန္တိယမာနာပိ၊ ပင့်ဘိတ်အပ်ကုန်သော်လည်း။ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံခေါပန၊ ငါဘုရားသည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ။ နိမန္တနေပိ၊ ပင့်ဘိတ်ရာအရပ်၌လည်း။ ဝိစိတကာဠကံ၊ ရွေးပစ်အပ်သောအမည်းအမှုန်ရှိသော။ အနေကသူပဲ၊ များသောပဲနောက်ဟင်း ရှိသော။ အနေကဇျဉ္ဇနံ၊ များသောဟင်းလျာရှိသော။ သာလိနံ ဩဒနံ၊ သလေးဆွမ်း.ကို။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။ (၃)

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ပ။ စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ရကွဒ္ဓူလိကာ၊ ရကွဓူဓုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ် .ုန်သော။ အဇ္ဈောကာသိကာ၊ အဇ္ဈောကာသိကဓုတင်ကို ဆောက်တည်သည်လည်းဖြစ် .ုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိဓေါပန၊ တည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အဋ္ဌမာသေ၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဆန္နံ၊ အမိုးရှိရာအရပ်သို့။ နဥပေန္တိ၊ မကပ်ကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံခေါပန၊ သည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ခါ။ ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တေသု၊ အတွင်းအပြင်လိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ နိဝါတေသု၊ လေမတိုက်ကုန်သော။ ဖုသိတဂ္ဂဠေသု၊ ထိစပ်လုံခြုံသော တံခါး ရှိကုန်သော။ ပိဟိတဝါတပါနေသု၊ ပိတ်အပ်သောလေသာတံခါး ရှိကုန်သော။ ကူဋာဂါရေသုပိ၊ အထွတ်တပ်သော ကျောင်းတို့၌လည်း။ ဝိဟာရာမိ၏။ (အကြွင်းလွှယ်)။ (၄)

ဥဒါယိ၊ယီ။ သမဏောဂေါတမော၊သည်။ပ။စေဝိဟရေယျုံ၊ ကုန်အံ့။ဥဒါယိ၊ယီ။အာရညိကာ၊ အရညကင်ဓုတင်ဆောက်တည် ကုန်သော။ ပန္တသေနာသနာ၊အစွန်အဖျား ကျောင်း၌နေကုန်သော။ မေ၊ ၏။ ယေသာဝကာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ အရညဝနပတ္ထာနိ၊ တော တောအုပ်ဖြစ်ကုန်သော။ပန္တာနိ၊ အစွန်အဖျားဖြစ်ကုန်သော။ သေနာသနာနိ၊ ကျောင်းဘို့သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတ္ဝာ၊ သက်ဝင်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။ တေသာဝကာ၊ တို့သည်။ အန္နဒ္ဓမာသံ၊ လခွဲတိုင်းလခွဲတိုင်း။ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာယ၊ပါတိမောက်ကို ရွတ်ဆိုခြင်းငှါ။ သံဃမဇ္ဈေ၊ သံဃာ့အလယ်သို့။ ဩသရန္တိ၊ ဝင်ကုန်၏။ဥဒါယိ၊ယီ။အဟံခေါပန၊သည်ကား။ အပ္ပေကဒါ၊ခါ။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းဘိုးနှင့်သော်၎င်း။ ဘိက္ခူနီဟိ၊ ဘိက္ခုနီမဘိုးနှင့်သော်၎င်း။ ဥပါသကေဟိ၊ ဥပါသကာတို့နှင့်သော်၎င်း။ ဥပါသိကာဟိ၊ ဥပါသိကာမတို့နှင့်သော်၎င်း။ ရညာ၊ မင်းနှင့်သော်၎င်း။ ရာဇမဟာမတ္တေဟိ၊မင်း၏အမတ်ကြီးတို့နှင့်သော်၎င်း။ တိတ္ထိယေဟိ၊ တိတ္ထိဘို့နှင့်သော်၎င်း။ တိတ္ထိယသာဝကေဟိ၊ တိတ္ထိဘို့၏ တပည့်ဘို့နှင့်သော်၎င်း။ အာကိဏ္ဏော၊ ရောပြွမ်းသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရာမိ၏။ (အကြွင်းလွှယ်)။ (၅)

၁။ ဒါ-သို့မဟုတ် ဒါန-ဓာတ်၊ အဝခဏ္ဍနေ။ ဒါနတော အပေတံ အပဒါနံ။အစဉ်မပြတ်ခြင်း။ သဟ အပဒါနေန ယံ ဝတ္တတတိ သပဒါနံ။အစဉ်မပြတ်ခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သည်။တံ စရန္တိ သီလေန, တံ ဝါ စရိတုံ ဣဒမေတေသံ သီလန္တိ သပဒါနစာရိနော-ဟု လုပ်။ (ဝိသုဒ္ဓိ၊၂၊၁။ ၅၈။ သာရတ္ထ၊၃။ ၁၀၆)။

၂။ အရညဝနပတ္ထ, ပန္တသေနာသန ကျောင်းနှစ်မျိုး, သုံးမျိုး ယူပုံကို မ၊နိ၊၁။ ဘယဘေရဝသုတ် စာပိုဒ် ၃၄-၌ အကျယ်မှာခဲ့ပြီ။ ပြန်ရှု။

ဥဒါယိ၊ယီ။ ဣတိ၊ သို့။မမံ၊ ငါ့ကို။သာဝကာ၊ တို့သည်။ ပဥ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ ဤဘရားဘို့ခြောင့်။ နသက္ကာရောန္တိ၊ ကုန်။ပ။ နဝိဟာရန္တိ၊ ကုန်။

၂၄၃။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ပဥ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သက္ကာရောန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဝိဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ပဥ္စ၊ ကုန်သော။ (တေ) ဓမ္မာစ၊ တို့သည်သည်း။ အတ္ထိခေါ၊ ရှိကုန်သေး၏။ ကတမေ ပဥ္စ၊ တို့နည်း။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ မမံ၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဓိသီလေ၊လွန်မြတ်သောသီလ၌။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိတော်မူ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ သီလက္ခန္ဓေန၊ သီလအစုနှင့်။ သမန္နာဂတောတိ၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏"ဟူ၍။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ယမ္ပိ၊ အကြင် တရားကြောင့်လည်း။ မမံ၊ ကို။ပ။သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ယေန၊ အကြင်တရားကြောင့်။ မမံ၊ ကို။ပ။ ဝိဟာရန္တိ၊ ကုန်၏။ အယံခေါ၊ ဤသည်လျှင်။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ ဓမ္မော၊ တရားတည်း။ (၁)

၂၄၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ မမံ၊ ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဘိက္ကန္တေ၊ အလွန် နှစ်လို့ဘွယ်သော။ ဉာဏဒဿနေ၊ (သဗ္ဗညုတ)ဉာဏ်အမြင်၌။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာနံယေဝ၊ သိတော်မူသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဇာနာမီတိ၊ သိတော်မူ၏ ဟူ၍။ အာဟာ၊ 'ဆိုတော်မူ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပဿံယေဝ၊ မြင်တော်မူသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ပဿာမီတိ၊ မြင်တော်မူ၏ဟူ၍ ။အာဟာ၊ ဆိုတော်မူ၏။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ အဘိညာယ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ အနဘိညာယ၊ မသိမူ၍ ။ နောဒေသေတိ၊ ဟောတော်မမူ။ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ သနိဒါနံ၊ အကြောင်းနှင့် တကွဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ အနိဒါနံ၊ အကြောင်း မရှိသော။ ဓမ္မံ၊ကို။ နောဒေသေတိ. မူ။ သမဏောဂေါတမော၊ သည်။ သပါဋိဟာရိယံ၊ (သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော တိတ္ထိ, သတ္ဝတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့ကို) ပယ်ရှားကြောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော။ဓမ္မံ၊ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ အပါဋိဟာရိယံ၊ (သာသနာတော်၏ဆန့်ကျင်ဖက်ဖြစ်သော တိတ္ထိ,သတ္ဝတို့၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သော ရာဂစသည်တို့ကို) ပယ်ရှားကြောင်းမရှိသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နောဒေသေတိတိ၊ မမူ"ဟူ၍။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြောင်းသွယ်၏)။ (၂)

၂၄၅။ ဥဒါယိ၊ယီ။ပုနစပရံ၊လည်း။ မမံ၊ကို။သာဝကာ၊ တို့သည်။အဓိပညာယ၊ လွန်မြတ်သော ဌာနုပပတ္တိပဋိဘာဏ်၌။ (သဗ္ဗညုဘာဘာဏ် နှင့် သစ္ဆဗျာကရဏာနုသာ မှ တပါးသော ပညာကို ယူ)။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပဋိဘဏံ၊ ပဋိဘာရှိတော်မူ၏။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ ပဋိဘာက္ခန္ဓေန၊ ပဋိဘာအစုနှင့်။ သမန္နာဂတောဝ၊၏။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေးသော။ တံဝါဒပထံ၊ ထိုအကြောင်းကို ။ (ဝတာတိ နိပါတမတ္တံ-ဌ)။န ဒက္ခတိ၊ မမြင်လတ္တံ့ ။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီးသော။ ပရပ္ပဝါဒံဝါ၊ သူတပါးတို့၏ အယူဝါဒကိုလည်း။ သဟဓမ္မေန၊ အကြောင်းနှင့်တကွ။ သုနိဂ္ဂဟိတံ၊ ကောင်းစွာ

၁။ "ဝစနပ္ပထော"ကဲ့သို့ ပထ-ကို အနက်မဲ့ကြဲ၍ ပေးလိုက်သည်။ တဿ တဿ ပဉ္ဉဿ ဥပရိ အာဂမန ဝါဒ-ပထံ။ဌ။ဝိဿဇ္ဇနေ ကတေ တတော ဥပရိ အာဂန္ဆနကံ ဝါဒမဂ္ဂံ။ ဋီ-တို့ကို ထောက်သော် တဆင့် တက်လာမည့် အပြစ်ဘင်ဘွယ်ဆာ အကြောင်းဟု ဆိုလိုဟန်ရှိသည်။ အပြစ်တင်အံ့သည်ကို တင်ကူး၍ မမြင်သည်မရှိ-ဟု ဆိုလို သည်။ နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ-၌ စပ်။

နှိပ်အပ်သည်ဖြင့်၍ ။ နနိဂ္ဂဏ္ဌိသတိတိ၊ မနှိပ်လတ္တံ့ဟူသော။ ဧတံဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိဘိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ သမ္ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တံ၊ကို။ ကိံ့မည်သို၊ သနည်း။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနန္တာ၊ သိကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဿန္တာ၊ မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ စကားကို။သြပါတေယျုံအပိန္၊ သင်းကုန်ရာသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ ဧတံ၊ သည်။နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ အဟံ၊သည်။ သာဝေကာသု၊ တို့၌။ အနုသာသနိံ၊ အဆုံးအမကို။ နခေါပနပစ္ဆာသီသာမိ၊ မတောင့်တ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ မမယေဝ၊ ၏သာလျှင်။ အနုသာသနိံ၊ အဆုံးအမကို။ ပစ္ဆာသီသန္တိ၊ ကုန်၏။ (အကြွင်းလွှယ်၏)။ (၃)

၂၄၆။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ မမံ၊ကို။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ ယေန ဒုက္ခေန၊အကြင်ဆင်းရဲဖြင့်။ ဒုက္ခောဘိဏ္ဏော၊ ဆင်းရဲသို့ သက်ဝင်ကုန်၏။ ဒုက္ခပရေတာ၊ ဆင်းရဲသည် နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍ ။ ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ၊ ဒုက္ခ အရိယာ သစ္စာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးလျှောက်ကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့အား။ ဝါ၊ တို့သည်။ အဟံ၊သည်။ ဝါ၊ ကို။ ဒုက္ခံအရိယသစ္စံ၊ကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သော်။ ဗျာကရောမိ၊ ဖြေကြား၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋ္ဌဿ၊ အမေးပြဿနာကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ အာရာဓေမိ၊ နှစ်သက်စေ၏။ တေ၊ ထိုတပည့်တို့သည်။ မံ၊ ငါဘုရားသို့(ချဉ်းကပ်၍)။ ဒုက္ခသမုဒယံ၊ ဒုက္ခ၏ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာကို။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာကို။ ဒုက္ခနိရောဂါမိနိံ ပဋိပဒံ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်ဖြစ်သော။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာသစ္စာကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတပည့်တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ပ။ အာရာဓေမိ၊ ၏။ (အကြွင်းလုယ်၏)။ (၄)

၂၄၇။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ သာဝကာနံ၊တို့အား။ ပဋိပဒါ၊ အကျင့်တို့ကို။ အက္ခာတာ၊ ဟောကြားအပ်ကုန်၏။ယထာပဋိပန္နာ၊ဟောကြားတိုင်းကျင့်ကုန်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ သတိပဋ္ဌာနေ၊သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ပွါးများကြကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကတမေ၊ ၌။ပ။ဝိဟရတိ၊၏။ (မ ၂-ကန္ဒရကသုတ်-အပိုဒ် ၂- ၌ ရေးခဲ့ပြီ။)။ တတြစ ပန၊ထိုလေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၌လည်း။ဗဟူ၊များစွာကုန်သော။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ အဘိညာဝေါသာနပါရမိပပ္ပတ္တာ၊ အဘိညာဉ်၏အဆုံးအဆုတ်အထိပ်(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သမ္မပ္ပဓာနေ၊ သမ္မပ္ပဓာန်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ မဖြစ်ကုန်သေးသော။ ပါပကာနံ၊ ယုတ်ညံ့ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ အနုပ္ပါဒါယ၊ မဖြစ်စေခြင်းငှါ။ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယမတိ၊ လုံ့လပြု၏။ ဝီရိယံ၊ ဝီရိယကို။ အာရဘတိ၊ အားထုတ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပဂ္ဂဏှာတိ၊ ခြီးမြှောက်၏။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးပမ်း၏။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ပြီးကုန်သော။ ပါပကာနံ၊ ကုန်သော။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ပ။ အနုပ္ပန္နာနံ၊ ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊တို့ကို။ဥပ္ပါဒါယ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ပ။ဥပ္ပန္နာနံ၊ကုန်သော။ ကုသလာနံ၊ကုန်သော။ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသမ္မောသာယ၊မပျောက်ပျက်ခြင်းငှါ။ ဘိယ္ယောဘာဝါယ၊ လွန်စွာတိုးပွါးခြင်းငှါ။ ဝေပုလ္လာယ၊ ပြန့်ပြောခြင်းငှါ။ ဘာဝနာယ၊

ပ္ပါးများခြင်း၏။ ပါရိပ္ပူရိယာ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။ပဒဟာတိ၊ ကြိုးပမ်း၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုလေးပါးကုန်သောသမ္မပ္ပဓာန်တို့ဦ။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ပ။ ကဒ္ဒိပါဒေ၊ ကဒ္ဒိပါဒ်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဣဓ၊ ဥ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ဆန္ဒသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ဆန္ဒပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကဒ္ဒိပါဒံ၊ ကဒ္ဒိပါဒ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝီရိယသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ဝီရိယပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်း ဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကဒ္ဒိပါဒံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ စိတ္တသမာဓိ ပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ, အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကဒ္ဒိပါဒံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ ဝိမံသသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ၊ ပညာပြဋ္ဌာန်းသော သမာဓိ,အားထုတ်ခြင်းဟူသော သင်္ခါရတို့နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကဒ္ဒိပါဒံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ (မ ၁-စေတောခိလသုတ်ဝဂ္ဂ-ပိုဒ် အဋ္ဌကထာကို မှီးသည်)။ တတြ စ ပန၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ကဒ္ဒိပါဒ်တို့ဦ။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ငါးပါးကုန်သော ကွန္ဒြေဘို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဥ်။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပသမဂါမိံ၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သော။ သမ္မောဓဂါမိံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းငှါ ဖြစ်သော။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ပ။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ကို။ ဘာဝေတိ၊၏။တတြ စ ပန၊ ထိုငါးပါးကုန်သော ကွန္ဒြေတို့ဦလည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ပ။ ဗလာနိ၊ တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဣဓ၊ ဥ်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ပ။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ်တို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဣဓ၊ ဥ်။ဘိက္ခု၊သည်။ဝိဝေကနိဿိတံ၊ကင်းဆိတ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဥ် မှီသော။ဝိရာဂနိဿိတံ၊တပ်ခြင်းကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ဥ် မှီသော။ နိရောဓနိဿိတံ၊ ရာဂချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ဥ် မှီသော။ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိံ၊ကိလေသာကို စွန့်ရာနိဗ္ဗာန်သို့ ညွှတ်သော။သတိသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ကို။ဘာဝေတိ၊၏။ပ။ ဥပေက္ခာသမ္ဗောဇ္ဈင်္ဂံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုခုနစ်ပါး ကုန်သော ဗောဇ္ဈင်တို့ဦလည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ပ။ အဒ္ဓုိကံ၊ မြတ်သော။ ဝါ၊ ဖြူစင်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ ရှစ်ပါးသော အင်္ဂါရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဣဓ၊ ဥ်။ ဘိက္ခု၊သည်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ကို။ ဘာဝေတိ၊ ၏။ပ။ သမ္မာသမာဓိံ၊ကို။ ဘာဝေဘိ၊၏။ တတြ စ ပန၊ထိုရှစ်ပါးသော မဂ္ဂင်တို့ဦလည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၈။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ ပ။ အဒ္ဓ၊ရှစ်ပါးကုန်သော။ ဝိမောက္ခေ၊ ဝိမောက္ခတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ကုန်၏။ရူပီ၊ရူပစျာန်ရှိသူသည်။ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ဝိမောက္ခတည်း။အရူပသညီ၊မိမိသန္တာန်၌။အရူပသညီ၊ မဖြစ်စေအပ်သော ရူပစျာန်ရှိသူသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပ၌။ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ပဿတိ၊ရှု၏။အယံ၊ ကား။ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊တည်း။ သုဘန္တေဝ၊တင့်တယ်၏ဟူ၍ သာလျှင်။ အဓိမုတ္တော၊ နှလုံးသွင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ အယံ။ ကား။ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။သဗ္ဗသော၊ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်။ ဝါ၊အလုံးစုံကုန်သော။ရူပသညာနံ၊တို့ကို။

သမတိက္ကမာ၊ ကြောင့်။ပ။ ဝိဟာရတိ၏။ အယံကားး။ စတုတ္ထောလေးခုမြောက်သော။ဝိမောက္ခော၊ တည်း။သဗ္ဗသော၊အားဖြင့်။အာကာသာနဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍။ပ။ ဝိဟာရတိ၏။ အယံ၊ ကားး။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။သဗ္ဗသော၊အားဖြင့်။ဝိညာဏဉ္စာယတနံ၊ ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ ၍။ပ။ ဝိဟာရတိ၏။ အယံကားး။ ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော။ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ သဗ္ဗသော၊အားဖြင့်။အာကိဉ္စညာယတနံ၊ကို။သမတိက္ကမ္မ၊၍။ပ။ ဝိဟာရတိ၏။ အယံ၊ကားး။ သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊တည်း။ သဗ္ဗသော၊အားဖြင့်။ နေဝသညာနာသညာ-ယတနံ၊ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊၍ ။ပ။ သညာဝေဒယိတနိရောဓံ၊ သညာဝေဒနာတို့၏ ချုပ်ရာ နိရောဓ သမာပတ်ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အယံ၊ကား။အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ ဝိမောက္ခော၊ တည်း။ တတြ စ ပန၊ ထိုရှစ်ပါးကုန်သော ဝိမောက္ခတို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၄၉။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ပါးကုန်သော။ အဘိဘာယတနာနိ၊ အဘိဘာယဘနတို့ကို။ ဘာဝေန္တိ၊ ကုန်၏ာ။

အဇ္ဈတ္တံ၊၌။ရူပသညီ၊ ရူပစျာန်ရှိသော။ဝါ၊ရုပ်၌ သညာရှိသော။ ဧကော၊ အ၌ျိသောသူသည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊အပ၌။ ပရိတ္တာနိ၊ သေးငယ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိ၊ ကောင်းသောအဆင်း မကောင်းသော အဆင်းရှိကုန်သော။ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ရှု၏။ တာနိ၊ ထိုကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ အဘိဘုယျ၊ လွှမ်းမိုး၍။ ဇာနာမိ ပဿာမီတိ၊ သိ၏မြင်၏ဟူ၍ ။ ဧဝံသညီ၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပဌမံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ရူပသညီ၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ အပ္ပမာဏာနိ၊ အတိုင်းအရှည်မရှိ(ကြီး)ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏဒုဗ္ဗဏ္ဏာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ တာနိ၊ တို့ကို။ အဘိဘုယျ၊ ၍။ ဇာနာမိ ပဿာမီတိ၊ဟူ၍။ ဧဝံသညီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ဒုတိယံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ မဖြစ်စေအပ်သော ရူပစျာန်ရှိသော။ ဝါ၊ ရုပ်၌သညာမရှိသော။ ဧကော၊ သည်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ တတိယံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ ရူပသညီ၊ သော။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ စတုတ္ထံ၊သော။အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ နီလာနိ၊ ညိုကုန်သော။ နီလဝဏ္ဏာနိ၊ ညိုသောအဆင်းရှိကုန်သော။ နီလနိဒဿနာနိ၊ အညိုဟု ရှုမြင်အပ်ကုန်သော။ နီလနိ-ဘာသာနိ၊ ညိုသောအရောင်ရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ ကသိုဏ်းရုပ်တို့ကို။ ပဿတိ၊ရှု၏။ နီလံ၊ညိုသော။

၁။ အဘိဘဝတီတိ အဘိဘူ၊ ဆန့်ကျင်ဖက်တရားတို့ကို လွှမ်းမိုးနှိပ်စက်တတ်သော ပရိကမ်(ကာမကုသိုလ်, ကြိယာဇော)။ ဝါ၊ ထိုနှင့်ယှဉ်သော ဥာဏ်ကိုကောက်။ အဘိဘူ အာယတနံ ဇောသာတိ အဘိဘာယတနံ။ စျာန်ကောက်၊ တနည်း- အဘိဘဝိတဗ္ဗန္တိ အဘိဘူ။ လွှမ်းမိုးအပ်သော နီလ-စသော အာရုံကောက်။ အဘိဘူ အာယတနံ ဇောသာ။ စျာန်ကောက်၊ တနည်း။။ အဘိဘဝတီတိ အဘိဘူ။ စျာန်ကိုကောက်။ ထိုစျာန်သည်ပင် ချမ်းသာထူးတို့၏တည်ရာအခြေကြောင်း၏ အဖြစ်ကြောင့် "အဘိဘူစ တံ အာယတနဉ္စာတိ အဘိဘာယ-တနံ"ဟု လုပ်။ သဘောအဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို ဤအဋ္ဌကထာ, ဋီကာ၊အဋ္ဌသာလိနီ၊၂၃၂။ မူလဋီ-၁၀၅။ အနုဋီ ၁၁၂။ ဒီ၊ဋ္ဌ၊ ၂။ ၁၅၂။ အံ၊ဋ္ဌ၊၃။၂၄၃။ ၎င်းဋီကာနှင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်တို့၌ ရှုပါကုန်။

နီလ၀ဏ္ဏံ၊ညိုသောအဆင်းရှိသော။ နီလနိဒဿနံ၊ အညိုဟု ရှုမြင်အပ်သော။ နီလနိဘာသံ ၊ညိုသော အရောင်ရှိသော။ ဥမာပုပ္ဖံ သေယျထာပိနာမ၊ နှမ်းကြပ်ပုဉ်းကဲ့သို့ဂုဏ်း (ဥမာပုပ္ဖံ-ကို ရှေးနိဿယ တို့၌ အောင်မည်းညိုပုဉ်း-ဟုပြန်)။ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဥဘတောဘာဂ၀ိမဋ္ဌံ၊ နှစ်ဘက်သော အဘို့တို့၌ ချေညက်သော။ နီလံ၊ သော။ပ။ နီလနိဘာသံ၊ သော။ ဗာရာဏသေယျကံ၊ဗာရာဏသီ ပြည်၌ဖြစ်သော။ တံ ၀တ္ထံ သေယျထာ ၀ါ၊ ထိုအ၀တ်ကဲ့သို့ဂုဏ်း။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ အရူပသညီ၊ သော။ ဧကော၊ သည်။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ ပီတာနိ၊ ရှေကုန်သော။ ပီတ-၀ဏ္ဏာနိ၊ရှေသောအဆင်းရှိကုန်သော။ပီတနိဒဿနာနိ၊အရှေ့ဟု ရှုမြင်အပ်ကုန်သော။ပီတနိဘာသာနိ၊ ရှေသောအရောင်ရှိကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ပီတံ၊ သော။ပ။ ပီတနိဘာသံ၊ သော။ ကဏိကာရပုပ္ဖံ သေယျထာပိနာမ၊ မဟာလှေကားပုဉ်းကဲ့သို့ဂုဏ်း။ (အဘိဓာန်နိဿသစ်၌ တောင် ဖက်၀န်းပုဉ်း ဟု ဆို၏)။ ပန၊ တနည်းသော်ကား။ ဥဘတောဘာဂ၀ိမဋ္ဌံ ။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ ဆဋ္ဌံ၊ သော။အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ပ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ လောဟိတကာနိ၊ နီကုန်သော။ပ။ လောဟိတနိဘာသာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ လောဟိတကံ၊ နီသော။ပ။ ဗန္ဓုဇီ၀ကပုပ္ဖံသေယျထာပိနာမ၊ လယ်ခေါင်ရမ်းပုဉ်းကဲ့သို့ဂုဏ်း။ (အဘိဓာန် နိဿသစ်၌ မိုးစေ့ပုဉ်းဟု ဆို၏)။ ပန၊ ကား။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ သတ္တမံ၊ သော။ အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။

အဇ္ဈတ္တံ၊ ၌။ပ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ၌။ ဩဒါတာနိ၊ ဖြူကုန်သော။ပ။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ ပဿတိ၊ ၏။ ဩဒါဘာ၊ ဖြူသော။ဩသဓိတာရကာသေယျထာပိနာမ၊သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့ဂုဏ်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ကား။ အဋ္ဌမံ၊ သော။အဘိဘာယတနံ၊ တည်း။ တတြ စ ပန၊ထိုရှစ်ပါးကုန်သော အဘိ ဘာယတနတို့၌လည်း။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာ၀ကာ၊ တို့သည်။ အဘိညာ၀ေါသာနပါရ-မိပ္ပတ္တာ၊ အဘိညာဉ်၏ အဆုံးအဆုံးအဆိပ် (အရဟတ္တဖိုလ်) သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ (ဤ၌ စိဏ္ဏ၀သီဘာ၀ပပ္ပတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၀။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ဒဿ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကသိဏာယတနာနိ၊ တည်ရာဖြစ်ကုန်သော ကသိုဏ်းတို့ကို။ ဘာ၀ေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧကော၊ အ၌ဿသော သူသည်။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌။ အဓော၊အောက်၌။တိရိယံ၊ဖိလာ၌။(ပရိစ္ဆိန္နံတ္ဝာ၊ပိုင်းခြား၍။)(သုံးပုဒ်လုံးစပ်-ဋီကာ)။ အဒ္ဒယံ၊ နှစ်ခုမရှိသော။ အပ္ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည် မရှိသော။ ပထ၀ီကသိဏံ၊ ပထ၀ီကသိုဏ်းကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊ သိ၏။ပ။ အာပေါကသိဏံ၊ ကို။ ပ။ တေဇောကသိဏံ၊ ကို။ပ။ ၀ါယောကသိဏံ၊ ကို။ပ။ နီလကသိဏံ၊ ကို။ပ။ပီတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ လောဟိတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ ဩဒါတကသိဏံ၊ ကို။ပ။ အာကာသကသိဏံ၊ ကို။ပ။ ၀ိညာဏကသိဏံ၊ ကို။ ၀ါ-ကသိဏုဂ္ဃါဋိမာကာသပညတ်၌ ဖြစ်သော ၀ိညာဉ်ကို။ သဉ္ဇာနာတိ၊၏။တတြ စ ပန၊ ထိုဆယ်ပါးကုန်သော ကသိုဏ်းတို့၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤ၌လည်း စိဏ္ဏ၀သီဘာ၀ပပ္ပတ္တ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။

၂၅၁။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ ပ။ ဝိဟရတိ၊၏။ သော၊ ထိုသာ၀ကသည်။ ဣမ-မေ၀ကာယံ၊ ဤရူပကာယကိုပင်လျှင်။ ဝိ၀ေကဇေန၊ နိ၀ရဏ ကင်းဆိတ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ ပီတိသုခေန၊ ပီတိသုခဖြင့်။ အဘိသန္ဒေတိ၊ စိုစွတ်စေ၏။ပရိသန္ဒေတိ၊ထက်၀န်းကျင်မှ စိုစွတ်(စိမ့်၀င်)

စေ၏။ ပရိပူရေတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်စေ၏။ ပရိပ္ပရတိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့စေ၏၊ အာဿ၊ ထိုသာဝက၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ အလုံးစုံ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုရှိသော။ ကာယဿ၊ ရူပကာယ၏။ ဝိဝေကဇေန၊ သော။ ပီတိသုခေန၊ဖြင့်။ အဘိပ္ပဿန္ဒံ့သော အရပ်မည်သည်။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း အနည်းငယ်မျှလည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ ကား။ ဒက္ခော၊ လိမ်မာသော။ နှာပကော၀ါ၊ ရေချိုးသမားသည်သော်၎င်း။ နှာပကန္တေ၀ါသိ၀ါ၊ ရေချိုးသမား၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ ကံသထာလေ၊ ကြေးခွက်၌။ နှာနီယစုဏ္ဏာနိ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်တို့ကို။ အာကိရိတ္ဘာ၊ လောင်းထည့်၍။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ပရိပ္ပေါသကံ ပရိပ္ပေါသကံ၊ ဆွတ်ဖျန်း၍ ဆွတ်ဖျန်း၍။ သန္နေယျ၊ ဆုပ်နယ်ရာ၏။ (အစိုင် အခဲပြုရာ၏)။ သာယံ နှာနီယပိဏ္ဍိ၊ ထိုရေချိုး ကသယ်မှုန့် အစိုင်အခဲသည် (ထိုဆပ်ပြာခဲသည်)။ သ္နေဟာနုဂတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည် အစဉ် ဝင်အပ်သည် ဖြစ်၍။ သ္နေဟပရေတာ၊ ရေဟူသော အစေးသည် ထက်ဝန်းကျင်မှ စွဲတ်စိုအပ်သည် ဖြစ်၍။ သ္နေဟန၊ ရေဟူသော အစေးဖြင့်။ သန္တရုဗာဟိရာ၊ အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ အားလုံး၌။ ဖုဋ္ဌာ၊ပြန့်နှံ့သည်။ နစပဂ္ဃရိဏီ၊ ယိုစီးသည်း မယိုစီးသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ကိဉ္စိ၊ မျှ။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ဥပ္ပိဒေါဒကော၊ ထွက်သော စမ်းရေရှိသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ ဂမ္ဘီရော၊နက်၏။ တဿ၊ ထိုရေအိုင်၏။ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ အာယမုခံ၊ ဝင်ရာ အပေါက်သည်။နေ၀အဿ၊ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ် မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မျက်နှာ၌။ ဥဒကဿ၊ ၏။ အာယမုခံ၊ သည်။ နအဿ၊ ရာ။ ဒေ၀ေါစ၊ မိုးသည်လည်း။ ကာလေနကာလံ၊ ရံဖန်ရံခါ။ ဓာရံ၊ မိုးရေယဉ်ကို။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နအနုပ၀ေစ္ဆတ္တယျ၊ မရွာသွန်းရာ၂။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင်ဖြစ်သော်လည်း တမ္မာ၀ဥဒကဒဟာရာ၊ ထိုရေအိုင်မှသာလျှင်။ သီတာ၊ အေးလှစွာသော။ ဝါရိဓာရာ၊ ရေအယဉ်သည်း။ ဥဒ္ဓံဒုံဘွာ၊ အထက်သို့တက်၍။ တမေ၀ ဥဒကရဟဒံ၊ ထိုရေအိုင်သို့သာလျှင်။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ရေဖြင့်။ အဘိသန္ဒေယျ၊ စိုစွတ်စေရာ၏။ပ။ နဟောတိ၊ ဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ နဟောတိ၊ဖြစ်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အုံ့။ ဥပ္ပလိ-နိယံ၀ါ၊ ဥပ္ပလကြာတော၌ဌင်း[၃]။ ပဒုမိနိယံ၀ါ၊ ပဒုမာကြာတော၌ဌင်း။ ပုဏ္ဍရီကိနိယံ၀ါ၊ ပုဏ္ဍရိက်

၁။ မ၊နီ၊၁-မဟာအဿပုရသုတ် စာပို့ဒ် ၄၂၈-၌ ဥဒကရဟဒေါ ဥပ္ပဒေါဒကော-ဟုသာရှိသည်၊ ဂမ္ဘီရော မပါ။

၂။ မ၊ ဋ္ဌ၊ ၂-မဟာအဿပုရသုတ်၌ "နာနုပ္ပ၀ေစ္ဆတ္တယျာဘိ နပ၀ေသေယျ၊ နု ၀ဿေယျာတိ အတ္ထော"ဟု ဖွင့်သည်။ အနု+ပ+ဝိသ=ပ၀ေသနေ၊ ဣ-ဧ၊ သ-စ္ဆင်ပြု၊ ပ၀ေစ္ဆတိ-ဟု ရုပ်ပြီး။ (မောဂ်၊ ခါဒိ-၁၇၃)သံ၊ ဋ္ဌ၊ ၁-မစ္ဆရိသုတ်စသည်၌ "ပ၀စ္ဆန္တိ ဒဒန္တိ" ဟု ဖွင့်လျက် ရှိကြ၏။ တဒမိနာဒိ-ဖြင့် ဒါ-ဓာတ်ကို ဝစ္ဆ-ပြု၍ ပ၀စ္ဆတိ-ဟု ပြီးသည်။ နာနုပ္ပ၀ေစ္ဆယျ၊ မသွင်းရာ, မပေးရာ-ဟု သဒ္ဒတ္ထပေး။

၃။ "ဥပ္ပလိနိယံ၊ကြာတော၌" ဟု ပေးသည်ကား "ဥပ္ပလိနိယန္တိ ဥပ္ပလ၀နေ"ဟူသောအဖွင့် (ပါသရာသိ၊မဟာပဒါန၊ ဋ္ဌ၊ဗြဟ္မ၊ သံ၊ဋ္ဌ၊၀ဇီရဗုဒ္ဓိဋီ) တို့အရ ပေးသောအနက်ဖြစ်၏၊ ပေးရိုးလည်း ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ဥပ္ပလိနီ-ပုဒ်သည် (ဒေသ၀ါစီဖြစ်လျှင်)ကြာရုံ၊ ကြာတော၊ ကြာအိုင်၊ ကြာကန်ဟူသောအနက်၊ (အဒေသ၀ါစီဖြစ်လျှင်) ကြာဟူသောအနက်ကို ဟောရကား ဤနေရာ၌ ကြာရုံလော ကြာတောလော ကြာအိုင်-ကြာကန်လော ဟု

ကြာတောဋ္ဌင်း။ဥဒကော၊ ရေဋ္ဌ။ဇာတာနိ၊ဖြစ်ကုန်သော။ဥဒကော၊ဋ္ဌ။သံဝဏ်နိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေမှအထက် မတက်ကုန်သော။အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသိနီ၊ ရေအတွင်းဋ္ဌ နစ်လျက် ကြီးပွါးကုန်သော။ အပေါကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ဝါ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိဝါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည်၎င်း။ အဿု၊ ကုန်ရာ၏။ တာနိ၊ ထိုဥပ္ပလကြာစသည်တို့သည်။ယာဝ စဂ္ဂါ၊အဖျားတိုင်အောင်၎င်း။ယာဝ စမူလာ၊ အရင်းတိုင်အောင်၎င်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အဘိသန္ဒေနိ၊ စိုစွတ်ကုန်၏။ ပရိသန္ဒေနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုစွတ်ကုန်၏။ ပရိပ္ဖုရာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြည့်ကုန်၏။ပရိပ္ဖုဋ္ဌာနိ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ပြန့်နှံ့ကုန်၏။ သဗ္ဗာဝတော်၊ အလုံးစုံ အစိတ်ရှိကုန်သော။အဿဥပ္ပလာနံဝါ၊ ထိုဥပ္ပလကြာတို့၏၎င်း။ အဿပဒုမာနံဝါ၊ ထိုပဒုမာကြာတို့၏၎င်း။ အဿ ပုဏ္ဍရီကာနံဝါ၊ ထိုပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့၏၎င်း။ သီတေန၊ သော။ ဝါရိနာ၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌေ၊ မပြန့်နှံ့သောအရပ်မည်သည်။ ကိဠေ၊ လည်း။ နအဿ၊ ရှိသည်မဖြစ်ရာ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊သာလျှင်။ပ။နဟောဘိ၊ မဖြစ်။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ သေ၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ကိုပင်လျှင်။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ သော။ ကာယဿ၊ ၏။ ပရိသုဒ္ဓေန၊ သော။ ပရိယောဒါတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။အပ္ပဋ္ဌေ၊ မည်သည်။ကိဠေ၊မျှလည်း။နဟောတိ၊မဖြစ်။ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ ဩဒါတေန၊ ဖြူစင်စ့ဳသော။ ဝတ္ထေန၊ အဝတ်ဖြင့်။သသီသံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ။ ပါရုပိတ္တော၊ ခြုံ၍။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသည်။ အဿ၊ဖြင်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သဗ္ဗာဝတော၊ သော။ ကာယဿ၊ ၏။ ဩဒါတေန၊ သော။ ဝတ္ထေန၊ ဖြင့်။ အပ္ပဋ္ဌေ၊မနှံ့သောအရပ်မည်သည်။ (မလုံခြုံသောအရပ်မည်သည်-လည်းဟူ)။ ကိဠေ၊ လည်း။ နအဿ၊ မဖြစ်ရာ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ဟောတိ၊၏။ တ တြ စ ပန၊ထိုလေးပါးကုန်သောစျာန်တို့၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ဤဥလည်း စိဏ္ဏဝသီဘာဝပွတ္တာ-ကိုပင်ယူ)။

၂၅၂။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ မေ၊ ၏။ သာဝကာ၊တို့သည်။ (ပဇာနန္တိ- စပ်)။ "မေ၊၏။အယံ ခေါ ကာယော၊သည်။ရူပီ၊ ၏။စာတုမဟာဘူတိကော၊ ၏။ မာတာပေတ္တိကသမ္ဘဝေါ၊

စဉ်းစားဖွယ်ရှိ၏။ အဖွင့်မျှားလည်း တခုနှင့်တခု မညီကြ။ ဝိ၊ ဋ္ဌ၊၃။ သာမညဖလ၊ဋ္ဌ၊ မဟာအဿပုရ၊ ဋ္ဌ။ အံ-၅။ ၁-၃-၈-ဋ္ဌ တို့၌။"ဥပ္ပလာနိ ဇေဋ္ဌ သန္တီတိ ဥပ္ပလိနီ"ဟု ဖွင့်ကြ၏။ ဇေဋ္ဌ-၏အရ မပြ။ သီ-ဋီ-ဟောင်းနှင့်အံ-ဋီတို့၌ လည်း မပြ။ ယင်းဋီတို့၌ "ဥပ္ပလာနိတိ ဥပ္ပလဂစ္ဆာနိ-ဟုကား ဖွင့်ကြ၏။ သို့ရာတွင် ဇေဋ္ဌ၏အရကို မပြုရကား ကြာတောလော၊ ကြာအိုင်-ကြာကန်လော မကဲ့ပြား။ ပါသရာသိ၊ ဋီ၊ မဟာပဒါန၊ ဋီ၊ သံ၊ ဋီ၊ သာရတ္ထတို့၌ကား "ဥပ္ပလာနိ တေသာ သန္တီတိ ဥပ္ပလိနီ၊ ဂစ္ဆောပိ ဇလာသယောပိ၊ ဣဓ ပန ဇလာသယော အဓိပ္ပေတောတိ အာဟ ဥပ္ပလဝနေတိ"ဟု ဖွင့်ကြသည်။ ဝိမတိဝိနည်း "ဂစ္ဆလတာပိ ပေါက္ခရဏီပိ ဝုစ္စတိ၊ ဣဓ ပန ပေါက္ခရဏီ" ဟု ဖွင့်သည်၊ ကြာအိုင်-ကြာကန်ဟူ၏။ သီ၊ ဋီ-သစ်ဆရာကား အဝယဝူပစာအားဖြင့် ကြာတောဟုယူကာ ကြာအိုင် ကြာကန်ကို ဝါဒန္တရ ပြထား၏။ တဖန်-မဟာအဿပုရဋီကာဌ်ကား အထက်ပါ အဖွင့်အားလုံးနှင့် မတူမူ၍ "ဥပ္ပလဂစ္ဆာနိ ဇေဋ္ဌ သန္တီတိ ဥပ္ပလိနီ၊ ဝါရိ(ရေ)"ဟု တမျိုးဖွင့်ပြပြန်သည်။ ဤနေရာ ဤဥပမာနှင့်ကား ဆီလျော်သကဲ့သို့ ရှိသော်လည်း ၎င်း (ရှင်ဓမ္မပါလ)ရေး အခြားနေရာ အခြားဋီကာတို့နှင့်ပင်မတူ။ ယင်းသို့ ကြာတော, ကြာအိုင်-ကြာကန်နှင့်ရေ-ဟု သုံးမျိုးဖြစ်နေရာ ဌာန၃။ပစာ အဝိနာဘာဝနည်းဟု ကြံဆလျှင် သင့်မြတ်ဖွယ်ရှိရာ၏။ ဤနေရာ၌ "ဥပ္ပလာဒီနံဝိယ ကရဇကာယော၊ ဥဒကံ ဝိယ တတော်ယစျာနသုခံ"ဟု ရေနှင့် ရေ၌ နစ်မြုပ်နေသော ကြာကိုသာ ဟောပြတော်မူလိုရင်း ဖြစ်၏။

၏။ သြဒနကုမ္မာသုပစယော၁၊ ၏။ အနိစ္စ၊ ခ္ဆာဒနပရိမဒ္ဒနဘေဒနဝိဒ္ဓံသနဓမ္မော၁၊ ၏။ (စာပိုဒ်ရေ ၂၀၅-မှာရှု)မေ၊ ၏။ ဣဒဉ္စ ပနဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏ်သည်လည်း။တွေ၊ကြိုယ်ခန္ဓာ၌။ သိတံ၊ မှီ၏။ တွေ၊ ၌။ ပဋိဗဒ္ဓံ၊ ဆက်စပ်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ မဏိဝေဠုရိယော၁၊ ကြောင်မျက်ရွဲရတနာသည်။ သုဘော၁ ကောင်း၏။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ အဠံသော၁၊ ရှစ်မြောင့်ရှိ၏။ သုပရိကမ္မကတော၁၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်၏။ အစ္ဆော၁၊ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၁၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်၏။ သဗ္ဗာကာရသမ္ပန္နော၁၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏။တ၁တြ၊ ထိုကြောင်မျက်ရွဲရတနာ၌။ နီလံဝ၁၊ ညိုသည်လည်းဖြစ်သော။ ပီတံဝ၁၊ ရွှေသည်လည်းဖြစ်သော။ လောဟိတံဝ၁၊ နီသည်လည်းဖြစ်သော။သြဒါတံဝ၁၊ဖြူသည်လည်းဖြစ်သော။ပဏ္ဍုသုတ္တံ၊ ဖျော့တော့သော ချည်လည်းဖြစ်သော။ ကဉ္စံသုတ္တံ၊ ကျိချည်ကို။အာဝုတံ၊ သိအပ်၏။နီလံ၊ သော။ပ။ သြဒါတံ၊ သော။သုတ္တံဝ၁၊ ကိုသော်ဝင်း။ (ပဏ္ဍုသုတ္တံ၊ ကိုသော်ဝင်း-ဟုလည်းပေ)း။ တမေနံ၊ ထိုကြောင်မျက်ရွဲရတနာကို။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဟတ္ထေ၊ လက်ပေါ်၌။ ကရိတ္ဝာ၊ တင်၍။ “အယံ ခေါ မဏိဝေဠုရိယော၁၊ ကျိကြောင်မျက်ရွဲရတနာသည်။ပ။ အာဝုတန္တိ၊ သိအပ်”၏-ဟူ၍။ ပစ္စဝေက္ခေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဋိဗဒ္ဓန္တိ၊ ဆက်စပ်၏ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုသို့သိခြင်း၌လည်း။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကျိ၌ အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်ကို ယူ)။

၂၅၃။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လည်း။ပ။ ယထာပဋိပန္နော၁၊ ဟောတော်မူတိုင်း ကျင့်ကုန်သော။ မေ၊ ၏။ သာဝကော၁၊ တို့သည်။ကြမမှာ ကာယော၁၊ ကျိခန္ဓာကိုယ်မှ။ အညံ၊ တပါးသော။ မနောမယံ၊ အဘိညာဉ်စိတ်ဖြင့် ပြီးသော။ သဗ္ဗင်္ဂပစ္စင်္ဂီ၊ အလုံးစုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ရှိသော။ အဟီနိန္ဒြိယံ၊ မယုတ်သော ကြန္ဒြေရှိသော။ ရူပိ၊ ရုပ်ရှိသော။ ကာယံ၊ ခန္ဓာကိုယ်ကို။ အဘိနိမ္မိနန္တိ၊ ဖန်ဆင်းကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်းသည်။ မုဉ္ဇမှာ၊ ဖြူဆံမြက်မှ။ ကျိသိကံ၊အညှောက်ကို။ပဗ္ဘာဟေယျ၊နုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုယောကျ်း၏။ “အယံ၊ ကျိသည်ကား။ မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်တည်း။ အယံ၊ကျိသည်ကား။ ကျိသိကော၊ အညှောက်တည်း။မုဉ္ဇော၊ ဖြူဆံမြက်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ ကျိသိကော၊ အညှောက်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ မုဉ္ဇမှာတော့ဝ၊ ဖြူဆံမြက်မှသာလျှင်။ ကျိသိကော၊ အညှောက်ကို။ပဗ္ဘာဇ္ဇာတိ၊ နုတ်အပ်၏” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကျိအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာဝါပန၊ ဥပမာတနည်းကို ဆိုဦးအံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ အသိ၊ သန့်လျက်ကို။ ကောသိယာ၊ အအိမ်မှ။ ပဗ္ဘာဟေယျ၊ နုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ “အယံ၊ ကား။ အသိ၊ သန့်လျက်တည်း။ အယံ၊ ကား။ ကောသိ၊ အအိမ်တည်း။ အသိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကောသိ၊ သည်။ အညာ၊ တည်း။ ကောသိယာတော့ဝ၊ အအိမ်မှသာလျှင်။ အသိ၊ ကို။ ပဗ္ဘာဇ္ဇောတိ၊ နုတ်အပ်၏” ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကျိအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာဝါ ပန၊ အံ့။ ပုရိသော၊ သည်။ အဟိ၊ မြွေကို။ ကရဏ္ဍာ၊ မြွေရေမှ။ ဥဒ္ဓရေယျ၊ ထုတ်ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ “အယံ၊ ကား။ အဟိ၊ မြွေတည်း။ အယံ၊ ကား။ ကရဏ္ဍော၊ မြွေရေတည်း။ အဟိ၊ သည်။ အညော၊ တည်း။ ကရဏ္ဍော၊ မြွေရေသည်။ အညော၊တည်း။ ကရဏ္ဍောတော့ဝ၊ မြွေရေမှသာလျှင်။ အဟိ၊ ကို။ ဥဒ္ဓတောတိ၊ ထုတ်အပ်၏”ဟူသော။ ဧဝံ၊ ကျိအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ အဘိနိမ္မိနန္တိ၊ ဖန်ဆင်းကုန်၏။ တတြစပန၊ ထိုသို့ ဖန်ဆင်းခြင်း၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကျိ၌ စိတ္တဝသီ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။

၂၅၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လဉ်း။ပ။ ဝတ္တေန္တိ၊ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၈-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဒက္ခေ၁၊ ကျမ်းကျင်သော။ ကုမ္ဘကာရော၀ါ၊ အိုးဆိန်းသည်သည်သော်၎င်း။ ကုမ္ဘကာရန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ အိုးထိန်းသည်၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။ မတ္တိကာယ၊ မြေညက်ကို။ သုပရိကမ္မကတာယ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ် ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ ယဒေ၀ ဘာဇနဝိကတိ ံ၊ အကြင်အကြင် ခွက်အထူးကိုသာလျှင်။ အာကင်္ခေယျ၊ (ပြုခြင်းငှါ) အလိုရှိငြားအံ့။ တံတဒေ၀၊ ထိုထိုခွက်အထူးကိုသာလျှင်။ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။အဘိနိပ္ဖါဒေယျ၊ ပြီးစေရာ၏။ဥဒါယိ၊ယီ။သေယျထာ၀ါပန၊အံ့။ဒက္ခေ၁၊သော။ဒန္တကာရော၀ါ၊ဆင်စွယ်ပွတ်သမား၊သည်သော်၎င်း။ဒန္တကာရန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ဆင်စွယ်ပွတ်သမား၏တပည့်သည်သော်၎င်း။ ဒန္တသ္မိ ံ၊ဆင်စွယ်ကို။သုပရိကမ္မကတသ္မိ ံ၊ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော်။ယံ ယဒေ၀ ဒန္တဝိကတိ ံ၊ အကြင်အကြင် ဆင်စွယ်အသုံးအဆောင်အထူးကို။ အာကင်္ခေယျ၊ (ပြုခြင်းငှါ) အလိုရှိငြားအံ့။ တံတဒေ၀၊ထိုထို ဆင်စွယ်အသုံးအဆောင်အထူးကို။ ကရေယျ၊ ၏။ အဘိနိပ္ဖါဒေယျ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျ-ထာ ၀ါ ပန၊ အံ့။ ဒက္ခေ၁၊ သော။ သု၀ဏ္ဏကာရော၀ါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်သည်သော်၎င်း။ သု၀ဏ္ဏကာ-ရန္တေ၀ါသီ၀ါ၊ ရွှေပန်းထိမ်သည်၏ တပည့်သည်သော်၎င်း။သု၀ဏ္ဏသ္မိ ံ၊ ရွှေကို။ သုပရိကမ္မကတသ္မိ ံ၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်ပြီးသော်။ ယံ ယဒေ၀ သု၀ဏ္ဏဝိကတိ ံ၊ အကြင် အကြင် ရွှေအသုံး အဆောင်အထူးကို။ အာကင်္ခေယျ၊ အံ့။ တံတဒေ၀၊ ထိုထိုရွှေအသုံးအဆောင်အထူးကို။ ကရေယျ၊၏။ အဘိနိပ္ဖါဒေယျ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ယီ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ ၀တ္တေန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုဣဒ္ဓိ၀ိဓအဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၅။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုန စပရံ၊ လဉ်း။ပ။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၈-အပိုဒ် ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဗလ၀ါ၊ အားရှိသော။ သဒ်္ဒမော၊ ခရုသင်းမှုတ်သော သူသည်။ အပ္ပကသိရေနေ၀၊ မပင်ပန်းသဖြင့်သာလျှင်။ စာတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ ဝိညာပေယျ၊ သိစေရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧ၀မေ၀ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၆။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လဉ်း။ပ။ ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (မဟာဝစ္ဆသုတ် ၁၉၈-အပိုဒ်ကို ပင်ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယု၀ါ၊ နုပျိုသော။မဇ္ဈနက-ဇာတိကော၊ တန်ဆာဆင်ခြင်းသဘောရှိသော။ ဣတ္ထိ၀ါ၊ မိန်းမသည်၎င်း။ ပုရိသော၀ါ၊ ယောကျ်ား သည်၎င်း။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်သော။ ပရိယောဒါတေ၊ ဖြူစင်သော။ အာဒါသေ၀ါ၊ ကြေးမုံမှန်၌ သော်၎င်း။ အစ္ဆေ၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒကပတ္တေ၀ါ၊ ရေခွက်၌သော်၎င်း။ သကံ မုခနိမိတ္တံ၊ မိမိ မျက်နှာရိပ်ကို။ ပစ္စဝေက္ခမာနော ကြည့်ရှုဆင်ခြင်လတ်သော်။ သကဏ္ဍိကံ၀ါ၊မွဲစသောအပြစ်ရှိသည် ကိုလည်း။ သကဏ္ဍိကန္တိ၊ မွဲစသောအပြစ်ရှိ၏ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ အကဏ္ဍိကံ၀ါ၊ မွဲစသော အပြစ်မရှိသည်ကိုလည်း။ အကဏ္ဍိကန္တိ၊ မွဲစသောအပြစ်မရှိဟူ၍။ ဇာနေယျ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဧ၀မေ၀ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ပဇာနန္တိ၊ကုန်၏။ တတြစပန၊ ထိုပရစိတ္တဝိဇာနနအဘိညာဉ်၌လည်း။ ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၇။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ပုနစပရံ၊ လးည်။ပ။ အနုဿရန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကန္ဒရက သုတ် ၁၄-ပိုဒ်ကို ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ပုရိသော၊ သည်။ သကမ္မာ ဂါမာ၊ မိမိနေရာ(ပဌမ)ရွာမှ။ အညံဂါမံ၊တပါးသော(ဒုတိယ)ရွာသို့။ဂစ္ဆေယျ၊သွားရာ၏။ တမှာပိ ဂါမာ၊ထို(ဒုတိယ)ရွာမှလည်း။

အညံ ဂါမံ၊ တပါးသော (တတိယ)ရွာသို့။ဂစ္ဆထ္ထယျ၊ ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။တမျှ ဂါမာ၊ ထို(တတိယ) ရွာမျှ။ သကံယေဝ ဂါမံ၊ မိမိနေရာရွာသို့သာလျှင်။ပစ္စာဂစ္ဆထျ၊ ပြန်ခဲ့ရာ၏။ တဿ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သကမျှ ဂါမာ၊ မိမိနေရာ (ဝဋ္ဌမ)ရွာမျှ။အညံ ဂါမံ၊တပါးသော(ဒုတိယ)ရွာသို့။ အဂစ္ဆိ ံ၊သွားပြီ။တ၊ တြ၊ထို(ဒုတိယ)ရွာ၌။ဧဝံ၊ ဤသို့။အဒ္ဒသ ံ၊ရပ်ခဲ့ပြီ။ဧဝံ၊သို့။နိသိဒိ ံ၊ ထိုင်ခဲ့ပြီ။ ဧဝံ၊သို့။အဘာသိ ံ၊ဆိုခဲ့ပြီ။ဧဝံ၊သို့။တုဏ္ဟီအဟောသိ ံ၊ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ခဲ့ပြီ။တမျှပိ ဂါမာ၊ထို(ဒုတိယ) ရွာမျှလည်း။ အမုဂါမံ၊ ထို(တတိယ)ရွာသို့။ အဂစ္ဆိ ံ၊ ပြီ။တ၊ တြာပိ၊ ထို(တတိယ)ရွာ၌လည်း။ ဧဝံ၊ သို့။ အဒ္ဒသ ံ၊ ပြီ။ပ။ဧဝံ၊ သို့။ တုဏ္ဟီအဟောသိ ံ၊ပြီ။သော၊ ထိုငါသည်။တမျှ ဂါမ၊ ထို(တတိယ) ရွာမျှ။ သကံယေဝ ဂါမံ၊ သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂတော၊ ပြန်လာသည်။ အမ့ိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧဝမေဝဧတ၊ သာလျှင်။ပ။ အနုဿရန္တိ၊ ကုန်၏။ တတြ စ ပန၊ ထိုပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိအဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၈။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ပ။ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (ကန္ဒရကသုတ်။ ၁၅-ပိုဒ်ကို ပြန်ရှု)။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ သဒ္ဓါရာ၊ မျက်နှာချင်းဆိုင် တံခါးရှိကုန်သော။ ဒ္ဝေအဂါရာ၊ အိမ်နှစ်လုံးတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ တ၊ တြ၊ ထိုအိမ်နှစ်လုံးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ မျက်စိအမြင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန္တော်ပိ၊ ဝင်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နိက္ခမန္တော်ပိ၊ ထွက်ကုန်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အနုစင်္ကမန္တော်ပိ၊လူးလာပြန်ခတ်သွားကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အနုဝိစရန္တော်ပိ၊ထိုမှ ဤမှ သွားသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧဝမေဝဧတ၊ သာလျှင်။ပ။ပဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တ၊ တြ စ ပန၊ ထိုဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်၌လည်း။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။

၂၅၉။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပုနစပရံ၊လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ သေယျထာပိ၊ အုံ။ ပဗ္ဘတသန်ခေပေ၊ တောင်ထိပ်၌။ အစ္ဆော၊ ကြည်လင်သော။ ဝိပ္ပသန္နော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော။ အနာဝိလော၊ မနောက်ကျုသော။ ဥဒကရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ (အဿ၊ ရှိရာ၏။) တတ္ထ၊ ထိုရေအိုင်၌။ တီဏိ၊ ကမ်းနား၌။ ဌိတော၊ ရပ်တည်သော။ စက္ခုမာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ စရန္တမ့ိပိ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ တိဋ္ဌန္တမ့ိပိ၊ ရပ်တည်သည်လည်းဖြစ်သော။ သိပ္ပိ မုက္ကမ့ိပိ၊ ယောက်သွားခရုကိုငင်း။ သက္ခရကထသိကမ့ိပိ၊ ကျောက်စရစ်အိုးခြမ်းကိုငင်း။ မစ္ဆကစ္ဆမ့ိပိ၊ ငါးအပေါင်းကိုငင်း။ပဿေယျ၊ မြင်ရာ၏။တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။"အယံ ဥဒကရဟဒေါ၊ သည်။အစ္ဆော၊ ကြည်လင်၏။ ဝိပ္ပသန္နော၊၏။ အနာဝိလော၊ က္ခု။ တ၊ တြ၊ ထိုရေအိုင်၌။ ဣမေ သိပ္ပိသမ္ဗုကာပိ၊ တို့သည်ငင်း။ ဣမေ သက္ခရကထလာပိ၊ တို့သည်ငင်း။ ဣမေ မစ္ဆကစ္ဆာပိ၊ တို့သည်ငင်း။ စရန္တိပိ၊ သွားလည်းသွားကုန်၏။ တိဋ္ဌန္တိပိတိ၊ ရပ်လည်းရပ်ဘည်ကြကုန်၏"ဟူသော။ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။အဿ၊ ရာ၏။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ ဧဝမေဝဧတ၊ သာလျှင်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ တ၊ တြစပန၊ထိုအာသဝက္ခယအဘိညာဉ်၌ လည်း။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏[1]။ (အရဟန္တပုဂ္ဂိုလ်ကိုယူ)။ (၅)

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယေန၊ ကြောင့်။ မမ၊ ၏။သာဝကာ၊ တို့သည်။ပ။ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဋ္ဌမော၊ ငါးခုမြောက်သော။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ အယံ ဓေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။

၁။ မ၊ဋ္ဌ၊ ၂။မဟာအဿပုရသုတ်အဖွင့်စာပိုဒ် ၄၃၃-ကို ရှု၍ပေးသည်။စရန္တမ့ိပိ, တိဋ္ဌန္တမ့ိပိ-ကား ယထာလာဘနည်း။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေဟိ၊ တို့ကြောင့်။ မမံ၊ ကို့။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ ပဥ္စ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

(ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒိတိ၊ ပေးမြဲ။)

သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ မဟာသကုလုဒါယိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်

၂၆၀။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ ရဟန်းဦးပြည်းမ၏သား ဖြစ်သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊ ဥဂ္ဂါဟမာနအမည်ရှိသော။ပရိဗ္ဗာဇကော၊ ပရိဗိုဇ်သည်[1]။ သမယပ္ပဝါဒကော၊ အယူကို ပြိုင်ဆိုင်ပြောဆိုရာဖြစ်သော။ တိန္ဒုကာစီရေ၊ တည်ပင်အစဉ်ရှိသော။ ကေသာလကော၊ တဆောင်သော စရပ်ရှိသော[2]။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ အာရာမေ၊ အရာမ်၌။ မဟတိယာ၊ များစွာသော။ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ၊ ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်။ ပဥ္စမတ္တေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ၊ ငါးရာအဘိုင်းအရှည်ရှိသောပရိဗိုဇ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၌၊ ပဥ္စကင်္ဂါ၊ ပဥ္စကင်္အမည်ရှိသော။ ဝါ၊ ပဲခွပ်စသော အင်္ဂါငါးပါးရှိသော။ ထပတိ၊ လက်သမားကြီးသည်။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ မွန်းလွဲစအခါ၌။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ သာဝတ္ထိယာ၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။နိက္ခမိ၊ ထွက်ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ပဥ္စကင်္ဿ၊ သော။ ထပတိဿ၏။ “ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အကာလော ခေါ တာဝ၊ အခါမဟုတ်သေး။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဋိသလ္လီနော၊ ရှုပါရုံစသည်တို့မှ ဖဲ့၍ (တပါးတည်း) ကိန်းအောင်းတော်မူ၏။မနောဘာဝနိယာနံ၊ (ဖူးမြင်သူဘို့၏)စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံပိ၊ ရဟန်းတို့ကိုလည်း။ ဒဿနာယ၊

၁။ သမဏမုဏ္ဍိကာယ ပုတ္တော သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော။(သာရတ္ထ)။သမဏမုဏ္ဍိကဿ ပုတ္တော သမဏမုဏ္ဍိကပုတ္တော။(သီ-ဋီ-သစ်)။

ဥဂ္ဂါဟမာနောတိ တဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿ နာမံ၊ သုမနောတိ ပကတိနာမံ၊ ကဠိ ကိဠိ ပန ဥဂ္ဂဟိတုံ ဥဂ္ဂဟေတုံ သမတ္ထတာယ ဥဂ္ဂါဟမာနောတိ နံ သဉ္ဇာနန္တိ။(ဋ္ဌ)။ သုမနောတိ-နေရုတ္တင် သာရတ္ထနှင့်သီလက္ခန်ဓိကာသစ်တို့၌ မာနောတိ ပကတိနာမံ-ဟု ရှိကြ၏။ ဤသို့ရှိလျှင် ပို၍ကောင်းမွန်သည်။ ထိုထိုဤဤ အနည်းငယ်ရှိသော အတတ်ပညာကို သင်ယူတာဘ်, သင်ပေးတာဘ်သောကြောင့် မူလက မှည့်ခေါ်သော မာန-အမည်၌ ဥဂ္ဂါဟ-ဟု ဝိသေသန မ-၍ ဥဂ္ဂါဟမာန-ဟု တွင်သည်။ မူလအမည် သုမနဖြစ်ခဲ့သော် ဤပါဠိတော်၌ “ဥဂ္ဂါဟမာနော သုမနော”ဟု ပါဠိရှိခဲ့၏။ တဖန် အဋ္ဌ-ဋ္ဌ၊ ဋီတို့၌ ဥဂ္ဂါဟ, ဥဂ္ဂဟ-ဟု မူကွဲရာ၌လည်း အဋ္ဌကထာဖွင့်ကိုရှု၍ သုဒ္ဓ, ကာရိတ် နှစ်မျိုးဝင်သော ပုဒ်ဖြစ်ရကား ဥဂ္ဂါဟ-ဟု အာ-ဒီဃနှင့် ရှိမှ ပို၍ ကောင်းမွန်ရာသည်။

၂။ စီယတေ စီရံ၊ တိန္ဒုကာနံ စီရံ၊ တံ ယဿ။ တိန္ဒုကာနံ ဝါ အာစီရံ (အစဉ်အတန်း) ယဿာတိ တိန္ဒုကာစီရော-ဟုပြု။ ပ-ဝိကပ်အလို က-၌ အာဒီဃကား ဝါစာသိလိ၌ ဖြစ်ဟန်တူသည်။

ကော သာလာ ဇော်ထာတိ ကေသာလကော။(သမာသန္တေ ကော)။ဘုန်းတန်ခိုးကြီးသော ပေါဌပါဒပရိဗိုဇ်၏ လက်ထက်၌ကား စရပ်များစွာပင်ရှိသတတ်။သို့ရာတွင် မူလက စရပ်တဆောင်သာ ရှိခဲ့သောကြောင့်(ငါးအိမ်စုရွာ၊ ထန်းတပင်မြို့ ဟူသကဲ့သို့)ဘူတပုဗ္ဗကတိကနည်းအားဖြင့် ကေသာလကဟုပင် ခေါ်သည်။ အတွင်ရုဇ်။ ဝဇီရဗုဒ္ဓိ၌ကား“ကေသာလကေတိ ကော သာလရုက္ခော၊ ကုဋိကာဘိပိ ဝဒန္တိ”ဟု မဇ္ဈိမနှင့် သာရတ္ထဒါဒကို ကေစိမူသည်။ ဤအလိုသော် အင်ကြင်းတပင်ကျောင်း ဟူလို။

ဌ်။ အသမယော၊ အခါမဟုတ်။ မနောဘာဝနိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။၊ တို့သည်။ ပဋိသလ္လီန၊ ရူပါရုံစသည်ဘို့မှဖဲ့၍ ကိန်းအောင်းကုန်၏။အဟံ၊သည်။ယေန၊၌။ပ။အာရာမော၊သည်။(အတ္ထိ၊၏။) ယေန၊ ၌။ပ။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊သို့။ ယံနူန ဥပသင်္ကမေယျန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ရ မူကား ကောင်းလေစ့” ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထ၊ခေါ၊ ၌။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ပ။တုဏ္ဍီ၊ဆိတ်ဆိတ်။အဟောသုံ၊ကုန်ပြီ။ (သန္ဒက သုတ် ၂၂၃-ပိုဒ် ဒုတိယ၊ တေန ခေါ ပန သမယေန-စသည်၌ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကတ္တား စသည့် အနည်းငယ် ပြင်၍ သမ္မန်၊ မခဲ့)။

၂၆၁။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ ပဥ္စကင်္ဃံ၊ သော။ ထပတိံ၊ ကို။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ “ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။စတ္တုဟိ၊လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သမ္ပန္နကုသလံ၊ ပြည့်စုံသော ကုသိုလ်ရှိသော။ပရမကုသလံ၊မြတ်သော ကုသိုလ်ရှိသော။ ဥတ္တမပတ္တိ-ပတ္တံ၊ မြတ်သော သူတို့သည် ရောက်အပ်သော တရားသို့ ရောက်သော။ အယောဇ္ဈံ၊ အယူဝါဒဖြင့် စစ်မထိုးနိုင်သော။ (ဝါဒစစ်ထိုး၍မရသောဟူလို)။သမဏံ၊ ရဟန်းဟူ၍။ ပညပေမိ၊ သိစေ၏။ဝါ၊ ပညတ်၏။ ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့် နည်းဟူမူကား။ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ပါပကံ၊ မကောင်း သော။ဝါစံ၊ စကားကို။နဘာသတိ၊ မပြော။ပါပကံ၊သော။သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံအစည်ကို။ နသင်္ကပ္ပေတိ၊ မကြံစည်။ ပါပကံ၊သော။ အာဇီဝံ၊ အသက်မွေးမှုကို။ နအာဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး။ ဂဟပတိ၊ ဒါယကာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ဣမေဟိ စတူဟိ၊ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ပ။သမဏံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိတိ၊ သိစေ၏”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပဥ္စကင်္ဃော၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ သမဏမုဏ္ဍိကာသ၊သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနသာ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကာသ၊၏။ဘာသိတံ၊ပြောဆိုအပ်သည်ကို။နေဝ အဘိနန္ဒိ၊နှစ်သက်သည်း မနှစ်သက်။ နပ္ပဋိက္ကောသိ၊ တားမြစ်လည်းမတားမြစ်။ အနဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အပ္ပဋိက္ကောသိတ္ဝာ၊ ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။“ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊၌။ဘေဿ ဘာသိတဿ၊ထိုပြောဆိုသောစကား၏။ အတ္ထံ၊ အနက်သဘောကို။ အာဇာနိဿာမိတိ၊ သိအံ့”ဟူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ ပဥ္စကင်္ဃော၊ သော။ ထပတိ၊ သည်။ သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တေန၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနေန၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ယာဝ တကော၊ အကြင်မျှလောက်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၂၆၂။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ထားသော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဥ္စကင်္ဃံ၊သော။ ထပတိံ၊ ကို။ “ထပတိ၊ လက်သမား။ ယထာ၊အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တာသ၊ သော။ ဥဂ္ဂါဟမာနသ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကသ၊ ၏။ ဝစနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်လတ် သော်။ မန္ဒေ၊ နုန့်သော။ ဥတ္တာနသေယ္ယကော၊ ပက်လက်အိပ်ကာမျှဖြစ်သော။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ကုမာရော၊သည်။သမ္ပန္နကုသလော၊သော။ပ။ပရမကုသလော၊သော။ဥတ္တမပတ္တိပတ္တော၊ သော။အယောဇ္ဈော၊ သော။ သမဏော၊ မည်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ထပတိ၊ လက်သမား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မန္ဒဿ၊ နုနှံ့သော။ ဥတ္တာနသေယျကဿ၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော။ဒဟရဿ၊ ငယ်သော။ ကုမာရဿ၊ သတ္တိုသားအား။ ကာယောပိတိ၊ ကိုယ်ဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပေါ်သေး။ ဖန္ဒိတမတ္တာ၊ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားတတ်ကာမျှကို။အညတြ၊ ကြဉ်၍။ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ္မံ၊ ကို။ ကုတော ပန ကရိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ပြုနိုင်ပါအံ့နည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မန္ဒဿ၊ သော။ပ။ ကုမာရဿ၊ အား။ ဝါစာတိပိ၊ စကားဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်ပေါ်သေး။ ရောဒိတမတ္တာ၊ ငိုတတ်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ၍။ ပါပကံ၊ သော။ ဝါစံ၊ ကို။ ကုတော ပန ဘာသိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ပြောဆိုနိုင်ပါအံ့နည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ ၏။ မန္ဒဿ၊ သော။ပ။ ကုမာရဿ၊ အား။ သက်ပွေါတိပိ၊ အကြုံအစည်ဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ ဝိကူဇိတမတ္တာ၊ (အတိတ်ဘဝကို အမှတ်ရလျက်) ဖောက်ပြန်သော အသံ ပြုတတ်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ၍။ ပါပကံ၊ သော။ သက်ပ်ံ၊ ကို။ ကုတော ပန သက်ပ်ိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ကြုံစည်နိုင်ပါအံ့နည်း။

ထပတိ၊ မား။ ဟိ၊ ၏။ မန္ဒဿ၊ သော။ပ။ ကုမာရဿ၊ အား။ အာဇီဝေါတိပိ၊ အသက်မွေးမှုဟူသော အသိဉာဏ်မျှသည်လည်း။ နဟောတိ၊ သေး။ မာတုထညာ၊ အမိနို့ စို့တတ်ကာမျှကို့။ အညတြ၊ ၍။ပါပကံ၊ သော။ အာဇီဝံ၊ ကို။ ကုတောပန အာဇီဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ အသက်မွေးနိုင်ပါအံ့နည်း။ (အကြွင်းတူပြီ)

၂၆၃။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ စတူဟိ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ သမ္မန္နာကုသလံ၊ သော။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နစေဝ ပညပေမိ၊မမူ။ ပရမကုသလံ၊ သော။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နပညပေမိ၊ မမူ။ ဥတ္တာမပတ္တိပတ္တံ၊ သော။အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ နစပညပေမိ၊ မမူ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ (ပုရိသပုဂ္ဂလော၊သည်။)မန္ဒံ၊ သော။ ဥတ္တာနသေယျကံ၊ သော။ ဒဟရံ၊ သော။ ဣမံ ကုမာရံ၊ ကို။ သမဓိဂယ္ဟ၊ ထူးခြားလွန်ကဲ၍?။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ ကတမေဟိ စတူဟိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နှင့် နည်းဟူမူကား။ ထပတိ၊ မား။

၁။ ကလေးသူငယ်တို့၏ စိတ်သည် အတိတ်ဘဝရမ္မဏကိုကဖြစ်သောကြောင့် ရှေးဘဝကို သတိရနိုင်ကြရကား ငရဲမှလာသော ကလေးသည် ငိုး၍၊ နတ်ပြည်မှလာသော ကလေးသည် ရယ်ချင်သတတ်။

၂။ မာတုထညာ-အဖွင့်၌ အမိနို့ တိုက်စဉ်က မသောက်ပဲ အလုပ်လုပ်နေစဉ်မှ နောက်ကျောက တွယ်ကပ်၍ နို့ခိုးစို့သော ကလေးများ မိစ္ဆာဇီဝဖြစ်သည်ဆိုသော စကားမှာ မှတ်သားဖွယ်ရာပင် ဖြစ်သော်လည်း ဖန္ဒိတမတ္တာ, ရောဒိတမတ္တာ,ဝိကူဇိတမတ္တာ,ဥတ္တာနသေယျကော-စသောသဒ္ဒန္တရိက်များကိုထောက်ဆသော်ပါဠိတော်အာဘောဂထက်ပင် ကျော်လွန်နေသကဲ့သို့ ရှိရကား စဉ်းစားစရာပင် ဖြစ်၏။

၃။ သံ+အဓိ+ဂဟ။ အသင့်အားဖြင့် ထူးကဲစွာ ယူ၍-ဟုသဒ္ဒတ္ထပြန်။ တိဋ္ဌတိ-ကို မြော်၍ ပုရိသပုဂ္ဂလံ-ကို လည်းကတ္တားပြင်၍ လိုက်စေ။ သမဓိဂယ္ဟ တိဋ္ဌတီတိ ဝိသေသေတွာ တိဋ္ဌတိ။ (ဌ)။ သမ္မာ အဓိဂတဘာဝေန ဂဟေတွာ အဘိဘဝိတွာ ဝိသေသေတွာ ဝိသိဋ္ဌော ဟုတွာ။ (ဋ္ဌ)။ သဂါထာသံယုတ်, ဣတိဝုတ်, ဆက္ကဂုံတ္တရ-ဌ-ဋ္ဌီ တို့၌လည်း ရှုလေ။ ဤ၌ ဆိုလိုသည်ကား ကာယဒုစရိုက် စသည်ကို မပြုလုပ်ရုံမျှဖြင့် ပုရိသပုဂ္ဂလကို သမဏ ခေါ်ခဲ့သော် ကလေးငယ်ကိုပင်လျှင် သမဏ ဟု ခေါ်ရပေတော့မည်။(အပိစ ပုရိသပုဂ္ဂလော ဣမံ ကုမာရံ အဓိဂယ္ဟ တိဋ္ဌတိ)။ သို့ဈာတုင် ထိုသူသည် ကလေးနှင့် နှိုင်းစာလျှင်ကား ထူးခြားလွန်ကဲပေသည်၊ မည်သို့ထူးခြားလွန်ကဲသနည်း၊ လုပ်ကိုင်ပြောဆိုကြုံစည်ပြုမူလိုက ပြုမူတတ် ပြုမူနိုင်သည်၊ ဤမျှသာ ကလေးသူငယ်ထက် ထူးခြားလွန်ကဲ၏၊ ယင်းကား အသက်ကြီး၍ ထူးခြားခြင်းသာ ဖြစ်၏၊ သမဏခေါ်ဆိုနိုင်လောက်သော အရည်အချင်းကား မရှိဟူလိုသည်။

ကျမ၊ ဤလောကဌ်။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ ပါပကမ်မံ၊ ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ပ။ ပါပကံ၊ သော။ အာဇီဝံ၊ ကို။ နအာဇီဝတိ၊ အသက်မမွေး။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ စတူဟိ၊ကုန်သော။ ကျမေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ပ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။

ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ပ။ အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ၏။

ကျမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလ အလေ့ အကျင့်တို့ဘည်း။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ ဝေဒိတဗ္ဗန္တိ၊ သိထိုက်၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ သီလတို့သည်။ ကျတော သမဏဗ္ဗာနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ကျမ၊ ဤတရားဌ်။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်း မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ချုပ်ကုန်၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုတရားကို။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဧဝံပဋိပန္နော၊ ဤသို့ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သီလာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပ။ ဝဒါမိ၊၏။(အကျယ်လာမည်ဖြစ်၍ သာမညပေးသည်)။

ကျမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့တည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ (ပေယျာလကို အကုသိုလ်နည်း မှီး၍ပေး)။

ကျမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ကပ္ပါ၊ အကြံအစည်တို့ ဘည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ကျမေ၊ ဤတရားတို့သည်။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့တည်း။ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။

၂၆၄။ ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ကာယကမ်မံ၊ ကာယကံသည်ထင်း။ အကုသလံ၊ သော။ ဝစီကမ်မံ၊ ဝစီကံသည်ထင်း။ ပါပကော၊ ယုတ်မာသော။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်ထင်း တည်း။ ထပတိ၊ မား။ ကျမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့ဟူ၍ ။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ကျမေစ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကိံ သမဏ္ဍာနာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်သီလတို့၏။ သမဏ္ဍာနမ္မိ၊ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ စိတ္တသမဏ္ဍာနာတိ၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကတမံ၊ အဘယ်နည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ စိတ္တမ်မိ၊ စိတ်သည်လည်း။ ဗဟုံ၊ များ၏။ အနေကဝိဓံ၊ များသောအပြားရှိ၏။နာနပ္ပကာရကံ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိ၏။ ယံစိတ္တံ၊ ယင်းစိတ်သည်။ သရာဂံ၊ ရာဂနှင့်ဘက်ဖြစ်သောစိတ်ထင်း။ သဒေါသံ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်ထင်း။ သမောဟံ၊မောဟနှင့်တကွဖြစ်သောစိတ်ထင်းတည်း။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့သည်။ ကျတော သမဏ္ဍာနာ၊ ဤသရာဂစသော စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေစ သိလာ၊ **တို့**သည်လည်း။ ကုဟိ ံ၊ အဘယ် တရား၌။ အပရိသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ **ချုပ်**ကုန်**သနည်း**။နေသံ၊ထိုကုသိုလ် **သီလတို့**၏။ နိရောဓေပိ၊ ချုပ်ကြောင်း, **ချုပ်**ရာကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ထပတိ၊ မား။ ဣမ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကာယဒုစ္စရိတံ၊ ကာယဒုစ်ရိုက်**တ်**ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ကာယသုစရိတံ၊ ကာယသုစရိုက်**တ်**ကို။ ဘာဝေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါ၊ ပုံး၏။ပ။ မိစ္ဆာဇီဝံ၊ မှားယွင်းသော အသက်မွေးခြင်းကို။ပဟာယ၊၍။ သမ္မာဇီဝေန၊ **မှန်ကန်**သော အသက်မွေးခြင်းဖြင့်။ ဇီဝိတံ ကပ္ပေတိ၊ **အသက်မွေး**၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသုစရိုက်**တရား**သုံးပါး**နှင့်ပြည့်စုံရာ** သောတာပတ္တိဖိုလ်တရား၌။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဧတေ သိလာ၊ တို့သည် ။ အပရိသေသာ၊၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကထံပဋိပန္နော၊အဘယ်သို့ ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သိလာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ငှါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဣမ၊ ဤသာသနာ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟတိ၊၏။ (မဟာသကုလုဒါယိသုတ်၊ ၂၄၇-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။ ထပတိ၊ မား။ ဧဝံ ပဋိပန္နော ခေါ၊ ဤသို့ကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ပ။ ဟောတိ၊၏။

၂၆၅။ ထပတိ၊ မား။ကုသလာ၊ကုန်သော။သိလာ၊တို့သည်။ကတမေစ၊အဘယ်သည်တို့နည်း။ ကုသလံ၊ သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်ထင်း။ ကုသလံ၊သော။ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်ထင်း တည်း။ ထပတိ၊ မား။အာ ာံ၊ သည်။အာဇီဝပရိသုဒ္ဓိမ္ပိ၊ စင်ကြယ်သော အသက်မွေးခြင်းကိုလည်း။ သိလသ္မိ ံ၊ သိလဟူ၍။ **ဝါ**၊သိလ၌, **သိလတွင်** (တပါး**အပါအဝင်ဟူ၍**)၂။ ဝဒါမိ၊၏။ ထပတိ၊မား။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သိလာ၊ သိလတို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

ထပတိ၊မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဣမေစသိလာ၊ တို့သည်လည်း။ ကိ ံသမုဋ္ဌာနာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ သမုဋ္ဌာနမ်ပိ၊ ဖြစ်ကြောင်း ကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ အပ်၏။ စိတ္တသမုဋ္ဌာနာတိ၊ စိတ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏ ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြင့်ရာ၏။စိတ္တံ၊ သည်။ကတမံ၊ နည်း။ဟိ၊ မှန်၏။စိတ္တမ်ပိ၊ သည်လည်း။ပ။ နာနာဖကာရကံ၊၏။ ယံစိတ္တံ၊ သည်။ ဝိတရာဂံ၊ ရာဂကင်းသော**စိတ်ထင်း**။ ဝိတဒေါသံ၊ ဒေါသကင်းသော**စိတ်ထင်း**။ ဝိတမောဟံ၊ မောဟကင်း**စိတ်ထင်း**တည်း။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သိလာ၊ တို့သည်။ ဣတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤဝိတရာဂ-စသော စိတ်ကြောင့်ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

၁။ ဧတ္ထေတေတိ ဧတ္ထာတိ ကာယ ဝစီ မနောသုစရိတ ဘာဝနာ သာဇီဝနိဗ္ဗတ္တိယံ၊ သာ ပန ဟေဋ္ဌိမကောဋ္ဌိယာ သောတာပတ္တိဖလေန ဒီပေတဗ္ဗာတိ အာဟ၊ သောတာပတ္တိဖလေ ဘုမ္မန္တိ။ ဋီကာ။

၂။ ဣဒမ်ပိဿ ဟောတိ သိလသ္မိန္တိ ဣဒမ်ပိ။ပ။ သိလသ္မိ ံ ကေ သိလံ ဟောတိ။ ပစ္ဆတ္တဝစနတ္ထေ ဝါ တေံ ဘုမ်ံ။ပ။ ဣဒံ အဿ သိလံ ဟောတီတိ အတ္ထော။ ဒီ၊ ဋ္ဌ၊ ၁။ သာမညဖလ။ ၎င်းဋီ၊ ဟောင်း၊ သစ်။မ၊ဋ္ဌ၊ ၃။သေခသုတ်နှင့် ၎င်းဋီကာများကို မှီး၍ပေးသည်။ ဤအဋ္ဌကထာဋီကာမဖွင့်။ သီ၊ဋီ၊ သစ်-စာပိုဒ်ရေ ၁၉၃-ဋ္ဌကား ဤပါဠိကိုပင် သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗမူ၍ "သိလသ္မိ ံ ဝဒါမိတိ သိလန္တိ ဝဒါမိ၊ သိလသ္မိ ံဝါ အာဓာရဘူတေ အန္တောဂဓံ ပရိယာပန္နံ, နိဒ္ဓါရဏသမုဒါယဘူတေ ဝါ ကေ သိလန္တိ ဝဒါမိ"ဟု သုံးမျိုးဖွင့်ပြထားသည်။ဋီကာဟောင်းဋ္ဌလည်း ရှေးနှစ်မျိုး ဖွင့်ပြသည်။ ဤဝါကျ၏အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို သာမညဖလသုတ် စာပိုဒ်ရေ ၁၉၃-"ကာယကမ္မ-ဝစီကမ္မေန သမန္နာဂတော ကုသလေန ပရိသုဒ္ဓါဇီဝေါ သိလသမ္ပန္နော" ဝါကျ၏အဖွင့် (ဋ္ဌ၊ဋီ) တို့နှင့်လည်း ယှဉ်စပ်၍ ရှုပါလေ။

ထပတိ၊မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ စ သီလာ၊ တို့သည်လည်း။ကုဟိံ၊အာဘယ်တရား၌။ အပရိသေသာ၊၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ တို့၏။ နိရောဓောပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ထပတိ၊ မား။ ဤဓ၊ ဤသာသနာ၌။ဘိက္ခု၊ သည်။ သီလဝါ၊အရဟတ္တဖိုလ်သီလရှိသူသည်။ ဟောတိ၊၏။ သီလမယော၊ သီလမျှဖြင့်သာပြီးသူသည်။ နော စ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ တဉ္စ စေတော ဝိမုတ္တိံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိကိုငင်း။ တဉ္စ ပညာဝိမုတ္တိံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ပညာကိုငင်း။ ယထာဘူတံ၊ အတိုင်း။ပဇာနာတိ၊၏။ ယတ္ထ၊ ယင်း အရဟတ္ထဖိုလ်၌ ။ အဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ တေသီလာ၊ တို့သည်။အပရိသေသာ၊ ၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကထံပဋိပန္နော စ၊ အာဘယ်သို့ကျင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ ကုသလာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ သီလာနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ဌ၊ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဤဓ၊ ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟတိ၊၏။ ထပတိ၊ မား။ ဧဝံပဋိပန္နော၊ သည်။ပ။ ဟောတိ၊၏။

၂၆၆။ ထပတိ၊မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ အကြွံအစည်တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ ကာမသက်ပွါ၊ ကာမဂုဏ်နှင့် ပတ်သက်သော ကြွံစည်ခြင်းသည်ငင်း။ ဗျာပါဒသက်ပွါ၊ သူတပါးတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကြွံစည်ခြင်းသည်ငင်း။ ဝိဟိံသာသက်ပွါ၊ သူတပါးတို့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် ပတ်သက်သော ကြွံစည်ခြင်းသည်ငင်းတည်း။ထပတိ၊မား။ ဤမေ၊ တို့ကို။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သီလာ၊ တို့ဟူ၍ ။ ဝုစ္စန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။

ထပတိ၊မား။အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ စ သက်ပွါ၊ ဤအကြွံအစည်တို့သည်လည်း။ကိံ သမုဋ္ဌာနာ၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်အကြွံအစည် တို့၏။သမုဋ္ဌာနမိုဟ၊ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ သညာသမုဋ္ဌာနာတိ၊ သညာ ကြောင့်ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်၏ဟူ၍။ ဝစနီယံ၊ ဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ သညာ၊ သညာသည်။ ကတမာ၊အာဘယ်နည်း။ပဟိ၊မှန်၏။ သညာပိ၊သညာတို့သည်လည်း။ ဗဟူ၊များကုန်၏။ အနေကဝိဓာ၊ များသောအပြားရှိကုန်၏။ နာနပ္ပကာရကာ၊ အထူးထူးသော အပြားရှိကုန်၏။ ကာမသညာ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောသညာငင်း။ ဗျာပါဒသညာ၊ သူတပါးဘို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်သော သညာငင်း။ ဝိဟိံသာသညာ၊ သူတပါးတို့အား ညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့်စပ်သော သညာငင်းတည်း။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ တို့သည်။ ဤတော သမုဋ္ဌာနာ၊ ဤကာမသညာ-စသည်တို့ ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

ထပတိ၊မား။ အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဤမေ စ သက်ပွါ၊ တို့သည်လည်း။ ကုဟိံ၊ အာဘယ် တရား၌။ အပရိသေသာ၊၍။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုအကုသိုလ်အကြွံအစည်တို့၏။ နိရော-ဓောပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊၏။ ထပတိ၊ မား။ ဤဓ၊၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ထို့ကြောင့်၊(ဤအနာဂါမိဖိုလ်နှင့် ယှဉ်သော) ပဌမစျာန်၌။အကုသလာ၊ ကုန်သော။ ဧတေသက်ပွါ၊ ဤအကြွံအစည်တို့သည်။ အပရိသေသာ၊ ၍ ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ ယဉ္စာတိ ယဿံ စေဘာဝိမုတ္တိံ သံ ပညာဝိမုတ္တိံ သဉ္စ၊ တဒုဘယဉ္စ ယသ္မာ အရဟတ္တဖလေ သင်္ဂဟိတံ၊ တသ္မာ ဝုတ္တံ အရဟတ္တဖလေ ဘုမ္မန္တိ။ ။ဋီကာ။

ထပတိ၊ မား။ ကထံ ပဋိပန္နောစ၊ အဘယ်သို့ကျင့်သောသူသည်လည်း။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါနံ၊ ဒုက္ခြံအစည်တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ဥ၊ါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊ မား၊ ဣဓ၊ ဧ၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ ပဒဟာဘိ၊ ၏။ ထပတိ၊ မား။ဧဝံ ပဋိပန္နော ခေါ၊ သည်လည်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၇။ ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ အကြုံအစည်တို့သည်။ ကတမေစ၊ တို့နည်း။ နေကွမ္မသက်ပွေါ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြုံစည်ခြင်းငှင်း။ အဗျာပါဒသက်ပွေါ၊သူတပါးတို့အား မဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြုံစည်ခြင်းငှင်း။အဝိဟိ ံသာ သက်ပွေါ၊ သူတပါးတို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော ကြုံ၊ည်ခြင်းငှင်းတည်း။ထပတိ၊ မား။ ဣမေ၊ ဤတရားတို့ကို။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ တို့ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဣဓမေ စ သက်ပွါ၊ ဤအကြုံအစည်တို့သည်လည်း။ကိ ံသမုဒ္ဒါနာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်ခြင်း ရှိကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အကြုံအစည်တို့၏။ သမု-ဒ္ဒါနမ်ိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တာ၊၏။ သညာသမုဒ္ဒါနာတိ၊ ကုန်၏ဟူ၍ ။ ဝစနီယံ၊ အပ်သည်။ အာဿ၊ ၏။ သညာ၊သည်။ ကတမာ၊နည်း။ ဟိ၊ မှန်၏။ သညာပိ၊ တို့သည်လည်း။ပ။နာနပ္ပကာရကာ၊ကုန်၏။ နေကွမ္မသညာ၊ ကာမဂုဏ်ဘို့မှ ထွက်မြောက်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာငှင်း။ အဗျာပါဒသညာ၊ သူတပါးတို့အား မဖျက်ဆီးခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာငှင်း။ အဝိဟိ ံသာသညာ၊ သူတပါးတို့အား မညှဉ်းဆဲခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်သော သညာငှင်းတည်း။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါ၊ တို့သည်။ ဣတော သမုဒ္ဒါနာ၊ ဤနေကွမ္မသညာ-စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။

ထပတိ၊ မား။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဣဓမေ စ သက်ပွါ၊တို့သည်လည်း။ကုဟိ ံ၊အဘယ်တရာ၌။ အပရိသေသာ၊ ၍ ။ နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ နေသံ၊ ထိုကုသိုလ်အကြုံအစည်တို့၏။ နိရောဓေပိ၊ ကိုလည်း။ ဝုတ္တော၊၏။ ထပတိ၊မား။ ဣဓ၊ ဧ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။တွေ့၊ ဤ(အရဟတ္တ ဖိုလ်နှင့်ယှဉ်သော)ဒုတိယ စျာန်၌။ ကုသလာ၊ ကုန်သော။ဧတေ သက်ပွါ၊ တို့သည်။အပရိသေသာ၊ ၍။နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ကုန်၏။

ထပတိ၊မား။ ကထံပဋိပန္နောစ၊ သည်လည်း။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သက်ပွါနံ၊ တို့၏။ နိရောဓာယ၊ ဥ၊ါ။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ထပတိ၊မား။ ဣဓ၊ဧ၌။ ဘိက္ခု၊သည်။**ပ**။ ပဋိပန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၂၆၈။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ ကတမေဟိ၊ အဘယ်**မည်**ကုန်သော။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ပါး ကုန်သော။ ဓမ္မေဟိ၊ တရားတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ယောကျ်ားပုဂ္ဂိုလ် ကို။ပ။**အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ ဟူ၍။** ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူသနည်း။ ထပတိ၊ မား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ဟောတိ၊၏။ (ဘဒ္ဒါလိသုတ် ၁၄၇-ပိုဒ်၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ)။ ထပတိ၊ မား။ အဟံ၊သည်။ ဒသဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ခေါ ဓမ္မေဟိ၊ ဘို့နှင့်။သမန္နာဂတံ၊သော။ ပုရိသပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ပ။**အယောဇ္ဈံ သမဏံ၊ဟူ၍**။ပညပေမိ၊၏။ဣတိ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။အဘိနန္ဒိတိ-ခေးမြဲ)။

အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ခုမြောက်သော။ သမဏမုဏ္ဍိကသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

မ နိ ၂-၀၄—နှ-ဗု-သ

၉-စူဠသကုလုဒါယိသုတ်

၂၆၉။ (ဤ ၂၆၉-ပိုဒ်၌ မဟာသကုလုဒါယိသုတ် ၂၃၇-ပိုဒ်ကို နည်းမှီး၍ အနက်သမ္မန်။)

၂၇၀။ (အထခေါ် ဘဂဝါမှစ၍ ဒုလ္လဘာ ဘဝိဿတိ ပစ္ဆာပိ သဝနာယ-တိုင်အောင် မဟာသကုလုဒါယိသုတ် ၂၃၈-ပိုဒ်ရှု၍ ယောဇနာလေ)။ ဘန္တေ၊မြတ်စွာဘုရား။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံပရိသံ၊ ဤပရိသတ်သို့။ အနုပသင်္ကန္တော၊ မချဉ်းကပ်သည်။ ဟောမိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယံပရိသာ၊ ဤပရိသတ်သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ တိရစ္ဆာနကထံ၊ ကို။ ကထေန္တီ၊ ပြောဆိုလျက်။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေသည်။ ဟောတိ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယဒါစခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကန္တော၊ ချဉ်းကပ်သည်။ ဟောမိ၏။ အထ၊ ၌။ အယံပရိသာ၊ သည်။ မမညေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ ဥလ္လောကေန္တီ၊ မော်ကြည့်လျက်။ "သမဏော ဥဒါယီ၊ ရဟန်းဥဒါယီသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ယံမမံ၊ အကြင်တရားကို။ဘာသိဿတိ၊ဟောလတ္တံ့။ တံ၊ ထိုဘရားကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့"ဟူ၍။ နိသိန္နာ၊ သည်။ ဟောတိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယဒါပန၊၌ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံ ပရိသံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကန္တော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထ၊၌။ အဟဥ္စော၊ သည်ၚင်း။ အယဥ္စ ပရိသာ၊ သည်ၚင်း။ဘဂဝတော၊ ၏။ မုခံ၊ကို။ ဥလ္လောကေန္တာ၊မော်ကြည့်ကုန်လျက်။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ နော၊ တို့အား။ ယံမေ့၊ ကို။ ဘာသိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တံ၊ ကို။ သောဿာမာတိ၊ နာကုန်အံ့"ဟူ၍။ နိသိန္နာ၊ ထိုင်နေကုန်သည်။ ဟောမ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၂၇၁။ ဥဒါယိ၊ယီ။တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ တ္ထာ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားရာ၌။ တံယေဝ၊ သင်၏ (ပြဿနာသည်)သာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်စေဦးလော့။ ယထာ၊ ယင်းသို့ သင်ထင်သော ပြဿနာအားလျော်စွာ။ မံ၊ ငါ၏တရားဟောခြင်းသည်။ ပဋိဘာသေယျ၊ ထင်ရ၏ ?။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ပုရိမာနိ၊ ရှေးဦးဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့ပတ်လုံးငင်း။ ပုရိမတရာနိ၊ရှေးရှေးဦး ဖြစ်ကုန်သော။ဒိဝသာနိ၊ နေ့တို့ပတ်လုံးငင်း။ သဗ္ဗညူ၊ အလုံးစုံသောတရားကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ "စရတောစ၊ သွားသည်သည်း ဖြစ်သော။ တိဋ္ဌတောစ၊ ရပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ သုတ္တဿစ၊ အိပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဇာဂရဿစ၊ နိုးသည်လည်းဖြစ်သော။မေ၊ ငါ၏။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ် အမြင်သည်။ သတတံ၊အမြဲ။သမိတံ၊ မပြတ်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၊ ရှေးရှု။ဆင်၏"ဟူ၍။ အပနိသေသံ၊အကြွင်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ (သဗ္ဗညူ-စသော ဝါကျသည်

၁။ ယထာ-ကို "ယံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ"၌ကဲ့သို့ နိယမကို မငဲ့ပဲ ပေးလိုက်သည်။ တုယ္ဟေဝတ္ထ ကော ပဠော ကေ ကာရဏံ ဥပဋ္ဌာတု၊ ယထာ မံ ပဋိဘာသေယျာတိ ယေန ကာရဏေန မမ ဓမ္မဒေသနာ ဥပဋ္ဌ-ဟေယျ။(၌)။ ယေန ကာရဏေနာတိ ယေန တုယ္ဟံ ဥပဋ္ဌိတေန ကာရဏေန။ (ဋီ) အဖွင့်ကိုထောက်လျှင် ယထာဝါကျသည် ပဓာနဖြစ်သဖွား၍ "ယထာ၊ ယင်းသို့ သင့်အား ထင်လှာသည့်အကြောင်း ပြဿနာအတိုင်း" ဟု နိယမ တ-ကို မငဲ့ပဲ ပေးစေလိုဟန်ရှိသည်။ တနည်း "ယထာ၊ အကြင်အကြောင်းအရာ ပြဿနာအားဖြင့် (ပြဿနာအားလျော်စွာ)။ မံ၊ သည်။ ပဋိဘာသေယျ၊ ရ၏။ (တံ၊ ထိုအကြောင်းအရာ ပြဿနာသည်။) တံယေဝ၊ သင့်အားသာလျှင်။ ပဋိဘာတု၊ ထင်နှင့်ဦးလော့"ဟုလည်း ယထာ-ကို နိယမာပေက္ခ အဖြစ်ကြံ၍ ပေးနိုင်သည်။

တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ် ၁၀၅-ပိုဒ်၌လည်း ပါခဲ့ပြီ)။ သေ၁၊ ထိုသူသည်။ **၀ါ၊**ကို။ မယာ၊ ငါသည်။ပုဗ္ဗန္တံ၊ ရှေးအစွန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဉ္ဉံ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ အညေနညံ၊ အခြားတပါးဖြင့် အခြားတပါးကို။ ပဋိစရိ၊ ဖုံးလွှမ်းပြီ။ ဗဘိဒ္ဓါ၊ အပဋ္ဌ။ ကထံ၊ စကားကို။အပနာမေသိ၊တွန်းပယ်ပြီ။ ကောပဋ္ဌ၊ အမျက်တွက်ခြင်းကိုဋ္ဌင်း။ ဒေါသဋ္ဌ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းကိုဋ္ဌင်း။ အပ္ပစ္စယဋ္ဌ၊ မနှစ်သက်ခြင်းကိုဋ္ဌင်း။ ပါတဗ္ဘကာသိ၊ ထင်ရှားပြုပြီ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုတပည့်တော်၏။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ "ယော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣမေသံ မွာနံ၊ ဤဘရားတို့၌။ ဝါ၊ ဤတရားတို့.ကိုဟောခြင်း၌ ၁"။ သုကုသလော၊ ကောင်းစွာ လိမ်မာတော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ သည်။ အဟော နူန၊ ဟောပါမူကား ကောင်းလေစ့။ သောသုဂတော၊ သည်။ အဟော နူနာတိ၊ ဟောပါမူကား ကောင်းလေစ့" ဟူသော။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သဗ္ဗညူ။၊ အလုံးစုံသော တရားကို သိတော်မူ၏။ ၊သဗ္ဗဒဿာဝိ၊ အလုံးစုံသော တရားကိုမြင်တော်မူ၏။ "စရတောစ၊ သော။ပ။ပစ္စုပဋ္ဌိတန္တိ၏" ဟူ၍။ အပရိသေသံ၊သော။ ဉာဏဒဿနံ၊ကို။ ပဋိဇာနမာနော၊ ဝန်ခံတော်မူလျက်။ တယာ၊ သင်သည်။ပ။ ပါတဗ္ဘကာသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ကောပန၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။နိဂဏ္ဌော၊နိဂဏ္ဌအမည်ရှိသော။ နာဋပုတ္တော၊ နာဋပုတ္တတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။

ဥဒါယိ၊ယိ။ ယောခေါ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ပ။ အနုဿရေယျ၊ ၏။ သောဝါ၊ ထိုအောက်မေ့သောသူသည်မူလည်း။ မံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊၍ ။ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ မေးရာ၏။ အဟံ၊သည်။ တံဝါ၊ ထိုမေးသော သူကိုမူလည်း။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျံ၊ မေးရာအံ့။ သောဝါ၊ ထိုမေးသော သူသည်မူလည်း။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ကို။အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဉ္ဉသ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုသဖြင့်။ မေ၊ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အာရာဓေယျ၊ နှစ်သက်စေရာ၏။ အဟံ၊သည်။ ပုဗ္ဗန္တံ၊ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍ ။ ပဉ္ဉသ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ သဖြင့်။ တဿဝါ၊ ထို(ငါ၏စိတ်ကို နှစ်သက်စေသော)သူ၏လည်း။စိတ္တံ၊ ကို။ အာရာဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေအံ့။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယောခေါ၊ အကြင်သူသည်။ပ။ **ယထာကမ္မုပဂေ၊ ကုန်သော**။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ပဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သောဝါ၊ ထိုသိသောသူသည်လည်း။ မံ၊ ကို။ အပရန္တံ၊ နောက်အစွန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ပဉ္ဉံ၊ ကို။ ပုစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ပ။ အာရာဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေအံ့။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပုဗ္ဗန္တေ၁၊ ရှေအစွန်းသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိစေဦး (ထားဦးလော့)။ အပရန္တေ၁၊ နောက်အစွန်းသည်။ တိဋ္ဌတု၊ ရှိစေဦး။ "ဣမသ္မိံ၊ ဤ(အင်ဇွာအစရှိသော) အကြောင်းတရားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤ (သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုးတရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣမသ၊ ဤ (အဝိဇ္ဇာအစရှိသော) အကြောင်းတရား၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ(သင်္ခါရအစရှိသော)အကျိုးတရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ၊

၁။ နစ္စဂိတဿာတိ စ သာမိဝစနံ ဘုမ္မတ္ထေ၊ နစ္စဂိတဿ ဝိသေသေသူတိ ၀ါ ယောဧေတဗ္ဗံ။ (မူလဋီကာ)။ ကုသလာ နစ္စဂိတဿ သိက္ခိဘာ စာတုဒိတ္ထိဃော။ (ရူ-ဆဋ္ဌိစ-သုဘ်)။ ကုသလသဒ္ဒါ၏ အယုဉ်၌ သတ္တမျှတ္ထပေးသည်။ ဤ၌ "ယော ဣမေသန္တိ ယော ဣမေသံ ဓမ္မာနံ"ဟု ဌ တွင် ဣမေသံ-၏ အစဲ့ ဖွင့်ပြသော်လည်း ဤ၌ဒိဋ္ဌတော်၌ ယော ဣမေသံ ဓမ္မာနံ-ဟုပင် ရှိနေသည်။

ဤ (အဝိဇ္ဇာအစရှိသော) အကြောင်းတရားသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤ (သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုးတရားသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမဿ၊ ဤ(အဝိဇ္ဇာအစရှိသော)အကြောင်းတရား၏။ နိရောဓာ၊ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤ(သင်္ခါရအစရှိသော) အကျိုးတရားသည်။ နိရုဇ္ဈတီဘိ၊ ချုပ်၏"ဟူသော။ မွေ့၊ တရားကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒေသေဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (မ၊ဋ္ဌ၊ ၂-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်အဖွင့် ၄၀၄-ကို မှီး၍ပေးသည်)။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံဟိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။ (နပ္ပဟောမိ-ဠ်စပ်) မေ၊ သည်။ဝါ၏။ဣမိနာ အတ္တဘာဝေန၊ ဤအတ္တဘောဖြင့်။ ယာဝတကံပိ၊ အကြင်မျှလောက်ကိုလည်း။ ပစ္စနုဘူတံ၊ ခံစားအပ်ဘူးပြီ။ တံပိ၊ ထိုမျှလောက်ကိုလည်း။ သာကာရံ၊ အဆင်းစသော အခြင်းအရာနှင့်တကွ။ သဥ္ဇဒ္ဓေသံ၊ အမည်အနွယ် ဟူသော ညွှန်ပြဘွယ်နှင့်တကွ။ အနုဿရိတုံ၊ အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ခြင်းငှါ။ နပ္ပဟောမိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အဟံ၊ သည်။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ ကုတောပန အနုဿရိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ အောက်မေ့နိုင်ပါအံ့နည်း။ သေယျထာ၊ အဘယ်မည်သော။ ဣဒံ၊ ဤရှေးဘဝ နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ (**အနုဿရိဿာမိ**၊ နည်း။) ဧကမ္ပိဇာတိံ၊ တဘဝကိုဂုဏ်း။ ဒွေပိဇာတိယော၊ တို့ကိုဂုဏ်း။ ပ။ ဣတိ၊ သို့။ သာကာရံ၊ သော။ သဥ္ဇဒ္ဓေသံ၊ သော။ အနေကဝိဟိတံ၊ သော။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနုဿရတိ သေယျထာပိ၊ အောက်မေ့နိုင်သကဲ့သို့။ (ကုတောပန) အနုဿရိဿာမိ၊ အဘယ်မှာအောက်မေ့နိုင်အံ့နည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံဟိ၊ သည်**ကား**။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပံသုပိသာစကမ္မိ၊ မြေဘုတ်**ဘီလူး**ကိုမူ၊ သည်း။နပဿာမိ၊မမြင်စဘူး။အဟံ၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ သော။ အဘိက္ကန္တမာနုသကေန၊ သော။ ဒိဗ္ဗေန၊ သော။ စက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ စဝမာနေ၊ ကုန်သော။ပ။ ဒုဂ္ဂတေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဿတိသေယျထာပိ၊ **မြင်တော်မူသကဲ့သို့**။ **ကုတော** ပန ပဿိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ မြင်ပါအံ့နည်း။ ယထာကမ္မူပဂေ၊ ကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဇာနာတိ သေယျထာပိ၊ သိတော်မူသကဲ့သို့။ (ကုတော ပန) ပဇာနိဿာမိ၊ အဘယ်မှာ သိပါအံ့နည်း။

ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ "ဥဒါယိ၊ ယိ။ ပ။ ဒေသေဿာမိတိ၊ **အံ့**"ဟူ၍။ဧဝံ၊ သို့။ ယံပန၊ အကြောင်စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဉ္စ ပန၊ ထိုစကားသည်လည်း။ မေ၊ အား။ မတ္တာယ၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။ ဘိယ္ယောသေ၊ အလွန်။ နပက္ခာယတိ၊ မထင်မြင်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ သကေ အာစရိယကေ၊ မိမိဆရာ၏ အယူဝါဒ၌။ ပဋ္ဌဿ၊ ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ သဖြင့်။ ဘဂဝတော၊၏။ စိတ္တံ၊ ကို။ အပ္ပေဝ နာမ အာရာဓေယျံ၊ နှစ်သက်စေနိုင်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၇၂။ ဥဒါယိ၊ယိ။ကိန္တိ၊အဘယ်သို့လျှင်။တေ၊ သင်၏။ သကေ အာစရိယကေ၌။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ သကေ အာစရိယကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရမော၊မြတ်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းတည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ **တေ၊၏**။ သကေ အာစရိယကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ဤသည်ကား။ ပရမော၊သော။ ဝဏ္ဏော၊ တည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ **တည်း**"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။(ဣတိ၊ ဤသို့။) ယံတေံ၊ အကြင်စကားကို၊(၀ဒေသိ၊ သင်ဆို၏။ တ္ထေ၊ ဤစကားဦး။) ပရမော၊ သော။ သော၀ဏ္ဏော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ကဘမော၊ အဘယ်နည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရှင်း။ ယသ္မာ၀ဏ္ဏော၊ အကြင်အဆင်းထက်။ ဥဉ္ဇာဒိတရော၀ါ၊ သာလုန်သည်လည်းဖြစ်သော။ပဏီတဘရော၀ါ၊ မွန်မြတ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အညော၊ တပါးသော။ ၀ဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ပရမော၊ သော။ ၀ဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ယသ္မာ၊ ထက်။ ဥဉ္ဇာဒိဘရော၀ါ၊ သော။ ပဏီဘဘရော၀ါ၊ သော။ ၀ဏ္ဏော၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပရမော၊ သော။ သော၀ဏ္ဏော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ အဘယ်နည်း။ဣဘိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘဒ္ဒန္တေ၊ရှင်း။ ယသ္မာ ၀ဏ္ဏော၊ ထက်။ပ။၀ဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ သော၊ သည်။ ပရမော ၀ဏ္ဏော၊ တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ယီ။ "ဘဒ္ဒန္တေ၊ ရှင်း။ ယသ္မာ ၀ဏ္ဏော၊ထက်။ပ။၀ဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းဘည်း"ဟူ၍။၀ဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။ တေ၊ သင်၏။ သော၊ ဤသင်ဖြေသောစကားသည်။ ဒီဃာပိ၊ ရှည်လျားသည် ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဖရေယျ၊ ပြန့်ကျယ်ရာ၏။ တဋ္ဌ ၀ဏ္ဏံ၊ ထိုအဆင်းကို။ နပညာပေသိ၊ မသိစေ။ဥဒါယိ၊ ယီ။ သေယျထာပိ၊ အံ့။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ "အဟံ၊ ငါသည်။ ဣမဿိံ ဇနပဒေ၊ ဤဇနပုဒ်၌။ ယာဇနပဒကလျာဏီ၊ အကြင်ဇနပဒကလျာဏီဘဉ်ရ အလှဆုံးဒသာ သတို့သမီးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ကို။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ တံ၊ ကို။ ကာမေမိတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်၏"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ၀ဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တုံ၊ သင်သည်။ ယံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ ကာမေသိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်၏။ တံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ ခတ္တိယီဝါတိ၊ မင်းသမီးဟူ၍ငင်း။ ဗြာဟ္မဏီ၀ါတိ၊ ပုဏ္ဏားသမီးဟူ၍ငင်း။ ဧဿီ၀ါတိ၊ ကုန်သည်သမီးဟူ၍ငင်း။သုဒ္ဒီ၀ါတိ၊ သူဆင်းရဲသမီးဟူ၍ငင်း။ ဇာနာသိတိ၊သိသလော" ဟူ၍။ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ နောတိ၊မသိဟူ၍။ ၀ဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျိုး။တုံ၊သင်သည်။ပ။တံ ဇနပဒကလျာဏိံ၊ ကို။ ဧ၀ံ နာမာဘိ၀ါ၊ ဤအမည်ရှိ၏ဟူငင်း။ဧ၀ံဂေါတ္တာတိ၀ါ၊ဤအနွယ်ရှိ၏ဟူငင်း။ ဇာနာသိတိ၊ သိသလောဟူ"၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ပ။ဒီဃာ၀ါတိ၊ မြင့်သောသူ ဟူ၍ငင်း။ ရဿာ၀ါတိ၊ နိမ့်သောသူဟူ၍ငင်း။ မဇ္ဈိမာ၀ါတိ၊ အလယ်အလတ် ဖြစ်သော သူဟူ၍ငင်း။ ကာဠိ၀ါတိ၊ မည်းနက်သောသူဟူ၍ငင်း။ သာမာ၀ါတိ၊ ရွှေသော အဆင်း ရှိသောသူ ဟူ၍ငင်း။ မင်္ဂုရစ္ဆ၀ီ၀ါတိ၊ ကြမ်းပိုးကျောက်ကုန်းကဲ့သို့သော အရေအဆင်းရှိသောသူ ဟူ၍ငင်း။ ဇာနာသိတိ၊ လောဟူ၍။ပ။အမုကသ္မိံ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဂါမေ၀ါတိ၊ ရွာ၌ (နေသူ)ဟူ၍ငင်း။ နိဂမေ၀ါတိ၊ နိဂုံး၌ (နေသူ)ဟူ၍ငင်း။ နဂရေ၀ါတိ၊ မြို့၌ (နေသူ) ဟူ၍ငင်း။ (အမုကသ္မိံ-ပုဒ်တိုင်းစပ်)။ ဇာနာသိတိ၊ လော"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ နောတိ၊ မသိပါဟူ၍။ ၀ဒေယျ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျိုး။ တုံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင် သတိသမီးကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ နပဿသိ၊ မမြင်။ တံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသတိသမီးကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိသလော။ ကာမေသိတိ၊ ကြိုက်နှစ်သက်သလော"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊သို့။ ၀ဒေယျုံ၊ မေးကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ အာမာဘိ၊ (နှစ်သက်သည်ကား)မှန်ပါ၏ဟူ၍။ ၀ဒေယျ၊ ရာ၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ တံ၊ ထိုငါဘုရား မိန့်တော်မူမည့်စကားကို။ တုံ၊ သည်။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ ဧ၀ံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။ တဿ ပုရိသဿ၊ထိုယောကျ်ား၏။ ဘာသိတံ၊

စကားသည်။ အပါဠိဟီရကတံ၊ အခြေအမြစ်မရှိသည် ၁။ သမ္မဇ္ဇတိနန္၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဧဝံ သန္တေ၊သော်။ တဿ ပုရိသဿ၏။ အပါဠိဟီရကတံ၊ သော။ ဘာသိတံ၊ သည်။ အဒ္ဓါခေါ၊ မချုတ်။ သမ္မဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါသိ၊ယီ။ဝေမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ တုံ၊ သည်။ "ဘန္တေ၊ ရှား။ပ။ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်းတည်း" ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ တဉ္စ ဝဏ္ဏံ၊ထိုအဆင်းကိုလည်း။ နပညပေသိ၊ မသိစေ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဘော၊ ကောင်းသော။ ဇာတိမာ၊ အမျိုးဇာတ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ အင်္ဂသော၊ ရွှစ်မြောင့်ရှိသော။ သုပရိကမ္မကတော၊ ကောင်းစွာ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ မဏိဝေဠုဂါဃော၊ကြောင်မျက် ရတနာသည်။ **ဝါ၊ ကို**။ (၂၅၂-ပိုဒ်၌လည်း ပါ၏)။ ပဏ္ဍုကမ္မလေ၊ စေ့စေ့နီသော ကမ္မသာဒ္ဓ။ နိက္ခိတ္တော၊ ချထားအပ်သည်ရှိသော်။ ဘာသတေစ၊ ထွန်းလင်းသည်း ထွန်းလင်း၏။ တပတေစ၊ တောက်ပသည်းတောက်ပ၏။ ဝိရောစတေစ၊ တင့်တယ်လည်း တင့်တယ်၏။ ဧဝံဝဏ္ဏော၊ ဤသို့ တူသော အဆင်းရှိသော။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ မရဏာ၊ သေလွန်သည်မှ။ပရံ၊ နောက်၌။ အရောဂေါ၊ အနာရောဂါမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၂၇၃။ (တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ သုဘော၊ သော။ပ။ သုပရိကမ္မကတော၊ သော။ ယောဝါ မဏိဝေဠုဂါဃော၊ သည်လည်း။ပဏ္ဍုကမ္မံလေ၊ ဒ္ဓ။ နိက္ခိတ္တော၊ သော်။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊ ၏။ ဝိရောစတိစ၊ ၏။ ရတ္တာန္ဓကာရတိမိသာယ၊ အလွန်မိုက်သော ညဉ်၌။ ခဇ္ဇောပနကော၊ ပိုးစုန်းကြူးမည်သော။ ယော ဝါ ကိမိ၊အကြင်ပိုးသည်လည်း။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊၏။ ဝိရောစတိစ၊ ၏။ (လိုက်စပ်)။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ ဤအဆင်းအရောင်တို့ဘင်။ ကတမော ဝဏ္ဏော၊ အဘယ်အဆင်းအရောင်သည်။ အဘိက္ကန္တတရော၊ အလွန်လည်း နှစ်သက်ဘွယ် ရှိသနည်း။ ပဏီတတရော၊ အလွန်လည်း မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရှား။ ရတ္တာန္ဓကာရတိမိသာယ၊ ဒ္ဓ။ ခဇ္ဇောပနကော၊ သော။ ယဉ္စာယံ ကိမိ၊ သည်။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊ ၏။ဝိရောစတိစ၊ ၏။ဥဘိန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့တွင်။ အယံ၊ ဤပိုးအဆင်းသည်။ အဘိက္ကန္တတရော၊ ၏။ ပဏီဘတရော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ဤမှနောက်၌ ထူးရာကိုသာ ပေးတော့အံ့)။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ရတ္တာန္ဓကာရတိမိသာယ၊ ဒ္ဓ။ ယောဝါ မဟာအဂ်ိက္ခန္ဓော၊ အကြင်မီးပုံကြီးသည်လည်း။ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊၏။ဝိရောစတိစ၊၏။ ရတ္တိံယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စူသသမယံ၊ မိုးသောက်ယာမ်၌။ ဝိဒ္ဓေ၊ ဖောက်ထွင်းအပ်ပြီးသော (ညစ်ကြေးမထင် စင်ကြယ်သော)။ဝိဂတဝလာဟကော၊ ကင်းသော တိမ်တိုက်ရှိသော။ ဒေဝေ၊ ကောင်းကင်၌။ယော ဝါ ဩသဓိ-တာရကာ၊ အကြင်သောက်ရှုးကြယ်သည်လည်း။ ဘာသတေစ၊ ၏။ တပတေစ၊၏။ ဝိရော-စတိစ၊ ၏။ပ။

၁။ ပဋိဟရိတဗ္ဗော ပရသန္တာနေ နေတဗ္ဗောတိ ပဋိဟာရိယော၊ ပဋိဟာရိယသဒ္ဒဒွါရေန ဝိညာတဗ္ဗော ဘာဝတ္ထော၊ သော၀ ပါဠိဟီရကော၊ နိရုတ္တိနယေန၊ နတ္ထိ ဧတဿ ပါဠိဟီရကန္တိ တပ္ပါဠိဟီရကတံ၊ တသဒ္ဒေန ပဒံ ဝဓေုတွာ တထာဝုတ္တံ အနိယျာန်။ တေနာဟ နိရတ္ထကံ သမ္မဇ္ဇတိတိ။ဒ္ဒီ။အဒ္ဓကထာဒ္ဒ အပါဠိဟီရကတန္တိ အနိယျာနိကံ အမူလကံ နိရတ္ထကံ-ဟု အဓိပ္ပါယ်နက် ဖွင့်၏။

(တံ ကိ ံ မည္သည္ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ရတ္တိယာ၊ ၏။ပ။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့္ငါးရက်မြောက်သော။ တဒဟုပေါသဓေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ ဝိဒ္ဓေ၊ သော။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ သော။ ဒေဝေ၊ ၌။ အာဘိဒေါ၊ မကဲ့မပျက်သော။ အဓုရတ္တာသမယံ၊ သန်ကောင်အခါ၌ ။ ယော ဝါ စန္ဒေါ၊ အကြင်လမင်းသည်လည်း။ ဘာသတေ၊ ၏။ပ။

(တံ ကိ ံ မည္သည္ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ပန္နရသေ၊ သော။ တဒဟုပေါသဓေ၊ ၌။ပ။ ဝဿာနံ၊ မိုးလဘို့၏။ ပစ္ဆိမေ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်သော။ မာသေ၊ လ၌။ သရဒသမယေ၊ တန်ဆောင်မုန်းလအခါ၌။ ဝိဒ္ဓေ၊ သော။ ဝိဂတဝလာဟကေ၊ သော။ ဒေဝေါ၌။ အာဘိဒေါ၊ သော။ မဇ္ဈန္ဟိကသမယံ၊ မွန်းတည့်အခါ၌။ ယော ဝါ သူရိယော၊ အကြင်နေမင်းသည်လည်း။ဘာသတေ၊ ၏။ပ။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ ယေ၊ အကြင်နတ်ဘို့သည်။ ဣမေသံ စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ ဤလနေတို့၏။ အာဘာ၊ အရောင်တို့ကို။ နာနုဘောန္တိ၊ မသုံးစွဲကုန်။ တေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ အတော၊ ထိုလနေတို့၏ အရောင်တို့ကို သုံးစွဲကုန်သော နတ်တို့ထက်။ (အတော ခေါတိ ယေ အနုဘောန္တိ တေဟိ၊ ၌)။ ဗဟူဟိ၊ များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ ဗဟုတရာဟိ၊ အလွန်များကုန်သည်သာလျှင်တည်း။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တေ၊ ထိုမသုံးစွဲကုန်သော နတ်တို့ကို။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြာလျက်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ “ယသ္မာ ဝဏ္ဏာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိတရော၀ါ၊ လည်းဖြစ်သော။ ပဏီတ တရော၀ါ၊ သော။ အညော၊ တပါးသော။ ဝဏ္ဏော၊ သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိ”ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဥဒါယိ၊ ယိ။ အထစပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ တံ၊ သည်။ “ယဉ္စာယံ ဝဏ္ဏော၊ အကြင်အဆင်းသည်။ ဧဋ္ဌောပနကေန၊ ပိုးစုန်းကြူးမည်သော။ ကိမိနာ၊ ပိုးအဆင်းအောက်။ နိဟီန-ဘရော၀၊ အလွန်လည်း ယုတ်၏။ ပတိကိဋ္ဌတရော၀၊ အလွန်လည်း ညံ့၏။သော၊ ထိုအဆင်းသည်။ ပရမော၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ အဆင်း”ဟူ၍။ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။တဥ္စ ဝဏ္ဏံ၊ ထိုအဆင်းကိုလည်း။ နပညပေသိ၊ မသိစေနိုင်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ကထံ၊ စကားကို။ အစ္ဆိဒံ၊ ဖြတ်တော်မူပြီ။သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒံ၊ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့(ဥဒါယိ) ဆိုဘ၏။

ဥဒါယိ၊ ယိ။ တံ၊ သည်။ကိ ံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒံ၊ ပြီ။ သုဂတော၊ သည်။ ကထံ၊ ကို။ အစ္ဆိဒန္တိ၊ ပြီ”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊

၁။ အဘိဒေါ(တော)ကား အဘိဒေါသော-ပုဒ်၌ ရှိသည့် အဘိသဒ္ဒါနှင့် အနက်တူသော နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဤအလို အဘိဒေါ(တော)အဓုရတ္တ သန်ကောင်ဦးကာလဟော။

တနည်း-နဘိဒ-ဝေတ်ဖြင့်“နတ္ထိ ဘိဒါ စေသာတိ အဘိဒေါ”ဟု ပြီးသည်။ “အဘိန္နေ အဓုရတ္တာသမယေ” ဟူသော ဤအဋ္ဌကထာကို ထောက်၍ သိနှင့်အံဝိဘတ်များ ဘုမ္မတ္ထ၌သက်။ ဆက္ကုံတ္တရဋ္ဌီကာ အလို အဘိဒေါ-၌ သိ-သည် ဥပယောဂတ္ထ ဖြစ်၍ အစ္စန္တသံယောဂ အနက်လည်း ပေးနိုင်သည်။ အဘိန္နဖြစ်ပုံကို အံ-ဋ္ဌီနှင့် ဤဋ္ဌီကာတို့၌ “ပုဏ္ဏမာသိယံ ဟိ ဂဂနမဇ္ဈာသေ ပုရတော ၀ါ ပစ္ဆတော ၀ါ စန္ဒေ ဌိတေ အဓုရတ္တာသမယော ဘိန္နောနာမ ဟောတိ၊ မဇ္ဈေ ဇေ ပန ဌိတေ အဘိန္နောနာမ ဟောတိ”ဟု ဖွင့်ကြ၏။

တနည်း-ဒန္တဇပဌမက္ခရာနှင့်ရှိသော အဘိတော(အဗျယ)ပုဒ်သည် အာသန္နတ္ထ, အဘိမုခတ္ထ-စသော အနက်များကို ဟောနိုင်ရကား “အဓုရတ္တာသ အဘိတော-အဘိတောအဓုရတ္တံ၊ သန်ကောင်နီးပါးအခါ၌ ”ဟုအနက်ပေးလျှင်လည်း “အဘိတော(ဒေါ) အဓုရတ္တန္တိ အဘိအဓုရတ္တံ၊ အဓုရတ္တေ အဘိမုခီဘူတေ”ဟူသော အံ၊ ဋ္ဌ၊ ဥ-(ဆက္က)နှင့် ညီညွတ်ပေသ၏။ အဘိတောဂါမံ (ဂါမဿ အဘိမုခေတိ အတ္ထော)ဟု ပြုဂ်ထုတ်ထားသော နိရုတ္တိဒီပနီ-လာ အာဘျာဒီဟိ-သုတ်နှင့်လည်း ကိုက်ညီနိုင်ပေသည်။

ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အမှာကံ၊ တို့၏။ သကေ၊ သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ "အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။တေမယံ၊ ထိုတပည့်တော်တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သကေ၊ သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ သမနုယုဉ္ဇိ ဃမာနာ၊ အယူကိုစစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနာ၊ ဝန်ခံစေသော အားဖြင့် စစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနာ၊ အကြောင်းကို စစ်ဆေးအပ်ကုန် သည်ရှိသော်။ ရိတ္တာ၊ အနှစ်သာရမှ သုဉ်းကုန်၏။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးတို့တည်း။ အပရဒ္ဓါ၊ ချွတ်ယွင်း ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၂၇၄။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကေန္တသုခေါ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသော။ လောကော၊ လောကသည်။ အတ္ထိ ကိံ ပန၊ ရှိသလော။ ကေန္တသုခဿ၊ စင်စစ်ချမ်းသာရှိသော။ လောကဿ၊ လောကကို။ သစ္ဆိ ကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။အာကာရဝတီ၊ အကြောင်းခြင်းရာရှိသော။ပဋိပဒါ၊အကျင့် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရား။အမှာကံ၊တို့၏။သကေ၊သော။ အာစရိယကေ၊ ၌။ "ကေန္တသုခေါ၊ သော။ပ။အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကေန္တသုခဿ၊ သော။ ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ ကတမာ ပန၊အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို၊ပ။အဒိန္နာဒါနံ၊ ကို။ပ။ကာမေသု မိစ္ဆာစာရံ၊ ကို။ပ။ မုသာဝါဒံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ မုသာဝါဒါ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ် ၁၁-ပိဋ္ဌိလည်း ရေးခဲ့ပြီ)။ ဝါပန၊ တနည်းသော်ကား။ အညတရံ၊ တပါးသော။ တပေါဂုဏံ၊ (ကိုယ်စိတ်ကို ပူပန်စေတတ်သော) အကျင့်ကို (သုရာပါန ဝိရတိ-ကို ယူ)။သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ဝတ္တတိ၊ ကျင့်၏။ဘန္တေ၊ ရား။ကေန္တသုခဿ၊သော။ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ယသ္မိံ သမယေ၊ အကြင်အခါ၌။ ပါဏာတိပါတံ၊ ကို။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ အတ္တာ၊ အတ္တသည်။ ကေန္တသုခီဝါ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသည် မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ သုခဒုက္ခီဝါ၊ ချမ်းသာ ဆင်းရဲရှိသည်မူလည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သ လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သုခဒုက္ခီ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(ကြွင်းသော တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ ၄ ဝါကျအနက်လွှယ်ပြီ)။

(တံ ကိံ မညသိ ဥဒါယိ၊ ပေးမြဲ)။ ။ဝေါကိဏ္ဏသုခဒုက္ခံ၊ ရောပြွမ်းသော ချမ်းသာဆင်းရဲ ရှိသော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ ကေန္တသုခဿ၊ စင်စစ် ချမ်းသာရှိသော။ လောကဿ၊ လောကကို။ သစ္ဆိကိရိယာ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ ဟောတိ အပိနုခေါ၊ ဖြစ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

(အစ္ဆိဒံ-စသော ဝါကျနှင့် ကိံ ပန တံ-စသော ဝါကျ အနက် တူပြီ)။

၂၇၅။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကေန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ သည်။အတ္ထိ ကိံ ပန၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ပ။အတ္ထိခေါ၊ ရှိသည်သာ။ ဣတ်၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။သာ ပဋိပဒါ၊သည်။ ကတမာ ပန၊ နည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိဝိစ္စေဝ၊ သာလျှင်။ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ (ကန္ဒရကသုတ် ၁၃-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ သာ ပဋိပဒါ၊ သည်။ နခေါ၊ မဖြစ်။ ဘန္တေ၊ ရား။တွေ့ဝတာ၊ ဤတတိယစျာန်တိုင်အောင်ရရုံမျှဖြင့်။အဿ၊ထိုတတိယစျာန်ရှင် ပဂ္ဂိုလ်သည်။ဧကန္တသုခေါ၊သော။လောကော၊ လောကကို။ သစ္ဆိကတော ဟိ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တွေ့ဝတာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊သည်။ ဧကန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိကတော၊ သည်။ နခေါဟောတိ၊ မဖြစ်သေး။ သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုတတိယစျာန်တိုင်ရုံသော အကျင့်သည်။ဧကန္တသုခဿ၊ သော။ လောကဿ၊ ကို။ သစ္ဆိ ကိရိယာယ၊ငှါ။ အာကာရဝန္တံတွေ့၀၊ အကြောင်းခြင်းရာရှိသော အကျင့်မျှသည်သာလျှင်တည်း။ဣဘိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ သကုလုဒါယိဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ “တွေ့၊ ဤအကြောင်းခဲ့။သာစရိယကာ၊ဆရာနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အနဿာမ၊ ပျက်စီးကုန်၏။ တွေ့၊ ခဲ့။ သာစရိယကာ၊ ကုန်သော။ မယံ၊ တို့သည်။ ပနဿာမ၊ အပြားအားဖြင့် ပျက်စီး ကုန်၏။ မယံ၊တို့သည်။ ဣတော၊ ဤငါးပါးသောတရားတတိယစျာန်တရားထက်။ ဘိယျော၊ အလွန်။ဥတ္တရိတရုံ၊မြတ်သောတရားကို။နပဇာနာမာဘိ၊ မသိကုန်”ပ။၍။ ဥန္နာဒိနီ၊ ပဲ့တင်ထပ်သော အသံရှိသည်။ဥစ္စာသဒ္ဒမဟာသဒ္ဒါ၊ မြင့်သောအသံ ကျယ်သောအသံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

အထခေါ၊ ခဲ့။ သကုလုဒါယိ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။တေ ပရိဗ္ဗာဇကော၊တို့ကို။အပွသဒ္ဒေ၊ နည်းသောအသံရှိသည်ဘို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ဘန္တေ၊ ရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ အဿ၊ သည်။ ကေန္တသုခေါ၊ သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိကတော၊သည်။ ဟောတိ ပနာတိ၊ သနည်း”ဟူသော။ တေံ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ဣဓ၊ ခဲ့။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ စာတုတ္ထံ၊ သော။ စျာနံ၊ ကို။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ကန္ဒရကသုတ် ၁၃-ပိုဒ်ရှု)။ ယာ တာ ဒေဝတာ၊ အကြင်နတ်တို့သည်။ ကေန္တသုခံ၊ သော။ လောကံ၊ သို့။ဥပပန္နာ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ တာဟိ ဒေဝတာဟိ၊ ထိုနတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သလ္လပတိ၊ ဟောပြော၏။ သာကစ္ဆံ၊ ဆွေးနွေးခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ တွေ့ဝတာ၊ ဖြင့်။ အဿ၊ ထိုစတုတ္ထစျာန်ရှင်ပဂ္ဂိုလ်သည်။ ကေန္တသုခေါ၊သော။ လောကော၊ ကို။ သစ္ဆိကတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၂၇၆။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကေန္တသုခဿ၊ သော။ တေဿ လောကဿ၊ ဤလောကကို။ သစ္ဆိကိရိယာဟေတု၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား(အထံ)၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရန္တိ နှုန်၊ ကျင့်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ကေန္တသုခဿ၊ သော။ပ။ နခေါ စရန္တိ၊ မကျင့်ကုန်။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေသံ၊ အကြင်တရားတို့ ကို။ သစ္ဆိ ကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယိ၊ ငါဘုရား(အထံ)၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို၊ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥတ္တရိတရာစ၊ အထူးသဖြင့် သာလွန်သည်သည်း

ဖြစ်.ကုန်သော။ ပဏီတတရာစ၊ အထူးသဖြင့် မွန်မြတ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အညေဝ၊ တပါး သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်သာလျှင်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သေးသည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိ၊ **ဤသို့မိန့်တော်မူ၏**။

ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ ကတမေ ပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဣတိ၊ **ဤသို့လျှောက်၏**။ ဥဒါသိ၊ယီ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယဿ၊ အကြင်တရား.ကို။ သစ္ဆိကိရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ ပ။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘော၊ သော။ ပဏီတဘာရော၊ သော။ သောဓမ္မော၊ထိုဘရားသည်။ အယံခေါ၊ ဤသည်ပင်တည်း။ (ကြွင်းဝါကျ များကို ကန္ဒရကသုတ် ၁၃-၁၄-၁၅-၁၆-ပိုဒ်တို့၌ ရေးပြီးကို မှီး၍ သမ္မန်)။

ဥဒါယိ၊ ယီ။ ယေသံ၊ တို့ကို။ပ။ စရန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥဘော၊ ရိတရာစ၊ ကုန်သော။ ပဏီတတရာစ၊ ကုန်သော။ တေဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမေခေါ၊ ဤသည်ဘို့တည်း။ ဣတိ၊ **ဤသို့မိန့်တော်မူ၏**။

၂၇၇။ (ဧဝံ ဝုတ္တေ- အစ ဘိ.က္ခု သံဃ-အဆုံး အနက်ကို ပေါတလိယသုတ် ၅၁-ပိုဒ်ကို ရှု၍ သမ္မန်)။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာမဏေအဖြစ်ကို။ လဘေ-ယျံ၊ ရလို၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ လဘေယျန္တိ၊ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ဝုတ္တေ၊သော်၊သကုလုဒါယိဿ၊သော။ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ပ၌သာ၊ တို့သည်။ သကုလုဒါ-ယိ ံ၊သော။ပ၌ိဗ္ဗာဇကံ၊ကို။ "ဥဒါယိ ယီ။ဘဝံ၊အရှင်သည်။သမဏော ဂေါတမော၊ရဟန်းဂေါတမ(အထံ) ၌။ဖြ ဘွစ၌ယံ၊ ကို။ မာ စရိ၊ မကျင့်ပါလင့်။ ဥဒါယိ၊ယီ။ဘဝံ၊သည်။အာစရိယော၊ဆရာသည်။ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ အန္တေဝါသိဝါသံ၊ တပည့်အဖြစ်ဖြင့် နေခြင်းကို။ မာ ဝသိ၊မနေပါလင့်။ ဥဒကမဏိကော၊ အိုးစရည်းကြီးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ဥဒ္ဓုနိကော၊ ရေအိုးငယ်သည်။ အဿ သေယျထာပိ နာမ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဘောတော ဥဒါယိဿ၊ အရှင်ဥဒါယိ၏။ ဣဒံ၊ ဤသဘောသည်။ ဧဝံသမ္ပဒံ၊ ဤဥပမာသဘောရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြင်လတ္တံ့။ ဘဝံဥဒါယိ၊ အရှင်ဥဒါယီသည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ (အဆံ)၌။ ဖြ ဘွစ၌ယံ၊ ကို။ မာ စရိ၊ မကျင့်ပါသင့်။ ဘဝံဥဒါယိ၊ သည်။ အာစရိယော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ လျက်။ အန္တေဝါသိဝါသံ၊ကို။ မာ ဝသိတိ၊ လင့်"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဣတိ၊ သို့။ (ဟိဒံ နိပါတ်)။သကုလုဒါယိဿ၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဿ၊ ၏။ ပရိသာ၊ သည်။ သကုလုဒါယိ ံ၊ သော။ပ၌ိဗ္ဗာဇကံ၊ ကို။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရားအထံ၌။ ဖြ ဘွစ၌ယော၊ မြတ်သော အကျင့်ကို.ကျင့်ခြင်း၌။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ် ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော။ စူဠသကုလုဒါယိသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-ဝေဒနာသသုတ်

၂၇၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ။ပ။ အင်္ဂဝသိ-ပေးမြဲ)။ ။ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတောခေါ၊ သော။ ဝေဒနာသော၊ ဝေဒနာသ မည်သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ (ဤသည် သကုလုဒါယိ၏ ဆရာပင်

ဖြစ်သဘဲ့)။ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကော၊ ၌။ "အယံ၊ ဤကား။ ပရမော၊ မြတ်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းတည်း။ အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းဥဒါန်းစကား.ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကျူးရင့်ပြီ။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။(ဝေခနသပင်)။ကိ ံပန၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။ တုံ၊ သည်။ "အယံ၊ ကား။ ပရမော၊ သော။ ဝဏ္ဏော၊ တည်း။ ပ။ ဝဏ္ဏောတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧဝံသို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ကစ္စာန၊ န။ ပရမော၊သော။ သော ဝဏ္ဏော၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ (အကြွင်းမဆူး။ ရှေသုတ် ၂၇၂ ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ)။

၂၇၉။ (ရှေသုတ် ၂၇၃-ပိုဒ်နှင့်တူ၏)။

၂၈၀။ (ပဠု ခေါ။ပ။ ကာမသုခံ ဝါကျသည် ဗဟုဝေဒနီယသုတ် ၉၀-ပိုဒ်နှင့် တူ၏။) ဣတိ၊ သို့။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ထက်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကာမသုခါ၊ ထက်။ ကာမဂ္ဂသုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ တတ္ထ၊ ထိုချမ်းသာတို့တွင်။ အဂ္ဂံ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ဆိုအပ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝေခနသော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ အစ္ဆရိယံ၊ လက်ဖျစ်ခတ်တီး အံ့ချီးထိုက်ပေစ့။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ အဗ္ဘုတံ၊ မဖြစ်စဘူး အဦးအသစ်ဖြစ်ပေစ့။ ဘောတာ ဂေါတမေန၊ သည်။ ကာမေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။ အက္ခာယတိတိ၊ အပ်၏ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝ၊ အလွန်။ သုဘာသိတန္တိ၊ကောင်းစွာ ဟောအပ်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။

ကစ္စာန၊ န။ အညဒိဋ္ဌကေန၊ တပါးသောအယူရှိသော။ အညခန္တိကေန၊ တပါးသောအယူကို နှစ်သက်ခြင်းရှိသော။ အညရုစိကေန၊ တပါးသော အယူကို နှစ်လိုခြင်းရှိသော။ အညတြယောဂေန၊ တပါးသောအယူ၌ အားထုတ်ခြင်းရှိသော။ အညတြာစရိယကေန၊ တပါးသောအယူ၌ ဆရာရှိသော။ တယာ၊ သင်သည်။ ကာမာဝါ၊ ကာမဂုဏ်တို့ငင်း။ ကာမသုခံ ဝါ၊ကာမဂုဏ်ချမ်းသာငင်း။ ကာမဂ္ဂသုခံဝါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာတို့ထက် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာငင်း။(ဣတိ၊ သို့။) ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဒုဇ္ဇာနံ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဝါ၊မသိနိုင်။ကစ္စာန၊ န။ ယေ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ အရဟန္တော၊ ကုန်၏။ပ။ ဝိမုတ္တာ၊ ကုန်၏။(အရဟန္တော-စသည့် အနက်ကို ၁၈၁-ပိုဒ်ရှု၍ ဆို)။ တေ ခေါ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်သာလျှင်။ ကာမာ ဝါ၊ တို့ငင်း။ ကာမသုခံ ဝါ၊ ငင်း။ ကာမဂ္ဂသုခံ ဝါ၊ ငင်း။ (ဣဘိ၊ သို့။) ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ ဇာနေယျ၊ သိကုန်ထု၏။

၂၈၁။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝေခနသော ၊သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိ၏ (နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော) စိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ မြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ ခုံသေန္တော၊ ဆဲရေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝမ္ဘေန္တော၊ ရှုံ့ချလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ "သမဏောဂေါဘမော၊သည်။ပါပိတော၊ မသိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်စေအပ်သည်။ ဘဝိသတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့" ဟူ၍။ ဝဒမာနော၊ ဆိုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ သဓောဖြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ပဗ္ဗဇန္တံ၊ ရွှေအစ္ဆန်းကို။ အဇာနန္တာ၊

မသိကုန်။ အပရန္တံ၊ နောက်အာစွန်းကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ကုန်။အထ စ ပန၊ ထိုသို့ မသိ မမြင်ကုန် ဘဲလျက်။ ဇာတိ၊ သည်။ ခီဏာ၊ပြီ။ပ။ပဇာနာမာတိ၊ သိကုန်၏ဟူ၍။ ဧဝံမဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ ဣဒံ ဘာသိတံ၊ ဤစကားသည်။ ဟဿကံ ယေဝ၊ ရယ်ဘွယ်သည်သာလျှင်။ သမ္မုဇ္ဇာတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမကံယေဝ၊ အမည်မျှသည်သာလျှင်။ သမ္မုဇ္ဇာတိ၊ ၏။ ရိတ္တကံယေဝ၊ အနှစ်သာရမှ ဆိတ်သုဉ်းသည်သာလျှင်။ သမ္မုဇ္ဇတိ၊ ၏။ တုစ္ဆကံ ယေဝ၊ အချည်းနှီးသည်သာလျှင်။သမ္မုဇ္ဇတိတိ၊ ဖြစ်၏” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ကစ္စာန၊ န။ ယေခေါတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ထို ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ သောယေဝ၊ ထိုစကားသည်ပင်လျှင်။ သဟမ္မိကော၊ အကြောင်းနှင့် တကွ။ နိဂ္ဂဟော၊ နှိမ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ န။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပဋ္ဌန္တော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ အပရန္တော၊ သည်။ တိဋ္ဌတု၊ လော့။ ဝိညူ၊ သိနားလည်သော။ အသဋ္ဌော၊ မစဉ်းလဲသော။ အမာယာဝီ၊ လှည့်ပတ်ခြင်း ရှိသူမဟုတ်သော။ ဥဇုဇာတိကော၊ ဖြောင့်မတ်သော သဘောရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်။ ဇေတု၊ လာပါစေ။ အဟံ၊ သည်။ အနုသာသာမိ၊ ဆုံးမအံ့။ အဟံ၊ သည်။ မွေ၊ကို။ ဒေသေမိ၊ဟောအံ့၊ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမအပ်သည့် အတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သော သူသည်။ (ယထာ၊ အားဖြင့်၊ အနုသိဋ္ဌံ = အနုသိဋ္ဌော၊ အပ်၏။ တထာ၊ အပ်သည့်အတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ သည်။) နစိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သာမညော၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဉာဿတိ၊ သိလတ္တံ့။ သာမံဝေ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။(ဝေလုံ.က်)၊ ဒက္ခိတိ၊ မြင်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မြင်သည်ရှိသော်။ ယဒိဒံ အဝိဇ္ဇာပဒန္ဓနာ၊ အကြင်အဝိဇ္ဇာတည်း ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ကိရ၊ စင်စစ်။ (တမှ) ပဒန္ဓနာ၊ ထိုအနှောင်အဖွဲ့မှ။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။(“ဧဝံကိရ သမ္မာ ပဒန္ဓနာ”ဒ္ဒိ တမှာ ပဒန္ဓနာ-ဟုရှိလျှင် ပို၍ ကောင်းမည်။ယဒိဒံနှင့် တာနိ ပဒန္ဓနာနိ-တို့ကိုထောက်။) ဝိပ္ပဓမာဇ္ဈော၊ လွတ်မြောက်သည်။ဟောတိ၊ ၏။ ကစ္စာန၊ န။ ဒဟရော၊ ငယ်သော။ မန္ဒေ၊ နုံ့သော။ ဥတ္တာနသေယျကော၊ ပက်လက်အိပ်တတ်ကာမျှဖြစ်သော။ ကုမာရော၊ သတို့သားသည်။ ကဏ္ဏပဠုမေဟိ၊ လည်ဖွဲ့ယှက် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ သုတ္တပဒန္ဓနေဟိ၊ ချည်အဖွဲ့ဖြစ်ကုန်သော။ ပဒန္ဓနေဟိ၊ အဖွဲ့ ဘို့ဖြင့်။ ပဒဒ္ဓါ၊ ဖွဲ့ချည် အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ ဝဒ္ဓိံ၊ ကြီးပွါးခြင်းကို။ အန္ဒဿယ၊ စဲ၍။ ဣန္ဒြိယာနံ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေ ဘို့၏။ ပရိပါကံ၊ ရင့်ကျက်ခြင်းကို။ အန္ဒဿယ၊ ၍။ တာနိ ပဒန္ဓနာနိ၊ ထိုချည်အဖွဲ့ဘို့သည်။ မုစ္စေယျုံ၊ ကျွတ်ကုန်ရာ၏။ (ပြေကုန်ရာ၏ ဟူလို)။ သော၊ ထိုသတို့သားသည်။ (အဟံ၊ သည်။)မောက္ခေ၊ လွတ်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ ဇာနေယျ၊သိရာ၏။ပဒန္ဓနံ၊ ချည်အဖွဲ့ကို။ နော စ ဇာနေယျ သေယျ ထာပိ၊ သိကား မသိရာသကဲ့သို့။ ကစ္စာန၊ န။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပ။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝေခနသော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဓာရေတူတိ၊ ဘုရား”ဟူသော။ ဧဘံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒဿံ၊ သော။ ဝေခနသသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

တတိယော၊ သော။ ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ အကျဉ်းချုပ်ဥဒ္ဒါန်းစဉ်သည်ကား —

ပုဏ္ဏရိ၊ ပုဏ္ဏရိကအရာမ်ဉ်နေသော ဝစ္ဆပရိဗိုဇ်ကို ဟောသော တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ်ငင်း။ အဂ္ဂိ၊ အဂ္ဂိဝစ္ဆသုတ်ငင်း။သဟကထိနာမော၊မြတ်စွာဘုရားနှင့်တက္ခ မပြတ်ပြောဆို၍ နေကြသည်ကို လျှောက်ထားသော မဟာဝစ္ဆသုတ်ငင်း။ ဒီဃနခေါ၊ ဒီဃနခသုတ်ငင်း။ ပုန၊ တဖန်။ ဘာရဒ္ဒါဇဂေါတ္တော၊ ဘာရဒ္ဒါဇအနွယ်ဖြစ်သော မာဂဏ္ဍိယပုဏ္ဏားကိုဟောသောမာဂဏ္ဍိယသုတ်ငင်း။ သန္ဓက၊ သန္ဓကသုတ်ငင်း။ ဥဒါယိ၊ မဟာသကုလုဒါယိသုတ်ငင်း။ မုဏ္ဍိကပုတ္တော၊ သမဏမုဏ္ဍိကပုတ္တသုတ်ငင်း။ မဏိကော၊ အိုးစရည်းကြီးနှင့် ဥပမာပြုသော စူဠဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ်ငင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ကစ္စာနော၊ ကစ္စည်းအနွယ်ကို ဆိုရာဖြစ်သော ဝေခနသသုတ်ငင်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသုတ်အပေါင်းသည်။ ဝရဝဂ္ဂေါ၊ မြတ်သော ပရိဗ္ဗာဇကဝဂ်မည်၏။

၄-ရာဇဝဂ်

၁-ဃဋ္ဌိကာရသုတ်

၂၀၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ ကောသလတိုင်းဘို၌။ မဟတာ၊ များသော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ အထခေါ။ ၌၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဂ္ဂါ၊ လမ်းမှ။ ဩက္ကမ္မ၊ ဖဲ့၍။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ပဒေသေ၊ အရပ်၌။ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို။ ပါတ္ဒာကာသိ၊ ထင်ရှားပြုတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာတော အာနန္ဒဿ၊အရှင်အာနန္ဒာ၏။ “ဘဂဝေတာ၊ ၏။ သိတဿ၊ ပြုံးခြင်း.ကို။ ပါတုကမ္မာယ၊ ထင်ရှားပြုခြင်း၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ပစ္စယော၊ အထောက်အပံ့သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ အကာရဏေန၊ အကြောင်း မရှိသဖြင့်။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်ဘို့သည်။ သိတံ၊ ကို။ နပါတုကရောန္တိတိ၊ ထင်ရှားမပြုကုန်”ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ကေသံ၊ လက်ဝဲတဖက် ပခုံးထက်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ကတ္ဝာ၊ (တင်သည်ကို) ပြု၍ ။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ မြှောက်ချီ၍။ “ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ နပါတုကရောန္တိတိ၊ ကုန်”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဤမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ၌အရပ်၌။ ဝေဂဋ္ဌံ နာမ၊ ဝေဂဋ္ဌ်မည်ရှိသော။ ဂါမနိဂမော၊ ရွာနိုင်းသည်။ ဤဒွေါစေဝ၊ ပြည့်လည်းပြည့်စုံသည်ငင်း။ ဖိတောစေဝ၊ စည်လည်းစည်ပင်သည်ငင်း။ ဗဟုဇနော၊ များသော လူရှိသည်ငင်း။ အာကိဏ္ဏမနုဿော၊ ရောပြွမ်းသောလူရှိသည်ငင်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊ နှာ။အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊အလုံးစုံ သော တရားတို့ကို မဖောက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ ကဿပေါ၊ ကဿပအမည်ရှိသော။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝေဂဋ္ဌံ ခေါ၊ သော။ ဂါမနိဂမံ၊ ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝိဟာသိ၊ နေတော်မူပြီ။ အာနန္ဒ၊နှာ။ ဤဓ၊ ဤဝေဂဋ္ဌ်ရွာနိုင်း၌။ အရဟာတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာရာမော၊ အရာမ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊နှာ။ ဤဓ၊ ၌။အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊

သော။ကဿပေါ၊သော။ဘဂဝါ၊သည်။ နိသိန္နကော၊ထိုင်တော်မူလျက်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။(သုဒ်-နှစ်ပုဒ်နိပါတ်မျှတည်း) ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ သဃ်ာဋိံ၊ သင်္ကန်းကြီးကို။ စတုဂ္ဂုဏံ၊ လေးခေါက်။ ပညပေတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ တေနဟိ၊ထိုသို့ဖြစ်ပါမူ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တ္ထေ၊ ဤအခင်း၌။ နိသီဒတု၊ ထိုင်တော်မူပါဘုရား။အယံ ဘူမိပဒေသော၊ ဤမြေအရပ်သည်။ အရဟန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒ္ဒိဟိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊ နှစ်ဆူကုန်သော ဘုရားရှင်တို့သည်။ ပရိဘုတ္တော၊ သုံးဆောင်အပ်ဘူးသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ နိသဇ္ဇခေါ၊၍ ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ—

၂၀၃။ အာနန္ဒာ၊နန္ဒာ။ပ။သြာဒတိ၊ ၏ ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဝေဂဋ္ဌေဂေါ၊မည်သော။ ဂါမနိဂမော၌။ ဃဋိကာရောနာမ၊ ဃဋိကာရမည်သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကော၊ မြတ်သော အလုပ်အကျွေးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ဇောတိပါလောနာမ၊ ဇောတိပါလမည်သော။ မာဏဝေါ၊ လုလင်သည်။ ဃဋိကာရဿ ခေါ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ သဟာယော၊ သူငယ်ချင်းသည်။ပိယသဟာယော၊ ချစ်အပ်သော သူငယ်ချင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ၊ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရော၊ သော။ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ ဇောတိပါလံ၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ "သမ္မဇောတိပါလ၊ အဆ္ဆဇောတိပါလ။ အာယာမ၊ လာ သွားကုန်အံ့။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓံ ၊သော။ ကဿပံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ခဉ်းကပ်ကုန်အံ့။ မေ၊ ငါသည်။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းကို။ သာဓုသမ္မတံ ပဿိတိ၊ ကောင်း၏ဟု သမုတ်အပ်သည် သာလျှင် တည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ဇောတိပါ-လော၊ သော။ မာဏဝေါ၊သည်။ ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "သမ္မဃဋိကာရ၊ အဆ္ဆ ဃဋိကာရ။ အလံ၊ မသင့်။ ဒိဋ္ဌေန၊ မြင်အပ်သော။ တေန မုဏ္ဍကေန သမဏကေန၊ထိုဦးပြည်းရဟန်း ယုဘ်ဖြင့်။(ဝါ၊ထိုရဟန်းဦးပြည်းယုတ်ကို။ ဒိဋ္ဌေန၊ တွေ့မြင်ရခြင်းဖြင့်။)ကိံ ပနာတိ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအုံးနည်း"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက် လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

သမ္မ ဇောတိပါလ၊ လ။တေနဟိ၊ မှ။ သောတ္ထိသိနာနိံ ၊ ရေချိုး ချေးပွတ်လုံးကို၂။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သိနာယိဘုံ၊ ရေချိုးအံ့သောငှါ။ နဒိံ၊ မြစ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊

၁။ ၂၀၃-ကို ဘူတပုဗ္ဗံ အာနန္ဒ-ဝါကျမှစ၍ တပ်လိုက်သည်။

၂။ စူဠဥဂ္ဂပါဠိအဋ္ဌကထာနိဿယ ရွှေဥမင်,စံကျောင်း ၂-မူစလုံး၌ "ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာ၊မှတ်ကျောက်မှန်တို့ကို ချိတ်ဖြင့် ထွေးဖွဲ့၍ ပြုအပ်သော အလုံးဖြင့်"ဟု အနက်ပြန်ကြသည်။

သောတ္ထိသိနာနိန္တိ သိနာနတ္ထာယ ကတသောတ္ထိံ၊ သောတ္ထိနာမ ကုရုဝိန္ဒပါသာဏစုဏ္ဏာနိ လာခါယ ဗန္ဓိတ္ဝာ ကတဂုဋ္ဌိက-ကလာပကာ ဝုစ္စတိ၊ ယံ သန္ဓာယ "တေန ခေါပန သမယေန ဆဗ္ဘဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ၊ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိ-ယာ နဟာယန္တီ"တိ (ဝိ၊၄၊၂၄၀-ပိဋ္ဌေ)ဝုတ္တံ၊ တံ ဥဘောသု အန္တေသု ဂဟေတ္ဝာ သရီရံ ဃံသန္တီ။(ဋ္ဌ)။

နဒါနစုဏ္ဏေန သုတ္တေန ကတာ သောတ္ထိ၊ ကုရုဝိန္ဒဂုဋ္ဌိကာ၊ သာ ဧဝ သိနာယန္တီ ကာယံ ဝိသောဓေန္တီ ဇောယာတိ သိနာနီ။ (ဋီ)။ ဝိ-ဋ္ဌ၊ ၄။ ၄၅-၌လည်း ဤအဋ္ဌကထာအတိုင်းပင် ဖွင့်သည်။ သောတ္ထိန္တိ ကုရုဝိန္ဒကသောတ္ထိံ၊ ကုရုဝိန္ဒကပါသာဏစုဏ္ဏေန ဟိ သဒ္ဒိံ လာခံ ယောဇေတ္ဝာ မဏိကေ ကတ္ဝာ ဝိဇ္ဈတ္ဝာ သုတ္တေန အာဝုဏိတ္ဝာ တံ

ဤသို့ဃဋ္ဌိကာရက-ပြော၏။ အာနန္ဒ၊နွဲ့ာ။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ "သမ္မ၊ အဆော့။ ဝံတိ၊ကောင်းပါပြီ" ဟူ၍ ။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အား။ ဝါ၏ (စကား ကို) ။ပစ္စဿောသိ၊ ရွေးချူနားထောင်ပြီ။ ဝ။ ဝန်ခံပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွဲ့ာ။ အထခေါ၊၌။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၀၊ သည်၎င်း။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၀၊ သည်၎င်း။ သောတ္တိသိ-နာနိ ံ၊ ရေချိုးခွေးပွတ်လုံးကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သိနာယိတုံ၎ါ။ နဒိ ံ၊ သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်ပြီ။

၂၀၄။ အာနန္ဒ၊နွဲ့ာ။ အထခေါ၊၌။ ဃဋ္ဌိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ ဇောတိပါလံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ကို။ "သမ္မ ဇောတိပါလ၊လ။ အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္မု၌ဿ၊ သော။ ကဿပဿ၊ သော။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အာရာမော၊ အာရာမ်ကား။ အယံ၊ ဤအာရာမ်ပင်တည်း။ အဝိဒူရေ၊ မဝေးပါ။ သမ္မဇောတိပါလ၊လ။ အာယာမ၊ လာသွားကုန်အံ့။ပ။ သာဓုသမ္မတံ ဟိတိ၊ သာသျှင်တည်း"ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွဲ့ာ။ ဇဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊နွဲ့ာ။ ဒုတိယမ္ပိဝေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွဲ့ာ။ တတိယမ္ပိ ဝေါ၊လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အာနန္ဒ၊ နွဲ့ာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ဇောတိပါလံ၊သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ သြဝဋ္ဌိကာယံ၊ ခါးတောင်းကျိုက်၌။ (ဝဋ္ဋေတ္ဝာ ကရဏ်သြဝဋ္ဋိကံ။ဝိ၊၌၊ ၃၊၄၀၉။) တနည်း- ဇောတိပါလံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ၏။ သြဝဋ္ဋိကာယံ၊ ခါးတောင်းကျိုက်ကို။ ပရာမသိတ္ဝာ၊ ကိုင်၍ ။ "သမ္မ ဇောတိပါလ။လ၊ အရဟတော၊ သော။ပ။ သာဓုသမ္မတံဟိတိ၊ တည်း" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွဲ့ာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သြဝဋ္ဋိကံ၊ ခါးတောင်းကျိုက်ကို။ ဝိနိဝဋ္ဋေတ္ဝာ၊ ဖြေ၍။ ဃဋ္ဌိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "သမ္မ ဃဋ္ဌိကာရ၊ရ။ အလံ၊မသင့်။ဒိဋ္ဌေန၊သော။ တေနမုဏ္ဍကေန သမဏကေန၊ ဖြင့်။ ကိ ံပနာတိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း"ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွဲ့ာ။ အထခေါ၊၌။ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ သိသံနှာတံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသော။ ဇောတိပါလံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ကသေသု၊ ဆံပင်တို့၌။ တနည်း-သိသံနှာတံ၊ သော။ ဇောတိပါလံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ၏။ ကသေသု၊ ဝို့ကို။ ပရာမသိတ္ဝာ၊ ကိုင်၍။ "သမ္မ ဇောတိပါလ၊လ။ပ။ သာဓုသမ္မတံ ဟိတိ၊ တည်း"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွဲ့ာ။ အထခေါ၊၌။ ဇောတိပါလဿ၊ သော။ မာဏဝဿ၊ ၏။ "ဘော၊အိုအချင်းတို့။အစ္ဆ ရိယံ ဝတ၊စ္ဆတကား။ဘော၊ တို့။ အဘ္ဘုတံဝတ၊ စ္ဆတကား။ ယဒြဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ အယံ ကုမ္ဘကာရော၊ ဤအိုးထိမ်းသည်သည်။ ဣဒ္ဓိမာဒေသော၊ တပါးသော ဇာတ်ရှိသူသည်။ ဝါ၊ ယုတ်နိမ့်သော ဇာတ်ရှိသူသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ သိသံနှာတာနံ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွရေချိုးပြီးကုန်သော။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ကသေသု၊ ဆံပင်တို့၌။ ပရာမသိတဗ္ဗံ၊ ကိုင်အပ်၏ဟူ၍။ မညိဿတိနာမ၊ မှတ်ထင်ဘိ၏။ (တာသ္မာ၊တို့ခြောင့်)။ ဣဒံ၊ ဤငါတို့၏ သွားခြင်းသည်။ ဝတ၊ဧကန်စစ်။ သြဓကံ၊ ယုတ်ညံ့သည်။ နု ဘဝိဿတိ မညေတိ၊ မဖြစ်ယောင်တကား"ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

မဏိကလာပပန္တိ ံ ဥဘတော ဂဟေတွာ ပိဋ္ဌိ ံ ဃံသေန္တိ။ (အံ၊၌၊၂၊၁၉၅)။ လောကီအဘိဓာန်များ၌ သုတ္တံ, သောတ္တိ ကို သုစဓာတ်-တိပစ္စည်းဖြင့် ရုပ်ပြီးကြံ၍ ဆပ်ပြာဓာတ်ဟု ဖွင့်ဆိုကြသော်လည်း ပြဆိုပြီး ၌ ဋ္ဌ-တို့နှင့်ကား မညီ။ ကုရုဝိန္ဒကို ကုရုဝေါ ဝိန္ဒတိတိ-ပြု၍ မုန်ညင်း, နွားမြေရင်း, ကျောက်နီ, မှတ်ကျောက်အနက်ဟော။ သောတ္တိ-သိနာနိ-ကို သုတ္တိယတေ ဝေဋ္ဌိယတေ အနေနာတိ သုတ္တံ၊ တေန ကတာ သောတ္တိ၊ သာ ဧဝ သိနာယန်္တိ ဧတာယာတိ သောတ္တိသိနာနိ-ဟုပြု။ အဓိပ္ပါယ်လည်း အဖွင့်အတိုင်း။

ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ "သမ္မဃဋိကာရ၊ ရ။ယာဝတာ ဒေါဟိပီတိ၊ ယင်းသို့ ဆံပင်ကိုင်သည့်ဘိုင်အောင် အရေးကြီးသလား"ဟူသော် ။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ ဇောတိပါလ၊လ။ ယာဝတာ ဒေါဟိပိ၊ ယင်းသို့ဆံပင်ကိုင်သည့်ဘိုင်အောင် အရေးကြီး၏။ တဆာဟိ ပန၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။ မေ၊ သည်။ အရဟန္တော၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သော။ တဿဘဂဝတော၊ ကို။ ဒဿနံ၊ ကို။ သာရေသမ္မဘံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ သမ္မဃဋိကာရ၊ ရ။ တေနဟိ၊ မူ။ မူဠ္ဟ၊ လွတ်လော့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

၂၀၅။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အဆခေါ၌။ ဃဋိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၏၊ သည်ဌင်း။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၏၊ သည်ဌင်း။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ ဧကမန္တံ၌။ နိသိန္နော၏၊ သော။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓံ၊ သော။ ကဿပံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။"ဘန္တေ၊ရား။ ဇောတိပါလော သော။အယံ မာဏဝေါ၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်၏။ သဟာယော၊ သူငယ်ချင်းပါဘည်း။ပိယသဟာယော၊ ချစ်အပ်သော သူငယ်ချင်းပါဘည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမဿ၊ ဤဇောတိပါလသုံ့အား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတူတိ၊ ဟောတော်မူပါလေ့"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။အဆခေါ၊ ၌။ပ။ပက္ကာမိ ံသု၊ ဖဲသွားကုန်ပြီ။

၂၀၆။ အာနန္ဒ၊နွှာ။အထခေါ၊ ၌။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။"သမ္မဃဋိကာရ၊ရ။တုံ့၊သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏန္တော၊နု၊ နာရသည် မဟုတ်ပါလော။အထ စ ပန၊ထိုသို့နာရပါလျက်လည်း။အဂါရဿဝါ၊မှ။အနဂါရိ ံသိ။နပဗ္ဗဇိဿသိနုတိ၊ ဓဝင်ရောက်တိသနည်း"ဟူသော။ တေံ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။သမ္မဇောတိပါလ၊ လ။ဘုံ၊ သည်။မံ၊ ကို။"အန္ဓေ၊ ကန်းကုန်သော။ဇိဇ္ဈာ၊အိုမင်းကုန်သော။မာတာပိဘရော၊အမိအဘတို့ကို။ ပေါဿမိတိ၊ လုပ်ကျွေးနေ၏"ဟူ၍ ။ ဇာနာသိ နနု၊ သိသည်မဟုတ်လော။ ဣဘိ၊၏။ သမ္မဃဋိကာရ၊ ရ။ တေနဟိ၊ မူ။ အဟံ၊သည်။အဂါရဿဝါ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ဝင်ရောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ နိသိဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ ဧကမန္တံ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ပိယသဟာယော၊ တည်း။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣမံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတူဘိ၊ ရှင်ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေပါလေ့ (ရှင်ရဟန်း ပြုပေးတော်မူပါလေ့)" ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွှာ။ ဇောဘိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အရဟာတော၊ သော။။ပ။ ဘဂဝတော၊၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ်၊ ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို။ အလတ္ထ၊ပြီ။

၂၀၇။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေးသော။ ဇောတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အစိရူပသမ္ပန္နော၊ ရဟန်းပြု၍ လဝက်ရှိလာသော်။ဝေဂဋ္ဌေဂေါ်၌။ယထာဘိရန္တံ၊မြေလျော်စေတော်မူသမျှ။ဝိဟာရိတ္ထာ၊၍။ ယေန၊၌။ ဗာရာဏသီ၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ ၌။ စာရိကံ၊ ငှါ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ စာရိ ကံ၊ငှါ။စရမာနော၊လှည့်လည်သော်။ယေန၊၌။ဗာရာဏသီ၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။)တံ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်သို့။အဝသရိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အရဟံ၊သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ

၁။ ယာဝတာဒေါဟိပီတိ ဧတ္ထ ဒေါ-ကာရ,ဟိ-ကာရ,ပိ-ကာရာ နိပါတာ၊ယာဝတုပရိမန္တိ အတ္ထော။ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ"ဝါစာယ အာလပနံ, ဩဝဒ်ိကာယ ဂဟဏဉ္စ အတိက္ကမိတ္ဝာ ယာဝ ကေသဂ္ဂဟဏမ္ပိ တတ္ထ ဂမနတ္ထံ ပယောဂါ ကတ္တဗ္ဗော"တိ။(၌)။ ဒီလောက်တောင်ဘဲလား-ဟူလို။ ကေစိ 'ယာဝေတ္ထ အဟုပိ'တိ ပဌန်တိ၊ တေသံ ယာဝ ဧတ္ထ ဧကသဂ္ဂဟဏံ တာဝ အယံ နိဗန္ဓော အဟုပိတိ အတ္ထော။ (၌)။

ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပဘဒနေ၊ ရေ သဲ့ရဟန်းဘို့၏ ကျရာဖြစ်သော။မိဂဒါယေ၊သားတို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ကိံကိီ၊ ကိံကိီမည်သော။ ကာသိရာဇာ၊ ကာသိမင်းသည်။ "အရှင်ဘုံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗာရာဏသိ ံ၊ သို့။ အနုပတ္တော ကိရ၊ ရောဂ်လာတော်မူသတတ်။ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊သော။မိဂဒါယေ၊ ၌။ဝိဟရတိ ကိရာတိ၊ သိတင်းသုံးတော်မူသတတ်" ဟူ၍။ အဿောသိခေါ၊ ကြားပြီ။ အာနန္ဒ၊နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ ကိံကိီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းကုန် ကောင်းကုန်သော။ ယာနာနိ၊ ယာဉ်ဘို့ကို့။ ယောဇာပေတ္ဝာ၊ ကစေ၍ ။ ဘဒြံ. ကောင်းသော။ ယာနံ၊ ကို့။ အဘိရုယှိတ္ဝာ၊ စီး၍။ ဘဒြေဟိ ဘဒြေဟိ၊ ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဗာရာဏသိယာ၊ မှ။ မဟစ္စာ၊ မြင်သော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏ အာသရေတော်ဖြင့်ခ်ိ။ အရေဟန်တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန်တံ၊ ကို့။ ဒဿနာယ၊ ငှ်။ နိယျာသိ၊ ထွက်တော်မူပြီ။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှလောက်သော။ ယာနဿ၊၏။ ဘူမိ၊သွားရာမြေသည်။(အတ္ထိ၊၏။တာဝတိကံ၊ ထိုမျှလောက်သောအရပ်သို့။)ယာနေန၊ဖြင့်။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍ ။ ယာနာ၊မှ။ပစ္စောရောဟိတ္ဝာ၊တဖန်ဆင်း၍။ပတ္တိကောဝ၊ ခြေလျင်သာလျှင်။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ သမ္မဟံသေသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွာ။အထခေါ၌။ ကိံကိီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ပ။ သမ္မဟံသိတော၊ ရှင်စေအပ်သည်ရှိသော်။ အရဟန်တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန်တံ၊ ကို့။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၏။ သွာတနာယ၊ နက်ဖန်ဖြာ်လတ္တံ့သော ပီတိပါမောဇ္ဇ အကျိုးငှ်။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို့။ ဘိက္ခု သံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ အဓိဝါသေတူဝါ၊လင်္ဃံခံတော်မူပါ" ဟူသော။တော်၊ ကို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။အာနန္ဒ နွာ။အရှင်ဘုံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊သဖြင့်။အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။အာနန္ဒ၊နွာ။အထခေါ၌။ ကိံကိီ၊သော။ကာသိရာဇာ၊သည်။ပ။ပက္ကာမိ၊ပြီ။အာနန္ဒ နွာ။ အထခေါ၌။ ကိံကိီ၊သော။ကာသိရာဇာ၊သည်။တဿာ ရတ္တိ ယာ၊ဆိုညှဉ်၏။အစ္စယေန၊လွန်သဖြင့်။ဝါ၊ လွန်သော

၁။ မဟဉ္ဇ ရာဇာနုဘာဝေနာတိ မဟတာ စ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မဟစ္စာတိပိ ပါဠိ၊ မဟာတိယာတိ အတ္ထော၊ လိင်္ဂဝိပရိယာယော သေ။(ဒီ-ဋ္ဌ-၁-၁၃၅၊) မဟဉ္ဇာတိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ ဗဟုတာ စာတိ။ (သီ-ဋ္ဌ-ဟောင်း-၂၁၆။)

မဟဉ္ဇ၌ မဟံ + စ ဟုဖြတ်၊ မဟံပုဒ် စနိပါတ်၊ မဟံ၌ မဟန္တပုဒ်သိဝိဘတ်ဖြင့်ပြီးသည်၊ ဤသို့ဝိဘာဂ်သည် ရာဇာနုဘာဝေန ဟူသော ဝိသေသျပုဒ်နှင့် ဝိဘတ်တူဖေစရန် ကရိဏ်းအနက်၌ သက်သည်၊ သို့ဖြစ်၍ သီ-ဋ္ဌီ ဟောင်း၌ မဟဉ္ဇာတိ။ပ။ မဟတာ စာတိဟု ဖွင့်သည်၊ ထို့ကြောင့် (ဒီ-ဋ္ဌ-၁)၌ မဟဉ္ဇ ရာဇာနုဘာဝေနာတိ မဟတာစ ရာဇာနုဘာဝေန ဟု ပါဠိမှန် ရှိသင့်၏။ ပါဠိတော်များ၌လည်း မဟဉ္ဇ ရာဇာနုဘာဝေန ဟု တည်တည်း ရှိသင့်၏။

မဟစ္စာတိပိ ပါဠိ စသော တနည်းပြ(ဒီ-ဋ္ဌ-၁)၌ မဟစ္စာဝယ် မဟတိယာ ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဣတ္ထိလိင် မဟတီ ပုဒ် နာဝိဘတ်သက်၍ "နဇစ္စာဝသလော ဟောတိ"၌ ဇစ္စာပုဒ်ကဲ့သို့ မဟစ္စာဟု ပြီးသည်၊ ရာဇာနုဘာဝေန ဟူသော ဝိသေသျပုလ္လိန်နှင့် မကိုက်ညီသောကြောင့် လိင်္ဂဝိပရိယာယော သေ ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆက်ပြန်သည်၊ ထိုဝိကပ်အလို မဟစ္စာ ရာဇာနုဘာဝေန ဟု ပါဠိတော်များ၌ တနည်း ရှိသင့်၏။

သို့ဖြစ်၍ မဟစ္စန္တိ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနံ၊ မဟာဘာ ရာဇာနုဘာဝေနာတိ အတ္ထော။ (သာရတ္ထ-၁-၁၆၉) ဝယ် မဟစ္စန္တိ-ဟု သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗပုဒ်ရှိရာ၌ မဟဉ္ဇာတိဟူ၍ဎင်း, မဟဉ္ဇန္တိပဒေ ကရဏတ္ထေ ပစ္စတ္တဝစနန္တိ အာဟ မဟတာတိ (သီ-ဋ္ဌ-သစ်-၂-၂၂) ဝယ် မဟဉ္ဇန္တိ ဟု သံဝဏ္ဏေဘဗ္ဗရှိရာ၌ မဟဉ္ဇာတိဟူ၍ဎင်း ရှိသင့်၏၊ မဟန္တာသ ဘာဝေါ မဟဉ္ဇ-ဟု ဘာဝတဒ္ဓိတ်ကြံသော သီ-ဋ္ဌီ-သစ်ကား မဟဉ္ဇဟူသော ပါဠ်ပျက်ကိုမြင်၍ ဏျပစ္စည်းဖြင့် ရုပ်စီရင်ဟန်တူ၏။

အာကာသာနဉ္စမေဝ အာကာသာနဉ္စံ ပုဒ်ကဲ့သို့ သဒ္ဒတ္တဒ္ဓိတ် ဏျပစ္စည်း သိပိဘတ်ဖြင့် မဟန္တမေဝ မဟဉ္ဇ-ဟု ကြံသော် သင့်သလိုရှိသော်လည်း ဎင်းမဟဉ္ဇံပုဒ်သည် နပုလ္လိန် ရာဇာနုဘာဝေနပုဒ်သည် ပုလ္လိန်ဖြစ်၍ အချင်းချင်း လိန်မတူပဲလျက် လိင်္ဂဝိပရိယာယော သေ-ဟု ဤဝိကပ်၌ မဖွင့်သောကြောင့် မဟဉ္ဇံပုဒ် မသင့်နိုင်ရာ၊ မဟံပုဒ်သည် သာပုလ္လိန်နှင့်လည်းဆိုင်၍လိင်္ဂဝိပလ်ကြံစရာမလိုသောကြောင့် သီ-ဋ္ဌီ-ဟောင်းအတိုင်း အသင့်မြတ်ဆုံးဖြစ်ရာ၏။

အခါ၌။သကေ နိဝေသနေ၊မိမိအိမ်၌။ပဏ္ဍုပုဋ္ဌကဿ၊အစည်းစည်း၍ နေလှူးနှံသဖြင့် ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော။ သာလိနော၊ သလေးနီ၏။ (ခါဒနီယံ ဘောဇနီယံ-စပ်)။ ဝိဂတကာဠကံ၊ ကင်းသော အမည်းရှိသော။ အနေကသူပံ၊ များသောပဲနှောက်ဟင်းရှိသော။ အနေကဗျဉ္ဇနံ၊ များသော ဟင်းလျာရှိသော။ ပဏီဘံ၊ မွှန်မြဘ်သော။ ခါဒနီယံ၊ ခဲဘွယ်ကိုဎင်း။ ဘောဇနီယံ၊ ဘောဇဉ်ကိုဎင်း။ ပဋိယာဒါပေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ အရဟတော၊ သော။ပ။ ဘဂဝတော။ အား။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ကာလော၊ အခြိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံတိ၊ ပြီးပါပြီ”ဟု၍။ ကာလံ၊ အခြိန်ကာလကို။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားလျှောက်စေပြီ။

၂၈၈။ အာနန္ဒ၊နွှာ။အထခေါ၊ ဠ်။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ကိကီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်ဎင်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဖြင့်ဎင်း။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မဝါရေသိ၊ ပယ်မြစ်စေပြီ။အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ၊ ဠ်။ ကိကီ၊သော၊ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းစားပြီးသည်ကို။ ဩနီတပတ္တပါဏိံ၊ သပိတ်မှ ဖဲအပ်သော လက်ရုပ်သည်ကို။ (ဥ တ္ဝာ၊သိ၍)။ အညတရံ၊ တခုသော။ နိစံ၊ နိမ့်သော။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ဠ်။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ဧကမန္တံ၊ ဠ်။ နိသိန္နော၊ သော။ ကိကီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ဘန္တေ၊ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ဗာရာဏသိယံ၊ ဠ်။ ဝဿာဝါသံ၊ ဝါဆိုခြင်းကို။ အဓိဝါသေတု၊လက်ခံတော်မူပါ။ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။သံဃဿ၊သံဃာတော်အား။ဥပဋ္ဌာနံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ဘဝိဿတီတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့”ဟူသော။တေံ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။မဟာရာဇ၊မင်းကြီး။ အလံ၊ မသင့်။ မေ၊ သည်။ ဝဿာဝါသော၊ ဝါဆိုခြင်းကို။ အဓိဝုတ္ထော၊ လက်ခံတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အာနန္ဒ၊နွှာ။ ဒုဘိယမ်ပိ၊ လည်း။ပ။ တတိယမ်ပိ၊လည်း။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၁။ အဓိဝုတ္ထော-၌ ဤပါဠိ၊ဒီ-၁၊၂။ဝိ-၄-တို့၌ ဒန္တဇရှိကြ၏၊ ဤ ဌ-၌ မုဒ္ဓဇရှိနေသည်။အောက်ပါဝါဒတို့နှင့် ညီနှိုင်းထောက်ဆရန်ဖြစ်သည်၊ ဝဝါဒကဲ့လျက်ရှိသော “ဝသတော ဥတ္ထ”၏ အစီအရင်ပင်။ ဝိသုဒ္ဓါရုံသုတ်နက် ဝိသုဒ္ဓါရုံအဘ်ဓာန်, မောဂ္ဂလာန်နိဿယတို့၌ ပရိဝုဋ္ဌပရိဝါသော, ဝဿံ ဝုဋ္ဌော-စသော ပုဒ်များ ကို မုဒ္ဓဇ ဌ-ရှိသင့်ကြောင်း ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်၊ သက္ကတ စည်းကမ်းအရ သ-သုံးမျိုးတွင် ဒန္တဇ-သ-၌ ဣ-ဥနောင်ဖြစ်လျှင်မုဒ္ဓဇ ဌ-ပြုရခြင်းကြောင့်ဎင်း,ဝသတော ဥတ္ထ-သုတ်ကို သာသဒိသတော-သုတ်, သာဒိသန္တ-သုတ်တို့နှင့် တဆက်တည်း တည်ရှိခြင်းကြောင့်ဎင်း,နှုသဒ္ဒ်လည်း ဥဋ္ဌောကို ဝသဓာတ်၏ ဝ-ကို ဥ-ပြု၊ သာဒိသန္တစသော သုတ်ဖြင့် ဓာတွန် သ-နှင့် တက္ခ ဌ-ပြု-ဟု ရုပ်စိရင်သောကြောင့်ဎင်း ဝဿံဝုဋ္ဌ-စသည်၌ မုဒ္ဓဇဌ-ရှိရမည်ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူကြသည်၊အကျယ်ကို ယင်းတို့၌ ရှုပါကုန်။

သို့ရာတွင် ရှုပသိဒ္ဓိ၌“သ-ကာရန္တတ္တာ သာဒိ-သန္တဏ္ဍစ္စာဒိနာ ဌဘာဒေသေ သမ္ဘတ္တေ ”ဟု လျှဉ်းပါး၍ ဒန္တဇ ထ-နှင့်ပြသည်။မောဂ္ဂလ္လာန ၅-ကဏ္ဍ၊ ၁၁၁-သုတ်၌ လည်း ဒန္တဇ-ထ-နှင့်ပင်ပြသည်။လောကိသဒ္ဒါကျမ်းများကို ထောက်ဆ၍ဎင်း, အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ-စသော ဥဒါဟရဏ်ကို ထောက်ဆ၍ဎင်း, ဝသတောဥတ္ထ-သုတ်၏ ဒန္တဇ-ထ-အစီရင်သာလွန်စွာဆင်ရှားကြောင်း ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော-စသော ကမ္မဝါ ပါဠိ၌လည်း ဒန္တဇ-ထအဖြစ်ကို ယုံမှားမရှိမှတ်သင့်ကြောင်းများကို မင်းကွန်းနှင့် မန်လည်ဆရာတော်တို့၏ အမေးအဖြေ (သဘာဒိကပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ)ကျမ်းလာ “ဝသတော ဥတ္ထဟု၊ ဟောပြသည့် သုတ်အနေ၊ခဲ့ဝေအုံ့မယွင်း။ မှန်သေချာ၊မုဒ္ဓ ဒန္တာနှင့် ဌာန်နှစ်ဖြာသံသယတွင်၊ ဒန္တဇာဆိုသည့် ထ-ကို၊ စွဲမှတ်ပ-မင်း”ဟူသော အဖြေ၏ ရှင်းလင်းချက်၌ဎင်း, မန်လည်ဆရာတော်၏ ကစ္စာယနသဒ်ဟသုသုဟာရကနိဿယ၌ဎင်း အကျယ်ရှုပါကုန်၊ ကစ္စည်း, သဒ္ဒနီတိ, နိရုတ္တိဒီပနီတို့၌ကား တပ်အပ်မသိသာချေစူးစမ်းကြံဆပါကုန်။

သို့ရာတွင် ရှုပသိဒ္ဓိ၌“သ-ကာရန္တတ္တာ သာဒိ-သန္တဏ္ဍစ္စာဒိနာ ဌဘာဒေသေ သမ္ဘတ္တေ ”ဟု လျှဉ်းပါး၍ ဒန္တဇ ထ-နှင့်ပြသည်။မောဂ္ဂလ္လာန ၅-ကဏ္ဍ၊ ၁၁၁-သုတ်၌ လည်း ဒန္တဇ-ထ-နှင့်ပင်ပြသည်။လောကိသဒ္ဒါကျမ်းများကို ထောက်ဆ၍ဎင်း, အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ-စသော ဥဒါဟရဏ်ကို ထောက်ဆ၍ဎင်း, ဝသတောဥတ္ထ-သုတ်၏ ဒန္တဇ-ထ-အစီရင်သာလွန်စွာဆင်ရှားကြောင်း ပရိဝုတ္ထပရိဝါသော-စသော ကမ္မဝါ ပါဠိ၌လည်း ဒန္တဇ-ထအဖြစ်ကို ယုံမှားမရှိမှတ်သင့်ကြောင်းများကို မင်းကွန်းနှင့် မန်လည်ဆရာတော်တို့၏ အမေးအဖြေ (သဘာဒိကပုစ္ဆာဝိဿဇ္ဇနာ)ကျမ်းလာ “ဝသတော ဥတ္ထဟု၊ ဟောပြသည့် သုတ်အနေ၊ခဲ့ဝေအုံ့မယွင်း။ မှန်သေချာ၊မုဒ္ဓ ဒန္တာနှင့် ဌာန်နှစ်ဖြာသံသယတွင်၊ ဒန္တဇာဆိုသည့် ထ-ကို၊ စွဲမှတ်ပ-မင်း”ဟူသော အဖြေ၏ ရှင်းလင်းချက်၌ဎင်း, မန်လည်ဆရာတော်၏ ကစ္စာယနသဒ်ဟသုသုဟာရကနိဿယ၌ဎင်း အကျယ်ရှုပါကုန်၊ ကစ္စည်း, သဒ္ဒနီတိ, နိရုတ္တိဒီပနီတို့၌ကား တပ်အပ်မသိသာချေစူးစမ်းကြံဆပါကုန်။

အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ။ ၌။ ကိ.ကိဿ၊ သော။ ကာသိရညော၊အား။ဝါ၊၏။ "အရဟံ၊ သော။ ။ပ။ဘဂဝါ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ဗာရာဏာသိယံ၊ ၌။ ဝဿာဝါသံ၊ကို။ နအဓိဝါသေတီတိ၊ လက်ခံတော် မမူ"ဟူ၍။ အညထာတ်၊ တပါးသော အခြင်းအရာအား ဖြင့်ဖြစ်ခြင်း (စိတ်မကြည်ခြင်း) သည်။ အာဟုဝေ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဒေါမနဿံ၊ စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ အာဟုဝေ၊ တည်း။ အာနန္ဒ၊နွှာ။ အထခေါ၊ ၌။ ကိကြီ၊ သော။ ကာသိရာဇာ၊ သည်။ အရဟန္တံ၊သော။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယာ၊ တပည့်တော်ထက်။ ဥပဋ္ဌာကတရော၊ သာလွန်သောအလုပ်အကျွေးဖြစ် သော။ အညော၊ တပါးသော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သည်။ အတ္ထိနုခေါတိ၊ ရှိပါသေး သလော"ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝေဂဠဉ်ံနာမ၊ မည်သော။ ဂါမနိဂမော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထို ဝေဂဠဉ်ရွာနိုဂုံး၌။ ဃဋ္ဌိကာရောနာမ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) သော၊ ထိုဃဋ္ဌိ ကာရသည်။ မေ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေးတည်း။ အဂ္ဂုပဋ္ဌာကော၊ မြတ်သော အလုပ် အကျွေးတည်း။မဟာရာဇ၊ကြီး။တုယ္ဟံခေါပန၊သင်အား။ဝါ၏။ "အရဟံ၊သော။ပ။နအဓိဝါသေတီတိ၊ မမူ"ဟူ၍။ အညထာတ်၊ သည်။ အတ္ထေဝ၊ ဖြစ်သည်သာတည်း။ ဒေါမနဿံ၊ သည်။ အတ္ထိဝေ၊ တည်း။ တယိဒံ၊ ထိုစိတ်မကြည်ခြင်း စိတ်နှလုံးမသာယာခြင်းသည်။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ အား။ နတ္ထိစ၊ ဖြစ်ဆဲလည်းမဟုတ်။ နစ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လည်း မဟုတ်။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဗဟုံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုး ကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ပ။ သံဃံ၊ ကို။ပ။ ဂတော၊၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ပါဏာတိပါတာ၊မှ။ပ။ သုရာမေရယမဇ္ဇပွမာဒဋ္ဌာနာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏အာဒီနဝကြောင်းဖြစ်သော သေရည်သေရက်ကို သောက် ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊၌။ အဝေစ္စပသာဒေန၊ သက်ဝင်၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ ဝါ၊ အတိအကျသိ၍ ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ဓမ္မေ၊ ၌။ ပ။ သံဃေ၊၌။ပ။ သမန္နာဂတော၊၏။ အရိယကန္တေဟိ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ် ကုန်သော။ သီလေဟိ၊ သီလတို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌။နိက္ကခေ်၊ ယုံမှားမရှိ။ ဒုက္ခသမုဒယေ၊ ဒုက္ခ၏ ဖြစ်ကြောင်း သမုဒယသစ္စာ၌။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓေ၊ ဒုက္ခ၏ ချုပ်ရာ နိရောဓသစ္စာ၌။ပ။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ၊ ဒုက္ခ၏ချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း အကျင့်မဂ္ဂသစ္စာ၌။ နိက္ကခေ်၊ မရှိ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ကောဘတ္တိကော၊ တထပ်သာ စား၏။ဖြာဟ္မစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်သွေ့ရှိ၏။ သီလဝါ၊သီလရှိ၏။ကလျာဏဓမ္မော၊ကောင်း သော သဘော ရှိ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ နိက္ခိတ္တမဏိသုဝဏ္ဏော၊စွန့်ပယ် အပ်သော ပတ္တမြားရွှေရှိ၏။ အပေတစေတသာ၊ ကင်းသောရွှေငွေရှိ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋ္ဌိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော သည်။ ပန္နမုသလော၊ ချအပ်သော ကျည်ပွေရှိ၏။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ပထဝိ၊ မြေကို။ နခဏတိ၊ မတူး။ ယံ ကူလပလုဂ်ံဝါ၊

အကြင်ကမ်းပါးပျက်သည်၎င်း။ ယော မူသိကုက္ကဒရော၀ါ၊ အကြင်ကြွက်ကျစ်စာသည်၎င်း။ ဟောတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကမ်းပါးပျက် ကြွက်ကျစ်စာကို။ ကာဇေန၊ ထမ်းပိုးဖြင့်။ ဝါ၊ ဆိုင်းဖြင့်။ အာဟရိတ္၀ာ၊ ဆောင်၍။ ဘာဇနံ၊ အိုးခွက်ကို။ ကရိတ္၀ာ၊ ပြု၍။ "ဧတ္ထ၊ ဤအိုးခွက်အပေါင်းတွင်။ (ယံ-တံ၌စပ်) ယော၊ အကြင် သူသည်။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ (သော၊ ထိုသူသည်။ ဟရတု-စပ်)တဏ္ဍုလပဋိဘဏ္ဍာနိ၀ါ၊ ဆန်အိုတ်ဘူးကိုသော်၎င်း။ မဂ္ဂပဋိဘဏ္ဍာနိ၀ါ၊ ပဲနောက်အိုတ်တို့ကို သော်၎င်း။ ကုလာယပဋိဘဏ္ဍာနိ၀ါ၊ ကုလားပဲအိုတ်တို့ကို သော်၎င်း။ နိက္ခိပိတ္၀ာ၊ ချထား၍။ ယံ၊ အကြင်အိုးခွက်ကို။ ဣစ္ဆတိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုအိုးခွက်ကို။ ဟရတူတိ၊ ဆောင်ပါလော့"ဟူ၍ ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ အန္ဓေ၊ ကုန်သော။ ဇိဏ္ဏော၊ ကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ ပေါသေတိ၊ပြုစုလုပ်ကျွေး၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဃဋိကာရော၊သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ပဥ္စန္နံ၊ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာ-ဂိယာနံ၊ အောက်(ကာမ)ဘုံသို့ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ တို့၏။ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ သြပပါတိကော၊ ဥပပတ်ပဋိသန္ဓေနေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါ၀ါသ ဗြဟ္မဉ့ဘုံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်။တသ္မာ လောကာ၊ထိုသုဒ္ဓါ၀ါသဗြဟ္မဉ့ဘုံမှ။ အနာ၀တ္တိ-ဓမ္မော၊ ပြန်လည်ခြင်းသဘော၌ရှိသည်။ဟောတိ၊၏။(အဋ္ဌကနာဂရသုတ် ၁၉-ပိုဒ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ)။

၂၀၉။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။အဟံ၊ သည်၊ ကော်၊သော။ သမယံ၊ ၌။ ဝေဂဠေဂ်နာမ၊ သော။ ဂ္ဂါမနိဂမေ၊ ၌။ ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ သည်။ပ။ဥပသင်္ကမိံ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္၀ာ၊ ၍။ ဃဋိကာရသ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရသ၊၏။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "ဟန္ဒ၊ယခု။ အယံဘဂ္ဂ၀ါ၊ ဤဘဂ္ဂ၀သည်။ (ဃဋိကာရပင်)။ ကော၊အဘယ်အရပ်သို့။ (ဘုမ္မတ္ထေ ပစ္စတ္တ၀စနံ။ ဋီ)။ ဂစ္ဆတာနုခေါဘိ၊ သွားသနည်း"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ တေ၊၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ အလုပ်အကျွေး(ဃဋိကာရ)သည်။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သွားပြီ။ အန္တေ၀ာသိကော၊ ထမင်းအိုးထည်းမှ။သြဒနံ၊ ထမင်းကို။ဂဟေတ္၀ာ၊ ယူ၍ ။ ပရိယောဂါ၊ ဟင်းအိုးမှ ။သူပံ၊ ဟင်းကို။ ဂဟေတ္၀ာ၊၍။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ စားချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့(ဃဋိကာရ၏အမိအဖတို့က) လျှောက်ထား ကုန်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊၌။ အဟံ၊ သည်။ ကုမ္ဘိယာ၊ မှ။ သြဒနံ၊ကို။ ဂဟေတ္၀ာ၊၍။ ပရိယောဂါ၊ မှ။ သူပံ၊ ကို။ ဂဟေတ္၀ာ၊ ၍။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္၀ာ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကမိံ၊ ၀ဲပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္၀ာ၊ ၍။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ကုမ္ဘိယာ၊ မှ။ပ။ပက္ကန္တော၀ါဘိ၊ ၀ဲသွားလေသနည်း" ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ တာတ၊ချစ်သား။ အရဟံ၊ သော။ပ။ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကုမ္ဘိယာ၊ မှ။ပ။ပက္ကန္တော၀၊ပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့ မိဖတို့ပြောကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရသ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရသ၊ ၏။ "ယသ မေ၊ အကြင် ငါအား။ အရဟံ၊ သော။ပ။ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ဧ၀ံ အဘိဝိသဋ္ဌော၊ ဤမျှအလွန်အကျွမ်း၀င်တော်မူ၏။ ဝတ၊ စင်စစ်။ တသ မေ၊ ထို၌၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ဘည်း။ တသ မေ၊ သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ သုလဒ္ဓံတိ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေစ့"(အရတော်ပေစ့)ဟူသော။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ ကို။ အာမန္တေသိ၊

၁။ ပါရိပူရိ· ယောဇိယန္တိ ဗျဥ္ဇနဘောဇနာနိ ဇတ္ထာတိ ပရိယောဂေါ။ (ဋီ)

လခဲ့ပတ်လုံး။ ပီတိသုခံ၊ နှစ်သက်ခြင်း ချမ်းသာခြင်းသည်။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္ဆန့်ဘ။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ဝါ၊ တို့ကို။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ပီတိသုခံ၊ သည်။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္ဆန့်။

၂၉၀။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။အဟံ၊သည်။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။(ကွမ နိပါဘ်မျှ)။ ဝေဠဉ်ဂေါ် နာမ၊ သော။ တတ္ထဝ ဂါမနိဂမေ၊ ၌သာလျှင်။ဝိဟာရာဒိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ အာဟံ၊သည်။ပ။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ “ဟန္ဒ၊ ယခု။အယံဘဂ္ဂဝေါ၊ သည်။ကော၊ သို့။ ဂတောနု ခေါတိ၊ သနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။အဝေါစ်၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ တေ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာကော၊ သည်။ နိက္ခန္တော၊ ပြီ။ အန္တောဂဒ္ဓေ၀ပိယာ၊ ချင်းတောင်းအဘွင်းမှ။ ကုမ္မာသံ၊ မုယောမုံ့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ၍။ပ။ပရိဘုဉ္ဇ၊ လော့။ ဣတိ၊ ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္ဆန့်။

၂၉၁။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ဝိဟာရာမိ၊ ၏။ တေနခေါပနသမယေန၊ ၌။ ကုဋ္ဌီ၊ ကျောင်းတော် သည်။ဆဝဿတိ၊မိုးစဉ်တ်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။အဟံ၊ သည်။ဘိက္ခူ၊တို့ကို။“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားကြကုန်။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ဇာနာထာတိ၊ သိကုန်လော့”ဟူ၍။အာမန္တေသိ ။မိန့်တော်မူပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ မံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ နိဝေသနေ၊ ၌။ တိဏံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဿ၊ ထိုဃဋ္ဌိကာရအိုးထိမ်းသည်၏။ အာဝေသနေ၊ အိမ်၌။တိဏစ္ဆဒနံ၊မြက်မိုးသည်သာ။ အတ္ထိ စ ခေါတိ၊ ရှိပါ၏ဘုရား”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဂစ္ဆထ၊ကုန်။ဃဋ္ဌိကာရဿ၊သော။ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ အာဝေသနံ၊ကို။ဥတ္တိဏံ၊ မြက်မိုးမရှိသည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ အာဝေသနံ၊ကို။ ဥတ္တိဏံ၊ ကို။ အကံသု၊ ကုန်ပြီ။မဟာရာဇ၊ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ ဃဋ္ဌိကာရဿ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။တေ ဘိက္ခူ၊၊ တို့ကို။ “ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ အာဝေသနံ၊ ကို။ ဥတ္တိဏံ၊ ကို။ ကရောန္တီတိ၊ ပြုကုန်သနည်း”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းဘို့တည်း။ အရဟာတော၊သော ။ပ။ ဆဝဿတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့(ရဟန်းတို့က) ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဟရထ၊ ဆောင်ယူကြပါကုန်လော့။ ဘဒြမုခေါ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသော အရှင်ဘုရားတို့။ ဟရထ၊ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊၌။ ပ။ နဝိဇဟတိ၊ မစ္ဆန့်။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အထခေါ၊ ၌။ သဇ္ဇုံ၊ သော။ တံအာဝေသနံ၊ သည်။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ အာကာသစ္ဆဒနံ၊ ကောင်းကင်လျှင်အမိုး

၁။ အဋ္ဌကထာ၌“ပီတိသုခံ နဝိဇဟတိ”ကိုဖွင့်ရာ၌“နံ နိရန္တရံ ဝိဇဟတိ”ဟု ရှိသည်။“နံ နိရန္တရံ နဝိဇဟတိ” ဟု ရှိသင့်မည်ထင်၏။လခဲ့ပတ်လုံး ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး ပီတိသုခသည် မစ္ဆန့်-ဟု ဆိုသော်လည်း အမြဲမပြတ် ဒလစပ် ဖြစ်နေသည်မဟုတ်၊ကြိုးကြားကြိုးကြား ဖြစ်နေသည်ကို ဆိုလိုသည်ဟု ဖွင့်ပြလိုရင်းဖြစ်သည်။အထခေါ ရတ္တိဘာဂေ-စသော အဋ္ဌကထာ နောက်ဝါကျကို ထောက်ဆခြင်းအားဖြင့်လည်း “နံ နိရန္တရံ နဝိဇဟတိ”ဟု နှ-၂-လုံးပါ သင့်သည်မှာ ထင်ရှား၏။ တေမိယဇာတ်ဝယ် တနှစ်အတွင်း ကြိုးကြားကြိုးကြား အလိုစမ်းသည်ကို ကေ-သံဝစ္ဆရံ-ဟူသကဲ့သို့ငင်း၊ သတိပဋ္ဌာနဝိဘင်းအဋ္ဌကထာ၌ ဒုတ္တိ သာကာရကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းရာဝယ် ခြောက်လမှ ၁၅-ရက်ယုတ်လျက်ကိုပင် “ဆမာသံ သဇ္ဈာယော ကာတဗ္ဗော”ဟူသကဲ့သို့ငင်း၊ မာနတ်ကျင့်ဝတ်လာ ညဉ့်ပြတ် သော်လည်း “ဆာရတ္တံ”ဟူသကဲ့သို့ငင်း မှတ်အပ်၏။

ပရိစ္ဆိဇ္ဇမာနဿ မာသဿ ရဂမနဿ ဝါ ဆမာသဂ္ဂဟဏံ၊ နဿ သကလဆမာသေ သဇ္ဈာယပတ္တိ-ဒဿနတ္ထံ။ (မူလဋီကာ၊ ဆမာသံ-ပုဒ်အဖွင့်)

ရှိသည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌသိ၊ တည်ပြီ။ ဒေဝေါ၊ မိုးသည်။ နအတိဝဿိ၊ မစ္ဆတ်ပြီ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဃဋိကာရော၊ သော။ ကုမ္ဘကာရော၊ သည်။ ဧဝရူပေါစ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ၊ရား။ယဿ၊အကြင်အိုးထိမ်းသည်အား။ဘဂဝါ၊သည်။ဧဝံအဘိဝိဿတ္ထော၊ ပါပေ၏။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။တဿ ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ ဘန္တေ၊ရား။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။တဿ ကုမ္ဘကာရဿ၊၏။ သုလဒ္ဓါ၊ ကောင်းစွာရအပ်သောလာဘ်တို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၂၉၂။ အာနန္ဒ၊ နှဒ။ အထခေါ၊ ၌။ ကိကိ၊ သော။ကာသိရာဇာ၊ သည်။ ဃဋိကာရဿ၊ သော။ကုမ္ဘကာရဿ၊ ၏ (အထံသို့)။ ပဏ္ဍုပုဋ္ဌကဿ၊ အစည်းစည်း၍ နေလှန်းသဖြင့် ဖျော့တော့သော အဆင်းရှိသော။ သာလိနော၊ သလေးနီ၏။ ပဋ္ဌမတ္တာနိ တဏ္ဍုလဝါဟသတာနိ၊ ဝါဟငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ဆန်တို့ကိုငင်း။ တဒုပိယံ၊ ထိုဆန်အား လျှောက်ပတ်သော။ သူပေယျံစ၊ ဟင်းလျာ (ဟင်းချက်ဖွယ်)ကိုငင်း။ ပါဟေသိ၊ ပို့စေပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှဒ။အထခေါ၊ ၌။တေ ရာဇပုရိသာ၊ ထိုမင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ ဃဋိကာရံ၊ သော။ ကုမ္ဘကာရံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ချဉ်းကပ်၍။ "ဘန္တေ၊ အရှင်။ ကိကိနာ၊ သော။ ကာသိရာဇေန၊ သည်။ ပဏ္ဍုပုဋ္ဌကဿ၊ သော။ သာလိနာ၊ ၏။ ဣမာနိ ပဋ္ဌမတ္တာနိ တဏ္ဍုလဝါဟသတာနိ၊ တို့ကိုငင်း။ တဒုပိယံ၊သော။(ဣဒံ) သူပေယျံစ၊ ကိုငင်း။ ပဟိတာနိ၊ ပို့စေအပ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်။ တာနိ၊ ထိုဆန်ဟင်းလျာတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှထာတိ၊ ခံယူပါကုန်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇာ ခေါ၊ မင်းသည်။ ဗဟုကိစ္စော၊ များသောကိစ္စရှိ၏။ ဗဟုကရဏီယော၊ များသောပြုဖွယ်ရှိ၏။ မေ၊ အား။ အလံ၊ အလိုမရှိ(တန်)ပြီ။ ရညော၀၊မင်းအားသာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ဣတိ၊ ဤသို့ ဃဋိကာရ ကပြော၏။အာနန္ဒ၊ နှဒ။ သိယာ၊ ခံခါ၊ တေ၊ သင်၏။ "တေန သမယေန၊ ၌။ ဧဝံတိပါလော။သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အဟော၊ တပါးသောသူသည်။ အဟောသိ နူနာတိ၊ဖြစ်လေသလော"ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ အာနန္ဒ၊ နှဒ။တေံ၊ဤစကားကို။ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း။န ခေါ ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မမှတ်အပ်သည်သာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။တေန သမယေန၊ ၌။ ဧဝံတိပါလော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ အဟောသိ ံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဣဒမဝေါစ ဘဂဝါ။ပ။ အဘိနန္ဒိတိ-ပေးမြဲ)။

ပဌမံ၊ သော။ ဃဋိကာရသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၂-ရဋ္ဌပါလသုတ်

၂၉၃။ (အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပိုဒ်၌ ရေးခဲ့ပြီ။ အထူးမှာ—ကုရုသု၊ ကုရုဘိုင်းတို့၌။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကံနာမ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိကမည်သော။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကာ၊ ထုလ္လကောဋ္ဌိက**ဇနပုဒ်သား**ဖြစ်ကုန်သော။ ဟူ၍ ဆိုလေ)။

ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နေ၊ ကုန်သော။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏကဟပတိကေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ကထာယ၊ စကားဖြင့်။ သန္ဒဿေသိ၊ ကောင်းစွာပြတော်မူပြီ။ သမာဒပေသိ၊ ကောင်းစွာဆောက်တည်စေပြီ။ သမုတ္တေဇေသိ၊ကောင်းစွာထက်စေပြီ။ သမ္ပဟံသေသိ၊ ကောင်းစွာ ရွှင်စေပြီ။

၂၉၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ရဋ္ဌပါလော်နာမ၊ မည်သော။ ကုလပုတ္တော၊အမျိုးသား သည်။ တသို့ ယေ၀ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ထိုထုလ္လကောဋ္ဌိကဇနပုဒ်၌သာလျှင်။ အဂ္ဂကုလဿ၊ မြတ်သော အမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်၍။ တိဿံ ပရိသာယံ၊ ထိုပရိသတ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ "ယထာယထာ၊ အကြင် အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ မေ့မံ၊ ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာဇာနာမိ၊ သိ၏။ (တထာတထာ၊ ထိုထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။) အဂါရံ၊ အိမ်၌။ အဇ္ဈာ၀သတာ၊ နေသောသူသည်။ ကေန္တပရိပုဏ္ဏံ၊ စင်စစ် ပြည့်စုံသော။ ဧကန္တပရိသုဒ္ဓံ၊ စင်စစ် စင်ကြယ်သော။ သခ်္ခလိခိတံ၊ ခရွသင်းပုတ်သစ်နှင့်တူသော။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ နသုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ သည်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်တပ်စွန်းကုန်သော။ ၀တ္ထာနိ၊ အ၀တ် သင်္ကန်းတို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း၀တ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်ရပါမူ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ထုလ္လကောဋ္ဌိကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ပ။ပက္ကမိ့သု၊ ကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ထုလ္လကောဋ္ဌိကေသု၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိဇနကသု၊ တို့သည်။အစိရပက္ကန္တေသု၊ ဖ၍ မကြာမြင့်ကုန်မီ။ပ။နိသိဒိ၊ ပြီ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ရဋ္ဌပါလော၊သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ၌။ လ္ဟဆ္ဆာမိ၊ အလိုရှိပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊သည်။ပ။ လဘေယ္ယံ၊ ရလိုပါ၏။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ မံ၊ ကို။ ပဗ္ဗာဇေတူတိ၊ ရှင်ချာန်းပြုပေး၊တော်မူပါဘုရား"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ တုံ၊ သည်။ ၀ါ၊ သင့်ကို။မာတာပိတူဟိ၊ အမိအဘတို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ အနုညာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်။ အသိပန၊ ဖြစ်သလော။ လ္ဟတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာဟံ၊ ကို။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ငှါ။ န ခေါ အနုညာတော၊ ခွင့်မပြုအပ်သေး၊ပါ။ လ္ဟတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ တထာဂတာ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ မာတာပိတူဟိ၊ တို့သည်။ အနနုညာတံ၊ ခွင့်မပြုအပ်သော။ ပုတ္တံ၊ ကို။နု ခေါ ပဗ္ဗာဇေန္တိ၊ ရှင်ချာန်းပြုပေးကုန်။ လ္ဟဘိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ သ့ဘာဟံ၊ သည်။ ယထာ၊ အားဖြင့်။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ပ။ အနုဇာနိဿန္တိ၊ ခွင့်ပြုကုန်လတ္တံ့။တထာ၊ အားဖြင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။လ္ဟတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။

၂၉၅။ အထခေါ၊ ၌။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို။ "အမ္မတာတာ၊ အမိအဖတို့။ပ။ အနုဇာနာထာတိ၊ ခွင့်ပြုပါကုန်"ဟူသော။ တေံ၊ကို။အ၀ေါစ၊ပြီ။ ဧ၀ံ၊သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊၏။ မာတာပိတရော၊ ဘို့သည်။ ရဋ္ဌပါလံ၊ သော။ကုလပုတ္တံ၊ကို။"တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ချစ်သား၊ရဋ္ဌပါလ။တုံ့၊သည်။အမှာကံ၊တို့၏။ကေပုတ္တကော၊ တယော်က်တည်းသောသား၊သည်။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သူသည်။ မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကိုပ့ါး စေတတ်သူသည်။ သုခေဓိတော၊ချမ်းသာသဖြင့် ကြီးပွါးခဲ့သူသည်။သုခပရိဘတော၊ချမ်းသာသဖြင့်

၁။ ဒါဓိကာပိ မဿုဂ္ဂဟဏေနေ၀ ဂဟေတ္ဝာ မဿုံတေ့၀ ဝုတ္တံ၊ ဥတ္တရာရေမဿုန္တိ အတ္ထော။ သာရတ္ထဋီကာ။

မွေးမြူအပ်ခဲ့သူသည်။ အသိ၏။ တာတ ရဠဳပါလ၊ လ။ တုံ့၊သည်။ ကဿစိ၊တစုံတခုသော။ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲကို။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ ဘော၏။ မရဏေနပိ၊ သေသဖြင့်လည်း။အကာ-မကာ၊ အလိုမရှိကုန်ပဲ။ ဝိနာ ဘဝိဿာမ၊ ကေ့ကွင်းရကုန်အံ့။ မယံ၊တို့သည်။ ဇီဝန္တိ၊ အသက်ရှင်သော။ တံ၊ သင့်ကို။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ပ။ ကိံ ပန အနုဇာနိဿာမာတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် (ဝါ၊ ဘယ့်ကြောင့်)ခွင့်ပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း” ဟူသော။ (အဋ္ဌကထာဒု-နည်း) ဘော်၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဒုတိယမ်ပိဓေါ၊လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ တဘိယမ်ပိဓေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၂၉၆။ အထဓေါ၊ဠ်။ ရဠဳပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။“မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ မံ၊ ကို။ပ။ နံ အနုဇာနန္တိတိ၊ ခွင့်မပြုကုန်”ဟူ၍။ အနန္တရဘိတာယ၊ အခင်းမရှိသော။ တတ္ထဝ ဘူမိယာ၊ ထိုခွင့်မပြုရာအရပ်ဠဳပင်လျှင်။ “ဣဓေဝ၊ ဤလျောင်းရာ အရပ်ဠဳပင်လျှင်။ မေ၊ အား။ မရဏံဝါ၊ သေခြင်းသည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာဝါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿတီတိ၊ လတ္တံ့”ဟူ၍ ။နိပဇ်၊ လျောင်းပြီ။ အထဓေါ၊ ဠ်။ ရဠဳပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဧကမ်မိ ဘတ္တံ၊ တထပ်သော ထမင်းကိုလည်း။ နဘုဥ်၊ မစားပြီ။ဒွေပိ ဘတ္တာနိ၊ နှစ်ထပ်ကုန်သော ထမင်းတို့ကိုလည်း။ နဘုဥ်၊ ပြီ။ပ။ သတ္တပိ ဘတ္တာနိ၊ ခုနစ်ထပ်ကုန်သော ထမင်းတို့ကိုလည်း။နဘုဥ်၊ ပြီ။

[ဧကမ်မိ တရက်ပတ်လုံးသည်း ဟူ၍ ၎င်း၊ ကေမ်မိဘတ္တံ၊ တလုပ်သောထမင်းကိုလည်း ဟူ၍ ၎င်း-အချို နိဿယဠ် အနက်ပေး၏]။

အထဓေါ၊ ဠ်။ ရဠဳပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ မာတာပိတရော၊ တို့သည်။ ရဠဳပါလံ၊ သော။ကုလပုတ္တံ၊ ကို။“တာတ ရဠဳပါလ၊လ။တုံ့၊သည်။ပ။တာတ ရဠဳပါလ၊လ။ဥဠ္ဍေဟိ၊ထပါလော့။ ဘုဥ်၊ စ၊ စားလည်း စားပါလော့။ ပိဝစ၊ သောက်လည်း သောက်ပါလော့။ ပရိစာရေဟိစ၊ ခံစားမွေ့လျော် ပျော်လည်းပျော် ဧမွယ်ပါလော့။ ဘုဥ်၊နွေ့တော်၊စား၍လျက်။ ပိဝနွေ့တော်၊ သောက်၍လျက်။ ပရိစာရေနွေ့တော်၊ လျက်။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ပရိဘုဥ်၊နွေ့တော်၊ ခံစား၍လျက်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောနွေ့တော်၊ပြု၍လျက်။ အဘိရမဿု၊ မွေ့လျော်ပါလော့။ပ။ ကိံ ပန အနုဇာနိဿာမာတိ၊ ကုန်အံ့”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ရဠဳပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ပြီ။

ဒုတိယမ်ပိဓေါ၊ လည်း။ပ။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတိယမ်ပိဓေါ၊ လည်း။ပ။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၂၉၇။ အထဓေါ၊ဠ်။ ရဠဳပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ ၏။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်။ (ကြွင်းသိသာထင်ရှားပြီ)။

၂၉၈။ (အထဓေါ။ပ။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဝါဘိ- ပေးခဲ့ပြီ)။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ရဠဳပါလံ၊ သော။ ကုလပုတ္တံ၊ ကို။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။အနဂါရိယံ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဌ၊ သစေနာနုဇာနိဿထ၊ အကယ်၍ ခွင့်မပြုကုန်ငြားအံ့။ (ဝေံသတိ၊သော်။) တဒတ္ထဝ၊ ဠ်သာလျှင်။ မရဏံ၊ သေခြင်းတရားသည်။ အာဂမိဿတိ၊ ရောက်လာလတ္တံ့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ပ။ သစေ အနုဇာနိဿထ၊ ကုန်ငြားအံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်)။ ပဗ္ဗဇိတမ်ပိ၊ ရဟန်းပြုပြီးသည်လည်းဖြစ်သော။ နံ၊ ထို့ရဠဳပါလကို။ ဒက္ခိဿထ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။ ရဠဳပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ပ။ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဠ်။သစေ နာဘိရမိဿတိ၊

အကယ်၍ မမွေ့လျော်အံ့။ တဿ၊ ထိုရဋ္ဌပါလ၏။ အညာ၊တပါး၊သော။ ဂတိ၊ သွားရာအရပ်သည်။ ကာ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာရှိလတ္တံ့နည်း။ ဣဃေ၀၊ ဤ မိဘတို့အိမ်သို့သာလျှင်။ ပစ္စာဂမိဿတိ၊ ပြန်လာလတ္တံ့။ ။ပ။အနုဇာနာထဘာတိ၊ ခွင့်ပြုကြပါ.ကုန်လော့ ဟူသော။တော်၊ကို့။ အဝေါစုံ၊ကုန်ပြီ။ တာတာ၊ ချစ်သား‌တို့။ပ။ အနုဇာနာမ၊ ခွင့်ပြုပါကုန်၏။ စ ပန၊ထိုသို့ ခွင့်ပြုရကုန်သော်သည်း။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ ရဟန်းပြုပြီး‌သော ရဋ္ဌပါလသည်။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ ့။ ဥဒ္ဒဿေတဗ္ဗာ၊ ရဟန်းပြုသည်မှနောက်ကာလ၌ ပြအပ်ကုန်၏ ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို .ကုန်၏။ (အကြင်း‌သိသာ ထင်ရှား‌ပြီ။ ပဗ္ဗဇိတေန၊ သော။ တေ၊ သည်။ ပေး)။

၂၉၉။ အထခေါ၌။ ရဋ္ဌပါ၊လော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ထ၍။ ဗလံ၊ အား‌ကို့။ ဂါဟေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ကေမန္တံ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလ‌ပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို့။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အ‌ဟံ၊ ကို့။ မာတာပိတူ‌ဟိ၊ တို့သည်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါ‌ရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ‌ယ၊ ငှါ။ အနုဇာတော၊ ခွင့်ပြုအပ်ပါပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ကို့။ ပဗ္ဗာ‌ဇေဘူတိ၊ ရဟန်းပြုပေး‌တော်မူပါဘုရား”ဟူသော။တော်၊ ကို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ ဘဂဝ‌တော၊၏။ သန္တိကော၊ ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ကို့။ အ‌လတ္ထ၊ ရပြီ။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ကို့။ အ‌လတ္ထ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ဇ။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ကုက္ကုရဝတိကသုတ်၊ဂ၂-ပိုဒ်နှင့် တူ၏)။

အထခေါ၌။အာ‌ယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို့။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မံ၊ ကို့။ သစေ အနုဇာနာတိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုပါအံ့။ အဟံ၊ သည်။ မာတာပိတရော၊ တို့ကို့။ ဥဒ္ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလို‌ရှိပါ၏” ဟူသော။ တေ၊ ကို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာ‌ယသ္မာတော ရဋ္ဌပါလ‌သ၊၏။ စေတော၊ စိတ်ကို့။ စေတသာ၊ စိတ်တော်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ မနသာကာသိ၊ နှလုံး‌သွင်းတော်မူပြီ။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်း‌အရာ အား‌ဖြင့်။ မနသိကရောန္တော၊ သော်၊ ဘဂဝါ၊ သည်။ “ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ သိက္ခံ၊ ကို့။ ပစ္စက္ခာယ၊ စွန့်၍။ ဟီနာယာဝတ္တိတုံ၊ လူထွက်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗောတိ၊ မထိုက်”ဟု၍။ အညာသိ၊သိပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အာ‌ယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို့။ “ရဋ္ဌပါ‌လ၊လ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ့၊ သည်။ ယ‌ဿ၊ အကြင်သွား‌ခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန် အခါ.ကို့။မညသိ၊ သိ၏။တံ၊ ထိုသွား‌ခြင်းကို့။ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့” ဟူသော။ တေ၊ ကို့။အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၌။ အာ‌ယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။သေနာသနံ၊ ကို့။ သံသာမေတ္ဝာ၊ သိမ်း‌ဆည်း၍။ပ။အဝသရိ၊ ပြီ။ အာ‌ယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ တတြ ထုလ္လကောဋ္ဌကေ၊ ၌။ ကောရဗ္ယာ‌ယ၊ ကောရဗ္ယ အမည်ရှိသော၊ ရညော၊ မင်း၏။ မိဂစီရေ၊ မိဂစီ‌ရမည်သော ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ အထခေါ၌။ အာ‌ယသ္မာရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။ ပိဏ္ဍာ‌ယ၊ ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ ထုလ္လကောဋ္ဌကေ၊ ၌။ သပဒါနံ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာ‌ယ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ သကပိတုနိဝေသနံ၊ မိမိ အဘအိမ်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာ‌ယသ္မာတော ရဋ္ဌပါလ‌သ၊၏။ ပိတာ၊ သည်။ မဋ္ဌိမ‌ယ၊ (တံခါး‌မုခ်ခုနစ်ခုဘို့၏) အလယ်ဖြစ်သော။ ဒ္ဝါရသာလာ‌ယ၊ တံခါး‌မုဒ်၌။ ဥလ္လိခါပေတိ၊

၁။ ဥဒ္ဒဿေတဗ္ဗာတိ ဥဒ္ဒံ ဒဿေတဗ္ဗာ၊ ယထာ တံ ကာလေန ကာလံ ပဿန္ဆိ၊ ဧဝံ အာဂန္ဆာ အတ္တာနာ ဒဿေတဗ္ဗာ။(၌)။ကုတော ဥဒ္ဒံ ဒဿေတဗ္ဗာ? ပဗ္ဗဇိတတော ဥဒ္ဒံ အတ္တာနံ မာတာပိတရော ဒဿေတဗ္ဗာ။ (ဋီ)။

ခေါင်းဖီးစေ၏။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ ဒုရတော၀၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသာခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန'၍။ "ကွမေဟိ မုဏ္ဍကေဟိ သမဏကေဟိ၊ ဤဦးပြည်းရဟန်းယုတ်တို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ပိယော၊ သော။ မနာပေါ၊ သော။ ကေပုတ္တကော၊ တဦးတည်းသောသားကို။ ပဗ္ဗာဇိတောတိ၊ ရဟန်းပြုစေအပ်ပြီ"ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊သည်။ သကပိတုနိဝေသနေ၌။ ဒါနံ၊ လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ နေဝ အလတ္ထ၊ မရပြီ။ ပစ္စက္ခာနံ၊ စကားတုံ့ပြန်ကြားခြင်းကို။ နအလတ္ထ၊ ပြီ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ အက္ကောသမေဝ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုသာလျှင်။ အလတ္ထ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဉာတိဒါသီ၊ဆွေမျိုးတို့၏ ကျွန်မသည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ တည်ဉ့်လွန်ပြီးသော။ ဝါ၊ သိုးလေပြီးသော။ ကုမ္မာသံ၊ မုယောမုံ့ကို။ ဆဋ္ဌေဘုကာမာ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ တံ ဉာတိဒါသိ ံ၊ ကို။ "ဘဂိနိ၊ နှမ။ တံ၊ ထိုမုယောမုံ့သည်။ ဆဋ္ဌနိယမမ်ံ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော သဘောရှိသည်။ သစေ ဘဝေယျ၊အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ မေ၏။ ဣဓ ပတ္တော၊ကျွေ သပိတ်၌။ အာကိရာတိ၊ လောင်းထည့်လော့" ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဉာတိဒါသီ၊ သည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ တံ ကုမ္မာသံ၊ ကို။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပတ္တော၊ သပိတ်၌။ အာကိရန္တီ၊ လောင်းထည့်စဉ်။ ဟတ္ထာနဉ္စ၊ လက်တို့၏ငင်း။ ပါဒါနဉ္စ၊ ခြေတို့၏ငင်း။ သရဿ စ၊ အသံ၏ငင်း။ နိမိတ္တံ၊ အမှတ်အသားကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူပြီ။

၃၀၀။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ဉာတိဒါသီ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊၏။ မာတရံ၊ ကို။ "အယ္ယေ၊ အရှင်မ။ ယဉ္ဇ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယ္ယာသိ၊ သိပါလော့။ အယျပုတ္တော၊ အရှင်မ၏ သား ဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အနုပပ္ပတ္တောတိ၊ အစဉ်ရောက်ပြီ" ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဇေ၊ ကျွန်မ။သစ်၊ အမှန်ကို။ သစေ ဘဏသိ၊ အကယ်၍ ဆိုအံ့။ တံ၊ သင့်ကို။ အဒါသိ ံ၊ ကျွန်မ မဟုတ်သည်ကို။ ကရောမိ၊ ပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ပ။ပိတရံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ အိမ်ရှင်သူဌေး။ ယဉ္ဇ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယ္ယာသိ၊ သိပါလော့။ ရဋ္ဌပါလော၊ သော။ ကုလပုတ္တော၊ သည်။ အနုပပ္ပတ္တော ကိရာတိ၊ အစဉ်ရောက်သတတ်" ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ တံကုမ္မာသံ၊ ကို။ အညတရံ၊ တခုသော။ ကုဋုမ္ဗလံ၊ နံရံခြေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍ ။ ဧရိဘဉ္ဇတိ၊ သုံးဆောင်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ "တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ ချစ်သား ရဋ္ဌပါလ။ အတ္ထိနာမ၊ ဖြစ်မှ ဖြစ်ရလေခြင်း။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ ကုမ္မာသံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိနာမ၊ သုံးဆောင်လေဘိ၏ ။တာတ ရဋ္ဌပါလ၊ လ။

၁။ ဤကား အတ္ထိသဒ္ဒါ၏ အနောကပ္ပန အမရိသန အနက်တည်း။ တနည်း-တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ကုမ္မာသံ၊ ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိ၊ စားနိုင်ဘိ၏။ အတ္ထိနာမ၊ သင်၌ သာသနာကိုမှီ၍ ရအပ်သော ဂုဏ်ထူးရှိလေယောင်တကား။ (ဤကား နာမသဒ္ဒါ၏ မညနတ္ထ, သမ္ဘာ၀နတ္ထတည်း။တနည်း- တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အာဘိဒေါသိကံ၊ သော။ကုမ္မာသံ၊ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိဿသိ၊ စားတုံဘိ၏။အတ္ထိနာမ၊ ငါတို့မှာ ဥစ္စာရှိသည် မဟုတ်ပါလော။ ဝါ၊ ငါတို့၏ အသက်ထင်ရှားရှိသည် မဟုတ်လော။ ဤကား နာမသဒ္ဒါ၏ ပုစ္ဆနတ္ထတည်း။

သက်ဂေဟံ၊ မိမိအိမ်သို့။ ဂန္တဗ္ဗံ နနုတိ၊ သွားအပ်သည် မဟုတ်ပါလော” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဂဟပတိ၊အိမ့်ရှင်သူဌေး။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတာနံ၊ ကုန်သော။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ဂေဟံ၊ သည်။ ကုတော အတ္ထိ နော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ ဂဟပတိ၊ဌေး။ မယံ၊ငါတို့သည်။ အနဂါရာ၊ အိမ်ရာမရှိကုန်။ ဂဟပတိ၊ ဌေး။ တေ၊၏။ ဂေဟံ၊ သို့။ အဂမမှ၊ သွားကုန်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုသင့်အိမ်၌။ဒါနံ၊လှူဖွယ်ဝတ္ထုကို။ နေဝ အလတ္ထမှ၊မရခဲ့ကုန်။ပစ္ဆာနံ၊ ကို။ နအလတ္ထမှ၊ မရခဲ့ကုန်။ အညဒတ္ထု၊စင်စစ်။ အက္ကောသမေဝ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုသာလျှင်။ အလတ္ထမှ၊ ရကုန်ပြီ။ ဣတိ၊၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဟေ၊လောလော့။ ဃရံ၊အိမ်သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣဘိ၊၏။ ဂဟပတိ၊ ဌေး။ အလံ၊ မသင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ သည်။ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ သွာတနာယ၊ ငှါ။ ဘတ္တံ၊ ကို။ အဓိဝါသေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ၏။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။တုဏှီဘာဝေန၊ သဖြင့်။အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ လက်ခံသည်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍ ။ ယေန၊ ၌။ သကံနိဝေသနံ၊ မိမိအိမ်သည်။ (အတ္ထိ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍ ။ မဟန္တံ၊ သော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ၊ ရွှေငွေ၏။ ပဉ္ဇံ၊ အစုအပုံကို။ ကာရာပေတ္ဝာ၊ ပြုစေ၍။ ကိလဉ္ဇေဟိ၊ဖျာတို့ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ပုရာဏဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်းတို့ကို။ “ဝဓုယော၊ ခွေးမတို့။ ဧထ၊ လာကြကုန်။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ယေန အလင်္ကာရေန၊ အကြင်တန်ဆာဖြင့်။ အလင်္ကတာ၊တန်ဆာဆင်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ ရဋ္ဌပါလဿ၊ သော။ ကုလပုတ္တဿ၊ သည်။ ဝါ၊၏။ ပိယာ၊ ချစ်အပ်ကုန်သည်။ မနာပါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေန အလင်္ကာရေန၊ ထိုတန်ဆာဖြင့်။ အလင်္ကရောထာတိ၊ တန်ဆာဆင်ကုန်လော့”ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

၃၀၁။ အထခေါ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။အာရောစေသိ၊ပြီ။ အထခေါ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ **တံဟိရညသုဝဏ္ဏဿ** ပုဉ္ဇံ၊ ထိုငွေပုံ ရွှေပုံကို။ဝိဝရာပေတ္ဝာ၊ဖွင့်စေ၍။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ “တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာကား။ တေ၊ သင်၏။မာတု၊အမိ၏။ မတ္တိကံ၊ အမိမှလာသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာတည်း။ အယံ၊ တပါးသော။ ပေတ္တိကံ၊ အဘမှလာသော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ အယံ၊ သော။ ပိတာမဟံ၊ ဘိုးဘေးမှလာသော ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဘောဂေစ၊ စည်းစိမ်တို့ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇတုံ၊ခံစားခြင်းငှါ။ ပုညာနိစ၊ **တို့ကိုလည်း။ ကာတုံ၊ငှါ**။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တာတ ရဋ္ဌပါလ၊လ။ တုံ၊ သည်။ ဟေ၊ လာလော့။ ဟိနာယာဝတ္တိတ္ဝာ၊ လူထွက်၍။ ဘောဂေစ၊ တို့ကိုလည်း။ ဘုဉ္ဇဿု၊ လော့။ ပုညာနိစ၊ တို့ကိုလည်း။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ဌေး။ တုံ၊သည်။ မေ၊၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သစေ ကရေယျာသိ၊အကယ်၍ လိုက်နာအံ့။ ဣမံ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ ပုဉ္ဇံ၊ ဤရွှေပုံ ငွေပုံကို။သကဋ္ဌေ၊ လှည်း၌။ အာရောပေတ္ဝာ၊တင်၍။ နိဗ္ဗာဟာဓေဝဘဋ္ဌာ၊ဆုက်ဆောင်စေ၍။မဇ္ဈဂဂ်ါယ၊ဂဂ်ါမြစ်၏ အလယ်၌။နဒိယာ၊မြစ်၏။ သောတေ၊ ရေအယဉ်၌။ ဩပိလာပေယျာသိ၊ နစ်မြုပ်စေလော့။ ဝါ၊ မြုပ်လော့။ တံ၊ ထိုမြုပ်ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဂဟပတိ၊ ဌေး။ ပိယာသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ တေ၊ အား။တတော နိဒါနံ၊ထို ရွှေငွေဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ယေ သောကပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု-

ပါယာသာ၊ အကြင်စိုးရိမ်ခြင်း ငိုကြွေးခြင်း ဆင်းရဲခြင်း နှလုံးမသာယာခြင်း ပြင်းစွာပင်ပန်းခြင်း တို့သည်။(သန္တီ၊ ကုန်၏။)တေ သောကပရိဒေဝဒုက္ခ ဒေါမနဿု ပါယာသာ၊ဘို့သည်။ ဥပပွဇ္ဇိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၏။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာယော၊ တို့သည်။ပစ္စေကံ၊ အသီးအသီး။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်၍ ။ တနည်း အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့ကို၊ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။"အယျပုတ္တ၊ အရှင့်သား။ ယာသံ၊ အကြင်နတ်သမီးတို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ (**ယာသံ** ဟေတု၊ အကြင်နတ်သမီး **တို့**ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။) ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ စရသိ၊ ကျင့်ဘိ၏။ တာ အစ္ဆရာယော၊ ထိုနတ်သမီးဘို့သည်။ ကိဒိသာ နာမာတိ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိကုန်သနည်း "ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂိနိ၊ နှမဘို့။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ အစ္ဆရာနံ၊ တို့၏။ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ နခေါ စရာမ၊ ကျင့်သည်မဟုတ်ကုန်။ ဣတိ၊ ၏။ 'နော၊ ငါတို့ကို။ ဘဂိနိဝါဒေန၊ နှမဟူသော ခေါ်ဝေါ်ခြင်းဖြင့်။ အယျပုတ္တော၊ အရှင့်သားဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ သမုဒါစရတိဘိ၊ ခေါ်ဆိုဘိ၏'ဟု။ တာ၊ ထိုမယားဟောင်းတို့သည်။ တတ္ထဝ၊ ထိုနေရာ၌ သာလျှင်။ မုစ္ဆိတာ၊ တွေဝေမိန်းမောကုန်လျက်။ ပပတိ ံသု၊ လည်းကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ပိတရံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ ဌေး။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ သစေ ဒါတုမ့ံ၊ အကယ်၍ ပေးလှူထိုက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဒေထ၊ ပေးလှူကြကုန်လော့။ နော၊ငါဘို့ကို။ မာ ဝိဟေဌေထာတိ၊မညှဉ်းဆဲကြပါကုန်လင့်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တာတရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဘုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်ပါ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ ပဏီတေန၊ သော။ ခါဒနီယေန၊ ဖြင့်။ ဘောဇနီယေန၊ ဖြင့်။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မာဒါရေသိ၊ ပယ်မြစ်စေပြီ။

၃၁၂။ အထခေါ၊၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆုံမ်းစားပြီးသည် ဖြစ်၍။ ဩဏီတပတ္တပါဏိ၊ သပိတ်မှဖဲခွါအပ်သော လက်ရှိသည်ဖြစ်၍ ။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်တော်မူလျက်သာ လျှင်။ "ပဿ။ပ။ မိဂဗန္ဓဂေဘိ၊ ပဿ။ပ။ မိဂဗန္ဓဂေ"ဟူကုန်သော။ ဣမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

ယဿ၊ အကြင်အတ္တဘောအား။ ဓုဝံ၊ အမြဲ။ ဌိဘိ၊ တည်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စိတ္တကတံ၊ ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သော။ ဝါ၊ ပြုအပ်သော ဆန်းကြယ်မှုရှိသော။ အရုကာယံ၊ အနာသဖွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကိုယ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သမုဿိဘံ၊(**အရိုးအကြောအသား**တို့ဖြင့်) ထက်ဝန်းကျင်မှ စိုက်ထောင် အပ်သော။ ဝါ၊ ထက်ဝန်းကျင်၌ မှီသော။ အာတုရံ၊ အမြဲနှိပ်စက်အပ်သော။ ဗဟုသင်္ကပ္ပံ၊ များသော အကြံအစည်ရှိသော။ ဝါ၊ များစွာကုန်သော လူမိုက်တို့သည် ကြံစည်အပ်သော။ ဗီမံ၊ အတ္တဘောကို။ ပဿ၊ ရှုပါလော့။

မဏိနာ ကုဏ္ဍလေနစ၊ပတ္တမြား နားဆောင်းဖြင့်လည်း။ စိတ္တကတံ၊ သော။ ရူပံ၊ ရုပ်ကိုယ်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ အဋ္ဌိ၊အရိုးကို။ တစေန၊ အရေဖြင့်။သြနဒ္ဓံ၊မြှေးယှက်အပ်၏။ မဏိနာ ကုဏ္ဍလေနစ၊ ပတ္တမြား နားဆောင်းဖြင့်လည်း။ စိတ္တကဘံ၊သော။ ရူပံ၊ ကိုယ်သည်။ ဝတ္ထွဟိ၊ အဝတ်တို့နှင့်။ သဟ၊ တကွသာ။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။

ပါဒါ၊ ခြေတို့ကို။ အလတ္တကကတာ၊ ချိပ်ရေဖြင့် အဆင်းလှအောင် ဆိုးအပ်ကုန်၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ စုဏ္ဏကမက္ခိဘံ၊ နှံသာမှုန့်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၏။ (ကွဒံ၊ ဤကိုယ်သည်)။ ဗာလဿ၊ မိုက်သောသူအား။ မောဟာယ၊ တွေ့ဝေခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏။ ပါရဂဝေသိနော၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်ကို ရှာသော သူအား။ နောစ အလံ၊ မစွမ်းနိုင်သည်သာ။

ကေသာ၊ ဆံပင်တို့ကို။ အဋ္ဌာပဒကတာ၊ ရှင်ခူရှိသော ဘီးဖြင့် ဖီးအပ်ကုန်၏။ နေတ္တာ၊မျက်လုံးတို့ကို။ အဉ္ဇနမက္ခိတာ၊ မျက်စဉ်းညှိဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်၏။ ကွဒံ၊ သည်။ ဗာလဿ၊အား။မောဟာယ၊ငှါ။ အလံ၊၏။ ပါရဂဝေသိနော၊ အား။ နောစ အလံ၊ သာ။

စိတ္တာ-စိတ္တော၊ ဆန်းကြယ်သော။အလင်္ကတော၊ တန်ဆာဆင်အပ်သော။ ပူတိကာယော၊ ပုပ်သောကိုယ်သည်။ အဉ္ဇနီဝဏ္ဏဝါ၊ မျက်စဉ်းကျည်ကဲ့သို့ ညိုသောအဆင်းရှိ၏။ အယံ၊ ဤကိုယ်သည်။ ဗာလဿ၊ အား။ မောဟာယ၊ ငှါ။အလံ၊ ၏။ပါရဂဝေသိနော၊ အား။ နောစ အလံ၊ သာ။

မိဂဝေါ၊ သားမူဆိုးနှင့်တူသော သူဌေးကြီးသည်။ ပါသံ၊ ကြောက်ဥနှင့် တူသော ရွှေပုံငွေပုံကို။ဩဒဟိ၊ထောင်ပြီ။ဝါကရုံ၊ပိုက်ကွန်နှင့်တူသော ရွှေပုံ ငွေပုံကို။ မိဂေါ၊ သမင်နှင့်တူသော ငါသည်။ နာသဒါ၊ မကပ်ငြို။ မိဂဗန္ဓကော၊ သားမူဆိုး၏ ပရိသတ်နှင့် တူသော ဆွေမျိုး အပေါင်းသည်။ ကန္ဒန္တေ၊ မြည်တမ်းစဉ်။ နိဝါပံ၊ မြက်နှင့်တူသော ဆွမ်းကို။ ဘုတ္တဝါ၊ စားပြီး၍။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားဘဝ့်အံ့။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ ရဋ္ဌပါလော။ သည်။ ဌိတဂေါဝ၊ သာလျှင်။ ဤမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ ဘာသိတ္ဝာ၊ ဟောတော်မူပြီး၍ ။ပ။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ ရုက္ခမူလေ၊ သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ နေ့သန့်ခြင်းငှါ။ နိသီဒိ၊ နေပြီ။

၃၀၃။ အထခေါ၌။ ကောရဗ္ဘော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ မိဂဝံ၊ မိဂဝအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်ကို။ “သမ္မမိဂဝ၊ အဆွေဥယျာဉ်စောင့်။ မိဂစီရံ၊ သော။ ဥယျာနဘူမိံ၊ ဥယျာဉ်မြေကို။ သောဓေဟိ၊ သုတ်သင်လော့။ သုဘူမိံ၊ ကောင်းသောမြေကို။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ မိဂဝေါ၊ သည်။ “ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဧဝန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ”ဟူ၍။ ကောရဗ္ဘသော၊ သော။၊ရဉ်ာ၊ အား။ ပဋိသုတ္ဝာ၊ ၍။ မိဂစီရံ၊ ကို။ သောဓေန္တော၊ သုတ်သင်လတ်သော်။ အာယသ္မန္တံ ရဋ္ဌပါလံ၊ ကို။ အညတရသ္မိံ၊ တခုသော။ရုက္ခမူလေ'သစ်ပင်ရင်း၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊၊နေ့သန့်ခြင်းငှါ။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊၍ ။ပ။ ကောရဗ္ဘ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ “ဒေဝ၊ ကြီး။ တေ၏။ မိဂစီရံ၊ သည်။သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်ပြီ။ ဤမသ္မိံ ယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌိကေ၊ ဤထုလ္လကောဋ္ဌိက ဇနပုဒ်၌သာလျှင်။ အဂ္ဂကုလဿ၊ မြတ်သောအမျိုး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ရဋ္ဌပါလောနာမ၊ သော။ ကုလ-ပုတ္တော။သည်။ ဇာတ္တော၊ ဤမိဂစီရဥယျာဉ်၌။ အတ္တိစ၊ ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊သည်။ ယဿ၊ အကြင်ရဋ္ဌပါလ၏ (ဂုဏ်ကျေးဇူးကို)။ အဘိဏှံ၊မပြတ်။ ကိတ္တယမာနော၊ ချီးကျူးပြောဆိုသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုရဋ္ဌပါလသည်။ အညတရသ္မိံ၊ သော။ ရုက္ခမူလေ၊ ၌။ ဒိဝါဝိဟာရံ၊ ငှါ။ နိသိန္နောတိ၊ ထိုင်နေတော်မူ၏” ဟူသော။ ဇာတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မမိဂဝ၊ စောင့်။

တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အင်္ဂ၊ ယနေ့။ ဥ့ယျာနဘူမိယာ၊ ဥယျာဉ်မြေဖြင့်။ ဝါ၊ (ကို ကြည့်ရှုခြင်းဖြင့်)။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တမေဝ ဘဝန္တံ ရဠုပါလံ၊ ထိုအရှင်ရဠုပါလကိုသာလျှင်။ ပယိရုပါသိဿာမ၊ ဆည်းကပ်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

အထ ခေါ၊ ၌။ ကောရဗ္ယော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုနန်းတော်၌။ယံ ခါဒနီယံဝါ၊ အကြင်ခဲဘွယ်ကိုဂျင်း။ ယံ ဘောဇနီယံဝါ၊ အကြင်ဘောဇဉ်ကိုဂျင်း။ ပဋိယတ္တံ၊ စီရင်အပ်၏။ တံ သဗ္ဗံ ထိုအလုံးစုံကို။ ဝိဿဇ္ဇေထာတိ၊ စီရင်ကြကုန်လော့ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ဘဒြာနိဘဒြာနိ၊ ကောင်းကုန်ကောင်းကုန်သော။ပ။ ပတ္တိကောဝ၊ ခြေလျင်သာလျှင်။ (ဃဋိကာရသုတ်၊ ၂၀၇-ပိုဒ်ရှု)။ ဥဿဋ္ဌာယ ဥဿဋ္ဌာယ၊ ကျော်စော ကျော်စောသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ပ။ အဋ္ဌာသိ၊ ပြီ။ ကေမန္တိ၊၌။ ဌိတော၊ သော။ ကောရဗ္ယော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ ရဠုပါလံ၊ ကို။ “ရဠုပါလ၊ လ။ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဣဓ ဟတ္ထတ္ထရော၊ ဤဆင်ကုန်းနှိုး၌။ နိသိဒတူတိ၊ ထိုင်တော်မူပါလော့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တန်ပြီ။ တုံ၊ သည်။ နိသီဒ၊ ထိုင်ပါလော့။ အာဟံ၊ သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ကောရဗ္ယော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကောရဗ္ယော၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။အာယသ္မန္တံ ရဠုပါလံ၊ ကို—

၃၀၄။ ဘော ရဠုပါလ၊ အရှင်ရဠုပါလ၊ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ယေဟိ ပါရိဇုညေဟိ၊ အကြင် ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းဘို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံကုန်သော။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ကသမဿုံ၊ ကို။ပ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။တာနိ ပါဓိဇုညာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ကတမာနိ စတ္တာရိ၊ အဘယ်လေးပါးတို့နည်း။ ဇရာပါဓိဇုညံ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းငင်း။ ဗျာဓိပါဓိဇုညံ၊ နာခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းငင်း။ ဘောဂပါဓိဇုညံ၊ စည်းစိမ်တို့၏ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းငင်း။ ဉာတိပါဓိဇုညံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းငင်းတည်း။

ဘော ရဠုပါလ၊ လ။ ဇရာပါဓိဇုညံ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းသည်။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ဘော ရဠုပါလ၊ လ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းသည်။ ဝုဒ္ဓေါ၊ အရွယ်ကြီးသည်။ မဟလ္လကော၊ အသက်ကြီးသည်။ အဒ္ဓဂတော၊ ကြာမြင့်စွာသော အခါကို လွန်သည်။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ “အဟံ၊ သည်။ ဇရာပါဓိဇုညံ၊ အိုခြင်းတည်းဟူသော ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးခြင်းသည်။ အနုပ္ပတ္တော၊ သည်။ အမှိ၊၏။ မယာ၊ သည်။ အနဓိဂတံ၊ မရအပ်သေးသော။ ဘောဂံ ဝါ၊စည်းစိမ် ကိုလည်း။ အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှါ။ အဓိဂတံ၊ ရအပ်ပြီးသော။ ဘောဂံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဖာတိ ံ၊ တိုးပွါးခြင်းကို။ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ နု ခေါ ပန သုကရံ၊မလွယ်။ အဟံ၊သည်။ပ။ ယံ နူန ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ စဉ်”ဟူ၍။ ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဆိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏။ သော၊ သည်။ တေန ဇရာပါဓိဇုညေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ဖြစ်၍။ ကသမဿုံ၊ကို။ပ။ ပဗ္ဗဇတိ၊ ၏။ဘော ရဠုပါ၊လ၊လ။ ဣဒံ၊ ဤဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းကို။ ဇရာပါဓိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ဘဝံ ဓေါ ပန ရဠုပါလော၊ သည်ကား။ ဇတေရဟိ၊ ၌။ ဒဟရော၊ ငယ်သေး၏။ ယုဝါ၊ နုပျိုသေး၏။ သုသုကာဠကေသော၊ ကောင်းသော မည်းနက်သော ဆံပင် ရှိသေး၏။ ဘဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန

၀ယသာ၊ ပဌ၍အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသေး၏။ ဘောတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ အား။ တံ ဇရာပါရိဇုညံ၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘ၀ံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုး အပြစ်ကို။ ဥ တ္ဘာ ၀ါ၊ သိ၍ဂင်း။ ဒိသ္ဘာ ၀ါ၊ မြင်၍ဂင်း။ သုတ္ဘာ ၀ါ၊ ကြား၍ဂင်း။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ဘိသနည်း။ (၁)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဗျာဓိပါရိဇုညံ၊ သည်။ ကတမဿ္မာ၊ အဘယ်နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ အာဗာဓိကော၊ အနာရောဂါ စွဲကပ်သည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဗာဠှဂိလာနော၊ အလွန်မကျန်းမာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ဗျာဓိပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘ၀ံ ဧဓါ ပန ရဋ္ဌပါလော၊သည်ကား။ တေရဟိ၊ ၌။ အပ္ပါဗာဓော၊ အနာမရှိ။ အပ္ပါ-တင်္ကော၊ ဆင်းရဲမရှိ။ သမဝေပါကိနိယာ၊ အညီအမျှ ကျက်စေနိုင်သော။ နာတိသီတာယ၊ မအေးလွန်းသော။ နာစ္ဆုဏှာယ၊ မပူလွန်းသော။ ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇပါစက တေဇောဝေတ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ (အကြွင်း တူပြီ)။ (၂)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဘောဂပါရိဇုညံ၊ သည်။ ကတမဿ္မာ၊ နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဓ၌။ ကေစ္စော၊ သည်။ အဓေ့ာ၊ ကြွယ်ဝသည်။ မဟဒ္ဓနော၊ မျိုးသောဥစ္စာရှိသည်။ မဟာဘောဂေါ၊ မျိုးသောစည်းစိမ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တေ ဘောဂါ၊ ထိုစည်းစိမ်တို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ သော၊ သည်။ “အဟံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အဓေ့ာ၊ သည်။ မဟဒ္ဓနော၊ သည်။ မဟာဘောဂေါ၊ သည်။ အဟောသိံ၊ ပြီ။တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ တေ ဘောဂါ၊ တို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ပ။ ဘောဂပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘ၀ံ ဧဓါ ပန ရဋ္ဌပါလော၊ သည်ကား။ ဣမဿိံ ယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌကေ၊၌သာလျှင်။အဂ္ဂကုလဿ၏။ပုတ္တော၊သားတည်း။(အကြွင်းတူပြီ)။ (၃)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဉာဘိပါရိဇုညံ၊ သည်။ ကတမဿ္မာ၊ နည်း။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဣဓ၌။ ကေစ္စော၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ဗဟူ၊ များကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဖော် တို့သည်ရင်း။ ဉာဘိသာလောဟိတာ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည်ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တဿ၊ ၏။ တေ ဉာတကာ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ “မမံ၊ ငါအား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဉာဘိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ တဿ မေ၊ ၏။ တေ၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ သဖြင့်။ ပရိက္ခယံ၊ သို့။ ဂတာ၊ ကုန်ပြီ။ပ။ ဉာဘိပါရိဇုညံ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ ဘောတော ဧဓါ ပန ရဋ္ဌပါလဿ၊ အားကား။ ဣမဿိံ ယေဝ ထုလ္လကောဋ္ဌကေ၊ ၌ပင်လျှင်။ ဗဟူ၊ ကုန်သော။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်ရင်း။ ဉာဘိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ရင်း။ (သန္တိ၊ ကုန်၏)။ (အကြွင်းတူ၏)။ (၄)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဣဓ၊ ၌။ယေဟိ ပါရိဇုညေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သော။ ကေစ္စေ၊ တို့သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ကုန်၏။ တာနိ ပါရိဇုညာနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ စတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း။ ဘောတော ရဋ္ဌပါလဿ၊ အား။ တာနိ၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ဆုတ်ယုတ် ပျက်စီးခြင်းတို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ဘ၀ံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုး အပြစ်ကို။ ဥ တ္ဘာ ၀ါ၊ သိ၍ဂင်း။ ဒိသ္ဘာ ၀ါ၊ မြင်၍ဂင်း။ သုတ္ဘာ ၀ါ၊ ကြား၍ဂင်း။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်ဘိသနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

၃၀၅။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာနတာ၊သိတော်မူသော။ပဿတာ၊မြင်တော်မူသော။ အရဟာတာ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေန၊ မဖေါက်မပြန် ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော။ တေန ဘဂဝတာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြား တော်မူအပ်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော။ဓမ္မာဒ္ဒေသာ၊ အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်သော တရားတို့ သည်။ အတ္ထိ ခေါ်၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အာဟံ၊ သည်။ ယေ၊ ယင်း အကျဉ်းချုပ်တရား လေးပါးတို့ကို။ ဥ တ္ဘာစ၊ ၍ဂုင်း။ ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ကတမေ စတ္တာရော၊ အဘယ်လေးပါး တို့နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဥပနိယျာတိ၊ ဇရာမရဏသို့ ရောက်၏။ (လောကော၊ ကို။ ဥပနိယျတိ၊ ဇရာမရဏသည် ကပ်၍ ဆောင်အပ်၏ဟု သော်လည်းပေး)။ အဓုဝေါတိ၊ မမြဲဟူ၍။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌော၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ဟောကြားတော် မူအပ်သော။ ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော။ မွေ့ဒ္ဒေသော၊ အကျဉ်းချုပ်တရား သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ ယင်းအကျဉ်းချုပ်တရားကို။ ဥ တ္ဘာစ၊ ၍ဂုင်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိ-တော၊ ၏။ (၁)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ အတာဏော၊ စောင့်ရှောက်သူမှကင်း၏။ အနဘိဿ-ရောတိ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိဟူ၍ ။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊၏။ (၂)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ အဿကော၊ မိမိ,ဓမ်ိဥစ္စာမရှိ။(လောကေန၊ သည်။) သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဂမနီယန္တိ၊ သွားအပ်၏ ဟူ၍။ပ။ပဗ္ဗဇိတော၊၏။ (၃)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ လောကော၊ သည်။ ဥိနော၊ ယုတ်လျော့လျက်နေ၏။ (ပြည့်သည်မရှိ။) အတိတ္တော၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ တဏှာဒါသော၏၊ တဏှာ၏ ကျွန်ချည်းဘည်းဟူ၍။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ (၄)

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊သည်။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ကုန်သော။ စတ္တာ-ရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ မွေ့ဒ္ဒေသာ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အာဟံ၊ သည်။ ယေ၊ ယင်းအကျဉ်း ချုပ်တရား လေးပါးတို့ကို။ ဥ တ္ဘာ စ၊၍ဂုင်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဒတော်မူ၏။

၃၀၆။ ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဓုဝေါတိ၊ ဟူသော တရား အကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊သ။ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ဤဟော တော်မူအပ်သော တရား၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ပါ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ တံ၊ ထိုငါအရှင် ဟောမည့် တရားစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ ထင် မြင်သနည်း။ ဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကော၀ိ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်ရွယ်ရှိသည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ ပဏ္ဏ-ဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကော၀ိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်ရွယ်ရှိသည်သော်လည်း ဖြစ်သော။ တုံ၊ သည်။ ဟတ္ထိသ္မိံ ပိ၊ ဆင်စီးအတတ်ဌာလည်း။ ကတာဝိ၊ တတ်မြောက်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ အဿသ္မိံ ပိ၊ မြင်းစီးအတတ် ဌာလည်း။ပ။ ရထသ္မိံ ပိ၊ ရထားစီးအတတ်ဌာလည်း။ပ။ ဓနုသ္မိံ ပိ၊ လေးပစ်အတတ်ဌာလည်း။ပ။ ထရုသ္မိံ ပိ၊ ဓားရေးအတတ်ဌာလည်း။ ကတာဝိ၊ တတ်မြောက်ပြီးသည်မဟုတ်လော။ ဥဠုဗလိ၊ ပေါင်အားရှိသည် မဟုတ်လော။ ဗာဟုဗလိ၊ လက်မောင်းအားရှိသည် မဟုတ်လော။အလမတ္တော၊

စွမ်းနိုင်သော ကိုယ်ရှိသည် မဟုတ်လော။ သင်္ဂါမဝဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားနိုင်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ သော။ ပဉ္စဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကောပိ၊ သော။ အဟံ၊ သည်။ ဟတ္ထိသ္မိံပိ၊ ဥ်လည်း။ ကတာဝီ၊ တတ်မြောက်ပြီးသည်။ပ။ သင်္ဂါမဝဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားသည်။ အဟောသိံ ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အဟံ၊ သည်။ အပ္ပေကဒါ၊ တရံတခါ။ ဣဒ္ဓိမာဝ၊ တန်းခိုးရှိသော သူကဲ့သို့။ မညေ၊ မှတ်ထင်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလေန၊ အားနှင့်။ သမသမံ၊ ညီတူညီမျှဖြစ်သော သူကို။ န သမနုပဿာမိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

(တံ ကိံမညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဝဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဗေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ တုံ၊ သည်။ ဥိရူဗလိ၊ ပေါင်အားရှိသေးသလော။ ဗာဟုဗလိ၊ လက်မောင်းအားရှိသေးသလော။ အလမတ္တော၊ စွမ်းနိုင်သောကိုယ်ရှိသေးသလော။ သင်္ဂါမဝဝစရော၊ စစ်မြေပြင်၌ ကျက်စားနိုင်သေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဗေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်းပြီ။ပ။ ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်ပြီ။ မေ၏။ အာသီတိကော၊ အနှစ်ရှစ်ဆယ်ရှိသော။ဝယော၊ အရွယ်သည်။ ဝတ္တာဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ အပ္ပေကဒါ၊ ခါ။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု နှလုံးသွင်းသော်လည်း။ အညေနေဝ၊ တပါးသောအရပ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ကရောမိ၊ ပြုမိ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဣဒံတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဗာနတာ၊သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဓုဝေါတိ၊ ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ ယင်းအကျဉ်းချုပ် တရားကို။ ဥတ္တာ စ၊ ၍ ၎င်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ပြီ။ ဣဝံ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အစ္ဆရိယံ၊ စုံ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ အဗ္ဘုတံ၊ စုံ။ ဗာနတာ၊သော။ပ။ တေန ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥပနိယျတိ လောကော အဓုဝေါတိ၊ ဟူသော။ ဣဒံ၊ ဤတရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ ယာဝ၊ အလွန်။ သုဘာသိတံ၊ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပေပြီ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ ဟိ၊ မှန်၏။ လောကော၊ သည်။ ဥပနိယျတိ၊၏။ အဓုဝေါ၊ မမြဲပေ။ (၁)

ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ ဣမသ္မိံ ရာဇကုလေ၊ ဤမင်းမျိုး၌။ ဟတ္ထိကာယာပိ၊ ဆင်တပ်တို့သည်၎င်း။ အဿကာယာပိ၊ မြင်းတပ်တို့သည်၎င်း။ ရထကာယာပိ၊ ရထားတပ်တို့သည်၎င်း။ ပတ္တိကာယာပိ၊ ခြေလျင်တပ်တို့ သည်၎င်း။သံဝိဇ္ဇန္တေခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အာပဒါသု၊ ဘေးရန်တို့သည်။ (ဥပ္ပန္နာသု၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ်သော်။) ပရိယောဓာယ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ ကာကွယ်နှိမ်နင်းသည် ဖြစ်၍။ (ဩဓာယ အဝတ္ထရိတ္ဗာ။ဌ။ ပရိတော အာရက္ခံ ဩဓဟိတ္ဗာ။ဌီ။) ဝတ္တိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ ။ဘဝံ ရဋ္ဌပါလော၊ သည်။ အတာဏော လောကော အနာဘိဿရောတိ၊ ဟူသော တရားကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊လ။ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ကို။ ကထံ၊ သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။

(တံ ကိံမညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ တေ၊အား။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ အနုသာယိ-ကော၊ ကိန်းဝပ်စွဲကပ်သော။ အာဗာဓော၊အနာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဋ္ဌပါလ၊ လ။ မေ၊ အား။ အနုသာယိကော၊ သော။ အာဗာဓော၊ သည်။ အတ္ထိ၊

၏။ ဘော ရဠဳပါလ၊လ။ အပေ့ကဒါ၊ခါ။မံ၊ ကို။ မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်၎င်း။ ဉာတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်၎င်း။ ဣဒါနိ၊ ဦ။ ကောရဗ္ဗျာ၊ သော။ ဆုဇာ၊ သည်။ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ပြုလတ္တံ့ ။ ဝါ၊ သေလတ္တံ့ ။ဣဒါနိ၊ ဦ။ပ။ ကရိဿတီတိ၊ သေလတ္တံ့ဟူသော နှလုံးသွင်းဖြင့်။ ပရိဝါရေတ္ဝာ၊ ဝန်းရံ၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။တုံ့၊သည်။ တေ မိတ္တာမစ္စေ၊ တို့ကို။တေ ဉာတိသာလောဟိတေ၊ တို့ကို။“ဘောန္တော၊ အရှင်ဖြစ်ကုန်သော။မိတ္တာမစ္စာ၊ တို့သည်၎င်း။ ဉာဘိသာလောဟိတာ၊တို့သည်၎င်း။ မေ၊ ဂါ၏(အထံသို့)။အာယန္တု၊လာကြကုန်လော့။သဗ္ဗေဝ၊ အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သန္တာ၊ ထင်ရှားရှိကုန်သော။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ (သံဝိဘဇန္တေသု၊ ခွဲဝေကုန်သည်ရှိသော်။) အဟံ၊ သည်။ လဟုကတရိကံ၊ အလွန်ပေါ့ပါးသော။ ဝေဒနံ၊ ရောဂါဝေဒနာကို။ ဝေဒိယေယျံ၊ ခံစားရရာ၏။ (တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။) ဣမံ ဝေဒနံ၊ ကို။ သံဝိဘဇထာတိ၊ ခွဲဝေ၍ ခံစားကြကုန်လော့ဟူ၍။ လဘသိ၊ (ပြောဆို ခွဲဝေ၍) ရသလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ တုံ့ယေဝ၊ သင်သည်သာလျှင်။ တံဝေဒနံ၊ ကို။ ဝေဒိယသိ၊ ခံစားရသလော။ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဠဳပါလ၊လ။ အဟံ၊ သည်။ တေ မိတ္တာမစ္စေ၊ တို့ကို။ပ။ နှ လဘာမိ၊ (ပြောဆို,ခွဲဝေ၍)မရနိုင်ပါ။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟမေဝ၊ သည်သာလျှင်။ တံ ဝေဒနံ၊ ကို။ဝေဒိယာမိ၊ ခံစားရပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (အကြွင်းလွယ်၏)။ (၂)

ဘော ရဠဳပါလ၊လ။ ဣမသ္မိံ ဆုဇကုလေ၊ ဦ။ ဘူမိဂတဉ္စ၊ မြေ၌ မြုပ်ထားအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝေဟာသဂတဉ္စ၊ ကောင်းကင်၌ ထားအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဟူတံ၊ များစွာသော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေရွှေသည်။ သံဝိဇ္ဇတိခေါ၊ရှိသည်သာတည်း။ ဘဝံ၊ ရဠဳပါလော၊ သည်။ အဿကော လောကော သဗ္ဗံ ပဟာယ ဂမနီယန္တိ၊ ဂမနီယံ-ဟူသော တရားဒေသနာကျင့်ချုပ်ကို။ အာဟ၊ ပြီ။ ဘော ရဠဳပါလ၊လ။ ဣမဿ ဘာသိတဿ၊ ၏။ အတ္ထော၊ ကို။ ကထံ၊သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်ပါသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ တုံ့၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဋ္ဌာဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ကာမဂုဏေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတော၊ ရောင့်ရဲသည်ဖြစ်၍။ သမဂ်ီဘူတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေသိ ယထာ၊ ခံစားမွေ့လျော်ပျော်စမ်းယ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ အဟံ၊သည်။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟေဝ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သမပ္ပိတော၊ ၍။ သမဂ်ီဘူတော၊ ၍။ ပရိစာရေမိတိ၊ အံ့ဟူ၍။ တုံ့၊ သည်။ ပရတ္ထာပိ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ လစ္ဆသိ၊ရအံ့လော။ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ အညေ၊တပါးသောသူတို့သည်။ ဣမံ ဘောဂံ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ပဋိပဇ္ဇိဿန္တိ၊ သုံးဆောင်ခံစားကုန်လတ္တံ့လော။ တုံ့ပန၊ သည်ကား။ ယထာကမ္မံ၊ ကံအားလျော်စွာ။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့လော။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရဠဳပါလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ တေရဟိ၊၌။ပ။ ပရိစာရေမိ ယထာ၊ သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊သာလျှင်။ပ။ ပရိစာရေမိတိ၊ အံ့ဟူ၍ ။ အဟံ၊ သည်။ ပရတ္ထာပိ၊ ၌လည်း။ နှ လစ္ဆာမိ၊ မရတော့အံ့။ အထခေါ၊စင်စစ်သော်ကား။ အညေ၊ တို့သည်။ဣမံ ဘောဂံ၊ ကို။ ပဋိပဇ္ဇိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့ ။ အာဒံပန၊ သည်ကား။ ယထာကမ္မံ၊ စွာ။ ဂမိဿာမိ၊ အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (အကြွင်း လွယ်ပြီ)။ (၃)

ဘဝံ ရဠဳပါလော၊သည်။ဥဒါနော လောကော အတိတ္တော တဏှာဒါသောတိ၊ ဒါသော-ဟူသော တရားအကျဉ်းချုပ်ကို။ အာဟ၊ပြီ။ပ။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ (တံ ကိံ

မည်သိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ (တံ့၊ သည်။) ဖိတ်၊ စည်ပင်သော။ ကုရုံ၊ ကုရုတိုင်းကို။ အဇ္ဈာ-၀သသိ၊ စိုးအုပ်၍နေသည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ရင်္ဂပါလ၊ လ။ ဧ၀ံ၊ မှန်ပါ၏။ (အဟံ၊သည်။)ဖိတ်၊ သော။ ကုရုံ၊ ကို။ အဇ္ဈာ၀သာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (တံ ကိံ မည်သိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ဤကုရုတိုင်းသို့။ သဒ္ဓါယိကော၊ ကြည်ညိုထိုက်သော။ ပစ္စယိကော၊ယုံကြည်ထိုက်သော။ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။ပုရုတ္တိမာယ ဒိသာယ၊ အရှေ့အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္၀ာ၊ ချဉ်းကပ်၍ ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယဉ္ဆ ၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ ပုရုတ္တိမာယ ဒိသာယ၊မှ။အာဂစ္ဆာမိ၊လော၏။တတ္ထ၊ထိုအရှေ့အရပ်၌။ ဣဒ္ဓဥ္စေ၀၊ ပြည့်လည်းပြည့်စုံသော။ ဖိတ၌၊ စည်လည်း စည်ပင်သော။ ဗဟုဇနံ၊ များသောလူရှိသော။ အာကိဏ္ဏမနုဿံ၊ ရောပြွမ်းသော လူရှိသော။ မဟန္တံ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်ကြီးကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ခဲ့ပြီ၊ တတ္ထ၊ ထိုဇနပုဒ်၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဟတ္ထိကာယာ၊ ဆင်တပ်တို့သည်၎င်း။ပ။ ပတ္တိကာယာ၊ ခြေလျင်တပ်တို့သည်၎င်း။(အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟု၊ သော၊ ဓနဓညံ၊ ဥစ္စာစပါးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟု၊ သော။ အကတဉ္စေ၀၊ မပြုလုပ်အပ်သေးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကတဉ္စ၊ ပြုလုပ်အပ်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေ ရွှေသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တတ္ထ၊ ၌။ ဗဟု၊ သော။ ဣတ္ထိပရိဂ္ဂဟော၊ သိမ်းပိုက်အပ်သော မိန်းမသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တာ၀တကေနေ၀၊ ထိုမျှလောက်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဗလမတ္တေန၊ စစ်သည်ဗိုလ်ပါမျှဖြင့်။အဘိ၀ိဇိနိတုံ၊ အောင်နိုင်ခြင်းငှါ။ သက္ကာစ၊ တတ်ကောင်းသည်သာ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဘိ၀ိဇိနာတိ၊ အောင်နိုင်တော်မူပါလော့ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ဒေယျ၊ ဆိုရာ၏။ နံ၊ ထိုဇနပုဒ်ကို။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့။ ကရေယျာသိ၊ ပြုရာသနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ရင်္ဂပါလ၊ လ။ မယံ၊ တို့သည်။ တမ်မိ၊ ထိုဇနပုဒ်ကိုလည်း။ အဘိ၀ိဇိယ၊ အောင်နိုင်၍ ။ အဇ္ဈာ၀သေယျာမ၊ အုပ်စိုးရ၍ နေလိုကုန်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

(တံ ကိံ မည်သိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ သို့။ သဒ္ဓါယိကော၊ သော။ ပစ္စယိကော၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ပစ္ဆိမာယ ဒိသာယ၊ အနောက်အရပ်မှ။ပ။ ဥတ္တရာယ ဒိသာယ၊ မြောက်အရပ်မှ။ပ။ ဒက္ခိဏာယ ဒိသာယ၊ တောင်အရပ်မှ။ပ။ ပရသမုဒ္ဒတော၊ သမုဒ္ဒြာတဖက်မှ။ အာဂစ္ဆေယ္ယ၊ လာရာ၏။ (အကြွင်း တူ၏)။ (၄)

အာယသ္မာ ရင်္ဂပါလော၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ၀တ္၀ာ၊ ၍ ။ အထာပရံ၊ ထိုမှ တပါးသော။.... ပဿာမိ။ပ။ သေယျောတိ၊ သေယျော-ဟူသော။တေံ၊ ဤဂါထာအပေါင်းကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။

၃၀၇။ (က) (မဟာရာဇ၊ကြီး။ အဟံ၊ သည်။) လောကေ၊ ၌။ သဓနေ၊ ဥစ္စာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ လုဒ္ဓါ၊ လိုချင်တပ်မက်သော သူတို့သည်။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကို။ လဒ္ဓါန၊ ရကုန်၍။ မောဟာ၊ တွေ၀ေခြင်းငှာ။ နဒဒန္တိ၊ မပေးလှူကြကုန်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သန္နိစယံ၊ စုဆောင်းခြင်းကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ဘိယ္ယော၀၊အလွန်သာလျှင်။ အဘိပတ္ထယန္တိ၊ တိုး၍တိုး၍ တောင့်တကုန်၏။

(ခ) ရာဇာ၊သည်။ ပဿယ္ယ၊ ရန်သူကို လှုံ့မိုး၍ ။ သသာဂရန္တံ၊ သမုဒ္ဒြာ အပိုင်းအခြားနှင့် တကွသော။ ပထ၀ိံ၊ မြေပြင်ကို။ ၀ိဇိတ္၀ာ၊ အောင်နိုင်၍။သသာဂရန္တံ၊ သော။ မဟိ

မြေအပြင်ကို။ အာဝသန္တော၊ အုပ်စိုးရှု နေပါလျက်။ သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒါ၏။ သြဒုံ၊ ဤမှာ ဖက်ဖြစ်သော (ကိုယ်ပိုင်)တိုင်းပြည်ဖြင့်။ အတိတ္တရူပေါ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သော သဘောရှိသည် ဖြစ်၍။ သမုဒ္ဒဿ၊၏။ ပါရုံပိ၊ထိုမှာဖက်တိုင်းပြည်ကိုလည်း။ ပတ္ထယေထ၊ တောင့်တရာသေး၏။

(ဂ) ရာဇာစ၊ မင်းသည်ရင်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်ရင်း။ အတိတ္တတဏှာ၊ မရောင့်ရဲနိုင်သော တဏှာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ မရဏံ၊ သေခြင်းသို့။ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၏။ ဥိနာဝ၊ ယုတ်လျော့၍ နေကုန်သည်သာ။ ဟုတ္ဝာန၊ ဖြင့်ကုန်၍။ ဒေဟံ၊ ကိုယ်ကို။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကြရကုန်၏။ လောကမ္ပိ၊ လောကဠိ။ ကာမေဟိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်။ တိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသည်။ န ဟိ အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာတည်း။

(ဃ) ဉာတီ၊ ဆွေမျိုးဘို့သည်။ ကသေ၊ ဆဲပင်တို့ကို။ ပကိရိယ၊ ဖြန့်ကဲ၍။ နံ၊ ဟိုဒေသသောဆွေမျိုးကို။ (ပရိဝါရေတ္ဝာ၊ ဝန်းရံ၍။) ကန္ဒန္တိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းကုန်၏။ အမရံ (အမှံ)၊ငါတို့၏ဆွေမျိုးသည်။အဟော ဝတ နောတိ၊ဩော်ဖြစ်မှဖြစ်ရလေခြင်း ဟူ၍။ အာဟု၊ ဆိုမြည်တမ်းကုန်၏။ ဝတ္ထုန၊ အဝတ်ဖြင့်။ ပါရုတံ၊ ခြုံလွှမ်းအပ်သော။ နံ၊ ထိုသူသေကောင်ကိုယ်ကို။ တတော၊ ဆိုအိမ်မှ။ နီဟရိဘ္ဝ၊ ထုတ်၍။ စိတံ၊ ထင်း (ကုလား) ပုံသို့။ သမာဒါယ၊ဆောင်ယူ၍ ။ ဍဟန္တိ၊ မီးသင့်ဟုကုန်၏။

(င) သော၊ ထိုသေသောသူကို။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ခဲ့၍။ ဧကေန၊ တထည်သော။ ဝတ္ထုန၊ အဝတ်နှင့်တကွ။ သူလေဟိ၊ တံစူးဝါးတို့ဖြင့်။ တုဏ္ဍမာနေ၊ ထိုးဆွလျက်။ ဍုယ္ဘတိ၊ မီးသင့်ဟုအပ်၏။ ဣဓ၊ ဤလောကဠ်။ မီယမာနဿ၊ သေသော သူအား။ ဝါ၏။ ဉာတီ၊ဆွေမျိုးတို့သည်ရင်း။ မိတ္တာ၊မိတ်ဆွေတို့သည်ရင်း။အထဝါ၊ ထို့ပြင်။ သဟာယာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်ရင်း။ တာဏာ၊ ကိုးကွယ်ရာတို့သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။

(စ) ဒါယာဒကာ၊အမွေခံတို့သည်။တဿ၊ထိုသေသောသူ၏။ဓနံ၊ဥစ္စာကို။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။သတ္တောပန၊သေသောသူသည်ကား။ယေန ကမ္မံ၊ကံအားလျော်စွာ။ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ မိယမာနံ၊ သေသောသူသို့။ ဂ်ဉ်ဠီ၊ တစုံတခုသော။နံ၊ ဥစ္စာသည်။ နအန္ဝေတိ၊ အစဉ် မလိုက်။ ပုတ္တာစ၊ သားသမီးတို့သည်ရင်း။ ဒါရာစ၊ မယားတို့သည်ရင်း။ ဓနံစ၊ သည်ရင်း။ ရဋ္ဌံစ၊ တိုင်းနိုင်ငံသည်ရင်း။(န အန္ဝေန္တိ၊ အစဉ်မလိုက်ကုန်။)

(ဆ) ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဒီဃံ၊ ရှည်သော။ အာယုံ၊ အသက်ကို။ န လဘတေ၊ မရ။ ဝိဇ္ဇာန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ဇရံ၊အိုခြင်းကို။ နစာပိ ဝိဟန္တိ၊မပယ်လည်း မပယ်ဖျောက်နိုင်ကုန်။ ဟိ၊မှန်၏။ ဣဒံဇီဝိတံ၊ ဤအသက်ကို။ အပ္ပံ၊ နည်း(တို့)၏ဟူ၍။ အသဿတံ၊ မမြဲဟူ၍။ ဝိပရိဏာမဓမ္မံ၊ ဘောက်ပြန်သော သဘောရှိ၏ ဟူ၍။ ဓီရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ။

(ဇ) အမ္ဖော၊ကြွယ်ဝသော သူတို့သည်ရင်း။ဒလိဒ္ဒါစ၊ သူဆင်းရဲတို့သည်ရင်း။ဖဿံ၊မရဏာ ဖြင့် တွေ့ဆိုခြင်းကို။ ဖုသန္တိ၊ တွေ့ဆိုကြကုန်၏။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ဗာလော စ၊ သူမိုက်သည် ၎င်း။ ဓီရော စ၊ပညာရှိသည်ရင်း။ဖုဋ္ဌော၊မရဏာဖဿဖြင့် တွေ့ထိ၏။ (ကမ္မရုပ်လည်းပေး)။ဗာလော၁စ၊ သူမိုက်သည်လည်း။ဗာလျော၊မိုက်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝဓိတော၁၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ သေတိ၊ ဖြစ်၏။ တနည်း။ ဗာလော၁စ၊ သည်လည်း။ ဗာလျော၊ကြောင့်။ဝဓိတော၁၊ တုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ သေတိ၊၏။ ဓီရော၁၊ပညာရှိသည်ကား။ ဖဿဖုဋ္ဌော၊ မရဏာဖဿဖြင့် တွေ့ထိအပ်သော်လည်း။နော ဝေဓတိ၊ တုန်လှုပ်။

(စျ) တသ္မာ ဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ယာဃ၊ အကြင်ပညာဖြင့်။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ဝေါသာနံ၊ ကိစ္စပြီးဆုံးရာ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။သာ ပညာ၀၊ထိုပညာသည်သာလျှင်။ ဓနေန၊ ဥစ္စာထက်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ (ဗာလာ၊တို့သည်။)အဗျောသိတတ္တာဟိ၊ မပြီးဆုံးသေးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်။ (အရဟတ္တဖိုလ် မရသေးသောကြောင့်ဟူလို)။မောဟာ၊ တွေဝေသဖြင့်။ ဘ၀ါဘ၀ေသု၊ ဘ၀ကြီးငယ်ဘို၌။ ပါပါနိ၊မကောင်းကုန်သော။ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့ကို။ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

(ည) (ယောကောစိ၊ အကြင်တစုံတယောက်သော မကောင်းမှုပြုသူသည်။) ပရမ္မုခာယ၊ အတွင်ဘော အဆက်ဆက်အားဖြင့်။ သံသာရံ၊ သံသရာသို့။ အာပဇ္ဇ၊ရောက်၍။ ဂဗ္ဘဉ္စ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သို့ဌင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ တမလွန်လောကသို့ဌင်း။ ဥပေတိ၊ကပ်ရောက်၏။ အပ္ပပညော၊နည်းသော ပညာရှိသောသူသည်။ တဿ၊ထိုပညာနည်းသူအား။ အဘိသဒ္ဒ-ဟန္တော၊ ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍ ။ ဂဗ္ဘဉ္စ၊ သို့ဌင်း။ ပရဉ္စ လောကံ၊ သို့ဌင်း။ ဥပေတိ၊၏။

(ဋ္ဌ) သန္ဓိမုခေ'နံရုံစပ်၏ အဝဠ်။ဂဟိတော၊ ခိုးယူသော။ဝါ၊ ဖမ်းအပ်သော။ ပါပဓမ္မော၊ မကောင်းသော အကျင့်ရှိသော။ စောရော၊ သူခိုးကို။ သကမ္မုနာ၊ မိမိ၏အမှုကြောင့်။ ဝါ၊ သည်။ ဟညတိ ယထာ၊ ညှဉ်းဆဲအပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပါပဓမ္မော၊ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော။ ပဇာ၊ သတ္တ၀ါကို။ ပေစ္စ၊ ဤဘ၀မှ ရောက်၍။ ပရမ္မိ လောကေ၊ တပါးသောအပါယ်လောကဝ်။သကမ္မုနာ၊မိမိအမှုကြောင့်။ဝါ၊သည်။ဟညတိ၊ညှဉ်းဆဲအပ်၏။

(ဌ) ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့သည်။ စိတြာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏။မဓုရာ၊ ချိုမြိန်သကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ပျော်ဘွယ်ရာဖြစ်ကုန်၏။ ဝိရူပရူပေန၊ ဖောက်ပြန်သော သဘောဖြင့်။ စိတ္တာ၊ ကို။ မထေန္တိ၊ မွေ့နှောက်ချောက်ချားကုန်၏။တသ္မာ၊ကြောင့်။အဟံ၊သည်။ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်ဘို့၌။အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။

(ဍ) ရာဇ၊ မင်းကြီး။ ဒုမပ္ဖလာနိ၊ သစ်သီးတို့သည်။ ပတန္တိဂ္ဂဝ၊ ကျော်ကျ ကုန်သကဲ့သို့။ ဒဟရာ စ မာဏဝါ၊ ငယ်သောသူတို့သည်၎င်း။ ဝုဒ္ဓာ စ မာဏဝါ၊ ကြီးသောသူတို့သည်၎င်း။ သရီရဘေဒါ၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြိုကွဲပျက်စီးကြကုန်၏။ ဝါ၊ ပျက်စီးသော ခန္ဓာကိုယ် ရှိကုန်၏။ ဧတမ္မိ၊ ဤသေခြင်းတရားကိုလည်း။ ဒိသ္ဝာ၍ ။ ဝါ၊ကြောင့်။ ပဗ္ဗဇိတော၊သည်။အမ္မိ၊၏။ အပဏ္ဏကံ၊မချုတ်မယွင်း၀ဋ်ဆင်းရဲမှ ကင်းသော။သာမညမေဝ၊ရဟန်းအဖြစ်သည် သာလျှင်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ ရဋ္ဌပါလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-မဃဒေဝသုတ်

၃၀၈။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မိထိလာယံ၊ မိထိလာပြည်၌။ မဃဒေဝအမ္မ၀နေ၊မဃဒေဝမင်း၏ သရက်ဥယျာဉ်၌။ဝိဟရတိ၊၏။(အထခါ-အစ-ပါတုဘရောန္တီတိ-အထိ ဃဋ္ဋီကာရသုတ် ၂၀၂-ပိုဒ်နှင့် တူပြီ)။ အာနန္ဒ၊နွဲ့။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ကား။ ဣမိဿာ ယေဝ မိထိလာယံ၊ဤမိထိလာပြည်၌ သာလျှင်။ဓမ္မိကော၊တရားစောင့်သော။ဓမ္မရာဇာ၊တရားသဖြင့်

မင်းဖြစ်သော။ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရားဌ်။ ဌိတော၊တည်သော။ မဟာရာဇာ၊ ပုဇော်အပ်သော မင်းဖြစ်သော။မဃဒေဝါနာမ၊မဃဒေဝမည်သော။ရာဇာ၊မင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။နေဂမေသုစေဝ၊ နိဂုံးဌ်နေသည်လည်းဖြင့်ကုန်သော။ဇာနပဒေသုစ၊ ဇနပုဒ်ဌ်နေသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ဗြာဟ္မဏ-ဂဟပတိဓနကသု၊ ပုဏ္ဏားသူကြွယ်ဘို့ဌ်။ မေ့မံ၊ တရားနှင့်အညီ။ စရတိ၊ ကျင့်၏။ ပက္ခဿ၊ ပက္ခ၏။ စာတုဒ္ဒသိံ၊တဆယ့်လေးရက် မြောက်သောနေ့ဌ်ဖြင့်း။ ပဉ္စဒ္ဒသိံ၊ တဆယ့်ငါးရက်မြောက်သောနေ့ဌ်ဖြင့်း။ အဋ္ဌမိံစ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့ဌ်ဖြင့်း။ ဥပေါသထဉ္စ၊ ဥပုသ်သီလကိုလည်း။ ဥပဝသတိ၊ စောင့်သုံး၏။ အာနန္ဒ၊ နှဒ။ အထခေါ၊ ဌ်။ မဃဒေဝေါ၊ မည်သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်သော။ ဝဿာနံ၊ နှစ်ဘို့၏ဖြင့်း။ ဗဟူနံ၊ ကုန်သော။ ဝဿသတာနံ၊နှစ်အရာတို့၏ဖြင့်း။ ဗဟူနံ၊ကုန်သော။ဝဿသဟဿာနံ၊ နှစ်အထောင်ဟူ့၏ဖြင့်း။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ဝါ၊လွန်သော အခါဌ်။ ကပ္ပကံ၊ဆေတ္တာသည်ကို။ "ဃမ္မ ကပ္ပက၊ အဆေ့ဆေတ္တာသည်။(တုံ့၊ သည်။)ယဒါ၊အကြင် အခါဌ်။ မေ၊ ၏။ သိရသ္မိံ၊ ဦးခေါင်းဌ်။ ဇာတာနိ၊ ပေါက်ကုန်သော။ ပလိတာနိ၊ ဆံဖြူတို့ကို။ ပဿေယျာသိ၊မြင်ရာ၏။ အထ၊ ထိုအခါဌ်။ မေ၊ အား။အာရောစေယျာသိတိ၊ ပြောကြားပါလော့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှဒ။ ကပ္ပကော၊သည်။ "ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧဝန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နှဒ။ ကပ္ပကော၊ သည်။ပ။ ပလိတာနိ၊ ဆံဖြူတို့ကို။ အဒ္ဒသာ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ ၍။ မဃဒေဝံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ "ဒေဝဿ၊ အရှင်မင်းကြီး၏။ ဝါ၊အား။ဒေဝဒူတာ၊သေမင်းတမန်တို့သည်။ပါတုဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြင့်ကုန်ပါပြီ။သိရသ္မိံဌ်။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ ဒိဿန္တိတိ၊ တွေ့မြင် အပ်ကုန်၏"ဟူသော။တေံ၊ကို။ အဝေစ၊ ပြီ။ သမ္မ ကပ္ပက၊ ဆေတ္တာသည်။ တေနဟိ၊ မူ။ တာနိ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။သဏ္ဌာသေန၊ ရှေ့မှေးညွှတ်ဖြင့်။ဥဒ္ဒရိတ္ဝာ၊ နုတ်၍။မမ၊၏။ အဠ္ဟလိသ္မိံ၊ လက်ခုပ်ဌ်။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ အာနန္ဒ၊ နှဒ။ ကပ္ပကော၊ သည်။ "ဒေဝ၊ မင်းမြတ်။ ဧဝန္တိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ အား။ ပဋိသုဏ္ဏိတွာ၊ ၍။ တာနိ ပလိတာနိ၊ တို့ကို။ သာဓုကံ၊ စွာ။ သဏ္ဌာသေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ၍။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အဠ္ဟလိသ္မိံဌ်၊ ဌ်။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ပြီ။

၃၀၉။ အာနန္ဒ၊ နှဒ။အထခေါ၊ ဌ်။ မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ ကပ္ပကဿ၊ အား။ ဂါမဝရံ၊ မြတ်သောရွာကို။ ဝါ၊ရွာဆုကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေးသနားတော်မူ၍။ ဇေဋ္ဌပုတ္တံ၊ သားတော်ကြီး ဖြစ်သော။ကုမာရံ၊မင်းသားကို။အာမန္တေတွာပေတ္ဝာ၊ မိန့်ခေါ်စေတော်မူ၍။ "တာတကုမာရ၊ချစ်သား။ မေ၊ ၏။ဝါ၊အား။ ဒေဝဒူတာ၊ တို့သည်။ ပါတုဘူတာ၊ ကုန်ပြီ။ သိရသ္မိံ၊ ဌ်။ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ပလိဘာနိ၊ တို့ ကို။ ဒိဿန္တိ၊အပ်ကုန်၏။ မေ၊ သည်။ မာနုသကာ၊ လူဌ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ ကို။ ဘုတ္တာ၊ ခံစားအပ်ကုန်ပြီ။ ဒိဗ္ဗေ၊ နတ်ဌ်ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။ ပရိယေသိတုံ၊ ရှာမှီးခြင်းငှါ။ သမယော၊ အခါတည်း။ဝါ၊အခြိန်တန်ပြီ။ တာတ ကုမာရ၊ ချစ်သား။ တုံ၊သည်။ဟေါ၊လာလော့။ကွမံ ရဇ္ဇံ၊ကျွတ်တိုင်းပြည်ကို။ပဋိပဇ္ဇ၊ကျင့်ရစ်လော့။ (အုပ်စိုးလော့- ဟူလို)။ အာဘံပန၊သည်ကား။ပ။ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ဝင်ရောက်အံ့။ တာတကုမာရ၊ ချစ်သား။ တေနဟိ၊ တိုက်တွန်း၏။ပ။ကုမာရံ၊ ကို။ ရဇ္ဇေ၊ မင်းအဖြာဌ်။သာဓုကံ၊စွာ။ သမနုသာသိတ္ဝာ၊ ဆုံးမ၍။ပ။ပဗ္ဗဇေယျာသိ၊ ဝင်ရောက်ရစ်လော့။ ယေန၊ ယင်းသို့သော အခြင်းအရာအား၌ဖြင့်။ မေ၊ သည်။ နိဗိတိ၊ ထားအပ်သော။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော။ကွဒံ ဝတ္တံ၊ ဤကျင့်ဝတ်ကို။ အနုပ္ပဝတ္တေယျာသိ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ရစ်လော့။ တုံ၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အန္တိမပုရိသော၊ အဆုံးစွန် ဖြစ်သော ယောကျ်ားသည်။

မာ အဟောသိ၊ မဖြစ်ရစ်လင့်။ တာဝတကုမာရ၊ ချစ်သား။ ယသ္မိ ံ ပုရိသယုဂေ၊ အကြင် ယောကျ်ား အနွယ်အဆက်သည်။ ဝတ္တာမာနေ၊ဖြစ်လတ်သော်။ဝေရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ကလျာဏဿ၊ သော။၀တ္တာဿ၊ ကျင့်ဝတ်၏။သမုဒ္ဓေဒေါ၊ ပြတ်ခြင်းသည်။ဟောတိ၊ ၏။သော၊ ထိုအနွယ်အဆက် ဖြစ်သောယောကျ်ားသည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းဘို့၏။ အန္တိမပုရိသော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝတကုမာရ၊ ချစ်သား။ အဟံ၊သည်။ တံ၊ ထို့ကြောင့်။တံ၊ထိုအနွယ်အဆက်ဖြစ်သော သင့်ကို။ ယေန၊ အားဖြင့်။ပ။မာ အဟောသိတိ၊ လင့်ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ဝဒါမိတိ၊ ဆို၏” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ!နွာ။ အထခေါ၊ ၌။မဃဒေဝေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ပ။ပဗ္ဗဇိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုမဃဒေဝမည်သော ရဟန်းသည်။ပ။ဝိဟာသိ၊ပြီ။(အဋ္ဌကနာဂရသုတ် ၂၀-ပိုဒ်၌ အနက်ရေးခဲ့ပြီ)။

အာနန္ဒ၊ နွာ။ မဃဒေဝါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့ပတ်လုံး။ ကုမာရကိဋ္ဌိဘံ၊ သူငယ်၏ အဖြစ်ဖြင့် ကစားခြင်းကို။ ကိဋ္ဌိ၊ ကစားပြီ။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဩပရဇ္ဇံ၊ အိမ်ရှေမင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုပြီ။ စတုရာသီတိဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ကာရေသိ၊ ပြီ။ စတုရာသီတိ-ဝဿသဟဿာနိ၊ တို့ပတ်လုံး။ ဣမသ္မိ ံ ယေဝ မဃဒေဝအမ္ဗာနေ၊ ၌သာသျှင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ပဗ္ဗဇိ၏တာ၊ ဝင်ခဲရောက်သည်ဖြာ်၍။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ အစရိ၊ ကျင့်ပြီ။ သော၊ ထိုမဃဒေဝရဟန်းသည်။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဗြဟ္မဝိဟာရေ၊ ဗြဟ္မဝိဟာရဘို့ကို။ ဘာဝေတ္ဝာ၊ ဖြာ်၍။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ကြောင့်။ မရဏာ၊ မှ။ ပရံ၊ ၌။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မပြည်သို့ကပ်ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၁၀။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ မဃဒေဝဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သား သည်။ပ။ ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (၃၀၈-၃၀၉-ပိုဒ် အတိုင်းအနက်ဆို၊လွှဲပြီ။ မဃဒေဝမင်း၏သားက—ဌင်း၏သားအား တဆင့်နှန်းလွှဲ၍ ရဟန်းပြုခြင်းကို ပြသည်သာထူး၏။)

၃၁၁။ အာနန္ဒ၊နွာ။ မဃဒေဝဿ၊သော။ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တပပုတ္တကာ၊ သားမြေးဖြစ်ကုန် သော။ တဿ၊ ထိုမဃဒေဝမင်း၏။ ပရမ္ပရာ၊ အဆက်ဆက်တို့သည်။ပ။ဗြဟ္မလောကူပဂါ၊ ကုန် သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဓမ္မံကော၊သော။ပ။ မဟာရာဇာ၊ သော။ နိမိ၊ နိမိမည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုမင်းအဆက်ဆက်တို့၏။ ပစ္ဆိမကော၊နောက်ဆုံးဖြစ်သောမင်းသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ပ။ ဥပဝသတိ၊ကျင့်သုံး၏။

၃၁၂။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ သုဓမ္မာယံ၊ သုဓမ္မာမည်သော။ သဘာယံ၊ မြို့တော် ခန်းမကြီး၌။ သန္နိသိန္နာနံ၊ အညီအညွတ် နေကုန်သော။ သန္နိပတိတာနံ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေ ကုန်သော။ တာဝတိ ံသာနံ ဒေဝါနံ၊ တာဝတိ ံသာနတ်တို့၏။“ယေသံ၊ အကြင်ဝိဒေဟတိုင်းသား တို့၏။ နိမိ၊ သော။ ရာဇာ၊သည်။ ဓမ္မံကော၊ တရားစောင့်၏။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းတည်း။ ဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါး၌။ ဌိတော၊ တည်၏။ မဟာရာဇာ၊ ပူဇော်အပ်သောမင်းတည်း။ပ။ ဥပဝသတိ၊၏။ ဘော၊ အိုအချင်းဘို့။တေသံ ဝိဒေဟာနံ၊ ထိုဝိဒေဟတိုင်းသားတို့၏။လာဘာ ဝတ၊ လာဘ်ဘို့ပါပေတကား။ဘော၊တို့။ တေသံ ဝိဒေဟာနံ၊ တို့သည်။သုလဒ္ဓံဝတာတိ၊ကောင်းစွာ ရအပ် ပေစွဘကား” ဟူသော။ အယံ အန္တရာကထာ၊ ဤကြားကာလ၌ဖြစ်သောစကားသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်ဘို့၏။ ဣန္ဒော၊ အရှင်သခင် ဖြစ်သော။

သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။တာဝတိ ံသေ ဒေဝေါတာဝတိ ံသာနတ်တို့ကို။ "မာရိသာ၊အချင်းတို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ နိမိ ံ၊ သော။ ဆုဇာနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆေယျာထ နောတိ၊ အလိုရှိကြကုန်သဒၶါ" ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အချင်း။ မယံ၊တို့သည်။ နိမိ ံ၊ သော။ဆုဇာနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ငှါ။ ဣစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန် ၏။

အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နိမိ၊ သော။ ဆုဇာ၊ သည်။ ပန္နရသေ၊ တဆယ့် ငါးရက်မြောက်သော။ တဒဟုပေါသထေ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ သီသံနှာတော၊ဦးခေါင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသည်ဖြစ်၍။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်စောင့်သုံးခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပရိပါသာဒဝရဂတော၊ မြတ်သော ပြာသာဒ်ထက်၌ တည်လျက်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာနန္ဒ၊နန္ဒာ။ အဆခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ (ပါတုရဟောသိ-စပ်)။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ပ။သမ်ဓေ့ယျ သေယျထာပိနာမ၊ ကေ့းရာသက့ဲသို့။ ဧဝမေဝ၊သာလျှင်။ တာဝတိ ံသေသု ဒေဝေသု၊တာဝတိ ံသာနတ်တို့၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ နိမိဿရညော၊၏။ပမုခေ၊မျက်မှောက်၌။(ဌ-၌သမ္မုခေ-ရှိ၏)ပါတုရဟောသိ၊ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အဆခေါ၊ ၌။ ဒေဝါနံ၊တို့၏။ ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ နိမိ ံ၊ သော။ ဆုဇာနံ၊ ကို။ "မဟာဆုဇ၊ ကြီး။ တေ၊ ၏ ။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ မဟာဆုဇ၊ကြီး။ တေ၊သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်ပေစ့။မဟာဆုဇ၊ကြီး။တာဝတိ ံသာ ဒေဝါ၊တို့သည်။သုဓမ္မာယံ၊သော။သဘာယံ၊ ၌။ယေသံ ဝိဇေဟာနံ၊ တို့၏။ပ။သုလဒ္ဓံ ဝတာတိ၊ တကားဟူ၍။ကိတ္တယမာနရူပါ၊ချီးမွမ်းအပ်သော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ သန္နိသိန္နာ၊ အညီအညွတ်နေကြကုန်၏။ မဟာဆုဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ တာဝတိ ံသာ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဒဿနကာမာ၊ဖူးမြင်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏။ မဟာဆုဇ၊ ကြီး။ တဿ တေ၊ထိုသင်မင်းကြီး၏(အဆံသို့)။အဟံ၊ သည်။ သဟဿယုတ္တံ အာဇညရထံ၊ အာဇာနည် မြင်းတဆောင်ကသော ရထားကို။ ပဟိဏိဿာမိ၊ စေလွှတ်လိုက်ပါအံ့။ မဟာဆုဇ၊ ကြီး။ ဒိဗ္ဗံ၊ သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ အဝိကမွမာနော၊ ဖောက်မလှုပ်သည်ဖြစ်၍။ အဘိရုဟေယျာသိတိ၊ တက်စီးတော်မူပါလေ့" ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။နိမိ၊ သော၊ ဆုဇာ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊သဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။

၃၁၃။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အထခေါ၊ ၌။ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ နိမိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ အဓိဝါသနံ၊ လက်ခံသည်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ပ။ နိမိဿ၊ သော။ ရညော၊ ၏။ ပမုခေ၊ ၌။ အန္တရဟိတော၊ ကွယ်ပျောက်ခဲ့သည်ဖြစ်၍။ တာဝတိ ံသေသု ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ပါတု-ရဟောသိ၊ ပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ အဆခေါ၊ ၌။ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒော၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ သင်္ဂါဟကာ၊ ချီးမြှောက်ဘက်သော။ မာတလိ ံ၊ မာတလိနတ်သားကို။ "သမ္မမာတလိ၊ အဆွေ မာတလိ။ဟေ၊လာလော့။တုံ့၊သည်။သဟဿယုတ္တံ အာဇညရထံ၊ကို။ယောဇေတွာ၊ကၐ။နိမိ ံ၊သော။ ဆုဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ချဉ်းကပ်၍။'မဟာဆုဇ၊ကြီး။ တေ၊ သင်၏(ထံသို့)။အယံ သဟဿ-ယုတ္တော အာဇညရထော၊ ကို။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒေန၊ သော။ သက္ကေန၊ သည်။ ပေသိတော၊ ဧသ္ဒတ် အပ်ပြီ။ မဟာဆုဇ၊ ကြီး ။ပ။ အဘိရုဟေယျာသီဘိ၊ လော့' ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေဟီဘိ၊ဆိုသေ့" ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ အာနန္ဒ၊ နန္ဒာ။ သင်္ဂါဟကော၊ သော။ မာတလိ၊ သည်။ "တဝ၊ သင်၏။ ဘဒ္ဒံ၊ ကောင်းသောစကားသည်။ ဝေန္တိ၊ ဖြစ်ပါစေ" ဟူ၍။ ဒေဝါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒဿ၊ သော။ သက္ကဿ၊ အား။ ပဋိဿုတွာ၊ ၍။ "သဟဿယုတ္တံ အာဇည-ရထံ၊ ကို။ ယောဇေတွာ၊ ၍။ နိမိ ံ၊ သော။ ဆုဇာနံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ "မဟာဆုဇ၊

ကြီး။ပ။ အဘိရှေဟ၊ တက်ဗီးတော်မူပါ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အုပ်စု၊ စင်စစ်သော်ကား။ ယေန ၀၊ အကြင်လမ်းဖြင့်လည်း။ (ဂန္ဓာ၊သွားသည်ရှိသော်။) ပါပကမ္မာ၊ မကောင်းမှု ရှိသောသူတို့သည်။ ပါပကာနံ ကမ္မာနံ၊ မကောင်းမှုဘို့၏။ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ခံစားနေကုန်၏။ ယေန ၀၊ ဖြင့်သည်း။(ဂန္ဓာ၊ သော်။) ကလျာဏကမ္မာ၊ ကောင်းမှုရှိသောသူတို့သည်။ ကလျာဏကမ္မာနံ၊ ကောင်းမှုဘို့၏။ဝိပါကံ၊ကို။ ပဋိသံဝေဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသု၊ထိုလမ်းနှစ်သွယ်တို့တွင်။ ကတမေန၊ အဘယ်သင်းဖြင့်။တံ၊အရှင်မင်းကြီးကို။နေမိတိ၊ဆောင်ရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။မာတလိ၊လိ။ဥဘယေနေ၀၊ နှစ်သွယ်သော လမ်းဖြင့်သာလျှင်။မံ၊ကို။ နေဟိ၊ ဆောင်ပါလော့။ ဣတိ ဤသို့ပြော၏။အာနန္ဒ၊နွာ။သင်္ဂါဟကော၊သော။ မာတလိ၊သည်။နိမိ ံ၊သော။ ရာဇာနံ၊ကို။ သုဓမ္မံ၊ သော။ သဘံ၊ သို့။ သမ္မာဝေသေသိ၊ ကောင်းစွာ ဝင်စေပြီ။အာနန္ဒ၊နွာ။ ဒေ၀ါနံ၊ တို့၏။ ဣန္ဒေါ၊ သော။ သက္ကော၊ သည်။ နိမိ ံ၊သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဒဠှရထော၀၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ၊မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ နိမိ ံ၊ သော။ ရာဇာနံ၊ ကို။“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဟိ၊ ကြွလာတော်မူပါ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသော ကြွလာတော်မူခြင်းပါပေတည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ အား။ ဒဿနကာမာ၊ကုန်သော။တာ၀တိ ံသာဒေ၀ါ၊ တို့သည်။ သုဓမ္မာယံ၊ သော။ သဘာယံ၊ ၌။ ယေသံ၊ တို့ ၏။ ပ။ သုလဒ္ဓံ၀တာတိ၊တကားဟူ၍။ ကိတ္တယမာန-ရူပါ၊ ချီးမွမ်းသော သဘောရှိကုန်လျက်။သန္နိသိန္နာ၊ကုန်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။တေ အား။တာ၀တိ ံ-သာ ဒေ၀ါ၊ တို့သည်။ ဒဿနကာမာ၊ ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဒေ၀သု၊ နတ်၀ို့၌။ ဒေ၀ါ-နုဘာ၀ေန၊ နတ်ဘို့၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ အဘိရမာတိ၊ မွေ့လျော်တော်မူပါ”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ မာရိသ၊ အချင်း။ အလံ၊ မသင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ တတ္ထေ၀ မိထိလံ၊ ထိုမိထိလာပြည်သို့ သာလျှင်။ ပဋိနေတု၊ တဖန်ဆောင်ို့တော်မူပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ တထာ၊ ထိုရှေးနည်းအတူ။ပ။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါအံ့။ ပ။ ဥပ၀သာမိ၊စောင့်သုံးပါအံ့။ (ဥပ၀ဿံသာမိ-ရှိမူ ပို၍ ကောင်း၏)။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

၃၁၄။ အာနန္ဒ၊နွာ။ အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ပဋိနေသိ၊ တဖန်ဆောင်ပို့ပြီ။ အာနန္ဒ၊နွာ။တတြ၊ ထိုမိထိလာပြည်၌။ပ။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ (အကြွင်း ၃၀၈-ပိုဒ်ရှု၍ သမ္မန်)။

၃၁၅။ (၃၀၉ ပိုဒ်ရှု၍သမ္မန်။ထူးရာ၌ အနက်ကား)။ အာနန္ဒ၊နွာ။ နိမိသာ၊သော။ ရညောခေါ ပန၊ မင်း၏ကား။ ကဉ္စာရဇနကောနာမ၊ ကဉ္စာရဇနကမည်သော။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကဉ္စာရဇနကမည်သော သားသည်။ အဂါရေသွာ၊ မှ။ အနဂါမိယံ-သို့။ နပဗ္ဗဇိ၊ မ၀င် ရောက်ပြီ။ သော၊ သည်။ ကလျာဏော၊ သော။ တံ၀တ္ထုံ၊ ထိုကျင့်၀တ်ကို။ သမ္ပဒ္ဓိန်၊ ဖြတ်ပြီ။ သော၊ သည်။ တေသံ၊ ထိုမဃဒေ၀မင်းအဆက်ဆက်ဘို့၏။ အန္တိမပုရိသော၊ အဆုံးစွန်သော ယောကျိုးသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၁၆။ အာနန္ဒ၊ နွာ။ သိယာ၊ ရုံခါ။ တေ၊ သင်၏။ “တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ယေန၊ အကြင်မဃဒေ၀မင်းသည်။ ကလျာဏော၊ သော။ တံ ၀တ္ထုံ၊ ကို။ နိပ်ိတာ၊ ထားအပ်ပြီ။ သော မဃ-ဒေ၀ေါ ရာဇာ၊ ထိုမဃဒေ၀မင်းသည်။ အညော၊ တပါးသော မင်းသည်။ အဟောသိနူနာတိ၊ ဖြစ်လေသလော”ဟူသော။ ဧ၀ံ၊ ဤအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာနန္ဒ၊နွာ။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဧ၀ံ၊ ဤကြံသည့်အတိုင်း။နခေါ ပန ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊မမှတ်အပ်။အဟံ၊ သည်။တေန သမယေန၊၌။မဃဒေ၀ေါ၊ သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အဟောသိ ံ၊ ပြီ။ မယာ၊ သည်။ နိဟိတံ၊ ထားအပ်သော။ ကလျာဏံ၊

ကောင်းသော။ တံဝတ္တံ၊ ကို။ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်၌ ဖြစ်သော။ ဇနတာ၊ လူအပေါင်းသည်။ အနုပ္ပ-
ဝတ္တေသိ၊အာတုလိုက်၍ ကျင့်ပြီ။အာနန္ဒ၊နှဒ္ဓာ။ကလျာဏံ၊သော။တံ ခေါ ပန ဝတ္တံ၊ သည်။နိဗ္ဗိဒါယ၊ဝဋ္ဋ
ဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်းငှါ။ န သံဝတ္တာဘိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်းကင်းခြင်းငှါ။ပ။ နိရောဓာယ၊
ချုပ်ခြင်းငှါ။ပ။ ဥပသမာယ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းငှါ။ပ။ အဘိညာယ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်း
ငှါ။ပ။ သမ္မောဓာယ၊ ကောင်းစွာ သိတတ်သော မဂ်အကျိုးငှါ။ပ။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။
နသံဝတ္တာဘိ၊ မဖြစ်။ ယာဝဗြ ဘူလောကူပပတ္တိယာဓေ၊ ဗြ ဘွာ့ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့ အကျိုးငှါသာလျှင်။
သံဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊နှဒ္ဓာ။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ၊ သည်။ နိပ်ိတံ၊သော။ ကလျာဏံ၊
သော။ ဣဒံဝတ္တံ၊ သည်။ ကေန္တနိဗ္ဗိဒါယ၊ စင်စစ် ဝဋ္ဋဆင်းရဲ၌ ငြီးငွေ့ခြင်း အကျိုးငှါ။ပ။ သံဝတ္တာဘိ၊
၏။ အာနန္ဒ၊နှဒ္ဓာ။ တေရဟိ၊ ၌။ နိဗ္ဗိတံ၊ သော။ ကလျာဏံ၊သော။ ကတမဉ္စ၊ အဘယ်မည်သော။
ဝတ္တံ၊ သည်။ပ။ သံဝတ္တာတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ အရိယော၊ မြတ်သော။ အဋ္ဌင်္ဂိကော၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှိုသော။
အယမေဝ မဂ္ဂေါ ဤမင်္ဂသည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ၊ ဤမင်္ဂဟူသည်။ သေယျထီဟ၊ အဘယ်နည်း။
သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဇ္ဈာန်း။ပ။ သမ္မာသမာဓိ၊ သမ္မာသမာဓိဇ္ဈာန်းတည်း။အာနန္ဒ၊နှဒ္ဓာ။ ပ။ သံဝတ္တာဘိ၊
ဖြစ်၏။ အာနန္ဒ၊နှဒ္ဓာ။ ယေန၊ အကြောင်းအရိယမဂ်ဖြင့်။ မေ၊ သည်။ နိဗ္ဗိဒါ၊ သော။ကလျာဏံ၊သော။
ဣဒံဝတ္တံ၊ကို။ အနုပ္ပဝတ္တေယျာထ၊ အတုလိုက်၍ ကျင့်ကုန်ရာ၏။(ကျင့်ကုန်လေ့)။တံ၊ထိုအရိယမဂ်
ကို။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အဟံ၊ သည်။ဝေါ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။တုမှေ၊ တို့သည်။မေ၊ ၏။
အန္တိမဘုရိသာ၊ အဆုံးစွန် ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့သည်။ မာ အဟုဝတ္ထ၊ မဖြစ်ကြကုန်လင့်။
(အကြွင်း တူပြီ။ ဣဒ မဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒတိ၊ ပေးမြဲ။)

တတိယံ၊ သော။ မဃဒေဝသုတ္တံ၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-မဓုရသုတ်

၃၁၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ကေါ၊ သော။ သမဃံ၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကစ္စာနော၊
သည်။ မခုရာယံ၊ မဓုရာမြို့၌။ ဂုန္ဒာဝနေ၊ လက်ပံညိုတော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အဝန္တိပုတ္တော၊ အဝန္တိ
မင်းသမီး၏ သားဖြစ်သော။ မာဓုရော၊ မာဓုရမည်သော။ ရာဇာ၊ သည်။ “ဘော၊ အချင်းတို့။
သမဏော ကစ္စာနော၊ အရှင်ကစ္စာနသည်။ မဓုရာယံ၊ ၌။ ဂုန္ဒာဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိခလု၊ နေတော်မူ
သဘော်။ တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ကစ္စာနံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ကစ္စာနထေရ်၏။ ‘ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။
ဝိယတ္တော၊လိမ္မာ၏။မေဓာဝီ၊တခ်ဏ်းပွဘို့ပညာရှိ၏။ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင်ရှိ၏။
စိတ္တကထီ၊ ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကိုဟောလေ့ရှိ၏။ကလျာဏပဋိဘာနော၊ ကောင်းသော
ပဋိဘာန်ဉာဏ်ရှိ၏။ ဝုဒ္ဓေါ၊စော၊ အသက်လည်း ကြီး၏။ အရဟာ၊ရဟန္တာလည်းဖြစ်တော်မူ၏။
တထာရူပါနံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အရဟတံ၊ ရဟန္တာ အရှင်တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း
သည်။ သာဓု ခေါ ပန၊ ကောင်းမြတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏’ ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ကလျာဏော၊ ကောင်းသော။ကိတ္တိသဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ဥဂ္ဂတော၊ပျံနှံ့၍ တက်
သတဘ်”ဟူ၍။ (ဣဘိ၊ တလုံးအကြကြံ) အဿောသိ ခေါ၊ ကြားသည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ ၌။ ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ၊ သော။ အဝန္တိပုတ္တော၊ သော။ မာဓုရော၊
သော။ ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကစ္စာနံ၊ ကို။“ဘောကစ္စာန၊ အို အရှင်ကစ္စာန၊ ဗြာဟ္မ-
ဏာ၊ ပုံကားတို့သည်။ ‘ဗြာဟ္မဏောဝဝ ဝဏ္ဏော၊ ပုံကားမျိုးသည်သာလျှင်။ သေဋ္ဌော၊ မြင့်မြတ်၏။

အညော ဝတ္ထော၊ တပါးသော အမျိုးသည်။ ဟီနော၊ ယုတ်ညံ့၏။ ပြာဘ္မဏော၀ ဝတ္ထော၊ သာလျှင်။ သုက္ကော၊ဖြူစင်၏။ အညော ဝတ္ထော၊ သည်။ ကဏှော၊ မည်းနက်၏။ ပြာဘ္မဏော၀၊ ပုံဏားတို့သည် သာလျှင်။ သုဇျန္ဟိ၊ စင်ကြယ်ကုန်၏။အပြာ ဘ္မဏာ၊ ပုံဏားမဟုတ်သောသူတို့သည်။ နော၊ မဖြူစင်ကုန်။ ပြာ ဘ္မဏော၀၊ တို့သည်သာလျှင်။ပြ ဘ္မုနော၊မဟာပြ ဘ္မာ၏။ပုတ္တာ၊သားဘို့တည်း။ သြရသာ၊ ရင်၌ ဖြစ်ကုန်၏။ မုခတော၊ ခံဘင်းမှ။ ဇာတာ၊ ဖွားကုန်၏။ ပြ ဘ္မဇာ၊ ပြ ဘ္မာမှ ဖြစ်ကုန်၏။ ပြဘ္မ-နိမ္မိတာ၊ပြဘ္မာသည် ဖန်ဆင်းအပ်ကုန်၏။ပြဘ္မဒါယာဒါဝိ၊ပြဘ္မာ၏ အမွေခံတို့တည်း’ဟူ၍။ဝေါသို့။ အာဟံသု၊ ဆို ကုန်ပြီ။ ဣဓ၊ ဤ သို့ဆိုရာ၌။ ဘဝံကစ္စာနော၊ သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အက္ခာ-ယိတို၊ ဆိုပါသနည်း”ဟူသော။တေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ “ပြာဘ္မဏော၀ ဝတ္ထော၊ သာလျှင်။သေဋ္ဌော၏။ပ။ပြ ဘ္မဒါယာဒါတိ၊တည်း”ဟူသော။သေဋ္ဌ၊ဤစကားသည်။လောကသို့ ၊ ၌။ ဃောသောယေ၀၊ စကားမတ္တ အသံမျှသာတည်း။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ “ပြာဘ္မဏော၀ ဝတ္ထော၊ သည်သာလျှင်။ပ။ဃောသောယေ၀ါတိ၊ တည်းဟူသော။ယထာ၊ အကြင်စကားကို။(၀ုတ္တံ၊ဆိုအပ်ပြီ။)တံ တေါ၊ ထိုစကားကို။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၃၁၈။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ခတ္တိယာသာ၊ မင်းမျိုးအား။ဓနေန ဝါ၊ ဥစ္စာဖြင့်၎င်း။ ဓညေန ဝါ၊ စပါးဖြင့်၎င်း။ ရဇတေန ဝါ၊ ငွေဖြင့်၎င်း။ ဇာတရူပေန ဝါ၊ ရွှေဖြင့်၎င်း။ စေပိ ဣဇ္ဈေယျ၊ အကယ်၍ ပြီးပြည့်စုံငြားအံ့။ အဿ၊ထိုမင်းမျိုးအား။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယံ၊ ရှေးဦးစွာ ထင်လှုံရှိသေ၏။ ပစ္ဆာနိပါတိ၊နောက်မှ အပ်လေ့ရှိသော။ ကိံ ကာရပဋိသာဝိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်းဟု နာခံလေ့ရှိသော။ မနာပစာရီ၊ နှစ်သက်စဖွယ် ကျင့်လေ့ရှိသော။ ပိယဝါဒိ၊ ချစ်ဖွယ် ဆိုလေ့ရှိသော။ ခတ္တိယောပိ၊ တပါးသော မင်းမျိုးသည်လည်း။ (ခတ္တိယောပိတိ ပရခတ္တိယောပိ၊ ဋီ)။ အဿ၊ ရှိရာသလော ။ပ။ ပြာဘ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ သလော။ပ။ ဝေဿောပိ၊ သူကြွယ်မျိုးသည်လည်း။ အဿ၊ သလော။ သုဒ္ဒေါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးသည်လည်း။ အဿ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ခတ္တိယဿ၊ အာဒေသနာ၊ ပ။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ရှိရာပါ၏။ပ။ ပြာဘ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။အဿ၊၏ ။ပ။ ဝေဿောပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊၏ ပ။ သုဒ္ဒေါပိ၊ သည်လည်း။ အဿ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ (ကျန်သုံးဝါကျကိုလည်း နည်းမှီ၍ ယောဇနာလေ)။

(တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ ယဒိ ဧဝံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဣဓမေ စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊ ဤအမျိုးလေးပါးတို့သည်။သမသမာ၊တူမျှကုန်သည်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်သလော။ နော၀ါ၊ မဖြစ်ကုန်သလော။ တတ္ထ၊ ဤသို့ အချင်းချင်း လုပ်ကျွေးအပ်သည်၏ အဖြစ်၌။ တေ၊ သင် မင်းကြီး၏ (အသိဉာဏ်သည်)။ ကထံဝါဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘောကစ္စာန၊နု။ ဧဝံသန္တေ၊ သော်။ ဣဓမေ စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊တို့သည်။အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ သမသမာ၊ တူကုန်သည်။ ဟောန္တိ ခေါ၊ကုန်သည်သာတည်း။တတ္ထ၊၌။သေံ၊ထိုအမျိုးလေးပါးတို့၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုဧသော။ နာနာကရဏံ၊ အသီးသီးပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ ထူးခြားချက်ကို။ န သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ဣတိ၊ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။

၃၁၉။ (တံ ကိ ံ မညသိ၊ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူ့အသက်ကို သတ်လေ့ရှိသော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊မှားသောအယူရှိသော။ ခတ္တိယော၊သည်။ အဿ၊ ရှိရာ၏။(သော၊ သည်။)။ပ။ နိရယံ၊သို့။ဥပပဇ္ဇေယျ၊ကပ်ရောက်ရာသလော။နော ဝါ၊မကပ်ရောက်ရာသလော။တွေ့၊ ဤအရာဌ်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏ (အသိဉာဏ်သည်)။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ ဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊နု။ ဟိ၊ မှန်ပါ၏။ ပါဏာတိပါတီ၊ သော။ပ။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ (အဿ၊ရာ၏။သော၊သည်။)။ပ။ နိရယံ၊ သို့။ ဥပပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ တွေ့၊ ဤအရာဌ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏ (အသိဉာဏ်သည်)။ဝေံ၊ ဤသို့(ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း) ပင်။ ဟောတိ၊ ၏။ မေ၊ သည်။အရဟတံ၊ရဟန္တာတို့၏ အထံမှ။တေံ၊ ဤစကားကို။ဝေဒူ ပန၊လျှင်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပါပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဒလျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းပေစ့ ကောင်းပေစ့။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်၏။ တေံ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊ သို့။ သာဓုဧဓါ၊ ကောင်းသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေ၊ သင် သည်။ တေံ၊ ကို။ အရဟတံ၊ အထံမှ။ သာဓု စ ပန၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ သုတံ၊ ကြားအပ်ပေပြီ။ (အကြွင်း လွှဲယ်ပြီ)။

၃၂၀။ (တံ ကိ ံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဣဓ၊ဤ။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်ရှောင်သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ အဿ၊ ရာ၏။ပ။ ကထံ ဝါ ဟောတိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ဟိ၊ မှန်လှပါ၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။) (အကြွင်းလွှဲယ်ပြီ)။

၃၂၁။ (တံ ကိ ံ မညသိ မဟာရာဇ၊ ပေးမြဲ)။ဣဓ၊ ဤ။ခတ္တိယော၊ သည်။ သန္ဓိ ံ ဝါ၊ အိမ်နံရံကို မှုလည်း။ ဆိန္ဒေယျ၊ ဖြာ်၍ ခိုးငြားအံ့။ နိလ္လောပံ ဝါ၊ အကြွင်းမဲ့ လုယက်ခြင်းကိုမှုလည်း။ဟရေယျ၊ လုယက်ငြားအံ့ ။ကောဂါမိကိ ံ ဝါ၊ တအိမ်ထည်းဌ ဝန်းရံလုယက်ခြင်းကိုမှုလည်း။ ကရေယျ၊ ပြုငြားအံ့။ ပရိပန္ထေ ဝါ၊ ခရီးလမ်းဆုံဌ်မှုလည်း။ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်၍ လုယက်ငြားအံ့။ ပရဒါရံ ဝါ၊ ကိုမှုလည်း။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားလာငြားအံ့။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဖမ်းကြ၍။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား။ ဝါ၊ ၏။ ပုရိသာ၊ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏။ အာဂုစာရီ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသော။ စောရော၊ ခိုးသူပါတည်း။ဣမဿ၊ ဤခိုးသူအား။ ယံ၊ အကြင်ဒဏ်ကို။ ဣစ္ဆသိ၊ အလိုရှိ၏။ တံဒဏ္ဍံ၊ ထိုဒဏ်ကို။ ပဏေဟိတိ၊ ပေးအပ်ပါလော့” ဟူ၍။စေ ဒဿေယျုံ၊ အကယ်၍ ပြကုန်ငြားအံ့။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ ကိန္တိ၊ ဘယ်သို့ လျှင်။ ကရေယျာသိ၊ ပြုလုပ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ နု။ ဃာတေယျာမ ဝါ၊ သတ်မှုလည်း သတ်ကုန်ရာ၏။ ဇာပေယျာမ ဝါ၊ ဥစ္စာ ဆုံးရှုံးစေမှုလည်း ဆုံးရှုံးစေကုန်ရာ၏[1]။ပဗ္ဗာဇေယျာမ ဝါ၊ နှင်ထုတ်မှုလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာ၏။

၁။ ဇာပေတာဃဲ ဝါ ဇာပေတုန္တိ့ ဓနဇာနိရဟံ ဇာပေတာဇ္ဇယုတ္တံ၊ ဇာပေတုံ ဇိဏ္ဏဓနံ ကာတုံ။ မူလဟဏ်၊ စူ-သစ္စကသုတ်။ဌ၊ ၃၅၇။

ယထာပစ္စယံ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ။ ကရေယျာမ ၀ါ၊ ပြုလုပ်မူလည်း ပြုလုပ်ကုန်ရာ၏။ တံ၊ သည်။ ကိဿဟေတု၊ နည်း။ ဘော ကစ္စာန၊ န။ ဟိ၊ မှန်၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ယာ ခတ္တိယောတိ-သမညာ၊ အကြင် မင်းမျိုးဟူသော အမည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုအမည်သည်။ အန္တရဟိတာ၊ ကွယ်ပျောက်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ စောရောတ္တေ၀ သခ်္ခံ၊ ခိုးသူဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ ကျရောက်ရတော့၏။ (ကြွင်း ၂-၀ါကျ မခဲပြီ။)

၃၂၂။ (တံ ကိံ မညသိ မဟာရာဇ၊ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ၌။ ခတ္တိယော၊ သည်။ ကေသမဿုံ၊ ကို။ ဩဟာရေတ္၀ာ၊ ၍။ ကာသာယာနိ၊ ကုန်သော။ ၀တ္ထာနိ၊ တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတ္၀ာ၊ ဖုံးလွှမ်း ၀တ်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ဝင်ရောက်သည်။အဿ၊ ရာ၏။ ပါဏာတိ-ပါတာ၊ မှ။ ပဋိ၀ိရတော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)။ပ။မုသာ၀ါဒါ၊ မှ။ ပဋိ၀ိရတော၊ သည်။ (အဿ၊ ရာ၏။)ရတ္တူပရတော၊ညဉ်စာ စားခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်၏။ဧကဘတ္တိကော၊တထပ်သော ဆွမ်းကိုသာ စားသေ့ရှိ၏။ ဗြဟ္မစာရီ၊ ၏။ သီလ၀ါ၊ ၏။ ကလ္យာဏဓမ္မော၊ ၏။ နံ၊ ထိုခတ္တိယရဟန်းကို။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ကရေယျာသိ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ န။ အဘိ၀ါဒေယျာမ ၀ါ၊ ရှိခိုးမူလည်း ရှိခိုးကြကုန်ရာ၏။ ပစ္စုပဋ္ဌေယျာမ ၀ါ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုမူ ပြုလည်း ကြို ဆိုကုန်ရာ၏။ အာသနေန၊နေရာဖြင့်။ နိမန္တေယျာမ ၀ါ၊ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ကုန်ရာ၏။ နံ၊ ထိုခတ္တိယရဟန်းကို။ စီ၀ရပိဏ္ဍပါတ သေနာသန ဂိလာနပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိနိမန္တေယျာမ ၀ါ၊ ဖိတ်မူလည်း ဖိတ်ကြကုန်ရာ၏။ အဿ၊ ထိုခတ္တိယရဟန်း၏ အလို၌။ခမိံ၊ သော။ ရက္ခာ၀ရဏဂုတ္တိံ၊ စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ခြင်းဟူသော လုံခြုံမှုကိုမူ။ သံ၀ိဒဟေယျာမ ၀ါ၊စီမံမူလည်းစီမံကြကုန်ရာ၏။တံ၊သည်။ကိဿဟေတု၊နည်း။ပ။သမဏောတ္တေ၀-သခ်္ခံ၊ ရဟန်းဟူသော အရေအတွက်သို့သာလျှင်။ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(အကြွင်း နှစ်၀ါကျကို နည်းမှီး၍ ပေးလေ)။

၃၂၃။ (ဧ၀ံ ဝုတ္တေ-မှစ၍ သရဏံ ဂတန္တိ-တိုင်အောင်သော ၀ါကျတို့သည် ၁၀၆-အပဏ္ဏက သုတ် စသည်နှင့် မထူးပြီ)။

မဟာရာဇ၊ကြီး။တုံ၊ သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။မာ ဓာဒိ အဂမာသိ၊ မဆည်းကပ်လင့်။ အဟံ၊ သည်။ ယံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်၏။ တုံ၊ သည်။ တမေ၀ ဘဂ၀န္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကိုသာလျှင်။ သရဏံ၊ဟူ၍။ ဂစ္ဆ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ န။ တေရဟိ၊ ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သောဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကာဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ ပရိနိဗ္ဗုတော ဓေါ၊ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်တော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ကစ္စာန၊ န။ မယံ၊ တို့သည်။ တံ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ ယောဇနေသု၊ ဆယ်ယူဇနာ (၀ေးကွာသော)အရပ်တို့၌။သစေပိ သုဏေယျာမ၊ အကယ်၍ (ရှိသည်ဟု)ကြားသိရကုန်ငြားအံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂ၀န္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဒဿပိ ယောဇနာနိ၊ဆယ်ယူဇနာ(၀ေးကွာသော)အရပ်တို့သို့လည်း။ဂစ္ဆေယျာမ၊သွားကုန်ရာ၏။ပ။ဘော ကစ္စာန၊န။ ယတော စ၊ အကြင်အခါ၌လည်း။ သော ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊

လေ့ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗုတမှိ၊ သော်လည်း။ (ဝါ၊ သော။) ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ဓမ္မဉ္စ၊ကိုဂုဏ်း။ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ကိုဂုဏ်း။သရဏံ၊ဟူ၍။ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ (အကြောင်းမထူးပြီ)။ကွတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ မဓုရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်

၃၂၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ)။ ဧကံ သမယံ၊၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘဂ္ဂေသု၊ ဘဂ္ဂတိုင်းတို့၌။ သုသုမာရဂိရေ၊ သုသုမာရဂိရ်မြို့၌။ မိဂဒါယေ၊သားတို့ကိုဘေးမဲ့ပေးရာဖြစ်သော။ဘေသကဠာဝနေ၊ ပဲစည်းငုံခတော၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ ဗောဓိဿ၊ ဗောဓိမည်သော၊ ရာဇကုမာရဿ၊ မင်းသား၏။ ကောကနဒေါနာမ၊ မည်သော်။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။ အစိရကာရိတော၊ ဆောက်လုပ်ပြီးကာစသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမဏေန ဝါ၊ သည်ဌင်း။ ဗြာဟ္မဏေန ဝါ၊ သည်ဌင်း။ မနုဿဘူတေန၊ သော။ ကေနစိဝါ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်လည်း။ အနဇ္ဈာဝုဋ္ဌော၊ မနေဘူးသေးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ သဉ္ဇိကာပုတ္တံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ လုလင်ကို။ “သမ္မ သဉ္ဇိကာပုတ္တ၊ အချင်းသဉ္ဇိကာပုတ္တ။ ဧဟိ၊လာလော့။ တုံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒ၊ ရှိခိုးချေလော့။ အပ္ပါဗာဓံ၊အနာကင်းသည်ကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ဆင်းရဲကင်းသည်ကို။လဟုဋ္ဌာနံ၊ လျင်စွာ ထကြွနိုင်သည်ကို။ ဗလံ၊ ခွန်အားရှိသည်ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ချမ်းသာစွာ နေရခြင်းကို။ ‘ဘန္တေ၊ ရား။ ဗောဓိ၊ သော။ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ အပ္ပါတင်္ကံ၊ ကို။ လဟုဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဗလံ၊ ကို။ ဖာသုဝိဟာရံ၊ ကို။ ပုစ္ဆတိတိ၊ မေးလျှောက်ပါ၏’ ဟူ၍။ ပုစ္ဆ၊ မေးလျှောက်ခြေလော့။ ‘ဘန္တေ၊ ရား။ပ။အဓိဝါသေတု ကိရာတိ၊ လက်ခံတော်မူပါဘုရား’ ဟူ၍။ ဧဝံ စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိတိ၊ လျှောက်ခြေလော့” ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သဉ္ဇိကာပုတ္တောဘာ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဧဝံ ဘောတိခေါ၊ အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါ ဟူ၍။ ဗောဓိဿ၊ သော။ ရာဇကုမာရဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍။ ယေန၊ ၌။ ပ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ ပြီ။ပ။ ဗောဓိ ံ၊ သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ “ဘောတော၊ အရှင်၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ကို။ အဝေါစုမ္ဟ။ ကုန်ပြီ။ပ။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ အဓိဝုဋ္ဌဉ္စ ပနာတိ၊ လက်ခံလည်း လက်ခံအပ်ပါပြီ” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၂၂၅။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။တဿာ ရတ္တိယာ၊ထိုည၌၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့် (လွန်သောအခါ၌)။ သကေ နိဝေသနေ၊ မိမိဒေါ်မ၌။ ပဏီတံ၊ သော။ခါဒနီယံ၊ ကို။ ဘောဇနီယံ၊ ကို။ ပဋိယာဒါပေတ္ဝာ၊ စီရင်စေပြီး၍။ ကောကနဒံ၊ သော။ ပါသာဒဉ္စ၊ ကိုလည်း။

၁။ ကောကနဒံ ဝုစ္စတိ ပဒုမံ၊ သော စ မဂ််လပါသာဒေါ ဩလောကနကပဒုမံ ဒဿေတွာ ကတော။ ဋ္ဌ။ ဩလောကနကပဒုမန္တိ လီလာအရဝိန္ဒံ၊ ကောကနဒသဏ္ဌာနတ္တာ ကောကနဒေါ။ ဋီ။

ယာဝ ပစ္ဆိမသောပါနကဋ္ဌဝဏ္ဏော၊ အောက်ဆုံးလှေကားထစ်တိုင်အောင်။ သြဒါတေပါ၊ ပြုစင်ကုန်သော။ ဒုဿေပါ၊ အဝတ်တို့ဖြင့်။ သန္ဆရာပေတ္ဝာ၊ ဖြန့်ခင်းစေ၍။ သဉ္ဇိကာပုတ္တံ၊ သော။မာဏဝံ၊ ကို။ "သမ္မသဉ္ဇိကာပုတ္တာ၊ ပုတ္တာ။ပ။ဘဂဝတောဝါ၊ အား။ 'ဘန္တေ၊ ရား။ ကာလော၊ အခြိန်တန်ပါပြီ။ ဘတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတန္တိ၊ ပြီးပါပြီဘုရား'ဟူ၍။ ကာလံ၊ ကို။ အားရောဧဟိတိ၊ လျှောက်ထားခြေလော့"ဟု၊ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သဉ္ဇိကာပုတ္တောဝါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ပ။အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဥပသင်္ကမိ၊ ချဉ်းကပ်ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဂမယမာနော၊ စောင့်မြော်လျက်။ ဗဟိဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုခ်အပ၌။ ဌိတော၊ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌရတော၀၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အာဘိဝါ-ဒေဘုဝါ၊ ၍။ ပုရက္ခတ္ဘာဝါ၊ ရှေ့ဆောင်ပြု၍။ ယေန၊ ၌။ ကောကနဒေါ၊ သော။ ပါသာဒေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဒုဿာနိ၊ အဝတ်ဘို့ငှံ။ အာဘိရူဟတု၊ တက်နင်းတော်မူပါ။ (နောက်ဝါကျနည်းတူ)ယံ၊ ယင်းအဝတ်ပုဆိုးကို တက်နင်းတော်မူခြင်းသည်။ မမ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ အစီးအပွါး အလို့ငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အဿာတိ၊ ဖြစ်ရာ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဝေံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (ဒုတိယမို့၊ တတိယမို့၊ ဝါကျမျှားဌ နည်းတူပေးလေ)။

၃၂၆။ အထခေါ၊ ၌။ဘဂဝါ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ အပလောကေသိ၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ဗောဓိ ံ၊ သော။ရာဇကုမာရံ၊ ကို။ "ရာဇကုမာရ၊ သား။ တုံ၊ သည်။ ဒုဿာနိ၊ တို့ကို။ သံဟာရတု၊ ရုပ်သိမ်းလော့။ ဘဂဝါ၊ သည်။ စေလပဋိကံ၊ ပုဆိုးဖြူကို။ န အက္ကမိဿတိ၊ နင်းတော်မမူလတ္တံ ။ ဇာထာဂတော၊ သည်။ ပစ္ဆိမံ ဇနတံ၊ နောင်လာနောက်သားလူအများကို။အနုကမ္ပတိတိ၊အစဉ်သနားစောင့်ရှောက်တော်မူ၏"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဒုဿာနိ၊တို့ကို။ သံဟာရာပေတ္ဝာ၊ရုပ်သိမ်းစေ၍။ ဥပရိကောကနဒပါသာဒေ၊ ကောကနဒပြာသာဒ်ထက်၌။အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညပေသိ၊ ခင်းစေပြီ။အထခေါ၊၌။ဘဂဝါ၊သည်။ကောကနဒံ၊ သော။ ပါသာဒံ၊ ကို။ အာဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။ပ။နိသီဒိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ပ။ကေမန္တံ၊ ၌။နိသိန္နော၊ သော။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ရား။မယှံ၊ အား။ 'သုခေန၊ချမ်းသာသော အကျင့်ဖြင့်။ သုခံ၊ချမ်းသာကို။ န ခေါ အဓိဂန္တဗ္ဗံ၊မရအပ်။ ဒုက္ခေန ခေါ၊ ဆင်းရဲသော အကျင့်ဖြင့်သာလျှင်။ သုခံ၊ ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တဗ္ဗန္တိ၊ ရအပ်၏'ဟူသော။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၂၇။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သမ္မောဝေ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေ၀၊ ရှေးဦးသာလျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကိုမသိသေးသော။ဗောဓိသတ္တဿေ၀၊ဘုရားလောင်းသည်

သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မယ့်မို့၊ ၏လည်း။ "သုခေန။ပ။အဓိဂန္ဓဗ္ဗန္တိ၊ အပ်၏" ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ၊ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ အပရေန၊ သော။ သမယေန၊ ၌။ ဒဟရော၀၊ ငယ်သည်သာလျှင်။ သမာနော၊ လျက်။ သုသုကာဠကေဒသာ၊ ကောင်းသော မည်းနက်သောဆံပင်ရှိသည်။ ဘဒ္ဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ ပဌမေန ၀ယသာ၊ ပဌမအရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်။ သမာနော၊ လျက်။ အာကာ မာကာနံ၊ အလိုမရှိကုန်သော။ အဿုမုခါနံ၊ မျက်နှာ၌ မှက်ရည် ပြည့်ကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ အမိအဘတို့သည်။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်စဉ်။ ကေသမဿုံ၊ ဆံမုတ်ဆိတ်ကို။ ဩဟာရေတွာ၊ ပယ်၍။ ကာသာယာနိ၊ ဖန်ရည်ဆိုးအပ်ကုန်သော။ ၀တ္ထာနိ၊ အ၀တ်တို့ကို။ အစ္ဆာဒေတွာ၊ (ဖုံးလွှမ်း)တော်ရုံ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိ ံ၊ ဝင်ရောက်ပြီ။ သော၊ ထိုငါသည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကိ ံ ကုသလဂဝေသီ၊အဘယ်သည် ကုသိုလ်နည်းဟု ရှာမှီးလျက်။အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တံ၀ရပဒံ၊(အေး ငြိမ်းရာဖြစ်သော)နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရိယေသမာနော၊ရှာဖွေလျက်။ယေန၊ ၌။ကာလာမော၊ ကာလာမ အန္ဓယဲဖြစ်သော။ အာဠာရော၊ အာဠာရ ရသေ့သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ကာလာမံ၊ သော။ အာဠာရံ၊ ကို။ "အာဝုသော ကာလာမ၊ ငါ့ရှင်ကာလာမ။ အဟံ သည်။ဣမသ္မိ ံ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသာသနာ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရိတုံ၊ကျင့် ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိတိ၊ အလို၏၌" ဟူသော။ တေံ၊ ဤစကားကို၊ အ၀ေါစ၊ ဆိုပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ုတ္တေ၊ သော်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မံ၊ကို။ "အာယသ္မာ၊ အရှင်သည်။ ဝိဟရတု၊ နေတော်မူပါလော့။ ယဘ္ဟ၊ အကြင်တရား၌။ ဝိညူ၊ ပညာရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ န စိရဿေ၀၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ သကံ အာစရိယကံ၊ မိမိဆရာ့အယူကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ သစ္ဆိကတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝိဟရေယ္ယ၊ နေရာ၏။ အာယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားသည်။ တာဒိသောတိ၊ ထိုသို့သဘောရှိ၏" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ နစိရဿေ၀၊ သာလျှင်။ ခိပ္ပမေ၀၊ လျင်မြန်စွာသာလျှင်။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ ပရိယာပုဏိ ံ၊ သင်ယူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သောအဟံ၊ သည်။ တာ၀တကေနေ၀၊ ထိုမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသည်သာ ဖြင်သော။ သြဋ္ဌပဟတမတ္တေန၊ နှုတ်ခမ်းဆိုရုံမျှဖြင့်။ လပိတလာပနမတ္တေန၊စကားကို ဆိုစေရုံမျှဖြင့်။ ဉာဏ၀ါဒဉ္စ၊ ငါသိ၏ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုငင်း။ ထေရ၀ါဒဉ္စ၊ ငါမဆေရ် ဟူသော ပြောဆိုခြင်းကိုငင်း။ ၀ဒါမိ၊ ဆို၏။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိစ၊ သို့လည်း။ ပဋိဇာနာမိ၊ ဝန်ခံ၏။ အဟဥ္စေ၀၊ ငါသည်လည်း။ ၀ဒါမိ၊ ဆို၏။အညေစ၊တပါးသော သူတို့သည်လည်း။(၀ဒန္တိ၊ ကုန်၏။)ရာဇကုမာရ၊ သား။တဿ မယ့်၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကာလာမော၊ ကာလာမ အန္ဓယ်ဖြင်သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ကေ၀လံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့် [1]။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊၍။ သစ္ဆိကတွာ၊၍။ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ နုပဓေဒေတိ၊ သိစေသည်မဟုတ်။အဒ္ဓါ၊စင်စစ်။ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ ဣမံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနံ၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ပဿံ၊ မြင်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟရတီတိ၊ ၏"ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၁။ "ကေ၀လံ သဒ္ဓါမတ္တကေန-သဒ္ဓါမတ္တကေနေ၀၊ ယုံကြည်ရုံမျှဖြင့်သာလျှင်"ဟု ကေ၀လံ-ကို ဧ၀တ္ထ ကြံ၍ သဒ္ဓါမတ္တကေန-နှင့် တဲ့ကာ ပေးနိုင်သေးသည်။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။အာဠာရံ၊ ကို။ "အာဝုသော ကာလာမ၊ မ။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေသိ နောတိ၊ သိစေသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ်၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ပ။ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ အာကိဉ္စညာယတနံ၊ ဈာန်ကို။ ပဝေဒေသိ၊ သိစေပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿော၊ ၏သာလျှင်။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ နအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။မယှမ္ပိ၊ငါ၏လည်း။ သဒ္ဓါ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ပ။ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿော၊ ၏သာလျှင်။ပညာ၊ သည်။ နခေါအတ္ထိ၊ ရှိသည်မဟုတ်။ မယှမ္ပိ၊ ၏လည်း။ ပညာ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ (ပဒဟေယျံ၊ ၌စပ်။) ယံမှံ၊ အကြင်တရားကို။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝေဒေတိ၊ သိစေ၏။ တဿ ဓမ္မဿ၊ ထိုတရားကို။ သစ္ဆိကိရိယာယ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်းငှါ။ ပဒဟေယျံ၊ အားထုတ်ရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ပ။ဝိဟာသိ ံ၊ ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။အာဠာရံ၊ ကို။ "အာဝုသော ကာလာမ၊ မ။ ဣဉ္စာဝတာ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေသိ နောတိ၊ လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ်၊ ပြီ။ အာဝုသောငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ (သိဒ္ဓတ္ထဘဝသို့ ရောက်ပြီးသော်သည်း ဘုရားမဖြစ်သေး၍ ဗောဓိသတ်-ဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်)။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ဣဉ္စာဝတာ၊ ဖြင့်။ပ။ပဝေဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် အာဠာရ။ အဟမ္ပိခေါ၊ ငါဗောဓိသတ်သည်လည်း။ပ။ဝိဟရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ (ဗောဓိသတ်)ဆိုပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ယေမယံ၊အကြင်ငါတို့သည်။ (ငါတို့ဆိုသော်လည်း အာဠာရတဉ်းတည်းသာ)။ တာဒိသံ၊ထိုသို့သဘောရှိသော။ သဗြဟ္မစာရိ ံ၊အဘူတက္က မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော။ အာယသ္မန္တံ၊ ကို။ ပဿာမ၊ မြင်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့တည်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ဗောဓိသတ်။ ဧတံ၊ထိုဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ တေသံ နော၊ ထိုငါတို့၏။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းသောရခြင်းပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ပဝေဒေမိ၊ ၏။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ပ။ဝိဟရသိ၊ ၏။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ဝိဟရသိ၊ ၏။ အဟံ၊ငါအာဠာရသည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ပ။ ပဝေဒေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာမိ၊ ၏။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၏။ တုံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယံမှံ၊ ကို။ ဇာနာသိ၊ ၏။ တံဓမ္မံ၊ ကို။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ ယာဒိသော၊ အကြင်သို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ သဘောရှိ၏။ တုဝံ၊ သင်ဗောဓိသတ်သည်။ ယာဒိသော၊ ၏။ အဟံ၊ ငါအာဠာရသည်။ တာဒိသော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်ဗောဓိသတ်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ဣဓိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥဘောဝ၊ နှစ်ယောက်သာဖြစ်ကုန်သော။ (မယံ၊ ငါတို့သည်။)သန္တာ၊ထင်ရှားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂဏံ၊ ဤဂိုဏ်းကို။ ပရိဟရာမ၊ ဆောင်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ (အာဠာရ)ဆိုပြီ။ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ မေ၊ ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ (အတ္တနော၊ ၏။)အန္တေဝါသိ ံ သမာနံ၊ တပည့်ဖြစ်သော။

မံ၊ ငါ့ကို။ အတ္တာနဉ၊ မိမိနှင့်။ သမသမံ၊သပ်ဘူထပ်မျှ။ဌပေသိ၊ထားပြီ။ဥဋ္ဌာရာယ၊မွန်မြတ်သော။ ပူဇာယစ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်လည်း။ မံ၊ ကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုငါ၏။“အယံ ဓမ္မော၊ ဤသမာဝတ်ခုနစ်ပါး တရားသည်။နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝဋ်ဆွဲခြင်းငှေခြင်းအကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ ဝိရာဂါယ၊ တပ်ခြင်း ကင်းခြင်း အကျိုးငှါ၊ နသံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ နိရောဓာယ၊ ရာဂစသည်ချုပ်ခြင်း အကျိုးငှါ။နသံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ဥပသမာယ၊ရာဂစသည် ငြိမ်းခြင်းအကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ အဘိညာယ၊ သိသင့်သိထိုက်သည်ကို သိခြင်းအကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊မဖြစ်။ သမ္မောဓာယ၊ လေးပါးသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းအကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ နိဗ္ဗာနာယ၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ နသံဝတ္တတိ၊ မဖြစ်။ယာဝ အာကိဉ္စညာယတနူပပတ္တိယာ ဧဝ၊ အာကိဉ္စညာယတနဘုံသို့ ရောက်ခုံငှါသာလျှင်။ သံဝတ္တတီတိ၊ ဖြစ်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။သော အဟံ၊ သည်။ တံမ္မေ၊ထိုတရားကို။အနလင်္ကရိတ္ဝာ၊အဖန်ဖန်မြှင်ခြင်းကို ပြု၍။ တဿ မမ္မာ၊ ထိုတရားမှ။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ငြီးငွေ့၍။ အပက္ကမိ ံ၊ ဖဲသွားပြီ။

၃၂၈။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ကိ ံကုသလဂဝေသီ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ ယေန၊ ၌။ ရာမပုတ္တော၊ ရာမပုံအား၏ သားဖြစ်သော။ ဥဒကော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံ၊ ပြီ။ပ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှင်။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏။ သဒ္ဓမ္မစာရီ၊ သီတင်းသုံးဘော်သည်။သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။အာစရိယဋ္ဌာနေ၊ ဆရာ့အရာ၌။ မံ၊ ကို။ ဌပေသိ၊ ပြီ။ (အယံ ဓမ္မော၊ ဤသမာပတ်ရှစ်ပါးတရားသည်။ ဤတပုဒ်သာ ထူး၏။ ကြွင်းအားလုံး လွယ်ပြီ)။

၃၂၉။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ကိ ံကုသလဂဝေသီ၊ လျက်။ အနုတ္တရံ၊ သော။ သန္တိဝရပဒံ၊ ကို။ ပရိယေသမာနော၊ လျက်။ မဂဓေသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊၌။ ဥရုဝေလာသေနာ-နိဂမော၊ ဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံးသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံးသို့။ အဝသရိ ံ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ တတ္ထ၊ ထိုဥရုဝေလတော သေနာနိဂုံး၌။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ် ကောင်းသော။ ဘူမိဘာဂံ၊ မြေအဘို့ကိုငှင်း။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်နူးစေတတ်သော။ ဝနသဏ္ဍံ စ၊ တောအုပ်ကိုငှင်း။ သန္ဒတိ ံ၊ စီးသော။ သေတကံ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသော။သုပတိတ္ထံ၊ ကောင်းသော ဆိပ်ကမ်းရှိသော။ ရမဏီယံ၊ သော။ နဒိ ံစ၊ မြစ်ကိုငှင်း။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဂေါစရ-ဂါမံစ၊ ဆွမ်းခံရွာကိုငှင်း။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ “ဘော၊ အချင်းတို့။ ဘူမိဘာဂေါ၊ မြေအဘို့သည်။ ရမဏီယော ဝတ၊မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းပေစွတကား။ ဝနသဏ္ဍော စ၊ တောအုပ်သည်လည်း။ ပါသာဒိကော ဝတ၊ ကြည်နူးဘွယ် ကောင်းပေစွတကား။ နဒီ စ၊ မြစ်သည်လည်း။ သန္ဒတီ၊ စီးသည်ဖြစ်၍။ သေတကာ၊ ဖွေးဖွေးဖြူသည်ဖြစ်၍။ သုပတိတ္ထော၊ ကောင်းသောဆိပ်ကမ်းရှိသည်ဖြစ်၍။ရမဏီယာ ဝတ၊ တကား။ သမန္တာ၊ မှ။ ဂေါစရဂါမောစ၊ သည်လည်း။ (အတ္ထိ ဝတ၊ ရှိပေစွတကား။) ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနဘိက္ခဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အားထုတ်လိုသော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးကောင်းသား၏။ ပဓာနာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်း ငှါ။ အလံ ဝတာတိ၊ သင့်လျော်စွတကား”ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။သော အဟံ၊သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌ပင်။ ဣဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ပဓာနာယ၊ ငှါ။ အလံ၊ သင့်လျော်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍။ နိသီဒိ ံ၊ နေပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊

စင်စစ်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊မကြားအပ်ဘူးကုန်သော။ အနစ္ဆရိယာ၊(အနု-အစ္ဆရိယာ) အဖန်ဖန် အံ့သြဘွယ်ကောင်းကုန်သော။ တိဿာ၊ ကုန်သော။ ဥပမာ၊ ဥပမာတို့သည်။ မံ၊ ငါ၏ (ဉာဏ်ဦး)။ ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာ ဥပမာကား။ သဿွဟံ၊ အစေး ရှိသော။ အလ္လံ၊ စိုသော။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကေ၊ ဦး။ နိက္ခိတ္တံ ထားအပ်၏။ အထ၊ထိုအခါဦး။ ပုရိသော၊ သည်။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ တေဇော၊ အပူဓာတ်ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ ထင်ရှားပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍။ ဥဇ္ဇာရာဇာ၊ မီးပုတ်ကျည်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ လာရာ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တံ၊ ထိုငါဆင်လတ္တံ့သော စကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အဘယ်သို့ မှတ်ထင်သနည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ဥဒကေ၊ ဦး။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်သော။ သဿွဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။အမုံ ကဋ္ဌံ၊ ထိုထင်းကို။ ဥဇ္ဇာရာ-ဇာဇာ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အဘိမန္ထေန္တော၊ ပွတ်တိုက်သည်ရှိသော်။ အဂ္ဂိံ၊ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေ-ယျ အပိနု၊ ဖြစ်စေနိုင်ရာသလော။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယျအပိနု၊ထင်ရှားပြုနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဣဒံ သည်။ နနောဟိ၊ မဟုတ်။ တံ၊ ထိုမသင့်ခြင်း သည်။ ကိဿဟေတုနည်း။ ဘဒ္ဒေ၊ ရား။ ဟိ၊ကြောင့်။ အဒုံ၊ သည်။ အလ္လံ၊ စိုစွတ်၏။ သဿွဟံ၊ အစေးနှင့်တကွဖြစ်၏။ တဉ္စ၊ ထိုထင်းကိုလည်း။ ဥဒကေ ဦး။ နိက္ခိတ္တံ ထားအပ်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ သောပုရိသော၊ သည်။ ဂိလမထဿ၊ ကိုယ်ပင်ပန်းခြင်း၏။ ဝိဃာတဿ၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၏။ ယာဝဘာဂိဝေ၊ အဘို့ရှိရုံသည်သာလျှင်။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာဝါ၊ တို့သည်ၾကား။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်ၾကား။ ကာယေန စေဝ၊ ဖြင့်ၾကား။ စိတ္တေန စ၊ ဖြင့်ၾကား။ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမတို့မှ။ အာဒီဝကဒ္ဒဝါ၊ မကင်းဆိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တိ၊ ကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသမဏ ဗြာဟ္မဏတို့၏(သန္တာန်၌)။ ကာမေသု၊ တို့၌။ ယောကာမစ္ဆန္ဒောစ၊ အကြင် လိုချင်တပ်မက်ခြင်းသည်ၾကား။ ယော ကာမသ္နေဟော၊ အကြင်လိုချင်ခြင်း အစေးသည်ၾကား။ ယာ ကာမမုစ္ဆာ၊ အကြင်လိုမျင်ခြင်းဟူသော တွေဝေခြင်းသည်ၾကား။ ယာ ကာမပိပါသာ၊ အကြင် လိုချင်ခြင်းဟူသော မွတ်သိပ်ခြင်းသည်ၾကား။ ယော ကာမပရိဠာဟော၊ အကြင်လိုမျင်ခြင်းဟူ သော ပူလောင်ခြင်းသည်ၾကား။ (ဟောတိ၏။) သောစ၊ ထိုအလုံးစုံသည်လည်း။ အဇ္ဈတ္တံ၊ မိမိ သန္တာန်၌။ သုပ္ပဟီနော၊ အကြွင်းမဲ့ ပယ်အပ်ပြီးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သုပ္ပဋိပဿဒ္ဓေါ၊ အကြွင်းမဲ့ ငြိမ်းအေးပြီးသည်။ နဟောတိ မဖြစ်။ တေ ဘောန္တော်သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုအရှင် သမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ လုံလဲကြောင့်ဖြင့်ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကြီးမားကုန်သော။ ခရာ၊ ကြမ်းထမ်းကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ထက်ကုန်သော။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာတို့ကို။ စေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ ခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ ထိုသမဏဗြာဟ္မဏတို့သည်။ ဉာဏာယ၊ သိခြင်းငှါ။ ဒဿနာယ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ အနုတ္တရာယ အတုမရှိမြတ်သော။ သမ္ဗောဓာယ၊ (သစ္စာ လေးပါးကို) ကောင်းစွာသိသော မဂ်အကျိုးငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ မထိုက်ကုန်သည်သာတည်း။ တေ ဘောန္တော်သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဩပက္ကမိကာ၊ ကုန်သော။ တိဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ ခရာ ကုန်သော။ ကဋုကာ၊ ကုန်သော။ ဒုက္ခာ၊ ကုန်သော။ ဝေဒနာ၊ တို့ကို။ နောစေပိ ဝေဒယန္တိ၊ အကယ်၍ မခံစားရကုန်ငြားအံ့။ တေ၊ တို့သည်။ ဉာဏာယ၊ ငှါ။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ အနုတ္တရာယ၊ သော။ သမ္ဗောဓာယ၊ ငှါ။ အဘဗ္ဗာဝ၊ တည်း။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ဦး။

အာသုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနန္တရိယာ၊ သော။ ပဌမာ၊ သော။ အယံ ခေါ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ၌။ ပဋိဘာသိ၊ ထင်ပြီ။

၃၃၀။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာသုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနန္တရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒုတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။ မံ၊ ၌။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သဿဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ကဋ္ဌံ၊ကို။ ဥဒကာ၊ မှ။ အာရကာ၊ ဝေးစွာ။ ထလေ၊ ကုန်း၌။ နိက္ခိတ္တံ၊ ချထားအပ်၏။ အထ၊ ၌။ပုရိသော၊သည်။ အဂ္ဂိံ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တေဿာမိ၊ အံ့။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရိဿာမိ၊ အံ့။ ဣတိ၊ ၍။ ဥတ္တရာ-ရဏိံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ အာဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ သဿဟံ၊ သော။ အလ္လံ၊ သော။ အဒုံ ကဋ္ဌံ၊ကို။ ဥဒကာ၊မှ။ အာရကာ စွာ။ ထလေ၊ ၌။ ကိဉ္စာပိ နိက္ခိတ္တံ၊ အကယ်၍ကား ထားအပ်၏။ ပန၊ ထိုသို့ပင်ထားသော်လည်း။ သော ပုရိသော၊ သည်။ ကိလ-မထဿ၊ ၏။ ဝိဃာတဿ၊ ၏။ ယာဝဘာဂိံ ဝေ၊ သည်သာလျှင်။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် တည်း။ပ။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။

၃၃၁။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာသုတပုဗ္ဗာ၊ သော။ အနန္တရိယာ၊ သော။ အပရာပိ၊ သော။ တတိယာ၊ သော။ ဥပမာ၊ သည်။မံ၊ ၌။ ပဋိဘာသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သော။ ကောဠာပံ၊ အစေးမရှိသော[1]။ ကဋ္ဌံ၊ ထင်းကို။ ဥဒကာ၊မှ။ အာရကာ၊ စွာ။ ထလေ၊ ၌။ နိက္ခိတ္တံ၊၏။ပ။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အာသုတပုဗ္ဗာ၊ ကုန်သော။ အနန္တရိယာ၊ ကုန်သော။တိသော၊ ကုန်သော။ ဣမာ ဥပမာ၊ တို့သည်။ မံ၊၌။ ပဋိဘံသု၊ ကုန်ပြီ။

၃၃၂။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟ၊၏။ “အဟံ၊ သည်။ ဒန္တေ၊ အောက်သွား၌။ အဘိဒန္တံ၊ အထက်သွားကို။ အာဒါယ၊ ထား၍ (ဒံ့ကြိတ်၍)။ ဇိဝှါယ၊လျှာဖြင့်။ တာလုံ၊ အာစောက်ကို။ အာဟစ္စ၊ ရှေး၍ခိုက်၍။(ဝါ၊ တောက်ခေါက်၍။)စေတသာ. ကုသိုလ်စိတ်ဖြင့်။ စိတ္တံ၊ အကုသိုလ် စိတ်ကို။ ယံနူန အဘိနိဂ္ဂဏှေယျံ၊ ဖိနှိပ်ရမူ ကောင်းလေစွ။ ယံနူန အဘိနိပ္ပိဠေယျံ၊ ဖိညှစ်ရမူ ကောင်းလေစွ။ ယံနူန အဘိသန္တာပေယျန္တိ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေရမူ ကောင်းလေစွ” ဟူသော။ ဇော်၊ ဤသို့သော အကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ ထိုငါသည်။ပ။ အဘိသန္တာပယတော၊ သော။ တဿ မယ္ဟ၊ ၏။ ကစ္ဆော ဟိ လက်ကတီးကြားတို့မှ။ သေဒါ၊ ချွေးတို့သည်။မုစ္စန္တိ၊ ယိုဆင်းကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ကို။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဂဟေတ္ဝာ ဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း ၊ ခန္ဓေ၊ ပခုံး၌။ ဂဟေတ္ဝာ ဝါ၊ ကိုင်၍သော်၎င်း။အဘိနိဂ္ဂဏှေယျ သေယျထာပိ၊ ဖိနှိပ်ရာသကဲ့သို့ဌင်း။အဘိနိပ္ပိဠေယျ သေယျထာပိ၊ သကဲ့သို့ဌင်း။ အဘိသန္တာပေယျ သေယျထာပိ၊ ပြင်းစွာ ပူပန်စေသကဲ့သို့ဌင်း။ရာဇကုမာရ၊သား။ဧဝမေဝခေါ. လျှင်။ပ။မုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ရာဇကုမာရ၊ သား။မော၊ငါသည်။ အာရဒ္ဓံ၊အားထုတ်အပ်ပြီးသော။ ဝီရိယံ၊သည်။ အသလ္လီနံ၊မတွန့်ဆုတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌိတာ၊ ထင်သော။ သတိ၊ သည်။ အသမ္မုဋ္ဌာ. (မမေ့)မပျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တနေဝ ဒုက္ခပ္ပဓာနေန၊ ထိုဆင်းရဲကို ဖြစ်စေတတ်သော လုံ့လကြောင့်သာလျှင်။ ပဓာနာဘိ-

---

၁။ ကောဋ္ဌန္တိ ဝါ သုက္ခကလိင်္ဂရံ ဝုစ္စတိ။ ကောဋ္ဌံ ကောဋ္ဌဘာဝံ အာပန္နန္တိ ကောဋ္ဌေပံ-ဟူသော ဋီကာ အလို ထင်းခြောက်အဖြစ်သို့ ရောက်သော-ဟု ပေး။

တုန္နဿ၊ ဝိရိယသည် ထိုးဆွအပ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ နာမကာယ ရူပကာယသည်။ အပ္ပဋိပ္ပဿဒ္ဓေါ၊ ငြိမ်းအေးခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ သာရဒ္ဓေါ စ၊ ပူလောင်ခြင်း ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၃၃။ ရာဇကုမာရ၊ သား။တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "အဟံ၊သည်။အပ္ပါဏကံယေဝ၊ ထုက်သက်ဝင်သက် မရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော်။ စျာနံ၊ (စတုတ္ထ)စျာန်ကို။ ယံနူန စျာယေယျန္တိ၊ဝင်စားရမူကောင်း လေစ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သောအဟံ၊ သည်။ မုခတော စ၊ ခံတွင်းမှဌင်း။ နာသတော စ၊ နှာခေါင်းမှဌင်း။ အဿာသပဿာသေ၊ ထုက်သက် ဝင်သက်ဘို့ကို။ ဥပရုန္ဓိ၊ ချုပ်တည်းပိတ်ဆို့ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှဌင်း။ နာသတော စ၊ မှဌင်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ပိတ်ဆို့ထားအပ်ကုန်သော။ ကဏ္ဍာသောတေဟိ၊ နားတို့မှ။ ဝါတာနံ၊ လေတို့သည်။ နိက္ခမန္တာနံ၊ ထုက်ကုန်စဉ်။ အဓိမတ္တော၊ လွန်ကဲသော။ သဒ္ဒေါ၊ အသံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မာရဂဂ္ဂရိယာ၊ ပန်းပဲဖို့သည်။ ဓမမာနာယ၊ မှုတ်သည်ရှိသော်။ အဓိမတ္တော၊ သော။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ သက္ကဲသို့။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှဌင်း။ပ။ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ အပ္ပါဏကံယေဝ၊ ဝင်သက်မရှိသည်သာ လျှင်ဖြစ်သော။ စျာနံ၊ စျာန်ကို။ ယံ နူန စျာယေယျန္တိ၊ဝင်စားရမူ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ သော အဟံ၊ သည်။ မုခတော စ၊မှဌင်း။ နာသတော စ၊ မှဌင်း။ ကဏ္ဍတော စ၊ နားမှဌင်း။ အဿာသပဿာသေ၊ ဝင်သက်ဆုက်သက်တို့ကို။ ဥပရုန္ဓိ၊ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။တဿ မယ္ဟံ၊၏။မုခတော စ၊မှဌင်း။နာသတော စ၊မှဌင်း။ ကဏ္ဍတော စ၊မှဌင်း။ အဿာသပဿာသေသု၊ တို့ကို။ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။အဓိမတ္တာ၊ကုန်သော။ဝါတာ၊လေတို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ဦးထိပ်၌။ဥဟနန္တိ၊ထိခိုက်ကုန်၏(တိုးဝှေ့ ကုန်၏လည်းဟူ)။ရာဇကုမာရ၊သား။ဗလဝါ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ တိက္ခေန၊ ထက်သော။ သိခရေန၊ သံစူးဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ ဦးထိပ်၌။ အဘိမတ္ထေယျ သေယျာထာပိ၊ ထိုးမွှေ့ရာသက္ကဲသို့။ရာဇကုမာရ၊သား။ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအဘူသာလျှင်။ မေ၊ ၏။ မုခတော စ၊ မှဌင်း။ နာသတော စ၊ မှဌင်း။ကဏ္ဍတော စ ၊ မှဌင်း။ အဿာသပဿာသေသု၊တို့ကို။ ဥပရုဒ္ဓေသု၊ ကုန်သော်။ အဓိမတ္တာ၊ကုန်သော။ ဝါတာ၊ တို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ၌။ ဥဟနန္တိ၊ ထိခိုက် ကုန်၏။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ပ။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ သီသ-ဝေဒနာ၊ ဦးခေါင်းကိုက်ခဲသောဝေဒနာတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဗလဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဒဠှေန၊ မြဲမြံစွာ (ခိုင်ခံ့)သော။ ဝရတ္တက္ခဏ္ဍေန၊ သားရေပတ်ကြိုးဖြင့်။ သီသေ၊ ၌။ သီသဝေဋံ၊ ဦးခေါင်း၌ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျ သေယျာထာပိ၊ ပေးရာသက္ကဲသို့ (ထားရာသက္ကဲသို့လည်းဟူ)။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ အပ္ပါဏကန္တိ နိရဿာသံ၊ နိရောဓိတဿာသပဿာသံ၊ မ ဋီ ၂-နှင့်အညီ ပေးသည်။ မ ဋ္ဌ ၂၊၁၉၀-၌ အပ္ပါဏကန္တိ နိရဿာသံ-ဟုသာ ဖွင့်၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မ၊သုံ၊၏။။ပ။ အဓိမတ္တာ ကုန်သော။ဝါတာ၊တို့သည်။ ကုစ္ဆိ ၊ဝမ်းကို။ ပရိကန္တန္တိ၊ ထိုးဖြတ်ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သာ ။ ဒကွော၊ ကျမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်ၛင်း။ ဂေါဃာတကန္တေ ဝါသီဝါ၊ နွားသတ်သမား၏တပည့်သည်ၛင်း။တိဏ္ဟေ-န၊ ထက်စ့ာသော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ သားလှီးခားဖြင့်။ ကုစ္ဆိ ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျ သေယျ-ထာပိ၊ ထိုးဖြတ်ရာသကဲ့သို့။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ မေ၊၏။။ပ။ ဟောတိ၊၏။။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ့်၊ ၏။။ပ။ အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိ ၊ကိုယ်၌။ဥာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဗလဝန္တော၊ အားရှိကုန်သော။ ဒဠှပုရိသာ၊ ယောကျ်ား နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဒုဗ္ဗလတရံ၊ သော။ ပုဂ္ဂိသံ ကို။ နာနာဗာဟာသု၊ အသီးသီးသောလက်မောင်း တို့၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ သန္တာပေယျုံ သေယျထာပိ၊ ကင်-ကုန်ရာသကဲ့သို့။သမ္မာရိတာပေယျုံ သေယျာထာပိ၊အပြန်ပြန်မြှုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ရာဇကုမာရ၊သား။ ဧဝမေဝခေါ၊ သာလျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ မုခတော စ၊ မှၛင်း။ပ။ ဟောတိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊ စင်စစ်သော်ကား။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ဒိဿာ၊ မြင်ကုန်၍။ "သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ ကာလင်္ကတော တိ သေလေပြီ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဧကစ္စာ၊ အခ္ဆို့ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နံ ကာလင်္ကတော၊ မသေသေး။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကာလင်္ကရောတိ၊ သေမည့်ဆဲဆဲသာ" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ဧကစ္စာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ နံ ကာလင်္ကတော၊ သေလည်း မသေသေး။ နာပိ ကာလင်္ကရောတိ၊ သေအံ့ဆဲဆဲလည်း မဟုတ်။ သမဏောဂေါတမော၊သည်။အရဟံ၊ရဟန္တာတည်း။ သော၊ထိုနေခြင်း သည်။ အရဟတော၊ ရဟန္တာဘုဂ်ိုလ်၏။ ဝိဟာရောတ္တေ ဝ၊ နေခြင်းသည်သာလျှင်တည်း။(အရဟံ၊ သည်၊) ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဟောတိတိ၊၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ (အရဟံ-မှ ဟောတိ-တိုင်အောင်သော ပါဠိအနေအထားကို စဉ်းစားလေ)။

၃၃၄။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ့်၊ ၏။ "အာဒံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရုပစ္ဆေဒါယ၊ အစာအာဟာရဖြတ်သောအားဖြင့်။ ယံနူန ပဋိပဇ္ဇေယျန္တိ၊ ကျင့်ရမူ ကောင်း လေစ့"ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဆဓေါ၌။ မံ၊ ငါသို့။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်၊ ဥပသင်္ကမိဘ့ာ၊၍။ "မာရိသ၊အချင်း။ တုံ၊သည်။ သဗ္ဗသော၊အချင်းခပ်သိမ်း။ အာဟာရုပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ မာ ပဋိပဇ္ဇီ၊ မကျင့်ပါလင့်။ မာရိသ၊ အချင်း။ တုံ၊ သည်။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ အာဟာရုပစ္ဆေဒါယ၊ အားဖြင့်။ သစေ ပဋိပဇ္ဇိဿသိ၊ အုံ။ တဿ တော၊ ထိုသင်၏။လောမကူပေဟိ၊ မွေးတွင်းတို့မှ။ဒိဗ္ဗံ သြဇံ၊ နတ်သြဇာကို။ မယံ၊ တို့သည်။ အဇ္ဈောဟာရေဿာ-မ၊ သွင်းကုန်အုံ့။ တာယ၊ ထိုနတ်သြဇာဖြင့်။ တုံ၊ သည်။ ယာပေဿသိတိ၊ မျှလတ္တံ့" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ့်၊ ၏။ "အဟဥ္ဉော၊ ငါသည်လည်း။ သဗ္ဗသော၊ သိမ်း။ အဇဇ္ဇိတံ၊ အစာမစားခြင်းကို[1]။ ပဋိဇာနေယျံ၊ သိစေငြားအုံ့။ဣမာ စ ဒေဝတာ၊ တို့သည်လည်း။ မေ၊ ၏။ လောမကူပေဟိ၊တို့မှ။ ဒိဗ္ဗံ သြဇံ၊ကို။ အဇ္ဈောဟာရေယျုံ၊ သွင်းကုန်ရာ၏။

၁။ အဇဇ္ဇိဘန္တိ အဘောဇနံ။ အဥ္ဇကတာ။ အဇဇ္ဇိဘန္တိ ဝေံ အဘုဥ္ဇိဘံ ဘကာရဿ ဇကာရာဒေသံ ကတွာ။ ဥ္ဇိကာ။

တာဃစ၊ ထိုနတ်တို့ သင်းသောနာ်ဩဇာဖြင့်လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ယာပေယံ့၊ အံ့။ တံ၊ထိုမျှတ ခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ မုသာ၊ ချတ်ယွင်းချက်သည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ သ၊ည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ အဟံ၊ သည်။ တာ ဒေ၀တာ၊ တို့ကို။ ပစ္စာဓိက္ခာမိ၊ တား‌မြစ်၏။ အလန္တိ၊ မသင့်ဟူ၍။ ၀ဒါမိ၊ ၏။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။ "အဟံ၊ သည်။ ထောကံထောကံ၊ အနည်းငယ် အနည်း ငယ်သော။ ပသတံပသတံ၊ တလက်ဖက် တ၊လက်ဖက်မျသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ ယဒိ ၀ါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ပဲနောက်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ပဲပိစပ်ရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ကဠာယယူသံ၊ ကုလားပဲရည်ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ဟရေဏုကယူသံ၊ စားတော်ပဲရည်ကို သော်၎င်း။ ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရမူ ကောင်းလေစ့" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော ခေါ အဟံ၊ ထိုင်သည်။ ထောကံ ထောကံ၊ သော။ ပသတံ ပသတံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ ယဒိ ၀ါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ယဒိ ၀ါ ကဠာယယူသံ၊ကိုသော်၎င်း။ယဒိ ၀ါ ဟရေဏုကယူသံ၊ကိုသော်၎င်း။ အာဟာ-ရေသိ ံ၊ သုံးဆောင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ထောကံ ထောကံ၊ သော။ ပသတံ ပသတံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ ယဒိ ၀ါ မုဂ္ဂယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ကုလတ္ထယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ ယဒိ ၀ါ ဟရေဏုကယူသံ၊ ကိုသော်၎င်း။ အာဟာရဃတော၊ သုံးဆောင်သော။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုင်၏။ ကာယော၊ သည်။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန်ပ်ံန့်ကြွံသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပဇ္ဇာ၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာသီတိကပဗ္ဗာနိ ၀ါ သေယျထာပိနာမ၊ ကန်စွန်းနွယ်၏ အဆစ်တို့ကဲ့သို့ပင်း။ ကာဠပဗ္ဗာနိ၀ါ သေယျထာပိ နာမ၊ နွယ်ပုပ် နွယ်ငန်း အဆစ်တို့ကဲ့သို့ပင်း။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ တာယေ၀ပွါဟာရတာယ၊ ထိုနည်းသောအစာရှိသည့်အဖြစ်ကြောင့်ပင်လျှင်။မေ၊ ၏။ အင်္ဂပစ္စင်္ဂါနိ၊ အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ သည်။ ဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ ဩဇဋ္ဌဲသေယျထာပိနာမ၊ ကုလားအုပ်၏ ခြေရာကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ တာယေ၀ပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ အာနိသဒံ၊ တင်သား‌သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝင်္ကနာ၀ဋ္ဌိ သေယျထာပိနာမ၊ ပုတီးကုံးကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ တာယေ၀ပွါ-ဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ပ်ဋ္ဌိကဏ္ဏကော၊ ကျောက်ကုန်းရိုးသည်။ ဥန္နတာ၀နတော၊ မြင့်ချိုနိမ့်ချိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇရသာသာယ၊ စရုပ်အို၏။ ဂေါပါနသိယော၊ အခြင်တို့သည်။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ဖရိဖရဲကဲ့ကုန်သည် (တဲ့လဲကန့်လန့်တို့သည်)။ ဘ၀န္တိ သေယျထာပိနာမ၊သကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊ သာလျှင်။ တာယေ၀ပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဖာသုဋ္ဌိယော၊ နံရိုးတို့သည်။ သြလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂါ၊ ကုန်သည်။ ဘ၀န္တိ၊ ကုန်၏။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်သော။ ဥဒပါနော၊ ရေတွင်း၌။ ဥဒက-တာရကာ၊ ရေမျက်နှာ၀န်းတို့သ၊ည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သောအရပ်၌ တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။သြကွာယိကာ၊ နိမ့်၀င်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ သေယျထာပိနာမ၊ ထင်ရကုန်သကဲ့သို့။ ဧ၀မေ၀၊သာလျှင်။ တာယေ၀ပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ အက္ခိကူပေသု၊ မျက်ကွင်းတို့၌။ အက္ခိတာရကာ၊ မျက်နက်၀န်းတို့သည်။ ဂမ္ဘီရဂတာ၊ နက်သော အရပ်၌တည်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သြကွာယိကာ၊ ချိုင့်၀င်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဒိဿန္တိ၊ ကုန်၏။ အာမကစ္ဆိန္နော၊ အစိမ်းနုနုဆွတ်ခူးအပ်သော။ တိတ္တ-ကာလာဇု၊ ဘူးခါးသီးသည်။ ဝါတာတပေန၊ လေနေပူကြောင့်။ သံဖုသိတော၊ ရှုံ့သည်ရင်း။ သမ္မိလာတော၊ညှိုးနွမ်းသည်ရင်း။ဟောတိ သေယျထာပိနာမ၊သကဲ့သို့။ဧ၀မေ၀၊သာလျှင်။တာယေ-၀ပွါဟာရတာယ၊ပင်လျှင်။ မေ၊၏။ သိသစ္ဆဝိ၊ဦးခေါင်းရေသည်။သံဖုဋ္ဌိတာ၊ ရှုံ့သည်။သမ္မိလာတာ၊ ညှိုးနွမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အာဟ၊ သည်။ ဥဒရစ္ဆဝိ ံ၊ ဝမ်းရေကို။

ပရိမသိဿာမိ၊ သုံးသပ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးသပ်သည်ရှိသော်။ ပိဋ္ဌကဏ္ဌကံယေဝ၊ကျောက်ကုန်း ရိုးကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊သုံးသပ်မိ၏။ပိဋ္ဌကဏ္ဌကံ၊ကို။ ရိမသိဿာမိ၊အံ့။ဣတိ၊သော်။ဥဒရစ္ဆဝိံ ယေဝ၊ဝမ်းရေကိုသာလျှင်။ ပရိဂ္ဂဏှာမိ၊၏။ရာဇကုမာရ၊သား။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ပင်လျှင်။ မေ၊ ၏။ ဥဒရစ္ဆဝိံ၊သည်။ယာဝပိဋ္ဌကဏ္ဌကံ၊ကျောက်ကုန်းရိုးတိုင်အောင်။ အလ္လီနာ၊ ကပ်ငြိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ဝစ္ဆံဝါ၊ ကျင်ကြီးကိုငင်း။ မုတ္တံ ဝါ၊ကျင်ငယ် ကိုငင်း။ ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့။ ဣတိ၊ သော်။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။တတ္ထေဝ၊ထိုအရပ်၌ သာလျှင်။ အဝကုဇ္ဇော၊မှောက်လျက်။ ပပတာမိ၊လည်း(လဲ)၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သော အဟံ၊ သည်။ ဣမမေဝ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကိုသာလျှင်။ အဿာသေန္တော၊ သက်သာစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို။ အနုမဇ္ဇာမိ၊ အဖန်ဖန် သုံးသင်၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ပါဏိနာ၊ ဖြင့်။ ဂတ္တာနိ၊ တို့ကို၊ အနုမဇ္ဇတော၊ သော။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ပုတိမူလာနိ၊ ပုပ်ဆွေးသော အမြစ်ရှိကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ကာယသ္မာ၊ ကိုယ်မှ။ ပပတန္တိ၊ ကျွတ်ကုန်၏၊ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊ စင်စစ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မနုဿာ၊ လူဘို့သည်။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠောတိ၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ကာဠော၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည်။ န၊ မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ သာမောတိ၊ ၌သောအဆင်းရှိသည်"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧကစ္စေ၊ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ "သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ န ကာဠော၊ မည်းသော အဆင်းရှိသည် မဟုတ်။ နပိ သာမော၊ ၌သော အဆင်းရှိသည်လည်း မဟုတ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မင်္ဂုရစ္ဆဝိတိ၊ ငါးခုအရေအဆင်းရှိ၏"ဟူ၍[1]။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မေ၊ ငါ၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ စင်ကြယ်သည်။ ပရိယောဒါတော၊ ဖြူစင်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တာယေဝပွါဟာရတာယ၊ ပင်လျှင်။ ဥပဟတော၊ ပျက်စီးနေသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၃၅။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ထိုငါ၏။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေ သမဏာ ဝါ၊ တို့သည်၎င်း။ ယေ ဗြာဟ္မဏာဝါ၊တို့သည်၎င်း။ ဩပက္ကမိကာ၊ လုံ့လကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ပ။ ဒုက္ခာဝေဒနာ၊ တို့ကို။ ဝေဒယိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဧတာဝ ပရမံ၊ ဤမျှ အဘိုင်းအရှည်ရှိသော ခံစားခြင်းသာတည်း။ ဣတော၊ ဤခံစားခြင်းထက်။ ဘိယ္ယော အလ္ဟန်၊ နာ၊မရှိ။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ အနာဂတ်ကာလ၌။ပ။ ဣတော၊ ထက်။ ဘိယ္ယော၊အလ္ဟန်။ နာ၊ မရှိ။ အဟံ၊သည်။ ကဋ္ဌကာယ၊ သော။ ဣမာယ ဒုက္ကရကာရိကာယ၊ ဤပြုနိုင်ခဲသော အမှုကိုပြုကျင့်ခြင်းဖြင့်။ မနုဿ-ဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယ,ဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ န ခေါ ပန အဓိဂစ္ဆာမိ၊ မရ။ ဗောဓာယ။ သစ္စာ ၄-ပါးကိုသိခြင်းငှါ။ အညော၊ တပါးသော။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းသည်။ သိယာ နု ခေါတိ၊ရှိသေးသလော"ဟူသော။ ဣတိ ဧတံ၊သည်။ အဟောသိ၊ပြီ ရာဇကုမာရ၊သား။တဿမယ္ဟံ၊ ၏။ "အဟံ၊ သည်။ သက္ကာဿ၊ သာကိဝင်မင်း ဖြစ်သော။ ပိတု၊ ခမည်းတော်၏။ ကမ္မန္တေ၊ (လယ်ထွန်မင်္ဂလာ) အမှု၌၊ သီတာယ၊ အေးသော။ ဇမ္ဗုစ္ဆာယာယ၊ သပြေပင်ရိပ်၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်လျက်။ပ။ ဝိဟရိတာ၊ နေသူ၊ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဧသော။ ဤပဌမစျာန်သည်။

၁။ မင်္ဂုရစ္ဆဝိတိ မင်္ဂုရမစ္ဆစ္ဆဝိ။ အဋ္ဌကထာနှင့်အညီပေးသော အနက်တည်း။

ဗောဓေယ၊ ငုံ။ မင်္ဂါ၊ သည်။ သိယာ နု ခေါ်တိ၊ ဖြစ်လေသလော”ဟူသော။ ဇောံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ ဇသေ၀၊ ဤပဌမစျာန်သည် ပင်လျှင်။ ဗောဓေယ၊ ငုံ။ မင်္ဂါတိ၊ တည်းဟူသော။ သတာနုသာရိဝိညာဏံ၊ သတိသို့အစဉ်လိုက်သော ဝိညာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏။ “ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့မှ။ အညတြဝ ကင်း၍သာလျှင်။ အကုသလေဟိ၊ ကုန်သော။ မေမှေဟိ၊ တို့မှ။အညတြ ဝ၊ သာလျှင်။ ယံတံသုခံ၊ အကြင်ပဌမစ ာန်မျှမ်းသာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။တဿ သုခဿ၊ ထိုပဌမစျာန်မျှမ်းသာမှ။ ကိ ံ နု ခေါ ဘာယာမိတိ၊ အဘယ်ကြောင့် ကြောက် အံ့နည် ”ဟူသော။ ဇောံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ နု ခေါ ဘာယာမိတိ၊ မကြောက်ဟူသော။ ဇောံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။ “ဇဝံ၊ ဤသို့။ အဓိမတ္တကသိမာနံ၊ အလွန် ပိန်ကြုံသည် ၏ အဖြစ်သို့။ ပဘာကာယေန၊ရောက်သောကိုယ်ဖြင့်။တံသုခံ၊ ထိုပဌမစျာန်ချမ်းသာကို။ အဓိဂန္တုံ၊ ရခြင်းငှါ။ နု ခေါ သုကရံ၊ မလွယ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဩဠာရိကံ၊ ရုန့်ရင်းကြမ်းတန်းသော။ ဩဒနကုမ္မာသံ၊ထမင်း မုယောမုံ့ ဟူသော။ အာဟာရံ၊ အစာအာဟာရကို။ယံနူန အာဟာရေယျန္တိ၊ သုံးဆောင်ရပါမူ ကောင်းလေစ့”ဟူသော။ ဇော်၊သည်။အဟောသိ၊ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ သော အဟံ၊သည်။ ဩဠာရိကံ၊ သော။ ဩဒနကုမ္မာသံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေသိ ံ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ မံ၊ ငါသို့။ ပဇ္ဇဝဂိုယာ၊ ငါးပါးအစုရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊၊ ရဟန်းတို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယံမမံ၊အကြင်တရားကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့ ။ တံ၊ ထိုတရားကို။နော၊ငါတို့အား အာရောစေဿတီတိ၊ ပြောကြားလတ္တံ့”ဟု နှလုံးပြု၍။ ပစ္ဆုပဋ္ဌိတာ၊အနိုးဌ် တည်ကုန်သည်(လုပ်ကျွေးကြကုန်သည်)။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ရာဇကုမာရ၊သား။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဩဠာရိကံ၊ သော ဩဒနကုမ္မာသံ၊သော။အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေသိ ံ၊ ပြီ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ပဇ္ဇဝဂိုယာ ကုန်သော။ တေ ဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါးများဘို့ အလို့ငှါ ကျင့်သည် ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဘန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါး များပြားခြင်းငှါ။ အာဝတ္တော်တိ၊ လှည့်လည်၏”ဟူ၍။ နိဗ္ဗိဇ္ဇ၊ ငြီးငွေ့၍။ မေ၊ ငါ၏ (အထံမှ)။ ပက္ကမိ ံသု၊ ဖဲခွါကုန်ပြီ။

၃၃၆။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သောဟံ၊ ထို၀ါသည်။ ဩဠာရိကံ၊ သော။ အာဟာရံ၊ကို။ အာဟာရေတွာ၊ သုံးဆောင်၍။ ဗလံ၊ အားကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ပ။ဥပပဇ္ဇနွော၊၏။ (ဘဒ္ဒါလိသုတ် ၁၃၉-ပြန်ကြည့်)။

၃၃၇။ ရာဇကုမာရ၊သား။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။“မေ၊ သည်။ အဓိဂတော၊ ရအပ်သိအပ်ပြီးသော။ အယံခမွော၊ ဤသစ္စာလေးပါးတရားသည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်သော အရာတည်း။ ဒုရနုဗောဓော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ထိုးထွင်းသိအပ်သော အရာ တည်း။ သန္တော၊ ငြိမ်းအေး၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်စိတ်ကူး ဖြင့် သက်ဝင်အပ်သော အရာမဟုတ်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိတဝေဒနီယော၊ ပညာရှိတို့သာ သိစွမ်းနိုင်၏။ အယံ ပဇာ ပန၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းသည်ကား။ အာသယရာမာ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်၏။ အာလယရတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်၏။ အာလယသမုဒိတာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌

ပျော်ပိုက်၏။ ယဒိဒံ ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ အကြင် ဣဒပ္ပစ္စယတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်ဘ။ (အာဘွိ၊ ၏။) ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူသော ဌာနကို။ အာ.ယဓရာမာယ၊ ကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် မွေ့လျော်သော။ အာလယရတာယ၊ သော။ အာလယသမ္မုဒိတာယ၊ သော ;ပဇာယ ပန၊ သတ္တဝါ အပေါင်းသည်ကား။ ဒုဒ္ဒသံ၊ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ သဗ္ဗသခ်ါရသမထော၊ အလုံးစုံသော သခ်ါရတရားတို့၏ ငြိမ်းချမ်းရာဖြစ်သော။ သဗ္ဗူပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ စွန့်လွှတ်ရာဖြစ်သော။ တဏှာက္ခယော၊ တဏှာ၏ကုန်ရာဖြစ်သော။ ဝိရာဂေါ၊ တပ်ခြင်း ကင်းရာ ဖြစ်သော။ နိရောဓော၊ ရာဂ၏ချုပ်ရာ ဖြစ်သော။ ယဒိဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်။ (အာဘွိ၊ ၏။) ဣဒမ်ပိ ဌာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ဟူသောဌာနကိုလည်း။ ဒုဒ္ဒသံ၊ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့် ရှုမြင်အပ်၏။ အဟဥ္စော၊ ငါသည်လည်း။ ဓမ်မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ ဟောငြားအံ့၊ ပရေ စ၊ တပါးသော သူဘိုသည်လည်း။ မေ၊ ငါ၏(တရားကို)။ နအာဇာနေယျုံ၊ မသိကုန်ရာ။ သော၊ ထိုတရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ ကိလမထော၊ ပင်ပန်းခြင်းသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သာ၊ ထိုဘရားဟောခြင်းသည်။ မမ၊ ၏။ ဝိဃာသော၊ နှမ်းနယ်ခြင်းသည်။ အဿာတိ၊ ရာ၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အပိဿု၊ ထို့ပြင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အဿုတပုဗ္ဗာ၊ မကြားအာပ်ဖူးကုန်သော (ရှေး၌ ကြားနာ အပ်ပြီးမဟုတ်ကုန်သော)။အနစ္ဆရိယာ၊အဖန်ဖန် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းကုန်သော။"ကိစ္စေန မေ။ပ။ အာဝုဋ္ဌာတိ၊ အာဝုဋ္ဌာ" ဟူကုန်သော။ဣမာ ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့သည်။ မံ၊ ငါ၏(ဉာဏ်၌)။ ပဋိဘံသု၊ ထင်ကုန်ပြီ။

ကိစ္စေန၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်သဖြင့်။ မေ၊ ငါဘုရားသည်၊ အခိဂတံ၊ ရအာပ်သိအပ်ပြီးသော တရားကို။ ဒါနိ၊ ၌။ ပကာသိတုံ၊ ဟောပြခြင်းငှါ။ အလံ၊ စွမ်းနိုင်၏ (ဟ-အနက်မရှိ)[၂]။ ရာဂဒေါသ ပရေတေဟိ၊ ရာဂ ဒေါသ နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါတို့သည် အယံ ခေ့မှာ၊

၁။ သခ်ါရစသောအကျိုးတရားတို့၏ အကြောင်း၊အကြောင်းတရားတို့၏ ညီညွတ်ပုံကိုစဉ်၍ အကျိုးတရားဖြစ်ပေါ်ရာ ဖြစ်သော။(ဌ၊ဋ္ဌီ၊ဖုဋ်-ကြည့်)

၂။ မ ဋ္ဌ-၂-၌ ဟလန္တေ ဇတ္ထ ဟကာရော နိပါတမတ္တော၊ အလန္တိ အတ္ထော။ပ။ အလံ ဒေသိတုံ ပရိယတ္တံ ဒေသိတုံ-ဟု ဖွင့်ဆိုအပ်သည်နှင့်အညီ စွမ်းနိုင်၏ဟု ပရိယတ္တအနက်ယောဇနာသည်။ အလံသဒ္ဒါပရိယတ္တအနက် ဖွင့်ဆိုအပ်ပါလျက် ကောအတ္ထော ဒေသိတေနာတိ ဝုတ္တံ ဟောတိ ဟု-ပိဏ္ဍတ္ထ ဖြောင့်ပြခြင်းသည် ရွေ့နောက်ဆန့်ကျင်သကဲ့သို့ ရှိ၏။ သို့သော် ဒက္ခန္တိ-ကို ပဿန္တိ-ဟု ပစ္စုပ္ပန္နကာလိကဖြစ်သော အဋ္ဌကထာမူဟောင်းနှင့်အညီ ဒါနိ-ကိုနသုသမ္မုဓော ဒက္ခန္တိ အလံ-ဟူသော ဥ-ပုဒ်နှင့် စပ်၍ ကောက်နုတ်ချက်ချလျင် ဟောသဖြင့် အကျိုးမရှိဟူသော ဆိုလိုရင်းအဓိပ္ပါယ် သက်ဆောက်၏။ ထို့ကြောင့် ပရိယတ္တံ-ဖွင့်ဆိုအပ်ပြီ ဖြစ်လျက် ကောအတ္ထော ဒေသိတေန-ဟု ပိဏ္ဍတ္ထ ဖြောင့်ပြခြင်းဖြစ်ရကား ရွေ့နောက် မဆန့်ကျင်ပါ။ သုဘ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာဌ် ပရိယတ္တံ-ဟု တိုက်ရိုက် မဖွင့်။

ဟ ဣတိ ဝါ ဗျတ္တန္တိ ဇေသ္ဌိ အတ္ထော နိပါတော၊ကေဝံသတ္ထေတိ ကေစိ၊ဟဗျတ္တံ ကေဝေန ဝါ အလံ နိပ္ပယောဇနံ၊ ဧဝံကိစ္ဆေန အဓိဂတဿမမ္မဿ ဒေသိတုန္တိ ယောဇနာ-ဟူသော ဋီကာ အလို"ဟ၊စွမ်းကား စွမ်းနိုင်၏။ အလံ၊ အကျိုးတော့မရှိ"။ သို့မဟုတ်၊ ဟလံ၊ စွမ်းနိုင်သော်လည်း အကျိုးမရှိဟု-ပေး။။ကေစိအလို- "ဟ၊စင်စစ်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ"။ သို့မဟုတ်၊ "အလံ၊ စင်စစ် အကျိုးမရှိ"-ဟုပေး။ ဟလန္တ ဝါ အလန္တိ ဣမိနာ သမာနတ္ထံ ပဒံ-ဟူသော ဋီကာနောက်နည်းကား ဟလံကို ဟ-တပုဒ် အလံ-တပုဒ် မခွဲရ။ အလံ-သည် တပုဒ်ဖြစ်သကဲ့သို့ ဟလံ-လည်းအလံနှင့် အလားတူ တပုဒ်တည်းသာဟု ပြသည်။ တပုဒ်ဘည်းယူခိုက် အနက်အတိအကျ မပြသော်လည်း နိပ္ပယောဇနံ-ဟု အလံ-ကို ဖွင့်ခဲ့သောကြောင့် ဟလံ-လည်း နိပ္ပယောဇနတ္ထ-ဟု ဖွင့်ရာရောက်၏။ ထို့ကြောင့် ဟလံ၊အကျိုးမရှိ"ဟု နောက်နည်းအလို ယောဇနာ။

ဤသစ္စာလေးပါးတရာ ကို၊ နာ သုသမ္မုဓော၊ လွယ်လင့်တကူ မသိအပ်။ နိပုဏ်၊ သိမ်မွေ့စွာသော။ ဂမ္ဘီရံ နက်စွာသော။ဒုဒ္ဒသံ၊ မြင်နှိုင်ခဲစွာသော ၊ အဏုံ၊ အဏုမြူသဖွယ်သော။ ပဋိသောတဂါမိံ၊ နိစ္စ-သုခ-စသော အယဉ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အနိစ္စ ဒုက္ခ စသော အားဖြင့် ဖြစ်သော သစ္စာတရားကို၊ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် တပ်စွဲသူတို့သည်။ တမောခန္ဓေန၊ အဝိဇ္ဇာအမှောင်ထုသည်။ အာဝုဋာ၊ လွှမ်းမိုး ပိတ်ဆို့အပ်ကုန်သ၊ည်ဖြစ်၍။ နာ ဒက္ခန္တိ၊ မမြင်နိုင်ကုန်။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣတိဟ။ ဤသို့လျှင်။ ပဋိသဉ္ဇိက္ခတော၊ ဆင်ခြင်သေး၁။ မေ၊ ငါ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ တရားဟောခြင်း၌။ နော နမတိ မညွတ်။

၃၃၀။ ရာဇကုမာရ၊ သား။အထခေါ၌။သဟမ္မတိဿ၊မည်သော။ဗြဟ္မုနော၊ဗြဟ္မာ၏။စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ မမ၊ ငါဘုရား၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊ စိတ်အကြံကို။အညာယ၊သိ၍။ “ယတြဟိနာမ၊ အကြင်လောက၌။ အရဟတော၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သော။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားရှင်၏။ စိတ္တံ၊ သည်၊ အပ္ပေါဿုက္ကတာယ၊ အဖြစ်ဖြင့်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ၌။ နော နမတိ၊ မညွတ်။ ဘော၊ အမျင်းဘို့။သော လောကော၊ ထို လောကသည်။ နဿတိ ဝတ၊ပျက်စီးစွတကား ဘော တို့။သော လောကော သည်။ နဿတိ ဝတာတိ ကား”ဟူသော။ ဇတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ရာဇကုမာရ၊သား။ အထခေါ၌။သဟမ္မတိ၊ သော။ ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ သမိဉ္ဇိတံ၊ ကွေးထားအပ်သော။ ဗာဟံ မောင်းကို။ပသာရေယျဝါ သေယျထာပိ၊ဆန့်ရာသကဲ့သို့ဌင်း။ ပသာရိတံ၊ ဆန့်အပ်သော။ ဗာဟံ၊ ကို၊သမိဉ္ဇေယျ ဝါ သေယျထာ ပိ၊ ကွေးရာသကဲ့သို့ဌင်း။ဧဝမေဝ၊သာလျှင်။ဗြဟ္မလောကေ၊ ၌။ အန္တရဟိတော ကွယ်သည်ဖြစ်၍။ မမ ငါဘုရား၏၊ ပုရတော၊ ရှေ့၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြင်ပြီ၊ ရာဇကုမာရ၊ သား ၊ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္မတိ၊ သော။ဗြဟ္မာ သည်။ ကေသံ၊ ပခုံး ထက်၌။ ဥဉ္ဆာရာသင်္ကံ၊ အပေါ်ရုံကို၊ ကရိတ္တာ၊ ၍၊ ယေန၊ ၌၊ အာဘံ၊ ငါဘုရားသည်။(အဉ္ဇိ၏။)တေန၊ သို့ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္တာ၊ ညွတ်စေ၍။ မံ၊ ငါဘုရားကို။“ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဓမ္မံ၊ ကို၊ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ သုဂတော၊ သည်။ ဓမ္မံ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကာ၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမြူနည်းသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ သန္တိ၊ကုန်၏။အဿဝနတာ၊ တရားမနာရခြင်းကြောင့်။ ဓမ္မဿ၊ တရားမှ။ ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ ဓမ္မဿ၊ ကို။ အညာတာရော၊ သိ ်မ်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဇရာကုမာရ၊ သား။ သဟမ္မတိ၊သော။ဗြဟ္မာ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣဒံ၊ ကို။ ဝတ္တာ၊ လျှောက်ထားပြီး၍။ အထာပရံ၊ ထိုမှနောက်၌—

“သမလေဟိ၊ အညင်အကြေးနှိုသူ (ပုရဏကဿပ-စသည်)တို့သည်။ စိန္တိတော၊ ကြံဆအပ်သော။ အသုဒ္ဓေါ၊ မစင်ကြယ်သော။ ဓမ္မေ၊ မိစ္ဆာတရားသည်။ မဂဓသု၊ မဂဓတိုင်းတို့၌။ ပုဒ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြင်ပြီ။ (ဘဂဝါ ရား)။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ ဒွါရံ၊ တခါးသဖွယ်ဖြစ်သော။ တေ၊ ဤအရိယာမဂ်ကို။ အပါပုရ၊

ဖွင့်တော်မူပါလော့။ ဝိမလေန၊အညစ်အကြေးကင်းသောဘုရားရှင်သည်။အနုဗုဒ္ဓံ၊ အလျော်သိတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ (သတ္တာ၊ တို့သည်။) သုဏန္တု၊ နာကြစေကုန်သတည်း။

သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော ဉာဏ်မျက်စိရှိတော်မူသော။ သုမေဓ၊ ကောင်းသော ပညာရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား။ သေလေ၊ ကျောက်အတိပြီးသော။ ပဗ္ဗတမုဒ္ဓနိ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ သမန္တတော၊ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဇနတံ၊ လူအပေါင်းကို။ ပသေ ယထာပိ၊မြင်ရာသကဲ့သို့။တထူပမံ၊ ထိုကျောက်တောင်လျှင် ဥပမာရှိသော။ ဓမ္မမယံ၊ တရားဖြင့်ပြီးသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်သို့။ အာရုယှ၊ တက်တော်မူ၍ —

အပေတသောကော၊ ကင်းသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ သောကာဝတိဏ္ဏံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ သက်ဆင်းသော။ ဇာတိဇရာဘိဘူတံ၊ ဇာတိဇရာတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော။ ဇနတံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို။ အဝေက္ခသု၊ ရှုတော်မူလော့။ (ဥပမာရယ ဥပပရိက္ခ၊ ဖွင့်သောကြောင့် စူးစမ်းတော်မူလော့-ဟု သော်လည်းပေး)။

ဝီရ၊ လှုံ့လှံရှိတော်မူသော။ ဝိဇိတသင်္ဂါမ၊ အောင်အပ်ပြီးသော စစ်မြေရှိတော်မူသော။ သတ္ထဝါဟ ယာဉ်မူးသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော။ အဏဏ၊ ကာမစ္ဆန္ဒကြေးမြီရှိတော်မမူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဥဒ္ဒေဟိ၊ ထတော်မူလော့။ လောကေ၊ ၌။ ဝိဘ၊ လှည့်လည်တော်မူလော့။ ဘဂဝါ၊ ရား။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေသု၊ ဟောတော်မူလော့။ အညာတာရော၊ တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိတိ၊ ကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။

၃၃၉။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြဟ္မုနော၊ သဟမ္ပတိ ဗြဟ္မာ၏။ အဇ္ဈေသနဉ္စ၊ တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍။ သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ကာရုညတံစ၊ သနားခြင်းကိုလည်း။ ပဋိဉ္စ၊ စဲ၍။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဘုရား၏ (ဣန္ဒြိယပရောပရိယတ္တ,အာသယာနုသယ)ဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ လောကံ၊ သတ္တလောကကို။ ဝေါလောကေသိံ၊ ကြည့်ရှုတော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ၊ ဖြင့်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ သော်။ အပ္ပရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စ်၌ နည်းသော ကိလေသာမြူရှိကုန်သော။ မဟာရဇက္ခေ၊ ပညာမျက်စိ၌ များသောကိလေသာမြူရှိကုန်သော။ တိက္ခိန္ဒြိယေ၊ ထက်သောဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ မုဒိန္ဒြိယေ၊ နုံ့သော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။ သွာကာရေ၊ ကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ ဒွါကာရေ၊ မကောင်းသော အခြင်းအရာရှိကုန်သော။ သုဝိညာပယေ၊ လွယ်ကူသဖြင့်သိစေအပ်ကုန်သော။ဒုဝိညာပယေ၊ခဲခဲယဉ်းယဉ်းသိစေအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော၊ တမလွန်လောကနှင့် အပြစ်ကို ဘေးဟုရှုလေ့ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တေ၊နေကုန်သော။ သတ္တေ၊ တို့ကိုငဉ်း။ အပ္ပေကစ္စေ၊ ကုန်သော။ ပရလောကဝဇ္ဇဘယဒဿာဝိနော၊ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နဝိဟရန္တေ၊မနေကုန်သော။ သတ္တေ၊တို့ကိုငဉ်း။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်တော်မူပြီ။

သေယျထာပိ နာမ၊ဖြစ်သင့်ဖြစ်ရာဥပမာကို ဆိုအံ့[1]။ ဥပ္ပလိနိယံ ဝါ၊ဥပ္ပလကြာတောဌဂင်း။ ပဒုမိနိယံ ဝါ၊ ပဒုမာကြာတောဌဂင်း။ ပုဏ္ဍရီကိနိယံ ဝါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတောဌဂင်း။ ဥဒကေ၊

၁။ ဆိုလတ္တံ့သော ဇေမေဝ-ထောက်၍ အဿု-ဟူသော ပါဌသေသနှင့်တွဲ၍ “အဿု သေယျထာပိ၊ မှိကုန်ရာသကဲ့သို့ငင်း”ဟု သော်လည်း ဥပမာဇောတကအဖြစ်ဖြင့် ပေးလေ။

ရေ၌။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဏ္ဏာနိ၊ ကြီးပွါးကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ရေသို့အစဉ်လိုက်ကုန်သော။ အန္တောနိမုဂ္ဂပေါသီနိ၊ ရေအတွင်း၌ နစ်လျက် ရေသည် မွေးမြူအပ်ကုန်သော (ကြီးပွါးစေအပ်ကုန်သော)။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ၀ါ၊ ဥပ္ပလကြာတို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိ ၀ါ၊ ပဒုမာကြာတို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိ ၀ါ၊ ပုဏ္ဍရိက်ကြာတို့သည်၎င်း။ (အဿု၊ ရှိကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဏ္ဏာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာနုဂ္ဂတာနိ၊ ကုန်သေး။ သမောဒကံ၊ ရေနှင့်အညီအမျှ။ ဌိတာနိ၊ တည်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ၊ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ၀ါ၊ တို့သည်၎င်း။ပဒုမာနိ ၀ါ၊တို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိ ၀ါ၊ တို့သည်၎င်း။ (အဿု၊ ကုန်ရာ၏။) ဥဒကေ၊ ၌။ ဇာတာနိ၊ ကုန်သော၊ ဥဒကေ၊ ၌။ သံဝဏ္ဏာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကာ၊ ရေမှ၊ အစ္ဆုဂ္ဂမ္မ၊ တက်၍။ ဌိတာနိ၊ ကုန်သော။ ဥဒကေန၊ သည်။ အနုပလိတ္တာနိ၊ မလိမ်းကျံအပ်ကုန်သော။ အပ္ပေကစ္စာနိ ကုန်သော။ ဥပ္ပလာနိ ၀ါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပဒုမာနိ ၀ါ၊ တို့သည်၎င်း။ ပုဏ္ဍရီကာနိ ၀ါ၊ တို့သည်၎င်း။ (အဿု၊ ကုန်ရာ၏။)

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧ၀မေ၀၊ လျှင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ပ။ အဒ္ဒသံ၊ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ အဟံ၊သည်။ သဟမ္မတိံ၊ သော။ဗြဟ္မာနံ ကို။ အပါရုတာ။ပ။ ဗြဟ္မတိ၊ ဟူသော။ ဂါထာယ၊ ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိံ၊ တုံ့ပြန်မိန့်ဆိုပြီ။

ဗြဟ္မေ၊ ဟမ္မာ။ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။သောတ၀န္တော၊ ကြားနိုင်သော နား၌ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ ပမုဉ္စန္တု၊ လွှတ်ကုန်လော့။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ အမတဿ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်၏။ဒ္ဒါရာ၊တံခါးသဖွယ်ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တို့ကို။အပါရုတာ။ ဖွင့်အပ်ကုန်ပြီ။ ဝိဟိံသသညီ၊ ကိုယ်နှုတ်ပင်ပန်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဂုဏာ၊ လေ့ကျင့်အပ်ပြီးသော။ ပဏီတံ၊မွန်မြတ်သော။ဓမ္မံ၊ကို။မနုဇေသု၊လူတို့အား။နာဘာသိံ၊ မဟောပြီ။

၃၄၀။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ သဟမ္မတိ၊သော။ဗြဟ္မာ၊သည်။ "ဘဂ၀တာ၊သည်။ ဓမ္မဒေသနာယ၊ ခြင်းငှါ။ ကတာ၀ကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည်။ အမှု၊ ၏။"[1] ဣတိ၊ သို့။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဘိ၀ါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ တတ္ထေ၀၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။ "ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ အဟံ၊ သည်။ ပဌမံ၊စွာ။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေယျံ၊ နုခေါ၊ ဟောရအံ့နည်း။ ကော၊ သည်။ဣမံ ဓမ္မံ၊ကို။ ခိပ္ပမေ၀၊ လျင်စွာသာ လျှင်။ အာဇာနိဿတီတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း"ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ထိုငါဘုရား၏။"ကာလာမော၊ကာလာမအနှယ်ဖြင်သော။ အယံ အာဠာရော၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၊ (အဓိဂမဗာဟုသစ္စ)ပညာရှိ၏။ ဝိယတ္တော၊ (ပါဋိဟာရိယ)ပညာရှိ၏။ မေဓာ၀ီ၊ (တိဟိတ်ပဋိန္ဓေ တံတံကတ္တာဗ္ဗတာ) ပညာရှိ၏။ဒီဃရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အပ္ပရဇက္ခဇာတိကော၊ ပညာမျက်စိ၌ ကိလေသာမှုန်နည်းသော သဘောရှိ၏။ အဟံ၊ သည်။ ကာလာမဿ၊ သော။ အာဠာရဿ၊ အား။ပဌမံ၊စွာ။ဓမ္မံ၊ကို။ဒေသေယျံ၊ဟောရ-

---

၁။ ဘဂ၀တာ-ကို ကတာ၀ကာသော-၀ယ် ကတ-ပုဒ် တစိတ်၌စပ်။ အမှိ-၏ကတ္တား၊ အဟံ-ထောက်၍ ကတာ၀ကာသော-ကို ကတော....အ၀ကာသော....မမာတိ-ဟု ပြု။

မူကား။ ယံနူန၊ စွ။ သော၊ ဆိုအာဠာရသည်။ ဣမံဓမ္မံ၊ကို။ခိပွမေဝ၊သာလျှင်။အာဇာနိဿတီတိ၊ လတ္တံ့"ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒေဝတာ၊ သည်။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ "ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကာလာမော၊ သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတောတိ၊ သေပြီး၍ ခုနစ်ရက်ရှိပါပြီ"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ကာလာမော သော။ အာဠာရော၊ သည်။ သတ္တာဟကာလင်္ကတော၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ ဒဿနံ၊ မြင်စွမ်းနိုင်သော။ မေ၊ ၏။ ဉာဏဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ တဿ မယှံ၊ ၏။ "ကာလာမော၊ သော။အာဠာရော၊ သည်။မဟာဇာနိယော၊ ကြီးစွာသော ဆုံးရှုံးခြင်းရှိ၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုအာဠာရသည်။ ဣမံဓမ္မံ၊ ကို။ သစေ သုဏေယျ၊ အကယ်၍ နာကြားရအံ့။ ခိပွမေဝ၊ သာလျှင်။ အာဇာနေယျာတိ၊သိရာ၏"ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (တဿ မယှံ စသည် လွန်ပြီ၊ ထူးရာကိုသာ ယောဇနာအံ့)။ ဘန္တေ၊ ရား။ ရာမပုတ္တော၊ သော။ ဥဒကော၊ သည်။ အဘိဒေါသကာလင်္ကတောတိ၊ သန်ကောင်ယံ၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါပြီ ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ပ။

ဥဂ္ဂဟ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ယေ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်။ ပဓာနပဟိတတ္တာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အကျိုးဌာ စေလွှတ်အပ်သော စိတ်ရှိသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟိ ံသု၊ လုပ်ကျွေးဖူးကုန်ပြီ။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ကုန်သော။တေဘိက္ခူ၊တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဗဟုကာရာ၊များသောကျေးဇူး ရှိကုန်၏။ပ။တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ် အရပ်၌။ ဝိဟရန္တိနုခေါတိ၊ နေကုန်သနည်းဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ပြီ။ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟ်၊ သည်။ ဝိသုဒ္ဓေန၊ စင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တမာနုသကေန၊ လူတို့၏မျက်စိအမြင် ကိုလွန်သော။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ နတ်ဘုံ၏မျက်စိနှင့်တူသောဉာဏ်မျက်စိဖြင့်။ ဗဟုကာသိယံ၊ ၌။ ဣသိပတနေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏တက်,ဆင်းရာ ဖြစ်သော။မိဂဒါယေ၊မိဂဒါဝုန်တော၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ဘို့ကို။အဒ္ဒသံ၊ပြီ။ရာဇကုမာရ၊သား။အထခေါ၊ ၌။ အဟံ သည်။ ဥဇုဝေလာယံ၊ ၌၊ ယထာဘိရန္တံ၊ အားလိုတော်အတိုင်း။ (မွေလျော်တော်မူသလောက်။ သဒ္ဒတ္ထ)။ပ။ပက္ကမိ ံ၊ ဖဲသွားတော်မူပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ ဂယံ၊ ဂယာ၏။ အန္တရာစ၊ အကြား၌ဌင်း။ ဗောဓိ ံ၊ ဗောဓိပင်၏။ အန္တရာစ၊ ၌ဌင်း။ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ အဓွန့်ရှည်သော ခရီးသို့သွားသော။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ အဒ္ဒသ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ ၍။ မံ၊ ကို။ "အာဝုသော။ ဂါရှင်။ တေ၊ အရှင်၏။ ကွန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ ဝိပ္ပသန္နာနိ၊ ကြည်လင်ကုန်၏။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေ အဆင်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ ၏။ ပရိယောဒါတော၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တုံ၊ သည်။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်စူး၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။တေ၊၏။ သတ္ထာ ဝါ၊ ဆရာသည်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ကဿ ဝါ၊ အဘယ်သူ၏လည်း။ ဓမ္မံ၊ ကို။ တုံ၊ သည်။ ရောစေသိတိ၊ နှစ်သက်သနည်း"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်ထားပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အဟံ၊ သည်။ အာဇီဝကံ၊ သော။ဥပ ံ၊ ကို။ သဗ္ဗာဘိဘူ။ပ။ အမတဒုန္ဒုဘိန္တိ၊ အမတဒုန္ဒုဘိ ံ-ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ ဂါထာတို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ ံ၊ ရွတ်ဆို တော်မူပြီ။

(ဥပက၊ ဥပက။) အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗာဘိဘူ၊ အလုံးစုံလောကီတရား)ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သူသည်။ သဗ္ဗဝိဒူ၊ အလုံးစုံ(လောကီ လောကုတ်တရား)ကို သိသူသည်။ သဗ္ဗေသု၊

အလုံးစုံကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ လောကီတရားဘို့၌။ အနုပလိတ္တော၊ (ကိလေသာဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်) မလိမ်းကျံအပ်သူသည်။ သဗ္ဗဥ္ဉုဟော၊ အလုံးစုံ(လောကီတရား)ကို ပယ်ဖွန့်သူသည်။ တဏှာက္ခယေ၊ တဏှာကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ငိမ့်တော်၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကိလေသာမှလွတ်သူသည်။ အသို့၊ ဖြစ်၏။ သင်္ဃံ၊ကိုယ်တော်တိုင်။အဘိညာယ၊ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ကံ၊ အဘယ်သူကို။ ဥဒ္ဒိသေယျ၊ ဆရာဟူ၍ ညွှန်ပြရာအံ့နည်း။

သဒေဝကသို့ ၊နတ်နှင့်တကွသော။လောကသို့ ၊ ၌၊ မော၏၊ အာစရိယော၊ (လောကုတ္တရာ)ဆရာသည် ၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ ငါဘုရားနှင့်။ သဒိသော၊ တူသူသည်။နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မေ၊ ၏။ ပဋိပုဂ္ဂလော၊ တုဖက် ပြိုင်ဖက်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဟိ၊မှန်၏။လောကေ၊ ၌၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။အရဟာ၊ပူဇော်အထူးကိုခံထိုက်သည်။ အမှို၊၏ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သတ္ထာ၊ လူနတ်ဘို့၏ဆရာဖြစ်သော။ အနုတ္တရော၊မိမိထက် သာလွန်သူမရှိသော။ ကေဝ၊ တဆူတည်းသာဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသည်။ အမှို၊၏ ၊ နိဗ္ဗုတော၊ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍။ သီတီဘူတော၊ ချမ်းမြေ့ခြင်း သို့ရောက်သည် အသို့၊၏။

အန္ဓီဘူတသို့ ၊ အကန်းဖြစ်၍ ဖြစ်သော။လောကသို့ ၊ ၌ အမတဒုန္ဒြဘိ ၊ အမြိုက် စည်ကြိုးကို၊ အာဟဉ္ဆ၊ တီးခတ်အံ့။ ဣတိ ဣဿိကြံ၍။ ဓမ္မဧက္ကံ၊ဓမ္မဧကြာကို။ပဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ကာသိနံ ပုရံ၊ ကာသိတိုင်း ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆာမိ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ဂါရှင်။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တုံ၊ သည်။ ပဋိဇာနာသိ ဝန်ခံ၏။ တထာ၊ ထိုဝန်ခံသည့်အတိုင်း။ အနန္တဇိနော၊ အဆုံးအပိုင်းအခြားမရှိသော ဉာဏ်ရှင်ဖြစ်သော ဘုရားတည်း။ ဣတိ၊ ဣဿိ ဆိုခြင်းငှါ။ အရဟသိ၊ထိုက်၏။ဣတိ၊ ဣဿိ ဥပကလျောက်ထားပြီ။ (ဣတိ၊ ၂-လုံးရှိရမည်။ ပဌမ ဣတိ၊ အကြကြုံ)။

ဥပက၊ က။ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်း သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ။ မာဒိသာ၊ ငါကဲ့သို့ ရှုအပ်သော သဘောရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဇိနာ၊ ဇိနမည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ယသ္မာ ကြောင့်။ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဇိတာ၊အောင်အင်ကုန်ပြီ။တသ္မာ၊ကြောင့်။(အဟံ၊ သည်။)ဇိနော၊ ဇိနမည်တော် မူ၏။ ဣတိ၊ ဣဿိ ဘုရားရှင် မိန့်မြွက်ပြီ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ အာဇီဝကော၊ သော။ ဥပကော၊ သည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဟုပေယျ၊အပိ၊ ဖြစ်သော် ဖြစ်တန်ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ လျောက်ထား၍။ သီသံ၊ ကို။ ဩကမေ့တ္ဝာ၊ ညွှတ်၍။ ဥမ္မဂ္ဂံ၊ လမ်းမဟုတ်သည်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ပက္ကာမိ၊ ဖဲ့သွားပြီ။

၃၄၂။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပ။ဥပသင်္ကမိ ၊ချဉ်းကပ်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ပဋိဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့သည်။ မံ၊ငါဘုရားကို။ ဒူရတောဝ၊ မှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွလာသည်ကို။ အဒ္ဒသံသု။ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊၍။ “အာဝုသော တို့။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္စည်းလေးပါး များဖို့အလို့ငှါ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။ ပဓာန-

ဝိဇ္ဇာန္တေ၁၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ဗာဟုလ္လာယ၊ ပစ္စည်းလေးပါးများပြာ ခြင်းငှါ။ အာဝတ္တော၁၊ လှည့်လည်၏။ သေ၁၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ နေဝ အာဘိဝါဒေတဗ္ဗော၁၊ ရှိမခိုးအပ်။ နပစ္စုဋ္ဌာတဗ္ဗော၁၊ ခရီးဦးမကြိုဆိုအပ်။ အဿ၁၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ ပဘ္ဘစီဝရံ ကို။ နပဋိဂ္ဂဟေ-တဗ္ဗံ၁၊ မခံယူအပ်။ အပ်စ၁၊ သို့သော်လည်း။ အာသနံ၁ကို။ ဌပေတဗ္ဗံ၁၊ ထားသင့်၏။ သော သည်။ သစေ အာကာ၏ဃတိ၁၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည် ဖြစ်အံ့။ နိသီဒ်ဃတိတိ၁၊ ထိုင်လတ္တံ့” ဟူ၍။ အညမညံ၁၊ မျင်း။ သဏ္ဍာပေသုံ၁၊ ကတိကဝတ်ထားကုန်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၁၊ သား။ ယထာ ယထာ၁၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဟံ၁၊ သည်။ ပဋ္ဌင်ဂိုယေ၁၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၂၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိံ၁၊ ပြီ။တထာ တထာ၁၊ ဖြင့်။ ပဋ္ဌဝဂိုယေ၁၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၂၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမန္တော၁၊ သော်။ (တနည်း) ယထာ ယထာ အကြင် အကြင် ဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာဖြင့်။ အဘံ၁၊ သည်။ ပဋ္ဌဝဂ်ိုယေ၁၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၂၊ တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိံ၁၊ ပြီ။ တထာတထာ၁၊ ထိုထို ဘုရားရှိန်ဝါ ခြင်းအရာသည်။ အဘိဘူတာ၁၊ လွှမ်းမိုးအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝါ၁၊ ကုန်သော။ (နာသင်္ခံ သူတိ ဇုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဗုဒ္ဓတေဇသာ အဘိဘူတာ။ ဤအဋ္ဌကထာကိုမှီ၍ အနက်သမ္မန်သည်)။ ပဋ္ဌဝဂ်ိုယာ၁၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၂၊ တို့သည်။ သကာယ ကတိကာယ မိမိကတိ၌။ သဏ္ဍာတုံ၁၊ တည်ခြင်းငှါ၊ နသက္ခိံ သု၁၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၁၊ အချို့ရဟန်းတို့သည်။ မံ၁၊ ငါဘုရားကို။ ပစ္ဆိဂ္ဂန္ဒွာ ခရီးဦးကြိုဆို၍၊ ပတ္တစီဝရံ၁ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသုံ၁၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ တို့သည်။ အာသနံ၁ကို။ ပညပေသုံ၁၊ ခင်းကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၁၊ တို့သည်။ ပါဒေါဒကံ၁၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေသုံ၁၊ ရွေးရှုတည်ထားကုန်ပြီ။အပ်စ၁၊ သို့သော်လည်း။မံ ကို။နာမေန စ၁အမည်အားဖြင့်ဂင်း။အာဝုသော ဝါဒေန စ၁၊ အာဝုသော-ဟုပြောဆိုခြင်းအားဖြင့်ဂင်း။ သမုဒါစရန္တိ၁၊ ပြောဆိုသုံးနှုန်းကုန်၏။

ရာဇကုမာရ၁၊ သား။ ဧဝံ၁သို့။ ဝုတ္တော၁၊ သော်။ အဟံ၁၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋ္ဌဝဂ်ိုယေ၁၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၂၊ တို့ကို။“ဘိက္ခဝေ၁၊တို့။တထာဂတံ၁၊ငါဘုရားကို။နာမေနစ၁၊အားဖြင့်ဂင်း။အာဝုသောဝါဒေနစ၁၊ အားဖြင့်ဂင်း။ မာ သမုဒါစရထ၁၊ မပြောဆို မသုံးနှုန်းကြကုန်လင့်။ ဘိက္ခဝေ၁၊တို့။ တထာဂတော၁၊ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၁၊ ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၁၊၏။ ဘိက္ခဝေ၁၊တို့။ သောတံ ဩဒဟထ၁၊ နားစိုက်ထောင်ကြကုန်လော့။ (မယာ၁၊ငါဘုရားသည်။)အမတံ သေခြင်းကင်းသော အမြိုက်တရားကို။ အဓိဂတံ၁၊ ရအပ်ပြီ။ အဟံ၁သည် အနုသာသာမိ၁၊ ဆုံးမအံ့။ အဘံ၁၊ သည်။ ဓမ္မံ၁ကို။ ဒေသေမိ၁၊ ဟောအံ့။ ယထာနုသိဋ္ဌံ၁၊ ဆုံးမတော်မူအပ်သည့်အတိုင်း။ (ယထာကမ်းကဲ့သို့ သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၍ ယထာနုသိဋ္ဌံ-နောက်၌ တထာ-ပါရန် လိုအံ့မထင်)။ ပဋိပဇ္ဇမာနာ၁၊ ကျင့်ကုန်လတ်သော်။ ယဿ၁၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်၏၊အတ္ထာယ၁၊ အကျိုးငှါ။ကုလပုတ္တာ၁၊အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၁၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၁မှ။ အနဂါရိယံ၁၊ သို့၊ ပဗ္ဗဇန္တိ၁၊ ကုန်၏၊ အနုတ္တရံ၁၊ မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ၁၊ အရဟတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ (မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယဿ ပရိယောသာနဘူတံ-စာပိဒ် ၂၈၉-နှင့် အညီတည်း)၊ တံ၁၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နစိရဿေဝ၁၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၁၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ပင်လျှင်။ သယံ၁၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၁၊ ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၁၊ ၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၁၊ ၍။ ဝိဟရိဿထာတိ၁၊ နေရကုန်လတ္တံ့”ဟူသော။ တေ၁၊ သို့။ အဝေါစုံ၁၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ရာဇကုမာရ၁၊သား။ ဧဝံ၁သို့။ ဝုတ္တော၁၊သော်။ ပဋ္ဌဝဂ်ိုယာ၁၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၂၊ တို့သည်။ မံ၁၊ ငါဘုရားကို၊ “အာဝုသော ဂေါတမ၁၊ မ။ တုံ၁၊ သည်။ တာယပိ ဣရိယာယ၁၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်ဂင်း။ တာယပိ ပဋိဒါယ၁၊ ထိုပြုနိုင်ခဲသော အကျင့်ဖြင့်ဂင်း။တာယပိ ဒုက္ကရကာရိကာယ၁၊ထိုပြုနိုင်ခဲသည်ကို ပြုခြင်းဖြင့်ဂင်း။မနုဿခမ္မာ၁၊ထက်။

ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ နာဇ္ဈာဂမာ၊ မရဖြို။ တံ့၊ သည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ဗာဟုလ္လိကော၊ သည်ဖြစ်၍။ ပဓာနဝိဗ္ဘန္တော၊၍။ဗာဟုလ္လာယ၊ ၎။အာဝတ္တော၊၍။ပ။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ကို။ကိ် ပန အဓိဂမိဿတိတိ၊ အာဘယ်မှာရပါအံ့နည်း”ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (နဗာဟုလ္လိကော၊ ပစ္ဆည်းလေးပါးများဖို့ ကျင့်သည်မဟုတ်။ နပဓာနဝိဗ္ဘန္တော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းအလုပ်ခွင်မှ ထွက်ခဲ့သည်မဟုတ်။ ဗာဟုလ္လာယ၊ပစ္ဆည်းလေးပါးများပြားဖို့ အလို့၎။နအာဝတ္တော၊ လှည့်လည်သည်မဟုတ်။ ဤမျှသာ ထူးသည်)။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧဝံ၊ သို့။ဝုတ္တော၊ သော်။ အဟံ၊သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။“ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ဣတော၊မှ။ပုဗ္ဗေ၌။ မေ၊ငါ၏။ဧဝရူပံ၊သော။တေံ၊ဤစကား ကို။ ပဘာဝိတံ၊ မိန့်မြွက်ဖူးသည်ကို ။ အဘိဇာနာထ နောတိ၊ သိဘူးကုန်သလော”ဟူသော။ တေံ၊ကို။အဝေါစုံ၊ပြီ။ဘန္တေ၊ရား။တေံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ပ။ရာဇကုမာရ၊ သား။ အဟံ၊ သည်။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ သညာပေတုံ၊ ဘုရားဟု သိစေခြင်း ၎။ အသက္ခိ ံ၊ စွမ်းနိုင်ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ဒ္ဝေပိ ဘိက္ခူ၊တို့ကိုလည်း။ ဩဝဒါမိ၊ ၏။ တယော ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့၎။စရန္တိ၊ လှည့်လည်ကုန်၏။တယော၊ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊၎။ စရိတ္ဝာ၊ ၍။ ယံ၊ အကြင်ဆွမ်းကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုဆွမ်းဖြင့်။ဆဗ္ဘိုယာ၊ခြောက်ယောက် အစုရှိကုန်သော ငါတို့သည်။ယာပေမ၊မျှတကြကုန်၏။ပ။

၃၃။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ အထခေါ၊ ၌။ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဝိဟရိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိနာယကံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်သော။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ လဘမာနော၊ ရသော။ ဘိက္ခူ၊ သည်။ ကိဝစိရေန၊ ဘယ်မျှလောက်ကြာမြင့် မှ။ပ၊ဝိဟရေယျနုခေါတိ၊ နေရပါသနည်း”ဟူသော။ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ရာဇကုမာရ၊သား။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ တ္တေ၊ ဤပြဿနာ၌။ တံယော၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ တဖန်မေး ဦးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအား၌ဖြင့်။ တေ၊ အား။ ဧမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာအား၌ဖြင့်။ နံ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုလော့။ (တံ ကိ ံ မည်သိ-ရာဇကုမာရ-ပေးမြဲ)။တံ့၊ သင်သည်။ ဟတ္ထာရုဠ္ဟေ၊ ဆင်စီးသော။ သိပ္ပေ၊ အတတ်၌ဉာဏ်း။အက်ံသ-ဂယ္ဟေ၊ ခွန်းကိုင် ကြောင်း ဖြစ်သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ဉာဏ်း။ ကုသလော၊ လိမ္မာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။၊ အဟံ၊ သည်။ ဟတ္ထာရုဠ္ဟေ၊ သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ဉာဏ်း။ အက်ံသဂယ္ဟေ၊ သော။ သိပ္ပေ၊ ၌ဉာဏ်း။ ကုသလော၊ လိမ္မာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေဆို၏။ (တံ ကိ ံ မည်သိ ရာဇကုမာရ-ပေးမြဲ)။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ပုရိသော၊ သည်။ “ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇ-ကုမာရော၊ သည်။ ဟတ္ထာရုဠ္ဟံ့၊ သော။ သိပ္ပံ၊ကို။ အက်ံသဂယ္ဟံ့၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ ဇာနာတိ၊ တတ်သိလိမ္မာ၏။ အဟံ၊သည်။ တာသာ၊ ထိုဗောဓိမင်းသား၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဟတ္ထာရုဠ္ဟံ့၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ အက်ံသဂယ္ဟံ့၊ သော။ သိပ္ပံ၊ ကို။ သိက္ခိဿာမိတိ၊ သင်ကြားအံ့”ဟု ကြံစည်၍။ အာဂစ္ဆယျ၊လာရာ၏။

သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အာသဒ္ဓါစ၊ ယုံကြည်မှု မရှိသည်လည်း။ အာသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဒ္ဓေန၊ ယုံကြည်မှုရှိသောသူသည်။ ယာဝတကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော အတတ်သို့။ ပတ္တုံ့၊

၁။ ပဘာဝိတန္တိ ဝါစာသမုဋ္ဌာနံ ဝစီနိစ္ဆာရဏန္တိ အတ္ထော။ ဋီကာ။

ပေါက်ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထို မျှလောက်သော အတတ်သို့။ နသမ္မာပုဏ္ဏေယျ၊ မပေါက်ရောက်နိုင်ရာ။

သော၊ သည်။ ဗဟုဘာဝေစ၊ များသောအနာရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ အပ္ပါဗာဓေန၊ အနာရောဂါ မရှိသူသည်။ (အပ္ပါဗာဓောတိ အရောဂေါ။ဋ္ဌ)။ယာဝတကံ၊သို့။ ပတ္တုဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ သို့။ န သမ္မာပုဏ္ဏေယျ၊ ရာ။

သော၊ သည်။ သဒ္ဒေါ စ၊ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသည်။အဿ၊ ရာ၏။ မာယာဒိစ၊လှည့်ပတ်ခြင်းရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ အသဒ္ဒေန၊ ကောက်ကျစ်ဧဉ်းလဲမှု မရှိသူသည်။ အမာယာဝိနာ၊လှည့်ပတ်ခြင်း မရှိသူသည်။ ယာဝတကံ၊ သို့။ ပတ္တုဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ သို့။ န သမ္မာပုဏ္ဏေယျ ရာ။

သော၊ သည်။ ကုဋိတော စ၊ ပျင်းရိသည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသူသည်။ ယာဝတကံ၊ သို့။ ပတ္တုဗ္ဗံ ၊၏။ တံ၊ သို့။ နသမ္မာပုဏ္ဏေယျ၊ ရာ။

သော၊ သည်။ ဒုပ္ပညော စ၊ ပညာမဲ့သည်လည်း။ အဿ၊ ရာ၏။ ပညဝတာ၊ ပညာရှိသူသည်။ ယာဝတကံ၊ သို့။ ပတ္တုဗ္ဗံ၊ ၏။ တံ၊ သို့။ နသမ္မာပုဏ္ဏေယျ၊ ရာ။

ရာဇကုမာရ၊ သား။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ သော ပုရိသော။ သည်။ပ။ အပိနု၊ စင်စစ်။ သိက္ခေယျ၊ သင်ယူနိုင်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ရှင်း။ ကေမေကေနာပိ အင်္ဂေန၊ တပါးပါးသော အင်္ဂါနှင့်လည်း။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ သော ပုရိသော၊ သည်။ပ။ နသိက္ခေယျ၊ မသင်ယူနိုင်ရာ။ ပဋ္ဌဟင်္ဂေဟိ၊ ငါးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်။(သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံပါမူကား။)ကော ပန ဝါဒေါ၊ အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိပါတော့အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

၃၄၄။ (တံ ကိံ မညသိ-မှစ၍ ပဋ္ဌဟင်္ဂေဟိ တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ၃၄၃-အပိုဒ်နှင့် ဗျတိရေက အနွယမျှသာကဲ့ပြားသည်)။ ရာဇကုမာရ၊သား။ဧဝမေဝ ခေါ၊သာလျှင်။ပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သူ၏ အကြောင်းအင်္ဂါတို့သည်။ဣမာနိ ပဋ္ဌ၊ ဤငါးပါးတို့တည်း။ကတမာနိ ပဋ္ဌ၊ ဟူမူ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သဒ္ဒေါ၊ ယုံကြည်မှုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တထာဂတဿ၊ ၏။ ဗောဓိံ၊ စတုမဂ္ဂဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ "သော ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝါတိ၊ ၏"ဟူ၍။ သဒ္ဒဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ အပ္ပါဗာဓော၊ အနာမရှိသည်။ အပ္ပါတင်္ကော၊ ဆင်းရဲမရှိသည်။ သမဝေပါကိနိယာ၊အည်အမျ ကျေကျက်စေခြင်းရှိသော။ နာတိသီတာယ၊ မအေးလွန်းသော။ နာစ္ဆုဏှာယ၊ မပူလွန်းသော။ မဇ္ဈိမာယ၊ အလယ်အလတ်ဖြစ်သော။ ပဓာနက္ခမာယ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်ခြင်းငှါခံ့သော။ဂဟဏိယာ၊ ကမ္မဇတေဇောဓာတ်(ဝမ်းမီး)နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အသဒ္ဒေါ၊ သည်။ အမာယာဝီ၊ သည်။သတ္ထုရိ ဝါ၊ ဘုရား၌ ၎င်း။ ဝိညူသု၊ သိကြားလိမ္မာကုန်သော။သဗြဟ္မစာရီသု ဝါ၊ သီတင်းသုံးဘော်တို့၌၎င်း။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ စွာ။ အာဝိကတ္တာ၊ ထင်စွာပြုတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံခြင်းငှါ။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ထာမဝါ၊ အားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဠ္ဎပရက္ကမော၊ မြဲမြံသော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ ကုသလေသု၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ အနိက္ခိတ္တဓုရော၊ မချထားအပ်သော ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ၊ အဖြစ်အပျက်ကို ပိုင်းခြားသိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ အရိယာယ၊ စင်ကြယ်သော။ နိဗ္ဗေဓိကာယ၊ လောဘစသော

အစိုင်အခဲကို ဖောက်ခဲ့နိုင်သော။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခကွယ်ဂါမိနိယာ၊ဆင်းရဲချုပ်ရာ (နိဗ္ဗာန်) သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပဓာနိယင်္ဂါနိ၊ တို့သည်။ ဣမာနိ ခေါ ပဉ္စ၊တို့သာလျှင်တည်း။

၃၄၅။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။ ဝိနာယကံ၊ သော။တထာဂတံ၊ ကို။ လဘမာနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ပ။ သတ္တာဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဝိဟရေယျ၊ ၏။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ သတ္တာဝဿာနိ၊ တို့သည်။ တိဋ္ဌန္တု၊ တည်ရှိစေကုန်ဦး။ပ။ ရာဇကုမာရ၊ သား။ ဧကော ရတ္တိန္ဒိဝါ၊ တည်၌ တနေ့သည်။ တိဋ္ဌတု၊ စေဦး။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။သမန္နာ-ဂတော၊ သော။ ဝိနာယကံ၊ သော။ တထာဂတံ၊ ကို။ လဘမာနော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍။ ပါတော၊ နံနက်အခါ၌။ ဝိသေသံ၊ တရားထူး ကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ပါတံ၊ နံနက်အခါ၌။ အနုသိဋ္ဌော၊ ဖြစ်၍။ သာယံ၊ ၌။ ဝိသေသံ၊ ကို။ အဓိဂမိဿတိ၊ လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံဝုတ္တော၊ သော်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ယတြဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ သာယံ၊ ၌ ။ပ။ဝိသေသံ၊ ကို။ အဓိဂမိဿတိနာမ၊ အကယ်ပင် ရနိုင်ပါပေလတ္တံ့။ (တသ္မာ၊ကြောင့်။)ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ။ ဓမ္မော၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဖွယ်ရှိပါပေစွ။ ဓမ္မသာ၊၏။သင်္ဃာတတာ၊ကောင်းစွာ ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟောတိ၊ စွ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၄၆။ ဧဝံဝုတ္တော၊ သော်။ သဉ္ဇီကာပုတ္တောပိ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဗောဓိ၊ သော။ ရာဇကုမာရံ၊ ကို။“အယံ ဘဝံ ဗောဓိ၊ ဤအရှင်ဗောဓိမင်းသားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ပ။အဟောတိစ၊ ဟူ၍လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝဒေတိ ပန၊ဆိုကား ဆိုဘိ၏။အထ စ ပန၊ထို့ဘဲဖြစ်လျက်။ တံ ဘဂဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။န ဂစ္ဆတိ၊မဆည်းကပ်။မေဠဋ္ဌ၊ ကိုဂုဏ်း။ သံဃဋ္ဌ၊ ကိုဂုဏ်း။ သရဏံ၊ဟူ၍။န ဂစ္ဆတိတိ၊ကပ်”ဟူသော။တေ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။သမ္မ သဉ္ဇီကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာ အဝစ၊ မဆိုလင့်။ သမ္မသဉ္ဇီကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ဧဝံ၊ သို့။မာ အဝစ၊ လင့်။ သမ္မသဉ္ဇီကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ မေ၊ သည်။ တေံ၊ ဤဆိုသတ္တံ့သော စကားကို။ (မေ၊ ငါ၏။)အယျာယ၊ အမိ၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ သုတံ၊ ကြားဘူး၏။ သမ္မုခါ၊ ၌။ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ နာခံဘူး၏။ သမ္မ သဉ္ဇီကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ကော် သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကောသမ္မိယံ၊ ၌။ ဃောသိတာရာမေ၊ ဃောသိတာရုံ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ကုစ္ဆိမတိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသော။ အယျာ၊ အမိသည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ဘန္တေ၊ ရာ။ မေ၊ ၏။ ကုစ္ဆိဂတော၊ဝမ်း၌တည်သော။ ယော အယံ၊အကြင်သူသည်။ ကုမာရကော ဝါ၊ သည်မူလည်း။ (ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။) ကုမာရိကာ ဝါ၊ သည်မူလည်း။(ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။)သော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ဟူ၍။ပ။မာရေတူတိ၊မှတ်တော်မူပါလော့”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မ သဉ္ဇီကာပုတ္တ၊ ပုတ္တ၊ ကံသမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ဣဓေဝ၊ ဘေသကဋ္ဌာဝနေ၊ ၌သာလျှင်။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဓာတိ၊ အထိန်းတော်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အင်္ကေန၊ ခါးထစ်ရင်ခွင်ဖြင့်။ ဟရိတ္ဝာ၊ ချီ၍။ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိတာ ခေါ၊ သော။မံ ဓာတိ၊ငါ၏အထိန်းတော်သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရာ။ ဗောဓိ၊ သော။ အယံရာဇ-ကုမာရော၊ သည်။ ပ။ ဓာရေတူတိ၊ ပါလော့”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သမ္မသဉ္ဇီကာ-ပုတ္တ၊ ပုတ္တ။ သော အာဟ၊ ထို့ငါသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ တတိယကမ္မံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်

မြောက်လည်း။ပ။ ဓာရေတု၊ မှတ်တော်မူပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကြားပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဋ္ဌမံ၊သော။ ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၃၄၇။ (ဇေဝံ မေ သုတံ။ပ။ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ-ပေးမြဲ)။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဘဂဝါ။ ပသေနဒိဿ၊ပသေနဒီ အမည်ရှိသော။ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ လုဒ္ဓေါ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ လောဟိတပါဏိ၊ သွေးကျိုသော လက်ရှိသော။ ဟတပဟတေ၊ သတ်ပုတ်ထိုးကြိတ်ခြင်း၌။ နိဝိဋ္ဌော၊သက်ဝင်၍တည်သော။ပါဏဘူတေသု၊ သတ္တဝါတို့၌။ အဒယာပန္နော၊ သနားခြင်းကင်းမဲ့သော။ အင်္ဂုလိမာလောနာမ၊ မည်သော။ စောရော၊ ခိုးသားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ခိုးသားသည်။ ဂါမာပိ၊ ရွာတို့ကိုလည်း။ အဂါမာ၊ ရွာမဟုတ်သည်တို့ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်ပြီ။ နိဂမာပိ၊ တို့ကိုလည်း။ အနိဂမာ၊ တို့ကို။ ကတာ၊ကုန်ပြီ။ဇနပဒါပိ၊တို့ကိုလည်း။ အဇနပဒါ၊ တို့ကို။ ကတာ၊ ကုန်ပြီ။ သော၊ထိုအင်္ဂုလိမာလ ခိုးသားသည်။ မနုဿေ၊ လူဘို့ကို။ ဝဓိတ္တာ ဝဓိတ္တာ။ သတ်၍ သတ်၍။ အင်္ဂုလီနံ၊ လက်ချောင်းတို့၏။မာလံ၊ပန်းကုံးကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ယေန၊ ၌။ အင်္ဂုလိမာလော၊သော။ စောရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။)တေန၊ သို့။ အဒ္ဒါနမဂ္ဂံ၊ အဓွန့်ရှည်သော လမ်းခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ ဂေါပါလကာ၊ နွားကျောင်းသားဘို့သည်ၜင်း။ ပသုပါလကာ၊ ဆိတ်ကျောင်းသားတို့သည်ၜင်း။ ကဿကာ၊ လယ်သမားတို့သည်ၜင်း။ ပထာဝိနော၊ ခရီးသွားတို့သည်ၜင်း။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယေန၊ ၌။ အင်္ဂုလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ အဒ္ဒါနမဂ္ဂပဋိပန္နံ၊ သည်ကို။ အဒ္ဒသာသုံ ခေါ၊ မြင်ကုန်ပြီ။ ဒိသွာန၊ မြင်ကုန်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "သမဏ၊ ရဟန်း။ တေံ မဂ္ဂံ၊ ဤလမ်းခရီးသို့။ မာ ပဋိပဇ္ဇိ၊ မသွားလင့်။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တေသ္မိံ မဂ္ဂေ၊ ၌။ပ။ မာလံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ ဟိ၊ အကြောင်းမူကား။ တေံမဂ္ဂံ၊သို့။ ဒသပိပုရိသာ၊တို့သည်ၜင်း။ပ။ ပညာသ ပုရိသာ၊တို့သည်ၜင်း။သက်ရိတ္တာ သက်ရိတ္တာ၊ ခြိန်းဆို၍ ခြိန်းဆို၍ (စုရုံး၍ စုရုံး၍လည်းဟူ)။ ပဋိပဇ္ဇန္တိ၊ သွားကြရကုန်၏။တေပိ၊ ထိုယောကျ်ားတို့သည်လည်း။ အင်္ဂုလိမာလဿ၊ သော။ စောရဿ၊ ၏။ ဟတ္ထတ္ထံ၊ လက်၌ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တီတိ၊ ရောက်ကြရကုန်၏"ဟူသော[1]။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဧဝံ ဝုတ္တေ၊သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ ဒုတိယမ္ပိ၊ခါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ တတိယမ္ပိ ခေါ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၃၄၈။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ အင်္ဂုလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊မြင်သည်သာတည်း။ဒိသွာန၊၍။အဿ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏(စိတ်၌)။"ဘော၊အို အချင်း

၁။ ဟတ္ထတ္ထံ ဂစ္ဆန္တီတိ ဟတ္ထေ အတ္ထံ ဝိနာသံ ဂစ္ဆန္တီ။ဋ္ဌ။

တို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတာ၊ စ္ဒ။ပ။ တေပိ၊ ထိုယောကျွန်းတို့သည်လည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထတ္ထံ၊ သို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်ပါလျက်။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ ဇကော၊ တယောက်တည်း။ အဒုတိယော၊ အဖော်မရှိဘဲလျက်။ ပဿယ္၊ နှိပ်စက်လို၍။ အာဂစ္ဆတိ မည္၊ လာသောင်တကား။ အာဟံ၊ သည်။ ဤမံသမဏံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေယျံ၊ ချရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစ္ဒ”ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အဂ်ုလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ အသိစမ္မံ၊ သန်လျှင်ကာကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ မနုကလာပံ၊ မြွားတောင့်ကို။ သန္နယှိဘ္ဘာ၊ လွယ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပိဋ္ဌိတော ပိဋ္ဌိတော၊ နောဂ်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ယထာ၊ အကြောင်အခြင်းအရာအားဖြင့် (တန်ခိုးဖန်ဆင်းသည်ဖြစ်သော်)။အဂ်ုလိမာလော၊သော။ စောရော၊ သည်။ ပကတိယာ၊ ပြကတေ့အားဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သဗ္ဗထာမေန၊ အားလုံးစုံသော အားအစွမ်းဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တော၊ လုံ့သော်လည်း။ သမ္မာပုဏိတုံ၊ မှီခြင်းငှါ။ နံ သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ[၁]။

အထခေါ၊ ၌။ အဂ်ုလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ဤမံသမဏံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊ မှ။ ဝေါရောပေယျံ၊ ချရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစ္ဒ”ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဌိတောဝ၊ ရပ်တန့်လျက်သာလျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “သမဏ၊ ရဟန်း။တိဋ္ဌ တိဋ္ဌာတိ၊ရပ်ဦးလော့ ရပ်ဦးလော့”ဟူသော။ ဇော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အဂ်ုလိမာလ၊ လ။ အဟံ၊ ငါ(ဘုရား)သည်။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်ရှိ၏။ တ္ဝံ စ၊ သင်သည်သာ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။အထခေါ၊ ၌။ အဂ်ုလိမာလော၊သော။ စောရော၊ သည်။ အဟော၊ ဤ(ဘုရား)သည်။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်ရှိ၏။ တ္ဝံ စ၊ သင်သည်သာ။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။အထခေါ၊ ၌။ အဂ်ုလိမာလော၊သော။ စောရော၊ သည်။ သမဏော၊ ရဟန်း။ ကဿ ပန သမဏော၊ သည်။ ဂစ္ဆံယေဝ၊ သွားလျက်သာလျှင်။ “အဂ်ုလိမာလ၊ လ။ အဟံ၊ သည်။ ဌိတော၊ ၏။ တံ့စ၊ သင်သည်သာ။ တိဋ္ဌာတိ၊ ရပ်လော့” ဟူ၍။ အာဟ၊ ပြီ။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ သမဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးရမူကား။ ယံနူနာဟံ၊ ကောင်းလေစ္ဒ”ဟူသော။ ဇော်၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၄၉။ အထခေါ၊ ၌။ အဂ်ုလိမာလော၊ သော။ စောရော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဂါထာယ၊ (ဂစ္ဆံ ဝဒေသိ-အစရှိသော)ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီ။

သမဏ၊ ရဟန်း။ ဂစ္ဆံ၊ သွား သည်ဖြစ်လျက်။ဤဒေတာမို့၊ (ငါ)ရပ်၏(ဟူ၍)။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။ မမဉ္စ၊ ငါကိုလည်း။ ဌိဘံ၊ ရပ်သည်ဖြစ်လျက်။ အဋ္ဌိတောတိ၊ မရပ်ဟူ၍။ ဗြူသိ၊ ဆိုဘိ၏။ သမဏ၊ ရဟန်း။ တံ၊ သင့်ကို။ ဇေတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆာမိ၊(ငါ)မေး၏။ တ္ဝံ၊ သင်သည်။ ကထံ၊ ဘယ်သို့ (ဝါ၊အဘယ်ကြောင့်)။ ဤဒေတာ၊ ရပ်သနည်း။အဟံ၊ ငါသည်။ ကထံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အဋ္ဌိတောမို့၊မရပ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့။အဇ္ဈဘာသိ၊ပြီ။

၁။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ အဘိသင်္ခါသီဘိ ဣဒ္ဓိံ အကာသိ။ စူဠဒုက္ခက္ခန်ဓသုတ်-အဋ္ဌကထာ။

အဂ်ုလိမာလ၊လ။ အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သဗ္ဗေသု၊ ကုန်သော။ ဘူတေ-သု၊ သတ္တဝါတို့၌။ ဒဏ္ဍံ၊ သတ်ဖြတ်ညှဉ်းဆဲခြင်းစသောဒဏ်ကို။ နိဓာယ၊ ချထားပြီး၍။ ဌိတာ၊ ရပ်တည်(လျက်ရှိ)၏။ တုဝံစ၊သင်သည်သာလျှင်။ ပါဏာသု၊တို့၌။ အသညတော၊ မစောင့်စည်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ ဌိတာ၊ ရပ်သည်မည်၏။ တုဝံ၊ သည်။ အဋ္ဌိတောသိ၊ ရပ်သည်မမည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

မဟိတော၊ ပူဇော်အပ်သော။သစ္စဝါဒီ၊ အမှန်ကို ဆိုလေ့ရှိသော။ မဟေသီ၊မြတ်စွာဘုရား သည်။ မေ၊ ၏ (အကျိုးငှါ)။ မဟာဝနံ၊တောအုပ်ကြီးသို့။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်မှ။ ပါပုဏိ ဝတ၊ဆိုက်ရောက်ခဲ့လေစွတကား။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဓမ္မယုတ္တံ၊ တရားနှင့်ယှဉ်သော။ ဂါထံ၊ ကို။ သုတ္ဝာန၊ ကြားနာရသောကြောင့်။ ပါပံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ပယ်၍။ စရိဿာမိ၊ ကျင့်ပါတော့အံ့။

ဣတော့ဝ၊ ဤသို့လျှောက်ထား၍သာလျှင်။ စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလခိုးသားသည်။ အသိဉ္စ၊ သန်လျှက်ကိုဌင်း။ အာဝုဓဉ္စ၊ လက်နက်ကိုဌင်း။ သောဇ္ဇော၊ တုံးလိုဏ်ခေါင်းပေါက်ရှိသော။ ပပါတေ၊ ကမ်းပါးပြတ်ရှိသော။ နရကေ၊ ချောက်၌။ အာဂိရိ၊ ပစ်ချပြီ။ စောရော၊သည်။ သုဂတဿ၊ ၏။ ပါဒေ၊ တို့ကို။ အဝန္ဒိ၊ ရှိခိုးပြီ။ နံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ တတ္ထဝ၊ ထိုနေရာ၌ ပင်လျှင်။ ပဗ္ဗဇ်၊ ကို။ အယာစိ၊ တောင်းပြီ။

တဒါ၊ထိုအခါ၌။ ကာရဏိကော၊ မဟာကရုဏာရှိတော်မူသော။ မဟေသီ၊ မြတ်သော ကျေးဇူးကုဏ်ဘို့ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ လောကဿ၊ သတ္တလောက၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ယော စ ဗုဒ္ဓါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။) တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ဟိတိ၊လာလော့ ဟူ၍။ အဝေါစ၊ ခေါ်တော်မူပြီ။ ဧသေဝ၊ ထိုသို့ ဟိဘိက္ခုခေါ်တော်မူခြင်းသည်ပင်။ တဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ၏။ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ဥပသမ္ပန္နဒရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ သိအပ်၏။

၃၅၀။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပစ္ဆာသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်းဖြစ်သော။ အာယသ္မတာ အင်္ဂုလိမာလေန၊ အရှင်အင်္ဂုလိမာလထေရ်နှင့် အတူတကွ။ ယေန၊၌။သာဝတ္ထိ၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိ၏။) တေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို့။ ပက္ကာမိ၊ ကြွသွားတော်မူပြီ။ပ။ဇေတဝနေ၊ ၌။ဝိဟရတိ၊ ၏။တေနခေါပန သမယေန၊၌။ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿရညော၊၏။အန္တေ-ပုရဒ္ဒါရေ၊ နန်းတော်တံခါး အနီး၌။ မဟာဇနကာယော၊ လူများအပေါင်းသည်။ သန္နိပတိတ္တာ၊ စည်းဝေး၍။ “ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တေ၊ ၏။ ဝိဇိတေ၊ ၌။ လုဒ္ဓေါ၊ သော။ပ။မာလံ၊ ကို။ ဓာရေတိ၊ ၏။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။ တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလခိုးသားကို။ ပဋိသေဓေတူတိ၊တားမြစ်တော်ပါမူလော့”ဟူသော။ ဥစ္စာသဒ္ဒေါ၊ ကျယ်သောအသံရှိသည်။ မဟာသဒ္ဒေါ၊များသောအသံရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ပဋ္ဌမတ္တောဟိ အာသသတေဟိ၊ ငါးရာသော မြင်းတို့ဖြင့်။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေမှန်းတည့်ချိန်၌။ နိက္ခမိ၊ထွက်ပြီ။ ယေန၊ ၌။ အာရာမော၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် အရာမ်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏)။ပ။ ဘဂဝါ၊သည်။ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကိံ နု၊ အသို့နည်း။ မာဂမော၊ မဂဓတိုင်းကိုအစိုးရသော။

သေနိယော၊ များသော စစ်သည်ရှိသော။ ဗိမ္မိသာရောရာဇာ ၀ါ၊ ဗိမ္မိသာရမင်းကို ၌လည်း။ တော၊ သင်သည်။ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်အပ်သလော။ ဝေသာလိကာလိစ္ဆဝီ ၀ါ၊ ဝေသာလီပြည် ဖွား လိစ္ဆဝီမင်းသားတို့ကို ၌လည်း။ ကုပိတာ၊ ကုန်သလော။ အညေပဋိရာဇာနော ၀ါ၊ တပါးသော ရန်သူ မင်းတို့ကို ၌လည်း။ ကုပိတာတိ၊အပ်.ကုန်သလော”ဟူသော။တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မာဂဓော၊ သော။သေနိယော၊ သော။ဗိမ္မိသာရောရာဇာ၊သည်။မေ၊သည်။နု ခေါ ကုပိတော၊ အမျက်မထွက်အပ်ပါ။ဝေသာလိကာ လိစ္ဆဝီပိ၊ တို့ကိုလည်း။ နု ကုပိတာ၊ ကုန်။အညေ ပဋိရာဇာ နောပိ၊ တို့ကိုလည်း။ နကုပိတာ၊ ကုန်။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ ဝိဇိတော၌ဋ္ဌ။ လုဒ္ဓေါ်သော။ပ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ပဋိသေဓိဿာမိ၊ တားမြစ်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သည်။ အင်္ဂုလိမာလံ၊ ကို။ပ။ ကလျာဏဓမ္မံ၊ ကောင်းသောတရားရှိ သည်ကို။သစေ ပန ပဿေယျာသိ၊ အကယ်၍ တွေ့မြင်ရမူကား။ နံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရေယျာသိ၊ ပြုလုပ်ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဘိဝါဒေယျာမ ၀ါ၊ ရှိခိုးလည်း ရှိခိုးကြပါကုန်အံ့။ပ။ရက္ခာဝရဏကုတ္တိ ံ ၀ါ၊ ကိုမူလည်း။ သံဝိဒဟေယျာမ ၀ါ၊ စီရင်မူလည်း စီရင်ပါကုန်အံ့။ (မဓုရသုတ်- အပိုဒ်ရေ ၃၂၂-၌ ပြန်ရှု)။ဘန္တေ၊ ရား။ ဒုဿီလဿ၊ သော။ ပါပဓမ္မဿ၊ မကောင်းသော သဘောရှိသော။ အဿ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလအား။ ဝေရူပေါ၊ သော။ သီလသံယမော၊ သီလကို စောင့်ထိန်းခြင်းသည်။ ကုတော ပန ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်မှာ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒက္ခိဏံ ဗာဟုံ၊ လက်ျာမောင်းကို။ ပဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ ချီမ၍။ ပဿေနဒိ ံ၊သော။ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ဧသောတိ၊ ဤရဟန်းပင်တည်း”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပဿေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊အား။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ အဟုဒေဝ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ ကိုယ်လက် ခက်မာသည်၏ အဖြစ်သည်။ အဟု၊ ပြီ။ လောမဟံသော၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းသည်။ အဟု၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဿေနဒိ ံ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ ဘီတံ၊ ကြောက်သည်ကို။ သံဝိဂ္ဂံ၊ ထိတ်လန့် သည်ကို။ လောမဟဋ္ဌာတံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူသောကြောင့်။ ပဿေနဒိ ံ၊ သော။ ကော သလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။မာ ဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ ဣတော၊ ဤအင်္ဂုလိမာလ မှ။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ တော၊ သင့်အား။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီ”ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ပဿေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၏။ယံ ဘယံ ၀ါ၊ သည်ၦင်း။ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ၀ါ၊ သည်ၦင်း။ ယော လောမဟံသော ၀ါ၊ သည်ၦင်း။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သော၊ ထိုကြောက်ခြင်းစသည် သည်။ ပဋိပ္ပဿမ္ဘိ၊ ငြိမ်းအေးပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပဿေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အင်္ဂုလိမာလံ၊ကို။ “ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။အယျော၊အရှင်သည်။အင်္ဂုလိမာလော နောတိ၊ အင်္ဂုလိမာလပါလော”ဟူသော။ တေ၊ကို။ အဝေါစ၊ မေးပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝံ၊ ဟုတ်၏။ ဣတိ၊သို့ ဖြေတော်မူ၏။အယျဿ၊ အရှင်၏။ ပိတာ၊အဘသည်။ကထံ ဂေါတ္တော၊အဘယ်မျိုးနွယ် ဖြစ်သနည်း။ မာတာ၊ သည်။ ကထံ ဂေါတ္တာ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ-ကြီး။ ပိတာ၊ (ငါ၏)အဘသည်။ ဂဂ္ဂေါ၊ ဂဂ္ဂမျိုးနွယ် ဖြစ်၏။ မာတာ၊ သည်။ မန္ဏာဏီ၊ မန္ဏာဏီ၊

မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဂဂ္ဂါ၊ ဂဂ္ဂနွယ်ဝင် ဖြစ်သော။ မန္တာဏီ-ပုတ္တော၊ မန္တာဏီမျိုးနွယ်၏ သားဖြစ်သော။ အယျော၊ အရှင်သည်။ အဘိရုမတု၊ (သာသနာတော်၌)မွေ့လျော်ပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဂဂ္ဂဿ၊ သော။ မန္တာဏီပုတ္တဿ၊ သော။ အယျဿ၊ အရှင်၏အတွက်။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ တို့၏(အကျိုးငှါ)။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၅၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ အာရညိကော၊ အာရညကင် ဓုတင်ဆောက်တည်သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ တေစီဝရိကော၊ တိစီဝရိက်ဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ပသေနဒိ ံ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တော်ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ စီဝရံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ ပြည့်စုံပြီ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊သော။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အစ္ဆရိယံ၊ စုံ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဗ္ဘုတံ၊ စုံ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ ယာဝ စ အဘိဝိယ၊အလွန်လျှင်။ အဒန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေးသော သူတို့ကို။ ဒမေတာ၊ ယဉ်ကျေးစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ အသန္တာနံ၊ မငြိမ်သက်ကုန်သေးသော သူတို့ကို။ သမေတာ၊ ငြိမ်သက်စေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ အပရိနိဗ္ဗုတာနံ၊ မငြိမ်းအေးသေးသော သူတို့ကို။ ပရိနိဗ္ဗာပေတာ၊ ငြိမ်းအေးစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပါ၊မှန်လှ၏။မယံ၊တို့သည်။ယံ၊အကြင်အင်္ဂုလိမာလကို။ ဒဏ္ဍေနပိ၊ တုတ်လက်နက်ဖြင့်သော်၎င်း။ သတ္ထေနပိ၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်သော်၎င်း။ဒမေတုံ၊ ယဉ်ကျေးစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိမှာ၊ မတတ်နိုင်ခဲ့ကြပါကုန်။ ဘဂဝတာ၊ သည်ကား။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက်မရှိဘဲလျက်။ အသတ္ထေနေဝ၊ဓားလက်နက်မရှိဘဲလျက်သာလျှင်။ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးစေတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုပင်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကံစွာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာတိ၊ ကုန်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ စရမာနော၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိ ံ၊ ကို။ မုဉ္စဂတ္တံ၊ တွေဝေသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။ (ဝါ၊ မီးမဖွားနိုင်သည်ကို။)ဝိဃာတဂတ္တံ၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ ပြီး၍ ။ အဿ၊ ထိုဒုဂ်လိမာလ မဆေရ်၏(စိတ်၌)။“ဘော၊ အချင်းတို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဂ်လိဿန္တိ ဝတ၊ကုန်စုတကား။ဘော၊ တို့။ သတ္တာ၊တို့ သည်။ကိလိဿန္တိ ဝတာတိ၊ တကား”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကျိုအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါ၊ ယခု။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပါဏံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊မှ။ဝေရောပေတာ၊ချဘူးသည်ဟူ၍။နာဘိဇာနာမိ၊

မျိုးနွယ်ဖြစ်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဂဂ္ဂါ၊ ဂဂ္ဂနွယ်ဝင် ဖြစ်သော။ မန္တာဏီ-ပုတ္တော၊ မန္တာဏီမျိုးနွယ်၏ သားဖြစ်သော။ အယျော၊ အရှင်သည်။ အဘိရုမတု၊ (သာသနာတော်၌)မွေ့လျော်ပါလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဂဂ္ဂဿ၊ သော။ မန္တာဏီပုတ္တဿ၊ သော။ အယျဿ၊ အရှင်၏အတွက်။ စီဝရပိဏ္ဍပါတသေနာသနဂိလာနပ္ပစ္စယဘေသဇ္ဇပရိက္ခာရာနံ၊ တို့၏(အကျိုးငှါ)။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၃၅၁။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ အာရညိကော၊ အာရညကင် ဓုတင်ဆောက်တည်သည်။ ပိဏ္ဍပါတိကော၊ ပိဏ္ဍပါတ် ဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသုကူဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ တေစီဝရိကော၊ တိစီဝရိက်ဓုတင် ဆောက်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ပသေနဒိ ံ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ “မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တော်ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ စီဝရံ၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏန္တိ၊ ပြည့်စုံပြီ” ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊သော။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အစ္ဆရိယံ၊ စုံ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဗ္ဘုတံ၊ စုံ။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ ဘဂဝါ၊သည်။ ယာဝ စ အဘိဝိယ၊အလွန်လျှင်။ အဒန္တာနံ၊ မယဉ်ကျေးသော သူတို့ကို။ ဒမေတာ၊ ယဉ်ကျေးစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ အသန္တာနံ၊ မငြိမ်သက်ကုန်သေးသော သူတို့ကို။ သမေတာ၊ ငြိမ်သက်စေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ အပရိနိဗ္ဗုတာနံ၊ မငြိမ်းအေးသေးသော သူတို့ကို။ ပရိနိဗ္ဗာပေတာ၊ ငြိမ်းအေးစေတော်မူတတ်ပါပေ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ပါ၊မှန်လှ၏။မယံ၊တို့သည်။ယံ၊အကြင်အင်္ဂုလိမာလကို။ ဒဏ္ဍေနပိ၊ တုတ်လက်နက်ဖြင့်သော်၎င်း။ သတ္ထေနပိ၊ ဓားလက်နက်ဖြင့်သော်၎င်း။ဒမေတုံ၊ ယဉ်ကျေးစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိမှာ၊ မတတ်နိုင်ခဲ့ကြပါကုန်။ ဘဂဝတာ၊ သည်ကား။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက်မရှိဘဲလျက်။ အသတ္ထေနေဝ၊ဓားလက်နက်မရှိဘဲလျက်သာလျှင်။ သော၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလကို။ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးစေတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဒါနိ၊ ယခုပင်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကံစွာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာတိ၊ ကုန်၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ စရမာနော၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိ ံ၊ ကို။ မုဉ္စဂတ္တံ၊ တွေဝေသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။ (ဝါ၊ မီးမဖွားနိုင်သည်ကို။)ဝိဃာတဂတ္တံ၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ ပြီး၍ ။ အဿ၊ ထိုဒုဂ်လိမာလ မဆေရ်၏(စိတ်၌)။“ဘော၊ အချင်းတို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဂ်လိဿန္တိ ဝတ၊ကုန်စုတကား။ဘော၊ တို့။ သတ္တာ၊တို့ သည်။ကိလိဿန္တိ ဝတာတိ၊ တကား”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကျိုအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါ၊ ယခု။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပါဏံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊မှ။ဝေရောပေတာ၊ချဘူးသည်ဟူ၍။နာဘိဇာနာမိ၊

အထခေါ၊ ၌။ပ။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ စရမာနော၊ ဆွမ်းခံလှည့်လည်သည်ရှိသော်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိ ံ၊ ကို။ မုဉ္စဂတ္တံ၊ တွေဝေသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။ (ဝါ၊ မီးမဖွားနိုင်သည်ကို။)ဝိဃာတဂတ္တံ၊ ပင်ပန်းသော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်ကို။အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ ပြီး၍ ။ အဿ၊ ထိုဒုဂ်လိမာလ မဆေရ်၏(စိတ်၌)။“ဘော၊ အချင်းတို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ ဂ်လိဿန္တိ ဝတ၊ကုန်စုတကား။ဘော၊ တို့။ သတ္တာ၊တို့ သည်။ကိလိဿန္တိ ဝတာတိ၊ တကား”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကျိုအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘန္တေ၊ ရှင်း။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒါ၊ ယခု။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပါဏံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊မှ။ဝေရောပေတာ၊ချဘူးသည်ဟူ၍။နာဘိဇာနာမိ၊

အင်္ဂုလိမာလ၊ လ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ တုံ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သာ ဣတ္ထီ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ ချဉ်းကပ်လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တံ ဣတ္ထိ ံ၊ ကို။ “ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ အကြင်အခါ၌။ ဇာတော၊ မွေးဖွားခဲ့၏။ (တတော၊ ထိုအခါမှစ၍)သဉ္ဉိစ္စ၊ ၍။ ပါဏံ၊ ကို။ ဇီဝိတာ၊မှ။ဝေရောပေတာ၊ချဘူးသည်ဟူ၍။နာဘိဇာနာမိ၊

မသိစဘူး။ တေန သစ္စေန၊ ထိုအမှန်စကားကြောင့်။ တေ၊ သင့်အား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဂဇ္ဈဿ၊ ကိုယ်၀န်၏။ သောတ္ထိ၊ သည်။ဟောတူတိ၊တည်း"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ၀ဒေဟိ၊ ရွတ်ဆိုလေ၄။

ဘန္တေ၊ ရား။ သော၊ ထိုသစ္စာစကားသည်။ မေ၊ အား။ သမ္မဇာနမုသာ၀ါဒေါ၊ သည်။ နှုန်း၊ စင်စစ်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်ပေလတ္တံ့။ ဘန္တေ၊ ရား။မယာ ဟိ၊ တပည့်တော်သည်ကား။သဉ္စိစ္စ၍။ ဗဟူ ပါဏာ၊တို့ကို။ ဇီ၀ိတာ၊ မှ။ ၀ေရောပိတာ၊ ချအပ်ခဲ့ပါကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အင်္ဂုလိမာလ၊ လ။ တေနဟိ၊ ဖြစ်လျှင်။ တုံ့၊ သည်။ပ။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ကို။"ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ သည်။ ယတော၊ ၌။ အရိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊ ရဟန်းဇာတ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ၏။ပ။ ဟောတူတိ၊ တည်း"ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ဒေဟိ၊ လော့။ပ။ အထခေါ၊ ၌။အဿာ ဣတ္ထိယာ၊ ထို ကိုယ်၀န်ဆောင်မ အား။ သောတ္ထိ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ဂဇ္ဈဿ၊ ၏။ သောတ္ထိ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။

[အထ ခေါ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော-မှ စ၍ အရဟတံ အဟောသိ-တိုင်အောင်သော ၀ါက္ကျကိုကား အပိုဒ် ဂ၂-ကုက္ကုရ၀တိကသုတ်။အပိုဒ် ၂၉၉-ရဋ္ဌပါလသုတ်။အပိုဒ် ၂၂၂-မာဂဏ္ဍိယသုတ်တို့နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ ယောဇနာလေ]။

၃၅၂။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ ၌။ နိ၀ါသေတ္ဝာ၊ ၍။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ သာ၀တ္ထိံ၊ သို့။ ပိဏ္ဍာယပါ၀ိသိ၊ ဆွမ်းခံ၀င်ပြီ။ တေနခေါပန သမယေန၊ ၌။ အညေန၊ တပါးသော အရပ်ဖြင့်။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ လေဋ္ဌုပါ၊ ခဲသည်လည်း။ အာယသ္မာတော အင်္ဂုလိမာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ကျမှန်၍။ အညေန၊ ဖြင့်။ ခိတ္တော၊ သော။ ဒဏ္ဍော၊ သည်လည်း။ အာယသ္မာတော အင်္ဂုလိမာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ၏။ အညေန၊ ဖြင့်။ ခိတ္တာ၊ သော။ သက္ခရာပိ၊ ကျောက်စရစ်ခဲသည်လည်း။ အာယသ္မာတော အင်္ဂုလိမာလဿ၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ နိပတတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာအင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ဘိန္နေနသီသေန၊ ကဲ့သော ဦးခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂဠုန္တေန လောပိတေန၊ ယိုစီးသော သွေးရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိန္နေနပတ္တေန၊ ကဲ့သော သပိတ်ရှိသည်ဖြင့်၍။ဝိပ္ပလိတ၁ယ သဃ်ာဋိယာ၊ စုတ်ပြဲသော သင်္ဃာန်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အင်္ဂုလိမာလံ၊ ကို။ "ပြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသော ရဟန်း။ တုံ့၊ သည်။ အဓိ၀ါသေဟိ၊ သည်းခံလော့။ ပြာဟ္မဏ၊ ရဟန်း။ တုံ့၊ သည်။ အဓိ၀ါသေဟိ၊ လော့။ ပြာ ဟ္မဏ၊ရဟန်း။ တုံ့၊ သည်။ ယဿ ကမ္မဿ၊ အကြောင်အကုသိုလ်(ပါဏာတိပါတ)ကံ၏။၀ိပါကေန၊ အကျိုးကြောင့်။ ဗဟူနိ၀ဿာနိ၊ နှစ်များစွာတို့ကာလပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ၀ဿသတာနိ၊ များသော နှစ်အရာတို့ ပတ်လုံး။ ဗဟူနိ ၀ဿသဟဿာနိ၊ များသော နှစ်အထောင်တို့ ပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ၌။ ပစ္စေယျာသိ၊ ကျက်ရာ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ရဟန်း။ တုံ့၊ သည်။ တဿ ကမ္မဿ၊ ၏။ ၀ိပါကံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌေ၀ဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ပင်လျှင်။ ပဋိသံ၀েဒေသိတိ၊ ခံစားရပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အ၀ေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အင်္ဂုလိမာလော၊ သည်။ ရဟောဂတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ချဉ်းကပ်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသလ္လီနော၊ တပါးတည်း ကိန်းအောင်းလျက်။ ၀ိမုတ္တိသုခံ၊ အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာကို။ ပဋိသံ၀েဒီ၊ ခံစားပြီ။ တာယံ ၀েလာယံ၊ ထိုအခါ၌—

"ယောသော၊ အကြင်သူသည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ ပမဇ္ဇိတ္ဝာ၊ မေ့လျော့သော် လည်း။ပစ္ဆာ၊နောက်ကာလ၌။နပ္ပမဇ္ဇတိ၊ မမေ့လျော့။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဗ္ဘာမုတ္တောဝ စန္ဒိမာ၊ တိမ်တိုက်မှ လွတ်သောလကဲ့သို့။(အဗ္ဘာ-ကား ဥပလက္ခဏာလ၏ အနက္တရယ်ငါးမျိုးလုံး ကိုယူ)။ ဤမံ လောကံ၊ ခန္ဓာအာယတနဓာတ်လောကဟု ဆိုအပ်သော မိမိကိုယ်ကို။ ပဘာသေတိ၊ (ကိလေသာ အမိုက်တိုက်ကို ဖျက်ရှင်း၍)ထွန်းလင်းတောက်ပစေနိုင်၏။

ယဿ၊အကြင်သူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီးသော။ ပါပံကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ ကုသလေန၊ အရဟတ္တမဂ် ကုသိုလ်ဖြင့်။ ပိဓိယတိ၊ ပိတ်ပင်အပ်၏။ သော၊ သည်။ပ။ ပဘာသေတိ၊၏။

ဒဟရော၊ ငယ်သော။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ဟဂေ၊ စင်စစ်။ ယုဉ္ဇတိ၊ ကိုယ် နှုတ် နှလုံး စောင့်သုံးအားထုတ်၏။ သော၊ သည်။ပ။ ပဘာသေတိ၊ ၏။

(ဤမာ တိသော ထေရဿ ဥဒါနဂါထာနာမ၊ အဋ္ဌကထာ။)

မေ၊ ငါ၏။ ဒိသာ၊ ရန်သူတို့သည်။ (မေ၊၏။) ဓမ္မကထံ၊ ကို။ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ (ဒိဿန္တိ ကုဗ္ဗန္တိတိ ဒိသာ၊ ပဋိပက္ခာ။ ဋီကာ)။ မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ၌။ ယုဉ္ဇန္တု၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စောင့်သုံးအားထုတ် စေကုန်သတည်း။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားကိုသာလျှင်။ အာဒပယန္တိ၊ ဆောက်တည်စေကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတော်ကောင်းဝတ္ထို့။ မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ ကုန်သော။ မနုဇာ၊ လူတို့သည်။ ဘဇန္တု၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြစေကုန်သတည်း။

မေ၊ ၏။ ဒိသာ၊ တို့သည်။ ခန္တိဝါဒါနံ၊ သည်းခံခြင်းကို ပြောဟောတတ်ကုန်သော။ အဝိ-ရောဓပပွသံသိနံ၊ မေတ္တာတရားကို ချီးမွမ်းကြကုန်သောသူတို့၏။ မမံ၊ ခန္တိမေတ္တာတရားကို။ ကာသေန၊ မကြာခဏ။ သုဏန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း။ တဉ္စ၊ ထိုတရားကိုလည်း။ အနုဒိဓ-ယန္တု၊ လိုက်နာ ကျင့်ကြံစေကုန်သတည်း။

သော၊ ထို(ငါ၏ရန်သူ)သည်။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ဇာတု၊ စင်စစ်။ နဟိ ံသေ၊ မညှဉ်းဆဲရာ။ အညံ ဝါ ပန ကံ စန၊ ငါမှတပါး တခြားသူ တစုံတယောက်ကိုလည်း ံ။ နဟိ ံသန္တု၊ မညှဉ်းဆဲစေ ကုန်သတည်း။ ပရမံ၊ မြတ်သော။ သန္တိ ံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပပ္ပုယျ၊ ရောက်၍။ တသထာဝရေ၊ တဏှာရှိသောပုဂ္ဂိုလ် တဏှာမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။

နေတ္တိကာ၊ မြောင်းသွယ် ကန်သင်းဆည်ကုန်သော လယ်သမားတို့သည် ။ဥဒကံ၊ ရေကို။ နယန္တိ၊ လိုရာသို့ ဆောင်ကြကုန်၏။ ဥသုကာရာ၊ မြားသမားဘို့သည်။ တေဇနံ၊ မြားကို။ နမယန္တိ၊ ဖြောင့်ကုန်၏။တစ္ဆကာ၊သစ်ရွေသမားတို့သည်။ဒါရုံ၊ သစ်ကို။နမယန္တိ၊ ရွေကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမကုန်၏။

ဧကော၊ သူအခွါတို့သည်။ ဒဇ္ဈေန၊ တုတ်လုံတံဖြင့်သော်၎င်း။ အက်ုံသေဟိ၊ ချွန်းတို့ဖြင့် သော်၎င်း။ ကသာဟိ စ၊ ကြိမ်သုံးတို့ဖြင့်သော်၎င်း။ ဒမယန္တိ၊ (ဆင်စသည်တို့ကို)ဆုံးမကြ ကုန်၏။ တာဒိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ အဒဇ္ဈေန၊ တုတ်လက်နက် မရှိဘဲလျက်။

၁။ ဤဂါထာဒုတိယပါဒ၌"ကိဉ္စိ နံ" ဟု ရှိနေရာ အနက်မရသောကြောင့် စန-နိပါတ်ဟု ယူဆ၍-ကံ စန-ဟု ယောဇနာလိုက်သည်။

အသတ္ထေန၊ဓားလက်နက် မရှိဘဲလျက်။ အဟံ၊ငါ့ကို။ ဒန္တော၊ယဉ်ကျေးစေအပ်သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။

ပုရော၊ ရှေးအခါ၌။ ဟိ ံသကဿ၊ ညှဉ်းဆဲတတ်သည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ့၏။ အဟိ ံသကောတိနာမံ၊ အဟိ ံသက ဟူသော အမည်သည်။ (အမှီ၊ ဖြစ်၏။) အဇ္ဈ၊ ယခု။ အဟံ၊ သည်။ သစ္စနာမော၊ သစ္စဟူသော အမည်ရှိသည်။အမှီ၊ ၏။နံ ကံ စန၊ တစုံတယောက် သောသူကို။ န ဟိ ံသာမိ၊ မညှဉ်းဆဲလို။

အဟံ၊သည်။ ပုရော၊ ၌။ အင်္ဂုလိမာလောတိ၊ ဟူ၍။ ဝိဿုတော၊ ကျော်စောထင်ရှားသော။ စောရော၊ သည်။ အာသိ ံ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူးပြီ။ (အဇ္ဈ၊ယခု။)မဟောဃေန၊ အရဟ ာတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ရေအယဉ်သည်။ ဝုယ္ဘမာနော၊ ကိလေသာကို မျောအပ်ပြီဖြစ်၍။ဗုဒ္ဓံ၊ ကို။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ အဂမံ၊ ဆည်းကပ်ပြီ။

(အဟံ၊ သည်။) ပုရော၊ ၌။ အင်္ဂုလိမာလောတိ၊ဟူ၍။ ဝိဿုတော၊ သော။ လောဟိတ-ပါဏိ၊ လက်၌ သွေးကျံသော ခိုးသားသည်။ အာသိ ံ၊ပြီ။(အဇ္ဈ၊ ယခု။)။ဘဝနေတ္တိ၊ တဏှာကို။ သမူဟတာ၊ နုတ်ပယ်အပ်ပြီ။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုဏ်ဆည်းကပ်သည်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။

(အဟံ၊ သည်။)ဒုဂ္ဂတိဂါမိနံ၊ဒုဂ္ဂတိဘဝသို့ လားစေတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသော။ ကမ္မံ၊ ပါဏာတိပါတကံကို။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ကတ္ဝာန၊ ပြုပြီး၍။ ကမ္မဝိပါကေန၊ မင်္ကစေတနာသည်။ ဖုဋ္ဌော၊ တွေ့ထိအပ်သည်ဖြစ်၍။ အဏ္ဏော၊ ကိလေသာ မြိုက်းလျက်။ ဘောဇနံ၊ ကို။ ဘုဉ္ဇာမိ၊ စားရ၏။

ဗာလာ၊ မိုက်ကုန်သော။ ဒုမ္မေဓိနော၊ ပညာမရှိကုန်သော။ ဇန၊ ၎တို့သည်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇန္တိ၊ အားထုတ်ကြကုန်၏။ မေဓာဝီ၊ ပညာရှိသည်။ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းကိုသာလျှင်။ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော။မနံ ကာ၊ ဥစ္စာကဲ့သို့။ ရက္ခတိ၊ စောင့်ရှောက်၏။

ပမာဒံ၊ ကို။ မာအနုယုဉ္ဇေထ၊ အားမထုတ်ကြကုန်လင့်။ ကာမရတိသန္ထဝံ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌ မွေ့လျော်ပေါင်းဆုံခြင်းကို။ မာ အနုယုဉ္ဇေဿ၊ ကုန်လင့်။ ဟိ၊ အကျိုးကို ဆိုဦးအံ့။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည် ဖြစ်၍။ စျာယန္တော၊ သမထဝိပဿနာရှုသောသူသည်။ ဝိပုလံ၊ ပြန့်ပြောသော။ သုခံ၊ သန္တိသုခသို့။ ပပ္ပေါတိ၊ ရောက်၏။

မမ၊ ငါ၏။ ဣဒံ၊ ဤလာခြင်းသည်။ နာပဂတံ၊ ဖဲခွာ၍ မသွားနိုင်သော။ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းပေတည်း။ မမ၊ ၏။ ဣဒံ၊ ဤရဟန်းပြုအံ့ဟူသော ပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်းသည်။နာ ဒုမ္မန္တိတံ၊မကောင်းသဖြင့် ပြောဆိုဝံ့ဝင်ပင်ခြင်းမဟုတ်။သံဝိဘတ္တောသု၊ ဝေဘန်အပ်ကုန်သော။ မမ္မေသု၊ တို့တွင်။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ သေဋ္ဌံ၊ ချီးမွမ်းအပ်မြတ်၏။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။(အဟံ၊ ငါသည်။)ဥပဂမံ.ရောက်ပြီ။

မမ၊၏။ ဣဒံ၊ ဤလာခြင်းသည်။ပ။နာ ဒုမ္မန္တိတံ၊ မဟုတ်။(မယာ၊ ငါသည်။)တိဿော ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို။

ကတန္တိ၊ လိုက်နာကျင့်သုံးအပ်ပြီ”ဟူသော။ဤမံ ဥဒါနံ၊ဤဥဒါန်းကို။ဥဒါနသိ၊ကျူးရင့်ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ နာခံမှတ်သား ဆောင်ထားအပ်ပါပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ အာဂုံလိမာလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၇-ပယဇာတကသုတ

၃၅၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ-တိုင်အောင် ပေးမြဲ။) တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ဂဟပတိဿ၊ သူကြွယ်အား။(ဟောတိ-စပ်)။ သူကြွယ်၏။(ကေပုတ္တဓကာ-စပ်)။သူကြွယ်သည်။(ပိယော-၌စပ်)။ပိယော၊ချစ်အပ်သော။မနာပေါ၊ စိတ်နှလုံးကို ပွါးစေတတ်သော။ ကေပုတ္တကော၊ တဦးတည်းသော သားချစ်သည်။ ကာလင်္ကတော၊ သေလွန်သည်။ဟောတိ၊ ၏။တဿ၊ ထိုသားချစ်၏။ ကာလံကိရိယာယ၊ သေလွန်ခြင်းကြောင့်။ ကမ္မန္တာ၊ အမှုကိစ္စဘို့သည်။နေဝ ပဋိဘန္တိ၊ မထင်ကုန်။ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်လည်း။ နု ပဋိဘာတိ၊ မထင်။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ အာဠာဟနံ၊ သုသာန်သို့။ ဂန္ဆာ၊ သွား၍။ “ကေပုတ္တက၊ တဦးတည်းသော ချစ်သား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ကေပုတ္တက၊ သား။ ကဟန္တိ၊ နည်း”ပူ၍။ ကန္ဒတိ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။တံ ဂဟပတိံ၊ ကို။ “ဘဂဝါ၊ သည်။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ သကေစိတ္တော၊ မိမိစိတ်၌။ ဌိဘဿ၊ တည်သော။တေ၊ သင်၏။ ဤန္ဒြိယာနိ၊ တို့သည်။ နု၊ မရှိကုန်ပြီ။ တေ၊၏။ ဤန္ဒြိယာနံ၊တို့၏။အညထတ္တံ၊တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ ဝါ၊ ဖောက်ပြန်သည်၏ အဖြစ်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘဒ္ဓေ၊ရား။မေ၊အား။ဤန္ဒြိယာနံ၊ တို့၏။ အညထတ္တံ၊သည်။ကိံ ဟိ နု ဘဝိဿတိ၊အဘယ်မှာ မဖြစ်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။ဘဒ္ဓေ၊ ရား။ ဟိ၊မှန်၏။ မယှံ၊၏။ပ။ နု ပဋိဘာတိ၊ မထင်။ သော အဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ပ။ ကန္ဒာမိ၊ ၏။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧတံ၊ ဤသင့်စကားသည်။ ဧဝံ၊ ဟုတ်မှန်၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧတံ၊သည်။ ဧဝံ၊ ၏။ ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဟိ၊ မှန်၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ချစ်ခြင်းဟူသော သဘောရှိကုန်၏။(ချစ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏။) ပိယပဘဝိကာ၊ ချစ်ခြင်းလျှင် အမှန်အစရှိကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘဒ္ဓေ၊ ရား။သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ ဧတံ၊ ကိုယ်တော်သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ကို။ အနဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ မနှစ်သက်သော ကြောင့်။ ပဋိက္ကောသိတ္ဝာ၊ တားမြစ်၍။ အာသနာ၊မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍ ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

၁။ ပိယာယိတဗ္ဗတော ပိယော ဇာတိ ဥပ္ပတ္တိဋ္ဌာနံ ဇေတသန္တိ ပိယဇာတိကာ။ဋီကာ။

၃၅၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဌ်။ သမ္မာဟုလာ၊ များကုန်သော။ အကျွမ့်တ္တာ၊ ကြွေအံ့ ကြူးသမားတို့သည်။ ဘဂဝတော၊၏။အဝိဒူရေ၊ဌ်။အကျွေဟိ၊ကြွေအံ့ဝိုဖြင့်။ ဒိဗ္ဗန္တိ၊ ကစားကြကုန်၏။အထခေါ၊ ဌ်။သော ဂဟပတိ၊ သည်။ပ။ အကျွမ့်တ္တော၊ တို့ကို။ "ဘောန္တော၊ အချွင်းဘို့။ အဟံ၊ သည်။ ဣမ၊ ဤအရပ်ဌ်။ပ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပက္ကာမိန္တိ၊ ဖဲခွါခဲ့ပေပြီ"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဂဟပတိ၊ ကြွယ်။ ဧတံ၊ သည်။ ဧဝံ၊ ၏။ ပ။ ပိယပ္ပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို ကြကုန်၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ သော ဂဟပတိ၊ သည်။"မေ၊ ငါ၏(အယ္ယူအဆသည်)။အကျွမ့်တ္တောဟိ၊ တို့နှင့်။ သမေတိတိ၊ တူမျှပေ၏"ဟု ကြံစည်၍ ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ဌ်။ ဣဒံ ကထာဝတ္ထု၊ ဤသတင်းစကားသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ ရာဇန္တေပုရံ၊ မင်းနန်းတော်သို့။ ပါဝိသိ၊ ပေါက်ရောက်လေပြီ။

၃၅၅။ အထခေါ၊ ဌ်။ ပသေနဒီ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ မလ္လိကံ ဒေဝိံ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားကို။ "မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ တေ၊သင်၏။သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘဝိကာတိ၊ ကုန်၏ ဟူသော။ဣဒံ၊ ဤစကားကို။ ဘာသိတန္တိ၊ ပြောဟောအပ်၏"ဟူ၍။ (ဣဝံတလုံး အကြကြံ)။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တံ၊ ကို။ သစေ ဘာသိတံ၊ အကယ်၍ ဟောအပ်သည် ဖြစ်အံ့။ (ဧဝံသတိ၊ သော်။)တေံ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဟောတိုင်း ဟုတ်ပေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

အယံ မလ္လိကာ၊သည်။(အဇ္ဈာနုမောဒတိ-ဌ်စပ်)။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (ဘာသတိ-ဌ် စပ်)။ ယညဒေဝ၊ အကြင်စကားကို။ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့။ ဘာသတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမ၏။တံ တဒေဝ၊ ထိုစကားကိုပင်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။တေံ၊ သည်။ ဧဝန္တိ၊ ဤသို့ ဟော တိုင်းဟုတ်ပေရာ၏"ဟူ၍ ။ အဇ္ဈာနုမောဒတိ၊ ဝမ်းမြောက်၏။

မလ္လိကေ၊ ကာ။ တုံ၊သည်။ (အဇ္ဈာနုမောဒသိ-ဌ်စပ်) အာစရိယော၊ သည်။ အန္တေဝါသိဿ၊ အား။ ယညဒေဝ၊ ကို။ ဘာသတိ။၏။ အဿ၊ ထိုဆရာ၏။ တံတဒေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဿ၊၏။ အန္တေဝါသီ၊ တပည့်သည်။ "အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေံ၊ သည်။ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုတိုင်းမှန်ပါ၏။အာစရိယ၊ ဆရာ။ တေံ၊သည်။ ဧဝန္တိ၊ပါ၏"ဟူ၍။ အဇ္ဈာနုမောဒတိ သေယျထာပိနာမ။ဝမ်းမြောက်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ ဤအတူသာလျှင်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ယညဒေဝ၊ ကို။ဘာသတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ တံတဒေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ "မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ တေံ၊ ကို။ သစေ ဘာသိတံ၊ အံ့။တေံ၊ သည်။ဧဝန္တိ၊ ပါ၏"ဟူ၍။အဇ္ဈာနုမောဒသိ၊ ၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ စရ ပိရေ၊ အပြင်ထွက်သွားလော့။ ဝိနဿ၊ ပျောက်ပျက်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြိမ်း မောင်းပြောဆို၏။

အထခေါ၊ ဌ်။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ သည်။ နာဋ္ဌိဇဿံ၊ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံကား။ ဟေ၊ လာလော့။ တုံ၊ သည်။ ယေန၊ ဌ်။ပ။ ပုစ္ဆတိတိ၊ မေးလျှောက်၏ဟူ၍။ ပုစ္ဆ၊ မေး လျှောက်ချေလော့။

[ဟေ တုံ ဗြာဟ္မဏ-မှစ၍ ဖာသုဝိဟာရံ ပုစ္ဆတိတိ-တိုင်အောင် သော ဝါက္ယ ကား ဗောဓိ ရာဇကုမာရသုတ်-၂၄၃ နှင့် တူပြီ]။

ဘန္တေ၊ ရား။ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘဝိကာ၊ ကုန်၏။သော ဝါစာ၊ ဤစကားကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဘာသိတာ နုခေါတိ၊ ပြော ဟောခဲ့ပါသလော ဟူ၍ ။ ဧဝဉ္စ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒေဟိ၊ မေးလျှောက်ချေလော့။

ဘဂဝါ သည်။တော၊ သင့်အား။ယထာ၊ အကြင်သို့သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ဗျာကရောတိ၊ ဖြေကြားတော်မူ၏။ တံ၊ထို ဖြေကြားသော စကား.ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂဟေတ္ဝာ၊ နာယူမှတ်သား၍။ မမ၊ ငါ့အား။ အာရောစေယျာသိ၊ ပြန်ကြားလော့။ တထာဂတာ၊ တို့သည်။ ဝိတဆံ၊ မမှန်သည်ကို။ နဟိ ဘဏန္တိတိ၊ မဆိုကုန်”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ နာဠိဇင်္ဃော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝံဘောတီတိ၊ “ကောင်းပါပြီအရှင်မ”ဟူ၍ ။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၅၆။ ဗြာဟ္မဏပုဏ္ဏားပုဏ္ဏား။ တေံ၊ ဤစကားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့သင်ကြားတိုင်းဟုတ်မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တေံ၊ သည်။ ဧဝံ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ ဟိ၊ သာတည်း။ ပိယပ္ပဘဝိကာ ဟိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ပိယဇာတိကာ၊ ကုန်၏။ ပိယပ္ပဘဝိကာတိ၊ ကုန်၏ဟူသော။ (ဣတိအကြောင်း) ယထာယံ၊ အကြင်စကားသည်။ (အဘ္ဘိ၏။)တံ တေံ၊ ထိုစကားကို။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ရှေ၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ဤသာဝတ္ထိမြို့၌ပင်လျှင်။ အညတရိဿာ၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ မာတာ၊ သည်။ ကာလံ၊ အတွက်ဘောပစ်ချခြင်းကို။ ဝါ၊ သေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ သာ၊ ထို ိန်းမသည်။ တဿာ၊ ထို မိခင်၏။ ကာလကိရိယာယ၊ သေခြင်းကြောင့်။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ရူးသွပ်သည်ဖြစ်၍ ။ ခိတ္တစိတ္တာ၊ ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရထိကာယ ရထိကံ၊ ခရီးလမ်းမတခုမှ ခရီးလမ်းမတခုသို့။ သိဃ်ာဋကေန သိဃ်ာဋကံ၊ ခရီးဆုံတခုမှ ခရီးဆုံတခုသို့။ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊လှည့်လည်၍။“မေ၊ငါ၏။မာတရံ၊အမိကို။ အဒ္ဒဿထ အပိ၊ မြင်လိုက်ကြပါကုန်သလော။မေ၏။မာတရံ၊ ကို။ အဒ္ဒဿထ အပိတိ၊ကုန်သလော” ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ မေးပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ပ။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုပြီးသောအကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဝေဒိ-တဗ္ဗံ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရိဿာ၊ သော။ ဣတ္ထိယာ၊ ၏။ ပိတာ၊ ဖခင်သည်။ ကာလံ၊ ကို။အကာသိ၊ပြီ။ ဘာတာ၊ အစ်ကို့သည်။ပ။ ဘဂိနီ၊ ညီမသည်။ပ။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ပ။ ဓီတာ၊ သမီးသည်။ပ။ သာမိကော၊ လင်သည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိဿာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရဿာ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်ား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၏။

ဗြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိသာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရဿ၊ သော။ ပုရိသဿ၊ ၏။ ပိတာ၊ သည်။ပ။ဘာတာ၊ သည်။ပ။ ဘဂိနီ၊ သည်။ပ။ ပုတ္တော၊သည်။ပ။ ဓီတာ၊ သည်။ပ။ပဇာပတိ၊ မယားသည်။ပ။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဣမိသာယေဝ သာဝတ္ထိယာ၊ ၌ပင်လျှင်။ အညတရာ၊ သော။ ဣတ္ထီ၊ သည်။ ဉာတိကုလံ၊ ဆေ့မျိုးအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားပြီ။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ တေ ဉာတကာ၊ ထိုဆေ့မျိုးတို့သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍ (ကွာရှင်းစေ၍)။ အညဿ၊ အခြားသော ယောကျ်ားအား။ ဒါတုကာမာ၊ ပေးစားလိုကြကုန်၏။ သာစ၊ ထိုမိန်းမ သည်လည်း။ တံ၊ ထို(အခြားသော)ယောကျ်ားကို။န ဣစ္ဆတိ၊ မကြိုက်။ အထခေါ၊ ၌။သာ ဣတ္ထီ၊ သည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ "အယျပုတ္တ၊ အရှင့်သား။ ဣမေ ဉာတကာ၊ ဤဆေ့မျိုးတို့သည်။ တုံ၊ သင့်ကို။ အစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အညဿ၊ အား။ ဒါတုကာမာ၊ ကုန်၏။ အဟဉ္စ၊ ငါသည်လည်း။ တံ၊ ထို(အခြားသော)ယောကျ်ားကို။ နဣစ္ဆာမိဝံ၊ မကြိုက်"ဟူသော။တော်၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။သော ပုရိသော၊ ထို (လင်)ယောကျ်ားသည်။ 'ဥဘော၊ ငါဘို့နှစ်ဦးတို့သည်။ ပေစ္စ၊ နောက်ဘဝကျမှ။ ဘဝိဿာမာတိ၊ ဆုံဧည်းကြကုန်အံ့'ဟု ကြံစည်၍။ တံ ဣတ္ထိံ၊ ကို။ ဒဒ်မာ၊ နှစ်ပိုင်း။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍ ။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥပ္ပါလေသိ၊ ဓားဖိုက်ခဲ့လေပြီ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဏား။ပ။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဖြင့်လည်း။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ၏။

၃၅၇။ အထခေါ၊ ၌။ နာဠိဇင်္ဃော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်း အရှည် ရှိသော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံကို။ မလ္လိကာ-ယ ဒေဝိယာ၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ သည်။ပ။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဝဇီရိံ၊ ဝဇီရိမည်သော။ ကုမာရိံ၊ သတို့သမီးကို။ ပိယာတိ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည် မဟုတ်လော"ဟူသော။ ဇေတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊ ငါသည်။ ဝဇီရိ၊ သော။ ကုမာရိ၊ ကို။ ဧဝံပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည် မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင့်အား။ (ဝါ၏။) ဝဇီရိယာ၊ သော။ ကုမာရိယာ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ သေခြင်းကွေကွင်းခြင်းကြောင့်။သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊ ငါ၏။ ဝဇီရိယာ၊ သော။ ကုမာရိယာ၊ ၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ ကြောင့်။ ဇီဝိတသာပိ၊ ငါ့အသက်၏လည်း။ အညထတ္တံ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအား ဖြင့် ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်သည်။ (ဝါ၊ သေသည်၏ အဖြစ်သည်။) သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ကိံ ပန နဥပပဇ္ဇိဿန္တိ၊အဘယ်မှာ မဖြစ်ဘဲ ရှိကြပါကုန်အံ့နည်း။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဣဒံ ခေါ တံ၊ ဤအကြောင်း မျိုးကိုသာလျှင်။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဇာနတာ၊ သော။ပ။ ပိယပ္ပဘဝိကာတိ၊ ဟူ၍။ ဘာသိ-တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ဝါသဘာ၊ မည်သော။ ခတ္တိယာ၊ မင်းသမီးကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်လော။ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ဝိဒူဋ္ဌ။ဘော၊ မည်သော။ သေနာ-ပတိ၊ စစ်သူကြီးကို။ ပိယော၊ မဟုတ်လော။ ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊ငါသည်။ တံ၊ သင့်ကို။ (ဝါ၊ သင်သည်။) ဧဝံ-ပိယာ၊ မှန်သည်။ အသိ၊ ၏။ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သည်။ ကာသိကောသလာ၊ ကာသိတိုင်း-ကောသလတိုင်းတို့ကို။ ပိယာ၊ မဟုတ်ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ မေ၊သည်။ ကာသိကောသလာ၊ တို့ကို။ ဧဝံပိယာ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သည်မှန်ပေ၏။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ ကာသိ-ကောသလာနံ၊ တို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ ကြောင့်။ ကာသိကစန္ဒနံ၊ ကာသိတိုင်းဖြစ် စန္ဒကူးကို။ ပစ္စနုဘောမ၊ သုံးစွဲကြရကုန်၏။ မာလာဂန္ဓဝိလေပနံ၊ ပန်းနံ့သာ နံ့သာပျော်းကို။ ဓာရေမ၊ ပန်ဆင်လိမ်းကျံကြရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံမညသိ၊ နည်း။ တေ၊ အား။ ကာသိကောသလာနံ၊ တို့၏။ ဝိပရိဏာမညထာဘာဝါ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းကျဆုံးခြင်းကြောင့်။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿုပါယာသာ၊ တို့သည်။ ဥပပဇ္ဇေယျု၊ ဖြစ်ကုန်ရာသည် မဟုတ်လော။ပ။ ဘာသိတံ၊ ၏။

မလ္လိကေ၊ ကာ။ အစ္ဆရိယံ၊ စွ။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ အစ္ဆရိတံ၊ စွ။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ပညာယ၊ ဖြင့်။ ယာဝဉ္စ၊ အလွန်လျှင်။ အတိဝိဇ္ဈ၊ ထိုးထွင်း၍ ။ ပဿတိ မညေ၊ မြင်လေယောင်တကား။ မလ္လိကေ၊ ကာ။ ဧဘိ၊လာလှည့်။အာစမေဟိ၊ ပလုပ်ကျင်းလော့။ဣတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ အထဧါ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့။ အဉ္ဇလိ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတွာ၊ ညွှတ်၍။ “အရဟတော၊ သော။ပ။ တဿ ဘဂဝတော၊ အား။ နမောတိ၊ ရှိခိုးပါ၏”ဟူသော။ဥဒါနံ၊ကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊ သော။ပိယဇာတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

ဂ-ဗာဟိတိကသုတ်

၃၅၇။ (ဧဝံ မေ သုတံ-မှ သာဝတ္ထိယံ ပိဏ္ဍာယ ပါဝိသိ- တိုင်အောင် ပေးမြဲ)။

သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ စရိတွာ၊ ၍။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ မိဂါရမာတုပါသာဒေါ၊ မိဂါရမာတာ(ဝိသာခါ)သည့် ဆောက်လုပ်အပ်သော ပြာသာဒ်ဖြစ်သော။ ပုဗ္ဗာရာမော၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတိုက်သည်။ (အတ္ထိ၏။) တေန၊ သို့။ ဒိဝါဝိဟာရာယ၊ နေ့အခါ သီတင်းသုံးခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိ။ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ကေပဏ္ဍရိကံ၊ ကေပဏ္ဍရိက်မည်သော။ နာဂံ၊ ဆင်တော်ကို။ အဘိရုဟိတွာ၊ တက်စီး၍။ ဒိဝါဒိဝဿ၊ နေမွန်းတည့်ချိန်၌။ သာဝတ္ထိယာ၊ မှ။ နိယျာတိ၊ ထွက်ချီ၏။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ ဒူရတောဝ၊ မှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ ကို။ အဒ္ဒသ ခေါ၊ပြီ။ ဒိသွာန၊ ၍။ သိရိဝစ္ဆံ၊ မည်သော။ မဟာမတ္တံ၊ အမတ်ကြီးကို။ “သမ္မ သိရိဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဧသော၊ ထိုအရှင်သည်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော နောတိ၊ အရှင်အာနန္ဒာလေလော”ဟု။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ ဧဝံ၊ ဟုတ်မှန်၏။ ဧသော၊ သည်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ တင်လျှောက်၏။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ကို။ "အမ္ဘောပုရိသ၊ ကျိုး။ပ။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ 'ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား အာနန္ဒာ။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ အစ္စာယိကံ၊ အဆောတလျင် အရင်စလိုပြုအပ်သော။ (ဝါ၊ အရေးကြီးသော။) ကရဏီယံ၊ ကိစ္စသည်။ သစေ နှ (အတ္ထိ)၊အာကယ်၍ မရှိပါမူ။ ဘဂ္ဂေ၊နှာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အနုကမ်ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ မုဟူတ္တံ၊ အတန်ငယ်။ ဝါ၊ တခဏမျှ။ အာဂမေတု ကိရာတိ၊ ဆိုင်းငံ့တော်မူစေလိုပါသတဲ့' ဟူ၍။ ဝေဠု၊ လည်း။ ဝဒေဟီတိ၊ လျှောက်ချေလော့" ဟူ၍။ (ဣတိ တလုံးအကြကြံ)။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ (အကြင်း သိသာပြီ)။

၃၅၉။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ယေန၊၌။ အစိရဝတိယာ နဒိယာ၊ အစိရဝတီမြစ်၏။ တီရံ၊ ဆိပ်ကမ်းသည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ပ။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘဂ္ဂေ၊ နှာ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဣမေဟတ္ထတ္ထရော၊ ဤဆင်ကုန်းနှီးအခင်း၌။ နိသီဒဘူတိ၊ သီဘင်းသုံးနေထိုင်တော်မူပါ" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ တန်ပြီ။ တုံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ နိသီဒ၊ လော့။ အဟံ၊ ငါ(အာနန္ဒာ)သည်။ သကေ အာသနေ၌။ နိသိန္နော၊ နေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ပ။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘဂ္ဂေ အာနန္ဒ၊နှာ။ သမဏောဟိ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏောဟိ၊ ဘို့သည်။သြပါဒကမ္မော၊ အပြစ်တင်ထိုက်သော။ယော ကာယ-သမာစာရော၊ အကြင်ကိုယ်ကျင့် အမူအရာသည်။ အဿ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏။ တထာရူပံ၊ သော။ ကာယသမာစာရံ၊ ကို။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ သမာစရေယျ ကိံ နု ခေါဘိ၊ ကျင့်ရာပါသေး သလော" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ သမဏောဟိ၊ တို့သည်။ ပ။ နခေါ သမာစရေယျ၊ မကျင့်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

[ရှေ့ဝါကျ၌ ဝစီသမာစာရ၊ မနောသမာစာရ-မျှသာ ထူးတော့သည်]။

ဘဂ္ဂေ၊ နှာ ။ အစ္ဆရိယံ၊ စ့။ ဘဂ္ဂေ၊ နှာ။ အဗ္ဘုတံ၊ စ့။ ဘဂ္ဂေ၊ နှာ။ မယံ၊တို့သည်။ ပဋိဂ္ဂဟဏ၊ မေးသဖြင့်။ ယဉ္စိ၊ အကြင်ဝိညူဟိ- ဟူသော စကားကို။ ပရိပူရေဘုံ၊ ဖြည့်စွက်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိမှာ၊ မတတ်နိုင်ပါကုန်။ ဘဂ္ဂေ၊ နှာ။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊ သည်။ ပဋ္ဌဿ၊ကို။ ဝေယျာကရဏေန၊ ဖြေဆိုခြင်းဖြင့်။ တံ၊ ထို ဝိညူဟိ- ဟူသောစကားကို။ ပရိပူရိတံ၊ ဖြည့်စွက်အပ်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ နှာ။ အဗျဘ္ဘာ၊ မသိမလိမ်မာကုန်သော။ ယေ တေ ဗာလာ၊ အကြင်သူမိုက်တို့သည်။ အနနုဝိစ္စ၊ မစူးစမ်းမဆင်ခြင်ဘဲ။ အပရိယောဂါဟေတ္ဝာ၊ ဉာဏ်ဖြင့်မသက်ဝင်မူ၍။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကျေးဇူးကိုဂုဏ်း။ အဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကိုဂုဏ်း။ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆိုတတ်ကြပါကုန်၏။ တံ၊ ထို သူမိုက်ဘို့ ပြောဆိုခြင်းကို။မယံ၊ တို့သည်။ သာရဏတော၊ အနှစ်အားဖြင့်။န ပစ္စာဂစ္ဆာမ၊ မယုံကြည်ကြပါကုန်။ ဘဂ္ဂေ၊ နှာ။ ဝိယတ္တာ၊ သိကျွမ်းလိမ်မာကုန်သော။ မေဓာဝိနော၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးတတ် ကုန်သော။ ယေ တေ ပဏ္ဍိတာ ပန၊ တို့သည်ကား။ အနုဝိစ္စ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ပရိ-ယောဂါဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပရေသံ၊ တို့၏။ ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကိုဂုဏ်း။ အဝဏ္ဏံ ဝါ၊ ကိုဂုဏ်း။ ဘာသန္တိ၊ ပြောဆို တတ်ကြပါကုန်၏။ တံ၊ ထိုပညာရှိတို့ ပြောဆိုခြင်းကို။မယံ၊ တို့သည်။ သာရတော၊ အားဖြင့်။ ပစ္စာဂစ္ဆာမ၊ ယုံကြည်ကြပါကုန်၏။

၃၆၀။ ဘဂ္ဂေ အာနန္ဒ၊နှာ။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတ-မော ပန၊ အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အကုသလော၊ အကုသိုလ် ဖြစ်သော။ ယော ကာယသမာစာရော၊သည်။ (အတ္ထိ၊၏။ သော၊ ထိုကာယသမာစာရပင်တည်း။)

ဘန္တေ၊ နဒၢ၊ အကုသလော၊ သော။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ။ ကြီး။ သာဝဇ္ဇော၊အပြစ်ရှိသော။ ယော ကာယသမာဓာရော၊ သည်။ (အတ္ထိ၏။ သော၊ ထိုကာယသမာစာရပင်တည်း။)

ဘန္တေ၊ နဒၢ။ သာဝဇ္ဇော၊ သော။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သဗျာပဇ္ဈော၊ ဆင်းရဲရှိသော။ပ။ သော၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ နဒၢ။ သဗျာပဇ္ဈော၊သော။ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ဒုက္ခဝိပါကော၊ ဆင်းရဲသော အကျိုးပေးခြင်း လက္ခဏာရှိသော။ ပ။ သော၊ တည်း။

ဘန္တေ၊ နဒၢ။ ဒုက္ခဝိပါကော၊ သော။ ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော ကာယသမာစရော၊သည်။ အတ္တဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိ၏ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရဗျာဗာဓာယပိ၊ သူတပါးတို့ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊၏။ဥဘယဗျာဗာဓာယပိ၊ မိမိ-သူတပါး နှစ်ပါးစုံ၏ ဆင်းရဲခြင်းငှါလည်း။ သံဝတ္တတိ၊၏။ တဿ၊ ထိုသို့သော ကာယသမာစာရရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် အား။ အကုသလာဓမ္မာ၊တို့သည်။ အဘိဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွါးစီးကုန်၏၊ ကုသလာဓမ္မာ၊တို့သည်။ပရိဟာယန္တိ၊ ဆုတ်ယုတ်ကုန်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ သြပါရမ္ဘာ၊သော။ ကာယမာစာရော၊ သည်။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ကာယသမာစာရပင်တည်း။

[ဝစီသမာစာရ၊ မနောသမာစာရပြု ဝါကျတို့ကိုလည်း နည်းမှီး၍ ယောဇနာလေ]။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နဒၢ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံယေဝ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့ကို။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝဏ္ဏော တိ ကိ ံ နုခေါ၊ ချီးမွမ်းတော်မူပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထာဂတော၊ သည်။ သဗ္ဗာကုသလဓမ္မပဟာနော၊ အလုံးစုံသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်တော်မူ၏။ ကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ကုသိုလ်တရားတို့နှင့် ပြည့်စုံ တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။

၃၆၁။ ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နဒၢ။ ဝိညူဟိ၊ ကုန်သော။ပ။ အနောပါရမ္ဘော၊ အပြစ်မတင်ထိုက် သော။ပ။ ကတမော ပန၊ နည်း။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ကုသလော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်သော။ပ။ သော၊ တည်း။

[အနောပါရမ္ဘ ဖြစ်သော ကာယဝစီ မနောသမာစာရဘို့ကား ရှေးနှင့် ဗျတိရေကအနွယ မျှသာထူး တော့သည်]။

ဘန္တေ အာနန္ဒ၊ နဒၢ။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကုသလာနံ၊ ကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ ယေဝ၊ ကုန် သော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဝဏ္ဏော တိ ကိ ံ ပန၊ ချီးမွမ်းတော်မူပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တထာဂတော၊သည်။ သဗ္ဗာကုသလဓမ္မပဟာနော၊ ၏။ ကုသလဓမ္မသမန္နာဂတော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဖြေတော်မူ၏။

၃၆၂။ ဘန္တေ၊နဒၢ။ အစ္ဆရိယံ၊ စုံ။ ဘန္တေ၊ နဒၢ၊ အဗ္ဘုတံ၊ စုံ။ ဘန္တေ၊ နဒၢ။ အာယသ္မတော အာနန္ဒေန၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤတရားစကားကို။ ယာဝ၊ အသ္ဆန်လျှင်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ နဒၢ။ မယံ၊တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ သည်။ သုဘာ-သိတေန၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဣမိနာ စ၊ ဤတရားစကားဖြင့်လည်း။ အတ္တ-မနာဘိရဒ္ဓါ၊ ဝမ်းမြောက်နှစ်သက်ကြပါကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နဒၢ။ မယံ၊တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၊ သည်။ သုဘာသိတေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံ အတ္တမနာဘိရဒ္ဓါ စ၊ ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နဒၢ။

အာယသ္မတော အာနန္ဒသ၊ အား။ ဟတ္ထိဂါဘနံ၊ ဆင်ရဘနာသည်။ သစေ ကပ္ပေယျ၊ အကယ်၍ အပ်စပ်ငြားအံ့။(၉၀ံ သဘိ၊ သေ၇်။)မယံ၊ တို့သည်။ အာယသ္မတော အာနန္ဒသ၊ အား။ ဟတ္ထိ-ရဘနမ်ိဳ၊ ကိုသည်း။ ဒဒေယျာမ၊ လှူဒါန်းသိုကြ၇်.ကုန်၏။။ပ။ အဿရတနမ်ိဳ၊ မြင်းရတနာကိုလည်း။ ။ပ။ ဂါမဝရမ်ိဳ၊ ရွာမြတ်.ကိုသည်း။ ဒဒေယျာမ၊ .ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ နဒ္ဒ။ မယံ ၊ တို့သည်လည်း။ အပိစ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ "၉တံ၊ ဤအလှူသည်။အာယသ္မတော အာနန္ဒသ၊အား။ နု ကပ္ပတိတိ၊မအပ်စပ်" ဟူသော။ ၉တံ၊ ဤအကြောင်း.ကို။ ဇာနာမ၊ သိကြပါကုန်၏။

ဘန္တေ၊ နဒ္ဒ။ မာဂဓေန၊ သော။ဝေဒေဟိပုတ္တော်န၊ ဝေဒေဟီ မိဖုရားကြီး၏သား ဖြစ်သော။ အဇာတသတ္တုနာ ရညာ၊ **အဇာတသတ်**ပေါင်းသည်။မေ၊ တပည့်ဘော်၏ (အထံသို့)။ အာယာမေန၊ အလျားအားဖြင့်။သောဋသသမာ၊တဆဲ့ခြောက်တောင်အမျှရှိသော။ ဝိတ္ထာရေန၊ အနံအားဖြင့်။ အဋ္ဌသမာ၊ ရှစ်တောင်အမျှရှိသော။ ဗာဟိတိကာ၊ ဗာဟိတိ တိုင်းဌ်ဖြစ်သော။ အယံ၊ဤပုဆိုးကို။ ဝတ္ထန်ဌိယာ၊ပုဆိုးကျည်ဌ်။ပက္ခိပိဘ္ဘာ၊ထည့်၍။ပဟိတာ၊ ပို့အပ်ခဲ့ပါပြီ။ဘန္တေ၊ နဒ္ဒ။တံ၊ထိုပုဆိုးကို။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ အနုကမ်ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊၍။ ပဋိဂ္ဂဏှာဘု၊ ခံယူတော်မူစေချင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အလံ၊ ပြီ။ မေ၊ ငါ့အား။ တိစီဝရံ၊သည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ နဒ္ဒ၊ အစိရဝတိ၊ သော။ အယံနဒီ၊ ကို။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန စေဝ၊ သည်၎င်း။ အမှေဟိစ၊ တပည့်တော်ဘို့သည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ဘူးပြီ။ ဥပရိပဗ္ဗတေ၊ တောင်ပေါ်၌။ မဟာ မေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ ယဒါ၊ အကြောင်အခါ၌။ အဘိပဝဋ္ဌော ဟောတိ၊ ရွာသွန်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ (ဝါ၊ ထိုသို့ ရွာသွန်းသည်ရှိသော်။) အစိရဝတိ၊ သော။ အယံနဒီ၊ သည်။ ဥဘတော ကူလာနိ၊ ကမ်းပါးနှစ်ဘက်ဘို့ ကို။ သံဝိဿန္ဒန္တီ၊ စီးဆင်းလျက်။ ဂစ္ဆတိ (ယထာ)၊ သွားသကဲ့သို့။ ဘန္တေ၊ နဒ္ဒ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊သည်။ကြွမာယ ဗာဟိတိကာယ၊ ဤဗာဟိတိ တိုင်းဖြစ်ပုဆိုးဖြင့်။ အတ္တာနော၊ မိမိအာဘ့က်။ဘိစီဝရံ၊ သက်နိုးသုံးထည်ကို။ ကရိဿတိ၊ လတ္တံ ။ အာယသ္မတော အာနန္ဒဿ၏။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ယံ ပန တိစီဝရံ၊ အကြင်**သင်္ကန်း သုံးထည်**သည်။ (အတ္ထိ၏။)တံ၊ထိုတိစီဝရိက်သင်္ကန်းဟောင်း**သုံးထည်**.ကို။ သပြ ဘ္မစာရိဟိ၊သီတင်း သုံးဘော်တို့နှင့်အတူတက္ဘ။ သံဝိဘဇိဿတိ၊ ဝေဘန်တော်မူလတ္တံ ။ ဧဝံ၊ဤသို့ (ခဲ့ခြင်း)ဝေဘန် သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ အယံ ဒက္ခိဏာ၊ ဤအလှူသည်။ သံဝိဿန္ဒန္တီ၊ ပျံးဒီးလျက်။ ဂမိဿတိ မညေ၊ သွားလေယောင်တကား။ ဘန္တေ၊ နဒ္ဒ။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဗာဟိတိကံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဏှာဘု၊ စေချင်ပါ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဗာဟိတိကံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေသိ၊ ဒေလှူခံယူတော်မူပြီ။

အထခေါ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာယသ္မန္တံ အာနန္ဒံ၊ ကို။ "ဘန္တေ အာနန္ဒ၊နဒ္ဒ။ဟန္ဒ စ ဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်။ မယံ၊ဘို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ ကုန်အံ့။ မယံ၊ ဝို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ ကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာဘိ၊ ကုန်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။ တံ့၊ သည်။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊ အကြင်သွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညသိ၊ လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

၃၆၃။ အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ မိ။ပ။ တံ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဘဂဝတော၊ အား။ အာရောစေသိ၊ ပြီ။

တဉ္စ ဗာဟိတိကံ၊ ထိုဗာဟိတိတိုင်းဖြစ် သင်္ကန်းလျာ ပုဆိုးကိုလည်း။ ဘဂဝတော၊ အား။ ပါဒါသိ၊ ကပ်လှူပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ ဘိက္ခူ၊၊ တို့ကို။ ဘိက္ခဝေါတို့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသ-လော ရာဇာ၊ သည်။ အာနန္ဒံ၊ ကို့။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ယံ လဘတိ၊(အခွင့်)ရ၏။ပယိရုပါသနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ ယံ လဘတိ၊ ရ၏။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊၏။ (တံ၊ထိုရခြင်းသည်။) လာဘာ၊ အရတောပေစ့။ ဘိက္ခဝေါတို့။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသ-လဿ ရညော၊ သည်။ သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာ ရအပ်ပေစ့ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တေဘိက္ခူ၊၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အတ္တမနာ၊ (မိမိစိတ်ဟုဆိုအပ်သော) နှစ်သက်ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဘိနန္ဒုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ဗာဟိတိကသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-ဓမ္မစေတိယသုတ်

ဧဝံဖဒ္ဂု။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊သည်။ သက္ကေသု၊တို့၌။ မေဒါဠုပံနာမ၊ မေဒါဠုပမည်သော။ သက္ယာနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံး၌။)ဝိဟရတိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ နဂရကံ၊ နဂရကမည်သော(သာကီဝင်တို့၏)နိဂုံးသို့။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ အနုပ္ပတ္တော ဟောတိ၊ ဆိုက်ရောက်လာ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဒီဃံ ကာရာယနံ၊ ဒီဃကာရာယန စစ်သူကြီးကို။ "သမ္မကာရာယန၊ ယန။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယောဇေဟိ၊ယှဉ်ကစေလော့။ ဥယျာနဘူမိ ံ၊သို့။သုဘူမိ ံ ဒဿနာယ၊ ကောင်းသောမြေအဘို့ကို ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ (ဝါ၊ ရှုမျှော်ခင်းကြည့်ရန်အလို့ငှါ။) ဂစ္ဆာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဒီဃော ကာရာယနော၊ သည်။ပ။ကောသလဿ ရညော၊ အား။ "ဒေဝ၊ ကြီး။ တေ၊ သင်မင်းကြီးအတွက်။ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကုန်သော။ယာနာနိ၊ တို့ကို။ ယုဇ္ဘာနိ၊ ယှဉ်ကအပ်ပါကုန်ပြီ။ ဒါနိ၊ ယခု။ ယဿ၊၏။ကာလံ၊ ကို။မညသိတိ၊"ဟူ၍။ ပဋိဝေဒေသိ၊ ကြားလျှောက်ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဘဒြံ၊ ကောင်းမွန်သော။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ အဘိရုဟိဘ္ဘာ၊ တက်စီး၍။ ဘဒြေဟိ ဘဒြေဟိ၊ ကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ ယာဉ်တို့နှင့်တကွ။ မဟစ္စော၊ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ ဖြင့်။ နဂရကမ္ဘာ၊ မှ။ နိယျာသိ၊ ထွက်ခဲ့ပြီ။ ယာဝတိကာ၊။ သော။ပ။အာရာမံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်ပြီ။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အာရာမေ၊ အရာမ်၌။ ဇဏ္ဏဝိဟာရံ၊ ၌။ အနုစင်္ကမမာနော၊ စင်္ကြံသွားသည်ရှိသော်။ အနုဝိစရမာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ပါသာဒိကာနိ၊ ကြည်နူးဘွယ်ဖြစ်ကုန်သော။ ပသာဒနီယာနိ၊ မျက်စိ အမြင် ကြည်လင်စေတတ်ကုန်သော။ အပ္ပသဒ္ဒါနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ကုန်သော။ (အပ္ပသဒ္ဒါ အဘာဝတ္ထ။) အပ္ပနိဋ္ဌါသာနိ၊ ကြွေးကြော်သံမရှိကုန်သော။ ဝိဇနဝါတာနိ၊ လူတို့(ထွက်ဝင်လှည့်လည်မှုကြောင့်ဖြစ်သော) လေမှုကင်းကုန်သော။ မနုဿရာဟ-သေယျကာနိ၊ လူတို့၏လျိုဝှက်မှုအား လျောက်ပတ်ကုန်သော။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပါနိ၊တယောက်

ထီးတည်း ကိန်းအောင်းမှုအား လျော်က်ပတ်ကုန်သော။ ရုက္ခမူလာနိ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊၍ ။"ဣမာနိ ခေါ တာနိ ရုက္ခမူလာနိ၊ဘိုသည်။ပ။ ပဋိသလ္လာနသာရုပ္ပါနိ၊ တကိုယ်ထီးကိန်းအောင်းမှုအား လျော်က်ပတ်ကုန်၏။ ယတ္ထ၊ ယင်းသို့ သောနေရာမျိုး၌။ မယံ၊ တို့သည်။အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ပယိရုပါသာမာတိ၊ဆည်းကပ်လို့ကြ ကုန်၏"ဟူသော။ သတိ၊ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အာရဗ္ဘ၊ အာရုံပြု၍ (စွဲ၍)။ ဥဒပါဒိ၊ ပြီ။

၃၆၅။ အထခေါ၊၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဒီဃံ ကာရာယနံ၊ ကို။ "သမ္မ ကာရာယန၊နု ။ပ။ ပယိရုပါသာမ၊ ကုန်၏။ သမ္မ ကာရာယန၊နု။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ သော ဘဂဝါ၊ သည်။ တေရဟိ၊ ယခု။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါတိ၊ နေတော်မူသနည်း"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။မေဒါဋ္ဌပံနာမ၊ သော။သကျာနံ၊တို့၏။ နိဂမော၊သည်။အတ္ထိ၊ ၏။တတ္ထ၊ထိုနိုဂုံး၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဂဝါ၊သည်။တေရဟိ၊၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ကူတိ၊ကျိသို့ ဖြေဆို၏။ သမ္မကာရာယန၊ နု။ မေဒါဋ္ဌပံနာမ၊ သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ နဂရကမှာ၊ နဂရကနိဂုံးမှ။ ဂေါဒူရေ၊ အာဘယ်မျှဝေးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကူတိ၊ ကျိသို့မေးမြန်း၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ နဒူရေ၊ မဝေးလှပါ။တိဏိ ယောဇနာနိ၊ သုံးယူဇနာတို့သာ (ဝေးကုန်၏)။ ဒိဝသာဝသေသေန၊ ကြွင်းကျန်သောနေ့(အချိန်)ဖြင့်။ ဂန္တုံ၊ ဆက်လက်သွားခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းပါ၏။ ကူတိ၊ ၏။ သမ္မ ကာရာယန၊ နု။ တေနဟိ၊ မူ။ ဘဒြာနိ ဘဒြာနိ၊ ကုန်သော။ ယာနာနိ၊ တို့ကို။ယောဇေဟိ၊ လော့။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ပူး မြင်ခြင်းငှါ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ကူတိ၊ ၏။ဒီဃော ကာရာယနော၊ သည်။"ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဝေန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသဒ္ဓဿ ရညော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုဘ္ဝာ၊ ၍။ပ။ပဋိဝေဒေသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ပ။ ဘေန၊ ထိုမေဒါဋ္ဌပနိဂုံးသို့။ ပါယာသိ၊သွားပြီ။ တေနေဝ ဒိဝသာဝသေသေန၊ ထိုကြွင်းကျန်သောနေ့အချိန်ဖြင့်သာလျှင်။ မေဒါဋ္ဌပံနာမ၊ သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။နိဂမံ၊ နိဂုံးသို့။သမ္မာပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ပ။ပါဝိသိ၊ ပြီ။

၃၆၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အဇ္ဈာ-ကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌ (လွင်ပြင်၌)။စက်မန္တိ၊ စကြံ့သွားကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ မည်သော။ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။(အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။"ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။တေရဟိ၊၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဖူး မြင်ခြင်းငှါ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ကူတိ၊ ၏။ဒီဃော ကာရာယနော၊ သည်။"ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဝေန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသဒ္ဓဿ ရညော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုဘ္ဝာ၊ ၍။ပ။ပဋိဝေဒေသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ပ။ ဘေန၊ ထိုမေဒါဋ္ဌပနိဂုံးသို့။ ပါယာသိ၊သွားပြီ။ တေနေဝ ဒိဝသာဝသေသေန၊ ထိုကြွင်းကျန်သောနေ့အချိန်ဖြင့်သာလျှင်။ မေဒါဋ္ဌပံနာမ၊ သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။နိဂမံ၊ နိဂုံးသို့။သမ္မာပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ပ။ပါဝိသိ၊ ပြီ။

၃၆၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အဇ္ဈာ-ကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌ (လွင်ပြင်၌)။စက်မန္တိ၊ စကြံ့သွားကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ မည်သော။ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။(အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။"ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။တေရဟိ၊၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဖူး မြင်ခြင်းငှါ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ကူတိ၊ ၏။ဒီဃော ကာရာယနော၊ သည်။"ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဝေန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသဒ္ဓဿ ရညော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုဘ္ဝာ၊ ၍။ပ။ပဋိဝေဒေသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ပ။ ဘေန၊ ထိုမေဒါဋ္ဌပနိဂုံးသို့။ ပါယာသိ၊သွားပြီ။ တေနေဝ ဒိဝသာဝသေသေန၊ ထိုကြွင်းကျန်သောနေ့အချိန်ဖြင့်သာလျှင်။ မေဒါဋ္ဌပံနာမ၊ သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။နိဂမံ၊ နိဂုံးသို့။သမ္မာပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ပ။ပါဝိသိ၊ ပြီ။

၃၆၆။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ အဇ္ဈာ-ကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌ (လွင်ပြင်၌)။စက်မန္တိ၊ စကြံ့သွားကုန်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ မည်သော။ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ တေဘိက္ခူ၊ တို့သည်။(အတ္ထိ၊ ကုန်၏။) တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။"ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရားတို့။တေရဟိ၊၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဂဝါ၊ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝိဟရတိ နုခေါ၊ သနည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ အရဟန္တံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ၊ သော။တံ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဖူး မြင်ခြင်းငှါ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ကူတိ၊ ၏။ဒီဃော ကာရာယနော၊ သည်။"ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဝေန္တိ၊ ကောင်းပါပြီ"ဟူ၍။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသဒ္ဓဿ ရညော၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုဘ္ဝာ၊ ၍။ပ။ပဋိဝေဒေသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ပ။ ဘေန၊ ထိုမေဒါဋ္ဌပနိဂုံးသို့။ ပါယာသိ၊သွားပြီ။ တေနေဝ ဒိဝသာဝသေသေန၊ ထိုကြွင်းကျန်သောနေ့အချိန်ဖြင့်သာလျှင်။ မေဒါဋ္ဌပံနာမ၊ သော။ သကျာနံ၊ တို့၏။နိဂမံ၊ နိဂုံးသို့။သမ္မာပုဏိ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ပ။ပါဝိသိ၊ ပြီ။

အဆခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ တတ္ထဝ၊ ထိုရဟန်းတို့ ဖြေဆိုရာ အရပ်၌ပင်လျှင်။ ခဂ္ဂဠ၊ သန်လျက်.ကိုးရင်း။ ဥဏ္ဍိသဠ၊ သင်းကျစ်ကိုးရင်း။ဒီဃသဿ ကာရာယနဿ၊ အား။ ပါဒါသိ၊ ပေးပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဒီဃသဿ ကာရာယနဿ၊ ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ရ.ဘာယဘိ၊ လျှို့ဝှက်ဝိုင်ပင်၏။ မယာ၊သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ဣဓေဝ၊ ဤအရပ်၌သာလျှင်။ ဌာတဗ္ဗန္တိ၊ ရပ်တည်သင့်၏"ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သံဝုတဒ္ဓါရော၊ ပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသော။ သော ဝိဟာရော၊သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ပ။အာကောဋ္ဌေသိ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဒ္ဝါရံ၊ ကို။ ဝိဝရိ၊ ဖွင့်ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်း တွင်းသို့။ပဝိသိဘ္ဘာ၊ ဝင်၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ဝှိ၌။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။နိပတိတ္ဘာ၊ ဝပ်၍။ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ မုခေန၊ ပစင်ဖြင့်။ ပရိစုမ္ဗတိ စ၊ စုပ်လည်းစုပ်၏။ ပါဏိပိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ပရိသမ္ဗာဟတိ စ၊ဆုပ်လည်းဆုပ်နယ်၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။အပ်ံသည်ကား။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ ပါတည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ ဟူသည်။အဟန္တိ၊ တပည့်တော်ပင်တည်း"ဟု၍။ နာမံ၊မိမိအမည်ကို။ သာဝေတိ စ၊ ကြားလည်းကြား သိစေ၏။

၃၆၇။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊သည်။ ကိံ အတ္ထဝသံ၊အဘယ်မည်သော အကျိုးကို။သမ္မာသမာနော၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိံ သရီရေ၊ ဤငါဘုရား၏ကိုယ်၌။ ဝေရူပံ၊ သော။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ လွန်ကဲသော ရိုသေကျိုးနွံ့မှုကို။ ကရောသိ ပန၊ ပြုဘိသနည်း။ မေဘ္ဂူ၊ပဟာရံ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ် သော ကိုယ်နှဉ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ဥပဒံသေတိ၊ ပြဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ မေ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ ကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊သည်။ ဓမ္မော၊ ကို။ သွာက္ခာတော၊ ကောင်းစွာ ဟောကြားတော် မူအပ်ပါပေ၏။ ဘဂဝတော၊၏။သာဝကသံဃော၊ သည်။ သုပ္ပဋိပန္နော၊တိ၊ ကောင်းစွာကျင့်တော် မူပါပေ၏"ဟူသော။ ဓမ္မန္ဒယော၊ တရားတော်အားလျော်စွာ သိသောဉာဏ်သည်။ ဟောတိ၊၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ပရိယန္တကတံ၊အပိုင်းအခြားကို ပြုအပ်သော။ ဖြာမ္ဘစရိယံ၊ ကို။ဒသပိ ဝဿာနိ၊ ဆယ်နှစ်ဘို့ပတ်လုံး။ပ။ စတ္တာရိသပိ ဝဿာနိ၊ အနှစ်လေးဆယ်တို့ ပတ်လုံး။ စရန္တော၊ ကျင့်၍ နေကုန်သော။ ဧကေ သမဏဖြာဟ္မဏော၊ ရဟန်းပုံကားအချို့တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုံကားဘို့သည်။ အပရေန သမယေန၊ ၌။ သုနှာတာ၊ ကောင်းစွာ ရေချိုးပြီးကုန်သည်ဖြစ်၍။သုဝိလိတ္တာ၊ ကောင်းစွာ နှံသာဘို့ဖြင့် လိမ်းကျံအပ်ကုန်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ ကပိဘကေသမဿူ၊ ရိတ်ပယ်အပ်ပြီးသော ဆံ မုတ်ဆိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဥ္စဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သမပ္ပိတာ၊ ရောင့်ရဲကုန်သည်ဖြစ်၍။ သမဂိဘူတာ၊ ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပရိစာရေန္တိ၊ စမ္မယ်ကြကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ သည်။ဣမေ ပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ အာပါဏကောဋိကံ၊ အသက်သေသည့်တိုင်အောင်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။ ဖြာမ္ဘစရိယံ၊

၁။ ဤပါဠိ၌ မိတ္တာ၊ပဟာရံ-ဟု ဋီကာနေသည်။ သို့ရာတွင် ဒသကဂ်ိတ္တရ အဋ္ဌကထာ ဒုတိယကောသလ သုတ်အဖွင့်၌ "မေတ္တာ၊ပဟာရန္တိ မေတ္တာသမ္မယုတ္တံ ကာယိက ဝါစသိက ဥပဟာရံ"ဟု ဖွင့်သည်ကို ထောက်၍ မေတ္တာ၊ပဟာရံ-ဟုရှိမှကောင်းမည်။ ဥပဟာရံသည်-ဥပ+ဟရပူဇာယံ-ဟု ပြသည်ကိုထောက်၍ တိဏ္ဏံ ရတနာနံ ဥပဟာရံ ကရောတိ"ဟူသော အဋ္ဌသာလိနီ စိတ္တုပ္ပါဒကဏ္ဍ၌ကဲ့သို့ ပူဇော်ခြင်းဟော ဟူလို။

ကို။ စရန္တေ၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခ၊၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာဘံ၊ သည်။ ဣတော၊ ဤသာသနာမှ။ ဗဟိဒ္ဓါ ပန၊ ပြင်ပလောကဌ်ာဘား။၀ေံ၊ သို့။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ သော။ ပရိသုဒ္ဓံ၊ သော။အည်၊ တပါးသော။ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ န ခေါ သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။အယမ်ဖို၊ ဤသည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဘဂဝတိ၊ ၌။ "ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။သုပ္ပဋိပန္နော တိ၊ ၏"ဟူ သော။ ဓမ္မနွယော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ (ဣတိ တလုံးအကြေကြံ)။

၃၆၈။ ဘန္တေ၊ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ရာဇာနောပိ၊ဘို့သည်လည်း။ ရာဇူဟိ၊တို့နှင့်။ဝိဝဒန္တိ၊ ငြင်းခုံကြကုန်၏။ပ။သဟာယောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်လည်း။ သဟာယေန၊ နှင့်။ ဝိဝဒတိ၊၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ ပန၊ ဤသာသနာတော်၌ကား။ သမဂ္ဂေ၊ ညီညွတ်ကုန်သော။ သမ္မောဒမာနေ၊ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။အဝိဝဒမာနေ၊ငြင်းခုံခြင်းမရှိကုန်သော။ ခီရောဒကီဘူတေ၊ နို့နှင့်ရေရောသကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်သော။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဝါ၊ တပါးသည် တပါးကို။ ပိယစက္ခူဟိ၊ ချစ်မျက်စိတို့ဖြင့်။ သမ္မာသန္တေ၊ ကြည့်ရှုကုန်သည်ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တေ၊ နေကုန်သော။ ဘိက္ခ၊၊ဘို့ကို။ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်ဖူးမြော်ရပါ၏။ (အကြွင်းလွှယ်ပြီ)။

၃၆၉။ ဘန္တေ၊ ရား။ပုန စပရံ၊ လည်း။ အာဘံ၊ သည်။ အာရာမေန၊ အရာမ်တခုမှ။ အာရာမံ၊ အရာမ်တခုသို့။ ဥယျာနေန၊ ဥယျာဉ်တခုမှ။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်တခုသို့။ အနုစင်္ကမာမိ၊ အစဉ် လျှောက်၍ သွားပါ၏။ အနုဝိစရာမိ၊ လှည့်လည်ပါ၏။ သောအဟံ၊ ထိုတပည့်တော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုသို့သော အရာမ်,ဥယျာဉ်၌၊ ကိသေ၊ ကြုံလို့ကုန်သော။ လူခေ၊ ခေါင်းပါးကုန်သော။ ဒုဗ္ဘက္ခေ၊ အဆင်းမလှကုန်သော။ ဥဗ္ဗိဇ္ဇနီယေ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ စက္ခုံ၊ မျက်စိကို။န ပဋိဗလာ ဝိယ မညေ၊ မဖဲ့နှောင် နိုင်သကဲ့သို့ထင်ကုန်သော။ကော သမဏဗြာဟ္မဏော၊ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ရား။တဿ မယှံ၊ ထိုတပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။"ဤမေ အာယသ္မန္တော၊ ဤအရှင်တို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မလွဲကေန်။အနဘိ-ရတာ၊ မမွေ့လျော် မပျော်ပိုက်ကြကုန်ဘဲလျက်။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။စရန္တိ ဝါ၊ ကျင့်၍ မူလည်း နေကြကုန်ရာ၏။ (ဝါ၊ကျင့်လေကုန်သလော။)တေသံ၊ ထိုအရှင်တို့၏။ (စိတ်၌)။ (ဝါ၊တို့သည်။) ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီး၍။ ပဋိစ္ဆန္နံ၊ ဖုံးဝှက်သားအပ်သော။ ကိဉ္စိ၊ သော။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုသည်။အတ္ထိ ဝါ၊ ရှိမူလည်းရှိပေရာ၏။(ဝါ၊ ရှိလေသလော။)တထာဟိ၊ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ဤမေ အာယသ္မန္တော၊ တို့သည်။ကိသာ၊ကုန်၏။ပ။နဘန္တေ ဝိယ မညေတိ၊ တကား"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အာဘံ၊ သည်။ တေ၊ ထိုအရှင်တို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊၍။ "အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ တုမ္ဟေ၊ တို့သည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ကိသာ၊ ကုန်သနည်း။ပ။နဘန္တေထ ဝိယ မညေတိ၊ တကား"-ဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ ဝဒါမိ၊ မေး၏။ တေ၊ ထိုအရှင်တို့သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘန္တေကရောဂါတိ၊ ဆွမျိုးစဉ်ဆက် ဆင်းသက်ခဲ့သော အနာရှိ၏" ဟူ၍။ အာဘံသု၊ကုန်ပြီ။

ဘန္တေ၊ ရား။ အာဘံ၊ သည်။ဣဓ ပန၊ဤကား။ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌေ၊ ကြည်သာရွှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ကုန်သော။ ဥဒဂ္ဂုဒဂ္ဂေ၊ တက်တက်ကြွကြွစိတ်ဆန္ဒ ရှိကုန်သော။ အဘိရတရူပေ၊ မွေ့လျော်ပျော်ပိုက်သောသဘောရှိကုန်သော။ပီဏိန္ဒြိယေ၊နှစ်သက်ဖွယ် ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။(ဝါ၊ပြည့်ဖြိုးသော ဣန္ဒြေရှိကုန်သော။) အပ္ပေါဿုက္ကေ၊ကြောင့်ကြမဲ့ ဖြစ်ကုန်သော။ ပန္နလောမေ၊ ချအပ်ပြီးသောမာန်တည်း ဟူသော အမှုးရှိကုန်သော။ ပရဒတ္တဝုတ္တေ၊ သူတပါးတို့၏ ပေးကမ်းမှုဖြင့် အသက်မွေးခြင်း ရှိကုန်သော။ မိဂဘူတေန၊ သမင်သဖွယ်ဖြစ်သော။စေတသာ၊ (ကြောင့်ကြမဲ့)စိတ်ဖြင့်။ဝိဟရန္တေ၊

ကုန်သော။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တဿ မယ္ဟံ၊ ၏ (စိတ်၌)။ "အဒ္ဓါ၊ မလွဲ
ကေန်။ ဤမေ အာယသ္မာန္တော၊ တို့သည်။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနေ၊
သာသနာတော်၌။ ဥဋ္ဌာနံ၊ မှန်မြတ်သော။ပုဗ္ဗေနာပရံ၊ရှေနောက်အဆင့်ဆင့် ဖြစ်သော။ဝိသေသံ၊
တရားဆူးကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ တထာဟိ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။ ဤမေ အာယသ္မာန္တော၊
ဤအရှင်တို့သည်။ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌာ၊ ရှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ပ။မိဂဘူတေန၊ သော။
စေတသာ၊ဖြင့်။ဝိဟရန္တိ၊နေနိုင်ကုန်၏" ဟူသော။ တေံ၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ (အကြင်းတူ၏)။

၃၇၀။ ဘန္တေ၊ ရား။ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊သည်။မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌သွန်းအပ်သော
အဘိသိက်ရှိသော။ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်။ (ဟုတ္တာ၍။)ဃာတေတာယံ ဝါ၊ သတ်ထိုက်သော
သူကိုလည်း။ ဃာတေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ ဇာပေတာယံ ဝါ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေထိုက်သူကိုလည်း။
ဇာပေတုံ၊ ဥစ္စာဆုံးရှုံးစေခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗာဇေတာယံ ဝါ၊ နှင်ထုတ်ထိုက်သူကိုလည်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊
နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။ ပဟောမိ၊ စွန့်နိုင်၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အန္ဒကရဏော၊တရားဆုံးဖြတ်ရာ၌။နိသိန္နဿ၊
ထိုင်နေသော။ တဿ မယ္ဟံ၊၏။ အန္တရန္တရာ၊အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ စကားကို။သြပါတေန္တိ၊
ချသွင်းကုန်၏။ သောဟံ၊ သည်။"ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။ အန္ဒကရဏော၊ ၌။ နိသိန္နဿ၊သော။
မေ၊ ၏။ အန္တရန္တရာ၌။ ကထံ၊ ကို။ မာ သြပါဘေထ၊ မချသွင်းကြကုန်လင့်။ ဘောန္တော၊ အရှင်
တို့သည်။မေ၊၏။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားပြီးဆုံးသည့်ဘိုင်အောင်။ အာဂမေန္တုတိ၊ ဆိုင်းငံ့
ကြကုန်လေ့"ဟူ၍။န လဘာမိ၊ ပြော၍မရ။ ဘန္တေ၊ ရား။တဿ မယ္ဟံ၏။အန္တရန္တရာ၊ ၌။ကထံ၊
ကို။ သြပါတေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ဤခ ပန၊ ၌ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဘိက္ခု။ တို့ကို။ ပဿာမိ၊ တွေ့မြင်ပါ၏။ ယဿ်ံ
သမယေ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ အရာမကများသော။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်၌။
ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တဿ်ံ သမယေ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊၏။ သာဝကာနံ၊
တပည့်ဘို့၏။ ခီပိဘသဒ္ဒါ ဝါ၊ ချေသံသည်ရင်း။ ဥက္ကာသိတသဒ္ဒါ ဝါ၊ချောင်းဟန့်သံသည်ရင်း။
နေဝ ဟောဘိ၊မဖြစ်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူဘပုဗ္ဗံ၊ ကား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အနေကသတာယ၊ သော။
ပရိသာယ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊၏။ တတြ၊ ထိုပရိသတ်၌။ ဘဂဝတော၊ ၏။အညတရော၊
တယောက်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ဥက္ကာသိ၊ ချောင်းဟန့်ပြီ။ တဒမနံ၊ ထိုတပည့်ကို။
အညတရော၊သော။သဗြဟ္မစာရိ၊သီတင်းသုံးဘော်သည်။"အာယသ္မာ၊သည်။အပ္ပသဒ္ဒါ၊တိတ်သော
အသံရှိသည်။ဟောဘု၊ ဖြစ်လေ့။ အာယသ္မာ၊ သည်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ မာ အကာသိ၊ မပြုလင့်။
နော၊ တပည့်ဒတ်ဘို့၏။သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မေ့မံ၊ ကို။
ဒေသေတီတိ၊ ဟောတော်မူနေ၏"ဟုဆို၍။ ဇဏ္ဏုကေန၊ ဒူးဖြင့်။ ဃဋ္ဋေသိ၊ တို့ထိပြီ။ ဘန္တေ၊
ရား။တဿ မယ္ဟံ၊၏(စိတ်၌)။"ဘော၊ အိုအချင်းဘို့။အစ္ဆရိယံ ဝတ၊စွတကား။ ဘော၊တို့။ အဗ္ဘုတံ
ဝတ၊စွတကား။ ဘော၊ အချင်းဘို့။ဝတ၊စင်စစ်။အဒဇ္ဇနာ၊ တုတ်မပါဘဲ။အသဇ္ဇနာ၊ ခေးမပါဘဲ။
(သတ္ထာရာ၊ ဘုရားရှင်သည်။)ဒေံ၊ သို့။ သုဝိနီတာ၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်သော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်
သည်။ ဘဒ္ဒိဿတိ ကိရာတိ၊ ဖြစ်ပါ၏ပေ၏"ဟူသော။ တေံ၊ သည်။အဟောသိ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။အဟံ၊
သည်။ ဤတော၊ မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၌။အသ်ံ၊ တပါးသော။ ဒေံ၊ သို့။သုဝိနီတံ၊ သော။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။
နာ ခေါ ပန သမနုပဿာမိ၊ မမြင်ပါ။ (အကြင်းတူ၏)။

၃၇၁။ ဘန္တေ၊ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အဟံ၊ သည်။ ဤခ၊ ဤလောက၌။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့
သော ပဿာရှိကုန်သော။ ကတပရပ္ပဝါဒေ၊(နှိမ်နင်းခြင်းကို)ပြုအပ်ပြီးသော သူတပါးတို့၏ အယ္ယု

ဝါဒရှိကုန်သော။ ဝါလဝေဓိရှုပေ၊ သားမြီးဖျားကို မှန်အောင်ပစ်နိုင်သော လေးသမားကြီးနှင့်တူ ကုန်သော။ ကေစ္စေ၊ အခွျိကုန်သော။ ခတ္တိယပဏ္ဍိတော၊ မင်းပညာရှိတို့ကို။ ပဿာမိ၊ တော့မြင် ပါ၏။ တေ၊ ထိုမင်းပညာရှိတို့သည်။ ပညာဂတေန၊ မိဓိပညာစွမ်းဖြင့်။ဒိဋ္ဌဂတာနိ၊ (သူတပါးတို့၏) မိစ္ဆာအယူဘို့ကို။ဘိန္ဒန္တာမညေ၊ဖျက်ဆီးကုန်သကဲ့သို့ ပြု၍။စရန္တိ၊လှည့်လည်ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "ဘော၊တို့။ခလု၊ စင်စစ်။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ အမုကံနာမ၊ ဤမည်သော။ ဂါမံ ဝါ၊ ရွာသို့ဂင်း။ နိဂမံ ဝါ၊နိဂုံးသို့ဂင်း။သြသရိဿတီတိ၊ဆိုက်တော်မူလတ္တံ့"ဟူ၍။သုဏန္တိ၊ ကြားကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။"မယံ၊ တို့သည်။ဣမံ ပဉ္ဉံ၊ ဤပြဿနာကို။သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိဿာမ၊ မေးကုန်အံ့။ နော၊ ဂါဘို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။ ဧဝံ၊ သို့။ စေ ဗျာကရိဿတိ အကယ်၍ ဖြေဆိုငြားအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ မယံ၊တို့သည်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ဝါဒံ၊ အပြစ်သို့။အာရောပေဿာမ၊တင်ကုန်အံ့။ နော၊ တို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ပုဋ္ဌော၊ သော်။ ဧဝံ. သို့။စေပိ ဗျာကရိဿတိ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဖြေဆိုအံ့။ ဧဝမ်ပိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုသော်လည်း။မယံ၊တို့သည်။အဿ အား။ဝါဒံ၊သို့။အာရောပေဿာမာတိ၊တင်ကုန်အံ့ဟူသော။ ပဉ္ဉံ၊ပြဿနာကို။ အဘိသခ်ရောန္တိ၊ ပြုစီရင်နှင့်ကြကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။"ဘော၊ တို့။ခလု၊စင်စစ်။ သမဏော ဂေါဘမော၊ သည်။အမုကံနာမ၊သော။ဂါမံ ဝါ၊သို့ဂင်း။နိဂမံ ဝါ၊ သို့ဂင်း။ သြသဋ္ဌောတိ၊ ဆိုက်ရောက်တော်မူပြီ"ဟူ၍။ သုဏန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ။ သည်၊ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿေတိ၊ ၏။ ပ။ သမ္မဟံသေတိ၊ ၏။ တေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဓမ္မိယာ ကထာယ၊ ဖြင့်။ သန္ဒဿိတာ၊ ကောင်းစွာပြအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ပ။ သမ္မဟံသိတာ၊ သော်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ပဉ္ဉံ၊ကို။န ဧဝဝ ပုစ္ဆန္တိ၊ မဧမးမြန်းကြကုန်သ သ်သာတည်း။ဝါဒံ၊သို့။ကုတော အာရော-ပေဿန္တိ၊ အဘယ်မှာတင်ကုန်အံ့နည်း။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဘဂဝဧတာ၊ ၏။ သာဝကာ၊ တို့သည်။ သမ္မဒ္ဒန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (အကြွင်း တူ၏)။

[မ၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၀၉-ပိုဒ်နှင့် တူ၏]။

၃၇၂။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ အာဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ၌။ပ။ ဗြာဟ္မဏပဏ္ဍိတော၊ ပုဏ္ဏား ပညာရှိဘို့ကို။ပ။ ဂဟပတိပဏ္ဍိတော၊ သူကြွယ်ပညာရှိဘို့ကို။ပ။ သမဏပဏ္ဍိတော၊ ရဟန်း ပညာရှိဘို့ကို။ ပဿာမိ၊ တော့မြင်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပညာရှိဘို့သည်။ပ။ ဝါဒံ၊ သို့။ ကုတော အာရောပေဿန္တိ၊ အံ့နည်း။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ဂုံသာလျင်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ဝင်ရောက်ခြင်းငှါ။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ တေ၊ တို့ကို။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပဗ္ဗာဇေတိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေ၏။ တေ၊တို့သည်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာ အား၌ဖြင့်။ (မ ၁-စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၀၉-ပိုဒ်၌ တတ္ထ- ဟု ရှိ၏)။ ပဗ္ဗဇိ-တာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ဝင်ရောက်စေအပ်ကုန်သည်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ဧကော၊ တယောက်တည်းဖြစ်ကုန်၍။ (အဆိုပါသုတ်၌ ဧကာ-မပါ) ဝူပကဋ္ဌော၊ ဆိပ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်ကုန်၍ ။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့လျော့ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ အာတာပိနော၊ ဂံလေသာဂို လောင်ကျွမ်းစေတတ်သော လုံ့လ ရှိကုန်လျက်။ပ။ ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရန္တော၊နေထိုင်ကြကုန်လတ်သော်။ယဿ၊အကြင်အရာဘို့ဖို့လ်၏။ အတ္ထာယ၊အကျိုးငှါ။ ကုလ-ပုတ္တာ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့သည်။ သမ္မဒေဝ၊ ကောင်းမွန်စွာသာလျှင်။ အဂါရသ္မာ၊မှ။ အနဂါ-ရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇန္တိ၊ ဝင်ရောက်ကုန်၏။ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ဗြဟ္မစရိယပရိယောသာနံ

အရဟာတ္တမဂ်၏ အဆုံးဖြစ်သော။ တံ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နု စိရဿေဝ၊ မကြာမြင့်မီသာလျှင်။ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ၊ ဠ်သာလျှင်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိ၍။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်ရောက်၍ ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ "ဘော၊ အချင်းတို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနုံ၊ အနည်းငယ်။အနဿာဝမ ဝတာ၊ ပျက်စီးကုန်ပေစတကား။ ဘော၊ တို့။ (မယံ၊ တို့သည်။) မနုံ၊ ငယ်။ပနဿာဝမ ဝတာ၊ အထူးထူးအထွေထွေပျက်စီးကုန်ပေစတကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဠ်။ အဿမဏာဝ၀၊ ရဟန်းတုတ္တိသည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ဖြစ်ကုန်လျက်။ သမဏာ၊ ရဟန်းစစ်တို့သည်။ အမှာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ကြတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှာ၊ ဝန်ခံမိချေကုန်ပြီ။ အဗြဟ္မဏာဝ၀၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူတို့ မဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ အပပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသူတို့သည်။ အမှာ၊ ကုန်၏။ ကြတိ၊ သို့။ပဋိဇာနိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ အနရဟန္တော၀၊ ရဟန္တာမဟုတ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ကုန်လျက်။ အရဟန္တာ၊ တို့သည်။ အမှာ၊ကုန်၏။ကြတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ကြဒါနိ ခေါ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ သမဏာ၊ တို့သည်။အမှာ၊ ကုန်၏။ပ။ အရဟန္တော၊တို့သည်။ အမှာ၊ ကုန်၏။ ကြတိ၊ သို့။ ပဋိဇာနိမှာတိ၊ ကုန်ပြီ"ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊သို့။ အာဟံသု၊ ပြောဆိုကုန်ပြီ။ (အကြွင်းတူ၏)။

[မ-၁-၌ဌဟဋ္ဌိ ပဒေါပမသုတ် ၂၀၉-ပိုဒ်နှင့် အလားတူ၏]။

၃၇၃။ ဘန္တေ၊ရား။ပုန စပရံ၊လည်း။ (အဟံ-ကား နိပါတ်မျှ)။ ကြသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ကြသိဒတ္တအမည်,ပုရာဏအမည်ရှိကုန်သော။ကြမေ ထပတယော၊ ကျိုလက်သမားတို့သည်။ မမဘတ္တာ၊ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်သော ထမင်းရှိကုန်၏။(ငါ့ထမင်းစားနေသူများတည်း။) မမ ယာနာ၊ ငါ့ဥစ္စာဖြစ်သောယာဉ်ရှိကုန်၏။ (ငါ့ယာဉ်စီး နေသူများတည်း။) အဟံ၊ သည်။ နေသံ၊ ထိုလက်သမားတို့အား။ ဧဝံကာယ၊ အသက်မွေးမှုကို။ ဒါတာ၊ ပေးသူတည်း။ ယသဿ၊ အခြံအရံကို။ အာဟတ္တာ၊ ဆောင်သူတည်း။ အထ စ ပန၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ နိပစ္စကာရံ၊ တုင်ဝပ် ရှိသမျှကို။ ကရောန္တိယထာ၊ ပြုကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ မယိ၊ တပည့်တော်၌။ နိပစ္စကာရံ၊ ကို။ နောကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အဟံ၊ သည်။ သေနံ၊ စစ်တပ်သို့။ အဘ္ဘုယျာတော၊ ထွက်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်စဉ်။ ကြသိဒတ္တပုရာဏာ၊ ကြသိဒတ္တအမည် ပုရာအဏမည်ရှိကုန်သော။ (ကြသိဒတ္တပုရာဏော-ဟု ရှိလျှင်ကောင်း၏။)ကြမေ စ ထပတယော၊ ကျိုလက်သမားဘို့ကိုလည်း။ ဝိမံသမာနော၊ စုံစမ်းလျက်။ အညဘရသ္မိံ၊တခုသော။ သမ္မာဓေ၊ကျဉ်းမြောင်းသော။ အာဝသထေ၊ နေရာအရပ်၌။ ဝါသံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဥပဂစ္ဆိံ၊ ကပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အထခေါ၊ ၌။ ကြသိ ဒတ္တပုရာဏာ၊ ကုန်သော။ကြမေ ထပတယော၊ တို့သည်။ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာသောလျှင် ဖြစ်သောညဉ့်ပဘ်လုံး။မှေ်ယာ ကထာယ၊တရားစကားဖြင့်။ ဝီတိနာမေတ္ဝာ၊ လွန်စေ၍။ယတော၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တတော၊ ထို့အရပ်၌။ သိသံကတ္ဝာ၊ ဦးခေါင်းပြု၍။ မံ၊ သို့။ ပါဒတောကရိတ္ဝာ၊ ခြေပြု၍။ နိပဇ္ဇိံသု၊ အိပ်ကုန်ပြီ။ဘန္တေ၊ ရား။တဿ မယ္ဟံ၊ ၏ (စိတ်၌)။ ဘော၊ တို့။ အစ္ဆရိယံ ဝတ၊စွတကား။ ဘော၊ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတ၊စွတကား။ပ။ ဇာနန္တိတိ၊ သိကုန်၏"ဟူသော။ တေံ၊ ကျိုအကြံသည်။ အဒဟာသိ၊ ပြီ။ (အကြွင်းတူ၏)။

၃၇၄။ ဘန္တေ၊ရား။ ပုန စပရံ၊ လည်း။ ဘဂဝါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးတည်း။ အဟမ္ပိ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ ခတ္တိယော၊ တည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။

ကောသလော၊ ကောသလတိုင်းသားတည်း။ အဟမ်ပိ၊ သည်လည်း။ ကောသလော၊ တည်း။ ဘဂဝါပိ၊ သည်လည်း။ အာသိတိကော၊ သက်တော်ရှစ်ဆယ် ရှိတော်မူ၏။ အဟမ်ပိ၊ သည်လည်း။ အာသိတိကော၊ အသက်အရွယ်ရှစ်ဆယ် ရှိပါ၏။ ဘန္တေ၊ရား။ ယမ်ပိ၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါပိ၊သည်လည်း။ပ။ အာသိတိကော၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမိနာဝ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဘဂဝတိ၊ မြတ်စွာဘုရား၌။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ လွန်ကဲသော ရိုသေကျိုးနွံ့ မှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ မေတ္တာ။ပဟာရံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော ကိုယ်နှုတ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ဥပဒံသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ အရဟာမေ၀၊ ထိုက်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဟန္ဒ စ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယံ၊ တို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားပါကုန်အံ့။ မယံ၊ တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ များသော ကိစ္စရှိပါကုန်၏။ ဗဟုကရဏီယာ၊ များသောအမှုရှိပါကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်အခါကို။ မညသိ၊သိလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍ ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိ၀ါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ကောသလမင်းသည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲသွား၍ မကြာမြင့်မီ။ ဘိက္ခူ။၊ ရဟန်းတို့ကို။ “ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ဧသော ကောသလော ရာဇာ၊ ဤကောသလမင်းသည်။ မမ၀ေတိ-ယာနိ၊ တရားတော်ကို သိစေကြောင်းပူဇော်စကားတို့ကို [၁]။ ဘာသိတ္ထာ၊ လျှောက်ထား၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ ပက္ကန္တော၊ ထွက်သွားပြီ။ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ မမ၀ေတိယာနိ၊ တို့ကို။ ဥဂ္ဂဏှထ၊ သင်ယူကြကုန်လော့။ ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ မမ၀ေတိယာနိ၊ တို့ကို။ပရိယာပုဏာထ၊သင်ကြားကြကုန်လော့။ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ မမ၀ေတိယာနိ၊ တို့ကို။ဓာရေထ၊ဆောင်ကြကုန်လော့။ဘိက္ခ၀ေ၊ တို့။ မမ၀ေတိယာနိ၊ တို့သည်။အတ္ထသံဟိတာနိ၊အကျိုးဝိုးပွါးနှင့်စပ်ယှဉ်ကုန်၏။အာဒိဗြဟ္မစရိယကာနိတိ၊ မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၏ အစဖြစ်ကုန်၏”ဟူ၍ ။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

(ဣဒမ၀ေါစ ဘဂဝါ။ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ၊ ပေးမြဲ) ။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ မမ၀ေတိယသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၀-ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်

၃၇၅။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ)။ ကေါတပါ၊သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဥရုဿာယံ၊ ဥရုညာမြို့၌။ မိဂဒါ၀ေယ၊ သားဘို့အား ဘေးမဲ့ပေးရာ ဖြစ်သော။ ကဏ္ဏကတ္ထလေ၊ ကဏ္ဏကတ္ထလမည်သော ကုန်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ကေနစိဒေ၀ ကရဏီ၁ယန၊ တစုံတခုသော ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ ဥရုဉ်၊ ဥရုညာမြို့သို့။ အနုပယွတ္တော၊ ရောက်လာသည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်းကို။“အမ္ဘော ပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်း။ တုံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ပ။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။‘ဘန္တေ၊ ရား။

၁။ ဓမ္မံ စေတေတိ သံ၀ေဒေတိ ဇေတဟီတိ ဓမ္မစေတိယာနိ၊ ဓမ္မဿ ပူဇာ၀စနာနိ။ဋီကာ။

အင်္ဂ၊ ယနေ့။ပသေနဒိ၊ သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ပဲ့တော်စာ စားသောက်ပြီး သည်မှ နောက်၌။ ဘုတ္တာပါတရာသော၊ နံနက်စာ စားပြီးသည့်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ဥပသင်္ကမိဿ ဘိဟိရာဘိ၊ ဆည်းကပ်ပါသတ္တံ့တဲ့ဟူ၍။ ဧဝဉ္စ၊ သို့လည်း။ ဝဒေဘိတိ၊ လျှောက်ထားခဲ့ပါလော့”ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ မိန့်ဆိုပြီ။သောပုနသော၊ထိုယောကျ်ားသည်။ ဧဝံ ဒေဝါတိ၊ အရှင်မင်းကြီး ကောင်ပါးပြီဟူ၍။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ (စကား ၃ ကို)။ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ရား။ ပသေနဒိ၊သော။ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ပ။ဧဝဉ္စ၊ သို့လည်း။ ဝဒေတိဘိ၊ လျှောက်ထားပါ၏”ဟူသော။ တေံ၊ကို။အဝေါစ၊ပြီ။ သောမာ၊ သောမာ မည်သော။ဘဂိနီစ၊ နှစ်မတော်မိဖုရားသည်၎င်း။သကုလာ၊သကုလာမည်သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်၎င်း။ “အင်္ဂ၊ ယနေ့။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ ၌။ ဘုတ္တာပါဘရာသော၊ ၍။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ငှါ။ဥပသင်္ကမိဿတိ ကိရာတိ၊ တဲ့” ဟူသော စကားကို။ အဿောသုံ၊ခဲ့၊ ကြားကုန်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သောမာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်၎င်း။ သကုလာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်၎င်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ သို့။ ဘတ္တာဘိ-ဟာရေ၊ ပဲ့ခေတော်တ ပ်ရာ အရပ်၌။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။“မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်မူ။ အမှာကမ်ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏လည်း။ ဝစနေန၊စကားဖြင့်။ ‘ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ဝန္ဒတိ၊ ၏။ အပ္ပါဗာဓံ၊ ကို။ပ။ ပုစ္ဆတိဘိ၊ ၏’ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒဒ၊ တို့ကို။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ပ။ ပုစ္ဆာတိ၊ မေးမြန်းလျှောက်ထားပါလော့” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

၃၇၆။ အထခေါ၊ ၌။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သောမာ၊သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်၎င်း။ သကုလာ၊ သော။ ဘဂိနီစ၊ သည်၎င်း။ အည်း၊ မင်းကြီးမှတပါးသော။ ဒုတံ၊ တမန်ကို။ နာလတ္ထုံ၊ ကိ ပန၊ မခကြကုန်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးခတ်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ပ။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။(ဣဘိ ဤသို့လျှောက်၏)။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သောမာ၊သော။ ဘဂိနီ စ၊ ၎င်း။သကုလာ၊ သော။ဘဂနီ စ၊ ၎င်း။ တာ၊ ထိုနှစ်မတော် မိဖုရားတို့သည်။ သုခိနိယော၊ ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်ကြပါစေ။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃၇၇။ အထခေါ၊၌။ပသေနဒိ၊သော။ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။“ဘန္တေ၊ ရား။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ‘ယော၊ အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားသည်။ သဗ္ဗညူ၊၊ အလုံးစုံသော တရား ကို သိတော်မူ၏။ သဗ္ဗဒဿာဝီ၊ အလုံးစုံသော တရားကို မြင်တော်မူ၏။ အပရိသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ ဉာဏဒဿနံ၊ဉာဏ်အမြင်ကို။ ပဋိဇာနိဿတိ၊ဝန်ခံလတ္တံ့။ သော သမဏော ဂေါ၊ထိုရဟန်းသည်၎င်း။ သော ဗြာဟ္မဏော ဂေါ၊ထိုပုဏ္ဏားသည်၎င်း။နတ္ထိ၊မရှိ။တေံဌာနံ၊ဤအကြောင်းသည်။နဝိဇ္ဇတိတိ၊မရှိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ မိန့်တော်မူ၏”ဟူသော။တေံ၊ ကို။ မေ၊ တပည့်တော်သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ယေတေ၊ အကြင် ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။နဝိဇ္ဇတိဘိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ တေ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိ-နော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီးသည် ကို ပြောဆိုကြပါကုန်သလော။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘူတေန၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားဖြင့်။ နစ အဿာစိက္ခန္တိ၊စွပ်စွဲသည်း မစွပ်စွဲကြပါကုန်သလော။ ဓမ္မဿ၊ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်ဟူသော အဒကြောင်းအား။ အနုဓမ္မံ၊ သင့်လျော်သော အကြောင်းကို။ ဗျာကရောန္တိ စ၊

ဖြေဆိုလည်း ဖြေဆိုကြပါ.ကုန်သလော။ ကောစိ၊ တစုံတခုသော။ သဟမမ်ိမကော၊ သော။ဝါဒါနု-ဝါဒေါ၊ ဆိုအပ်သည်သို့ အတုလိုက်၍ ပြောဆိုခြင်းသည်။ ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ ဌာနံ၊ အရာသို့။ နု စ အာဂစ္ဆတီတိ၊ရောက်လည်း မရောက်ပါသလော”ဟူသော။ တေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေတေ၊ တို့သည်။ ပ။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ တေ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ ဝုတ္တဝါဒိနော၊ ကုန်သည်။ နု ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ မံစ၊ ငါဘုရားကိုလည်း။ တေ၊ တို့သည်။ အာသတာ၊ ထင်ရှားမရှိသော။ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့်။ အဗ္ဘာစိက္ခန္တိ၊ စွပ်စွဲကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

[မ ၂-တေဝိဇ္ဇဝစ္ဆသုတ် ၁၀၅-ပိုဒ်နှင့် အတူ မျှား၏။]

၃၇၀။ အထ ခေါ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဝိဋ္ဌဋ္ဌဂြဘံ၊ ဝိဋ္ဌဋ္ဌဂြဘ မည်သော။ သေနာပတိံ၊ စစ်သူကြီးကို။ “သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီး။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ကထာဝတ္ထုံ၊ ဤသတင်းစကား.ကို။ ရာဇန္တေပုရေ၊ မင်းနန်းတော်၌။ အဗ္ဘဒါဟာသိနုခေါတိ၊ ပြောဆိုပါသနည်း”ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာကာသဂေါဓတ္တာ၊ အာကာသ အနုယ်ဖြစ်သော။ သဥ္ဇယော၊ သဥ္ဇယမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုံကား.သည်။ (အဗ္ဘဒါဟာသိ၊ ပြောဆိုပါ၏။)ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ အညတရံ၊ တယောက်သော။ပုရိသံ၊ ယောကျ်ား.ကို။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ အမောင်ယောကျ်ား။ တံ၊ သည်။ ဟေါ၊ လာလော့။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အာကာသဂေါတ္တံ၊ အာကာသအနုယ် ဖြစ်သော။ သဥ္ဇယံ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။‘ဘန္တေ၊ အရှင်ပုံကား။ တံ၊ အရှင်ပုံကား.ကို။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ အာမန္တေတိတိ၊ ခေါ်ပါ၏’ဟူ၍။ အာမန္တေဟိတိ၊ ခေါ်ချေလော့”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ သောပုရိသော၊ သည်။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ အညဒေဝ၊ တပါး သာသျှင်ဖြစ်သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်ရွယ်၍။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်.ကိုလည်း။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အညထာပိ၊ အခြားသော အခြင်းအရာအားဖြင့် လည်း။ ပစ္စာဂစ္ဆယျ၊ ယုံကြည်ရာပါသလော။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာကထံ ပန၊ အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဝါစံ၊ စကားကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုဘူး၏ ဟူ၍။ အဘိဇာနာတီဘိ၊ သိတော်မူပါသနည်း”ဟူသော။ တေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော၊ အကြင်ချဟန်းပုံကားသည်။ သကိဒဒဝ၊ တကြိမ်တည်းသာလျှင်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တရား.ကို။ဥ ဿဘိ၊ သိလတ္တံ့။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ ဒက္ခိတိ၊ မြင်လတ္တံ့။ သော သမဏော ဝါ၊ ထိုရဟန်း သည်ရင်း။ ဧသော ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ထိုပုံကားသည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဘဲ၌နှံ၊ ဤအခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတီဘိ၊ မရှိဘူး၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံ၊ သည်။ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ဟူ၍။ အဘိဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ခဘ်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယော၊ သည်။ပ။ နဝိဇ္ဇတီဘိ၊ ဟူ၍။ ဟောဘူရှံ၊ အခြင်းယုတ်ချိုခသော စကားကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘဒန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သ ဟ်။ သဓောဘူရှံ၊ အခြင်းယုတ်ချိုနှင့်တကွ ဖြစ်သော စကား.ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးတို့ရင်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုံကားမျိုးတို့ရင်း။ ဝေဿာ၊ ကုန်သည်မျိုးတို့ရင်း။သုဒ္ဒါ၊ ယူဆင်းရဲမျိုးတို့ရင်း။ ဣမေ စတ္တာရော၊

ဤလေးမျိုးတို့တည်း။ ဘန္တေ၊ ရား။ စတုန္နံ၊ လေးမျိုးကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ ဤအမျိုးတို့၏။ ဝိသေသော၊ အထူးသည်။ သိယာ နုခေါ၊ ရှိပါသလော၊ နာနာကရဏ၊ အသီးအခြားပြုခြင်းသည်။ သိယာ နုခေါ၊သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ပ။ စတုန္နံ၊ ကုန်သော။ ဣမေသံ ဝဏ္ဏာနံ၊ တို့တွင်။ခတ္တိယာ၁၊တို့၎င်း။ ဗြာဟ္မဏာ၁၊တို့၎င်း။ ဒွေ၊ နှစ်မျိုးကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၁၊ အမျိုးတို့ကို။ ယဒိဒံ အဘိဝါဒန ပစ္စုဋ္ဌာန အဉ္ဇလိကမ္မ သာမီစိကမ္မာနံ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်း ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း လက်အုပ်ချီခြင်း အရိုအသေပြုခြင်းတို့သည်။ (အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုရှိခိုးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။) အဂ္ဂံ အဂ္ဂါ၊ အမြတ်ဆုံးတို့ဟူ၍။အက္ခာယန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။ ဒိဋ္ဌမိမံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ န ပုစ္ဆာမိ၊ မမေးမြန်းပါ။ ဘန္တေ၊ ရား။အာဟံ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခာယိကံ၊ တမလွန်၌ ဖြစ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပုစ္ဆာမိ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ပ။ နာနာကရဏံ၊ အသီးအခြားပြုခြင်းသည်။ သိယာ နုခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။

၃၇၉။ [ပဋိမာနိ မဟာရာဇ-မှစ၍ ဣမာနိ ခေါ မဟာရာဇ ပဋ္ဌ ပဓာနိယင်္ဂါနိ-တိုင်အောင် သော ဝါကျတို့ကား ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ် ၃၄၄-ဝါကျနှင့် တူပြီ။]

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဝဏ္ဏာ၊ အမျိုးတို့သည်။ ခတ္တိယာ၊ တို့၎င်း။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့၎င်း။ ဝေဿာ၊ တို့၎င်း။ သုဒ္ဒါ၊ တို့၎င်း။ ဣမေ စတ္တာရော၊ဤလေးမျိုးတို့တည်း။ တေ စ၊ ထိုအမျိုးဘို့သည်လည်း။ ပဋ္ဌဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ပဓာနိယင်္ဂေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဇေဋ္ဌ၊ ဤသို့ ပြည့်စုံရာ၌။ နေသံ၊ ထိုအမျိုးလေးပါးတို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ပတ်လုံး။ဟိတာယ၊ ဋ္ဌိဝင်း။ သုခါယ၊ ဋ္ဌိဝင်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ ပ။ အဿု၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဇေဋ္ဌ၊ ၌။ နေသံ၊ တို့၏။ ဝိနသေသော၊ အထူးသည်။ သိယာ ပန၊ဖြစ်ရာပါသလော။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာဟံ၊ သည်။ ဇေဋ္ဌ၊ ၌။ နေသံ၊ တို့၏။ ပဓာနဒဝမတ္တတံ၊ အားထုတ်မှုထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ သေယျထာပိ၊ ကား။ သုဒန္တာ၊ ကောင်းစွာယဉ်ခဲကျေးစေအပ်ကုန်ပြီးသော။ သုဝိနီတာ၊ ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဒွေ၊ နှစ်ကောင်ကုန်သော။ ဝါ၊ တရှဉ်းကုန်သော။ ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ၊ ဆင်ပေါက်တို့သည်၎င်း။ (ဝစ္ဆော ဒမ္မော ဗလိ-ဗဒ္ဓါ-ကဲ့သို့ အယ္ဟသ်ကောင်းသော ဆင်ဟူလို။) ဒွေ၊ ကုန်သော။ အဿဒမ္မာ ဝါ၊ မြင်းပေါက်တို့သည်၎င်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ နွားပေါက်တို့သည်၎င်း။ အဿု၊ ရှိကုန်ပြီ။ အဒန္တာ၊ မယဉ်ခဲကျေးစေအပ်ကုန်သော။ အသုဒ္ဓိတာ၊ မဆုံးမအပ်ကုန်သော။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဟတ္ထိဒမ္မာ ဝါ၊ ဆင်ပေါက်ဘို့သည်၎င်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။အဿဒမ္မာ ဝါ၊ မြင်းပေါက်ဘို့သည်၎င်း။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ နွားပေါက်ဘို့သည်၎င်း။ (အဿု၊ကုန်ပြီ။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။သုဒန္တာ၊ ကုန်သော။ပ။ ယေ တေ ဒွေ ဂေါဒမ္မာ ဝါ၊ အကြင်နွားပေါက်ဘရှဉ်းတို့သည်၎င်း။ (အဿု၊ ကုန်ပြီ။) ဒန္တာဝ၀၊ ယဉ်ခဲကျေးပြီ့သား ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုဆင် မြင်း နွားပေါက်တို့သည်။ ဒန္တကာရဏံ၊ ယဉ်ခဲကျေးသော အခြောင်းသို့။ ဝါ၊ ယဉ်ခဲကျေးစ့ော။ ဂစ္ဆေယျုံ၊ အပိန့်၊ သွားကုန်ရာသလော။ ဒန္တာဝ၀၊ ယဉ်ကျေးကုန်သည်ဖြင့်၍သာလျှင်။ ဒန္တဘူမိံ၊ ယဉ်ခဲကျေးသူဘို့၏

သွားရောက်ရာသို့။ သမ္မာပုဏ္ဏားသို့ အပိ နှုံ၊ ဆိုက်ရောက်ကုန်ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဝေံ၊ ဟုတ်မှန်ပါ၏။

အဒန္တော၊ ကုန်သော။ပ။ ယေ ပန တေ ဒွေ ဂါဒမ္မာ ဝါ၊ အကြင် နွားပေါက်တရှည်းတို့သည်ရှင်း။ (အဿု၊ ကုန်ပြီ။) အဒန္တောဝ၊ ကုန်သော။ ဘေ၊ ထိုဆင် မြင်း နွားပေါက်တို့သည်။ သုဒန္တော၊ ကုန်သော။ပ။ တေ ဒွေ ဂါဒမ္မာ ဝါ သေဿျထာပိ၊ ထိုနွားပေါက်တရှည်းတို့ကဲ့သို့ရှင်း။ ဒန္တ-ကာရဏံ၊ သို့။ဂစ္ဆေ့သံ့ အာပိနှုံ၊ လော။ အဒန္တောဝ၊ ၍။ ဒန္တဘူမိံ့၊ သို့။သမ္မာပုဏ္ဏားသို့ အပိနှုံ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (သေဿျထာပိ ဝါကျကား ဝိသဒိသူပမာတည်း။) ဘန္တေ၊ ရှား။ တေံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ လျှင်။ အပ္ပါဗာဓေန၊ သော။ အသင္ဟေန၊ သော။ အမာယာဝိနော၊သော။အာရဒ္ဓဝီရိယေန၊သော။ပညဝတော၊ သော။ သဒ္ဓေန၊ သည်။ ယံတံ၊ အကြင် ဂုဏ်သို့။ ပတ္တာဗ္ဘံ၊ ရောက်အပ်၏။ တံ၊ ထိုရောက်အပ်သော ဂုဏ်သို့။ ဗဟွာဗာဓေဓော၊ သော။ သင္ဟော၊ သော။ မာယာဝီ၊ သော။ ကုသီဓေတော၊ သော။ ဒုပ္ပညော၊ သော။ အဿဒ္ဓေါ၊ သည်။ ဝတာ၊ စင်စစ်။ ပါပုဏိဿတိ၊ရောက်လတ္တံ့။ တေံ ဌာနံ၊ ဤအဓြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

၃၀၀။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟေတုရှုပံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဟေတုရှုပံ၊ ကို။ အာဟာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ ဝဏ္ဏော၊ တို့သည်။ပ။ ဣဒမ စတ္တာရော၊ တို့တည်း။ တေ စ၊တို့သည်လည်း။ပ။ အဿု၊ ကုန်၏။ တေ စ၊တို့သည်လည်း။ သမ္မပ္ပဓာနော၊ အရဟာတ္တ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယရှိကုန်သည်။အဿု၊ကုန်၏။ဘန္တေ၊ ရှား။ဤတ္ထ၊ ဤအရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယရှိရာ၌။ နေသံ၊ ထိုအမျိုးလေးမျိုးတို့၏။ ဝိသေသော၊ သည်။ သိယာပန၊ လော။ နာနာ ကရဏံ၊ သည်။ သိယာ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အဟံ၊ သည်။ ဤတ္ထ၊ ၌။ နေသံ၊တို့၏။ ဝိမုတ္တိယာ၊ တပါးသော သူ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ဖြင့်။ ဝိမုတ္တိံ၊ တပါးသောသူ၏ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ (ဝိမုတ္တိယာ ဝိမုတ္တိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချင်းချင်းကို။) အာရဗ္ဘ၊အခြောင်းပြု၍။ ယဒိဒံ နာနာကရဏံ၊ အကြင်အသီးအသီး ပြုခြင်းသည်။ဝါ၊ထူးခြားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ တံ နာနာကရဏံ၊ကို။ ကိံဟို၊ စိုးစဉ်းမျှ။န ဝဒါမိ၊ဟောတော်မမူ။ မဟာရာဇ၊ကြီး။သေယျထာပိ၊ကား။ ပုရိသော၊ သည်။ သုက္ခံ၊ ခြောက်သွေ့သော။သာကကဋ္ဌံ၊ကျွန်းသားထင်း ကို။အာဒါယ၊ ယူ၍။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။အဘိနိဗ္ဗဇေတ္တာယ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ တေဇော၊အပူကို။ ပါတုကရေယျ၊ ထင်စွာပြု၏။အထ၊ထို့ပြင်။အပရော၊ တပါးသော။ ပုရိသော၊ယောကျ်ားသည်။ သုက္ခံ၊ခြောက်သွေ့သော။သာလကဋ္ဌံ၊အင်ကြင်းသားထင်းကို။ပ။ အမ္မ-ကဋ္ဌံ၊သရက်သားထင်းကို။ပ။ ဥဒုမ္ဗရကဋ္ဌံ၊ရေသဖန်းသားထင်းကို။ အာဒါယ၊ ၍။အဂ္ဂိံ၊ကို။ အဘိ-နိဗ္ဗတ္တေယျ၊ ၏။ တေဇော၊ ကို။ ပါတုကရေယျ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ နာနာဒါရုတော၊ အသွားသွားသော ထင်းကြောင့်။ အဘိနိဗ္ဗတ္တာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ တေသံ အဂ္ဂီနံ၊ ထိုမီးဘို့၏။ အစ္စိယာ ဝါ၊ တခုသောအလျှံဖြင့်လည်း။ အစ္စိံ၊ တခုသောအလျှံ၌။ (ဘုမ္မတ္ထေ ဟိ တေံ ဥပယောဂဝစနံ၊ ဌ။ အစ္စိယာဝါ အစ္စိံ၊ အလျှံချင်းချင်း၌။) ဝဏ္ဏေန ဝါ၊ တခုသောအဆင်း ဖြင့်လည်း။ ဝဏ္ဏံ၊ တခုသော အဆင်း၌။ (ဝဏ္ဏေန ဝါ ဝဏ္ဏံ၊ အဆင်းအချင်းချင်း၌။)အာဘာယဝါ၊ တခုသောအရောင်ဖြင့်လည်း။ အာဘံ၊ တခုသော အရောင်၌။ (အာဘာယ ဝါ အာဘံ၊ အရောင် အချင်းချင်း ၌။) ကိဉ္စိ၊ ဗိုးစဉ်းသော။ နာနာကရဏံ၊ သည်။ သိယာ နု ခေါ၊ သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ရှား။ တေံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။

မဟာရာဇ၊ကြီး။ဝေမေဝ၊သာလျှင်။ ဝိရိယာ၊ အရဟာဘွာမဂ်နှင့် ယှဉ်သော ဝီရိယဖြင့်။ နိမ္မထိတံ၊မြေနှောက်လုံးထွေးအပ်သော။ပဓာနာဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊အရဟာဘွာမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝီရိယကြောင့်ဖြစ်သော။ ယံ တံ တေဇံ၊ အကြင်အရဟာတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော အပူသည်။အတ္ထိ၊ ၏။တတ္ထ၊ ထိုအရဟာတ္တဖိုလ် တည်းဟူသောအပူ၌။ အဟံ၊ သည်။ ဝိမုတ္တိယာ ဝိမုတ္တိ ံ၊ အရဟာတ္တဖိုလ်အချင်းချင်းကို။ အာဝဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ယဒိဒံ နာနာကရဏံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ နာနာကရဏံ၊ ကို။ ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်း။ နဝဒါမိ၊ ဟောဘော်မမူ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဟောဘုရှင်၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဘဂဝါ၊ သည်။ သဟေတုရှင်၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒေဝါ၊ နတ်ဘို့သည်။ အတ္ထိ ကိ ံ ပန၊ ရှိပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သင်သည်။ ကိ ံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိကိ ံ ပနာတိ၊ ရှိပါကုန်သလော ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ ရား။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ ဤလူ့ဘုံသို့။ ယဒိဝါ အာဂန္တာရော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် လာမူလည်း လာပါကုန်သလော။ ဣဉ္ဇတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အနာဂန္တာရော၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် မလာမူလည်း မလာပါကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ (ဤဘို ကျနေသည်။) မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယေတေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သဗျာပဇ္ဈာ၊ စေတသိကဒုက္ခ၌ကုန်၏။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တာရော၊ ကုန်၏။ (သောတာပန် သကဒါဂါဒ် နတ်တို့ဘည်း။) ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အဗျာပဇ္ဈာ၊ စေတသိက ဒုက္ခမရှိကုန်။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တာရော၊ မလာကုန်။ (အနာဂါမ် ရဟန္တာ နတ်ဘို့ဘည်း။) ဣဘိ၊ ၏။

၃၀၁။ ဧဝံ၊ သိ။ ဝုတ္တေ၊ သော်။ ဝိဠဋ္ဌ||ဘော၊ သော။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ဘန္တေ၊ ရား။ သဗျာပဇ္ဈာ၊ စေတသိက ဒုက္ခရှိကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တာရော၊ ကုန်၏။တေ ဒေဝါ၊ဆိုနတ်ဘို့သည်။ (စာဝေဿန္တိ ပဗ္ဗာဇေဿန္တိ-တို့၌စပ်။) အဗျာပဇ္ဈာ၊ စေတသိက ဒုက္ခမရှိကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တာရော၊ မလာကုန်။ တေ ဒေဝေ၊ ထိုနတ်တို့ကို။ တမ္မာဌာနာ၊ ထိုအရပ်မှ။ စာဝေတွာန္တိဝါ၊ ရွှေ့စေမူလည်း ရွှေ့စေကုန်အံ့သော။ ပဗ္ဗာဇေဿန္တိဝါတိ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ကုန်ရာအံ့လော ဟူသော။ တေါ၊ ကို။ အဓိဝါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မာတော အာနန္ဒဿ၊ ၏။“ဝိဠဋ္ဌ||ဘော၊ သော။ အယံ ခေါ သေနာပတိ၊ သည်။ ပဓသနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ အာဟံ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပုတ္တော၊ သားတည်း။ ပုတ္တော၊ ဘုရားသားတော်သည်။ ပုတ္တောန၊ မင်း၏သားနှင့်။ (ပုတ္တော ပုတ္တောန၊သားအချင်းချင်း။) သံ မန္တေယျ၊ အကြင် တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ၏။ အယံ ခေါ၊ ဤ တိုင်ပင်ပြောဆိုခြင်းသည်။ ကာလေါတိ၊အခါတည်း”ဟူသော။ တေါ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ သည်။ ဝိဠဋ္ဌ||ဘံ သေနာပတိ ံ၊ ကို။“သေနာပတိ၊စစ်သူကြီး။ ဒုတနာဘိ၊ တိုက်တွန်း၏။ တွော၊ ဤအခမေး၌။ တံယော၊ သင့်ကိုသာလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ တဖန်မေးဦးအံ့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအခမေးကို။ ဗျာကရေယျာသိ၊ ဖြေဆိုပါလေ့။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ ပဓသနဒိဿ၊ သော။ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ ယာဝတာ၊

အကြင်မျှလောက်သော။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယတ္ထစ၊ အကြင်နိုင်ငံ၌လည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ အလွန်အစိုးရခြင်းဟူသော။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေတိ၊ ပြု၏။တတ္ထ၊ ထိုနိုင်ငံ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ သမဏံ ဝါ၊ ရဟန်းကိုဌင်း၊ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ ပုဏ္ဏားကိုဌင်း။ ပုညဝန္တံ ဝါ၊ ဘုန်းရှိသူကိုဌင်း။ အပုညဝန္တံ ဝါ၊ ဘုန်းမရှိသူကိုဌင်း။ ဗြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ၊ မြတ်သောအကျင့်ရှိသူကိုဌင်း။ အဗြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ၊ မြတ်သောအကျင့်မရှိသူကိုဌင်း။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝေတုံ ဝါ၊ ရွှေ့စေခြင်းငှါဌင်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ ဝါ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါဌင်း။ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော”။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ပ။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ ရညော၊ ၏။ ယာဝတာ၊ သော။အဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံမဟုတ်ရာ အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ယတ္ထစ၊ အကြင်မိမိနိုင်ငံမဟုတ်ရာအရပ်၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ၊ သော။ ရဇ္ဇံ၊ ကို။ န ကာရေတိ၊ မပြု။တတ္ထ၊ ထိုမိမိနိုင်ငံမဟုတ်ရာအရပ်၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊ သည်။ သမဏံ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ပ။ အပြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝေတုံ ဝါ၊ ဌင်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ ဝါ၊ ဌင်း။ ပဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အရှင်အာနန္ဒာ။ပ။ န ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ။ ဣတိ၊ ၏။

သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ တေ၊ သင်သည်။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တာဝတိံသာနတ်ဘုံကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ န္ဒာ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ မေ၊ သည်။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တို့ကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်ပြီ။ (ဣဓ နိပါတ်မှု။) ပဒေသနဒိနာ၊ သော။ ဘောတာ ကောသလေန ရညာပိ၊ အရှင်ကောသလမင်းသည်လည်း။ တာဝတိံသာ ဒေဝါ၊ တို့ကို။ သုတာ၊ ကုန်ပြီ။ ဣတိ၊ ၏။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ တာဝတိံသေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ စာဝေတုံ ဝါ၊ ဌင်း။ ပဗ္ဗာဇေတုံ ဝါ၊ ဌင်း။ ပဟောတိ၊ သလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ န္ဒာ။ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။တာဝတိံသေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဒဿနမ်ပိ၊ မြင်ခြင်းငှါလည်း။ နပဟောဘိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ ကုတော ပန စာဝေဿတိ ဝါ၊ အဘယ်မှာ ရွှေ့စေမူလည်း ရွှေ့စေနိုင်ပါအံ့နည်း။ ကုတော ပန ပဗ္ဗာဇေဿတိ ဝါ၊ အဘယ်မှာ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်နိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ သေနာပတိ၊ ကြီး။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ သဗ္ဗာဟဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တ္ဘာရော၊ ကုန်၏။ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ (နပုဟောန္တိ-စသည်တို့၌စပ်။) အဗ္ဘာဟဋ္ဌာ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တ္ဘာခရော၊ မလာကုန်။ တေ ဒေဝေ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယပိ၊ မြင်ခြင်းငှါလည်း။ နပုဟောန္တိ၊မစွမ်းနိုင်ကုန်။ တမှာ ဌာနာ၊ မှ။ ကုတော ပန စာဝေဿန္တိ ဝါ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ကုတော ပန ပဗ္ဗာဇေဿန္တိ ဝါ၊ ကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ၏။

၃၀၂။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘန္တေ၊ ရား။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ကောနာမောတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိပါသနည်း”ဟူသော။တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာနန္ဒောနာမ၊အာနန္ဒာမည်၏။ဣဘိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အာနန္ဒော ဝတ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ရှိပေစွတကား။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ အာနန္ဒရူပေါ ဝတ၊ နှစ်သက်အပ်သော သဘောရှိပေစွတကား။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာ

သည်။ ဟေတုရှုပ်၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ အာယသ္မာအာနန္ဒော၊ သည်။ သဟေတုရှုပ်၊ ကို။ အာဟာ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာသည်။ အတ္ထိ ကိ ံပန၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သ ည်။ ကိ ံပန၊ အဘာ သ့ံခကြာင့်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဗြ ဟ္မာ၊ သည်။အတ္ထိကိ ံပနာတိ၊ သလော"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ လျှောက်ဆိုဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။ဘန္တေ၊ ရား။ သောဗြဟ္မာ၊ ထိုဗြ ဟ္မာသ ည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အာဂန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် လာမှုလည်းလာပါသလော၊ ဣဘတ္တံ၊ သို့။ ယဒိ ဝါ အနာဂန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် မလာမှုလည်း မလာပါသလော။ ဣတိ၊ ၏။ မဟာရာဇ၊ ကြီး။ ယော သော ဗြ ဟ္မာ၊ အကြင်ဗြဟ္မာသ ည်။ သဗ္ဗာဘဗ္ဘော၊ စေတသိကဒုက္ခ ရှိ၏။ သော ဗြ ဟ္မာ၊ ထိုဗြ ဟ္မာသည်။ ဣတ္ထတ္တံ၊ သို့။ အာဂန္တာ၊ ၏။ ယော သော ဗြဟ္မာ၊ သည်။ အဗ္ဗာဘဗ္ဘော၊ စေတသိကဒုက္ခမရှိ။သော ဗြ ဟ္မာ၊ သည်။ ဣဘတ္တံ၊ သို့။ အနာဂန္တာ၊ ပဋိသန္ဓေအား ဖြင့် မလာ။ ဣဘိ၊ ၏။ အဆခေါ၊ ၌။ အညတရာ၊ တယောဂ်သော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်းသည်။ ပသေနဒိ ံ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။ "မ ဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာကာသဂေါတ္တော၊ သော။ သဉ္ဇ ယော၊ သော။ ဗြာ ဟ္မဏော၊ သည်။ အာဂတောတိ၊ လာပါ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အဆခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ အာကာသဂေါတ်၊ သော။ သဉ္ဇ ယံ၊ သော။ ဗြာ ဟ္မဏံ၊ကို။"ဗြ ဟ္မဏပုံ့ဏားး။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ ဣမံ ကထာဝတ္ထုံ၊ ကို။ ရာဇန္တေဟုခရ၊ ၌။အဗ္ဘ၊ဒါ ဘာသိ နု ခေါ၊ ပြောဆိုသနည်း"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မဟာ ရာဇ၊ ကြီး။ ဝိဇ္ဇ ဉ္ဇ ာဘော၊ သော။သေနာပတိ၊စစ်သူကြီးသည်။ (အဗ္ဘ၊ဒါဟာသိ၊ ပြောဆိုပြီ။) ဣတိ၊ ဤသို့ သဉ္ဇ ယသည် ဆို၏။ ဝိဇ္ဇ ဉ္ဇ ာဘော၊ သော။သေနာပတိ၊ သည်။ "မဟာရာဇ၊ ကြီး။ အာကာသဂေါတ္တော၊သော။သဉ္ဇ ယော၊ သော။ဗြာ ဟ္မဏော၊ သည်။ အဗ္ဘ၊ဒါဟာသိတိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာ၊ ပြီ။ အဆ ခေါ၊ ၌။ အညတရာ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ပသေနဒိ ံ၊ သော။ ကောသလံ ရာဇာနံ၊ ကို။"မ ဟာရာဇ၊ ကြီး။ယာနကာလောတိ၊ ကြွသွားတော်မူရာ အခါပါတည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလောရာဇာ၊ သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊တပည့်တော်တို့ ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သဗ္ဗညုတံ၊ သဗ္ဗညုဘဉ္ဉာဏ်ကို။အပုစ္ဆိမှာ၊မေးမြန်းကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။သဗ္ဗညုတံ၊ ကို။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေဆိုတော်မူပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုအဖြေသည်လည်း။ အမှ ာက်၊ တပည့်ခဘဉ်ဘို့အား။ရှစ်ရတိ စေဝ၊ နှစ်လည်းနှစ်မြို့၏။ ခမတိ စ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်၏။ တေနစ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်လည်း။ အတ္တမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ကို။စာတုဝဏ္ဏိသုဒ္ဓိ ံ၊ကို။အပုစ္ဆိမှာ၊ကုန်ပြီ။ပ ။အဓိဒေဝေ၊ မြတ်သောနတ်တို့ကို။ အပုစ္ဆိမှာ၊ကုန်ပြီ။ဘဂဝါ၊သည်။အဓိဒေဝေ၊တို့ကို။ ဗျာကာသိ၊ပြီ။ပ ။အမှာ၊ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။အဓိဗြဟ္မာနံ၊ မြတ်သောဗြဟ္မာကို။ အပုစ္ဆိမှာ၊ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အဓိဗြ ဟ္မာနံ၊ကို။ ဗျာ ကာသိ၊ ပြီ။ပ ။ အ မှာ၊ ကုန်ပြီ။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ယံ၊ ယဒေဝ၊ အကြင် အကြင်အမေးကိုသာလျှင်။ အပုစ္ဆိမှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်။တံတဒေဝ၊ ထိုထို အမေးကို သာလျှင်။ ဗျာ ကာသိ၊ ပြီ။ပ ။ အ မှာ၊ ကုန်ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဟန္ဒဒါနိ၊ ယခုပင်လျှင်။ဂစ္ဆာမ၊သွားပါကုန်အံ့။မယံ၊တို့သည်။ ဗဟုကိစ္စာ၊ကုန်၏။ဗဟုကရဏီယာတိ၊ကုန်၏" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မ ဟာရာဇ၊ ကြီး။ တုံ၊ သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ယင်းသွားခြင်း ၏။ ကာလံ၊အခါန်အခါ.ကို။ မညသိ၊ သိပါလော့။ ဣတိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ၌။ ပသေနဒိ၊ သော။ ကောသလော ရာဇာ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ဘာသိတံ၊ ကို။ အဘိနန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊

၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဒ္ဒါယ၊ ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို၊ အာဘိဝါဒေတွာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ၊ အရိုအသေကို။ ကတွာ၊ ၍။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒဿမံ၊ သော။ ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

စတုတ္ထော၊ သော။ ရာဇဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုရာဇဝဂ်၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ခေါင်းစဉ်အကျဉ်းချုပ် ဥဒ္ဒါန်းကား။

ဃဋိကာရော၊ ဃဋိကာရသုတ်၎င်း။ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလသုတ်၎င်း။ မဃဒေဝေါ၊ မဃဒေဝသုတ်၎င်း။ မဓုရိယံ၊ မဓုရသုတ်၎င်း။ ဗောဓိ၊ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ်၎င်း။ အင်္ဂုလိမာလော၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်၎င်း။ ပိယဇာတံ၊ ပိယဇာတိကသုတ်၎င်း။ ဗာဟိတိကံ၊ ဗာဟိတိကသုတ်၎င်း။ ဓမ္မစေတိယသုတ္တဉ္စ၊ ဓမ္မစေတိယသုတ်၎င်း။ ဒဿမံ၊ သော။ ကဏ္ဏကတ္ထလံ၊ ကဏ္ဏကတ္ထလသုတ်၎င်းတည်း။

၅-ပြာဟ္မဏဇာတ်

၁-ပြဟ္မာယုသုတ်

၃၀၃။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။) ကေ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ သည်။ ဝိဒေဟေသု၊ ဝိဒေဟ တိုင်းတို့၌။ မဟာတာ၊ များမြတ်သော။ ဘိက္ခုသံဃနှ၊ ရဟန်းအပေါင်းနှင့်။ ပဉ္စမတ္တေဟိ ဘိက္ခု-သတေဟိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရှည်ရှိ ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရ ကို။ စရတိ၊ လှည့်လည်တော်မူ၏။ တေန ခေါပန သမယေန၊ ၌။ ဗြာဟ္မဝယု၊ဗြာဟ္မဝယု မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မိထိလာယံ၊ ၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဇိဏ္ဏော၊ အိုမင်း၏။ ဝုဒ္ဓေါ၊ ၏။ မဟလ္ လကော၊ ၏။ အဒ္ဓဂတော၊ ၏။ဝယောအနုပ္ပတ္တော၊ ၏။ (ရဋ္ဌပါလသုတ် အပိုဒ်ရေ ၃၀၄ ပြန်ရှု။) ဇာတိယာ၊ အားဖြင့်။ ဝိသဝဿသတိကော၊ အနှစ်တရာ့ နှစ်ဆယ်ရှိ၏။ သနိယဏ္ဍုကေဋ္ဌုဘာနံ၊ အာဘိဓာန် အလင်္ကာကျမ်းတို့နှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သာကွရပ္ပဘေဒါနံ၊သဒ္ဒါကျမ်းနှင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ ဣတိဟာသပဉ္စမာနံ၊ ဣတိဟာသကျမ်းလျှင် ငါးခုမြောက် ရှိကုန်သော။ တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ၊ ဝေဒသုံးပုံတို့၏။ ပါရဂူ၊ တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်၏။ ပဒကော၊ ပဒကျမ်းကို တတ်၏။ ဝေယျာကရဏော၊ ဗျာကရဏ်းကျမ်းကို တတ်၏။ လောကာယတ မဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊ လောကာယတကျမ်း မဟာပုရိသလက္ခဏာကျမ်းတို့၌။ အနဝယော၊ အကြွင်းမဲ့ တတ်မြောက်၏။ (အကြွင်းဝါကျအား လုံး အပဏ္ဏကသုတ် အပိုဒ်ရေ ၉၂-နှင့် လုံးဝတူပြီ။)

၃၀၄။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ ဗြာဟ္မဝယုဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အန္တေဝါသီ၊ တပည့် ရင်းဖြစ်ခဲသာ။ ဥတ္တာရောနာမ မာဏဝေါ၊ ဥတ္တရမည်သော လုလင်သည်။ပ။ အနဝယော၊ ၏။ အဃခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မဝယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥတ္တရံ မာဏဝံ၊ ကို။ “တာတ ဥတ္တရ၊ ဥတ္တရ။ပ။ အရဟာတံ၊ တို့ကို။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ သာဓု ခေါ ပန ဟောတိတိ၊ ကောင်း၏”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြီ။

တာတ ဥဉ္ဘာရ၊ ရ။ တုံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ ယေန၊ ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမ၊ လော့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိခအောင်ပြုချေလော့။ တထာ သန္တံယေဝ၊ ထင်ရှားရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၊ ထိုအရှင်ဂေါတမ၏။ သဒ္ဒေါ၊ ကျော်စောသံသည်။ ယဒိ ဝါ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လေ သလော။ နော တထာ၊ ထို သို့ ထင်ရှားမရှိဘဲ။ ယဒိ ဝါ ဥဂ္ဂတော၊ သလော။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ ဆိုအရှင်ဂေါတမသည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်း သဘောရှိသည်။ ယဒိ ဝါ(ဟောတိ)၊ ဖြစ်လေသလော။ တာဒိသော၊ သည်။ ယဒိ ဝါ န (ဟောတိ)၊ မဖြစ်လေသလော။ တထာ၊ ထို သို့ မှန်မမှန်အား ဖြင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဇာနိဿာမာတိ၊ သိကြ၊ကုန်ဘေ့အံ့” ဟူ၍။ အာမန္တေ သိ၊ ပြီ။

ဘော၊ အိုဆရာ။ အာမံ၊ သည်။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ တာဒိသော၊ သည်။ ယဒိ ဝါ န (ဒဟာဘီဘိ)၊ မဖြစ်ခဲလသလော ဟု။ ကထံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအောင်ပြုရအံ့ နည်း။

တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ အမှာကံ၊ ငါဘို့၏။ မန္တေသု၊ ဝေဒကျမ်းတို့၌။ဒ္ဒတ္တိ ံသမဟာပုရိသလက္ခဏာ နိ၊ ၃၂-ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်ဘို့၏ လက္ခဏာတို့ ဃည်။ အာဂတာနိ ခေါ်၊ လာကုန်သည်မဟုတ်လော။ ယေဟိ၊ ယင်းလက္ခဏာတို့နှင့်။ သမန္နာဂတာဃ၊ ပြည့်စုံသော။ မဟာပုရိသဿ၊ ယောကျ်းမြတ်၏။ ဒ္ဒေယေဝ ဂတိယော၊ အလားအလာ နှစ်မျိုးတို့ ဃာလျှင်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိ ကုန်၏။ အနညာ၊ ထိုမှ တပါး အခြားဖြစ်ဘွယ် မရှိကုန်။ အဂါရံ၊ ဌ်။ သစေ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေကြားအံ့။ စက္ကဝတ္တီ၊ စက်ရတနာကို လည်စေတတ်သော။ ဓမ္မိကော၊ တရားစောင့်သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားသဖြင့် မင်းပြုသော။ စာတုရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာ လေးစင်း အဆုံးရှိသော လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော။ ဝိဇိတာဝိ၊ အလုံးစုံ အောင်ပြီးသော။ ဇနပဒတ္ထာဝရိယပ္ပတ္တော၊ နိုင်ငံတော်၌ တည်တံ့ခြင်းသို့ ရောက်သော။ သတ္တရတနသမန္နာဂတော၊ ရတနာခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုစက္ကဝတ္တိမင်း၏။ သတ္တ၊ ကုန်သော။ ဣမာနိ ရတနာနိ၊ ဤသို့သော ရတနာတို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤရတနာတို့ သည်။ သေယျထာ၊ အဘယ်တို့နည်းဟူမူကား။

စက္ကရတနံ၊ စကြာရတနာဌင်း။ ဟတ္ထိရတနံ၊ ဌင်း။ အဿရတနံ၊ ဌင်း။ မဏိရတနံ၊ ပတ္တမြားရတနာဌင်း။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမရတနာဌင်း။ ဂဟပတိရတနံ၊ သူဋ္ဌေးရတနာဌင်း။ သတ္တမံ၊ သော။ ပရိဏာယက ရတနမေဝ၊ သားကြီး ရတနာသာလျှင်ဌင်းတည်း။ အဿ၊ ထိုစက္ကဝတ္တိမင်း၏။ ပရောသဟဿံ ခေါ် ပန ပုတ္တာ ၊တထောင်ကျော်သော သားရတနာတို့သည်။ သူရာ၊ရဲရင့်ကုန်သည်။ ဝီရင်္ဂရူပါ၊ ကြံ့ခိုင်သော အင်္ဂါရုပ်ရှိကုန်သည်။ ပရသေနပွမဒ္ဒနာ၊ တဖက်စစ်သည်တို့ကို နှိပ်နင်းနိုင်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ သာဂရပရိယန္တံ၊ သမုဒ္ဒရာ အဆုံးရှိသော။ ဣမံ ပထဝိ ံ၊ ဤမြေပြင်ကို။ အဒဏ္ဍေန၊ တုတ်လက်နက်မပါဘဲ။ အသတ္ထေန၊ ဓားလက်နက်မပါဘဲ။ ဓမ္မေန၊ ငါးပါးသီလတရားဖြင့်။ အဘိဝိဇိယ၊ အောင်မြင်၍။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ စိုးအုပ်၏။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ သစေ ခေါ် ပန ပဗ္ဗဇတိ၊ ဝင်ရောက်ငြားအံ့။ အရဟံ၊သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ လောကေ၊ ၌။ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ၊ (ကိလေသာ) အပိတ်အဖုံးကို ဖွင့်လှစ်ပြီးသောဘုရားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တာတ ဥတ္တရ၊ ရ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မန္တာနံ၊ ဝေဒကျမ်းတို့ကို။ ဒါတာ၊ သင်ပေးပြီးပြီ။ တုံ၊ သင်သည်။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတာ၊ သင်ယူပြီးပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။

၃၇၅။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ပ။ ကေမန္တိ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တိ၊ ၌။ နိသိန္နော ခေါ်၊ သော။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ဒ္ဒတ္တိ ံသ မဟာ-ပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ သမန္နေသိ၊ စူးစမ်းရှာဖွေ၏။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကာယေ၊ ၌။ ဒ္ဒေ၊ လက္ခဏာတော် ၃၂-ပါးတို့.ကို။ ထပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ယေဘုယ္ယေန၊ အားဖြင့်။ ဒ္ဒတ္တိ ံသ မဟာပုရိသလက္ခဏာနိ၊ တို့ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ်၊ မြင်ပြီ။ ကောသောဟိတော၊ အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော။ဝတ္ထဂုယ္ဟေ စ၊ပုရိသနိမိတ်၌ဌင်း။ပဟူတဇိဝှတာယ စ၊ရှည်ပြန့်သော လျှာတော်၌ဌင်း။ (ဣဘိ၊သို့။) ဒ္ဒိသု မဟာပုရိသလက္ခဏေသု၊တို့၌။ ကခ်ံတိ၊ ယုံမှား၏။ ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ တွေးတော၏။ နာဓိမုစ္စတိ၊ မဆုံးဖြတ်နိုင်။ န သမ္မသိ ဒတိ၊ မယုံကြည်နိုင်။

အထခေါ်၌။ဘဂဝတော၊၏(စိတ်၌)။“အယံ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။ပ။န သမ္မသိဒတိတိ၊ မယုံကြည်နိုင်”ဟူသော။ ဧဘံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ်၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာ အားဖြင့် တန်ခိုးဖန်ဆင်းလတ်သော်။ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ကောသောဟိတံ၊သော။ ဝတ္ထဂုယ္ဟံ၊ ကို။

အဒ္ဒသ၊ မြင်နိုင်၏။ တဆာရူပံ၊ဆိုသို့ မြင်နိုင်သော သဘောရှိသော။ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ၊ တန်ခိုးကို။ အဘိသင်္ခါသိ၊ ဖန်ဆင်းပြီ။

အထခေါ၊ ထိုမှတပါး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဇိဝှံ၊ လျှာတော်ကို။ နိန္နာမေတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ဥဘောပိ ကဏ္ဏသောတာနိ၊ နားပေါက် နှစ်ဘက်တို့ကိုလည်း။အနုမသိ ပဋိမသိ၊ အပြန်အလှန် သုံးသပ်တော်မူပြီ။ ဥဘောပိ နာသိကသောတာနိ၊ နှာခေါင်း နှစ်ပေါက်တို့ကိုလည်း။ အနုမသိ ပဋိမသိ၊ ပြီ။ ကေဝလံ၊ အလုံးစုံသော။ နလာဋမဏ္ဍလမ်ဖို၊ နဖူးပြင်ကိုလည်း။ ဇိဝှါယ၊ လျှာဖြင့်။ ဆာဒေသိ၊ ဖုံးအုပ်တော်မူပြီ။

အထခေါ၊ ဘု။ ဥတ္တရသ မာဏဝသ၊ ၏(စိတ်၌)။"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဒဋ္ဌဘိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓယံ၊ လိုက်ရမူကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစ့။ အဿ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ ဣရိယာပထံ၊ ဣရိယာပုထ်ကို။ ပဿေယျံ၊ ကြည့်ရှုခွင့်ရပါမူကား။ ယံနူနာတိ၊ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ထိုမှ နောက်၌။ ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊ သည်။ သတ္တမာသာနိ၊ ခုနစ်လတို့ပတ်လုံး။ အနုပါယိနီ၊ ထွက်ခွါ၍ မသွားသော။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့။ဘဂဝန္တံ၊ သို့။ အနုဗန္ဓီ၊ လိုက်ပြီ။

ဥဂ၆။ အထခေါ၊ ၌။ဥတ္တရော မာဏဝေါ၊သည်။သတ္တန္နံ မာသာနံ၊ ခုနစ်လတို့၏။ အစ္စယေန၊ ကုန်လွန်သဖြင့်။ဝါ၊၌။ပ။ ဧကမန္တံ၊၌။နိသိန္နံ ခေါ၊ သော။ဥတ္တရံ မာဏဝံ၊ကို။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ သည်။"တာတ ဥတ္တရ၊ရ။ ကစ္စိ၊ အသိုနည်း။ တထာသန္တံယေဝ၊ သော။ တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အဘိ၏။ သဒ္ဒေါ၊ သည်။ ဥဂ္ဂတော၊ တက်လေသလော။ နော အညထာ၊ ထိုသို့ ထင်ရှားမရှိဘဲလျက်။ ဥဂ္ဂတော၊ လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း သဘောရှိသလော။ နော အညာဒိသောတိ၊ ထိုသို့ ကျော်စောတိုင်း သဘောမရှိသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ တထာသန္တံ ယေဝ၊ သော။ပ။ နော အညာဒိသော၊ ထိုသို့ကျော်စောတိုင်း သဘောမရှိသည်မဟုတ်။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒဋ္ဌဘိံ သ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊စ၊ ပြည့်လည်း ပြည့်စုံ၏။

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာ ထိသောခြေဘဝါးရှိ၏။ ဣဒမ်ပိ၊ ဤသို့ အညီအညွတ် ကောင်းစွာထိသော ခြေဘဝါးရှိခြင်းသည်လည်း။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ မဟာပုရိသဿ၊ ၏။ မဟာပုရိသလက္ခဏံ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ (၁)

တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဟေဋ္ဌာ ပါဒတလေသု၊ အောက်ခြေဘဝါးပြင်တို့၌။ သဟဿာရာနိ၊ အကန့်တထောင်ရှိကုန်သော။ သနေမိကာနိ၊ အကွပ်နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။ သနာဘိကာနိ၊ပုံတောင်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော။သမ္ဗာကာရပရိပူရာနိ၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာတို့နှင့် ပြည့်စုံကုန်သော။ စက္ကာနိ၊ စက်လက္ခဏာတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ (၂)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အာယတပဏှိ၊ ရှည်သောဖဏောင့်ရှိ၏။ (၃)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒီဃင်္ဂုလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းရှိ၏။ (၄)
သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မုဒုတလုနှဟတ္ထပါဒေါ၊ နူးညံ့နုနယ်သော လက်ဘဝါး ခြေဘဝါးရှိ၏။ (၅)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဇာလဟတ္ထပါဒေါ၊ ကွန်ရက်ပမာ ညီညာသော ခြေလက် ရှိ၏။ (၆)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဥဿင်္ခပါဒေါ၊ မြင့်သော ဖမျက်ရှိ၏။ (၇)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဧဏေယ်္ယ၊ ဧဏီသားကဲ့သို့ ပြေပြစ်သော မြင်းခေါင်း ရှိ၏။ (၈)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဋီတကောရုပ်လျက်။ အနောနမန္တော၊ မကိုင်းမညွတ်မူ၍။ ဥဘောဟိ ပါဏိတလေဟိ၊ လက်ဘဝါးပြင် နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပုဆစ် ဒူးဝန်းတို့ကို။ ပရိမသတိ၊ သုံးသပ်နိုင်၏။ ပရိမဇ္ဇတိ၊ ဆုပ်နယ်နိုင်၏။ (၉)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယ္ဟော၊ အအိမ်၌ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ပုရိသ နိမိတ်ရှိ၏။ (၁၀)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိ၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အသားအရေရှိ၏။ (၁၁)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။သုခုမစ္ဆဝိ၊ ချောမွေ့သော အရေရှိ၏။ ဆဝိယာ၊ အရေ၏။ သုခုမတ္တာ၊ ချောမွေ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ် အကြေးသည်။ နဥပလိမ္ပတိ၊ မလိမ်းကျံ့ မကပ်ငြို။ (၁၂)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဧကေကလောမော၊ တပင် တပင်ချင်းသာ ပေါက်သော မွေးညှင်းရှိ၏။ လောမကူပေသု၊ မွေးညှင်းပေါက်တို့၌။ ဧကေကာနိ၊ တပင် တပင်သာ ဖြစ် ကုန်သော။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (၁၃)

သော ဘဝံဂေါတမော၊ သည်။ ဥဒ္ဓဂ္ဂလောမော၊ အထက်သို့ ကော့ပျံသော မွေးညှင်းရှိ၏။ နီလာနိ၊ ညိုကုန်သော။ အဉ္ဇနဝဏ္ဏာနိ၊ မျက်စဉ်းညိုအဆင်းကဲ့သို့သော အဆင်းရှိကုန်သော။ ကုက္ကုသာဝဋ္ဋာနိ၊ ဖက်လိပ်နားခွေသောင်းကဲ့သို့ လှည့်ရစ်ကုန်သော။ ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋကဇာတာနိ၊ လက်ျာရစ် လည်ကုန်သော။ ဥဒ္ဓဂ္ဂါနိ၊ အထက်သို့ကော့ပျံကုန်သော။ လောမာနိ၊ တို့သည်။ ဇာတာနိ၊ ကုန်၏။ (၁၄)

သော ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ ဗြ ဟ္မုဇုဂတ္တော၊ ဗြ ဟ္မာမင်းကဲ့သို့ ဖြောင့်စင်းသောကိုယ်ဟန် ရှိ၏။ (၁၅)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သတ္တုဿဒေါ၊ ခုနစ်ဌာနပြည့်ဝသော အသားရှိ၏။(၁၆)
[ခုနစ်ဌာန ဟူသည်လက်ဖမိုး-၂၊ ခြေဖမိုး-၂၊ ပခုံး-၂၊ လည်ကုပ်-၁၊ ပေါင်း-၇]

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သီဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ပိုင်းကဲ့သို့သော ပြည့်ဖြိုးသော ကိုယ်ရှိ၏။ (၁၇)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။စိတန္တရံသော၊ လက်ပြင်နှစ်ဖက်ကြား၌ ကျောရိုးကြောင်း မထင် ပြည့်ဖြိုးသော ကျောပြင်ရှိ၏။ (၁၈)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ နိဂြောဓပရိပဏ္ဍလော၊ ပင်ညောင်ပင်ကဲ့သို့ ဝန်းသော ကိုယ်ရှိ၏။ အဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်(အရုပ်)သည်။ ယာဝတကော၊ အကြင်မျှလောက် အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ အဿ၊ ၏။ ဗျာမော၊ အလံသည်။ တာဝတကော၊ ထိုမျှလောက် အဘိုင်းအရှည်ရှိ၏။ အဿ၊ ၏။ ဗျာမော၊ သည်။ ယာဝတကော၊ ၏။ အဿ၊ ၏။ ကာယော၊ သည်။ တာဝတကော၊ ၏။ (၁၉)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။သမဝဋ္ဋကွေန္ဓော၊ညီညွတ်လုံးဝန်းသော လည်တိုင်ရှိ၏။(၂၀)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊မြတ်ကုန်သော ရသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော အကြောရှိ၏။ ဝါ၊ ရသာကို ဆောင်တတ်ကုန်သော အကြောတို့၏ အဖျားရှိ၏။[1] (၂၁)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။သီဟဟနု၊ခြင်္သေ့မင်း၏ မေးနှင့်တူသော မေးရှိ၏။ (၂၂)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ စတ္တာလီသဒန္တော၊ လေးဆယ်သော သွားရှိ၏။ (၂၃)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သမဒန္တော၊ ညီညွတ်သော သွားရှိ၏။ (၂၄)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အဝိရဠဒန္တော၊ မကဲ့သောသွားရှိ၏။ (၂၅)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ သုသုက္ကဒါဌော၊ အလွန်ဖြူစင်သောစွယ်တော်ရှိ၏။ (၂၆)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ ပဟူတဇိဝှေါ ၊ရှည်လျားနူးညံ့ပျံ့သော လျှာရှိ၏။ (၂၇)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗြဟ္မဿရော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသော အသံရှိ၏။ ကရဝိကဘာဏီ၊ ကရဝိက်ငှက်သံနှင့် တူသော အသံရှိ၏။ (၂၈)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။အဘိနီလနေတ္တော၊ အလွန်ညိုသော မျက်လုံးရှိ၏။(၂၉)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ဂေါပခုမော၊နွားငယ်မျက်တောင်နှင့်တူသော မျက်တောင်ရှိ၏။ (၃၀)

အဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ ဘမုကန္တရော၊ မျက်မှောင်တော်နှစ်ခုအကြား၌။ ဿဒါတာ၊ ဖြူစင်သော။ မုဒုတူလသန္နိဘာ၊ နူးညံ့သော လဝဂ်မ်းနှင့်တူသော။ ဥဏ္ဏာ၊ ဥဏ္ဏလုံမွေးရှင်တော်သည်။ ဇာတာ၊ ပေါက်ရောက်၏။ (၃၁)

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ဥဏှိသသီသော၊သင်းကျစ် ဆောင်းသကဲ့သို့သော ဦးခေါင်းရှိ၏။ ဣဒမ်ပိ၊ လည်း။ပ။ ဘဝတိ၊ ၏။ (၃၂)

ဘော၊ အိုဆရာ။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဣမေဟိ၊ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးကုန်သော။ဒွတ္တိံသ-မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ တို့နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။

၃၇။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည်ရှိသော်။ ဒက္ခိဏေနေဝ ပါဒေန၊ လက္ခဏခြေဖြင့်သာလျှင်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပက္ကမတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ နာတိဒူရေ၊ မဝေးလွန်းသော အရပ်၌။ ပါဒံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓရတိ၊မြှောက်ကြွ၏။ နာစ္စာသန္နေ၊ မနီးလွန်းသော အရပ်၌။ ပါဒံ၊ ကို။ နိက္ခိပတိ၊ ချ၏။ သော၊ သည်။ နာတိသီဃံ၊ မလျင်လွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွ၏။ နာတိသဏိကံ၊ မနှေးလွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အဒ္ဒုဝေန အဒ္ဒုဝံ၊

၁။ ရသံ ဂသန္တီတိ ရသဂ္ဂသာ၊ တာ အဂ္ဂါ အဿာတိ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ၊ (အဋ္ဌကထာ)။ရသဂ္ဂသာနံ အဂ္ဂါ ရသဂ္ဂသဂ္ဂါ၊ တာ ဧတဿ သန္တီတိ ရသဂ္ဂသဂ္ဂီ။ (ဋီကာ)

ဒူးအချင်းချင်း။ သဃ်ဒွေန္ဆေ၁၊ ထိပါးလျက်။ နစကစ္ဆတိ၊ ကြွသည်းမကြွ။ဂေါပ္ဖကေန ဂေါပ္ဖကံ၊ ဖမျက်အချင်းချင်း။ သဃ်ဒွေန္ဆေ၁၊ လျက်။ နစကစ္ဆတိ၊ မကြွ။ သော၊ သည်။ ကစ္ဆန္ဆေ၁၊ သော်။ သတ္ထိံ၊ ပေါင်ကို။ နဥန္နာမေတိ၊ မြောက်တော်မမူ။ သတ္ထိံ၊ ကို။ နဩနာမေတိ၊ မဆုတ်နစ်စေ။ သတ္ထိံ၊ ကို။ နသန္ဓာမေတိ၊ မထောက်ခိုင်စေ။ သတ္ထိံ၊ ကို။ နဝိနာမေတိ၊ လှုပ်ရှားတော်မမူ။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ သည်။ ဂစ္ဆတော၊ ကြွသွားတော်မူစဉ်။ အဓရကာယော၀၊ အောက်ပိုင်း ကိုယ်သည်သာလျှင်။ ဣဇ္ဈတိ၊ လှုပ်၏။ ကာယဗလေန၊ ခွန်အား စိုက်ထုတ်သဖြင့်။ နစကစ္ဆတိ ကြွလည်း ကြွတော်မမူ။သော ဘ၀ံ ဂေါတမော၁၊ သည်။ အပလောကေန္တော၁၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗကာယေနေ၀၊ တကိုယ်လုံးဖြင့်သာလျှင်။ အပလောကေတိ၊ စောင်းငဲ့၍ ကြည့်၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ ဥဒ္ဒံ၊ အထက်သို့။ နဥလ္လောကေတိ၊ မော်၍ မကြည့်။ အဓော၊ အောက်သို့။ နသြလောကေတိ၊ ငဲ့၍ မကြည့်။ ဝိပေက္ခမာနော၊ ထိုထို့ကြို့ရှုကြည့်လျက်။ နစကစ္ဆတိ၊မမူ။ ယုဂမတ္တဥ္စ၊ထမ်းပိုးတပြန်ခန့်ကိုမျှသာလျှင်။ပေက္ခတိ၊ ရှုကြည့်၏။ အဿ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ အနာ၀ဋ္ဌံ၊ အပိတ်အပင် အတားအဆည်းမရှိသော။ ဉာဏဒဿနံ၊ အနာ၀ရဏဉာဏ်အမြင်သည်။ တတော စ ဥတ္တရိ၊ ထို့ထက်အလွန်လျှင်။ ဘ၀တိ၊ (မြင်သည်) ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ အန္တရဃရံ၊ ရှာတွင်းသို့။ ပ၀ိသန္တော၁၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ကာယံ၊ ကို။ နဥန္နာမေတိ၊ မြောက်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ နသြနာမေတိ၊ ညွတ်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ နသန္ဓာမေတိ၊ တောင့်ခိုင်တော်မမူ။ ကာယံ၊ ကို။ နဝိနာမေတိ၊ လှုပ်ရှားတော်မမူ။ သော၊ ထိုရှင်ဂေါတမသည်။ အာသနဿ၊ နေရာ၏။ နာတိဒူရေ နာစ္စာသန္နေ၊ မ၀ေးလွန်း မနီးလွန်းသော အရပ်၌။ ပရိ၀တ္တတိ၊ လှည့်၏။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ အာလမ္ဗိတ္၀ာ၊ ငင်ဆဲ့၍။ အာသနေ၊နေရာ၌။ နစ နိသီဒတိ၊ ထိုင်လည်း ထိုင်တော်မမူ။ အာသနသ္မိံ၊နေရာပေါ်၌။ကာယံ၊ ကို။ နစ ပက္ခိပတိ၊ ပစ်လည်း မပစ်ချ။ သော၊သည်။ အန္တရဃရေ၊ ရှာတွင်း၌။ နိသိန္နော သမာနော၊ ထိုင်သည်ရှိသော်။ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ၊ လက်လှုပ်ခြင်းသို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ ပါဒကုက္ကုစ္စံ၊ ခြေလှုပ်ခြင်းသို့။ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်။ အဒ္ဒါ၀ေန အဒ္ဒါ၀ံ၊ ဒူးပုဆစ် အချင်းချင်း။ အာရောပေတ္၀ာ၊တင်၍။ နနိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မမူ။ ဂေါပ္ဖကေန ဂေါပ္ဖကံ၊ ဖမျက်တော် အချင်းချင်း။ အာရောပေတ္၀ာ၊ တင်၍။ နစ နိသီဒတိ၊ မမူ။ ပါဏိနာ၊ လက်ဖြင့်။ ဟနုကံ၊ မေးကို။ ဥပဒဟိတ္၀ာ၊ ထောက်၍။ နစ နိသီဒတိ၊ မမူ။ သော၊ သည်။ အန္တရဃရော၁၌။ နိသိန္နော သမာနော၊ သော်။ နဆမ္ဘတိ၊ မထိတ်လန့်။ နကမ္ပတိ၊ မရွံ့။ နဝေဓတိ၊မတုန်လှုပ်။ နပရိတဿတိ၊ မပူပန်, မတပ်မက်။ သော၊ ရှင်ဂေါတမသည်။ အဆမ္ဘီ၊ မထိတ်လန့်သည်ဖြစ်၍။ အကမ္ပီ၊ မရွံ့သည်ဖြစ်၍၊ အဝေဓီ၊ မတုန်လှုပ်သည်ဖြစ်၍။ အပရိတဿီ၊ မပူပန် မတပ်မက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဂတလောမဟံသော၊ ကင်းသော ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဝေကာ၀ဓွော စ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍လည်း။ အန္တရဃရော၁၌။နိသိန္နော၊သည်။ဟောတိ၊ ၏[၁]။

သော၊ သည်။ ပတ္တောဒကံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၁၊ ခံယူသည်ရှိသော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နဥန္နာမေတိ၊ မမြောက်။ ပတ္တံ၊ ကို။ သြနာမေတိ၊ မညွတ်စေ။ ပတ္တံ၊ ကို။ နသန္ဓာ

၁။ ပါဠိ၌'သော'ဟု ကတ္တားရှိပြီးဖြစ်လျက်"သော ဘ၀ံ ဂေါတမော"ဟု ကတ္တားပိုတခု ပါရှိနေသည်။ ဝိဝေကာ၀ဓွော, ဝိဝေကဝတ္တော-ဟု ပါ၌ ၂-ထွေရှိကြောင်း ဖွင့်ဆို၏၊ ဝိဝေကဝတ္တောတိပိ ပါဌော၊ ဝိဝေကဝတ္တ-ယုတ္တော ဟုတ္၀ာတိ အတ္ထော။အဋ္ဌကထာ။

မေတိ၊တင်းကြပ်စွာ ဖွဲ့ပိုက်၍ မထား။ ပတ္တံ၊ ကို။ နဝိနာမေတိ၊ ထိုထို့ကျိုက္ကြ မသ့ုပ်ရှားစေ။ သော၊ သည်။ ပတ္တောဒကံ၊ ကို။ နာတိထောကံ နာတိဗဟုံ၊ မနည်းမများ။ ပဋိဂ္ဂဏှာဘိ၊ ခံယူ၏။ သော၊ သည်။ပတ္တံ၊ ကို။ ခုလုခုလုကာရကံ၊ ခလောက် ခလောက်ပြု၍။ နမောဝတိ၊ မဆေး။ ပတ္တံ၊ ကို။ သမ္မုဒိဝတ္တကံ၊ ထက်အောက်ပြောင်းပြန် ပြန်လှန်၍။ နမောဝဘိ၊ မဆေး။ ပတ္တံ၊ ကို။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ချ၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ နမောဝဘိ၊ မဆေး။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့ကို။ မောတေသု၊ ဆေးအပ်ကုန်ပြီးသော်။ ပတ္တော၊ သပိဘ်သည်။ မောတော၊ ဆေးအပ်ပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပတ္တေ၊သပိဘ်ကို။မောတေ၊ ဆေးအပ်ပြီးသော်။ ဟတ္ထာ၊ လက်တို့သည်။ မောတာ၊ ဆေးအပ်ကုန်ပြီးသည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ သည်။ ပတ္တောဒကံ၊ သပိဘ်ဆေးရေကို။ နဘိဒူရေ နာစ္စာသန္နေ၊ မဝေးလွန်း မနီးလွန်းသောအရပ်၌။ ဆဋ္ဌေ ဘိ၊ စွန့်၏။ ဝိစ္ဆဒ္ဒယမာနော၊ ထိုထို့ကျိုက္ကြ စွန့်ကဲ့လျက်။နစဆဋ္ဌေ ဘိ၊ စွန့်တော်မမူ။သော၊ သည်။ဩဒနံ၊ ဆွမ်းကို။ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၊ ခံယူဘော်မူလတ်သော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နဥန္နာမေတိ၊ မမြှောက်။ပ။ ပတ္တံ၊ ကို။ နဝိနာမေတိ၊ ထိုထို့ကျိုက္ကြ မသ့ုပ်ရှားစေ။သော၊ သည်။ ဩဒနံ၊ ကို။ နာဘိဆောကံ နာဘိဗဟုံ၊ မနည်းမများ။ ပဋိဂ္ဂဏှာတိ၊ ခံယူ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ဗျဥ္ဇနံခေါ ပန၊ ဟင်းလျာကိုကား။ ဗျဥ္ဇနမတ္တာယ၊ ဟင်းလျာ၏ အဘိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ (ဆွမ်းမှ သေး ဘို့ ဘဘို့။)အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ဗျဥ္ဇနေန၊ ဟင်းလျာဖြင့်။ အာလောပံ၊ ဆွမ်းလုပ် ကို။ နစအဘိနာမေတိ၊ လွှန်စေတော်မမူ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဒွတ္တိ ဘ္ဒတ္တံ၊ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်။ မုခေ၊ ခံဘွင်း၌။ အာလောပံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို။ သမ္မုဒိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လှန်၍။ အဇ္ဈောဟရတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။(မျိုတော်မူ၏။)ကာစိ၊ အချို့သော။ ဩဒနမိဋ္ဌာ၊ ဆွမ်းဆီနှစ်သည်၊ အသမ္ဘိန္နာ၊ မကျေညက်ဘဲ။ အဃ၊ ထိုရှင်ဂေါတမ၏။ ကာယံ၊ ကိုယ်ခံတွင်းသို့။ နစပဝိသတိ၊ မဝင်။ကာစိ၊ သော၊ဩဒနမိဋ္ဌာ၊ သည်။ အဃ၊၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အဝသိဋ္ဌာ၊ ကြွင်းကျန်သည်။ နစ ဟောဘိ၊ မဖြစ်။ အဃာပနံ၊ ထိုမှတပါး။ အာလောပံ၊ ကို။ ဥပနာမေဘိ၊ ညွတ်စေ၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ရဿပဋိသံဝေဒီခေါ ပန၊ အရသာကို သိတော်မူ ယည်ဖြစ်၍သော။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မူ၏။ ရသရာဂပဋိသံဝေဒီ၊ အရသာ၌ တပ်မက်သော ရာဂဖြင့် ခံစားသည်ဖြစ်၍။ နော စ အာဟာရေတိ၊ သုံးဆောင်တော်မမူ။

သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ အဌင်္ဂသမန္နာဂတံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။ ဒဝါ၊ ရွာသူ သားငယ်ဘို့ကဲ့သို့ မြူးထူးပျော်ပါး ကစားခြင်းငှါ။ နေဝ အာဟာရေတိ၊ မသုံးဆောင်။ မဒါ၊ လက်ဝှေ့လှုပ်ခတ်သည် စသည်ဘို့ကဲ့သို့ အားဟူသော မာန်ယစ်ခြင်းငှါ။နံ အာဟာရေတိ၊ ဆောင်။မဏ္ဍနာယ၊ နန်းဘွင်းသူ ပြည့်ဘန်ဆာမဘို့ကဲ့သို့ အင်္ဂါကြီးငယ် ပြည့်ဖြိုးခြင်းငှါ။နအာဟာရေဘိ၊ ဆောင်။ ဝိဘူသနာယ၊ ဂျမ်းသမားကချေသည်စသည်တို့ကဲ့သို့အရေအဆင်း လှပဘင့်ဘယ်ခြင်းငှါ။နအာဟာရေဘိ၊ ဆောင်။ဣမဿ ကာယဿ၊ ဤရူပကာယ၏။ ယာဝ ဒိဘိယာ ဧဝ၊ တည်ရုံငါသာလျှင်။ ယာဝ ယာပနာယ ဧဝ၊ မျှတရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဝိဟိံသူပရဘိယာ ဧဝ၊ ပင်ပန်းခြင်း ငြိမ်းရုံငှါသာလျှင်။ ယာဝ ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ ဧဝ၊ သာသနဗြဟ္မစရိယ,မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယနှစ်ပါးကို ချီးမြှောက်ရုံငှါသာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။ ပုရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာကိုလည်း။ ပဋိဟဒံ၊ ပယ်ဖျောက်အံ့။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဝေဒနဉ္စ၊ ကိုလည်း။ နဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ မဖြစ်စေအံ့။ မေ၊ အား။ ယာတြာ စ၊ မျှတခြင်းသည်၎င်း။အနဝဇ္ဇတာ စ၊ အပြစ်

မရှိခြင်းသည်၎င်း။ ဖာသုဝိဟာရော စ၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပြု၍ ။အာဟာရံ၊ ကို။ အာဟာရေတိ၊ ၏။

(မ ၂- သေခသုတ် ၂၄-ပိုဒ်၌လည်း ရေးခဲ့ပြီ။) သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆုံမ်းဘုဉ်းပေးပြီး သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တောဒကံ၊ သပိတ်ဆေးရေကို။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တော၊ ခံယူလတ်သော်။ပ။ ဝိစ္ဆဒ္ဒယမာနော၊ လျက်။နစ ဆဒ္ဒေတိ၊ မစ္ဆန့်။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ ဆုံမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော်။ ပတ္တံ၊ ကို။ နာတိ ဒူရေ-နာစ္စာသန္နေ၊ မဝေးလွန်းမနီးလွန်းသော။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ န နိက္ခိပတိ၊ မထား။

ပတ္တေန၊ သပိတ်တော်ဖြင့်။ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ ပတ္တသ္မိံ၊ ၌။အဘိဝေလာနုရက္ခီ၊ အပိုင်းအခြားကို လွန်၍ စောင့်ရှောက်ခြင်းရှိသည်။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သော်။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှ၊ တုဏ္ဏီ၊ဆိတ်ဆိတ်။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ အနုမောဒနသာ၊ အနုမောဒနာပြုခြင်း၏။ ကာလံ၊ အချိန်ကို။ နစ အတိနာမေတိ၊ လွန်စေတော်မမူ။ သော၊ သည်။ ဘုတ္တာဝီ၊ သော်။ အနုမောဒတိ၊ အနုမောဒနာပြု၏။တံဘတ္တံ၊ ထိုဆုံမ်းကို။ နဂရဟတိ၊ ကဲ့ရဲ့တော်မမူ။ အညံတိတ္တံ၊ တပါးသော ဆုံမ်းကို။ နပဋိကဒ်တိ၊တောင့်တတော်မမူ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ ဓမ္မိယာကထာယ၊ တရားစကားဖြင့်။ တံပဒါသိ၊ ထိုပရိသတ်ကို။ သန္ဒဿေတိ၊ ၏။ပ။ ပက္ကမတိ၊ ဖဲကြွတော်မူ၏။ သော၊ သည်။ နာတိသီဃံ၊ မလျင်လွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ နာတိသကိံ၊ မနှေးလွန်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ မုစ္စိတုကာမော၊ ပရိသတ်မှ လွတ်လို သည်ဖြစ်၍။ နစ ဂစ္ဆတိ၊ ကြွလည်းကြွသွားတော်မမူ။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ကာယေ၊ ကိုယ်တော်၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းတော်သည်။ အစ္ဆုက္ကဉ်၊ အလွန်မြင့်ရုံအပ်သည်။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်လည်းမဖြစ်။ အစ္ဆောက္ကဉ်၊ အလွန်လျော့ချရုံအပ်သည်။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်တော်၌။အလ္လီနံ၊ ကပ်ငြိသည်။ နစ ဟောဘိ၊ ဖြစ်။ ကာယသ္မာ၊ မှ။ အပကဉ်၊ ကင်းကွာသည်။ နစ ဟောတိ၊ ဖြစ်။ တဿ ဘောတော ဂေါဘမဿ၊ ၏။ ကာယမ္မာ၊ မှ။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝါတော၊ လေသည်။ နစ အပဝဟတိ၊ဖဲခွါအောင် မဆောင်နိုင်။တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊၏။ကာယေ၊ ၌။ ရဇောဇလ္လံ၊ မြူအညစ်အကြေးသည်။ နစ ဥပလိမ္ပတိ၊ လိမ်းလည်းမလိမ်းကျံ။ သော၊ သည်။ အာရာမဂတော၊ကျောင်းအရာမ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ရှိသော်။ပညတ္တော၊ ခင်းထားအပ်ပြီးသော။ အာသနေ၊နေရာ၌။ နိသီဒဘိ၊ ထိုင်ဘော်မူ၏။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်တော်မူ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတော်ဘို့ကို။ ပက္ခာလေတိ၊ဆေးကော်မူ၏။သော ဘဝံ ဂေါဘမော၊သည်။ပါဒမဏ္ဍနာနုယောဂံအနု၊ ခြေတော်ကို(တင့်တယ်စေရန်)ပြင်ဆင်ခြင်း ဟူသော အားထုတ်ခြင်း၌။ ယုတ္တော၊ ယှဉ်တော်မူသည်ဖြစ်၍။ နစ ဝိဟရတိ၊ နေလည်း နေတော်မမူ။ သော၊ သည်။ ပါဒေ၊တို့ကို။ ပက္ခာလေတ္ဝာ၊ ဆေးတော်မူ၍။ ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ဘင်ပလ္လင်ကို။ အာဘုဇိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ခွေတော်မူ၍ ။ ကာယံ၊ အထက်ပိုင်းကိုယ်တော်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်မတ်စွာ။ ပဏိဓာယ၊ ထားတော်မူ၍။ သတိံ၊သတိတရားကို။ပရိမုခံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံသို့ ရှေးရှု။ ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ ထားတော်မူ၍။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်တော်မူ၏။ သော၊ သည်။အတ္တာဗျာဗာဓာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နေဝ စေဘောဘိ၊ အားထုတ်တော်မမူ။ ပရဗျာဗာဓာယ၊ သူတပါးဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နစေဘောဘိ၊ မမူ။ ဥဘယဗျာဗာဓာယ၊ (မိမိသူတပါး)နှစ်ဦးသား ဆင်းရဲခြင်းငှါ။ နစေတောဘိ၊ မမူ။သော ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ အတ္တာဟိတပရဟိတ ဥဘယဟိတ သဗ္ဗလောကဟိတမေဝ၊မိမိစီးပွါး သူတပါးစီးပွါး နှစ်ဦး စီးပွါး တလောကလုံး စီးပွါးကိုသာလျှင်။ စိန္တေန္တော၊ ကြံစည်ဘော်မူလျက်။ နိသိန္နော၊ ထိုင်တော်မူသည်။ ဟောတိ၊၏။ သော၊ သည်။ အာရာမဂတော၊ သော်။ ပရိသတိ၊ ပရိသတ်၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တံ ပနိသံ၊ ထိုပနိသတ်ကို။ နဉ္ဆာဒေဘိ၊ မြောက်တော်မမူ။ တံ ပနိသံ၊ ကို။ နာ အပသာဒေတိ၊ မောင်းမဲတော်မမူ။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်။ပ။ သမ္ပဟံသေတိ၊ ၏။

အဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ မုခတော၊ ခံတွင်းတော်မှ။(နိစ္ဆရတိ-၌စပ်။)ဝိဿဋ္ဌော စ၊သန့်ရှင်းသည်ဂုဏ်း။ ဝိညေယျော စ၊ သိလှယ်သည်ဂုဏ်း။ မဥ္ဇု စ၊ သာယာသည်ဂုဏ်း။ သဝနီယော စ၊ နာချင်ဘွယ်ရှိသည်ဂုဏ်း။ ဗိန္ဒု စ၊ လုံးသည်ဂုဏ်း။ အဝိသာဒီ စ၊ ဖရိုဖရဲ မကွဲသည်ဂုဏ်း။ ဂမ္ဘီရော စ၊ နက်သည်ဂုဏ်း။ နိန္နာဒီ စ၊ ပဲ့တင်တပ်သည်ဂုဏ်း။ (ဣတိ၊ သို့။) အဌင်္ဂသမန္နာဂတော ခေါ ပန၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဃောသော၊ အသံတော်သည်။ နိစ္ဆရတိ၊ ထွက်၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ယထာ ပနိသံ ခေါ ပန၊ ရှိသမျှပရိသတ်ကို။ (ကောဗ္ဘဝနိသံ-၌။) သရေန၊ အသံတော်ဖြင့်။ ဝိညာပေတိ၊ သိစေတော်မူနိုင်၏။ အဿ၊ ထို ရှင်ဂေါတမ၏။ ဃောသော၊ အသံတော်သည်။ပနိသာယ၊ ပနိသတ်မှ။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ ပြင်ဘက်သို့။ နု စ နိစ္ဆရာဘိ၊ မထွက်။တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။တေန ဘောတာ ဂေါတမေန၊ထိုအရှင် ဂေါတမသည်။ဓမ္မိယာ ကာထာယ၊ဖြင့်။သန္ဒဿိတာ၊ ကောင်းစွာ ပြအပ်ကုန်သော်။ပ။ပက္ကမန္တိ၊ဖဲကြကုန်၏။ အဝိဇဟိတတ္တာ၊ မစွန့်အပ်သောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍[1]။ အဝလောကယမာနာယေဝ၊ မြော်ကြည့်ကုန်လျက်သာလျှင်။ ပက္ကမန္တိ၊ ကုန်၏။ ဘော၊ အိုဆရာ(ဗြဟ္မာယု)။ မယံ၊ တို့သည်။ တံဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ မြင်ရပါကုန်၏။ဌိတံ၊ ရပ်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တံ၊ ဝင်တော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရေ၊ ၌။ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အန္တရဃရေ၊ ၌။ ဘုဉ္ဇန္တံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ ဘုတ္တာဝိံ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍။ တုဏှီဘူတံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ နိသိန္နံ၊ ထိုင်နေတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ ဘုတ္တာဝိံ၊၍။ အနုမောဒန္တံ၊ အနုမောဒနာပြုတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အာရာမံ၊ ကျောင်းအရာမ်သို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ ကြွသွားတော်မူသည်ကို။အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ အာရာမဂတံ၊ ကျောင်းအရာမ်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ တုဏှီဘူတံ၊ ၍။နိသိန္နံ၊ကို။အဒ္ဒသာမ၊ကုန်၏။အာရာမဂတံ၊ ၍။ ပရိသတိ၊ ၌။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူသည်ကို။ အဒ္ဒသာမ၊ ကုန်၏။ သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဧဒိသော စ ဧဒိသော စ၊ ဤသို့ ဤသို့လည်း သဘောရှိတော်မူပါပေ၏။ တတော စ၊ ထိုထက်လည်း။ ဘိယျော၊ လွန်တော်မူပါပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဥတ္တရလုလင်က ပြောဆိုပြီ။

၃၈၈။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တေ၊ သော်၊ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံစုလျားကို။ ကရိတ္ဝာ၊တင်၍။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွတ်စေ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ အရဟတော၊ ကိလေသာတို့မှ ကင်းဝေးတော်မူသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မဖောက်မပြန် ကိုယ်တိုင်သိတော်မူသော။ တဿ ဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုး

၁။ နု+ဝိဇဟိတော အဝိဇဟိတော၊ သော+အတ္တာစိတ္တံ+ယေသန္တိ အဝိဇဟိတတ္တာ-ဟု ပြု။အဝိဇဟန္တာဘာ-ဝေန-ဟုဖွင့်သည်ကား ဘာဝတ္ထ။

ပါ၏။ပ။ နမော၊ ၏။ပ။နမောတိ၊ ၏ ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေတိ၊ ကျူးရင့်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ကဒါစိ၊အဘယ်အခါမျိုး၌။ကရဟစိ၊အဘယ်အခါ၌။တေန ဘောတာ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ အပ္ပေါဝနာမ သမာဂစ္ဆယျာမ၊ တွေ့ဆုံခြားရအံ့လည်း မသိ။ကောစိဒေဝ၊တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဟောခြင်းသည်။ အပ္ပေါဝ နာမ သိယာ၊ ဖြစ်ရခြားအံ့ လည်းမသိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံစည်၏။

၃၀၉။ အထခေါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဝိဒေဟေသု၊ ဝိဒေဟတိုင်းတို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ် သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စရမာနော၊ လှည့်လည်သော်။ ယေန၊ ၌။မိထိလာ၊မိထိလာ ပြည်သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊သို့။ အဝသရိ၊ ရောက်ပြီ။ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ မိထိလာယံ၊ထိုမိထိလာပြည်၌။ မဃဒေဝမ္ဗဝနေ၊ မဃဒေဝ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ မိထိလေယျကာ၊ မိထိလာပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ ပုဏ္ဏား သူကြွယ်တို့သည်။ပ။ အဿောသုံ၊ ကုန်ပြီ။ (ဤသုတ် အစပိုဒ် ရှု။)

အထခေါ၊ ၌။ မိထိလေယျကာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကာ၊ တို့သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ ံသု၊ချဉ်းကပ်ကုန်ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ထိုင်ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ သမ္မောဒိ ံသု၊ ပြောဆိုရောနှောမိကြလေ ကုန်ပြီ။ သမ္မောဒနီယံ၊ ဝမ်းမြောက်ဘွယ်သော။ သာရဏီယံ၊အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့ဘွယ် သော။ ကထံ၊ စကားကို။ ဝိတိသာရေတ္ဝာ၊ လွန်စေ၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။အပ္ပေ-ကစ္စေ၊ တို့သည်။ပ။နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နာမ ဂေါတ္တံ၊ အမည်အနွယ်ကို။ သာဝေတ္ဝာ၊ ကြားစေ၍ ။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ တုဏှီဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်ကုန်၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ ံသု၊ ကုန်ပြီ။

၃၁၀။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏောဘာ၊ သည်။ “ဘော၊ အိုအချင်းဘို့။ သက္ကပုတ္တောဘာ၊သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူသော။ သက္ကကုလာ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးမှ။ ပဗ္ဗဇိတောဘာ၊ရဟန်းဘောင်သို့ဝင်ရောက်သော။ သမဏောဘာ ဂေါတမောဘာ၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မိထိလံ၊သို့။ အနုပ္ပတ္တောဘာ၊ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ မိထိလာယံ၊ ၌။ မဃဒေဝမ္ဗဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ ခလူတိ၊ သီတင်းသုံးတော်မူသတဲ့” ဟူ၍။အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏောဘာ၊ သည်။ သမ္မဟုလေဟိ၊ များစွာကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ယေန၊ ၌။ မဃဒေဝမ္ဗဝနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)ဘေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ အမ္ဗာနဿ၊ သရက်ဥ ယျာဉ်၏။ အဝိဒူရေ၊ အနီး၌။ ဗြဟ္မာယုနော ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ “ယောဟံ၊ အကြင်ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အပ္ပဋိသံဝိ-ဒိတော၊ မသိစေဘဲလျက်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာ ာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဥပသင်္ကမေယျံ၊ ချဉ်းကပ်ရာ၏။ တဿ မေ၊ ထိုငါ၏။ တေံ၊ ဤ (ရှေး၌မသိစေဘဲ) ချဉ်းကပ်ခြင်းသည်။ နေ ခေါ ပဘိရူပန္တိ၊ မလျောက်ပတ်” ဟူသော။ တေံ၊ ဤ အကြံ ာယည်။ အဟော ာသိ၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာ ဟ္မဏောဘာ၊ သည်။အညတရံ၊ တယောက်သော။ မာဏဝကံ၊ လုလင်ကို။ “မာဏဝက၊ လုလင်။ တုံ၊ သည်။ ဧဟိ၊ လာလော့။ပ။အနဝဇ္ဇော ာဘာ၊ တာဘ်မြော က်၏။ (ဗောဓိရာဇကုမာရ သုတ် ၃၂၄-ပိုဒ်နှင့် ဤသုတ်အစပိုဒ်ရှု။)ဘော၊ အိုအချင်းဘို့။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်ကုန်

သော။ ဗြာဟ္မဏ ဂဟပတိကာ၊တို့သည်။ မိထိလာယ်၊ ၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမျှ ကုန်သော ပဏ္ဏား သူကြွယ်တို့တွင်။ (ဝါ၊တို့သည်။)ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ကို။ယဒိဒံ ဘောဂေဟိ၊ စည်းစိမ်တို့ဖြင့်။ (ယဒိဒံနိပါတ်မျှ။) အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ အမြတ်ဆုံးဟူ၍ ။ အက္ခာယဘိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ယဒိဒံ မန္တေဟိ၊ ဝေဒတို့ဖြင့်။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ ဗြာဟ္မယုဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ ယဒိဒံ အာယုနာ စေဝ၊ အသက်အားဖြင့်ရင်း။ ယဒိဒံ ယသသာ စ၊ အခြံအရံအားဖြင့်ရင်း။ အဂ္ဂံ အဂ္ဂေါ၊ ဟူ၍။ အက္ခာယတိ၊ ၏။ သော၊ထိုဗြဟ္မာယု ပုံဏားသည်။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ကို။ ဒဿနကာ-မောတိ၊ ဖူးမြင်လို၏"ဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

သော မာဏဝကော၊ ထိုလုလင်သည်။ဧဝံဘောတိ၊မှန်ပါအရှင်ဟူ၍။ဗြဟ္မာယုဿဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍ ။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ပ။ ဒဿန-ကာမောတိ၊၏" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဒါနိ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယဿ၊ ၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ၊ ၌။ သော မာဏဝကော၊သည် ။ပ။ ဗြဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ "ဘဝတာ သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။(ကတာဝကာသော ဝယ်-ကတပုဒ်တစိတ်၌ စပ်။)ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ဒါနိ၊ ၌။ ယဿ၊ ၏။ ကာလံ၊ ကို။ မညတိတိ၊ ၏ဟူ၍ ။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အခွင့်ရှိသည် (ခွင့်ပြုအပ်ပြီးသည်)။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ တေံ၊ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၃၉၁။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ သာ ပရိသာ၊ ထိုပရိသတ်သည်။ ဗြဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဒူရ-တောဝ၊ အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ မြင်ပြီး၍။ ဉာဘဿ၊ ထင်ရှားသော။ ယဿဿိနော၊ မျှားသောအခြံအရံရှိသောသူ၏။(သြရမိယ၊ တိမ်းဖယ်၍။ သြကာသံ၊ ကို။ကရောတိ ယဿ၊ ပြုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။) သြရမိယ၊ ၍။ သြကာသံ၊ ကို။ အကာသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊၌။ ဗြဟ္မာယုဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တံပရိသံ၊ ကို။"ဘော၊ တို့။ အလံခေါ၊ မတိမ်းမဖယ်ကုန်လင့်။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။ နိသီဒထ၊ ထိုင်နေကြလော့။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤနေရာ၌။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ အနီး၌။ နိသီဒိဿာမိတိ၊ ထိုင်နေအံ့"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

အထခေါ၊၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ န သမ္မသိဒတိ၊ မယုံကြည်နိုင်။ (ဤသုတ် ၃၈၅-ပိုဒ်ရှု။)

အထခေါ၊၌။ ဗြဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယေမေ။ပ။အဘိပတ္ထိတန္တိ၊ ယေမေ၊ပ။ အဘိပတ္ထိတံ"ဟူကုန်သော။ဂါထာဟိ၊၄-ဂါထာတို့ဖြင့်။အဇ္ဈဘာသိ၊ရွတ်ဆိုလျှောက်ပြီ။

ဂေါတမ၊မ။ မေ။သည်။ ဘောတော၊ အရှင်၏။ကာယသ္မိံ၊ ကိုယ်တော်၌။ ယေ မဟာ-ပုရိသလက္ခဏာ၊ အကြင်မဟာပုရိသလက္ခဏာတို့ကို။ဒ္ဒတ္တိ သာတိ၊ ၃၂-ပါးတို့ဟူ၍။ သုတာ၊ ကြားအပ်ဘူးကုန်ပြီ။ တေသံ၊ ထို ၃၂ ပါးတို့တွင်။ ဒုဝေ၊ လက္ခဏာနှစ်ပါးတို့ကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်နိုင်ပါ။

နရ္ဂတ္တမ၊ လူတို့ထက် မြတ်သော ရှင်တော်ဘုရား။ ကစ္စိ၊ အသို့ပါနည်း။ ဘောတော၊၏။ ကောသောဟိတံ၊ သော။ ဝတ္ထဂုယ္ဟံ၊ သည်။ နဒဿကံ၊ မမြင်နိုင်၊ ကစ္စိ၊ နည်း။ နာရီသမာသဝှယာ၊ ဣတ္ထိလိင်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော။ ဇိဝှါ၊ သည်။ နဒဿကာ၊ မမြင်နိုင်။

ဤသေ၊ ရဟန်းတို့သခင် ရှင်တော်ဘုရား။ ကစ္စိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ပဟူတဇိဝှါ၊ ရှိသည်။ အသိ၊ဖြစ်ပါသနည်း။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းရာအားဖြင့်။ တံ၊ ထိုပဟူတဇိဝှါအဖြစ်ကို။ ဇာနိယာမသေ၊ သိနိုင်ပါကုန်အံ့။ (တထာ၊ အားဖြင့်။) ပဟူတံ၊ ရှည်လျား နူးညံ့ ပြန့်သော။ ဇေတံ၊ ထိုလျှာတော်ကို။ နိန္နာမယ၊ ထုသော်တော်မူပါ။ နော၊ တို့၏။ကခ်ံ၊တွေးတောယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနယ၊ ဖြေဖျောက်တော် မူပါလေ့။

ဒိဋ္ဌဓမ္မဟိတတ္ထာယ စ၊ မျက်မှောက်ချမ်းသာ အကျိုးငှါငင်း။ သမ္ပရာယသုခါယ စ၊ တမလွန်ချမ်းသာအကျိုးငှါငင်း။ ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်ပြီ.သောအခွင့်ရှိကုန်သော အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဃံ ကိဉ္စိ၊ သော။ အဘိပတ္ထိတံ၊ လိုလားတောင့်တသည်ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ လျှောက်လိုကြပါကုန်၏။

၃၉၂။ (အထခေါ၊ မှစ၍ ဇိဝှါယ ဆာဒေသိ၊ တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ၃၀၅-အပိုဒ်၌ ပါခဲ့ပြီ။)

အထခေါ၊၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗြဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ယေ တေ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ ံသာ။ပ။ အဘိပတ္ထိတန္တိ၊ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ သုံးဂါထာဘို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြန်လည် မိန့်ကြားတော်မူပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံဏားး။ တေ၊သင်သည်။ ယေ မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊တို့ကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗာ ံသာတိ၊ ဟူ၍။ သုတာ၊ ကုန်ပြီ။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။ တေ၊ ထိုလက္ခဏာတို့သည်။ မမ၊ ၏။ ကာယသ္မိ ံ၊၌။ (သန္တိ၊ ကုန်၏။) တေ၊ ၏ (စိတ်၌)။ ကခ်ံ၊ တွေးတောယုံမှားခြင်းသည်။ မာ အဟု၊ မဖြစ်စေလင့်။

ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံဏားး။ မေ၊ ငါသည်။အဘိညေယျံ၊ သိအပ်သည်ကို။ အဘိညာတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွါးမျှားအပ်သည်ကိုလည်း။ ဘာဝိတံ၊ ပွါးမျှားအပ်ပြီ။ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်သည်ကို လည်း။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ တသ္မာ။၊ ထိုကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ဖြင်၏။

(တတိယ ဂါထာ၌ “ကတာဝကာသော၊ ပြုအပ်သော အခွင့်ရှိသော သင်သည်။ ပုစ္ဆာသု၊ မေးလေ့” ဤမျှသာ ထူးသည်)။

၃၉၃။ အထခေါ၊၌။ဗြဟ္မာယုသ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏(စိတ်၌)။(အဟံ၊ ငါသည်။) “သမဏေန ဂေါတမေန၊ သည်။ (ကတ-ပုဒ်တစိတ်၌- စပ်။) ကတာဝကာသော၊ သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ကို။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကံ၊ သော။ အတ္ထံ ဝါ၊ အကျိုးကိုမူလည်း။ကိ ံ နု ခေါ ပုစ္ဆေယျံ၊၊ မေးရအံ့လော။ သမ္ပရာယိကံ၊ သော။ အတ္ထံ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ကိ ံ နု ခေါ ပုစ္ဆေယျန္တိ၊ မေးရအံ့လော” ဟူသော။ ဇေတံ၊ သ,သ်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြဟ္မာယုသ ဗြာဟ္မဏသ၊ ၏ (စိတ်၌)။“အဟံ၊ သည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာနံ၊ ကုန်သော။အတ္ထာနံ၊ အကျိုးတို့၌။ ကုသလော၊

လိမ္မာ၏။ အညေပိ၊ တပါးသူတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိဋ္ဌမိမိကံ၊ သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကြကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သမ္မာယိကံယေဝ၊ တမလ္ဘန်၌သာလျှင် ဖြစ်သော။ အတ္ထံ၊ ကို။ ယံ နူန ပုစ္ဆေယျန္တိ၊ မေးရမူကား ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဗြာဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ ကထံ။ပ။ ပဝုစ္စ-တီတိ၊ ကထံ။ပ။ပဝုစ္စတိ-ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ။ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ လျှောက်ပြီ။

ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ကထံ၊ လျှင်။ ဝေဒဂူ၊ ဝေဒဂူမည်သည်။ ဘဝတိ၊သနည်း။ကထံ၊လျှင်။ တေဝိဇ္ဇော၊ တေဝိဇ္ဇမည်သည်။ ဟောတိ၊ သနည်း။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ သောတ္တိယော၊ သောတ္တိယဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်ပါသနည်း။

ဘော၊ မ။ ကထံ၊ လျှင်။ အရဟံ၊ အရဟာမည်သည်။ဟောတိ၊ နည်း။ကထံ၊ လျှင်။ကေဝလီ၊ အလုံးစုံသောဂုဏ်ရှိသူမည်သည်။ဘဝတိ၊ နည်း။ ဘော၊ မ။ကထံ၊ လျှင်။မုနိ၊ မုနိမည်သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ ကိန္တိ၊ လျှင်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ။ ဝုစ္စတိ၊ နည်း။

၃၉၄။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဗြာဟ္မာယုံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ။ပ။ ပဝုစ္စတီတိ၊ ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပစ္စဘာသိ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဗြာဟ္မယုပုံဏားး။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ရှေးဘဝနေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ သိ၏။ သဂ္ဂါပါယဉ္စ၊ နတ်ဘုံအပါယ်ဘုံကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ အထော၊ ထိုမှတပါး။ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ကုန်ရာ(အရဟတ္တဖိုလ်)သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အဘိညာ၊ ထူးသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိ၍ ။ ဝေါသိတော၊ (ဝင်္ဒဒုက္ခ) ဆုံးခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ မုနိ၊ မုနိမည်ဘော်မူ၏။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ရာဂေဟိ၊ ရာဂစသော ကိလေသာတို့မှ။ မုတ္တံ၊ လွတ်သော။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပဟီနဇာတိ မရဏော၊ပယ်အပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်း ရှိ၏။ ဗြဟ္မစရိယဿ ကေဝလီ၊ အလုံးစုံသော မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယရှိ၏။ သဗ္ဗမမ္မာနံ၊ အလုံးစုံသော တရားတို့၏။ ပါရဂူ၊ (သိသောအားဖြင့်) ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်၏။ တာဒိ၊ ထိုသိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓဟူ၍ ။ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဗြာဟ္မာယု ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍ ။ ကံသံ၊ ၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကို။ ကရိတ္ဝာ၊ ၍ ။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒေသု၊ ဘုံ၌။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ နိပတိတ္ဝာ၊ တုပ်ပျပ်၍။ ဘဂဝတော၊ ၏။ ပါဒါနိ၊ တို့ကို။ မုခေန စ၊ ခံဘွင်းဖြင့်လည်း။ ပရိစုမ္ဗဘိ၊ စုပ်၏။ ပါဏိ-ဟိ စ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္မာဟတိ၊ ဆုပ်နယ်၏။"ဘော ဂေါတမ၊မ။အဟံ၊ သည်။ဗြာဟ္မာယု-ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မာယုပုံဏားပါတည်း။ ဘော ဂေါတမ။ မ။ အဟံ၊ သည်။ ဗြာဟ္မာယု ဗြာဟ္မ-ဏောတိ၊ တည်း" ဟူ၍ ။ နာမဉ္စ၊ ကိုလည်း။ သာဝေတိ၊ ကြားစေ၏။ အထခေါ၊ ၌။သော ပရိသာ၊ သည်။"ယတြ ဘိ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥဉ္ဇတာ၊ သော။ ယသဿီ၊ သော။ အယံ ဗြာဟ္မာယု-ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပရမနိပစ္စကာရံ၊ အလွန်ကျိုးနွံ ရှိသော မှုကို။ ကရိဿတိနာမ၊ ပြုတုံဘိ၏။ဘသ္မာ၊ ကြောင့်။ဘော၊ အိုအချင်းတို့။အစ္ဆရိယံဝတ၊ စွတကား။

ဘော။ တို့။ အဗ္ဘုတံ ဝတာဘိ၊ စုတကား" ဟူ၍။ အစ္ဆရိယဗ္ဘုတဝိဘ္ဘဇဘာ၁်၊ ဖြစ်သော အံ့ဩခြင်း မဖြစ်စဘူးဖြစ်ခြင်း နှစ်သက်ခြင်း ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။အထခေါ၌။ ဘဂဝါသည်။ "ဖြဟ္မာယု ဖြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဖြာဟ္မဏာ၊ ပုံကားး။ ယတော၁၊ အကြင်ကြောင့်။ တော၊ သင်၏။ စိတ်၊ သည်။ မယိ၊ ငါ၌။ ပသန္နံ၊ ကြည်ညိုပြီ။ တတော၁၊ ကြောင့်။ အလံ၊ တော်လောက်ပြီ။ ဥဋ္ဌဟ၊ ထလော့။ တုံ၊သည်။ သကေ အာသနေ၊ မိမိနေရာ၌။နိသီဒါတိ၊ ထိုင်လော့"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဖြဟ္မာယု ဖြာဟ္မဏော၁၊ သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၁၊ ထ၍။ သကေ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

၃၉၅။ (အထခေါ၊ မှစ၍ တေဒဝေါစ-အထိသည် ဥပါလိသုတ် ၆၉-ပိုဒ်နှင့်၎င်း၊ အဘိက္ကန္တံ-မှစ၍ သရဏံ ဂတံ-အထိသည် ကုက္ကုရဝတိကသုတ် ဂ၂-ပိုဒ်နှင့်၎င်း တူ၏။ အဓိဝါသေတု-မှစ၍ ဘတ္တန္တိ-အထိကား အနက်လွယ်၏။)

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ပ။ နိသီဒိ၊ ထိုင်တော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဖြဟ္မာယုဖြာဟ္မဏော၁၊ သည်။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းအပေါင်းကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲဘွယ်ဖြင့်၎င်း။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်၎င်း။ သဟတ္ထာ၁၊ မိမိလက်ဖြင့်။ သန္တပ္ပေသိ၊ ရောင့်ရဲစေပြီ။ သမ္မာ၁ရေသိ၊ တန်ပြီဟု ပယ်မြစ်စေပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ တဿ သတ္ထာဟဿ၊ ထိုခုနစ်ရက်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သောအခါ၌။ ဝိဒေါသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ၌။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ဖြဟ္မာယု ဖြာဟ္မဏော၁၊ သည်။ ဘဂဝတော၁၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တဿ၊ ဖဲတော်မူ၍ မကြာမြင့်မီ၊ ကာလံ၊ အတ္တဘောကို ပစ်ချခြင်းကို။ အာဂါသိ၊ ပြုပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သမ္မ ဘုလာ၁၊ ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဖြာဟ္မာယု ဖြာဟ္မဏော၁၊ သည်။ ကာလင်္ကတော၁၊ ကွယ်လွန်ပြီ။ တဿ၊ ထိုဖြဟ္မာယုပုံကားး၏။ ဂတိ၊ လားရာဘုံသည်။ ကာ၁၊ အဘယ်ပါနည်း။အဘိသမ္မရာယော၁၊ တမလွန်ဘဝသည်။ ကောတိ၊ အဘယ်ပါနည်း"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဖြဟ္မာယု ဖြာဟ္မဏော၁၊ သည်။ ပဏ္ဍိတော၁၊ ပညာရှိ၏။ ဓမ္မဿ၊ (အရဟတ္တမဂ်)တရားအား။ အနုဓမ္မံ၊ လျော်သော အောက်မဂ် အောက်ဖိုလ်) တရားကို။ ပစ္စပါဒိ၊ ရပြီ။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဓမ္မာဓိဂရဏံ၊ တရားဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နစဝိဟေသေသိ၊ မညှဉ်းဆဲ။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဖြဟ္မာယု ဖြာဟ္မဏော၁၊ သည်။ ပဥ္စန္နံ၊ ငါးပါးကုန်သော။ သြရမ္ဘာဂိယာနံ၊ အောက် ကာမဘုံသို့ ချဉ်းကပ်တတ်ကုန်သော။ သံယောဇနာနံ၊ သံယောဇဉ်တို့၏။ ပရိက္ခယာ၁၊ ကုန်ခြင်း ကြောင့်။သြပပါတိကော၁၊ သုဒ္ဓါဝါသ ဥပပတ် ပဋိသန္ဓေနေသည်။ တတ္ထ၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံ၌။ ပရိ နိဗ္ဗာယီ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။တသ္မာ လောကာ၁၊ ထိုသုဒ္ဓါဝါသဘုံမှ။ အနာဝတ္တိဓမ္မော၁၊ ဆုတ်နစ်ခြင်းသဘောမရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

(ဣဒမဝေါစ။ပ။ အဘိနန္ဒုန္တိ-ကား ပေးမြဲ။)

ပဌမံ၊ သော။ ဖြဟ္မာယုသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁-စိတ္တ-ဟု စာတို့၌ ရှိ၏။ ဝိတ္တ-ဟု ပါဠိမှန်ရှိရမည်။ မ ၁-အပိုဒ် ၅၀၄-အဋ္ဌကထာ ကိုရှု။

၂-သေလသုတ်

၃၉၆။ (ဧဝံ မေ သုတံ- ပေးမြဲ။) ကေံ သမယံ၊ အခါတပါးဦး။ ဘဂဝါ၊ သည်။ အင်္ဂုတ္တရာ-ပေသု၊ အင်္ဂုတ္တရာပတိုင်းတို့ဦ။ မဟတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ အဈုဒေဋ္ဌသေဟိ ဘိက္ခု သတေဟိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တက္ခ။ စာရိကံ၊ ကို။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ဦ။ အာပဏံနာမ။ အာပဏမည်သော။ အင်္ဂုတ္တရာပါနံ၊ တို့၏။ နိဂမော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ သို့။ အဝသရိ၊ ပြီ။

(အသောသိ အစ ဟောတိတိ အထိကား အပဏ္ဏကသုတ် ၉၂-ပိုဒ်နှင့် တူပြီ။)

အထခေါ၊ ဦ။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ ကေဏိယရသွေ့သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ အဓိဝါသေတု၊ဘိ၊လက်ခံတော်မူပါ"ဟူသော။တေံ၊ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ဝေံ၊သို့။ ဝုတ္တော်၊ သော်။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ ကို။"ကေဏိယ၊ ကေဏိယ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဟာ၊ များသု၏။ အဈုဒေဋ္ဌသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့တည်း။ တုံ့ စ၊သင်သည်ကား။ဗြာဟ္မဏော်သု၊ ပုံကားတို့ဦ။ အဘိပ္ပသန္နောတိ၊ အလွန်ကြည်ညို၏"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဘိက္ခုသံဃော၊ သည်။ မဟာ၊ များလှသည်။ အဈုဒေဋ္ဌသာနိ ဘိက္ခုသတာနိ၊ တထောင့်နှစ်ရာ့ငါးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကိဉ္စာပိ ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်စေကာမူ။ အဟဉ္စ၊ တပည့်တော်သည်လည်း။ဗြာဟ္မဏော်သု၊ တို့ဦ။ ကိဉ္စာပိ အဘိပ္ပသန္နော၊ အကယ်၍ လွန်စွာ ကြည်ညိုစေကာမူ။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ အဓိဝါသေတူတိ၊ ပါ" ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဂဝါ၊သည်။တုဏှီဘာဝေန၊သဖြင့်။အဓိဝါသေသိ၊ လက်ခံတော်မူပြီ။ အထခေါ၊ ဦ။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊ သည်။ပ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ မိတ္တာ-မစ္စေ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဖော်ဘို့ကိုဂုဏ်း။ ဥဘတိသာလောဟိတေ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့ကို ဂုဏ်း။"ဘောန္တော၊ အရှင်တို့။မိတ္တာမစ္စာ၊တို့သည်ဂုဏ်း။ဥဘတိသာလောဟိတာ၊ တို့သည်ဂုဏ်း။(မေ၊ ငါ၏စကားကို)။သုဏန္တု၊ နာယူကြကုန်လော့။ မေ၊ ကျွန်ုပ်သည်။ သမဏော ဂေါတမော၊ ကို။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ သွာတနာယ၊ ဌ။ ဘတ်တဲ့၊ ဖြင့်။ နိမန္တိတော၊ဖိတ်မန်အပ်ပြီ။ ယေန၊ ယင်းအကြောင်းကြောင့်။ မေ၊ ၏။ ကာယဝေယျာဝဋိကံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှု ကြီးငယ်ကို။ ကရေယျာထာတိ၊ ပြုကြကုန်လော့"ဟူ၍ ။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊၏ ။ မိတ္တာမစ္စာ၊တို့သည်ဂုဏ်း။ဥဘတိသာလောဟိတာ၊တို့သည်ဂုဏ်း။ဝေံဘောတိခေါ၊ဟူ၍။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊ ၏(စကားကို)။ပဋိဿုတ္ဝာ၊ ၍ ။အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဥဒ္ဓနာနိ၊ ခုံလျောက်တို့ကို။ ခဏ္ဍန်၊ တူးကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ကဋ္ဌာနိ၊ ထင်းတို့ကို။ ဖာလေန်၊ ခွဲကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဘာဇနာနိ၊ အိုးခွက်တို့ကို။ ဓောဝန်၊ ဆေးကြော ကြကုန်၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ ဥဒကမဏိကံ၊ ရေအိုးကြီးကို။ ပတိဋ္ဌာပေန်၊ တည်ထားကြကုန် ၏။ အပ္ပေကစ္စေ၊ တို့သည်။ အာသနာနိ၊ နေရာထိုင်ခင်းတို့ကို။ ပညပေန်၊ ခင်းကြကုန်၏၊ ကေဏိ-ယော ပန ဇဋိလော၊ သည်ကား။ သာမံယေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ မဏ္ဍလမာလံ၊ မဏ္ဍပ်ဝန်း ကို။ပဋိယာဒေတိ၊ ပြုစီရင်၏။

၃၉၇။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာပဏော၊ အာပဏ-နိဂုံး၌။ပဋိဝ သတိ၊ နေ၏။ပ။လက္ခဏော သုတ်၌။ အနဝယော၊၏။တိဏိ စ မာဏဝကသတာနိ၊လုလင်ပျိုသုံးရာတို့ကိုသည်း။ မန္တေ၊ဝေဒတို့ကို။ ဝါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ကေဏိယော ဇဋိလော၊သည်။ သေလေ ဗြာဟ္မဏော၊ သေလပုံဏား အပေါ်၌။ အဘိပ္ပသန္နော၊ အလွန်ကြည်ညိုသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အထခေါ၊၌။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တိဟိ မာဏဝက-သတေဟိ၊ တို့သည်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍။ ဇင်္ဃဝိဟာရံ၊ အားဖြင့်။အနုစင်္ကမမာနော၊ သေဉ်။ အနုဝိစရမာနော၊ သေဉ်။(ပေါတလိယသုတ် ၃၁-ရှု။)ယေန၊ ၌။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊ ၏။ အဿမော၊ သခ်ိမ်းကျောင်းသည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။

သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ကေဏိယဿ ဇဋိလဿ၊ ၏။ အဿမေ၊ ၌။ အပ္ပေကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့ကို။ ဥဒ္ဓနာနိ၊ တို့ကို။ ခဏန္တေ၊တူးသည်တို့ကို။ပ။ ကေဏိယံ ပန ဇဋိလံ၊ ကိုကား။ သာမံယေဝ၊ သာလျှင်။ မဏ္ဍလမာလံ၊ကို။ ပဋိယာဒေန္တိ၊ ပြုပြင်စီရင်သည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ ပြီ။ ဒိဿာန၊ ၍ ။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ ကို။ “ဘောတော ကေဏိယဿ၊ အရှင်ကေဏိယ၏။ အာဝါ-ဟော ဝါ၊ သမီး ယူခြင်းသည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ ကိံ နု၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဝိဝါဟော ဝါ၊ သမီး ပေးခြင်းသည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ ကိံ နု၊ လော။ မဟာယညော ဝါ၊ ယဇ်ကြီးသည်မူလည်း။ ပစ္စု-ပဋ္ဌိတော ကိံ နု၊ ဖြစ်ပေါ်လတ္တံ့လော။ မာဂဓော၊ သော။ သေနိယော၊ သော။ ဗိမ္ဗိသာရော ရာဇာ ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဗဿကာယေန၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ သွာတနာယ၊ ၌။ နိမန္တိတော ကိံ နူတိ၊ ပင့်ဖိတ်အပ်လေသလော”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဘော သေလ၊ သေလ။ မေ၊ ဝါအား။ အာဝါဟော၊ သည်။ နု ဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဝိဝါဟောပိ၊ သည်လည်း။နု ဘဝိဿတိ၊ တ္တံ့။ပ။နု နိမန္တိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်။ အပိ စ ခေါ၊ စင်စစ် သော်ကား။ မေ၊ အား။ မဟာယညော၊ သည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ၏။

(အတ္ထိ ဘော-မှ စ၍ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ-ဘိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား ဤသုတ်အစ ၃၉၆ အပိုဒ်နှင့် မဆူးပြီ။)

မေ၊ ငါသည်။ သော၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သွာတနာယ၊ ၌။ ဘဉ္ဇံ၊ ဖြင့်။ နိမန္တိတော၊ ပင့်ဖိတ်အပ်ပြီ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ ဘော ကေဏိယ၊ယ။ ဗုဒ္ဓေါဘိ၊ ဘုရားဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ (သင်)ပြောဆိုသလော။ ဘော သေလ၊ လ။ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ (ငါ)ပြော၏။ ဘော ကေဏိယ၊ ယ။ ပ။ ဝဒါမိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။

၃၉၈။ အထခေါ၊ ၌။ သေလဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ “ယဒိဒံ ဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်ဘုရားသံသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)သော ဃောသောပိ၊ ဤဘုရားဟူသော အသံမျှကိုသည်း။လောကသ္မိံ၊ လောက၌။ ဒုလ္လဘောတိ၊ ရခဲ၏”ဟူသော။တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

(အာဂတဝါနိ ခေါ အစ ဝိဝဋ္ဋစ္ဆဒေါ အဆိ ဝါကျတို့ကား ဗြဟ္မာယုသုတ် ၃၈၄-ပိုဒ်နှင့်တူပြီ။)

ဘော ကေဏိယ၊ ယ။ တေရဟိ၊ ယခု။ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ ဝိဟရတိ၊နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ကေဏိ-ယော ဇဋိလော၊ သည်။ ဒက္ခိဏံ ဗာဟုံ၊လက်ျာလက်မောင်းကို။ပဂ္ဂဟေတွာ၊ မြှောက်၍ ။ သေလံ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။“ဘော သေလ၊လ။ ယေန၊ ၌။ သော နိလဝနရာဇိ၊ဤစိမ်းညိုသော တောရေးသည်။

(အတ္ထိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုဝိမ်းညိုသောတောရေး၌။ ဝိဟရတီတိ၏"ဟူသော။)တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သေလောဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တိဟိ မာဏဝကသတေဟိ၊သုံးရာကုန်သော လုလင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ပ။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ သေလောဗြာဟ္မဏော၊သည်။ တေ မာဏဝကော၊ တို့ကို။"ဘောန္တော၊ အမောင်တို့သည်။အပ္ပသဒ္ဒါ၊ အသံတိတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ။ပဒေါပကတိခြေချရာအရပ်၌။ပဒံ၊ခြေရာကို။ (ပဒေပဒံ၊ခြေချမှန်မှန်။)နိက္ခိပန္တော၊ချကြကုန်လျက်။အာဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်လာကြကုန်။ ဟိ၊ မှန်၏။ တေ ဘဂဝန္တော၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်။ ဒုရာသဒါ၊ ချဉ်းကပ်ဝံ့နိုင်ခဲကုန်၏။ သီဟာဝ၊ တဉီးထည်းကျက်စားသော ခြင်္သေ့မင်းတို့ကဲ့သို့။ ကေစရာ၊ တပါးထည်းကျက်စားတော်မူကုန်၏။ ဘော၊ အိုအမောင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ယဒါ စ၊ အကြင်အခါကား။ သမဏော ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မန္တေယျ၊ တိုင်ပင်ပြောဆိုရာ၏။ ဘောန္တော၊ အမောင်တို့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ ငါ(စကား)၏။အန္တရန္တရာ၊အကြားအကြား၌။ကထံ၊ သင်တို့စကားကို။ မာ ဩပါတေထ၊ မသွင်းချကုန်လင့်။ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားဆုံးသည့်ဘိုင်အောင်။ အာဂမေန္တုတိ၊ ဆိုင်းငံ့ကြကုန်လော့"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြောဆိုပြီ။

(အထခေါ။ပ။ ဆာဒေသိ- တို့ကား ဗြဟ္မာယုသုတ် ၃၈၅- ပိုဒ်နှင့်တူ၏။)

အထခေါ၊ ၌။ သေလသ ဗြာဟ္မဏသ၊၏(စိတ်၌)။"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ပရိပုဏ္ဏေဟိ၊ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒဋ္ဌာ ံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊တို့နှင့်။ သမန္နာဂတောခေါ၊ ပြည့်စုံလေသလော။ အပရိပုဏ္ဏေဟိ၊ မပြည့်မစုံဖြစ်ကုန်သော။ ဒဋ္ဌာ ံသ မဟာပုရိသလက္ခဏေဟိ၊ဘို့နှင့်။နောသမန္နာဂတောဝ၊ပြည့်စုံသည်မဟုတ်သလော။နံ၊ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ဗုဒ္ဓေါ ဝါ၊ ဘုရားဟူ၍၎င်း။ နော ဝါ၊ ဘုရားမဟုတ်ဟူ၍ ၎င်း။ နော စ ဇာနာမိ၊ ဧကန်မသိ။ ဝုဒ္ဓါနံ၊ ကြီးမားကုန်သော။ မဟလ္လကာနံ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့် ကြီးကုန်သော။ အာစရိယပါစရိယာနံ၊ ဆရာ,ဆရာ့ဆရာဖြစ်ကုန်သော။ ဘာသမာနာနံ၊ ဆိုကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏားတို့၏။ အရဟန္တော၊ ကုန်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ကုန်သော။ ယေတေ၊ အကြင်ဘုရားရှင်တို့သည်။ ဘဝန္တိ၊ ရှိကုန်၏။တေ၊ ထိုဘုရားရှင်တို့သည်။ သကေဝဏ္ဏေ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဘညမာနေ၊ ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပါတုကရောန္တိတိ၊ ထင်စွာပြုကုန်၏ ဟူသော။ တေ၊ ဤစကားကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ ခေါ ပန၊ ကြားဘူးသည်သာတည်း။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သာရုပ္ပါဟိ၊ လျောက်ပတ်ကုန်သော။ဂါထာဟိ၊တို့ဖြင့်။ ယံ နူန အာဘိတ္ထဝေယျန္တိ၊ ချီးမွမ်းရမူကား ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ တေ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

၃၉၉။ အထခေါ၊ ၌။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ သမ္မုခါ၊ ၌။ သာရုပ္ပါဟိ၊ ကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဘိတ္ထဝိ၊ ချီးမွမ်းပြီ—

ဝီရိယဝါ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူပေသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ ပရိပုဏ္ဏကာယော၊ လက္ခဏာတို့နှင့်ပြည့်စုံသော ကိုယ်တော်ရှိသည်။ သုရူပီ၊ ကောင်းမြတ်သော ကိုယ်ရောင်ရှိသည်။သုဇာတော၊ လုံးရပ်သဏ္ဌာန် ကောင်းမွန်စွာဖြစ်သည်။ စာရုဒဿနော၊ နှစ်သက်အပ်သော ကြည့်ရှုဘွယ်ရှိသည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ သုသုက္ကဒါဋ္ဌော၊ အလွန်ဖြူဖွေးသော စွယ်တော်ရှိသည်။ အသိ၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ သုဇာတာသ၊ သော။ နရသ၊ ယောကျ်ားမြတ်၏။ယေ ဝိယဉ္ဇနာ၊ အကြင် လက္ခဏာဘို့သည်။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ကုန်သော။ တေ မဟာပုရိသလက္ခဏာ၊ထိုယောကျ်ား မြတ်၏ လက္ခဏာတော်တို့သည်။ တဝ၊ရှင်တော်ဘုရား၏။ကာယသ္မိ ံ၊ ကိုယ်တော်၌။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။

(တုံ၊ သည်။) ပသန္နနေတ္တာ၊ ကြည်လင်သော မျက်လုံးတော်ရှိတော်မူပေ၏။ သုမုခါ၊ ပြည့်ဆသော မျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ဗြဟ္မာ၊လုံးရပ်ကြီးထွားတော်မူပေ၏။ ဥဇု၊ ဗြဟ္မာမင်းအတူဖြောင့်မတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာတော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ ပတာပဝါ၊ အရိန် အဝါလည်း ရှိတော်မူပေ၏။ သမဏာသံဃသ၊ ရဟန်းအပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အာဒိစ္စော၀၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ဝိရောစသိ၊ တင့်တယ်တော်မူပါပေ၏။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။(တုံ၊ သည်။) ကလျာဏဒဿနော၊ ကောင်းသောကြည့်ရှုဘွယ်ရှိတော်မူပေ၏။ ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော၊ရွှေအဆင်းနှင့်တူသောအရေ တော်လည်း ရှိတော်မူပေ၏။ဝေံ၊ကျိသို့။ဥတ္တမဝဏ္ဏိနော၊ကောင်းမြတ်သော အဆင်းရှိတော်မူ သော။တေ၊ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား။ ဝါ၏။သမဏာဘာဝေန၊ ရဟန်းတော်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (ရဟန်း လုပ်၍ နေသဖြင့်။) ကိ ံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။

(ဂေါတမ၊ ဂေါတမန္တယ်ဘွားရှင်တော်ဘုရား။တုံ၊သည်။)စက္ကဝတ္တိ၊ စကြာရတနာကိုလည်စေ နိုင်သော။ ရထေသဘော၊ ရထားစီးနင်း မင်းတကာတို့ထက် မြတ်တော်မူသော။ စာတု-ရန္တော၊ သမုဒ္ဒရာလေးစင်းအဆုံးရှိသော လေးကျန်းလုံးကို အစိုးရသော။ ဝိဇိတာဝိ၊ ရန် အလုံးကို အောင်မြင်တော်မူပြီးသော။ ဇမ္ဗုသဏ္ဍသ၊တောအုပ်ပေါသော ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကို။ (ဥပလက္ခဏမျှသာ။)ဣဿရော၊ အစိုးရသော။ ရာဇာ၊စကြာမင်းသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အရဟာသိ၊ ထိုက်တော်မူပေ၏။

ဂေါတမ၊ ရား။ ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုးအစစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘောဂီ၊စည်းစိမ်ရှင်ဖြစ်ကုန်သော” ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏(နောက်သို့)။အနုယန္တာ၊လိုက်ကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဂေါတမ၊ ရား။ တုံ၊ သည်။ ရာဇာဘိရာဇာ၊ မင်းတို့သည် ပူဇော်အပ်သော မင်းဖြစ်သော။ မနုဇိန္ဒော၊ လူ့ဘုရင်ဖြစ်၍။ ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုစေတော်မူပါလော့ ။(ဣတိ၊ သို့။ အဘိတ္ထဝိ၊ ပြီ။)

သေလ၊(သေလ။ အာဟံ၊ သည်။)ရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်။ အသ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ အနုတ္တရော၊ မိမိထက်မြတ်သူမရှိသော။ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းဖြစ်၍။ ဓမ္မေန၊

၁။ ရဇ္ဇံ ကာရေတီဘိတ္ထ ဗြဟ္မဒတ္တော အတ္တနော ရာဇဘာဝံ မဟာဇနေန ကာရယတီတိ အတ္ထော။ (မူလဋီကာ “ဣန္ဒတ္တံ ကာရေတိ” အာဒ်ကို ကိုးကား၍ ဖွင့်သော) သဒ္ဒနီတိ-ခာတုမာလာ၊ အလိုအတိုင်း အနက်ပေးသည်၊“ကထံ ရဇ္ဇံ ကာရေတီတိ ယောဂဝိဘာဂတော”ဟူသောမောဂ္ဂလ္လာန-ခါဒိကဏ္ဍ-အလို“ရဇ္ဇံ၊မင်းမှု ကိစ္စဟူသော အုပ်ချုပ်ခြင်းကို။ ကာရေဟိ၊ ပြုတော်မူပါလော့”ဟု သမ္မန်။ (ကရဓာတ် တနာဒိ-ဏိပစ္စည်းဖြင့် ပြီး၏။) ထိုနှစ်နည်းလုံးသည် ရဇ္ဇန္တိ ဆုဇာဘာဝံ၊ ရည္ဟာ ကတ္တာမှကိစ္စံ ဝါ၊ ဝိ-ဒ္ဒ ၃-နှင့် ညီ၏။

(သတိပဋ္ဌာန်စသော) တရားဖြင့်။ စက္ကံ၊ အာဏာစက်ကို။ ဝတ္တေမိ၊ လည်စေတော်မူ၏။ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ သူတကာတို့ မလည်စေနိုင်သော။ စက္ကံ၊ ဓမ္မစက်ကို။ ဓမ္မေန၊ ပရိယတ်ခေါ် ဒေသနာတရားတော်ဖြင့်။ ဝတ္တေမိ၊ ၏။

ဂေါတမ၊ ရား။ (တုံ၊ သည်။) သမ္မုဒ္ဓေါ၊ဘုရားဟူ၍။ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။အနုတ္တ-ရော၊ သော။ ဓမ္မရာဇာ၊ ၍။ စက္ကံ၊ ကို။ ဝတ္တေမိ ဣတိ၊ ၏ဟူ၍။ ဘာသသိ၊ဆိုတော်မူ၏။

ဘောတော၊ အရှင်၏။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးဖြစ်သော။ သတ္ထုရန္ဒယော၊ ဘုရားရှင်သို့ အတုလိုက်သော။ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ ကောနု၊အဘယ်သူပါနည်း။ ကော အဘယ် သူသည်။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ပဝတ္တိတံ၊ လည်စေအပ်သော။ တံ ဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုဓမ္မစက် ကို။ အနုဝတ္တေတိ၊ တဖန်လည်စေတော်မူပါသနည်း။

သေလ၊ လ။ မယာ၊ သည်။ ပဝတ္တိတံ၊ သော။ စက္ကံ၊ စကြာရတနာနှင့် တူသော။ အနုတ္တရံ၊ သော။ ဓမ္မစက္ကံ၊ ကို။ တထာဂတံ တထာဂတဿ၊ ၏။ အနုဇာတော၊ အနုဇာတ သားတော် ဖြစ်သော။ (တထာဂတံ အနု၊ မြတ်စွာဘုရားကြောင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်တော် မူသော။) သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တြာသည်။ အနုဝတ္တေဘိ၊၏။ (အဘိညေယျ-စသော ဂါထာ နက်သည် ဗြဟ္မာယုသုတ် ၃၉၂- ပိုဒ်၌ ပါပြီး)။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။ ကင်္ခံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဝိနယဿု၊ ပယ်ဖျောက် လော့။ အဓိမုစ္စဿု၊ ဘုရားဟုဆုံးဖြတ်လော့။ သမ္မုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားတို့ကို။ အဘိဏှသော၊ မပြတ်။ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်းသည်။ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ယေသံ၊ ယင်းဘုရားရှင်တို့၏။ အဘိဏှသော၊ မပြတ်။ လောကေ၊ ၌။ ပါတုဘာဝေါ၊ ထင်ရှားဖြစ်တော်မူခြင်းကို။ ဝေ၊ စင်စစ်။ ဒုလ္လဘော၊ ရခဲ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုံဏား။ သောဟံ၊ သည်။ အနုတ္တရော၊ မြတ်သော။ သလ္လကတ္တော၊ နှုတ်အပ်ပြီးသော ရာဂစသော ငြောင့် ရှိသော။ဗြဟ္မဘူတော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အဘိတုလော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်း ဥပမာ ကို လွန်သော။ မာရသေနပမဒ္ဒနော၊ နှိပ်နင်းအပ်ပြီးသော မာရ်စစ်သည်ရှိသော။သမ္မုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားဖြစ်၍။ သဗ္ဗာမိတ္တော၊ အလုံးစုံသော ရန်သူ (မာရ်ငါးပါး)တို့ကို။ ဝသီကတ္တာ၊ မိမိအလို ပါအောင် ပြု၍ ။ အကုတောဘယော၊ တစုံတခုသော အရပ်မှ ဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍။ မောဒါမိ၊ ဝမ်းမြောက်စွာနေတော်မူ၏။

ဘောန္တော၊ တို့။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ သလ္လကတ္တော၊ သော။ မဟာဝီရော၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဝနေ၊ တော၌။ နဒတိ ဣဝ၊ ကြုံးဝါးသကဲ့သို့။ ယထာ၊ အကြင်စကားကို။ဘာသတိ၊ မိန့် တော်မူ၏။ ဣမံ၊ ဤစကားကို။ နိသာမေထ၊ နာယူကြကုန်လော့။

ဗြဟ္မဘူတံ၊သော။အဘိတုလံ၊သော။မာရသေနပမဒ္ဒနံ၊ နှိပ်နင်းအပ်ပြီးသော မာရ်စစ်သည် ရှိသော မြတ်စွာဘုရားကို။ ကော၊အဘယ်သူသည်။ ဒိဿာ၊ ဖူးမြင်ရသည်ရှိသော်။ ကဏ္ဍာ ဘိဇာတိကောအပိ၊ မည်းညစ်သောအမျိုးဇာတ်၌ ဖြစ်သူပင် ဖြစ်သော်လည်း။နပ္ပသီဒေယျ၊ မကြည်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဣစ္ဆာဘိ၊ လိုလား၏။ သော၊ သည်။ မံ၊ ငါ့နောက်သို့။ အန္ဒေတု၊ လိုက်စေသတည်း။ ယော၀ါ၊ အကြင်သူသည်မူကား။ နဣစ္ဆတိ၊မလိုလား။ သော၊ သည်။ ဂစ္ဆတု၊(မလိုက်ပါ) ဖဲသွားပါလေ၃။ အဟံ၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ ဝရပညဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘောတော၊ အရှင်ဆရာအား။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ၌။ စေ ရုစ္စတိ၊ အကယ်၍ လိုလားနှစ်သက်ပါအံ့။ မယမ်ပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ဝရပညဿ၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့။

တိသတာ၊ သုံးရာကုန်သော။ ဣမေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဤပုဏ္ဏားဘို့သည်။ ပဋ္ဌလိကတာ၊ လက်အုပ်ချီမိုးကုန်လျက်။ ဘဂ၀ါ၊ ရား။ တ၀၊ ၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရိဿာမ၊ ကျင့်ပါကုန်အံ့။(ဣဘိ၊ သို့။)ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကြကုန်၏။

သေလ၊ လ။ ယတ္ထ၊ အကြင်မဂ္ဂဗြဟ္မစရိယ၌။ အပ္ပမတ္တာသ၊ မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍။ သိက္ခတော၊ ကျင့်သောသူ၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။အမောဃာ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်။ (အကျိုးရှိ၏။)တံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ထိုမဂ္ဂဗြဟ္မစရိယကို။ ဝါ၊ သည်။ သဉ္ဇာတာ၊ ကောင်းစွာဟောကြားတော်မူအပ်ပြီ။ သန္ဒိဋ္ဌိကံ၊ ကိုယ်ဘိုင်သာ ရှုမြင်ခြင်းဌာ ထိုက်၏။ အကာလိကံ၊ အခါမလင့် အကျိုးကို ဖြစ်စေတာ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော။ သေလော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂ၀တော၊၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ပဗ္ဗဇ်ံ၊ရှင်သာမဏေအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ ခေါ၊ ပြီ။ဥပသမ္ပဒံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလတ္ထ၊ ပြီ။

၄၀၀။ (အထ ခေါ။ပ။ နိသိဒိ၊ လွယ်ပြီ။)

ကေမန္တံ၊ ၌။နိသိန္နံ၊ သော။ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ကို။ဘဂ၀ါ၊သည်။"အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ။ပ။ ယဇတံ မုခန္တိ၊"ဟူကုန်သော။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ဘို့ဖြင့်။ အနုမောဒိ၊ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူ၏။

ကေဏိယ၊ ယ။ ယညာ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်။ အဂ္ဂိဟုတ္တမုခါ၊ မီးပူဇော်ခြင်းလျှင် အမြတ်ပဓာနရှိ၏။ သာဝိတ္တိ၊ သာဝိတ္တီကျမ်းသည်။ ဆန္ဒသော၊ ဆန်းကျမ်း၏။ မုခံ၊ အဦးအစ ပဓာနတည်း။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မနုဿာနံ၊ လူဘို့၏။ မုခံ၊အမြတ်တည်း။သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာသည်။နဒီနံ၊ မြစ်ဘို့၏။ မုခံ၊ ပဓာနတည်း။

နက္ခတ္တာနံ၊ နက္ခတ်ဘို့၏။ မုခံ၊ အမြတ်ပဓာနသည်ကား။ စန္ဒေါ၊ လမင်းတည်း။ တပတံ၊ အလင်းရောင်ဘို့၏။ မုခံ၊ ကား။အာဒိစ္စော၊ နေမင်းတည်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။အာကင်္ခမာနာနံ၊ အလိုရှိကုန်သော။ ယဇတံ၊ ပူဇော်သောသူတို့၏။ မုခံ၊ ကောင်းမှုဖြစ်ခြောင်းကား။ ဝေ၊ စင်စစ်။ သံဃော၊ အရိယာသံဃာတည်း။

အထခေါ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကေဏိယံ ဇဋိလံ၊ကို။ ဣမာဟိ ဂါထာဟိ၊ဘို့ဖြင့်။အနုမောဒိတ္ဝာ၍ ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊၍ ။ ပက္ကာမိ၊ ပြီ။

(အထခေါ။လ။ အဟောသိ။မ၂-ကား ဂ၂-ပိုဒ်၌ အနက် ရေးခဲ့ပြီ။)

အထခေါ်၊ ၌။သပရိသော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွသော။အာယသ္မာ သေလော၊သည်။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ယံတံ။ပ။ သတ္ထုံနော်တိ၊"ဟူကုန်သော။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဋ္ဌကထာသိ၊ ပြီ။

စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ မယံ၊ တို့သည်။ ဣတော၊ ဤနေ့မှ၊ အဋ္ဌမိံ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ။ အာဂမ္မ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်။ တဝ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ သာသနေ၊ ၌။ သတ္တရတ္တေန၊ ခုနစ်ညဉ့်ဖြင့်။ ဒန္ဓာ၊ ဆိုးမအပ်ပြီးကုန်သည်။အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

တုဝံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားရှင်ပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ဆရာပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ မာရာဘိဘူ၊ မာရ်နတ်ကို လွှမ်းမိုးနိုင်သော။ မုနိ၊ ဘုရားပါတည်း။ တုဝံ၊ သည်။ အနုသယေ၊ အနုသယတို့ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ပယ်ဖြတ်၍ ။ တိဏ္ဏော၊ သံသရာမှ လွန်မြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ကွမံ ပဇံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို။ တာရေသိ၊ လွန်မြောက်စေတော်မူပြီ။

တေ။၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။ဥပဓိ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို။(ဥပလက္ခဏ။)သမတိက္ကန္တာ၊လွန်အပ်ကုန်ပြီ။ တေ၊ သည်။ အာသဝါ၊ အာသဝတို့ကို။ ပဒါလိတာ၊ ခွဲအပ်ကုန်ပြီ။ အနုပါဒါနေ၊ တဏှာ-ဒိဋ္ဌိဟူသော ဥပါဒါန် မရှိသည်ဖြစ်၍ ။ သီဟာဝ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့။ ပဟီနဘယ-ဘေရဝေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောဘေး ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိတော်မူ၏။

ဝီရ၊ မြတ်စွာဘုရား။(တုံ၊သည်။) ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပသာရေဟိ၊ ဆန့်တန်းတော်မူပါ။ နာဂါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ သတ္ထုံနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ (ခြေတော်တို့ကို) ။ ဝန္ဒန္တု၊ ရှိခိုးကြပါစေ။ဘိသတာ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဘိက္ခဝေါ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ပဥ္ဇလိကတာ၊ ကုန်လျက်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ဒုတိယံ၊ သော။ သေလသုတ်ဖွင့်၊သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ပြီ။

၃-အဿလာယနသုတ်

၄၀၁။(ဧဝံ။ပ။ အာရာမေ-ပေးမြဲ။)။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အထူးထူးသော တိုင်းပြည်တို့မှ လာကြကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ္ဏားတို့၏။ ပဉ္စမတ္တာနိ ဗြာဟ္မဏသတာနိ၊ ပုဏ္ဏား ငါးရာတို့သည်။ (သုဂတသာ သုဂတဇ်ဝရပမာဏံ-ကဲ့သို့ နောက်ပုဒ် ဗြာဟ္မဏမပြခဲ့၍၊ သို့ဖြစ်၍ ပုဏ္ဏားတို့၏ ငါးရာတို့သည်။ ပုဏ္ဏားငါးရာတို့သည်-ဟုဆိုလို၏။) ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသန္တိ၊ ကုန်၏။

၁။ အဋ္ဌကထာ၌ "ယသ္မာ။ပ။ အာဂတမှာ၊ တသ္မာ"ဟု ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် 'ယံ'-ကို ကာရဏတ္ထနိပါတ်အဖြစ် သိစေလိုသည်မဟုတ်၊တွဲပစ္စယန္တအာဂမပုဒ်ကို ဟေတွတ္ထဟု သိစေလိုသာ၊ ယံ ကား အနက်မဲ့။သေလတွေရ ဂါထာ ဂုဂ-၌ သတ္တရတ္တေန-ဟုပင် ရှိသောကြောင့်၎င်း အဋ္ဌမိံ-ဟူသော သဒ္ဒန္တရိုက်ကို ထောက်သောအားဖြင့်၎င်း သတ္တရတ္တေန-မူသာ ကောင်း၏။ အနုတ္တရေန ဒမထေန-ကို ဒန္တာ-၏ အဖွင့်ဟု မယူဆမူ၍ သံဝဏ္ဏနာ သီးခြားကြဆကာ ၎င်းနှင့်အညီ သတ္တရတ္တေန-ကို ဖြုတ်၍ အနုတ္တရေန-ဟု ပြင်ခြင်းသည်ကား မသင့်။ အဋ္ဌကထာ၌လည်း အတ္တနာ-ရှိခြင်းထက် သတ္တရတ္တေန-ဟု **ရှိလျှင် ကောင်း၏**။

အထခေါ၊ ၌။ တေသံ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏(ဝိတ်၌)။"အယံ ခေါ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ စာတုဝဏ္ဏိ ံ၊ အမျိုးလေးပါးနှင့် ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိ ံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညပ်တော်မူ၏။ ကော၊ အာဘယ်သူသည်။ သမဏေန ဂေါဘမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊တက္ခ။ အသို့ ံ ဝစနေ၊ ထိုစင်ကြယ်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်သောစကား၌။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ပြန်လှန်ပြောဆိုခြင်းငှါ။ ပဟောတိ၊ နုခေါတိ၊ စွမ်းနိုင်သနည်း"ဟူသော၊ ဧတံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အဿလာယနောနာမ၊ အဿလာယနမည်သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ ဒဟရော၊ ငယ်၏။ ဝုတ္တာသိရော၊ ဆံချအပ်ပြီးသော ဦးခေါင်းရှိ၏။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်။ သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဒေသိကော၊ တဆဲ့ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိ၏။ပ။ အနဝယော၊၏။ အထခေါ၊၌။တေသံဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏(စိတ်၌)။"အယံ ခေါ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊သည်။ပ။ အနဝယော၊ ၏။ သော ခေါ၊ထိုအဿလာယနလုလင်သည်။ သမဏေန ဂေါတမေန။ နှင့်။သဒ္ဓိ ံ၊ တက္ခ။ အသို့ ံ ဝစနေ၊ ၌။ ပဋိမန္တေတုံ ၊ ငှါ။ ပဟောတိတိ၊ စွမ်းနိုင်၏"ဟူသော ၊ ဧတံ၊သည်။ အဟော-သိ၊ ပြီ။

အထ ခေါ၊ ၌။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ကို။"ဘော အဿလာယန၊ အမောင်အဿလာယန။ အယံသမဏော ဂေါတမော၊ ဤရဟန်းဂေါတမသည်။စာတုဇ္ဇာတိ ံ၊ အမျိုးလေးပါးနှင့်ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိ ံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို။ ပညပေတိ၊ ပညပ်၏။ ဘဝံ အဿလာယနော၊ အမောင်အဿလာယနသည်။ ဘော၊ လာပါလော့။ သမဏေန ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ ကထ။ အသို့ ံ ဝစနေ၊ ၌။ ပဋိမန္တေတူတိ၊အပြန်အလှန်ပြောဆိုပါလော့"ဟူသော။ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။တေ ဗြာဟ္မဏေ၊တို့ကို။ "ဘော၊ အိုအရှင်တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ခလု၊ စင်စစ်။ မေ့ဝါဒီ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ပြောဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။မေ့မဝါဒိနော စ ပန၊ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ဆိုလေ့ရှိတော်မူကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း။ ဒုပ္ပဋိမန္တိယာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြန်လှန်ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောမိတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ၊ခေါ၊လည်း။တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။"ဘော အဿလာယန၊နု။အယံ သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ပ။ ပဋိမန္တေတု၊ လော့။ ဘောတာ အဿလာယနေန၊ အမောင်အဿလာယနသည်။ ပရိဗ္ဗာဇကံ၊ ပရိဗိုဇ်ဘို့၏ အစီရင်ကို။ ဝါ၊ ပရိဗိုဇ်ဘို့၏ အကျင့်ကို။ စရိတံ ခေါ ပနာတိ၊ သင်အပ် ကျင့်အပ်ပြီ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။တေ ဗြာဟ္မဏေ၊တို့ကို။ "ဘော၊ အိုအရှင်တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ခလု၊ စင်စစ်။ မေ့ဝါဒီ၊ ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ဆိုလေ့ရှိတော်မူ၏။မေ့မဝါဒိနော စ ပန၊ဟုတ်မှန်သောသဘောကို ဆိုလေ့ရှိတော်မူကုန်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း။ ဒုပ္ပဋိမန္တိယာ၊ ခဲယဉ်းသဖြင့် ပြန်လှန်ပြောဆိုအပ်ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ပ။ ပဋိမန္တေတုံ၊ ငှါ။ န သက္ကောမိတိ၊ မစွမ်းနိုင်ပါ"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဒုတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

တတိယမ္ပိ ခေါ၊ လည်း။ တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။"ဘော အဿလာယန၊နု။ပ။စရိတံ ခေါ ပန၊ပြီ။ ဘဝံ အဿလာယနော၊ သည်။အယုဒ္ဓပရာဇိတံ၊ စစ်မထိုးမိကၡုံးခြင်းကို။ မာ ပရာဇယိတ္ထ၊ မၡုံးပါလင့်"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ တေ ဗြာဟ္မဏေ၊ ဝုံ့ကို။ အဟံ၊ သည်။"ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။အဒ္ဓါ ခေါ၊ မချွတ်ကေန်ပင်။ ဘော၊ တို့။ပ။ န သက္ကောမိတိ၊

ဟူ၍။ နလဘာမိ၊ ဘောင်းပန်၍ မရ၊ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အဟံ၊ သည်။ ဘဝန္တောနံ၊ အရှင်တို့၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားတော်အံ့”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၀၂။ အထ ခေါ၊ ဌ်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ မဟတာ၊ မျှားစ့ဉာသော။ ဗြာဟ္မဏဂဏေန၊ ပုဏ်ားအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ကွ။ပ။ နိသိဒိ၊ ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဌ်။ နိသိန္နော၊ သော။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊။ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ပ။ အဝေါစ၊ ပြီ။

(ဗြာဟ္မဏာ။ပ။ ကိမာဟ-ဝါကျဘို့ကား မဓုရသုတ်-၃၁၇ ပိုဒ်ဌ် ရေးခဲ့ပြီ။)

အဿလာယန၊ နု။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏ်ားတို့၏။ ဥတုနိယောပိ၊ ဥတုလာကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဗ္ဘိနိယောပိ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဇာယမာနာပိ၊ မွေးဖွားကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါယမာနာပိ၊ နို့တိုက်ကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗြာဟ္မဏိ-ယော၊ ပုံဏေးမတို့ကို။ဒိဿန္တိခေါ ပန၊ ရှုမြင်အပ်ကုန်၏။ တေစ၊ထိုပုဏ်ားတို့သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏိ-ယောနိဇာဝ၊ ပုံဏေးမဘို့၏ ယောနိမှ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်။ သမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ပ။ဝေါ၊ သို့။ အာဘံသု၊ ကုန်ပြီ။ဘဝံဂေါဘမော၊ သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကိဠာပိ အာဟ၊အကယ်၍ ဟောတော်မူ၏။ အထခေါ၊ ထိုသို့ပင် ဟောတော်မူသော်လည်း။ ဇော္ဍ၊ ဤအမျိုးနှင့် စပ်၍ ပြောဆိုရာ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။တေါ၊ ဤစကားကို။ ဧဝံ၊ သို့။ မညန္တိ၊ မှတ်ထင်ကုန်၏။

၄၀၃။ (တံ ကိ ံမညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ တေ၊ သင်သည်။ “ယောန ကမ္မောဇေသုစ၊ ယောနဘိုင်း ကမ္မောဇဘိုင်းဘို့၌ရင်း။ အညေသု၊ တပါးကုန်သော။ ပစ္စန္တိမေသု။ အစွန်အဖျားဌ် ဖြစ်ကုန်သော။ ဇနပဒေသုစ၊ ဇနပုဒ်ဘို့၌ရင်း။ အယော်ျာ စေဝ၊အရှင်ရင်း။ ဒါသော စ၊ ကျွန်ရင်း။ ဒဒ္ဒဝ၊ နှစ်မျိုးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏော၊ အမျိုးဘို့သည်။သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အယော်ျာ၊ အရှင်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်နိုင်၏။ ဒါသော၊ သည်။ ဟုတ္ဝာ၊၍။ အယော်ျာ၊ သည်။ ဟောတီတိ၊ ၏”ဟူ၍။ သုတံ၊ ကြားဘူးသလော။ ဣဘိ၊ ၏။ “ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါဘမ။ မေ၊ သည်။ ယောနကမ္မောဇေသု၊ တို့၌။ပ။ ဟောဘီတိ၊ ၏”ဟူသော။ တံ၊ ထိုစကားကို။ဧဝံ၊ သို့။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ ဣတိ၊၏။ အဿ၊ လာယန၊ နု။ဇော္ဍ၊ ဤအမျိုးနှင့်စပ်၍ ပြောဆိုရာ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ဧဝံ၊ သို့။ ယံအာဟံသု၊ အကြင်ဆိုကုန်ပြီ။ ဇော္ဍ၊ ဤ ဆိုဆိုရာ၌။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ဗလံ၊ အားအစ့မ်းသည်။ ကိ ံ၊ အဘယ်နည်း။ အဿာသော၊ မှီရာသည်။ကော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ (ကိဠာပိ-စသည် ပေးမြဲ)။

၄၀၄။ (တံ ကိ ံမညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ပါဏာဘိပါတိ၊ သော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ သော။ ခတ္တိယော၊ မင်းမျိုးသည်သာလျှင်။ပ။ နိရယံဥပ၊ဌ်။ ပဇ္ဇေယျ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နောပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။ (အကြွင်းတူ၏။ ပေယျာလအနက်များကို မဓုရသုတ် ၃၁၉ ပိုဒ်ဌ်-ရှု)။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဟိ၊မှန်၏။ ပါဏာဘိပါတိ၊ သော။ပ။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ နိရယံ ဥပ၊ဌ်။ ပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။ပ။ဣတိ၊ ၏။ (ဇော္ဍ။ပ။ ဗြဟ္မဒါယာဒါဘိ-ကား တူပြီ)။

၄၀၅။ (တံ ကိ ံ မညသိ-အဿလာယန-ပေးမြဲ)။ ပါဏာဘိပါတာ၊ မှ။ ပဋိဝိရတော၊ သော။ပ။သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၀၊သည်သာလျှင်။ပ။ပဇ္ဇေယျ နုခေါ၊သလော။ခတ္တိယော၊ သည်။နောပဇ္ဇေယျ၊ မဖြစ်ရာသလော။ပ။ ဣတိ၊ ၏။

(နောဟိဒံ စသည်ကား အနက်တူပြီ။ ပေယျာလအနက်များကို မဓုရသုတ် ၃၂၀-ပိုဒ်၌ရှု၊ ဇွေ-စသည်လည်း တူပြီ။)

၄၀၆။ (တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ)။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ သည်သာလျှင်။ အသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ အဝေဎံ၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာစိတ်တံ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ကို။ ဘာဝေတုံ၊ ပွါးခြင်းငှါ။ ပဟောတိနုခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ ခတ္တိ-ယော၊ သည်။နော ပဟောတိ၊ မစွမ်းနိုင်သလော။ပ။ဣတိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ပဟောတိ၊ ၏။ ဝေဿောပိ၊ သည်လည်း။ပ။သုဒ္ဒေါပိ၊သည်လည်း။ပ။သဗ္ဗေပိ၊ကုန်သော။စတ္တာရော ဝဏ္ဏာ၊အမျိုး လေးမျိုးတို့သည်။ပ။ပဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ၊ ၏။ (ဇွေ- စသည် ရှေးနှင့်တူပြီ။)

၄၀၇။ (တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ သည်သာလျှင်။ သောဘိသိနာနိံ၊ ချေးပုတ်ကြိုးလုံးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍ ။ နဒိံ၊ မြစ်သို့။ ဂန္ဆာ၊ သွား၍။ ရဇော ဇလ်ံ၊ မြူအညစ်အကြေးကို။ ပဝါဟေတုံ၊ မျှောခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နုခေါ၊လော။ ခတ္တိယော၊သည်။ နောပဟောတိ၊ လော။ပ။ ဣဘိ၊ ၏။

(နောဟိဒံ-စသဒ္ဒနှင့် ဇွေ-စသည်ကား ရှေးနှင့်တူပြီ။ သောဘိသိနာနိ-ကား ဃဋိကာရသုတ် ၂၈၃- ပိုဒ်၌လည်း လာ၏။)

၄၀၈။ (တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ)။ဣဓ၊ ဤလောက၌။ခတ္တိယော၊ ရေမြေကို အစိုးရသော။မုဒ္ဓါဝသိတ္တော၊ ဦးထိပ်၌ သွန်းအပ်သော အဘိသိက် ရေစင်ရှိသော။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ နာနာဇနပဒါနံ၊ အထူးထူးသော အမျိုးဇာတ်ရှိကုန်သော။ ပုရိသာနံ၊ယောကျ်ားတို့၏။ ပုရိသသတံ၊ ယောကျ်ားတရာကို။ “ဘောန္တော၊ အမောင်တို့။ ယေ၊အကြင်ယောကျ်ားတို့သည်။တတ္ထ၊ထိုအရပ် ၌။ ခတ္တိယကုလာ၊ မင်းမျိုးမှဉင်း။ ဗြာဟ္မဏကုလာ၊ပုဏ္ဏားမျိုးမှဉင်း။ ရာဇညကုလာ၊ အဘိသိက် မခံရသေးသော မင်းမျိုးမှဉင်း။ ဥပပန္နာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုယောကျ်ားတို့သည်။ အာယန္တု၊ လာကုန်လော့။ သာကဿ ဝါ၊ ကျွန်းသား၏ဉင်း။သာလဿ ဝါ၊ အင်ကြင်းသား၏ဉင်း။ သလဠဿ ဝါ၊ ထင်းရှူးသား၏ဉင်း။ စန္ဒနဿ ဝါ၊ စန္ဒကူးသား၏ဉင်း။ ပဒုမကဿ ဝါ၊ ပဒုမ္မာသား၏ဉင်း။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ပုဉ်ခုံပုတ်ကြည်ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။အဂ္ဂိံ၊မီးကို။အဘိနိမ္မဇ္ဇေန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ တေဇော၊ မီးကို။ပါဘုကရောန္တု၊ ထင်စွာပြုကုန်လော့၊ ဘောန္တော၊ တို့။တတ္ထ၌။ စဏ္ဍာလကုလာ၊ ဒုန်းစဏ္ဍားအမျိုးမှဉင်း။ နေသာဒကုလာ၊ မုဆိုးဘဝ်ငါမျိုးမှဉင်း။ ဝေနကုလာ၊နှိုးသမားမျိုးမှဉင်း။ ရထကာရကုလာ၊ သားရေနယ်သမားမျိုးမှဉင်း။ ဝါ၊ လက်သမားမျိုးမှဉင်း။ ပုက္ကုသကုလာ။ ပန်းမှုံက်သွန် ဘင်ကျုံးသမားမျိုးမှဉင်း။ဥပပန္နာ၊ကုန်၏။ တေ၊ တို့သည်။ အာယန္တုပန၊လာကြကုန် လော့။သာပါန ဒေါဏိကာယ ဝါ၊ခွေးသောက်ကျင်း၏ဉင်း။ သူကရဒေါဏိကာယ ဝါ၊ဝက်စားကျင်း၏ဉင်း။ ရဇကဒေါဏိကာယဝါ၊ ဆိုးရေကျင်း၏ဉင်း။ ရေဏ္ဍကဋ္ဌဿ ဝါ၊ ကျက်ဆူသား၏ဉင်း။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ ကို။ပ။ပါဘုကရောန္တု။ဘိ၊ ကုန်လော့”ဟု ဆို၍ ။ သန္ဒိပါတေယျ၊ စည်းဝေးစေရာ၏။

(တံ ကိံ မညသိ အဿလာယန- ပေးမြဲ။)ဝေံ၊ သို့။ ခတ္တိယကုလာ၊ မှဉင်း။ပ။ ဥပပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သောယောကျ်ားဘို့သည်။ သာကဿ ဝါ၊ ၏ဉင်း။ပ။ ဥတ္တရာရဏိံ၊ ကို ။အာဒါယ၊ ၍။

ယော သော အဂ္ဂိ၊အကြင်မီး.ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ယော သော တေဇော၊ အကြင်မီး.ကို။ ပါတုကတော၊ ထင်စွာပြုအပ်၏။သော ဧဝ အဂ္ဂိ၊ထိုမီးသည်သာလျှင်။အစ္စိမာ၊စေဝ၊အလျှံရှိသည်ရင်း။ ဝဏ္ဏဝါ စ၊ အဆင်းရှိသည်ရင်း။ ပဘာသရော စ၊ အရောင်ထွက်သည်ရင်း။ အာသ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသလော။ တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ထိုမီးဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ မီးအမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ နုခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။

စက္ခာလကုလာ၊ မှဂင်း။ပ။ ဥပပဇ္ဇန္တေဟိ၊ တို့သည်။ သာပါနဒေါ့ကိယာဝဝါ၊ ၏ဂင်း။ ပ။ ဥတ္တရာ.ရဏီ.၊.ကို။ အာဒါယ၊၍။ယော ပန သော အဂ္ဂိ၊ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊၏။ယော ပန သော တေဇော၊ကို။ ပါတုကတော၊ ၏။သော အဂ္ဂိ၊သည်။ အစ္စိမာ၊ အလျှံရှိသည်။န စေဝ အာသ၊မဖြစ်ရာသလော။ ဝဏ္ဏဝါ၊ အဆင်းရှိသည်။ န စ အာသ၊လော။ပဘာသရော၊သည်။န စ အာသ၊လော။တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်လည်း။အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ကို။ကာတုံ၊ဌါ။ န စ သက္ကာ၊မစွမ်းနိုင်သလော။ကွတိ၊၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ကွဒ်၊ သည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ပ။ ယောပိ သော အဂ္ဂိ၊ ကို။ အဘိနိဗ္ဗတ္တော၊ ၏။ယောပိ တေဇော၊ကို။ ပါတုကတော၊ ၏ ။ သော အဂ္ဂိ၊ သည်။အစ္စိမာ စေဝ၊ သည်ရင်း။ဝဏ္ဏဝါ စ၊သည်ရင်း။ပဘာသရော စ၊သည်ရင်း။ အာသ၊ ရာ၏။ တေန စ အဂ္ဂိနာ၊ ဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ဌါ။ သက္ကာ၊ စွမ်းနိုင်ပါ၏။ စက္ခာလကုလာ၊ မှဂင်း။ပ။ သက္ကာ၊၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဟိ၊မှန်၏။ သဗ္ဗေပိ အဂ္ဂိ၊ အလုံးစုံသော မီးသည်လည်း။ အစ္စိမာ စေဝ၊ သည်ရင်း။ဝဏ္ဏဝါ စ၊သည်ရင်း။ပဘာသရော စ၊ သည်ရင်း။ အာသ၊ရာ၏။ သဗ္ဗေနပိ အဂ္ဂိနာ၊ အလုံးစုံသော မီးဖြင့်လည်း။ အဂ္ဂိကရဏီယံ၊ ကို။ ကာတုံ၊ ဌါ။ သက္ကာ၊၏။ကွတိ၊ ၏။

(ကဏ္ဍကတ္ထလသုတ် အပိုဒ် ၃၈၀-၌ ၎င်း ဝါကျမှ၊းနှင့် အနည်းငယ်တူ၏။ ဧတ္ထစသည်လည်း ရှေးနည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤအလုံးစုံသော မီးအမှုကို ပြုရာ၌ ပေး။)

၄၀၉။ (တံ ကိ.မည္ဉသိ အာသလာယန၊ ပေးမြဲ)။ ကွစ၊ ဤလောက၌။ ခတ္တိယကုမာရော၊ မင်းမျိုးသတို့သားသည်။ ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ ပုဏ်ားမျိုးသတို့သမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ.၊ တက္ခ။ သံဝါသံ၊ ပေါင်းဖော်ခြင်းကို။ ကပ္ပေယျ၊ ပြုရာ၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းမျိုးသတို့သားနှင့် ပုဏ်ားမျိုးသတို့သမီးတို့၏။သံဝါသံ၊ ကို။ အန္ဒာယ၊ စဲ၍။ ပုတ္တော၊ သည်။ ဇာယေထ၊ ဖွားမြင်ရာ၏။ ခတ္တိယကုမာရေန၊ နှင့်။ဗြာဟ္မဏကညာယ၊မှ။ဥပပဇ္ဇန္တော၊ဖွားမြင်သော။ယော သော ပုတ္တော၊ အကြင်သားသည်။ သိယာ၊ ရှိရာ၏။ သော၊ ထိုသားသည်။ ဝါ၊ ကို။ မာတုပိ၊ အမိနှင့်လည်း။ သဒိသော၊ တူသလော၊ ပိဘုပိ၊ အဘနှင့်လည်း။သဒိသော၊ တူသလော။ ခတ္တိယောတိပိ၊ မင်းမျိုးဟူ၍ လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်သလော။ ဗြာဟ္မဏောတိပိ၊ ပုဏ်ားမျိုးဟူ၍ လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သလော။ ကွဘိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊မ။ခတ္တိယကုမာရေန၊ နှင့်။ ဗြာဟ္မဏကညာယ၊ မှ။ဥပပဇ္ဇန္တော၊သော။ ယော သော ပုတ္တော၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ သော၊သည်။ မာတုပိ၊ နှင့်လည်း။ သဒိသော၊ တူ၏။ပ။ ဗြာဟ္မဏောတိပိ၊ပုဏ်ားမျိုးဟူ၍ လည်း။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်၏။ ကွတိ၊ ၏။

(တံ ကိ. မည္ဉသိ အာသလာယန- ပေးမြဲ)။ကွစ၊ ဦ။ ဗြာဟ္မဏာကုမာရော၊ ပုဏ်ား သတို့သားသည်။ ခတ္တိယကညာယ၊ မင်းမျိုးသတိုးသမီးနှင့်။ သဒ္ဓိ.၊ က္ခ။ သံဝါသံ၊ကို။ ကပ္ပေယျ၊၏။ပ။ ဧတ္တဗ္ဗော၊၏။ကွတိ၊၏။

(တံ ကိ ံမည်သိ အဿလာယန- ပေးမြဲ) ။ကျေ၀၊ ၌။ ၀ဋ္ဌ၀ံ၊ မြင်းမကို။ ဂဒြဘောန၊ မြည်းထီးနှင့်။ သမ္မဒယာဇေယျ၏၊ ယှဉ်စေကုန်ရာ၏။ (တင်ကုန်ရာ၏ ဟူလို။)တေသံ၊ ထိုမြင်းမနှင့် မြည်းထီးတို့၏။ သမ္မဒယာဂံ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ အန္ဒဝယ၊ ၍။ ကိဒသာရော၊ မြင်းကလေးသည်။ဇာယေထ၊ဖွားမြင်ရာ၏။ ၀ဋ္ဌ၀ါယ၊ မြင်းမနှင့်။ ဂဒြဘောန၊ မြည်းထီးကြောင့်။ ဥပပ္ပန္နော၊ သော။ ယော သော ကိသောရော၊ အကြင်မြင်းကလေးသည်။ သိယာ၊၏။ သော၊ သည်။ ၀ါ၊ ကို။ မာတုပိ၊ နှင့်လည်း။ သဒိသော၊ **သလော**။ပိဘုပိ၊နှင့်လည်း။ သဒိသော၊**သလော**။ အသော၀တိပိ၊မြင်းဟူ၍ လည်း။၀တ္တာဗ္ဗော၊ဆိုအပ် သလော။ဂဒြဘော၀တိပိ၊ မြည်းဟူ၍ လည်း ။၀တ္တာဗ္ဗော၊ သလော။ ကွတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါဘမ၊ မ။ သော အဿတရော၊ ထိုမြင်းကလေးသည်။ကုဏ္ဍံ ဟိ၊ စပ်၍ ဖွားသောသားသာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဿ၊ထိုမြင်းကလေး၏။ကွဒံ နာနာကရဏံ၊ ဤအထူးကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ အမုတြ စ ပန၊ထိုရှေးနည်း၌ကား။သောနံ၊ ထိုလုလင်ပျိုတို့၏။ ကိဠို၊ တစုံတခု သော။ နာနာကရဏံ၊ အထူးကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်ပါ၊ ကွတိ၊ ၏။

(တံ ကိ ံ မည်သိ အဿလာယန၊ ပေးမြဲ။) ကွေ၀၊ ၌။ သဉ္ဉရိယာ၊ တမိ၀မ်းဘွင်းကိန်း ကုန်သော။ ဘာဘရော၊ ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော။ဒွေ မာဏ၀ကာ၊ လုလင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ အဿု၊ ရှိကုန်ရာ၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကို သရဇ္ဈာယ်တတ်၏။ ဥပနီတော၊ အာဂုံဆောင်နိုင်၏။ ဧကော၊ သည်။ အနဇ္ဈာယကော၊ တဘ်။ အနုပနီတော၊ နိုင်။ ဧတ္ထ၊ ဤနှစ်ယောက်တို့ဘွင်။ ကံ၊ ဘယ်သူ့ကို။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဖြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဒေ၀ါ၊ ကုဇ္ဈီးထမင်း၌ရင်း။ ထာသိပါကေ ၀ါ၊လက်ဆောင်ပဏ္ဏာ မင်္ဂလာ ထမင်း၌ရင်း။ ယညေ ၀ါ၊ ယဇ်ထမင်း၌ရင်း။ ပါဟုနေ ၀ါ၊ ည့်၀တ်ထမင်း၌ရင်း။ ဘောဇေယျ၏၊ ကျွေးမွေးကုန်ရာအံ့နည်း။ကွတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ယော သော မာဏ၀ကော၊အကြင်လုလင်သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ တဘ်၏။ ဥပနီတော၊ နိုင်၏။ ဧတ္ထ၊ တို့တွင်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပဌမံ၊ စွာ။ ဖြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ပ။ဘောဇေယျံ၊ ကုန်ရာ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အနဇ္ဈာယကော၊ သော။ အနုပနီတော၊**သော**။**မာဏ၀ကော၊ လုလင်၌**။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးများသည်။ ကိ ံဘ၀ိဿတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ကွတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

(တံ ကိ ံ မည်သိ အဿလာယန-ပေးမြဲ။) ကွေ၀၊ ၌။ သေဉရိယာ၊တမိ၀မ်းတွင်း ကိန်းကုန်သော။ ဘာတရော၊ ကုန်သော။ ဒွေ မာဏ၀ကာ၊ တို့သည်။ အဿု၊**ကုန်ရာ၏**။ ဧကော၊ သည်။ အဇ္ဈာယကော၊ တဘ်၏။ ဥပနီတော၊ နိုင်၏။ ဒုဿီလော၊ အကျင့်ပျက်၏။ ပါပဓမ္မော၊မကောင်း

၁။ ကဏ္ဍသားနှင့် ဂေါလကသားအထူးကို ဘင်္ဂါလီအကွာရာရေးနှင့်ရှိသော မနုဓမ္မသတ်၌ ဤသို့ ဆို၏။ ပရဒါရေသု ဇာယန္တေ ဒွေ သုတာ ကုဏ္ဍဂေါလကာ။ပတိမှိ ဇီ၀တိ ကုဏ္ဍော မတေ ဘတ္တရိ ဂေါလကော။ မနုဓမ္မသတ်၊ ၉၊အမျာယ၊ ၁၇၄ ဂါထာ။ သူတပါးမယားတို့၌ ဖွားသော သားများကို ကုဏ္ဍ, ဂေါလက ခေါ်၏။ လင်ကြီးအသက်ရှိသေးလျှင် ကုဏ္ဍ၊ သေလျှင် ဂေါလက ဟု ခေါ်၏။

သောသဘောရှိ၏။ ဧကော၊ သည်။ အနဇ္ဈာယကော့၊ တတ်။ အနုပနီတော၊ နှိုင်။သီလဝါ၊ အကျင့်ရှိ၏။ကလ္လာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော်သဘောရှိ၏။ပ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒုဿီလေ၊ သော။ပါပဓမ္မေ၊ သော။မာဏဝကေ၌။ ဒိန္နံ၊ သည်။ မဟပ္ဖလံ၊သည်။ ကိံ ဘဝိဿတိ၊ နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အဿလာယန၊ န။ တုံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ ဇာတိံ၊ အမျိုးဇာတ်သို့။ အဂမာသိ၊ရောက်ပြီ။ ဇာတိံ၊ သို့။ ဂန္ဆာ၊ ရောက်ပြီး၍။ မန္တေ၊ ဝေဒတို့သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ မန္တေ၊ တို့သို့။ ဂန္ဆာ၊ ၍။ တပေ၊ အကျင့်တို့သို့။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ တပေ၊ တို့သို့။ ဂန္ဆာ၊၍။စာတုဝဏ္ဏိံ၊ အမျိုးလေးပါးဖြင့် ဆက်ဆံသော။ သုဒ္ဓိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းသို့။ ပစ္စာဂတော၊ တဖန်ပြန်ရောက်၏။ အာဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ယံ၊ ယင်းသဘောကို။ ပညပေမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံဝုတ္တော၊သော်။ အဿလာယနော မာဏဝေါ၊ သည်။ တုဏှီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်။ မင်္ဂုံဘူတော၊ မျက်နှာမသာမယာ။ ပတ္တက္ခန္ဓော၊ ကျသောပခုံးရှိသည်ဖြစ်၍[1]။ အဓေမုခေါ၊အောက်၌ ချထားအပ်သောမျက်နှာရှိသည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဈာယန္တော၊ကြံမှိုင်လျက်။အပ္ပဋိဘာနော၊ ဉာဏ်အမြော်အမြင် မရှိသည်ဖြစ်၍[2]။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

ဂဃဝ။ အထ ခေါ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။ပ။ အပ္ပဋိဘာနံ၊ ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိတော်မူ၍။ အဿလာယနံ မာဏဝံ၊ ကို။ (ဂုင်း၏ အာကာရဝါကျကား ဤသုတ်အဆုံး ဒဗ္ဗိဂါဟောဘိ မှ ဣတိ တိုင်အောင် ဖြစ်၏။)

အဿလာယန၊ န။ ဘူတပုဗ္ဗံ၊ ကား။ အရညာယတနေ၊တောအုပ်၌။ပဏ္ဏကုဋိသု၊ သစ်ရွက်မိုးကျောင်းတို့၌။ သမ္မန္တာနံ၊ အညီအညွတ်ပြောဆိုကုန်သော။ သတ္တန်း၊ ခုနစ်ယောက်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသိနံ၊ ပဏ္ဍား ရသေ့တို့အား။ “ဗြာဟ္မဏော၀၊သာလျင်။ပ။ဗြာဟ္မဒါယာဒါတိ၊”ဟူသော။ ဝေရူပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ ယုတ်ညံ့သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ အယူသည်။ ဥပ္ပန်း၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

အဿလာယန၊ န။ အသိတော၊ မည်းနက်သော။ ဒေဝလော ဣသိ၊ ဒေဝလရသေ့သည်။ “အရညာယတနေ၊ ၌။ပ။ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပန်း ကိရာတိ၊ ဖြစ်သတဲ့”ဟူ၍။ အဿောသိ ခေါ၊ တည်း။

အဿလာယန၊ န။အဆ ခေါ၊ ၌။ အသိတော၊ သော။ဒေဝလော ဣသိ၊သည်။ကေသမဿု၊ ကို။ ကပ္ပေတ္ဝာ၊ ရိတ်ပယ်၍။ (ကပ္ပိတကေသမဿူတိအာဒီသု ဆေဒနေ။ ဓာတုမာလာ။)

မဉ္ဇိဋ္ဌဝဏ္ဏာနိ၊ မောင်းသောအဆင်းရှိကုန်သော။ ဒုဿာနိ၊ အဝတ်ဘို့ကို။ နိဝါသေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဋ္ဋလိယော၊ အထပ်ထပ်ပြုလုပ်အပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ ဘိနပ်တို့ကို။ အာရုဟိတ္ဝာ၊ ၍။ ဇာတရူပမယံ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးသော။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊၍။ သတ္တန်း၊ ကုန်သော။

၁။ ပတ္တက္ခန္ဓောတိ ပတိတက္ခန္ဓော၊ အလဂဒ္ဒူပမနှင့် သစ္စကသုတ်-အဋ္ဌကထာ။

၂။ အပ္ပဋိဘာနောတိ ကိဉ္စိ ပဋိဘာနံ အပဿန္တော။အလဂဒ္ဒူပမသုတ်-ဋ္ဌ။ အပ္ပဋိဘာနောတိ ဉတ္တာရိ အပ္ပဿန္တော-စူဠဋ္ဌသစ္စကသုတ်-ဋ္ဌ။

ဗြာဟ္မဏိသိနံ၊ တို့၏။ ပတ္ထဏ္ဍိလေ၊ သစ်ရွက်မိုး ကျောင်းပရိဝုဏ်၌။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်ပြီ။ အဿလာယန၊ န။ အထခေါ၊ ၌။ အသိတောဝါသော။ ဒေဝလောကသို၊ သည်။ သတ္တန်နံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသိနံ၊ တို့၏။ ပတ္ထဏ္ဍိလေး၌။ စက်မောနော၊ လျက်။ "ဟန္ဒ၊ ယခု။ဤမေ ဘဝန္တော ဗြာဟ္မဏိသဃော၊ ဤအရှင်ပုံဏ္ဍားရသေ့တို့သည်။ ကော ဂတာ နုခေါ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်ကြကုန်သနည်း။ဟန္ဒ၊ယခု။ဤမေ ဘဝန္တော ဗြာဟ္မဏိသဃော၊တို့သည်။ကော ဂတာ နုခေါတိ၊နည်း" ဟူ၍ ။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

အဿလာယန၊ န။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တန်နံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသိနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ ဂါမဏ္ဍလရူပေါဝိယ၊ ရွာသူသားငယ်ဘို့၏ အသွင်ကဲ့သို့သော အသွင်ရှိသော။အယံ၊ ဤသူသည်။ သတ္တန်နံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသိနံ၊ တို့၏။ ပတ္ထဏ္ဍိလေ၊ ၌။ စက်မမောနော၊ ကြံသွားလျက်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ပ။ကော ဂတာ နုခေါတိ၊ နည်းဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြောဆိုသူကား။ ကော၊ အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ နံ၊ ထိုသူကို။ အဘိသပါမာတိ၊ ကျိန်ဆဲကြကုန်စို့" ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အဿလာယန၊ န။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသဃော၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဣသိံ၊ ကို။ "ဝသလ၊ သူယုတ်။ ဘသ္မာ၊ ပြာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ ဝသလ၊ ယုတ်။ ဘသ္မာ၊ သည်။ ဟောဟိတိ၊ လော့" ဟူ၍။ အဘိသပိံသု၊ ကုန်ပြီ။

အဿလာယန၊ န။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသဃော၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဣသိံ၊ ကို။ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ အဘိသပိံသု၊ကုန်ပြီ။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ အသိတောဝါသော။ဒေဝလော ဣသိ၊သည်။အဘိရူပတရော စေဝ၊အလှန် အဆင်းလှသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဿနီယတရော စ၊ အလှန်ကြည့်ရှုဘွယ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ပါသာဒိကတရော စ၊ အလှန်ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။

အဿလာယန၊ န။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္တန်နံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသိနံ၊ တို့၏(စိတ်၌)။ နော၊ ငါတို့၏။ တပေါ၊ အကျင့်သည်။ မောဃံ ဝတ၊ အချည်းနှီးဖြစ်စွတကား။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်သည်။ အဖလံ ဝတ၊ အကျိုးမရှိစွတကား။ ဟိ၊ မှန်၏။ "ပုဗ္ဗေ၌။ မယံ၊ ငါဘို့သည်။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ဝသလ၊ ယုတ်။ပ။ဟောဟိတိ၊ ဟူ၍။ အဘိသပါမ၊ ကုန်၏။ ကေစ္စော ဧဝ၊ အချို့သောသူသည်သာ။ဘသ္မာ၊ သည်။ ဘဝတိ၊ ၏။(ဤဒါနိ၌၌။)မယံ၊ တို့သည်။ ဤမံ ပန၊ ဤသူကိုကား။ ယထာယထာ၊ အားဖြင့်။ အဘိသပါမ၊ ကုန်၏။ တထာတထာ၊ အားဖြင့်။ အဘိရူပတရော စေဝ၊ သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဒဿနီယတရော စ၊သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ပါသာဒိကတရော စ၊ သည်လည်း။ ဟောတိတိ၊ ၏" ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁။ ကော နုခေါ ကို အဋ္ဌကထာ၌ ကဟံ နုခေါ ဟု ဖွင့်သည်။ ၎င်းကို အဘယ်အရပ်သို့သွားကြကုန်သနည်းဟု မပေးလင့်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းဋီကာ၌ ကော နုခေါတိ အဝံသိရော ဤသိဝါဒေါ-ဟု ဖွင့်သည်။ "ကဲ ဘယ်နှယ်ရှိစ၊ ရသေ့ဘို့၏ အယူဝါဒသည် ဇောက်ထိုးမိုးမျှော် ဖြစ်လေပြီ မဟုတ်လော" ဟု ဆိုလိုသည်။

ဘဝန္တောနံ၊ အရှင်တို့၏။ တပေါ၊ သည်။ နု မောဃံ၊ အချည်းနှီးမဖြစ်။ ဗြဟ္မဓမ္မရိယံ၊ သည်။ နာဖသံ၊ အကျိုးမရှိမဟုတ်။ ဘဝန္တော၊ အရှင်တို့။ ဣဃံ၊ တိုက်တွန်းလို၏။ မယိ၊ ငါ(ဒေဝလ) ရသေ့အပေါ်၌။ ယော မနောပဒေါသော၊ အကြောင်စိတ်ဖြင့် ပြစ်မှားခြင်းသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ ထိုပြစ်မှားခြင်းကို။ ပဇဟထ၊ စွန့်ကြကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဘဝတိ၊ အရှင့်အပေါ်၌။ ယော မနောပဒေါသော၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ ကို။ ပဇဟာမ၊ ငါတို့၎င်းကြပါကုန်၏။ ဘဝံ၊ အရှင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဟောတိ နု၊ဖြစ်ပါသနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးကြကုန်၏။ ဘဝတံ၊ အရှင်တို့သည်။ "အသိတော ဒေဝလော ဣသိတိ၊ မည်းနက်သော ဒေဝလရသေ့"ဟူ၍။ သုတော နု၊ ကြားဘူးသည်မဟုတ်လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဧဝံ၊ သြော်ကြားဘူးပါကုန်၏။ ဘော၊ အရှင်တို့။ သော၊ ထိုဒေဝလရသေ့ဟူသည်။ အဟံ ဟောမိ၊ ငါပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

အဿလာယန၊ နု။အထ ခေါ၊ ၌။ သတ္ထာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့သည်။ အသိတံ၊ သော။ ဒေဝလံ ဣသိ ံ၊ ကို။ အဘိဝါဒေတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ ဥပက္ကမိ ံသု၊ အားထုတ်ကြကုန်ပြီ။

ဧဝ။ အဿလာယန၊ နု။ အထ ခေါ၊ ၌။ အသိတော၊ သော။ ဒေဝလော ဣသိ၊ သည်။ သတ္ထာ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့ကို။ "ဘော၊ အရှင်တို့။ အရညာယတနေ၊ ၌။ပ။ ဗြာဟ္မ-ဒါယာဒါတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝရူပံ၊ သော။ ပါပကံ၊ သော။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ ံ ကိရာတိ၊ ဟူသော။ တေံ၊ ဤကားကို။ မေ၊ ငါ (ဒေဝလရသေ့သည်)။ သုတံတိ၊ ကြားဘူး၏"ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဘော၊ အရှင်ဒေဝလ။ဧဝံ၊ အရှင်ကြားဘိုင်း မှန်ပါ၏။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ယာ ဇနိကာ မာတာ၊ ယင်းမိခင်ရင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏံယေဝ၊ ပုံဏားယောကျ်ားကိုသာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလာပြီ။ အဗြာဟ္မဏံ၊ ပုံဏားမဟုတ်သူကို။ နော အဂမာသိတိ၊ မသွားလာ"ဟူ၍။ ဇာနန္တိ ပန၊ သိကြကုန်၏လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊ မသင့်ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ဇနိကာမာတု၊ မိခင်ရင်း၏။ ယာ မာတာ၊ ယင်းအမိသည်။ (ဝါ)အဖွားသည်)။ ယာဝသတ္တမာမာတုမာတာမဟာယုဂါ၊ အဖွားအဘေး (မိန်းမသူ)အထက် ခုနစ်ဆက် တိုင်အောင်။ ဗြာဟ္မဏံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ အဂမာသိ၊ ပြီ။ ဒ္ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။နော အဂမာသိတိ၊ ပြီ"ဟူ၍။ဇာနန္တိ ပန၊ လော။ ဘော၊ အရှင်။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ "ယော ဇနကော ပိတာ၊ယင်းဖခင်ရင်းသည်။ ဗြာဟ္မဏိ ံယေဝ၊ ပုံဏေးမကို သာလျှင်။ ပ။ နော ဟိ၊ ပါ။

ဘောန္တော၊ တို့။ ဇနကပိတု၊ ဖခင်ရင်း၏။။ယော ပိတာ၊ ယင်းဖခင်သည်။(ဝါ-အဖိုးသည်။) ယာဝသတ္တမာ ပိတုပိတာမဟာယုဂါ၊အဘိုးအဘေး(ယောကျ်ားသူ)အထက် ခုနစ်ဆက်တိုင်အောင်။ ဗြာဟ္မဏိ ံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ပ။ နောဟိ၊ ပါ ံ။

၁။ အရည်းဖွယ်ရာ၊ ဓမ္မတာဖြင့်။ စဉ်လာဝံသ၊ အဘတရိုး၊ အဘိုးအဘေး၊ အဖွေးမက၊ အဘဲစဉ်စီ၊ အဘိဏှောန္နော၊ အဘောန္ဓယ်ယှက်၊ ကိုယ်မှတက်၍။ အထက်ခုနစ်ပါး၊ အောက်သို့သွားမူ၊ သား မြေး မြစ် တိ၊ မျော့ ကျွတ် စီလျက်၊ နောက်ကျွတ်ဆက်ဟု၊ မရှက်ဝေးကွာ၊ အညာတက၊ ယာဝသတ္တမာ။ မုံရွေး ဇေတဝန် ဆရာတော်ရေး ဥတေနပျျိပိုဒ်ရေ ၂၀-လာ စကားဖြင့် သိလေ။ ထို့ကြောင့် ဤ၌ အဘေးမိန်းမသူ၊ အဘေး ယောကျ်ားသူဟု ပြန်ဆိုလိုက်သည်။

ဘောန္တော၊ တို့။ ယထာ၊ ဘယ်သို့လျှင်။ ဂဇ္ဈဿ၊ ကိုယ်ဝန်တည်လာအံ့သော သတ္တဝါ၏[၁]။ အဝက္ကန္တိ၊ တည်နေခြင်းသည်။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်သနည်းဟု။ ဇာနန္တိ ပန၊ လော။

ဘော၊အရှင်။မယံ၊ တို့သည်။ယထာ၊အကြင် (ဆိုလတ္တံ့သော)အခြင်းအရာအားဖြင့်။ဂဇ္ဈဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်။ ဟောတိတိ၊ ၏ ဟူ၍။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။

ဣဓ၊ ဤသတ္တလောကဌ်။ မာတာပိတရော စ၊ အမိအဘတို့သည်လည်း။ သန္ဓိပတိတာ၊ ပေါင်းဖော်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မာတာ စ၊ သည်လည်း။ ဥတုနီ၊ ဥတုလာပြီးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဂန္ဓဗ္ဗောစ၊ ပဋိသန္ဓေနေ့လတ္တံ့သော သတ္တဝါသည်လည်း။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရှေရှု တည်လှာသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့သျှင်။ တိဏ္ဏံ၊ အကြောင်းသုံးပါးတို့၏။ သန္ဓိပါတာ၊ ပေါင်းဆုံခြင်းကြောင့်။ ဂဇ္ဈဿ၊ ၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သည်[၂]။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဖြကုန်၏။

ဘောန္တော၊ တို့။ "တဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ သော ဂန္ဓဗ္ဗော၊ သည်။ ခတ္တိယောဝါတိ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဗြာဟ္မ-ဏော ဝါတိ၊ ဟူ၍ဌင်း။ ဝေဿော ဝါတိ၊ ဟူ၍ဌင်း။ သုဒ္ဒေါ ဝါတိ၊ သူဆင်းရဲ" ဟူ၍ဌင်း။ ဇာနန္တိ ပန၊ လော။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ "တဋ္ဌ၊ စင်စစ်။ပ။သုဒ္ဒေါ ဝါတိ၊ သူဆင်းရဲ" ဟူ၍ဌင်း။ နဇာနာမ၊ မသိကြပါကုန်။

ဘော၊ သို့။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ "တုမှေ၊ တို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့သည်။ ဟောထာတိ၊ ကုန်သနည်း" ဟူ၍။ ဇာနာထ၊လော။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖမ်းသည်ရှိသော်။ ဘော၊ အရှင်။ မယံ၊ တို့သည်။ "ကေ၊ တို့သည်။ ဟောမာတိ၊ ၏" ဟူ၍။ နဇာနာမ၊ ကုန်။

အဿလာယန၊ နု။ အသိတေန၊ သော။ ဒေဝလေန ဣသိနာ၊ သည်။ သတ္တာ၊ ကုန်သော။ တေဗြာဟ္မဏိသယော၊ တို့သည်။ သကေ၊ သော။ ဇာတိဝါဒေ၊ ဇာတ်အယူ၌။ သမနုယုဉ္ဇိယမာနာ၊ အယူကို စစ်ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနာ၊ ဝန်ခံသောအားဖြင့် အယူကို ယူစေအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သမနုဘာသိယမာနာ၊ အခြောင်းကို မေးမြန်းပြောဆိုအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ နဟိ သမ္မာယိဿန္တိ နာမ၊ ပြည့်စုံစွာ မဖြေဆိုနိုင်ကုန်ဘိသေး၏[၃]။

ယုဂ ဟူသည် အဖိုးအဖွား အစုံ ဟူသော ယုဂဋ္ဌတ္ထဝါစီမဟုတ်။ ယုဂန္တိ အာယုပ္ပမာဏန္တိ ဝုစ္စတိ-ဟု အဋ္ဌကထာမျှား၌ ဖွင့်ဆိုလျက်ရှိကြသည်။

ယုဂ ဖြစ်ပုံ စုံလင်သော အဖွင့်မျှားကို ဝိ-ဋ္ဌ ၂-၂၄၀-ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပဒ ဝဏ္ဏနာ-၌ဌင်း၊ ဒီ-ဋ္ဌ-ဘ၊ ၂၅၀-သောဏဒဏ္ဍုဏကထာ၌ဌင်း၊ အံ-ဋ္ဌ ၃၊ ၄၀-ယဿံ ဒိသံသုတ္တဝဏ္ဏနာ၌ဌင်း၊ အကျယ်ရှုလေ။

အထူးသဖြင့် ဤ၌ မာတုမာတာမဟာယုဂါ ပိတုပိတာမဟာယုဂါ ပုဒ်မျှားသည် ၃၀-မာတာပိတူသွာမဟော-ဟူသော မောဂ္ဂလ္လာန်သုတ်ဖြင့် အာမဟာပစ္စည်းသက်၍ ပြီးသော ပုဒ်မျှားဖြစ်ကြ၏။

သို့ရာတွင် မာတု မာတာမဟာယုဂါ ပုဒ်၌ မာတု မာတာမဟိယုဂါ-ဟု ရှိလျှင် ဣတ္ထိလိင်္ဂဝါစီအဖြစ် ထင်ရှား စေသည့်အပြင် "ဗြာဟ္မဏ်ယော အဂမာသိ၊ပုတ္တား ယောဂျိုးကိုသာလျှင်" ယူသည် ဟူသော သဒ္ဒန္တရိုက်နှင့်လည်း လိုက်လျောညီညွတ်ရာသည်။ ထိုမှတပါး-ပုရာဏစီဝရ-သိက္ခာပုဒ် အဖွင့်၌ ပိတာမဟာယုဂမို့ ပိတာမဟိယုဂမို့ မာတာမဟာယုဂမို့ မာတာမဟိယုဂမို့ ဟူသော သံဝဏ္ဏနာမျှားနှင့်လည်း ထောက်ချင့် နှိုင်းဆနှိုင်လေသည်။

၁။ ဤ၌ ဂဇ္ဈဿဒ္ဒါသည် ဂဇ္ဈံ ကုစ္ဆိနာ ပဟရိတ္ဝာ ဝိဇာယန္တိ။မ-၃၊ ၁၆၃-၌ကဲ့သို့ သတ္တဝါဟော။

၂။ ဂဇ္ဈာဝက္ကန္တိ အကျယ်ကို၊ မ-၁၊ ၃၃-မဟာတဏှာသင်္ခယသုတ်နှင့် ၎င်းအဖွင့် ၂၁၀-၌ဌင်း၊ ပါရာဇိကဏ်-သုဒိန္နဘာဏဝါရ၊ ဋ္ဌ-ဋ္ဌီတို့၌ဌင်း မိလိန္ဒပဉ္ဉပါဠိတော် ဂဇ္ဈာဝက္ကန္တိပဉ္ဉာ၌ဌင်း ရှုလေ။

၃။ သမနုယုဉ္ဇိယမာနာ-စသော သုံးပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယတ္ထကို မ-ဋ္ဌ-၂၊၁၀ အပိုဒ်ရေ ၂၃၄-အလဂဒ္ဒ॥ပမသုတ်၌ရှု။

ဇတေရ၊ဘိ၊ ၌။ မယာ၊ သည်။ သကသ္မိ၊ သော။ ဇာတိဝါဒေ၊ ၌။ သမနုယုဉ်ဇ္ဈိယမာနော၊ အပ်သည်ရှိသော်။ သမနုဂ္ဂါဟိယမာနော၊ သော်။ သမနုဘာသိယမာနော၊ သော်။ တုံ့၊ သင်သည်။ ကိ၊ ပန သမ္မာယိဿတိ၊ အဘယ်မှာလျှင် ပြည့်စုံစွာ ဖြေဆိုနိုင်လတ္တံ့နည်း။ ယေသံ၊ ယင်းရသေ့ ခုနစ်ယောက်တို့ဘင်။ တုံ့၊ သင်သည်။ သာစရိယကော၊ ဆရာတူ တပည့်ဖြစ်သော။ ဒဗ္ဗိဂ္ဂါဟော၊ ယောက်မကိုင်တတ်သော။ ပုဏ္ဏော၊ ပုဏ္ဏသည်။ န၊ မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

ဝေဝုတ္တော၊ သော်။ အဿလာယနော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ပ။ **ဓာရေတူတိ၊လော့**"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဣတိ၊ သို့။မေ၊ သည်။သုတံ၊ပြီ။

တတိယံ၊ သော။ **အဿလာယနသုတ္တံ၊** သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၄-ဃောဋမုခသုတ်

၄၁၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ဧကံ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။အာယဿ္မာ ဥဒေနော၊သည်။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ခေမိယမ္ဗဝနေ၊ ခေမိယမည်သော သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။ တေန ခေါ ပနသမယေန၊ ၌။ဃောဋမုခေါ၊ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ကေနစိဒေဝ၊ သော။ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ဗာရာဏသိ၊ သို့။ အနုပပ္ပတ္တော၊ ပြီ။ အထ ခေါ၊ ၌။ ဃောဋမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ ဇဏ္ဏု-ဝိဟာရံ၊ ၎ါ။ အနုစင်္ကမမာနော၊ သော်။ အနုဝိစရမာနော၊ သော်။ယေန၊၌။ခေမိယမ္ဗဝနံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ အာယဿ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်ပြင်၌။ စင်္ကမတိ၊ ၏။ အထ ခေါ၊၌။ ဃောဋမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ အာယဿ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။(အတ္ထိ၊၏။) တေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပ-သင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယဿ္မာဘာ ဥဒေနေန၊ နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ ကုံ။ သမ္မောဒိ၊ ပြီ။သမ္မောဒနိယံ၊ သော။ သာရဏီယံ၊ သော။ ကထံ၊ ကို။ ဝီတိသာရေတ္ဝာ၊စေ၍။ စင်္ကမန္တံ၊ သော။ အာယဿ္မန္တံ ဥဒေနံ၊သို့။ အနုစင်္ကမမာနော၊ အတုသိုက်၍ စင်္ကြံသွားလျက်။ "အမ္ဘော သမဏ၊ရဟန်း။ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့် လျော်သော။ ပရိပ္ပဇော၊ရဟန်းအဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တ္ထ၊ ဤတရားနှင့် လျော်သော ရဟန်း အဖြစ်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏အကြံသည်။ ဇဝံ၊ သို့။ ဟောတိ၊၏။တဒ္ဓေါ၊ ထိုသို့ အကြံဖြစ်ခြင်းသည် လည်း။ ဘဝန္တံရူပါနံ၊ အရှင်တို့ကဲ့သို့သော ပညာရှိဘို့ကို။ အဒဿနာ၊ မဖူးတွေ့ရခြင်း၊ကြောင့်၎င်း။ တ္ထ၊ ၌။ယော ပန မ္မော၊အကြင်ကိုယ်ကျင့်တရားသဘောသည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တဿ၊ထိုကိုယ်ကျင့် တရားသဘောကို။အဒဿနာဝေါ၊ ကြောင့်၎င်း။ ဟောတိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူ၍။ ဇဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ ပြီ။

ဧဝံဝုတ္တော၊ သော်။ အာယဿ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။စင်္ကမာ၊ စင်္ကြံမှ။ သြရောဟိတ္ဝာ၊ သက်၍။ ဝိဟာရံ၊သို့။ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ပညတ္တေ၊ သော။အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ပြီ။ ဃောဋမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊ ပီ၊ သည်လည်း။ စင်္ကမာ၊ မှ။ သြရောဟိဘ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ အာယဿ္မာ ဥဒေနော၊ သည်။ ကေမန္တံ၊ ၌။ ဌိဘံ၊သော။ ဃောဋမုခံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။အာသနာနိ၊ တို့သည်။ သံဝိဇ္ဇန္တိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာ။ သစေ အာကင်္ခသိ၊ အဂဿ၌ ထိုင်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ နိသီဒါဘိ၊ ထိုင်လော့"ဟူသော။ တေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မယံ ပန၊ဘို့သည်ကား။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အရှင်ဥဒေန၏။ ဘာဒေဝ ခေါ၊ ထိုသို့ခွင့်ပြု ခြင်းကိုသာလျှင်။ အာဂမယမာနာ၊ မြော်လင့်ကြကုန်လျက်။ နိသီဒါမ၊ ထိုင်လိုကြပါကုန်၏။

ပုဗ္ဗေ အနိမန္တိတော၊ မပင့်ဖိဘ်အပ်မီ။အာသနေ၊ ဍ်။ နိသီဒိဘမ့်၊ ထိုင်ထိုက်၏ ဟူ၍။ မာဒိသော၊ ငါ့ကဲ့သို့သော သူသည်။ ကထံ ဟိ နာမ မညေယျ၊ အဘယ်မှာလျှင် အောက်မေ့ရာအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။

(ပုဗ္ဗေ၊ မထိုင်မီ ရှေအဘို့ဍ်။ အနိမန္တိတော၊ မပင့်ဖိဘ်အပ်သော။ မာဒိသော၊ သည်။ ဟူ၍ဂင်း။ မာဒိသော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါဍ်။ အနိမန္တိတော၊ မပင့်ဖိတ်အပ်ဘဲလျက်။ ဟူ၍ဂင်း။ ယောဇနာနိုင်သည်။)

အထခေါ၊ ဍ်။ ဃောဋ္ဌမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ပ။အဒဿနာ ဝါ၊ကြောင့်ဂင်း။ ဟောတိတိ၊ ဟူသော။ ဇတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ့၊ သည်။ မေ၊ အား။ အနုညေယျံ့၊ ခွင့်ပြုအပ်သည်ကို။သစေ ပန အနု-ဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ ခွင့်ပြုငြားအံ့။ ပဋိက္ကောသိတဗ္ဗဉ္စ၊မြစ်အပ်သည်ကိုလည်း။သစေ ပဋိက္ကော-သေယျာသိ၊ အကယ်၍ မြစ်ငြားအံ့။ မေ၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ယဿ၊ အကြင်စကား၏။ အတ္ထံ စ၊ အနက်ကိုလည်း။နု ဇာနေယျာသိ၊ မသိရာ။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။မမံ ယေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ "ဘော ဥဒေန၊ နု။ ဣဒံ ဤစကားသည်။ ကထံ၊ အသို့နည်း။ဣမဿ၊ ဤစကား၏။အတ္ထော'အနက်ကား။ ကောတိ၊ အဘယ်နည်း"ဟူ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။သစေ ပဋိပုစ္ဆိ ဃျာသိ၊ အကယ်၍ ပြန်လည်မေးငြားအံ့။ ဧဝံကတ္တာ၊ ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်။ တတ္ထ၊ ဤအယူကို ဆွေးနွေးရာ၌။ နော၊ တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။

အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။ အနုညေယျံ့၊ ကို။ အနုဇာနိဿာမိ၊ ခွင့်ပြုပါအံ့။ ပဋိက္ကောသိတဗ္ဗဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပဋိက္ကောသိဿာမိ၊ ပါအံ့။အဟံ၊ သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ ၏။ ဘာသိတဿ၊ သော။ ယဿ၊ ၏။ အတ္ထံ စ၊ ကိုလည်း။ နု ဇာနိဿာမိ၊သိလိမ့်မည်မဟုတ်။ တတ္ထ၊ ဍ်။ ဘဝန္တံယေဝ ဥဒေနံ၊ ကိုသာလျှင်။ "ဘော ဥဒေန၊ နု။ပ။ကောတိ၊နည်း" ဟူ၍။ဥတ္တရိ၊အလွန်။ ပဋိပုစ္ဆိဿာမိ၊ပြန်လည်မေးပါအံ့။ဧဝံကတ္တာ၊ ၍။ ဇတ္ထ၊ ဍ်။ နော၊ တို့၏။ ကထာသလ္လာပေါ၊ သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ ဆို၏။

၄၁၃။ (ဤ ၄၁၃-အပိုဒ်ပါ ဝါကျအားလုံးသည် ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် နံပါတ် ၄-၅-ဘို့နှင့် တူပြီ။ အာလုပ်မျှသာ ထူးတော့၏။)

၄၁၄။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ပရိသာ၊ တို့သည်။ ဣမာ ဒ္ဝေ၊ ဤနှစ်မျိုးတို့တည်း။ဒ္ဝေ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမာ၊ တို့နည်း။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဣဓ၊ ဤလောကဍ်။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော။ ပရိသာ၊ သည်။ မဏိ ကုဏ္ဍလေသု၊ ပတ္တမြားနားခွောင်း ဝတ်ဆင်ကုန်သော မိန်းမဘို့ဍ်။ သာရတ္တာ ဂတ္တာ၊ ပြင်းစွာ တပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ပုတ္တဘရိယံ၊ သားမယားကို။ပရိယေသတိ၊ရှာမှီး၏။ ဒါသိဒါသံ၊ကျွန်မိန်းမ

၁။ ဣသိဒိန္နတ္ထေရဂါထာဝဏ္ဏနာ ၄၀၀-ဍ်ဂင်း၊ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ ဒု-ဗန္ဓနာဂါရဝတ္ထုအဖွင့် ၃၃၀-ဍ်ဂင်း၊ ဒုကနိပါတ် ဗန္ဓနာဂါရဇာတ် အဋ္ဌကထာ ၁၂၀-ဍ်းဂင်း မဏိကုဏ္ဍလေသု- ဟူသော ပုဒ်ကို မဏိသု ကုဏ္ဍလေသု စ၊ မဏိစိတေသု ဝါ ကုဏ္ဍလေသု-စသည်ဖြင့် ဒွန်ဒွင့် တပ်ဂျရိသ်ကိုသာ ဖွင့်ပြကြ၏။

ကျွန်ယောကျ်ားကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။ခေတ္တဝတ္ထု၊လယ်,ယာကို။ ပရိယေသတိ၊၏။ဇာတရူပရဇတံ၊ ရွှေငွေကို။ ပရိယေသတိ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဣဓ၊ ၌။ ကေစ္စာ၊သော။ ပရိသာ ပန၊ သည်ကား။ မဏိကုဏ္ဍလေသု၊တို့၌။ အသာရတ္တရတ္တာ၊ ၍။ ပုတ္တဘရိယံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒါသိဒါသံ၊ ကို။ ပဟာယ၊၍။ ခေတ္တဝတ္ထု၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ ပဟာယ၊ ၍။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ သော။ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။

(ဤပေယျာလ ပါဠိနက်များကို ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၄-၌ ပြန်ရှု။)

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ ဣဓ၊ ၌။ တုံ၊သည်။ကတမဲ ပုဂ္ဂလဲ၊အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ကတမာယ ပရိသာယ၊ ၌။ ဗဟုလံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ။ သမနုပဿသိ၊ မြင်ဘိသနည်း။ယာစာယံ ပရိသာ၊ သည်လည်း။ပ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဘော ဥဒေန၊န။ နေဝတ္တန္တပေါ၊ သော။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ယာယံ ပရိသာ၊ သည်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ၏။ အဟံ၊ သည်။ဣမံ ပုဂ္ဂလံ၊ ကို။ဣမိဿံ ပရိသာယံ၊ ၌။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ မယံ၊ တို့သည်။ဣဒါနေဝ၊ ယခုမှသာလျှင်။"အမ္ဘော သမဏ၊ ဟန်း။ ပ။ အဒဿနာ ဝါ၊ကြောင့်၎င်း။ ဟောတိတိ၊၏"ဟူ၍။ဝေံ၊သို့။တေ၊သင်၏။ဘာသိတံ၊ကို။အာဇာနာမ၊ သိကြရကုန်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ဆို၏။

ဘော ဥဒေန၊ န။ မေ၊ သည်။ သာနုဂ္ဂဟာ၊ အကြောင်းနှင့်တကွသော။ သာ ဝါစာ၊(အမ္ဘော သမဏ နတ္ထိ-စသော)ထိုစကားကို။ အဒ္ဓါ၊ မခ္ခတ်။ဘာသိတာ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီ။ ဓမ္မိကော၊ သော။ ပရိဗ္ဗဇော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တ္ထော၊ ဤရဟန်းအဖြစ်၌။ဝေံ၊ သို့။မေ၊ အကျွန်ုပ်၏ (အကြံသည်)။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝေဠု ပန၊ ဤ သို့ ဓမ္မိကပရိဗ္ဗဇ ရှိသောသူ ဟူ၍သာလျှင်။ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ဓာရေတု၊ မှတ်ယူတော်မူပါ။ဘောတာ ဥဒေနေန၊သည်။မေ၊ အာဃး။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ယေ ပုဂ္ဂလာ၊ တို့ကို။သံခိတ္တေန စ၊ အကျဉ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ဝုတ္တာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ အဝိဘတ္တာ၊ မဝေဘန် မဟောကြားအပ်ကုန်သေး။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မေ၊ အာဃး။ အနုကမ္ပံ၊ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ စတ္တာရော၊ ကုန်သော။ ဣမေ ပုဂ္ဂလေ၊ တို့ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အားဖြင့်။ ဝိဘဇတု၊ ဝေဖန်တော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။တေနဟိ၊ လျှင်။ သုဏာဟိ၊ လော့၊ သာဓုကံ၊ စွာ။ မနသိကရောဟိ၊ လော။ ဘာသိဿာမိ၊ ငါဟောပေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ဃောဋ္ဌမုခေါ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝံဘောတိခေါ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ အာယသ္မတော ဥဒေနဿ၊ ၏ (စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။ အာယသ္မာ ဥဒေနော၊ သည်—

၄၁၅။ ဗြာဟ္မဏ၊ ကား။ပ။ ဝိဟရတိဘိ၊ ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

(တေဒဝေါစ-၏ အာကာရအဆုံးသတ် ဝိဟရတိ-သည် ၄၂၀-အပိုဒ်အဆုံး၌ရှိသော ဝိဟရတိ ပင်တည်း။ ၎င်းပေယျာလအတွင်းရှိ ၄၁၅-မှ ၄၂၀ အထိ စာပိုဒ်တို့သည် ကန္ဒရကသုတ် အပိုဒ် ၇-မှ အပိုဒ် ၁၆-အထိ ဝါကျတို့နှင့် လုံးဝတူပြီ။)

(၄၂၁-အပိုဒ်၌ ဧဝံ ဝုတ္တော-မှ အဇ္ဈတဂ္ဂေ ပါဏုပေတံ သရဏံ ဂတံ-တိုင်အောင်သော ဝါကျတို့ကား မဒ္ဒရသုတ် အပိုဒ် ၃၂၃-နှင့်တူပြီ။)

၄၂၁။ ဘော ဥဒေန၊န။ အင်္ဂါဇာ၊ သည်။ ဒေဝသိကံ၊ နွေတိုင်း။ (ယံ)နိစ္စဘိက္ခံ၊ (အကြင်) နိစ္စဘတ်ရိက္ခာကို။ မေ၊ အား။ ဒဒါတိ၊ ၏။ (တံ၊သည်။) အတ္ထိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနိစ္စဘတ်မှ။ အဘံ၊ သည်။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊အား။ ဧကံ နိစ္စဘိက္ခံ၊ကို။ ဒဒါမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ တေ၊ အား။ အင်္ဂါဇာ၊ သည်။ ဒေဝသိကံ၊ တိုင်း။ နိစ္စဘိက္ခံ၊ ကို။ ကိံ၊ အဘယ်မျှလောက်။ ဒဒါတိ၊ ပေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

ဘော ဥဒေန၊န။ ပဥ္စကဟာပဏသတာနိ၊ နိစ္စဘတ်ရိက္ခာဒ္ဓေ ငါးရာတို့ကို။ (ဒဒါတိ၊ ၏။) ဣဘိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ နော၊ ငါဘို့အား။ ဇာတရူပရဇတံ၊ ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ၊ ခံယူခြင်းငှါ။န ခေါ ကပ္ပတိ၊ မအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆို၏။တံ၊ ထိုဤဒ္ဓေသည်။ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။သစေ နု ကပ္ပတိ၊မအပ်သည်ဖြစ်မူ။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ ရှင်ဥဒေနအလို့ငှါ။ ဝိဟာရံ၊ကို။ ကာရာပေဿာမိ၊ ဆောက်လုပ်စေပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ပြာဟ္မဏ၊ ကား။ တုံ၊ သည်။မေ၊ငါ၏(အလို့ငှါ)။ဝိဟာရံ၊ ကို။သစေ ကာရာပေတုကာမော၊ ဆောက်လုပ်စေလိုသည်ဖြစ်အံ့။ ပါဠိလိပုတ္တော၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ဥပဋ္ဌာနသာလံ၊တိုင်ပင်စည်းဝေးရာစရပ်ကို။ ကာရာပေဟိ၊ စေလော့။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်ဆို၏။

အဟံ၊ အာဂ္ဂန်ပ် (ဃောဋ္ဌမုခ)သည်။ ဣမိနာပိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘောတော ဥဒေနဿ၊ အား။ ဘိယျောသောမတ္တာယ၊ အတိုင်းထက်အလွန်။ အတ္ထမနော၊ ရှိသည်ဖြင့်၍။ အဘိရဒ္ဓေါ၊ အလွန်ကြည်ညိုနှစ်သက်လှပါ၏။ (အဘိရဒ္ဓေါဘိ အဘိပ္ပသန္နော-ပါဃာသိရာဇည အဋ္ဌကထာ။ အဘိရဒ္ဓေါဘိ အာရာဓိတစိတ္တော၊ ၎င်းဋီကာ။) ဘဝံ ဥဒေနော၊ သည်။ မံ၊ ကို။ သံဃော၊ ၌။ ဒါနေ၊ ၌။ ယံ၊ ကြောင့်။ သမာဒပေတိ၊ တိုက်တွန်း၏။ (တံ၊ ထို့ကြောင့်။)ဘော ဥဒေန၊ န။ သောဘံ၊ ထိုအဂ္ဂန်ပ်သည်။တေသာ နိစ္စဘိက္ခာယ စ၊ဤနိစ္စဘတ်ရိက္ခာ ဒ္ဝေအသပြာဖြင့်၎င်း။ အပရာယ နိစ္စဘိက္ခာယ စ၊ဤမှ တပါး အခြားသော နိစ္စဘတ်ရိက္ခာ ဒ္ဝေအသပြာဖြင့်၎င်း။ ပါဠိလိပုတ္တော၊ ၌။ သံဃဿ၊ ၏။ ဥပဋ္ဌာနသာလံ၊ ကို။ ကာရာပေဿာမိ၊ စေပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ၌။ ဃောဋ္ဌမုခေါ ပြာဟ္မဏော၊သည်။ပ။ကာရာပေသိ၊ စေပြီ။ သာ၊ ထိုတိုင်ပင်စည်းဝေးရာ စရပ်ကို။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဃောဋ္ဌမုခိတိ၊ ဃောဋ္ဌမုခီဟုံ၍။ဝုစ္စတိ၊ခေါ်ဆို အပ်၏။ ဣဘိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဃောဋ္ဌမုခသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၅-စက်ိသုတ်

၄၂၂။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။) ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ မဟာတ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တ။ကဋ္ဌ။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ စာရိကံ၊ ၌။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။သြပါသာဒံ နာမ၊ သြပါသာဒမည်သော။ ကောသလာနံ၊ တို့၏။ ဗြာဟ္မဏဂါမော၊သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ ထိုသြပါသာဒမည်သော ပုံကားရွာသို့။ အဝသရိ၊ ပြီ။

ဘဂဝါ၊ သည်။ တတြ ဩပါသာဒေ၊ ၌။(သာမညာဓိဝရ။)ဩပါသာဒံ၊ဩပါသာဒရွာမှ။ ဥတ္တရေန၊ မြောက်အရပ်၌ ။ ဒေဝဝနေ၊ နတ်တို့အား ယင်ပူဇော်ရာ တောဖြစ်သော။သာလဝနေ၊ အင်ကြင်းတော၌။ (ဝိသေသာဓိဝရ။)ဝိဟရတိ၊ ၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။စင်္ကီ၊စင်္ကီမည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သတ္တာဿံ၊ သတ္တဝါတို့ဖြင့် ပြုမ်းသော။ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ၊ မြေးထင်းရေတို့ဖြင့် ပြည့်စုံသော်။ သည်၊ စပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ရာဇဘောဂ္ဂံ၊ မင်းမှ ရအပ်သော စည်းစိမ်ရှိသော။ ပသေနဒိနော၊ သော။ ကောသလေန ရညာ၊ သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ရာဇဒါယံ၊ မင်း၏အမွေဖြစ်သော။ဗြာဟ္မဒေယျံ၊မြတ်သော ပေးခြင်းဖြင့် ပေးအပ်သော။ (အဋ္ဌကထာတို့၌ တနည်း ရှုလေဦး။) ဩပါသာဒံ အဓိ၊ ဩပါသာဒရွာ၌။ အာဝသတိ၊ နေ၏။

၄၂၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဩပါသာဒကော၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ဘို့သည်။ ဩပါသာဒါ၊ ရွာမှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်ကြကုန်၍။ သဃ်သဒ်္ဒံ၊ စုစုရုံးရုံးရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဂဏီဘူတာ၊ ပေါင်းစည်းမိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥတ္တရေနမုခါ၊ မြောက်အရပ်သို့ ရှေးရှုကြကုန်လျက်။ ယေန၊ ၌။ ဒေဝဝနံ၊ သော။ သာလဝနံ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။ တေန၊ သို့။)ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်ထက်၌။ ဒိဝါဝေယျံ၊ နေ့နေရာသို့။ ဥပဂတော၊ ကပ်ရောက်၏။ စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဩပါသာဒကေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ။ဘို့ကို။ ဩပါသာဒါ၊ မှ။ပ။တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမန္တေ၊တို့ကို။အဒ္ဒသာ ခေါ၊တည်း။ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ခတ္တံ၊အမတ်ကြီးကို။ “ဘော ခတ္တေ၊အိုအမတ်ကြီး။ဩပါသာဒကော၊ကုန်သော။ပ။(တေန၊ သို့။) ကိံ နု ခေါ၊ အဘာယ့်ကြောင့်။ ဂစ္ဆန္တိတိ၊သွားကြကုန်သနည်း”ဟု။အာမန္တေသိ၊ သိစေပြီ။ ဝါ၊မေးပြီ။

(အတ္ထိ ဘော စင်္ကီမှစ၍ ဗုဒ္ဓါ ဘဂဝါတိ-တိုင်အောင် မထူးပြီ။ ဝါကျ အစရှိ အတ္ထိ-ကား အစပ်မရ၊ နိပါတ်မျှသာ ဖြစ်ရာ၏။)

၁။ ပုရတ္ထိမေန ဝေသာလိန္တိ ဝေသာလိတော အဝိဒူရေ ပုရတ္ထိမာယ ဒိသာယ၊ပါထိကသုတ္တဋ္ဌကထာ။ ဥတ္တရေန သေတဗျန္တိ သေတဗျတော ဥတ္တရဒိသာယ၊ပါယာသိရာဇညသုတ္တဋ္ဌကထာ။ သေတဗျာတိ ဣတ္ထိလိင်္ဂဝသေန တဿ နာဂရဿ နာမံ။ ဥတ္တရေနာတိ နေသဒ္ဒယောဂေ သေတဗျန္တိ ဥပယောဂဝစနံ ပါဋိယံ ဝုတ္တံ၊ အတ္ထဝသေန ပန ဥတ္တရဒိသဒ္ဒံ အပေက္ခိတ္ဝာ သေတဗျတောတိ နိဿက္ကဝစနယောဂေါ ကတော၊ ၎င်းဋ္ဌကာ။ ဤစင်္ကီသုတ် ဋ္ဌကာအလိုမူ“ဩပါသာဒံ၊၏။ ဥတ္တရေန၊ ၌”ဟုပေး။ ဥတ္တရေန ဩပါသာဒန္တိ ဩပါသာဒဂါမဿ ဥတ္တရဒိသာယံ၊ ဥတ္တရေနာတိ နေသဒ္ဒယောဂေန ဟိ ဩပါသာဒန္တိ ဥပယောဂဝစနံ။ဒီဃနိကာယ် တေဝိဇ္ဇသုတ် အဋ္ဌကထာ ဋ္ဌီကာတို့၌လည်း ရှုလေ။

၂။ ဃာသဘိဏေန စေဝ ဂေဟစ္ဆဒနတိဏေန စ သမ္ပန္နော-စသည်ဖြင့် ဖွင့်ဆိုခြင်းသည် သတိဏကဋ္ဌောဒကံကို သမ္ပန္နာနိ တိဏကဋ္ဌောဒကာနိ သတိဏကဋ္ဌောဒကံ-ဟူသော အဗျယီဘော(၁၀)မျိုးတွင် သမ္ပန္နအဗျယီဘော အဖြစ်ကို ရည်သည်။

၃။ ဩပါသာဒနာမကေ ဗြာဟ္မဏဂါမေ ဝသတိ။ ဤအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အဓိ-ဟူသော ကမ္မပ္ပဝစနိယ အဃ္ယဉ်ဖြစ်သောကြောင့် ဩပါသာဒံ-ဝယ် ဘုမ္မတ္ထ၌ ဒုတိယာသက်။အာသဒ္ဒါ လည်း အနက်မဲ့။ အဘိဘဝိတ္ဝာ ဝါ အာဝသတိ တဿ။ပ။ တာယ မရိယာဒါယ ဝသတိ၊ ထောက်၍ “ဩပါသာဒံ၊ ကို။အဋ္ဌာဝသတိ၊ စိုးအုပ်ပိုင်းခြားသဖြင့် နေ၏”ဟုလည်းပေး။ “ဩပါသာဒကော၊ဩပါသာဒရွာသား ဖြစ်ကြကုန်သော။ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကော၊ တို့သည်။ပ။ အဿောသုံ ခေါ၊ သာတည်း”။ အဿောသုံ-၏ အာကာရကား အပိုဒ် ၉၂-အပဏ္ဏက သုတ်နှင့် မထူးပြီ။

တော၊ ထို သြပါသာဒရွာသားတို့သည်။တံ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌ၊။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

ဘော ခတ္တေ၊ကြီး။ တေန ဟိ၊ လျှင်။ပ။ဗြာဟ္မဏာဂဟပတိကော၊ တို့ကို။ "ဘော၊ တို့။ စကိ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ဘောန္တော၊တို့သည်။အာဂမေန္တုကိရ၊ဆိုင်းငံ့ကြပါကုန်ဦးတဲ့။စကိဗြာဟ္မဏောပါ၊ သည်လည်း။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဌ၊။ဥပသင်္ကမိဿတိတိ၊ ချဉ်းကပ်လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟူ၍။ (ဣတိတသုံးကြိမ်။) ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒေဟိ၊ ချေလော့။ သော ခတ္တာ၊ သည်။ ဧဝံဘောတိ ခေါ၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဟူ၍။ပ။ တော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၂၄။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ဦ။ နာနာဝေရဇ္ဇကာနံ၊ အထူးထူးသော ပြည်ရွာမှ လာကြ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပမုခမတ္တာနိ ဗြာဟ္မဏသတာနိ၊ ပုံဏား ငါးရာတို့သည်။ ကေနစိ ဒေဝ၊ သော။ ကရဏီယေန၊ ဖြင့်။ သြပါသာဒေ၊ ဦ။ပဋိဝသန္တိ၊ နေလျှာကုန်၏။တေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုံဏားငါးရာတို့သည်။ "စကိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဌ၊။ဥပသင်္ကမိဿတိတိ၊ရလတ္တံ့"ဟူ၍။ အဿောသုံ ခေါ၊ သာတည်း။

အထခေါ၊ ဦ။တေ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ပ။စကိ•ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။"ဘဝံစကိ၊ အရှင်စကိသည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ဌ၊။ ဥပသင်္ကမိဿတိ၊ချဉ်းကပ်လတ္တံ့ဟူသည်။ သစ္စံ ကိရတိ၊ မှန်ပါသလော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။

ဘော၊ တို့။ "အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌ၊။ ဥပသင်္ကမိဿာမိတိ၊ လတ္တံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ မေ၊ ငါ၏(အကြံသည်)။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘဝံ စကိ၊သည်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ဌ၊။ မာဥပသင်္ကမိ၊ မချဉ်းကပ်ပါလင့်။ ဘဝံ စကိ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဒဿနာယ၊ ဌ၊။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ဌ၊။န အရဟတိ၊ မထိုက်။ သမဏော ဂေါတမော ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဘဝန္တံ စကိ၊.ကို။ဒဿနာယ၊ဌ၊။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ဌ၊။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ဟိ၊မှန်၏။ ဘဝံ စကိ၊ သည်။ မာတိတော စ၊အမိမှဌင်း။ ပိတိတော စ၊ အဖမှဌင်း။ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံဘို့မှ။ သုဇာတော၊ ကောင်းစွာ မွေးဖွားဏ်။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော၊ အလှန်စင်ကြယ်သော အမိဝမ်းဘိုက်၌၏။ ယာဝသတ္တမာ ပိတာမဟယုဂါ၊ ဘိုးဘေးခုနစ်ဆက် အသက်အဘိုင်းရှည်ဘိုင်အောင်။ ဇာတိဝါဒေန၊ ဖြင့်။ အက္ခိတ္တော၊ မပစ်ပယ်အပ်။ အနုပက္ကုဋ္ဌော၊ ဆဲရေးရွဲဘ်ချအပ်သူမဟုတ်။

ဘဝံ စကိ၊ သည်။မာတိတော စ၊မှဌင်း။ပ။ယမ္မိ၊ အကြင့်ကြောင့်လည်း။ အနုပက္ကုဋ္ဌော၊ အပ်သူမဟုတ်။ဣမိနာ အင်္ဂေနပိ၊ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ ဘဝံ စကိ၊ သည်။ပ။န အရဟတိ၊ မထိုက်။ သမဏော ဂေါတမော ဧဝ၊ သည်သာလျှင်။ပ။ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စကိ၊ သည်။ အဓေါ၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟဒ္ဓနော၊များသောဥစ္စာရှိ၏။ မဟာ ဘောဂေါ၊ များသော အသုံးအဆောင်ရှိ၏။ပ။

(ဘဝံ ဟိ စကိတိဏ္ဍံ ဝေဒါနုံ-မှ စ၍ အနဝယော တိုင်အောင် ဗြဟ္မာယုသုတ်အပိုဒ်ရေ ၃၀၃-ဦ၌။)

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စက်ဦး၊ သည်။ အဘိရူပေါ၊လွန်သောအဆင်းရှိ၏။ ဒဿနီယော၊ ကြည့်ရှု ထိုက်၏။ ပါသာဒိကော၊ စိတ်ကြည်နူးမှုကို ဖြစ်စေတတ်၏။ပရမာယ၊ လွန်ကဲသော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရ-တာယ၊ အဆင်းကောင်းသည်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။

(ပရမာယ၊ သော။ ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်၏အဖြစ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏-ဟူ၍လည်း ပေါရာဏာစရိယဘို့ အလိုပေး။)

ဗြဟ္မဝဏ္ဏီ၊ မြတ်သော အဆင်းရှိ၏။ ဗြဟ္မဝစ္ဆသီ၊ မဟာဗြဟ္မာ၏ ကိုယ်နှင့်တူသော ကိုယ် ရှိ၏။ ဒဿနာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ အခုဒ္ဓါဝကာသော၊ မငယ်သောအရာရှိ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စက်ဦး၊ သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလီ၊ ကြီးပွါးသော သီလရှိ၏။ ဝုဒ္ဓသီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စက်ဦး၊ သည်။ကလျာဏဝါစော၊ ကောင်းသောစကားရှိ၏။ကလျာဏဝါက္ခ-ရဏော၊ချို့မြိန်သော စကားသံရှိ၏။ ဝိဿဋ္ဌာယ၊အပြစ်လွတ်ကင်း သန့်ရှင်းသော။အနေလဂလာယ၊ တံတွေးအရိ ယိုထွက်ခြင်း မရှိသော။ အတ္ထသ၊ ဆိုအပ်သော အနက်အပြေပြယ်ကို။ ဝိညာပနိယာ၊ သိစွမ်းစေနိုင်သော။ ပေါရိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်း၌ဖြစ်သော၊ ဝါ-ဂုဏ်ပေါင်းခသော[1]။ ဝါစာယ၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စက်ဦး၊ သည်။ ဗဟုနံ၊ လူများစွာတို့၏။ အာစရိယပါစရိယော၊ ဆရာ, ဆရာ့ ဆရာဖြစ်၍။တိဏ္ဏံ မာဏဝကသတာနံ၊လုလင်ပျိုသုံးရာတို့ကို။မန္တေ၊ဝေဒတို့ကို။ ဝါစေတိ၊ ပို့ချ၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စက်ဦး၊ကို။ပသေနဒိဿ၊ သော။ကောသလဿ ရညော၊သည်။ သက္ကတော၊ အရိုအသေပြုအပ်၏။ ဂရုကတော၊ လေးစားအပ်၏။ မာနိတော၊ မြတ်နိုးအပ်၏။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏။ အပစိတော၊ ကျိုးနှံ့အပ်၏။ပ။

ဟိ၊ မှန်၏။ ဘဝံ စက်ဦး၊ ကို။ပေါက္ခရသာတိဿ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပေါက္ခရသာတိပုံဏားသည်။ပ။ အပစိတော၊ ကျိုးနှံ့အပ်၏။ပ။ (ကြွင်းလွယ်ပြီ။)

၄၂၅။ ဝေဝုတ္တော၊သော်။စက်ဦးဗြာဟ္မဏော၊သည်။တေ ဗြာဟ္မဏော၊တို့ကို။"ဘော၊ဘို့။တေနဟိ၊ လျင်။ မမပိ၊ ငါ၏(ထံမှ)သည်း။ သုဏာထ၊ ကုန်လော့။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာ။ တံ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ အရဟာတိ၏။ (ယထာ-အနတ္ထက။)သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ န အရဟတိဝေ၊ မထိုက်

၁။ ပေါရိယာ ကို ဤအဋ္ဌကထာ၌ နှစ်ဝိကပ်ဖွင့်ပြရာ ပဌမဝိကပ်အရ အနက်ပေးလိုက်သည်။မူ-ပဏ်-ဋ္ဌ-၌ဌင်း သီ-ဗြဟ္မဇာလ-ဋ္ဌ-၌-ဌင်း အံ၊တိက၊ဋ္ဌ- ဂူထဘာဏီသုတ်၌ဌင်း၊အံ၊ စတုက္က၊ဋ္ဌ၊အတ္တန္တပ-သုတ်၌ဌင်း သုံးဝိကပ်ဖွင့်ဆို၏။ သီ-သောဏဒဏ္ဍ-ဋ္ဌ-၌ ၂-ဝိကပ် ဖွင့်ပြ၏။ယင်း ၂-ဝိကပ် ၃-ဝိကပ်တို့တွင် ပဌမဝိကပ်ကို ပြုရာ၌ ပူရေ ဘဝါ-ဟု ဥကာရန္တ နှင့် ရှိရမည်ကို ပုရေ ဟု ဥကာရန္တနှင့် အမှား အရှိများသည်။ ပဌမဝိကပ်၌ ပရိပုဏ္ဏတ္ထဝါစက ဥကာရန္တ နှင့် ပူရ ဟု ရှိရမည်ကို ဂုဏပရိပုဏ္ဏတာယ-ဟူသော ဂုဏ်ဟိတ်ကိုဌင်း အောက်ပါ ဋ္ဌ၊ဋ္ဌီ-တို့ကိုဌင်း ထောက်ဆ၍ သိရာ၏။ ပေါရိ ယာတိ အကွရာဒိပရိပုဏ္ဏာယ။ သဂါထာ-သံ-ဋ္ဌ-သာရိပုတ္တသုတ်။ ပူရေ ပုဏ္ဏာဘာဝေ ဥကြိဋ္ဌီကာ၊ ပူရေတိ ဂုဏပါရိပူရေ၊ တေနာဟ ဂုဏပရိပုဏ္ဏတာယာတိ၊ ပူရေ ဂုဏေဟိ ပရိပုဏ္ဏာဘာဝေ ဘဝါတိ ပေါရီ။ ဗြဟ္မဇာလနှင့် သောဏဒဏ္ဍ၊ သီ-ဋ္ဌီသစ်။

သည်သာတည်း။ပ။ ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဘူမိဂတ္တ၊ မြေ၌ မြုပ်နှံအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝေဘာသင္ဂ္ဂ၊ ကောင်းကင်အရပ် (ပြာသာဒ်စသည်)၌ ထားအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ပဟူတံ၊ များသော။ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ ငွေရွှေကို။ ဩ ဘာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။သုသုကာဠကေသော၊ အလွန်မည်းနက်သည့် ဆံပင်ရှိသော။ ယုဝါ၊ ပျိုမျစ်သော။ ပဌမေန ဝယသာ၊ ပဌမအရွယ်ဟူသော။ ဘဒ္ဒြေန၊ ကောင်းသော။ ယောဗ္ဗနေန၊ အရွယ်နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဒဟရော၀၊ ငယ်ရွယ်သူသည်သာလျှင်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ အဂါရသ္မာ၊ မှ။ အနဂါရိယံ၊ သို့။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော။ သည်။ အဿုမုခါနံ၊ မျက်နှာ၌ မျက်ရည်ရှိကုန်သော။ မာတာပိတူနံ၊ တို့သည်။ အကာမကာနံ၊ (ရဟန်းပြုသည်ကို) အလိုမရှိကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ ရုဒန္တာနံ၊ ငိုခြင်းကုန်စဉ်။ပ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ သီလ၀ါ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိ၏။ အရိယ-သီလီ၊ စင်ကြယ်မြင့်မြတ်သော သီလရှိ၏။ ကုသလသီလီ၊ အပြစ်ကင်းသော သီလရှိ၏။ကုသလေန၊ သော။ သီလေန၊ နှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ ခိဏာကာမရာဂေါ၊ ကုန်ခန်းပြီးသော ကာမရာဂရှိ၏။ ဝိဂတာဘိဇ္ဈော၊ ကင်းသော လျှပ်ပေါ်လော်လီခြင်းရှိ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါဘမော၊ သည်။ ကမ္မ၀ါဒီ၊ ကံ,ကံ၏ အကျိုးကို ယုံကြည်သူဖြစ်၏။ ကိရိယ၀ါဒီ၊ အကြောင်းအကျိုးကို ယုံကြည်သူ ဖြစ်၏ ။ ဩဟဉ္ဉာယ ပဇာယ၊ ပုံဏားမျိုးဖြစ်သော လူအပေါင်း၏[1]။ အပါပပုရေက္ခာရော၊ မကောင်းမှုမဟုတ်သော တရားတို့ကြောင့် ရှေ့ဆွးပြုအပ်သူတည်း။(မယုတ်မာသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို ရှေ့ဆွးပြုတတ်၏ဟုလည်းပေး)။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဥစ္စာကုလာ၊ မြတ်သောအမျိုးမှ။ (နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။)အသမ္ဘိန္နာ၊ မရောမယှက် မကျိုးပျက်သော။ခတ္တိယကုလာ၊မှ။ (နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။)ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မဟဒ္ဓနာ၊ သော။ မဟာဘောဂါ၊ သော။ အဓုာ၊ သော။ကုလာ၊ မှ။ (နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။)ပဗ္ဗဇိတော၊ ၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရှင်ဂေါတမထံသို့။ တံ်ရောရဠာ၊ နှိုင်ံတပါးမှ။ တံ်ရောဇနပဒါ၊ တိုင်းတပါးမှ။ သံပုစ္ဆိဘုံ၊ ပြဿနာမေးမြန်းခြင်းငှါ။ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ (သီ-သောဏဒဏ္ဍသုတ်၌ ပဉ္စံ ပုစ္ဆိတုံ-ဟု ရှိသည်။)

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ အနေကာနိ၊ ကုန်သော။ ဒေ၀တာသဟဿာနိ၊ နတ်အထောင်တို့သည်။ ပါဏေဟိ၊ အသက်တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတာနိ၊ ကုန်၏။ပ။

ဘော၊ တို့။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပ။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊သည်။ သပုတ္တဒါရော၊ သားမယားဘိုးနှင့်တကွ။ ပါဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ သရဏံ၊ ဟူ၍။ ဂတော၊ ၏။ပ။

၁။ ဗြဟ္မုနော အပစ္စံ ဗြဟ္မညာ၊ ဗြဟ္မ+ဉာ။ ဗြဟ္မနိ ဘ၀ါ ဗြဟ္မုနော ၀ါ ဟိတာ၊ဗြဟ္မာနံ ၀ါ မဂ္ဂံ ဇာနာတီတိ ဗြဟ္မညာ။ ဤဋီကာ နောက်ဆုံး၀ိကပ်၌ ဗြဟ္မ+ဉာ+အ- ဟု စီရင်။

ဘော၊ တို့။သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပ။ယေ တေ သမဏာ ဝါ၊တို့သည်ၵင်း။ယေ တေ ဗြာဟ္မဏာ ဝါ၊ တို့သည်ၵင်း။အမှာကံ၊ တို့၏။ ဂါမဂ္ဂေတ္တံ၊ ဂါမခေတ်သို့။ အာဂစ္ဆန္ဒိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ အတိထိ၊ ညှဉ်သည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ အမှေဟိ၊ တို့သည်။ အတိထိ၊ တို့ကို။ သက္ကာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဂရုကာတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ မာနေတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ ပူဇေတဗ္ဗာ၊ အပ်ကုန်၏။ (ယမ်မို သမဏော ဂေါတမော-မှ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ ဒဿနာယ၊ ဥပသင်္ကမိတုံ တိုင်အောင် မထူးပြီ။)

အဟံ၊ သည်။ တဿ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။ တွေ့ကေ၊ ဤမျှလောက် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝဏ္ဏေ၊ ကျေးဇူးဂုဏ်ဘို့ကို။ ပရိယာပုဏာမိ၊ လေ့လာသိရှိ၏။သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ တွေ့ကဝဏ္ဏော၊ ဤမျှလောက်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိတော်မူသ သ်။နော စ ခေါ၊ မဟုတ်သေး။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ အပရိမာဏဝဏ္ဏော၊ မနှိုင်းယှဉ်နိုင်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိတော်မူ၏။ ဂေါမေကေနာပိ၊ တပါးတပါးမျှလည်းဖြစ်သော။ တေန အင်္ဂေန၊ ထို(ပြဆိုအပ်ပြီး သော)အကြောင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ သော။(ဟေဘုမန္တဝိသေသန။)သော ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ အမှာကံ၊ တို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ငှါ။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ငှါ။ န အရဟတိ၊ မထိုက်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ မယမေဝ၊ တို့သည်သာ။ပ။ အရဟာမ၊ ထိုက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ဘော၊ အို စကြီ၊ တေနဟိ၊ လျှင်။သဗ္ဗေ မယံဧဝ၊ အားလုံးသော ငါဘို့သည်သာလျှင်။သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ဒဿနာယ၊ငှါ။ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကုန်စို့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၊ကုန်၏။

၄၂၆။ အထခေါ၊ ဥ၌။ စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ မဟတာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဂဏေန၊ ပုဏ္ဏား အပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ပ။ နိသီဒိ၊ ပြီ။

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ဥ၌။ဘဂဝါ၊သည်။ဝုဒ္ဓေ ဘိ ဝုဒ္ဓေဟိ၊ကြီး၊ကုန်ကြီးကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏော ဘိ၊ ဘို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။သာရဏီယံ၊ သော။ ကိဉ္စိ,ကိဉ္စိ၊ စိုးစဉ်းအနည်းငယ်။ ကထံ၊ ကို။ဝီတိ-သာရေတွာ၊စေ၍။နိသိန္နော၊နေသည်။ဟောတိ၊၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ဥ၌။ ဒဟရော၊သော။ ဝုတ္တာသိရော၊ ဆံချအပ်ပြီးသော ဦးခေါင်းရှိသော။ ဇာတိယာ၊ အားဖြင့်။ သောဋ္ဌသဝဿုဒ္ဒေသိ-ကော၊ သော။ပ။ အနဝယော၊ သော။ ကာပဋိကောနာမ မာဏဝေါ၊ ကာပဋိကမည်သော လုလင် သည်။တဿံ ပရိသာယံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

သော၊ ထိုလုလင်သည်။ ဝုဒ္ဓါနံ ဝုဒ္ဓါနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့သည်။ ဘဂဝတာ၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကွ။ မန္တဲယမာနာနံ၊ ပြောဆိုကြစဉ်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ ကထံ၊ ကို။ သြဝါ-တေဘိ၊ (အဆို)သွင်း၏။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ကာပဋိကံ မာဏဝံ၊ကို။“အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ရှင်ဘာရဒ္ဒါဇ သည်။ပ။မာသြဝါတေတာ့၊ မသွင်းလင့်။ အာယသ္မာ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ကထာပရိယောသာနံ၊ စကားဆုံးသည်ပိုင်အောင်။ အာဂမေတူတိ၊ ဆိုင်းငံ့ဦး”ဟူ၍။ အပသာဒေတိ၊ နှိပ်၏[1]။

ဧဝံ ဝုတ္တော၊ သော်။ စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘဝံ ဂေါဘမော၊ သည်။ ကာပ-ဋိကံ မာဏဝံ၊ကို။ မာ အပသာဒေသိ၊ ပါလင့်။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ကုလပုတ္တော စ၊

၁။ အပသာဒေတိတိ နိဂ္ဂဟီတတိ၊ မဇ္ဈိ ၂-၃၂၄။

အမျိုးကောင်းသားလည်း ဖြစ်၏။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဗာဟုဿုတောစ၊ ၏။ ကာပဋိ-ကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ပဏ္ဍိတောစ၊ ၏။ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ကလျာဏဝါက္ကရဏောစ၊ ၏။ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ဘောတာ ဂေါတမေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ က္ခ။ အသ္မိ ံ ဝစနေ၊ဤစကား ရပ်၌။ ပဋိမန္တေဘုံ၊ နှီးနှောခြင်းငှါ။ ပဟောတိစာတိ၊ စွမ်းလည်း စွမ်းနိုင်ပါ၏” ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝတော၊ ၏(စိတ်၌)။ “ကာပဋိကဿ မာဏဝကဿ၊ ၏။ ကထာ၊ စကား သည်။ တေဝိဇ္ဇာကော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးမျိုးရှိသော။ ပါဝစနေ၊ ဝေဒ၌။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့ ။ တထာဘိ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ နံ၊ ထိုကာပဋိကလုလင်ကို။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သံပုရေကွဲ-ရောန္ဓိတိ၊ လေးလေးစားစားရွေသွားပြုကြကုန်၏” ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ကာပဋိကဿ မာဏဿ၊ ၏ (စိတ်၌)။ “သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ ငါ၏(အထံသို့)။ စက္ခုံ၊ ကို။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ဥပသံဟရိဿတိ၊ ဆောင်လတ္တံ့ ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အာဘံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါဘမံ၊ ကို။ ပဋိ၊ ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိတိ၊ မေးအံ့”ဟူသော။ တေံ၊ သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏။ စေတောပရိဝိတက္ကံ၊စိတ်အကြံကို။ စေတသာ၊ (မိမိ)စိတ်ဖြင့်။ အညာယ၊ သိ၍။ ယေန၊ ၌။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊၏။)တေန၊ သို့။ စက္ခုုနိ၊ ဟိုကို။ ဥပသံဟာသိ၊ ဆောင်ပြီ။

၎၇။ အထခေါ၊ ၌။ ကာပဋိကဿ မာဏဝဿ၊ ၏(စိတ်၌)။“သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ မံ၊ ငါသို့။ သမန္နာဟရတိ၊ (မျက်စိကို) ဆောင်၏။ အဟံ၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပဋိ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆေ ဿံ၊ မေးရမူ။ ယန္နုနာတိ၊ ကောင်းစွ”ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ အထခေါ၊ ၌။ ကာပဋိကော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပေါရာဏံ၊ ဇရုးဥဖြစ်သော။ ဣတိဟိတိဟပရမ္ပရာယ၊ ဤသို့ ဆိုသတဲ့ ဤသို့ ဆိုသတဲ့ ဟု အဆက်ဆက်အားဖြင့် ။ ပိဋကသမ္ပဒါယ၊ ဝေဒကျမ်းဟူသော ပြည့်စုံခြင်းအားဖြင့်။ (အာဂတံ၊ လာသော)ယဒိဒံ မန္တပဒံ၊အကြင့်ဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်သည်၂။အတ္ထိ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တတ္ထ စ၊ ထိုဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်၌လည်း။ ဣဒမေဝ၊ ဤဝေဒဟု ဆိုအပ်သော မန္တန်သည်သာလျှင်။ သစ္စံ၊ မှန်၏။ အညံ၊ ထိုမှတပါး တခြားသည်။ မောဃန္တိ၊ အချည်းနှီးတည်းဟူ၍။ ကေသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကြကုန်၏။ ဣဓ၊ ဤအရာ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ ၊ အဘယ်သို့။ အာဟာတိ၊ ဆိုလိုသနည်း”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ယော(ယာဒိဓော)၊ အကြင်သို့ သဘောရှိသောသူသည်။ “အဟံ၊ သည်။ တေံ၊ ထိုဝေဒမန္တန်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ အဟံ၊ သည်၊

၁။ ဣတိဟိတိဟ-ကို ဣတိအာဟ ဣတိအာဟ ပုဒ်ဖြတ်၍ အနက် ယောဇနာသည်၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဇဝံ ကိရ ဝေံကိရ-ဟု အနုဿဝနတ္ထ သာမန်ဖွင့်ဆို၏။

၂။ ဘာသိတဗ္ဗဋ္ဌေန မန္တာ ဇဝ တံတံအတ္ထပဋိပတ္တိဟေတုတာယ ပဒန္တိ မန္တပဒံ၊ ဝေဒ-ဟူသော ဋီကာအလို သိကြောင်း မန္တန်သည်-ဟုပေး။

ဧတံ၊ ကိုု။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣဒမေဝ၊ ဤဝေဒမန္တန်သည်သာ။ သစ္စံ၊ ၏။ အညံ၊ သည်။ မောဃန္တိ၊ တည်း”ဟူ၍။ဝေံ၊ သို့။ အာဟာ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ သော (တာဒိသော)၊ ထိုသို့သဘော ရှိသော။ ကောစိ၊ အနည်းငယ်သော။ ကေပြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏားတယောက်မျှသည်လည်း။ အတ္ထိ ကိံ ပန၊ ရှိသလော။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ယော(ယာဒိသော)၊အကြင်သို့ သဘောရှိသောသူသည်။ အဟမေတံ။ပ။ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာ၊ ပြီ။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ သော(တာဒိသော)၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ကောစိ၊ အနည်းငယ်သော။ ဧကောစနိယောပိ၊ ဆရာတယောက်မျှသည်ရှင်း။ ဧကောစရိယပါစရိယောပိ၊ ဆရာ, ဆရာ့ဆရာ တယောက်မျှသည်ရှင်း။ သတ္တမာ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော။ ယာဝ အာစရိယ-မဟာယုဂါပိ၊ဆရာ့ဆရာ အဆက်ဆက်တိုင်အောင်လည်း။အတ္ထိ ကိံ ပန၊ ရှိသလော။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဟိ၊ ပါ။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ဇ။ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ ပုဗ္ဗကာ၊ ခေါင်းဆောင်ရှေ့သူး ဖြစ်ကုန်သော။ ယေပိ တေ ဣသယော၊ အကြင်ရသေ့တို့သည်။ မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ကတ္တာရော၊ ပြုစီရင်ကုန်၏။ (တု-ပစ္စယန္တအယ့ဉ် မန္တာနံ-ဆဋ္ဌီကံ။) မန္တာနံ၊ တို့ကို။ ပဝတ္တာရော၊ စထွင်ပြောဆိုကုန်၏။ (ပဝတ္တာရော-ဒွိ ပ-ကား တီထွင်ခြင်း- ပဘဝတ္ထ။)တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ယေသံ၊ အကြင်ရသေ့ (ရွှစ်ယောက်) တို့၏။ ပေါရာဏာ၊ သော။ ဂီတာ၊ ရွတ်ဆိုအပ်သော။ ပဝုတ္တာ၊ ပို့ချအပ်သော။ သမိဟိတာ၊ စုစည်းအပ်သော။ဣဒံ မန္တပဒံ၊ ဤဝေဒမန္တန်ကို။ တာဒနုဂါယန္တိ၊ ထိုရသေ့တို့ စီရင်သည့်အတိုင်းလိုက်၍ သရဇ္ဈာယ်ကုန်၏။ တာဒနုဘာသန္တိ၊ ထိုရသေ့တို့ တီထွင်ပို့ချသည့်အတိုင်း လိုက်၍ ပြောဆိုကုန်၏ ။ ဘာသိတမနုဘာသန္တိ၊ ရသေ့တို့ ရွတ်ဆိုသည့်အဘိုင်း လိုက်၍ ရွတ်ဆို ကြကုန်၏။ ဝါစိတမနုဝါစေန္တိ၊ ရသေ့တို့ ပို့ချသည့်အဘိုင်း လိုက်၍ ပို့ချကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ ထို ရသေ့ဘို့ဟူသည် အဘယ်သူတို့နည်း။ အဋ္ဌကော၊ အဋ္ဌက ၎င်း။ပ။ ဘဂု၊ ဘဂုဂင်းတည်း။ တေပိ၊ ထိုရသေ့ တို့သည်လည်း။ “မယံ၊ တို့သည်။ ဧတံ၊ ထိုဝေဒမန္တန်ကို။ ဇာနာမ၊ ကုန်၏။ပ။ မောဃန္တိ၊ တည်း”ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု ကိံ ပန၊ ဆိုကုန်သလော။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ သည်။ နော ဟိ၊ ပါ။

၄၂၈။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ပရမ္မုခာသံသတ္တာ၊ အချင်းချင်း အဆက်ဆက် ဆက်စပ်အပ်သော။ အန္ဓဝေဏိ သေယျထာပိ၊ သူကန်းအစဉ်ကဲ့သို့။ ပုရိမောပိ၊ ရှေ့၌ဖြစ်သောသူသည်လည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဓေဋ္ဌိမောပိ၊ အလယ်ဖြစ်သော သူသည်လည်း။နပဿတိ၊ မမြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သောသူသည်လည်း။နပဿတိ၊မမြင်။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ဘာသိတံ၊ဆိုအပ်သောစကားသည်။အန္ဓဝေဏ္ဏုပမံ၊သူကန်းအစဉ်ဥပမာကဲ့သို့။ သမ္မဇ္ဇဝိမညေ၊ ဖြစ်ယောင်တကား။ (အန္ဓဝေဏ္ဏုပမံ၊ သူကန်းအစဉ်ဥပမာကဲ့သို့။ သမ္မဇ္ဇတိ မညေ၊ ကျရောက်ယောင်တကား-ဟုလည်း ပေးနိုင်၏။) ပုရိမောပိ၊(အဋ္ဌက စသော)ရှေကျသူ တစုံတယောက်သည်လည်း။

၁။ ယေပိ တေ။ပ။ပဝတ္တာရော-ဟူသော အနိယမ ဝါကျ၏ တဲ့ဘက် နိယမဝါကျကား တေပိ ဧဝမာဟံသု-တည်း။ ယေသံ-ကို ဣဒံ မန္တပဒံ-၌ သမ္မန်သမ္မန်စပ်။ဎင်း ယေသံ-၏ တဲ့ဘက် နိယတ်ကား သေယျထိဒံ-တည်း။တေ ကတမေတိ အတ္ထော-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်သည်ကို သတိပြု။ တာဒနုဂါယန္တိ တာဒနုဘာသန္တိ ၌ တ-ကား တဲ့ဘက် အနိယတ် သီးခြား မရှိ။ ဣဒံ မန္တပဒံ-ဟု ကံပုဒ် ရှိပြီးဖြစ်၍ အဆိုပါ တ-သည် အနုဂါယန္တိ အနုဘာသန္တိ-၏ ကံပုဒ်မဟုတ်နိုင်။ထို့ကြောင့် ဎင်း တံ-ကို အနုဂါယန္တိ အနုဘာသန္တိ-ကြိယာတို့၌ အာကာရ-အာကာရဝန္တ အဖြစ် စပ်လေ။ ဧဝံ ဗျာခေါ အဟံ ဘန္တေ ဘဂဝတာ မေ့ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ ဟူသော မ-ဝ-ပါဠိ၌ ဧဝံကို အာကာရတ္ထကြဲသကဲ့သို့ တံကိုလည်း အာကာရတ္ထကြဲ၍ ထိုရသေ့တို့ စီရင်သည့်အတိုင်း, ထိုရသေ့တို့ တီထွင်ချပို့သည့်အတိုင်းဟု ပေးလိုက်သည်ဟူလို့။

နပဿတိ၊ မမြင်။ မဇ္ဈိမာပိ၊ အလယ်ဖြစ်သော ဆရာတစုံတယောက်သည်လည်း။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ပစ္ဆိမောပိ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော (ယခုခေတ်ရှိ) ပုဏ္ဏားတစုံတယောက်သည်လည်း။ နပဿတိ၊မမြင်။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဧဝံ သန္တေ၊ သော်။ ပြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ချက်သည်။ အမူလိကာ၊ အခြေအမြစ်မရှိသည်။ သမ္မဇ္ဇတိ နံ၊ ဖြစ်သည်မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တွေ၊ ဤယုံကြည်အပ်သော အကြောင်းတို့၌။ (ဝေဒဟူလို။) ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သဒ္ဓါယေဝ၊ယုံကြည်ကုန်သည်ဖြစ်၍သာလျှင်။ ပယိရုပါသန္တိ၊ ချဉ်းကပ်ကြကုန်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်ပါကုန်။ တွေ၊ ၌။ ပြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနုဿဝါပိ၊ အဆင့်ကြားကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း။ ပယိရုပါသန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ တုံ၊ သည်။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးမဆွကပင်လျှင်။ သဒ္ဓံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ ဣဒါနိ၊ ၌။ အနုဿဝံ၊ အဆင့်ကြားခြင်းကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ဣမေ ပဉ္စမမှာ၊ တို့သည်။ဒိဋ္ဌေဝ ဓမ္မေ၊ ၌ပင်လျှင်။ဒ္ဒမာ ဝိပါကာ၊ အမှန်အမှားနှစ်ပါးသော အကျိုးရှိကုန်၏။ ပဉ္စ၊ တို့ဟူသည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းဌင်း။ ရုစိ၊ နှစ်သက်ခြင်းဌင်း။ အနုဿဝေါ၊ အဆင့်ကြားခြင်းဌင်း။ အာကာရပရိဝိတက္ကော၊ အခြင်းအရာကို အပြန်ပြန်ကြံဆခြင်းဌင်း။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိ၊ စဉ်းစားတွေးကြံလက်ခံနှစ်သိမ့်သော အယူဌင်းတည်း[1]။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ပ။ ဒ္ဒမာ ဝိပါကာ၊ ကုန်၏။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ (ယံ၊ အကြင်သဘောသည်။) အပိစ၊ စင်စစ်။ သုသဒ္ဒ ဘိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာ ယုံကြည်ထားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ တဉ္စ၊ ထိုကောင်းစွာ ယုံကြည်အပ်သော သဘောသည်လည်း။ ရိတ္တံ၊ အနှစ်သာရမှ သုဉ်းသည်။ တုစ္ဆံ၊ အချည်းနှီးသည်။ မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။(ယံ၊အကြင်သဘောသည်။) သုသဒ္ဒဟိတံ၊ ကောင်းစွာယုံကြည်ထားအပ်သည်။ စေပိ နော ဟောတိ၊အကယ်၍လည်း မဖြစ်။တဉ္စ၊ သည်လည်း။ ဘူတံ၊ ဟုတ်သည်။ တစ္ဆံ၊မှန်သည်။ အနညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် မဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ (ယံ၊ သည်။) အပိစ၊ စင်စစ်။ သုရုဒိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာနှစ်သက်အပ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သုဒ္ဓာနုဿုတံယေဝ၊ ကောင်းစွာအဆင့် ကြားအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သုပရိဝိတက္ကိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာ အပြန်ပြန် အထပ်ထပ် ကြံဆအပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊၏။ပ။ သုနိဇ္ဈာယိတံယေဝ၊ ကောင်းစွာ ရှုဆင်ခြင်အပ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ တဉ္စ၊ သည်လည်း။ ရိတ္တံ၊ သည်။ပ။ အနညထာ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ သစ္စံ၊ အမှန်သဘောကို။ အနုရက္ခတာ၊ စောင့်ရှောက်သော။ ဝိညုနာ၊သော။ ပုရိသေန၊ သည်။ ဣဒမဝ သစ္စံ၊ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ တွေ၊ ၌။ ဧကံသေန၊ အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တုံ၊ သက်ရောက်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

၄၂၉။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သစ္စာနုရက္ခဏာ၊ အမှန်သဘောကို စောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဘယ်မျှလောက် အဘိုင်းအရှည်ဖြင့်။ ဟောတိ ပန၊နည်း။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊

၁။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနက္ခန္တိယာတိ အမုကံ နိဇ္ဈာယိတ္ဝာ ခမိတ္ဝာ ဂဟိတဒိဋ္ဌိယာ၊အံ-ဋ္ဌ၂၊ ကေသမုတ္တိသုတ် ၁၀၂။ နိဇ္ဈာနဋ္ဌေ ခန္တိ စ ဒိဋ္ဌိ စ သာ နိဇ္ဈာနက္ခန္တိ စဘတိ-ဟု လုပ်။

ကို။ အနုရက္ခတိ၊ နည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေး လျှောက်ပါ၊ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ပုရိသဿ၊ အား။သဒ္ဓါ၊ သည်။ စေပိ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ရှိသည့်လည်းဖြစ်အံ့။ ဧဝံ၊ သော်။ မေ၊ ငါ၏။ သဒ္ဓါတိ၊ ဟူ၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒံ၊ ပြောဆို၊သာသူသည်။ သစ္စံ၊ ကို။ အနုရက္ခတိ၊ ၏။တာဝ၊ ထိုမျှလောက်ဖြင့်။ ဣဒမေဝ သစ္စံ မောဃမညန္တိ၊ ဟူ၍။ ဧကံသေန၊ အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ သို့။ နတ္ထေဝ ဂစ္ဆာဘိ၊ မရောက်သေးသည့်သာ တည်း။ပ။တ္တောဝတာဝ၊ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ကို။ ပညပေမ၊ ပညပ် (ဟော ကြား)ကြကုန်၏။ တာဝ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓော၊ သစ္စာတရားကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ နတ္ထေဝ ဟောတိ၊ သာတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

၄၃၁။ ဘောဂေါတမ။ မ။ ဧတ္တာဝတာ၊ ဤမျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်။ သစ္စာ-နုရက္ခဏာ၊ သည်။ဟောဘိ၊ ၏။ပ။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ပေက္ခာမ၊ ရှုမြင်ကြပါ၊ကုန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သစ္စာနုဗောဓော၊ သည်။ ကိတ္တာဝတာ၊ ဖြင့်။ ဟောတိ ပန၊ နည်း။ပ။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည် (ဘုရားရှင်ပင်)။ အညတရံ၊ သော။ဂါမံ၏ဝါ၊ ကိုဂင်း။နိဂမံ ဝါ၊ ကိုဂင်း။ ဥပနိဿာယ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တမေနံ၊ ကို။ ဂဟပတိ ဝါ၊ သည်ဂင်း။ ဂဟပတိပုတ္တော ဝါ၊ သည်ဂင်း။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ လောဘနီယေသု ဓမ္မေသု၊ လောဘဘရား ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေါသနီယေသု ဓမ္မေသု၊ ကုန်သော။ မောဟနီယေသု ဓမ္မေသု၊ ကုန်သော။ တီသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ "ယထာရူပေဟိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သော။ လောဘနီယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ လောဘဘရားဘို့သည်။ ပရိယာဒိန္နဝိတ္တော၊ လွှမ်းမို၍ ယူအပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြင့်၍။ အဇာနံ ဝါ၊ မသိပဲသျှက်လည်း။ ဇာနာမီတိ၊ ငါသိ၏ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ပြောဆို၏။ အပဿံ ဝါ၊ မမြင်ပဲလျှက်လည်း။ ပဿာမီတိ၊ ငါမြင်၏ဟူ၍။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးဘို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ အဟိတာယ၊ အစီးအပွါး မဲ့ရန်အလို့ ငှါ။ဒုက္ခာယ၊ ဆင်းရဲခြင်းအလို့ငှါ။ အဿ၊ဖြစ်ရာ၏။တဒတ္ထာယ၊ထိုအမှုအကျိုးငှါ။ပရံ ဝါ သူတပါးကို မူလည်း။ သမာဒပေယျ၊ ဆောက်တည်စေရာ၏။ တထာရူပါ၊ ကုန်သော။ လောဘနီယာ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ ဣမသ္မာယသ္မဓတာ၊ ဤအရှင်အား။ အတ္ထိနုခေါတိ၊ ရှိကုန်သလော"ဟူ၍။ သမန္နေ-သဘိ၊ ရှာဖွေ၏။

တမေနံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ "ယထာရူပေဟိ၊ ကုန်သော။ပ။နတ္ထိ ခေါ၊တည်း။ အလုဒ္ဓဿ ယထာ၊ လောဘမရှိသော သူ၏ကဲ့သို့။ တထာ၊ တူ။ ဣမဿ အာယသ္မတော၊ ၏။ ကာယသမာစာရော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) ဝစီသမာစာရော၊ သည်။ (ဟောတိ၊ ၏။) (သီ-မူအဘိုင်း ပေးသိုက်သည်။) အယံ အာယသ္မာ၊ သည်။ ယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ၏။ သော ဓမ္မော၊ သည်။ ဂမ္ဘီရော၊ နက်နဲ၏။ ဒုဒ္ဒသော၊ မြင်နိုင်ခဲ၏။ ဒုရနုဗောဓော၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်ခဲ၏။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်၏။ ပဏီတော၊ မွန်မြတ်၏။ အတက္ကာဝစရော၊ အကြံအစည်ဖြင့် မသက် ဝင်နိုင်။ နိပုဏော၊ သိမ်မွေ့၏။ ပဏ္ဍိဘဝေဒနီယော၊ ပဿာရှိဘို့သည်သာ သိအပ်၏။ လုဒ္ဓဓန၊ လောဘရှိသောသူသည်။ သော ဓမ္မော၊ ကို။ နာ သုဒေသိယောတိ၊ ကောင်းစွာ မဟောကြားအပ်" ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ဇာနာတိ၊ ၏။

၄၃၁။ ယဲတော၊ အကြင်အခါ၌။ နံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ လောဘနိယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သည်ကို။ သမနုပဿတိ၊ မြင်၏။ တတော၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ကို။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဒေါသနိယေသု ဓမ္မေသု၊ တို့၌။ပ။ သမန္နေသတိ၊ ၏။

(ဤ ၄၃၁· အကြောင်းဝါကျနှင့် ၄၃၂-မူဌေန တိုင်အောင်ကား—အဒုဋ္ဌဿ ယထာ၊ ဒေါသ မရှိသော သူ၏.ကဲ့သို့။ ဒုဋ္ဌေန၊ ဒေါသရှိသောသူသည်။ ။အမူဋ္ဌဿယထာ၊ မောဟမရှိသောသူ၏ ကဲ့သို့။မူဋ္ဌေန၊ မောဟရှိသောသူသည်။ ။ဤမျှသာ ထူးတော့၏။)

၄၃၂။ ယတော၊ ၌။ နံ၊ ကို။ သမန္နေသမာနော၊ သော်။ မောဟနိယေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ ဝိသုဒ္ဓံ၊ကို။ သမနုပဿတိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တမ်ို့၊ ၌။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ နိဝေသေတိ၊ သွင်း၏။ သဒ္ဓါဇာတော၊ ဖြစ်သော သဒ္ဓါတရားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပသင်္ကမတိ၊ ချဉ်းကပ်၏။ ဥပသင်္-မန္နော၊ ချဉ်းကပ်လျက်။ ပယိရုပါသတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ပယိရုပါသန္နော၊ လျက်။သောတံ၊ နားကို။ ဩဒဟတိ၊ ရွှေးရွေချထား၏။ ဩ ဘိဘသောတော၊ ရွှေးရွေချထားအပ်ပြီးသော နားရှိသည်ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ ၏။ သုတ္ဝာ၍။ ဓမ္မံ၊ကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ဓတာနံ၊ ဆောင်ထားအပ် ကုန်ပြီးသော။ ဓမ္မာနံ၊ တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဥပပရိက္ခတိ၊ စူးစမ်း၏။ အတ္ထံ၊ ကို။ ဥပပရိက္ခ-တော၊ အား။ ဓမ္မာ၊ တို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ရွှဆင်ခြင်ခြင်းငှါ။ ခမန္တိ၊ ခန့်ကုန်၏။ ဓမ္မနိဗ္ဗာနက္ခန္တိယာ၊ တရားတို့၏ ရွှရန်ခန့်ခြင်းသည်။ သတိ၊သော်။ ဆန္ဒေ၊ကုသိုလ်ဆန္ဒသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဆန္ဒဇာတော၊ ဖြစ်သော ဆန္ဒရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဿဟတိ၊ အားထုတ်၏။ ဥဿဟိတ္ဝာ၊ ၍။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တုလယိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဒဟတိ၊ ကြိုးကုတ်၏။ ပဟိတတ္တော၊ (နိဗ္ဗာန်သို့) စေလွှတ်အပ် သောစိတ်ရှိသည်။ သမာနော၊ သော်။ ကာယေန စေဝ၊ နာမကာယဖြင့်လည်း။ ပရမသစ္စံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သစ္ဆိ ကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ပညာယ စ၊ ဖြင့်လည်း။ နံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ အတိဝိဇ္ဈ၊ (ကိလေသာဘို့ကို) ဖောက်ထွင်း၍။ ပဿတိ၊ ၏။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ တ္တော၀တာ ခေါ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓော၊ မဂ်အစဉ်ဖြင့် သစ္စာကို သိခြင်း သည်။ဟောတိ၊၏။ တ္တော၀တာ၊ဖြင့်။သစ္စံ၊သစ္စာကို။အနုဗုဇ္ဈတိ၊ သိ၏။ တ္တော၀ဘာ စ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊တို့သည်။သစ္စာနုဗောဓံ၊မဂ်အစဉ်ဖြင့် သစ္စာကိုသိခြင်းကို ။ ပညပေမ· ကုန်၏။ တာ၀၊ ထို့မျှ လောက်ဖြင့်။သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ ဖိုလ်ဖြင့် သစ္စာကို လျော်စွာသိခြင်းသ ့် ။နတ္ထေ၀ ဟောတိ၊မဖြစ်သေး သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၄၃၃။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ တ္တော၀တာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုဗောဓော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏ ။တ္တော-၀တာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊ သစ္စာကို။ အနုဗုဇ္ဈတိ၊ ၏။ တ္တော၀တာစ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုဗောဓံ၊ ကို။ ပေက္ခာမ၊ ကုန်၏။ ဘောဂေါဘမ၊ မ။ ကိတ္တော၀တာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ ပန၊ နည်း။ ကိတ္တော၀တာ၊ ဖြင့်။သစ္စံ၊ကို။ အနုပါပုဏာတိ၊ လျော်စွာသိသနည်း။ သစ္စာ-နုပ္ပတ္တိ ံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘ၀န္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

၁။ သစ္စာနုဗောဓောတိ မဂ္ဂါနုဗောဓော၊ ဌ။ မဂ္ဂါနုဗောဓောတိ မဂ္ဂပဋိပါဋိယာ ဗောဓော ဗုဇ္ဈနံ။ ဋီ။

၂။ မဂ္ဂေန ပဋိဝိဒ္ဓါနိ သစ္စာနိ ပရမတ္ထသစ္စမေ၀ ၀ါ အနုဂ္ဂုပဗုဇ္ဈနန္တိ အဓိပ္ပါယေန သစ္စာနုပ္ပတ္တိတိ ဖလသစ္စံ-ကိရိယာတိ ဝုတ္တံ။ ဋီ။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ တေသံယေဝ မမ္မာနံ၊ ထိုု(သဒ္ဓါပဋိလာဘ စသော ၁၂-ပါးသော)တရားတို့ကို သာလျှင် ၁။ အာသေဝနာ၊ မှီဝဲခြင်းသည်။ ဘာဝနာ၊ ပွါးများခြင်းသည်။ ဗဟုလီကမ္မံ၊ ကြိမ်ဖန်များစွာပြုခြင်းသည်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ တ္တောဝတာခေါ၊ ဖြင့်ပင်လျှင်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စံ၊ ကို။ အနုပါပုဏာတိ၏။ တ္တောဝတာစ၊ ဖြင့်လည်း။ မယံ၊ တို့သည်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ ံ၊ ကို။ ပညပေမ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

၄၃၄။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တ္တောဝတာ၊ ဖြင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ ပေက္ခာမ၊ကုန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ၊ အား။ကတမော ဓမ္မော၊သည်။ ဗဟုကာရော၊ ကျေးဇူး များသနည်း။ပ။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ သစ္စာ-နုပ္ပတ္တိယာ၊အား။ ပဓာနံ၊ မဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယသည်။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ တံ၊ ထိုမဂ်နှင့်ယှဉ်သော ဝိရိယကို။ နော စေ ပဒဟေယျ၊ အားမထုတ်ငြားအံ့။ဤဒံ သစ္စံ၊ ကို။ န အနုပါပုဏေယျ၊ မသိရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ ကြောင့်ပင်လျှင်။ ပဒဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။သစ္စံ၊ ကို။ အနုပါပုဏာတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ သစ္စာနုပ္ပတ္တိယာ၊ အား။ ပဓာနံ၊ သည်။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပဓာနဿ၊ အား။ ကတမော ဓမ္မော၊ သည်။ဗဟုကာရော၊ နည်း။ ပဓာနဿ၊ အား။ ဗဟုကာရံ၊ သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ မယံ၊ တို့သည်။ ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ပဓာနဿ၊ အား။ တုလနာ၊ နှိုင်းချိန်ခြင်း (ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ)သည်။ ဗဟု ကာရာ၊ ၏။ တံ၊ထိုနှိုင်းချိန်ခြင်း (ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိဝိပဿနာ)ကို။ နော စေ တုလေယျ၊ မနှိုင်းချိန်ငြားအံ့။ ဤဒံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်း (မဂ္ဂပဓာန)ကို။ န ပဒဟေယျ၊ အားမထုတ်ရာ။ ယသ္မာ စ ခေါ၊ အကြောင်းကြောင့် လျှင်။ တုလေတိ၊ နှိုင်းချိန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဒဟတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ပဓာနဿ၊ အား။ တုလနာ၊ သည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဤတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ တံ၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းကို။ နော စေ ဥဿဟေယျ၊ အားမထုတ်ငြားအံ့။ ဤဒံ၊ ဤနှိုင်းချိန်ခြင်းကို။ န တုလေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရော၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ တံ ဆန္ဒော၊ သည် ၂။ နော စေ ဇာယေထ၊ မဖြစ်ငြားအံ့။ ဤဒံ၊ ဤအားထုတ်ခြင်းကို။ နဥဿဟေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရော၊ ၏။ ဤတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊မ။ပ။တေ ဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။နိဗ္ဗာနံ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။နော စေ ခမေယျုံ၊ မခန့်ကုန်ငြားအံ့။ ဤဒံ ဆန္ဒော၊ သည်။ နဇာယေထ၊ မဖြစ်ရာ။ပ။ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဤတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပ။ ဘာရဒ္ဒါဇ၊ ဇ။ ဓမ္မနိဗ္ဗာနက္ခန္တိယာ၊ တရားတို့၏ ရှုဆင်ခြင်ခြင်းငှါ ခန့်ခြင်းအား။ အတ္ထူပပရိက္ခာ၊ အနက်ကို စူးစမ်းဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ တံ အတ္ထံ၊

၁။ တနည်း "ထိုမဂ္ဂသမ္မယုတ်တရားတို့ကိုသာလျှင် "ဟူ၍ သော်လည်းပေး။ ၎င်းနည်းကို ဋီကာ၌ ဥပစာနည်း ဖြစ်ကြောင်း ဖွင့်ထား၏။

၂။ ဤသုတ်၌ တံ-ဤဒံ တို့ကား ပါဝစန ဝိစိတ္တနယ ဖြစ်၍ သဒ္ဒဝိစာရဏာပြုရန် မသင့်။

ထိုအနက်ကို။ နော စေ ဥပပရိက္ခေယျ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ငြားအံ့။ ဣဒံ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ငှါ။ န ခမေယျံ၂၊ ကုန်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။တံ ဓမ္မံ၊ထိုတရားကို။နော စေ ဓာရေယျ၊ မဆောင်ငြားအံ့။ ဣဒံ အတ္ထံ၊ ကို။ နဥပပရိက္ခေယျ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဓမ္မဓာရဏာယ၊ တရားဆောင်ခြင်းအား။ ကတမော ဓမ္မော၊သည်။ ဗဟု-ကာရော၊ နည်း။ပ။ တံ ဓမ္မံ၊ ထိုဘရား ၊ကို။ နော စေ သုဏေယျ၊ မနာ၊ကြားငြားအံ့။ ဣဒံ ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ န ဓာရေယျ၊ မဆောင်ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဓမ္မဿဝနဿ၊ တရားနာခြင်းအား။ပ။ တံ သောတံ၊ ထိုနားကို။ နော စေ ဩဒဟေယျ၊(အာရုံရှိရာသို့)ရှေးရှု။မထားငြားအံ့။(နားမထောင်ငြားအံ့-ဟူလို။)ဣဒံ ဓမ္မံ၊ ဤဘရားကို။ နသုဏေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သောတာဝဓာနဿ၊ နားထောင်ခြင်းအား။ ပ။တံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကို။ နော စေ ပယိရုပါသေယျ၊ မဆည်းကပ်ငြားအံ့။ ဣဒံ သောတံ၊ ဤနားကို။နဩဒဟေယျ၊ ရှေးရှု။ မထားရာ။(မထောင်ရာ-ဟူလို)။ပ။ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ပယိရုပါသနာယ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းအား။ပ။တံ၊ ထိုချဉ်းကပ်ခြင်းကို။ နော စေ ဥပသင်္ကမေယျ၊ ငြားအံ့။ဣဒံ၊ ဤဆည်း-ကပ်ခြင်းကို။ န ပယိရုပါသေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ တံ သဒ္ဓါ၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းသည်။နော စေ ဇာယေထ၊ ငြားအံ့။ ဣဒံ၊ ဤချဉ်းကပ်ခြင်းကို။ န ဥပသင်္ကမေယျ၊ ရာ။ပ။ ဗဟုကာရာ၊ ၏။ ဣဘိ၊ ၏။

၄၃၅။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ မယံ၊တို့သည်။ဘဝန္တံ ဂေါတမံ၊ ကို။အပုစ္ဆိမှ၊ မေးလျှောက်ခဲ့ကြပါ ကုန်ပြီ။ သစ္စာနုရက္ခဏံ၊ ကို။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ဗျာကာသိ၊ ဖြေကြားတော်မူခဲ့ပေပြီ။ တဉ္စ၊ ထိုဖြေဆိုခြင်းကိုလည်း။ အမှာကံ၊ တို့၏(ဝိတ်၌)။ ရုစ္စဘိစေဝ၊ နှစ်လည်း နှစ်သက်ပါ၏။ ခမတိစ၊ နှစ်လည်း နှစ်လိုပါ၏။ ဘေနစ၊ ထိုခြောင့်လည်း။ အတ္တာမနာ၊ ကုန်သည်။ အမှ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘော ဂေါဘမ၊ မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မယံ၊ တို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ “မုဏ္ဍကာ၊ ဦးပြည်းကုန်သော။ ဣဿာ၊ဆင်ထိန်း ကဲ့သို့ယုတ်ညံ့သော အတန်းအစားဖြစ်ကုန်သော။ ကဏှာ၊ မည်းနက်ကုန်သော။ ဗန္ဓုပစ္စာပါဒါ၊ ဖြာဘွားမင်း၏ ခြေဖဝါးမှ ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏာကာ၊ ရဟန်းယုတ်ဘို့သည်။ ဇာစ၊ ဘယ်သို့သော သူဘို့နည်း။ ဓမ္မသာ၊ ကို။ အညာတာရော၊ သိသောသူတို့သည်။ကေစာဝိ၊တို့နည်း”ဟူ၍။ဝေါသို့။ ဇာနာမ၊ကုန်၏။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။မော၊ အား။သမဏော၊ တို့၌။သမဏပေမံ၊ ရဟန်းဟူသော ချစ်ခြင်းကို။ သမဏော၊ တို့၌။ သမဏပသာဒံ၊ ရဟန်းဟူသောကြည်ညိုခြင်းကို။ သမဏော၊ တို့၌။သမဏဂါရဝံ၊ရဟန်းဟူသော ရိုသေခြင်းကို။အဇနေသိ ဝတ၊ဖြစ်စေဘိ၏တကား။ပ။ဓာရေတု၊ လော့။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဇဝံ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ စက်ိသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၆-သေကာရိသုတ်

၄၃၆။ (ဇဝံ မေ သုတံ-မှ နိယိဒိ-ထိ ပေးမြဲ။) ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ သေကာရိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။“ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။စတဿော၊ လေးမျိုး

ကုန်သော။ ပါရိစရိယာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ ပညပေန္တိ၊ ပညပ်ထားကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုံဏား မျိုးအား။ ပါဒိစရိယံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ တတြ၊ ထိုလေးမျိုးတို့တွင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဗြာဟ္မဏဿ၊အား။ ဣဒံ ပါရိစရိယံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏော ဝါ၊ ပုံဏားမျိုးသည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ အလုပ်အကျွေးပြုရာ၏။ ပ။ သုဒ္ဒါဝါ၊ သည်လည်း။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ ရာ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပ။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တတြ၊ တို့ဘင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ သုဒ္ဒဿ၊အား။ ဣဒံ ပါရိစရိယံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ သုဒ္ဒါပိ၊ သူဆင်းရဲမျိုးသည်သာလျှင်။ သုဒ္ဒံ၊ ကို။ ပရိစရေယျ၊ ရာ၏။ အညော၊ အခြားတပါးသော။ ကောပန၊ အဘယ်သူသည်။ သုဒ္ဒံ၊ ကို။ ပရိစရိဿတိ၊ လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ပ။ ဣဓ၊ ဤပါဒိစရိယ၌။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကံ၊အဘယ်ကို။ အာဟာတိ၊ ဆိုသနည်း”ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၃၇။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ သဗ္ဗေ၊ သော။ လောကော၊လူအပေါင်းသည်။ဗြာဟ္မဏာနံ၊တို့၏။ ဣမာ စတဿော ပါရိစရိယာ ပညပေန္တ္ဟိတိ၊ပညပေန္တ္ဟိ-ဟူသော။တော်၊ ဤစကားကို။အဗ္ဘဉ္ဇနဇာနာတိ ကံ၊ခွင့်ပြုသလော။ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဒသိဒ္ဓါ၊ ဆင်းရဲသော။ အဿကော၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာမရှိသော။ အနာဋ္ဌိယော၊ တက္ခမ်းစားမျ ဆန်မရှိသော။ ပုရိသော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တဿ၊ ထိုဆင်းရဲသားယောကျ်ားသည်။ အကာမဿ၊ အလိုမရှိပါဘဲလျက်။ “အမ္ဘောပုရိသ၊ အိုအချင်း။ တေ၊ သင်သည်။ ဣဒံ မံသံ၊ ဤအသားကို။ ခါဒိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ မူလဉ္စ၊ အဖိုးကိုလည်း။ အနုပ္ပဒါတဗ္ဗန္တိ၊ တန်ဖိုးအလိုက်ပေးအပ်၏”ဟု၍။ ဗီသံ၊အဘို့အစုကို။ သြလဂ္ဂေယျ့၊ သေယျထာပိ၊ ဆဲခြင်တစေကုန်၏သို့။ ဗြာဟ္မဏ၊ဏား။ဝေမေဝ ခေါ၊ ဤအဘူသာလျှင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ တေသံ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အပဋိညာယ၊ ဝန်ခံခြင်းကိုမယူမူ၍။စတဿော၊ ကုန်သော။ဣဓ၊ ဤပါရိစရိယာ၊ တို့ကို။ အထ စ ပန ပညပေန္တိ၊ မိမိ ဘောအတိုင်း ပညပ် ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော သူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ သည်။ သဗ္ဗံ၊ ကို။ န ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ မလုပ်ကျွေးအပ်ဟူ၍လည်း။န ဝဒါမိ၊မမူ။ ဟိ၊မှန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ပရိစရတော၊ လုပ်ကျွေးသော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ပါရိစရိယာဟေတု၊ လုပ်ကျွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပါပိယော၊အထူး ယုတ်မာသူသည်။ အဿ၊ ရာ၏။ သေယျော၊ မြတ်သူသည်။ န အဿ၊ ရာ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအပ်၏ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊မမူ။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခေါ၊စင်စစ်။ ယဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ပရိစရတော၊ သော။ပ။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတဗ္ဗန္တိ၊ ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယံ၊မင်းမျိုးကို။ “ယံဝါ၊အကြင်သူကိုလည်း။ပရိစရတော၊ သော။တေ၊ သင်၏။ ပါရိစရိယာဟေတု၊ ကြောင့်။ပ။ ဇေတ္ထ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် ၂-မျိုးတို့တွင်။ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ (တုံ၊ သင်ခတ္တိယသည်။)ပရိစရေယျာသိတိ၊ လုပ်ကျွေးလိုသနည်း”ဟု၍။ ဇဝံ၊ သို့။စေပိ ပုစ္ဆယျ့၊ အဂ်ယ်၍ မေးကုန်ငြားအံ့။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ သမ္မာ၊ စ္စာ။ ဗျာကရ-မာနော၊ ဖြေဆိုသည်ရှိသော်။“ယံ၊ အကြင်သူကို။ ပရိစရတော၊ သော။ မေ၊ ငါ၌တို့ယ၏။ပ။ အဟံ၊ ငါခတ္တိယသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရေယျန္တိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့”ဟု၍။ ဇဝံ၊သို့။ ဗျာကရေယျ၊ ရာ၏။ (ဗြာဟ္မဏံ၌စပေ ဗြာဟ္မဏ။ပ။ တမဟံ ပရိစရေယျန္တိ၊ တိုင်အောင်–ရှေးနည်းမှီးပေးလေ။) ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဥစ္စာကုလီနတာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သေယျံသောတိ၊

မြဘ်သောအဖို့ရှိ၏ဟူ၍ ၁။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ပြာဟူဏ၊ ဏား။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ ပြဟူဏ၊ ဏား။ ဥဋ္ဌာရ၀ဏ္ဏတာ၊ ချီးမွမ်းအပ် မြဘ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ (၀ဏ္ဏသဒ္ဒါ ဣဓ ပသံသာပနိယာယော။ ဋီကာ။) သေယျံသောတိ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊မမူ။ ပြာပူဏ၊ ဏား။ ဥဋ္ဌာရ၀ဏ္ဏတာ၊ ဖြင့်။ပါပိယံဒသာတိ၊ ယုတ်မာသော အဖို့ရှိ၏ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ပြာဟူဏ၊ ဏား။ဥဋ္ဌာရဘောဂဘာ၊ မြဘ်သော စည်းစိမ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။သေယျံသောတိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ပ။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၀။ ပြာဟူဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဥစ္စာကုလိနောပိ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဧကစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ ပါဏာတိပါတီ၊ သူတပါးအသက်ကို လျင်စွာချလွှဲရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဒိန္နာဒါယီ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ယူလွှဲရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရီ၊ ကာမတို့၌ မှားသောအားဖြင့် ကျင့်လွှဲရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုသာ၀ါဒီ၊ မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုလွှဲရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပိသုဏ၀ါစော၊ ချောပစ်ဂုံးတိုက်သော စကား ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဖရုသ၀ါစော၊ ရုန့်ရင်းသောစကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သမ္ဖပ္ပလာပီ၊ အကျိုးမရှိပြိန်ဖျင်းသော စကားကို ဆိုလွှဲရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အဘိဇ္ဈာလု၊ အလိုရမက်အားကြီးသည်။ဟောတိ၊ ၏။ ဗျာပန္နစိတ္တော၊ ဖောက်ပြန်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊ မှားသောအယူရှိသည်။ ဟောဘိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥစ္စာကုလိနတာ၊ မြင့်မြတ်သောအမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သေယျံသောတိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၁။ ပြာဟူဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ၌။ ဥစ္စာကုလိနောပိ၊ သည်လည်းဖြစ်သော။ ဧကစ္စော၊ သည်။ ပါဏာတိပါဘာ၊ သူတပါးအသက်ကို လျင်စွာချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ပ။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဥစ္စာကုလိနတာ၊ မြင့်မြတ်သော အမျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပါပိယံဒသာတိ၊ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။

၄၃၉။ ပြာဟူဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ဥဋ္ဌာရ၀ဏ္ဏောပိ၊ ချီးမွမ်းအပ် မြတ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ပ။ ပြာဟူဏ၊ ဏား။ ဟိ၊ ကြောင့်။ ယံ၊ အကြင်သူ၊ဝါ။ ပရိစရတော၊ သော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ပါ၊ရိစရိယာဟေတု၊ကြောင့်။ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါဝေါ၊ရားသည်။ ဧ၀ံ၀ါ၊ ဘိုးပွါး၏။ သီလံ၊ သည်။ ဝဓုဘိ၊ ၏။ သုတံ၊ အကြားအမြင်သည်။ ဝဓုတိ၊ ၏။ စာဂေါ၊ ဥနှဲကြဲခြင်းသည်။ ဧဓုတိ၊ ၏။ ပညာ၊ သည်။ ဝဓုတိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိဧရိတ၀ုန္တိ၊ လုပ်ကျေးအင်၏ပူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ပ။ အဟံ၊ သည်။ တံ၊ ထိုသူကို။ ပရိစရိတ၀ုန္တိ၊ ဟူ၍။ နဝဒါမိ၊ မမူ။ဣတိ၊၏။

၄၄၀။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဘုရားရှင် ဟောအပ်သော်။ သေကာရီ၊ သော။ ပြာဟူဏော၊ သည်။ ဘဂ၀န္တံ၊ကို။ “ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပြာဟူဏာ၊တို့သည်။စတ္တာရိ၊လေးမျိုးလေးစားကုန်သော။ဓနာနိ၊ ဥစ္စာတို့၊ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ပြာဟူဏာသာ၊ ၏။ သန္ဓနံ၊ ဂုံယ်ပိုင်ဥစ္စာကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ခတ္တိ၊ယသာ၊မင်း၏။ပ။ဝေဿသာ၊ ကုန်သည်၏။ပ။သုဒ္ဒသာ၊ သူဆင်း၎၏။သန္ဓနံ၊ကို။ပဉ္စ ပေန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တ၀တြ၊ ထိုဥစ္စာလေးမျိုးတို့တွင်။ ပြာဟူဏာ၊ တို့သည်။ ပြာဟူဏာသာ၊၏။ ဘိက္ခာစရိယံ၊ ဆွမ်းခံခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဣဒံ သန္ဓနံ၊ ဤကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာကို။ ပဉ္စ ပေန္တိ၊

၁။ သေယျံသောတိ ဟိတကောဋ္ဌာသော၊ ဟိတသဘာ၀ေါတိ အတ္ထော။ ဋီကာ။ ၎င်းအဖွင့်အတိုင်းပေးသည်။ သေယျံသောတိ သေယျော။အဋ္ဌကထာ။ ၎င်းအလို “သေယျံသောတိ၊ မြတ်သူဟူ၍”ပေး။

ကုန်၏။ ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘိက္ခာစရိယဉ္စ၊ ဆွမ်းခံခြင်း ဟု ဆိုအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ သန္ဓနံ၊ ကို။ အတိမညမာနော၊ မထေမဲ့မြင်ပြုလျက်၁။အင်္ဂီစကာရီ၊ မပြုအပ်သည်ကို ပြုလေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဂေါပေါ၊ အစောင့်အရှောက်သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို။ အာဒိယမာနော၀၊ ခိုးယူသကဲ့သို့တည်း။ (ပြုသင့်သော ဂေါပိတအလုပ်မှတပါး မလုပ်သင့်သော အဒိန္နာဒါနအလုပ်-လုပ်သကဲ့သို့ဟူလို။) ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ နေကလာပံ၊ လေးနှင့် မြားထည့်သော တောင့်ဟူသော။ ကသိဂေါရက္ခံ၊လယ်ထွန်ခြင်းနွားကျောင်းခြင်းဟူသော။ အသိဝဏ္ဏဘင်္ဂံ၊တံစဉ်းထမ်းပိုးဟူသော။ ဣဓ၊ ဤကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လေးမျိုးတို့၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ကံ၊ သို့။အာဟာတိ၊ မောတော်မူသနည်းဟူသော။ တေါ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ (ထူးရာကိုသာ ပေးလိုက်သည်။)

၎၄၁။ (ကိုပန ပြာဟ္မဏ-မှ အထ စ ပနိမာနိ စတ္တာရိ ဓနာနိ ပညပေန္တိ-တိုင်အောင်သည် စာပိုဒ် ၎၃၇-နှင့်တူ၏။) ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အရိယံ၊ မြတ်သော။ လောကုတ္တရံ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာဘရားကို။ ပုရိသဿ၊ ၏။ သန္ဓနံ၊ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဟူ၍။ ပညပေမိ၊ ၏။ ပေါရာဏံ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ မာတာပေတ္တိကံ၊ အမိအဘတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ကုလဝံသံ၊ အမျိုးအနွယ်ကို။ အနုသ-ရတော၊အောက်မေ့သော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ယတ္ထ-ယတ္ထဝ၊ အကြင် အကြင်အမျိုးဦးသာလျှင်။ အတ္တာဘာဝဿ၊ အတ္တဘော၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊၏။ တေန တေနေဝ၊ ထိုထို အမျိုးဖြင့်သာလျှင်။ သန်း့၊ခေါ်ဝေါ်အပ်သည်၏ အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ခတ္တိယကုလေ၊ ဦး။ အတ္တာဘာဝဿ၊ ၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊သည်။စေ ဟောတိ၊ အံ့။ခတ္တိယောတ္တေဝ၊ဟူ၍သာလျှင်။သန်း့၊သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ (သုဒ္ဒါတ္တေဝ သန်း့ ဂစ္ဆဘိ-တိုင်အောင် လွှဲပြီ။)

ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ယံယဒေဝပစ္စယံ၊ အကြင်အကြင် အကြောင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂို၊ မီးသည်။ ဇလတိ၊ တောက်ပ၏။ တေန-တေနေဝ၊ ထိုထိုအကြောင်းဖြင့်သာလျှင်။ သန်း့၊ သို့။ ဂစ္ဆဘိ၊ ၏။ ကဋ္ဌံ၊ သစ်သားထင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ အဂို၊ သည်။ စေ ဇလတိ၊ အကယ်၍ တောက်လောင်ငြားအံ့။ ကဋ္ဌဂိုဘော့သစ်သားထင်းမီးဟူ၍သာလျှင်။ သန်း့၊ သို့။ဂစ္ဆဘိ၊၏။သကလိကံ၊ထင်းပေါက်စကို။ပ။ သကလိကဂိုတွေ့၀၊ ထင်းပေါက်စမီး ဟူ၍သာလျှင်။ပ။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ပ။ တိဏဂိုတွေ့၀၊ မြက်မီးဟူ၍ သာလျှင်။ပ။ ဂေါမယံ၊ နွားချေးကို။ပ။ ဂေါမယဂိုတွေ့၀၊ နွားချေးမီး ဟူ၍သာလျှင်။ သန်း့၊ သို့။ ဂစ္ဆဘိ သေယျထာပိ၊ ရောက်သကဲ့သို့ ၂။ ပြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ တေန တေနေဝ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ သန်း့၊ သို့။ ဂစ္ဆဘိ၊ ၏။

ခတ္တိယကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ အတ္တဘာဝဿ၊ ၏။ အဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ သည်။ စေ ဟောတိ၊ အံ့။ ခတ္တိ-ယောတ္တေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သန်း့၊ သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ပ။ သုဒ္ဒါတ္တေဝ၊ ဟူ၍သာလျှင်။ သန်း့၊ သို့။ ဂစ္ဆဘိ၊ ၏။

၁။ အတိပုဗ္ဗမနခ္ခတ် ယပစ္စည်း မာနပစ္စည်း ဖြစ်သောကြောင့် ကိုယ်၏လုပ်ငန်းကို ကိုယ့်ဘာသာ လေးလေးစားစား ပြုလုပ်သင့်သည်ဟူသော အသိဉာဏ်ကို ကျော်လွန်၍ ကိုယ်နှင့်မဆိုင်သော အလုပ်ကို လုပ်သင့်သည်ဟူသော အသိညာဏ်ဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုလိုသည်။ ထို့ကြောင့် မထေမဲ့မြင်ဟူသော အနက်မှာ အဓိပ္ပါယ်နက်သာ၊ သဒ္ဒါနက် အားဖြင့်“ကျော်လွန်၍ သိသည်ဖြစ်၍။ ဝါ၊ အသိညာဏ် ချော်သည်ဖြစ်၍”ဟုပေး။ ထို့ကြောင့် မေတ္တာသုတ် အဋ္ဌကထာ၌ နာတိ မညေထာတိ န အတိက္ကမိတ္ဝာ မညေယျ-ဟု ဖွင့်ဆိုလေသည်။

၂။ မ-နိ-၁-၄၀၀-စာပိုဒ် ၂၆၀ မျက်နှာ၌လည်းရှု။

ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ခတ္တိယကုလာ၊ မင်းမျိုးမှ။ အဂါရသ္မာ၊ လူ့ဘောင်မှ။ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းဘောင်၌။ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။စေ ဟောတိ၊ အံ့။ သေး၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။တထာဂတ-ပဝေဒိတံ၊ ဘရားရှင်ဟောကြားတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မဝိနယံ၊ သုတ်အဘိဓမ္မာဝိနည်းကို။ အာဂမ္မ၊ အစွဲပြု၍။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ့အသက်ကို လျင်စွာ ချခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ရှောင်ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (၄၃၀-စာပိုဒ် နည်းမှီပေး။)ဉာယံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုထိုးထွင်း၍သိကြောင်းဖြစ်သော။ကုသ-လံ ဓမ္မံ၊မင်္ဂကုသိုလ်တရားကို။ အာရာဓကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွှယ်ပြီ။)

၄၄၂။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဗြာဟ္မဏော၀၊ သည်သော။ အသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ အဝေရံ၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ ကို။ ဘာဝေတုံ၊ ပွါးများခြင်းငှါ။ ပဟောတိ နု ခေါ၊ စွမ်းနိုင်သလော။ ခတ္တိယော၊ သည်။ နော၊ မစွမ်းနိုင်သလော။ ဝဿော၊ သည်။ နော၊ လော။ သုဒ္ဒေါ၊ သည်။ နော၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးစကားသည်။ နောဟိ၊ မသင့်ပါ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ခတ္တိယောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ ပဟောတိ၊၏။ဟိ၊မှန်၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ သဗ္ဗေပိ၊ လည်းဖြစ်ကုန်သော။ စတ္တာရောကုန်သော။ ဝဏ္ဏာ၊အမျိုးတို့သည်။ပ။ဘာဝေတုံ၊ငှါ။ပဟောန္တိ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာဿျင်။ပ။ ဉာယံ၊ သော။ ကုသလံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ (ကြွင်းလွှယ်ပြီ။)

၄၄၃။ ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ တံ၊ ကို။ကိံ မညသိ၊ နည်း။ (အကြွင်းကို စာပိုဒ် ၄၀၇-မှီး၍ပေး၊ ဧဝမေဝ ခေါ-စသည်လည်း အထက်နှင့် တူပြီ။)

၄၄၄။ (သဗ္ဗေနာပိ သက္ကာ အဂိုနာ အဂိုကရဏီယံ ကာတုန္တိ-တိုင်အောင်ကို ၄၀၈-စာပိုဒ် မှီး၍ပေး။ ဧဝမေဝ ခေါ-မှ ဉာယံ မေ့ံ ကုသလန္တိ-တိုင်အောင်လွှယ်ပြီ။)

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ သေ့ကာရီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ အဘိက္ကန္တံ ဘော ဂေါတမ။ပ။ သရဏံ ဂတန္တိ၊ ဂတံ-ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

ဆဋ္ဌံ၊ သော၊ သေ့ကာရီသုတ်၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၃-ဓနဥ္စာနိသုတ်

၄၄၅။ (ဧဝံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ။)ကေ၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ (ပတ်လုံးဟူ၍သော်လည်းပေး)။ ဘဂဝါ၊သည်။ရာဇဂဟေ၊ရာဇဂြိုဟ်မြို့၌။(ရာဇဂြိုဟ်အနီး၌သော်လည်းပေး။)ကလန္ဒကနိဝါပေ၊ရှုခွံနက်တို့အား အစာပေး၍ ကျွေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊၏။တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဒက္ခိဏာဂိရိသ္မိံ၊ဒက္ခိဏာဂိရိဇနပုဒ်၌။ (ရာဇဂြိုဟ်ကိုရုံ၍တည်သောပဏ္ဍုဝတောင်၏ တောင်ဘက်၌ရှိသော ဇနပုဒ်ကို ဒက္ခိဏာဂိရိဟု ခေါ်သတတ်)။ မဟတာ၊ သော၊ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ ကဲ့။ စာရိကံ၊ ၍။ စရတိ၊ လှည့်လည်၏။ အထခေါ၊ ၌။ အညတရော၊ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ရာဇဂဟော၊ ၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌော၊

ဝါဆိုပြီးသည်ဖြင့်၍။ ယေန၊ ၌။ဒကို့ဏာဂိမို၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)ယေန၊ ၌။အာယသ္မာသာရိပုတ္တော၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏)။ပ။နိသိန္နံ၊သော။ တံဘိက္ခုံ၊ကို့။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ "အာဝုသော၊ ရှင်။ကစ္စိ၊အသ္စိနည်း။ဘဂဝါ၊သည်။အရောဂေါဒ၊ရောဂါလည်းကင်းပါ၏လော။ဗလဝါစာတိ၊အင်အားလည်းရှိပါ၏လော"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို့။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဘဂဝါ၊သည်။ အရောဂေါ စ၊ရောဂါလည်းမရှိပါ၊.ဗလဝါ စ၊ အင်အားလည်း ရှိပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိ ပန၊ နည်း။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းအပေါင်းသည်။ အရောဂေါ စ၊ ၏လော။ ဗလဝါ စ၊ ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဘိက္ခုသံဃောပိ၊ သည်လည်း။ပ။ဗလဝါ စ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။

အာဝုသော၊ ရှင်။ ဧတ္ထ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်၌။ တဏ္ဍုလပါလိဒ္ဒါရာယ၊ တဏ္ဍုလပါလိတံခါးအနီး၌။ ဓနဥ္ဇာနိနာမ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ဓနဥ္ဇာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ပ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ကစ္စိပန၊ နည်း။ ဓနဥ္ဇာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အပ္ပမတ္တော၊ (ကုသိုလ်တို့၌) မမေ့မလျော့ဘဲ ရှိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာဝုသော၊ ရာ။ ဓနဥ္ဇာနိဿ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ အပ္ပမာဒေါ၊မမေ့မလျော့ခြင်းသည်။ ကုတောပန၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။(မေ့လျော့သည်သာဟူလို။) အာဝုသော၊ရာ။ ဓနဥ္ဇာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ရာဇာနံ၊ ကို့။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဗြာဟ္မဏ-ဂဟပတိကေ၊ ပုံဏား သူကြွယ်တို့ကို့။ ဝိလုမ္ပဘိ၊ လုယက်၏။ ဗြာဟ္မဏဂဟပတိကေ၊ တို့ကို့။ နိဿာယ၊၍။ရာဇာနံ၊ကို့။ ဝိလုမ္ပဘိ၊ ၏။ အဿ၊ထိုဓနဥ္ဇာနိပုံဏားသည်။ သဒ္ဓါ၊သဒ္ဓါတရားရှိသော။ ယာပိ ဘဒ္ဒိယာ၊ အကြင်မယားကိုလ ်း။သဒ္ဓာကုလာ၊ သဒ္ဓါတရားရှိသောအမျိုးမှ။အာနီတာ၊ ရှေးရှု့ဆောင်အပ်ပြီ။ သာပိ၊ထိုမယားသည်လည်း။ ကာလင်္ကတာ၊ သေပြီ။ အဿ၊ ထိုဓနဥ္ဇာနိသည်။ အဿဒ္ဓါ၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသော။ အသာ ဘဒ္ဒိယာ၊ အခြားမယား(တယောက်)ကို့။ အဿဒ္ဓကုလာ၊ မှ။ အာနီတာ၊ ပြီ။ ယေ မယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ နေဥ္ဇာနိ ဗြာဟ္မဏံ၊ ကို့။ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့နေသည်ဟု။ အဿမှ၊ကုန်ပြီ။ အာဝုသော၊ ရှင်။ တေ မယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ ဒုဿုတံ၊ မကောင်းသတင်းကို့။ အဿမှ ဝတာ၊ ကြားရကုန်စွတကား။ အာဝုသော၊ ရှင်။ ဒုဿုတံ၊ ဂို့။ အဿမှ ဝတာ၊ ကား။ မယံ၊ ဘို့သည်။ ကဒါစိ၊တခါတရံ။ဂရဟစိ၊တစုံတခုသောနေရာ၌။(တနေရာ ရာ၌ပ ဟူလို။) နေဥ္ဇာနိနာ ဗြာဟ္မဏေန၊နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တာ့။အပ္ပေဝ စ နာမ သမာဂစ္ဆေယျာမ၊ပေါင်းဆုံကုန်ငြားအံ့လည်းမသိ။ ဧကာစိဒေဝ ကထာသလ္လာပေါ၊ တစုံတခုသော စကားပြောဆိုခြင်းသည်။ အပ္ပေဝ နာမ သိယာ၊ ဖြစ်ရငြားအံ့သည်းမသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

ဌဌဖ။ အထခါ၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဒကို့ဏာဂိရိသ္မိ ံ၊ ၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေ့လျော်ဘော်မူသရွေ့။ ဝိဟရိတ္ဝာ၍။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ရာဇဂဟံ၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။) ဘေန၊ သို့။ စာရိကံ၊ ငှါ။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ငှါ။ စ၁မာနော၊ လှည့်လည်သည်ရှိသော်။ ယေန၊ ၌၊ရာဇဂဟံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။)တံ၊ သို့။ အဝေါ၊ ဆိုက်ရောက်ပြီ။ သုဒံ၊ စင်စစ်။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ပ။ ပါဝိသိ၊ ပြီ။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊၌။ ဓနဥ္ဇာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့၏အပ၌။ ဂါဝေါ၊ နွားမတို့ကို့။ဂေါဒ္ဓေ၊ နွားခြံ၌။ ဒုဟာပေတိ၊နို့ညှစ်စေ၏။ပ။ တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ကို့။ "ဘော သာရိပုတ္တ၊အိုအရှင်သာရိပုတ္တရာ။ ဣတော၊ ဤအခါ၌"ပယော၊ နွားနို့ ကို့။

၁။ တော-ပစ္စည်း ဘုမ္မတ္ထ၊ အာဒိတော ဥပသမ္မန္၊ သိက္ခိတပ္ပံ သမာဟိတံ-၌ အာဒိတော-ကဲ့သို့တည်း။

ပီယတံ၊ သောက်နှင့်ပါဦးလော့။ တာဝ၊ထို့နွားနို့သောက်ပြီးသော၊အခါ၌၌။ ဘုတ္တာသ၊ ဆုမ်း၏။ ကာလော၊ အခါန်အခါသည်။ ဘဝိဿတီဘိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ ”ဟူသော။တေံ၊ ဤစကားကို့။ အဝေါစ၊ပြီ။ (နွားနို့သောက်တော်မူနှင့်ပါ၊ နွားနို့သောက်ပြီးချိန်နှင့် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးချိန်အဆင်သင့်ဖြစ်ပါလိမ့်မည် ဘုရား-ဟု ဆိုလိုသည်။) ဗြာဟ္မဏ၊ ဏား။ အလံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ သည်။ ဘတ္တာဂ်စ်၊ ဆွမ်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အမုကသို့ ရုက္ခမူလေ၊ ဤမည်သော သစ်ပင်ရင်း၌။မေ၊ ၏။ ဒိဝါ-ဝိဟာရော၊ နေ့နေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာသို့။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ ဘောတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဓနဥ္ဇာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊၏(စကားတော်ကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ရှေးရှု၍နှား ထောင်ပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ဓနဥ္ဇာနိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပစ္ဆာဘတ္တံ၊ထမင်းစားပြီးသည်မှ နောက်ကာလ ၌။ ဘုတ္တာပါဘရာသော၊ စားအပ်ပြီးသောနံနက်စာရှိသည်ဖြစ်၍။ယေန၊ ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊ သို့။ဥပသင်္ကမိ၊ပြီ။ပ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ “ဓနဥ္ဇာနိ၊ နို့။ ကစ္စိ၊ နည်း။ အပ္ပမတ္တော၊(ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌)မမေ့လျော့သည်။အသိတိ၊ (သင်)ဖြစ်ပါ၏လော” ဟူသော။ဘံ၊ကို့။အဝေါစ၊ပြီ။ဘော သာရိပုတ္တ၊ရာ။ယေသံ နော၊အကြင်အကျွန်ုပ်တို့သည်။မာတာ-ပိတ၊ရော၊ တို့ ကို့။ ပေါသေတဗ္ဗာ၊ လုပ်ကျွေးအပ်ကုန်၏။ ပုတ္တာဒါရော၊ သားမယားကို့။ ပေါသေတဗ္ဗော၊ အပ်၏။ ဒါသကမ္မကရာ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို။ ပေါသေတဗ္ဗာ၊ ကုန်၏။ မိတ္တာမစ္စာနံ၊ မိတ်ဆွေအပေါင်းအဖော်တို့၏။ မိတ္တာမစ္စာကရဏီယံ၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအဖော်ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဉာတိ သာလောဟိတာနံ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့၏။ ဉာတိသာလောဟိတကရဏီယံ၊ ဆွေမျိုး သားချင်းတို့ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ အတိထိနံ၊ တို့၏။ အတိထိကရဏီယံ၊ ည့်သည်တို့ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ပုဗ္ဗပေတာနံ၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်ဘူးသော ပြိတ္တာတို့၏။ ပုဗ္ဗ-ပေတကရဏီယံ၊ ဆွေမျိုးတော်စပ်ဘူးသော ပြိတ္တာတို့ကိစ္စကို[1]။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။

ဒေဝတာနံ၊ တို့၏။ ဒေဝတာကရဏီယံ၊ နတ်တို့ကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ ရညော၊ ၏။ ရာဇကရဏီယံ၊ မင်းကိစ္စကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ၏။ အယမ္ပိ ကာယော၊ ဤကိုယ်ကိုလည်း။ ပိဏ်တဗ္ဗော၊ နှစ်သက်စေအပ်၏။ ဖြူဟောဘဗ္ဗော၊ ပျိုးစေအပ်၏။ တေသံ အမှာကံ၊ ထိုတာပည့်တော်ဝို့၏။ အပ္ပမာဒေါ၊ သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီ။

၄၄၇။ ဓနဥ္ဇာနိ၊ နို့။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ဣဓ၊ ဤလောကဌ်။ကောစ္စော၊ သည်။ မာတာပိဘူနံ၊ဘို့၏။ ဟေတု၊အကြောင်းကြောင့်။ အမ္မေစာရီ၊ (ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော) ဒုစရိုက်တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဝိသမ-စာရီ၊မညီညွတ်သော (ငါးပါးသီလ ဆယ်ပါးသီလ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော) ဒုစရိုက်တရားကို ကျင့်လေ့ရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

(ဤကား အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ၂-ရပ်ကို ညှိ၍ ပေးသောအနက်တည်း။ လွယ်လွယ်ပေးသော် အဓမ္မစာရီ၊ မတရားမှုကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်။ ဝိသမစာရီ၊ မလျော်မလျောက်ပတ်သည်ကို ပြုကျင့်လေ့ရှိသည်-ဟုလည်း ပေး။)

၁။ ဉာတကာဘူတပုဗ္ဗာ ပေတ္တိဝိသယံ ဥပဂတာ ပုဗ္ဗပေတာ ဒက္ခိဏေယျသုကာလေန ကာလံ ဒါနံ ဒတ္ဝာ တေသံ ဥဒ္ဒိသနံ ပုဗ္ဗပေတကရဏီယံ ပေတဗလိတိ အတ္ထော။ ဋီကာ။

တဒမနံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်.ကို။အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟေတု၊ မတရားကျင့်ခြင်း,မလျော်မလျောက်ပတ် ကျင့်ခြင်းဟူသော အဒေကြောင်းကြောင့်။ နိရယံ၊ သို့။ နိရယပါလာ၊ ငရဲထိန်းတို့သည်။ ဥပကဍ္ဎယျု၊ ဆဲငင်.ကုန်ရာ၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ "အဘံ၊ သည်။ မာတာပိတူနံ ဟေတု၊ မိဘဘို့ဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ အမ္မေစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ၊သည်။ အဟောသိ.၊ပြီ။ မံ၊ ကို။ နိရယံ၊သို့။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ မာ ဥပကဍ္ဎယျုန္တိ၊ မဆဲငင်ပါစေကုန်သတည်း"ဟူ၍။ (ဝတ္တံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။) လဘေယျ နုခေါ၊ ရနိုင်ပါမည်လော။ အာသ၊ ၏။ မာတာပိတရော ဝါ၊ အမိအဘတို့သည်မူလည်း။ "သော၊ ဤသားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဟေတု၊ ကြောင့်။ပ။ နံ၊ ထိုသားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်.ကို။နိရယံ၊သို့။ နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ မာ ဥပကဍ္ဎယျုန္တိ၊ သတည်း"ဟူ၍။ (ဝတ္တံ၊ ငှါ။) လဘေယျုံ၊ ရနိုင်.ကုန်ပေသည်လော။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဣဒံ၊ သည်။ နောဘိ၊ မသင့်ပါ။အထခေါ၊ ဒ္ဒ။ ဝိဏ္ဏန္နန္တံယေဝ၊ ပိုင်ကြွေးနေသည်သားဖြစ်သော။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နိရယော၊ ဒ္ဒ။နိရယပါလာ၊ တို့သည်။ ပက္ခိပေယျုံ၊ ထည့်.ကုန်ရာ၏။ (ဤဝါကျကို မှီး၍ ကျန်ဝါ.ကျများကိုလည်း ပေးလေ။)

၎၎၈။ မနုဿာနံ၊ နိ။ပ။ယော ဝါ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်သော်။ မာတာပိတူနံဟေတု၊ ကြောင့်။ **အဓမ္မစာရီ**၊ သည်။ ဝိသမစာရီ၊ သည်။ အာသ၊ ရာ၏။ ယော ဝါ၊ သည်လည်း။ မာတာပိတူနံ ဟေတု၊ ကြောင့်။ **ဓမ္မစာရီ** တရားသဖြင့် ကျင့်လေ့ရှိသည် သမစာရီ မျှမျှတတကျင့်လေ့ရှိသည်။ အာသ၊ ရာ၏။ (**တေသံ**၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်။)ကဘံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်သည်။ သေယျော၊ ထူးကဲမွန်မြတ်သနည်း။ ဤဘိက္ခု သို့ မေး၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယော၊သည်။ **မာတာပိတူနံ ဟေတု၊ ကြောင့်။ အဓမ္မစာရီ၊ သည်။ ဝိသမစာရီ၊ သည်။ အာသ၊ ရ၏။** (တာသ ၏။) တံ၊ ထိုအကျင့်သည်။ **နု သေယျော၊ မမြတ်။**ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ယော စ ခေါ၊ သည်ကား။ မာတာပိဘူနံဟေတု၊ ကြောင့်။ ဓမ္မစာရီ၊ သည်။သမစာရီ၊ သည်။ အာသ၊ ရာ၏။ ဤ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ် တို့ဘုံ၌။ တဒေဝ၊ ထို(**ဓမ္မစာရီ သမစာရီ**)ပုဂ္ဂိုလ်၏အကျင့်သည်သာလျှင်။ သေယျော၊ ထူးကဲမွန်မြတ်၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာဟိ၊ တို့ထက်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ တရားသဖြင့် ပြုကျင့်ခြင်း မျှမျှဘတပြု ကျင့်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ ၏။ ဤ၊ ဤသို့ဖြေဆို၏။ ဓနဉ္ဇာနိ နိ ယေဟိ၊ အကြင်အမှုတို့ဖြင့်။ **မာတာပိတရော စေဝ၊ မိဘတို့ကိုလည်း။ ပေါသေတုံ၊ မွေးမြူခြင်းငှါ။** သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ **ပါပကမ္မံ စ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။** ကာတုံ ပြုခြင်းငှါ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုနှင့်ယှဉ်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကိုလည်း။ ပဋိပဇ္ဇိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ ၏။ အညေသံဟေတုကာ၊ တပါးသောသူတို့လျှင် အကြောင်းရှိကုန်သော။ ဓမ္မိကာ၊ တရားအားလျော်ကုန်သော။ တေ ကမ္မန္တာ၊ ထိုအမှုတို့သည်။ အတ္ထိ ခေါ၊ ရှိကုန်သည်သာတည်း၂။ (ကြွင်းဝါကျတို့ကိုလည်း ဤနည်းကိုမှီး၍ ပေးနိုင်သောက်ပြီ။)

၎၎၉။ အထခေါ၊ ဒ္ဒ။ ဓနဉ္ဇာနိပြောဟ္မဏော၊ သည်။ အာယသ္မတော သာရိပုတ္တဿ၊၏။ ဘာသိတံ၊ မိန့်အပ်သော စကားကို။ အဘိနန္ဒိဘ္ဝာ၊ နှစ်သက်၍။ အနုမောဒိတ္ဝာ၊ ဝမ်းမြောက်၍။

၁။ "ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဟိ၊ မှန်၏။ အဓမ္မစရိယာ ဝိသမစရိယာ၊ ထက်။ ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏" ဟု ဟိသဒ္ဒါကို ဒဋ္ဌိကြွံလျှင်လည်း သင့်အံ့ထင်၏။

၂။ မိဘတို့ကိုလည်း မွေးမြူရ၍ မကောင်းမှုကိုလည်း မပြုရပဲ ကောင်းမှုအကျင့်ကိုလည်း ပြုကျင့်ရသော အမှုကောင်းတို့သည် ရှိကုန်သည်သာ ဟု ဆိုလို၏။

အာသနာ၊ နေရာမှ။ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွားပြီ။ အထခေါ်၏။ဓနဥ္စာနိဗြာဟ္မဏော၊သည်။ အပရေန သမယေန၊ ၌။အာဗာဓိကော၊ အနာရှိသည်။ ဒုက္ခိတော၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲရှိသည်။ ဗာဠ္ဟ-ဂိလာနော ပြင်းစွာနာသည်။အဓေါသိ ပြီ။ အထခေါ်. ၌။ ဓနဥ္စာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။အညတရံ၊ သော။ ပုရိသံ၊ကို။“အမ္ဘော ပုရိသ၊ကျိုး။ ဧဟိ၊ လာဒေသ့။ပ။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ချဉ်းကပ်၍။ဘဒ္ဒန္တော် မြတ်စွာဘုရား။ ဓနဥ္စာနိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ပ။ဝန္ဒိတိတိ၊ ၏ဟူသော။ မမ၊ ငါ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ ဘဂဝတော၊၏။ပါဒေဒ၊တို့ကို။ သိရသော၊ဖြင့်။ဝန္ဒာဟိ၊ ရှိခိုးချေလော့။ယေန၊၌။အာယသ္မာ စ သာရိ-ပုတ္တော၊သည်သည်း။ (အတ္ထိ၊၏။) ။ပ။ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ဓနဥ္စာနိ ဘဒ္ဒန္တ။ပ။ဝန္ဒိတိတိ၊ဟူသော။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ ဖြင့်။ အာယသ္မဒေါ သာရိပုတ္တသ၊ ၏၊ ပါဒေ၊ တို့၊ကို။ သိရသော၊ ဖြင့်။ဝန္ဒာဟိ၊ လော့။ ဘဒ္ဒန္တ၊ ရား။ သာဓု၊ ဘောင်းပန်ပါ၏။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ပ။တေန၊ သို့။ အနုကမ်ပံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊ ၍။ ဥပသင်္ကမတု ဘိရာဘိ၊ ကပ်ခရာ ဘ်စေချင်ပါသတဲ့ဘုရားဟူ၍။ဝေဠု-ဂျိသို့သည်း။ ဝဒေဟိဘိ၊ဒေသျာဘ်သားချေလော့” ဟူ၍။(ဣတိ-ဒကြ။) အာမန္တေသိ၊သိစေပြီ။ဧဝံ ဘဒ္ဒန္တိတိခေါ်၊ ကောင်းပါပြီအရှင်ဟူ၍။သော ပုရိသော၊သည်။ပ။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ တုဏှီဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသဖြင့်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံပြီ။

၎၅၀။ အထခေါ် ၌။ပ။ပညတ္တော်၊ အပ်ခဲ့သော။ အာသနေ၊ ၌။ နိသီဒိ၊ ပြီ။ နိသဇ္ဇ ခေါ်၊ ၍။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊သည်။ ဓနဥ္စာနိ ဗြာဟ္မဏံ၊ကို။ “ဓနဥ္စာနိ၊ နိ။ ကစ္စိ၊အသို့နည်း။တော၊ သင်၏ (ကိုယ်ခန္ဓာသည်။) ခမနီယံ၊ ခန့်ကျန်းပါ၏လော။ ကစ္စိ၊ နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှဘပါ၏လော။ ကစ္စိ၊နည်း။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲခဲဝေဒနာဘို့သည်။ ပဋိက္ကမန္တိ၊ နောက်သို့ ဆုတ်ကုန်ပါ၏လော။နော အဘိက္ကမန္တိ၊ ရှေ့သို့ မတိုးဘဲ ရှိပါကုန်၏လော။ ပဋိက္ကဓမာသာနံ၊ နောက်သို့ဆုတ်ခြင်း၏အဆုံးသ သ်။ ပညာယတိ၊ ထင်ပါ၏လော။ (ပညာယဘိ ကမ္မရုပ်ဖြစ်လျှင် ပဋိက္ကဓမာသာနံ ပုဒ်ကို-‘ကို’ ဟု ဝုတ္တကမ္မတ္ထပြန်။) အဘိက္ကဓမာ၊ သည်။ နော ပညာယဘိ၊ မထင်ဘဲ ရှိပါ၏လော” ဟူသော။ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ မေ၊ ၏ (ကိုယ်ခန္ဓာသည်)။ ခမနီယံ၊ သည်။နု၊ မဖြစ်။ ယာပနီယံ၊ သ ည်။ နု၊ မဖြစ်။ပ။ပဋိက္ကမော၊ သည်။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဗဟဝါ၊ သော။ ပုရိသော၊ သည်။ ဝိကေ့ဉ်း၊ ထက်မျက်သော။ သိခရေန၊ စူးဖြင့်။ မုဒ္ဓနိ၊ထိပ်၌။ အဘိမတ္ထေယျ သေယျထာပိ၊ (ထိုးဆဲ) မေ့နှောင်ရာသကဲ့သို့။ (မထ-ဝိလောဋ္ဌေ၊ အဘိမတ္ထတိ ဒုမ္မေဓံ-ဓာတ်ကျမ်းရှု၍ ပေးသည်။)ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ သာသျင်။ အဓိမတ္တာ၊ လွန်ကဲကုန်သော။ ဝါဘာ၊ လေဘို့သည်။ မုဒ္ဓနိ၊ ၌။ ဥဟနန္တိ၊ ထိခိုက်ကုန်၏။ ပ။ဘော သာရိပုတ္တ ရာ။ ဗဟဝါ၊သော။ ပုရိသော၊ သည်။ဒဠ္ဎေန၊ ခိုင်ခန့်သော။ ဝရတ္တက္ခန္ဓေန၊ လွှဲကြိုးပိုင်းဖြင့်။ သိသေ၊ ဥိးခေါင်း၌။ သိသဝေဋံ၊ ဥိ ရစ်ပတ်ခြင်းကို။ ဒဒေယျ၊ သေယျထာပိ၊ ပေးရာသကဲ့သို့။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဝေမေဝ ခေါ်၊ သာသျင်။ အဓိမတ္တာ၊ ကုန်သော။ သိသေ၊ ၌။ သိသဝေဒနာ၊ တို့သည်။ (ဥပပဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏)။ ပ။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဒက္ခော၊ လိမ္မာကျမ်းကျင်သော။ ဂေါဃာတကော ဝါ၊ နွားသတ်သမားသည်သော်၎င်း။ ဂေါဃာတကန္တေဝါသိဝါ၊ နွားသတ်သမား၏ တပည့်သ သ်သော်၎င်း။ တိက္ခေန၊ သော။ ဂေါဝိကန္တနေန၊ နွားသတ်ကြောင်းစားဖြင့်။ (သားလှီးစားဖြင့်ဟူလို။) ကုစ္ဆိ ံ၊ ဝမ်းကို။ ပရိကန္တေယျသေယျထာပိ၊ လှီးဖြတ်ရာ

၁။ အဂ္ဂေ တု သိခရဉ္စာယော-မယဝိဇ္ဈနက ဏ္ဍကေ- ဟူသောအဘိဓာန် ၉၉၄-နှင့် အညီပေးသည်။ နိဿယ ဟောင်းနှင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာပြန်တို့၌ သင်တုံးခေါင်းလှီးဖြင့် ဟု ပေး၏။

သကဲ့သို့။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ပ။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ဒ္ဒေ၊ကုန်သော။ ဗသဝန္တော၊ ကုန်သော။ ပုရိသာ၊ တို့သည်။ ဒုဗ္ဘလတရံ၊ အလွန်အားနည်းသော။ ပုရိသံ၊ ဂဉှိ။ နာနာဗာဟာသု၊လက်မောင်း အသီးအသီးတို့၌။ ဂဏှာဘဉ္ဇာ၊၍။ အင်္ဂါရကာသုယာ၊မီးကျီးတွင်း၌။ သန္တောပေယျ့။ သေယျသာပိ၊ပူလောင်စေကုန်သကဲ့သို့။(ကင်ကုန်ရာသကဲ့သို့ဟူလို့။)သမ္မုခီတာပေယျ့။ သေယျသာပိ၊ အပြန်ပြန်မြှုက်ကုန်ရာသကဲ့သို့။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ဧဝမေဝ ခေါ၊ သာလျှင်။ အဓိမတ္တော၊ သော။ ကာယသ္မိံ၊ ၌။ဒုဗ္ဘော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ (ဥပပ္ဇတိ၊ ၏)။ပ။ပဋိက္ကမော၊ သည်။နော ပညာယတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်ထားပြီ။

၄၅၁။ ဓနဉ္ဉာနိ၊ နိ။ တံ၊ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သည်ကို။ ကိံ့မဿသိ၊ နည်း။ နိရယော ဝါ၊ ငရဲသည်ချင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ဝါ၊တိရစ္ဆာန်တို့၏ ခန္ဓာအဘို့အစုသည်ချင်း ဲ။(အတ္ထိ၏။တေသု၊ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်။) ကတမံ၊ အဘယ်သည်။ သေယျော၊ ထူးကဲမွန်မြတ်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။နိရယာ၊ ငရဲထက်။ တိရစ္ဆာနယောနိ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။ပ။တိရစ္ဆာန-ယောနိ ဝါ၊သည်ချင်း။ ပေတ္တိဝိသယော ဝါ၊ပြိတ္တာဘုံသည်ချင်း။(အတ္ထိ၏။တေသု၊တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။သေယျော၊ နည်း။ဣဘိ၊၏။ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ တိရစ္ဆာနယောနိယာ၊ ထက်။ ပေတ္တိဝိသယော၊သည်။သေယျော၊၏။ဣဘိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ပ။ပေတ္တိဝိသယော ဝါ၊သည်ချင်း။မနုဿာဝါ၊ လူတို့သည်ချင်း။ (အတ္ထိ၏။တေသု၊တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးမြန်းတော်မူ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ ပေတ္တိဝိသယာ၊ ထက်။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သေယျော၊၏။ ဣတိ၊ ၏။ပ။မနုဿာ ဝါ၊ တို့သည်ချင်း။ စာတုမဟာရာဇိကာ၊ စတုမဟာရာဇ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ နတ်ဝံ့သည်ချင်း။ (အတ္ထိ၊ကုန်၏။ တေသု၊တို့တွင်။) ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ပ။စာတုမဟာရာဇိကာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ တို့သည်ချင်း။ တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည်ချင်း။(အတ္ထိ၊ကုန်၏။ တေသု၊ တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊နည်း။ဣတိ၊ ၏။ ဘော သာရိပုတ္တ၊ ရာ။ စာတုမဟာရာဇိကေဟိ၊ ကုန်သော။ဒေဝေဟိ၊ ဝို့ထက်။ တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ပ။တာဝတိံသာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည်ချင်း။ ယာမာ၊ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ ဝို့သည်ချင်း။ (အတ္ထိ၊ကုန်၏။တေသု၊တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ဣတိ၊ ၏။ဘော သာရိပုတ္တ၊ရာ။တာဝတိံသေဟိ၊ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ ယာမာ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ သေယျော၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။ (ထူးရာကိုသာ၊ ပေးတော်မူအံ့။)ယာမေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။ဘုသိတေဟိ၊ ကုန်သော။ ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။နိမ္မာနရတီဟိ၊ ကုန်သော။ဒေဝေဟိ၊ တို့ထက်။ပ။ဓနဉ္ဉာနိ၊ နိ။ တံ၊ ကိုး။ ကိံ့မဿသိ၊ နည်း။ ပရနိမ္မိတဝသဝတ္တီ၊ ကုန်သော။ ဒေဝါဝါ၊ တို့သည်ချင်း။ ဗြဟ္မပုလောကော ဝါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သည်ချင်း။ (အတ္ထိ၊ ၏။ တေသု၊ တို့တွင်။)ကတမံ၊ သည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဝံ သာရိပုတ္တော၊အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဗြဟ္မပုလောကောတိ၊ဗြဟ္မာလောကဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဝံ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ ဗြဟ္မပုလောကောတိ၊ ဟူ၍။ အာဟ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဓနဉ္ဉာနိ ရွတ်ဆို၏။

၁။ ယောနိတိ ခန္ဓကောဋ္ဌာသဿာပိ ကာရဏဿာပိ ပဿာဝမဂ္ဂဿာပိ နာမံ။ (မ ၁၊ မဟာသီဟနာဒသုတ်အဖွင့်။)

အထခေါ၊ ၌။ အာယသ္မတောာ သာရိပုတ္တာသ၏။ "ကြ္ဘမေ ခေါ ပြာဘ္မကာ၊တို့သည်။ပြာဘ္မလော-ကာမိန့တ္တာ၊ ပြာဘ္မသောကလျင် (ရဉ်ရွယ်ချက်)နှလုံးသွင်းရှိကုန်၏။ အာဘံ၊ သာ်။ ဓနဥ္စာနိသာ ပြာဘ္မကာသာ၊ အား။ ပြာဘ္မာနံ၊ ဟို့၏။ သဟဗျဘာဝယ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြင့်အလို့ငှါ။ မင်္ဂံ၊ လမ်းကြောင်းဃိုး။ ဒေသေယျံ၊ ဟောရမ့ကား။ ယံနူနာဘိ၊ ကောင်းလေစ့"ဟူသော။ဘော်၊သည်။ အဟောသိ၊ ပြီ။ ဓနဥ္စာနိ နိ။ တော၊ သင့်အား။ ပြဟ္မာနံ၊ ဝို့၏။ သဟဗျတာဝယ၊ ငှါ။ မင်္ဂံ၊ ကို့။ ဒေသေသာမိ၊ ဟောအုံ့။ တံ. ထိုင်ဟောအုံ့သော စကားကို့။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ စ့ာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိသာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ ၏။ ဧဝံဘောတိ၊ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဓနဥ္စာနိပြာဘ္မကောာ၊ သည်။ အာယသ္မဘော သာရိပုတ္တာသ၊ ၏(စကားကို့)။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောာ၊သည်။ "ဓနဥ္စာနိ၊နိ။ပြဟ္မာနံ၊ဘို့၏။သဟဗျဘာယ၊ ငှါ။ မင်္ဂါ၊ သည်။ ကတမော၊ နည်း။ ဓနဥ္စာနိ၊ နိ။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ မေတ္တာနှင့်တကွဖြစ်သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဧကံ၊ တခုသော။ ဒိသံ၊ အရပ်မျက်နှာကို့။ ဖရိတ္ဝာ၊ ပြန့်နှံ့စေ၍။ ဝိဟရာမိ၊ ၏။ပ။ဣတိ၊ သို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌ငင်း။ အဓော၊ အောက်၌ငင်း။ တိရိယံ၊ဖီလာ၌ငင်း။ သဗ္ဗဓိ၊အလုံးစုံသော အရပ်၌။ သဗ္ဗတ္တတာယ၊ အလုံးစုံသော သူဘို့၌ မိမိနှင့် တူသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သဗ္ဗာဝန္တံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါရှိသော။ လောကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်းကို့။ ဝိပုလေန၊ ပြန့်ပြောသော။ မဟဂ္ဂတေန၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်သို့ရောက်သော။ အပ္ပမာဏေန၊ အဘိုင်းအရှည်မရှိသော။ အဝေရေန၊ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈေန၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ မေတ္တာသဟဂတေန၊ သော။ စေတသာ၊ ဖြင့်။ ဖရိတ္ဝာ၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဥ္စာနိ၊ နိ။ ပြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျဘာယ၊ ငှါ။ မင်္ဂါ၊ သည်။ အယံခေါ ဤသည်ပင်တည်း။

၄၅၂။ ဓနဥ္စာနိ၊ နိ။ ပုန စပရံ၊ ဂ ညီး။ ပ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဥ္စာနိ၊ နိ။ ပြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျဘာယ၊ ငှါ။ မင်္ဂါ၊ သည်။အယံခေါတိ၊ ဤသည်ပင်တည်း"ဟူသော။ တော်၊ ကို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘော သာရိပုတ္တာ၊ရာ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျင်။ "ဘန္တေ၊ ရား။ ဓနဥ္စာနိပြာဟ္မကောာ၊ သည်။ပ။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာမိတိ၊ ရှိခိုး၏"ဟူသော။ မမ၊ ၏။ ဝစနေန၊ဖြင့်။ဘဂဝေါာ၊ ၏။ ပါဒေ၊ပ္ပါဂ်ို့။ သိရသာ၊ ဖြင့်။ ဝန္ဒာမိတိ၊လော့။ အထခေါ၊ ၌။အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောာ၊သည်။ ဓနဥ္စာနိ ပြာဟ္မကို့။ ဥဉ္ဉာဓိကရဏီယေ၊ အထက်မင်္ဂိုလ်ပြုဘွယ်ိစ့သ်။ သဘိ၊ လျက်။ ပဋိနေ၊ သော။ ပြဟ္မလော-ကော၊ ၌။ ပဘိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊ တည်စေ၍။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲကြပြီ။အထခေါ၊ ၌။ ဓနဥ္စာနိ ပြာဟ္မကောာ၊သည်။ အာယသ္မန္တေ သာရိပုတ္တော၊ သည်။ အစိရပက္ကန္တေ၊ ဖဲ၍ မကြာမြင့်မီ။ ကာလမကာသိ၊ ကွယ်လွန်ပြီ။ ပြဟ္မလောကဋ္ဌ၊ သို့လည်း။ ဥပပဇ္ဇိ၊ ကပ်ရောက်ပြီ။

၄၅၃။ အထခေါ၊ ၌။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဘိက္ခူ၊တို့ကို့။ "ဘိက္ခဝေ၊ တို့။သော သာရိပုတ္တောာ၊ သည်။ပ။ ပက္ကန္တောာဘိ၊ ဖဲသွားပြီ"ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ပ။ ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ သော။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တောာ၊သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ကို့။ ဓနဥ္စာနိ ဘန္တေ။ပ။ဝန္ဒတိတိ၊တိ-ဟူသော။တော်၊ကို့။ အဝေါစ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တာ၊ရာ။ တံ့၊ သည်။ ကိ်၊ ကြောင့်။ပ။ အာသနာ၊ မှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ၍။ ပက္ကန္တော၊ ဖဲသွားသနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ "ဘန္တေ၊ ရား။ မယ့်၊ ဘုရားတပည့်တော်၏ (စိတ်၌)။ ဣမေ ခေါ ပြာဟ္မကာ။ပ။ ဒေသေယျန္တိ၊ ဒေသေယံ့၊"ဟူ၍။ဝေါ၊ သို့။ အဟောသိ၊ ပြီ။ သာရိပုတ္တာ၊ရာ။ ဓနဥ္စာနိပြာဟ္မကောာ၊ သည်။ ကာလာ်ဘော၊ ပြီ။ ပြဟ္မလောကဋ္ဌ၊ သို့သည်း။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ သို့။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ပြီ။

သတ္တမံ၊သော။ဓနဥ္စာနိသုတ်၊ သည်။နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၈-ဝါသေဋ္ဌသုတ်

၄၅၄။ (ဧဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။) ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ဦ။ ဘဂဝါ၊ သည်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ ဣစ္ဆာနင်္ဂလနိဂုံးဦ။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဏ္ဍေ ဣစ္ဆာနင်္ဂလတောအုပ်ဦ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ဦ။ သမယဟုလာ၊ များကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ။ အလှန်ထင်ရှား အလွန်ထင်ရှားကုန်သော။ ပြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ များမြတ်သော စည်းစိမ်ဥစ္စာရှိကုန်သော ပုဏ်းတို့ သည်။ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ဦ။ ပဋိဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဧကိပြာဟ္မဏော၊ ၎င်း။ပ။ တောဒေယျော ပြာဟ္မဏော၊ ၎င်း။ အညေစ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ အဘိညာတာ အဘိညာတာ၊ ကုန်သော၊ ပြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊တို့၎င်းတည်း။အထခေါ၊ဦ။ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဝါဇော်၊ ဝါသေဋ္ဌဟူသောအမည် ဘာရဒ္ဝါဇ ဟူသော အမည်ရှိကုန်သော။ မာဏဝါနံ၊ လူလင်တို့သည်။ ဇဏ်းဝိဟာရံ၊ အား၌ဖြင့်။အနုစင်္ကမန္တာနံ၊ ကုန်စဉ်။ အနုဝိဧရန္တာနံ၊ ကုန်စဉ်။ “ဘော၊ အရှင်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်။(ပေါဇ္ဇလိယသုတ် ၃၁-ပြန်ရှု။)ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောဘိတိ၊ ဖြစ်သနည်း”ဟူသော။အယံ ဤသို့သော။အန္တရာကထာ၊ သည်။ ဥဒပါဒိ၊ပြီ။ ဘာရဒ္ဝါဇော မာဏဝေါ၊ သည်။ “ဘော၊ အရှင်ဝါသေဋ္ဌ။ ယတော ယော၊ အကြင်သူသည်။ပ။အနုပကြဋ္ဌော၊ ဆဲရေးရွဲတ်ချအပ်သူမဟုတ်။ (ဤပေယျာလ အနက်ကို ၄၂၄-အပိုဒ် ပြန်ရှု။)ဘော၊ဋ္ဌ။ ဇော်တာဝတာ၊ ဖြင့်။ (သော၊သည်။)ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ဟောတိတိ၏” ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာ၊ ပြီ။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊သည်။ “ဘော၊ အရှင်ဘာရဒ္ဝါဇ။ ယတော၊အကြင်သူသည်။ သီလဝါ စ၊ သီလဂုဏ် ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇော်တာသမ္မုန္နော စ၊ ဝတ်အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဘော၊ ဇ။ ဇော်တာဝဘာ၊ ဖြင့်။ (သော၊ သည်။) ပြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ-တိ၊ ၏”ဟူ၍။ ဧဝံ သို့။ အာဟာ၊ ပြီ။

ဘာရဒ္ဝါဇော မာဏဝေါ၊သည်။ဝါသေဋ္ဌံ မာဏဝံ၊ကို။သညာပေတုံ၊ သိစေခြင်းငှါ။ နေဝ အသက္ခိ၊ မစ္ဆမ်းနိုင်။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒ္ဝါဇံ မာဏဝံ၊ ကို။ သညာပေတုံ၊ ငှါ။န အသက္ခိ၊ နိုင်။ အထခေါ၊ဦ။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘာရဒ္ဝါဇံ မာဏဝံ၊ ကို။ “ဘော ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဇ။ သက္ခိပုတ္တော၊ သော။သက္ခိကုလာ၊ မှ။ ပဗ္ဗဇိတော၊ သော။ အယံ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလေ၊ ဦ။ ဣစ္ဆာနင်္ဂလဝနသဏ္ဍော၊ဦ။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ (ဟံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ-မှ ဇုဒ္ဓေါ ဘဂဝါ- တိုင်အောင် အပဏ္ဏကသုတ် အပိုဒ်ရေ ၉၂-ပြန်ရှု။) ဘောဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဇ။ အာယာမ၊ လာ သွားကုန်ဦ။ ယေန၊ ဦ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။(အဋ္ဌိ၊ ၏။)ဘေန၊သို့။ ဥပသင်္ကမိဿာမ၊ ကုန်အံ့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ ဿာမ၊ လျှောက်ထားကြကုန်အံ့။ နောဝါဘိုအား။ သမဏော ဂေါဘမော၊ သည်။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာအားဖြင့်။ ဗျာကရိဿတိ၊ ဖြေဆိုလတ္တံ့။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာအားဖြင့်။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဓာရေဿာမာဘိ၊ ဆောင်ထားကြကုန်အံ့”ဟူ၍။အာမန္တေသိ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဝါဇော မာဏဝေါ၊သည်။ဧဝံ ဘောတိခေါ၊ဟူ၍။ဝါသေဋ္ဌဿ မာဏဝဿ၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ပြီ။

၄၅၅။ အထခေါ၊ ဦ။ ဝါသေဋ္ဌ ဘာရဒ္ဝါဇော၊ ကုန်သော။ မာဏဝေါ၊ တို့သည်။ပ။ နိသီဒိံသု၊ ကုန်ပြီ။ ကေမန္တံ၊ ဦ။ နိသိန္နော၊ သော။ ဝါသေဋ္ဌော မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို—

“ဥဘောမယံ၊အာကျန်ပ်တို့ နှစ်ယောက်တို့သည်။ တဝိဇ္ဇာ၊ ဝေဒသုံးပုံနှင့် ပြည့်စုံကုန်သူတို့ ဟူ၍။အနုညာဘပဋိညာတာ၊ (ဆရာတို့သည်လည်း) အသိအမှတ် ပြုအပ်, (ကျန်ပ်တို့သည်

လည်း) ဝန်ခံအပ်ပြီးကုန်သည်။ အသ္မ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ပေါက္ခရသာတိဿ၊ ပေါက္ခရသာတိ၏ (တပည့်) တည်း။ အယံ မာဏ၀ေါ၊ ဤဘာရဒ္ဒါဇ လုလင်သည်။ တာ-ရုက္ခဿ၊ တာရုက္ခ၏ (တပည့်) တည်း။

တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝေဒသုံးပုံ တတ်မြောက်သူတို့သည်။ ယံ၊အ ကြင်ပုဒ်ကို။အက္ခာတံ၊ပေး ကြား အပ်၏။ တ တြ၊ ထိုပုဒ်၌။ ကေ၀လိနော၊ အလုံးစုံကို တတ်မြောက်ကုန်သည်။ အသ္မသေ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပဒကာ၊ ပဒကကျမ်း ကို သိကုန်သည်။ ဝေယျာကရဏာ၊ဗျာဂရဏ်း (သဒ္ဒါ) ကျမ်း ကို သိကုန်သည်။ အသ္မ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇပ္ပေ၊ (၀ေဒကို) ဟောပြောခြင်း၌။ အာစရိယ-သာဒိသာ၊ ဆရာနှင့်တူကုန်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမဋ္ဌယ်ဘွား ရှင်တော်ဘုရား။ တေသံ နော၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့၏။ ဇာ၀ံ၀ါဒသ္မိံ၊ ဇာတ်အယူ၌။ ဝိ၀ါဒေါ၊ အယူအဆ ကွဲပြားခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။

စက္ခုမ၊ စက္ခုသခင် ဘုရားရှင်။ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်ကြောင့်။ဖြာဟမ္မဏော၊သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ ဘာသတိ၊ ဆို၏။ အဟဉ္စ၊ အကျွန်ုပ် (၀ါသေဋ္ဌ) သည်ကား။ကမ္မုနာ၊ကုသိုလ်ကမ္မာထတရားဆယ်ပါးကြောင့်။ ဖြာဟမ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣဘိ၊ သို့။ ဖြူမိ၊ ဆို၏။ ဝေံ ဤသို့။ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။ တေ ဥဘောမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၀ို့ နှစ်ယောက်တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဥဇုပေတံ၊ဌိ။ နသင်္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ပါကုန်။သမ္မုခီ ဣတိ ဝိဿုတံ၊ကောင်းစွာ သိသည်ဟု ကျော်ကြားသော။ ဘ၀န္တံ၊ အရှင်ဘုရားကို။ပုဋ္ဌုံ၊မေးလျှောက်ခြင်းငှါ။ အာဂမာ၊ လာရောက်ကြပါကုန်၏။

ခယာဝိတံ၊ ကုန်ခန်းခြင်းကိုလွန်သော။ ဝါ၊ ပြည့်သော။ စန္ဒံ၊ လသို့။ ပေစ္စ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၍။ နမဿန္တိ ယထာ၊ ရှိခိုးကုန်သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ တူ။ လောကသ္မိံ၊ လော၌။ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမဋ္ဌယ်ဘွား ရှင်တော်ဘုရားသို့။ ပေစ္စ၊ ကပ်ရောက်ကုန်၍။ ပဇ္ဇလိ ဣ၊ လက်အုပ်ချီကုန်လျက်။ ဝန္ဒမာနာ၊ ချီးမွမ်းကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ နမဿန္တိ၊ရှိခိုးကြကုန်၏။

မယံ၊ တို့သည်။ လောကေ၊ ၌။စက္ခုံသမုပ္ပန္နံ၊ မျက်စိသဖွယ် ဖြစ်ပေါ်လှာသော။ဂေါတမံ၊ ကို။ ဇာတိယာ၊ ကြောင့်။ ဖြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ သို့မဟုတ်။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ဘ၀တိ၊ သလောဟူ၍။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးလျှောက်ပါကုန်၏။ ယထာ၊ အား ဖြင့်။ ဖြာဟ္မဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဇာနေမု၊ သိနိုင်ပါကုန်အံ့။(တထာ၊ အားဖြင့်။)အဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ နော၊တို့အား။ ပဋြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါ”။ ဣတိ၊ သို့။ ဂါထာဟိ၊ တို့ဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ပြီ။

၎၅၆။ တေသံ ဝေါ၊ထိုသင်တို့နှစ်ယောက်တို့အား။အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗံ၊ အစဉ် အတိုင်း။ ယထာတထံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ ဇာတိ၀ိဘင်္ဂံ၊ ဇာတ်အကျယ်ကို။ ဗျကွိဿံ၊

၁။ သကလံ ဇာနနတော-ဟူသည်နှင့်အညီ ကေ၀လီ-သည် ဇာနန်တိတဒ္ဓိတ်တည်း။ ပဒကသ္မာ စသည်ဖြင့် ကေ၀လီဌ် ကေ၀လ သရုပ်ကို ပြသည်။ပဒကသ္မာ-ကို ပဒကာ+အသ္မ ဟု ဖြတ်၊ပဒံ ဝေဒေန္တိတိ ပဒကာ၊ ဗျာကရဏံ ဝေဒေန္တိတိ ဝေယျာကရဏာ-ဟု တဒ္ဓိတဝိဂ္ဂဟမူ။ဤကား ပဒံ တဒ၀သေသဉ္စ ဗျာကရဏံ အဓီယတိ ဝေဒေတိ စာတိ ပဒကော ဝေယျာကရဏော-ဟူသော ဒီ-အမ္ဗဋ္ဌသုတ် အဋ္ဌကထာကို နယဂ္ဂါဟမူသည်။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ၌ အဓီယတိ ဟူသော အဖွင့်နှင့်အညီ အဓီယန္တိတဒ္ဓိတ် ပြုလုပ်အံ့၊ ကျမ်းကိုသာ ရ၍ ဤနှင့်မဆိုင်။ သီ-ဋီ၌ တမျိုးပြဆိုသေး၏။ ရှုလေ။

ဖြေဆိုအံ့။ ဟိ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပါဏာနံ၊ တို့၏။ ဇာတိယော၊ တို့သည်။ အညမညာ၊တပါးစီ တပါးမိပို့သည်။ (ဒဟာန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်တည်း၁)။

တိဏရုက္ခပိ၊မြက်သစ်ပင်တို့ကိုလည်း။ဇာနာထ၊ (သင်တို့နှစ်ယောက်)သိကြကုန်၏လော။ (ဘေ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့သည်လည်း။) နပဋိဇာနရော၊ ငါမြက်- ငါသစ်ပင်ဟူ၍ မသိကြကုန်။ တေသံ၊ ထိုမြက်သစ်ပင်တို့၏။ လိင်္ဂံ၊ အသွင်သည်။ ဇာတိမယံ၊ ဇာတ်ဖြင့်ပြီး၏။ဟိ၊ ကြောင့်။ ဇာတိယော၊ တို့သည်။ အညမညာ၊ တပါးစီ တပါးစီတို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

တတော၊ ထို(အနုပါဒိန္နက)မြက်သစ်ပင်မှတပါး။ကိဒ္ဓေ စ၊ပေါက်ဖတ်တို့ကိုရင်း။ ပဋ္ဌင်္ စ၊ နှံကောင်ဟူကိုရင်း။ ယာဝကုန္ထကိပိလ္လိကေ စ၊ ခြပရွက်တိုင်အောင် သော သတ္တဝါတို့ကိုရင်း။ (ဇာနာထ၊ သင်ဟူသကြ ကုန်၏လော။)တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါဟူ၏။ပ။ အညမညာ၊ တို့သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်ဘည်း။)

စတုပ္ပဒေပိ၊ခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့ကိုရင်း။ခုဒ္ဒကေ စ၊ရှဉ့်နက်စသော သတ္တဝါဘို့ကိုရင်း။ မဟာလွဓေ စ၊ယုန်ခြောင် စသော သတ္တဝါဘို့ကိုရင်း။ဇာနာထ၊သင်တို့သိကြပါကုန်၏လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

ပါဒုဒရော၊ ဝမ်းလျှောင်အခြေရှိကုန်သော။ ဒီဃပိဋ္ဌေ စ၊ ရှည်သော ကျောက်ကုန်းရှိကုန်သော။ ဥရဂေပိ၊ မြွေသတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏လော ။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

တတော၊ ထိုပထဝီစရ သတ္တဝါမှတပါး။ ဥဒကေ၊ ရေ၌ ပေါက်ဖွားကုန်သော။ (ဇာတိကို ရည်သည်၊တကဲ့ငါးစစ်ကိုယူ။) ဝါဒိဂေါစရော၊ ရေ၌ ကျက်စားကုန်သော။(ပဝတ္တိ ကိုရည်သည်။ လိပ်စသော အရျိုသတ္တဝါဘို့သည် ကမ်းစပ်ကုန်းပေါ်၌ ပေါက်ဖွားကုန်သော်လည်း ရေ၌သွားလာ ကျက်စားကုန်၏။ ထိုသတ္တဝါမျိုးကို မစ္ဆ-အစစ် မဟုတ်သော်လည်း မစ္ဆ-၌သွင်းချယူ။) မစ္ဆောပိ၊ ငါးသတ္တဝါတို့ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်ဘည်း။)

တတော၊ ထိုဥဒကစရသတ္တဝါမှ တပါး။ ပဋ္ဌယာနေ၊ အတောင်သျှင် ယာဉ်ရှိကုန်သော။ ဝိဟင်္ဂမေ၊ ကောင်းကင်၌ ကျက်စားကုန်သော။ ပက္ခိပိ၊ ငှက်သတ္တဝါဘို့ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏လော။ပ။ အညမညာ၊ ကုန်သည်။ (ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်တည်း။)

၁။ အညမညာ နာနာပဟကာရာတိ အတ္ထော- ဟူသော အဖွင့်နှင့် ယသ္မာ အညာ တိဏဇာတိ အညာ ရုက္ခဇာဘိ စသော အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပုံ ထောက်က ဤအညမညာပုဒ်သည် အညမညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆယျ။ သုတ္တ-နိ-မေတ္တာသုတ်၌ လာသော ပုဒ်မျိုးမဟုတ်။ မေတ္တာသုတ်လာ အညမညပုဒ်ကား အညမညန္တိ စ အညံအညန္တိ ဝတ္တေ မကာရာဂမံ ကတ္ဝာ နိဒ္ဒေသော ကမ္မဗျတိဟာရေ စေတံ ပဒံ-ဟူသော ပဋ္ဌာန်းပစ္စယုဒ္ဒေသအနုဋ္ဌိကာနှင့် တူ၏။ သဗ္ဗဒီနံ ဝိဘင်္ဂဟာရေ ဟူသော မေ ဂ္ဂလွာန် ၅၆-သုတ်ဖြင့် ဒိဋ္ဌတ္ထပုဂ္ဂိ ပြီး၏။ ဤအဋ္ဌကထာ ဖွင့်ပြသည့် အညမညာကား ကမ္မဗျတိဟာရမဟုတ်၊ သျာဒ်လောပေါ ပုဗ္ဗမေကဿ ဟူသော-လွာန် ၅၅-သုတ် ယောဂဝိဘာဂဖြင့် စီရင်အပ်သည်။ ကေ ဘဂဝါ ဓမ္မံ အညမညေဟိ ဝေဝစနေဟိ နိဒ္ဒိသတိ-နေတ္တိ ဝေဝစနာဟာရဝိဘင်း-၌ လာသော အညမညပုဒ်နှင့်တူ၏။ ထို့ကြောင့် ဤအဋ္ဌကထာ ဆိုင်ရာသဒ္ဒါကျမ်းတို့နှင့်အညီ အချင်းချင်းဟု မပေးမူ၍ "တပါးစီ တပါးစီတို့သည်"ဟု ပေးသည်။ တမျိုးစီတမျိုးစီ ဟု ဆိုသဖြင့် ထူးသည် ပြားသည်ဟု အဓိပ္ပါယ်သက်ရောက်သည် ဟူလို။

တောသု ဇာဘိသု၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဇာတ်ဘို့၌။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ ပုထု၊ အသီ သီး။ အတ္ထိယသာ၊ ကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ တူ။ မနုဿသု၊ခတ္တိယဗြာဟ္မဏ ဧသော လူဇာတ် တို့၌။ ဇာတိဓယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ ပုထု၊ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ကသေဘိ၊ ဆံတို့ခကြောင့်။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ပုထု၊ သည်။န၊ မဖြစ်။ သီသေဟိ၊ ဦးခခေါင်းတို့ခကြောင့်။ပ။ န၊ မဖြစ်။ ကဏ္ဏေဟိ၊ နားတို့ကြောင့်။ပ။ န၊ မဖြစ်။ အက္ခီဟိ၊ မျက်စိတို့ခကြောင့်။ပ။ န၊ မဖြစ်။ မုခေန၊ ပစပ်ကြောင့်။ပ။ န၊ မဖြစ်။ (လိင်္ဂံ ဇာတိမယံ ပုထု-ကို ၀ါ.ကျဘိုင်း၌သိုက်။ ထူးရာကိုသာ ပေးတော့အံ့။) နာသာယ၊ နှာခေါင်း ကြောင့်။ ဆြခဒ္ဒဟိ ၀ါ၊ နှုဘ်ခမဲးတို့ခကြောင့်ရင်း။ ဘမူဟိ ၀ါ၊ မျက်ခုံးဘို့ခကြောင့်ရင်း။

ဂီ၀ါယ၊ လည်ခကြောင့်။ အံသေဟိ၊ ပခုံးတို့ခကြောင့်။ ဥဒရေန၊ ဝမ်းကြောင့်။ ပိဋ္ဌိယာ၊ ကျော.က်.ကုန်းကြောင့်။ သောဏိယာ၊ ခါးကြောင့်။ ဥရသာ၊ ရင်ခကြောင့်။ သမ္မာဓေ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကြောင့်။ မေထုနေ၊ မေထုန်ကြောင့်။

ဟဒတ္ထဟိ၊ လက်တို့ကြောင့်။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ခကြောင့်။ အင်္ဂုလိဟိ ၀ါ၊ လက်ချောင်း တို့ခကြောင့်ရင်း။ (န + ဒင်္ဂုလိဟိ ဟုဖြတ်။) နခေဟိ ၀ါ ခြေသည်းလက်သည်းတို့ခကြောင့်ရင်း။ ဇဃ်ာဟိ၊ ဒူးခခေါင်းတို့ခကြောင့်ရင်း။ ဥရူဟိ၊ ပေါင်တို့ကြောင့်ရင်း။ ဝဏ်ဏေန ၀ါ အဆင်း ကြောင့်ရင်း။ သရေန ၀ါ၊ အသံကြောင့်ရင်း။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ ပုထု၊ သည်။ န၊ ဖြစ်။ အညာသု၊ လူဇာတ်မှတပါးကုန်သော။ ဇာတိသု၊ တို့၌။ ဇာတ်မယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ အတ္ထိယထာ၊ ကဲ့သို့။ မနုဿသု၊ လူဇာတ်တို့၌။ ဇာတိမယံ၊ သော။ လိင်္ဂံ၊ သည်။ နေ၀ အတ္ထိ၊ မရှိ။

၄၅၇။ မနုဿသု၊ လူဇာတ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ သရီရေသု၊ ခန္ဓာကိုယ်တို့၌။ ပစ္စတ္တဉ္စ၊ အသီးသီးလည်း။ ဧဘံ၊ ဤဆူးခြားမှုသည်။ နှ ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ မနုဿသု၊ လူတို့၌။ ဝေါကာရဉ္စ၊ ထူးပြားသော ခန္ဓာကိုယ်ကိုလည်း။ သမညာယ၊ အမည်မျှဖြင့်။ ပ၀ုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏ ။

ဟိ၊ မှန်၏။ မနုဿသု၊ လူဘို့၌။ ယောကောစိ၊ အကြင် အမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ဂေါရူက္ခံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းစသောအမှုကို ။ ဥပဇီဝတိ၊ မှီ၍ အသက်မွေး၏။ သော၊ သည်။ ကဿကော၊ လယ်သမားတည်း။ဗြာဟ္မဉဏော၊ သည်။ န၊မဟုတ်။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။

ဟိ၊ မှန်၏။ မနုဿသု၊ တို့၌။ ယောကောစိ၊ သည်။ ပုထုသိပ္ပေန၊ အသီးအသီးသော အတတ်ဖြင့်။ ဇီ၀တိ၊ ၏။ သော၊ သည်။ သိပ္ပိကော၊ အထူးထူးသော အတတ်သည်ဘည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ န၊ မဟုတ်။ ၀ါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ လော့။

၁။တရုပ် ကုလား မြန်မာ စသောအားဖြင့် အရုပ် နိမ့် မြင့် အဖြူ အမည်း မည်မျှကွဲပြားသော်လည်း လူဇာတ် ဟူသောဇာတ်အားဖြင့် ထူးခြားချက်မရှိ။ လူ့ကိုယ်ခန္ဓာ အကြီး အငယ် အတုတ် အသေး မည်မျှခြားနားစေကာမူ လူဇာတ်အနေအားဖြင့် ရှုသော် တူသည်ဟူလို။

၂။ဂေါရက္ခန္တိ ခေတ္တရက္ခံ၊ ကသိကမ္မန္တိ ဝုတ္တံ ဟောတိ။ ဂေါတိ ဟိ ပထဝိယာ နာမံ၊ တသ္မာ ဧ၀မာဟ။ ဤအဋ္ဌကထာ။ ဂေါရက္ခံ-ဋ္ဌ ဂေါသဒ္ဒါ ဘူမိဝါစကဖြစ်သောကြောင့် လယ်ထွန်ခြင်းအမှုဟု ပြန်ဆိုသည်။

(ထူးရာကိုသာ ပေးအံ့။) ဝေါဟာရံ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းကို။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်ဘဉ်း။ ပရပေသေန၊ သူတပါးဝို့၏ အစေအပါးခံခြင်းဖြင့်။ ပေဿကော၊ အစေခံတည်း။ အဒ်္ဓန်၊ အရှင်မပေးအပ်သော ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းကို။ (အဒိန္နာဒါနံဟု ဆိုလိုလျက် ဂါထာအရာဖြစ်၍ အာဒါနံ ပုဒ်ချေသားသည်။) စောရော၊ သူခိုးတည်း။ ဣဿတ္တံ၊ ဥသုဇသော လက်နက်ဖြင့် အသက်မွေးမှုကို ။ယော၁ဓဇီဝေါ၊ ဝို့က်ဒို့က်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူတည်း။ ပေါရောဟိစ္စေန၊ (ယင်္ဘူဇော်ခြင်းစသော)ပုရောဝိတ်တို့၏ အမှုဖြင့်။ ယာဇကော၊ ယင်္ဘူဇောင်သူတည်း။ ပဲ၊ မှန်၏။ မနုဿေသု၊ တို့၌။ယေ၁ကာဝိသည်။ ဂါမဉ္စ၊ရွာကိုဂင်း။ ရဋ္ဌဉ္စ၊ ဗိုင်းနိုင်ငံကိုဂင်း။ ဘဉ္ဇတိ စား၏။သော၊ ကျိသူသည်။ ရာဇာ၊ မင်းတည်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နာမဟုတ်။ ဝါ၁သဒ္ဒါ ဌ။ ဇော၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ လော။ ယော၁ံ၊ (အမျိုးလေးမျိုးဝို့တွင်) ပုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်သော။ မတ္တိသမ္ဘော၊ (ပုဏ္ဏားတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော) ဥငပုဏ္ဏားမဋ္ဌ ဖြစ်သော ။ နံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ နာ၊ ဟောတော်မမူ။ သော၊ သည်။ သကိဉ္စနော၊ ရာဂစသော ကြောင့်ကြရှိသည်။ သစေဟောတိ၊ အံ့။ ဘော၀ါဒီနာမ၊ ဘောဘော ဟု ဆိုလေ့ရှိသော သူ မည်သည်။ ဟောတိ၏။ အာကိဉ္စနံ၊ရာဂစသောကြောင့်ကြမှု မရှိသော။ အနာဒါနံ၊ ဥပါဒါန်ဖြင့် ပြင်းစွဲယူခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ မျောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုဩဃကို။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူမိ၏။

၄၅၀။ ယော၊ သည်။ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်ကို။ ဆေတ္ဝာ၊ ဖြတ်တောက်၍။ ဝေ၊ စစ်။နပရိတပ္ပတိ၊ တဏှာဖြင့်မဘင်။ သင်္ခါတိဂံ၊ ကပ်ငြိတတ်သော ရာဂစသည်ကို လွန်မြောက်သော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ယောနိ ၄-ပါးတို့နှင့်မယှဉ်သော။ (အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့နှင့်မယှဉ်သော–လည်းပေး။) တံ၊ ကို။ပ။ဗြူမိ၊ ၏။

နဒ္ဒိ ံ၊ ရန်ငြိုးနှဲခြင်းကိုဂင်း။ ဝရတ္တဉ္စ၊ တဏှာတည်းဟူသော ကြိုးလွန်းကိုဂင်း။ သန္ဒါနံ၊ ထောင်အပ်သော ကျော့ကွင်းဟူသော ဒိဋ္ဌိကိုဂင်း။ သဟနုက္ကမံ၊ အစဉ်အဆက်မပြတ် သောကျော့ကွင်း အဆုံးအဖွဲ့ဟူသော ဒိဋ္ဌာနုသယကိုဂင်း။(အနုက္ကမော ဝုစ္စတိ ပါသေ ပဝေ-သနဂဏ္ဌိ၊ ဒိဋ္ဌာနုသယသဿ နာဓံ၊ဋ္ဌကထာ။) ဆေတ္ဝာ ၍။ (ဋ္ဌီတံ၊ ဘည်ဒသာ။)ဉကို့တ္တ

၁။ ကျိသတိ ဟိံသတိ အနေနာဘိ ဣသော၊ လက်နက်ရ၏။ သော အသ အဘ္ဆိတိ ဣသော၊ လက်နက်ကိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ရ၏။တသ ကမ္မံ ဣသတ္တံ၊ဉသုသတ္တိ စသော လက်နက်ဖြင့် အသက်မွေးမှု ရ၏။ကျိကား ကျိဋ္ဌီကာအလို ပဋ္ဌဂံတ္တရ ဗြာဟ္မဏဝဂ် ဒေါနသုတ် ဋ္ဌီကာဋ္ဌကား ဉသူနံ အသနကမ္မံ ဣသတ္တံ၊ ဓနုသိပ္ပေန ဇီဝိကာ။ ဣဓ ပန ဣသတ္တံ ဝိယာတိ ဣသတ္တံ-ဟု ဖွင့်၏။

၂။ ယတ္ထကတ္ထစိ ဇာတော-ရှု၍ ယော၁နိယံ ဇာတော ယော၁နိဇော၊ တံ။ မာတရိ သမ္ဘူတော-ရှု၍ မာတရိ သမ္ဘ၀ေါ မတ္တိသမ္ဘ၀ေါ။တံ - ဟုပြူ။ ထိုအားလျော်စွာ ကျိဋ္ဌ ယော၁နာသည်။ တနုည်း·ယာစာယံ။ပ။ ဗြာဟ္မဏဿ ပရိသုဒ္ဓ ဥပ္ပတ္တိ မဂ္ဂသခ်ါတာ ယော၁နိ ဝုတ္တာ-ဖြင့် ယော၁နိအရ အဘိပုဏ္ဏား၏ ယော၁နိ (အင်္ဂါဇာတ်) ကိုယူ။ ဗြာဟ္မဏဿ-ဟူသော သမ္ဗန်ကိုထော၏။ သံသုဒ္ဓဂဟဏိကောတိ ဣမိနာ မာတိသမ္ဘတ္တိ-ဖြင့် မတ္တိသမ္ဘံ-ဌ္ဌ မတ္တိအရ အမိပုံဏ္ဏားမကိုယူ။ တတော၁ပိ ဇာတသမ္ဘူတတ္တာ-ဟူသော အဋ္ဌကထာဟိတ်ကို ၂-ချက်ခဲ့သော် (က) တတော ဇာတတ္တာ (ခ)တတော သမ္ဘူတတ္တာ ဟုဖြစ်၏။ ထိုတွင် က-ဖြင့် ယော၁နိတော ဇာတော ယော၁နိ-ဇော၊ တံ-ဟု ပြူစေလိုသည်။ ခ-ဖြင့် မာတိတော သမ္ဘ၀ေါ မတ္တိသမ္ဘ၀ေါ၊ တံ-ဟု ပြူစေလိုသည်။ ထို့ကြောင့် ကျိနော်က်နည်းအလို "ယော၁နိဇံ၊ (အဘိပုဏ္ဏား၏)လိင်ကြောင့်ဖြစ်သော။ မတ္တိသမ္ဘ၀ံ၊အမိပုံဏ္ဏားမမှ ဖြစ်သော" ဟုပေး။

ပလီဃံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ တံခါးကျည် (မင်းတုတ်)ရှိသော။ ဗုဒ္ဓံ၊သစ္စာလေးပါးကို သိသော။ တံ၊ကို။ ဗြာဟ္မဏံ၊ ဟူ၍။ အဟံ၊ သည်။ ဗြူ၂ဒိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။အင်္ကောသံ၊ ဆဲရေးခြင်းကိုငင်း။ဇေဗန္ဓုဠ၊ သတ်ခြင်း နှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုငင်း။ အဒုဋ္ဌော၊ အမျက်မထွက်သည်ဖြစ်၍။ တိတိက္ခတိ၊ သည်းခံ၏။ ခန္တီဗလံ၊ သည်းခံစွမ်းအား ရှိသော။ ဗလာနီကံ၊သည်းခံစွမ်းအား များပြားသော အစုအပေါင်းရှိသော ၁။ တံ၊ ထိုသူကို။ပ။ဗြူမိ၊၏။

အင်္ကောဓနံ၊ အမျက်မရှိသော။ ဝတဝန္တံ၊ ဓုတင်အကျင့်ရှိသော။ သီလဝန္တံ၊ သီလဂုဏ်ရှိသော။ အနုဿဒံ၊ တဏှာစသည် ပြောဆူခြင်းမရှိသော။ ဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော။ (ယဉ်ကျေးသောဟူလို။)အန္တိမသာရီရံ၊အဆုံးစွန်ဖြစ်သော အတ္တဘောရှိသော။ပ။ဗြူမိ၊၏။

ပေါက္ခရပတ္တေ၊ ကြာရွက်၌။ ဝါရိ၊ရေသည်။န လိမ္ပတိ ကပ်၊မလိမ်းကျံမကပ်ငြိသကဲ့သို့ငင်း၊ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဖျားဌ်။ သာသပေါ၊ မုန်ညင်းစေ့သည်။န လိမ္ပတိ ကပ်၊ မကပ်မတည် သကဲ့သို့ငင်း။ ယော၊ သည်။ ကာမေသု၊ ဘို့၌။န လိမ္ပတိ၊မလိမ်းကျံမကပ်ငြို။ပ။ဗြူမိ၊၏။

ယော၊ သည်။ ကုမ္မော၊ ကျိဘဝဌ်ပင်လျှင်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်း (အရဟတ္တဖိုလ်)ကို။ ပဇာနာတိ၊ ၏။ ပန္နဘာရံ၊ ချအပ်ပြီးသော ခန္ဓာဝန်စသည် ရှိသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာနှင့်မယှဉ်သော။ပ။ ဗြူဒိ၊ ၏။

ဂမ္ဘီရပညံ၊ နက်နဲသောပညာရှိသော။ မေဓာဝိ ံ၊ ပကတိပညာရှိသော။ မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ၊ ကျင့်စဉ်လမ်းကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ဌ်။ ကောဝိဒံ၊ လိမ္မာသော။ ဥတ္တမတ္ထံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော မြတ်သောအကျိုးကို။ အနုပ္ပတ္တံ၊ ရသော။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ဂဟဋ္ဌေဟိ၊ လူတို့နှင့်ငင်း။ အနာဂါရေဟိ စ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းတို့နှင့်ငင်း။ ဥဘယံ၊ နှစ်ပါးစုံတို့နှင့်။ အသံသဋ္ဌံ၊ မရောနှောသော။အနောကသာရိ ံ၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးကို အောက်မေ့လေ့ မရှိသော ၂။ အပ္ပိစ္ဆံ၊လိုချင်မှု မရှိသော။ပ။ ဗြူမိ၊၏။

ယော၊ သည်။ တသေသု၊ တဏှာရှိကုန်သော။ဘူတေသု စ၊ သတ္တဝါတို့ဌ်ငင်း။ထာဝရေသု၊ တဏှာမရှိကုန်သော ၃ ။ဘူတေသုစ၊ တို့ဌ်ငင်း။ဒဏ္ဍံ၊ တုတ်လှံ၊ကန်ကို။နိဓာယ၊ချထားပြီး၍။ န ဟန္တိ၊ ကိုယ်ဘိုင်းလည်းမသတ်။ န ဃာတေတိ၊ သူတပါးကိုလည်း မသတ်စေ။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

၁။ ဟတ္ထာနိကံ ဟယာနိကံ အဿာနိကံ·တို့ဌ် အနိက။ အနိကဒဿနံ ဂစ္ဆယျ-စသည်ဌ် အနိကသဒ္ဒါကဲ့သို့ သမ္ဗဟဝါစကကြံ၍ ပေးအပ်သော အနက်တည်း။

၂။ ဩကံ ပဋ္ဌာမဂုဏာလယံ+န+သရတီတိ=အနောကသာရီ-ဟုပြု။ ဩကံ ဝုစ္စတိ ပဋ္ဌာမဂုဏာလ-ယော၊ တံ-ဟူသောအဖွင့်ဌ် တံ-ကာဝိဘတ္တိန္တခံပြသည်။အနလ္လိယမာနန္တိ အတ္ထော-ကာ၊ န သရတိ-၏ စကားကျ ဖြစ်သည်။

၃။ ဌ်ကား တသေသူတိ သတဏှေသု၊ ထာဝရေသူတိ နိတ္တဏှေသု ဟု ဖွင့်သော ဤအဋ္ဌကထာနှင့်အညီ အဓိပ္ပါယတ္ထပြန်ဆိုသည်။ သဒ္ဒတ္ထကား "ထိတ်လန့်ကုန်သော၊ တည်တံ့ကုန်သော"ဟုပေး။ မှန်၏။ တဏှာရှိသူသည် ထိတ်လန့်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗေ တသန္တိ ဒဏ္ဍဿ-ဌ် သဗ္ဗေ အရ အနာဂါမ် ရဟန္တာကျန်သည်ကို ထောက်။ ထိုကြောင့် သတဏှေသု ဟုဘာဝတ္ထဖွင့်သည်။ တသန္တိ ဥတ္တာသန္တိတိ တသာ၊ တေသု တသေသု။ ဌာဓာတ် ဂတိနိဝတ္တာနတ္ထ တည်တံ့ခြင်းအနက်ဟော။ တဏှာကင်းလျှင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုမရှိ တည်တံ့၏။ ထို့ကြောင့် နိတ္တဏှေသု·ဟု ဘာဝတ္ထ ဖွင့်သည်။ တိဋ္ဌန္တိ သီလေနာတိ ထာဝရ ဟုပြု။ မောဂ္ဂလ္လာန်ခါဒိကဏ္ဍသုတ် နံပါတ် ၅၄-ဖြင့် ဌာဓာတ်နောင် ဝရပစ္စည်းသက်။ နိပါတနဖြင့် ဌာကို ထာပြု။

ဝိရုဒ္ဓေသု၊ ဆန့်ကျင်တာ်သောသူတို့၌။ အဝိရုဒ္ဓံ၊ ဆန့်ကျင်ခြင်းမရှိသော။ အတ္တာဒဏ္ဍေသု၊ ယူအပ်ပြီးသော တုာ်ရှိသော သူတို့၌။ (အတ္တကား အာပုဗ္ဗ ဒါဒေတ် ဂဟဏတ္ထတည်း။ ထိုကြောင့်ဂဟိတဒဏ္ဍေသုဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်ဆိုသည်။) နိဗ္ဗုတံ၊ ကိလေသာငြိမ်းခြင်းဖြင့် ငြိမ်းချမ်းပြီးသော။ သာဒါနေသု၊ စွဲလမ်းခြင်းရှိသောသူဘို့၌။ အနာဒါနံ၊ စွဲလမ်းခြင်း မရှိသော။ပ။ ဗြာ့မိ၊ ၏။

အာရဂ္ဂါ၊ ပုတ်ဆောာ်ဖျားမှ။ သာသပေါ၊မုန်ညင်းစေ့သည်။ ဩဟိဒတာ ဏ္ဍဝ၊ လျှောကျသကဲ့သို့။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏(သန္တာန်၌)။ရာဂေါစ၊ သည်ဂုဏ်း။ ဒေါသော စ၊ သည်ဂုဏ်း။ မာနော စ၊ သည်ဂုဏ်း။ မက္ခော စ၊ သူကျေးဇူးကို ခေျဖျက်ခြင်းသည်ဂုဏ်း။ ဩဟိတော၊ လျှောကျပြီ။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြာ့မိ၊ ၏။

၄၅၉။ ယာယ၊ အကြင်စကားဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်ကိုမျှ။ နာဘိသဇ္ဇေ၊ မကပ်ငြိမထိ၀ါး။ အကက္ကသံ၊ မကြမ်းတမ်းသော။ ဝိညာပနိံ၊ အနက်သဘောကို အထူးသိစေတတ်သော။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သော။ တံ ဂိရံ၊ ထိုစကားကို။ဥဒီရယေ၊ ပြောဆို၏။တံ၊ကို။ပ။ ဗြာ့မိ၊ ၏။

ယော စ၊ သည်လည်း။လောကေ၊ ၌။ အဒိန္နံ၊အရှင်မပေးအပ်သော။ ဒီဃံ ဝါ၊ ရှည်သော ဘဏ္ဍာကိုဂုဏ်း။ ရဿံ ဝါ၊ တိုသောဘဏ္ဍာကိုဂုဏ်း။ အဏုံ၊ သေးငယ်သော ဘဏ္ဍာကိုဂုဏ်း။ ထူလံ၊ ကြီးသော ဘဏ္ဍာကိုဂုဏ်း။ သုဘံ၊ကောင်းသော ဘဏ္ဍာကိုဂုဏ်း။ အသုဘံ၊ မကောင်းသော ဘဏ္ဍာ ကိုဂုဏ်း။ န အာဒေတိ၊မယူ။ တံ၊ကို။ပ။ ဗြာ့မိ၊ ၏။

အသိံ လောကေ စ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ဂုဏ်း။ ပရမှိ စ၊ တမလွန်ဘဝ၌ဂုဏ်း။ ယဿ၊ ၏။ အာသာ၊ တဏှာတို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ နိရာသာသံ၊ တဏှာမရှိသော။ ဝိသံယုတ္တံ၊ ကိလေသာအားလုံးနှင့် မယှဉ်သော။ တံ၊ ကို။ ပ။ ဗြာ့မိ၊ ၏။

ယဿ၊ ၏။ အာလယာ၊ (ကပ်ငြိသော) တဏှာတို့သည်။ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်။ အညာယ၊ (သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို) သိပြီး၍။ (သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာ။)အကထံ ကထိံ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားခြင်းမရှိသော။အမတောဂဓံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်အတွင်းသို့။အနုပုတ္တံ၊ အစဉ်အတိုင်း ဝင်ရောက်သော။တံ၊ကို။ပ။ ဗြာ့မိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ဣဓ၊ ဤသာသနာ၌။ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကိုဂုဏ်း။ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုဂုဏ်း။ ဥဘောသင်္ဂံ၊ နှစ်ပါးသော ကပ်ငြိမှုကို။ ဥပစ္စဂါ၊ လွန်ခြောက်ပြီ။ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော။ ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသော မြူကင်းသော။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်သော။ တံ၊ကို။ပ။ ဗြာ့မိ၊ ၏။

ဝိမလံ၊ တိမ်စသော အညစ်အကြေး ကင်းသော။ စန္ဒံဝ၊ လကဲ့သို့။ သုဒ္ဓံ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်သော။ ဝိပ္ပသန္နံ၊ ကြည်လင်သောစိတ်ရှိသော။ အနာဝိလံ၊ ကိလေသာဟူသော နောက်ကျုခြင်း မရှိသော။ နန္ဒီဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ပြီးသောတဏှာ, ကုန်ပြီးသောဘဝရှိသော။ (ဤအဋ္ဌကထာနှင့် အညီ ပေးသည်။ တီသု ဘဝေသု ပရိက္ခီဏတဏှံ ဟူသော သုတ္တနိပါတဋ္ဌကထာအလိုဘဝသုံးပါးတို့၌ ကုန်ပြီးသော တဏှာရှိသော ဟု ပေး။)တံ၊ကို။ပ။ ဗြာ့မိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ပလိပထံ၊ ချုတ်ယွင်းစေတတ်သော။ ဒုဂ္ဂံ၊လွန်မြောက်နိုင်ခဲသော။ သံသာရံ၊ အဖန်ဖန် ကျင်လည်စေတတ်သော။ ဣမံ မောဟံ၊ ဤ (သစ္စာလေးပါးတို့ကို ဖုံးလွှမ်းတတ်သော)မောဟကို။ အစ္စဂါ၊ လွန်မြောက်ပြီ။ တိဏ္ဏော၊ သြဃလေးပါးကို ကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြင့်၍။ ပါရင်္ဂတော၊ သံသရာတဘက်ကမ်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍။ စျာယီ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာန် လက္ခဏူပနိဇ္ဈာန်ဖြင့် ကိလေသာကို ရှိုမြိုက်လေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနေဇော၊တဏှာကင်းသည်ဖြစ်၍။ အကထံကထီ၊ သို့လော သို့လော တွေးတောယုံမှားမရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုပါဒါယ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် မယူမူ၍။ နိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့မှငြိမ်းအေး၏။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ဣဓ၊ ဤ။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသကာမတို့ကို။ ပဟန္ဒွာန၊ ပယ်၍။ အနာဂါရော၊ အိမ်ရာမထောင်သည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇေ၊ ရဟန်းပြု၏။ ကာမဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ခန်းပြီးသောကာမ, ကုန်ခန်းပြီးသော ဘဝရှိသော။တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော၊ သဿ်။ဣဓ၊ ဤ။တဏှံ၊ ကို။ပဟန္ဒွာန၊ ၍။ပ။ တဏှာဘဝပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်ပြီးသော တဏှာ,ကုန်ပြီးသောဘဝရှိသော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူဒိ၊ ၏။

(ယော၊သည်။) မာနုသကံ၊ လူ၌ဖြစ်သော။ယောဂံ၊ ကာမဂုဏ် ဟူသော ယောဂကို။ ဟိတ္ဝာ၊ ပယ်စွန့်၍။ ဒိဗ္ဗံ၊နဘ်၌ဖြစ်သော။ယောဂံ၊ကာမဂုဏ် ဟူသော ယောဂကို။ဥပစ္စဂါ၊လွန်မြောက်ပြီ။ သဗ္ဗယောဂဝိသံယုတ္တံ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာ ယောဂနှင့် မယှဉ်သော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊၏။

ရာဘိ စ၊ ကာမဂုဏ်၌ ပွေ့လျော်ခြင်းကိုဎင်း။ အရတိ စ၊ ကုသိုလ်ဘာဝနာ၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကိုဎင်း။ ဟိတ္ဝာ၊ ၍။ သီဘိဘူတံ၊ ငြိမ်းအေးသည်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ နိရူပဓိ၊ ကိလေသာဟူသော ဥပဓိမရှိသော။ သဗ္ဗလောကာဘိဘုံ၊ အလုံးစုံသော ခန္ဓာလောကကို နှိမ်နင်းတတ်သော။ ဝီရံ၊ လုံလှိသော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။သတ္တာနံ၊ဘို၏။စုတိ စ၊ စုတေခြင်းကိုဎင်း။ဥပပတ္တိ စ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကိုဎင်း။ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း။ ဝေဒိ၊ သိပြီ။ အသတ္တံ၊ ကပ်ငြိခြင်းမရှိသော။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတတ်သော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယဿ၊ ၏။ ဂတိ၊ လားရာကို။ ဒေဝါ၊ တို့သည်ဎင်း။ဂန္ဓဗ္ဗမာနုသာ၊ဂန္ဓဗ္ဗနတ်,လူတို့သည်ဎင်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ခီဏာသဝံ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိသော။ အရဟန္တံ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးသော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊၏။

ယဿ၊ ၏။ ပုရေစ၊ ရှေးဦးဎင်း။ (အတိတ်ခန္ဓာကိုရည်သည်။) ပစ္ဆာ စ၊ နောက်ဦးဎင်း။ (အနာဂတ်ခန္ဓာကို ရည်သည်။) မဇ္ဈေ စ၊ အလယ်ဦးဎင်း။ (ပစ္စုပ္ပန်ခန္ဓာကို ရည်သည်။) ကိဉ္စနံ၊ ကိလေသာဟူသော ကြောင့်ကြမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အာကိဉ္စနံ၊ ကိလေသာဟူသော ကြောင့်ကြမှုမရှိသော။ အနာဒါနံ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်းမရှိသော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ဥသဘံ၊ နွားလားဥသဘအတူ ရဲရင့်တော်မူသော။ ပဝရံ၊ မြတ်သော။ (အစ္ဆမ္ဘိတတ္တောန ဥသဘသဒိသတာယ ဥသဘံ၊ ဥတ္တမဋ္ဌေန ပဝရံ-ဟူသော သုတ္တနိ၊ ဋ္ဌ-ကို၌၍ ပေးသည်။) ဝီရံ၊

မြဲခိုင်သော လုံ့လရှိသော။ မဟေသိ်၊ သီလကွန္ဓစသော များမြတ်သော ဂုဏ်တို့ကို ရှာမှီးလေ့ရှိသော။ ဝိဇိတာဝီနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်ပြီးသော။ အနေဇံ၊ တဏှာမရှိသော။ နှာတကံ၊ ကိလေသာအညစ်အကြေးကို ဆေးကြောပြီးသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သော။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

ယော၊ သည်။ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေးဌာနေပြီးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို။ ဝေဒိ၊ သိပြီ။ သဂ္ဂါပါယဉ္စ၊ နတ်ဘုံ ဗြဟ္မာဘုံ အပါယ် ၄-ဘုံကိုလည်း။ ပဿတိ၊ မြင်တော်မူ၏။ အထော၊ ထို့မှတပါး။ ဇာတိက္ခယံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ တံ၊ ကို။ပ။ ဗြူမိ၊ ၏။

၄၆၀။ ယံ နာမဂေါတ္တံ၊ အကြင် (ဗြာဟ္မဏ,ခတ္တိယ,ဘာရဒ္ဒါဇ,ဝါသေဋ္ဌ စသော)အမည်အနွယ်ကို။ ပကပ်ိဘံ၊ ကြံဆစီရင်အပ်၏။ သော၊ ထို့အမည်အနွယ်သည်။ လောကသ်ိ၊ ဥ်။ သမညာ ဟိ၊ အခေါ်အဝေါ်မျှသာတည်း။ သမ်မုစ္စာ (သမုဘိယာ)၊သမုတ်သောအားဖြင့်။ သမုဒါဂတံ၊ လာ၏။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုမှေးဖွားရာ အချိန်အခါ၌။ ပကပ်ိတံ၊ ကြံဆစီရင်အပ်၏။

အဇာနတံ၊ (ကြံဆအပ်သော အမည်အနွယ်ကို) မသိသူတို့၏ (သန္တာန်၌)။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဒိဋ္ဌိဂတံ၊ မှားသောအယူသည်။ အနုသယိတံ၊ မပြတ်ကိန်း၏။အဇာနန္တာ နော၊ (အမည်အနွယ်ကို)မသိသူတို့သည်သော်။ ဇာတိယာ၊ ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏ဟူ၍။ ပဗြူန်္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

ဇစ္စာ၊ ဇာတ်ကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ သည်။နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇစ္စာ၊ ကြောင့်။ အဗြာဟ္မဏောဝ၊ ဗြာဟ္မဏမဟုတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကမ္မုနာ၊ အမှုကြောင့်။ ဗြာဟ္မဏောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ အဗြာဟ္မဏောဝ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကမ္မုနာ၊ (လယ်သုပ်ခြင်း)အမှုကြောင့်။ ကဿကော၊ လယ်သမားသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (ယက္ကန်း ရက်ခြင်း စသော)အမှုကြောင့်။ သိပ္ပိကော၊ အတတ်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (ရောင်းဝယ်ဖောက်ကားခြင်း)အမှုကြောင့်။ ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (သူတပါးဘို့၏ အမှုကြီးငယ်ကို ပြုလုပ်ခြင်းဟူသော) အမှုကြောင့်။ ပေဿကော၊ အစေခံသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ကမ္မုနာ၊ (ခိုးဝှက်လုယူခြင်း) အမှုကြောင့်။ စောရော်ပိ၊ သူခိုးသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (တိုက်ခိုက်ခြင်း) အမှုကြောင့်။ ယောဓဇီဝေါပိ၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးသူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (တင်မြောက်ပသခြင်း)အမှုကြောင့်။ ယာဇကော၊ ယဇ်ပူဇော်သူသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကမ္မုနာ၊ (အုပ်ချုပ်ခြင်း) အမှုကြောင့်။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဧဝံ၊ သို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ။ တေံ ကမ်္မံ၊ ထိုပြဆိုအပ်သော အမှုကို။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ ဒဿာ၊ အကြောင်းညီညွတ်မှုကို စဉ်၍ အကျိုးဖြစ်ပေါ်မှုကို သိမြင်ကုန်သော။ ကမ္မ-

---

၁။ အဇာနန္တာ နော-ကို အဇာနန္တာဝ-ဟု အဋ္ဌကထာ ဖွင့်၏။အဇာနန္တာ နောတိ ဇတ္ထ နောသဒ္ဒါ အဝ-ဓာရဏတ္ထော နဲ နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေနာတိအာဒီသု ဝိယ။ဋီကာ။

ဝိပါက ကောဝိဒါ၊ ကံ့,ကံ၏ အကျိုးဌ် လိမ္မာကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ပဿန္တိ၊ သိမြင်ကုန်၏။

လောကော၊ သတ္တလောကသည်။ ကမ္မုနာ၊ ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကြောင့်။ ဝတ္တတိ၊ ဖြဲ၏။ ကမ္မုနာ၊ ကြောင့်။ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်။ ဝတ္တတိ၊ ၏။ ယာယတော၊ သွားသော။ ရထဿ၊ ရထား၏။ အာဏီဝ၊ နားပန်းစွန်းကဲ့သို့။ သတ္တာ၊ တို့သည်။ကမ္မနိဗန္ဓနာ၊ ကံလျှင် အနှောင်အဖွဲ့ရှိကုန်၏။

တပေန၊ ဓုတင်အကျင့်ဟူသော။ ဇေတေန၊ ဤအမှုကြောင့်ငင်း။ ဗြဟ္မစရိယေန၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်မှု မြတ်ဿာ အကျင့်ဟူသော။ ဇေတေန၊ ကြောင့်ငင်း။ သံယမေန၊ စောင့်စည်းခြင်း သီလဟူသော။ ဇေတေန၊ ကြောင့်ငင်း။ ဒမေန၊ ဤနှလုံးကို ဆုံးမခြင်းဟူသော။ ဇေတေန၊ ကြောင့်ငင်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေံ၊ ဤအမှုသည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ဗြာဟ္မဏ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးပေတည်း ဲ။

တိတိ ဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့နှင့်။ သမ္ပန္နော၊ ပြည့်စုံသော။ သန္တော၊ ငြိမ်သက်သော။ ဒိဏ္ဏပုနဗ္ဘဝါ၊ ကုန်ပြီးသော ဘဝသစ် ရှိသောသူသည်။ ဝဇာနတံ၊ ပညာရှိဘို့၏။ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာလည်းခဲ့၏။ သက္ကော၊ သိကြားလည်း မည်၏။ ဝါသေဋ္ဌ၊ ဋ္ဌ။ ဓေံ၊ သို့။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

၎ဖာ။ ဓေံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝါသေဋ္ဌဘာရဒ္ဒါဇာ၊ ကုန်သော။ မာဏဝါ၊ တို့သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "အဘိက္ကန္တံ၊ ဘော ဂေါတမ။ပ။ပါဏုပေတေ သရဏံ ဂတေတိ၊ သရဏံ ဂတေ" ဟူသော၂။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ (အဘိက္ကန္တံ-စသည်ပေးမြဲ။ ဇဝံ မေ သုတံ-ပြန်။)

အဌမံ၊ သော။ ဝါသေဋ္ဌသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၉-သုဘသုတ်

၎၆၂။ (ဇဝံ မေ သုတံ၊ ပေးမြဲ။)။ ဘေန ခေါ ပန သမယေန၊ဌ်။ တောဒေယျပုတ္တော၊ တောဒေယျပုံကားဇ်သားဖြစ်သော။ သုဘော မာဏဝေါ၊ သုဘလုလင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဌ်။ (သာဝတ္ထိပြည်၏အနီးဌ်။)အညတရဿ ဂဟပတိဿ၊ အိမ်ရှင်တယောက်၏။ နိဝေသနေ၊ နေဒိမ်ဌ်။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခုသော ပြုဘွယ်ကိစ္စဖြင့်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ အထခေါ၊ ဌ်။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော မာဏဝေါ၊ သည်။ယဿ ဂဟပတိဿ၊ အကြင်အိမ်ရှင်၏။ နိဝေသနေ၊ ဌ်။ ပဋိဝသတိ၊ ၏။ တံ ဂဟပတိ ံ၊ ကို။ "ဂဟပတိ၊ရှင်။သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သည်။

၁။ ဤအဌကထာနှင့် အညီပေးသည်။တပေနာတိ ဤနြိယသံဝရေန၊ ဗြဟ္မစရိယေနာတိ သိက္ခာနိသိတေန စုတ္တာဝသေသသေဋ္ဌစရိယေန၊သံယမေနာတိ သီလေန၊ဒမေနာတိ ပညာယ၊ (သုတ္တနိပါတအဌကထာ) ဒမေနာတိ ဤနြိယဒမေန၊ ဥပေါသထကမ္မေန ဝါ၊ သံယမေနာတိ သီလသံယမေန၊ (သာမညဖလသုတ် အဌကထာ)တို့နှင့် ညှိ၍ တရားကိုယ်ကောက်လေဦး။

၂။ "ပါဏုပေတေ၊ အသက်တို့ဖြင့်ဆည်းကပ်ကုန်သော။ သရဏံဂတေ၊ ကိုးကွယ်ရာ ဟု အသိအမှတ်ပြုကုန်သော"ဟုပေး။ ပါဏုပေတေ-ဟုသည်း ပါဌဲနှန်ရှိစေ။ အဆုံးအဖြတ်ကို ဥပရိပဏ္ဏာသနိဿယ-ဌ် တွေ့ရလတ္တံ့။

အရဟန္တောဘိ၊ ရဟန္တာတို့မှာ။ အဝိဝိတ္တာတိ၊ မဆိတ်ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤသတင်းစကားကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ အပ်ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ကံ သမဏံ ဝါ၊ အဘယ်ရဟန်းဂေါ်ဌင်း။ ကံ ဗြာဟ္မဏံ ဝါ၊ အဘယ်ဗြာဟ္မဏကိုဌင်း။ ပယိရုပါသေယျာမ နုခေါတိ၊ ဆည်းကပ်ရပါအံ့နည်း" ဟူသော။ ဧတေ၊ ဤစကား.ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘန္တေ၊ အိုအရှင်။ အယံ ဘဂဝါ၊ သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ပ။ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ ရှင်။တံ ဘဂဝန္တံ၊ ထိုဘုရားရှင်ကို။ ပယိရုပါသဿု၊ ဆည်းကပ်လော့။ ဣတိ၊သို့ဆို၏။ အထခေါ၊ ၌။ပ။ကေမန္တံ၊ ၌။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ပ။ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗြာဟ္မဏော၊ တို့သည်။ ဂဟဋ္ဌော၊ ဒေါမ်၌တည်သူသည်။ ကုသလံ၊ အပြစ်မရှိသော။ ဉာယံ ဓမ္မံ၊ သိကြောင်းမင်္ဂလာရားကို။ အာရာဓကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပဗ္ဗဇိတော၊ သည်။ပ။ နဟောဘိ၊ မဖြစ်ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဣဓ၊ ဤ၌ ဉ်သို့ဆိုကြရာ၌။ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ဟောတော်မူသနည်း" ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ပြီ။

၄၆၃။ မာဏဝ၊ သုဘလုလင်။ တတ္ထ၊ ဤသို့ပြောဆိုကြရာ၌။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝိဘဇ္ဇ-ဝါဒေါ၊ ခဲ့ခြမ်းဝေဘန်၍ ပြောဆိုတတ်သူတည်း။ တတ္ထ၊ ၌။ အာဟံ၊ သည်။ ကေသဝါဒေါ၊ တဘက်သတ် ပြောဆိုသူသည်။ နု၊ မဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ကိပိသ ဝါ၊လူ၏ငင်း။ ပဗ္ဗဇိတသ ဝါ၊ရဟန်း၏ ငင်း။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တိံ၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ကို။ အဟံ၊သည်။နု ဝဏ္ဏေမိ၊ချီးကျူးတော်မမူ။ ဟိ၊ မှန်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ကိဟိ ဝါ၊ သည်ငင်း။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊သည်ငင်း။ မိစ္ဆာပဋိပန္နော၊ မှားယွင်းသော အကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မိစ္ဆာပဋိပတ္တာဓိကရဏဟေတု၊ တည်ရာ ဖြစ်သော မှားယွင်းသောအကျင့်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကုသလံ၊ သော။ ဉာယံ ဓမ္မံ၊ကို။အာရာဓကော၊ ပြီးစေတတ်သည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ မာဏဝ၊ လုင်။အဟံ၊ သည်။ကိဟိသ ဝါ၏ငင်း။ပဗ္ဗဇိတသ ဝါ၏ငင်း။ သမ္မာပဋိပတ္တိံ၊ မှန်ကန်သောအကျင့်ကို။ ဝဏ္ဏေမိ၏။မာဏဝ၊လုလင်။ကိဟိ ဝါ၊သည်ငင်း။ ပဗ္ဗဇိတော ဝါ၊သည်ငင်း။ သမ္မာပဋိပန္နော၊ မှန်ကန်စွာ ကျင့်သည်ဖြစ်၍။သမ္မာပဋိပတ္တာဓိကရဏ-ဟေတု၊ တည်ရာဖြစ်သော မှန်ကန်သော အကျင့်ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ကုသလံ၊သော။ ဉာယံ ဓမ္မံ၊ ကို။ အာရာဓကော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ အို အရှင်ဂေါတမ။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "မဟာဠံ၊ များစွာကုန်သော လုပ်သား, အလုပ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့် အကျိုး(ခံစားခွင့်) ရှိသော။မဟာကိစ္စံ၊(ကင်ပွန်းတပ်ခြင်းမင်္ဂလာ အစရှိသော) များသော(အပို) ကိစ္စရှိသော။ မဟာဓိကရဏံ၊ များသောအသင်္ကေးမှုရှိသော။ မဟာသမာရမ္ဘံ၊ များသောအားထုတ်မှုရှိသော။ ဣဒံ ဃရာဝါသကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤအိမ်ရာထောင်ခြင်းအမှုသည်။ မဟာပဖလံ၊ များသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ နည်းကုန်သော လုပ်သား, အလုပ်ဘဏ္ဍာတို့ဖြင့် အကျိုးရှိသော။ အပ္ပကိစ္စံ၊ နည်းသော (အပို) ကိစ္စရှိသော။ (လူဘို့ကဲ့သို့ မင်္ဂလာ ၁၂-ပါး ပြုဘွယ်မလိုသောကြောင့် ကိစ္စနည်းသည်။) အပ္ပါဓိကရဏံ၊ နည်းသော အသင်္ကေးမရှိသော။ အပ္ပသမာရမ္ဘံ၊ နည်းသော အားထုတ်မှု ရှိသော။ ဣဒံ ပဗ္ဗဇ္ဇာကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ဤရဟန်းအဖြစ်ဟူသော အမှုသည်။ အပ္ပဖလံ၊ နည်းသော အကျိုးရှိသည်။ ဟောဘိဘိ၊ ၏"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟံသု၊ ကုန်ပြီ။ ဣဓ၊ ၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ၊ သို့။ အာဟ၊ နည်း။ ဣတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ပ။ ကေသဝါဒေါ၊ သည်။နု၊ မဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌံ၊သော။ပ။ မဟာသမာရမ္ဘံ၊သော၊ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊သည်။) ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ ပျက်ဒိုးသော်။ အပ္ပဖလံ၊ နည်းသောအကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ပ။အပ္ပသမာရမ္ဘံ၊ သော။ ယံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ (တံ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။) ဝိပဇ္ဇမာနံ၊လတ်သော်။အပ္ပဖလံ၊သည်။ဟောတိ၊ ၏။ပ။သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ လတ်သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌံ၊ သော။ပ။မဟာသမာရမ္ဘံ၊ သော။ကတမဋ္ဌ၊ အဘယ်မည်သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ လတ်သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ ကသိဓေါ၊ လယ်ယဉ်နွန်ခြင်းဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ကတမဋ္ဌ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ မဟဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ကသိယေဝ၊ လယ်ထန်ခြင်းပင်ဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ ကတမဋ္ဌ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ဝဏ္ဏိဇာ ဓေါ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ကတမဋ္ဌ၊ သော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ နည်း။ မာဏဝ၊ လုလင်။ အပ္ပဋ္ဌံ၊ သော။ပ။ဝဏ္ဏိဇယေဝ ဓေါ၊ ကုန်သွယ်ခြင်းပင်ဟူသော။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ သည်။ သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ဟောတိ၊ ၏။

၄၆၄။ မာဏဝ၊ လုလင်။မဟဋ္ဌံ၊ သော။ကသိကမ္မဋ္ဌာနံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းအမှုသည်။ ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့။ မာဏဝ၊လုလင်။ ဧဝမေဝဓေါ၊ ဤအတူ သာလျှင်။ မဟဋ္ဌံ သော။ ဃရာဝါသကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်း အမှုသည်။ဝိပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ အပ္ပဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ပ။သမ္ပဇ္ဇမာနံ၊ သော်။ မဟပ္ဖလံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဗြာ ဘွဏဝ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို။ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ ပညပေန္တိ၊ ပညတ်ကုန်၏။ ဤဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဗြာဟ္မဏဝ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ကုန်သော။ ယေတေဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပ။ပညဓပေန္တိ၊ ကုန်၏။တေ၊ သင့်အား။ သစေ အဂရု၊အကယ်၍ဝန်မလေးအံ့။ သာဓု၊ တောင်းပန်ဟု၏။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ဤမသို့ ပရိသတိ၊ ဤပရိသတ်၌။ ဘာသဿု၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဤဘိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ပရိသတ်၌။ဘဝန္တော ဝါ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်သော်၎င်း။ နိသိန္နော၊ ထိုင်နေသော။ ဘဝန္တရူပေါ ဝါ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သ ်သော်၎င်း။ အဿု၊ ရှိကုန်၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။တတ္ထ၊ထိုပရိသတ်၌။ မေ၊အ ကျွန်ုပ်အား။ နခေါ၊ ဂရု၊ဝန်မလေးပါ။ ဤဘိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။မာဏဝ၊လုလင်။တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ဘာသဿု၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဤတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ပုညဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ ငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ငှါ။ ဗြာဟ္မဏဝ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌမံ၊ သော။ သစ္စံ၊ မှန်ကန်သော စကားတည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ပ။ဒုတိယံ၊ သော။ တပံ၊ အကျင့်တည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။တတိယံ၊ သော။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မေထုန်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတည်းဟူသော။ဓမ္မံ၊ ကို။ပ။စတုတ္ထံ၊ သော။ အဇ္ဈေန်၊ မန္တန်ကို သင်ခြင်းတည်းဟူ

သော။ ဓမ္မံ၊ ကိုး။ပ။ ပဠေမံ၊ သော။ စာဂံ၊ အာမိသကို စွန့်ခြင်း တည်းဟူသော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ဘော ဂေါဘမ၊ မ။ ပဠေ၊ ကုန်သော။ ဣမေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ပုညဿ၊ ကို။ ကိရိယာယ၊ ဌ၊။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ဌ၊။ ဖြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထား၏။ ဣဓ၊ ဤပုံဏားဘို့ ပညတ်ချက် ၅-မျိုး၌။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိံ၊ အာဘယ်သို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူသနည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။

၄၆၅။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ယော၊ သည်။ "အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဠေန်း၊ ကုန်သော။ ဣဓမသံ မေ့မောနံ၊ တို့၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အဘိညာ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့်။ သစ္ဆိကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ ပဝေဒေမိတိ၊ သိစေအံ့"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဖြာဟ္မဏာနံ၊ တို့တွင်။ ကောစိ၊ သော။ သော ကေဖြာဟ္မဏောပိ၊ သည်လည်း။ အတ္ထိ ကိ ပန၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။

(အကြွင်းစာပိုဒ် ၄၂၇-၄၂၈ တို့နှင့် တူ၏။ အာကာရဝါကျရှိ အာလုပ်မျှသာ ထူး၏။)

၄၆၆။ ဧဝံ၊ သို့။ဝုတ္တော၊ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ တောဒေယျ ပုတ္တော၊ သော။ သုဘောမာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝတော၊ သည်။ အန္တေဏူပမေန၊ သူကန်းအစဉ်တည်းဟူသော ဥပမာဖြင့်။ ဝုစ္စမာနော၊ မိန့်တော်မူအပ်သည်ရှိသော်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ အနတ္တမနော၊ မိမိစိတ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ခုံသေန္တော၊ ထိခိုက်ပုတ်ခတ်လျက်။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝမ္ဘေန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျက်။ (ခုံသေန္တောတိ ဃဋ္ဋေန္တော၊ ဝမ္ဘေန္တောတိ ဟီဠေန္တော၊ သိလက္ခန္ဓဋ္ဌကထာ)။ ဘဂဝန္တံယေဝ၊ ကိုသာလျှင်။ ဝဒမာနော၊ပြောဆိုလျက်။"သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ပါပိတော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်မရှိသူ၏ အဖြစ်သို့ရောက်စေအပ်သူသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ လတ္တံ."ဟုကြံ၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဩပမညော၊ ဩပမည်အနွယ်ဖြစ်သော။ သုဘဂဝနိကော၊ သုဘဂတော်ကို အစိုးရသော။ ပေါက္ခရသာတိဖြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဧဝမေဝ၊ သာလျှင်။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဧကစ္စော၊ အချို့ကုန်သော။ သမဏဖြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ မနုဿဓမ္မာ၊ လူဘို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ကာမကုသိုလ်တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော။ (မနုဿဓမ္မာ၊ လူအဖြစ်ကို ဆောင်တတ်သော ကာမကုသိုလ်တရားထက်။ ဥတ္တရိ၊ သာလွန်သော ဟူ၍ သော်လည်းပေး။ မူလပဏ္ဏာသ-မဟာသီဟနာဒသုတ် ဋီကာနှင့် အညီ ပေးသော အနက်။) အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ အရိယာဖြစ်ခြင်းဌါနဖြစ်သော ဉာဏ်အမြင်အထူးကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းပုဏားတို့၏။ ဘာသိတံ၊ ပြောဆိုအပ်သော။ ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ ဟာသကံယေဝ၊ ရယ်ဘွယ်သည်သာ။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမကံယေဝ၊ အမည်မျှသည်သာ။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏[၁]။

ရိတ္တကံယေဝ၊ အနှစ်သာရမှ သုဉ်းသည်သာ။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တုစ္ဆကံယေဝ၊ အချည်းနှီးသည်သာ။ သမ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ မနုဿဘူတော၊ လူသားဖြစ်သော သူသည်။ ကထံဟိ၊ အဘယ့်ကြောင့်လျှင်။

၁။ နာမကံယေဝါတိ နာမမတ္တမေဝ ဝစနမတ္တမေဝ၊တထာဘူတာနံ ဘာဝဿာပိ အဘာဝေန နိဟီနံနာမ ဟောတိ၊ နာမသဒ္ဒေါ နိဟီနပရိယာယော၊ တေနာဟ လာမကံယေဝါတိ-ဟူသောဋီကာရ၍ အမည်မျှသာ-ဟုပေး။ ယုတ်သည်သာ-ဟု ပေးနေဘွယ်မလို။

မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တရိ၊ သော။ အလမရိယဉာဏဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ဥ ဿတိဝါနာမ၊ သိလည်း သိတုံဘိသနည်း။ ဒက္ခတိ ဝါ နာမ၊ မြင်လည်း မြင်တုံဘိသနည်း။ သစ္ဆိ ဝါ ကရိဿတိ နာမ၊ မျက်မှောက်လည်း ပြုတုံဘိသနည်း။ ဣတိ ဧတံ ဌာနံ၊ သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပ။၍။ ဧဝံ၊ သို့။ အာဟာတိ၊ ၏"ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာဏဝ၊လုလင်။ ဩပမညော၊ သော။ သုဘဂဝန်ကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဇ္ဇုသံယေဝ၊အလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏။ စေတော၊ ကို။ စေတသာ၊ (ပေါက္ခရသာတိပုဏ္ဏား၏) စိတ်ဖြင့်။ ပရိစ္စ၊ ပိုင်းခြား၍။ ပဇာနာတိ ကိံ ! သိသလော။ ဣတိ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဩပမညော၊ သော။ သုဘဂဝန်ကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သကာယ၊ မိမိပိုင်ဖြစ်သော။ ပဋ္ဌိကာယ၊ ပဋ္ဌိကာမည်သော။ ဒါသိယာပိ၊ ကျွန်မ၏လည်း။ စေတော၊ ကို။ စေတသာ၊ (ပေါက္ခရသာတိ၏)စိတ်ဖြင့်။ပရိစ္စ၊၍။ နပဇာနာတိ၊ မသိ။ သဇ္ဇုသံယေဝ၊ သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပ။ ကုတော ပန ပဇာနိဿတိ၊ အဘယ်မှာ သိနိုင်ပါအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်သင့် ဖြစ်ရာ ဥပမာကို ဆိုအံ့။ ဇစ္စန္ဓော၊ ပဋိသန္ဓေကပင် ကန်းသော။ ပုရိသော၊ သည်။ ကဏ္ဍသုက္ကာနိ၊ အမည်းအဖြူ၊ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ အဆင်းဘို့ကို။ န ပဿေယျ၊ မမြင်ရာ။ နီလကာနိ၊ ညိုကုန်သော ။ပ။ပီတကာနိ၊ ဝါကုန်သော။ပ။ လောဟိဘကာနိ၊ နီကုန်သော။ပ။ မဉ္ဇိဋ္ဌကာနိ၊ နီ ဝါ ရောင်ပေါင်း မောင်းသော အရောင်ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့ကို။ န ပဿေယျ၊ မမြင်ရာ။ သမဝိသမံ၊ ညီညွတ် မညီညွတ်သော အရာကို။ န ပဿေယျ၊ ရာ။ တာရကရူပါနိ၊ တာရာ အပေါင်းတို့ကို။စန္ဒိမသူရိယေ၊ လနေတို့ကို။ န ပဿေယျ၊ ရာ။ သော၊ ထိုမျက်မမြင်သည်။ "ကဏ္ဍသုက္ကာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ကဏ္ဍသုက္ကာနံ၊ ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ရှုမြင်လေ့ရှိသူသည်။ (ရူပါနံ ဟူသော ဆဋ္ဌီကံ ကို ဒဿာဝီ ပုဒ်ဝယ် သကတ္ထ-ဠ်သာ စပ်၊ ဒဗ္ဗတ္ထဖြစ်သော လူ ဟူသော အနက်ဠ် မစပ်ရ) ။နတ္ထိ၊ မရှိ။ နီလကာနိ၊ ညိုကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ ကုန်။ (ကြွင်းသ့ယ်၏။) စန္ဒိမသူရိယာနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ ဤအဆင်းကို။နဇာနာမိ၊ မသိ။အာဟံ၊ သည်။ ဧတံ၊ ကို။ န ပဿာမိ၊ မမြင်။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ တံ၊ ထိုအဆင်းသည်။ နတ္ထီတိ၊ မရှိ"ဟူ၍။ ဧဝံ၊ ဩ။ ဝဒေယျ၊ ရာ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော။ သော၊ ထိုမျက်မမြင်သည်။ သမ္မာ ခေါ၊ ကောင်းစွာသာလျှင်။ ဝဒေယျ နုခေါ၊ ဆိုရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ဣဒံ၊ ဤစကားသည်။ နော ဟိ၊မသင့်ပါ။ ကဏ္ဍသုက္ကာနိ၊ ကုန်သော။ ရူပါနိ၊ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ ကုန်၏။ ကဏ္ဍသုက္ကာနံ၊ အမည်းအဖြူ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ရူပါနံ၊ တို့ကို။ ဒဿာဝီ၊ ရှုမြင်သူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (အတ္ထိ နိလကာနိ-မှ အတ္ထိ စန္ဒိမသူရိယာနံ ဒဿာဝီ-တိုင်အောင် လ့ယ်ပြီ)။ဘော ဂေါတမ၊မ။အဟမေတံ နဇာနာမိ၊အဟမေတံ နပဿာမိ တသ္မာ တံ နတ္ထီတိ၊ နတ္ထိ ဟူ၍ ။ ဝဒမာနော၊ ပြောဆိုသော။ သော၊ ထို မျက်မမြင်သည်။ သမ္မာ၊ စွာ။ န ဝဒေယျ၊ ပြောဆိုသည် မမည်ရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ ဧဝမေဝ၊ လျှင်။ ဩပမညော၊ သော။ သုဘဂဝန်ကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ အန္ဓော၊ ကန်း၏။ အစက္ခုကော၊ မျက်စိမရှိ။ ဝတ၊ စင်စစ်။

သော၊ ထိုပေါက်ဓရသာတိသည်။ မနုဿဓမ္မာ၊ ထက်။ ဥတ္တာနိ၊ သာလွန်သော၊ အလမရိယဉာဏ ဒဿနဝိသေသံ၊ ကို။ဉ ဿတိဝါတိ၊ သိမှုလည်း သိလတ္တံ့ဟူသော။ ဒက္ခတိဝါတိ၊ မြင်မှုလည်း မြင်လတ္တံ့ဟူသော။ သစ္ဆိဝါကရိဿတီတိ၊ မျက်မှောက်ပြုမှုလည်း ပြုလတ္တံ့ဟူသော။ ဧတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

၄၆၇။ မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ထိုဆိုအပ်လတ္တံ့သောစကားကို။ ကိံ မညသိ၊ အသို့မှတ်ထင်သနည်း။ ကောသလကာ၊ ကောသလတိုင်းခ္ဍ နေကုန်သော။ ယေတေ ဗြာဟ္မဏမဟာသာလာ၊ များစွာသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသော အကြင်ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သန္တိ၊ ကုန်၏။ ဣဒံ၊ ဤဥစ္စာနှစ် များစွာရှိသော ပုဏ္ဏားတို့ဟူသည်။ (ဣဒံ၊ နိပါတ်။) သေယျထာ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ စင်္ကီဗြာဟ္မဏော၊ စင်္ကီပုဏ္ဏားဌင်း။တာရုက္ခော ဗြာဟ္မဏော၊ ဌင်း။ပ။တေ၊ သင်သုဘလုလင်၏။ ပိတာ၊ အဘဖြစ်သော။ တောဒေယျော စ၊ဌင်းတည်း။ တေ၊ ထိုစင်္ကီစသော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ သမ္မုစ္စာ ဝါ၊လောကအခေါ်အဝေါ်အားဖြင့်မှုလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ အကြင်စကားကို။ ဘာသေယျုံ၊ ပြောဆိုကုန်ရာ၏။ အသမ္မုစ္စာ ဝါ၊အခေါ်အဝေါ် (အသုံးအနှုန်း) မဟုတ်သောအားဖြင့်မှုလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ထိုဧကီပုဏ္ဏားစသည်တို့၏။ ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။ သေယျော၊ မြတ်သနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ (သမ္မုတိဝါစာ၊ အသမ္မုတိဝါစာ ဟု ၂-မျိုးရှိရာ ထို ၂-မျိုးတွင် ဘယ်စကားက မြတ်သနည်း ဟူလို။) ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။သာ ဝါစာ၊ ထိုစကားသည်။ သေယျော၊ ၏။

တေ၊ ထိုပုဏ္ဏား ဘို့သည်။မန္တာ ဝါ၊နှိုင်းချိန်၍ မှုလည်း။ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အမန္တာ ဝါ၊ မနှိုင်းချိန်ဘဲမှုလည်း ။ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုဧကီစသော ပုဏ္ဏားတို့၏။ ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။ သေယျော၊ နည်း။ ဣဘိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ မန္တာ၊ ၍။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ဘာသေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။သာ၊သည်။သေယျော၊ ၏။ တေ၊ တို့သည်။ပဋိသန်ဿယ ဝါ၊ ဆင်ခြင်၍ မှုလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အပဋိသန်ဿယ ဝါ၊ မဆင်ခြင်၍ မှုလည်း။ ယံ ဝါစံ၊ကို။ ဘာသေယျုံ၊ကုန်ရာ၏။ပ။ဘော ဂေါဘမ၊ မ။ပဋိသန်ဿယ၊ ၍။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သာ၊ ထိုစကားသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တေ၊ တို့သည်။ အတ္ထသံဟိတံ ဝါ၊အကြောင်းယုတ္တိနှင့်စပ်သည် မှုလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ အနတ္ထသံပဟိတံ ဝါ၊ အကြောင်းယုတ္တိနှင့်မစပ်သည်မှုလည်း ဖြစ်သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ နေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားဝို့၏။ကတမာ၊ အဘယ်စကားသည်။သေယျော၊ နည်း။ဣဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အတ္ထသံဟိတံ၊ သော။ ယံ ဝါစံ၊ ကို။ ဘာသေယျုံ၊ ကုန်ရာ၏။ သာ၊ သည်။ သေယျော၊ ၏။

၁။ တုလယိတ္ထာ-ဟူသော အဖွင့်နှင့်အညီပေးလိုက်သည်။မန္တ ဂုတ္တဘာသနေ-ဟူသော ဓာတ်ကျမ်းအလို တိုင်ပင်၍မှုလည်း-ဟုပေး၊ မန္တာ-သည် မန္တဓာတ် တ္ထာ ပစ္စည်းတည်း။ အနာပုစ္ဆာ ဝါ ဂစ္ဆေယျ၊ သန္တံ ဘိက္ခုံ အနာပုစ္ဆာ ဝိကာလေ ဂါမံ ပဝိသေယျ ပါတိမောက်၌ အနာပုစ္ဆာ-၌ ပုစ္ဆဓာတ် တ္ထာ ပစ္စည်း၊ တ္ထာဝယ် တ္ထခြေ၊ စ္ဆ-အာ-သို့ကပ်သဖြင့် အနာပုစ္ဆာ-ပြီးသကဲ့သို့ မန္တဓာတ် တ္ထာပစ္စည်း၌ တ္ထာဝယ် တ္ထခြေ၊ နွှ-အာ-သို့ကပ်ထားသောကြောင့် မန္တာ-ဟု ပြီးသည်။ထိုကြောင့် တ္ထာပစ္စယန္တအဖြစ် သိစေရန် တုလယိတ္ထာ-ဟူ၍ဌင်း မန္တေတ္ထာ-ဇာနိတ္ထာ-ဟူ၍ဌင်း အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့ ဖွင့်ဆိုကြသည်။

မာဏော၊ လုလင်။တဲ့၊ ကို။ ကိ ံမည်သိ၊နည်း။ယဒိသိ ယျုံ၊(သမ္မုတိဝါစာ၊ မန္တဝါစာ၊ ပဋိသန်္ဓါဝါစာ၊ အတ္ထသံပါတဝါစာဘို့) အကယ်၍ မြတ်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ဝေံသန္တေ၊(သမ္မုတိဝါစာစသည်တို့) ဤသို့ မြင်သည်ရှိသော်။သြ ပမညေန၊ သော။သုဘဂဝန်ကေန၊သော။ ဗြာဟ္မဏေန ပေါက္ခရသာတိနာ၊ သည်။ သမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ပြောဆိုအပ်သလော။ အသမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ဝါစာ၊ကို။ဘာသိတာ၊ လော။ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊မ။အသမ္မုစ္စာ၊ အားဖြင့်။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

မန္တာ၊ ၍ ။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ အမန္တာ၊ ၍။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အမန္တာ၊ ၍ ။ ဘာသိတာ၊ ၏။

ပဋိသန်္ဓါယ၊ ၍။ ဝါစာ။ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ အပဋိသန်္ဓါယ၊ ၍။ဝါစာ၊ကို။ဘာသိတာ၊ လော။ဣတိ၊ ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။အပဋိသန်္ဓါယ၊၍။ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

အတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။အနတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ဝါစာ၊ကို။ ဘာသိတာ၊ လော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ အနတ္ထသံဟိတာ၊ သော။ ဝါစာ၊ ကို။ ဘာသိတာ၊ ၏။

မာဏော၊ လုလင်။ နီဝရဏာ၊ တို့သည်။ ဣမေ ခေါ ပဉ္စ၊ ဤဆိုအပ်လတ္တံ့သော ငါးပါးတို့တည်း။ ပဉ္စ၊ ငါးပါးတို့သည်။ ကတမေ၊ တို့နည်း။ ကာမစ္ဆန္ဒနီဝရဏံ၊ ၎င်း။ပ။ ဝိစိကိစ္ဆာနီဝရဏံ၊ ၎င်းတည်း။ မာဏော၊ လုလင်။ ပဉ္စနီဝရဏာ၊ တို့ဟူသည်။ ဣမေ၊ ဤသည်တို့ပင်တည်း။ မာဏော၊ လုလင်။ ပဉ္စဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ နီဝရဏေဟိ၊ တို့သည်။ သြပမညော၊ သော။ သုဘဂဝန်ကော၊ သော။ ပေါက္ခရသာတိ်ဗြာဟ္မဏော၊ ကို။ အာဝုတော၊ ပိတ်ပင်အပ်၏။ နီဝုတော၊ တားမြစ်အပ်၏။ သြဖုဋ္ဌော၊ မြေးယှက်အပ်၏။ ပရိယောနဒ္ဓေါ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ (ရစ်ပတ်) မြေးယှက်အပ်၏။ (သော ဝတ-မှ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ အထိ မထူး- လှယ်၏။)

၄၆၈။ (ပဉ္စ ခေါ ဣမေ မာဏဝ မှ ဣမေ ခေါ မာဏဝ ပဉ္စကာမဂုဏာ အထိ ၉၀-နှင့်တူ၏)။ မာဏော၊ လုလင်။ပဉ္စ ဟိ၊ ကုန်သော။ ဣမေဟိ ကာမဂုဏေဟိ၊ တို့ဖြင့်။သြပမညော၊ သော။သုဘဂဝန်ကော၊ သော။ပေါက္ခရသာတိဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ဂထိတော၊ တဏှာဖြင့် ဖွဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍[1]။ မုစ္ဆိတော၊ တွေဝေသည်ဖြစ်၍ ။ အဇ္ဈောပန္နော၊သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍ ။ အနာဒီနဝဒဿာဝီ၊ အပြစ်မမြင်သည်ဖြင့်၍ ။ အနိဿရဏပညော၊ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ ၏။ (နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ အထိတူပြီ။)

မာဏော လုလင်။တဲ့၊ကို့။ကိ ံမည်သိ၊ နည်း။တိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ မြက်ထင်းဟူသော်လောင်စာကို့။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ ယံ ဝါအဂ္ဂိ ံ၊ အကြင်မီးကို့လည်း။ ဇာလေယျ၊ ညှိထွန်းရာ၏။ နိဿဋ္ဌတိဏ ကဋ္ဌုပါဒါနံ၊

၁။ တဏှာဂေဓေန ဂထိတာ-အဋ္ဌကထာ။ တဏှာယ ဗဒ္ဓါ၊ ဋီကာ-မ ၁-ပါသာဏသိသုဘ် စာပိုဒ် ၂၀-အလို ဂန္ထဓာတ် ဗန္ဓနတ္ထ ဂထိတော-ရှိစေ။ ဂထိတာတိ တဏှာယ ဂန္ထိတာ၊ အံ-ဋ္ဌ-၂-၄၉၊ ဂထိတောတိ အဘိကခ်ံန ဘာဝေန အဘိဂိဇ္ဈနေန ဂန္ထိတော ဝိယ တတ္ထ ပဋိဗဒ္ဓေါ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဋီကာ-၄၂၂၊ ဤ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ အလို ဂထိတာကို ဂန္ထိတာ ပဋိဗဒ္ဓါ-ဖွင့်သောကြောင့် ဂန္ထဓာတ် ဗန္ဓနတ္ထဖြင့် ဂထိတော-ဟု ရှိသင့်၏။ဂဓိတောတိ ဂေဓေန ဂိဒ္ဓေါ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ္ဂဋ္ဌကထာ ၂၁၊ ဤအဋ္ဌကထာအလို ဂဓိတောကို ဂိဒ္ဓေါ-ဟု ဖွင့်သောကြောင့် ဂိဓုဓာတ် အာဘိကာမတ္ထဖြင့် ဂဓိတော-ဟု ရှိသင့်၏၊ ဤအလားတူ အဖွင့်များလှ၏။

ကင်းသော မြက် ထင်းဟူသော လောင်စာရှိသော။ ယံ ဝါ အဂ္ဂိ ံ၊ ကိုလည်း။ ဇာလေယျ၊ ရာ၏။ ကတမော အဂ္ဂိ၊ အဘယ်မီးသည်။အစ္ဆိမာ စေဝ၊အလျှ ံရှိသည်ရှင်း။ဝဏ္ဏဝါ စ၊ အဆင်းရှိသည်ရှင်း။ ပဘာဿရော စ၊ ပြိုးပြိုးပြက်ပြက်ထွက်သော အရောင်ရှိသည်ရှင်း။ အဿ နုခေါ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ နိဿဋ္ဌတိဏကဋ္ဌပါဒါနံ၊ သော။ အဂ္ဂိ ံ၊ ကို။ ဇာလေတုံ၊ ညှိထွန်းရန်အလို့ငှါ။ ဇေတံ ဌာနံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ သစေ အတ္ထိ၊ ရှိငြားအံ့။ (ဝေံသတိ၊သေ၏။)သောအဂ္ဂိ၊ သည်။အစ္ဆိမာစေဝ၊ သည်ရှင်း။ ဝဏ္ဏဝါစ၊သည်ရှင်း။ ပဘာဿရော စ၊ သည်ရှင်း။ အဿ၊ ရာ၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဣဒ္ဓိမတာ၊ တန်ခိုးရှိသူ နှင့်။ အညတြ၊ကင်း၍ ။ နိဿဋ္ဌဘိဏ္ဍကဋ္ဌပါဒါနံ၊ သော။ အဂ္ဂိ ံ၊ ကို။ ယံ ဇာလေယျ၊ အကြင် ညှိသွန်းရာ၏။ ဇေတံ၊ ဤညှိထွန်းခြင်း အကြောင်းသည်။ အဋ္ဌာနံ၊ အကြောင်းမရှိ။ အနဝကာ-သော၊ အရာမဟုတ်။ မာဏဝ၊ လုလင်။တိဏဘဋ္ဌပါဒါနံ၊ ကို။ ပဋိစ္စ၊၍။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ-သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့လည်း။ မာဏဝ၊လုလင်။ယာယံ ပိတိ၊ အကြင်ပီတိသည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ကာမဂုဏေ၊ တို့ ို့။ ပဋိစ္စ၊ ၍။(ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။) အဟံ၊သည်။ဣမံ ပိတိ ံ၊ဤပီတိကို့။ တထူပမံ၊ ထိုမီးလျှင် ဥပမာရှိ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ နိဿဋ္ဌတိဏဘဋ္ဌပါဒါနေ၊ သော။ အဂ္ဂိ၊ သည်။ ဇလတိ သေယျထာပိ၊ ကဲ့သို့လည်း။ မာဏဝ၊လုလင်။ယာယံ ပိတိ၊ သည်။ကာမေဟိ၊ တို့မှ။အညတြ၊ကြဉ်၍ သာလျှင်။အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ဘို့မှ။ အညတြဝေ၊ ကြဉ်၍သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ၏)။အဟံ၊ သည်။ ဣမံ ပိတိ ံ၊ ကို။တထူပမံ၊ ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ကာဘမာ ပိတိ၊ အဘယ်ပီတိသည်။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။အညတြဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြဝေ၊ သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ သနည်း)။ပ။အယမ္ပိ ခေါ ပိတိ၊ ဤပဌမစျာန်ပီတိသည်လည်း။ပ။ အယမ္ပိ ခေါ ပိတိ၊ ဤဒုတိယစျာန်ပီတိသည်လည်း။ ကာမေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြဝ၊ သာလျှင်။ အကုသလေဟိ ဓမ္မေဟိ၊ တို့မှ။ အညတြဝေ၊ သာလျှင်။ (ဥပ္ပန္နာ၊ ၏။)

၄၆၉။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ယေ တေ ဓမ္မေ၊ တို့ကို။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှုကို။ ကိရိယာယ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ထို့ကြောင့်သောတရားဘို့တွင်။ ကတမံ၊ အဘယ်မည်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပုညဿ၊ကို။ကိရိယာယ၊ ငှါ။ကုသလဿ၊ ကို။အာရာဓနာယ၊ ငှါ။ မဟပ္ဖလတရံ၊ အလွန်များသော အကျိုးရှိ၏ဟူ၍ ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ပ။ စာဂံ၊ အာမိသကို စွန့်ကြဲခြင်းဟူသော။ဓမ္မံ၊ ကို။ပုညဿ၊ကို။ ကိရိယာယ၊ ငှါ။ကုသလဿ၊ ကို။ အာရာဓနာယ၊ငှါ။မဟပ္ဖလတရံ၊ ဟူ၍ ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ကို။ ကိ ံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ အညတရဿ၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏။ မဟာယညော၊ ယဇ်ကြီးအလှူသည်။ ပစ္စုပဋ္ဌိတော၊ ရွှေရွှဖြစ်ပေါ်လာသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထို့အခါ၌။ ဒွေ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "ဣတ္ထန္နာမဿ၊ ဤအမည်ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ၏။ မဟာယညံ၊ ကို။ အနုဘဝိဿာမာတိ၊ သုံးဆောင်ကြကုန်အံ့" ဟု (ကြံစည်၍။)အာဂစ္ဆယျုံ၊ လာကြကုန်ရာ၏။ တတြ၊ ထိုပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်သော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊၏(စိတ်၌)။"ဘတ္တာဂ္ဂေ၊ထမင်းစားရာမဏ္ဍပ်၌။အဂ္ဂါသနံ၊ မြတ်သော နေရာကိုငင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ မြတ်သောရေကိုငင်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ မြတ်သောထမင်းကိုငင်း။ (နေရာဦး

ရေဦးထမင်းဦးဟုလည်း ဆိုလိုသည်။)အဟမေ၀၊ ငါသည်သာလျှင်။ လဘေယျ၊ရမူကား။ အဟော ၀တာ၊ ကောင်းလေစ့်။ ဘတ္တာ့ကို၊ ၌။ အဂ္ဂါသနံ၊ ကိုဌင်း။ အဂ္ဂေါဒကံ၊ ကိုဌင်း။ အဂ္ဂပိဏ္ဍံ၊ ကိုဌင်း။ အညော၊ ငါမှတပါးသော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နှ လဘေယျ၊ မရမူကား။ အဟော၀တာတိ၊ ကောင်းလေစ့်"ဟူ၍ ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့သောအကြံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မာဏ၀၊လုလင်။ ဘတ္တာ့ကို၊ ၌။ပ။ အညော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ ယံ လဘေယျ၊ အကြင်ရရာ၏။ ဘတ္တာ့ကို၊ ၌။ပ။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ နှ လဘေယျ၊ မရရာ။ ဧတံဌာနံ၊ ဤရခြင်း မရခြင်း ဟူသော အကြောင်းသည်။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။"ဘတ္တာ့ကို၊ ၌။ပ။အညော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘတ္တာ့ကို၊ ၌။ပ။ အဟံ၊ ငါသည်။ နှ လဘာမိတိ၊ မရလေ"ဟူ၍ ။ ဤတိ၊ဤသို့။ သော၊ ထို ပုံဏ္ဍားသည်။ ကုပိတော၊ အမျက်ထွက်သည်။ အနတ္တမနော၊ စိတ်နှလုံးမသာသည်။ ဟောတိ၊၏။ မာဏ၀၊လုလင်။ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ဤမဿ၊ ဤပုံဏ္ဍား၏ ။ ကိံ ၀ိပါကံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ ပဿပေန္တိ၊ ကုန်သနည်း။ ဤဘိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ တ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ "ဤမိနာ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ပရော၊သူတပါးသည်။ ကုပိတော၊သည်။ အနတ္တမနော၊ သည်။ ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေ"ဟူ၍ ။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဒါနံ၊ ကို။ နှ ဒေန္တိ၊ မပေးလှူကုန်။ တ္ထေ၊ ၌။ အထ ခေါ၊ စင်စစ်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ အနုဂမွာဇာတိကံယေ၀၊ အစဉ်သနားခြင်းသဘောရှိသည်သာဖြစ်သော။ ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တိ၊ ကုန်၏။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မာဏ၀၊လုလင်။ ဧ၀ံသန္တေ၊ သော်။ အနုဂမွာဇာတိကံ၊ သော၊ယဒိဒံ၊အကြင်အလှူသည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) ဤဒံ၊ ဤအစဉ်သနားခြင်းသဘောရှိသော အလှူသည်။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ဆဋ္ဌံ၊ ခြောက်ခု မြောက်သော။ ပုညကိရိယ၀တ္ထု၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ ဟောတိ၊၏။ ဤတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

မာဏ၀၊ လုလင်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။တုံ၊သင်သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဤမေ မမ္မေ၊ တို့ကို။ ၀ဟဒ္ဓေသု ၀ါ၊ လူတို့၌သော်၎င်း။ ပဗ္ဗတေသု ၀ါ၊ ရဟန်းဘို့၌ သော်၎င်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်ယူဘို့၌။ ဗဟုလံ၊ များစွာ။ သမနုပဿတိ၊ ရှုမြင်သနည်း။ ဤတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ ပညပေန္တိ၊ ကုန်၏။အဟံ၊ သည်။ ပဋ္ဌ၊ ကုန်သော။ ဤမေ မမ္မေ၊ တို့ကို။ ပဗ္ဗတေသု၊ တို့၌။ ဗဟုလံ၊ စွာ။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။၀ဟဒ္ဓေသု၊ တို့၌။ အပ်ံ၊ နည်းစွာ။ သမနုပဿာမိ၊ ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ မ။ပ။ဟိ၊မှန်၏။ မဟဒ္ဓေါ၊ သော။ မဟာကိစ္စော၊ သော။ မဟာဓိကရဏော၊သော။ မဟာသမာရမ္ဘော၊သော။ ၀ဟဒ္ဓေါ၊ သည်။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ သစ္စ၀ါဒိ၊ မှန်သောစကားကိုဆိုလေ့ရှိသည်။နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ဘော ဂေါတမ၊မ။အပ္ပဒ္ဓေါ၊သော။ အပ္ပကိစ္စော၊သော။အပ္ပါဓိကရဏော၊ သော။ အပ္ပသမာရမ္ဘော၊ သော။ (မဟဒ္ဓ၊ အပ္ပဒ္ဓ၊ စသည် တို့၏ အတ္ထကို ၄၆၃-အပိဒိဒ္ဓိပြန်ရှု။) ပဗ္ဗတေ၀ ပန၊ သည်ကား။ သတတံ၊ အမြဲ။ သမိတံ၊ မပြတ်။ သစ္စ၀ါဒိ၊ သည်။ ဟောတိ၊၏။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ မှန်၏။ ၀ဟဒ္ဓေါ၊ သည်။ပ။ တပဿီ၊ အကျင့်ရှိသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သဇ္ဈာယဗဟုလော၊ များသော မန္တန်သရဇ္ဈာယ်ခြင်းရှိသည်။ နှ ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စာဂဗဟုလော၊ များသော အာမိသစွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်။နှ ဟောတိ၊မဖြစ်။(ပဗ္ဗဇိတောခေါ ပန မှစ၍ အပ်ံ ၀ဟဒ္ဓေသူတိ တိုင်အောင်မထူးပြီ။)

မာဏ၀၊ လုလင်။ပ။ပညပေန္တိ၊ကုန်၏။ အ၀ေရံ၊ ရန်မရှိသော။ အဗျာပဇ္ဈံ၊ ဆင်းရဲမရှိသော။ ယဒိဒံ စိတ္တံ- အကြင်မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော စိတ်သည်။ (အတ္ထိ၊၏။) တဿ၊ ထိုစိတ်ကို။ ဘာ၀နာယ၊

ပွါးများခြင်းငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧတေ၊ ဤငါးပါးသော တရားတို့ကို။ စိတ္တဿ၊(ထို)မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်၏။ ပရိက္ခာရေ၊ အခြံအရံတို့ဟူ၍ ။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။မာဏဝ၊လုလင်။ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ သည်။ သစ္စဝါဒီ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ "(အဟံ၊ သည်။) သစ္စဝါဒီ၊ သည်။ အမ္ဟိတိ၊ ဖြစ်၏"ဟူသော။ အတ္ထဝေဒံ၊ အကျိုးဋ္ဌ သိသော ဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဓမ္မဝေဒံ၊ အကြောင်းဋ္ဌ သိသောဉာဏ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ မေ့ျုပသံဟိတံ၊ တရားနှင့် စပ်သော။ ပါမောဇ္ဇံ၊ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ ၏။ကုသလူပသံဟိတံ၊ကုသိုလ်နှင့်စပ်သော။ ယံ တံ ပါမောဇ္ဇံ၊ အကြင်ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ လဘတိ၊၏။ အဝေခ္ခံ၊သော။ပ။ အဟံ၊ငါသည်။ဧတေ၊ ထိုဝမ်းမြောက်ခြင်းကို။ စိတ္တဿ၊ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ်၏။ ပရိက္ခာရံ၊ အခြံအရံဟူ၍။ဝဒါမိ၊ ၏။ (အကြောင်းလွှယ်ပြီ။)

၄၇၀။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ ဗြဟ္မာနံ၊ဗြဟ္မာတို့၏။ သဟဗျတာယ၊ အပေါင်းအဖော်၏အဖြစ်၏။ (အပေါင်းအဖော်၏ အဖြစ်အလို့ငှါသော်လည်းပေး။) မဂ္ဂံ၊ လမ်းကြောင်းကို။ ဇာနာတီတိ၊ သိ၏"ဟူသော။ တေံ၊ဤစကားကို။ မေ၊တပည့်တော်သည်။ သုတန္တိ၊ ကြားဘူးပါ၏ ဟူသော။ ဧတေ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

မာဏဝ၊လုလင်။ တံ၊ ကို။ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣတော၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်မှ။ နဠကာရဂါမော၊ ကျေးထရံသည်တို့ရှိသည်။ အာသန္နေ၊ နီးသလော။ ဣတော၊ မှ။ နဠကာရဂါမော၊ သည်။နဒ္ဒူရေ၊ မဝေးသလော။ ဣဘိ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဧဝံ၊ မှန်ပါ၏။ ဣတော၊ မှ။ နဠကာရ ဂါမော၊ သည်။ အာသန္နေ၊ နီး၏။ ဣတော၊ မှ။ နဠကာရဂါမော၊ သည်။ နဒ္ဒူရေ၊မဝေးပါ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဖြေဆိုလျှောက်ထား၏။

မာဏဝ၊ လုလင်။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဣဓေ၊ဤ လောကဋ္ဌ။ နဠကာရဂါမေ၊ ကျေးထရံသည်ဘို့ရှိဋ္ဌ။ ဇာတဝေဒေါ၊ မေ့းဖွာ ကြီ ပြင်းသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အဿ၊ ရှိရာ၏။ နဠကာရဂါမတော၊ မှ။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏဋ္ဌသာလျှင်။ အဝသဋ္ဌံ၊ ထုက်သော။ တမေနံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ နဠကာရဂါမဿ၊၏။ မဂ္ဂံ၊ လမ်းကို။ ပုစ္ဆ'ဿျုံ၊ မေးမြန်းကုန်ရာ၏။ မာဏဝ၊ လုလင်။ နဠကာရဂါမေ၊ ဋ္ဌ။ ဇာတဝေဒေါ၊ သော။ နဠကာရဂါမဿ၊၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌဿ၊ မေးမြန်းအပ်သော။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံဝါ၊ (ဖြေဆိုခြင်းဋ္ဌ) လေးဆေးသည်၏ အဖြစ်သည်ထင်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊ (ဖြေဆိုခြင်းဋ္ဌ) မရဲဝံ့သည်၏ အဖြစ်သည်ထင်း[1]။ သိယာ နု ခေါ၊ဖြင့်ရာသလော။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဣဒံ၊ ဤအမေးသည်။နောဟိ၊မသင့်ပါ။တံ၊ဆိုသို့မသင့်ခြင်းသည်။ ကိဿ၊ ဟေတု၊ အဘယ်အဘ်ကြောင်းကြောင့်နည်း။ ဘော ဂေါတမ၊မ။ ဟိ၊ အကြောင်းကြောင့်။ အမှုပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ နဠကာရဂါမေ၊ ဋ္ဌ။ ဇာတဝေဒေါ၊ မေ့းဖွဘ်းကြီးပြင်းပြီ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား သည်။ သဗ္ဗာနေဝ၊ အာလုံးစုံသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ နဠ ကာရဂါမဿ၊ ၏။ မဂ္ဂါနိ၊ လမ်းတို့ကို။ သုဝိဒိတာနိ၊ ကောင်းစွာ သိအပ်ကုန်ပြီ။ (တသ္မာ၊ဆို့ကြောင့်တည်း။) ဣတိ၊၏။

၁။ ဒန္ဓာယိတတ္တန္တိ ကဒ်ါဝသေန စိရာယိတတ္တံ။ အဋ္ဌကထာ။ စိရာယိတတ္တန္တိ စိရာယနံ၊ ဝိတ္ထာယိတတ္တန္တိ အာသပ္ပဋိဘာနံ၊ ဋီကာ။ ဒန္ဓာယိတတ္တန္တိ ဝိဿဇ္ဇနေ ဒန္ဓတ္တံ၊ ဝိတ္ထာယိတတ္တန္တိ သာရဇ္ဇိတတ္တံ၊ သီလက္ခန် ဋီကာသစ်။

မာဏဝ၊ လုလင်။ နဋ္ဌကာရဂါမေ၊ဌ်။ဇာတဝဒ္ဓဿ၊ သော။ နဋ္ဌကာရဂါမဿ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ပုဋ္ဌဿ၊ သော။တဿ ပုရိသဿ၊ ၏။ ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊သည်၎င်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊သည်၎င်း။ သိယာ နုခေါ၊ ဖြစ်သော်လည်းဖြစ်တန်ရာ၏ဳ။

ဗြဟ္မဝိလောကံ ဝါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကိုဌင်း။ ဗြဟ္မလောကဂါမိနိ ံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ပဋိပဒံ ဝါ၊ အကျင့်ဂံုဌင်း။ ပုဋ္ဌဿ၊ သော။တထာဂတဿ၊ ငါဘုရား၏။ဒန္ဓာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ၊ သည်၎င်း။ နတ္ထေဝ သိယာ၊မဖြင်ရာသည်သာတည်း။မာဏဝ၊လုလင်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြဟ္မာနဉ္စ၊ ဗြဟ္မာကိုဌင်း။ ဗြဟ္မလောကဉ္စ၊ ဂံုဌင်း။ ဗြဟ္မလောကဂါမိနိ ံ၊ သော။ ပဋိပဒံ စ၊ ကိုဌင်း။ ပဇာနာမိ၊ သိတော်မူ၏။ယထာ စ၊အကြင်အခြင်းဒေရာအားဖြင့်လည်း။ ပဋိပန္နော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်။ ဗြဟ္မလောကံ၊ သို့။ ဥပပန္နော၊ ကပ်ရောက်၏။ တဉ္စ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း။ ပဇာနာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ၏။

ဘော ဂေါတမ၊ မ။ “သမဏော ဂေါတမော၊သည်။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏”ဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ သုတံ၊ ကြားဘူးပါ၏။ သာဓု၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျဘာယ၊ ၏။ မဂ္ဂံ၊ ကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ထားပြီ။ မာဏဝ၊ လုလင် တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ သုဏာဟိ၊ နာလော့။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ မနသိကရောဟိ၊ နှလုံးသွင်းလော့။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဣတိ၊ ၏။ တောဒေယျပုတ္တော၊ သော။ သုဘော၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘော။အိုအရှင်ဂေါတမ။ ဝေံ၊ ကောင်းပါပြီ။ဣတိခေါ၊ လျှင်။ ဘဂဝတော၊ ၏(စကားကို)။ ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။ ဘဂဝါ၊ သည်—

၄၇၁။ မာဏဝ၊ လုလင်။ ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။မဂ္ဂေါ၊ လမ်းကြောင်းသည်။ ကတမော စ၊ အဘယ်နည်း။ (ဣမ အစ ဝိဟရတိ တိုင်အောင် အဋ္ဌကနာဂရကသုတ် စာပိုဒ် ၂၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။) မာဏဝ၊ လုင်။ ဇေံ၊ သို့။ ဘာဝိတာယ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဝါ၊ ပွါးများအပ်သော။ မေတ္တာယ၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော။ စေတောဝိမုတ္တိယာ၊ (ကိလေသာဘို့မှ လွတ်သော) ရူပါ-ရူပါဝစရ စိတ်ဖြင့်။ ပမာဏကတံ၊ ပြုအပ်သော အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင် ကာမာဝစရကံသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရူပါရူပါဝစရကံ၌။ နအဝသိဿတိ၊ မကြွင်းကျန်။ တံ၊ ထိုကာမာဝစရကံသည်။ တတြ၊ ထိုရူပါရူပါဝစရကံ၌။ နအဝ တိဋ္ဌတိ၊မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။ဗသဝေါ၊ ကိုယ်အားရှိသော။ သခ်ဓမော၊ ခရူသင်းမှုတ်သမားသည်။ အပ္ပကသိရေနေဝ၊ မဆင်းရဲသဖြင့် သာလျှင်။ စာတုဒ္ဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့ကို။ ဝိညာပေယျ သေယျထာပိ၊ (အသံဖြင့်)သိစေရာသကဲ့သို့။မာဏဝ၊လုလင်။ဧဝမေဝခေါ၊သာလျှင်။ပ။ နအဝတိဋ္ဌ တိ၊မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။အယမိဳ ခေါ၊ ဤ(မေတ္တာစေတော ဝိမုတ္တိ)တရားသည်လည်း။ဗြဟ္မာနံ၊ တို့၏။ သဟဗျတာယ၊ ၏။ မဂ္ဂေါ၊တည်း။

မာဏဝ၊လုလင်။ပုန စပရံ၊ တဖန် ထို့ပြင်လည်း။ပ။ နအဝတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ မာဏဝ၊လုလင်။ အယမိဳခေါ၊ ဤ(ဥပေက္ခာစေတောဝိမုတ္တိ)တရားသည်လည်း။ပ။ မဂ္ဂေါတိ၊ တည်းဟူသော။ ဧတံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၁။ ရှေးဝါကျ၌ နုသဒ္ဒါ ပဋ္ဌတ္ထာ၊ ဤဝါကျ၌ နု-သဒ္ဒါ သံသယတ္ထာ၊ နု-သံသယေ စ ပဋ္ဌေထ၊ အဘိဓာန် ၁၁၉၇။

၄၇၂။ (ဧဝံ ဝုတ္တော။ပ။ သရဏံ ဂတံ-ကို ပေါတလိယသုတ် စာပိုဒ် ၅၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။ အကြွင်းလွှယ်ပြီ။)

တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဇာဏုဿောဏိ၊ ဇာဏုဿောဏိ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုံဏားသည်။ သဗ္ဗသေတေန၊ တကိုယ်လုံး ဖြူသော။ ဝဠဝါဘိရထေန၊ မြည်းကသော ရထားဖြင့်။ ဒိဝါ ဒိဝဿ၊ နေမွန်းလွဲချိန်၌။ သာဝတ္ထိယာ၊သာဝတ္ထိပြည်မှ။ နိယျာတိ၊ထွက်၏။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ တောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ သုဘံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ ဒိဋ္ဌရတောဝ၊ အဝေးမှသာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ အဒ္ဒသာ ခေါ၊ မြင်ပြီ။ ဒိသ္ဝာန၊ ၍။တောဒေယျပုတ္တံ၊ သော။ သုဘံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ကို။“ဘဝံ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဒိဝါ ဒိဿ၊ ၌။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။အာဂစ္ဆတိ နှုတိ၊လာသနည်း”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊သည်။ ဣတော၊ဤသဝတ်တို့ပြည်မှသာလျှင်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ သန္တိကာ၊ မှ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ လာခဲ့၏။ ဣတိ၊ ၏။ တံ၊ ကို။ ကိံ မညသိ၊ နည်း။ ဘဝံဘာရဒ္ဒါဇော၊ အရှင်ဘာရဒ္ဒါဇသည်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ပညာစွမ်းကို။(ဇာနာတိ၊ သိသလော။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။)ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဟူ၍။ မညေ၊ မှတ်ထင်သလော။ဣတိ၊၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊ သည်။ ကော စ၊ဘယ်လိုဂုဏ်လစားပါနည်း။ကော စ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိအံ့နည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။သမဏဿ ဂေါတမဿ၊ ၏။ ပညာဝေယျတ္တိယံ၊ ကို။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ သော်ပိ၊ ထိုသူသည်လည်း။ တာဒိသော၀၊ ထိုရှာန်းဂေါတမသဘောရှိသော ဘုရားသည်သာလျှင်။နှုန၊ စင်စစ်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ၏။ ဘဝံ ဘာရဒ္ဒါဇော၊ သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ဥဠာရာယ၊ မွန်မြတ်သော။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ခလု၊ စင်စစ်။ ပသံသတိ၊ ချီးမွမ်းသလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘော၊ အိုအရှင်ဇာဏုဿောဏိ၊ အဟံ၊ သည်။ ကော စ၊ နည်း။ ကော စ၊ လျှင်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ကို။ပသံသိဿာမိ၊ချီးမွမ်း နိုင်စွမ်းအံ့နည်း။ သော်ဘဝံ ဂေါတမော၊သည်။ ပသတ္ထပသတ္ထော၀၊ ချီးမွမ်းအပ်သော ဘုရားဂုဏ်တော်တို့ဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်သသူပေတည်း။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့ထက်။ သေဋ္ဌော၊ မြတ်၏။

(ဤအနက်များ အကျယ်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ မ-၁ စူဠဟတ္ထိပဒေါပမသုတ် ၂၀၈-ပိုဒ်၌ရှု)ယေစိမေ။ပ။ ဘာဝနာယာတိ ဝါကျများကို လည်း ဤသုတ် ၄၆၉-အပိုဒ် အဆုံးရှု။)

ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဇာဏုဿောဏိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏော၊ သည်။ သဗ္ဗသေတာ၊ သော။ ဝဠဝါဘိရထာ၊ မှ။ ဩရောဟိတ္ဝာ၊ ဆင်း၍။ ဧကံသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အပေါ်ရုံကို။ကရိတ္ဝာ၊ တင်၍။ ယေန၊ ၌။ဘဂဝါ၊သည်။(အတ္ထိ၊ ၏။)တေန၊သို့။အဉ္ဇလိံ၊လက်အုပ်ကို။ ပဏာမေတ္ဝာ၊ ညွတ်စေ၍။“ယဿ၊ အကြင်မင်း၏။ဝိဇိတေ၊နိုင်ငံ၌။ အရဟံ၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သော။ တထာဂတော၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဝိဟရတိ၊၏။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ၊ သော။ တဿ ရညော၊ ၏။ လာဘာ၊ လာဘ်တို့ပေတည်း။ ပသေနဒိဿ၊ သော။ ကောသလဿ၊ သော။ တဿ ရညော၊ ၏။သုလဒ္ဓလာဘာတိ၊ ကောင်းစွာရအပ်ကုန်သော လာဘ်တို့ပေတည်း”ဟူသော။ ဥဒါနံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ ဣတိ၊ သို့။ သုတံ၊ ပြီ။

နဝမံ၊ သော။ သုဘသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

၁၀-သင်္ဂါရ၀သုတ်

၄၇၃။ (ဧ၀ံ မေ သုတံ-ပေးမြဲ)။ ကော်၊ သော။ သမယံ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ မဟာတာ၊ သော။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ၌။ စရတိ၊ လှည့်လည် တော်မူ၏။ တေန ခေါ ပန သမယေန၊ ၌။ ဓနဉ္ဇာနိနာမ၊ ဓနဉ္ဇာနိ မည်သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ ပုံကွေးမသည်။ စဉ္စလိကပ္ပေ၊ စဉ္စလိကပ္ပရာဇ်၌။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ ဗုဒ္ဓေစ၊ ဘုရား၌ငင်း။ ဓမ္မေစ၊ တရား၌ငင်း။ သံဃေစ၊ သံဃာ၌ငင်း။ အဘိပ္ပသန္နာ၊ အလွန်ကြည်ညို၏။ (သစ္စာလေးပါးကိုသိပြီး၍ ကြည်ညိုသည်ဟူလို။) အထ ခေါ၊ ၌။ ဓနဉ္ဇာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ဥပကဋ္ဌလိတ္တာ၊ ချော်ချွတ်၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ နမော တဿ။ပ။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿာတိ၊ ဟူသော။ ဥဒါနုံ၊ ကို။ ဥဒါနေသိ၊ ပြီ။ (တေန ခေါ ပန သမယေန။ပ။ အနဝယော-ဝါကျကို ဗြဟ္မာယုသုတ် စာပိုဒ် ၃၀၃-၌အနက်ပေးခဲ့ပြီ။) သင်္ဂါရ၀ေါ၊ သင်္ဂါရ၀ မည်သော။ မာဏ၀ေါ၊ သည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဝါစံ၊ ဥဒါန်းစကားကို။ ဘာသမာနာယ၊ ရွတ်ဆိုသော။ ဓနဉ္ဇာနိယာ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိယာ၊ ၏(စကားကို)။ အဿောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ဓနဉ္ဇာနိ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏိ၊ ကို။ "တေဝိဇ္ဇာနံ၊ ဝေဒသုံးပုံကို တတ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏားတို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာနံ၊ ထင်ရှားရှိကုန်စဉ်။ ဓနဉ္ဇာနီ၊ သော။ အယံ ဗြာဟ္မဏီ၊ ဤပုံကွေးမသည်။ အဝဘူတာဝ၀၊ မင်္ဂလာမရှိသည် သာတည်း။ (အဝဘူတာဝါတိ အဝစ္ဆိဘူတာ အဝမင်္ဂလဘူတာယေဝ၀၊ အဋ္ဌကထာ။) ဓနဉ္ဇာနီ၊ သော။ အယံ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ပရဘူတာဝ၀၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်သည်သာတည်း။ မုဏ္ဍကဿ၊ ဦးပြည်းသော။ တဿ သမဏကဿ၊ ထိုရဟန်းယုတ်၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အထ စ ပန ဘာသိဿတီဘိ၊ ဆိုဘုံဘိ၏"ဟူသော။ ဘော်၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘဒြမုခ၊ ကောင်းသောမျက်နှာ ရှိသော။ တာတ၊ အမောင်။ တုံ့၊ သည်။ တဿ ဘဂ၀တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ သီလပညာဏံ၊ သီလတော်ပညာတော်ကို။နပိပန ဇာနာသိ၊ မသိသည်သာလျှင်တည်း။ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ဘုံ့၊ သည်။တဿ ဘဂ၀တော၊ ၏။ သီလပညာဏံ၊ ကို။ သစေ ဇာနေယျာသိ၊ အကယ်၍ သိငြားအံ့။ ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ တုံ့၊ သည်။ တံ ဘဂ၀န္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ ဆဲရေးအပ်၏ဟူ၍။ ပရိဘာသိတဗ္ဗံ၊ ရေရွတ်အပ်၏ဟူ၍။ နမညေယျာသိ၊ မမှတ်ထင်ရာ။ ဣဘိ၊ ဤသို့ ဓနဉ္ဇာနီ ပုဏ္ဏေးမက ပြောဆို၏။ ဘောတိ၊ အရှင်မ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်။ ယဒါ၊အကြင်အခါ၌။ သမဏော ဂေါတမော၊ သည်။ စဉ္စလိကပ္ပံ၊ သို့။ အနုပဗ္ဗတ္တော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ အာဒ၊ ထိုအခါ၌။ မေ၊ အာဂ္ဂန္ဆုပ်အား။ အာရောစေယျာသိ၊ ပြောကြားပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ သင်္ဂါရ၀က ပြောဆို၏။ ဓနဉ္ဇာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ဘဒြမုခ၊ ကောင်းသော မျက်နှာရှိသောအမောင်။ ဧ၀န္တိ၊ ကောင်းပြီဟူ၍။ သင်္ဂါရ၀ဿ၊ သော။ မာဏ၀ဿ၊ ၏(စကားကို)။ပစ္စဿောသိ၊ ဝန်ခံပြီ။

အထခေါ၊ ၌။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ ကောသလေသု၊ တို့၌။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ၌။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ ၌။ စဉ္စလိကပ္ပံ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တံ၊ သို့။ အ၀သရိ၊ ပြီ။ ဘဂ၀ါ၊ သည်။ တတြ စဉ္စလိကပ္ပေ၊ ၌။ တောဒေယျာနံ၊ တုဒိရွာသား ဖြစ်ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ ပုဏားဘို့၏။ အမ္ဗ၀နေ၊ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဓနဉ္ဇာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ "ဘဂ၀ါ၊ သည်။ စဉ္စလိကပ္ပံ၊ သို့။ အနုပဗ္ဗတ္တောကိရ၊ ရောက်တော်မူသတတ်။ စဉ္စလိကပ္ပေ၊ ၌။ တောဒေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အမ္ဗ၀နေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ ကိရာတိ၊ နေတော်မူ

သတတ်”ဟူ၍။ အသောသိ ခေါ၊ ကြားပြီ။ အထခေါ်၊ ၌။ ဓနဉ္ဉာနီ၊ သော။ ဗြာဟ္မဏီ၊ သည်။ ယေန၊ ၌။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ (အတ္ထိ၊ ၏။) တေန၊ သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ပြီ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ သင်္ဂါရဝံ၊ သော။ မာဏဝံ၊ ကို။ “ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ အယံ သော ဘဂဝါ၊ ဤမြတ်စွာဘုရားသည်။ စဉ္ဆလိကပ္ပံ၊ သို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ ပြီ။ စဉ္ဆလိကပ္ပေ၊ ၌။ တောဒေယျာနံ၊ ကုန်သော။ ဗြာဟ္မဏာနံ၊ တို့၏။ အမ္ဗဝနေ၊ ၌။ ဝိဟရတိ၊ ၏။ ဘဒြမုခ၊ သော။ တာတ၊ အမောင်။ ဒါနိ၊ ယခု။ယဿ၊ အကြင်ဆည်းကပ်ခြင်း၏။ကာလံ၊ အခါန်အခါကို။ မညသီတိ၊ သိလေ့”ဟူသော။ တေံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။

၄၇၄။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ပ။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ “ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧကော၊ အခ္ခိုကုန်သော။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ရှုမြင်အပ်သော ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘောဘ်၌ သိရှိ’ပြီးဆုံးသည်ဖြင့်၍ နိဗ္ဗာန်ဟူသော တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ သာသနာတော်၏ အဦးအစဖြစ်သော် အကျင့်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံကုန်၏။ (တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။) သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဘောဂေါတမ ၊မ။ ယေတေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။(တတြ အနက်မဲ့။)တေသံ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဘို့ဘင်။ ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကတမော တိ၊ အဘယ်သူပါနည်း”ဟူသော။ ဧကံ၊ ကို။ အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဧ။ (အဟံ၊ သည်။) ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ အာဒိဗြ ဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တာနမ္မိ၊ ဝန်ခံသော ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့၏ လည်း။ ဝေမတ္တံ၊ ထူးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဧ။ အနုဿဝိကာ၊ အဆင့်ကြားကို မှီကုန်သော။ ဧကော၊ ကုန်သော။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ဘို့သည်။သန္တိ၊ ကုန်၏။ တေ၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။အနုဿဝေန၊ အဆင့်ကြားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိဗြဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေဇဋ္ဌာ၊ ဝေဒသုံးပုံ ကို တဘက်ကုန်သော။ ဗြာ ဟ္မဏာ သေယျထာပိ၊ ပုဏ္ဏားဘို့ကဲ့သို့တည်း။

ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဧ။ ဧကော၊ ကုန်သော။ ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သဒ္ဓါမတ္တကေန၊ ယုံကြည်ချက်မျှဖြင့်။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိဗြ ဟ္မစရိယံ၊ ကို။ပဋိဇာနန္တိ၊ကုန်၏။ (တေ သမဏဗြာ ဟ္မဏာ၊တို့သည်။) သန္တိ၊ကုန်၏။တက္ကီ၊ ကြံစည်လေ့ရှိသော။ ဝီမံသီ၊ စုံစမ်းလေ့ရှိသော။ ဗြာဟ္မဏော သေယျထာပိ၊ ပုဏ္ဏားကဲ့သို့တည်း။

ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဧ။ ဧကော၊ ကုန်သော။ယေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊တို့သည်။ပုဗ္ဗေ ရွေး၌။ အနုဿုဘော ဝုံ၊ အဆင့်ကြားအပ်ဘူးသေး ကုန်သော။ဓမ္မေသု တရားတို့၌။သာမံယေဝ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဘိညာ၊ ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍။ ဒိဋ္ဌမ္မောဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ၊ ၍။ အာဒိဗြ ဟ္မစရိယံ၊ ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ (တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။) သန္တိ၊ ကုန်၏။

ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဧ။ တတြ ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဘို့တွင်။ ယေ တေ သမဏဗြ ဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ပ။ပဋိဇာနန္တိ၊ကုန်၏။တေ ၁၊ထိုရဟန်းပုဏ္ဏားဘို့တွင်။အဟံ၊ငါသည်။အသ္မိ၊ (တပါးအပါအဝင်) ဖြစ်၏။ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဧ။ယဿ၊အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ယေ တေ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ တို့သည်။ပ။ပဋိဇာနန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ တို့တွင်။ အဟံ၊ သည်။ အသ္မိ၊ ၏။ တံတေံ၊ ထိုစကားကို။ ကုမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း။ ဧဝဒိတမ္ပိ၊ သိအပ်၏။

၄၇၅။ ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဇ။ ဣဓ ဤလောကဋ္ဌ။ မေ၊ ငါဘုရား၏။ (ဧတံဋ္ဌစပ်။) သမ္မောဓာ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်မှ။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေးဦးသာလျှင်။ အနဘိသမ္မုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါးကို မသိသေးသော။ ဗောဓိသတ္တဿသဝ၊ ဘုရားလောင်းသည်သာလျှင်။ သတော၊ ဖြစ်စဉ်။ "ဃရာဝါသော၊ အိမ်ဋ္ဌ နေခြင်းသည်။ သမ္ဗာဓော၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ ရဇာပထော၊ ကိလေသာမြူလမ်းတည်း။ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အဗ္ဘောကာသော၊ လွင်တီးခေါင်တည်း။ (နယိဒံ-စသော အနက်ကို ရဋ္ဌပါလ ၂၉၄-ပိုဒ်ရှု။) အဂါရံ၊ အိမ်ဋ္ဌ။ပ။ ပဗ္ဗဇေယျန္တိ၊ ဝင်ရောက်အံ့"ဟူသော။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

(ဤသုတ် ၄၇၅-ပိုဒ် သော ခေါ အဟံ-မှစ၍ ၄၀၄-အဆုံးတိုင်အောင် ဝါကျများကို ဗောဓိရာဇကုမာရသုတ် စာပိုဒ် ၃၂၇-သော ခေါ အဟံ-မှစ၍ စာပိုဒ် ၃၃၆-အဆုံး ပဟိတတ္တာဿ ဝိဟရတော-အထိ ရှု၍ ပေးလေ။)

၄၇၅။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ သင်္ဂါရဝေါ၊ သော။ မာဏဝေါ၊ သည်။ ဘဂဝန္တံ၊ ကို။ "ဘောတော ဂေါတမဿ၊အရှင်ဂေါတမ၏။ အဋ္ဌိတဝတံ၊ အရှင်ဂေါတမမှ တပါးသော ပဋိဂ္ဂါလ်တို့၌ မတည်သော အကျင့်ဟူသော။ ပဓာနံ၊ အားထုတ်မှုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဘောတော ဂေါတမဿ၊ ၏။သပ္ပုရိသဝတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်ဟူသော။ ပဓာနံ၊အားထုတ်မှုသည်။ အဟောသိ၊ပြီ။အရဟတော၊ သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏။ပဓာနံ ယထာ၊ အားထုတ်မှုကဲ့သို့တည်း။(တံ အနက်မဲ့။)ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။အတ္ထိကိ ံနုခေါတိ၊ ရှိပါကုန်သေးသလော"ဟူသော။တေံ၊ ကို။အဝေါစ၊ ပြီ။ ဘာရဒ္ဝါဇ၊ဇ။ ယဒိဒံ အဓိဒေဝါတိ၊ အကြင် လူနှင့်သော နတ်တို့ဟူသော စကားသည်။(အတ္ထိ၏။)တေံ၊ ဤလူနှင့်သော နတ်တို့ဟူသော စကားကို။ မေ၊ ငါဘုရားသည်။ ဌာနသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။"ဘော ဂေါတမ၊ မ။ ဒေဝါ၊ တို့သည်။ အတ္ထိကိ ံနုခေါတိ၊သလော"ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။"ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဇ။ ယဒိဒံ အဓိဒေဝါတိ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ တေံ၊ ကို။ မေ၊ သည်။ ဌာနသော၊ အားဖြင့်။ ဝိဒိတန္တိ၊ အပ်ပြီ"ဟူ၍။ ဝဒေသိ၊ ဖြေဆို၏။ ဘောဂေါတမ၊ မ။ ဧဝံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်ခဲ့သော်။ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးသည်။ မုသာ၊မှားသည်။ ဟောတိနနု၊ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလော။ ဣတိ၊ ၏။ ဘာရဒ္ဝါဇ၊ ဇ။ အတ္ထိဒေဝါတိ၊ ဟူ၍။ ပုဋ္ဌော၊ သည်။ သမာနော၊ လျက်။ အတ္ထိဒေဝါတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဖြေဆိုငြားအံ့။ ဌာနသော မေ ဝိဒိတာတိ၊ ဟူ၍။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဝဒေယျ၊ ဖြေဆိုငြားအံ့။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်။ တ္ထော၊ ဤဖြေဆိုရာ၌။ ဝိညုနာ၊ သိနားလည်သော။ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားသည်။ (ဂန္ထဗ္ဗံ၊ စပ်။) ယဒိဒံ အတ္ထိ ဒေဝါတိ၊ အကြင် အတ္ထိဒေဝါ ဟူသောစကားသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ နိဋ္ဌံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။"ဘဝံ ဂေါတမော၊ သည်။ ကိဿပန၊ အာဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မေ၊ တပည့်တော်အား။ အာဒိကေနေဝ၊ အစ၌သာလျှင်။ နဗျာကာသိ၊ မဖြေဆိုပါသနည်း။ ဣတိ၊ ၏။

၁။ "အတ္ထိ ဒေဝါတိ"ဟု မေးလျှင် "အတ္ထိ ဒေဝါ"ဟူ၍သော်ငင်း"ဌာနသော မေ ဝိဒိတာ"ဟူ၍သော်ငင်း ပြဆိုနိုင်၏ ဟူလို။ အကင်းပါး၍နားလည်သောသူသည် "အတ္ထိ ဒေဝါ၊ နတ်တို့ရှိ၏"ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ရာ၏။

ဘာရဒ္ဒါဇ၊ဇ။ယဒိဒံ အတ္ထိ ဒေဝါတိ၊ သည်။အတ္ထိ၊ ၏။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။လောကသ္မိ ံ၊လောက၌။ ဥစ္စေန၊ မြင့်သောအသံဖြင့်။ သမ္မတံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊ ၏။

၄၈၆။ (ဤဝါကျကို ပေါတလိယသုတ် စာပိုဒ် ၅၀-၌ ရေးခဲ့ပြီ။)

ဒသမံ၊ သော။ သင်္ဂါရဝသုတ္တံ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီ။

ပဥ္စမော၊ သော။ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီ။

တဿ၊ ထိုဗြာဟ္မဏဝင်္၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ ကား။ ဗြာဟ္မဉ၊ ဗြာဟ္မဉသုတ်၎င်း။ သေလော၊ သေလသုတ်၎င်း။ အဿလာယနော၊ အဿလာယနသုတ်၎င်း။ဃောဋမုခေါ စ ဗြာဟ္မဏော၊ ဃောဋမုခ သုတ်၎င်း။စင်္ကီ၊ စင်္ကီသုဘ်၎င်း။ဧသု၊ ဧသုကာရီသုတ်၎င်း။ နေဋ္ဌာနံ၊ ဓနဉ္ဇာနီသုတ်၎င်း။ဝါသေဋ္ဌော၊ ဝါသေဋ္ဌသုတ်၎င်း။ သုဘဂါရဝေါတိ၊သုဘသုတ်,သင်္ဂါရဝသုတ်၎င်းတည်း။

ဣဒံ၊ ကား။ ဝဂ္ဂါနံ၊ ဝဂ်ဘို့၏။ ဥဒ္ဒါနံ၊ တည်း။ ဝဂ္ဂေါဂဟပတိ၊ ဂဟပတိဝဂ်၎င်း။ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုဝဂ်၎င်း။ ပရိဗ္ဗာဇကာနာမကော၊ ပရိဗ္ဗာဇကအမည်ရှိသော ဝဂ်၎င်း။ ရာဇဝဂ္ဂေါ၊ရာဇဝဂ်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏော၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၎င်း။ ဣတိ၊ သို့။ မင်္ဂလိမအာဂမေ၊ မင်္ဂလိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် ၌။ ပဉ္စဝါးဝဂ် ဘို့တည်း။

မင်္ဂလိမပဏ္ဏာသနိဿယ ပြီး၏။

(သာသနာ-၂၅၀၅၊ ကောဇာ ၁၃၂၃-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့် အင်္ဂါနေ့၌ ဤ မင်္ဂလိမပဏ္ဏာသနိဿယ ကြည့်ရှုပြင်ဆင်၍ ပြီးသတည်း။)

မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသပါဠိတော် နိဿယ

အကွရောဝလိ

[မူလပဏ္ဏာသဋ္ဌ် မပါသေးသော ပုဒ်များနှင့် ပါပြီးဖြစ်သော်လည်း မှတ်သားဖွယ် အထူးဖော်ပြပါရှိသောပုဒ်များကိုသာ ထုတ်နုတ်စီစဉ်ထားပါသည်။]

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်	ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[အ]		[အ]	
အကက္ကသံ ဝိညာပနိ*	၃၇၀	အဂိဒ္ဓိလောဘံ	၃၂
အကဋ္ဌာအကဋ္ဌဝိဓာ	၁၈၀	အဂိဟုတ္တာမုခါ ယညာ	၃၂၇
အကဏိကံဝါ	၂၀၁	အဃံ	၉၃
အကတေန(-ကတံ)	၁၇၉	အဃဂတံ	၉၃
အကိဉ္စနံ	၃၆၈၊၃၇၁	အဃတော	၁၀၄၊၁၆၃
အကုတောဘယော	၃၂၆	အဃဘူတော	၁၇၃
အကုသလသီလာ(-သင်္ပါ)	၂၀၆	အင်္ဂကိုနုသာရိနော	၉၂
အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနာယ	၂၇၄	အင်္ဂါရာနံ	၃၇
အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ အပဟာတ္တာ	၁၁၆	အင်္ဂုတ္တရာပေသု	၃၂၂
အင်္ဂုဏဃ္ဘေ သိပ္ပေ	၂၇၃	အင်္ဂုလိနံ မာလံ	၂၇၆
အင်္ဂုသေဟိ ကသာဟိ စ	၂၀၂	အစ္ဆယံ အစ္ဆယတော	၁၀၇
အင်္ကဏ ဝါ	၉၀	အစ္ဆယော အစ္ဆဂမာ	၁၀၇
အင်္ကောဓုပါယာသံ	၃၃	အစ္ဆာယိကံ	၂၀၉
အင်္ကောသံ	၃၆၉	အဇိရပက္ကန္တော	၆
အင်္ဂိကဟာရကော	၅၀	အဇိရုပသမ္ပန္နော +	၆၀၊၁၅၉
အင်္ဂိတ္တော အနုပက္ကုဋ္ဌော	၃၄၃	အဇိမာ ဧစေ ဝဏ္ဏဝါ စ	၃၃၂၊၃၀၀
အဇုဒ္ဓါဝကာသော	၃၄၄	အဇ္ဈောက္ကဋ္ဌံ	၃၁၅
အဂထိတော	၄၄	အဆမ္ဘီ အကမ္ပီ အဝေဓီ	၃၁၃
အဂ္ဂဠ သေဋ္ဌဠ	၅၇	အဆ္ဆံရာသံဃပရိဝုတော	၁၆၀
အဂ္ဂပတ္တာသ	၆၂	အဆ္ဆိဒံ ဘဂဝါ ကထံ	၂၁၅
အဂ္ဂပိဏ္ဍံ	၃၀၀	အဆ္ဆော ဝိပ္ပသန္နော	၂၀၀၊၂၀၂
အဂ္ဂမက္ခာယတိ ယဒိဒံ	၃၁၀	အဇ္ဈတ္တံ အရူပသညီ	၁၉၅၊၆
အဂါရဝေါ အပ္ပတိဿော	၁၃၇	အဇ္ဈတ္တံ ရူပသညီ	၁၉၆
အဂ်ါရကာသုယာ သန္တာပေယျုံ	၂၆၂	အဇ္ဇတဂ္ဂေ +	၄၂၊၅၆
အဂျဂါရေ	၁၆၅	အဇာ	၁၀

+ ဤအမှတ်သင်္ကေတပြထားသောပုဒ်များ၌ ဝိနိစ္ဆယအမှာများ ပါရှိသည်ဟု မှတ်ရန်။

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[အ]	
အတ္တာဒဏ္ဍေသု +	၃၇၀
အတ္တာနဉ္စ	၅
အတ္တန္တပေါ	၅
အတ္တပရိတာပနာနုယောဂံအနု	၅
အတ္တာမနော(-မနော) +	၁၀၊၁၀၀
အတရမာနော	၂၉၃
အတာဏော လောကော အနာဘိဿရော	၂၄၀
အတိကာလေနအတိဒိဝါ	၁၃၀
အတိတ္တာတဏှာ	၂၄၄
အတိတ္တာရူပေါ	၂၄၄
အတိတ္တော တဏှာဒါသော	၂၄၀
အတိထိကရဏီယံ	၃၅၉
အတိပါတယတော	၀၁
အတိပွဂေါ +	၁၄၀
အတိမညမာနော +	၃၅၆
အတိမာနီ	၃၄
အတိဝိဇ္ဈ ပဿတိ	၁၄၆
အတ္ထိကဝါဒံ +	၁၇၀
အတ္ထိနာမ +	၂၃၄
အတုလဿ	၆၃
အတ္ထုပပရိက္ခာ	၁၄၆၊၂၅၂
အတ္ထေန +	၃
အထေနေန	၁၂
အဒဏ္ဍေန အသတ္ထေန	၂၀၀-၃၊၃၀၉
အဒန္တာနံ ဒမေတာ	၂၀၀
အဒိဋ္ဌံ	၄၄
အဒိန္နံ ထေယျသင်္ခါတံ	၁၀၅
အဒုံ တိတ္ထာယတနံ	၁၅၂
အဒ္ဒုဝေနအဒ္ဒုဝံ	၃၁၃
အဓမ္မစာရီ	၃၅၉
အဓရကာယော၀ ဂ္ဂဠုတိ	၃၁၃
အန္ဓာ အစက္ခုကာ	၁၇၃
အဓိဂတံ ဘောဂံ ဖာတိ ံ	၂၃၀
အဓိစ္စာပတ္တိကော	၁၁၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[အ]	
အစ္ဆာယကော	၃၃၃
အဇိနမိဂံ	ဂ
အဉ္ဇနံ +	၁၇၄
အဉ္ဇနမက္ခိတာ	၂၃၃
အဉ္ဇလိကရဏီယော +	၁၁၆
အဋ္ဌနံ	၃၅၅
အဏာတိပိ မေ နော	၁ဂ၄
အညတိတ္ထိယပုဗ္ဗော	၆၇
အညတြယောဂေန +	၁၅၄
အညဒိဋ္ဌကေန(-ခန္တိကေန)	၁၅၄
အညမညာ +	၃၆၆
အညရူစိကေန	၁၅၄
အညာဏာယ	၁၅၄
အညာဏမပါဒိ ံ	၁၅၄
အညာယသဏ္ဌာဟိ ံသု	၁၁၃
အဒ္ဓကရဏော	၂၆၆
အဒ္ဓိယိတပ္ပံ +	ဂ၉
အဒ္ဓံသော	၂၁၄
အဒ္ဓဂိကော စ မဂ္ဂါနံ +	၁၇၁
အဒ္ဓာပဒါကတာ	၂၃၃
အဒ္ဓိကင်္ခံ +	၃၅
အဒ္ဓိ စ အဝသိဿတု	၁၄၃
အဓုကမွေ စ	၁ဂ၀
အဓုကောသကာဟာရုပိ	၁၉၁
အဓုတေဒ္ဓသေဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ	၃၂၂
အဓုမာသံ(-မာသိကံ) +	ဂ၊၂၂၉
အဓုမာသုပသမ္ပန္နော +	၂၂၄
အဓုာ ဒလိဒ္ဓါ စ	၂၄၄
အဓုာ မဟဒ္ဓနော	၁၂၂
အဏ္ဏဟာရကော	၅ဂ
အဏ္ဏော်ဟိ	၅ဂ
အဏုံထူလံ	၃၂၀
အတ္တဂရဟိနော အနုညဂရဟိနော	၁၉၀
အတ္တစတုတ္ထော	၇၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အနာဂါရော	၃၇၁
အနာဇာနိယော +	၄၁၄,၄၂
အနာဒါနံ	၃၆၈
အနာပတ္တိဗဟုလော	၁၁၂
အနာဝဋံ ဉာဏဒဿနံ	၃၁၃
အနာဝတ္တိဓမ္မော	၂၂၈
အနာဝိလံ	၃၃၀
အနာဟာရော	၁၅၅
အနာဋိယော	၁၂၁
အန္နာယ ဝါ	၃၁
အနိကိဉ္စတ္တဓုရော	၂၇၊၂၇၄
အနိစ္စံ နိရောဓမ္မံ	၂၀
အနိစ္စတာ	၁၀၄,၁၅၆,၁၆၃
အနိဒါနံ နော ဒေသေတိ	၁၉၃
အနိန္ဒာရောသံ	၃၂
အန္တိမပုရိသော	၂၄၆
အန္တိမသာရီရဿ	၆၁,၃၆၉
အနိမ္မာတာ	၁၈၀
အနိရုဒ္ဓါ	၁၂၅
အနုစက်မာမိ	၂၉၅
အနုညာတပဋိညာတာ	၃၆၄
အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ	၂၀၊၁၄၄
အနုတ္တရာယ	၂၅၉
အနုတ္တရော ပုရိသဒမ္မသာရထိ	၂၇
အနုဓမ္မံ	၄၃
အနုပဋိတာယ သတိယာ	၁၃၁
အနုပဟာရာ	၁၅၅
အနုပဝစ္ဆတိ၊ အနုပဝေစ္ဆယျ +	၁၁၅၊၁၉၈
အနုပါဒါယ	၃၇၁
အနုပါဒါ ဝိမုတ္တော	၁၅၄
အနုပုဗ္ဗကာရဏာ	၁၁၅
အနုပုဗ္ဗသိက္ခာ-ကိရိယာ-ပဋိပဒါ	၁၄၆
အနုပေတိ အနုပဂစ္ဆတိ	၁၇၈
အနုဗန္ဓိ	၉၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[အ]	
အဓိပညာယ +	၁၉၃
အဓိမတ္တော သဒ္ဒါ	၂၆၁
အဓိဝုဋ္ဌံ +	၂၂၆၊၂၅၄
အဓိသီလေ	၁၉၃
အဓိသလ္လိခတေဝါယံ	၁၁၉
အဓေါ နဲ သြလောကေတိ	၃၁၃
အဓေါဝိရေစနံ	၁၇၄
အနဇ္ဈောပန္နော	၄၄
အနတ္တတော	၁၀၅၊၁၆၃
အနတ္တန္တပေါ	၅
အနန္တရဟိတာယ ဘူမိယာ	၁၀၊၂၃၂
အနန္တရာ စ ဂယံ	၂၇၀
အနတိမာနံ	၃၃
အနန္တော	၁၇၅
အနနုဂတန္တရဿ	၆၂
အနနုဝိစ္စ	၂၀၉
အနပါယိနီ	၃၁၀
အနဘာဝံကတံ	၄၅၊၁၃၅၊၁၅၆
အနဘိညာယ	၁၉၃
အနဘိရတာ	၂၉၅
အနရိယသုခံ	၁၂၄
အနလင်္ကရိတ္ဘာ	၂၅၀
အနလင်္ကာရိတ္ထာ	၁၂၅
အနဝဇ္ဇသုခံ	၁၄
အနဝဇ္ဇံယေဝ	၄၅
အနဝယော လောကာယတ	
မဟာပုရိသလက္ခဏေသု	၃၀၀
အနသိံ	၇၀
အနသျာမ ပနသျာမ +	၂၁၇
အနသျာသိကာနိ	၁၇၀
အနာကထံ	၁၇၆
အနာဂန္တရာကထံ မာ သြပါတေထ	၃၂၄
အနာဂေဏ္ဍုပမံ	၃၄၀၊၃၇၆
အနာဂါရေဟိ	၃၆၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အပါပ ပုရေက္ခာရော	၃၄၅
အပိသုဏံ ဝါစံ	၃၂
အပုစ္ဆဏ္ဍတာယ	၂၀
အပေတစာတရူပရဇတော	၂၂၃
အပ္ပံဟိဒံ ဇီဝိတံ	၂၄၄
အပ္ပကိစ္စံ အပ္ပဋ္ဌံ	၃၃၄
အပ္ပဋိဝတ္တိယံ စက္ကံ	၃၂၆
အပ္ပဋိဝိဒိတာ	၁၀၂
အပ္ပတရာ	၁၁၁
အပ္ပနိဋ္ဌါသာနိ	၂၉၂
အပ္ပပညော	၂၄၅
အပ္ပမတ္တော စျာယန္တော	၂၀၃
အပ္ပမာဏာနိ	၁၉၆
အပ္ပမာဏေန အဝေရေန	၂၁
အပ္ပတိဿော+	၁၃၇
အပ္ပမာဒဖလံ	၁၄၄
အပ္ပမာဒေန ကရဏီယန္တိ	၁၄၃
အပ္ပသဒ္ဒဿ ဝဏ္ဏဝါဒိနော	၁၂၃
အပ္ပသဒ္ဒကာမာ	၁၂၃
အပ္ပသမာရမ္ဘံ	၃၂၄
အပ္ပါဋိဟာရိယံ	၁၉၃
အပ္ပါဋိဟီရကတံ +	၂၁၄
အပ္ပါဏကံ စျာနံ	၂၆၁
အပ္ပါဓိကရဏံ	၃၂၄
အပ္ပါဗာဓေန ပတ္တုမ္ဗံ	၂၃၄
အပ္ပါဟာရော(လ)ဝဏ္ဏဝါဒိ	၁၉၀
အဗလံ ဗန္ဓနံ	၁၁၉
အဗ္ဘဉ္ဇိတ္ဝာ	၁၀
အဗ္ဘာမုတ္တောဝ စန္ဒိမာ	၂၀၂
အဗ္ဘုဒါဟာသိ နုခေါဘိ	၃၀၁
အဗ္ဘုယျာတော	၂၉၀
အဗ္ဘောကာသိကာ	၁၉၂
အဗျတ္တာ	၂၀၉
အဗျာကတဥ္စ(-ကတတော)	၉၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အနုဗျဥ္ဇနဂ္ဂါဟီ	၁၄
အနုရုဒ္ဓါ +	၁၃၃
အနုဝိစ္စ +	၃၃
အနုဝိစ္စကာရံ	၅၄
အနုဝိလောကေတ္ဝာ	၂
အနုဿဒံ	၃၆၉
အနုဿဝိကော အနုဿဝသစ္စော	၁၀၃
အနုဿဝသုတော ဝါ	၁၃၆
အနုသာယိကော	၂၄၁
အနေဇံ	၆၂၊၃၂၂
အနေလကံ ခုဒ္ဒမဓုံ	၁၀၉
အနေလဂလာယ	၃၄၄
အန္တေဝါသိဝါသံ	၂၁၀
အနောကသာရိံ +	၃၆၉
အနောနမန္တော	၃၁၁
အနောပမဿ	၆၁
အနောဝါဒိ အနုပဝါဒိ	၃၂
အန္ဓော အစက္ခုကော	၃၂၃
အပဂတကာဠကံ	၅၅
အပဂတတစပပဋိကော	၁၅၆
အပဂတဖေဂ္ဂုကော	၁၅၆
အပဂတသာခါပလာသော	၁၅၆
အပဏ္ဏကံ သာမညမေဝ	၂၄၅
အပဏ္ဏကော	၇၀
အပရန္တံ အပဿန္တော	၂၂၀
အပရန္တပေါ	၅
အပရိစ္စတ္တံ ခေါ	၀၇
အပရိနိဗ္ဗုတာနံ ပရိနိဗ္ဗာပေတာ	၂၀၀
အပရိပက္ကံ ကမ္မံ	၁၀၁
အပရိယောဂါဟေတ္ဝာ	၂၀၉
အပရိသင်္ကံတံ	၄၄
အပသဒ္ဒါ	၂၉၃
အပဟတ္တာ	၁၁၆
အပါဏာတိပါတံ	၃၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဘူတံ အတစ္ဆံ	၇၁
အမညိမ္ပ	၄၂
အမတောဂဓံ	၃၇၀
အမရာဝိက္ခေပံ +	၁၈၄
အမရိတုကာမော	၃၇
အမုတြ +	၁၂
အမ္မလဋ္ဌကာယံ +	၈၅
အမုစ္ဆိတော	၄၄
အမောဃာ ပဗ္ဗဇ္ဇာ	၃၂၇
အယံ ဒုက္ခနိရောဓော	၁၈
အယံ လောကော	၇၈
အယုဒ္ဓပရာဇိတံ	၃၂၉
အယောကဋ္ဌာဟေ	၁၂၃
အယောဇ္ဈံ သမဏံ	၂၀၄
အယောသိဃ်ဝဋ္ဌကံ	၆၉
အရကွိတေနေဝ ကာယေန	၁၃၁
အရညံ ရုက္ခမူလံ	၁၀၉
အရညံ အရညဘူတံ	၅၃
အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ	၂၆၇
အရိယဓမ္မဿ ကောဝိဒေါ	၁၀၂
အရိယဓမ္မေ သုဝိနီတော	၁၀၂
အရိယသီလီ	၃၄၅
အရိယာယ နိဗ္ဗေဓိကာယ	၂၇၄
အရုကာယံ	၂၃၆
အရုဂတ္တော	၁၆၉
အရောဂေါ	၁၆၉၊၁၇၂
အလွံ ကဋ္ဌံ	၂၅၉
အလင်္ဂိကာ အပ္ပပုညာ	၁၉၀
အလတ္တကကတာ	၂၃၇
အလာဗုလောမသာနိ	၁၉၁
အဝဏ်ဏံဝါ	၂၀၉
အဝဇ္ဇလောကယမာနာယေဝ	၃၁၆
အဝသာ အဗလာ	၈၃
အဝသုဿတု မံသလောဟိတံ	၁၄၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[အ]	
အဗျာပါဒသညာ	၂၀၉
အဗျာပါဒသင်္ကပ္ပေါ	၂၀၉
အဗျောသိတတ္တာ	၂၄၉
အဗြဟ္မစရိယဝန္ဒံဝါ	၃၀၅
အဘိက္ကန္တတရာ	၃၅၊၁၆၉၊၂၁၄
အဘိက္ကမိတဗ္ဗံ	၁၂၉
အဘိဇာတော	၈၃၊၁၂၀
အဘိဇာတီသုဝေ	၈၃
အဘိညာဝေါသိတော မုနိ	၃၂၀
အဘိညာဝေါသာနပါရမိပ္ပတ္တာ	၁၉၄
အဘိညေယ္ယံ အဘိညာတံ	၃၁၉
အဘိဏှာပတ္တိကော	၁၁၁
အဘိဏှကာရဏာ	၁၁၅
အဘိဒေါ အမုရတ္တာသမယံ +	၂၁၅
အဘိဓမ္မေ အဘိဝိနယေ	၁၄၀
အဘိနန္ဒနာယ	၁၆၂
အဘိနိဂ္ဂဏှောယံ	၂၆၀
အဘိနိဗ္ဘိဒေယျုံ	၂၈
အဘိနိဝဒေတ္ဝာ	၃၉
အဘိနီလနေတ္တာ	၃၁၂
အဘိဘာယတနာနိ +	၁၉၆
အဘိရတရူပေ	၂၉၅
အဘိရဒ္ဓေါ	၅၃
အဘိရူပံဝတ	၁၇၂
အဘိရူပတရော စ	၃၃၅
အဘိဝိဿတ္ထော	၂၂၈
အဘိဝဿုန်	၂၉၀
အဘိသင်္ခတံ	၂၀
အဘိသန်ဒေါတိ	၆၅၊၆၆
အဘိသဇ္ဇေတယိတံ	၂၀
အဘိသမ္ဘုရယော	၆၄
အဘိသန္နာနိ ပရိသန္နာနိ	၁၉၉
အဘိဟတံ	၇
အဘုံ မေ ပိသာစော +	၁၁၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[အ]	
အဝိကိဏ္ဏဝါစေန	၁၃၉
အဝိဇဟိတတ္တာ +	၃၁၆
အဝိဇ္ဇာဗန္ဓနာ	၂၂၀
အဝိရဇ္ဇဒန္တော	၃၁၂
အဝိရောဓပွသံသီနံ	၂၀၂
အဝိဝဒမာနာ	၃၅၊၂၉၅
အဝိသာရီ	၃၁၆
အဝိဟိံသာသညာ	၂၀၉
အဝီရိယာ	၈၃
အဝုသိတေန(-ဝုသိတံ)	၁၇၉
အသံဝုတေဟိ ဣန္ဒြိယေဟိ	၁၃၁
အသံသဋ္ဌံ	၃၆၉
အသံသယဿ	၆၁
အသဇ္ဇေတနိကံ	၅၂
အသဇ္ဇေန အမာယာဝိနာ	၂၇၄
အသတ်ံ သုဂတံ	၃၇၁
အသဒ္ဓမ္မသညတ်ိ	၈၀
အသဒ္ဓမ္မေန နိမန္တေတိ	၁၁၈
အသန္ထာနံ သမေတာ	၂၈၀
အသမဿ	၆၂
အသမ်ိန္နော	၃၄၅
အသမ္မုစ္စာ ဝါ	၃၇၈
အသမ္မုဋ္ဌာ	၂၆၀
အသဟိတံ ဇေ	၁၈၈
အသာရကံ ဗန္ဓနံ	၁၂၀
အသိ ံကောသိယာ ပဗ္ဘာဟေယျ	၂၀၀
အသိစမ်ံ ဓနုကလာပံ	၂၇၇
အသိတဗျာဘင်ိ ံ	၃၅၆
အသိတဿ	၆၂
အသိတော ဒေဝလော	၃၃၄
အသုတံ	၄၄
အသုတဝါ	၁၀၂
အသေခါယ သမ္မာဒိဋ္ဌိယာ	၁၁၆
အဿကော	၁၂၁၊၃၅၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[အ]	
အဿကော သဗ်ံ ပဟာယ	၂၄၀
အဿဇိပုနဗ္ဗသုကာ	၁၄၂
အဿဒမကော	၁၁၄
အဿဒမ္မာ ဝါ	၃၀၂
အဿမ်ိ ရထမ်ိ	၂၇၇
အဿမဏာဝ	၂၆၈
အဿသ်ိ ံ ကတာဝီ	၂၄၀
အဿဝနတာယ ဓမ်မဿ	၂၆၂
အဿာ	၁၀
အဿာဒဠ္ဆ	၁၆၇
အဿာဒမတ္တာ	၁၇၀
အဿာသော ပဿာသော	၆၂
အဟိ ံ ကရဏ္ဍာ ဥဒ္ဓရေယျ	၂၀၀
အဟေတူ အပစ္စယာ	၈၂-၁၈၀
[အာ]	
အာကာရပရိဝိတက္ကော	၃၄၆
အာကိဉ္စညနုဿော	၅၂၊၂၂၁၊၂၄၃
အာကောဋိတပစ္စကောဋိတံ	၅၆
အာကာ၎်တိ ပဗ္ဘဇ်ံ +	၆၇
အာဂုစာရိ စောရော	၂၅၂
အာစရိယဓနံ +	၂၂
အာစရိယပါစရိယာနံ	၃၂၄၊၃၃၄
အာစာမံ ပိဝိတ္တာ+	ဂ
အာဇိဉ္ဇံ ခေါ	၄၃
အာဇာနီယဌာနေ	၄၂
အာဇာနီယဘောဇနံ	၄၂
အာဇာနီယသုသူပမံ	၁၁၄
အာဇီဝကော(တျာဒိ) +	၁၅၁
အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိမ္မိ သိလသ်ိ ံ +	၂၀၃
အာဇီဝသတေ +	၁၈၁
အာတာပေတိ	၆
အာတုမာရိ +	၁၁ဂ
အာတုမာရံ ဗဟုသက်ပ်ံ	၂၃၆
အာဒါယ	၃၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌကော်
[အာ]	
အာသန္ဒိပဋ္ဌမာ ပုရိသာ	၁၇၀
အာသနေန နိမန္တေယျာမ	၂၅၃
အာသဝဋ္ဌာနိယာ	၁၁၃
အာသာဒေတိ +	၄၆
အာဟတ္တာ	၂၉၀
အာဟုနေယျော +	၁၁၅
အာဠိန္ဒံ	၂၉၃
[ဣ]	
ဣဏဋ္ဌာ	၁၃၃
ဣတ္တာရဇ္ဈော	၂၂၃
ဣတရီတရသန္တုဋ္ဌိယာ	၁၉၀
ဣတိစိတိစေဝ	၃၀၊၁၇၀
ဣတိပုရာဏဋ္ဌ ဝေဒနံ	၃၁၄
ဣတိဘဝါဘဝကထံ +	၁၇၇
ဣတိဟာသပဋ္ဌမာနံ	၃၀၀
ဣတိဟိတိဟပရမ္ပရာယ +	၁၀၃၊၃၄၇
ဣတိဟိတိဟသမ္ပဒါယ	၃၄၇
ဣတော သမုဋ္ဌာနာ	၂၀၆
ဣတ္ထေဝ စောရော အသိမာဝုဓဋ္ဌ	၂၇၀
ဣတ္ထတ္တံ	၃၀၄
ဣဒမေဝ သစ္စံ မောဃမညံ	၁၅၃
ဣဒံပိဿ ဟောတိ စရဏသ္မိံ +	၂၉
ဣဒ္ဓါ စေဝ ဖိတာ စ	၅၂၊၂၁၊၂၄၃
ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခါရံ	၂၇၂၊၃၁၀
ဣဓ +	၂၀
ဣဓ ဟတ္ထတ္ထရေ	၂၀၉
ဣန္ဒြိယဝေမတ္တတာ	၁၂၃
ဣန္ဒြိယာနိ သမန္နာနယမာနာ	၁၄၄
ဣမံယေဝ ဥပေက္ခာ သတိပါရိသုဒ္ဓိံ	၄၀
ဣမဿ ကာယဿ	၂၅
ဣမာနိ ပဥ္စပဋ္ဌိဘာနိ	၅၄
ဣဿတ္တံ +	၃၆၀
ဣဿရိယာဓိပစ္စံ	၃၀၅
ဣသိသတ္တမဿ	၆၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌကော်
[အာ]	
အာဒိကလျာဏာ +	၂၇
အာဒိကေနေဝ အညာရာဓနံ	၁၄၅
အာဒိဗြဟ္မစရိယကံ (နာ)	၉၉
အာဒိယတော	၈၁
အာနန္ဒရူပေါဝတ	၃၀၅
အာနိသံသံ	၃၉
အာပတ္တိဗဟုလော	၁၁၁
အာပါဏကောဋ္ဌိကံ	၂၉၄
အာပေါဂတံ	၉၁
အာဗာဓကော	၁၀၄၊၁၆၃
အာဗာဓဘူတော	၁၇၃
အာဘာယ ဝါ အာဘံ	၃၀၃
အာဘိဒေါသိကံ	၂၃၄
အာဘိသမာစာရိကော ဓမ္မော	၁၃၈
အာမလကိဝနေ	၁၂၆
အာမန္တေသိ +	၂၄
အာမိသကရ-ဒါယာဒေါ	၁၄၇
အာယုနာ စေဝ ယသသာ စ	၃၁၈
အာရဂ္ဂါ	၃၂၀
အာရဂ္ဂေ သာသပေါ	၃၆၉
အာရဒ္ဓစိတ္တာ	၆၈
အာရဘန္တိ	၄၃
အာရာစာရီ	၁၂
အာရာဓကော	၁၅၈
အာရာမရာမဏေယျကံ +	၃၈
အာရောဂျပရမာ လာဘာ +	၁၇၁
အာရေ ပေယျာသိ	၅၀
အာရောဟိတုံ	၄၀
အာဝဇ္ဇဘယံ	၁၂၉
အာဝဇ္ဇေတိတိ	၅၀၊၁၆၉
အာဝဇ္ဇော ခေါတိ	၅၇
အာဝရုဏိ	၅၆
အာဝါဟော ဝါ	၃၂၃
အာဝုတော နိဝုတော	၃၇၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဥ]	
ဥဒကတာရကာ	၂၆၃
ဥဒကဖုသိတာနိ	၁၂၃
ဥဒကဿ အာယမုခံ	၁၉၈
ဥဒကာဓာနေ	၈၆
ဥဒကေန အနုပလိတ္တာနိ	၂၆၉
ဥဒကေ ဝါရိဂေါစရေ	၃၆၆
ဥဒဂ္ဂစိတ္တံ	၅၅
ဥဒဂ္ဂါဒဂ္ဂေ	၂၉၅
ဥဒဥ္ဆနိကော	၂၁၈
ဥဒယတ္ထဂါမိနိယာ	၂၈၊၂၃၄
ဥဒ္ဒဿေတဗ္ဗာ +	၂၃၃
ဥဒ္ဒါနံ +	၈၅၊၁၄၈
ဥဒ္ဒိဿကတံ	၇
ဥဒ္ဒံန ဥလ္လောကေတိ	၃၁၃
ဥဒ္ဒံဝိရေစနံ	၁၇၄
ဥဒ္ဒဂ္ဂလောမော	၃၁၁
ဥဒ္ဒဂ္ဂါနိ လောမာနိ	၃၁၁
ဥဒ္ဒတော စပလော	၁၃၉
ဥန္နာဒိနိ	၂၁၇
ဥပဉ္စာပဉ္စာကဇာတေ	၂၉၅
ဥပဒံသေတိ	၂၉၄
ဥပဓိဒုက္ခဿ မူလန္တိ	၁၁၇
ဥပဓိသံယုတ္တာ	၁၂၃
ဥပဓိပဋိနိဿဂ္ဂါယ	၁၂၃
ဥပဓိပဟာနာယ	၁၂၃
ဥပဓိဝေကော	၁၀၄
ဥပဓိသခ်ံယေ ဝိမုတ္တော	၁၂၄
ဥပဓိ သမတိက္ကန္တာ	၃၂၈
ဥပနိယျတိ လောကော အဒ္ဓုဝေါ	၂၄၀
ဥပနိဓာယ	၄၉
ဥပနိတော	၃၃၃
ဥပပဇ္ဇမာနေ +	၁၇
ဥပဟန္နဖလော စ	၃၉
ဥပဝဒေယျ	၃၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ဥ]	
ဥက္ကံသာဝကံသေ	၁၈၁
ဥက္ကံသေတိ	၈၀
ဥက္ကာသိတသဒ္ဒေါ ဝါ	၁၈၉၊၂၈၆
ဥက္ကာသိတ္ဝာ	၂၉၃
ဥက္ခိတ္တာသိကော	၅၃
ဥဂ္ဂတော	၃၃
ဥစ္စာသဒ္ဒါ မဟာသဒ္ဒါ	၁၂၆၊၂၁၇
ဥစ္ဆင်္ဂ	၄၀
ဥဇ္ဇာသကေ ဝတေ	၁၉၂
ဥဇုဇာတိကော	၂၂၀
ဥဇုဝိပစ္စနီကဝါဒါ	၃၉
ဥဋ္ဌိယေယျ	၃၆
ဥဏ္ဏာ	၃၁၂
ဥဏ္ဏိသသိသော	၃၁၂
ဥဏ္ဏိသဋ္ဌ	၂၉၄
ဥဏ္ဏောဒကပဋ္ဌိသေဝိ	၅၁
ဥတ္တမဋ္ဌ ပဏိတဋ္ဌ	၅၇
ဥတ္တမပုဂ္ဂလဿ	၆၃
ဥတ္တမပတ္တိပတ္တံ	၂၀၄
ဥတ္တမတ္ထံ	၃၆၉
ဥတ္တမဝဏ္ဏိနော	၃၂၅
ဥတ္တမေ ဇဝေ	၁၁၅
ဥတ္တမေဟယေ သာဓလျေ	၁၁၅
ဥတ္တရုံဝါ	၁၅၅
ဥတ္တရိကရဏီယေ	၃၆၃
ဥတ္တရေန ဩပါသာဒံ +	၃၄၂
ဥတ္တာနကံ ဟိ	၄
ဥတ္တာနီကာတဗ္ဗံ	၈၉
ဥဒကံ နယန္တိ နေတ္တိကာ	၂၈၂
ဥဒကမဏိကံ	၂၃၊၂၁၈၊၃၂၂

ပဒါနုက်ကမော	ပိဋ္ဌကော်
[ဥ]	
ဥဋ္ဌာရဘောဂတာ	၃၅၅
ဥဋ္ဌာရဝဏ္ဏတာ	၃၅၅
ဥဋ္ဌာရာယ ပူဇာယ	၂၅၈
[ဦ]	
ဦနာဝ ဟုတွာန	၂၄၄
ဦနော လောကော	၂၄၀
ဦမိဘယံ	၁၂၉
ဦရုဗလီ	၂၄၀
[ဧ]	
ဧကံ မံသဉ္စ ဧကံ မံသပုဉ္ဇံ	၅၃
ဧကံသဝါဒေါ	၃၂၄
ဧကပုတ္တကော	၂၀၄
ဧကနဝုတော ကပ္ပေါ +	၁၅၂
ဧကမေကနာပိ အင်္ဂေန	၂၂၄
ဧကာသလကေ +	၂၀၃
ဧကန္တ သုခေါ လောကော	၂၁၆
ဧကာဂါရိကံ ကရောတော	ဂ၂
ဧကာစရိယ ပါစရိယောပိ	၃၄ဂ
ဧကာစရိယောပိ	၃၄ဂ
ဧကာလောပိကော ဝါ	ဂ
ဧကာသနဘောဇနံ +	၁၀၆
ဧကိုနပညာသ နာဂါဝါသသတေ	၁ဂ၁
ဧကိုနပညာသအာဇီဝသတေ +	၁ဂ၁
ဧကိုနပညာသပရိဗ္ဗာဇကသတေ	၁ဂ၂
ဧကေကလောမော	၃၁၁
ဧကော အဒုတိယော	၂၂၃
ဧကောဧယော်	၃၁၁
တေပရမံ +	၂၊၃၅
ဒေတ္ထေတေ	၂၀၃
ဒေတ္ထေတေ အကုသလာ သက်ပွါ	၂၀ဂ
ရေဏွကဋ္ဌသ ဝါ	၃၄၁
ဝေန္တိပိ မေ နော	၁ဂဂ
ဝေံ ပသန္နော	၆၅

ပဒါနုက်ကမော	ပိဋ္ဌကော်
[ဥ]	
ဥပဝါယတိ	၆၃
ဥပဝီဇာ	၅ဂ
ဥပသမဂါမိံ သမ္မောဓဂါမိံ	၁၆၅
ဥပသမသုခံ	၁၂၄
ဥပသက်မန္တော	၃၅၁
ဥပဟတ္တာ	၁၁၆
ဥပဟတိန္ဒြိယော	၁၇ဝ
ဥပဥလာနိ ပဒုမာနိ	၁၆၆
ဥပဥလိနိယံ ဝါ +	၁၆ဂ၊၂၆ဂ
ဥပါရမ္ဘိဿန္တိ	၁ဝ၂
ဥပါရမ္ဘေန	၁ဝဂ
ဥပေါသထိကော	၂၄ဂ
ဥပ္ပါလေသိ(အတ္တာနံ)	၂ဂ၇
ဥပ္ပာတေဟိ	၅ဂ
ဥဘတောကုလာနိ	၂၆၁
ဥဘတောဘာဂဝိမဋ္ဌံ	၅၆၊၁၆၇
ဥဘတောဘာဂဝိမုတ္တော ဘိက္ခု +	၁ဝဂ၊၁၄၄
ဥဘယေသံ	ဂ၁
ဥဘောသင်္	၃၇ဝ
ဥမာပုပ္ဖံ	၁၆၇
ဥမုတ္တိကာ ခိတ္တစိတ္တာ	၂ဂ၆
ဥမုတ္တောသိ	၅ဂ
ဥယျာနဘူမိံ	၂၃၇
ဥရဗ္ဘာ	၁ဝ
ဥရုဠ္ဠဝါ	ဂ၇၊၁၂ဝ
ဥလိခါပေတိ	၂၃၃
ဥလ္လောကေတွာ	၇ဝ
ဥသဘံ +	၁ဝ၊၃၇၁
ဥဿဒ်ပါဒေါ	၃၁၁
ဥဿဋ္ဌာယ ဥဿဋ္ဌာယ	၂၃ဂ
ဥဿာဒေတိ နအပသာဒေတိ(ပရိသံ)	၃၁၆
ဥဿာဟေတွာ တုလေတိ	၁၄၆
ဥဿာဟော	၁၄၆
ဥသုကာရ နမယန္တိ တေဇနံ	၂ဂ၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဧ]	
ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ +	၁
ဧဝံဝဏ္ဏော	၁၆
ဧသိကဋ္ဌာယိဒ္ဓိတာ	၁၈၀
ဧဋ္ဌကလောမေသု	၄၉
ဧဋ္ဌကမန္ထရံ	၇
[ဩ]	
ဩဂိလိတုံ	၆၉
ဩဋ္ဌပဒံ	၂၆၃
ဩတ္တပ္ပဘိ ကာယဒုစ္စရိတေန	၂၇
ဩဒနမိဋ္ဌာ အာသမ္ဘိန္နာ	၃၁၄
ဩဒရိကတ္တာဿ +	၁၃၁
ဩဒါတဝသနော	၄၊၁၅၈
ဩဒါတာ မုဒုတူလသန္နိဘာ	၃၁၂
ဩနာမေတိ	၃၁၃
ဩနီတပတ္တပါဏိံ +	၇၀
ဩပမ္မေနေဝ	၅၃
ဩပါနဘူတံ	၅၄
ဩပါရမ္ဘော	၂၀၉
ဩပိလာပေယျာသိ	၂၃၅
ဩဖုဋ္ဌော	၃၇၉
ဩရဿိကော	၉
ဩရမတ္တကဿ	၁၁၉
ဩရသာ မုခတော ဇာတာ	၂၅၁
ဩလိဂလ္လေပိ	၁၁၈
ဩလုဂ္ဂဝိလုဂ္ဂံ	၁၂၁
ဩဝဋ္ဌိကာယံ	၂၂၃
ဩသဓိတာရကာ	၂၁၄
[က]	
ကံ ဥဒ္ဒိဿ ပဗ္ဗဇိတော	၂၇၀
ကက္ခဋံ	၉၁
ကကော်ဝ ဝါ	၃၆
ကဉ္စနသန္နိဘတ္တစော	၃၁၁၊၃၂၅
ကဋ္ဌဂူဟော +	၈၁
ကဋ္ဌဂိတ္တဝ	၃၅၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[က]	
ကဏိကာရပုပ္ဖံ	၁၉၇
ကဏ္ဏစ္ဆိဒ္ဒံ	၆၃
ကဏ္ဏသောတာနိ အနုမသိ	၃၁၀
ကဏ္ဏကာဝဋ္ဌံပိ	၁၁၈
ကဏ္ဌပဋ္ဌမေဟိ သုတ္တဗန္ဓနေဟိ	၂၂၀
ကဏ္ဌသုက္ကာနိ	၁၇၂၊၃၇၇
ကဏ္ဌာဘိဇာတိကောအပိ	၃၂၆
ကဏ္ဌုဝမာနော	၁၀
ကဏ္ဌုဝနဟေတု	၁၇၀
ကတံ ဗုဒ္ဓဿ သာသနံ	၂၀၃
ကတကမ္မေဟိပိ	၁၁၈
ကတ္တုကာမော	၈၈
ကတ္ထုပတ္တိံ	၅၁
ကပ္ပဋ္ဌော	၆၉
ကမ္မလေ နိက္ခိတ္တော	၂၁၄
ကမ္မနိဗန္ဓနာ	၃၇၃
ကမ္မဝိပါကကောဝိဒါ	၃၇၃
ကမ္မဝါဒီ	၁၅၂၊၃၄၅
ကမ္မန္တာ ပဋိဘန္တိ	၂၀၄
ကမ္မာနံ ဖလံ ဝိပါကော	၇၈
ကမ္မာသမမ္မံနာမ	၁၆၄
ကရဝိကဘာဏီ	၃၁၂
ကရဝီရပတ္တံ	၉၈
ကသိဏာယတနာနိ	၁၉၇
ကလ္လစိတ္တံ	၅၅
ကလာယပဋိဘဏ္ဍာနိ	၂၂၈
ကလျာဏဒဿနော	၃၂၅
ကလျာဏဓမ္မော	၂၂၇
ကလျာဏပဋိဘာနော	၂၅၀
ကလျာဏဝါစော (-ဝါက္ကရဏော)	၃၄၄
ကလိင်္ဂဟော +	၈၀
ကသိဂေါရကံ့	၃၅၆
ကသိကမ္မဋ္ဌာနံ	၃၇၅
ကဋ္ဌောပိမုခါ	၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ကာ]	
ကာကပေယျော	၁၀၃
ကာကာတိဒါယိံ	၁၂၁
ကာဂတိကော အဘိသမွဓာယော	၃၂၁
ကာပေါတကာနိ အဍ္ဍနိ	၁၇၈
ကာမပရိဠာဟေန	၁၆၈
ကာမဘဝပရိက္ခီဏံ	၃၇၁
ကာမဘောဂီ	၁၅၈
ကာမမုစ္ဆာ	၂၅၉
ကာမသညာ၊ (ဗျာပါဒ-ဝိဟိံသ)	၂၀၈
ကာမသက်ပ္ပေါ	၂၀၈
ကာမသုခံ ကာမဂ္ဂသုခံ	၃၅၊၂၁၉
ကာမဿေဟော	၂၅၉
ကာမာ ဟိ စိတြာ	၂၄၅
ကာမာသဝါပိ စိတ္တံ ဝိမုစ္စတိ	၁၈
ကာမေဟိ အဝူပကဋ္ဌာ	၂၅၉
ကာယဆန္ဒော	၁၆၃
ကာယဒုဋ္ဌုလ္လာနံ	၁၀၄
ကာယန္ဒယတာ	၁၆၃
ကာယပလေန	၃၁၃
ကာယဝေယျာဝဋိကံ	၃၂၂
ကာယသက္ခိ	၁၀၉၊၁၄၄
ကာယဿေဟော	၁၆၃
ကာယာနုပဿီ	၃
ကာယေန ပါပကမ္မံ	၂၀၄
ကာရဏံ ကရောန္တိ	၁၀၆
ကာရဏံ ကာရိယမာနဿ	၁၁၄
ကာရယတော	၈၁
ကာရဏိကော မဟေသိ	၂၇၈
ကာလညူ	၇၁
ကာလိင်္ဂါရညံ	၅၃
ကာသိကစန္ဒနံ	၁၇၉၊၂၀၈
ကာဠီ ဝါ	၂၁၄
ကာဠော သာမော	၉၈

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋကော်
[ကိ]	
ကိံကာရပဋိဿာဝီ	၂၅၁
ကိဉ္စ တာတ္ထက္ခဋိတသ္မိံ	၁၂၅
ကိဉ္စ ပဋိစ္စဝုတ္တံ	၃၃
ကိံပနိမဿ +	၁၁၉
ကိဏိတ္ဝာ	၅၉
ကိတ္တိသဒ္ဒေါ ကလျာဏော	၂၅၀
ကိမိဟိ ခဇ္ဇမာနော	၁၆၉
ကိရိယံ	၈၂
ကိရိယဝါဒီ	၁၅၂၊၃၄၅
ကိသေ	၂၉၅
ကိသောဓော	၃၃၃
ကိလမာပယတော	၈၁
[ကီ]	
ကီဒၵာဂိရိသ္မိံ +	၁၄၁
ကီဒ္ဒေစ	၃၄၆
ကီဒ္ဓာပနကော	၅၈
[ကု]	
ကုက္ကုဋ္ဌစ္ဆာပကဿ	၂၉
ကုက္ကုစ္စံ ဝိပ္ပဋိသာရော	၁၀၇
ကုက္ကုရကပ္ပံ (-သီလံ-ဝတံ)	၆၄
ကုက္ကုရဝတိကော	၆၃
ကုစ္ဆိံ ပရိကန္တန္တိ	၂၆၂၊၃၆၁
ကုစ္ဆိဂတော ကုမာရကော ဝါ	၂၇၅
ကုစ္ဆိဟေတု	၁၁၉
ကုဋ္ဌိ	၁၆၉
ကုဏ္ဍံ ဟိ +	၃၃၃
ကုဏ္ဍလာဝန္ဒနိ	၃၁၁
ကုဏ္ဍကိပိလ္လိကေ	၃၆၆
ကုမ္ဘကာရော(—ရန္တေဝါသီ)	၂၀၁၊၂၂၂
ကုမ္ဘဋဿနကထံ	၁၇၆
ကုမ္ဘိမုခါ	၇

ပဒါနုက္ကမော	စိဋ္ဌင်္ကော်
[က]	
ကုမ္ဘီလဘယံ	၁၂၉
ကုရုရကမုဒ္ဓာ	၉
ကုသလသိလီ	၃၄၅
ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပသမ္ပဒါယ	၁၁၆၊၂၇၄
ကုသလေ ပိဓိယတိ	၂၀၂
ကုသလဿ	၉၀
ကုသလော ဝါ	၃၆
[ကဲ]	
ကဲဋဌာ	၁၀၀
ကဲဋ္ဌာဂါရေသုပိ	၁၉၂
ကဲလပလုဂ္ဂံ	၂၂၀
[ကေ]	
ကေဝဋ္ဋာမညော	၁၂၆
ကေဝလိနော +	၃၆၅
ကေသမဿုလောစကောပိ	ဂ
ကေသာ။ပ။ကရီသံ +	၉၁၊၉၂
[ကော]	
ကောကနဒေါ နာမ ပါသာဒေါ +	၂၅၄
ကော ဂတာ နုခေါ +	၃၃၅
ကောဋ္ဌာသယာ	၉၂
ကောဒဏ္ဍော	၉၀
ကောဓုပါယာသီ (-ပါယာသဿ) +	၃၄၊၁၃၀
ကောမာရဘာစ္စဿ	၄၃
ကောသကာဟာရုပိ	၁၉၁
ကောသန္တော +	၉၇
ကောသောဟိတဝတ္ထဂုယ္ဟော	၃၁၁
ကောဋ္ဌေပံ သုက္ခံ +	၂၆၀
[ခ]	
ခဂ္ဂဠု	၂၉၄
ခဇ္ဇောပနကေန ကိမိနာ	၂၁၅
ခဇ္ဇောပိကာ	၁၂၁
ခတ္တံ	၃၄၂
ခတ္တိယကုမာရော	၃၃၂
ခတ္တိယော	၉၊၉၇၊၃၃၁

ပဒါနုက္ကမော	စိဋ္ဌင်္ကော်
[ခ]	
ခတ္တိယီ ဝါ	၂၁၃
ခန္ဓိဗလံ	၃၆၉
ခယဓမ္မာ	၁၆၄
ခယာ ဝိရာဂါ နိရောဓာ	၁၅၃
ခရာဇိနံ	၁၀
ခရိဂတံ	၉၁
[ခါ]	
ခါဒနီယံ ဘောဇနီယံ	၂၂၆
[ခီ]	
ခီပိတသဒ္ဒေါ ဝါ	၂၉၆
[ခီ]	
ခီဏကာမရာဂေါ	၃၄၅
ခီဏပုနဗ္ဘဝေါ	၃၂၃
ခီဏာသဝံ အရဟန္တံ	၃၂၁
ခီရပဏ္ဍိနော	၉၀
[ခု]	
ခုရကာသေ	၁၁၅
ခုရပရိယန္တေန	ဂ၂
ခုရပ္ပံ	၉၀
ခုံသေန္တော ဝမ္ဘေန္တော	၃၂၆
[ခေ]	
ခေမက်ရဿ	၆၁
ခေဋ္ဌကတံပိ	၉၃
ခေတ္တဝတ္ထုံ	၃၄၀
[ဂ]	
ဂင်္ဂါနဒီ ပူရာ ဥဒကဿ	၁၀၃
ဂစ္ဆံ ရောပိမံ	၉၀
ဂစ္ဆံ သမဏာ ဌိတောမှိ	၂၂၄
ဂဏ္ဍတော	၁၀၄၊၁၆၃
ဂဏ္ဍဘူတော	၁၂၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌကော်
[ဂ]	
ဂဏ္ဍာ	၁၇၅
ဂတာဂတံ	၄
ဂထိတော (ဂဓိတော) +	၃၇၉
ဂန္ဆေယျ သေယျထာပိ	၆၃
ဂဒြဘေန	၃၃၃
ဂန္ဓကထံ	၁၇၆
ဂန္ဓဗ္ဗော ပစ္စုပဋ္ဌိတော	၃၃၇
ဂဗ္ဘဉ္စ ပရဉ္စ လောကံ	၂၄၅
ဂဗ္ဘိနိယာ ယောပိ	၇၊၃၃၀
ဂမ္ဘီရပညံ	၃၆၉
ဂမ္ဘီရဿ	၆၁
ဂမ္ဘီရေ ဉဒပါနေ	၂၆၃
ဂမ္ဘီရေ ဉဒကရဟဒေ	၄၉
ဂမ္ဘီရော ဒုဒ္ဒသော	၁၅၄၊၂၆၅၊၃၅၀
ဂရဟေယျုံ	၃၃
ဂလပွဝေဠကေန	၄၆
ဂဟဏိယာ	၂၃၉
ဂဟနံ ဟိ	၄
ဂဟပဘိ +	၃၄
[ဂါ]	
ဂါမဏ္ဍလရူပေါဝိယ	၃၃၅
ဂါမာပိ အဂါမာ	၂၇၆
ဂါရယှံ ဌာနံ	၁၅၀
ဂါဠလေပနေန သဝိသေန	၆၇
[ဂိ]	
ဂိဇ္ဈဿ ကက်ဿ	၆၈
ဂိဇ္ဈော ဝါ	၃၆
ဂိဒ္ဓိလောဘာ(—ဘိ)	၃၄
ဂိမ္ပိကော	၁၆၈
ဂိဟိသံယောဇနံ	၁၅၁
ဂိဟီ	၄
[ဂု]	
ဂုတ္တံ ရက္ခိတံ	၁၆၇
ဂုဟာဒဿနာယ	၁၇၆

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌကော်
[ဂူ]	
ဂူထဂတမိဝ	၆၃
[ဂေါ]	
ဂေါဃာတကသူနံ	၃၅
ဂေါဇ္ဈေ	၃၅၈
ဂေါတ္တပဋိသာရိနော	၃၀
ဂေါဒမွာ ဝါ	၃၀၂
ဂေါပခုမော	၃၁၂
ဂေါပ္ဖကေန(—ကံ)	၁၁၃
ဂေါပေါ	၃၅၆
ဂေါရကွံ +	၃၆၇
ဂေါဝတိကော	၆၃
ဂေါဝိကန္တေနေန	၁၁၉၊၃၆၁
[ဃ]	
ဃရာဝါသကမ္မဋ္ဌာနံ	၃၂၄
ဃာတေယျာမ ဇာပေယျာမ	၂၅၂
[စ]	
စက္ကဝတ္တိံ ဓမ္မိကော	၃၀၉
စက္ကဝတ္တိံ ရထေသဘော	၃၂၅
စဏ္ဍာလကုလော	၃၃၁
စဏ္ဍေန ဟတ္ထိနာ	၁၅၂
စတ္တာလီသဒန္တော	၃၁၂
စတုပ္ပဒေပိ	၃၆၆
စန္ဒနဿ ဝါ	၃၃၁
စန္ဒနိကံပိ	၁၁၈
စမ္ပာယံ +	၁
စရတော စ တိဋ္ဌတော စ	၁၄၉၊၁၈၂
စရ ဝါဒပွမောက္ခာယ	၁၈၈
စရိမကာ	၆၄
[စာ]	
စာဂဗဟုလော	၃၈၁
စာဂါ ပဋိနိဿဂ္ဂါ	၁၅၃

ပဒါနုက္ကမော — ဝိဉ္ဇကော်ဝ

[စ]

စာတုဒ္ဒိသာ ၂၀၁၃၀၃
စာတုယာမသံဝရသံဝုတော ၅၂
စာတုဝဏ္ဏိံ သုဒ္ဒိံ ၃၃၄
စာတုရန္တော ဝိဇိတာဝိ ၃၂၅
စာပေါ ၉၈
စာဝေတုံ ဝါ ပဗ္ဗာဇေတုံ ဝါ ၃၀၅

[စိ]

စိတံ သမာဒါယ ဥဟန်္တိ ၂၄၄
စိတန္တရံသော ၃၁၁
စိတ္တံ ဝိသုဒ္ဓံ ဇာနာတိ ၃၂၀
စိတ္တကတံ ၂၃၆
စိတ္တသမုဋ္ဌာနာ ၂၀၆
စိတ္တသမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ ၁၉၅
စိတ္တသင်္ခါရပ္ပဋိသံဝေဒီ ၉၄
စိတ္တော ၅

[စီ]

စီဝရံ အစ္ဆာ့ကဉ္စံ ၃၁၄

[စု]

စုတူပပါတဉာဏာယ ၁၇
စုဒ္ဒသယောနိပမုခသတသဟဿာနိ ၁၈၀
စုလ္လာသီတိသဟဿာနိ ၁၈၁

[စေ]

စေတောဝသိပ္ပတ္တော ၅၃

[စော]

စောရကထံ ၁၇၆
စောရေယျာတကော ၉
စောရာဘိနီတာ ၁၃၃

[ဆ]

ဆဋ္ဌေတ္ဝာ ၈၆
ဆတ္တိံ သရဇောခာတုယော ၁၈၁
ဆမ္ဘိတတ္တံ လောမဟံသော ၂၇၉
ဆမာနိက္ခိတ္တံ ၆၄

ပဒါနုက္ကမော — ဝိဉ္ဇကော်ဝ

[ဆ]

ဆဝေါ ၄၉၂၅၃
ဆဋ္ဌာဘိဇာတိယော ၁၈၀

[ဆိ]

ဆိဇ္ဇန္တို ၁၀
ဆိန္နတော ၈၁၈၂

[ဆေ]

ဆေကံဝတာ ၁၇၂
ဆေဒနပါသဟသာကာဇာ ၁၃
ဆေဒါပယတော ၈၁

[ဇ]

ဇဃ်ဝိဟာရံ + ၃၁
ဇဏ္ဏုကေန ဃဋ္ဋေတိ ၂၄၆
ဇနကပိတု ၃၃၆
ဇနကုဟနတ္ထံ ၁၃၅
ဇနပဒကလျာဏီ ၂၁၃
ဇနပဒတ္ထာဝရိယပ္ပတ္တော ၃၀၉
ဇနလပနတ္ထံ ၁၃၅
ဇနိကာ မာတာ ၃၃၆
ဇနေတသ္မိံ + ၄၀
ဇပေ အာစရိယသဒိသာ ၃၆၅
ဇမ္ဗုသဏ္ဍသဿ ကုဿဇော ၃၂၅
ဇရာပါရိဇုညံ ၂၃၈

[ဇ]

ဇာဂရဿ စ ၁၅၀
ဇာဂရိယံ အနုယုတ္တော ၂၅ ၁၃၉
ဇာတရူပမယံ ဒဏ္ဍံ ၃၃၄
ဇာတိက္ခယံ ပတ္တော ၃၂၀
ဇာတိဝိဘင်္ဂေ ၃၆၅
ဇာနံယေဝ ဇာနာမိ ၁၉၃
ဇာယိကာ ၁၂၁
ဇာလဟတ္ထပါဒေါ ၃၁၁

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဉ္ဇကော်
[တ]	
တံသရီရန္တိပိ	၉၅
တက္ကပရိယာဟတံ	၁၈၃
တက္ကီ ဝိမံသီ	၁၈၃
တစံ အစ္ဆေတ္ဝာ	၁၀၃
တစပပဋိကာ	၁၅၆
တစောစ နှာရုစ	၁၄၃
တဏှစ္ဆိဒဿ	၆၂
တဏှာက္ခယော	၁၀၅၊၂၆၆
တဏ္ဍုလပဋိဘဿနိ	၂၂၀
တတောနိဒါနံ +	၃၇
တတြတတြေဝ သက္ခိဘဗ္ဘတံ	၁၆၀
တထာဂတော	၉၅
တထာတိပိ မေ နော	၁၈၄
တထာဝုပကဋ္ဌဿ	၁၀၉
တထာသတိဝိနယဿိ	၃၂၁
တဒတ္ထာယ စိတ္တံ ဥပသံဟရတိ	၁၃၆
တဒနုဂါယန္တိ-ဘာသန္တိ +	၃၄၀
တဒဟုပေါသထေ ပန္နရသေ	၂၄၀
တနုတရုတန္ရ	၁၆၂
တပံ ဓမ္မံ	၃၂၅
တပေါဂုဏံ သမာဒါယ	၂၁၆
တမေနံ ဥပ။ပ။သုမ္ဘေယျ +	၃၅
တရုဏာနံ ဗီဇာနံ	၁၂၀
တရုက္ခူပမေန	၁၀၁
တသထာဝရေ	၂၀၂
တသေသု +	၃၆၉
[တာ]	
တာနိ ဇိမ္မေယျာနိ	၄
တာနိ ဝကေ်ယျာနိ	၄
တာရကရူပါနိ	၁၃၂
တာရယန္တဿ	၆၂
တာဝတကွဿ ဗျာမော	၃၁၂

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဉ္ဇကော်
[ဒ]	
ဒိဋ္ဌာသာ ဝုစ္စုသာ	၅၁
[ဒီ]	
ဒီရိယတိ +	၉၂
ဒီဝါ	၈၃
ဒီဝိကာယ	၂၉၈
[ဒု]	
ဒုဟတိ	၁၀
[စျာ]	
စျာယိဿ	၆၂
စျာယိ	၃၃၁
[ဉ]	
ဉဿတိ ဝါ	၁၀၃
[ဉာ]	
ဉာဏာယ ဒဿနာယ	၂၅၉
ဉာတမနုဿာနံ	၅၄
ဉာတိကထံ	၁၃၆
ဉာတိပါရိဇုညံ	၂၃၈
ဉာယဿ	၄
ဉာတိသာလောဟိတကရဏီယံ	၃၅၉
ဉာယံ ဓမ္မံ ကုသလံ	၁၃၈
[ဋ]	
ဋ္ဌိတမဋ္ဌတော	၂၃၃
ဋ္ဌိတိယာ အသမ္မောသာယ	၁၉၄
ဋ္ဌိတိယာ ယာပနာယ	၃၁၄
ဋ္ဌိတော အင်္ဂုလိမာလ သဗ္ဗဒါ	၂၅၈
ဋ္ဌိတောဟံ တုဝမ်ပဋ္ဌတော	၂၅၈
[ဎ]	
ဎေတိ သေယျထာပိ	၁၄
[တ]	
တံ ခေါ ပန ဘဝန္တံ ဂေါတမံ အာဘိ	၇၃
တံသဗ္ဗံ	၄၉

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[တိ]	
တိဏကဋ္ဌုပါဒါနံ	၁၅၁၊၃၇၉
တိဏဂ္ဂိ	၃၅၆
တိဏဘာက္ခော ဝါ	ဂ
တိဏရုက္ခေပိ	၃၆၆
တိဏသန္ထာရကော	၁၆၅
တိဏ္ဏော ဂေါဝိကန္တနေန	၂၆၂
တိဏ္ဏောသိခရေန	၃၆၁
တိဏ္ဏံ ဝေဒါနံ ပါရဂူ	၃၀ဂ
တိန္နံကာစီရေ +	၂၀၃
တိရိယံ ဗာဟာယ	၉၉
တိရောရဋ္ဌာ ဇနပဒါ	၃၄၅
တိံသေ နိရယသတေ	၁ဂ၁
တိံသော ဝိဇ္ဇာ အနုပ္ပတ္တာ	၂ဂ၃
[တု]	
တုစ္ဆကံယေဝ သမ္မဇ္ဇတိ	၂၂ဂ၊၃၇၆
တုလနာ	၁၄၆၊၃၅၂
တုလယိတ္ထာ +	၃၇ဂ
တုဝံ ဗုဒ္ဓေါ	၃၂ဂ
[တေ]	
တေစီဝရိကော	၂ဂဝ
တေဇောဂတံ	၉၁
တေန ပါဝိသိ +	၁ဂ၂
တေလပ္ပဒီပံ	၂၃
တေလမလိကတေန	၁၇၂
တေဝိဇ္ဇော	၁၅ဝ၊၁၆၁၊၃၆၄
[ထ]	
ထပတိ	၇၃
ထရုသ္မိံပိ	၂၄ဝ
[ထာ]	
ထာမဂတာ	၁ဝ၂
ထာမဝါ ဒဠ္ဍပရက္ကမော	၄၇၊၇၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ထာ]	
ထာလိပါကေ	၃၃၃
ထာဝရေသု +	၃၆၉
[ထိ]	
ထိရံ ဗန္ဓနံ	၁၁၉
[ထု]	
ထုလ္လကောဋ္ဌိကံနာမ	၂၃ဝ
[ထူ]	
ထူလော ကလိင်္ဂရော	၁၁၉
[ထော]	
ထောကံထောကံ	၂၆၃
[ဒ]	
ဒက္ခတိ ဝါ	၁ဝ၃
ဒက္ခိဏာဝဋ္ဋကဇာတာနိ	၃၁၁
ဒက္ခိဏံ တိရံ	ဂ၂
ဒက္ခိဏံ ဝါ	၁၅၅
ဒက္ခိဏေယျော +	၁၁၆
ဒဏ္ဍဒဏ္ဍန်ိ	၄၃
ဒဏ္ဍကီရညံ	၅၃
ဒဏ္ဍတဇ္ဇိတာ	၁ဝ
ဒဏ္ဍမန္တရံ	၃
ဒတ္တုပညတ္တံ +	၁၅ဂ
ဒတ္တောသိ	၅ဂ
ဒန္တံ	၁၆၃
ဒန္တကာရော(—ရန္တေဝါသီ)	၂ဝ၁
ဒန္တဘူမိံ	၃ဝ၂
ဒန္တဿ	၆၂
ဒန္တသ္မိံ သုပရိကမ္မကတသ္မိံ	၂ဝ၁
ဒန္တာဝ	၄ဝ၂
ဒန္ဓာယိတတ္တံ	၃ဂ၂
ဒဗ္ဘာ	၁ဝ

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[ဒ]	
ဒဗ္ဗိဂ္ဂါဟော	၃၃၀
ဒမေန	၈၂
ဒဝတ္တော	၁၁၅
ဒဿနီယတရော စ	၃၃၅
ဒဿနီယော ပါသာဒိကော	၃၄၄
ဒဟရဿ ကုမာရဿ	၂၀၅
ဒဟရာ စ ဝုဒ္ဓာ စ	၂၄၅
ဒဟရာ မာဏဝိကာ	၅၈
ဒဠ္ဍံ ဗန္ဓနံ	၁၁၉
ဒဠ္ဍေဟိ ဝရတ္တေဟိ ဗန္ဓနေဟိ	၁၂၀
[ဒါ]	
ဒါယာဒကာ	၂၄၄
ဒါရုံ နမယန္တိ တစ္ဆကာ	၂၈၂
ဒါသကမ္မကရာ	၃၅၉
ဒါသဂဏာနံ-ဒါသိဂဏာနံ	၁၂၂
[ဒိ]	
ဒိဋ္ဌဓမ္မဟိတတ္ထာယ စ	၃၁၉
ဒိဋ္ဌဓမ္မော	၅၅
ဒိဋ္ဌိန်ဇ္ဈာနက္ခန္တိ +	၃၄၉
ဒိဋ္ဌိပ္ပတ္တော	၁၀၉၊၁၄၄
ဒိဋ္ဌိယာ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ	၂၇
ဒိဋ္ဌိသံယောဇနံ	၁၅၃
ဒိဋ္ဌော ဝါ	၁၇၁
ဒိန္နာဒါနံ	၃၂
ဒိဗ္ဗကာမာ	၁၆၉
ဒိဗ္ဗေ ကာမေ	၂၄၆
ဒိဝသာဝသေသေန	၂၉၃
ဒိဝါဝိကာလဘောဇနံ	၁၁၇
ဒိဝါဝိဟာရံ +	၃၁
ဒိသာ ဓမ္မကထံ သုဏန္တု	၂၀၃
[ဒီ]	
ဒီဃံ ဝါ	၆၄
ဒီဃံ ကာရာယနံ	၂၆၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော်
[ဒီ]	
ဒီဃင်္ဂုလီ	၃၁၁
ဒီဃပိဋ္ဌိကေ	၃၆၆
ဒီဃမာယုံ ဓနေန	၂၄၄
ဒီဃာ ဝါ ရဿာ ဝါ	၂၁၃
ဒီဃော ရဿော မဇ္ဈိမော	၆၇
[ဒု]	
ဒုက္ကရကာရကော	၆၄
ဒုက္ခံ အရိယသစ္စံ	၁၆၄
ဒုက္ခံ ဒေါမနဿံ	၄၆
ဒုက္ခတော	၁၀၄၊၁၆၃
ဒုက္ခမမ္မာနံ	၁၁၆
ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ	၂၂၇
ဒုက္ခပဋိက္ကူလံ +	၆
ဒုက္ခက္ခယဂါမိနိယာ	၂၀
ဒုက္ခသမ္ဖဿော	၁၇၀
ဒုက္ခသမုဒယံ(-နိရောဓံ)	၁၆၄
ဒုက္ခုဒြယံ	၈၈
ဒုက္ခေ နိက္ကန်ဒါ	၂၂၇
ဒုက္ခောတိဏ္ဏာ ဒုက္ခပရေတာ	၁၃၃၊၁၆၄
ဒုဂ္ဂတိဂါမိနံ	၂၀၃
ဒုဂ္ဂတေ သတ္တော	၁၅၀
ဒုတ္တက္ကိတံပိ	၁၀၃
ဒုန္နိဝတ္ထံ ဒုပ္ပါရုတံ	၁၃၂
ဒုပ္ပဋိမန္တိယာ	၃၂၆
ဒုပ္ပရိယောဂါဠော	၁၅၆
ဒုဗ္ဘဏ္ဏော	၄၁
ဒုဗ္ဘလံ ဗန္ဓနံ	၁၁၆
ဒုဗ္ဘလိကရဏော	၁၅
ဒုမပ္ပလာ နေဝ ပတန္တိ	၂၄၅
ဒုရာသဒါ သိဟာဝ	၃၂၄
ဒုဿမတ္တော သမာဒိန္နော +	၈၁
ဒုဿာနိ သံဟရတု	၂၅၅
ဒုဿီလဿ ပါပဓမ္မဿ	၂၇၆
ဒုဿီလျံ	၈

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဇ္ဇကော်
[ဒ]	
ဒေဝကတသောဇ္ဈော	၁၇၆
ဒေဝညတရော ဝါ	၆၄
ဒေဝဝနေ သာလဝနေ	၃၄၂
ဒေဝဿ ဒေဝဒူတာ	၂၄၆
ဒေဝါနုံ သဟဗျတံ	၁၆၈
ဒေဝါနမိန္ဒော သက္ကော	၂၄၈
[ဒေါ]	
ဒေါနမိတေ သံသာရေ	၁၈၁
ဒေါဝါရိကံ	၅၆
[ဒ္ဓ]	
ဒ္ဓဇ္ဇန္တရကပ္ပါ	၁၈၀
ဒ္ဓဇ္ဇပဋိပဒါ	၁၈၀
ဒ္ဓတ္တိံ သမဟာပုရိသလက္ခဏာနိ	၃၀၉
[ဓ]	
ဓညသမဝါပကံ	၁၂၁
ဓနုသ္မိံ ပိ	၂၄၀
ဓနေန ဝါ ဓညေန ဝါ	၂၅၁
ဓမန်သန္ဆတဂတ္တော	၂၉၅
ဓမ္မက္ကောသေန အက္ကုဋ္ဌော	၁၈၉
ဓမ္မစက္ခုံ	၁၅
ဓမ္မစေတိယာနိ	၂၉၉
ဓမ္မဓာရဏာယ	၃၅၃
ဓမ္မဓာရဏာ	၁၄၆
ဓမ္မနိဗ္ဗာနက္ခန္တိယာ	၃၅၁
ဓမ္မမယံပါသာဒံ	၂၆၈
ဓမ္မမောဒပယန္တိ သန္တော	၂၀၂
ဓမ္မဝါဒိ	၃၂၉
ဓမ္မဝိနယံ	၃၅၇
ဓမ္မဟရေန ဓမ္မနန္ဒိယာ	၁၀၅၊၂၀
ဓမ္မဟာ အနုတ္တရော	၃၂၅
ဓမ္မဟာ စာတုရန္တော	၃၀၉
ဓမ္မဿ အညာတာရော	၁၄၆၊၂၆၇
ဓမ္မဿ အနုဓမ္မံ	၃၀၀
ဓမ္မဿ စာနုဓမ္မံ +	၄၃၊၁၅၀

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဇ္ဇကော်
[ဓ]	
ဓမ္မဿဝနံ	၁၄၆
ဓမ္မဿဝနဿ	၃၅၃
ဓမ္မဿ	၄၃
ဓမ္မာ နိဗ္ဗာနံ ဒမန္တိ	၁၄၆၊၃၅၁
ဓမ္မာနုဓမ္မံ	၁၂၅
ဓမ္မံကော ဓမ္မရာဇာ	၂၄၅
ဓမ္မေ ဌိတော မဟာရာဇာ	၂၄၆
ဓမ္မေန စက္ကံ ဝတ္တေမိ	၃၂၆
ဓမ္မေသု အနုပလိတ္တော	၂၇၁
[ဝ]	
ဝါတိယာ	၇၁
ဝါဝေ	၁၁၅
[ဝေ]	
ဝေနဿ +	၆၁
ဝေဝဒ္ဓိံ	၉၃
[န]	
နက္ခတ္တာနံ မုခံ စန္ဒော	၃၂၇
နံ ခုလုမုလုကာရကံ ပတ္တံ ဓောဝတိ	၃၁၄
နဂရကံ	၂၉၂
နဂ္ဂိယံ မုဏ္ဍိယံ	၁၇၉
နတ္ထုကမ္မံ	၁၇၄
နဒ္ဒိံ	၃၆၀
နန္ဒကာနိ+	၁၉၁
နန္ဒီဘဝပရိက္ခီနံ	၃၇၀
နပရန္တပေါ	၅
နမော တဿ ဘဂဝတော	၃၁၆
နလာဋမဏ္ဍလမ္မိ	၃၁၀
နဝံ ဒုဿယုဂံ	၆၀
နဝဠ ဝေဒနံ	၂၆၊၃၁၄
နဿတိ ဝတ ဘောဓလောကော	၂၆၇
[နာ]	
နာဂဿ	၆၁
နာဂါဝဒန္တေ သတ္ထုနော	၃၂၀

ပဒါနုက်ကမော	ပိဋ္ဌကော်
[နာ]	
နာစွာသန္နေ ပါဒံ နိက္ခိပတိ	၃၁၂
နာစ္ဆကျာယ	၂၃၉၊၂၇၄
နာတိဒူရေ နစ္စာသန္နေ ပရိဝတ္တတိ	၃၁၃
နာတိဒူရေ ပါဒံ ဥဒ္ဓရတိ	၃၁၂
နာတိမဲ့ဃံ နာတ်သနိကံ	၃၁၂
နာတိသီတာယ	၂၃၉၊၂၇၄
နာဓိဝါသေတိ	၁၂၃
နာနတ္ထသိတာ	၃၆
နာနတ္ထကထံ	၁၇၆
နာနာဇစ္စာနံ	၃၃၁
နာနာတိတ္ထိယာ	၁၀၈
နာနာပုပ္ဖါနံ	၆၃
နာနာဗာဟာသု ဂဟေတ္ဝာ +	၃၈၁၊၃၆၉၊၃၆၂
နာနာဝေရဉ္ဇကာနံ	၃၂၈၊၃၄၃
နာမကံဃေဝ သမ္မဉ္ဇတိ +	၂၂၀၊၃၇၆
နာရာဇံ	၉၈
နာရာဓေတိ	၅
နာသစ္ဆိဒ္ဒံ	၉၃
နာဟံ ဘန္တေ ဇေတံ ရောဒါမိ +	၆၅
[နံ]	
နံက္ကန္တံ	၃၅
နံက္ခိတ္တမကိသုဝဏ္ဏော	၂၂၇
နံဂမာပိ အနံဂမာ	၂၇၆
နံဂြောဓပရိမဏ္ဍလော	၃၁၂
နံဃာတံ	၉၉
နံစ္ဆာဘိက္ခံ	၃၄၁
နံဆွာတော	၅
နံဇျာနံ့ ခမန္တိ	၁၄၅
နံဋ္ဌတစီဝရော	၁၀၇
နံဒ္ဒါရော်သီ	၃၄
နံဓိမုခံ	၂၁
နံန္နာဒိစ	၃၁၆
နံပကပညော	၃
နံပကော	၃

ပဒါနုက်ကမော	ပိဋ္ဌကော်
[နံ]	
နံပုဏ္ဏော ပက္ခိတဝေဒနိယော	၂၆၅
နံပုရိသေဟိ တူရိယေဟိ	၁၆၈
နံဗွာနနိန္နာ(-ပေါဏာ-ပဗွာရာ)	၁၅၈
နံဗွာနပရမံ သုခံ	၁၇၁
နံဗ္ဗတော	၁၅၅၊၃၇၀၊၃၇၁
နံဗ္ဗေမိကာယ	၂၀
နံမန္တနံ	၇
နံမ္ဗထိကံ	၃၀၄
နံမ္ဗံသံ	၃၅
နံမလံဝတ	၁၇၂
နံယတိ သင်္ဂတိဘာဝပရိဏာဘာ	၈၃
နံယျာတာရော	၁၈၆
နံရာသာသံ	၃၇၀
နံရူပမိ	၁၂၄၊၃၇၁
နံရောဓမေမ္မော	၁၆၄
နံရောဓော	၁၀၅
နံလ္လောပံ	၈၂
နံလ္လောပံ ဝါ ဟရေယျ	၂၅၂
နံဝိဋ္ဌော မူလဇာတာ	၁၄၅
နံဿရဏံ	၁၀၃
နံဿရဏပညော	၄၄
နံသဘဿ	၆၁
[နံ]	
နံလဝဏ်္ဏံ နံဒဿနံ နံဘာသံ	၁၉၇
နံလကာနိ	၁၇၂၊၃၇၇
နံလာနိ အဠုနဝဏ်္ဏာနိ	၃၁၁
နံလာနိ ဝဏ်္ဏာနိ နံဒဿနာနိ နံဘာသာနိ	၁၉၆
[နေ]	
နေကာနံ နိက္ခဂဏာနံ	၁၂၂
နေက္ခမ္မသညော	၂၀၉
နေဝအာတ္တဗျာဗာဓာယ စေတေတိ (ပရ-ဥဘယာ)	၃၁၅
နေဝတ္တန္တပေါ	၅
နေသာဒကုလာ	၃၃၁

ပဒါနုက္ကမော	စိဉ္စကော်
[နော]	
နောအာကောဋ္ဌနက္ခမော	၅၉
နောအပနတဿ	၆၂
နောတထာ	၄၉
နောတိပိ မေ နော	၁၀၄
နောနောတိပိ မေ နော	၁၀၄
နော ဝိမင်္ဂနက္ခမော	၅၉
နောဝိသံယုတ္တော	၁၂၃
[ပ]	
ပံသုပိသာစကမို့	၂၁၂
ပက္ကဂတ္တော	၁၆၉
ပစကော	ဂ၁
ပစ္စာဇာတော ဝါ	၁၁
ပစ္စက္ခာနံ	၂၃၄
ပစ္စဉ္ဇနံ +	၁၂၄
ပစ္စနိကံ	၅၄
ပစ္စပါဒိ ဓမ္မဿာနုဓမ္မံ	၃၂၁
ပစ္စယော	ဂ၂
ပစ္စဝေက္ခဏတ္ထော	ဂ၇
ပစ္စဿောသိ +	၂၄
ပစ္စဂစ္ဆာမ	၂ဂ၉
ပစ္စာသိသ သမာနရူပေါ	၁ဂ၉
ပစ္စုပဋ္ဌကော	၃၅
ပစ္ဆာနိပါတိ	၂၅၁
ပစ္ဆာဝစနီယံ ပုရေ အဝစ	၁ဂဂ
ပစ္ဆိမ သောပါနကဋ္ဌဝရာ	၂၅၅
ပဉ္စကင်္ဂါ	၃၃၊၂ဝ၁
ပဉ္စမတ္တာနိ တဏ္ဍုလဝါဟသတာနိ	၂၃ဝ
ပဉ္စမတ္တာနိ ပြာဟုဏသတာနိ	၃၂ဂ
ပဉ္စမတ္တေဟိ အဿသတေဟိ	၂၇ဂ
ပဉ္စဝဂ္ဂိယာ ဘိက္ခူ	၂၆၅
ပဉ္စလိကာ ဝန္ဒမာနာ	၃၆၅
ပညဉ္စ	၁၃၆
ပညတ္တာနိ ဒေါ	၅၇
ပညဝတာ ပတ္တမ္ပံ	၂၇၄

ပဒါနုက္ကမော	စိဉ္စကော်
[ပ]	
ပဥ္စသေ ဝေယျာကရဏေန	၁၉၄
ပညာက္ခန္ဓေန	၁၉၄
ပညာဂတေန	၂၉၇
ပညာဝ ဓနေန သေယျော	၂၄၅
ပဋ္ဌင်္စ	၃၆၆
ပဋ္ဌလိယော ဥပါဟနာ	၃၃၄
ပဋ္ဌာကံ	၅၄
ပဋ္ဌိက္ကမိတမ္ပံ	၁၃ဝ
ပဋ္ဌိက္ကမောသာနံ	၃၆၁
ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေသိ	၂၉၁
ပဋ္ဌိစ္စ ကမ္မံ ဖုသတိ +	၄၃
ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပါဒ ဒဿာ	၃၇၂
ပဋ္ဌိစ္စသမုပ္ပန္နာ	၁၆၄
ပဋ္ဌိဿသညာနံ အတ္ထင်္မာ	၁၂၅
ပဋ္ဌိဿဝါ	၄၅
ပဋ္ဌိပ္ပဿဒ္ဓိယာ	၁ဝ၄
ပဋ္ဌိပါဒိတော	၂
ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလော	၂၇၁
ပဋ္ဌိဗဒ္ဓစိတ္တော	၅၉
ပဋ္ဌိဗုဒ္ဓါ	၄၈
ပဋ္ဌိဘာတု (ပဋ္ဌိဘာသေယျ) +	၂၁ဝ
ပဋ္ဌိမန္တိကဿ	၆၁
ပဋ္ဌိမုက္ကော	၅၈
ပဋ္ဌိဝါပေတိ	၁ဝ၅
ပဋ္ဌိဝိဘတ္တာနံ	၄၇
ပဋ္ဌိသန်ဓိယ ဝါ	၃၇၈
ပဋ္ဌိပါဒိတော	၂
ပဋ္ဌိပုဂ္ဂလော	၂၇၁
ပဋ္ဌိဗဒ္ဓစိတ္တော	၅၉
ပဋ္ဌိဗုဒ္ဓါ	၄၈
ပဏ္ဍကဒ္ဒိသု	၃၃၄
ပဏ္ဍဝိသတိ ဝဿုဒ္ဒေသိကာ	၂၄ဝ
ပဏာမိတော	၁၂၇
ပဏ္ဍိတော ဝိယတ္တော	၂၅ဝ၊၂၆၉
ပဏိတတရဉ္စ ဥတ္တရိတရာ	၂ဘဂ

ပဒါနုက္ကမော [ပ]	ဝိဇ္ဇကော်
ပရတော +	၁၀၄
ပရဒတ္တဝုတ္တာ	၁၂၀
ပရန္တပေါ	၅
ပရပ္ပဝါဒံ	၁၉၃
ပရပေသေန	၃၆၈
ပရပေသေန ပေသကော	၃၆၈
ပရမကုသလံ	၂၀၄
ပရမနိပစ္စာကာရံ	၃၂၀ ၂၉၄
ပရမရူပံ	၁၂၁
ပရမသစ္စံ သစ္ဆိကရောတိ	၁၄၆၊၃၅၁
ပရမေန သိလက္ခန္ဓေန	၁၉၃
ပရမော ဝဏ္ဏော	၂၁၂
ပရလောကဝိဒူနော	၇၉
ပရသေနပ္ပမဒ္ဒနာ	၃၀၉
ပရိကန္တော	၁၁၉
ပရိကမ္မာနိ	၁၀
ပရိစ္စတ္တံခေါ	၈၇
ပရိစ်စာရိတပုဗ္ဗော	၁၆၇
ပရိစာရိမ္ဟာ	၁၃၁
ပရိဒုမ္မတိ	၂၉၄
ပရိဒယ္ဟမာနေ	၁၆၈
ပရိတ္တံ	၈၆
ပရိတ္တာနိ သုဝဏ္ဏဒုမ္မဏ္ဍာနိ	၁၉၆
ပရိတာပေတိ	၈
ပရိပက္ကံ ကမ္မံ	၁၈၁
ပရိပန္ထေ တိဋ္ဌတော	၈၂
ပရိပုဏ္ဏကာယော သုရုစိ	၃၂၄
ပရိပူရာနိ ပရိပ္ပုဠာနိ	၁၉၉
ပရိပူရေတိ ပရိပ္ပရတိ	၁၉၈
ပရိယန္တကတံ	၂၉၄
ပရိယန္တကတော ဟာယနဝဓုနေ	၁၈၁
ပရိယာဒါယ +	၉၃
ပရိယာဒါနာ	၁၅၅
ပရိယာဒိန္နစိတ္တော	၃၅၀

ပဒါနုက္ကမော [ပ]	ဝိဇ္ဇကော်
ပဏ္ဍုသုတ္တံ	၂၀၀
ပဏ္ဍုပုဋ္ဌကဿ သာလိနော	၂၂၆
ပဏော ပဏဝိယာ +	၁၄၇
ပတ္တံ ဥန္နာမေတိ (သြနာ-ဝိနာ)	၃၁၃
ပတ္တဓမ္မော	၅၅
ပတ္တသိံ အတိဝေလာနုရက္ခီ	၃၁၅
ပတ္တိပတ္တဿ	၆၂
ပတ္တေ ဓောတေ ဟတ္ထဓောတော	၃၁၄
ပတ္တော ဓောတော	၃၁၄
ပတ္ထဏ္ဍိလေ	၃၅၃
ပထဝီ ပထဝီကာယံ	၁၇၈
ပထဝီသမံ	၉၃
ပဒကဿ	၆၂
ပဒကော	၃၆၅
ပဒကော	၃၀၈
ပဒသမာစာရော	၁၃၇
ပဒါလိတာ အာသဝါ	၃၂၈
ပဒုမကဿ ဝါ	၃၃၁
ပဒေ ပဒံ	၃၂၄
ပဓာနံ	၃၅၂
ပဓာနဧဝမတ္တတံ	၃၀၂
ပဓာနာဘိနိဗ္ဗတ္တံ	၃၀၄
ပဓာနိယင်္ဂါနိ	၂၇၄
ပန္နမုဿလော	၂၂၇
ပန္နလောမာ	၁၂၀
ပန္ထဿနာဿနာ	၆၁၊၁၉၂
ပပတန္တော	၄၀
ပပ္ပုယျ ပရမံ သန္တိ	၂၀၅
ပဗ္ဗတံ ကန္ဒရံ	၁၀၉
ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဝါ	၂၃၂
ပဘာဿကဿာ	၆၁
ပဘိန္နခီလဿ	၆၀
ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိ	၂၀၃
ပယိရုပါသတိ(-သန္တော)	၁၄၆၊၃၁၅

ပဒါနုက္ကမော	စိဉ္စကော်
[ပ]	
ပရိယာယ ဘတ္တဘောဇနာနုယောဂံအနု	ဂ
ပရိယောဂါ	၂ဂဂ
ပရိယောဂါဟိယဝတ္တတော	၁၄၇
ပရိယောဂါဠဓမ္မော	၅၅
ပရိယောဓာယ	၂၄၁
ပရိယောနဒ္ဓါ	၃၇၉
ပရိသမ္မာဟတိ ပါဏိဟိ စ	၃၂၀
ပရိသမ္မာဟတိ စ	၂၉၄
ပရိသေဒိတာနိ ပရိဘာဝိတာနိ +	၂၀
ပလ္လင်္ကံ အာဘုဇိတ္ဝာ	၁၅
ပလိကုဇ္ဇိတ္ဝာ	၆၃
ပလိတာနိ	၂၄၆
ပလိပထံ	၃၇၁
ပလေဟန္တော	၃၅
ပလောကတော	၁၀၅၊၁၆၃
ပဝတ္တဖလဘောဇီ	ဂ
ပဝရမဏိကုဏ္ဍလံ	၃၉
ပဝရံ	၃၇၁
ပဝိဝိတ္တော ပဝိဝေကဿ စ ဝဏ္ဏဝါဒီ	၁၉၀
ပဝိဝေကသုခံ	၁၂၄
ပဝိသန္တေပိ	၂၀၂
ပဝုတ္တံ သမိဟိတံ	၃၄ဂ
ပသတံပသတံ	၂၆၃
ပသန္နနေတ္တော သုမုခါ	၃၂၅
ပသယျပသယျ	၁၁၁
ပသဝတိ	၄၅
ပသာဒနီယာနိ	၂၉၂
ပဟာတဗ္ဗံ ပဟီနံ	၃၁၉
ပဟီနံ ဥစ္ဆိန္နမူလံ	၁၅၆
ပဟီနဇာတိမရဏော	၃၂၀
ပဟူတဇိဝှတာယ စ	၃၀၉၊၃၁၂
[ပါ]	
ပါစာပယတော	ဂ၁
ပါစာမနုသိဿော သာယံ	၂၇၅

ပဒါနုက္ကမော	စိဉ္စကော်
[ပါ]	
ပါဏော သု အသညတော	၂၇ဂ
ပါဠိကခ်ါ	၃၃
ပါဒတော ကရိတ္ဝာ	၂၉ဂ
ပါဒမဇ္ဈနာနုယောဂမနုယုတ္တော	၃၁၅
ပါဒါနိ မုခေန စ ပရိစုမ္ဗဘိ	၃၂၀
ပါဒုဒရေ	၃၆၆
ပါနကထံ	၁၇၆
ပါပကံ ဝါစံ (သက်ပ်ပွံ)	၂၀၄
ပါပကော အာဇီဝကော	၂၀၆
ပါပဏိကာ	၁၉၁
ပါပိယံသော	၃၅၅
ပါယမာနာပိ	၃၃၀၊၇
ပါရဂေသိနော	၂၃၇
ပါရဂူ သမ္ဗမ္မောနံ	၃၂၀
ပါရိစာရိယာ	၃၅၄
ပါသာဒိကံ ဝနသဏ္ဍံ	၂၅ဂ
ပါဟုနေယျော +	၁၁၅
[ပိ]	
ပိဋ္ဌကသမ္မဒ္ဓါယ	၁ဂ၃၊၃၄၇
ပိတ္တံ။ပ။မုတ္တံ	၉၁
ပိတာ နတ္ထိ	၇ဂ
ပိတာမဟံ	၂၃၅
ပိတုပိ သဒိသော	၃၃၂
ပိတု သက္ကဿ ကမ္မန္တေ	၂၆၄
ပိယဝါဒီ	၂၅၁
ပိလက္ခဂုဟာယံ	၁၇၆
ပိသုဏံ	၁၂
[ပီ]	
ပီဏိန္ဒြိယေ	၂၉၅
ပီတကာနိ	၁၇၂၊၃၇၇
ပီတာနိ (ဝဏ္ဏာနိ-နိဒဿနာနိ နိဘာသာနိ)	၁၉၇
ပီတာဝလေပနံနာမ +	၅၉
ပီတိပဋိသံဝေဒီ	၉၄

ပဒါနုက္ကမော ပိဋ္ဌကော်

[၈ပ]

ပေမ်မတ္တကေန ၁၁၂
ပေဿာတိဝါ ၁၀

[၈ပါ]

ပေါရိုယာ ဝါစာယ + ၃၄၄
ပေါရောဟိစ္စေန ယာဇကော ၃၆၈

[ဖ]

ဖန္ဒတော ၈၁
ဖန္ဒာပယတော ၈၁
ဖလဂဝေသီ ၃၉
ဖလတ္ထိကော + ၃၉
ဖလပရိယေသနံ ၃၉
ဖဿံ ဖုသန္တိ ၂၆၁
ဖဿဖုဋ္ဌော ၂၄၄

[ဖာ]

ဖာသုဝိဟာရဋ္ဌ ၁၀၆

[ဗိ]

ဗိတာစ ၅၂
ဗိတံ ကုရုံ ၂၄၃

[ဗု]

ဗုဿ ဗုဿ ဗျန္တိံ ကရိဿန္တိ ၁၈၁
ဗုဿိတဂုဋ္ဌေသု ၁၉၂
ဗေဂုံ အစ္ဆတ္ထာ ၁၀၃

[ဗ]

ဗန္ဓနာဂါရိကော ၉
ဗန္ဓုကရောဂေါ ၂၉၅
ဗန္ဓုပစ္စာပါဒါ ၃၅၃
ဗရိဟိသတ္ထာယ ၁၀
ဗဟုဘာဓေဝ ၂၂၄
ဗဟိဒ္ဓါရူပါနိ ၁၉၅
ဗဟုကရဏီယာ (ဗဟုကိစ္စာ) + ၆

ပဒါနုက္ကမော ပိဋ္ဌကော်

[ပု]

ပုက္ကုသကုလာ ၃၁၁
ပုဂ္ဂလဝေမတ္တတာ ၆၈
ပုညံ အာဂကခံမာနာနံ ၃၂၇
ပုညဝန္တံဝါ အပုညဝန္တံဝါ ၃၀၅
ပုတ္တာ စ ဒါရာ စ ၂၄၄
ပုတ္တပပုတ္တကာ ၂၄၇
ပုတ္တမတာယ ပုတ္တာ ၁၈၆
ပုတ္တသမ္မာဓသယနံ ၁၇၉
ပုတ္တဒုနကါထာ ၁၇၃
ပုထုဇ္ဇနသုခံ ၁၂၄
ပုထုသိပ္ပေန ၃၆၇
ပုဗ္ဗန္တံ အဇာနန္တာ ၂၁၉
ပုဗ္ဗပေတကရဏီယံ + ၃၅၉
ပုဗ္ဗပေတာနံ ၃၅၉
ပုဗ္ဗုဋ္ဌာယိ ၂၅၁
ပုဗ္ဗေနာပရံ ၂၉၆
ပုဗ္ဗေနိဝါသံ ယော ဝေဒိ ၃၂၀
ပုရက္ခတ္ဝာ ၂၄
ပုရတော အဂ္ဂိ ၁၅၅
ပုရတ္ထိမေန + ၉
ပုရိန္ဒဒဿ ၆၂
ပုရိသထာမော ၈၂
ပုရိသထာမေန (ဝီရိယေန) ၁၄၇
ပုရိသန္တရဂတာယ + ၈
ပုရိသပရက္ကမော ၈၂
ပုရိသယုဂေ ၂၄၇
ပုရေစ ပစ္ဆာစ ၃၇၁
ပုရေ ဝစနီယံ ပစ္ဆာ အာဝစ ၁၀၈

[ပူ]

ပူတိကံဗန္ဓနံ ၁၂၀
ပူတိလတာယ ဗန္ဓနေန ၁၁၉

[ပေ]

ပေတ္တိကံ ၂၃၅
ပေမဥ္စ ဂါရဝဥ္စ ၁၁၇

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဉ္ဇကော်
[ဗ]	
ဗြဟ္မစရိယဿ ကေဝလီ	၃၂၀
ဗြဟ္မစရိယာနုဂ္ဂဟာယ	၂၆၊၃၁၄
ဗြဟ္မဇာ ဗြဟ္မနိမ္မိတာ	၂၅၁
ဗြဟ္မညာယ ပဇာယ +	၃၄၅
ဗြဟ္မဒါယာဒါ	၂၅၁
ဗြဟ္မဒေယျံ	၃၄၂
ဗြဟ္မပုတ္တဿ	၆၂
ဗြဟ္မဘူတော အတိတုလော	၃၂၆
ဗြဟ္မလောကဂါမိနိံ	၃၀၃
ဗြဟ္မလောကာဓိမုတ္တာ	၃၆၃
ဗြဟ္မလောကူပပတ္တိယာ	၂၅၀
ဗြဟ္မဝဏ္ဏီ ဗြဟ္မဝစ္ဆသီ	၃၄၄
ဗြဟ္မဿရော	၃၁၂
ဗြဟ္မာ	၃၂၅
ဗြဟ္မုဇုဂတ္တော	၃၁၁
[ဗြ]	
ဗြာဟ္မဏိ ဝါ	၂၁၃
ဗြာဟ္မဏော ဝဏ္ဏသေဋ္ဌော	၂၅၀
ဗြာဟ္မဏိယောနိဇာဝ	၃၃၀
ဗြာဟ္မဏိသယော	၃၃၅
[ဘ]	
ဘတ္တဂ္ဂေ	၄၈၀
ဘယကထံ	၁၇၆
ဘယဝဇ္ဇီတာ	၁၀
ဘရိယဂဏာနံ	၁၂၂
ဘဝနေတ္တိသမူဟတာ	၂၈၃
ဘဿံ	၅၃
[ဘာ]	
ဘာဇနဝိကတိံ	၂၀၂
ဘာဝိတတ္တဿ	၆၂
ဘာဝေတဗ္ဗဉ္စ ဘာဝိတံ	၃၁၉
ဘာသတော စ တပတော စ	၂၁၄

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဉ္ဇကော်
[ဗ]	
ဗဟုဇနကန္တာ	၁၂
ဗဟုဇနမနာပါ	၁၂
ဗဟုဓာပိ ဟုတ္ဝာ ဧကော	၁၅၉
ဗဟုပါယာသာ	၃၆
ဗဟုဿုတော စိတ္တကထိ	၂၅၀
ဗလံ	၈၂
ဗလဝံ ဗန္ဓနံ	၁၁၉
ဗလဝါ သခ်ဓမ္မော	၃၈၃
ဗလာနိကံ +	၃၆၉
[ဗ၁]	
ဗာလကိနိယာ	၄၈
ဗာလာ ဒုမ္မေဓိနော	၂၈၃
ဗာလေ စ ပဏ္ဍိတေ စ	၁၅၉
[ဗု]	
ဗုဒ္ဓစက္ခုနော လောကံ	၂၆၈
ဗုဒ္ဓပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ	၂၂၆၊၃၂၁
ဗုဒ္ဓါ တာဒိ ပဝုစ္စတိ	၃၂၀
[ဗေ]	
ဗေလုဝဂါမကေ	၁၉
ဗေလုဝါရာမော အာနုဗေလုဝါဟာရာ	၁၉၁
[ဗော]	
ဗောဓိံ တထာဂတဿ	၂၇၄
[ဗျ-ဗျာ]	
ဗျဥ္ဇနံ ဗျဥ္ဇနမတ္တာယ အာဟာရေတိ	၃၁၄
ဗျဥ္ဇနေန အာလောပံ နစ အတိနာမေတိ	၃၁၄
ဗျာကတံ ဗျာကတတော	၉၉
ဗျာပန္နစိတ္တော	၃၅၅
ဗျာပါဒဿက်ပေါ	၂၀၈
ဗျာဓိပါရိဇုညံ	၂၃၈
[ဗြ]	
ဗြဟ္မစရိယဝန္တံ ဝါ	၃၀၅
ဗြဟ္မစရိယဝါဒေသော	၉၉

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဉ္ဇကော်
[ဘိ]	
ဘိန္နေန ပတ္တေန	၂၈၁
ဘိသက္ကံ	၃၀၀
[ဘူ]	
ဘူတာ	၈၂
ဘူနဟုနော +	၁၆၅
ဘူမိဂတဥ္ဆ	၃၆၂၊၃၆၅
ဘူမိဘာဂေါ ရမဏီယော	၂၅၈
ဘူမိရာမဏေယျကံ	၃၈
[ဘေ]	
ဘေရဝဿ	၉၈
[ဘော]	
ဘောဂပါရိဇုညံ	၂၃၈
ဘောဂိရာဇာနော	၃၂၅
ဘောဂိဝတ	၃၉
ဘောဂေဟိ မန္တေဟိ	၃၁၈
ဘောဇနေမတ္တညူ	၂၅၊၁၃၉
ဘောဝါဒိနာမ	၃၆၈
[မ]	
မက္ကဋ္ဌစ္ဆာပကံ	၅၉
မဂဝိသာဏေန	၁၀
မဂ္ဂါမဂ္ဂဿ ကောဝိဒံ	၃၆၉
မစ္ဆဃာတကော	၉
မစ္ဆဝိလောပေ	၁၂၆
မဇ္ဈန္ဟိကသမယံ	၂၁၅
မဇ္ဈာရညံ	၅၇
မဇ္ဈိမာယ ဒ္ဝါရသာလာယ	၅၇၊၂၃၃
မဇ္ဈိမာယ ပဓာနက္ခမာယ	၂၇၄
မဉ္ဇိဋ္ဌကာနိ	၁၇၂၊၃၇၇
မဉ္ဇိဋ္ဌဝဏ္ဏာနိ	၃၁၄
မဉ္ဇု စ သဝနီယော	၃၁၆
မဏိကုဏ္ဍလေသု +	၃၁၉
မဏ်နာ ကုဏ္ဍလေန	၂၃၆

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဉ္ဇကော်
[မ]	
မဏိဝေဠုရိယော	၂၀၀၊၂၁၄
မဏ္ဍလမာလံ ပဋိယာဒေတိ	၃၂၂
မဏ္ဍလေ	၁၁၅
မတ္တိသမ္ဘဝံ +	၃၆၈
မန္တပဒံ	၃၄၃
မန္တာနံဒါတာ	၃၀၉
မန္ဒဿ ဥတ္တာနသေယျကဿ	၁၀၁၊၂၀၅
မန္ဒော ဥတ္တာနသေယျကော	၂၀၄၊၂၀၄
မမုရာ မနောရမာ	၂၄၅
မနံ ပနဿာမ ဝတ	၂၉၈
မနသာနုပေက္ခိတာ	၂၃
မနာပစာရီ	၂၅၁
မနာပါ မနာပါ	၉၃
မနုဇဿ(-ဇေသု)	၆၁၊၂၄၉
မနုညံ	၁၂၁
မနုဿကဿဋ္ဌေ(ဂမနေ၊ သာဋ္ဌေယျေ)	၄
မနုဿရူဟဿေယျကာနိ	၂၉၂
မနောဒဏ္ဍော	၄၉
မနောပဋိဗ္ဗေါ +	၅၁
မနောပဒေါသေန	၅၃
မနောဘာဝနီယာနံ	၂၀၃
မနောမယံ သဗ္ဗင်္ဂပစ္ဂ်ိ•	၂၀၀
မနောသတ္တာဒေဝါနာမ	၅၁
မနောသခ်ါရံ	၆၆
မမာတ္တာ(-ယာနာ)	၂၉၈
မရုဝါယ	၉၈
မဟဂ္ဂတံ အမဟဂ္ဂတံ	၁၆၀
မဟစ္စာ ရာဇာနုဘာဝေန +	၂၅၅၊၂၉၂
မဟဇ္ဇံ မဟာကိစ္စံ	၃၂၄
မဟတော ရုက္ခဿ တိဋ္ဌတော	၁၀၃
မဟဒ္ဓနော မဟာဘောဂေါ	၁၆၈ ၂၃၉
မဟလ္လကဿ	၅၈
မဟလ္လကေစ	၃၆၆
မဟလ္လကော အဒ္ဓဂတော	၂၃၈

ပဒါနုက္ကမော ပိဋ္ဌင်္ကော

[မ]

မဟာဓိကရဏံ ၃၇၄
မဟာပရိဠာဟော ၁၇၀
မဟာပုဖ္ဖရာသိ ၏၃
မဟာဘိတာပေါ ၁၇၀
မဟာမတ္တကထံ ၁၇၆
မဟာယညောဝါ-ပစ္စုပဋ္ဌိတော ၃၂၃၁၇၀
မဟာသမာရမ္ဘံ ၃၇၄
မဟာသာဝဇ္ဇတရံ ၄၇၁၄၆
မဟိတော မဟေသိ ၂၇၀
မဟိံ သဿ ဂဝဿ ၏၀
မဟေသိံ ၃၇၂
မသာဏာန်ပိ ဂ
မဟာသာလရုက္ခော ၁၅၆

[မာ]

မာဂဝိကော ၏
မာတင်္ဂါရညံ ၅၃
မာတာ စ ဥတုနီ ၃၃၇
မာတာပေတ္တိကံ ၁၅၆
မာတိတောစ ပိတိတောစ ၃၄၃
မာတုထညာ + ၂၀၅
မာတုပိ သဒိသော ၃၃၂
မာတုမတ္တိကံ ဓနံ ၂၃၅
မာတုမာရီ + ၁၁ဂ
မာနစ္ဆိဒ္ဒဿ ၏၁
မာနိတော ပူဇိတော ၁ဂဂ၁၃၄၄
မာနုသကာနံ ပဉ္ဇန်ံ ကာမဂုဏာနံ ၁၆၉
မာဒိသာ ဇိနာ ၂၇၁
မာရသေနပွမဒ္ဒနော ၃၂၆
မာရာဘိဘူ ၃၂ဂ
မာလာကထံ ၁၇၆
မာလာကာရော ဝါ ၏၃
မာလာဂန္ဓ ဝိလေပန + ၁၃

[မိ]

မိဂဒါယေ ဘေသကဠာဝနေ ၂၅၄

ပဒါနုက္ကမော ပိဋ္ဌင်္ကော

[မိ]

မိဂပဒ္ဓကေ ၂၃၇
မိဂဘူတေန စေတသာ ၁၂ဝ
မိစ္ဆာပဋိပတ္တာဓိကရဏဟေတု ၃၇၄
မိစ္ဆာပဋိပန္နာတ္ထ ၁၄၆ ၃၇၄
မိစ္ဆာပဋိပန္နောသိ ၁ဂဂ ၃၇၄
မိတ္တာမစ္စာ ၁၆၉၊၂၃၉
မိတ္တာမစ္စာ ဉာတိသာလောဟိတာ ၉၇၁၃၂၂
မိဋ္ဌသုခံ ၁၂၄
မိယမာနံ ဓနံ ၂၄၄

[မု]

မုခါဓာနေ ၁၁၄
မုခါဝရဏံ မညေ ၁၃၁
မုဂ္ဂပဋိဘဏ္ဍာနိ ၂၂ဂ
မုဂ္ဂယူသံ ကုလတ္ထယူသံ ၂၆၃
မုဉ္ဇမှာ ဂျိသိကံ ပဗ္ဗာဟေယျ ၂ဝဝ
မုဏ္ဍကေန သမဏကေန ၂၂၂
မုတ္တံ ရာဂေဟိ သဗ္ဗသော ၃၂ဝ
မုတ္တဂတံပိ ၉၃
မုဒုတလုနဟတ္ထပါဒေါ ၃၁၁
မုဒုစိတ္တံ ၅၅
မုဒ္ဓနိ ဝါတာ ဥဟန္တိ ၂၆၁
မုသလမန္တရံ ၇

[မူ]

မူသိကုက္ကရော ၂၂ဂ

[မေ]

မေတ္တာယ စေတောဝိမုတ္တိယာ ၃ဂ၃
မေတ္တာဝိဟာရီ ၄၅
မေတ္တာ္ဂုဟာရံ + ၂၆၄
မေဓာဝိနော(ဝီ) ၂၆၉၊၂ဂ၉၊၃၆၉

[မော]

မောနပတ္တာသာ ၏၁
မောရသာ ၉ဂ

ပဒါနုက္ကမော ဝိဇ္ဇကော်

[ယု]

ယုဂမတ္တာဋ္ဌ ပေက္ခတိ ၃၁၃
ယုဂါဓာနေ ကာရဏံ ၁၁၅
ယုဒ္ဓကထံ ၁၇၆

[ယူ]

ယူပတ္ထာယ ၁၀

[ယေ]

ယေနမိ ဝိဒ္ဒါ ၉၇

[ယော]

ယော အာသိမာနော ၉၄
ယောဇေဟိ ၂၉၂
ယောနိဇံ မတ္တိသမ္ဘဝံ + ၃၆၈

[ရ]

ရက္ခာဝရဏဂုတ္တိံ ၂၅၃
ရဂ်ကမော ဟိ ဒေါ ၅၉
ရဇ္ဇံကာရေဟိ + ၃၂၅
ရဇကဒေါဏိယာ ၃၃၁
ရဇတေန ဇာတရူပေန ၂၅၁
ရဇနံ ၅၅
ရဇနီယာ ၁၂၄
ရဇာပထော ၁၁
ရတ္တန္ဓကာရတိမိသာယ ၁၁၈
ရတိံ ဝ ၃၅၁
ရတ္တိဘောဇနာ + ၁၄၁
ရတ္တိယာ ပဌမံ ယာမံ + ၂၆
ရတ္တိံ ဝိကာလဘောဇနံ ၁၁၇
ရထကာရကုလာ ၃၃၁
ရထသ္မိံ ပိကတာဝိ ၂၄၀
ရထိကာယ ရထိကံ ၂၀၆
ရသပဋိသံဝေဒီ ၃၁၄
ရသရာဂပဋိသံဝေဒီ ၃၁၄
ရသဂ္ဂသံဂ်ိ ၃၁၂
ရဟာယတိ ၂၆၄
ရဟောဂတာသ ၁၁၆
ရဟောဂတော ပဋိသလ္လိနော ၂၀၁

ပဒါနုက္ကမော ဝိဇ္ဇကော်

[မော]

မောဟာနဒဒန္တိ ၂၄၃
မောဟာယ ၂၃၇

[ယ]

ယံဉပဂတော ၅၆
ယံကိဉ္စိ သမုဒယဓမ္မံ ၅၅
ယက္ခဿ ၆၃
ယညတ္ထာယ ၁၀
ယညော ၃၃၃
ယတ္ထ အပ္ပမတ္တာသ + ၁၆
ယတ္ထဝိည္ဍု ၁၇၀
ယထာ တံ သတ္ထုသာသနေ သိက္ခာယ ၁၁၀
ယထာနုသိဋ္ဌံ ပဋိပဇ္ဇမာနော ၂၂၀
ယထာပဋိပန္နာ မေ သာဝကာ ၁၆၄
ယထာဗာလံ(-မ္ဟုဋ္ဌံ-အာကုသလံ) ၁၀၇
ယဒိဒံ ပသဝေါ ၄
ယဒိ ဝါ အာဂန္တာရော
(အနာဂန္တာရော) ၃၀၄
ယဒိ ဝါ ဥပဂတော ၅၆
ယဒေဝ ဝိတက္ကဝိစာရာ ၁၂၅
ယသဂ္ဂပတ္တာသ ၆၃
ယသာ ဓမ္မဓာတုယာ ၂၃
ယသသိနော ၁၀၇

[ယာ]

ယာစိတကံ ၃၆
ယာတြာ စ အနဝဇ္ဇတာ စ ၂၆၊၃၁၅
ယာနကထံ ၁၇၆
ယာပနာယ ၂၆
ယာဝ စဂ္ဂါ ယာဝ စ မ္ဟုလာ ၁၆၂
ယာဝတကွသ ကာယော ၃၁၂
ယာဝတာဒေါဟိပိတိ + ၂၂၄
ယာဝတိကာ ယာနသ ဘူမိ ၂၂၅
ယာဝဒေဝ ကိလမထသ + ၁၇၄
ယာဝသတ္တမာ ပိတုပိတာမဟယုဂါ + ၃၄၆

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဇ္ဇကော်
[ရ]	
ရာဇကထံ	၁၇၆
ရာဇဂုဏော(-ဝံသေ)	၁၁၅
ရာဇညကုလာ	၃၃၁
ရာဇဒါယံ	၃၄၂
ရာဇဘောဂံ	၃၄၂
ရာဇာဘိနီတာ +	၁၃၅
ရာဇာဘိရာဇာ မနုဇိန္ဒော	၃၂၃
ရာဇာ မုခံ မနုဿာနံ	၃၂၃
[ရိ]	
ရိဉ္ဆတိ	၈၁
ရိတ္တကံယေဝ သမ္ဗဇတိ	၂၂၀၊၃၇၆
ရိတ္တာ တုစ္ဆာ	၂၁၆
[ရု]	
ရုစ္စတိ စ ခမတိ စ	၃၀၆
ရုစိအနုဿဝေါ	၃၄၉
ရုစိရမ္မဿ	၆၁
ရုဇ္ဇနီယံ	၁၄၃
[ရူ]	
ရူပဂတံ	၁၀၄
ရူပတဏှံ(-ပရိဇ္ဇာဟံ)	၁၆၃
ရူပသဒ်္ဒဝိမုတ္တော	၁၅၆
ရူပသညာနံ +	၁၂၅
ရူပါရာမံ(-ရတံ-သမ္မုဒိတံ)	၁၆၃
ရူပိံ ကာယံ အဘိနိမ္မိနန္တိ	၂၀၀
ရူပီ ရူပါနိ	၁၉၅
ရူပေန တထာဂတံ	၁၅၅
[ရော]	
ရောဂတော	၁၀၄၊၁၆၃
ရောဂဘူတော	၁၇၃
ရောဂါ	၁၇၅
ရောဒိတမတ္တာ	၂၀၅

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဇ္ဇကော်
[လ]	
လဇ္ဇာ	၈၇
လဋ္ဌကိကာ သကုဏိကာ +	၁၁၉
လဒ္ဓါနဝိတ္တံ	၂၄၃
လပိတ လာပန မတ္တေန	၂၅၆
လဟုကတရိကံ ဝေဒနံ	၂၄၂
လဟုဋ္ဌာနံ ဗလံ	၂၅၄
[လာ]	
လာဘဂ္ဂံ	၁၁၃
လာဘသက္ကာရသိလောကာနိသံသတ္ထံ	၁၃၆
[လု]	
လုဒ္ဒါ	၉
[လူ]	
လူခေ	၂၉၅
လူယန္တေ	၁၀
[လော]	
လောကက္ခာယိကံ	၁၂၆
လောကဝိဒူ	၂၆
လောကာမိသူပါဒါနာ +	၃၆
လောကေ +	၃
လောဘနိယေသု ဓမ္မေသု	၃၅၀
လောဟိတံ သြဒါတံ	၂၀၀
လောဟိတကာနိ	၁၃၂၊၃၇၇
လောဟိတမက္ခိတံ	၃၅
[ဝ]	
ဝင်္ကဂိုလိ	၇၁
ဝစ္ဆကော	၁၀
ဝစ္ဆတရာ	၁၀
ဝစ္ဆဒန္တံ	၉၈
ဝဇ္ဇာ	၁၈၀
ဝဏ္ဏမုခါနိ	၁၆၉
ဝဏ္ဏော	၃၇၅
ဝဏ္ဏပေါက္ခရတာယ	၃၆၃
ဝဏ္ဏာရဟာဿ	၆၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝ]	
ဝဏ္ဏိယဥ္ဇ	၁၁၅
ဝတာဝန်္တံ	၃၆၉
ဝတ္ထကထံ	၁၇၆
ဝတ္ထုဂဏှာနုံ	၁၂၂
ဝန္တလောကာမိသဿ	၆၀
ဝမံ ဗန္ဓံ မရဏံ	၁၁၉
ဝနမ္ပလဘက္ခော ဝါ	ဂ
ဝနရာမကေယျကံ +	၃ဂ
ဝနသဏ္ဍော ပါသာဒိကော	၂၅ဂ
ဝယဓမ္မာ	၁၆၄
ဝရတ္တဥ္ဇ	၃၆ဂ
ဝဿာနံ ပစ္ဆိမေ မာသေ	၂၁၅
ဝဿာဝါသံ အဓိဝါသေတု	၂၂၆
ဝသိပ္ပတ္တဿ	၆၂
ဝဿိကော	၁၆ဂ
ဝဋ္ဋဝံ	၃၃၃
[ဝါ]	
ဝါကရုံ	၂၃၇
ဝါစာဝိက္ခေပံ +	၁ဂဂ
ဝါစိတမနုဝါစေန္တိ	၃၄ဂ
ဝါတာတပေန သံဖုသိတော	၂၆၃
ဝါဒပထံ +	၁၉၃
ဝါဒသဃ်ာဋ္ဌေန	၅ဂ
ဝါဒါနုဝါဒေါ	၄၄၊၃ဝ၁
ဝါလဝေဓိရူပေ	၂၆၇
[ဝိ]	
ဝိကာလဘောဇနာ +	၁၃
ဝိကူဇိတမတ္တာ +	၂ဝ၅
ဝိက္ကန္ဒိန္တံ ယေဝ	၃၆ဝ
ဝိဂတ ကာဋ္ဌကံ	၂၂၆
ဝိဂတ စာပလ္လော	၃၄၅
ဝိဂတ ပိပါသော	၁၆၇
ဝိစိကိစ္ဆတိ နာဓိမုစ္စတိ	၃ဝ၉
[ဝိ]	
ဝိစိတကာဋ္ဌကံ အနေကသူပံ	၁၉၂
ဝိစိတ္တံ မာလံ	၆၃
ဝိစိတြာနိ	၅၄
ဝိဇနဝါတာနိ	၂၉၂
ဝိဇ္ဇန္တိရိကာယ	၁၁ဂ
ဝိဇာယမာနာဝိ	၃၃ဝ
ဝိဇိတဝိဇယဿ	၆ဝ
ဝိဇိတာဝိနံ	၃၇၂
ဝိဇိတာဝီ	၃ဝ၉
ဝိစ္ဆဋ္ဌယမာနော	၃၁၄
ဝိညာဏဂတံ	၁ဝ၄
ဝိညာတာ ဝိညာပေတာ	၁ဂဝ
ဝိဘစ္ဆေယျ့	၃၆
ဝိတ္တေန ဇရံ	၂၄၄
ဝိတ္ထာယိတတ္တံ ဝါ +	၃ဂ၂
ဝိဒိတမမ္မော	၅၅
ဝိဒိတဝေဒဿ	၆၂
ဝိဒ္ဒေ ဝိဂတဝလာဟကေ	၂၁၄
ဝိနာယကံ တထာဂတံ	၂၃၃
ဝိနိဝရဏစိတ္တံ	၅၅
ဝိပဇ္ဇမာနံ သမ္ပဇ္ဇမာနံ +	၆၄၊၃၂၄
ဝိပရိတသညံ	၁၃ဝ
ဝိပဿိဿ	၆၂
ဝိပ္ပကတာ အန္တရာကထာ	၁၃ဂ
ဝိပ္ပဋိပန္နာတ္ထ	၁၄၆
ဝိပ္ပတစ္ဆမာနော	၁၆၉
ဝိပ္ပသန္နာနိ ဣန္ဒြိယာနိ	၂၃ဝ
ဝိပေက္ခမာနော နစဂစ္ဆတိ	၃၁၃
ဝိပ္ပန္နိတာနိ	၁၁၄
ဝိပ္ပါလိတာယ သဃ်ာဋိယာ	၂ဂ၁
ဝိဘင်္ဂဝါဒေါ	၃၃၄
ဝိမလံ သုဒ္ဓံ	၃၃ဝ
ဝိမလေန အနုဗုဒ္ဓံ	၂၆ဂ
ဝိမုစ္စတိ +	၁ဝ၄

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝိ]	
ဝိရဂ်ရူပါ	၃၀၉
ဝိရိယသမာဓိ။ပ။ ဂတံ	၁၉၅
ဝိရိယာ	၃၀၄
ဝိသတိဝဿုဒ္ဒေသိကော	၂၄၀
ဝိသေ ကွန္ဒြိယသတေ	၁၈၁
[ဝု]	
ဝုဗ္ဘသီလီ	၃၄၄
ဝုတ္တဝါဒိနော	၃၄၊၁၅၀
ဝုတ္တာသိရော	၃၂၉၊၃၄၆
ဝုဒ္ဓသီလဿ	၆၀
ဝုဒ္ဓါနံ မဟာလ္လကာနံ	၃၂၄
ဝုဒ္ဓါစေဝ အရဟာစ	၂၅၀
[ဝေ]	
ဝေကလ္လံ(ကလ္လံ)	၉၈
ဝေဒနာဂတံ	၁၀၄
ဝေနကုလာ ဝါ	၃၃၁
ဝေနေယျိကဿ	၆၁
ဝေယျာဗျာကရဏာ +	၃၆၅
ဝေသမန္တရဿ	၆၀
ဝေဿဝါ	၂၁၃
ဝေဟာသာဂတာ	၂၄၂
ဝေဟာသင်္ခါ	၃၄၅
[ဝေါ]	
ဝေါကာရဿ သမညာယ +	၃၆၇
ဝေါကိဏ္ဏသုခဒုက္ခံ	၂၁၆
ဝေါဒိဋ္ဌာ ဝေါစရိတာ ပညာယ	၁၄၅
ဝေါသာနမိဓာဓိဂစ္ဆတိ	၂၄၅
[သ]	
သံကိလေသာယ	၈၂
သံဃာတံ	၅၂
သံဃော ဝေ ယဇေတံ မုခံ	၃၂၇

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[ဝိ]	
ဝိမုတ်တံ် အဝိမုတ်တံ်	၁၆၀
ဝိမုတ်တစိတ်တော	၁၅၄၊၁၆၄
ဝိမုတ်တာ	၃
ဝိယဉ်္ဇနာ	၃၂၅
ဝိရဇံ ဝိတမလံ	၅၅
ဝိရာဂဓမ္မာ	၁၆၄
ဝိရုဒ္ဓေသု အဝိရုဒ္ဓံ	၃၇၀
ဝိရူပရူပေန မထေန္တိ စိတ်တံ်	၂၄၅
ဝိလာပေါ	၁၇၉
ဝိလောကိတဗ်ံ	၁၃၀
ဝိဝဋ္ဋဆဒေါ	၃၀၉
ဝိဝရိတဗ်ံ	၈၉
ဝိဝရိဿတိ	၂၉၃
ဝိဝါဟော ဝါ	၃၂၃
ဝိဝိစ္စဝေကာမေဟိ	၁၀၄
ဝိဝေကံ ကာမေဟိ +	၁၃၄
ဝိဝေကနိဿိတံ ဝိရာဂနိဿိတံ	၁၉၅
ဝိဝေကာဝဋ္ဋောစ +	၃၁၃
ဝိသမစာရိ	၃၅၉
ဝိသာရဒဿ	၆၂
ဝိသုဒ္ဓိန္တိ	၈၂
ဝိသုဒ္ဓိယာ	၃၈၂
ဝိသုဒ္ဓေန အတိက္ကန္တမာနုသကေန	၂၇၀
ဝိသေဝိတာနိ +	၁၁၄
ဝိဿဇ္ဇေယျ်ု +	၃၆
ဝိဿဇ္ဇာယ	၃၄၄
ဝိဿဇ္ဇောစ ဝိညေယျောစ	၃၁၆
ဝိဿရမကာသိ	၁၁၈
ဝိဟိံသသညီပကံ	၂၆၉
[ဝီ]	
ဝီတရာဂံ(-ဒေါသံ-မောဟံ)	၁၆၀
ဝီတလောဘဿ	၆၂
ဝီမံသ သမာဓိပဓာနသင်္ခါရသမန္နာဂတံ	၁၉၅
ဝီရံ	၃၇၂

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌကော်
[သ]	
သင်္ကိမဂတော	၁၇
သင်္ကိမာဝစရော	ဂ၇၊၁၂၀
သဃ်ဋ္ဌေန္တော	၃၁၃
သဃ်ာဋိံ စတုဂ္ဂုဏံ	၂၂၂
သဃ်ီနော	၁ဂ၇
သစေ နဿရောဟေယျ	၄၀
သစေ ပန စေတေတိ	၅၂
သစ်ဓမ်မံ	၃၂၅
သစ်ဓဝေ္ဇန	ဂ၂
သစ်ဓဝါစံ	၃၄
သစ်ဓဝါဒိနော	၂၇၇
သစ်ဓာနုပ္ပတ္တိ +	၃၅၁
သစ်ဓာနုဗောဓေ၁ +	၃၅၁
သစ်ဓာနုရက္ခဏာ	၃၄၉
သစ်ဆိကိရိယာဃ	၄
သစ်ဆိကိရိယဟေတု	၂၁၇
သစ်ဆိဝါ ကရိဿတိနာမ	၃၇၇
သညာဂတံ	၁၀၄
သဉ်ဆစ် ပါဏံ ဇီဝိတာ	၁ဂ၅
သဋ္ဌိဟာယနော	၅၀
သဒ္ဒေ စ မာယာဝီ	၂၇၄
သဏ္ဌာသ ဝါ	၉ဂ
သတိ သတိအာယတနေ	၁၅၉
သတိဏကဒ္ဒေါဒကံ +	၃၄၂
သတိနေပက္ကေ	၂၇
သတိသမ္မောသာ	၁၂၃
သတ္တအသညီဂဗ္ဘာ	၁ဂ၁
သတ္တဒေဝါ(မနုဿာ-ပိသာစာ)	၁ဂ၁
သတ္တနိဂဏ္ဌီဂဗ္ဘာ	၁ဂ၁
သတ္တပပါတ-သုပိနာ	၁ဂ၁
သတ္တပဝုဋ္ဌာ-ပပါတာ	၁ဂ၁
သတ္တမာမာတုမာတာမဟာယုဂါ	၃၃၆
သတ္တရတနသမန္နာဂတော	၃၀၉
သတ္တရတ္တောန +	၃၂၀

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌကော်
[သ]	
သံဆိန္နိတ္ဝာ	၁၂၁
သံပဒါလေတ္ဝာ	၁၂၁
သံယမေန ဒမေန +	၃၇၃
သံယုတ္တောတိ ဝဒါမိ	၁၂၃
သံဝိဘဇိဿာမိ	၂၉၁
သံဝိဿန္ဒန္တိ	၂၉၁
သံဝုတဒ္ဓါရော	၂၉၃
သံဝုတတ္တာဿ	၆၁
သံသာရံ	၂၄၅၊၃၇၁
သံသုဒ္ဓဂဟဏိကော	၃၄၃
သဉတ္တရံ အနုတ္တရံ	၁၆၀
သဉဒ္ဒေသံ	၁၇၊၄၁
သကံနိဝေသနံ	၅၆
သကဏိကံဝါ	၂၀၁
သကလ်ကဂို	၃၅၆
သက္ကတော ဂရုကတော	၁၈၈၊၃၄၄
သက္ကဿ	၆၂
သက္ကာယဒိဋ္ဌိနုယောဂေါ	၁၀၁
သက္ကာယဒိဋ္ဌိပရိယုဋ္ဌိတေန	၁၀၂
သက္ကာရံ	၆၃
သင်္ကိတ္တိသု	ဂ
သကိဉ္စနော	၃၆ဂ
သကျပုတ္တော သကျကုလာ	၁၆၅
သခ််တာ	၁၆၄
သခ််တိယော	၁၁ဂ
သခ််ဓမော	၃ဂ၃
သခ််ါယေကံ ဝိနောဒေတိ အဓိဝါသေတိ	၁၃၄
သခ််ါယေကံ ပရိဝဇ္ဇေတိ	၁၃၄
သခ််ါရဂတံ	၁၀၄
သင်္ခိဒ္ဓေါ	၄၅
သင်္ဂါရဝေန သပ္ပတိဿေန	၁၃၇
သဂ္ဂါပါယဉ္စ ပဿတိ	၃၂၀၊၃၇၂
သဂ္ဂူပဂေါ	၁၅၁
သင်္ဂါတိကဿ	၆၁

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သန္တော သံဝိဇ္ဇမာနော +	၅
သန္ဆဝဂါရံ +	၉၊၂၃၊၁၂၇
သန္ဒဿေတွာ သမုတ္တေဇေတွာ	၂၄
သန္နာနံ	၃၆၈
သန္နိဋ္ဌိကမကာလိကံ	၃၂၃
သန္နိံ	၃၅၅
သန္နိမုခေ ဂဟိတော	၂၄၅
သန္နာမေယျ အပိနုခေါ	၃၈၊၁၇၀
သန္နိမိကာရကံ ကာမေ	၁၈၅
သန္နိပတိတာ	၃၃၇
သပဒါနစာရိနော +	၁၉၂
သပ္ပါဋိဟာရိယံ	၁၉၃
သပ္ပိတေလေန +	၁၀
သပ္ပံ မေ နက္ခမတိ	၁၆၁
သပ္ပအဟံကာရ မမံကာရမာနာ- နုသယာနံ	၁၅၃
သပ္ပကုသလမမုပဟိနော	၂၉၀
သပ္ပတ္တတာယ	၃၆၃
သပ္ပထာသပ္ပံ +	၃၄
သပ္ပဓိသပ္ပတ္တတာယ	၂၁
သပ္ပမညိတာနံ(-မထိတာနံ)	၁၅၃
သပ္ပယောဂဝိသံယုတ္တံ	၃၇၁
သပ္ပဝါရိဓုတော (ဖုဋ္ဌော)	၅၂
သပ္ပလောကာဘိဘူ	၃၇၁
သပ္ပသန္ဆရိ +	၂၃
သပ္ပသော အာဟာရုပစ္ဆေဒါယ	၂၆၂
သပ္ပာကာရသမ္ပန္နော	၂၀၀
သပ္ပာဘိဘူ သပ္ပဝိဒူ	၂၇၀
သပ္ပာမိတ္တေ ဝသီကတ္တာ	၃၂၆
သပ္ပာဝတံ	၁၉၉
သပ္ပေနသပ္ပံ +	၃၄
သပ္ပေသု ဘူတေသု နိဓာယ ဒဏ္ဍံ	၂၇၈
သဗျာပဇ္ဈံ	၆၅၊၄၀၄
သမဏကာ	၃၅၃

ပဒါနုက္ကမော	ပိဋ္ဌင်္ကော
[သ]	
သတ္တာသညီဂဟာ	၁၈၁
သတ္တာသုပိနသတာနိ	၁၈၁
သတ္တာဿဒံ	၃၁၁-၃၄၂
သတ္တေသု ဟာယမာနေသု	၁၁၃
သတ္ထရိ ဝိညူသု သဗြဟ္မစာရိသု	၂၇၄
သတ္ထလူဟနိ	၁၉၁
သတ္ထာ အနုတ္တရော	၂၇၁
သတ္ထာဒေဝမနုဿာနံ	၂၇
သတ္ထိံ နု ဥန္နာမေတိ	၃၁၃
သတ္ထုစေဝ ဝဏ္ဏဝါဒိနော	၁၈၉
သတ္ထုရန္ဓယော	၃၂၆
သတ္ထုသာသနံ	၄၉၊၁၀၈
သဒုက္ခံ သဝိဿာတံ သဥပါယာသံ	၁၅၃
သဒ္ဓါရာ ဒေဒ္အာဂါရာ	၂၀၂
သဓညံ	၃၄၂
သဓမ္မောက္ကံသနာ	၁၈၆
သဒ္ဓဠ္ဆ သီလဠ္ဆ	၁၃၆
သဒ္ဓမ္မေ	၁၁၃
သဒ္ဓါ အမူလိကာ	၃၄၉
သဒ္ဓါဇာတော ဥပသင်္ကမတိ	၁၄၆၊၃၅၁
သဒ္ဓါယိကော	၂၄၃
သဒ္ဓါဝိမုတ္တော	၁၀၉၊၁၄၄
သဒ္ဓေန ပတ္တပ္ပံ	၂၇၃
သနာဘိကာနိ သပ္ပာကာရပရိပူရာနိ	၃၁၀
သနိဿဏ္ဍုကေတုဘာနံ	၃၀၈
သနိဒါနံ ဓမ္မံ	၁၉၃
သန္တတသိလာ +	၃
သန္တတဝုတ္တိနော	၃
သန္တတ္တော	၁၂၃
သန္တရဟာဟိရာ ဖုဋ္ဌော	၁၉၈
သန္တဿ(—သ္မိံ)	၆၂၊၇၃
သန္တာ ဝိမောက္ခာ	၁၄၀
သန္တုဋ္ဌော ကုတရိတရေန စိဝရေန	၁၉၀
သန္တော ပဏီတော	၁၅၄၊၂၆၅

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဉ္ဇနော
[သ]	
သမွောဒမာနာ	၇၅
သမွောဒိ သမွောဒနိယံ +	၂
သမွောဟမာပါဒိ ံ	၁၅၄
သမွောဟာယ	၁၅၄
သမွဇာနကာရီ(-ဇာနော)	၁၄၊၁၅
သမွန္ဓကုသလံ	၂၀၄
သမွန္ဓဖလော စ	၃၉
သမွဏ္ဍယ သုခါယ စ	၃၁၉
သမွဿန္တော(-ဿန္တေ)	၇၅၊၂၉၅
သယနကထံ	၁၇၆
သယံဝသီ	၁၆၉
သရဏကမနံ ပဿ	၂၀၃
သရဿ စ နိမိတ္တံ	၂၃၄
သရာဂံ (-ဒေါသံ-မောဟံ)	၁၆၀၊၂၀၆
သရီရဘေဒါ	၂၄၅
သရူပဝစ္ဆာယ	၁၀
သလဋ္ဌဿ ဝါ	၃၃၁
သလ္လံ	၉၀
သလ္လကတ္တံ +	၉၇၊၁၆၉
သလ္လကတ္တော အနုတ္တရော	၃၂၆
သလ္လတော	၁၀၄၊၁၆၃
သလ္လဘူတော	၁၇၃
သလ္လေန	၉၇
သသင်္ကံ ပြဟ္မစရိယံ	၁၇၀
သသာဂရန္တံ့ မဟိ ံ	၂၄၃
သဟစာရုပ္ပါဒါ	၁၇၄
သဟတ္ထာ သန္တ္ထပေ့သိ သမွဝါရေသိ	၃၂၁
သဟဓမ္မေန သုနိဂ္ဂဟိတံ	၁၉၃
သဟနုက္ကမံ	၃၆၀
သဟဿယုတ္တံ အာဇညရထံ	၂၄၀
သဟဿာရာနိ သနေမိကာနိ	၃၁၀
သဟိတံ မေ	၁၈၀

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဉ္ဇနော
[သ]	
သမဏဂါရဝံ(ပဿဒ်-ပေမံ)	၃၃၅
သမဏမုဏ္ဍိကာပုတ္တော +	၂၀၃
သမတ္တံ	၆၄ ၇၀
သမတိတိကာ	၁၀၃
သမတိတ္ထိကာ	၁၀၃
သမဒန္တော	၃၁၂
သမဓိဂယှ +	၁၆၀၊၂၀၅
သမန္နာဟာရိတ္တာ	၁၁၄၊၃၄၇
သမနုမညိဿန္တိ	၇၄
သမနုမောဒိဿန္တိ	၇၄
သမယာပဝါဒကေ	၂၀၃
သမယောပိခေါ အပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ +	၁၀၀
သမဝဋ္ဌဒ္ဓန္ဓော	၃၁၂
သမဝေပါကိနိယာ	၂၃၆၊၂၃၄
သမ သမဂတိကော	၁၇၆
သမသမာ သာမညံပတ္တာ	၁၇၆
သမလေဟိ စိန္တိတော	၂၆၇
သမာစရေယျ ကိ ံ နုခေါတိ	၂၀၆
သမာဒိဏ္ဏော	၇၀
သမာပတ္တိယာ ဩတ္တပ္ပတိ +	၂၇
သမိဋ္ဌတပ္ပံ	၁၃၀
သမုဒယဉ္စ အတ္ထင်္ဂမဉ္စ	၁၆၇
သမုဒ္ဒကွာယိကံ	၁၇၆
သမုဒ္ဒနိန္နော(-ပေါဏော-ပဗ္ဘာရာ)	၁၅၀
သမွဇ္ဇိတ္တာ	၅၇
သမွန္တောနံ့	၃၃၄
သမွပ္ပညာယ +	၃၆
သမွပ္ပမာနော	၃၀၃
သမွာအဓိသယိတာနိ	၂၀
သမွာကမွန္တေန ဉာဏေန	၁၁၆
သမွာဓာရံ အနုပဝေစ္ဆယျ	၁၉၀
သမွာပဋိပတ္တာဓိကရဏဟေတု	၃၇၄
သမွာဝါစာယ(ဝါယာမေန-ဝိမုတ္တိယာ)	၁၁၆
သမွုစ္စာဝါ	၃၁၂၊၃၇၀

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဇ္ဇကော်
[သ]	
သ ဥပဋ္ဌိတာ	ဂ
သာကကဋ္ဌံ	၃၀၃
သာကဿ ဝါ	၃၃၁
သာကာရံ သဉ္ဇဒ္ဓေသံ	၁၇၊၄၁၊၁၅၀
သာကွရပ္ပဘေဒါနံ	၃၀ဂ
သာဂရပရိယန္တံ	၃၁၉
သာတမတ္တာ	၁၇၀
သာဒါနေသု အနာဒါနံ	၃၇၀
သာဓုပညဿ	၆၀
သာဓုသမ္မတာ ဗဟုဇနဿ	၁ဂ၇
သာပါနဒေဂ်ီယာ ဝါ	၃၃၁
သာမံ ဒက္ခိတိ	၂၂၀
သာမံ ဒိဋ္ဌော ဝါ	၁၃၆
သာမညော ဥဿတိ	၂၂၀
သာမာဝါ	၂၁၃
သာမုက္ကံသိကာ	၅၅
သာယမနုသိဋ္ဌော ပါတော	၂၇၅
သာရဇ္ဇော်ဆဒေါ	၁၀၃
သာရဏီယံ +	၂
သာရတ္တရတ္တာ	၃၃၉
သာရထိဝရဿ	၆၁
သာရဒ္ဒါ	၂၆၁
သာရာဂါယ သန္တိကေ	၁၆၂
သာလဿ ဝါ	၃၃၁
သာဝဇ္ဇော	၂၉၀
သာဝိတ္တိ ဆန္ဒသော မုခံ	၃၂၇
သာဟုဋ္ဌိစိရေန	၁၇၂
[သိ]	
သိခရေန +	၃၆၁
သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော	၁၁
သိဃ်ာဠကေန(-ကံ)	၂ဂ၆
သိတဿ ပါတုကမ္မာယ	၂၂၁
သိထိလဟနု	၉ဂ
သိပ္ပိကော	၃၆၇

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဇ္ဇကော်
[သိ]	
သိတာ ဝါရိဓာရာ	၁၉ဂ
သိတောဒကပဋ္ဌိက္ခိတ္တော	၅၁
သိလဝါ သိလမယော	၂၀ဂ
သိသစ္ဆဝိသံဖုသိတာ	၂၆၃
သိသေ သိသဝေဋ္ဌံ	၃၆၁
သိဟပုဗ္ဗဒ္ဓကာယော	၃၁၁
သိဟဟနု	၃၁၂
[သု]	
သုက္ကောကက္ကော	၂၅၁
သုခဒုက္ခာယ	၁ဂဝ
သုခဒုက္ခီ	၂၁၆
သုခမ္မာနံ	၁၁၆
သုခပရိဘတော	၂၃၁
သုခပ္ပဋိသံဝေဒီ	၅
သုခါယ	၃ဂ
သုခုမစ္ဆဝိ	၃၁၁
သုခေနသုခံ	၂၅၅
သုခေဓိတော	၂၃၁
သုဂိတာ နော ဒုဂ္ဂိတာ	၃၀
သုဇာတော စာရုဒဿနော	၃၂၄
သုတက္ကိတံပိ	၁ဂ၃
သုတံ စာဂေါ	၃၅၅
သုတဉ္ဇ စာဂဉ္ဇ	၁၃၆
သုတ္တဿစ ဇာဂရဿစ	၁ဂ၂
သုတော ဝါ	၁၇၁
သုဒန္တော	၃၀၂
သုဒ္ဒိဝါ	၂၁၃
သုဓောတဟတ္ထပါဒံ	၁၂၁
သုနိက္ကန္တံ	၃၅
သုနိဗ္ဗာယိတံယေဝ	၃၄၉
သုပ္ပဋ္ဌိဒ္ဓတ္တာ	၄၃
သုပ္ပတိဋ္ဌိတစိတ္တာ	၃
သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ	၃၁၀
သုပရိကမ္မကတာယ မတ္တိကာယ	၂၀၁

ပဒါန်းကွာမော	ပိဋကော်
[သေ]	
သေမှာရဿ	၉၈
သေယျံသော +	၃၅၅
သေရိဝိဟာရေန +	၁၃၈
သေရီ	၁၆၉
[သော]	
သောကပရိဒေဝါနံ	၃
သောကပရိဒေဝ။ပ။ ယာ သာ	၉၉
သောစယတော(စာပယတော)	၈၁
သောဏ္ဍိကကမ္မကာရော	၄၉
သောဏ်္ဍိကာ ဂံလဉ်(ဓုတ္တော)	၄၉
သောတံ ဩဒဟတိ	၁၄၆၊၃၅၁
သောတာဝဓာနံ(-နဿ)	၁၄၆၊၃၅၃
သောတာ သာဝေတာ	၁၈၀
သောတ္တိသိနာနိ +	၂၂၂၊၃၃၁
သောတ္ထိ	၈၀
သောပါဏကဋ္ဌေဝရံ	၂၅၅
သောဇ္ဇော ပပါတော နရကော	၂၇၈
[သ္ဌာ]	
သ္ဌာကာရော ဒ္ဒါကာရော	၂၆၈
သ္ဌာန္ဝာတံ ပြဟ္မစရိယံ	၃၂၇
သ္ဌာဂတံ နာဗဂတံ	၂၈၃
သ္ဌာတနာယ +	၆၆၊၂၂၅
သ္ဌာနုဿုတံယေဝ	၃၆၉
[ဟ]	
ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော	၂၉၅
ဟတပဟတော နိဝိဋ္ဌော	၂၇၆
ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံ(ပါဒ-)	၃၁၃
ဟတ္ထတ္ထံ	၂၇၆
ဟတ္ထမ္မိ အနုပတိတ္ဝာ	၂၇၇
ဟတ္ထပါဒါ ဆိန္နာ	၁၈၅
ဟတ္ထာရောဟပုတ္တော +	၁
ဟတ္ထာနဥ္ဇ ပါဒါနဥ္ဇ	၂၃၄

ပဒါန်းကွာမော	ပိဋကော်
[သု]	
သုပရိကမ္မကတော၁	၂၀၀၊၂၁၄
သုပရိဝိတက္ကိတံ ယေဝ	၃၄၉
သုပိနကံ	၄၈
သုဘံ အသုဘံ	၃၇၀
သုဘကဝနိကော၁	၃၇၆
သုဘန္တေဝ အဓိမုတ္တော၁	၁၉၅
သုဘူမိံ ဒဿနာယ	၂၆၂
သုဘော ဇာတိမာ	၂၁၄
သုမေဓ သမန္တစက္ခု	၂၆၈
သုရွစိတံယေဝ	၃၄၉
သုဝဏ္ဏကာရော၀ါ(-ရန္တေဝါသီ)	၂၀၁
သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော	၃၁၁
သုဝဏ္ဏဝိကတိံ	၂၀၁
သုဝဏ္ဏသိံ သုပရိကမ္မကတသိံ	၂၀၁
သုဝစေန ကလျာဏမိတ္တေန	၁၃၆
သုသမစိတ္တာဿ	၆၀
သုသမတ္တော၁ သမာဒိန္နော +	၈၁
သုသမ္မုခေ၁	၂၆၇
သုသာနံ ဝနပတ္တံ	၁၄၆
သုသာနာ သင်္ကာရကူဋော၁	၁၆၁
သုသိလျံ	၈၀
သုသုကာဘယံ	၁၂၆
သုသုက္ကဒါဋ္ဌော၁	၃၄၂၊၃၂၄
သုဿုတံပိ ဒုဿုတံပိ	၁၈၃
[သူ]	
သူကရဓတာယံ	၁၆၁
သူကရဒေါဏိယာ ဝါ	၃၃၁
သူကရိကော၁	၉
သူရကထံ +	၁၇၆
[သေ]	
သေဋ္ဌံ တဒုပါဂမံ	၂၈၃
သေတကာ သုပတိတ္ထာ	၂၅၈
သေနာကထံ	၁၇၆

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌကော်
[ဟိ]	
ဟိရညသုဝဏ္ဏံ	၂၄၂၃၄
ဟိရိမာ	၂၇
ဟိရိဠ္ဍ ဩတ္တပ္ပဠ္ဍ	၁၁၇
ဟိရိယတိ ကာယဒုစ္စရိတေန	၂၇
[ဟီ]	
ဟီနာယာဝတ္တိဿာမိ	၉၅၊၉၆
ဟီနာယာဝတ္တိတုံ	၂၃၃
[ဟေ]	
ဟေတု	၈၂
ဟေတုရူပံ	၃၀၁
ဟေမန္တိကော	၁၆၈

ပဒါနုက္ကမော	ဝိဋ္ဌကော်
[ဟ]	
ဟတ္ထာပလေခနော	၇
ဟတ္ထာရူဠ္ဎေ သိပ္ပေ	၂၇၃
ဟတ္ထာရောဟော(-ဟဿ) +	၁၈၇
ဟတ္ထိဒမ္မံ	၄၁၃၂
ဟတ္ထိသ္မိံပိ ကတာဝိ	၂၄၀
ဟတ္ထေသု ဓောတေသု	၃၁၄
ဟန္ဒာ ဝါ ဃာတေတာ ဝါ	၁၈၀
ဟရိတုပလိတ္တာဃ	၁၀
ဟလံဒါနိ ပကာသိတုံ +	၂၆၆
ဟဿကံယေဝ သမ္ပဇ္ဇတိ	၂၂၀၊၃၇၆
ဟဿာပိ	၈၇
[ဟိ]	
ဟိတာယ	၇၈
ဟိတာဟိတံ	၄

။၀၀၀၄—၆၅-၀၄၇—၂၃၀-၀၄၉—၃၇၄—၂၀၀၀။

မင်္ဂလိမပဉ္ဉာဒသနိဿယ
ပြင်ဆင်ချက်

ဦးရေ ဤသို့ အမှန်ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပါ ကြောင်းရေ စာမျက်နှာ

၁။ မဟာနာမ၊ နာမ်။ အရိယသာဝကော၊ သည်။ ယမ်ပို့၊ အကြောင်
သီလဖြင့်လည်း။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့် ပြည့်စုံသူသည်။
ဟောတိ၊ ၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဣဒမ်ပို့၊ ဤသီလသည်
လည်း။ ယဉ္စဒေါ၊ အကြောင်ဉာဏ်ဖြင့်လည်း။ပ။အနုဿရတိ၊၏။
ဣဒမ်ပို့၊ ဤဉာဏ်သည်လည်းဟုပေး။ .... ၂၆..... ..... ၂၉

၂။ အသက်ရှင်ခြင်းငှါအလို့ရှိသော .... ၂၂..... ..... ၃၇

၃။ ထိုထို ဤဤသို့သောလျှင် .... ၃။ ၅..... .... ၄၈

၄။ အာသာဒနာပေက္ခောတိ (အောက်ခြေမှတ်ချက်ရှု) ၄၆

၅။ နော ခေါ ရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်('အပ်'မလို) .... ၁၆..... ..... ၅၀

၆။ ယာယ၊ ယင်းမာယာဖြင့် .... ၁၈..... ..... ၅၀

၇။ ဓောနံ ဝါအဿ အတ္ထိတိ ဓောနော-ဟု ဝိဂ္ဂဟပြု။(အောက်ခြေမှတ်ချက်ရှု) ၉..... .... ၆၁

၈။ အဝေါစုံ၊ ကုန်ပြီ။ ဧဝမာဝုသောတိ၊ ငါ့ရှင်တို့ကောင်းပါပြီဟူ၍။ ..... ၂၇..... ..... ၁၀၃

၉။ အကာရိတပုဗ္ဗံ၊ ရှေးဦးမပြုစေအပ်ဖူးသော .... ၃..... ..... ၁၁၅

၁၀။ ကာရိယမာနဿ ယထာ၊ ပြုစေအပ်သောမြင်း၏ကဲ့သို့တည်း။..... .... ၃..... ..... ၁၁၅

၁၁။ အဘိဏှကာရဏာ၊ မပြတ်ပြုစေခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်..... ၄..... .... ၁၁၅

၁၂။ ဗီဇူပမေန စ၊ မျိုးစေ့လျှင် ဥပမာရှိသောစကားဖြင့်ဂင်း။ တရုဏူ-
ပမေန စ၊ နို့စိုနွားငယ်လျှင် ဥပမာရှိသော စကားဖြင့်ဂင်း။..... ၂၂..... ..... ၁၂၀

၁၃။ ဗျာကတော၊ ပေါကြားတော်မူအပ်၏။ .... ၁၃..... .... ၁၃၆

၁၄။ ဝစ္ဆနှင့် ရူပသဒ်ယဝိမုတ္တောတို့၏ အကြားဌ် "တထာဂတော၊
သည်"ဟု ပါရှိရမည်။..... .... ၄..... ..... ၁၅၆

၁၅။ ထိုထို ဤဤသို့သောလျှင်။ .... ၁..... ..... ၁၀၇

၁၆။ "ဧဝံဒိဋ္ဌိတိ၊ ၏ဟူ၍"ဟု ရှိသောအရာဌ် "ဧဝံဒိဋ္ဌိ၊၏"ဟု ပြင်ပါ။
"ဣတိ၊ သို့။ ပဋိသဉ္ဓိက္ခတိ၊ ဆင်ခြင်၏" ဟူသော စကား၏
နောက်ဌ် ရွှေပြောင်းပါ။..... ....

ဦးရေ	ဤသို့ အမှန်ပြင်ဆင်ဖတ်ရှုပါ	ကြောင်းရေ	စာမျက်နှာ
၁၈။	ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ (၄)	၉	၂၃၇
၁၉။	အာဿ၊ ထိုမင်းမျိုး၏။	၁၆	၂၅၁
၂၀။	ဗိမ္မိသာရော ရာဇာ၊ ကို။	၅	၂၆၉
၂၁။	ကိလိဿန္တိ ဝတ၊ ညစ်နွမ်းကုန်စုတကား။	၂၇	၂၈၀
၂၂။	အာစမေဟိ၊ နှုတ်ကျင်း (ပလုတ်ကျင်း) ရေပေးလော့	၁၅	၂၈၈
၂၃။	နာ ဗန္ဓန္တိ ဝိယ မညေတိ၊မဖွဲ့နှောင်နိုင်ယောင် ထင်ကုန်သနည်း”ဟူ၍။	၂၈	၂၉၅
၂၄။	မနံ အနဿာမ (အနဿိဿာမ) ဝတ၊ ပျက်စီးလုမတတ် ဖြစ်ကုန် ရာပြီတကား	၄	၂၉၈
၂၅။	မနံ ပနဿာမ (ပနဿိဿာမ) ဝတ၊ အထူးထူး အထွေထွေ ပျက်စီးလုမတတ် ဖြစ်ကုန်ရာပြီတကား	၅	၂၉၈
၂၆။	ပဟောတိတိ၊ စွမ်းနိုင်ပါသလော”ဟူ၍။ အာမန္တေသိ	၃	၃၀၅
၂၇။	မာတာမဟယုဂမို မဟာမဟိယုဂမို (အောက်ခြေမှတ်ချက်ရှု)	၁၀	၃၁၃
၂၈။	အန္ဓဝေဏူပမေန၊ သူကန်းအစဉ်တည်းဟူသော ဥပမာရှိသောစကားဖြင့်	၁၄	၃၂၆
၂၉။	ယံ နု လဘေယျ၊အကြင်မရရာ။	၆	၃၃၁

မြန်မာနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓသာသနာအမွေရှုံးနှင့်

အောက်ပါအရောင်းကိုယ်စားလှယ်များထံမှာ ရနိုင်ပါသည်။

၁။ စာယေဓိမာန် ၅၂၉-၅၃၁ ဆုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၂။ အင်းဝစာအုပ်တိုက်၊ အမှတ် ၂၃၂ ဆူးလေဘုရားလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၃။ ပညာရောင်မြည် စာပေဌာန၊ ကိုးထပ်တြိုးဘုရား၊ ကြည့်မြင်တိုင်။

၄။ သီရိရတနာ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ အမှတ် ၂၅-၂၆ ရွှေတိုက်ဘုရား ဈေးတော်ရုံ။

၅။ မြည်သူ့စာပေတိုက်၊ ၁၄၆ ကုန်သည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၆။ ကမ္ဘာဒေး ပိဋကတ် စာဆိုင်၊ ၂၂-၂၄ ရွှေတိုက်ဘုရား ဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၇။ ဂွန်ဆာသဃ ပိဋကတ် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၁၄-၁၅၊ ရွှေတိုက်ဘုရား ဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၈။ ရတနာ့ဝါဒီ ပိဋကတ်ဆိုင်၊ ၆၉-၇၀ ရွှေတိုက်ဘုရားကြီး ဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၉။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သက်နိုးဟရိက္ခထူဆိုင်၊ ၃၇-၃၈ ရွှေတိုက်ဘုရားဈေးတော်ရုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၀။ ပိဋကတ်စာအုပ်နှင့် သက်နိုးပရိက္ခရာ-ယွန်းထည်ကြေးကုန်ဆိုင်၊ ၄၇-၄၈ ရွှေတိုက်ဘုရား အရှေ့ဘက်စောင်းတန်း ရန်ကုန်မြို့။

၁၁။ ပိဋကတ်စာပေပြန်ချိရေးနှင့် စာအုပ်ချုပ်လုပ်ရာဌာန၊ ၄၃-၄၄-ရွှေတိုက်ဘုရား အရှေ့ဘက် စောင်းတန်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၂။ ပညာအထင်းပြစာအုပ်တိုက်၊ ၁၃၀-မိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၃။ ရန်နိုင်စတိုး၊ လမ်း ၃၀၊ လမ်းလယ်ဘုရားအနီး၊ မန္တလေးမြို့။

၁၄။ အမျိုးသားစာအုပ်ဆိုင်၊ မြောက်ဘက်တိုက်ဟန်း၊ ဈေးချို၊ မန္တလေးမြို့။

၁၅။ ဇုံ-စာပေရိပ်မြုံ၊ ၁၉၅၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၆။ ငမ္မ။ မိတ်ဆွေပိဋကတ်ပုံနှိပ်တိုက်ဆိုင်၊ ဂ-၉-ဗိဒုံ၊ ဈေးချို၊ မန္တလေးမြို့။

၁၇။ စကြာမင်းတံဆိပ် သက်နိုးပရိက္ခရာနှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၅၅-ဗိုလ်ဘထူးလမ်း၊ မန္တလေးမြို့။

၁၈။ ဦးမြကြီး-ဒေါ်လေးမိ၊ ဆန်စက်ပိုင်ရှင်၊ မြောက်ဘဲခါးရပ်၊ စစ်ကိုင်းမြို့။

၁၉။ သိန်းဈေးတိုက်နှင့် စာအုပ်ဆိုင်၊ ၉-လမ်းကြီး၊ မအူပင်မြို့။

၂၀။ ဦးထွန်းမြဦး၊ ရခိုင်ဒေသကိုယ်စားလှယ်၊ ကျောက်မြို့၊ ရခိုင်တိုင်း။

၂၁။ ဦးစိန်မြင့် မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအရှေ့ဘက်မုခ်၊ ထောင်ပြင်၊ မန္တလေးမြို့။

ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာဈေးလမ်း ၇-မိုင်၊ ရေကူး၊ မြည်ဆောင်ဝင်ရိုး မြန်မာနိုင်ငံဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့ ပုံနှိပ်တိုက် (ဓုတင်ပုံတင် ဟာယီ ဧ၃၇၈)ဆင့် ဆင်ဝသံဂါယနာတင် ဝန်ဆောင် သံဃာအဖွဲ့က တည်းဖြတ်ပြီး ဆုပ်ချုပ်ရေးအဏုဂ္ဂါချုပ် ဦးသိမ်းမောင် (မှတ်ပုံတင်ဟာယီ ဝဒ္ဒာဒု)က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။